

تصویر ابو عبد الرحمن الكردی

پروژە ١٠٠ کتێبی کوردی
٧٥

سه لاهه دینی نه یوی

نوسینی
د/ علي محمد الصلابي

وهه گێڕانی
جه میل قادر

صلاحه دینی ئه یو بی

نوسینی

د/محمد علی الصلابی

وهرگیترانی

جهیل قادر

سه رپه رشتی وهرگیتران و پیداچونه وهی دهق

لهوّن قادر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الأخوة في دار روشنبير كورستان السلام عليكم

ورحمه الله وبركاته: استغاثه لطلبكم الكريم في رغبكم

في ترجمه ما تدعون من كتب مفقود أنتم لكم

ونرجو الله تعالى أن يتقبل جهودكم وأن يوفقنا جميعاً
لخدمة الإسلام والمسلمين

أخوكم في الله علي محمد الصلابي
عنه

ناسنامه ی کتیب

ناوی کتیب : صهلا حه دینی نه یوبی

نوسینی : د/ محمد علی الصلابی

وهرگیرانی : جمیل قادر

سه ریهرشتی وهرگیران و بییداچونه وه دهق : لهون قادر

دیزاین : ابراهیم معروف

شویینی چاپ : دارالفکر - بیروت - لبنان

چاپ : یه کهم ۲۰۰۸

تیراژ : ۳۰۰۰

ژمره ی سپاردنی (۲۳۲۷) ی سالی ۲۰۰۸ ی وهزاره تی روشنبیری بییدراوه

بهشی یه کهم: نهو شالاوه خاچپه رستیانه‌ی که پیش دروستبونی دهوله‌تی

نه‌ییوی رویاندا

باسی یه کهم: ره‌گورپشه میژویه‌کانی جه‌نگه خاچپه رستیه‌کان:

جیی خویه‌تی له‌سهره‌تادا ئاماژه به‌وه بده‌ین که‌جه‌نگه خاچپه رستیه‌کان له‌نیوان موسلمان‌ه‌کان و گاوره پوژئاواییه‌کان و خه‌لکانی ترده له‌کوتایی سه‌ده‌ی پینجه‌می کۆچیدا ده‌ستی پی نه‌کردوه، هه‌روه‌ک له‌سه‌رده‌می هه‌وته‌می کۆچیشدا کۆتایی پی نه‌هاتوه، به‌لکو ئه‌م شالاوانه زنجیره‌یه‌که‌له و ململانیی دورو درێژه‌ی، که‌به‌ده‌رکه‌وتنی ئیسلام^۱ ده‌ستی پیکردو به‌شیوه‌یه‌کی بازنه‌یی و یه‌ک له‌دوای یه‌ک به‌رده‌وام بوه له‌سهره‌تای ئیسلام‌وه هه‌تاوه‌کو دسه‌رده‌می نوێ، نه‌شتوانین شه‌ش میحوه‌رو قوڵ دیاری بکه‌ین که‌ئهم ململانییه‌ تاییدا به‌رده‌وام بوه، له‌هه‌رقۆلێکه‌وه که‌مێک هیوربویتته‌وه ئه‌وه له‌شوینیکی تره‌وه گه‌رم بوه به‌شیوه‌یه‌کی توندوتیزترو گه‌رم‌تر توانا ئیسلامیه‌کانی له‌ روبه‌ریکی فراوانی زه‌ویدا به‌فیروداوه^۲ ئه‌و میحوه‌رو قولانه‌ش بریتین له:

یه‌که‌م: بیزه‌نتیه‌کان:

سه‌رتاکانی جمجولێ بیزه‌نتی دژ به‌ئیسلام ئه‌گه‌رپیتته‌وه بۆ سه‌رده‌می سه‌ره‌تایی ئیسلام، ئه‌وه‌بوو هه‌ر له‌سالی پینجه‌می کۆچیه‌وه‌وه له‌جه‌نگه‌کانی (دومة‌ الجندل) و (ذات السلاسل) و (مؤتو تبوک) وه هه‌تاوه‌کو هی‌رشه‌که‌ی ئوسامه‌ی کوری زه‌ید (رضی‌الله‌عنہ)، سه‌ربازگه‌ی رۆمی هه‌ستی به‌مه‌ترسی ئیسلامی نوێ کرد که له‌باشوره‌وه ده‌هات، به‌تایبه‌ت دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌وله‌ته تازه‌پێگه‌یشتوه توانی په‌یوه‌ندی زۆریه‌ی هۆزه عه‌ره‌بیه‌کان به‌ سه‌رانی پيشوویانه‌وه که‌پۆمه‌کان بوون بچرپیت ئه‌گه‌ر چی بیزه‌نتیه‌کان له‌سه‌ره‌تاوه ده‌ستپیشخه‌ریون بۆ جولانه‌وه دژ به‌هیزه ئیسلامیه‌کان یان وه‌ک کاردانه‌وه‌یه‌ک ئه‌و کاره‌یان کردبیت، ئه‌وه‌هه‌مان ده‌ره‌نجامی هه‌یه که‌ئه‌ویش په‌ی بردنی ئه‌م سه‌ربازگه‌یه به‌قه‌باره‌و گه‌وره‌یی ئه‌م کۆسپه‌ نوییه‌و خۆ ئاماده‌کردنه بۆ وه‌ستاندن و په‌ک‌خستنی، راسته ئه‌و ئاماده‌کاریه زۆرجار وه‌ک پتویست نه‌بوه، ره‌نگه ئه‌مه‌ش به‌هۆی که‌می و لاوازی ئه‌و زانیاریانه‌وه بوو بیت، که‌فه‌رمانده‌ی بیزه‌نتی هه‌لویسته‌کانی خۆی له‌سه‌ربنیات ده‌نا، به‌لام ده‌ره‌نجام ئه‌وه بوه که‌شه‌رله‌م قۆله‌وه هه‌لگیرساو پاش کۆچی دوا‌یی

^۱ دروس وتأملات في الحروب الصليبية لأبي فارس ل ۳۰.

^۲ هجمات مضادة في التاريخ الاسلامي د. عماد الدين ل ۲۶.

پیغمبریش زیاتر کلّیهی زیاتر سهندو هیژه ئیسلامیه کان چونه ئو ولاتانه وه که پۆمه بیژه ن்தیه کان دهستان به سهردا گرتبوو،^۱ دواى ده رکردنی بیژه ن்தیه کانیش له سهرمال و مولکیان له ناسیا و چه ند ناوچه یه کی ئه فریقیا له سهرده ستی سهرکردایه تی راشدیندا که له قوناغه کانى دوايیدا چه ندین هه ولّی گه مارۆدان و کاردانه وه ی زۆرو دژه هیترشی له لایه ن ئه م سهرپازگه یه وه له وشکانی و ده ریادا به خۆوه بینى، به لام زۆربه ی تیکشکا، ئه وه بوو دواتر بیژه ن்தیه کان بق ماوه یه ک دهستان کورت بو به وه له چه ند ده یه ی دوايیدا، به هۆی ئه وپاوه دونانه به رده وامه ی که ئومه ویه کان ئه نجامیاند،^۲ سهره تا له موعاویه وه (رضی الله عنه) دامه زینه ری ده ولّته ی ئه مه وى و سهرده مى عبدالملك کورپی مه روان و کورپه کانى به تاییه ت وه لیدو سوله یمان. ئه مه ش به جوانی پونکراوه ته وه له کتیه که مدا (الدولة الأموية عوامل الازدهار و تدا عیات الأنهار) هه روه ها ئه و پاوه دونانه دواى ئه مه ویه کانیش به رده وام بوو له شام و میسرو باکورپی ئه فریقادا و به ته وای له باکورپی ئه فریقیا و ناوه راست و ده رنران، له نیوه دورگه ی ئه نادۆلدا گه مارۆدان ئه مه جگه له ئه وریا که زیدی سهره کیان بووه، به م شیویه به تیه ربونی کات مه ترسی دژه هیترشه کانیان سنوردار بوو چونکه چرپوبویه وه له سنورو سهرپازگه کانى ئه ناچۆلو جه زیره ی فورادا بى ئه وه ی به ره و ناوه وه تیه ربکات، به شیویه کی ده گمه ن نه بیّت، ئه مه ش له لایه که وه به هۆی وریای سهرکرده ئیسلامیه کانه وه، توندوتۆل کردنی سنورو له لایه کی تریشه وه به هۆی هه ستانیا ن به هیترشی به رده وام دژه ده ولّته ی بیژه ن்தی و پیشره وى زۆریان به ئاراسته ی خودی قوسته نتینه، ئه مه ش وای کرد که ئیپراتۆری رۆمانی (زۆربه ی کات) نه توانی جله وى کاربگریته ده ست و پویه ری دژه هیترشه کانى زیاد بکات، ته نها له سهره تایى سهده ی چواره مى کۆچیدا نه بیّت.

له وکاته دا که ده ولّته ی عه باسی لاواز بوو بوو، به لام ده رکه وتنی سلجوقیه کان گورپوتینیکی باشی دا به بزاوتی جیهادی ئیسلامی، توانیا ن له سهرده مى سولتانی سلجوقی الب أرسلان دا سهرکه وتنیکی گه وره به سهر برپه ری پشتی هیژه بیژه ن்தیه کانداه ده ست بیه ن له جه نگی ملاژکرد له سالی ۴۶۳ ک دا، ئه م سهرکه وته ش کۆتایی هیئا به مه ترسی ده ولّته ی بیژه ن்தی و دژه هیترشه کانى، بارودۆخیش به م شیوه به رده وام بوو هه تا کو روخانی ئه م ده ولّته دواى چه ند

^۱ هه مان سهرچاوه

^۲ هجمات مضادة ل ۵۶، ۳۷.

سەدەيەك لەسەردەستی عوسمانیەكان^١ ئەمەشم لەكتیبی الدولة العثمانية عوامل النهوض وأسباب السقوط داپون كړدۆتووه.^٢

دووهم: ئیسپانیەكان:

گۆرەپانی ئەندەلوسی هەر لەسەرتاوه چەندین دژەهێرشى بەردەوامى بەخۆوه بینی کە لەباکوړه وه دەهات، ئیسپانیەکانیش لەناوچه سەخته کاندایان قایم کړدبوو، ئەم هێرشانەش ململانێیەکی سەختی لیکهوتەوه کە بەهۆیه وه سەرکړدایەتی ئەمەوى توانی روبه پوی دژە هێرشه كان ببیتەوه بۆ نزیکەى سێ سەده ئەو هێرشانە سنووردار بکات لەچەند شویڤنیکى بەرتهسكى نیوه دورگەى ئیبیریدا، پاشان تەوژمى بوژانە وهى ئیسلامى نوێ دوجار دەرکەوت، یەكەمیان لەسەردەستی دەولەتى "مورابطين" دا کە لەمە غریبه وه هاتبوون،^٣ کە لە چەندین لاپەرەى پېرسه رویدا سەرکەوتنى مەزنى خۆیانیان لەجەنگى "الزلاقه" دا بەسەر گاوره كانى ئیسپانیادا لەسالى ٤٧٩ك دا بۆ تۆماركردین، دووهمیشیان لەسەردەستی "الموحدين" كە پاش ئەوان هاتنو سەرکەوتنیکى مەزنیان تۆمار كړد بەسەر گاوره كاندا لەجەنگى ئەلئەرك دا لەسالى ٥٩١ك دا، کە لەسەر پوپەرى رۆژگار بەتاوى ئالتور تۆماركرا،^٤ بەمەش ئیسلام لەئەندەلوس داتوانى بۆ نزیکەى چوار سەده لەبەرامبەر كۆسپه كاندا خۆراگرییت و پوبه پوی دژە هێرشى ئیسپانیەكان ببیتەوه بەچەكێكى نیمچه یەكسان،^٥ بەلام موسلمانەكان لەئەندەلوس دا وردە وردە دەستیان دایە خۆشگوزەرانى دویهركى و ناكۆكى خۆیانوى نیوانیان هیندەى ترلاوازی كردن، ئەمەش بوە هۆى ئەوهى كە ترازووى هیز لەبەرژەوهندى سەرکړدایەتى گاوره كاندا بیت كە لەكۆتایى دا توانى دوايه مین قهوارهى ئیسلامى لهوئى بپوخینیت. كەمەملەكەتى غەرناطه بوو لەسالى ٨٩٧ك دا، هەتاوهكو بى وەستان (لەژێر دەسەلاتى فردیناندو ئیزابېلا) دپندانەترین قەسابخانەى ترسناك لەمیزووى مرقافیه تیدا ئەنجام بدەن كە دەسەلاتو كلیساو دادگاكانى لیکۆلینه وه تیايدا بەشداربوون و توانیان بەهۆى ئەو شیوازانهیان كە هەموو بەها مرقییه كانى تیپه پاندبوو وێپرای تیپه پاندنى بەها ئاینیه كان،

^١ هەمان سەرچاوه ل ٣٧

^٢ الدولة العثمانية عوامل النهوض وأسباب السقوط ١٢٥ - ١٤٠

^٣ هجمات مضادة في التاريخ الإسلامي ل ٣٨

^٤ هەمان سەرچاوه ٣٨٤، ٣٨٣.

^٥ هجمات مفادة ل ٢٨.

قەۋارى ئىسلامى بىسپنەۋە لەسەر نەخشەى ئىسپانیا كۆمەلگەى ئىسلامى بەزۆر لەناو كۆمەلگەى گاۋردا بتۆيىننەۋە لەپروى ئاينو روشنبىرى و ھەلسو كەوتەۋە.^۱

سېيەم: بىزوتنەۋەى خاچپەرستى:

بىزوتنەۋەى خاچپەرستى بىرىتتە لەكاردانەۋەى ئاينى مەسىحى بەرامبەر بەئىسلام، پەرگو پىشەشى ئەگەپىتەۋە بۆ سەرەتەى ئىسلامو دەرچونى موسلمانەكان لەدورگەى عەرەبو پىكدادانيان لەگەل دەۋلەتى بىزەنتى دا، ئەم بىزوتنەۋەىش ەك زىندەۋەرەك گەشەى كرد بەدرىزاى سەدەكان و ھىشتا قۇناغىكى تىنەپەپاندبوو قۇناغى دووھ بەدوايدا ھات، ئەو ماۋە زەمەنىش كەكەوتبەۋە نىۋان سالاھەكانى ۴۸۸ك - ۶۹۰ك / ۱۰۹۵ز - ۱۳۹۱ز تەنھا يەككە لەقۇناغەكانى، دەرەكەۋەنتى ئەم قۇناغەش بەم شىۋەمىيە كەزال بوبو بەسەر قۇناغەكانى تردا ئەگەپىتەۋە بۆ كۆمەلى ھۆكارى ئالوزو بەيەكدچوۋكە لىكۆلەر ئەتوانى لەو ھۆكارو پالئەرانەدا بىدۆزىتەۋە كەبۇنە ھۆى جەۋشل كردن بۆ ئەو شالاۋە خاچپەرستىيە كەلەم ماۋەيەدا دەستى پىكرد،^۲ مېژونوسانىش كۆكن لەسەر ئەۋەى كەبزاۋتى داگىركارى خاچپەرستى كەلە رۆژئاۋى ئەۋروپادا سەرى ھەلدا شىۋانى ھىزشى چەكدارى ۋەرگرت بۆ سەرولاتانى موسلمان لەشامو عىراقو ئەنادۆلو مىسرو تونس دا بۆ رىشەكىش كردنى ئىسلامو موسلمانو لەناۋىردىيانو گىرپانەۋەى بەيتو لمقەدىس، پەرگو رىشەى ئەم بزاۋەش ھەلقۇلاۋى ئەو بارودۇخە ئاينىو كۆمەلايەتى ۋەزىو ئابورىو راميارىيە بوبو كە لەسەردەمى يازدەدا لەئەۋروپادا باۋىبوو و ئاينى كرده سوتەمەنىەك بۆ بەدى ھىنانى ئامانجەكانى،^۳ كەۋاتە ھىزشى خاچپەرستى شىتتىكى نوئىيان دياردەيەكى نامۇيان كاتى نىيە، بەلكو جكارىكى بىنەپەتى يە،^۴ بۆيە ئەللىن: ديارىكردنى ماۋەى بىزوتنەۋەى خاچپەرستى لەنىۋان سالاھەكانى ۵۸۸ك بۆ ۶۹۰ك كارىكى ھەلەيەۋەك دكتور سەعید عاشور ئەللىت: بىنەمايەكى راستو دروستى نىيە ۋەپشتى بەلىكۆلىنەۋەيەكى ھەمەلايەنەى بىزوتنەۋەى خاچپەرستى نەبەستۋە، بەلكو چارەسەرىكى دواپراۋە تەنھا بەشىكى ئەو بىزوتنەۋەى ئەگرىتەۋە ۋەدەرىپى پەرگو رىشەى نىيە ھەروەك دەرەپى پاشماۋەو كلكەكانى نىيە.^۵ لەپاستىدا خۇراگرى موسلمانان لەبەرامبەر ئەم شالاۋەدا رەنگدانەۋەيەكى مەزنى ئەو راستىيە كە كارىگەرى بىروباۋەر

^۱ ھەمان سەرچاۋە.

^۲ الحروب الصليبية في شمال افريقية وأثرها الحضارى ل ۱۰.

^۳ تاريخ الحروب الصليبية، محمد سعيد عمران ل ۱۵.

^۴ هجمات مضادة، ل ۳۲.

^۵ الحركة الصليبية، سعيد عاشور ۳۶۷.

به‌رده‌وامه له‌دل و ده‌رونی موسلماناندا هه‌ندی جار له‌سه‌رئاستی لوتکه و زۆر جاریش له‌سه‌ر ئاستی خواره‌ودا، ئه‌م ماوه‌یه‌ کۆمه‌لی تیکۆشه‌ری پێگه‌یاند که له‌ئاستیکی بالای چالاکی و توانادا بوون. ئه‌م تیکۆشه‌رانه‌ش له‌هه‌موو به‌ره‌کاندا بالۆپوونه‌وه، و هه‌ستان به‌پویه‌پوونه‌وه‌ی داگیرکه‌ران له‌هه‌موو کاته‌کانداو به‌دریژی دوو سه‌ده ده‌سته‌به‌رداری به‌رگری کردن نه‌بوون و چۆکیان دانه‌داو چه‌کیان دانه‌نا، هه‌موو کاتیکیش ئاماده‌بوون بۆ سواربونی ئه‌سپه‌کانیان و ده‌رجون به‌خیزایی به‌ره و ئامانجه‌کان، جیهادیش تیۆرو هیواکان دیاری ناکه‌ن و مواهیدیش له‌بۆشاییدا ناجوڵیت‌وه، به‌لکو به‌به‌ره‌کانی میثویه‌ گه‌روه‌کان جیهاد دیاری ده‌که‌ن و تیکۆشه‌رانیش هه‌له‌خه‌ن و گیانی پالوانیتی و قوربانیدان و شه‌هیدبوون له‌موسلماندا دروست ده‌که‌ن.^۱

چواره‌م: بزواتی گه‌مارۆدانی خاچپه‌رستی:

زۆری نه‌خایاند پاش له‌ناو بردنی ده‌سه‌لاتی ئیسلامی له‌ئیسپانیادا ئه‌وروپا به‌سه‌رکردایه‌تی ئیسپانیای پورتوگال و پاش ئه‌وانیش بریتانیا و هۆله‌ندا و فه‌رنسا هه‌ستا به‌کرده‌ی گه‌مارۆدانی به‌ناوبانگیان دژ به‌جیهانی ئیسلام له‌پتی هیله‌کانی پشته‌وه له‌ئه‌فریقا و ئاسیادا، ئه‌مه‌ش هاوشیوه‌ی ئه‌و بزوتنه‌وه ئیستعماریه‌ کۆنه‌بوو که دواتر جیهانی ئیسلامی دوچاری بوو و به‌به‌رده‌وامی هه‌تاوه‌کو سالانی دوا‌ی پوخانی ده‌وله‌تی عوسمانی، ئه‌وه بوو مه‌مالیکه‌کان له‌شام و میسردا گه‌شتبونه قۆناغی ماندووون، دۆزینه‌وه‌ی رێگای ده‌ریایی نوێش له‌نیزیک "رأس الرجاء الصالح - گورزێکی به‌هیز بوو بۆ بازرگانان - که به‌بهرپه‌ی پشتی توانای داراییان داده‌نرا - هه‌رچی عوسمانیه‌کانیشه ئه‌وه هه‌موو هه‌وله‌کانیان چڕ کردبویه‌وه بۆ داگیرکردنی ئه‌وروپا له‌پۆشه‌لاته‌وه، ئه‌و پرده‌جوگرافیه‌شیان نه‌بوو که به‌هۆیه‌ بتوانن ئه‌و هه‌ولی گه‌مارۆدانه له‌سه‌ره‌تاکانیدا راگرن، به‌لام پاش چه‌ند ده‌یه‌یه‌ک که وتنه جموجۆل بۆ پویه‌پوونه‌وه‌ی ئه‌م هه‌ولانه، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا گه‌لو سه‌رکرده ئیسلامیه‌کانی ناوچه‌که توانیان به‌رگریه‌کی توند بکه‌ن و نمونه‌یه‌کی به‌هیزین به‌پویه‌پوونه‌وه‌ی درێژخایه‌نیان بۆ ئه‌و ده‌ستدریژکاریه‌و زه‌ره‌رو زیانیکی گه‌وره‌وشیان به‌دوژمن گه‌یاند به‌دریژی پێگه‌و شوێنه‌کانی که نارده‌ریا که داگیرکه‌ران به‌دوا‌ی کردنه‌وه‌ی جی پێیه‌کدا ده‌گه‌پان تیایدا.^۲ هه‌روه‌ک عوسمانیه‌کانیش توانیان جیهانی ئیسلامی به‌پاریژن له‌هێرشێ پورتوگالی و ئیسپانی که مه‌به‌ستی خنکاندنێ بازرگانی ئیسلامی بوو، کاتێ ویستیشیان که ناری مه‌غریبی عه‌ره‌بی داگیرکه‌ن عوسمانیه‌کان به‌په‌له هه‌موو مه‌غریبان کۆنترۆڵکرد جگه له‌مه‌راکش و

^۱ هجمات مضادة ل ۳.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه ل ۳۷.

توانیان پویه پوی ئیسپانیه کان بېننوه له ده ریای ناوه پاستو دورگو و که نار ه کانیدا، به م شیوه یه ش هیژی ده ریایی عوسمانی توانی که نار ه کانی ده ریای ناوه پاست بۆ ئیسلامو موسولمانان بپارێزیت، ههروه ها عوسمانیه کان توانیان ده سترگرن به سهر که ناری رۆژه لاتی نه فریقاو باکوپی زه ریای هیندی له سه ره تای سده ی هه ژده داو نه مه ش نه وروپیه کانی ترساند، نه حمه دی کوپی سه عیدیش توانی له سالی ۱۷۴۰ ز رویه پویان بوه ستی له عومان داو پورتوگالیه کان بۆ هیوا بوون له سه ندنه وه ی نه م ناوچه یه لی، عوسمانیش دوی روخانی نه ند ه لوس که و ره ترین هیژی عه ره بی بوو، بوژانه وه شی له سالی ۱۸۰۰ ک وه هه تا وه کو ۱۲۵۰ به رده وام بوو، توانی ده ست بگریت به سهر که لینه کانی ده ریای سورو زه ریای هیندی و که نداوداو له ویشه وه بۆ رۆژه لاتی نه فریقاو رأس الرجاو الصالح، بۆ چه ند نه وه یه کیش خه لکی عومان سه رکرده ی نه م سئ ده ریامه زنه بوون و که شتیگه لیکی که و ره شیان هه ببوو که هیژی کرده سهر که شتیگه لی حپورتوگالی و له هه موو که لین و سه ربازگه هیندی و فارسی و نه فریقیه کان دوری خستنه وه ... به لام ئینگلیزه کان خۆیان بۆ رانه گیرا به رامبه ر به نه م ده وه ته ده ریایه دا که هه ره شه ی له مولکه کانیان ده کرد له ناسیا و نه فریقیداو به درژیایی هه شتا سال کاریان له سه رلاواز کردن و له ناو بردن و بۆمبارانکردنی شاره کانی ده رکد^۱.

پینچه م: ئیستعمار:

پاشان دژه شه پۆلی نه وروپی پوی کرده ناوچه که له سه رده ستی هیژه ئیستیعماریه کان به پالنه ری شوپشی پیشه سازی که پالیپتوه نان بۆ که پان به دوی بواره زینده کانی کیشوه ره کۆنه کاند له پیتناو ناساندنی که لوپه له کانیاو ده سخستنی ماده ی خامی پتویست و سود وه رگرتن له وزه مۆییه هه رزانه کان که له نه فریقیدا کرابونه کۆیله له رێگه ی گواستنه وه یانه وه حبه شیوه ی زۆره ملی، نه مه ش به بنوتنه وه ی کۆچپیکردنی کۆیله کان ناسراو بوو دانه نریت به یه کێک له خاله په شه کان له میژووی ململانی نیوان نه وروپا و پۆژه لاتدا، له ناکامیشیدا خه لکانیکی زۆر له پۆله کانی که لانی ئیسلامی له نه فریقیا تیا چون و نه م شه پۆله ش به رده وام بوو به سه رکردایه تی به ریتانیا و فهره نسا هوله نداو به لجیکاو ئیتالیا و نه آلمانیا هه تا وه کو ده یه کانی سه ره تای سده ی بیسته م و جیهانی ئیسلامیش نیچیری یه که می بوو، به لکو تاکه نیچیری بوو، به چاپووشی کردن له هه ندی ناوچه که زۆرینه ی خه لکه که ی موسولمان نه بوون، ئامانجه ئابوریه کانیشی به باکگراوندیکی خاچه رستانه وه ده جولایه وه و له چه ندین شویتیشدا نه مه یان ده ربیره وه و له میژوشیدا زیاتر له به لگه یه کی پتیشکه ش کردوه، نه وه بوو "گلاستون" سه رۆک وه زیرانی به ریتانیا به راشکاوانه

^۱ الاسلام وحركة التاريخ، أنور الجندي، ل ۳۹۴ - ۳۹۳.

له‌به‌رده‌م ئه‌نجومه‌نی "العموم البريطاني" دا له‌کاتیکدا که‌قورئانیکی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو وتی: هه‌تاوه‌کو ئه‌مه‌له‌ د‌ل‌و ه‌زری موس‌لمانه‌کاندا ب‌یت هه‌رگیز به‌سه‌ریاندا ز‌ال‌نابین،^۱ کاتێ س‌ه‌رکرده‌ی خاچه‌رستی به‌ریتانی‌ش به‌لوتبه‌رزیه‌وه‌ هاته‌ قودسه‌وه‌ د‌وای جه‌نگی جیهانی، هاوپه‌یمانه‌کانی به‌ریتانی‌ش پ‌یش‌وازیان ل‌یده‌کرد به‌و په‌پی ر‌یزو خ‌وشحالیه‌وه‌ به‌لام نه‌و نه‌یتوانی بوغزی خ‌وی له‌ئیس‌لام و موس‌ولمانان بشاریته‌وه‌و خ‌وشحالی و د‌ل‌خ‌وشی خ‌وی نیشان دا وه‌ک س‌ه‌رکرده‌یه‌کی خاچه‌رستی س‌ه‌رکه‌وتوو که‌قودس و فه‌له‌ستینی داگیر کردوه‌و خ‌ستویه‌تی ژ‌یر چه‌پ‌ۆکی ده‌سه‌لاتی خاچه‌رستی به‌ریتانی و ه‌تی: ئ‌یستا جه‌نگه‌کانی خاچه‌رستی ک‌وتایی پ‌ی‌هات،^۲ مه‌به‌ستیشی له‌م ده‌سته‌واژه‌یه‌ نه‌وه‌ بوو که‌ئامانجی جه‌نگه‌کانی خاچه‌رستی له‌داگیرکردنی قودس و فه‌له‌ستین دا به‌دی هات و ده‌سه‌لاتی خاچه‌رستی به‌س‌ه‌رداسه‌پ‌ینرا، نه‌مه‌ش ئاماره‌یه‌ به‌ش‌ک‌ست‌خواردنی نه‌و جه‌نگه‌ خاچه‌رستیه‌ی که‌ دوو سه‌ده‌ی خایاندو ت‌یایدا قودس و فه‌له‌ستین داگیرکرا له‌س‌الی ١٩٢٤ک داو دواتریش موس‌لمانه‌کان له‌س‌الی ١٩٨٣ک ر‌زگاربان کرد دیاره‌ له‌جه‌نگی جیهانی یه‌که‌میشدا خاچه‌رسته‌کان گه‌شتن به‌ئامانجی خ‌ویان و ده‌ستیان گرت به‌س‌ه‌ر فه‌له‌ستین و قودسدا، هه‌رچی س‌ه‌رکرده‌ی خاچه‌رستی فه‌ره‌نس‌یشه‌ نه‌وه‌ چ‌وه‌سه‌ر گ‌ۆپی صلاح الدین له‌دیمه‌شق و لای گ‌ۆره‌که‌ی وتی: نه‌وه‌تا هاتینه‌وه‌ ئ‌ی س‌ه‌لاحه‌دین،^۳ هه‌روه‌ها جه‌نگی خاچه‌رستی به‌ب‌ین وه‌ستان به‌رده‌وام بوو و به‌ریتانی‌ش ن‌یشتمان‌یک‌ی له‌سه‌رزه‌وی فه‌له‌ستین ب‌ۆ جوله‌که‌دیاری کردو ده‌وله‌ت‌یک‌ی جوله‌که‌ی ت‌یا دا راگه‌یاندو ر‌یوش‌وینی ئ‌یداری و س‌ه‌ریازیشی له‌پ‌یناودا گرت‌ه‌به‌، به‌پ‌رچه‌ک کردنی جوله‌که‌و داب‌ین کردنی چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی ب‌ۆیان و راه‌پ‌تان و مه‌شق پ‌یکردنیان، ته‌نانه‌ت هه‌ندئ‌ له‌چه‌که‌کانی سوپای به‌ریتانی‌اشیان پ‌ی به‌خش‌ین، به‌ت‌ایبه‌ت کاتێ که‌به‌ریتانیا ک‌وتایی به‌ده‌سه‌لاتی خ‌وی ه‌ینا له‌فه‌له‌ستین دا له‌ ١٩٤٨/٥/١٥ز به‌ل‌کو ز‌ۆریه‌ی شارو گ‌ونده‌ فه‌له‌ستینه‌ی‌ه‌کانی دابه‌ده‌ست جوله‌که‌وه‌ هه‌تاوه‌کو ده‌وله‌تی جوله‌که‌ ر‌ابگه‌یه‌نن، له‌هه‌مان کاتیشدا فه‌له‌ستینه‌یه‌ موس‌لمانه‌کانی له‌مه‌شق و ده‌ست‌خ‌ستنی چه‌ک‌یش ب‌ی‌به‌ش یان قه‌ده‌غه‌ کردو س‌زای توندی ب‌پ‌یارد‌ا ب‌ۆ هه‌ر فه‌له‌ستیتیه‌ک که‌چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی ده‌ست‌ب‌خ‌ات و س‌زای له‌س‌ی‌داره‌دانی ب‌ۆدانا بوو، نه‌وه‌بوو هه‌زاران که‌س له‌موجاهیده‌ موس‌لمانه‌کان کران به‌په‌تی س‌ی‌داره‌ی خاچه‌رسته‌ ئ‌یتگلیزه‌کاندا، ده‌یان هه‌زاریش له‌گ‌ۆشه‌ی زیندانه‌کان توندکران،^۴ هه‌روه‌ها ب‌زوتنه‌وه‌ی داگیرک‌ای (ئ‌یستعمار) هاوکات و په‌یوه‌ست

^۱ هجمات مضادة في التاريخ الاسلامي ل ٤٠

^۲ دروس متاملات في الحروب الصليبية ل ٣٥

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه‌ ل ٤٣٤

^۴ هجمات مضادة في التاريخ ل ٤١

بوو بېزوتنه وهی مژده دانی گاړه وه، به هر دوو به شی کاسولیکي و پورتستانتي یه وه که به دریژایي
 ولاتانی نیسلا میدا بلاووبویه وه و زه مینه سازی نه کرد بۆ نیستیمار له ری چالاکیه
 جوړاو جوړه کانی وه، و درگای بۆ ناوه لا ده کردو له ژیر ده سه لاتیدا له ریژه یه کی ژور یارمه تی و
 نیمتیا زات به هر مه ند بوو،^۱ به لام نه م دژه هیژشه خاچپه رستیه به ناستی تینه په پی و گه لانی
 موسلمان له بهرام بهر ئیداره ی شه پخوازو خو سه پاندنی داگیر که راندا چو کی دانه داو به لکوقولی
 مه ر دانه یان لی هه لکردو توانا له بن نه هاتوه کانی باوه پیان خسته گه پو به قوریانیدان و عه شقه وه
 به ره و پیری مه رگو شه هیدی ده چون، سه رباری که می توانا سه ربازی و داراییه کانیان، به م پییه ش
 کاری سه رسور هینه ریان نه نجامدا که پوژ ناواییه کانی سه رسام کردو بووه کوسپک که به رده وامی
 جموجولیانی په ک خستبو و توانیان بینه ته لی درکاوی و مین له بهر پیاندا، ته ناته و له امدامه وهی
 نه و ململانی نیستیماری و خاچپه رستیه چه ند بزوتنه وه کی نیسلامی ره سنی به ره م هینا
 که له بارودو خیکی جیهادی دژواردا دروست بوو و دواتریش به ره نگاربونه وهی داگیر کاری کرده
 نامانچ له پیناو نازاد کردنی زه وی و مړو و بیرو باوه پو، چون دین نمونه ی پویه پویونه وهی پیشکه ش
 کرد که پوژ ناواییه کان پیش روژه لاتیه کان باسیان کردو چه ندین لاپه په ی سپیان له میژودا
 تومار کرد،^۲ نیمه ش وه ک نمونه باس له محمد عبدالکریم الخطابی له مه غریب و عبدالقادر الجزائری و
 کومه له ی زانایانی موسولمان له جه زائر که عبدالحمیدی کوپی بادیس و محمد نه لبه شیر الابهیمی
 رابه رایه تیان ده کردو عمر موختار له لیبیا و بزوتنه وه پرگاریخوازیه کانی تر که پیویستیان به پیینوسی
 راسگو هه یه بۆ نوسینه وه و لیکنولینه وهی و نومه تیش ژور پیویستی به م لیکنولینه وه جیددیانه هه یه،
 بیگومان جهنگی خاچپه رستی کو تایی نه هاتوه و کو تایی نایه ت، نه وه ش له نه فغانستان و فه له ستین
 دا رووده دات به لکه یه له سه ر نه وهی که نه یلین.

^۱ هجمات نضادة في التاريخ ل ٤١

^۲ الحروب الصليبية ل ٢١ - ٢٤ ثارنست باکر.

باسى دووم: گرنگترين ھۆكارو پالئەرهكانى شالاوھكانى خاچپەرستى

كۆمەلگەى ئەوروپى رۇژئاوايى لەم ماوھەدا پېرپو لەكېشە و جەنگى ناوخۆيى لەنئوان ئەمىرە دەرەبەگەكاندا، ئەمەش يارمەتیدەر بوو بۆ خراپبونى بارى ئابورى و كۆمەلايەتى لەرۇژئاوادا - ئەوروپا^۱ - ھەرەھا ئەو مەملەتە و ئاكوکىيەى كەلەنئوان سەرانی جیهانی خاچپەرستى رۇژئاوادا ھەبوو لەوکاتەدا، كەئەوانیش پاپا و ئېمپراتۆرىون كاریگەرى زۆرى ھەبوو لەسەر رەوتى روداوھكان، ئەو ھەبوو دەسەلاتى پاپا زۆر بەھیزو دەستۆر یشتوو بوو لەم قۇناغەدا، ئەمەش بواری پېداو كەببیتە ھیزىكى جیهانی بەمانايەى پاپا بوو بوویە سەرکردەى رۆحى سەرچەم گاوردەكان لەرۇژەلات و رۇژئاوادا پېكەو،^۲ لەتەنیشت ئەو ئاكوکىيە بەردەوامەى كەلەنئوان كلیسای ئوسۆزۆكسى رۇژەلات و كاسولىكى رۇژئاوادا ھەبوو، ھەریەكەیان سوربوو لەسەر بالادەست بونی بۆچونی خۆی بەسەرئەوى تردا و لەبەرئەم ھۆیش كاتى بېرۆكەى جەنگى پېرۆز خرایە بەردەم پاپا ئۆربانی دووم (۴۷۱ - ۴۹۱ ك) (۱۰۷۸ - ۱۰۹۷) ھەلیكى باشى تیادا بەدى كرد بۆ كۆتایی ھێنان بەئاكوکى نئوان دوكلېسا كەو، دەستگرتن بەسەر كلیسای ئوسۆزۆكسى رۇژەلات داو ئاویتە كردنى لەگەل كلیسای رۇژئاوادا لەژێر دەسەلاتى خۆیدا، بەجۆرێك كە ھەموو ئەمانە لەژێر پەردەى روبەپوبنەوھى موسلمانان و پاراستنى بیزەنتیەكان و گێرانەوھى زویە پېرۆزەكان لەفەلەستین دەكرا،^۳ ئەمە وێرپای چەندین ئامانجى تر كەناوھەندى پاپا ئەیویست بەدەستى بېنئیت لەدەستگرتنى بەبېرۆكەى جەنگى پېرۆزە، لەو ئامانجانەش رزگاربونت لەدەسەلاتى گەرە دەرەبەگەكان لەرۇژئاوادا و كۆتایی ھێنان بەجەنگە بەردەوامەكان لەپێى ئاراستە كردنى ئەم توانایانە و سود لى وەرگرتنیان لەجەنگى پېرۆزدا، ئەمەش دەرگا و دەروازەى ژيانىكى باشترو بى ئاكوکیان لەبەردەم دا والا دەكات،^۴ بیروپاكانیش جیوازن لەسەر راشەكردنى سروشتى بزوئەوھى خاچپەرستى و پالئەرهكانى، ھەندىكیان بەھۆكارى ماددى دەزانن و ھەندىكیش پێیان وایە كە زادەى دلگەرمى و دەمارگىرى ئاینیە كە لەسەدەكانى ناوھەستدا ئەوروپای گرتبویەو، پالئەرى راستەقینەى ئەو جەنگانەش بریتى بوو لە ئارەزووى ئاینى ئاویتە كراوبە مەبەستى تروك حەزى دامەزراندنى دەولەت و دەسەستى سامانى زۆر و فراوان، زۆرىنەى مێژونوسە كۆن و نوێكانیش ئەم جەنگانە بەجەنگى ئاینى و ھۆكارى ئاینیش بەھۆكارى سەرەكى دادەنن بۆ گێرانەوھى كۆپى مەسیح و زەویە

^۱ الحروب الصليبية (۳۲/۱) سعيد عاشور.

^۲ دور الفقهاء والعلماء في الجهاد ضد الصليبيين في آسيا نقلی ۳۲.

^۳ مملكة بيت المقدس الصليبية، عمر كمال توفيق ل ۱۸-۱۹، ۲۲-۳۳.

^۴ العدوان الصليبي على العالم الاسلامي صلاح الدين نوار ل ۲۲.

پېرۆزە كړو دهره پښانيان له ژيړ ده ستنې مسولمانه كان، خه لگانيكي تریش هـن كه به يه كيڅ له پواله ته كاني فراوانخوای نابوری و ئیستعماری داده نښن له سده كاني ناوه پاست دا، راستي مه سه له كهش نه وه په كه جهنگه كاني خاچه رستی دهره نجامی كارلیكي كزی نه وه موه هوكارانه بوو، چونكه له پیناو هوكاری رامیاری و نابوری و كومه لایه تیدا به رپاكراو ئاینی به كار هینا وه سوتهمه نی و هوكاریڅ بۆ شاردنه وهی مه به سته كانی تری، ناشكریت له کاریگه ری پالنه ری ئاینی كه م بكه یته وه له و جهنگانه دا به هیچ جۆرو شیوه یه ك، نه مهش به ردیژی باسی پالنه رو هوكاره كانه:

یه كه م: پالنه ری ئاینی:

پالنه ری ئاینی یه كيڅكه له و هوكاره سه ره كیانه ی كه پالینا به كومه لانی خاچه رسته وه بۆ ناوچه رگه ی شه پو دروشمی سه ره كي جهنگه كانی خاچه رستی بوو، نه وهی كه گرنگی پالنه ری ئاینیش نه سه لمینن نه وه یه كه نه وان نیشانه ی خاچیان دانابوو له سه ر چه ك و كه لو په له تاییه تیه كانیان و رویان كرده خودی فه له ستن^۱، له وكاته شدا بزوتنه وهی بوژاندنه وهی ئاینی له روژئاوای نه وروپادا سه ری هه لدا بوو له سده ی ده یه می زاینیداو له سده ی یازده دا گه شته چله پوپه و توانی پله و پایه ی ناوه ندی پاپا به رزیکاته وهو، حه ماسه تی ئاینی لای خه لك بوروژینیت، كلنیشاش سودی له م حه ماسه ته وه رگرت بۆ هه ناسه هه لگیشانیكي دهره كي، كاتیکیش كه بیروكي جهنگی خاچه رستی سه ری هه لدا كلنیشاكان روژئاوای نه وروپایان كرده گوړه پانیكي فراوان بۆ قوستنه وهی چالاكي خه فه كراوو حه ماسه تی ره هایان،^۲ نه مهش له ژيړ ناوی رزگار كردنی قودس دا بوو له جهنگی موسلماننه كان،^۳ به ناویانگترین نه وكه سانهش كه بانگه یشتیان ده كرد بۆ جهنگه كانی خاچه رستی پاپا نوریانی دووهم — كه به به رپرسی یه كه م داده نریت له بره ودان و بانگه یشت كردن بۆ جهنگ درئی موسولمانان و هاندان بۆ ناردنی شالاوی یه كه م به ره و ولاتی شام و دیاره بارودوخیش زور له باربوو، بویه خیرا كۆبونه وه یه كي سازداله شاری (كلیمنت) له فه ره نسو كۆنگره كهش ده پوژی خایاندو زیاتر له سئ سه د كهس له پیاوانی كلنیشا ناماده ی بون،^۴ هه روهك شازاده كان له سه رجه م شوینه كانی نه وروپاوه ناماده ی بون، جگه له نیردراوی ئیمپراتوری بیژه نتی و شاره كانی ئیتالیا، پاپاش توانی گویگرانی دلگه رم بكات له وتاره كه یداو له هه موو گوژشه یه كي كۆبونه وه كه وه ده سته واژه ی — خوا ئاوی ده وی — به رز بویه وهو ناماده بوان خیرا نیشانه ی خاچیان به رزكرده وه،^۵

^۱ الحروب الصليبية والاسرة الزنكية، شاکر أحد أبوزیدل ۱۷.

^۲ الحركة الصليبية (۲۰/۱) سعید عاشور الجهاد التجديد في القرن السادس الهجري محمد حامد الناصر ل ۸۰.

^۳ الجهاد التجديد، محمد حامد ل ۸۰.

^۴ أثر الشرق الاسلامی في الفكر الأوروبي خلال الحروب الصليبية، ل ۸۱.

به‌رز کرده‌وه،^۱ ه‌روه‌ها پاپا ئاماژه‌ی کرد به‌وه‌دا که به - مه‌ترسی ئیسلامی ئاراسته کراو بۆ ئه‌وروپا له‌پێی قوسته‌نتینه‌وه ناوزه‌دی کردو رایگه‌یاند که گاواره‌کانی رۆژه‌لات به‌ده‌ست سته‌می موسلمانانه‌وه ده‌نالتین و کلێساو دێره‌کانیشیان دوچاری کاولکردن بووه‌و ئاماده‌بوانی هان دابۆ تۆله‌ سه‌ندنه‌وه له‌ موسلمانانه‌کان.^۲

دیاره‌ ئه‌وه‌ی که پاپا ئاماژه‌ی پێدا گوايه گاواره‌کانی رۆژه‌لات دوچاری سته‌ملیکردن بوون قسه‌یه‌کی ناپه‌ویه‌وه له‌گه‌ڵ رۆحی ئیسلام و سروشتی بانگه‌واز بۆکردنیدا ناگونجی، ه‌روه‌ک ناگونجی له‌گه‌ڵ مامه‌له‌و چاودێری به‌سۆزو باش و پڕ به‌میه‌ری ئیسلامدا.^۳

یه‌کێ له‌و دروشمانه‌ش که له‌م جه‌نگه‌دا به‌رز کرایه‌وه ئه‌وه‌ بوو که حاجیه‌ گاواره‌کان توشی ده‌ستدریژی و ده‌ده‌رنان بوون له‌کاتی‌کدا که به‌رو بیت المقدس چون پێش جه‌نگه‌کانی خاچه‌رستی ئه‌مه‌ش قسه‌یه‌کی ناپه‌ویه‌وه،^۴ یه‌کێک له‌گه‌وره‌ میژونوسه‌ ئه‌وروپیه‌کان ئه‌لێت: ئه‌و حاله‌تی و ده‌ده‌رنانه‌ تاکه‌که‌سیانه‌ی که گاواره‌کان توشی بوون له‌ولاته‌ ئیسلامیه‌کانی رۆژه‌لات نزیک دا به‌تایبه‌تی، به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ره‌وانیه‌ بکریته‌ هۆکاری راسته‌قینه‌ بۆ بزوتنه‌وه‌ی خاچه‌رستی، چونکه‌ گاواره‌کان به‌شیوه‌یه‌کی گشتی به‌هره‌مه‌ندبوون له‌پێژه‌یه‌کی زۆری ئازادی ئایینی و نا ئایینی له‌ژێر فه‌رمانپه‌ویه‌وه‌ی ئیسلامیدا، نه‌ک ته‌نها بواریشیان پێدراوه‌ که کلێسا کۆنه‌کانیان بپاریزن به‌لکو ریگه‌شیان پێدراوه‌ کلێساو دێری نوێ بنیات بنێن و له‌کاتی‌بخانه‌کانیشیدا کتێبی ئایینی جوړاو جوړ ده‌ریاره‌ی لاهوت کۆیکه‌نه‌وه.^۵ ه‌روه‌ک روخاندنی کلێساو دێره‌کان یان ده‌ستبه‌سه‌راگرتنی هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر نیه‌ به‌لکو شانیعه‌و پروپاگه‌نده‌ی یانه‌کانی پروپاگه‌نده‌ی ناپه‌ویه‌وه‌ی ئه‌یه‌وی به‌ره‌یه‌کی جه‌نگ به‌پوی موسلمانانه‌کاندا و الابکات و پێده‌چیت ئه‌مه‌ هه‌لسوکه‌وتی‌کی دیاریکراو بوبیت له‌گوندی‌کی دیاریکراودا، که به‌هیچ شیوه‌یه‌ک نابیت بکریته‌ ئه‌سل له‌مامه‌له‌ی موسلمانان له‌گه‌ڵ گاواره‌کان و کلێساکانیان له‌ولاتانی ئیسلامیدا،^۶ زیاتر له‌میژونوسی‌کی به‌ویژدان دان به‌وه‌دا ده‌نیت که ئه‌و گاواره‌ی که وتونه‌ته‌ ژێر ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌کان خۆشحالت‌تر بوون له‌و برایانه‌یان که له‌ ناوجهرگه‌ی خودی ده‌وله‌تی بیزه‌نتی دا ژیاون، هیچ به‌لگه‌یه‌کی‌شان ده‌ست نه‌که‌وتوه له‌سه‌ر

^۱ الشرق الادنى: السيد الباز العرينى ل ۱۳ - ۱۴.

^۲ قصة حضارة (۱۶/۴).

^۳ الجهاد والتجديد ل ۸۱.

^۴ الغزو الصليبي والعالم الاسلامي د. علي عبدالحليم محمود ل ۱۰۸.

^۵ الحركة الصليبية سعيد عاشور (۳۰/۱).

^۶ الغزو الصليبي والعالم الاسلامي ل ۱۰۹.

چه وساندنه وهی گاوره کان له لایه ن سلجوقیه کانه وه له رۆژه لات دا،^۱ به لام هاواره کانی پاپا گهرم بوغزای بوون و نه قلانیه و بیرکردنه وهی له دهره نجامه خراپه کانی و ته هه له شه کانی دا نه بوو، نه گینا واتای نه م قسه یی چیه که نه لای به لایه نگرانی: بپۆن و به ربهریه کان بپزار بکن و ولاتی پیروژ له بپ باوه پان پاک بکه نه وه و بیکه نه مولکی خۆتان، چونکه نه و زهویه وه که ته ورات نه لای: شیرو مه نگوینمان بۆ دهره دات.^۲ ههروه ها پاپا به لاینی دا به و کۆمه لانه ی که به شداری له جهنگ داده کهن، که سزا له سه رتاوانبارانیان هه لگریت و له باج بیانبه خشی و ههروه ها به لاینی دا که کلێسا سه ره رشتی خیزانه کانیان بکات له و ماویه دا که له وی نین،^۳ هه ره له خانه ی پالنه ری ئاینیش دا نه توانین بلایوبونه وهی که رامات و موعجیزه - سه راسیمه - له رۆژئاوا دا که کلێسا بلایوی ده کرده وه و نه و باوه ره دروست بوو که دابه زینی مه سیح بۆ جاری دووم بۆ سه رزه وی نزیکه و پتیویسته داوی لیخۆشبون و کاری خیری زۆر نه نجام بدریت پیش دابه زینی، ههروه که بۆ چونیکیش بلایوبوبیه وه که پتیویسته زه وی بگترینه وه بۆ ژیر ده ستمان پیش گه رانه وهی مه سیح.^۴ هه مو نه مانه نه کریت له خانه ی پالنه ری ئاینی دا پۆلین بکرین. ههروه ها پاپا نه یزانی که دلگه رمی چه ماسه تی ئاینی گاوره کان ماویه کی زۆر ناخایه نیت، بۆیه داوی سویند خواردنی کرد له سه ره وهی که نوێژ ببه نه کلێسای قیامه ههروه هاوی بلایوده کرده وه که نه فرین (شمشیری توپه یی) به ره ره که سیك ده که ویت که ترسنۆکی و لاوازی به سه ریدازال بیت یان پشت هه لکات، هه ره شه شی کرد به وهی که هه ره که سیك به ده م بانگه وازی کلێسا وه نه چیت و به ری نه که ویت به ره و ولاتی ئیسلامی نه وه له کلێسابی به ش ده کریت،^۵ نه مه ش به هوی زیره کی و توانای جۆشدانی له سۆزو هه سستی خه لکی بۆ خزمه تکردنی پرۆژه که ی، له راستیدا کلێسا به هوی نه و هه ژمونه ی که به سه ره دلگانه وه هه ییوو و کاریگه ری له سه ره رۆژئاوی نه وروپا هه بوو له بانگه وازکردنیدا بۆ نه م شالاوه له م سه رده مانه دا، دهره نجامی نه م بانگه وازه ی کلێساش خه لکی ده سته ده سته که و تنه پێ له چه ندین شالاوی زه به لاهی خاچه رستی یه که له داوی یه کدا به ره و رۆژه لاتی ئیسلامی که و تنه پێ.^۶ نابیت رقی خاچه رستنیش به رامبه ره به ئیسلام و شوینکه وتونی له بیر بکریت، چونکه زهویه کی له ژیر ده ست ده ره یانان که له ژیر رکئی

^۱ الحركة الصلیبیه (۱/۲۸، ۳۶).

^۲ التأریخ الاسلامی والحضارة الاسلامیه د. أحمد شلبی (۵/۴۲۸).

^۳ أثر الشرق الاسلامی فی الفكر الأوروپی ل ۲۶.

^۴ الوسیط فی تأریخ فلسطین فی العصر الاسلامی الوسیط ل ۱۵۲.

^۵ هه مان سه رچاوه ل ۱۵۲.

^۶ تأریخ الوطن العربی والغزو الصلیبی ل ۲۲.

خویندا بوو چەندین کۆیلە لى ئازاد کردن که لە ژێر دەستیاندا ئەینالاندو سامانیکی لى سەندنەو
 کەبە دەستیانەو بوو، هەر بۆیە دنیاىەك پق لە سنگیاندا کەلە کە بوو بوو ناگرى دوزمناىەتى لە دایاندا
 کلپەى سەند بوو و بە دواى هەلدا دەگەرپان بۆگێرپانەو هەى ئەو شتەنەى کە لە دەستیان دا بوو
 دەتاهەکو تۆلەى خوینان لەو کەسانە بکەنەو کە توشى شکستیان کردن و دەولەتیان
 هەلەو شاندنەو.^۱ ئەو هەتا رۆژە لاتناسى بە ناویانگ الامیرلیون کاتیانى (۱۸۶۹ز - ۱۹۳۶ز)
 کە زۆریەى سامانى دانا لە پێناو نووسینەو هەى میژووی فتوحاتى ئیسلامیدا لە کتێبە بە ناویانگە کەیدا،
 حولیات الاسلام نەهیتی رقیان بە رامبەر ئیسلام و موسلمانان رۆن دەکاتەو و لە پێشەکی کتێبە کەیدا
 ئەلئ: ئەو تەنھا ئەیهوئى لە پێى ئەم کارەیهو و لە نەهیتی ئەم نەگبەتیه ئیسلامیه بگات (کاناستروفیکا
 ئیسلامیکا) کە ملیۆنەها شوینکەوتوى لە شوینە جیا جیاکانى سەرزەویدا لە ئاینى گاور کردووتا
 ئیستاش برۆیان بە پەيامى محمد (ﷺ) هەیه، وەك پێغه مبرو نێردراوێك.^۲ خواى گەورە
 ئەفرموى: ﴿وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى وَلَئِنْ
 اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ (البقرة: ۱۲۰)، واتە:
 هەرگیز جوله کە و گاوردەکان لە تۆ (ئەى محمد) (ﷺ)، ئەى ئیمانداران رازى نابن، هەتا بەتەواوى
 شوین ئاین و بەرنامەیان نەکەویت، پێیان بلئ: بە راستى هەر بەرنامەى خوا (ئاینى ئیسلام)
 شاسیتەى ئەو هەیه کە هەموو لایەکان شوین بکەوین هیدایەتى راست و دروست هەرلای ئەو، خو
 ئەگەر شوین ئارەزووەکانى ئەوان بکەوین پاش ئەو هەى زانیارى و زانستیت پێگەشتوو، ئەو بزانە
 کە لە لایەن خوا هیچ سەرپەرشتیاری و یارمەتیهکت دەست ناکەوێت). تەفسیری ئاسان ل ۱۹.

هەر و هە ئەفرموى: ﴿وَلَا يَزَالُونَ يَقَاتِلُوكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ
 مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (البقرة: ۲۱۷)، واتە: بئى گومان بئى باوەرپان بەردەوام دژتان دەجەنگن هەتاواتان لى
 بکەن لە دین و نابیتان پاشگەزبەنەو ئەگەر بۆیان بکریت جا هەر کەس لە ئێوه پاشگەز ببێتەو
 لە ئاینە کەى و بە کافریشى بمریت ئانە و جۆرە کەسانە کارەکانیان پوچەل دەبێت لە دنیا و قیامەت
 داو ئەوا نەجینشینى ناو ناگرى دۆزەخ و ژيانى هەمیشەى تیا دا دەنەسەر. (تەفسیری ئاسان
 ل ۳۴).

^۱ أسباب الضعف في الأمة الإسلامية ل ۱۵۷.

^۲ الغزو الصليبي والعالم الإسلامي ل ۱۱۰.

دوووم: پاننه‌ری رامیاری (سیاسی):

ئو پاشاو شازادانه‌ی که به‌شداربوون له‌بزوتنه‌وه‌ی خاچهرستیدا شوین چهند مه‌رامیکی سیاسی که‌وتبون که‌نه‌یانتوانی بیشارنه‌وه، چ پیش‌گه‌شتنیان بۆ شام و فه‌له‌ستین یان پاش جیگیر بونیان تیایدا، ئاشکراشه‌که پژیستی ده‌ره‌به‌گایه‌تی هه‌میشه به‌ستراوه به‌زه‌ویه‌وه، چهنده‌ش ده‌ره‌به‌گایه‌تی گه‌وره بی‌تو زه‌ویه‌که‌ی فراوان بی‌ت هینده‌ش پله‌و پایه‌ی شازاده له‌ناو کۆمه‌لگه‌دا به‌رز تر ده‌بی‌ت، له‌ژیتر سایه‌ی ئه‌م سیستمه‌شدا گه‌رفتی گه‌وره که‌پوه‌ری شازاده یان سوار ده‌بویه‌وه بریتی بوو له‌نه‌بونی زه‌وی بۆی، ئه‌مه‌ش له‌بایه‌خو ده‌سه‌لاتی که‌م ده‌کرده‌وه، ئه‌مه‌ش بوه هۆی مانه‌وه‌ی ژماره‌یه‌کی زۆر له‌سوارو شازاده‌کان به‌بی زه‌وی، چونکه بنه‌مای سه‌ره‌کی له‌م سیستمه‌دا نه‌ویه که‌ته‌نھا کوپی گه‌وره میرات ده‌بات له‌ده‌ره‌به‌گ، ئه‌گه‌رخاوه‌نی زه‌وی مرد هه‌موو مولک و زه‌ویه‌که‌ی ده‌بیته مولکی کوپه گه‌وره‌که‌ی،^۱ که‌واته کوپه‌کانی تر به‌بی زه‌وی ده‌میننه‌وه، ئه‌مه‌ش باریکی خراپی کۆمه‌لگه‌ی ده‌ره‌به‌گایه‌تی‌ه‌و، وایکرده له‌و سوارو شازادانه‌ی که‌بی به‌ش کراون له‌زه‌وی هه‌ستن به‌فیل کردن بۆ زالبون به‌سه‌ر ئه‌م کۆسپه‌دا له‌پیی هاوسه‌گری کردن له‌گه‌ل کچیکی میراتبه‌ری ده‌ره‌به‌گدا، یاخود په‌نا به‌رن بۆ ده‌ستدریژی و جه‌نگ بۆ ده‌سختنی زه‌وی ده‌ره‌که‌وتنی بزوتنه‌وه‌ی خاچهرستیش ده‌روازه‌یه‌کی نوێ بوو بۆ ئه‌و سوارو شازادانه، بۆیه خیرا به‌ده‌م بانگه‌وازی پاپاوه چون و به‌شداربوون له‌و بزوتنه‌وه‌دا به‌لکو سه‌ره‌که‌وتوبن له‌دامه‌زراندنی ده‌وله‌ت بۆخۆیان له‌رۆژه‌لاند، هه‌تاوه‌کو قه‌ره‌بووی رۆژئاوای پی بکه‌نه‌وه، ئه‌و سوارو شازادانه‌ش که‌زه‌وی و مولکیان هه‌بوو دابه‌شداریکردنیان له‌ بزوتنه‌وه‌ی خاچهرستی دا به‌هه‌لیک ده‌زانی بۆ ده‌سختنی ده‌سکه‌وت و سه‌روه‌ری زیاتر، ئه‌گه‌ر له‌سه‌رچاوه‌کانی جه‌نگه‌کانی خاچهرستی بکۆلینه‌وه ئه‌بینن که‌خواستی شازاده‌کانی له‌هه‌لمه‌تی یه‌که‌م دا له‌چهند درواڵه‌تیکی سیاسیدا خۆی ده‌بینیه‌وه، جه‌وان هه‌رله‌ریگادا هه‌لده‌ستان به‌دابه‌ش کردنی ده‌سکه‌وته‌کان و پیش نه‌وه‌ی ده‌ستی به‌سه‌ردا بگرن، دواتریش به‌پشتیوانی په‌روه‌رگار ئه‌بینن که‌چۆن ده‌رگاوانه‌کانیان خۆیان قایم کرد له‌ئه‌نطالیه‌دا چونکه هه‌ریه‌که‌یان ده‌یویست بۆ ئه‌وی‌ت، هه‌روه‌ک هه‌ره‌که‌سیکیان توانی‌بی‌تی له‌ریگادا کاسپیه‌ک بۆ خۆی دابین بکات وازی ده‌هێنا له‌ به‌شداریکردن له‌گه‌ل خاچهرسته‌کان له‌رۆشتنیاندا به‌ره‌و به‌یتولمه‌قدیس، ئه‌مه‌ش ئامانجی سه‌ره‌کی شالاهه‌که بوو زۆر جاریش ناکۆکی ده‌که‌وته نێوانیان (دوای جیگیر بونیان) له‌سه‌ر فه‌رمانه‌په‌ویه‌تی ئیماره‌تیکیان ده‌ستگرتن به‌سه‌رشاریکدا، پاپاش به‌بی سود هه‌ولی ده‌دا به‌شداریکات له‌یه‌کلا کردنه‌وه‌ی

^۱ اوریانی العصور الوسطی (۴/۸) شعید عبدالفتاح عاشور الوسیط فی تاریخ فلسطین ل ۱۹۵۴.

كيشه كان له نيوان شازاده كانداو ناگاداري نه كړنده وه كه موسولمانه كان له بوسه دان بويان و نه ركي
 خاچپه رستيانه شيان نه وه ده خوازې كه ته بابن بؤ دورخستنه وه ي مه ترسي له خويان، به لام هم مو
 نه و بانگه شانه بئ هوده بوون، چونكه نامانجي شازاده كان تايبه تي و سياسي بوو، زوريش گوييان
 به پر زامه ندي و نا پر زايي پاپا نه دده، ته نانه ت هه نديك له شازاده كان خويان لانه دده له تيكه لاي
 كردني هه ندي هيزي نيسلامي ددراوسن دزي برا خاچپه رسته كانيان نه مه ش به لگيه له سر نه وه ي
 كه پالنه ري نيماني لايان زورچار له به رامبه ر به رژه وه نديه سياسيه كانيدا لاوازيوه،^۱ سه بارت
 به نيمپراتوري بيزه نتي (نه لكسيوس) يش، نه وه هيچ نه ياريه كي نه بوو به رامبه ر به نامانجه كان ي
 سر كرده كان ي شالاوه كه، چونكه نه گه ر ده وله تي بيزه نتي بتوانيت نه و مولكانه ي بگريته وه كه پيش
 هيزي توركه كان بؤ سهر يان هه يانبوه، نه وه نه كريت له وده وروپه ردا ميرنشين ي گاور هه بيت
 كه بيتته به ريه ستو مافي سه روه ري هه بيت، بؤ مسؤگه ر كردني ده سخستني نه و كار هه ش
 نيمپراتور سور بوو له سر نه وه ي كه سويتندي وه فساداري ده ستبكه ويټ، به م جوړه ش
 به رژه وه نديه كان ي هه ردولا يه كي گرت له به رپا كردني جه نگداو ده سترديزي كردنه سه رخاكي نيسلامي
 له راستيشدا ناسان نيه بتوانين هؤكاره ماديه كان له هؤكاره مه عنه ويه كان جيا بكه ينه وه كه پالايان
 به گاوره كانه وه نا بؤ جه نكه كان ي خاچپه رستي، هه ژاري و ناره زوي ده سكه وت و روي سه ركيشي
 چه ند هؤكار يكن كه بارود قوخيكي له بار نه پر خستين بؤ جه نگ، به لام نه م هؤكارانه دهر نه ده كه وتن
 نه گه ر بيړوكه ي جه نكي پيړزو پزگار كردني زه وي حه ماسه تي ناييني خه لكيان نه وروژانديا ه،
 ناشكراشه كه بيړوكه ي جه نگ هه لقولاوي سياسي ته پاپاو سياسي ته ده وله تي بيزه نتي و جه نكي
 نيسپانيا و موسلمانان بوو، نه وه ش كه راگه ياندي جه نكي دژبه رژه لاتي نيسلامي ناسان كرد، نه وه
 بوو كه نيسپاني و فهره نسليه كان له سه ري راهاتبون له جه نكياندا دژبه موسلمانان كان له ولاتي
 نه نده لوس، نه م جه نكه ش سيفه تي جه نكي پيړزي وهرگرت، چ له لايه ن موسلمانان كانه وه بيت، به هوي
 نه وه ي ده وله تي - المرابطون - له مه غريبي نيسلاميدا جيهادي نايينيان راگه ياند، يان له لايه ن
 گاوره كانه وه له و حاله ته دهر نيه دا كه هاوكات بوو له گه ل ناراسته كردني جه نكه كان ي خاچپه رستي
 به ره و رژه لات، ته نانه ت ميژونوسي گه وره "ابن الاثير" تيړوانينيكي گشتگيري هه بووه بؤ
 مه ترسي و هره شه ي دهره كي و ده سترديزي بؤ سه ر هه ر لايه نيك له لايه نه كان ي جيهاني نيسلامي -
 چ له رژه لاتا وادا بيت يان له رژه لاتدا - و به جوگيه كي داناوه كه ده پږي ته روباره گه وره كه وه،
 كه نه ويش هيزي ري كخراوي بيگانه يه بؤ سه ر گه وره ترين هيزي شارستاني له سه ده كان ي ناوه راستدا

^۱ الوسيط في تاريخ فلسطين ۱۵۰هـ

که نه ویش ده وله تی نیسلا مییه^۱، نه مه له لایه که وه، له لایه کی تریشه وه میژوونوسی ناوبراو راشکاوانه باس له هوکاره کانی سه رکه ورتی نه م شالآوه بهش به شانه ده کات (نه دهلوس، صقلیه، شام، فلهستین) که له پهرته وازه یی و ته ماعه خودییه کان و له ده ستدانی گیانی ده ستپیشخه ریدا خوئی ده بینیه وه که فهرمانده و او موسلمانانی پیشین و بنیاتنه رانی ده وله تی نیسلا می پئ ناسرابوو^۲، ناشکراشبوو که کلئیسای رۆژاوی زۆر دلگهرم بۆ فراوانکردنی رویه ری ده ره به گایه تی و ده سنگرتن به سه ر کلئیساکانی رۆژه لاتدا، و پرای ئاره زویان بۆ جهنگ کردن دژی موسلمانان، هه روه ها یه کێک له راستیه کانی ده مارگیری ئاینی و بوونی چه ند گروپیکی ئاینی بوو که راسته وخۆ په یوه ستبوون به کلئیساه و کاریگه ری به هیزیان له سه ر نه و جهنگانه هه بوو، له وانهش سواره کانی نیستاره که پابه ندبوون به به رگری کردن له مولک و مالی خاچه رسته کان له رۆژه لاتداو، پاراستنی شوینه پیروژه کان و راسته وخۆ په یوه ندیان به پاپاوه هه بوو، کلئیساکانی به یتولمه قدسیش ده یه کی داهاتی ترخان کردبوو بۆ هاوکاری کردنیان له پیتناو گه پاندنی نه و نه رکه به ناو ئاینیه، هه روه ها ده زگای سواره کانی نه لدایه ش^۳ هه بوو، نه مه و پاپا و پیاوانی کلئیسا توانای فشارخستنه سه رو هه ره شه یان هه بوو بۆ هه ر که سی که داخوازییه کانی کلئیسا جیه جینه کات نه مهش به ده رکردنی بریاری بییه شکردن له نازو نیعمه تی رۆژی دوا یی و ره تکردنه وه ی په رستشی له دونیادا^۴ به رای نه وان.

سینیه م: پالنه ری کۆمه لایه تی:

جیاوازییه کی چینایه تی زۆر له کۆمه لگه ی نه وروپیدا له سه ده کانی ناوه راستدا هه بوو چینه کانی پیاوانی ئاینی و جهنگاوه ران و ده ره به گ و سواره کان تیایدا بالاده ست. بوون^۵، چینی جوتیارانیش زۆرینه ی بئ ده سه لات بوون تاکه کانی له خزمه ت پرکردنه وه ی پیدایهستی دووچینه که ی تردا بوون، جوتیاری نه و هه روپیش زۆر ده سه وسان و بئ ده سه لات بوو، چه ندین نه رکیشی رویه روو نه بویه وه به رامبه ر به خه لکانی خاوه ن زه وی و ده ره به گ، پاپاش ئاگای له بارودۆخی جوتیاره زه حمه تکیشه کان بوو و به لئینی پیدان که نه رکه کانیان به رامبه ر به گه وره کانیان له سه ره لگرت و به خیره و بیری ده وله تی نیسلا می فریویدان، هه زاران جوتیاری له ئاستیکی نزمی گوزه راندا ژیا نیان به سه ر ده برد و نیشته جیی کوخبوون که له ق و پۆپی درهخت دروستیان کردبوو و سه ره که شی به قور

^۱ الکامل فی التأریخ له الوسط فی تأریخ فلسطین ل ۱۵۶.

^۲ الوسط فی تأریخ فلسطین ل ۱۵۶

^۳ جهاد المسلمین فی الحرب الصلیبیه، د. فاید حماد عاشور ل ۸۶

^۴ تأریخ الوطن العربی والغزو الصلیبی ل ۳۴

^۵ الجهاد والتجدید ل ۸۴

گېرابوو، بەبى ئەۋەى پەنجەرەى تېدايىت و ھىچ كەلۈپەلېكىشى لەخۇنەگرتېوو، چونكە ھەموو ئەو شتانەى كەجوتيار ھەيىبوو مولكى گورە دەرەبەگەكەى بوو، ھەروەھا بىئ بەشيش بوو لەمولكى تايىبەت و^۱، بارى شانيان بەكۆمەلئى ئەركى خزمەتگوزارى قورس كرابوو كەدەبوو پېشكەشى گورەودەرەبەگەكانيانى بكن لەسەرچەم بوارەكاندا، ئەمە و وپراى بېئەشكرديان لەبەروبوومەكانيان بەم شىۋەيەش رادەى ئەو بەدبەختى و بىئ بەشيشە دەرەكەوئىت كەزۆرىنەى گەلى ئەوروپا تاييدا دەرژيان لەسەدەى يازدەى زايىنى دا، كاتئ كەبانگەيشت كرا بۆ ھېرشى خاچپەرستى، ئەم زۆرىنەش ھەلى خۆى لەم شالاۋانەدا بەدى كرد بۆ پزگار بون لەو ژيانە گران و پەرلە سەر شۆپى و سوكاپەتتېيە، ھەروەھا مەترسەيەكانى بەشدارى كردنيان لەم ھېرشەدا بەبەرورد لەگەل ئەو ژيانەى كەھەيانبوو بەكەم دەھاتە پېش چاۋ، جا ئەگەر مردن لەم جەنگەدا ئەو رزگاريان بوو ئەگەر رزگاريشيان بوو ئەو ژيانىكى باشتريانە دەستگېردەبى باشتر لەۋەى كەھەيانبوو^۲، ھەروەھا كلئىسا دەيزانى چۆن يارى بەئەقلى ئەوانە بكات و دليان پېر بكات لەرق و كينە دژ بەئىسلام، بەۋەش دەيخەلە تاندن كەبەيتولموقەدەسو گۆپى پېرۆز رزگاردەكەن و خۋاى گەورە و باباش دەسخورشان لئ دەكەن بۆيە ھىچ شتئك لەسەرپېن و كوشتن نەيدەگىرانەۋە، بەلكو كوشتنى موسلمان چاكەيەك بوو كەخاچپەرست لەرۆژئى دواييدا پاداشتى لەسەر وەرەدەگريئت^۳.

چوارەم: پالئەرى ئابوورى:

چاۋ بېرنە خېرۋېرى رۆژھەلاتى ئىسلامى، يەككە بوو لەبەھىزترين پالئەرەكانى جەنگەكانى خاچپەرستى دۋاى پالئەرى ئاينى، پاپا (ئۆربان) يش لەوتارەكەيدا باسى گرنكى ھۆكارى ئابوورى كرد بۆ واقىيە ئەوروپا لەو كاتەداۋ وتى: نەھىلئ ھىچ شتئك دەستەوسانتان بكات، چونكە ئەو زەۋىيەى كەئىستا تاييدا نىشتەجېن و دەرياۋ چپاكان دەوريان داۋەتە سىكە بۆ خەلگە زۆرەكەى و خەرىكە نەتۋانى خۆراكيان بۆ دابېن بكات، لەبەر ئەمەش ھەندىكتان ئەۋانى ترتان سەردەبېن و يەكترى دەخۇن..... ئۆرشەلېم زەۋىيەكى بىئ ھاۋتايە لەبەر و بومىدا، بەلكو فەردەۋسى خۆشپەكانە^۴ سەرچەم بەلگەنامەكان ئامازە بەخرابى بارودۆخى ئابورى دەكەن لەرۆژئاۋاى ئەوروپادا لەكۆتايى سەدەى يازدەيەمدا، فەرەنساش بەتايىبەت بەدەست برسېتى و قات و قېپىيەكى زۆرەۋە دەيىنالاند پېش ھەلمەتى خاچپەرستى يەكەم، بۆيە رېژەى بەشدارى فەرەنسىيەكان تاييدا زياتر بوو، ديارە

^۱ ھەمان سەرچاۋە.

^۲ تاريخ الوطن العربي والغزو الصليبي ل ۳۴

^۳ اثر الشرق الاسلامي د. عبدالله العربي ل ۱۳۸

^۴ اثر الشرق الاسلامي د. عبدالله الربيعي، ل: ۳۴.

قهیرانه که زۆر سهخت بوو و خه‌لکی ناچار کردبوو که گژوگیا بخۆن، ئهم ده‌نگه‌ش بووه فریاده‌سو ده‌روازه‌یه‌کی نوێ بۆ ئه‌و خه‌لکه‌ برسی و بێ به‌شه بۆ رزگار بوون له‌و بارودۆخه‌ دژواره‌ی که‌تیایدا بوون، ئه‌مه‌ش هۆکاری ئه‌و راووت و تالانییه‌ بوو که‌ رووبه‌پووی ئهم که‌له‌ گاورانه‌ بویه‌وه که‌ به‌خاکی فهره‌نسادا تێپه‌رین^۱، هه‌روه‌ها به‌شداری ژماره‌یه‌کی زۆر له‌بازرگانی شاره‌ نیتالی و فهره‌نسی و ئیسپانییه‌کان به‌مه‌به‌ستی قۆستنه‌وه‌ی هه‌ل بوو بۆ ده‌ستگرتن به‌سه‌ر رێگا بازرگانییه‌کانی شتومه‌که‌کانی رۆژه‌لات که‌ بوو بویه‌ سه‌رچاوه‌ی ده‌وله‌مه‌ی بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ پێوه‌ی خه‌ریک بوون، بۆیه‌ که‌ شتیگه‌له‌کانیان رۆلی کاریگه‌ریان بینی له‌ده‌ستگرتن به‌سه‌ر ناوه‌نده‌ سه‌ره‌کییه‌کانی شامدا، جه‌نه‌ویه‌کانیش یارمه‌تی فهره‌نجه‌کانیان بۆ ده‌ستگرتن به‌سه‌ر نه‌نطاکیه‌دا له‌سالی (٤٩٠هـ - ١٠٩٧ز) هه‌روه‌ها بوندوقیه‌کان پاش دوو سال^۲ رۆلی به‌رچاویان هه‌بوو له‌ده‌ستگرتنی لاتینه‌کانه‌ به‌سه‌ر به‌یتولمه‌قدیسدا، مه‌به‌ستی یه‌که‌م و کۆتایی ئهم ره‌وه‌ندانه‌ش (جالیات) بریتی بوو له‌قازانج و سودی مادی و هۆکاری ئاینیشیان هێنده‌ به‌لایه‌وه‌ گرنگ بوو که‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی به‌دی ده‌هێنا، ئه‌وه‌نده‌ش به‌سه‌ر بیزانین که‌ دروشمی بوندوقیه‌کان که‌ له‌وسه‌رده‌مه‌دا پێی ناسرابوون: بایه‌که‌مجار بوندوقی بین ئینجا گاور^۳، له‌به‌ر ئه‌مه‌ش کۆماره‌کانی ئیتالیا هه‌ستان (جه‌نه‌وا - بیزا - بوندوقیه‌) به‌مۆرکردنی په‌یماننامه‌ له‌گه‌ڵ سه‌رکرده‌کانی خاچه‌رستی له‌رۆژه‌لاتدا که‌ به‌پێی ئه‌وه‌ چه‌ندین ئیمتیازاتی ئابووری گرنگیان ده‌سکه‌وت.

پێنجهم: گۆرانی ترازوی هێز له‌ده‌ریای ناوه‌راستدا:

ئهمه‌ش له‌ناوه‌راستی سه‌ده‌ی پێنجه‌می کۆچییه‌وه‌ (یازده‌ی زاینی) دا له‌به‌رژه‌وه‌ندی رۆژئاوای ئه‌وروپی ناوه‌ندی بزوتنه‌وه‌ی خاچه‌رستی دیاره‌ لاوازی ده‌وله‌تی بیزه‌تنی و ئالاندنی له‌ژێر گورزی به‌هێزی سلجوقیه‌کاندا وایکرد که‌ به‌ په‌له‌ هه‌مانه‌به‌ریت بۆ ئه‌وروپا هه‌روه‌ها تێکچوونی بارودۆخی موسڵمانان له‌به‌شی رۆژئاوای جیهانی ئیسلاامیدا به‌تایبه‌ت له‌ئهنده‌لوس و حقلیه‌دا له‌به‌رامبه‌ر ریشه‌وه‌ ئاسانبوونی هۆکاره‌کانی هێزو ده‌رکه‌وتن لای دۆزمنان وای له‌رۆژئاوای ئه‌وروپی کرد به‌چه‌ندین شتیه‌ یارمه‌تی گاوه‌ره‌کانی ئیسپانیایادات له‌مملانییادا به‌رامبه‌ر به‌موسڵمانانی ئهنده‌لوس ئه‌مه‌ش مرابطین و موسڵمانانی صقلیه‌ی ناچارکرد که‌ داوای کۆمه‌کی ئه‌فریقیه‌ بکه‌ن، هه‌موو ئه‌مانه‌ یارمه‌تی ده‌ربوون بۆ ئه‌وه‌ی که‌ بزوتنه‌وه‌ی خاچه‌رستی بجێته‌ قوناییکی نوێوه‌و سیفه‌تی جیهانی بوونی وه‌رگرت^۴، ناوه‌ندی پاپاش پشتگیری ئهم جه‌نگه‌ی ده‌کرد به‌رازیبوون و

^۱ الحركة الصليبية د. سعيد عاشور (٣٠/١ - ٣٢)

^۲ الحروب الصليبية المقدمات السياسية د. عليه الجتوي ل٢٩٤.

^۳ الحروب الصليبية في شمال أفريقيا ل١١، ١٢، ١٣.

ئاراستە كۆردۈن پىشتىوانى كۆردۈن پىپو پاگەندە و كۆمەكى مەنەۋى، ئەم جەنگە خاچپەرستىيەش پىش راگە ياندنى شالائى خاچپەرستى پاپا ئۆربانى دووم روو و رۆژھەلات لە سالى ٤٨٨ك- ١٠٩٥، ئەفرىقاش بەمانا مېژوو يەكەى بەيەكك لەگۆرەپانەكانى ئەم جەنگە دادەنریت، بەو پىيە بەرەى جەنگى ئەفرىقىا گۆرەپانىك بوو كە ھىزە دوژمنكارەكانى خاچپەرستى تيايدا چالاک بوون بۆ ماوھى چەند سەدەيەك، ئەمەش لەچەند ھېرشىكدا خۆى بېنىيەو كەيەك لەدوای يەك دەكرانە سەرى و خاچپەرستەكان بەلام ئەوان و رەيان دانەبەزى و شكست ئىرادەى لاواز نەكردن، ھەرەك چۆن ولاتى مەغرىبى ئىسلامى يەكەم ولاتىك بوون لەناو ولاتە ئىسلامىيەكاندا كە ئاگرى ئىستعمارى ئەوروپى نوئ سوتان، ھەرەھا ھا ولاتىيانى بەشى رۆژئاۋى جىھانى ئىسلامى لەناو يىشياندا ئەفرىقا يەكەم شوپىنك بوون كەگۆزەرى يەكەمى خاچپەرستانىيان بەركەوت ھۆى ئەمەش ئەگەر ئىتەو بەر چەند ھۆكارىكى جوگرافى و مېژوو يەكەمى گرىنگرىنىيان نىزىكى زۆرەيانە لە ئەوروپاى رۆژئاۋا ھەندى بزوئەو ھى خاچپەرستى و زانىبارى فراۋانى ئەوروپىيەكان دەربارەى بارودۆخى موسلمانەكان لەم ناوچەيەدا لەرووى رامبارى و ئابورى و كۆمەلايەتتىيەو بەھۆى ئاسانى پەيوەندىكردن لەنئوان ھەردوولادا، ھەرەھا ئەو روقو كىنە زۆرەى كە ئەوروپىيەكان ھەيانبوو بەرامبەر بەموسلمانە مەغرىبىيەكان^٢ بەتاييەت كە ئەوان ئەرك و قورسايى جىھادىيان لە ئەوروپادا لەخەلكانى تر زياتر دەگرتە ئەستۆ، ھەرەھا ئەوروپىيەكانىش زياتر ھەستىيان بەمەترسىيان دەكرد ئەگەر يەككىتى و سەركردايەتى دلسۆزىيان بۆ ھەراھەم ببوايە، لەبەر ھەموو ئەم ھۆكارانە ئەوروپا ھەمىشە لەبۆسە دابوو بۆ لىدان و بەدوای ھەلدا دەگەرا بۆ ھەلكوتانە سەريان، دوای چاۋەروانىيەكى زۆرىش ئەم ھەلەيان بۆ رەخسا لەناو ھەراستى سەدەى پىنجى كۆچىيەو (ياز دەى زاینى)، كاتىك كەبەشى رۆژئاۋى جىھانى ئىسلامى توشى پارچە پارچە بوون بوو، بەرەبەرە بەرەو روخان دەچوو، ھەلبەتە بارودۆخى براكانىشيان لەرۆژھەلاتدا لەوان باشتەر نەبوو، ئەم پارچە پارچە بوون و ناكۆكىيەش ھۆكارى سەرەكى ئەو بەلایەبوو كە بەسەر موسلماناندا ھات لەرۆژھەلات و رۆژئاۋادا بەھەمان شىۋە، ديارە ئەمۆش تەواو لەدوینى دەچى و پارچە پارچە بوونى عەرەبو موسلمانان ئەو دەرگا فراوانەيە كە دوژمنەكانىيان لىيەو دىنە ژورەو بۆ لىدانىيان لەمالەكانىياندا، ئەو بوو

^١ الحروب الصليبية في شمال أفريقيا ١٢.

^٢ وشى "المغاربة" بەخەلكى ولاتانى رۆژئاۋى جىھانى ئىسلامى دەوترا كە ئەندەلوس و دەرگە ئىسلامىيەكانى رۆژئاۋى دەريای ناو ھەراست لەگەل ولاتانى مەغرىبى عەرەبىيەو، نەك ئەو ھى لەئىستادا دەوترىت و تەنھا خەلكى ولاتى مەغرىب دەگرتەو.

هیزه خاچپه رسته کان به ته وژمئیکي به هیزه وه که وتنه پړو له یه ک کاتدا له سږ به روه هیرشیان ده هینا له ننده لوس و صقلیه و نه فریقیاوه.^۱

۱- **ننه لوس:** به رهی ننده لوس له ناوه راستی شو سده یه وه چالاکیه کی هست پیکراوی هه بوو که نه ویش هیرشیکی به هیزو به رده وام بوو له لایه ن گاوره ئیسپانیه کانه وه به سه روکایه تی پاشای قشتاله له بۆ سهر موسلمانانی ننده لوس، نه وه بوو شارو پینگه ئیسلامیه کان یه ک له دواي یه ک ده که وته ده ستیانه وه و توانیان له چنده جهنگیکدا سه ریکه ون به سهر موسلمانان کاندو نه م سهرکه و تنانه ش به گیرانی شاری طلیطله کو تایی هات له سالی ۴۷۸ک دا له سهرده ستي نه لفونسوی شه شه م پاشای قشتاله شو کاره ساته کی سه رتپای جیهانی ئیسلامی ترساندو له به رامبه ر نه م فشاره به رده وامه شدا له لایه ن گاوره کانی ئیسپانیاه موسلمانان کانی ننده لوسیش په نایان برد بۆ "مورابطين" له مه غریب دا، نه وانیش په یتا په یتا کومه کیان ده نارد، هه رکه نه میره که شیان یوسفی کوپی تاشفین سه رکه وت به سهر پاشماوه ی به رگریکاره کان له مه غریبدا، له پړی ده ریای سوره وه به روه ننده لوس به کومه لیکي زوره وه به ریکه وت له سالی ۴۷۹ک دا گیشته به نه لفونسوی شه شه م و "مرا بگین" و هاوکاره کانیان توانیان سه رکه و تنئیکي مه زن به ده ست بینو و لاپه رپه یه کی پرشنگدار له میژووی جیهادی ئیسلامیدا تو ماریکه ن، به م سه رکه و تنه ش هیرشی گاوره کانی ئیسپانیا وه ستینرا هه تاوه کو سه رله نوئ بارودوخی بۆ ره خسا.

۲- **صقلیه:** سه باره ت به به رهی صقلیه ش نه وه ده رکه وتنی نورمان وه ک هیزیکي نوئ له سه رگۆره پانی سیاسه تی نیوده وله تی بوه هویا گۆرپینی هاوکی شه کانی هیز له روئاوای ده ریای ناوه راستدا له به رژه وهندی هیزه گاوره کان، هه رکه نه وانه جی پییه کیان ده سکه وت له باشوری ئیتالیا و جیسکار دیش گه وره ترین سه رکرده یان دانپیدانانی پاپا نیقولا ی دووه می مسۆگه ر کرد له کۆنگره ی مه له گا له سالی ۱۰۵۹ز داو پرۆژه که ی خو ی راگه یاند بۆ کۆکردنه وه ی هیز دژی موسلمانان کانی صقلیه له پیتاو پازیکردنی پاپا که نه ویش له م کاره دا به دی هاتنی ئامانجه خاچپه رسته کانی خو ی به دی ده کردو له لایه کی تریشه وه مه ترسی تورمانی له مو لکه کانی خو ی دروده خسته وه، بۆیه نه م پرۆژه ی هاندو وه ک به لگه یه ک بۆ پازیبون و پشتگیر یکردنی پاپا په رچه میکی پیروزی نارد بۆ جیسکار د هه تاوه کو خو ی سوپاکه ی به هوی پیروزیه وه سه رکه وتن به سهر موسلمانان کاندو به ده ست بینن، سوریش بوو

^۱ الحروب الصليبية في شمال افريقية ل ۱۲.

له سەر ئه وهی که ئه و فتوحاته چاوه پوانکراوه که له بهر مه سیح ده کریت گرن گتره له ناردنی دیاری بۆ پۆما^۱، ئه وه بوو ئه م دورگه یه ش - صقلیه - له سالی ٤٨٤ ک دا دهستی به سهرداگیرا له سهردهمی زجاری یه که مدا پاشان هیزه کانی له سالی داهاتوودا هه لیان کوتایه سه رما مالتا و داگیران کردو به رده وام به دوا ی هه لیشدا ده گه را بۆ په لاماردانی ئه فریقیا^۲.

۲- ئه فریقیه (تونس): به رهی ئه فریقیا ش پشکی خۆی له ده ستریزی خاچه رسته کان بهرکه وت له و کاته دا به هۆی هیزیکی تازه پنگه یشتوه وه که ئه ویش شاره ده ریایه کانی ئیتالیا بوو، ئه وه بوو ئه م شارانه ئاماده نه بونی هیزه ده ریایه کۆنه کانیان له ده ریای ناوه پاستدا قۆسته وه که خۆی له که شتیگه لی ئیسلامی و بیزه نتی دا ده بینیه وه، ئه م دوو هیزه سه رقائی گرفته ناو خۆییه کانیان بوون و که شتیگه له کانیان له و ده ریایانه دا بوون که نزیک بوو له که ناره کانی ئه وروپاوه، یه که م له ترسی که شتیگه لی مواجد ئه لعامری خاوه نی دانیه که توانی چالاکیان بۆ ماوه یه ک رابگریت، هه رکه ئه و مه ترسیه یان وه لانا له ناوه پاسته کانی سه ده ی ناویراودا ده ستیان دایه گه پان به ناو ناوه کانی ده ریای دسپی ناوه پاستدا له پۆژئاواوه، هه روه ها ئه م شارانه هه رله سه ره تاوه هیزی ده ریایان خسته خزمه تی ئامانجه کانی خاچه رسته کانه وه بۆ به ده ست هینانی ده سکه وتی تایبه ت به خۆیان، ئه وه بوو به هۆی هاندانی "پاپا لاونی هه شته مه وه" هاوپه یمانیتی جه نه واو بیزه ده ستیان جگرت به سه ر دورگه ی سه ردینیای ئیسلامیدا له سالی ٤٤٢ ک / ٦٣-١٠ز و مینا و خانوه کانیان تیکدا و ده سکه وتیکی زۆریان هه بوو، هه روه ها ئه م که شتیگه لانه ش به شداریان کرد له جه نگه کانی به رهی صقلیه و به رهی ئه نده لوس دا، به م پێیه ش هاوکاربون له راوه دونانی موسلمان ه ئه نده لوسیه کاندایه ریگه ی ده ریایه و پشکی خۆشیان برد له ده سکه وت و، گه مارۆیه کی ده ریایان خسته سه ر ئه لمریه و ئه و شاره ش فیدییه کی زۆری دا که به ١١٣ هه زار دیناری ئالتونی مه زنده ده کرا، هه روه ها قاله نسیایشیان ناچار کرد که باجیکی هاو شیوه بدات که به ٢٠ هه زار دیناری ئالتونی مه زنده ده کرا بۆ ئه وه ی خۆی له تالان کردن^۳، بهاریزیت هه روه ها چه ندجاریک هیزشیان کرده سه ر دورگه کانی رۆژه لات (دورگه کانی بلیان)، له ئاکامی ئه مه شدا هیزی ده ریایی ئیتالیا بوو به بالاده ست له ناوه کانی ده ریای سپی ناوه پاست دا ئه مه ش به ره و سه رکه شی زیاتری بردن، ئه وه بوو چالاکیان ئاراسته ی ئه فریقیا کرد که تائه و کاته هیزیکی

^۱ الحروب الصليبية في شمال افريقية ل١٤.

^۲ هه مان سه رچاوه ل١٥.

^۳ القوى البحرية والتجارية في البحر المتوسط أرشيبالد لويس ل٣٧٢.

بۈيۈك پېنگر لەبەردەم مانەۋى بېرۈكەى داگېركردنى ئەفرىقىا لە ئەندىشە و يادەۋەرى خاۋەن بېرە خاچپەرستىيەكانداۋ ھەزى تۆرمان بۇ دەست بەسەردا گرتنى ھەرۈك خۆى مايەۋە، ھەتاۋەكو ئەۋەيان بۇ بەدىھات لەسەردەمى دجارى دوۋەم دا كەتۋانى دەست بگىرت بەسەر نۆزىيەى كەنارەكانىدا لەتەرابلوس لەلاى رۆژھەلاتەۋە ھەتاۋەكو شارى تونس لەرۆژئاۋاۋە ئەمەش لەسالى ۵۴۳ك/ ۱۱۴۸ز دا، بەم شىۋە جەنگى خاچپەرستى ھەلگېرسا لەبەرەى ئەفرىقىادا لەكاتىكدا كەلەرۆژھەلاتىشدا لەگەرمەيدا بوو، نورمانىيەكانىش تيايدا مانەۋە ھەتاۋەكو عبدالمؤمن ى كوپى على سەركردەى دەۋلەتى (موھدىن) ھەستا بەدەركرديان لەمەھدىيە دواھەمىن پىنگەيان لەسالى ۵۵۵ك/ ۱۱۶۰ز، كاتى كەھاۋكىشەكانى ھىزىش بەجۆرىك لەجۆرەكان لەمەغرىبى ئىسلامىدا گۇرا ئەمەيارمەتيدەر بوو بۇ دەرگەۋتنى بەرەى بەرگى ئىسلامى لەرۆژھەلات دا لەسەردەمى نورالدين محمود زەنگى و صلاح الدينى الأيوبي دا، ۈك دواتر پونى دەكەينەۋە بەپشتىۋانى پەرۋەردگار.

شەشەم: پەنابردنى ئىمپراتۆرى بېزەنتى بۇ پاپا ئۆربانى دوۋەم:

پەنابردنى ئىمپراتۆر ئەلكسىيوس كومنين (۱۰۸۱ - ۱۱۱۸ز) بۇ پاپا ئۆربانى دوۋەم دژىيە سەلجۇقىيەكان، ئەم پەنابردنە يەكەمىن جار نەبوو بەلكو پىش ئەمەش ئىمپراتۆر (مىخائىلى ھەۋتەم) پەنای برد بۇ پاپا (گريگورى ھەۋتەم) پاش جەنگى ملاز كرد لە ۶۳ك كەپىشتەر باسكرا، ئاشكرايە ھىزىش كردن بۇ سەرتورەكان يەككە بوو لەۋ مەبەستانەى كەبانگەپشتى بېزەنتىيەكان لەخۆى دەگرت، چونكە ئەنازۇل گىرتەرە لەبەيتولمەقدىس بەلاى دەۋلەتى بېزەنتىيەۋە،^۲ ھەر بۆيە كاتى پايتەختى بېزەنتىيەكان كەۋتە بەر ھەرەشەۋ مەترسى سەلجۇقىيەكان، پىۋىست بوو لەسەر ئىمپراتۆرە پەنابەرىت بۇ رۆژئاۋا لەبەرامبەر يەكگرتنى ھەردوۋ كلىساي رۆژئاۋاۋ رۆژھەلاتدا، پاپا گريگورى ھەۋتەمىش ۋەلامىكى دىلخۆشكەرى بۇ ئىمپراتۆر مىخائىلى ھەۋتەم ناردەۋە لەلايەكەۋە بەپالئەرى ھاۋسۆزى گاۋرانەۋ لەلايەكى تىرىشەۋە بەپالئەرى سياسى، چونكە ئەۋ سوپايەش كەكۆى دەكاتەۋە ناكۆكى نىۋان دوۋ كلىساكە لەناۋدەباتو دەسەلاتى دەزگاي پاپايى زىياتر دەكات لەرۆژھەلاتدا ۈك چۆن لەرۆژئاۋادا زىادى كرد، بەلام ئەۋ جەنگەى كەلەنىۋان گريگورى ھەۋتەم ئىمپراتۆر ھىزىرى چۈارەمدا پوى دا بۈيۈك پېنگر لەبەردەم پىرۆۋەكەيدا كاتى ئىمپراتۆر ئەلكسىيوس كۆمىن (جىگاي ئىمپراتۆر مىخائىلى ھەۋتەمى گرتەۋە: نامەيەكى نارد بۇ پاپا ئۆربانى دوۋەم

^۱ الحروب الصليبية في شمال أفريقيا ۱۸ل.

^۲ الحروب الصليبية د. عليا الجتوي ۲۵۳ل.

گه‌ره پیاوانی دهره‌به‌گ له‌سالی ٤٧٨ع، و بانگه‌یشتی کردن بۆ ناردنی کومه‌کی بۆ پزگار کردنی براکانیان له‌پۆژه‌لات داو پاراستنی قسطنطنییه له‌مه‌ترسی سه‌لجوقیه‌کان،^١ نه‌لکسیۆسیش ئاره‌زووی له‌وه بوو که پۆژئاوا هه‌ندێ سه‌ربازی نان په‌یدا‌کهری بۆ بنێرێ به‌لام پاپا ئۆربانی نه‌یویست خۆی بخاته خزمه‌ت ده‌وله‌تی بیزه‌نتیه‌وه. به‌لکو نه‌یویست ده‌زگای پاپا سه‌ره‌رشتی ناردنی یارمه‌تیه‌کان بۆ گاوه‌رکه‌کانی رۆژه‌لات بکات، نه‌م گۆرانگاریه‌ش له‌بیرۆکه‌دا نه‌بیته هۆی نه‌وه‌ی که جیهانی لاتینی گاوه‌ر سوپایه‌کی گه‌وره‌ پێکه‌وه‌ بنیّت نه‌ک چه‌ند سه‌ربازێک به‌نانه‌سکێ بخاته ژێر پکێفی شازاده‌کان، له‌م هه‌لۆیسته‌ی پاپادا به‌رامبه‌ر به‌ئیمپراتۆر میخائیلی چه‌وته‌م گرنگی دا‌هێنان و بیر کردنه‌وه‌و سود وه‌رگرتن له‌هه‌له‌کان و به‌کارهێنانی هۆکاره‌کان بۆ خزمه‌تی پۆژه‌که‌یان به‌دی ده‌که‌ین، هه‌روه‌ها پێویسته‌ سودله‌و هه‌موو وانه‌ زۆرانه‌ وه‌رگرین بۆ خزمه‌تکردنی پۆژه‌ی ئیسلامی، نه‌م جیاوازیه‌ش له‌بیرکردنه‌وه‌دا هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ هینده‌ سه‌ر ئیشه‌ی بۆ دروست کردن که بووه هۆی تێکچونی په‌یوه‌ندیه‌کان له‌نیوان بیزه‌نتی و خاچه‌رسته‌کاندا، له‌پووی میژویشه‌وه‌ سه‌لمێنراوه‌ که به‌رپرسی یه‌که‌می دروستبوونی بزوته‌وه‌ی خاچه‌رستی ئۆربانی دووهم بوو، چونکه‌ نه‌و هۆشدارێ هه‌لگیرسانی نه‌و شه‌ڕانه‌ی داوه.^٢

ده‌زگای کلێساش له‌پۆژئاوادا پالێشتی نه‌م بانگه‌شه‌ی بوو، هه‌موو میژوونوسه‌ لاتینییه‌ هاوچه‌رخه‌کانیشی رۆژی سه‌ره‌کی له‌به‌دییه‌نانی نه‌م بیرۆکه‌دا بۆ نه‌و ده‌گێڕنه‌وه.^٣

حه‌وته‌م: که‌سایه‌تی پاپا ئۆربانی دووهم و پۆژه‌ گشتگیره‌که‌ی بۆشالاوی خاچه‌رستی:

ئۆربانی دووهم له‌سالی ٤٢٧ع / ١٠٣٥ز له‌شاتین سیرمارن له‌داک بوه‌و ناویشی ئۆدۆیه، له‌سه‌رده‌ستی قدیس برنۆ خۆی‌ندویه‌تی که‌سیستمی کارسوسیینی دامه‌زراندو له‌سالی (٤٦١ع/ ١٠٦٨ز) بو به‌پراهیبه‌ له‌دێرکلونی نزیک ماکون، په‌یوه‌ندی کرد به‌خزمه‌تکردنی پاپای خۆسه‌پێن و باوه‌ردار، به‌هۆی باوه‌ری به‌هیزیه‌وه‌ به‌سه‌رکه‌وتنی ده‌زگای پاپا حه‌سه‌ر ئیمپراتۆردا که‌مه‌به‌ستمان پێی گریگۆری چه‌وته‌مه، پاشان وه‌ک کاردینال و ئوسقوف لاوستی دامه‌زرێنرا له‌سالی (٤٧٣ع/ ١٠٨٠ز) دامه‌زرێنراو خزمه‌تی کلێسای کرد له‌ئه‌لمانیا‌دا له‌قوناغی ٤٧٧ع / ١٠٨٤ز هه‌تاوه‌کو (٤٧٨ع/ ١٠٨٥ز)، به‌شێوه‌یه‌کی شه‌رعیش پشتگیری له‌پاپا گریگۆری چه‌وته‌م ده‌کرد له‌کاتی ململانێکه‌یدا له‌گه‌ڵ هنری چواره‌مدا، هه‌روه‌ها ئۆربانی دووهم په‌یوه‌ندی کرد به‌سینۆدس (کوپی کلێسا) له‌ساکسونی که‌ له‌سالی ٤٧٨ع / ١٠٨٥ز به‌سترا، له‌کاتی کۆچی دوا‌ی پاپا فیکتۆری سییه‌میشدا له‌

^١ الحروب والروم اللاتین (١/١٥٠).

^٢ الحروب الصلیبیة د. علیة الجتوی ل ٢٥٤.

^٣ هه‌مان سه‌رچاوه‌ ل ٢٥٤ نالمرب والروم اللاتین (١/٥٦).

۱۶ی دیسمبەری ۱۰۸۷دا لە مونت کاسینو توانرا لەرێگەی کایمەنتی سێیەمەو دەستگیریت بەسەر پۆماداو ئۆربانی دووهم هەلبژێردرا دواى دواخستنیکی زۆر لە تراکینای خواروی رۆما لە نزیک جانتاوا ناوی ئۆربانی دووهم ئی نرا ۴۸۱ک - ۴۹۳ک / ۱۰۸۸ز - ۱۰۹۹ز).^۱

لە پوانگەی ژبانی پڕ چالاکی ئەم پیاووە تیبینی ئەو دەکەین کە دەسلاتی خۆی بەسەر سەرچەم شوێنەکانی کلێسای دایک دا سەپاندووە، رەنگە هەلۆیستیشی بەرامبەر ئیسپانیا رەهەندیکی گرنگ بێت بۆمان، چونکە ئەم پاپایە پشتگیری جەنگی دەکرد لە دژی موسڵمانەکان، کاتی ئیسپانیەکان توانیان هەندێ ناوچەی دۆژمنەکانیان بخەنە ژێر پکێفی خۆیانەو ئەم پاپایە خێراکردی بە ناوچەی نفوزو دەسلاتی کلێسای رۆما، بێگومان پشتگیری کردنی ئۆربانی دووهم بۆ جەنگ کردن دژی موسڵمانان پەیرەو کردنی هەنگاوو پێنماییهکانی ئەلکسەندەری دووهم بوو، ئەمەش راستیەکی میحوەریمان بۆ دەوێت دەکاتووە کە ئەویش بونی ستراتیژیکی بالا بوو لەلایەن دەزگای پاپاو لە پۆمادا کە بە ئاراستەی هەنگاودەنی و بەوردی لەسە دەی یازدەمی زاینی دا/ پێنجەمی کۆچی بەشیوەیەکی تاییەت جێبەجێی دەکات بە چاوپۆشین لە گۆرانی پاپاکان، گرنگترین روخسارەکانی ئەم ستراتیژیەش بریتیه لە فراوانکردنی دەسلاتی کلێسای پۆماو یەکشستنی کلێساکان و دژایەتی کردنی ئیسلام لە هەر کۆیەک بێت وەک دۆژمنی سەر سەختی ئەوان کە پۆبەروبونەوی شتیکی حەتمیە پێویستە بە هەر نرخێک بێت هەولێ سەرکەوتن بە سەریدا بدریت،^۲ تیبینی ئەوەش دەکەیت کە پەناهیانە بەردەوامەکانی بیزەنتیەکان و سەرقالبونی پاپای پیش ئۆربانی دووهم بە چەند کاروباریکەو هەلومەرجی بۆ ئەم پاپایە پەخساند، لە کۆپەندیکیشتدا پیاچنرا لە ئیتالیا لە مارسى ۱۰۹۵ز، ۴۸۸ک بە ئاراستەی وەلامدانەوێ بانگەوازی ئیمپراتۆر ئەلکسیوسى یەكەم کۆمینیوس هەنگاوی هەلگرت (۴۷۴ - ۵۱۲) (۱۰۸۱ - ۱۱۱۸) بەلام لەم کۆپەندەدا پاپا شکستی هێنا بانگهێشتیدا بۆ بەرپاکردنیکی جەنگیکی خاچەرستی دژی موسڵمانەکان لە پۆژەلاتدا.^۳

۱- ئۆربانی دووهم کۆپەندیکی بۆ کلێسا سازدەکات لە باشوری فەرەنسا: شکستی کۆپەندی پیاچنرا ئەم پاپاسەر سەختی کۆل پێنەدا لە بەدیپتانی ئامانجە کەیدا بە گرتە بەری هەموو هۆکارەکان، ئەو بوو گەڕایەو بۆ ولاتی ئەسلای خۆی فەرەنسا لە پیناواوکاری کردنییدا بۆ سەرکەوتنی پڕۆژەى داماتووی، ئەم هەلبژاردنەش بەلگەبوو لەسەر زیرەکی بەتاییەت

^۱ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب، د. محمد مؤنس ل ۶۳.

^۲ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب د. محمد مؤنس ل ۶۵.

^۳ هەمان سەرچاوه ل ۶۵.

که با شوری مو حافی ز کارو سادە ی فەرەنتا وەك ناوچە یەكی پە یو ە ندیدار بە و جەنگە وە و ابوو
 كە ئیسپانیە كان كر دیا نە سەر موسلمانە كان لە ئیسپانیادا، لە گەل ئە وە شدا كە با سكر دنی ئە و
 بیرو كە یە لە سەر زەوی فەرەنسا لە وانیە راستە و خۆ سەر كە و تن بە دە ست بێ نیت چونكە
 نیشتمانی سەر كە ی پاپایە و، ئە و شارە زاترە دە ریا رە ی، بە تاییە ت كە - لە هە مان كاتدا -
 خا وە ن مێ ژو یە كی تاییە تە لە گە ل ئیسلا مدا لە پێ ی جەنگی بو اتیە كە لای موسلمانە كان
 بە جەنگی (بلاگ الشهداء) ناسرا وە لە سالی (١١٤ك/ ٧٣٢ن) كە تیایدا موسلمانە كان تێكشكان و
 هە لكشانی ئیسلا می وە ستێنرا و نە ی توانی چیا كانی ئە لبرانس) بپێ ت، لە پێ ی شێكر دنە وە ی
 و تاری پاپاشە وە لە كۆ پە ندی كلیر مە نت دا پە ی بە وە دە بە ی ن كە هە مو ئە و لایە نانیە لە بی ر
 ئە و پیا وە زیرە ك و ئیرا دە بە هێ زە دا نە چوو وە لە و كاتە وە كە لە با وە ش ی بز و تنە وە ی
 كار سۆ سیانی گۆ شە گیری توند و تیژ دا پە رو ە ر دە بو وە، هە رچۆ نێك بێ ت، ئە وە پاپا بە رو
 كلیر مە نت فرانی با شوری فەرەنسا رو شت و كۆ پە ندی كی كلێ سا یی گری دا و لە روژی دە یە مدا ئە و
 تۆ پە ندە ی سازدا كە تیایدا چە ندین كێ شە ی تا و تو ئی كرد كە بۆ كلێ سا گرن گبو و: هە رو ە ها پاپا
 و تار یكی ژۆر مە تر سیداری پێ شكە ش بە ئامادە بو ان كرد ئە مە ش لە روژی ٢٧ ی تۆ فە مبه ری
 ١٠٩٥ ز. دا.^١

٢- ئە و و تارە ی كە پاپا ئۆر بان ی دو وە م پێ شكە شی كرد؛ ئە و و تارە ی كە پاپا ئۆر بان ی دو وە م
 لە كۆ پە ندی ئاین ی دا پێ شكە شی كرد كە لە كلیر مە نت بە ستر لە ٤٨٨ك/ ١٠٩٥ ز. كار یگە ری
 زۆری هە بو و لە دە رو نی ئە و گا ورا نە دا كە لە و كۆ پە ندە دا كۆ بو یونە وە، ئە مە بو ە هۆ ی گە رم
 كردن و تا و دانیان و توش بو نیان بە حالە تیك كە مێ ژو و نو س گۆ ستر ان لۆ بو ن لە كتی بی (حضا رە
 العرب) دا بە : تا و یكی شیتی توند ناوی دە بات،^٢ ئە وە بو و پاپا و تی: ئە یی گە لی فەرەنسا،
 ئە ی گە لی خۆ شە و یست و هە لبژێر درا و ی پە رو ە ر دگا ر، لە دە و رو بیە ری فە لە ستین و شا ری
 قو سته نتینی وە چە ند هە و الێ كی ناخۆ شمان پێ گە شتو وە رای نە گە یە نیت كە رە گە زێ كی نە فرە ت
 لێ كرا و كە دو رترین كە سن لە خوا وە و یاخی دبو و ن دە ستر یژ یان كر دۆ تە سەر ئە و ولاتە،
 ولاتی گا و رە كان لە پۆ ژە لات دا و، خا وانی قو ریا نیە پیرۆ زە كا نیما ن هە لگێ را وە تە وە و كلێ سا كا نیان
 تالا ن كر د وە و پاشا ن هە ستا وە بە تێك دان و سو تا ندنی و هە ندی دی لی شیا ن راپێ چی ولاتی خۆ یان
 كر د وە وە ئە وانی تری شیا ن كو شتن دوا ی ئە وە ی كە بە خرا پترین شی وە ئازاریان دا و ن و شو ی نە

^١ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ٦٦.

^٢ حضارة العرب له دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الادنى وهه رگرا وە ل ٢٣٧.

پیرۆزه کانیان پیس کردوه ره گو ریشهی ئیمپراتۆری بیزهنتیان ده رهیتاوه، و چه ندین هه ریمیان ئی داگیر کردوه که ریبار به دوو مانگ ناتوانی پیایدا تپیه پیت، جائه گه ره رکی تۆله سندنه وه بۆ ئه م سته مکاریانه و گپزانه وهی ئه و زه ویا نه نه که وپته سه رشانی ئیوه ئه ی له سه رشانی کتیه ؟ ئیوه ئه ی ئه و گه له ی که خوا ی گه وره له جه نگدا له هه موو که سیکی تر زیاتر به هره ی چی به خشیون و شکومه ندی و نازیه تی و توانای ملکه چ کردنی دوژمنانی کردۆته تایبه ته ندیتان، ده سابا کارو کرده وه ی پیشینه کانتان دلتان به هیزتر بکات - سه روه ریه کانی شارلمان و خه لکانی تر له پاشاکانتان - باگوپی پیرۆزی مه سیح هیمه تتان بجولیتنی که خوا و پارێزه رمانه - ئه و گۆره ی که ئیستا به ده ست چه ند نه ته وه یه کی ناپاکه وه ی، هه روه ها شوینه واره پیرۆزه کانی تریش که پیس و گلاوکراوه، نه هیان هیچ شتیکی ساردتان بکاته وه له مال و مولک یان کاروباری خیزانه کانتان، چونکه ئه م زه ویه ی که ئیستا له سه ر نیشته جین و له هه موو لایه که وه له ده ریا و چیاوه ده وره دراوه ته سکه و شوینی دانیشتوانه زۆره که ی له سه ر نابیتته وه، خه ریکه نه توانی خه لکانیک ببه خشی که خوراکتان بۆداین بکه ن، له پیتا و نه مه شدا هه ندیکتان ئه وانی تر تان سه رده بپن و ده جه نگین و زۆریکتان تیاده چن له جه نگه ناوخییه کاند، دلتان پاک بکه نه وه له کینه و له وه خۆش بن که له نیوانتاندایه له ناکۆکی و ریگای گوپی پیرۆزیگه نه به رو ئه و زه ویه له و ره گه زه پیسه بسیتنه وه و بیکه نه وه به مولکی خۆتان، ئۆرشه لیم زه ویه کی که م وینه یه له به رویومدا و فێرده و سی خۆشیه کانه، ئه و شاره مه زنه ی که ده که وپته ناوه راستی جیهانه وه هانانان بۆ دینیت، ئیوه ش هه ستن به و گه شته به ناره زوو دلگه رمیه وه نه وسا له گونا هه کانتان پاک ده بنه وه، متمانه شیان هه بیت که له مه له کوتی ئاسماندا سه روه ریه کی نه بپراوه تان ده ست ده که ویت،^۱ به م شیوه یه ئه م وتاره گپاویه ی که پاپا پیشکه شی کرد کاریگه ری زۆری هه بوو له ده رونی گا وره ناماده بوه کاند، دوا ی ئه وه ی که پاپا وتاره به ناوبانگه که ی پیشکه ش کرد هه موو ناماده بوان به یه ک ده نگ هاواریان کرد: خوا ئاوا ی ده ویت.^۲ هیشتا پاپا ئۆریانی دووم له وتاره که ی نه بوویه وه، یه کێک له ئوسقوفه کانی ئه ده میردی مونتیلین هه ستایه وه و له به ربپێ پاپادا کپنوشی بردو داوا ی مۆله تی لیکرد هه تاره کو له و هه لمه ته پیرۆزه دا قبو لی بکات، له به رامبه ر ئه م هه لۆیسته کاریگه ره شدا هه ست و سۆزی ناماده بوان جو لا و به سه دان که س پژانه به رده م

^۱ قصة الحضارة (۱۶، ۱۵/۱۵) و ثائق الحروب الصليبية ل ۹۹-۱۰۰.

^۲ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الادنى ل ۳۲۷.

پاپا و هه كو نه دهه میر به دلگه رمیه کی بی وینه وه داوای به شداریان ده کردو خاچیان هه لگرتبوو و سویندیان ده خوارد که نه و شاره پیروژه پگار بکه ن، هه روه ها نه و میژوونوسه هاوچه رخه که - رۆبه رتی راهیبه - باس له پوداوه که ده کات و ده لای: ئای له و خه لکه زۆره ی که ناماده بوون، له هه موو ته مه نه کان و سه رجه م ئاسته کان خاچیان له مل کرد له کۆپه ندی کلیمۆنت دا، سویندیان خوارد له سه ر پزگار کردنی نه و شاره پیروژه، و ژماره شیان گه شته ۳۰۰ هه زار^۱ له به رامبه ر نه م هه لۆیسته که رم و گوپه ی ده هه میریشدا پاپا ئۆریانی دووهم کردی به نوینه ری تاییه ت و جیگری خۆی هه تاوه کو بۆ هه موو خه لکی رون بکاته وه که شالاوه که له ژیر چاودی ری کلێسادایه، به لکو له ژیر چاودی ری راسته و خۆی خۆیدایه.^۲

۳- **ئه وه ی له وتاری پاپا ئۆریانی دووهم وه وهرده گیریت:** د. أحمد مؤنس عوض هه ستاوه به لیکۆلینه وه یه کی هۆشیارانه بۆ جه نکه کانی خاچه رستی و سودی له سه ر دچاوه کانیان وهرگرتوه و هه ستاوه به شیکردنه وه ی وتاری پاپا له ریی چوارده قه وه که چوار میژوونوسی هاوچه رخ هیناویانه، که نه وانیش فوشیه نه لشارتری و روبیری راهیب و جویرت نه لنوجتی و یودریک نه لدولی ن، بۆ چونیکیش هه یه که فوشیه نه لشارتری له نێوان ناماده بوانی کۆپه ندی کلیمۆنت دابوه، به شیۆه یه کی گشتیش، نه توانین به راوردیک بکه ی ن له نێوان نه و ده قانه دا که هاتون له کتیبی هه ر چوار نوسه ره که دا له پینا و گه شتن به پاستیه ک که پاپا رایگه یاند له وتاره به ناویانگه که یدا، له کاتی به راورد کردنی نه و ده قانه شدا نه توانین بگه ینه ئه م دهره نجامه:

ا- **پاپا وتاره که ی ئاراسته ی ره گه زی فهره نجه کان کرد:** له پینا و جه خت کردنه وه له سه ر په هه ندی نه ته وه یی و ره گه زیدا، رونی کرده وه که خوا تاییه ته ندی کردون به پێگه ی ولاته که یان و بیروباوه پی کاسۆلیکیان، هه روه ک کاری ده کرد بۆ وه بیر هینانه وه ی ره هه ندی میژویان چ له رپی سه روه ریه کانی شارلمان و شارل مارتل و نه و خزمه ته گه ورا نه ی که پێشکه شی مه سیحیه تیان کردوه، به جۆریک که گرنگی پالنه ری - یاده وه ری میژوویی - دهرخست له پیکه یانی نه و دیارده میژوویییه مه زنه دا.^۳

ب- **پاپا ناماژێ دا به بونی هه وائی ناخۆش و نیگه رانکه ر که له رۆژه لاته وه هاتوه:** کورته که ی نه وه یه که ره گه زیکێ نه فره ت لیکراوه که له په چه له کیکی نه فره ت لیکراوه و به ته واوی نامۆن

^۱ هه مان سه رچاوه ۳۳۷۱.

^۲ الحرب الصلیبیه ل ۵۱ حسن حبشی دور الفقهاء ل ۳۳۸.

^۳ الكتاب المقدس العهد الجديد، متى الاصحاح (۱۰، ۳۷/۳۸).

له خواو نه وه په کن که به راستی به دل و گیانیان پویان نه کړدو ته خوا،^۱ (مه به سستی به مانه ش تورکه سلجوقیه کانه) گاوره روژه لاتیه کانیان سه ریپوه و کلّیسا کانیان کړدو به ته ویله بؤ نه سپه کانیان و خوینی نه و گاوران ش بانگهیشتی گاوره کانی روژناوا ده کات بؤ پژگار کړدنیان له دوژمنه بئ باوه پره کانیان.

ج- **پا پا کاري ده کړد بو ته ماع خستنه جبهه ریان به رامبه ربه سامانه کانی روژه لات**؛ رونی کړد وه که زه وی له نه وروپای روژناوا داو به تاییه ته له فهره نسا ته سک بو ته وه بؤ دانیشتونای و دواوی کړد له خه لکی که روو له زه وی که نعان بنین که پره له شیرو هه نگوین، نه مه ش به لگه په کی روو و گومان هه لته گره له سه ر نه وه ی که پالنه ری ئابوری کاریگری هه بووه له بزوتنه وه ی خاچه رستی دا، نه مه ش به راشکاوانه له په که م ساته کانی سه ره لانی وه ناماژ هی پیداو ه.

د- **پا پا به ئینی به هه رکه سی دا که چه ک هه ئیگری و به ره و روژه لات به ری بکه ویت که له گونا هه و تاوانه کانی خوش بیست**؛ به مانایه کی تر لیخو شیبونی کلّیسای پیشکه ش کړدن خو نه گه ر که سی که شه هید بوو له پیناو که شتن به نامانجه کانیدا نه وه به شه هیدیک له شه هیده پاکه کانی مه سیحیه ت داده نریت، هه موو نه م به ئینه هه لته ئینه رانه ش گرنگن له سه رده می کدا که لایه نی سؤزداری ئاینی هه پر مه کی بالاده ست بوو له جیهانی نه وروپای گاورد ا.

ه- **پا پا ناماژ هی به به یتوله قدیس دا که به هه شتی سه رزه وی و دئی جیهانه**؛ له دایک بوونی که روه مان مه سیحی به خخوه بینیه، هه روه ها یاسی نه وه ی کړد بؤ ناماده بوان که قدوس هانانان بؤ دینیت هه تاوه کو له ژیرچه پؤکی بئ باوه پان رزگاری بکه ن، نه مه وی لیره شدا نه وه بلیم که نه و شاره میحوه ریکی ژور گرنگبوه؛ له پیناو وروژاندنی هه سستی ئاینی لای گوئیگرانی پا پا و له ژوربه ی نه و ده قانه ی که به ده ستمان که شتوه، له و ووتاره نه بینین که به یتولمه قدس شوینیک کی دیارو سه ره کی هه یه، نه مه ش به ته وای مه سه له په کی لؤژیکه به هوی پیگه و پیروزی ئاینیه وه، نه و شاره ی له رووی خه ونی به کژمه ل و تاییه تی حه جی گاوره کان بوو جله و سه رده مه دا.

و- **سوربوونی پا پا له سه ر پالپشتی کړدنی و تاره که ی به چه ند ده فیک که له کتیبی پیروژدا هاتوه له پیناو وروژاندنی هه سستی ئاینی گوئی گرانیدا**؛ یان بؤ نه وه ی که به رگی پیروزی تاییه ت بکات به به روتاره که یدا به هوی کاریگری ده سته واژه کانی نه و کتیبه له کوی نه قلی نه وروپی له و سه رده مه دا، نمونه ی نه مه ش نه و ده سته واژه په په که له ننجیلی مه تتادا هاتوه؛ هه رکه سی که

که بالیکیشابوو به سەر هه لاسوکه وتی کۆمه لگه روژئاواییه کاندایه سستی ده مارگیری و کینه به رامبه به شوینیکه و توانی ئاینه کانی تر بلاو بوویه وه به مه شه وه نه وه ستا، به لکو نه م رق هه ستانه شوینکه و توانی مه زه مه به کانی تریشی گرتیه وه جگه له مه زه به بی کاسۆلیکی به لگه ی به هیزیش هه یه له سەر نه مه له ناواخنی نه و داستانه خاچه رستییه دا که ناسراوه به سرودی نه نتاکییه که به شیوه یه کی راست نه و گیانی تۆله سندنه وه یه مان پێشان ده دات که له کۆمه لگه ی نه و روپادا باوو بووه دژ به نه وه ی که پێی ده لێن "بتپه رسته سەر شوره کان" هه روه ها نه م هۆنراوه یه نه ته وه نه یاره کانی گاوتنه نا له موسلماننه کاندایه کورت ناکاته وه، به لکو نه م وه سفه هه مو نه وانه ده گریتیه وه که دان به بیروباوه پی کلێسای کاسۆلیکی دا نانین، به مه ش بیرکردنه وه ی خه لکی نه و روپای سه ده ی یازده مان بۆ ده خاته پوو، نه م بیرکردنه وه یه ش یه کیکه له پوخساره کانی (ملاح) نه و نایدۆلۆژیا گشتی یه ی که بزوتنه وه ی خاچه رستی به ره م هینا، له پاستیدا سه رکه وتنی ئۆریانی دووه م له وه دا بوو که نه و وتاره ی که تیایدا بانگه وازی کرد بۆ شالۆی خاچه رستی وه ک ناوه ندیک و ابو بۆ هه مو نه و بیرۆکانه ی که چوارچێوه ی نایدۆلۆژی بزوتنه وه ی کۆمه لگه ی روژئاوایی پیک ده هینا له و کاته دا، نه مه سه رباری جیاوازی زمانه وانی و دابو نه ریته کان.

به م شیوه یه وه لامدا نه وه ی جه ماوه ر بۆ وتاره که ی پاپا له کلیرمونت دا ته نا کاردانه وه یه که نه بوو له به رامبه ر په وان بێژی وشه کانی دا، به لکو نه م وه لامدانه وه یه ده ربپی خوشحالی نه و نه بوو به و پرۆژه یه که وه ته ری هیوایانی پیکا بوو، نه م جه نگه پیروژه ش په رده یه کی سه رسوپه یتنه ر بوو که هه مو ان نه یان نتوانی له پشتیه وه بجولێنه وه له پێناو مسۆگه ر کردنی به دیه یتانی خه ونه دونیاییه کان و پزگار بونیان له روژی دوا ییدا، نه شتوانین ده یان ده سته واژه له سه رچاوه میژوییه کان و نوسراوه هاوچه ر خه کاندایه بێنن که خاچه رسته کان وه ک سواره ی مه سیح و پیاوانی مه سیح وه سف ده کات و به "گه لی پیروژ" و "گه لی په روه ردگار" ناویان ده بات، نه مانه ش چه ند ده سته واژه یه کن که ئاماژه به وه ده دن که بیرۆکه ی جه نگه ی خاچه رستی هینده له ده رونیاندا چه سپی بوو که بپوای ته وایان به وه هه بوو که به شداری کردنیان له م هه لمه ته دا وه لامدانه وه ی داخواری هیه م روژنیک نیه به خودی پاپاشه وه به لکو وه لامدانه وه ی فه رمانی په روه ردگار^۱.

۴- کۆبونوه ی راویژکاری پاپا دوا ی وتاره که ی: پاپا ئۆریانی دووه م له گه ل پیاوانی ئاینی گاوردایه کۆبوویه وه راویژی پیکردن له باره ی کۆکردنه وه ی وزه فه رمی و جه ماوه ریه کان بۆ هیزشکردنه

^۱ الخلفية الأيدولوجية للحروب الصليبية، د. قاسم عبدالله ل ٢٤، ٢٥.

سەر موصلمانان، ئەو ھەبوو لەگەڵ ئوسقوفەکانیدا کۆبویەو ھەوای ئەم کۆبونەو ھەراویژکاریەش ئەم بېیارانەیان دا:

• ھەر توانبارێک کە لەم جەنگە پێرۆژەدا بەشدار بێت ئەو ھەسزای تاوانەکەی لەسەر ھەڵدەگیرێت.
• ھەر مالتیک چ خانوو بێت یان کەلوپەل لەلایەن جەنگاوەریکی بەپێی کەوتوو بەرەو زەوی پێرۆژ لەژێر چاودێری و پارێزگاری کلێسادا لەماوەی ئامادە نەبونییدا، بەگەرپانەو ھەش بەتەواوی بۆی دەگێردرێتەو کاتێ کە دەگەرێتەو بۆ ولاتەکە ی.

• پێیوستە لەسەر ھەموو بەشداربویەک کە ھێمای خاچ ھەڵبگیرێت.

• پێیوستە لەسەر ھەرکەسێک کە خاچ ھەڵدەگرێت بەئێنەکە ی بباتە سەر بەرەو بەیتولمەقدیس بەپێی بکەوێت، ئەگەر پەشمان بویەو ئەو لەکلێسا دەر دەکرێت.

• ھەر ولاتیک کە لە دەست بێ باو ھەرکان "موسلمانەکان" دەسەندریتەو پێیوستە بگێردرێتەو بۆ کلێسا.

• پێیوستە لەسەر ھەموو تاکێک کە ئامادە ی بەبێ جێشتنی ولاتەکە ی بێت لە "جەژنی العذراء" (مەریەم) دا سالۆی خۆی لێ بێت.

• پێیوستە ھەموو سوپاگان لە قوستەنتینە بەیەک بگەن، ئەو ھەبوو پاپا ھەستا و ئوسقوفەکانی بەم بېیارانەو ھەوانە کرد تاو ھەکو پاشاکانی جیھانی گاورو شازادەکانیان لەرۆژئاوادا لێ ئاگادار بکەنەو.^۱

۵- ھەلەمەتی پرۆپاگەندە ی خاچپەرستی؛ وتارەکە ی پاپا ئۆربانی دوو ھەم دەستپێکی قوناغیکی نوێ و گرنگبوو لە شێوازەکانی پرۆپاگەندە ی خاچپەرستیدا، کە لەسەر بنەمای گواستەو ھە ی کەسی ھەبوو بۆ چەندین پێگە و دواندنی چەند چینیکی جیاواز لە مۆرقەکان، ئەمەش رۆلی کاریگەری ھەبوو لەسەر خستنی ئەو پێرۆژە یەدا، ئەشتوانین تێبینی ئەو بکەین کە ھەلەمەتی یەکەمی خاچپەرستەکان بەتایبەت ئامادە سازی پرۆپاگەندە ی بەئەوپەری لێھا تووی و وردە کارییەو ھەبوو کرابوو ئەمەش لە وتارەکە ی پاپا ھە دەستی پێکرد، بۆ ئەمە بەستەش توانیان بانگخوازیکی زۆر کۆبکەنەو بەمەش دەنگی بازە ی ھزر فراوان ھەبوو لە پێناو دواندنی سەر جەم توێژەکانی کۆمەلگە ی ئەوروپیدا ھەریەکە بەپێی جیھانیی خۆی، ھەروەک پاپا ئۆربانی دوو ھەم ھەوای سازدانی کۆریەندی کلیرمنت ھەستا بە گواستەو ھەبوو شارەکانی

^۱ دروس وتأملات في الحروب الصليبية ل ۱۸.

تورۇيۇرۇو نىمىزىو ئۇ مانگ لەوئىدا مايەو و بانگەيشتى بۇ پرۇژە نوئيىپە كەي دەكرد^۱، ھەروەك ھەستە بەناردنى چەندىن وتار لەپىناو بانگەيشتىكردن بۇ پرۇژە خاچپەرستىيە كەيدا، لەوانەش ئەو نامانەي كەناردى بۇ سەرچەم باوەر داران بەمەسىحييەت - لەقەلاندروزداو بۇ پۇلوناو مېزوزو كونتات سىردايناو سىللدن و بىسالون و امبورياس، تىبىنىش دەكرىت كە ئەو وتارانە جياناكرىنەو لەرۇلى پاپا لەكۆرەندى كليرمۇنتدا بەلكوتەواو كەرو درىژەپىدەرىكى راستەقىنەي رۇلى پرۇپاگەندە كاريانەيەتى بۇ جەنگەكانى خاچپەرستى^۲.

۶- **تواناي رىڭكسەن لاي ئۇربانى دووھم**: ئەو وتارانەي كەپاپا ناردنى لەپىناو پرۇژە خاچپەرستىيە كەيدا، كۆمەللى وردەكارىمان پىشكەش دەكەن كە لەوتارەكەي كليرمۇنتدا نەھاتىبون لەنىوانىشىياندا دانپيادانانى بەرۇلى نوئىنەرى پاپا ئەدھىماد ئۇسقوفى لەبويدا، ھەروەھا جەخت لەسەر پىيوسىتى گۇپراپەللى فەرمانەكانى دەكات ەك فەرمانى خودى پاپا، تياشىدا ھاتووە كەبوارنادات بەپراھىب و قەشەكان بۇ بەپى كەوتن بەرەو رۇژەلات بەبى وەرگرتنى مۇلەتى ئۇسقوفەكانيان، بەھەمان شىوہ پىشكەشكارانى دىرەكانىش بۇ خۇلادان لەياخىبون و پىشتوى پىيوسىستە پەي بەو بەرن كەئەو سەرچاوە بەلگەنامەبىيانە كە لەبەردەستماندايە تواناي رىڭكسەننى وردى پاپا ئۇربانى دووھەممان بۇ دەردەخات ئەمەش دەيسەلمىنىت كە ئەو تىپروانىنىكى گىشتىگىرى ھەبوو بۇ پرۇژەي خاچپەرستى، لانى كەم لەقۇناغى سەرەتادا - ھەروەھا زۆر سووربوو لەسەر ئامۇزگارى ئەوانەي كەبەشدارن لەو گەشتەدا بەرەو رۇژەلات و گۇپراپەللى كىردنى كۆپرانەي فەرمانەكانى خۇي و سەركرەدە راستەو خۇكانىيان، ھەروەھا ھەست دەكەن كەپاپا داكۆكى كرەووە لەبىرۆكەي يەكىتى جىھانى گاۋر. گوايە ئەو كە لەرۇژەلاتدا بەسەر گاۋرەكاندا ھات - بەپىي پروپاگەندەي ئەو وروپى رىق لەدل - ە مەسەلەيەكە جىي بايەخى دانىشتوانى ئەو وروپاي رۇژئاوايىيە، ھەروەك يارمەتىدانى فەرەنسىيەكان و گاۋرەكانى تىر بۇ گاۋرەكانى رۇژەلات بەشېكە لەئەركەكانيان ەك گاۋر^۳، بەھەرچال ئەمە بەرھەمى سىروشتى رۇلى ئەو رىڭكسەن و پلاندانان و پروپاگەندە يەيە كەپاپا ئەو پىاوانەي كلېسا كە لەگەلېدا بەشدارىبون لەھەلگىرساندنى جەنگى خاچپەرستىدا، ئەو ەش كە يارمەتى دان بۇ ئەم بەستە ھەلېژاردنى كاتى گونجاويو بۇ جەنگ.

^۱ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ٦٩.

^۲ ھەمان سەرچاوە ل ۷۰.

^۳ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق ولبغرب ل ۷۰.

۷- بوطرسی خوا په رست؛ بوطرسی به وتاره که ی پاپا کاریگه ربوو بۆ خوشی کاریگه ربیه کی زوری هه بوو له سهر خه لک به سواری گودریژه یکه وه له م شاره وه ده یگواسته وه بۆ نه و شار به پیتی په تی و ده گه پاو جل و به رگی کۆن و دپاوی له به رده کرد، میژوونوس رۆبه تی راهیب ده رباره ی نه لیت: نه م بوطرسیه پیتشه نگه جی نه کی خاچه رستی بووه و له پاریزکاریدا له قه شه و ئوسقوفه کانی تر باشتربووه هه رگیز گۆشت و نانێ نه خواردووه، به لکو ته نها ماسی و که میك شه ربه تی ترئ و هه ندئ خۆراکی ره قی ده خوارد، سه رباری رواله تی بوطرسی خواویست و حالێ په شپوو شپاوی، به لام کاریگه ربیه کی هه بوو ژن و پاوی دوروژاند و خه لکی بۆ لای راده کیشا، به مه ش توانی پازده هه زار که س رابکیشیت به لای خۆیدا له و خه لکه هه ژاره ی که شار به شار به شوینییه وه بوون به دلگه رمیه کی زۆره وه، هه رچه نده زۆرینه یان شاره زای به کاره یانانی چه ک و سوارچاکی نه بوون، ته نانه ت له هه یج جه نگی کدا به شدارییان نه کردبوو، به لام کاریگه ربوونیان به وشه کانی بوطرسی دونیانه ویست و رواله تی وایلێکردن که به دلگه رمیه کی که م وینه وه شوینی بکه ون بی نه وه ی بیر له هه یج نه گه ریك بکه نه وه، چونکه وتاره کانی ناگرین و پرگریان و هاوارو نه فره ت کردن له بیتاوه پان و، به لیتنی لیخوشبونی په روه ردگاری تیاوو بۆ نه وانه ی که به پتی نه که ون بۆ رزگار کردنی گۆپی مه سیح، هه روه ها ره وانبیژی و نواندن سهر سوپه ی نه ی کاریگه ری زوری هه بوو له دلێ جه ماوه ردا.^۲

نه وه ی که شپاوی ئاماژه پێدانه نه وه یه که مه وعیزه کاران رۆلێکی به رچاویان بینێ هاوشپوه ی پۆلی بوطرسی پاریزگار له پروپاگه نده کردن دا بۆ جه نکه کانی خاچه رستی^۳ خه لکیش زۆر کاریگه ربوون به و مه وعیزه کارانه، میژوونوس بودری باسی نه م ماوه یه ده کات و ده ک که سیك که له کاتی نه م روداوانه دا ژیاوه که گاواره کان له سه رسنگیان نیشانه ی خاچیان وینه ده کرد، به ئاسنی سوورکراوه هه تاوه کو دلگه رمی خۆییان نیشان به دن و خه لکانی تریش و واتیبگه یه نن که نه م شتانه یان له ریگه ی موعیزه وه ده سکه وتوو^۴، به م شپوه یه هه موان که وتنه خۆ ئاماده کردن بۆ به ری که وتن به ره و زه ویه پیرۆزه کان له شامدا دوا ی بیستنی نه و وتانه، زۆربه شییان مآل و مولکی خۆییان نه فروشت بۆ نه و گه شته هه تاوه کو خوا ی گه وره له تاوانه کاننیاان خۆش بیت و لیتیان رازی بیت، باوکانش خۆشحال بوون به وه ی که مناله کاننیاان ده بینێ بۆ جه نگ به ری ده که وتن، هه روه ها هاوسه ره کانیش زۆر

^۱ دور الفقهاء المسلمين في الشرق الادنى في الجهاد ضد الصليبيين خلال الحركة الصليبية ل ۲۳۹.

^۲ حضارة العرب لتدور الفقهاء والعمام ل ۲۳۹ و ده گراوه.

^۳ دراسات في التأريخ العلاقات بين الشرق والغرب ل ۲۱.

^۴ دور الفقهاء والعمام ل ۲۴۰.

خۆشحالبوون به خۆ ئاماده کردنی میرده کانیان بۆ به ریکه تن بۆ جهنگ، به م شتیه دالگه رمی هه مووان بئ وینه بوو، باوه ریشییان زۆر به هیز بوو به م کاره یان^۱، به نه ندازه ی نه و دلخوشیه ش که نه وانه هه سستیان پێده کرد که به رێ که وتنبوون بۆ گه شتنه وه به شالۆی یه که می خاچه رستییدا، به هه مان نه ندازه نه و خه لگانه ش دلته نگو نیگه رانبوون که له و شالۆده دا به شدارنه بوون.^۲

۸- بئ ناگیای موسلمانان له وهی که بۆییان داده ریزیت:

ده و له تی ئیسلامی له سه رده می نه مه وییه کاندای ده زگایه کی هه والگیری هه بوو که توانیبوی هه موو دوژمنه ناوخۆیی و نیوده و له تیه کانیان بپریت، هه روه که هه والگرو چاوساغه کانی موعاویه دزه یان کردبووه ولاتی بیزه نتییه کانه وه، نه مه شمان له کتیه که مداسه بابه ت به ده و له تی نه مه وی روونکردۆته وه، هه رچی ده و له تی عه باسیشه، نه وه له سه رچاوه ئیسلامیه کاندای هه یچ وتاریکی حه ماسی مان ده ست نه که وتوه لای هه چکام له خه لیفه عه باسی و فاطمه کان وه کاردانه وه یه ک بۆ وتاره که ی پاپا ئۆربانی دووه م، یان لانی که م پيشانی بدات که موسلمانان به وه یان زانیبیت که له کۆنگره ی کلیمونت و پاشی داپوی دا، له وانه یه هۆکاری نه مه ش بگه ریتۆته وه بۆ سه رقالبونی هه ردوو ده و له تی عه باسی و فاطمی به ناوکۆی نیوانیانه وه وه و لدانی هه ریه کێکیان بۆ سه رکه وتن به سه ر نه وی ترده هه تاوه کو بالاده ستی بۆ نه ویت، بۆیه له خه ویکی قولدا بوون هه تاوه کو شالۆی یه که می خاچه رستی گشته شام،^۳ نه وه ش که نه مه دوپات نه کاته وه نه وه یه که ئیبن نه لقه لانس ی له نوسینه کانییدا هه یناویه تی که هه والی خاچه رسته کان هه تاوه کو سالی ۴۹۰هـ / ۱۰۹۷ز نه گه یشتبووه ولاتی شام، له م باره یه وه نه لیت: تاکه کاردانه وه ی ئیسلامی پيش گه شتنی شالۆی یه که می خاچه رستی به ولاتی شام له لایه ن سه لجوقیه کانه وه بوو له ئاسیای بچوکدا کاتی توانیان به ئاسانی به شی یه که می نه وه یزه خاچه رستییه له ناو به رن که به "شالۆی گشتی" ناسرابوو، سه رباری نه و کاره به رگریکارییه ی که پیتی هه لده ستان بۆ به رگری کردن له مال و مولکیان له ئاسیای بچوک دا،^۴ وه ک دواتر پونی ده که ینه وه به پشتیوانی په روه ردگار، نه وه بوو خاچه رسته کان له ریی سه رکرده یه کی لیه اتوو ئامانجی روون و چالاکی و پشتوورییه وه و توانای وتاریژیان به کارده هه ینا بۆ دنانی کاریگه ری له سه ر خه لکی و هۆکاری زۆرییان ده گرته به ر وه ک هۆکاری ئابووری و رامیاری و کۆمه لایه تی و ئایینی بۆ بزواندن گه لانی رۆژئاوای نه وروپا، هه روه ها پله و پایه ی رۆحی پاپاش کاریگه ری هه بوو له سه ر

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۰.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۰.

^۳ دور الفقهاء المسلمين في الشرقي الأدنى، ل ۲۴۱.

^۴ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۱.

جولاندنی هیژه کانیان به ره ورژیه لات، توانی له ری پیروژه یه که وه کار بکات که هه موو توانا ووزه
ده سکه و تووه کانی تیادا خستبووه که پ.

باسی سییییه م: هه لگیسانی جه نگی یه که می خاچیه رستی

پاش وتاره که ی پاپا ئۆربانی دووهم له کلیرمۆنتی فهره نسادا که تیایدا بانگه وازی کرد بۆ جه نگی خاچیه رستی، داوای کرد له پیاوانی کلّیسا که بگه ریتنه وه بۆ ولاته کانیا، هه تاوه کو خه لک هان بدهن بۆ جه نگی، پیاوانی کلّیساس زۆره وه لیا نندا له م بواره دا، دهره نجامی سروشتی نه م رۆله پروپاگنده کارییه گه وره یه ش که پاپا و دۆسته کانی پیتی هه ستان، بریتی بوو له هه لگیسانی جه نگی یه که می خاچیه رستی که بوو به دوو به شه وه: هیژشی خه لگی به گشتی و هیژشی شازاده و سه رکرده کان، نه م یه که م شالاوه ی خاچیه رستیه کانیش به هه ردوو به شه که یه وه گرنگیه کی بی وینه ی پیتی دراوه له لایه ن میژوونوسه هاوچه رخه کانه وه به تاییه ت نه وانه ی که تاییه تمه نده بوون به لیکۆلینه وه له جه نگی کانی خاچیه رستیدا، نه مه ش نه گه ریتنه وه بۆ نه و دهره نجامه ترسناکانه ی که له وه له مه ته که وته وه به شیوه یه کی تاییه ت و بووه هو ی دامه زراندنی چه ندین نه ماره تی خاچیه رستی له رۆژه لاتدا که هه ندیکیان ته مه نیان له دوو سه ده زیاتریبو،^۱ هه روه ها شالاوی خاچیه رستی تاراده یه کی باش سه رکه وتوویو له دامه زراندن و جیگیرکردنی چوار میرنشینی لاتینیدا: یه که مییان له سه روی فوراته وه بوو به "نه لریها" ناسرابوو، دوو میشیان له سه روی شامه وه به ناوی نه تاقیه یه سییییه میشیان له که ناری شامدا "ته رابلوس"، چواره میشیان له ناوچه رگه ی فه له ستین دا بوو که به یتولمه قدیسه،^۲ نه مه وپرای چوار بارۆنی گه وره که بریتی بوون له: سه یداو یافاو عه سقه لان و جه لیل و دوانزه به شه زه وی که خاوه نه کانی له پاشای خاچیه رسته وه وه ریان گرت به رامبه ر به ملکه چی نواندن و گوپرایه لی کردنی فهرمانه کانی که نه وانیش بریتی بوون له: نه رسوف و حبرون و داروم و قه یساریه و نابلس و بیسان و حه یفاو تبنین بانیا س و کیفا و نه للدو به یروت،^۳ شایانی باسیشه نه و سه رکه وته ی که به ده ستیان هیئا نه گه ریتنه وه بۆ چه ند هۆکارێک که پۆلیان هه بوو تیایدا له وانه:

• نه بونی یه کیتی رامیاری (سیاسی) له جیهانی ئیسلامیدا.

• ململانی له سه ر ده سه لات له ناو خانه واده ی سه لجوقیدا.

• هه بونی ده ولّتی فاتمی شیعه له ناوچه که دا.

• پوخانی خیلافته تی نه مه وی له نه نده لوس دا.

• رۆلی گاواره کان نه وانه ی که له ولّتی شام دا ده ژیان.

^۱ الحروب صلیبیه و العلاقال بین الشرق والغرب ل ۷۱.

^۲ دور الفقهاء فی الشرق الأدنى ل ۲۷.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۲۷.

- ھەلۋىستى ھەندىي لىمىرئىشىنە غەرەبىيەكان بەرامبەر بەشالۋى خاچپەرستى.
- پۇلى كۆمەلى ئىسماعىلى باطينى شىعە لەتەگەرەخستىنە بەردەم جىھاد دۇ بەخاچپەرستەكان.
- لاۋازى دەۋلەتى بىزەنتى.
- راھاتنى سوارەكانى فەرەنسا لەسەر جەنگ.

- كۆمەكە بەردەوامەكانى ئەوروپىيەكان بۇ شالۋە خاچپەرستىيەكە.
- تاكرەۋىي و خۆسەپاندنى سىياسى و كارىگەرى لەسەر ئاين و ژيان.

● سەرقال بوونى ھەندىي لەزانايانى ئوممەت بەتىگەشتن لەلقەكانى فىقھو مەسەلە شەرعىيەلاۋەكىيەكان، باسى ھەرىكە لەم ھۆكارە نەشم بەوردى لەكتىبى "دولة السلاجقة والمشروع الاسلامي لمقاومة التغلغ الباطني والغزو الصليبي".^۱

يەكەم: ئىستراتىژىيەتى شالۋى خاچپەرستى پاش داگىر كىردن:

گىرنگە بەلامانەۋە لىزەدا ئاماژە بەۋە بدەين كەھىزە فەرەنسىيە داگىر كەركەكان كەۋاي بۇ دانرابوۋ نەخشەى بۇ كىشراۋە لەژىنگەيەكى نامۇدابۇي، پىۋىستى بەپەپرەۋە كىردنى كۆمەلى ستراتىژى بوۋ كەچاۋەپىي گەشە كىردنى لى دەكرەۋ ئامانجى سەرەكىشى بىرىتى بوۋ لەدرىزەدان بەشىۋازى داگىركارى بۇ ماۋەيەكى دورو درىز لەۋ ستراتىژىيەش:

- پارىژگارى كىردن بەپىي تواناۋ بەھەموۋ شىۋازەكانى لەگىرنگىرەن ھۆكار لەھۆكارەكانى سەرەكەۋتن كەبىرىتە لەكار كىردن بۇ ھىشتەنەۋەى دەۋلەتى ئىسلامى بەپەرتەۋازەيى بەپىي توانا، چونكە ئەۋە ئەگەرى پۈۋەروۋبوۋنەۋەى ۋەك ھىزىكى يەگىرتوۋ لەكۆل دەكاتەۋە، لەۋپىناۋەشدا بەبەردەۋامى كارى دەكرەۋ بۇ داگىركىردنى چەند ناۋچەيەكى گىرنگ لەپۈي ستراتىژىيەۋە كە خىزمەت بەجىا كىردنەۋەۋەۋە داپىرنى ھىزە ئىسلامىيەكان بىكات ھەتاۋەكو پىنگەشتن ۋەيەكېۋىيان رۈنەدات، بۇئەم مەبەستەش ھەستا بەداگىر كىردنى شارى (الرها) لەپىناۋ رىگىرى كىردن يان پەك خىستىنى پەيۋەندى لەنىۋان عىراق ۋە شامدا، ۋەك چۆن دواترۋى داۋ دەستىيان گىرت بەسەر چەند ناۋچەيەكى باشۋى شام ۋەك ئەلكىر ۋەك بەمەبەستى پەكخىستىن يان كۆسپ دانان بۇ ھاتوچۇكرىدەن لەنىۋان مىسرو شامدا لەسەر ئاستى جوگرافىيەى سىروشتى، سەبارەت بەجوگرافىيەى مۇۋىش، ئەۋە ھىزە خاچپەرستەكان سۈرۋىون لەسەر درىزە پىدەنى مىلمانىي رەگەزى ۋەمەزەبى لەنىۋان لايەنەكانى دەۋلەتى ئىسلامى داۋ بۇ ئەمەش ھۆكارەكانى ترساندن ۋەمۇژدەدانىيان بەكار دەھىنا، لەگەل گىرتنەبەرى سىياسەتى ھاۋپەيمانىتى

^۱ دولة السلاجقة ل ۵۰۰ بۇ ۵۲۵.

کردن له گه ل هیزیکدا دژ به هیزیکي تر، دوزمنایه تی نیوان دوولایه نی ئیسلامی شیعه و سوننه ش تاپاده یه ک یارمه تیداریان بوو، هه روه ک بونی که مینه یه کی گاوریش یارمه تیده ری بوو بۆ به ستنی هاوپه یمانیتی له گه لیدو پیلان گیران دژ به ده وروبه ری ئیسلامی.

● هیزه خاچه رسته کان هه ولی داگیرکردنی نه و ناوچانه یان ده دا که په یوه نندی کردنی به زیدی خوځانه وه (نه وروپای رۆژئاوایی) بۆ مسوگر ده کردن، بۆیه گرنگیان ده دا به داگیرکردنی که ناره کانی ولاتی شام بۆ مسوگر کردنی نه و کاره، به پیتی تواناش له ده سترگتن به سه ر ناوچه کانی ناوه وه دا دوورکه و تنه وه له ترسی له ده ست دانی نه و تاییه تمه ندیه وه تاوه کو له لایه ن هیزه ئیسلامیه کانه وه ئابلقه نه درین، له بهر نه گه ری په کگرتنی نه و هیزانه له داهاتودا که نه مه ش نه بیته هوی زیانگه یاندن به بوون و مانه وه یان نه وان له داهاتودا.

● هیزه خاچه رسته کان کاریان ده کرد له سه ر هاوپه یمانیتی کردن له گه ل چه ند هیزیکدا که بتوانیت یارمه تیان بدات له قوناغه جیا جیا کاند، چ به هوی نیاری دژایه تی نه و هیزانه بیت بۆ واقعی ئیسلامی یان به ئومیدی ده سه که و تنی چه ند ده سته که وتیکی ئابوری، له م بواره شدا نه توانین تیبینی هاوپه یمانیتمان بکه یین له سه ره تا له گه ل بیزه نتیه کاند پاشان له گه ل شاره ئیتالیه کان یان هه ندیکاندا، دواچاریش نه گه ری هاوپه یمانیتی کردن له گه ل هیزه مه غولیه کاند^۱ که دواتر مه ترسیدار ترین هیز بوون که هه ره شه له قه واره کانی ناوچه ی ئیسلامی بکه ن.

● هیزه خاچه رسته کان له سه ره تای دامه زاندنی قه واره کانیا ن له رۆژه لاتی ئیسلامیدا سوربوون له سه ر چاره سه رکردنی گرفتنی دانیشتمان که به ده ست که میه وه ده یزالاندا به رامبه ر چری دانیشتمانی ناوچه ئیسلامیه کاند، هیزه خاچه رسته کانیش له سه ر هه مو ئاسته کاند کاریان بۆ چاره سه رکردنی نه م گرفته کردو هه مو هۆکاریکیان ده گرت بهر که شیاوی گه شه ککردن بیت به پیتی پتیوستی بارودۆخ و به ره و پیش چونی، له وانه ش گرتنه به ری سیاسه تی کوشتن و کوچ پتی کردنی موسلمان ه کان له و ناوچانه ی که داگیریان ده کرد. پاشان دواتر وازیان له مه هینا له چوارچێوه ی سیاسه تی هیشتنه وه ی دانیشتماند نه گه ر خزمه تی به رژه وه ندیه کانی ده کرد، هه روه ها هه ولیان ده دا بۆ راکیشانی کوچبه ران بۆ ناوچه کانی ژێر ده سه لاتی خاچه رسته کان چ له رۆژئاوای نه وروپاییدا یان له ناوچه کانی نه رمینیا یا خود گاوره کانی ناوچه ئیسلامیه کانه هه روه ها په نایان برد بۆ به سه ربازیکردنی کۆمه لگه ی خاچه رست برد هه تاوه کو کۆمه لگه

^۱ دراسات فی تاریخ الأیوبیین والحملات ل ۲۷.

به هه موو چین و تووژه کانیه وه توانای نه نجام دانی خزمه تی سه ربازی هه بیته له پیتناو چاره سه ر کردنی گرفتگی که می دانیشتون، به لگه ش له سه ر نه مه نه وه یه که گروهه ناینیه کان له کومه لگه ی گاوردا له هه ندی قوئاغی ناماده یی خاچه رسته کاندای توندپه وترین چین و تووژ بوون له بواری سه ربازیدا وه ک گروهی نه لداویه و ئسبتاریه.^۱

● هیژه خاچه رسته کان گرنگیان ده دا به حق توکمه کردن و قایمکاری سه ربازی له ریی تواناکانی خوئیانه وه یان به سود وه رگرتن له وه نه زمون و توانایانه ی که له ناوچه ئیسلامیه کاندای ده ستیان که وت، له م قایمکاریانه شدا ره چاوی نه وه کرابوو که له ویستگه ی ناگادار کردنه وه ی خیرا بجیت و توانای دیاری کردنی جموجوئی دوژمنی هه بیته، بویه له هه لبراردنی پیگه کانییدا ره چاوی نه وه ده کرا که به رامبه ر به شاره ئیسلامیه گرنگه کان بیت یان له و ناوچانه دابیت که هه ره شه یه بۆ سه ر به رژه ندیه ئیسلامیه کان وه ک نه وه ی که له نزیک ریگا بازرگانیه کانه وه بنیات نرابوو.

● هیژه خاچه رسته کان له جه نگیاندا له گه ل لایه نی ئیسلامیدا و به سود وه رگرتن له نه زمونی جه نگی رابردویان پشتیان به جه نگی خیرا و کتوپر ده به ست، نه و جه نگی که پیویستی به هیژی زۆرنیه به هه مان نه ندازه ش نه خشه ی بۆ ده کیشری که چهن د نامانجیکی هه لبراردرا و به پیی چه ند پیوه ریکی کاتی حساب بۆ کرا و وه ک په یره وکردنی شیوازی په لاماردانی ناوچه کشتوکالیه کان له وه رزی پیگه شتنی به روبوم دا به مه ش هیژیکی سه ربازی زۆری ناویت به لام توانای گه یاندنی زیانیکی گه وه ی به لایه نی ئیسلامی هه ی.

● هیژه خاچه رسته کان په نایان ده برد بۆ سیاسه تی ریکه وتن له سه ر ناگر به ست و پیش که شکردنی چه ند ته نازولاتیک بۆ هه ندی لایه نی ئیسلامی له پیتناو یه کلابونه وه بۆ چه ند هیژیکی ئیسلامی تر، نه م ستراتیژی هه ش سه رکه و توو بو له کاتی په رته وازه بونی موسلماناندا به لکو نه وه به ره و پشتگیری کردنی لایه نیک دژ به لایه نیکی تری بردن، نه مه ش هه ندی جار له سه ر پیشنیاری خاچه رسته کان بوو هه ندی جاریش به بانگه یشت و خواستی لایه نیکی ئیسلامی.

● هیژه خاچه رسته کان به هه موو شیوه یه ک کاریان ده کرد بۆ هیشتنه وه ی گیانی جه نگی خاچه رسته کان به به هیژی بۆ مسۆگه ر کردنی به رده وامی شالاوه خاچه رسته کان و به رده وامبونی پیشکه شکردنی یارمه تیه کان به قه واره خاچه رسته کان له رۆژه لات دا، بویه سور بوون له سه ر په یوه ندی هه میشه یی و به رده وام له گه ل نه وروپادا وه ک هۆکاریک بۆ ده سته

^۱ دراسات فی تاریخ الأیوبیین والمملیک ل ۲۸.

به رکردنی کۆمه کیه مړوږی و مادیه کان، پاشاکانی نه وروپاش هه ستیان کرد به و بهرپرسیار یتیه
گه وره یه به رامبر به میرنشین خاچه رسته کان له نه وروپادا و پا به ند بوون به کۆمه کی و به رگری
لی کردنیان.

● به تپه پوونی کات هیزه خاچه رسته کان گرنگیان به په پره و کردنی ستراتیژیه تیک دده دا
که بریتی بو له وهی که: مسوگه رکردنی مانه وه یان له ولاتی شام نه خوازی که ده سستیگرن
به سه رمیسردا یا خود له گۆره پانی ململانئ دوری بخه نه وه به هر شیوه یه ک بوبیت، هر بویه
نه بینین که شالاره خاچه رسته کان دواتر به شیک بوون لیئو به شیوه یه کی سه ره کی
ناراسته ی میسرده کران، چاودیری میژووی بزوتنه وهی خاچه رستیش تیبینی نه وه ده کات
که توانیویانه هه ندئ سه رکه وتن به ده ست بیتن به سود و هرگرتن له چه ند حاله تیکی دوزمنکاری
که سه ری هه لده دا له نیوان ده سه لاتدارانی میسرو هه ندئ ناوچه ی ولاتی شام دا.

● هه ندئ لایه نی خاچه رست په نایان ده برد بۆ نه نجامدانی شالاری سه ربازی به مه به سستی لیډانی
مه عنه ویات و وره ی ئیسلامی و هه ره شه کردن له پیروزیه کانی موسلمانان، وه نه وهی که پوی دا
کاتئ هه ندئ دله و هیزانه ی نه میری کرک و شه ویه ک هه ستا به ده ست دریژی کردنه سه ر شوینه
پیروزه کان له حیزازدا هه روه ها په نای برد بۆ لیډانی هه ندی له پایه نابوری و ناینیه کان وه
هه ره شه کردن له ریگا کانی بازرگانی و کاروانه کانی حه جی میسر نشینی کرک و شه ویه کی خاچ
په رست که سه ربه مه مله کتی به تولمه قدیسی خاچه رست بوون و له چه ند قوناغیکی دیاری
کراودا نه م رۆله یان بیني.

● نیماره ته خاچه رسته کان و ده زگای پاپای پشتیوانی و هه ندئ له پیاوونی کلنسا و بیریاران بی
ناگانه بون له پره پیدانی به ستراتیژیه تیک که ده ره نجامی شکستخواردنی نه و ستراتیژیه
سه ربازیانه بوو که بانگه وازی ده کرد بۆ هه ولدان بۆ ده ست به سه راگرتن به چه ند ریگه یه کی دور
له شیوازی سه ربازی وه، به لکو له ریئ به گاور کردن و بانگه واز کردن بۆ زیاد کردن هه وله کانی
مژده دان و بلاو کردنه وهی ناینی گاور له نیون موسلماناندا، دیاره ئیمه لیږده دا قسه له سه ر
نه گه ری سه رکه وتن یان شکستی نه م ستراتیژیه نا که ین به و نه ندازه یه ی که مه به ستمانه ناماژه
به وه بکه ین که نه وه یه کیک بوه له و نه لته رناتیفانه ی که فه ره نسیه کان هه ولیان ده دا به کاری
بیتن بۆ به دیه یتانی نامانجه کانیان.

● هیزه خاچه رسته کان واخویان نیشان ده دا که نه وان دا کوکیکارن له ناینی گاور له ولاتی
روژه لاتدا به چاوپووشین له جیاوازیه مه زه بیه کانیان، ته نانه ت بزوتنه وهی خاچ په رستی
وانیشان ده دا که بۆ به ده مه وه هاتنی بیزه نته کان هاتوه دژیه مه ترسی ئیسلامی سه لجوقی،

ههروهك شالای خوی بۆسه زهویه کانی ناوچه ئیسلامیه کانی واپیشان دهدا که ئامانج لپی
 رزگار کردنی گاوره کانی رۆژه لاتیه له دهسه لاتای ئیسلامی، به هۆی ئەمه شهوه هاوکاری
 ئهرمه ن و سریانیه کانیا ن مسۆگەر کرد... له سه ره تای ده ست به سه راگرتنی ناوچه
 ئیسلامیه کاند، به لام ئەم ستراتیژییه کاتییه ورده ورده و به تپه ربونی کات و گریدانی
 هاوپه یمانیتی له گه ل بزوتنه وه ی باگنیه کاند به ره و نه مان رۆشت ۱.

ئەم ستراتیژیانه ئەگەرچی گشتیش بوییت و تایبەت بیته به هه موو گاوره کانه وه، به لام ئەمه رێگر
 نه بوو له به رامبه ر به کارهێنانی ستراتیژی قوناغه ندو تایبەت به هه ر میسر نشینیك به پیتی بارودۆخی،
 ئەمه ش ئەوه ده گه یه نی که ره نگه هه ندی میرنشین سیاسه یکی په یڕه و کرد بیته که دژ بیته له گه ل ئەو
 بنه ماگشتیانه دا، له خسته نه پوو ی ئەم ستراتیژیانه شه وه بۆمان دهر ده که ویت که سه رکه وتنی هیزی
 ئیسلامی له به ره نگا ربونه وه ی ئەم مه ترسیه خاچه رستییه دا به نده به رادده ی په یژه وکردنی
 ستراتیژییه ت و شوینکه وتنی چه ند هۆکارێک که مه ترسی ئەو ستراتیژه خاچه رستیانه که بکاته وه .
 ئەمه ش له رانگه ی په یڕه و کردنی ستراتیژییه تی دژو پیچه وانه یاخود رێگرتن له پیاده کردنی
 ستراتیژه کانی دوژمن له سه ر ئەرز ی واقع .

ئەمه له پیتی په ره سه ندنی کار دانه وه ئیسلامیه کانه وه به رامبه ر به هه ره شه ی خاچه رستی به دی
 ده کریت، هه ر له سه ر ده می عمار الدین زنگی یه وه هه تا وه کو قوناغی صلاح الدینی ئەویوبی وه
 ته واوکاریه ک بۆ ئەوه ی له سه ر ده می ده ول ته ی مه ملوکیدا به ئەنجام گه یه نرا، به مه رجی له وه واتنی
 نه که یه ن که ئەم په ره سه ندنه له کار دانه وه ی ئیسلامیدا له سه ر ده می زه نک ی ئەویوبی و مه ملوکیدا هه میشه
 له چوار چیته یه کی باشدا خوی بینییته وه، به لکو ئەوه ی که هه ندی جار پوی دهدا ئەوه بوو که لایه نی
 ئیسلامی یان هه ندی له هیزه کانی یان تاکه کانی یارمه تیده ر بوون بۆ سه رکه وتنی ستراتیژه کانی خاچ
 په رستان ۲.

دووه م: بزوتنه وه ی یه رگری له سه ر ده می سه لجوقیدا :

نسکۆی داگیر کردنی قودس خه وی زۆر زانا و دادوه رو ئەمیری زړاندو هۆشیان به خۆیاندا هاته وه، و
 له پاستی ئەو هیز شه گه شتن دوا ی ئەوه ی که مه ترسی له سه ربون و پله و پایه یان دروست کرد
 له شاره کانی ئەو ولاتانه دا وێپرای زه وی و بیرو باوه پی ئیسلامی، بۆ یه زانا و دادوه ره کانی شام
 له دیمه شق و حه له بو ترابلوسه وه په نایان هیتا بۆ ده سه لات ی ناوه ندی له به غداد و میرنشینه

^۱ دراسان فی تاریخ الایوبیین ل ۳۱.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۳۱.

ناوځوييه كاندا به و پييه ي که هيزی سهریازی به توانای هه یه بۆ پویه پویونه وه ی نه و هیرشه ۱۰ وه لامدانه وه ی نه م زانا و دادوه رانه ش له ولاتی شام دا بۆ هیرشی خاچه رستی ته نها له هانا هینان و داوای فریا که وتن دا، کورت نه بویویه وه به لکو له وه تیپه ری کرد بۆ چه ندین شیوازی تر که یه کیکیان نویسنه له سهر جیهاد کردن دژ به دوژمن، بۆ به ره مه مهینانی بارودوخی هزری و روشنبیری کردنی موسلمانان به شیوه یه کی گشتی، نه وه بوو گرنگیه کی زوری پیدرا له لایه ن کومه لیک له زانا یانه وه له پیش و له کاتی نه م هیرشه دا، دیاره ناماده کردنی هزری و بلاوکردنه وه ی روشنبیری نیسلا می بوو بوو به یه کیک له پیداو یستییه سهره کییه کانی سهره کیه کان له و سهرده مه دا، له کاتیکدا که ولاتی شام له مملانییه کی سیاسی مه زه بی و سهر بازیدا بوو که په نگدانه وه ی هه بوو له سهر نویسنه وه ی میژوو له روزه ولاتی نیسلا میداو ده رکه وتنی چه ندین کتیب و نوسراو ده رباره ی ژیا نی سولتان و پاشا و بنه ماله ده سه لاتداره کان و پودا وه کانی جه نگو مملانی له گه ل خاچه رسته کاندا، بۆیه کومه لیک له زانا یان و دادوه ران له هه ولای رونا کبیر کردنی کومه لگه نیسلا میه کانیا ن دا بوون، له پئی نوسراو و کتیبه دانرا وه کانیا نه وه نه مه ش بوو به دوو کومه له یه که میان گرنگی ده دا به نویسنی کتیب و ناموژگاری به شیوه یه کی ناسایی و، رونکردنه وه ی مه سه له و پایه کانی ثابینی پیروزی خه لکی، دووه میش روی کرده هه لئان و هاندان و نویسن بۆ جیهاد و هاندانی موسلمانان بۆی چونکه په ی به نه و لاوازیه گشتیه برد بوو که پوی کرد بووه باوه پی موسلمانان و ازهینانیان له کاروباری ثابینه که یان، بۆ یه کتیبی زوریان دانا له پیش و له پاش هیرشی خاچه رستی وه له ولاتی شام نه وه ش که لیږه دا مه به سستمانه نویسنه کانی نه و زانایانه یه که هانی موسلمانانیا ن نه دا بۆ جیهاد و بزواندنی موسلمانان له پئی ثابینه وه بۆ رویه پویونه وه ی نه م شالاوه، ۲ له دیارترینی نه و زانایانه ش:

• **زانا عه لی کوپی طاهیر السلمي** (۴۳۱ - ۵۰۰ هـ / ۱۰۳۹ - ۱۱۰۶ ز): عه لی کوپی طاهیری کوپی جه عفری قه یسی سه له می دیمه شقی شافعی یه یه کیک بووه له زانایانی ولاتی شام پاش هاتنی نه و شالاوه بوویه مه و عیزه کارو هاندەر بۆ جیهاد له پئی نه و وتارو وانا نه ی که له مزگه وته کاندا نه یوته وه بۆ نه م مه به سته ش به شاره کانی شام و فه له ستیندا ده گه را نه مه شی له کتیبی (الجهاد) دا به رجه سته کرد که دوا ی رووخانی به یت و المقدس له سائی ۴۹۲ هـ - ۱۰۹۸ ز نویسنه مه ش له پئی یه کیک له وتاره کانیه وه که تیایدا موسلمانان هاندەر بۆ جیهاد کردن دژی نه و شالاوه، مواهیدانیش به لایه وه نه و که سانه بوون که دژ به و کومه له نه جه نگو به سهریاندان

^۱ موقف فقهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي ل ۶۸.

^۲ موقف فقهاء الشام وقضاها من الغزو الصليبي ل ۹۳.

سهرده که ون له به يتولمه قدیس وشوینه کانی تر و ده ریان ده نین،^۱ ههروه ها السملی له به شه کانی یه که می کتیه که یدا گرنگی داوه به زور مه سه له و بیرۆکه ی گرنگ که ولاتی شامو جیهانی نیسلا می له و کاته دا تیی که وتبوو، سهره تاباسی له و سیاسه ته خاچه رسته هه مه لایه نه کرد که نه نده لوس و صقلیه و ولاتی شامی کردبوه ئامانج، نه و بیرۆکه یه ی که میژوونوسه کان بردیان و دواتر په ریان پیدا ئین الاثیر باس ده کات و ده لیت: سهره تا ده ولت و ده سه لاتی فه رهنسیه کان و به هیزیون و هاتنیان بۆ ولاتی نیسلا م و ده سترتینان به سهره ندیکیدا له سالی چوار سه دو حه فتا و هه شت دا، نه وه بوو شاری طلیطه و چه ند شوینیکی تری ولاتی نه نده لوسیان داگیر کرد... پاشان له سالی چوار سه دو هه شتا و چواردا ده ستیان گرت به سهر دورگی صقلیه دا... کاتی سالی چوار سه دو نه وه د هات به ره و ولاتی شام که وتنه پئی،^۲ السملیش ده رک ی به وه کرد که لاوازی جیهانی نیسلا می و په رته وازه یی و دابه شبونی هۆکاری سهره کی سهرکه وتنی هیرشی خاچه رسته له رۆژه لات یان رۆژناوای جیهانی نیسلا میدا نه ک به هیزی خاچه رسته کان بیئت: به شیوه یه کی تایبه تیش باسی له دابه ش بونی سیاسی ولاتی شام ده کرد چونکه نه و له وئ ژیاوه و ده رک ی به مهینه تیه کانی نه وئ کردوه، به تایبه ت ته مه لی نودنی خه لکه که ی له جیهاد کردند،^۳ ههروه ها السملی بیرۆکه ی به رده وامی جیهاد کردنی وه بیر موسلمانان هینایه وه چ له جه نگدا بیئت یان له ناشتیدا وه ک به شیک له سیاسه تیکی گشتی که پتویسته نه میرو خه لیفه کانی موسلمانان پئی هه ستن وه ک مه رجیکی سهره کی بۆ سهرکه وتن له پویه پویه نه وه دا، هه موو سالتیک له سهر نه میری موسلمان پتویسته که هه ستیت به هه لمه تیک له ده ره وه ی خاکی نیسلا مدا نه ک بۆ ته ماع و ده سکه وت به لکو بۆ پارێزگاری کردن له ولاتی نیسلا م به رامبه ر به ده ستر دژی غهیری موسلمانان و، ترساندن و پیشاندانی هیزی موسلمانان بۆیان به به رده ووامی، له پینا و به رجه سته کردنی نه و پرایه ی که له سهرده می نیستاداده لیت: پتویسته هه میشه شه ر بگوێزیتته وه بۆ خاکی دوژمن،^۴ موسلمان هه کانی خسته وه که نه م هه لمه ته ته نها ئامانجی خا ک و بیروباوه پئی خه لک نیه، به لکو ئامانجی له ناو بردنی ده سه لات و ده رک ردنیانه له و ولاته ی که له ژیر ده ستیاندابوه، نه مه ش

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۹۳.

^۲ الکامل فی التاریخ (۳۹۷/۸).

^۳ موقف فقهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي ل ۹۴.

^۴ موقف فقهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي ل ۹۵.

به مه به سستی و روزانیدن و هاندانیان بۆ جیهاد،^۱ ههروهها داواشی کرد له خه لک به گشتی که یارمه تی نه میر و فه رمانده موجهیده کانیان بدهن نه وانه ی که شوینکه وته ی سه له فی صالحن "پیاوچا کانی پێشین" بۆ به ره نگاری بونه وه ی نه و نه هاهمه تیه وه ده رنهانی خاچه رسته کان،^۲ خوینه ری کتییی السملی ده رباره ی جیهاد راسته وخۆ له قوڵی نه و نازاره ده گات که نه م پیاوه به ده سته وه نالاندویه تی، وه ک زانایه که نه بیینی به به رچاویه وه سوکایه تی به به یتولمه قدیس ده کریت و پیرۆزی له که دار ده کریت، بۆیه یه که م شتیک که سوربوو له سه ری بریتی بوو له پرزگار کردنی به یتولمه قدیس له ده سستی نه و داگیرکه رانه،^۳ چاهه ولّ بدهن ره حمه تی خواتان لی بیّت به لکو له و که سانه بن که له نه م فه تحه که وره یه دا پشکیان ده بیّت. ۴ ههروهها السملی دانه نریت به یه که م که سیک که په ی به پێویستی یه که خستنی جیهادی خه لکی شام و عیراق و شاره کانی ئاسیای پچوک بریدیّت، پێش سه رده می یه کتییی ئیسلامی دژیه خاچه رسته کان به سه رکردایه تی بنه مالۆی زه نکگی و نه ییوبیه کان و یه کیکه له پێشچه وانی نه م بواره، ههروهها السملی موسلمانانی بانگه یشت ده کرد بۆ پاککردنه وه ی ده روو و چاکسازی کردن تیایدا، چونکه بناغه ی یه کتییی ئیسلامیه بۆ لی بران و سوربوو له سه ر به ره نگاری بونه وه ی نه و شالّوه: جیهادی نه فسی خۆتان پێش جیهادی دوژمنه کانتان بخه ن چونکه ده روونی خۆتان له وان زیاتر دوژمنانه، رێگری بکه ن له و سه رکه شیه ی که تییی که وتوه ئینجا نه توانن سه ریکه ون به سه ر دوژمنه کانتاندا،^۵ به رای سه له می هیژشی خاچه رستی بۆ سه ر ولّاتی شام له بۆشایه وه سه رچاوه ی نه گرتبوو به لکو نه و په ی به لاوازی موسلمانان بردبوو به هۆی ده سته گرتنیان به ئایینی پیرۆزی په روهردگار وه هه ر بۆیه ئامۆژگاریکردن به که رانه وه بۆ لای په روهردگار و پاککردنه وه ی ده روونه کان به ده رپرینی په شیمانی له به رده م خوای په روهردگار داو ده ست هه لگرتن له تاوانه کانی پێشویان و والا کردنی ده رگای جیهاد و تیکۆشان: (با مه به سستان به م جیهاده تان رازی کردنی په روهردگارتان و به رگری کردن له خۆتان و براکانتان بیّت هه تاوه کو پاداشتی ته وای غه زا که تان ده سته که ویت،^۶ نه مه ش له به رامبه ر هیژشی خاچه رستی و ده ست

^۱ هه مان سه رچاوه ۹۵ ل.

^۲ هه مان سه رچاوه ۹۶ ل.

^۳ هه مان سه رچاوه ۹۶ ل.

^۴ هه مان سه رچاوه ۹۷ ل.

^۵ هه مان سه رچاوه ۹۸ ل.

^۶ هه مان سه رچاوه ۹۸ ل.

گرتنی به سەر چه‌ند شارێکدا ته‌نها به‌وه ده‌بێت که ده‌ستپێشخه‌ری نه‌کړیت و هێرشیان بۆ نه‌بریت و له‌و شارانه‌دا بمێننه‌وه که هێشتا ده‌ستی به‌سه‌ردا نه‌گیراوه،^۱ چونکه به‌پێ که‌وتن به‌ره‌و پوڤیان بۆ نه‌و ناوچه‌یه‌ی که داگیریان کردوه مه‌به‌ستپێی به‌رگریکردنه‌ له‌گیان و مال و مندال و پاراستنی نه‌وه‌یه‌که به‌ده‌ستمانه‌وه ماوه،^۲ هه‌روه‌ها بانگه‌ێشتی السملی بۆ موسلمانان به‌شێوه‌یه‌کی گشتی بوو بۆ یه‌که‌خستنی هێزه ئیسلامیه‌کان: شامی و دورگه‌ی عه‌ره‌بی و میسری، نامۆزگاریشی کردن که شوینی رێبازه‌که‌ی بکه‌ون بۆ پاککردنه‌وه‌ی دڵ و ده‌روون و لی‌پۆردن له‌یه‌کترو هه‌ستان به‌جیهاد و هه‌تاوه‌کو به‌ئامانجی خۆیان ده‌گه‌ن له‌به‌ر په‌رچه‌دانه‌وه‌ی نه‌و شالاوه‌دا،^۳ نه‌و پێی وابوو: نه‌گه‌ر ده‌سه‌تدارانی موسلمان پ‌ق و کینه و نا‌کۆکیه‌کانیان له‌بیر نه‌که‌ن نه‌وه هێشتا له‌سه‌ر رێبازی، نه‌فامین و چاویان نه‌کردوه له‌په‌نده جوانه‌ی که له‌شوینه‌واره‌ ئه‌ردا هاتوه‌و نه‌لێ: له‌کاتی ته‌نگانه‌دا پ‌ق و کینه نامێنیت،^۴ هه‌روه‌ها السملی له‌چه‌ند شوینیکی کتێبی الجهاد دا به‌رده‌وام ده‌بێت له‌سه‌ر نامۆزگاری و هاندان و هۆشداریدان به‌کاربه‌ده‌ستان به‌گشتی له‌مه‌رپێتیستی جیهاد به‌ووتارو نه‌وانانه‌ی که له‌م‌زگه‌وتی دیمه‌شق دا دابو، هه‌روه‌ها له‌م‌زگه‌وته‌کانی ولاتی شام و فه‌له‌ستین له‌سی و دوو به‌شدا،^۵ هه‌یچ قسه‌و یاده‌وه‌ریه‌ک نیه له‌سه‌ر جیهاد که باسی نه‌کردبێت،^۶ هه‌روه‌ها تێبینی نه‌وه ده‌که‌ین که السملی له‌کتێبی الجهاد دا هه‌ستاه به‌رونکردنه‌وه‌ی دابه‌ش بوون و په‌رته‌وازه‌یی له‌روژه‌لاتی ئیسلامیدا، به‌تایبه‌ت له‌ولاتی شامدا، که‌بوه هۆی لاوازی هێزه ئیسلامیه‌کان و هه‌له‌وه‌شانه‌وه‌یان له‌گه‌ڵ لاوازی باوه‌رپوون به‌فه‌رزی جیهاد، نه‌مه‌ش خاڵیکه داگیرکه‌ران قۆستیانه‌وه نه‌م که‌م و کورتیه‌شی به‌خستنه‌ به‌ریاسی مه‌سه‌له‌ی خۆپاککردنه‌وه‌و گه‌رانه‌وه بۆ ده‌ست گرتن به‌تایینی پی‌روزی خوا چاره‌سه‌ر کرده‌روه‌ها به‌چاککردنی نیوان و هه‌ستان به‌جیهاد و به‌ره‌نگار بونه‌وه‌ی نه‌و شالاوه، نه‌مه‌ش به‌بێ یه‌که‌گرتنی هێزه ئیسلامیه‌کان به‌دی نایه‌ت، بۆیه کتێبی (الجهاد) گشتی بوو، تایبه‌تی نه‌کرد بوو به‌ده‌سه‌لاتیک‌ی سیاسی دیاری کراو یا‌ن کۆمه‌لێک له‌موسلمانانی ولاتی شام دبه‌پێی تی‌پروانینیکی ئیسلامی بنیات نه‌راو له‌سه‌ر بنه‌مایه‌کی تۆکمه‌ که‌له‌قورئانی

^۱ موقف فقهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي ۹۸.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه ۹۸.

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه ۹۸.

^۴ هه‌مان سه‌رچاوه ۹۸.

^۵ هه‌مان سه‌رچاوه ۹۸.

^۶ هه‌مان سه‌رچاوه ۹۸.

پیروژو سوننه تی پیغه مبه رو کتیبه کانی سیره و غه زاکان و ته فسیرو به سته نه وهی بابه ته کانی به هر په شه کانی خاچپه رستیه وه بۆ سه رو لاتی شام، نه مه ش به لگه یه له سه ر ناگایی زۆرو بیر تیژی له کۆکردنه وهی زانیاری و به کاره یانی له شوینی گونجاودا^۱ هه روه ها به پئی لی کۆلینه وه تیبینی ده که یه که بانگه وازی یه که م بۆ جیهاد له نه نجومه نی فه رمان په واکانه وه ده رنه چوو به لکو له کۆپه ندی زانانیانی موسلمان و مامۆستا و نوسه رو فه قیه کانه وه بوو، السملی دانه نریت به یه کێک که و که سانه ی که له سه ره تاوه هانی خه لکی دا بۆ جیهاد و له و که سانه ی که به په روه تی به ره له ستکاری گشتی نیسلامی داده نرین که له لایه ن زانایانه وه پشتیوانی ئی ده کرا.^۲ السملی کتیبه کتیبه که ی له سه ره تای به ریا بونی نه و جه نگانده دا نوسی نه مه ش به لگه یه له سه ر زیره کی و ژیری و پی بردنی به کیشنه نا لۆزه کانی و لاتی شام، به لام که شیکه له بار بۆ سه رخستنی بانگه وازه که ی ده سته به ر نه بوو له و سه ره تایه دا، به لکو دئه و به و کتیبه ی هاوکار بوو بۆ پێخۆشکردن بۆ قوناغی زه نکی و نه یوبی، مامۆستا ره مزان حسین الحشاوش یش هه ستاوه به لی کۆلینه وه و تاوتوئی کردنی کتیبی "الجهاد" ی السملی و وه ک نامه یه کی ماسته ر پیچشکه شی کرد له زانکۆی الفاتح الطرابلس رۆژنا وادا سالی ۱۹۹۲ ز.^۳

● **به شداری زانایان و دادوه ران له گۆره پانه کانی جیهاندا** : دیارترین نمونه له سه ر به شداری نه و زانایانه له گه ل سه ربازه کاندا له به ره کانی جه نگ دا بۆ ده رپرینی حاله تی نمونه یی بیروباوه پی به جیهاد و به رگری کردن له مال و گیان، حاله تی قازی أبو محمد عبدالله ی کۆری مه نصور ناسراو به ئیبن صلیحه قازی قه لای جبله، که بو به سه ره پرشتیاری زانایانی نه و قه لایه دوا ی کۆچی دوا یی مه نسوری باوکی له سالی ۴۹۴ هـ / ۱۱۰۰ ز، هه وره ها خاوه نی نه زمونیکی سه ربازی باش بوو چونکه سه رکبازی خۆش ده ویست و خۆی سه ربازی هه لده بژارد به م شیوه پیاوه تی و لیها تووی ده رکه وت،^۴ به هره کانی نه م نه میره ش له کاتی گه مارۆدانی قه لای جبله له لایه ن فه ره نسیه کانه وه بۆ ده ست به سه راگرتنی ۴۹۴ هـ / ۱۱۰۰ ز هه روه ها به کاره یانی نه وه ی که نه مپۆ به جه نگه ده رونی ناوزه دی ده که ن ده رکه وت، نه مه ش کاتی بوو که ژیرانه پلانی دانا بۆ بلاوکردنه وه ی ترس له پرزی هیژه فه ره نسیه کاندای وای پیشاندا که سولتان بروکیا رو ق به ره و

^۱ موقف فقهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي ل ۹۹.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۹۳.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۹۳.

^۴ الكامل في التاريخ لـ موقف فقهاء الشام و.

شام که وتوتته ری^۱، بۆ یارمه تیدانی ئەمەش ترس و دلە راوکیی خسته دلی سەربازانی
 فەرەنسییە و دواتریش بوو هۆی رۆیشتنیاں لە ناوچە کە بە لām کاتی فەرەنسیەکان لە راستی
 ئەو فیلە تیگە یشتن دوبارە گەرانە وە و گەمارۆی شارە کە یان دایە وە، بە لām قازی ئەم فیلە ی
 بە شێوەیەکی تر دووبارە کردە وە و لە پیزی خاچە رسته کاندایا کردە وە: کە میسرپیەکان
 کە وتوتە تە ری بۆ جەنگکردن دژیان و یارمەتی دانی ئەو هەربۆیە دوبارە قەلاکە یان بە جی
 هیشت^۲. دیارە فەرەنسیەکان زانیاری پتووستیان دەربارە ی بارودۆخی ناو قەلاکە و ژمارە ی
 سەربازەکانی لە بەر دەستدانە بوو ئەگینا وازیان لە گەمارۆدانی نە دەهینا لە و دووجارە ی
 پتیشودا، بە لām خیرا فەرەنسیەکان بە ئەم جەنگە دەرونییە و مەبەستەکانیان زانی، بۆیە بۆ
 جاری سییەم گەرانە وە بۆ گەمارۆدانی قەلاکە بۆ لەمانگی شەعبانی سالی ٤٩٤ ک دا، بە لām ئەو
 قازیە زانی کە فەرەنسیەکان بە شێوازە کۆنەکانیان زانیووە بۆیە پەنای برد بۆ شێوازێکی نوێ
 بۆ روبەر و روبەرە وە ی فەرەنسیەکان ئەویش بە وە ی: کە لە گەلا گاورەکانی ناو قەلاکە دا ریک کەوت
 لە سەر ئەو وە ی کە وە فدیکیان بپروات بۆ لای فەرەنسیەکان بۆ گفتوگۆکردن سەبارەت
 بە بە دەستە وە دانی قەلاکە وە ناردنی کۆمەڵیک لە سوارەکانیان بۆ وەرگرینی قەلاکە، هەروەها:
 سێ سەد کەس لە ناو دارو ئازاکانیاں بنێرن، ئەوانیش بە مە رازیبوون وادیارە قازی ئیبن صلیحە
 بۆسە ی بۆ دانابوون^۳: ئەو بوو یە ک لە داوی یە ک بە گوریسە کە دا سەردە کەوتن، هەر کە یە کیکیان
 دە گەیشته لای ئیبن صلیحە دەیکوشت، هەتا وە کە هەموویانی کوشت، کاتی رۆژبویە وە
 سەرەکانی بۆ فەقێ دان^۴، سەرباری ئەمەش خاچە رسته کان بە و چال و داو وە ی کە تێی کەوتن و
 ئەو سەرکەوتنە ی کە دژیان تۆمارکرا وازیان نەهینا، بە لکو بپاریان دا بە هەرخیک بوبیت
 لە دەستی بسێننە وە، ئەو بوو بورجیکیان لە تەختە دروست کرد و چەند بورجیکیان
 لە بورجەکانی تیک دا، بە لām بە هۆی ژیری و زیرەکی ئەو قازی وە دەرک بە و مەترسیە بکات
 کە پوڕی بوو تە وە و ئامادە ی خۆیە دەستە وە دان نەبوو، بە لکو دەستی دایە دانانی
 نەخشە یەکی زیرەکانە، هاو شێوە ی ئەو پلانە سەرکەوتنە ی کە پتیشتر زیانیکی زۆر و شکستی
 توشی دوژمن کرد، ئەمجارەش هەولێ دا دبو پەلکیش کردنی خاچە رسته کان بۆ بۆسە یەکی تر
 کە بە شێوە یەکی تۆکمە بۆی دارشتبون، ئەو بوو هەستابە کونکردنی شورای شار پتیدە چی

^۱ موقف فيهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي ل ١٢٠.

^۲ الكامل في التاريخ لـ موقف فيهاء الشام ل ١٢٠.

^۳ موقف فيهاء الشام قضاتها ل ١٢٠.

^۴ هەمان سەرچاوە ل ١٢١.

له دواوه بويټ – نه مهش وهك ئاسانكارىيهك بۆ ده رچونى هه ندى له سوپاكه،^١ كاتى قازى ئىبن صليحه له گه ل سوپاكهيدا له ده رگاكانه وه هاتنه ده ره وه خۆى وهك شكستخواردو پيشان دا، نه م فيلهش به سهر دوژمنه كانيدا تيپه پى و كه وتنه راوه دونانى بۆ ناوشوراكه له و كاته دا نه و سه ريارانه ي كه له كونه كانه وه هاتبونه ده ره يرشيان كرده سهر دوژمن و گه مارۆياندان و گرتنيان به م شيويه دوژمن هه لات،^٢ دياره قازى ئىبن صليحه ئاگادارى هونه ره كانى جهنگ و هه ندى شيوازي سه ريارى ئيسلامى بوه، چونكه شيوازي جهنگى ده رونى كه له پورى سه ريارى ئيسلاميدا له سهرده مى خاچپه رسته كاندا، شتيكى نوئ نه بوو چونكه پيغه مبه ر (ﷺ) له جهنگى خه نده ق دا له سالى پينجه مى كۆچيدا به كارى هينا، كاتى چاله كه ي هه لكه ندو سوپاى نه حزابى تيکشكاند، به هه مان شيوه له جهنگى موته شدا له سالى هه شتمه مى كۆچيدا، كاتى سه ركرده خه ليدى كورپى وه ليد جهنگه كه ي له شكسته وه گۆرپى بۆ سه ركه وتن به سهر پۆمه كاندا، نه مهش به به كار هينانى جهنگى ده رونى له رپى ته پ وتۆز كردن به هۆى سواره كانه وه و پۆمه كانيش واتيگه يشتن كه كۆمه گيان بۆ هاتوه بۆيه خيرا هه لاتن، پاشان سوپاى ئيسلامى له به ره ي جهنگ كشايه وه بئ نه وه ي هيج زيانىكى توش ببټ، نه م جهنگه ده رونهش له چه ندين جهنگى تر دا پياده كرد، جهنگى يه رموكيش له سالى ١٣ك يه كيك بوو له وجهنگانه كاتى هه ستا به دابهش كردنى هيژه كانى، به شيويه كه كه لاي چه پى كرد به راست و پشته وه ي كرد به پيشه وه به م ته كنিকে سه رياريهش سوپاى زۆرى رۆمى ترساندو توشى شكستى كردن.^٣

● هاندانى خه لك له لايه ن زانا و دادوه ره كانه وه بۆ جهنگ كردن له به ره كانى جهنگدا : كه سايه تى دادوه ر أبو الفضلى كورپى خشاب دادوه رى ناسراوى حه له ب له م بواره دا ده ركه وت كاتى گه مارۆى خاچپه رسته كان توندكرا له سهر حه له ب له سالى ٥١٣هـ / ١١١٩ز دادوه ر ئىبن الخشاب به سهر نه سپيكه وه هات و خه لكى هان ده دا بۆ جهنگ كردن و پرميكي به ده سته وه بوو وتارىكى كارى گه رى بۆدان كه بوه هۆى به رزكردنه وه ي وره و هيمه تيان و گه رى به ردايه هه ست و نه ستيان و خه لكى خسته گريان و بوه هۆى هه ستانيان بۆ درويه پويونه وه ي داگيركه ران.^٤

نه وه چوو هه رچه نده حه له بيه كان توانيان شاره كه يان رزگار بكه ن له هه مان سالدآ به لام خاچپه رسته ركان دودليان نه نواند له نه نجامدانى هيژشيكى نويدا بۆ گيترانه وه ي حه له ب له سالى

^١ هه مان سه رچاوه ل ١٢١.

^٢ الكامل في التاريخ (٤٢٥/٨).

^٣ موقف فقهاء الشام وقضاتها ل ١٢٢.

^٤ هه مان سه رچاوه ل ١٣٩.

١٣٢٤هـ / ١١٢٤ز نه مهش کاتيک بوو که ههستان به تيکدانی گونده کانی ده وروبه ری حه له ب، هه تاوه کو یارمه تی شاری حه له ب نه دن، فره نسیه کانیش چونه حه پران و پاشان حه له ب له لای مشهد الجف له باکوره وه، نیبن الخشابی دادوه ریش رۆلی هه بوو له هاندان بۆرپوه پویونه وهی ئه و هیژشه، ته نانه ت رۆلی هه بوو له هاندانی ئه میر نه قسنقزی برسقی ئه میری موسل، ئه مهش له کاتی باسکردنی رۆلی ئه میره سه لجوقیه کان له موسل و دیمه شق و شوینه کانی تردا له بهر په رچدانه وهی هیژشی خاچه رسته کاندرون ده که ینه وه به پشتیوانی په روه ردگار.

سییه م: رۆلی شاعیران له بزواتی بهرگریدا:

هه ندی له شاعیران رۆلیکی که وره یان بینی له هاندانی موسولمانان و وه سفکردنی بارودۆخی ئومه ت و سروشتی هیژشی اچه رستی که ولاتی داگیرده کردو ئابروی خه لکه که ی هه لده مالی، به ناوبانگترینی ئه و شاعیرانه ش نه وه یه که هه ره وی قاضی و ئه شلین ابی مظفری ئه بیوه ردی وتویه تی که سه ره تاکه ی:

مزجنا دماء بالدموع السواجم	فلم یبق منا عرضه للمراجم
وشر سلاح المرء دمع یفیضه	اذا الحرب شیت نارها بالصوارم

ئه و له م پێشه کییه دا، باس له گریانی خه لکی ده کات به شیوه یه ک که خوین له چاویان ده هاته خواره وه له بهر به رده وامی و زۆری هینده گریان که بواری لومه کردنیان نه هیژسته وه، به لام زۆری نه خایاند هه تاوه کو ده رکی به وه کرد که گریان هه رچه نده زۆربیت، سودی نیه له جه نگدا، چونکه ته نها شمشیری تیز ده توانی ئاگری جه نگ خۆشبات، له و شیعرانه ش:

فایها بني الاسلام إن وراءكم	وقائع یلحقن الذرا بالناسم
أنهویمة فی ظلّ أمن وغبطة	وعیش کتوار الحمیلة ناعم
وکیف تنام العین ملء جفونها	على هفوات أیقظت کلّ نائم
واخوانکم بالشام یضحی مقلهم	ظهور المذاکي أو بطون القشاعم
تسومهم الروم الهوان، وأنتم	تجرون ذیل الخفض، فعل المسالم

لێزه دا شاعیر هاوار له و که سانه ده کات که له جه نگ دواکه وتون له برا موسلمانان کانیان له ولاتی شام دا، به م پارچه یه ده ست ده کات به ئاراسته کردنی بانگه وازیکی گهرم بۆ موسلمانان: ئه ی رۆله کانی ئیسلام له خه و بیدارین ئه و جه نگه ی توشتان بووه سه ره به رزتان سه ر شۆرده کات پاشان سه رسامی خۆی به رامبه ر به خویان و خه وه که یان پێشان ده دات که چۆن خه ویان لێ ده که ویت و به خۆشی و هیمنی ده ژین له کاتيکدا که له ته نیشتیاندا خراپترین شت رووده دات و به سه ری براکانیان له شام ده باری به جۆریک کاتیان نییه تیايدا بنون له ماله کانیاندا و هه موو کاته کانیان له جه نگدا

به سهر ده بن و ده جه نگین و شه هیدیان ده ستگیرده بیت و هه لۆکانی ئاسمان ئه یانفریتن و جهسته یان ده شاریتته وه، له وانه شه بکه ونه ژیر دهستی دوژمنیان و سوکایه تیان پی بکریت، به لام ئیوه رابواردنتان پیوه دیاره و له نازو نیعمه تدان، ئیوه موسلمانن یان هاوپیانی دوژمنان،

له و شیعرانه ش:

وكم من دماء قد أبيحت ومن دمي	تواری حیاء حسنھا بالمعاصم ^۱
بحيث السيف البيض محمرة الظبا	وسمر العوالي داميات اللهازم ^۲
وبين اختلاس الطعن والضرب وقفة	تظل لها الولدان شيب القوادم
وتلك حروب من غيب عن غمارها	ليسلم يقرع بعدها سنّ نادم
سلن بأيدي المشركين قواضيا	ستغمد منهم في الطلا و الجماجم
يكاد هـن المستجن طيبة	ينادي بأعلى صوت، يا ال هاشم

له م دیرانه شدا وینه ی ئه و جهنگه تونده مان پیشان ده دات که له نیتوان موسلماننه کان و دوژمنه فره نسسیه کانیاندا روویدا، ئه وه بوو خوینی زۆریک له موسلمانان رژینرا و په لاماری ژنان له ماله کانیاندا درا و هیچیان دهست نه ده کهوت که بهرگری پی بکه ن له خویان جگه له دهستیان که له شه رم و ترسدا بهرگری له خۆی ده کرد، ههروه ها ئه م جهنگانه توندتریوون و کوشتارتیایدا به راده یه که پهره ی سه ند که شمشیر و په کان سوو خویناوی بوون، ته نانه ت میرد مندالان سهریان سپی ده بو له ترسی لیدان و کوشتن، پاشان ده گهریته وه بۆ ئاگادار کردنه وه ی کهسانی دواکه وتوو له و جهنگه به وه ی که په شیمان ده بنه وه له دوا که وتنیان له به شداری کردن له و جهنگانه دا، دوباره ده گهریته وه بۆ باس کردنی مه ترسییه کانی و له پله و پایه ی دوژمنان و چه ک و شمشیره تیزه هه لکیشراوه کانیا ن که م ده کاته وه له کۆتایی ئه م دیرانه شدا ترسناکی ئه م جهنگانه ده خاته پوو به جوړیک که پیغه مبه ر (ﷺ) له گۆری پاکیدا له مه دینه ی پیروژ هانا بۆ عه ره بو موسلمانان دیتت نه که ته نها بۆ تیره ی هاشم^۳:

أرى أمي لا يشرعون إلى العدا	رماحهم، والدين واي الدعائم
ويجتنبون النار خوفا من الردى	ولا يحسبون العار ضربة لازم
أترضى صناديد الأعراب بالأذى	ويغفي على ذل كمة الأعاجم؟

^۱ نصوص من أدب عمر الحرب الصليبية عمر الساريسي ٢٦٦.

^۲ هه مان سه رچاوه ٢٦٦.

^۳ هه مان سه رچاوه ٢٦٦.

فلیتهم اذالهم یدودوا حمیة عن الدین ضنوا غیرة بالحارم

وإن رهدوا فی الأجر، اذهی الوغی فهلا أتوه رغبة فی الغنائم؟

هروه‌ها شاعیر نازار ده‌چیژیّت به‌وازه‌میان‌ی هندیّ خه‌لکی هۆزه‌کی له‌جیهادو پالڤانه‌وه‌یان، له‌گه‌ل ئەمه‌شدا باسی واقعی لاوازیان ده‌کات بۆ سه‌رخستنی ئاین که‌دوژمنان هه‌ولێ لاوازترکردنی ده‌دهن، ئەمه‌ش به‌هۆی ترسو ته‌ماعو بێ ناگایی له‌وه نه‌نگیه‌ی که‌توشیان ده‌بیّت له‌کاتی شکستدا، سه‌رسامی خۆشی به‌رامبه‌ر به‌موسلمانانی نازاو به‌جه‌رگ ده‌رده‌بهریّت له‌عه‌ربو عه‌جم، که‌چۆن به‌م هه‌موو حاله‌ته‌وه‌ روو ده‌که‌نه به‌ره‌کانی جه‌نگو پاشان هۆکاره‌کانی به‌رگریکردن له‌ئاینو خاکیان بۆ فه‌راهه‌م ده‌بیّت به‌شیوازیکی لۆژیکانه‌و نازاردلیان ده‌گوشیّت و ناخیان ده‌هه‌ژنیّت و داوی به‌رگری کردن له‌ئاینیان لێ ده‌کات به‌پله‌ی یه‌که‌م ئەگه‌ر ئەوه‌ش نه‌یجولاندن بابه‌رگری له‌مال خیزانو ولاتیان بکه‌ن، ئەمه‌ش لاوازترین جۆری باوه‌په، که‌گرنگی به‌دویناو که‌لوپه‌لو ده‌ستکه‌وته‌کانی بده‌ن ئەگه‌ر توانای تۆله‌سه‌ندنه‌وه بۆ ئاینو جیهادکردن له‌پێناویدا نه‌بوو!! له‌کۆتایی هۆنراوه‌که‌شدا نازار زۆری بۆدینیّت و ئاینده‌و داهاتوی خۆیانیان ئەخاته پیش چاو که‌چۆن دوچاوی سه‌ر شۆری ده‌بن و منال و نه‌وه‌کانی داهاتوشیان ملکه‌چ ده‌بن ئەگه‌ر رازی بن به‌داگیرکردنی ولاته‌که‌یان له‌لایه‌ن دوژمنانه‌وه، پاشان هه‌ره‌شه‌ی نه‌نگی خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانی ژنانیان لا ده‌کات ئەگه‌ر به‌و شیوه‌یه پالێ لێ بده‌نه‌وه ده‌سه‌برداری جیهاد بن به‌م شیوه‌یه شاعیر به‌رده‌وام بانگه‌وازی ده‌کرد جه‌نگیش هه‌ر به‌رده‌وامبوو، هه‌تاوه‌کو دلێرانه په‌لاماری دوژمنان بده‌ن و گورزیکی توند له‌فه‌ره‌نجه‌کان بوه‌شیتن، وه‌ک چۆن هه‌موو جارێک دوچاری بوون کاتی که‌هی‌رشیان کردبیته سه‌ر خاکی ئیسلام:

فلا عطست الا بأجدع راغم

لئن أذعنت تلك الحياشيم للبري

الينا بألحاظ النصور القشاعم

دعوناكم والحرب تدعو ملحة

تطيل عليها الدوم غضّ الأباهم

تراقب فينا غـارة عربية

رمينا الى أعدائنا بالجرائم

فإن أنتم لم تغضبوا بعد هذه

هروه‌ها شاعیرێکی تر ده‌رباره‌ی هی‌رشێ خاچه‌رسته‌کان بۆ سه‌ر به‌یتو له‌ قدیس ئەلێ:

يطول عليه للدين النجيب

أحل الكفر بالإسلام ضيما

وسيف قاطع ودم صيب

فحق ضائع وحمى مباح

ومسلمة لها حرم سليب

وكم من مسلم أمسى سلبا

وكم من مسجد جعلوه ديرا على محرابه نصب الصليب

دم الخنزير فيه لهم خلوق وتحريف المصاحف فيه طيب

أمور لو تأملهن طفل لطفل في عوارضة المشيب

أتسي المسلمات بكل ثغر؟ وعيش المسلمين إذن يطيب

أما لله والإسلام حق؟ يدافع عنه شبان وشيب

فقل لذوي البصائر حيث كانوا أجبوا الله، و يحكم، أجبوا

● شاعیر نیین خه یاض: أبو عبدالله نه حمده کورپی محمدی نیین لخیاط: نه شاعیره هه ولیدا

هیمه تهی عصب الدوله سه رکردهی سو پای دیمه شق بجولیتیت، بویه له هونراوهیه کی دریزدا

هانیدا بۆ حق ناماده کردن بۆ جهادو له سه ره تاکه ییدا نه لیت:

فدتک الضواهل قبا وجردا وشم القبائل شیا و مردا

وذلك لا سیافک البیض قضا ودانت لأرماحک السمر ملدا

هه تا نه وهی نه لیت: ده دپر شعره پاشان پاش نه وهش که شاعیر باس له بارودوخی

هاوه ل گهران و توندوتیزیان ده کاتو له بهرام به ریشیاندا باسی موسلمانان ده کات و عصب الدوله

هان ده دات بۆ جهاد:

فحاموا عن دینکم و الحریم محاماة من لا یری الموت فقدا

وسدوا الشغور یطعن النحر فمن حق ثغر بکم أن یسدا

فقد أینعت أروس المشرکین فلا تغفلوها قطافا و حصدا

فلا بد من حدھم أن یفل ولا بد من رکنھم أن یهدا

هه روه ها هه ولی زانایان و دادوهره نه دیبو شاعیران کاریگه ری خوی هه بوو له به هیزبوونی

بزوتنه وهی به رگری چه کداری که نه میره کانی سه لجوقی سه رکردایه تیان ده کردو له لاپه ره کانی

داهاتودا به پشتیوانی په روه ردگار باسی لیوه ده که ین.

چوارهم: سه رکرده کانی جهاد له ناو سه لجوقیه کانداییش عیباد الدین زهنگی:

یه کیك له راستیه به لکه نه ویسته کانی میژووی خاچپه رستی نه وهیه که بزواتی جهادی نیسلا می

دژیبه خاچپه رسته کان یه که م جار له پوژمه لاتسه وه سه ری هه لداو به تایبته له ناوچهی

جه زیره دا، چونکه که وتوته نیوان دیجله و فوراته وه، نه ناوچه یهش به وه ناسراوه که ناو هه وای

پاکه و به پیتو به ره که ته و خیرو بیتری ژوره، شاری گوره و شورای توکمه و قه لای ژوری تیایه (۳).

نه و هۆکارانهش که وایکروه بزوتنه وهی به رگری له ناوچه ییدا سه ره لیده دات نه مانه ن:

• ناوچه‌ی جه‌زیره یه‌که‌م ولاتی موسلمانانه له‌روژه‌لاتی نیسلامیدا که به‌ئاگری جه‌نگی خاچه‌رسته‌کان سوتا‌بیت کاتی که ده‌ستیان گرت به‌سه‌ر نه‌لره‌ها‌داو یه‌که‌م میرنشینی خاچه‌رستیان له‌سالێ ۴۹۰ک/ ۱۰۹۷ز دامه‌زرا‌ندو دانیش‌توانیش له‌مه‌ترسی بوونی خاچه‌رسته‌کان له‌ولاته‌که‌یاندا گه‌یشتنو نه‌مه‌ش وای کرد له‌موسلمانان ده‌ستپیش‌خه‌ر بن‌بو هێرش‌کردنه‌ سه‌ر خاچه‌رسته‌کان.

• ناوچه‌ی جه‌زیره هه‌ر له‌سه‌ره‌تایی نیسلامه‌وه که‌سایه‌تی خۆی سه‌لماند، به‌هۆی دراوسێیه‌تی له‌گه‌ڵ سنوره‌کانی ده‌وله‌تی بیزه‌نتیدا، نه‌مه‌ش مه‌ترسیه‌کی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر موسلمانان دروست کرد له‌سه‌رده‌می عه‌باسی و نه‌مه‌ویه‌کانداو بوو به‌سه‌نگه‌ری یه‌که‌می به‌رگری سنوره‌کانی نیسلا‌م دژ به‌رومه‌کان، دوا‌ی شالا‌وی خاچه‌رستیش ناوچه‌ی جه‌زیره روبه‌روی میرنشینی ره‌های خاچه‌رست بوویه‌وه که‌گه‌وره‌رت‌ترین مه‌ترسی بوو له‌سه‌ر خه‌لافه‌تی عه‌باسی له‌به‌غدا.

• له‌سه‌ده‌ی پێنجه‌می گۆچی و یازده‌یه‌می زاینیدا ناوچه‌ی جه‌زیره هاتنی تورکه سه‌لجوقیه‌کانی به‌خۆه‌ بینی، له‌گه‌ڵ نه‌و خۆشه‌ویسته‌ی که‌پێی ناسرا‌بوون بو‌ په‌روه‌رده‌کردنی نه‌سپو سه‌رکێشی کردنو دل‌گه‌رمیان بو‌ نیسلا‌م به‌هۆی تازه‌ موسلمان بوونیان نینتمایان بو‌ مه‌زه‌بی سووننی، سه‌لجوقیه‌کان خوینێکی تازه‌یان کرد به‌به‌ری ناوچه‌ی جه‌زیره‌دا که‌دل‌گه‌رمیه‌کی بێ وێنه‌ی هه‌بوو بو‌ جیهاد‌کردن له‌پێناو خوا‌دا، به‌پێچه‌وانه‌ی هێزه‌ نیسلا‌میه‌کانی تر له‌روژه‌لاتی نیسلا‌میدا که‌بێ‌سه‌ی حه‌ماسه‌تی ئاینی له‌ده‌رونی‌دا کپ بوویه‌وه‌و گیانی رووبه‌روبو‌نه‌وه‌ی تیا‌دا لاوا‌زبوو‌بو.

• نه‌و سامانه‌ زۆرو دا‌هاته فراوانه‌ی که‌ له‌ناوچه‌ی جه‌زیره‌دا هه‌یه به‌هۆی بوونی سه‌رچاوه‌کانی ناوو یه‌پیتی زه‌وی و فراوانی روبه‌ره کشتوکا‌لییه‌کان و زۆری له‌وه‌رگه‌ی پێویست بو‌ نه‌سپو مه‌رومالات، نه‌مه‌ش توانای سه‌رخستن و یاره‌تیدانی موجه‌یده‌کانی پێ به‌خشی کردیه سه‌رچاوه‌ بو‌ نازوقه‌ و که‌ره‌سته‌ی جه‌نگ، نه‌مه‌ له‌گه‌ڵ نه‌و توکمه‌یی و قایم‌کاریه‌ سروشتیه‌ی شاره‌ گه‌وره‌ و قه‌لا‌کانی جه‌زیره لێی به‌هره‌مه‌ندن که‌بزاو‌تی جیهادی نیسلا‌می تیا‌یدا سه‌ری هه‌ل‌دا وه‌ک موس‌ل و نامیدی و مار‌دین و قه‌لا‌ی کیفا و شاره‌کانی تر، هه‌روه‌ها نه‌م شاره‌نه له‌پشتیوانیه‌کی سروشتی که‌م وێنه به‌هره‌مه‌ندن که‌ داگیر‌کردنیانی زۆر سه‌خت کرد‌بوو، به‌م جو‌ره‌ش پارێز‌وا‌بوون له‌دژه هێرشێ خاچه‌رسته‌کان، له‌وانه‌شه بوونی میرنشینی ره‌های

خاچپه رست له جه زیره داو نه و مه ترسییه گه وره ی که هه بیوو له سه ر ده سه لاتیان و پرای مه ترسیان له پپشپه وی کردنی خاچپه رسته کان به ره و باشور بۆ له ناوبردنی خیلافه تی عه باسی له به غدا^۱ هۆکار بوییت بۆ زیندووکردنه وه ی بیرۆکه ی جیهاد له دلی سه رکرده کانی جیهاد له و ناوچه یه دا. لیژره شه وه سه یزنییه نه گه ر بیرۆکه ی جیهادی ئیسلامی له م ناوچه یه دا سه ره لبدات به مه به ستی سه ندنه وه ی ناوچه ی ره ها له ده ستی خاچپه رسته کان^۲.

۱- **جیهادی قوام الدوله "راگری ده ولته ت" کر بۆقای ده سه لاتداری موسل:** بیرۆکه ی به رگری ئیسلامی له سالی ۱۴۱۹هـ/ ۱۹۹۷ز چوو ه بوا ری جپه جیکردنه وه نه مه ش کاتی بوو قوام الدوله کر بۆقا ده سه لاتداری موسل هه ستا به کۆکردنه وه ی ریژه یه کی زۆر سه ر یازو به مه به ستی ریگری کردن له روخانی نه نتاکیه له سه ر ده ستی خاچپه رسته کان، به لام کر بۆقا رووبه پووی وه ستاو هه ستا به گه مارۆی ره های بۆ ماوه ی سی هه فته به م شیوه یه ش هه لیکی باشی بۆ خاچپه رسته کان ره خساند بۆ داگیرکردنی نه نتاکیه و هه ر نه مه ش روویدا، به لام نه گه ر کر بۆقا راسته وخۆ به ره و نه نتاکیه بپۆشتایه نه وه یاغی سیان شاری نه نتاکیه ی نه دا به ده سه ته وه و بارودۆخی گه مارۆ دراوه کان ده گۆرا^۳، به لام کر بۆقا گه مارۆی له سه ر ره ها هه لگرت کاتی بیستی نه نتاکیه داگیرکراوه و له فورات په ریوه به ره و شام و له مه رج دا بقدا مایه وه، هه روه ها دقایی کوپی تتشی ده سه لاتداری دیمه شق و ظهیرالدین طغتكین أثابک دقاقیش له وی بوون، له گه ل جناح الدوله حسین فه رمانپه وایی حمص و نه رسه لان تاشی فه رمانپوای شنکارو سه قمانی کوپی نه رته ق فه رمانپوایی بیتزوال المقدس و چه ند نه میریکی تر له وانه ی که هاو شیوه یان له لیته اتوویی و ئازایه تیدا نه بوو وه ک ئیبن کثیر ده لیت^۴: هه روه ها سه رجه م نه میره کان چوونه ژیر فه رمانده ی کر بوق نه ویش به ره و نه نتاکیه به ری که وت له سالی ۱۴۹۱هـ/ ۱۹۹۷ز که تا نه وکاته ش قه لاکه ی به ده ست موسلمانانه وه بوو، نه وه بوو توانیان لی نیزیک بنه وه و گه مارۆی له سه ر توندبکه ن و نه مه ش کاریگه ری هه بوو له سه ر خاچپه رسته کان و بارودۆخی به ره و خراپی بردن، چونکه خۆیان له نیوان دوو گه مارۆی ده ره کی و ناوخوا ییدا ده بینیه وه و نه مه ش رووبه پووی قه یرانیکی توندی کردنه وه به هۆی که می ئازوقه وه و ناچار ی

^۱ الجهاد ضد الصليبين في الشرق الاسلامي ل ۱۳۷.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۳۸.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۳۸.

^۴ الكامل في التاريخ (۴۰۰/۸).

کردن په ناهرن بڼه خواردنې پاشه روځ لای دره خت^۱، هـروهـا ناچاری کړدن که وه فديک
 بنډن بڼه لای کړيوځا و داوای په نادانی بکهـن هـتاوهـکو نهـتاکيه بهـجيبهـيلن، بهـلام کړيوځا
 داواکه يانی په تکرده وه و تی: بهـشمشیر نهـبڼ دهرناچن^۲. نهـمهـش پالې بهـيه کيک لهـپياوای
 نایني گاورده وه نا هـتاوهـکو چيروکي جهـنگي پيروز هـلبهـستې و بووه هـوی نهـوهـی کهـورهـی
 خاچهـرستهـکان بهـريکاتهـوه و لهـدهـوري سهرکردهـکانيان کوبينهـوه، ورهـ بدهـنه بهـر خويان بڼه
 هيرشبرندنه سهر موسلماننهـکان و دهـسته دهـسته دهرچوون و بهـپهـري هيرزهـوه پهـلاماری
 موسلماننهـکانيانداو توانيان شکستيان پيـ بڼن و بلاوهـيان پيـ بکهـن^۳. بهـم جوړه کړيوځا
 سهرکه و تونهـبوو لهـسهرکرديهـتی نهـو هاوپهـيمانيتييه نيسلاميهـدا کهـويستی بهـهـويهـوه
 ريگري بکات لهـداگيرکردنې نهـتاکيه لهـلايهـن خاچهـرستهـکانهـوه لهـسالي ۴۹۱ ک / ۱۰۹۷ ز.
 هـروهـا ميژوونوسان باس لهـهـوکارهـکاني شکست هينانی کړيوځا دهـکهـن لهـکاتيکدا
 که خاچهـرستهـکان گهـيشتبوونه نهـوپهـري لاوازی و شلهـزان لهـناو نهـتاکيهـدا. لهـو هـوکارانهـش:
 • نهـوهـی کهـميژوونوسه فهرهـنسييهـکان باسی دهـکهـن که کړيوځای فهرمانپرهـوای موسل سې
 هـفتهـی لهـکيسدا لهـگهـمارؤدانی نهـلپهـهادا نهـمهـش ريخوشکهـريبوو بڼه خاچهـرستهـکان
 هـتاوهـکو نهـتاکيه داگيربکهـن و خويان نامادهـبکهـن بڼه هر هيرشيک که لهـوانهـيه بکريته
 سهریان چ لهـلايهـن موسلمانانی تاو قهـلاکهـوه ياخود لهـلايهـن براکانيان لهـولاتی شام و
 شوينهـکاني تردا^۴.

نهـبوونی هـماهـنگی لهـنيوان هيرزهـکاني کړيوځادا که لهـعهرهـب و تورک و خهـلکانی تربيتک
 هاتبوون، پاشان نهـوهـی که رضوانی فهرمانپروای ديمهـشق پيی هـستا لهـبلاوکردنهـوهـی ناکوکي
 لهـنيوان عهرهـب و تورکدا.

• نهـبوونی پلانيکی سهربازی روون و ناشکرا لای کړيوځا، رونترين بهـلکهـش لهـسهر نهـمه
 ريتهـدانی کړيوځا بوو بهـليدانی يهـکجارهـکی خاچهـرستهـکان، کاتې که دهـسته دهـسته
 لهـنهـتاکيه دهرچوون، نهـمهـش نهـگهـريتهـوه بڼه نهـوهـی که کړيوځا پيی و ابوو بهـکارهـی تهـنھا
 پيشهـکی نهـو سوپايه لهـناودهـبات^۵.

^۱ الكامل في التاريخ (۴۰۰/۸).

^۲ الكامل في التاريخ (۴۰۰/۸).

^۳ الكامل في التاريخ (۴۰۰/۸).

^۴ تاريخ الحرب الصليبية (۳۲۸/۳).

^۵ هه مان سهرچاوه (۳۵۰/۲).

• خرابی مامه‌لای کرېښا له‌گه‌ل‌ئو نه‌میرانه‌ی که‌له‌گه‌لیدابوون، هۆکاریکه له‌هۆکاره‌کانی شکست هیټان و روخانی، نه‌وه‌بوو جوړیک خۆبه‌زلزانی تیادا به‌دی ده‌کرا، چونکه وایده‌زانی به‌وشیوه‌یه له‌گه‌لیدا هه‌لده‌که‌ن نه‌مه‌ش بووه هۆی بیزاربوونیان له‌هه‌لسوکه‌وتی^۱.

• به‌رزبوونه‌وه‌ی لایه‌نی مه‌عنه‌وی و وره‌ی خاچه‌رسته‌کان دوا‌ی هه‌لبه‌ستنی چیرۆکی جه‌نگی پیروز، نه‌مه‌ جگه له‌و کاره‌ی که‌خاچه‌رسته‌کان پێی هه‌ستان پێش‌گه‌یشتنی کرېښا بۆ نه‌تاکیه کاتێ سهرکرده‌کانیان هه‌ستان به‌نامه ناردن بۆ دقایق فهرمانپوایی دیمه‌شق و ناگاداریان کردوه که‌ته‌نها نه‌و شوینانه‌یان مه‌به‌سته که‌پیشتر به‌ده‌ست ئیمپراتۆریه‌تی بیزه‌نتیه‌وه‌بوو له‌ولاتی شام^۲، نه‌مه‌ش رێگرنیه له‌به‌رده‌م نه‌وه‌دا که‌بلێن نه‌و هه‌ولای کرېښا بۆ پارێزگاری کردن له‌نه‌تاکیه خالی ده‌سته‌پێک بوو بۆ زیندوکردنه‌وه‌ی بیرۆکه‌ی جیهادی ئیسلامی دژ به‌خاچه‌رسته‌کان هه‌روه‌ک به‌هێزی موسلمانانی بۆ خاچه‌رستان سەلمان له‌حاله‌تی یه‌گکرنتیانداو رێگه‌ی راستی دیاری کرد بۆ نه‌و سهرکرده‌نه‌ی که‌دوا‌ی خۆی هاتن و به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای جیهاد یان کرده ئه‌رکی سهرشانی خۆیان هه‌تاوه‌کو درێژه به‌وکاره‌ی نه‌و به‌دن، نه‌م راستیه‌ش به‌رجه‌سته‌تر ده‌بی‌ت نه‌گه‌ر بزانی که‌عمادالدین زه‌نکی خۆی له‌ژێر چاودێری کرېښادا ژیا دوا‌ی مردنی باوکی^۳ به‌لام کرېښقای فهرمانپوایی موسڵ مه‌رگ یه‌خه‌ی پێ گرت له‌شاری خوی نازه‌ربایجان له‌سالی ۶۹۵ه‌/ ۱۱۰۳ له‌کاتی نه‌و ناکوکیه‌دا که‌که‌وته نێوان سولتان برکیاروق و کوپی مه‌لکشاه و براکه‌ی محمدی کوپی مه‌لکشاه، به‌م شیوه موسڵ چۆل بوو له‌یه‌کێک له‌و سهرکرده‌نه‌ی که‌ناکوکی له‌گه‌ل سه‌له‌جوقیه‌کاندا نه‌یتوانی کارکردنی بۆ زیندوکردنه‌وه‌ی بیرۆکه‌ی جیهادی ئیسلامی دژ به‌خاچه‌رستان له‌بیربه‌ریته‌وه^۴.

۲- **جیهادی جکرمشی فهرمانپه‌وا‌ی موسڵ و سقمانی کوپی نه‌رته‌ق فهرمانپه‌وا‌ی ماردین و دیاربه‌گر:** ردنی نه‌تابه‌کی موسڵ که‌رېښا گۆمه‌که‌ی شله‌قاندو بوو به‌هۆی هه‌لگیرساندنی جه‌نگی ناوخۆیی، چونکه که‌رېښا وه‌سیه‌تی کردبوو که‌دوا‌ی خۆی سونقرجه‌بی‌ت به‌فهرمانپه‌وا و داواشی کرد له‌تورکه‌کان که‌گوێرایه‌لی بکه‌ن، به‌لام موسای تورکه‌مانی له‌قه‌لای کیفا که‌وته مملانی له‌گه‌لیدا، دوا‌ی نه‌وه‌ی ناودارانی موسڵ بانگه‌یشتیان کردو توانی

^۱ الجهاد ضد الصليبين ل ۱۴۰.

^۲ الجهاد ضد الصليبين.

^۳ الجهاد ضد الصليبين ل ۱۴۰.

^۴ دول الاسلام للذهبي (۲/ ۳۵۰).

رکابه ره که ی بکوژئ وه ک جیگری سولتان برکیاروق^۱. هه روه ها شمس الدوله جکر میش
 فه رمانپوایی جزیره ی ئین عومەر ئەم ناکۆکیه ی قۆسته وه بۆ دەست وەر داتە ناو مەملانێ
 ناو خۆییە کان ئەوه بوو بەرەو نصبین بەرئ کەوت و دەستی بە سەردا گرت، موسی ش بەرەو
 موسڵ هەلات و پاشان لەوئ خۆی قایم کردو لەوئ جکر مش بۆ ماوه یەکی دوو درژ گەمارۆی
 داو موسی ش ناچار بوو پشت ببەستیت بە سقمانی ئەرتەقی لە دیاربە کردا و پیشنیاری پێدانی
 قەلای کیفای بۆ کردو دە هەزار دیناری پێدا، لەبەرامبەر یارمەتی دانیدا، سەقمانیش ئەم
 پیشنیاری قبوڵکردو یارمەتی سەربازی پێشکەش کرد، جکر مشیش ناچار بوو کە گەمارۆی
 سەر موسڵ هەلگریت، کاتئ موسا دەرچوو بۆ پیشوازیکردن لە سەقمان، هەندئ
 لە خزمەتکارەکانی لەرێگادا کوشتیان و سوپاکەشی پەرتە وازەبوو، سەقمانیش بەپەلە
 گەراپەوه بۆ قەلای کیفاء دەستی گرت بە سەریدا لە هەمان کاتدا جکر مش بەرەو موسڵ
 پیشپەروی کردو چوو ناویەوه خەلکە کەشی بەخۆشحالییەوه بەخێریان هێنا^۲. جکر مش بوو
 بەفەرمانپروای میرنشینی موسڵ لەسالی ۴۹۵ک- ۵۰۰ک/ ۱۱۰۱-۱۱۰۶ز داو بوو هاپەیمانی
 سەقمانی کوپی ئەرتەقی ئەمیری ئەرتەقەکان لە دیاربە کردا، مەبەست لەم پەیمانیەش پێی
 بەرەنگاریبوونەوه ی پیشپەروی خاچەرستەکان بوو لەرۆژەلاتەوه بەئاراستە ی ناوچەگەری
 جەزیرە، ئەوه بوو ئەو سەرکەوتنە خێرایانە ی کە خاچەرستەکان بە دەستیان هینا و ئارەزووی
 دەست گرتنیان بە سەر حەراراندە دەگە یەنێت نێوان چوار رێبیانی ک بەرەو عێراق و جەزیرە و
 شام، بەسوود وەرگرتن لە ناکۆکی نێوان ئەمیرە موسلمانەکان، سەرباری ئەوه ی کە
 لە دەستگرتن بە سەر حەراراندە وەرەگیریت لەبجرائی پەیوهندی لە نێوان موسلمانان لەولاتی
 فارس و عێراق و جەزیرە و شام و بەخشیانی هەلیکی تر بە خاچەرستەکان بۆ هێرش کردنە
 سەر موسڵ و هێورکردنەوه ی رەهاو دەستگرتن بە سەر هەریمی جەزیرەدا، ئەم هەموو
 هۆکارە کاریگەری تەواویان هەبوو بۆ وەلانی ناکۆکییەکان لە نێوان جکر مش و سقماندا و
 کارکردن پێکەوه بۆ وەستانی پیشپەروی خاچەرستەکان^۳.

ا- **جەنگی بەلیخ و سەرکەوتنی موسلمانەکان بە سەر خاچەرستەکاندا** "کە بە جەنگی
 حەرارانیش ناوزەد دەکریت": هەریە ک لە جکر مش و سقمان بانگهێشتی یەکتریان کرد بۆ
 کۆبوونەوه بۆ خۆلادان لە مەسەلە ی حەراران و هەتاوه کو بەیەکتەری رابگە یەنن کە برپاریان داوه

^۱ تاریخ الذکسن فی الموصل وبلاد الشام ل ۶۲.

^۲ هەمان سەرچاوه ل ۶۲

^۳ المقاومة الاسلامية الغزو الصليبي ل ۹۵ عما الدين خليل.

خۆیان بیه خشن به خوا، ئه وه بوو به دهم یه که وه هاتن و له خاپووردا لای راس العین کۆبوونه وه و هاو په یمانیته که یان توندوتۆڵ کرد به ده هزار سواری تورک و کورد و عه ره به وه که و تنه رێ بۆ روبه روبوونه وه ی زه ها پێش ئه وه ی هێرشیان بکړیته سه ر، کاتێ بلدوینی دوه میس ئه میری ره ها هه والی کۆبوونه وه یانی بیست هانای برد بۆ جوسلین بۆ هیمۆند و داوای کۆمه کی لێ کرد و پێشنیاری کرد که ئاراسته ی هێرشه که بگۆرن به وه ی که هه ستن به هه ولێک بۆ روبه روبوونه وه ی حه راران، دوا ی ئه وه ش که بلدوین پاسگایه کی بجوکی هێشته وه له ره هادا به ره و حه راران که و تنه رێ به سه رۆکایه تی کۆمه لێکی که م سواره و ئه رمه نه کان، له نزیک حه رارانیشدا هه ریه ک له جوسلینی ئه میری ته ل باشرو بۆ هیمۆندی ئه میری ئه نتاکییه و تانکردی خوشکه زای و به تریارکی ئه نتاکییه و سوپایه ک که سواره و فه رمانده کانی خاچه رست و ژماره یه کی زۆر له ئه رمه ن و پیاوانی ئاینی هاتنه پالی، که ژماره یه ده گه یشته سێ هه زار سوارو سێ هینده ی ئه م ژناره یه پیاده له واقعیشدا ئه م سوپایه ئه و هیزه لیده رو ئاماده و ته واهو بوو که خاچه رسته کان له باکوړی شامدا هه یانبوو، جگه له پاسگای شوراگان، کاتێ ئه م سوپایه ش کۆبوویه وه له به رده م حه راراندا جکرمشو هاو په یمانه که ی هیشتا به ره و ره ها ده هاتن^۱.

ئه وه بوو زۆری نه مابوو خاچه رسته کان ده ست بگرن به سه ر حه راندا، دوا ی ماوه یه کی که م له ئابلقه دانی، به لām ئه و ناکوکییه ی که له نیوان بلدوین بی بوو بوهیمۆنددا روی داو سوربوونی هه ریه کێکیان له سه ر هه لکرته ی ئالاکه ی له سه ر ئه و شاره دوا ی ده ست به سه راگرته ی، یارمه تیده ربوو بۆ خۆراگرته ی حه ران و هه لی ره خساند بۆ موسلمانان هه تا وه کو بکه ونه جموجۆل بۆ جه نگ کردن دژی خاچه رسته کان پێش له ده سته دانی ئه و شوێنه ی که به ده سته یانه وه بوو، روبووبوونه وه ش له نیوان هه ردوولادا له سه ر رویاری به لیخ روویدا له نوێ شه عباندا، موسلمانان خۆیان وه ک شکسته خوارد و پیشاندا، خاچه رسته کانیش نزیکه ی دوو فه رسه خ شوینیان که و تن، پاشان هێرشیان بۆ هیتانه وه و زۆری نه ی سوپا که یان له ناوبردن^۲ و ریزه یه کی زۆر موک و سامانیان ده سه که و ت^۳، هه ره ها بوهیمۆندی ئه میری ئه نتاکییه و تانکردی خوشکه زای بۆسه یان داناوو هه تا وه کو له پشته وه بده ن به سه ر موسلمانانه کاندا له کاتێ گه رم بوونی جه نگدا، کاتێ هاتنه

^۱ الحروب الصليبية وسمات (۷۲/۷۱/۳) المقاومة الاسلامية للغزو الصليبي ل ۹۶.

^۲ المقاومة الاسلامية للغزو الصليبي ل ۹۶.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۹۶.

دەرهو وە بېنېيان ھاوړيکانيان شکستيان هیناوه و سەربازگە که یان تالان کراوه، لە شوینەکانی خۆیاندا بە شە و مانهو وە و پاشان دزەیان کردو هەڵاتن، موسڵمانەکانیش شوپینیان که وەتن و ژمارە یەکی زۆریان لە ھاوړيکانيان کوشت، بە لām ئەم دوو کەسە توانیان دەربازبین و بگەڕێنەو و بۆ رەها، بە لām بڵدوین و جوسلین بە دیل گیران پێشتریش بڵدوین لە گەڵ کۆمەڵێک لە فەرماندەکانیدا هەڵاتبوون لە کاتی کدا که ویستیان لە دەریای بەلیخ بپەنەو، بە لām قوڕو لیتە بوو رێگریان و دەره نجام سەرکردە یەکی تورکمانی لە ھاوړيکاني سقمان پیاواندا گەشتەو و توانی بە دیلیان بگرت و بە لادوینی برد بۆ سە قمانی سەرکردە ی^۱.

ب- **ناکوکی نیوان جکرمش و سقمان**: کاتێ ھاو هەڵاتی جکرمش بېنیا ن هێزەکانی سە قمان دەستیان گرتوو بە سەر بەشی زۆری دەسکەوتی خاچەرستەکاندا و تیان بە سەرکردە که یان: ئەگەر بە و هەموو دەسکەوتەو بپۆنەو ئێمە لای خەلک چێ بڵین و چیمان پێ دەلین؟! بۆیە پێشینیاری فراندنی بڵدوینیان لاخۆشە ویست کرد، جکرمشیش هەندێک لە ھاوړيکاني نارد و توانیان ئەمیرە خاچەرستە که لە سەربازگە ی سە قماندا بفرێتن، کاتێ سە قمان بە مە ی زانی، لە و کاتە دا لە وێ نە بوو) زۆر بە لایەو وە قورسبوو، بۆیە ھاوړيکاني خۆیان ئامادە کرد بۆ جەنگ، بە لām ئەو پاش که مێک گێرپانەو ووتی: نامە وێ بۆ دامرکاندەو ی تورە ییم دوژمنانی موسڵمانان دلاخۆش بکە م^۲، پاشان بە سەرکردایە تی هێزەکانی کەوتە رێ و چە ک و ئالای خاچەرستەکانی برد و جل و بەرگەکانی کردە بەر سەربازەکانی و سواری ئەسپەکانیانی کرد و هات بۆ هەریمی شېخخان لە دیار بە کردا ئەو وە بوو خاچەرستەکان بە جێیان هێشت، چونکە وایان دەزانی لە خۆبیان و سەرکەوتوون سقمانیش رویە رویان بوو یەو وە لە ناوی بردن و هەلێ کوتایە سەر قەلاکانیان، بە م شێو یە توانی دەست بگرت بە سەر ژمارە یە ک لە قەلاکانی ناوچە که دا پاشان گەرایەو و بۆ بارە گای میرنشینه که ی لە دیار بە کردا^۳.

ج- **شکستخواردنی جکرمش**: جکرمش برپاری بەردەوام بوونی لە سەر جەنگ کردندا دوای گەرانەو ی ھاو پەیمانە که ی هەروە ک هەستا بە پەلاماردانی قەلاکانی خاچەرستان لە هەریمی شېخخان دا که تا کو رۆژ هەلاتی رەها درێژ دەبێتەو، پاشان بەردەوام بوو لە پێشڕەویکردن بەرەو رەها، ئەو وە بوو پە لە نە کردنی خاچەرستەکان بوو هۆی هێشتەو ی چەران بە دەستی موسڵمانەکانەو، رەهاش بە هۆی هیواش جولانەو ی موسڵمانەکانەو بە دەست گاوریەکانەو

^۱ هەمان سەرچاوه ل ۹۷.

^۲ الکامل فی التاریخ (۶۶۶/۸).

^۳ هەمان سەرچاوه (۶۶۶/۸) المقاومه الاسلامیه الغزو الصلیبی ل ۹۷.

مايه وه، چونكه بواری دا به تانکرد هه تاوه كو ئامیره كانی به رگری چاك بكاته وه و به م شیوهش توانی یه كه م هتیرش به رپه رچ بداته وه كه جكرمش پئی هستا، نه مهش به زۆری نه گه ریته وه بۆ ئه و ئازایه تی و نه مه كداریه ی كه نه رمه ن و خه لگی ناوچه كه نواندیان، به لام نه و فشاره زۆره ی كه تانکرد ههستی پئی كرد، ناچاری كرد كه په ناب ریته بۆ بۆهیمۆند له گه ل نه وه شدا كه بۆهیمۆند رویه روی كیشه ی زۆر بووبویه وه، به لام پئی باش بوو مه سه له ی به رگری كردن له ره ها پتیش بخات بۆیه ههستا به یارمه تی دانی خوشكه زاكه ی، به لام خراپی ریگاو یان بووه ریگر له به رده میداو تانكردیش زۆر ناو می دبوو فه رمانی دا به پیاوانی پاسگا كه كه یچه شوینه كانیانبۆ هتیرش كردن له به رامبه ریاندا نه وه بووله تاریکی شه ودا هه لیان کوتایه سه ر توركه كان له كاتیكدا كه له خه وێکی قولدا بوون، به گه یشتنی بۆهیمۆندیش سه ركه وتنی خاچه رسته كان به دی هات و جكرمشیش به ترسه وه هه لئات و له پاش خۆی سه ربازگه كه ی به جی هیشت كه پرپوو له سه روه ت و سامان به م شیوه یهش فره نجه كانییش تۆله ی شكستی چه رانیان كرده وه و توانیان پارێزگاری له ره ها بكن له و دیلانهش كه كه وتبوونه دهست تانكرد كچه شارزاده یه کی سه لجووقی بوو له خانه واده ی جكرمش، جكرمشیش هینده ریزی له و خاتوونه گرت، كه برپێکی زۆر پاره ی دا بۆ ئازادكردنی كه ده گه شته نزیکه ی ۱۵ هه زار بیزنت، یان گۆرینه وه ی به خودی كۆنت بلدوین، نه وه بوو هه والی نه م پێشنیاره گه یشته به یتومه قدیسو به لده وینی پاشاش خیرا نامه یه کی نوسی بۆ بۆ هیمۆند كه نه م هه له له دهست نه دات هه تاوه كو به لدوین رزگاری ببیت، به لام بۆهیمۆند و تانكرد پێویستیان به پاره بوو، هه روه ها گه رانه وه ی به لدوینیش تانكردی له كاره كه ی دورخسته وه، چونكه وهك ده سه لاتداری ره ها - ده بوايه بگه ریته وه بۆ نه نتاکییه، بۆیه وه لامیان بۆ نامه كه ی پاشا بلدوین به م شیوه یه بوو: هه یج دبلۆماسیه تیکی تێدانییه كه په له بكن له په سه ندكردنی پێشنیاره كه دا، چونكه نه گه ر دوو دلی بنویچن ره نگه جكرمش ناچار بیت فیدیه كه زیاتریكات، له و كاته شدا له گه ل جكرمیشدا رێك كه وتبوون له سه ر رازیبوون به و بپه پاره یه و هه ر بۆیه بلدوین له زینداندا مايه وه^۱.

د- نه نجامه كانی جهنگی بلیخ یان چه ران: جهنگی بلیخ ده ره نجامی گرنگی هه بوو له سه ر ئاستی ئیسلامی و خاچه رستیدا كه گرنگترینیان:

^۱ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۹۹.

- پېشپړه وی خاچپه رسته کانی وه ستاند به ناراسته ی پوژمه لات له سهر حسابی موسلمانان کان و بئ نومیدی کردن له پېشپړه وی کردن به ره و عیراق و ده سترگرتیان به سهر ه ری می جه زیره دا. خه ونه کانی بوهموندی له ناو برد بؤ ده ست گرتن به سهر حه له بداو کردنی نه تاکیه به ده وله تیکی گه وره و خاچپه رسته کانی بئ نومیدکرد به رامبه ر به بچرانی په یوه نندی نیوان موسلمانان له شام و جه زیره و ناسیای بچووکدا له ریگه ی ده سترگرتن به سهر حه له بدا.
- چاره نوسی شاره ی ره های دیاریکرد، چونکه نه م نیماره ته روبه روی چهن دین ناکوکی و کیشه ی ناوخوی بویه وه که بووه هوی لاوازکردنی به تاییه ت له لایه ن نمره کانه وه، که هه رزوو بیزاریان دهریپی له ده سه لاتی لاتینی له بهر توندی نه وان به رامبه ر به کلپسای نمره نی و دهر به دهر کردنی پیوانی نه مه ش وایکرد له نمره نه کان که په یوه نندی بکه ن به تورکه کانه وه نه گه ری روخانی ره ها له سه رده ستی موسلمانان کان نزیک بوویه وه^۱.
- هلی گیرانه وه ی نه و مولکانه ی بؤ موسلمانان ره خساند که پیشتر له ده سستیان دابووو خرابوویه سهر میرنشینی نه تاکیه یه.
- تانکرد دوا ی به دیلگرتنی بلدوین بو به فرمانپره وای ره ها، بؤهموندیش بوو به به هیزترین نه میری خاچپه رست له باکورد.
- نه م سه رکه و تنه بووه هوی نزیک بوونه وه ی زیاتری هیزه نیسلامی و بیزه ننتیه کان دژ به دوزمنی هاویه شیان نبین القلانس ی ش مه ترسی دهره نجامه کانی روون ده کاته وه و ده لیت: نه مه سه رکه و تنیکی باش بوو بؤ موسلمانان، که هاوشپوه ی نه بوو فهره نجه کانی لاوازکردو ژماره یان که م بوویه وه، مه ترسیان نه ماو دهرونی موسلمانان کانی به هیزکردو هیمه تی جولاندن بؤ سه رخستنی ثابین و جیه ا دکردن دژ به بئ باوه ران و خه لکی مژده ی شکسته ی نانیان ددها به یه کترو دلنیا بوون له لیدان و هه ره سه ی نانیان.
- نه و نه فسانه یه ی به دروخسته وه که ده لئ خاچپه رسته کان ناشکین^۲.
- نیمپراتوری بیزه ننتی نه لکسیوس هلی لاوازیوونی ده سه لاتی بؤ هیموندی قوسته وه پاش نه وه ی که پوبه پوی په خنه بوویه وه به هوی رزگار نه کردنی بلدوینی هاورییه وه، ویرای پابه ندبوونی به وریککه و تننامانه ی که له گه ل نیمپراتوردا موری کردبوو که ده ستی دایه هاندانی نه و پاپه رینه نه ی که دانیش توانی قلیقیه پیی هه ستان دژ به فرمانپره و نورمانه کانیان، هه روه ها

^۱ تاریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام ل ۶۵.

^۲ همان سه رچاوه ل ۶۵.

فرمانی دا به هیزه کانی که ده سترگن به سهر چهند شارو پیگه یه ک که پیشتر تانکرد دهستی به سهر دا گرتبوو، گه شتیگه لی بیزه ننتیش به شداربوو له ده سترگتن به سهر هندی شاری که نار ده ریادا وه ک لادقیه و طرطوس، سهرباری ئه مهش بیزه ننتیه کان توانیان سود له بنکه ده ریاییه کانیان له قبرسدا وهرگرن بۆ پیشکش کردنی یارمهتی بهریمۆندی ضجیلی - دوزمنی سهرسهختی بۆهیمۆند - که ههولێ ده دا بۆ دامه زانندی میرنشینیك به دهوری ته رایلوسدا له ته نیشته ئه نتاکییه وه له باشوره وه له کاتی کدا که کهس له قودسه وه نه رویشت بۆ یارمهتی دانی بۆهیمۆند بۆ تیپه راندنی ئه و کیشه یه ^۱.

به م شیوه یه دناربوو بۆ جگرمش که به هوی هاوپه یمانیتی له گه ل سقامندا، رۆلکی ترسناک بگێرێ له میژووی جهنگه کانی خاچه رستیداو خۆی و هاوپه یمانه که ی یه که مین سهرکه وتنی یه کلاکه ره وه پیشکش جیهانی ئیسلامی بکه ن، به مهش ده روزه ی والا کرد بۆ ده رکه وتنی چه ندین فه رمانده و هاوپه یمانیتی ئیسلامی که گورزی یه ک له دوا ی یه کیان ئاراسته ی خاچه رسته کان کرد، ئه و سهرکردانهش به مه دودی فه رمانپه وای سه لجوقی له موسل دهستی پیکردو به صلاح الدین کۆتایی پێ هات و ئیلفازی و بک له ته قی و ئاق سنقری به رسقی و پاشان عما الدین نوره دین ی زهنگیشی له و نیه ونده دا له خۆ ده گرت ^۲.

د- درێژه دانی جگرمش به جیهاد: وێرای هندی ده ستپیشخه ری نیگه تیف که له دوا ی سهرکه وتنی موسلمانه کانه وه له به لیخدا روویدا، جگرمش هیشتا ئومیدی هه بوو سهرکه وتنی تر له م گۆره پانه دا تومار بکات، ئه مه شی دوا ی که متر له دوو سال بۆ په خسا کاتی له کۆتایی سالی ۴۹۹ک- ۱۱۰۶ ز فه رمانیکی له سولتان محمده وه پیگه شته بۆ ئه نجامدانی به هه لمه تیکی نوێ بۆ سهر خاچه رسته کان، ئه ویش په یوه ندی کرد به ئه میری ناوچه کانه وه توانی هاوپه یمانیتییه ک پێک به ئینیت که رضوانی ئه میری حه له بو ئیلفازی ئه ته قی و ئه میری ماردین و ئه لب ته مرشاشی فه مانپه وای شنکارو اصبه ذساوا که یه کێک بوو له گه وه ئه میره کانی ولاتی فارسی له خۆ گرتبوو، به لام ئه وه ی که ئیلفازی خسته به رده م ئه میره کانی تر، جێبه جێکردنی ئه و پلانه ی یه ک خست، ئه وه بوو داوا ی لی کردن که هه لمه ته که یان دژ به جگرمش ده ست پێ بکه ن به مه به ستی ده سترگتن به سهر موسل دا بۆ ده ستخستنی په زامه ندی سولتان محمده د که هندی هه لسوکه وتی فه رمانپه وای موسلی به دل نه بوو وێرای

^۱ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۰۰.

^۲ المقاومة الإسلامية للغزو لبصليبي ل ۱۰۲.

نه گهري سود وه رگرتن له بودجهي دارايي و سهريزي موسل دژ به خاچه رسته كان، نه وه بوو
 هاورتيكاني به وه رازيبوون و پيکه وه که وتنه پئ بۆ هيرشکردنه سهر نصيبين که يهر
 به فهرانپه وای موسل بوو، به لام بريکاره کاني جکرمش له و شوينه دا سهرکه وتوو بوون
 له نانه وهی دووبه ره کی له نيوان رضوان و ئيلغازيدا به پلانی گه وره که بان له موسل، رضوانيش
 هه لی سازدانی خوانيکی شايی قۆسته وه که له بهرده م شورا کاني نسيبيندا سازدراو هه ستا
 به فپاندنی ئيلغازی و کوتکردن و گرتنی، به لام شوينکه وتوو تورکمانه کاني توانيان رزگاري
 بکه ن و هيرشيکی کتوپر بکه نه سهر سهريازگه ی رضوان نه مه ش رضوانی ناچار کرد به
 پاشه کسه کردن و گه پانه وه بۆ حه لب، ليره شه وه هه لوه شانه وهی نه م هاوپه يمانتييه
 ده رکه وت پيش نه وهی تاقه هه نگاويک بنيت به ره و نامانجي سهره کی که کوشتاری
 خاچه رسته كان بوو،^۱ به لام هه موو نه مانه جکرمشي ساردنه کرده وه له هيرشکردنه سهر
 دوژمنه راسته قينه کاني، نه وه بوو که له شکست هيتان به هه وه کاني هاوپه يمانتي نه ميره كان
 له دژي بويه وه، راسته وخو هيرشي کرده سهر ره ها، به لام زۆری نه خايه ند گه رايه وه بۆ
 موسل و له ویش روبه رووی کيشه ی نوئ بوويه وه له گه ل سلجوقيه کاندا، دواي نه وهی
 که سهرکه وت به سهر نه و هيرشه ی که سهر يازه کاني ريشارد (سالرنو) پئي هه ستان که
 له جياتی بلديني ديلکراو فهرانپه وایه تی ره های ده کرد، به لام زۆری نه خايه ند سولتان قه لچ
 نه رسه لانی کوپی سوله يمان سولتانی رۆمه سه لجوقيه کان، هه ستا به هيرشکردن بۆ سهر
 ره ها، جيگره کاني جکرميش له حه پان هه له که يان قۆسته وه و نوينه ريان ناره ده لای و
 بانگه يشتيان کرد بۆ نه وهی نه و شاره ی راده ست بکه ن، قه لچ نه رسه لانيش به ره و نه وئ
 به ريی که وت و چوه ناو حه پان و خه لکيش دلخۆشبوون به جيهاد کردن له دژي فهرانپه،^۲
 له ویش چه ند رۆژيک مايه وه پاشان ناچار بوو بگه ريته وه بۆ ولاته که ی به هۆی نه خۆشيه که ی
 تونده وه که توشيبوو، به لام کۆمه ليک له هاوه لانی له حه پاندا به جيپه يشت بۆ پاراستنی^۳، وادياره
 که سایه تی قه لچ نه رسه لان ورده ورده هه ژموني په يدا کرد به هۆی نه و هيزو ده سه لات و
 سه ربه خۆيه ی که هه يبوو زياتر له نه ميره موسلمانه کاني تر له ناوچه که دا به هۆی ناکوکی
 به رده وام و شه رو پيکدادانيان له پيتا و به ده سه يتانی ده سکه وتی ئيقلیمی سنوردارو نه مه
 جگه له وهی که نه و گرفتانه ی روبه رووی جکرمش بوويه وه له موسل داو تيکچوونی

^۱ هه مان سه رچاوه.

^۲ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۰۳.

^۳ الكامل في التاريخ له المقاومة الإسلامية ل ۱۰۴.

په یوه نډیه کانیښی له گه ل سله جوقیو کاندې ته وایو گرنگی دانی به گزړه پانی جیهاد دژ به خاچه رسته کان له بیر برده وه، نه م کاره ش بووه هوی نه وهی قطب نه رسلان جیگره کانی بریکاره کانی جکرمش راکښیت له خه پاندا بویه بانگه ښتیاڼ کردو خه رارانیان دابه دهسته وه، نه مه ش هه مان هوکاری بانگه ښتکردنی قه لچ نه رسلان بوو له لایه ن خه لکی موسله وه هه تاوه کو حوکرمانیان بکات، پاش کوژرانی حکرمشی حوکرمانی پیشویان^۱.

۳- جیهادی جکرمشی فهرانپوای موسلو سه قمانی کوری نه رته ق فهرانپوای

ماردین و دیار به کر: هر که نه وروپای روظناوایی هه والی نه و سرکه وتنه ی بیست که هیزه خاچه رسته کان له ولاتی شامو فله ستیندا به ده ستیان هیئا، زورک له نه میره کانیان که پیشتر به شداریان نه کردبوو له هاتن بؤ روظه لات ناره زووی به شداری کردنیان نواند به پالنه ری ته ماعی که سی دونیایی و ده سکه وتنی مولک و سامان و پرای پالنه ری ئاینی که خوی له ده سکه وتنی پاداشت و لیخوشبوون داده بینییوه، شایانی باسه خاچه رسته کان له روظه لاتدا پیویستی زوریان به جه نگاوه رو داگیرکری زور هه بوو به مه به ستی:

● دریزه دان به جه نگ درئی موسلمانان کان.

● ده سپیکردنه وهی فراوانخوازی.

● پاراستنی نه و ده سکه وتانه ی که به ده ستیان هیئاوه.

● پاراستنی نه و مافانه دژ به هر هه ولکی موسلمانان بؤ گیرانه وهی.

کومه لگه ی روظناو وه لامي نه م دیارده یه ی دابه وو پابونکی خاچه رستی لیکه وتنه وه و بووه هوی هاتنی کومه لانیکی خاچه رستی تر بؤ روظه لات و له مباردیه کانیښ یه که می نه و کومه لانه بوون، نه وه بوو له سال۱۴۹۴ ک/ ۱۱۰۱ز ئیتالیا یان به جی هیشت به سه رکدايه تی نه نسلم بووی سه روکی نوسقونه کانی میلان و کومه لیک له شازاده کانیښ هاورینه تییاڼ کرد که له نیوانیاندا نه لبرت کونت بیاندرا ت و جیوبرت کونت بارماو هیو کونت مونتیپلو هه بوو^۲. وادیاره نه م کومه له لامباردیان و پرای زوری به شداریوان تیایدا له پووی جوړو چوښتییه وه زور له کومه له کانی پیش خوی جیاوازنه بوون، به به لگه ی نه وهی که ته نها ژماره یه کی که م جه نگاوه ری له خو ده گرتو زورینه ی به شداریوانی له خه لکانی ئاسایی بوون که شاره زاییه کی نه وتویان ده رباره ی جه نگ نه بووو هیچ ریڅخستنیکیان پیوه دیارنه بوو، کاتی که یشته ده ورو به ری قوسته ننتینه دزی و تالانی زوریان کرد نه مه ش وای کرد

^۱ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۰۴.

^۲ تاریخ سلاجقة الروم فب اسيا ل ۹۶.

له ئیمپراتۆری بیزه ننتی که په له بکات له گواسته وه یاندا بۆ ئاسیای بچوک نه مه ش له مانگی جمادی یه که م/ ئازاردا، نه وه بوو له نیو قومیدیه دا نیشته جی بوون له چاوه پوانی گیشتنی کۆمه له کانی تردا،^۱ زۆریشی نه خایه ند کۆمه لیکي تر له فهره نسییه کان گیشتن به سه رکردایه تی ستیفن بلوا، کۆمه لێ شازاده ش په یوه ندیان پتوه کرد وه ک ستیفن کونت برجدیاو هیو کونت بردی و بلدوین کونت جراندر به و هیو بیرون ئوسقوفی سواسون له گه ل سیره یه کی نه لمانی به سه رکردایه تی کونراد نه م کۆمه لانه ش پیکه وه له بسفۆر په پینه وه و له نیقیه دا له نزیک سه ربازگه ی له مباردی جیگیر بوون، ژماره ی هه ردوو کۆمه له که ش له نیوان دوو سه د بۆ سی سه د هه زار جه نگاوه ر ده بوو، ئیمپراتۆری بیزه ننتیش نه لکیس کومنین ریموند کونت تولوزی هاوپی وه ک فهرمانده ی گشتی ده ستیشان کرد و کۆمه لیک سه ربازی بیزه ننتی به سه رکردایه تی تسیتاس بۆ نارد.^۲

ا- **جهنگی مرسیفان:** سوپای خاچه رست له نیقومیديه وه به ره و دوریلیوم به ریکه وت به مه به ستی گیشتن به زهویه پیروژه کان، به و مه رجه ی له کاتی رۆشتنیدا نه و ریگه یه بکاته وه که به ئاسیای بچوکدا تپه رده بیته، بۆیه ئیمپراتۆر ستیفن بلوا وه سیه تی کرد که سوپا نه و ریگه یه بگریته بهر که کۆمه له خاچه رسته کان پیشتر گرتویانه ته بهر که به دوریلیوم و قونیه دا تپه رده بیته، به لام له مبادیه کان رازی نه بوون به ره و زهویه پیروژه کان به ری: هوت هه تاوه کو بۆهیمۆند شازاد نه که ن که به نمونه و پاله وان و تاکه سه رکرده ی باوه رپیکراویان ده زانی که بتوانی به ره و سه رکه وتن بیانبات، بۆیه سوربوون له سه ر نه وه ی که هه لمه ته که به ره و کمبادو کییه بروت، نیبن الاثیریش باسی نه وه ده کات که ئامانجی نه و کۆمه له خاچه رستانه بریتی بوو له رزگارکردنی بۆهیمۆند له دیلی^۳، وێپای ناره زابوونی هه ندی له سه رکرده و شازاده کان، به لام نه ندامانی هه لمه ته که روویان کرده زهوی داشمه ندیه کان له ری نه نقه ره وه که نه وکات له ژێر ده سه لاتی قلج نه رسه لاندابوو، نه وه بوو ریگه یان دۆزییه وه و دریژه یان به گه شته که یاندا به ره و کنگری که نه که ویتته خواوی بافلاجونیا بۆ نه وه ی نه و ریگه سه ره کییه بگرنه بهر که به ره و نه ماسیه و نیکسار ده روات و هه تاوه کو پیشه رپه وی خاچه رسته کان یه ک به خن، قلج نه رسه لانیش به نه نقه ست پاشه کشه ی کرد له به رده م هیزه خاچه رسته کاندا به شیوه یه کی پله به ندی و شیوازی بیابان نشینه کانی گرت بهر به روخاندنی نه و شویتانه ی که پاشه کشه ی لێ ده کات و سوتاندنی هه ر شتی که له وانه یه خاچه رسته کان

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۹۶.

^۲ الکامل فی التاریخ له تاریخ سلاجقه الروم ل ۹۷.

^۳ تاریخ سلاجقه الروم فی آسیا ل ۹۷.

سودی لی وه رگرن به تایبته نازوقه و جبه خانه کانیان، له هه مان کاتیشدا هیژه تورکمانه کان کۆبوونه وه له هاوپه یمانیتهیه کی نوئیدا بۆ روبه روبوونه وهی هه ره شهی خاچه رسته کان نه وه بوو کمشتکین نه حمه د نه لدانשמند هه ستا به نوێکردنه وهی هاوپه یمانیتهیه که ی له گه ل فلج نه رسه لاند، هه روه ها رضوانی فه رمانپوای حه له بی هاندا بۆ ناردنی چه ند جه نگاوه رێک^۱. خاچه رسته کان گه شته کنغری و تورکمانه کانیان به نه وپه ری هیژیانه وه تیادا بینیی به لام به هۆی تۆکمه ییه وه نه و شاره یان بۆ نه گه را ناچاربوون درێژه به گه شته که یان بده ن دواي نه وهی گونده کانی ده وروبهریان تالان کرد، به لام ورده ورده به هۆی که می نازوقه و گه رمی که شو هه واو رێگری تورکه کانه وه ماندوبوون و ریمۆندیش بۆ نه وهی سوپاکه له تیاچوونێکی مسۆگه ر زگاربات، پێشنیاری کرد که به ره و باکوپی رۆژه لات و قستمونی به رێ که ون، له ویشه وه به ره و له شاره کانی بیزه نتی له سه ر ده ریای ره ش، هه رچه نه د رویشتن به ره و قستمونی هیواشو زه جمه ت بوو له به ر ته واو بوونی نازوقه و له ناو بردنی به روبوومی کشتوکالییه کان و پرکردنه وهی بیره کان له لایه م تورکه کانه وه، نه وه بوو خاچه رسته کان روبه پووی هه برشیکی کتوپرپوون له لایه ن تورکه کانه وه که شپه رزه و په رته وازه ی کردن و هه یجیان پێ نه کرا هه تاوه کو ریموند توانی کۆییان بکاته وه کاتێ گه یشته ده وروبهری قستمونی، له م کاته شدا پتویشته بوو له سه ر ریمۆند رێره وێک بۆ خۆی بکاته وه له نیوان نه و کۆمه له تورکیانه دا به ئاراسته ی که نار ده ریا، به لام دیسانه وه له مبارديه کان سوربوون له سه ر رویشتن به ره و رۆژه لات، نه ویش له و ده وروبهره دا لایدا به ناچاری و له سه ر رای نه وان^۲، پاشان سوپای خاچه رستی رویاری هالیسی بری و به ئاراسته ی دانشمندیه کان و تاکه کانی گه شته شاری مرسیفان که ده که وێته رێگه ی نیوان رویاره که و نه ماسیه^۳ کاتێ تورکه کانیش زانیان که هیژه خاچه رسته که ماندوبووه پێشروییان بۆ کرد و پویه رووی بوونه وه، زۆری نه خایه ند خاچه رسته کان توشی شکست بوون و گۆره پانی جه نگییان به جێ هیشت له ژیر فشاری جه نکه که داو ژن و قه شه کانیان به جێ هیشت و ریمۆندیش په نای برد بۆ ته پۆلکه یه کی بچوو و کو خۆی تیادا قایم کرد هه تاوه کو فه ره نسی و نه لمانیه کان فریای که وتن، پاشان به شه ودا هه لات دواي نه وهی بی ئومیدبوو له سه رکه وتنو، له پاش خۆشی سه ریازگه ی خاچه رسته کان و نه و خه لکه ی تر که له گه لیا ندا بوون وه ک ده سه که وت که وته ده ست

^۱ تاریخ الحروب الصلیبیة (۴۳/۳) ر نسیمان.

^۲ تاریخ سلاجقة الروم فی آسیا الصغری ل ۹۸.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۹۸.

تورکه‌کان^۱، دواى جه‌نگه‌ش کردارى راوه‌دونان ده‌ستی پى کرد که‌ته‌نها سواره‌کان لى رزگار بوون، زيانى خاچه‌رسته‌کانيش گه‌شته چوار له‌سه‌ر پىنجى سوپاکه^۲، تورکه‌کانيش ده‌ستيان گرت به‌سه‌ر ريژه‌يه‌کى زور چه‌ک و ديلکى زورىان ده‌سکه‌وت که‌دواتر وه‌ک به‌نده فروشران.

زورى نه‌خاياند پيموند گه‌شته بافرا، نه‌و به‌نده‌ره بيزه‌نتيه به‌چوکه‌ى که‌له‌سه‌ر ده‌رياي ره‌شه نزیک سينوب، له‌ويشه‌وه که‌شته‌ک به‌ره‌و بيزه‌نته و پاشانيش به‌ره‌و قوسته‌نتينه‌ى برد^۳، هه‌روه‌ها ميژوونووسى لاتينى نه‌لبه‌رت ثوف نه‌کس ناماژه به‌وه ده‌دات که‌ريموند به‌رتيلکى له‌تورکه‌کان وه‌رگرتبو وه‌تاوه‌کو سوپاکه به‌ره‌و قه‌ستمونى به‌ريت نه‌مه‌ش دووره، چونکه هه‌ر که‌سى چاوديرى پيره‌وى هه‌لمه‌ته‌که‌و نه‌و رووداوانه‌ى که‌تيايدا رووياندا کردبیت هه‌ست به‌و هه‌موو هه‌وله نه‌کات که‌ريموند گرتيه به‌ر بى بپوا پى هينانى له‌مبارديه‌کان هه‌تاوه‌کو پوونه‌که‌نه ولاى دانشمه‌نديه‌کان پاشان هه‌ولدانى بى ده‌ره‌ينانى سوپاکه له‌و ته‌نگزه‌به‌ى که‌تیی که‌وتبون، هه‌لبزاردن رى که‌ى قستونيش له‌به‌ر نه‌و هه‌مووه نه‌هامه‌تیه‌بوو که‌توشى سوپاکه‌ى بوو، راکردنیشى له‌گوره‌پانى جه‌نگ ده‌ره‌نجامى دلتيابوونى له‌بى سودى دريژه‌دان به‌جه‌نگ دواى نه‌وه‌ى له‌مبارديه‌کان هه‌لاتنو به‌جناکه مشه‌خوره‌کانيش به‌دواياندا هه‌لاتن^۴.

ب- **جه‌نگى هرقله‌ى يه‌که‌م**: نه‌و کاره‌ساته‌ى که‌ له‌مرسيفاندا به‌سه‌ر خاچه‌رسته‌کاندا هات نه‌و ناوبانگه‌ى سرپه‌وه که‌ده‌ره‌نجامى سه‌رکه‌وتنيان له‌دوريليوودا ده‌ستيان که‌وتبووه نه‌وه‌ش کاريه‌ى زياتر کرد نه‌وه‌بوو که‌نه‌مه دوا کاره‌ساتيان نه‌بوو، چونکه له‌هه‌مان کاتدا که له‌مبارديه‌کان شارى ني قوميديه‌بان به‌جى هيشت، هيزکى فهره‌نسى به‌سه‌ر کردايه‌تى وليم کونت نيغريه به‌پازده هه‌زار سوارو پياده‌وه گه‌شته به‌ره‌وه و وليه‌م سووربوو له‌سه‌ر گه‌شتنه‌وه به‌له‌مبه‌رديه‌کاندا به‌خيترايى بويه قوسته‌نتينه‌ى به‌ره‌و ني قوميديه به‌جى هيشت، له‌ويش زانى که‌کومه‌لانى سوپاي خاچه‌رستى به‌ره‌و نه‌نقهره‌به‌رى که‌وتون و نه‌ويش رووى له‌م شاره ناو به‌ناسانى گه‌شته ناوى، به‌لام که‌س نه‌يده‌زانى کومه‌لانى خاچه‌رست به‌ره‌و کوئ رويشتون، بويه به‌ناچارى روويکرده قونيه، کاتى گه‌شته قونيه گه‌ماروئى داو پاسگاهيه‌کى سه‌لجوقى تورکيش نه‌رکى به‌رگرى کردنى له‌نه‌ستو گرت و سه‌رجه‌م هه‌وله‌کانى

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه ل ۹۸.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه ل ۹۸.

^۳ تاريخ سلاجقة الروم فب أسيا الصغرى ل ۹۹.

^۴ تاريخ سلاجقة الروم فب أسيا الصغرى ل ۹۹.

ولیه می بۆ دەستگرتن بە سەر ئو شارەدا شکست پێ هێناو دەرەنجام بە ناچارى بە جێ هێشت^۱.

لە و ماوەیەدا سەلجوقی و هاوڕێمانەکانیان لە لەناوبردنی کۆمەڵە لە مباردییه کان بوو بۆنەو، قلع ئەرسلان و کەشتکین ئەحمەد دانشمند بە هاتنی دوژمنی نوێیان زانی و هێشتا کاریگەری سەرکەوتنیان لە سەر ماو بوو بەرە و باشوور رویشتن و پیش ولیم کەوتن بۆ هرقله، سەربازەکانی نیفەریش لە قونیەو بەرە و رۆژەلات کەوتنە پێ، کاتی گەشتنە شوێنێکی نزیک لە هرقله و ماندووبوون زۆری بۆ هێنا بوون، تورکەکان هێرشیان بۆ هێنان و دواى جەنگێکی کورت خایەن توشی شکست بوون و سوپای فەرەنسێش بە تەواوی لە ناوچوو جگە لە ئەلکونت و شەش لە شوێنکەوتوانی^۲.

ج- **جەنگی هرقلهی دووهم**: لە و کاتەدا کە هەڵمەتەکی نیفر بە ئاسیایی بچووکدا دەگەڕا، دوا بەشی ئو کۆمەڵە خاچەرستانە گەشتە قوستەنتینیە، ئەم کۆمەڵانەش لە فەرەنسی و ئەلمانیه کان پێک هاتبوون بە سەرکردایەتی ولیه می تۆیم دۆقی ئەکویتین ولفی چوارەم دۆقی بافاریا، ژمارەى جەنگاوەرەکانیشی گەشتە شەست هەزار جەنگاوەر ئەم کۆمەڵانە دەرچوون بەرە و قوستەنینه بە ئاراستەى قونته بەرئ کەوتن و هەمان رێگە بیان گرتە بەر کە بۆهیمۆند پیشتر پایدا رویشت، تورکەکانیش هەمان شیوازییان گرتە بەر کە پیشتر پیادە بیان کردبوو، بە سوتاندنی دەغل و دان و لەناوبردنی ئازوقە و پرکردنەوێ بێرەکان کاتی تاکەکانی ئەم کۆمەڵە گەشتە قونیە، بینیان شارەکە و وێران بوو، ئەو بوو پاسگا سەلجوقیه کە پاش بەرەنگاریبوونەوێ هەڵمەتەکی نیفر چۆلی کردو هەموو ئازوقەکانی ناوی لە گەڵ خۆیدا بردبوو، هەرۆک بێستان باخەکانی لە هەموو ئو شتانە خالی کردبوو کە لەوانە بوو سودیک بە خاچەرستانەکان بگەیەنیت^۳. هەرۆهە خاچەرستانەکان زۆر لە قونیەدا نەمانەو و بە جێیانی هێشت بەرە و هرقله و لە رێگەیکەو کە درێژیکەى پەنج و پینج میل بوو، سەرئێشەى زۆرییان توش بوو و برسیتی و تینویتی زۆری بۆ هێنان، تورکەکانیش ناو بە ناو دانە دانە یەکیان لێ دەکوشتن، کاتی چوونە شارەکەشەو بێنییان چۆلکراو^۴ لەم کاتەشدا موسلمانەکان لە دارستانەکانی دەوروپەری هرقلهدا بۆ سەریان بۆ دانان و کتوپر لە کاتی ئاو خواردنەویدا دایان بە سەربێانداو شپرزەیان کردن و دوا کەسیان لەناو بردن، جگە

^۱ تاریخ سلاجقة الروم فب أسيا الصغرى ل ۹۹.

^۲ هەمان سەرچاوە ل ۹۹، ۱۰۰.

^۳ تاریخ سلاجقة الروم في أسيا الصغرى ل ۱۰۰.

^۴ تاریخ سلاجقة الروم في أسيا الصغرى ل ۱۰۰.

له كۆمه لىكى كەم نەبىت كەتوانىيان زۆر بەزەحمەت دەريازىبن كە لەنتوانياندا وليمى تۆيەم و
ولفى چوارەم ھەبوو، كە بەرە و طرسوس و لەويشەو بەرە و نەتاكىيە رۆشتن^۱.

د- ئەنجامى جەنگەكانى پيشووى قلىج ئەرسەلان: ھەرسى كۆمەلە كە كۆتايىيەكى ناخۆشيان
ھەبوو، ئەم ئەنجامانەش لەلايەكەو كاريگەرى ھەبوو لەسەر ريسرەوى بزوئەو
خاچەرستى لەلايەكى تريسەو كاريگەرى لەسەر توركەكان بەگشتى و سەلجوقىيەكان
بەتايىيە ھەبوو گرنگترين ئەو دەرەنجامانەش ئەمانەن:

- تۆلەسەندەو سەلجوقىيەكان بۆ ئەو ھەي كە لەدوريلوم بەسەرياندا ھات، بەجۆرێك كە چيتر
لەئەنادۆل دەرەنەكرين، ھەروەك ئەم سەركەوتنانە گيانى بەرەنگاريوونەو وەرەي لايان
بەرزكردەو.

- ئەو ريگەيە كە بەئاساي بچووكدا تپەر دەبى بۆ ولاتى شام بەردەوام بەنائارامى مايەو بۆ
سوپاي خاچەرست و بيزەنتىيەكان سەربارى سەركەوتنى يەكە مەين كۆمەلەي خاچەرست
لەبرينيدا، بۆيە كۆچكەرە خاچەرستەكان لەتپەربوون بەم ريگا و شكانييەدا دەرسان
كەبەقوستەنتينەدا تپەر دەبىت بۆ ئيسۇس، ئەگەر لەناو كۆمەلەي زۆردا نەبوايەن و نەشيان
دەتوانى بىتە ئەم ناوچەي بەريگەي دەريادا نەبىت لەگەل ئەو خەرجيە زۆرەي كە تەنھا
خەلكىكى كەم دەتوانن دەبينى بكەن، ئەم ريگە و شكانييەش بۆ ماو ھەي چەند سالىك
بەداخراوى بەرووى خاچەرستەكاندا مايەو^۲ خاچەرستەكان بيزەنتىيەكانيان بەھۆكارى ئەو
نەھامەتییانە دەزانى كە دووچارىيان بوو و بەرپرسيارىتى ئەو روداوانەيان ئەخستە ئەستۆي
ئەوانەو، قسەلۆكى ئەو ھەش لەناوياندا بلاويويەو كە پيمۆند رينمايەيەكانى ئيمپراتۆرى
جىيە جىكرودە كاتى سوپاكەي لەپرەرەوى خۆي لاداو ھەتاو كە سەريازەكان لەو بۆسە
ئامادەكراو دا گيانىيان لەدەست بەدن، لاتىيەكان دەيانويست قوربانييەك بدۆزنەو
ھەتاو كە تاوان و ھەلەكانى خۆييانى بخەنە ئەستۆ، بۆ ئەم مەبەستەش كە وئەنە لۆمەي
بيزەنتىيەكان و بەرپرسيارىيان دەزانين لەو نەھامەتيانەي كە دووچارى بوون^۳.

- زۆرى نەبرد قلىج ئەرسەلان سەرورەي زياترى تۆمار كرد دواي ئەو سەركەوتنانە و توركەكانى
ترى ئەنادۆليش بەشداریيان لەگەلدا كرد، ووايليھات ئەيتوانى دەسەلاتى خۆي بۆ ناو ھەي

^۱ تاريخ سلاجقة الروم في آسيا الصغرى ل ۱۰۰.

^۲ تاريخ سلاجقة الروم في آسيا الصغرى ل ۱۰۱.

^۳ تاريخ سلاجقة الروم في آسيا الصغرى ل ۱۰۱.

- ئەو بانە بگېرېتەو. پاشان لەقونىيەى پايتەختىدا مايەو ە دەكەوئتە سەرئەو رىگا سەرەككەيەى كەقوستەننەى ئەبەست بەولاتى شامەو.^۱
- دانشمەندىيەكان دەستيان دايە ئازاد سازىەكانيان لەدۆلى فوراتداو بەبئ كۆسپو گەشتە دەوروپەرى رەها، ەروەها مەلەطىەيان رزگارکردو فەرمانپەرەواكەيان لە ۲۳ ذى الحجەتى ۱۸ك ۱۱۰۳ز. دا دەستگىر کرد.
- كۆچکردنەوێى خاچپەرستەكان بۆ ولاتى شام بەهۆى ناكۆكى لەنيوان سەلجوقى و دانشمەندەكان و ململانئى ەردووبنەمالەى توركى گەرە سەلجوقى و دانشمەندىيەكان لەسەر خاوەندارىتتى ملطىيە و فدىيەى بۆهيمۆند، بەم شىۆەيەش بەرەى توركەكان ەلۆەشايەو ەلەناوچەكەدا.^۲
- كارىگەرى كۆچى دوايى قلىج ئەرسەلان: زەنكى كوپى جكرمش نامەيەكى ئاراستەى قلىج ئەرسەلان كرد كەبەت بەهانايەو ەكاتىكدا گو لەملطىەدابوو، بەئىنى بەدەستەو دانى موسل و دەوروپەرەكەى پىدا سولتان قلىج ئەرسەلانىش ئەم ەلەى قۆستەو بۆ فراوانخوازى لەسەر حسابى ئەمىرە بەشەرەتووەكان و خىرا چوو بەدەم زەنگىيەو، كاتى جاولىش بەهاتنى زانى لەشارەكە پاشەكشەى كرد، بەتايبەت كەجكرمش لەدىلى دا كتوپر كۆچى دواى كردو ئەشى وىست وەك ەوكارىك بۆ مساو ەمە كردن بەكارى بىننىت، لەلایەكى ترىشەو باش لەوگەيشتبوو كەقلىج ئەرسەلانى يەكەم ەئندە بەهيزە كەناتوانى لەجەنگى دەستەو يەخەدا رووبەرەو بىتەو ەبۆيە برپارىدا كەهاوپەيمانىتتییەكى بەرەلستكار پىك بىنى دژى ەتاو ەكو پشتگىرى ەلۆيستەكەى بكات.^۳ بەلام قلىج ئەرسەلانى يەكەم توانى بەخۆشحالى دانىشتوانى موسلەو ەبچتە ناويەو، ئەويش بەئىنى پىدان كەپرز لەنازادىيەكانيان بگريت و چەند رىكخستنى ئىدارى^۴ تىاداكرد، سەبارەت بەجاولىش، ئەو پاشەكشەى كرد بۆ شنكارو چەند دانوستانىكى لەگەل ئىليغازى ئەرتەقى و رزوانى فەرمانپەرەوايى حلب دا ئەجامداو لەكۆتايىدا رىككەوتن لەسەر دەرکردنى قلىج ئەرسەلانى يەكەم لەموسل و رۆيشتن بەرەو ەيرشكردنە سەر ئەنناكبيە و جەنگىش دژ بەقلىج ئەرسەلانى يەكەم يەشكستخواردن و خنكانى

^۱ تاريخ سلاجقة الروم في أسيا الصغرى ل ۱۰۱.

^۲ ەمان سەرچاو ەل ۱۰۱.

^۳ تاريخ الزنكين في الموصل وبلاد الشام ل ۶۸.

^۴ تاريخ الزنكين في الموصل وبلاد الشام ل ۶۸.

له رووبارې خاپوړد^۱ له سالی ۵۰۰ ک/۱۱۰۷زدا گوتایی پټهات^۲. هرهو هه قلع نه رسلانی یه که م بهیه کیک له و که سایه تیه نمونه بیانه یه داده نریت که رومه سه لجوقیه کان به رهمه میان هیناوه، روزه لاتى نړیکیش به سه رجه م چین و تویره کانیه وه به کچی دواى کاریگر بوون. - سه رکړده یه کی تری به هیزی وه ک قلع نه رسلان له ناو سه لجوقیه رومه کانداه پیدانه بوو که شوینی پرېکاته وه روویه پروی فشاریکى زوریوون له لایه ن نیمپراتوریه تی بیزه نته وه که دووباره دهستی وهر دایه کاروباره ناوخییه کانیان و نه لکسیؤس کؤمنین توانی به دلنیاییه وه دهسه لاتى خوی بگریته وه بؤ سه ر ناوچه کانی روزه لاتى ناسیایى بچوک و که ناری باشووری به ته وای کؤنترۆل بکات.

- کچی دواى قلع نه رسلان ته مهنى دهوله تی سه لجوقى مه زنى نړیکه ی سه د سال دريژکړده وه، نه مهش به هوى نه و دابه شبوونه سنورداره له ناو دهوله تدا له نتيوان سولتان و نه میره کانداه بؤ دهستگرتن به سه ر ته ختى پاشاييداه زوری جهنگه ناوخییه کان له نتيوانياندا سه ربارى نه و مه ترسییه دهره کیانه ی دهوری دابوون، وه که مه ترسى هه شیشیه کان و خاچه رسته کان، نه مهش قلع نه رسلانی هاندا بؤ دهستبوره دان له کاروباره کانی روزه لات له پیناه دهستگرتن به سه ر ته ختى سولتانداه مه ترسى بؤ یه کخسته وه ی سه رله نوئى سه رجه م هیزه سه لجوقیه کان له روزه لاتداه له تواناشیدا هه بوو نه م خه ونه ی به دى بیتیت چونکه بارودخه ی سیاسى ناوخیی و دهره کی له باربوو، به لام کچی دواى یارمه تی دهوله تی سه لجوقیه مه زنه کانی داو ته مهنى دريژکړده وه.

- کچی دواى قوناغیکى زور گرنګ بوو له جیابوونه وه ی سه لجوقیه رومه کان له سه لجوقیه کانی روزه لات چونکه نه و مه ترسییه ناوخیی و دهره کیانه ی که روویه رووی دهوله تی مه زنى سه لجوقیه کان بوویه وه بو به ریگر له بهرامبه ر دهستبوره دانان له لقه سه لجوقیه کانی تردا به تاییه له ولاتى شام و ناسیای بچوکدا، شایانى باسیشه که دهوله تی سه لجوقیه رومه کان تانه و کاتهش به ناو سه ر یه سه لجوقیه مه زنه کان بوو و سه ربه خوی ته وایشى سه ربخوی وهرنه گرت له سالی ۵۵۳ ک/۱۱۵۷ز نه بیت^۳.

- کچی دواى قلع نه رسلان سه لجوقیه کانی شامى بى به شکرده له هیژیک که گرتی بوو بویه کخستنیان، له بهر نه وه ی سه روه رى سه لجوقیه کان له ولاتى شامدا یه خیرایى که م

^۱ رووبارې خاپوړ: رووبارېکى گوره به له نتيوان راس العین و فوراتدا له زهوى جهزيره دا.

^۲ الکامل في تاريخ (۵۰۳/۸).

^۳ تاريخ سلاجقة الروم في اسيا الصغرى ل ۱۱۱.

ده‌بوویه‌وه، چونکه دوو کوره‌که‌ی تتشی رضوانی و دقاق ئه‌و توانا سیاسیه‌یان نه‌بوو که بتوانن پویه‌رووی ئه‌و بارودوخه نانارامه بینه‌وه که ولاتی شام تیایدا ده‌ژیا له‌کوتایی سه‌ده‌ی پینجه‌می کۆچی / یازده‌یه‌می زاینی و سه‌ره‌تای سه‌رده‌می شه‌شه‌می کۆچیدا، ره‌نگه دیارترین نمونه بۆ هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌کان له‌ولاتی شام و عیراق ولاتانی تردا ده‌رکه‌وتنی ژماره‌یه‌کی زۆر له‌و بنه‌ماله‌ فه‌رمانه‌وه‌ایانه بیته‌که‌بوونی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ خانه‌واده‌ی سه‌لجوقیدا کۆیان ده‌کاته‌وه، له‌و خانه‌واده‌شه‌وه چه‌ند په‌که‌یه‌کی سیاسی ده‌رکه‌وت که ناوی ئه‌تا به‌کیه‌کانیان لیتراو به‌خواه‌نه‌کانیشیان ئه‌وترا ئه‌تابه‌ک^۱.

- کۆچی دوایی قلج ئه‌رسلان مه‌ترسیه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر سنگی ئیمپراتۆری بیزه‌نتی لایبرد له‌کاتیکی هه‌ستیاردا، له‌وکاته‌دا بۆهیمۆند خۆی ئاماده‌کرد بۆ هێرشکردنه‌ سه‌ر به‌لقان له‌سالی ۱۱۰۷/هـ. ۱۱۰۷ ز سه‌ره‌تا له‌قه‌لای دوازو تۆکمه‌وه، ئه‌لکسیوگومنینیش قوربانیدایه سنووری باشوری رۆژه‌لاتی ولاته‌که‌ی له‌پیناو پاراستنی دوازو بۆیه هاوپه‌یمانیتیه‌کی به‌ست له‌گه‌ڵ قلج ئه‌رسلاندا که به‌پتی ئه‌و هاوپه‌یمانیتیه‌ یارمه‌تیه‌کی سه‌ربازی ده‌ستگیر بوو، به‌لام کۆچی دوایی کتوپپی و نه‌بوونی که‌سایه‌تیه‌کی به‌هیز بۆ جیگیرتنه‌وه‌ی، هه‌لی بۆ ره‌خساند هه‌تاوه‌کو به‌دلتیاییه‌وه په‌کلا بیه‌وه بۆ رووبه‌رووبونه‌وه‌ی هێرش بۆهیمۆند که له‌سالی ۱۱۰۲/هـ. ۱۱۰۲ ز^۲ له‌به‌رامبه‌ریدا شکستی هینا.

- کۆچی دوایی قلج ئه‌رسلان بارودوخه‌که‌ی له‌ناسیادا شله‌قاند، ئه‌وه‌بوو گه‌وره‌ترینی چوار کۆپه‌که‌ی که‌ناوی مه‌له‌ک شا بوو دیل کرا له‌لایه‌ن سولتان محمه‌دوه‌ دوای جه‌نگی خاپور، له‌هه‌مان کاتدا بپه‌ژنه‌که‌ی ده‌ستی گرت به‌سه‌ر ملیه‌و هه‌ریمه‌ رۆژه‌لاتیه‌کاندا به‌یارمه‌تی ئه‌میر ئید به‌رکه‌دانی نابه‌سه‌روه‌ری طغرل ئه‌رسلاندا، بچووکترین مندالی قلج ئه‌رسلان به‌سه‌ر ولاتی رۆمه‌وه، سه‌باره‌ت به‌دوو براکه‌ی تریش که‌ناوییان مسعودو عه‌ره‌ب بوو ئه‌وه په‌که‌مییان له‌ولاتی دانشمندییه‌کان داده‌ژباو دووه‌میشیان له‌قونی‌دا جیگیربوو^۳.

- هه‌ره‌سه‌پتنانی ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی سه‌لجوقیه‌ رۆمه‌کان له‌به‌رژه‌وه‌ندی بیزه‌نتیه‌کاندا نه‌بوو، چونکه ئه‌وانه به‌رده‌وام بوون له‌هێرش بردن بۆ سه‌ر زه‌وییه‌کانی ئیمپراتۆری، سه‌رباری ئه‌وه‌ش ئیمپراتۆری بیزه‌نتی توانی ده‌ستگیریت به‌سه‌ر هه‌ندی له‌قه‌لاکانی ناوچه‌

^۱ تأريخ سلاجقة الروم في أسيا الصغرى ل ۱۱۱۱.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه‌ ل ۱۱۲.

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه‌ ل ۱۱۲.

سنورییه کاندای، به لām ناماده نه بوو سه رکیشی بکات و به ره و قیلیقییه یان به ره و ولاتی شام برپوات، ئەم هه لاسوکه وته شی له به رژه وه ندی سه لجوقییه کان بوو که یه کلابوونه وه بو چاره سه رکردنی گرفته ناوخییه کان.^۲

- جاولی سقاوه: دوی کۆچی دواپی قلج ئه رسلان و خنکانی له روبراری خاپوردا له سالی ۵۰۰هـ/ ۱۱۰۷ز له توانای جولیدا هه بوو بچیته ناو موصل، به لām ئەو دپنده ییه کی له هوکمپانیدا هه بوو وای لیکرد که خوشنه ویستراو بیت له لایه ن خه لکه وه، هه روه ک هیچ شتیکی له جگرمش زیاتر نه کرد کاتی دانپیدانانی خۆی بو ده سه لانی سولتان محمه د علی ناشکرکرد، هه رچه نده که به ناوی ئەوه وه له موسلدا وتاری ده خوینده وه^۳، ئەوه بوو سه ربه خۆی خۆی راگه یاندو هه موو په یوه ندییه کی له گه لدا بچراند، ئەمه ش پالای نابه سولتان محمه ده وه یه کێک له پیاوانی که مه ودودی کوپی تونتکین بوو راسپێریت هه تاوه کو جاولی له موصل ده ریکات و شوینی بگریته وه له مانگی ذي القعدةی سالی ۵۰۱هـ/ حوزه یانی ۱۱۰۸ز^۴ به م شیوه یه ش جاولی ناچاربوو که دوباره رابکات له موصل و، به ره و جه زیره به ریکه وت له ویش هه موو دوژمنانی ده ولته تی سلجوقی له ده وری کۆبوونه وه له سه روی هه مووشیا نه وه هۆزی به نی مه زیدی عه ره بی، هه روه ک دودلی نه نواند له هاوپه یمانیتی کردن له گه ل هیزه خاچه رسته کانی ده وروبه ردا، هه روه ک بلدوینی دووه دی بورجی ئەمیری ره های ئازادکردو هاوپه یمانتییه کی له گه لدا به ست دژ به سه لجوقییه کان^۵، مه ودودیش له نیه ندی خوشحالی خه لکدا چوه موصله وه له مانگی صفری سالی ۵۰۲هـ/ ته یلولی ۱۱۰۸ز.

۵- شهره فولده وله له مه ودودی کوپی تونتکین ۵۰۱هـ + ۵۰۷هـ/ ۱۱۰۸ز ۱۱۱۳ز: مه ودود پله وپایه یه کی تاییه تی هه بووه له میژووی جیهاددا دژ به خاچه رسته کان، چه ند هۆکاریکیش رۆلی هه بوو له پیکه پنهانی ئەم پله وپایه دا که گرنگترینیان - بی گومان - ئەوه ماوه زوه بوو که تیایدا ده رکه وت و ئەو مۆرکه ئیسلامیه به هیزه ی که به که ساییه تییه وه دیاربوو دلسۆزی بو نامانجه گه وره کانی موسلمانان و سیاسه تی دادگه رانه و لیپوردانه ی و توانای سه رکردایه تی کردنی بو

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۱۱۲.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۱۲.

^۳ الکامل فی التأریخ له الزنکیین فی الموصل وبلاد الشامه وه ل ۶۸.

^۴ الکامل فی التأریخ له الزنکیین فی الموصل وبلاد الشامه وه ل ۶۸.

^۵ تأریخ الزنکیین فی الموصل وبلاد الشام ل ۶۸.

^۶ الباهر لابن الاثیر ل ۱۷.

بزاوتی جیهادو دروستکردنی جوړه هه ماهه نگی بۆ یه کهم جار له نیوان سه رجه م هیزه ئیسلامیه کان له بهر هکانی جه نگدا نه و کاره ی که له هیج سه رده میتکدا به دی نه هاتوو جگه له سه رده می ئه رته قبییه کان و زهنگی دا... دوا جاریش سه رکه وتنی له دانانی خاچه رسته کان له هه لویستی بهرگریکارداو به ده ست هینانی چهند سه رکه وتنیک که یه کیکیان له بهر زاییه کان ته به ریه دابوو له ناوچه رگی فه له ستیندا، دور له و گۆره پانه ی که والیه کان پيشووی موسل راهاتبوون له سه ر رووبه رووبونه و ته ییدا له گه ل دوژمنه کانیدا... پاشان کوژرانی به خیزایی پاش نه وه له مزگه وتی دیمه شقدا له سه ر دهستی شیعیه باتنی دوژمنه درنده کان بزاوتی جیهادو بهرگری و نه و دلته نگییه گه وره ی که جه ماوه ری موسلمانانی گرتوه دوا تیرۆرکردنی و نه و وشه دلسۆزانه ی پیش شه هیدبوونی وتی هه مو نه مه پله و پاییه ی ئیسلامیه ی مه وود دوبات ده کاته وه وه ک پاله وانیک له پاله وانانی جهنگه کان خاچه رستی و پیشه نگی له پیشه نگه یه که مه کان جیهادو تیکۆشان^۱.

۱- هه لته تی یه که می مه وود بۆ سه ر ره ها؛ له سالی ۵۰۳/ ۱۱۰۹ زدا و پاش چهند مانگی کی کهم له سه قامگیربوونی بارودۆخ بۆی له موصل داو دوا ی نه وه ی که فه رمانیکی له لایه ن سولتانی سه لجوقی محمه د کوپی مه له کشاوه پینگه شت بۆ جولانه وه دژ به خاچه رسته کان، مه وود هه ستا به پیکهتانی هاوپه یمانیتیه کی ئیسلامی که نه میری ئیلغازی ئه رته قی نه میری ماردین به سه ر یازی تورکمانه وه و سقمان قطبی نه میر نه رمینه و ناسراو به شای نه رمنه و ژماره یه کی زۆر له خه لکانی خۆبه خشی له خۆگرتبوو^۲، نه مه ش یه کهم جار بوو که نه و ژماره زۆره له سه ر کرده موسلمانان کۆبینه وه بۆ جهنگ کردن دژی خاچه رسته کان، بۆیه نه م هه لته به ده روازه ی سه رده میکی نوێ له خه بات و تیکۆشان دژ به خاچه رسته کان و خالیک گرنکی وه رچه رخان و گوپان له دابه شبوون و دهسته مۆیه وه به ره و کۆبوونه وه و هیرش بردن^۳ داده نریت هه ر که خاچه رسته کان له په هادا به کۆبوونه وه ی موسلمانان کانیان زانی راسته و خۆ بلدوین دی بورج نیردراویکی به ری خست بۆ به یتولمه قه دیس و داوای کره کی به په له ی کرد له شا بلدوین و خۆی له داوی یارمه تی کردن له "تاکردی فه رمان په وای ئه نتاکیه" بوارد چونکه گومانی له مه به سه ته کان و ریکه وتنی له گه ل موسلمانان کاند دژ به ره ها هه بوو، پاشا بلدوینیش له و کاته دا گه مارۆی شاری به یروتی دابوو، شوینی خۆی به جی نه هیشت هه تا وه کو

^۱ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۱۲.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۱۲، تأریخ الزنکین فی الموصل ل ۶۹.

^۳ نورالدین محمود، حسین مؤنس ل ۱۲۲.

دهستی به سهرداگرت و پاشان به په له به ره و باکور که و ته ری و به هاوړپیه تی برترامی نه میری طرابلس ، له نزيك سميساطيشدا کومه لیک له سهرکرده کانی نمره ن په یوه نندیان پیوه کرد له سهروره ی هه مووشیان وه کوڅ باسیل، له کوتایي مانگی ذی الحجة/ کوتایي مانگی ته موزدا گه شته په هاو نه تابه ک مه وودیدش دوو مانگ بوو گه ماروی په های دابو به یی نه وه ی بتوانی کارئ بکات، کاتی سوپای به یتولمه قه دیسی بیی گه ماروکه ی هه لگرت و پاشه کشه ی کرد بۆ حه پان به پتی نه خشه یه کی سهریازی توکمه و طفتکینی نه تابه کی دیمه شقیش په یوه نندی پیوه کرد، پاشا بلدوینیش برپاری راوه دونانی سوپای نیسلامی دا، به لام ده بوايه خاچیه رسته کانی په کبخستایه پیش نه وه ی به م کاره هه سستیت، بویه تانکردی فه رمانپوای نه نتاکیه ی بانگ کردو سهرکه وتووبوو له ناشتکردنه وه ی له گه ل فهرمانپه وای په هادا، مه وودیدش به رده وام بوو له پاشه کشه کردنیدا هه تاوه کو خاچیه رسته کان بۆ شوینیکي دور راپنچ بکات که له بنکه کانیا نه وه دوریت و به هه لگه پانه وه ی کتوپر به ره و باکور، به لام کرداری راوه دونانه که له پر وه ستاو هاوپه یمانی تی خاچیه رسته کانه له شاهیه وه، چونکه کومه لئ هؤکار کزوبیه وه که وای کرد خاچیه رسته کان واز له راوه دونان بین و پاشه کشه بکه ن له ناوچه که.

له هوکارانه ش:

● پاشا به لدوین به زه یی له پلانه که ی مه وودو ناگادارکرایه وه، بویه گه ماروی له سهر قه لای شناو هه لگرت که ده که ویت ته باکورپی روژناوایی حه پانه وه، هه روه ها له بینولمه قه دیسه وه ناگادارکرایه وه له جموجولیکي فاطمییه کان دژ به به یروت بویه برپاریدا واز له وه هلمه ته بینیت^۱.

● چه ندپرپوگاگنده یه ک له ناو خاچیه رسته کاند ا بلاووبویه وه، ده رباره ی نه وه ی که رضوانی فهرمانپه وای حلب خوی ناماده کردوه بۆ هیرشکردنه سهر نه نتاکیه له کاتی ناماده نه بوونی نه میره که یدا، نه مه ش تانکردی ناچارکرد واز له وه هلمه ته بینیت.

● له سهر پای پاشا، که پتی و ابو هه ولدان و بۆ پاراستنی نه و شویتانه ی که ده که ونه روژه لاتی رووباری فوراته وه بی سوده، بلدوین داوای له دانیشته وانه که ی کرد بگوینزه وه بۆ به ری روژناو او چه ند پاسگایه کی سهریازی له قه لایی گه وره ی په هاو سروجی و چه ند قه لایه کی

^۱ ابن القلانسی ذیل تاریخ دمشق ل ۲۷۱.

^۲ تاریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام ل ۷۰.

^۳ تاریخ الزنکین فب الموصل وبلاد الشام ل ۷۰.

بچوو کدا هیښته وه، له گهڼ به هیڅ کړدنی توانای به رگری کړدن تیایدا، هرچی مه ددودیشه نه وه مه سستا به هیڅ شکر دنه سهر به شی دواوه ی نه و خاچپه رسته نه ی که سهرگر می په پینه وه بون پاشان گه رانه وه بۆ موصل^۱.

ب- **هه لمه تی دووه می مه وودو دژ به رپه ها**؛ هه لمه تی دووه م پاش که متر له دوو سالی دهستی پی کړد، دوا ی نه وه لمه تی ناماده باشییه ی که وه فدیکی حه له ب داویان کړد پاش هاتنییان بۆ به غداد بۆ بانگه واز کړدن بۆ جیهاد دوا ی نه وه ی که بینیان رضوان پۆچووه له مل که چکړدن بۆ خاچپه رسته کان و نه و شکسته یه کله دوا ی یه کانه ی که روبه روی موسلمانان کانی شام بویه وه له ناکامدا چه ندین پیگه بیان که وته دهستی دوزمنان، بانگه وازی نه وه فده ی حه له ب جه ماوهری خه لکی به غداد زانایانی وروژاندو به خۆپیشاندانیکی فراوانیان نه نجامداو داویان کړد له بهر پر سه کانییان به خه لیفه و سولتانان وه که هه ستن به راگه یاندنی جیهاد و ناردنی سوپا بۆ وه ستاندنی پشپړه ی خاچپه رسته کان، نه وه بوو خه لیفه خیرا سولتانی سه لجوقی له م پووداوه ناگادار کړد وه دوا ی لی کړد گرنگی به مه سه له که بدات و به دهم بانگه وازی موسلمانان وه بیټ، سولتانیش به په له فرمانیدا به مه وود ی فرمانپه وای موصل به پی که پتانی هاوپه یمانی تییه کی نیسلا می نوئ و سهر کړدایه تیشی بسپی ریت به شا مه سعودی کوپری^۲ نه وه بوو له ژیر سهر کړدایه تی مه وود ی فرمانپوای خلاطو^۳ و ته بریزو^۴ و هه ندی ناوچه ی دیار به کرو نیلغازی و نه رته قی که نه یازی کوپری له جیتی خۆیدا نارد بوو و هه ردو نه میری کوردی نه حمه دیل فرمانپه وای مه راغو^۵، نه بوله یجانی فرمانپه وای هه ولیر له گه ل هه ندی له شازاده کانی فارسدا به سهر کړدایه تی هه ردو شازاده نه یلفکی کوپانی نالتی بوور سوقی فرمانپه وای هه مه دان^۶.

هیڅی هاوپه یمانه کان دهستیان کړد به کړداره سهر یازییه کانیان له مانگی موچه رره می سالی ۵۰۰ هـ کۆچیدا/ مانگی ته مووژی سالی ۱۱۱۱ز به نازاد کړدنی چه ند پیگه به ک له دهستی خاچپه رسته کان له روژه لاتی فور اتدا پاشان به ری که وتن بۆ گه مارؤدانی رپه ها، نه م هه لمه ته ش ترسی

^۱ هه مان سهرچاوه ل ۷۰.

^۲ المقاومة الاسلامية لغزو الصليبي ل ۱۱۰. له الكامل في التاريخ وه رگراوه.

^۳ قصة أرمنية الوسطی.

^۴ تبریز: له به ناویانگترین شاره کانی نازه ریا جانه.

^۵ مه راغه: گه وره ترین و به ناویانگترین شوینه له نازه ریا جاندا.

^۶ ذیل تاریخ دیمش ل ۲۷۹-۲۷۸.

خسته دلی دانیشتوانه وه، به لام هیچ هه لۆیستیکی تیا دا نه گۆرا، تۆکمهی شاره که خۆراگری خه لکه که ی موسلمانه کانی ماندوو کرد بۆیه مه وود ناچار بوو له فورات بپه ریته وه بۆ هیرشکردنه سه ر تل باشر^۱ به م شیوه یه سوپای موسلمانه کان رووی کرده تل باشر هه تاوه کو دوژمنه کانیا ن په لکش بکه ن بر په ریته وه له فورات و له وئ به سه ریا ندا سه ربکه ون، به لام نه مه هه له یه ک بوو له لایه ن سه ر کرده موسلمانه کانه وه، چونکه خاچه رسته کان توانیا ن له کاتی په ریته وه بیا ندا له فورات پیژده یه کی زۆر نازوقه و چه ک و که رسته ی جه نگ بگو یزنه وه بۆ ره ها نه مش بووه هۆی به هیزبوونی دوا ی لاوازیو نیک که خه ریکبوو شکستی پی بی نیت له به رده م موسلمانه کانا نه گه ر به رده وام بوونا یه له سه ر گه مارۆکه یان^۲، زۆری نه خایه ند جۆسلینی فه رمان په وای تل باشر که روبه رووی فشاری هیزه ئیسلامیه کان بوویه وه توانی به رتیل بداته سه ر کرده ی کوردی نه حمه دیل که زۆریه ی هیزه موسلمانه کانی له گه لدا بوو نه ویش پاشه کشه ی کرد، به بی نه وه ی گو ی به نا په زایی نه میره کانی تر^۳ پاشان رضوان هانای هیئا بۆ مه وودوو هیزه کانی بانگه یشت کرد بۆ چون بۆ حه له ب هه تاوه کو پیکه وه له وئ کاربکه ن دژ به خاچه رسته کان، مه وودیش ته ل باشری به ره و حه له ب به جی هیشت هه ر که له تل باشر دوور که و تنه وه جوسلین به سه ر کردایه تی هیژیک له سواره کانی هاته ده ره وه و په لاماری دواوه ی سوپاکه ی داو توانی نزیکه ی هه زار که سییا ن لیکوژیت و پاشان به ده سته و تیکی زۆره وه گه پایه وه رضوانیش بۆ مه وودو راستگو یانه نه بوو نه وه بوو هه ر که هیزه ئیسلامیه کان له حه له ب نزیک بوونه وه فه رمانیدا به داخستنی ده رگا کان به رویدا و چه ندین رئ و شوینی گرت به ر بۆ ریگرتن له و خۆپیشاندا ن و فه رمانیدا به ده سته گیر کردنی ژماره یه کی زۆر له ناودارا نی شاره که و وه ک بارمه به کاریه یان، مه وودیش ناچار بوو که سوپاکه ی به ره و باشور به ریت بۆ شیزه ر دوا ی نه وه ی که هیزشی کرده سه ر چه ند پیگه یه کی خاچه رسته کان له باکووردا، له شیزه ردا له گه ل طفتکین دا کۆبوویه وه که پیشتر رووی کردبووه به غداد بۆ داوا ی یارمه تی کردن بۆ گێژانه وه ی طرابلس، به لام ترسا دبمه شقی له ده ست بسین بۆیه به نه ینی ناگر به سته ی له گه ل خاچه رسته کانا مۆر کردو سه باره ت به تانکردیش که له به رامبه ر شیزردا سه نگه ری گرتبوو نه وه پاشه کشه ی کرد بۆ نه فامیه و په نای برد بۆ پاشا بلدوین، نه ویش وه لامی دایه وه و فه رمانیدا به سواره کانی له رۆژه لاتی خاچه رستدا که په یوه ندی پیوه بکه ن، نه وه بوو ژماره یه کی زۆریا ن په یوه ندییا ن پیوه کرد، تانکردیش هه سته به بانگکردنی شوینکه وتوانی

^۱ تاریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام ل ۷۲.

^۲ نهر الذهب للغزی (۸۳/۳).

^۳ مرأة الزمان (۳۶-۳۵/۸) المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۱۶.

له سه رجهم ناوچه کانی نه نتاکیه وه، هرچی مه وودیشه خۆی له پشت شوراکانی شیردا قایم کرد و پیش ئه وهی خاچه رسته کان کۆبنه وه که ژماره بیان سازده هه زار سه رباریوو به سه رکردایه تی پاشای ببتولمه قدیس و نه میره کانی ره هاو نه نطاکیه و طرابلس دیاره مه وود نه یده ویست دوژمنانی راپیچی بکه ن بۆ جه نگیکی یه کلاکه ره وه، به لام کاروباری سوپاکه ی به شیوه یه کی باش به رێوه نه ده چوو، چونکه طفتکین ناماده نه بوو یارمه تی بدات و هه تاوه کو به لێنی له مه وود و ده رگرت که به سوپاکه یه وه به ره و باشور پروات بۆ جه ننگردن دژی خاچه رسته کان له فه له ستیندا سه رباری ترسناکی ئهم هه ول له رووی سه ربارییه وه، سه باره ت به برسقی کوردیش ئه وه توشی نه خۆشی بوو ویستی به ره و ولاته که ی بگه رێته وه، شقمانی قطبی ش کتوپر کۆچی دوایی کرد سه ربارزه کانیشی به ره و باکور به تهرمه که یه وه کشانه وه ئهمه دیلش ده ستپیشخه ر بوو له پاشه کشه کردن به سه ربارزه کانیه وه له هه ولیدا بۆ ده ستگرتن به سه ره ندی که له مۆلکه کانی سقماندا، به م شیوه مه وود نه یتوانی هێرش بکات به هۆی که مبه و نه وه ی رۆژ له دوا ی رۆژی هێزه کانی، هه ره ها ناماده نه بوو زستان له ده ره وه ی موصلدا به سه ره رپه ریت بۆیه به ره و موصل گه راپه وه^۱. ئهم ده ستپیشخه ریه خراپانه که له لایه ن هه ندی ئه میره وه رویدا کاریگه ری راسته و خۆی هه بوو له سه ره نه گه ری به ده سه ته یانی هه ره که و تنیکی یه کجاری به سه ره به خاچه رسته کاند، وه که ئه وه ی که جگرمش و سقمان له جه نگی به لیخدا به ده ستیان هێنا، ئهم پرودا وانه ش پاده ی په رته وازه یی سه رکرده ئیسلامیه کان و یه کته بوونیانی ده رخست، له و کاته دا که هێزه خاچه رسته کان له باکورو باشوری شامدا کۆبوونه وه و جۆره ده سه لات و سه رکردایه تییه کیان بۆ بلدوینی پاشای قودس به خشی به سه ره سه رجهم ئه میره خاچه رسته کاند^۲.

سیاسه تی رضوان له ئیماره تی حه له بدا هه مووی شه ربوو ئه وه بوو ناشته وایی له گه ل ئیسماعیلی و خاچه رسته کاند کرد و بوو به به هاوپه یمانیان دژ به دوژمنه موسولمانه کانیان له موسلمانان، هه ره ها چوو پال فه رمانپه وایی نه نتاکیه دژ به جاوی فه رمانپه وای موصل له سالی ۵۰۱دا، کاتی سازاده مه وودی فه رمانپه وای و موسلش هێرش کرد سه ره نه نتاکیه و تل باشر رضوان ئامانده نه بوو هاوکاری بکات و ده رگاکی حه له بی به روودا داخست، به لکو له گه ل تانکه ردی خاچه رستدا هاوپه یمانیی کرد که فه رمانپه وای نه نتاکیه بو دژ به موهاهییده کان، ده رگاکی شاره که ش حه فده شه و به داخراوی مایه وه به روی سوپای ئیسلامدا^۳، به لام خاچه رسته کان ئهم

^۱ مرأة الزمان (۳۵/۸-۳۸) المقاومة الإسلامية عماد الدين ل ۱۱۸.

^۲ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۱۸.

^۳ زبدة الحلب (۱۵۹/۳) الجهاد والتجديد ل ۱۱۹.

هه‌لۆیستانه‌ی رضوانیان له‌به‌رچاو نه‌گرتو هه‌ستان به‌گه‌مارۆدانی حلب له‌سالی ٥٠٤داو
 گه‌مارۆکه‌شییان توندکرد، هه‌تا ئه‌وه‌بوو خه‌لکی ئاژه‌لی مرداره‌وه‌بوو و گه‌لای دارییان ده‌خواردو
 رژه‌یه‌که‌ پاره‌بیان قه‌رزکرد به‌سه‌ر رضواندا که‌سالانه‌ بۆ ده‌بردن، هه‌روه‌ها ئیسماعیلیه‌ باطنیه‌
 شیعه‌کان پله‌و پایه‌یه‌کی به‌رزییان هه‌بوو له‌حه‌له‌بدا، به‌هۆی لایه‌نگیری رضوان بۆ راکانییان و
 یارمه‌تیدانیان پاش ئه‌وه‌ش هه‌ستا به‌به‌کاره‌یتانیان له‌تیرۆکردنی رکا به‌ره‌ سیاسیه‌کانیدا،
 هه‌روه‌ها مه‌یلی بۆ فاتمه‌یه‌یه‌کانیش هه‌بوو، بۆیه‌ وتاری به‌ناوی مستعلی و افضل‌ی وه‌زیرییه‌ وه‌
 ده‌خوینده‌وه‌ ئه‌م وتارانه‌ش دوو سالی خایاند له‌حه‌له‌بدا، هه‌روه‌ه‌ ژيانامه‌یه‌کی خراپی هه‌بوو،
 باطنیه‌یه‌کانی له‌خۆ نزیک کرده‌وه‌ و یانه‌ی بانگه‌وازی له‌حه‌له‌بدا بۆ کردنه‌وه‌ و ئه‌م‌ش بوه‌ هۆی
 رۆژبونیان هه‌تا وه‌کو له‌سالی ٥٠٧دا له‌ناوچوو^٢ میژوو نوس ئه‌بوولمه‌حاسن له‌وه‌سفیدا ئه‌لێ: رۆژ
 رۆژدوو خراپه‌کاربووه‌ له‌دلیدا به‌زه‌یی به‌رامبه‌ر به‌ژێرده‌سته‌کان نه‌بوو، له‌و کاته‌شدا فره‌نجه‌کان
 به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر هێرش و تالانکاری..... و رضوانیش هیچ خۆی تێ نه‌ده‌گه‌یاند^٣ پاشان ئه‌لب
 نه‌رسه‌لانی کوپی شویتی گرت‌وه‌ که‌ناسرابوو به‌أخرس-واته‌ لال، ئه‌ویش هه‌ستا به‌لێدانی
 ئیسماعیلیه‌کان و کوشتنی أبو طاهری صانع و سه‌رکرده‌کانی تریان.

ج- هه‌له‌ته‌ی سییه‌می مه‌ودود دژ به‌ره‌ها: له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که‌مه‌ودود خۆی ته‌نها بینیه‌وه
 له‌به‌ره‌ی جیه‌اد و تیکۆشاند، به‌لام له‌مانگی ذی القعدة‌ی ٥٠٥ه‌/نایاری ١١١٣زدا هه‌ستا
 به‌هێرشکردنه‌ سه‌ر ره‌ها به‌شیوه‌یه‌کی کتوپرو گه‌مارۆی به‌سه‌ردا سه‌پاند، به‌لام ئه‌م شاره
 توانی خۆراگرییت له‌به‌رامبه‌ریدا، بۆیه‌ وای به‌باشزانی هێزیک‌ی سه‌ریازی له‌ده‌ورییه‌ریدا
 به‌یلتیه‌وه‌ و هێرش بکاته‌ سه‌ر سروج له‌مانگی محه‌ره‌می سالی ٥٠٦ه‌/ته‌موزی ١١١٣زدا به‌و
 پێیه‌ی که‌پێگه‌ی دوومی خاچه‌رسته‌کانن له‌رۆژه‌لاتی فوراتدا به‌پێی ئه‌م پلانه‌ سه‌ریازی‌ش
 مه‌ودود هه‌ستا به‌دابه‌شکردن و بێ هێزکردنی سوپاکه‌ی و ده‌سته‌برداری وریای خۆی بوو
 له‌به‌رامبه‌ر خاچه‌رسته‌کاندا، ده‌ره‌نجام جوسلینی فه‌رمانه‌وه‌ی تل باشه‌ر پیایدا گه‌شته‌وه‌ و
 کومه‌لێکی رۆژ له‌سه‌ریازه‌کانی کوشت و شکستی پێ هێنا، ئه‌ویش ناچاربوو پاشه‌کشه‌ بکات
 بۆ ره‌ها، به‌لام جوسلین پێشی که‌وت بۆ یارمه‌تیدانی بلدوین دی برج له‌به‌رگریکردن
 له‌شاره‌که‌ی، له‌وکاته‌شدا که‌ئهم رووداوانه‌ روویده‌دا ئه‌رمه‌نه‌کان هه‌ستان به‌پلانگیران

^١ الکامل فی التاریخ (٥٤٤/٨).

^٢ الجهاد والتجديد ل١١٩.

^٣ الکامل فب التاریخ (٥٣٣/٨) سیر أعلام النبلاء (٣١٥/١٩).

^٤ النجوم الزاهرة (٣٠٥/٥).

له ره هادا دژ به بلدوین و په یوه نندیان کرد به مه وودوده وه هه تاوه کو له ده سه لاتی خاچه رسته کان زرگاریان بکات، نه وه بوو ریکه وتن له سه ر نه وه ی که یارمه تی بده ن بۆ ده سترگتن به سه ر قه لایه کدا که که رتی رۆژه لاتی شاره که ی پی کۆنترۆل ده کریت و توانای ده سترگتنیشی به سه ر به شه که ی تریدا مسۆگه رده بیت، به لام گه شتنی خیری جوسلین بووه ریگر له به رده م جیبه جیکردنی ریکه وتننامه که داو موسلمانان کان به شوینی خۆیاندا گه پانه وه نواینتوانی نه و شاره له ده ست خاچه رسته کان بسیننه وه^۱.

د- هه لمه تی مه وود دژ به میرنشینی به یتوله قه دیس: جهنگی "الصنبرة" مه وود هه ر به رده وام بوو له سه ر پابه ندبوونی به بیروکی جیهاده وه دژ به خاچه رسته کان، نه مه ش نه و نه رکه بوو که سولتانی محمه دی سه لجوقی پی سپاردبوو، به و پییه ی که نوینه ری بوو له جه زیه و ولاتی شامدا نه وه بوو له سه ره تای سالی ۵۰۷هـ/ حوزه یرانی ۱۱۱۳ی ز به سه رکردایه تی هاوپه یمانیته یه کی نیسلامی که وته پری بۆ کوشتاری خاچه رسته کان له بیت المقه دسدا وه ک به ده مه وه چونیک بۆ هانا هینانی طغتکین ی نه تابه کی دیمه شق بۆی دوی نه وه ی که میرنشینه که ی روپه رووی هیترشی تووندبوویه وه له لایه ن خاچه رسته کانی بیت لمه قدیسه وه که له دۆلی نه لتیمه وه دزه بیان کردبوو بۆ ناوچه ی بیقاع و له ویشه وه گه یشتبوونه به عله به ک، پاشان تمیرکی فه رمانپه وای شه نگارو نه یازی کوپی ئیلغازی نه میری ماردینیش هاتنه ناو نه م هاوپه یمانیته یه وه^۲، مه به سستی موسلمانان کانش ناوچه ی فه له ستین بوو سه رکه وتووش بوون له په لکیشکردنی پاشا بلدوین بۆ ناوچه ی دیمه شق هه تاوه کو پردی الصنبرة که نه که ویتته ریپه ووی سه ره وه ی رووباری ئوردن، له سیانزه ی مانگی موچه ره میشدا روپه رووبونه وه که ده سستی پیکرد که به سه رکه وتن موسلمانان کان کۆتایی پیهات و خاچه رسته کان به ته وای تیکشکان و، پاشای به یتوله قه دیسیش گه رایه وه بۆ طبریه^۳، به لام زۆری نه خایه ند رۆجه ری نه میری نه نتاکیه و بونزی نه میری طرابلس هاتن به هانایه وه، به لام نه میری ره ها نه یتوانی به هانایه وه بیت، چونکه میرنشینه که ی پیوستی به پاراستنی به رده وام هه بوو^۴. نه وه بوو موسلمانان کان پاش جهنگه که له پیشپه ویاندا به رده وامبوون

^۱ تاریخ النکین فی الموصل وبلاد الشام ل ۷۶.

^۲ الضبرة: شوینیکه له ئوردن به رامبه ر عه قه به ی نه فیه، له نێوان نه وئو گبریه دا سی ریگایه.

^۳ الکامل فی التأریخ (۵۰/۸).

^۴ هه مان سه رچاوه (۵۰/۸).

^۵ ذیل تأریخ دمشق ۲۹۴-۲۹۷.

هه تاوه کو گه شتنه طبریة، به لام له وی پوویه پووی هاوپه یمانیتی خاچه رسته کان نه بوونه وه، به تاییه ت که وه رزی زستان دهستی پیکردبوو، بویه پاشه کشه یانکرد بۆ دیمه شق^۱ نه وه ش یه که مجاریو که موصل و دیمه شق هاوکاری یه که بکه نه له جهنگدا دژ به خاچه رسته کان له مهمله که تی به یتولمه قه دیسدا، گرنگی نه تابه که مه وودیش له وه دایه که: متمانه ی گپراه وه بۆ موسلمانان کان و له بهرگریه وه گوپان به ره و هیرش بردن و بیروکه ی یه کیتی موسلمانانان خسته بواری جیبه جیکردنه وه و په هه ندیکی سیاسی و سه ریازی پیداو، به م شیوه یه نه میره کانینان ناماده ی هاوکاری به ره مداربوون به نییه تی پاکه وه^۲.

۵- **کوژرانی مه وودود:** مه وودود هاوپه یمانه که ی نیردراویکیان نارد بۆ لای سولتانی سه لجوقی له نه سفه هانداو مژده بیان پیدا به وسه رکه وتنه ی که له سه ر دهستیان به دی هاتروه، هه ندی له دهسته که وته کانیشیان نیردراوه دا نارد له گه ل چه ند دیلیکی فه رهنج و سه ره کانینان، به لام دووری موسلمانان له ولاتی خویانه وه و برانی کۆمه ک و ئازوقه و لییان و ساردی که شو هه وا ناچاریکردن که کرده وه سه ریازییه کانینان بوه ستینن و بگه ریته وه بۆ دیمه شق له بیست و یه کی ره بیعی یه که مدا به هیوای نه وه ی دووباره بگه ریته وه بۆ کوشتاری خاچه رسته کان له به هاردا دوا ی نه وه ی که مه وودود وه لامی نامه که ی له سولتانه وه پی بگات و ریتنماییه کانی له وپاره یه وه به دهست بگات^۳ نه وه بوو له رۆژی هه ییندا له مانگی ره بیعول نه وه لدا چوه مزگه وتی دیمه شقه وه هه تاوه کو له گه ل طفتکین دا نوژی تییا دا بکه نه کاتی له ونوژی بوونه وه و هاتنه دهره وه بۆ حه وش مزگه وته که و دهستی له دهستی طفتکین دابوو، باطنیک په لاماری داو خه نه ریکی لیداو چوارجار برینداری کرد، پاشان کابراییان کوشت و سهریان په راندو که س نه یده ناسی و پاشتر سوتاندیان، هه ستان به سووتاندنی، له وکاته شدا مه وودود به رۆژوبوو، هه لیانگرت و بریدیان بۆ مالی طفتکین و زۆر هه ولیاندا رۆژه که ی بشکینن، به لام رازی نه بوو وتی: نه مه وی به زمانی به رۆژوه وه به خزمه تی په روه ردگار بگه م/ نه وه بوو هه ر له و رۆژه دا گیانی سپارد ره حمه تی خوی لی بیته^۴، موسلمانانیش زۆر کاریگه ربوون به کوشتنی پاله وانیک له پاله وانه کانی جیهاد که ناسراو بوو به دلسۆزی و لیبران و بویری، زۆر دلته نگبون بۆ مه رگی خیرای، دوا ی نه و سه رکه وتنه گه وره ی له گه ل

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۲۹۷.

^۲ تاریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام ل ۷۷.

^۳ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۲۲.

^۴ الكامل فی التاریخ (۵۵۱/۸).

هاو په پمانه کېدا له ناوچه رگه ی ولاتی خاچپه رسته کاند ا به ده سټی هیڼا، خه لکی دیمه شقیش بیزاری و توره یی خوځان دهر پری و نه و شاره شله ژانټکی به خووه بینی که ماو په کی زوریو شتی وای به خووه نه بینیبوو خه لکه که ی به هیچ دانه ده مرکان ته نها به ئومیدی نه وه نه بیت که برینه کانی سهخت مه بیت و رزگاری بیت، به لام زوری نه برد هه والی شه هید بوونیان پټگه یشت دوا ی چهند کاتر میژیکي که م، بویه دووباره گه رانه وه سه رباری پټشووی خوځان و دلته نگی و خه م بالی به سه ردا کټشان، پاشای فه رمان په وای به یتولمه قه دیسیش نامه په کی نوسی بؤ طغټکین که ټیایدا هاتبوو: ئومه ټک که سه رکرده که ی له روژی جه ژندا له مالی په روه ردگار که یدا بکوژیت شیایو نه وه په خوا له ناوی به ریت^۱!! به لام پاشای فه رنه چو ئه میره خاچپه رسته کانی تر نه یانده زانی یان خوځان واپیشانده دا که نازانن نه وه ی که هاوکاری نه وان و مه ترسی گه وره په بؤ سه ر هر هه ولټکی ئیسلامی بؤ کوشتاریان خودی نه و ئومه ته نییه که وایانده زانی سه رکرده که ی خو ی کوشتووه، چونکه هه لوټستی ئه م ئومه ته مان باسکرد به رامبه ر نه و پاله وانه مو جاهیده، به لکو نه وه نه و کومه له باطنیه شیعیه داخ له دله په که له سه ر مه زه بیتکی نو ی بنیات نراوه که ناره زوویه کی زوری وټرانکاری هه په و پیشت له ولاتی فارسدا دامه زیترا له لایه ن که سیکه وه به ناوی حه سنی کوپی صباح که پیشتیش باسمانکرد ده ولته فاطمی شبعی باطنی ش کومه کیان کرد، هه رگیز رقی نه و حه شاشانه به رامبه ر به گا وره کان زیاتر نه بوو له رقییان به رامبه ر به موسلمان ه سوننیه کان^۲ نه وه ش ئه مرق ده بینین باشتین به لگه په له سه ر نه وه.

و- نه و دهره نجامانه ی که له ناکامی هه ئمه ته کانی پاله وانی ئیسلامی مه وود ووه به ده ست هاتن: وټپای نه و شکستانه ی که دوو چاری هه ئمه ته کانی پاله وانی ئیسلام مه وود ووه دبو به وه، به لام چهند دهره نجامیکی گرنگی لټکه و ته وه له رټپه وی میژووی بزواتی جیهادی ئیسلامیدا دژ به خاچپه رسته کان که نه توانین له م خالانده کویان بکه پنه وه:

● **میرنشینی مه وودود:** وټپای که می ماو هی- به خالټکی وهرچه رخان داده نریت له میژووی ململانټی ئیسلامی- خاچپه رستدا له و قوناغه به راییه دا، نه وه بوو بیرۆکه ی جیهاد بووه

^۱ تاریخ دمشق لابن القلانسی ل ۱۸۷-۱۸۸.

^۲ الکامل فی التأریخ (۵۵۱/۸).

^۳ المقاومة الإسلامية للفزو الصلیبی ل ۱۲۴.

حەقیقەتێکی بەرجەستەکراو^۱، سوارچاکی دڵسۆزی خۆی دۆزییەوە کە بۆ ماوەی نیوەی ئەو ماوەییە کە تیایدا فەرمانرەوای موصل بوو ئالاکەی هەلگرت^۲.

• ئەتوانین هەلمەتەکانی مەودود دابنێین بەپێشەکیەک بۆ هەلمەتەکانی عەمەدالدین زەنگی بە لەبەرچاو گرتنی ئەو سێ دەیهی کە لەنێوان سەرەدەمی هەردووکیاندا بوو و بوو هۆی رووخانی میرنشینی رەهای خاچەرست لەسالی ۱۱۴۴ز/ ۵۳۹هـ، ئەوەبوو مەودود هەلمەتە یەکەمەکانی ئاراستەیی رەهاو تل باشکردو کاری دەکرد بۆ ماندوکردنی خەلکی بەشیوەیه کە ئەتوانین رێخۆشکەری وەسف بکەین بۆ هەولەکەکانی زەنگی، بەو پێیەی کە کاروانی جیهاد زنجیره‌یه‌کی پێکەوه بەستراوه و سەرکردە لەدوای سەرکردە درێژەی پێ دەدات.

• هەلمەتەکانی مەودود لاوازی هیژە ئیسلامییەکانی ولاتی شام و جەزیرە و نادڵسۆزی هەندیکییانی دەرخواست بۆ مەسەلەی جیهاد دژ بەخاچەرستەکان^۳ سەرباری ئەو رۆڵە پێشەنگانەش کە مەودود پێی هەستا، هیشتا هەندێ کەس دەبینین کە پێی وایە عەمەدالدین زەنگی دانەری بەردی بناغەی جیهاد بوو دژ بەخاچەرستەکان^۴، ئەمەش مافخواردن و ناحەقییە کە بەرامبەر بەرۆکی ئەو سەرکردە سەلجوقییە، راستی مەسەلەکەش ئەوەیە: کە ئەو میژوونوسانەی کە میژووی ئەو قوناغەیان نوسیویەتەوه کە قوناغی ملەلانی ئیسلامی و خاچەرستییه سەرسام بوون بەو رۆڵە گەورە و ئەو دەسکەوتە مەزنانەی کە عەمەدالدین زەنگی بە دەستی هێناوه، وە کە رووخانی یەکەم میرنشینی خاچەرست کە لەناوچە کەدا دامەزرا لێرەشەوه واتێگەشتوون کە قوناغەکانی پێش تر گرنگی و بایەخیکی ئەو تۆپیان نەبووه، لەکاتی کەدا کە رێخۆشکەری سەرەکی بوو بۆ ئەو دەسکەوتە سالی ۱۱۴۴ز/ ۵۳۹هـ ئەبێ رۆلی پرۆیاگەندە کاری و سیاسی سەرکەوتووو کاریگەری میژوونوسی عێراقی مەزن ئێبن الاثیریش لەیادەنەکەین کە لەرێی کتێبە نایابەکیەوه دەربارەی دامەزڕینەری خانەوادەی زەنگی وای لە میژوونوسان کردووه کە بەجۆریک لەجۆرەکان کاریگەری پێی، بەشیوەیه کە عەمەدالدین زەنگی خستە ئەو هەلوێستەوه لەرووی هەلسەنگاندنی رۆلی میژووییەوه، دیارە هێندە بەسە بۆ مەودود کە سەرکەوتوو بوو لەلێدانی بوونی خاچەرستنی لەجەلیل دا، کە ناوچەیه‌که بۆ ماوەی دوو دەیه بوو چالاکێ موسلمانەکانی پێ گەشتبوو، هەروەها

^۱ شرف الدین مودود ل ۱۵۰ عبد الغی رمضان.

^۲ الحوب الصلیبیة بین الشرق والغرب ل ۱۵۶.

^۳ هەمان سەرچاوه ل ۱۵۶.

^۴ هەمان سەرچاوه ل ۱۵۷.

ئەو ھەندەي بەسە كەسەر كەوت بەسەر دامە زۆر ئىنەرى شان شىنى بەيتولمە قەدىسدا، ئەشتوانىن بگەينە دىدىكى ھاوبەش بە ھەي كە پىمان واپىت كەسەر كەدە كانى جىھادى ئىسلامى تەوا كەرى يە كترن و ھىچ ناكۆكىيەك لە نىوانىيان دانىيە ئەو ھەش كە مەودود پىتى ھەستا- دواتر سودى ھەبوو بۆ سەر كەدەي مەزن صلاح الدىنى ئەيوبى، بۆيە ئەتوانىن بلىتىن ئەمرو صنىرەيە و سبەينى حطين، سىياقى گشتى مېژووى ئەو ناوچە بەش لە سەدەي شەشى كۆچى و دواز دەي زانىدا ئەمە دۇپات دەكاتەو، بە ھەرحال لەكاتى بەراود كەردنى ھەولە كانى مەودود لەگەل پىشنانى خۇيدا ھەك كرىقواو جكرمش و جاولى سقاوہ بۆمان دەردە كەوئى كە ئەو رۆلانە پەلە ھەلەكشاوہ، چونكە كەرىقوا تەنھا خەرىكبوو بەدە مەوہ چوونى ئەتاكىيە و جكرمىش كەمىك زىاترى كەد بە ھۆي ھاوبە يمانىتى كەردنى لەگەل سقمانى كوپى ئەرتە قدا بە شىوہيەك كەبوو ھۆي سەر كەوتنى لەجەنگى ھەپاندا ٤٩٨ك/ ١١٠٤ز، بەلام مەودود رۆلى گەورە تر بوو بە شىوہيەك كەتوانى شىكست بە خاچپەرستەكان بىتتت لەجەنگى الصنىرەدا لەسالى ٥٠٧ك ١١١٣ز دا، ئەمەش بۆمان ئەسەلمىتى كە لەماوہى نۆ سالدان تەوانى دوو شىكستى گەورە بەسەر خاچپەرستەكاندا بىتتت، بەلام ئەو كۆسپەي كە ھەبوو برىتى بوو لەسود ھەرنەگرتن لەو دوو سەر كەوتنە بۆ راماللىنى دوزمەن لەناوچە كانىيانداو سەر كەوتنى خىراو كتوپر بەسەرياندا بەجۆرەك كەنەتوانن قەرەبووى زىانەكانىيان بگەنەو، بەلام پاشماوہى ديار دەي پەر تەوازە بوونى سىياسى و رقە بەرايەتى نىوان سەر كەدە ئىسلامىيەكان رىگربوو لەبەردەم بەدەياتنى ئەم مەسەلەيەدا.^١

٦- نجم الدين ئىلغازى فەرمانپەر ھاى ماردىن: بزاوتى جىھادى ئىسلامى دژ بە خاچپەرستەكان پەيوەندىيەكى بە ھىزى ھەبوو بەسەر كەدە كانى موصلەو ئەوانەي كە لەژۆردە سەلاتى سەلجۇقىيەكاندا بوون، ھەروەك كۆچى دوايى سولتان مەمەدى كوپى مەلەكشا بوو بە ھۆي بانگەيتش كەردنى ئەقسنقر لە موصلەو ھەتاوہكو شىخنىقەي بەغداي بى بسپىزدرىت^٢، ئەو كارەي كەبوو ھۆي ئەوہى موسل پىگەو گرنگى خۆي بە شىوہيەكى كاتى لە دەست بدات لەپا بەرايەتى بزاوتى جىھاددا دژ بە خاچپەرستەكان و گواستەنەوہى ئەم پا بەرايەتتە بۆ نجم الدين ئىلغازى فەرمانپەر ھاى ماردىن ئىلغازىش كارەكانى بە دەست گرتن بەسەر ھەلەبدا دەست پىكرد لەسالى ٥١١ك/ ١١١٧ز لەبەر گرنگى بۆ ھەر سەر كەدەيەتتەكى سەربازى و

^١ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق ولبغرب ل١٥٧.

^٢ ھەمان سەرچاوہ ل١٥٨.

^٣ الوافي بلوفيات (٣١٠/٩) النجوم الزهرة (٣١٤/٥).

سیاسی که بیه وی پوویه پووی خاچپه رسته کان بیته وه ئه مهش به هژی ئه و تایبه تمه ندییه گرنگانه وه که تاییدابوو وه ک ناوه ندیکی ستراتیژی گرنگ له رووی مرقی و سهربازی و سیاسی و ئابورییه وه، ههروه ها حه له ب ده که وته نئوان دوو میرنشینی خاچپه رسته وه که ئه وانیش ره ها و ئه نتاکییه بوون، له هه مان کاتیشدا ئه توانی په یوه ندی بکات به هیزه ئیسلامییه تورکمانانه وه که له ناوچه ی جه زیره دا بآو بوونه وه، بۆیه ده ست به سه راگرتنی وه ک کردنه وه ی ده رگا و ابو بۆ سه رکردایه تی بزواتی جهاد هه ره ئه مهش بۆ نجم الدین ئیلغازی و بلکی کوی به هرامی برازای و دواتریش ئوقسنقزی برسقی و عماد الدین زه نکی و نورالدین محمود روویدا، سه باره ت به وورده کارییه کانی ده ستگرتنی نجم الدین ئیلغازی به سه ر حه له بدا له سالی ۵۱۱هـ / ۱۱۱۷زدا ئه وه هینده شت تیایداروویدا که ته ماعی خسته به ر خاچپه رسته کان هه تا وه کو ده ست بگرن به سه ریدا، چونکه لاوازی و ته نگزه ی ئابووری زۆری بۆ هینابوو به راده یه ک که خه لکه که ی ده سه وسان کردبوو له به رامبه ر پششکه شکردنی ئالف بۆ ئازده له کاننیا، به لام له به ر مه ترسی ده ست به سه راگرتنی شاره که یان له لایه ن خاچپه رسته کانه وه ناچار بوون ها نا به رن بۆ نجم الدین ئیلغازی و له هه مان ساڵدا حه له بی به ده سه ت وه بده ن نجم الدین ئیلغازیش ده ستی دایه به هیزکردنی ده سه لاتی له هه ندی شویندا وه کو بالنسرو هه ندی پیاوی حه له بی ده ستگیرکرد هه تا وه کو پاره ییان ئی وه رگریت بۆ ریککه وتن پنی له گه ل خاچپه رسته کاند، بۆیه خه لکی حه له ب له خۆی و سه ر یازه کانی بیزاربوون به قسه ی ابن العدم- و ئه مهش ناچار یکرد حه له ب به جی به یلئیت و به ره و مار دین به ری بکه ویت دوا ی ئه وه ی که حسام الدین تمر تاشی له جیی خۆیدا دانا، ئه وه بوو سه ر یازه کانی له بالنسدا ئه و گرانییه یان قۆسته وه که رووی تی کردبوون و له هه مان ساڵدا ۵۱۱هـ / ۱۱۱۷ز، نار دیا ن به دوا ی خاچپه رسته کاند هه تا وه کو ئه و شاره ییان بده ن به ده سه ت وه، ئه مهش ئیلغازی ناچار کرد بۆ گه رانه وه به سه رکردایه تی هیزکی تورکمان به ره و حه له ب، کاتی خاچپه رسته کان هه ستیا ن به مه ترسی کرد، باشه کشه یان کردو دووباره ئیلغازی ده ستی به سه راگرتنه وه و پاشا ن گه رایه وه بۆ مار دین دوا ی ئه وه ی ناگر به سستیکی له گه لدا مؤرکردن که نابی هچ لایه کییا ن ده ستدریژی بکاته سه رمولکی ئه وی تریان^۲.

^۱ الامارات الأرتقية في بلاد الشام والجزيرة ل ۲۳۴-۲۳۵.

^۲ زیة الحلب (۱۸۰/۳) الجهاد ضد الصليبيين في الشوق الاسلامي ل ۱۳۵.

● ھەلۋە شاندىن ھەي رېڭكە وتىننامە كە لەلايەن خاچپەرستەن ھە، بەلام خاچپەرستەكان بارودۇخە كەيان بەگونجاو زانى پاش دەرچوونى ئىلغازى ھەي رېشيان ھەتايە سەر عزازو گە مارۆييان لەسەرتوندىكى ھەتاو ھەكو موسلمانەكانىيان ناچار كىرد كەخۇييان بەدەستە ۋەبدەن، خەلگى ھەلەبىش ناچار بوون نامە بنوسىن بۇ خاچپەرستەكان ۋە داۋاي پاپەندى بوونىيان بەرېڭكە ۋەتەنە ھەي لى بىكەن كە ئىلغازى مۇرى كىرد لەگە ئاياندا، خەلگى ھەلەبىش لە بەرامبەر دا تل ھەراقىيان بەدەستە ۋە ئەدەن ۋە ئەر ۋە پەرپارە دىيارى كىراۋەش كە ھەزار دىنارە لەبىرى چوار مانگ رادەست دەكەن لەبىرى ناۋچەي باكوپى رۇژئاۋاي ھەلەب^۱.

كاتى نجم الدىن ئىلغازىش ھەۋالى ھەلەبى پى گەيشت زۆر تۈرە بوو، بەلام نەيتۈانى بەگ رېتە ۋە بۇ جەلەب ۋە رىزگارى بىكات لە ۋىبارودۇخەدا لەبەر كەمى سەربازەكانى بۇيە بەرە ۋە رۇژەللاتى ناۋچەي جەزىرە كە ۋەتەن پى بەمەبەستى كۆكردىنە ۋەي سەرباز لە ھەمان كاتدا ظەير الدىن طەفەككىن ناگادارى كىردى ۋە ھەلەب زەۋى بۇ ئەنجامدانى كۆبۈنە ۋە لەگە ئايەن لەسالى ۵۱۳ھ / ۱۱۱۸ز، ئەۋە بوو لەقەللى دۈسردا بەمەبەستى دۈرخستە ۋەي خاچپەرستەكان لە ھەلەب كۆبۈنە ۋە، بەلام ئەم كارەييان بۇ ئەنجامنەدرا، ئەمەش ۋەي كىرد لە خاچپەرستەكان كەدەسەللاتى خۇييان بەسەر دەرۋازەكانى ھەلەبدا بە ھەي زىر بىكەن داۋاي ئەۋەي كەدەستىيان گىرت بەسەر بەزاغەدا بەم شىۋەيە بارودۇخى ھەلەب بەرە ۋە خراپى رۇيشت ھەتاو ھەكو گەشتە رادەي لەناۋچوون بەقسەي ابن العدىم^۲، خەلگى ھەلەبىش ناچار بوون كەھانا بەرن بۇ خەلەفەتى عەباسى ۋە ۋەلەتى سەلجۇقى لەبەغدا، بەلام كەس بەھانا ئايەن ۋە نەھات بەھۆي سەرقالبوونى سەلجۇقىيەكان بەكىشە خىزانىيەكانە ۋە لەلايەك ۋە لاۋازى خەلەفەتى عەباسىش لەلايەكى ترە ۋە.

● راگە ياندنى رەشېگىرى - نەير - دۇ بە خاچپەرستەكان: نجم الدىن ئىلغازى نەيتۈانى رۈبەروۋى خاچپەرستەكان بېيىتە ۋە، چۈنكە لە طەفەككىن جىبابوۋىيە ۋە گەرايە ۋە بۇ ماردىن بۇ كۆكردىنە ۋەي سەرباز ۋە رىخۇشكەرىك بۇ گەرانە ۋە بۇ جىھاد ۋە پۈبەروۋىيە ۋەي خاچپەرستەكان لە جەنگىكى يەكلا كەرە ۋەدا^۳. ئەۋە بوو لە مادرىن ئىلغازى زىياتر لەبىست ھەزار تۈركمانى كۆكردە ۋە^۴، بەمەبەستى جەنگ كىردن دۇ بە خاچپەرستەكان كەگە مارۆيەكى تۈندى ھەلەبىيان دابو بە شىۋەيەك كەخەرىك بوو خۇراكىيان لىبېرېت، ھەروەھا ئىلغازى

^۱ زىدە الطلپ (۱۸۵/۳ - ۱۸۶).

^۲ ھەمان سەرچاۋە (۱۸۶/۳).

^۳ ھەمان سەرچاۋە (۱۸۶/۳).

^۴ ھەمان سەرچاۋە (۱۸۷/۳ - ۱۹۰).

نیردراوی نارد بۆ به غذا هه تاوه کو ره شبگیر نه فیر ژ به خاچه رسته کان رابگه یه نیت و خه لبعفی
 عه باسی المسترشد بالله و سولتانی سه لجوقی مه حمودی کوپی محمه دی کوپی
 مه له کشاهیش له وکارهی خاچه رسته کان دژ به ولاتی جه زیره ناگاردار بکاته وه که هه ستاون
 به ده ست گرتن به سهر قه لایه که له نزیک ره هاو عطیری فه رمانپه واییان کوشتوه^۱، نه وه بوو
 نجم الدین ئیلغازی پیشتر له گه لطفتکین دا ریک که وتبوو له سالی ۵۱۳هـ/ ۱۱۱۸ز له سهر
 روبه روو بوونه وهی خاچه رسته کان له مانگی صفری سالی دها تودا ۵۱۳هـ/ ۱۱۱۹ز له شام ز
 ئیلغازیش پیش نه و واده دیاریکراوه به ره و ره ها که وته ری و گه مارۆیه کی توندی به سهر دا
 سه پاند، نه مه ش خاچه رسته کانی ناوی ناچار کرد که ریکه وتنی له گه لدا مۆریکه ن به رامبه ر
 به نازاد کردنی نه و دیله موسلمانانه ی که لایانه ، نه ویش به مه رازی بوو مه رجیشی بۆ دانان
 که نابی به ری که ون بۆ یارمه تیدانی نه میری نه نتاکییه له حاله تی روودانی رووبه روو بوونه وه
 له گه لدا نه وانیش ره زامه نندیان پیشاندا نه مه ش به لگه یه له سهر لاوازی و ملکه چی
 خاچه رسته کان له ناوچه ی جه زیره دا بۆ داخوازییه کانی نه میره موسلمانانه کان^۲.

● جهنگی ساحه الدم-گۆره پانی خوین- دوا ی نه وهی که ئیلغازی دلنیا بوو له وهی که
 له پشت وه لی ئی نادریت به ره و ولاتی شام که وته ری و ئۆسامه ی کوپی مباره کی کوپی شبل
 کلابی نه میر طغان نه رسه لانی فه رمانپه وای به دلپس و نه رزنیش هاتنه ناو سوپاکه یه وه و
 پیکه وه به ریکه وتن هه تاوه کو گه شتنه نزیکي الآثارب له زه وی سهر مه دا له ره بیعی یه که می
 سالی ۵۱۳هـ/ ۱۱۱۹ز داو له وی چاوه روانی گه شتنی ظهیر الدین طفتکیننی ده کرد،
 خاچه رسته کانیش به سه رکردایه تی رۆجه ری فه رمانپه وای نه نتاکیه له تل عفیندا
 جیگیر بوو بوون و ده ستیاندایه دروست کردنی شورایه ک تیایدا، به لام به خه یالیا ندا نه ده هات
 که نجم الدین ئیلغازی له و شوینه دا بدات به سه ریاندا، هه روه ها وایانده زانی که (أثارب) یان
 (زورنا) یان ده ست ده که ویت، ته نانه ت نه وه نده له خۆ باپیوون به هوی توکمه یی
 شوینه که یانه وه ناردییان بۆ لای ئیلغازی و پییان ده وت: خۆت ماندوومه که به هاتن بۆ لامان
 ئیمه خه ریکه ده گه یه لات^۳، پاش درێژه کیشانی چاوه روانی ئیلغازی به دیار
 هاوپه یمانه که یه وه، وه لامی خواستی نه میره کانی دایه وه بۆ هیترشکردنه سهر خاچه رسته کان
 به شیوه یه کی غافلگیرانه نه وه بوو خاچه رسته کان به خۆییان نه زانی هه تاوه کو په رچه می

^۱ الجهاد ضد الصليبين في الشرق الاسلامي ل ۱۵۳.

^۲ الامارات الارتقية في بلاد الشام والجزيرة، عماد الدين خليل ل ۲۴۱.

^۳ زبدة الطلب (۱۹۰/۳) الجهاد ضد لبصليبين ل ۱۵۴.

موسلمانان کان بیا بیا بینى كه له هه موو لایه كه وه دهوړى دابوون، نه مهش له رۆژى هه ینى شازدهى ره بیهى یه كه مى سالى ۱۱۹۲هـ/ ۱۱۱۹ز دا بوو پاشان قازى حلب ابو الفضل خشاب هاته دهر وه و تارىكى به پىژى دا بو موسلمانان كان و وړه ی به رزكردنه وه و هیمه تی جولاندن بو حیهاد كړدن، بۆیه موسلمانان له هه موو لایه كه وه هیرشيان كرده سهر خاچه رسته كان و تیر وه ك گولله به سهریاندا دهبارى و له كاتيكدا كه له هه موو لایه كه وه شمشیر خرابووه كهر دنییان و ته نها خه لكى كه مبیان لیده ریا زیو نه وانی تریشیان كوزراویان بریندار بوون، له ناو كوزراوه كانیشدا رۆجهرى فره مانړه وای نه نتاکیه هه بوو كه ده سته پشخه رى كرد له ربه ربه بوونه وه ی موسلماناندا پیش كه شتنى هیزه كانى به یتوالمقه دیس و طرابلس و شویته كانى تر، هه فتاو نه وه نده سواریش له سواره كانى خاچه رسته كان به دیل گیران و هه و لیاندا كه به رامیه ر به سئ سده هزار دینار نازاد بكرین، به لام نجم الدین ئیلفازى به وه قایل نه بوو، به لكو فره مانى كوشتنى هه موویانیدا.

نهم چه نگهش لای میژوونوسه لاتینه كان و نهو میژوونوسه هاوچه رخانه ی كه له وانه وه شتیان گواستوته وه ناسراوه به ساحة الدم - واته گوره پانى حویته، له بهر رۆژى نهو خه لكه خاچه رسته ی كه تیايدا كوزرا له بهرام بهر كوزرانى ژماره یه كى كه م له موسلمانان^۱.

● نهو ره هه ندانه ی كه سهر كه وتن به سهر خاچه رسته كان له جهنگى ساحة الدمدا به ده ستنى هینا: گرنگى نهو شكسته ی كه به سهر خاچه رسته كاندا هات ته نها لهو سهر كه وتن سهر یازیه دانه بوو كه نجم الدین ئیلفازى تۆمارى كرد به سهریاندا، به لكو له وه تپهرى كرد بو دروست بوونى به ره یه كى ئیسلامى یه كگرتوو كه له نه میره موسلمانان كانى شام و جهزیره پیکهاتبوو، به لكو له وهش تپهرى كرد بو دورخستنه وه ی هه لب له هه ره شه ی خاچه رسته كان به تاییهت پاش ده سترگرتنى نجم الدین ئیلفازى به سهر قه لایه كدا له نزك اثارب له هه مان سالد، نه مه جگه له وه ی كه كار ه ساتیكى گه وړه بوو نه نتاکیه ی بیبهش كرد له رۆجهرى سهر كرده و سوپا كه ی، نه مهش وایكرد (سریان) ناشورى و نه رمنه كان له نه نتاکیه دا گومان له به سودى مان وه یاندا له گه ل خاچه رسته كاندا بكن، هه نه مه شبووه پالنه ریان بو خو پزگار كردن له خاچه رسته رۆژناواییه كان له دواتردا^۲، هه روه ها ابن العدیم باسى نهو ده كات كه نجم الدین ئیلفازى دواى كوتایى هاتنى جهنگه كه چووه ختوه ته كه ی

^۱ السرق الادسط والحروب الصليبية (۷۳/۱) الامارات الارتقية ل ۲۴۲.

^۲ الاعتبار ل ۴۰، ۴۱، الحركة الصليبية (۹۳/۱).

رۆجەرو ھەتاوھەکو لەوێ موسڵمانەکان دەسکەوتەکانییانی رادەست کەن، بەلام ئەو ھەموو دەسکەوتەکانی گێڕایەو ھە بۆ جەنگاوەرەکان جگە لەچەکیك نەبێ کە کردیە دیاری بۆ پاشاکانی ئیسلام ھەتاوھەکو خۆشەویستی جیھادی ئیسلامی لەدایاندا دژ بەخاچەرستەکان زیندوو بکاتەو^۱، ھەرۆھا ئیلغازی توانای زنجیرەییەکی سەرکەوتن لەباکوپی شامدا تۆمار بکات، ئەمەش کەشیکی ھێمن و ئارامی بۆ موسڵمانەکان رەخساند و توانیان شکستیکی تەواو بەو سوپایەبێنن کە بەسەرکردایەتی بلدوینی پاشای بەیتولمەدیس بەرێ کەوتبوو بۆ بەدەمەو ھاتنی رۆجەری فەرمانرەوای ئەنتاکییە^۲ نجم الدین ئیلغازیش بەمە وازی نەھێنا، بەلکە لەئەرتاحدا لەگەڵ طفەتکەنی، ھاوپەیمانی دا کۆبویەو ھەریکەوتن لەسەر ھێرشکردنە سەر آثاربو و زردنا و توانییان لەدەستی خاچەرستەکانی بستیئەو، پاشان ئیلغازی بەچەند کەسیکی کەمەو لەموسڵمانان بەرەو دانیت بەرێ کەوت و لەگەڵ بلدوینی پاشای بەیتولمەدیس و رووبەرتی فەرمانرەوای زردنادا پووبەروبوو ھەو شەپ لەنیوانییاندا ھەلگیرسا لەجمادی یەکیمی سالێ ۵۱۳/ک ۱۱۹/ز داو بەسەرکەوتنی نجم الدین ئیلغازی کۆتایی پێتات و خاچەرستەکان شکستییان خوارد و دواي ئەو ی کە نجم الدین راوہ دونانیان خۆیان لەقەلای ھابدا قایمکرد^۳، پاشان نجم الدین ئیلغازی گەرایەو ھە بۆ حەلب و پیاوھەکانیشی لەرێگە گەرانیو ھەدا رووبەری رۆبەرتی فەرمانرەوایی زردنا بوونەو بەھاوڕێییەتی ھیزیک لەخاچەرستان، سوپاکە ئیلغازیش پەلاماری دان و خاچەرستەکانی ناچارکرد کەبگەرێنەو ھە بۆ قەلای ھاب، لەھەمان کاتیشدا رووبەرتی الأبرص بەدیلی کەوتە بەردەستی موسڵمانەکان و ئەوانیش بردیان بۆ حەلب بۆ لای ئیلغازی، ئەویش ناردی بۆ دیمەشق بۆ لای طفەتکین لەوێ زیندانی کرا ھەتاوھەکو بەئازارکۆشتی^۴ . لەکۆتایی جمادی یەکیمی ۵۱۳/ک ۱۱۹/ز ئیلغازی حەلبی بەرەو ماردین بەجێ ھێشت بەھۆی ئەو تەنگژە دارییەو کە پێیدا تێپەری، چونکە حەلبیش ھیندە لاوازبوو کەنەیدەتوانی تیايدا بھێنیتەو^۵ .

● ئابلقەدانی ئەنتاکییە و مۆرکردنی ئاگرەست لەگەڵ پاشای بەیتولمەدیسدا: وێرایی سەرقالیوونی نجم الدین ئیلغازی بەھەندێ کاروباری ئیدارییەو لەماردیندا، بەلام توانی

^۱ زبدة الحلب (۱۹۰/۳) الجهاد ضد الصليبيين ل ۱۵۵.

^۲ الجهاد ضد الصليبيين ل ۱۵۵.

^۳ زبدة الحلب (۱۹۰/۳) الجهاد ضد الصليبيين ل ۱۵۶.

^۴ تأريخ الحروب الصليبية (۲/۳۴۵).

^۵ الجهاد ضد الصليبيين ل ۱۵۶.

سوڀايڪ له تورڪمانه کان ڪڙبڪاته وه له فوراته وه بيانه ريٽيٽه وه به ره و ولاٽي شام له سالي ٥١٤هـ / ١١٢٠ز داو له گه ل طغتكين دا ڪڙويه وه و پيڪه وه به ري ڪه وتن به ره و نه نتاڪيه و گه مارويان به سهردا سه پاند، به لام ده سه لاتييان به سهردا نه شڪا، بويه چوونه ناو قنسرين و شه و رڙڙيڪ گه مارويياند، به لام له وڻش هيچييان پيٽه ڪرا، له م کاته شدا ظهير الدين طغتكين پيشنيري ڪرد بڙ هوريڪه ي ڪه ده ست له گه ماروڊاني هه لگريٽ و هه ريه ڪه ييان بگه ريٽه وه بڙ ولاٽي خوي، نجم الدين ش ناموژگاري هوريڪه ي قبول ڪردو گه رايه وه بڙ حله ب دواي نه وه ي ڪه راده ي به هيري خاچپه رسته ڪاني بڙ ده رڪه وت سه ربازه تورڪمانه ڪانيشي بلاوه يان ڪردو ئيلغازيش ناچار يوو ناگريه ستيڪ له گه ل پاشاي به يتولمه قه ديسدا بلديني دووهم موريڪات به مهرجيڪ مهه رره و ڪفرطاب و باده و ضياع جبل السماق بدريٽه خاچپه رسته ڪان و نه م ناگريه سته ش هه تاوه ڪو ڪوٽايي سال به رده وام بيت^١.

● هه لوه شانه وه ي ريڪه و تنه ڪه: خاچپه رسته ڪان پابه ننه بوو به م ريڪه و تنامه يه وه و جوسليني فرمانپه واي تل باشر له هه مان سالدا ٥١٤هـ / ١١٣٠ز هه ستا به هيري شڪردنه سهر نه و ناوچانه ي ڪه سهر به حله ب بوون، نه مهش خه لڪي حله بي ناچار ڪرد ڪه ناره زاييه ڪي توند بنيڙن بڙ بلديني دووهم پاشاي به يتولمه قه ديس و تيايدا ناگاداري ڪرده وه له هيري شو ده ستر ريٽيه ڪاني جوسلين بڙ سهر موسلمان ڪان، به لام نه و به م شيويه وه لامي دانه وه: ڪه هيچ ده سه لاتيڪم به سهر جوسليندا نيهه^٢، خاچپه رسته ڪانيش به مه وازييان نه هينا، به لڪو له نه نتاڪيه وه هيري شيان ڪرده سهر ولاٽي شيزو ڪڙمه لتيڪيان له موسلمان ڪان به ديگرت و چهند داخوازييه ڪي زوريان خسته به رده م نه ميري عه رهب ابو العساڪر سلطاني ڪوري منقذ نه و يش ناچار يوو له گه لئاندا ريڪ بڪه ويٽ به رامبه ر به وه ي ڪه بڙيڪ پاره يان بداتي^٣، له گه ل هه موو نه مانه شدا خاچپه رسته ڪان هه لي نه بووني ئيلغازيان له حله بدا قوسته وه و بويه له صفر ي سالي ٥١٥هـ / ١١٢١ز هيري شيان ڪرده سهر اثارب و هه ستان به سوتاندني نه و خانوو ده غل و دانه ي ڪه تيايدابوو، بلديني دووهميش هيري شي ڪرده سهر خودي حله ب و گه ماروييه ڪي توندي به سهردا سه پاند ڪه بووه هوي نه وه ي په نجا ڪه س له خه لڪه ڪه ي بينه ديبل به ده سستيه وه، حله بيه ڪانيش سه رڪه و توبوون له رزگار ڪردني براڪانييان و توانييان

^١ هه مان سه رچاوه ل ١٥٢.

^٢ هه مان سه رچاوه ل ١٥٧، ١٥٦.

^٣ هه مان سه رچاوه ل ١٥٦.

خاچپه رسته کان ناچار به کشانه وه بۆنه نتاکیه بکه^۱، وادیاره نجم الدین ئیلغازی ناچار بو ماوه یه که له له ماردیندا بمینینه وه، نه مهش وایکرد که نامه بنیژیت بۆ سوله یمانی کوپی ئیلغازی جیگری خۆی له حه له بدا و فرمانی پی بکات که پیککه وتن له گه له خاچپه رسته کاندای مۆریکات، به پیی نه م ریککه وتن ههش خاچپه رسته کان ده ستیان گرت به سه ر سرمین و لیلۆن و هه ندی له ناوچه کشتوکالییه کانی ده ورپه ری حه له بو اثارب^۲.

• یاخیبوونی سلیمانی کوپی ئیلغازی له باوکی: هه رچه نه ده نه و ریککه وتن ی سوله یمانی کوپی ئیلغازی مۆی کرد له به رژه وه نه دی موسلمان ه کاندانه بوو، به لام سوله یمان هه ولای نه دا بۆ چاره سه رکردنی نه و پشوی و شله ژانه ی که به سه ر حه له بدا هات، به لکو یاخیبوونی خۆی دژ له باوکی سه ره به خۆی خۆی له حه له بدا راگه یاند، نه م هه نگاوه شی خاچپه رستانی هاندا بۆ ته نگ هه لچنین به حه له بو داگیرکردنی هه ندی ناوچه له ده ورپه ریدا نه مهش له جمادی دووه می سالی ۱۵۱ ک ۱۱۲۱ زدا، داویان له سوله یمانی فرمانپه وای کرد که ده سته ردار ی اثارب بیته بۆ به لدوینی دووه می پاشای به یتولمه قه دیس، به لام دانیشتوانی موسلمان ی اثارب ناماده نه بوون ملکه چی خاچپه رسته کان بن نه مهش به لدوینی ناچار کرد هه تاوه کو پاشه کشه بکات بۆ نه نتاکیه و له ویشه وه بۆ به یتولمه قه دیس^۳.

• له ناو بردنی یاخیبوونه که: نه جمال دین ئیلغازیش هه ر که هه والای یاخیبوونی کوپه که ی بیست له حه له بدا یه کسه ر که وته ری به ره و حه له بو هه مو نه وانه ی سزادا که له پشت یاخیبوونی کوپه که یه وه بوون، کاتی سوله یمان نه و سزا تونده ی بینی که به سه ر هاوکاره کانی دا سه پیتر ترسا و هه لات بۆ دیمه شق و داوی مافی په نابه یته ی له طفتکبینی فرمانپه وای کرد، نه وه بوو هه ر که که بارودۆخ بۆ ئیلغازی یه کلابوویه وه و توانی کوتایی به ناژاوه که بینیت، بدر الدوله سوله یمانی کوپی عبداالجباری کوپی نه رته قی برازای تیادا دانا وه ک جیشینی خۆی، نه ویش ریککه وتنیک یه که ساله ی له گه له خاچپه رسته کاندای مۆر کرد، نامانجی ئیلغازیش له و ریککه وتن هه بۆ سورد وه رگرتن بوو له کات هه تاوه کو بگه ریته وه دیاره کرو هه تاوه کو پی ده کری هیژ کوپکاته وه بۆ دووباره هیژش کردنه سه ریان، وپرای مه ترسی له وه ی که خاچپه رسته کان هیژش بکه نه سه ر حه له بو برازا که شی نه توانی به رپه رچیان بداته وه^۴.

^۱ زبدة الحلب (۱۹۹/۲) الجهاد ضد لصلیبین ل ۱۵۷.

^۲ زبدة الحلب (۱۹۹/۹-۲۰۵) الجهاد ضد الصلیبیین ل ۱۵۷.

^۳ زبدة الحلب (۱۹۹/۹-۲۰۵) الجهاد ضد الصلیبیین ل ۱۵۷.

^۴ الامارات الادتیقه ل ۶۰.

له ماردینیشدا نجم الدین ئیلغازی توانی زۆرتترین خه‌لکی تورکمان کۆبکاته‌وه و پاشان به‌ره و لا‌تی شام بیانبات له مانگی ره‌بیعی دووه‌می سالی ٥١٦ ک/ ١١٢٢ز، به‌سود وهرگرتن له و نا‌کۆکیه‌ی که له‌نیوان به‌لدوینی پاشای به‌یتولمه‌قه‌دیس و یونزی فه‌رمانه‌وه‌ی طرابلسدا هه‌بوو، به‌لام نجم‌الدین ئیلغازی نه‌یتوانی سه‌رکه‌وتنیکی یه‌کلاکه‌ره‌وه به‌ده‌ست بێنیت به‌سه‌ر خاچه‌رسته‌کاندا، سه‌رباری په‌یوه‌ندی کردنی بلکی کوپی به‌رامی کوپی ئه‌رته‌ق و ظهیر الدین طغتكین پیوه‌ی، به‌لام نه‌یتوانی ده‌سه‌لات و هه‌ژمونی خۆی به‌سه‌ر ته‌واوی ناوچه‌ی حه‌له‌بدا به‌سه‌پنیت^١.

● کۆچی دوا‌ی ئیلغازی و کاریگه‌ری له‌سه‌ر موس‌لمانانه‌کان: له‌مانگی ره‌مه‌زانی سالی ٥١٦ ک/ ١١٢٢ز ئیلغازی هه‌ستی خراپ‌بوونی باری ته‌ندروستی کرد و گه‌پایه‌وه بۆ میافارقین و له‌ویش گیانی سپارد، به‌و نه‌ندازه‌یه‌ش که کۆچی دوا‌ی ئیلغازی کاره‌سات‌بوو بۆ موس‌لمانانی و لا‌تی شام و جه‌زیره به‌گشتی، به‌لام ئه‌م کاره‌ساته گه‌وره‌تریو بۆ خه‌لکی حه‌له‌ب، چونکه نجم الدین ئیلغازی ئومیدی خاچه‌رسته‌کانی بری‌بوو بۆ ده‌ست گرتن به‌سه‌ر حه‌له‌بدا، گرنگی کۆچی دوا‌ی ئیلغازی ته‌نها به‌مه‌وه نه‌وه‌ستا، به‌لکو بووه هۆی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی میرنشینه‌که‌ی و له‌نیوان مناله‌کانیدا دابه‌شکراو حسام الدین تمرتاش ماردین و سوله‌یمان میافارقینی به‌رکه‌وت و حه‌له‌بیش به‌ده‌ست سلیمانی کوپی عب‌الجباری کوپی ئه‌رته‌قی برا‌زایه‌وه مایه‌وه، بلکی کوپی به‌رامی کوپی ئه‌رته‌قی‌ش قه‌لا‌ی خرت‌برتی به‌ده‌سته‌وه مایه‌وه و دواتریش حه‌پانی خسته‌سه‌ر^٢. سه‌رباری ئه‌وه‌ی که حه‌له‌ب پێشتر پشنتی به‌و سه‌ربازه تورکمانانه ئه‌به‌ست که ئیلغازی کۆی ده‌کردنه‌وه له‌با‌کوپی جه‌زیره‌وه، به‌لام دواتر ئه‌و په‌گه‌زه مروّیه‌ی له‌ده‌ستدا که هه‌میشه تایی ترازوی موس‌لمانانی به‌سه‌ر خاچه‌رسته‌کاندا زāl ده‌کرد، ئه‌مه‌ش حه‌له‌بی کرده ئامانجی هێرشه‌کانی خاچه‌رستان به‌هۆی لاوازی و که‌م توانایی سوله‌یمان کوپی عب‌الجباری کوپی ئه‌رته‌قی فه‌رمانه‌وه‌ی له‌به‌رامبه‌ر هێرشه‌کاندا، ئه‌وه‌بوو هه‌لی مردنی نجم الدین یان قۆسته‌وه و به‌سه‌رکردایه‌تی به‌لدوینی دووه‌می پاشای به‌یتولمه‌قه‌دیس هێرشیان کرده سه‌ر بزاعه و بالس له‌سه‌ر رووباری فورات و به‌مه‌شه‌وه نه‌وه‌ستان، به‌لکو توانیان ده‌ست بگرن به‌سه‌ر قه‌لا‌ی البیره‌دا، هه‌تا وه‌کو وایلیه‌تات حه‌له‌ب له‌لایه‌ن خاچه‌رسته‌کانه‌وه ئاب‌لوقه‌ دراب‌وو، ئه‌مه‌ش سوله‌یمانی ناچار کرد

^١ نور الدین محمود والصليبون حسن حبشي ل ٢٠.

^٢ الجهاد ضد الصليبيين في الشرق الاسلامي ل ١٦٠.

که ریچکه و تننامه یه کیان له گه لدا مؤریکات له سالی ۵۱۷هـ/ ۱۱۲۳ز که به پیتی نه و ریچکه و تننامه یه سوله یمان دستی له قه لای اثارب هه لگرت بۆیان^۱.

۷- **بلکی کوپی بهرامی کوپی نه رته ق:** بلکی کوپی بهرام فه رمانپه وای قه لای (خرتبرت) پاش نیلغازی مامی نالای جیهادی هه لگرت و رکابه ریچی سه سه ختی خاچه رسته کان بوو، زۆر خولای له ناویردنی خاچه رسته کان بوو نه که به ته نه له جه زیره دا، به لکو له ته وای ولاتی شامدا، کاره سه ره کییه کانی هه ره له کاتی نه خۆشی نجم الدین نلغازی مامیه وه ده ست پێ کرد له ره جه به سالی ۵۱۶هـ/ ۱۱۲۳ز به گه مارۆدانی ره ها، به لام نه یتوانی داگیریکات دوی گه مارۆیه کی دورودریژ، نه مه ش ناچاریکرد هه تاوه کو پاشه کشه بکات، خاچه رسته کانیش له بهر نه مه هۆیه گه شتنه نه و بپوایی یه که پێویسته کۆمه کی له جوسلینی دوزمنی سه سه ختی موسلمانانه کانه و که زۆر ته ماعکاربوو وه ریگرن. که له وکاته دا له گه ل بلدیونی پاشای به یتولمه قه دیسدابوو له البیره، لیژه شدا نه یانویست سود له بلادیوونه وه ی سه ریاژه کانی بلکی کوپی به هرامی کوپی نه رتق وه ریگرن پاش گه پانه وه ی له ره ها، به لام بلکی کوپی بهرام توانی بۆ سه یه که بۆ جوسلین و خاچه رسته یه کی قوپو لیته وه تێریو له ناوی باران نه مه ش بووه هۆی نه وه ی که نه سه په کانیانی له ناو لیتاودا گیریکات و له هه مان کاتیشدا خۆی و پیاوه کانی که له چوار سه د سوار تێپه ریان نه ده کرد تیربارانییان کردن و ته نه ها ژماره یه کی که میان لێ ده ریاژبوو جوسلین و جالیرانی پورزای فه رمانپه وایی البیره ش له سالی ۵۱۶هـ/ ۱۱۲۲ز دا ده ستگیرکران له نه نجامی نه مه سه رکه و تنه ی بلکی کوپی بهرام هیزو ناویانگی مه عه وی خاچه رسته کان له ولاتی شامدا له ناوچوو، هه ره ها ئاره زووی په لاماردان و لیدانیان له لایه ن موسلمانانه کانه وه په ره ی سه ند^۲. بلکی کوپی بهرامی کوپی نه رته قیش هه ولیدا له جوسلین و هاوړی دیلکراوه کانییه وه به لیئنی به ده سه ته وه دانی ره های ده ست که ویت به رامبه ر به نازادکردنیان، به لام نه وان نه مه یان ره تکرده وه وتیان: ئیمه ولاته که مان وه کو حوشر وایه بۆمان، هه رکاتی حوشره که مان مرد نه بی بگوئینه وه بۆ حوشریکی تر، نه و شویتانه ش که به ده ست ئیمه وه بوو نیستا به ده سه تی خه لکی تره وه یه^۳، پاشان بلکی کوپی بهرام دیله کانی برد بۆ قه لای خرتبرت و چه ند که سیکی راسپارد بۆ پاسه وانی کردنیان و له سالی ۵۱۷هـ/ ۱۱۲۳ز به ره وه قه لای کرکری سه ر به میرنشینی ره ها که و ته ری بۆ ده ست

^۱ زیده حلب (۳۰۶/۲) الجهاد ضد الصليبيين في الشرق الاسلامي ل ۱۶۰.

^۲ نور الدين محمود والصليبيون حسن حبسي ل ۳۰.

^۳ الجهاد ضد الصليبيين في الشرق الاسلامي ل ۱۶۰.

به سه راگرتنی^۱، پاشا به لدوینی پاشای به یتولمه قه دیسیش که سه ره رشتی ره هاو نه تناکیه شی گرتبوه نه ستو ده رکی به وه کرد که پیویسته له سه ری هه ولیدات بۆ رزگار کردنی جوسلین له دیلی و ری بگریخت له داگیر کردنی کرکر له سه ره دهستی بلکی کوپی بهرام و بۆ موسلمانانی سه لمینیت که هیزی خاچه رسته کان هیشتا توانای گورز وه شانندن و هیترشی ماوه، بۆیه بلدوین به سه رکردایه تی سوپاکه یه وه چوو ده ره وه هه تاوه کو گه شته که ناری رۆژه لاتی روباری سنجه که یه کیکه له لقه کانی فورات به ئاراسته ی سه ریا زگی بلکی کوپی بهرام که گه مارۆی له سه ره کرکر هه لگرتبوو و گه پرا بویه وه بۆ پووبه پووبونه وه ی بلدوینی دوو ه می پاشای به یتولمه قه دیس، جهنگ له نیوان هه ردوو لادا له نۆزده ی مانگی صفری ۱۲۳/ ۵هـ زدا هه لگیرساو سه رباری که می سوپای موسلمانان کان، به لام شکستیات به خاچه رسته کان هیئا گرنگی نه م جهنگش ته نها له سه ره که وتنی بلکی کوپی بهرامدا نه بوو، به لکو له وه ش تیپه ری بۆ به دیل گرتنی بلدوینی دوو ه م پاشای به یتولمه قه دیس و ده سترگتن به سه ره قه لای کرکردا، پاشان بلك دیله نوکیه ی برد بۆ قه لای خرتبرت و خستییه پال جوسلین و سه رکرده خاچه رسته کانی تر^۲ به م شیویه هه موو میرنشینه خاچه رسته کان، ره هاو نه تناکیه و شانیشینی به یتولمه قه دیس چۆلبوو له سه رکرده کانیاان، نه مه ش بووه هۆی شله ژانی باری خاچه رسته کان له جه زیره و ولاتی شام، به لام هیزه ئیسلامیه کان له ولاتی شام له و کاته دا نه یانتوانی نه م هه له بقۆزنه وه و میرنشینه کانیاان له ناوبه رن و کۆتایی به مه ترسیان بیئن^۳.

● گه مارۆدانی حه له ب له لایه ن خاچه رسته کانه وه: سه باره ت به بلکی کوپی به هرامی کوپی نه رته ق نه وه دوا ی نه وه ی که دیله کانی کۆکرده وه له قه لای خرتبردا هه ستا به رۆیشتن به ره و حه ران بۆ ده ست به سه راگرتنی له ره بیعی یه که می سالی ۱۲۳/ ۵هـ، نه مه ش به مه به سستی به هیتر کردنی پیگه ی خۆی و نه مه شی بۆ چوو سه ر، هه ره ها بلکی کوپی بهرام ئاره نووی ده سگرتنی به سه ره حه له ببشدا هه بوو که له ژیر ده سستی سلیمانی کوپی عدا لجا ردا بوو دوا ی نه وه ی ده ستیگرت به سه ره حه راندا، چونکه گرنگی حه له بی ده زانی له رووی ستراتیژی وه، که ناتوانی هیچ نه نجامیکی یه کلاکه ره وه به ده ست بیئیت نه گه ر حه له ب نه خاته سه ر میرنشینه که ی، هه تاوه کو بنکه یه کی هه بیئت له ولاتی شامدا و به هۆیه وه بتوانیئت له روبه ریکی

^۱ زبدة الحلب (۳/ ۳۰۶) الجهاد ضد الصليبين في الشرق الاسلامي (۱۶۰).

^۲ نور الدين محمود والصليبيون في الشرق الاسلامي ل ۱۶۱.

^۳ الجهاد ضد الصليبين في الشرق الاسلامي ل ۱۶۰.

فراواندا جموجۆل بکاتو یه کلابیته وه بۆ کوشتاری خاچهرسته کان^۱، هر بۆیه بلکی کوپی بهرام گه مارۆی خسته سهر چه له ب هه تاوه کو دانیشتوانی ناچار کرد که له بهره به یانی جمادی یه که می سالی ۵۱۷هـ/ ۱۱۲۳زدا^۲ به دهسته وهی بدن، به لام بلکی کوپی بهرام نهیتوانی زیاتر بهرده وام بیته له سهر کوشتاری خاچهرسته کان له شامدا، چونکه هه والی هه لاتنی جوسلینی له بهندیخانه پی گهشت به یارمه تی کومه لی له ئهرمه نه کان له وانه ی که بلکی کوپی بهرام له خرتبرتا به باشی مامه له ی له گه لدا کردبوون، بۆیه له ره جه بی هه مان سالدا ۵۱۷هـ/ ۱۱۲۳ز به خیرایی گه پایه وه بۆ خرتبرت و توانی ئاسایشی بۆ بگێژێته وه و دیله کانی تریش بگۆژێته وه بۆ چه پان دوا ی سزادانی ئه و ئهرمه نیانه ی که له وییوون^۳. جوسلینی فه رمانپه وای ره هاش که له بهندیخانه ده ربازبوو توانی سوپایه ک له خاچهرسته کانی به یتولمه قه دیسو و نه تاکیه پیک بیئو و به ره و چه له ب به پێ بکه ویت ته نگ به موسولمانه کانی ئه و شاره هه لچنی، به مهش وازی نه هیئا، به لکو گۆپی موسلمانه کانی له ناوچه کانی ده ور به ریدا هه لدا یه وه گو مارۆ که شی هه تاوه کو مانگی ره مه زانی سالی ۵۱۷هـ/ ۱۱۲۳ز بهرده وام بوو، به لام کاتی نهیتوانی داگیری بکات ناچاری گه رانه وه به ره و تل باشر بوو، به لام دوا ی گه رانه وه ی جوسلین بۆ تل باشر چه له ب رزگاری نه بوو له گه مارۆدان له لایه ن خاچهرسته کانه وه، به لکو دووچاری گه مارۆیه کی تر بوویه وه له لایه ن خاچهرسته کانی نه تاکیه وه، ئه مهش بووه هۆی بچرانی په یوه ندی له نیوان چه له ب و ناوچه موسلمان نشینه کانی تر له شامدا، ئه و ناوچهانی که ئازوقه و که لو په لیان بۆ ده نارد^۴. له م حاله شدا بلکی کوپی بهرامی کوپی ئه رته ق ناچار بوو په نابه ریت بۆ نه قشنقری برسقی، فه رمانپه وای موصل و ظهر الدین طفنکین فه رمانپه وای دیمه شق بۆ لابردنی ئه و سته مه له سهر خه لکی چه له ب و لێدانی خاچهرسته کان به شیوه یه ک که بلکی کوپی بهرام بتوانیت پاش ئه وه بگه ریته وه بۆ چه له ب و کاروباره کانی ریک بخته وه، بۆ ئه م مه به سته ش له سالی ۵۱۷هـ/ ۱۱۲۳ز دا هه ریه ک له نه قسنقرو ظهر الدین طفنکین به سه رکردابه تی هیزه کانی یانه وه گه شته لای و له فوراته په پینه وه و له عزاز لایاندا، به لام ئه و خاچهرسته کانه ی که کۆبوونه وه تیایدا توانیان موسلمانه کانی تیادا وه ده رنێن بۆیه هه ریه که یان گه پانه وه بۆ ولاتی خۆی و بلکی کوپی بهرامیش له سالی ۵۱۸هـ/ ۱۱۲۴ز چوو

^۱ تلامارت الادتیة ل ۲۶۸.

^۲ الكامل في التاريخ (۶۳۲، ۶۳۳/۸).

^۳ الجهاد ضد الصليبيين في الشرق الاسلامي ل ۱۶۱.

^۴ الجهاد ضد الصليبيين في الشرق الاسلامي ل ۱۶۱.

حەلەبەووە کۆمەڵێک لە نەیارانی تیادا لەناو بردو پشێوی و جەردەیی تیا نەهێشت و یەكێك لە كچه كانی رضوانی مارە كرد بۆ بته و كردنی پەيوەندی لەگەڵ سلجوقییه كاندا حەلەبی كردە پايتەختی خۆی و بنكه يەك بۆ دەرچوون بۆ لێدانی خاچە رسته كان، هەریە مەشەووە نەوەستا، بەلگە دیلە كانی لە حەلەبەووە بۆ گواستەووە و لە قەڵای حەلەبدا زیندانی كردن، دیارە ئەم كارەشی بۆ دلتیابوون بوو لە هەر هەولێك كە بۆ رزگار كردنیان بدرێت لە كاتی دوركەوتنەویدا لێیان، بەلگەش لە سەر ئەمە ئەو یە كاتێ تێپێکی سەربازی ئامادە كرد لە صفری سالی ٥١٨ هـ / ١١٢٤ ز بۆ جەنگ كردن دژ بە خاچە رسته كان لە عزاژدا لەگەڵیاندا نەروێشت نەوەكو هەندێ لە دانیشتوانی نە یاری لە حەلەبدا ناپاکی لەگەڵدا بكن و دیلە كان ئازاد بكن.^١

• كۆژانی بلکی كۆپی بهرام: مەرگ مۆلەتی بلکی كۆپی بهرامی نە داو لە كاتی كیدا كە فەرەنجە كانی گەمارۆ دا بوو لە لای قەڵای منیجدا مەرگ یەخە ی پێگرت بە هۆی تیرێکی وێڵەووە كە بە رێكەوت و بوو هۆی گیان لە دەستدانی، ئەو بوو سەربازە كانی شەژان و بلاو بیان لێكرد و بە كۆژانی مۆسڵمانە كان پیاویکی مەزنیان لە دەستدا كە كردەووە كانی سەلماندیان سەهركردەو فەرماندە یەكە كە هەولی ئەدا بۆ یەكخستنی مۆسڵمانە كانیدا لە شام و جەزیرەدا دژ بە خاچە رسته كان، ئەشتوانین بڵێین بە كۆژانی بلکی كۆپی بهرام لە سالی ٥١٨ هـ / ١١٢٤ ز كۆتای هات رابەراییە تێكردنی بزواتی جیهادی ئیسلامی لە لایەن ئەوتە قیەكانەووە، هەرچەندە حسام الدین تمرتاشی كۆپی ئیلفازی توانی دوا ی كۆژانی بلکی كۆپی بهرام دەست بگرت بە سەر حەلەبدا، بەلام لە سەر دەمی ئەو دا حەلەب بارو دۆخیکی ئارامی نە بوو، بەلگە بارو دۆخی تێكچوو و مۆسڵمانان تیایدا لاوازیوون، چونكە گەنجیتی و یاری كردن فەرمانڕەوایی و هەولێدانی لە بیر بردەووە، تەنها بەم تەمبەلی و خەمساردیەشەووە نەوەستا لە بەرامبەر جیهاد كردندا، بەلگە میانجیگەری أبی العساكر سلطانی كۆری منقذی فەرمانڕەوای شیزەری قبولكرد بۆ ئازاد كردنی بلدوینی پاشای بەیتولمەقەدیس كە دیلی بلکی كۆپی بهرام بوو.^٢ ئەمەش بوو هۆی زیاد بوونی ئارەزووی خاچە رسته كان و بەرزبوونەووە و ڕەیان بۆ لێدانی مۆسڵمانان و کاریگەری زۆریشی هەبوو لە بەهێز كردنی بەرگری خاچە رسته كان بۆ زاوتی زیندوو كردنەووە ی بێرۆكە ی جیهادی ئیسلامی كە لە قۆناغی

^١ زبدة الحلب (٢١٦/٢-٢١٧) الجهاد ضد الصليبيين ل ١٦٤.

^٢ الجهاد ضد الصليبيين ل ١٦٣، ١٦٢.

داماتودا كه ئەقسىنقر برىسقى و فەرمانپەرەى موصلى و ظهير الدين طغنىكىنى فەرمانپەرەى ديمەشق رابەرەيه تىيان دەكرد^۱.

۸- جيهادى ئەمىرى موصلى ئاق سنقر برىسقى بۇرژىگاركردىنى حەلەب:

۱- حەلەب بەرەنگارى خاچپەرستەكان دەپيىتەوه: حەلەب چەندىن جار روبەرەوى فشارو هيرشى خاچپەرستەكان بويه وه هەر له دەستپيكردىن شالوى خاچپەرستەكان بۆ سەر ولاتى شامو جەزيرە، ترسناكترين و ديارترينى ئەو هيرشانهش لەسالى ۵۱۸ك بوو، ديارە ئەو داگيركەرانه گرنگى لەپادەبەدەرى ئەم شارەيان دەزانى بەتاييەت كەوهك ناوهندىكى ستراتيژى زىندوو بەكاردهات لەبوارى مۆيى و سەربازى و سياسى و ئابورى و هتاه كانى گواستەوهدا چونكه ئەكەويته ناوهندىكى تۆكمەى نىوان دوو مىرنشيني خاچپەرستەوه، كەئەوانيش: مىرنشيني بەهال رۆژمەلاتى جەزيرەى فوراتەوه و ئەنتاكيە لەرۆژئاواوه لەسەر دەرياي ناوەرەست ئەمەش واليدەكرد كەلەيك كاتدا بتوانيت پەيوەندى بكات بەو هيرشە ئيسلاميه توركماناى لەجەزيرە و فورات و ئەنادۆل و باكورى شامدا بلۆبوبونەوه ئەمەش بناغەيهكى بەهيزە بۆ بەردەوامبوونى بزوتى جيهاد و يەديهتتاني چەند ئامانجىكى يەكلاكرەوه دژ بەخاچپەرستەكان لەبەرامبەريشدا داگيركردىن حەلەب و لكاندىن بەقەرەوى خاچپەرستەوه هاتوجۆى نىوان رەهاو ئەنتاكيە مسۆگەر دەكات و پيكرهتتاني يەكيتى سەربازى و سياسى لەنىوانياندا خيراتر دەكات كەرۆلتيكى ترسناكى دەپي لەبەرژەوهندى داگيركەرەن^۲. ديارە خەلكى حەلەبىش دەرەكان بەگرنگى كۆتايى هيتان بەم بارودۆخە پەرلە راوكييه و پيويستى رادەستكرنى بەئەمىرىكى بەهيزكرد بوو بۆيە نارديان بەدواى ئيلغازى ئەرتەقيدا كەفەرمانپەرەى دياربەكرىبو داوايان لىكرد بەرەو ئەوي بەريكەويته هەتاوهكو شارەكەى رادەست بكەن، لەسالى ۵۱۱ك دا ئەويش پيشپەرەوى كرد بەرەو حەلەب كاروبارەكانى گرتە دەست و دەسلەتتى خۆى بەسەر هەموو ناوچەكانيدا سەپاند، بەلام سەرقال بوونى ئەم پياوه بەكاروبارى مىرنشينهكەى خۆيه وه لەزۆريەى كاتەكاندا دەبووه هۆى ئامادەنەبوون و پشتگۆى خستنى كيشەكانى حەلەب، خاچپەرستەكانيش ئەمەيان دەقۆستەوه و هيرشەكانيان بۆ سەر حەلەب چر دەكردهوه، هەرکە ئيلغازى ئەرتەقى لەپەرەزانى سالى ۵۱۶ك كۆچى دواى كرد خاچپەرستەكان هەولياندا ئەم هەلە بقۆزنەوه بۆ دابەشكردىن

^۱ هەمان سەرچاوه ل ۱۶۳.

^۲ دراست تاريخى ل ۱۲، ۱۳.

میرنشینە که لەنێوان کۆپەکانی داو دا برینی حەلب لەو هیزانە که لە دیار بە کردا دەجەنگان لە پێناو بە دەسەڵاتیانی چەند سەرکەوتنیکی خێرا لە باکوپی شامدا، بەلام دەرکەوتنی بلکی کۆپی بهرام برازای و رابەراییەتی کردنی بزاوتی جیهاد لەلایەن ئەو وە دژ بە خاچەپرستەکان، بوووە رێگر لە بەردەمیانداو حەلبی لەمە ترسییەکی مسۆگەر رزگار کرد، بەلام کۆزانی بلك دواى سالتیک لەبوونی بە فرمانپەرەوای گواستەنەوای فرمانپەرەوایەتی بۆ حسام الدین تەمەتاشی نامۆزای که ناسراو بوو بە لاوازی و دۆپاوی، رێخۆشکەریو لە بەردەم خاچەپرستەکاندا هەتاوێ کو توندترین بەرامبەر بە حەلب و بە ناوای خۆیان بگەن که خۆی لە دەست بە سەرگرتندا دەبینییەو، هەر وەها میژوونوس ابن العدیم باسی چۆنیەتی خراپبوونی بارودۆخی حەلب دەکات پاش وەرگرتنی دەسەڵات لەلایەن تەمەتاشەو، ئەلئ : سەبارەت بە تەمەتاش ئەو کاتئ بوو پاشای حەلب مەندالی و یاریکردن هەڵدان و جیهاد و کاروبارەکانی حوکمرانی لەبەر بردەو، بۆیە بارودۆخ بەرەو خراپیی رۆشت و موسوڵمانەکان لاوازبوون^۱، هەر وەها تەمەتاش فرمانپەرەوایی خۆی بە ئازادکردنی بلدیونی پاشای بەیتولمەقەدیس دەست پێکرد که پێشتر لەلایەن بلكەو بە دیل گیرابوو، ئەمەشی بەرامبەر بە پارەیکە که م کرد، تەمەتاشیش لەزینداندان ئازادی کرد و هینای بۆ مەجلیسی خۆی و پێکەو^۲ نانیاان خوارد و پاشان تەمەتاش عەبایەکی پاشایانەى کرده سەر شانی و ئەسپەکانیان بۆ هینایەو که پێشتر بلك لێی سەندبوو^۳، بەلام پاش ئەو رۆزی نه خایاند تەمەتاش پاشەکشەى کرد بۆ دیار بە کری ولاتی خۆی، هەتاوێ کو سیاسەتی دابراپەرەو بکات و تیریک بۆ دۆزمنان نه هاوێژئ، بەم شیوەیەش هەلیان بۆ پەخسا هەتاوێ کو گەمارۆی سەر حەلب توند تر بکەن و ئەو ئامانجەیان بەدی بیننکه چەندین سال بوو خەویان پێو دەبینی، بەم شیوەیە حەلب لەسالی ۵۱۸ هە گەمارۆیکە بەخۆو بینی که ترسناکترین گەمارۆبوو که لەمیژووی دوورودرێژی جەنگە خاچەپرستەکاندا رووبەرپووی بێتەو^۴.

ب- ئاپاکی نواندنی دببسی کۆپی صدقەى مەزیدى ئەمیری حله : هەڵدان بۆ رووخانی حەلب بە ناپاکییەک دەستی پێکرد که یەکیک لە ئەمیرە عەرەبەکان پێی هەستا بە ناوی دببسی کۆپی صدقەى مەزیدى ئەمیری حیللە که ئەکەوێتە باشووری بەغداو، ئەم پیاوێ لە دەست خیاڵەتی عەباسی و سولتانی سەلجوقی هەڵاتبوو بەهۆی وروژاندن و پیلان گێڕی بەردەوامی

^۱ زبدة الحلب (۲/۳۰۲).

^۲ الاعتبار ل ۱۰۳، ۱۲۰، ۱۲۱.

^۳ دراسات تاريخية د. عماد الدين خليل ل ۱۴.

له دژيان، نه وه بوو به خاچه رسته کانی ووت: که نه و پشتيوان و هاوکاري له حله ب دا هيه و هرکاتې به سرکردايه تي سوپايه که وه ببينن ولا تي پاده ست نه که ن، له ووشتانه ش که به خاچه رسته کانی ووت: خه لکه که ي شيعه ن و به هؤي مه زه به وه مه يليان بو من هيه، هرکاتې بمبينن ولا ته که م نه دهن به ده سته وه، له پيښا و نه م يارمه تيبه شدا پاره يه کی زوري پيښان^۱، هه روه ها بلدوين به ليني دا به نه ميري نه نتا کيه و نه ميري ره ها که شتي زوري پيشکه ش بکات له به رامبه ر يارمه تيدانيد او وتي: من له حله بدا جيگرو گوپرايه لي^۲، نه م^۳، له کو تاي شدا تواني له گه ل خاچه رسته کاند ا بگاته ريککه و تنيک که به پي^۴ نه م ريککه و تنه حله ب بو نه و ده بيت، به لام مال و سامان و چنه د شوينيکي نزيک حله ب بو نه وان بيت^۵، نه وه بوو بلدوين به سرکردايه تي هيژه کانييه وه پيشره وي کردو له پووياري قوي قدا له نزيک حله ب لايد او هه موو ناوچه کشتوکالييه کانی د وروبه ري تيکدا پاشان به ره و حله ب به ري که و ت له کوتايي شه عباني ۵۱۸ هـ گي شته ناوي و جوسليني نه ميري ره هاش به هاورييه تي دبيسي کوپي صدقه^۶ پيشره ويان کرد- دبیس وه ک باو باپرائي شيعه بوو^۷ به ره و ناوچه يه کی تري د وروبه ري حله ب و به هه مان شيوه هه ستان به تيکداني زه ويه کشتوکالييه کانی، نه و زيانانه ش به نزيکه ي سه د هه زار دينار مه زه نده ده کرا، پاشان له گه ل بلدويندا که و تنه پي و چوونه ناو حله به وه، له ویش کو مه لي (خيانه تکاری) تر له گه لياندا کو بويه وه و له پيښا و دلنيابوون له به رژه وه ندييه کانين و دابه شکرخي ده سکه و ته کان له حاله تي گيراني حله بدا: له وانه سولتان شاي کوپي رضواني سلجوقي و عيسي کوپي سالمي کوپي مالکی عه قيلي و ياغي سيان کوپي عبدالجباري نه رته قی..... هه موويان له هه موو لايه که وه گه مارويان خسته سر حله ب^۸ و خويان له سر مانه ويه کی دورودريژو راهي نمان بپريارياندا به جيي نه هيلن

^۱ الکامل في تاريخ (۶۴۳/۸).

^۲ زيد تاريخ دمشق ل ۲۱۲.

^۳ الاعتبار ل ۱۰۳، زبدة حلب (۲۲۲/۲-۲۲۳).

^۴ دراسات تاريخية د. عماد الدين خليل ل ۱۵.

^۵ سير اعلام النبلاء (۶۱۳/۱۹).

^۶ زبدة حلب (۲۲۵/۲-۲۲۶).

هه تاوه كو داگیرى ده‌که‌ن، خانوشیان بۆ خۆپاراستن له‌گه‌رماو سه‌رما بنیاتنا^۱، ئه‌مه‌ وێرای سێ سه‌د خێوه‌ت، له‌کاتی‌کدا که‌ ئه‌و له‌حه‌له‌بدا ته‌نها پێنج سه‌د سوار هه‌بوو^۲.

ج- **کاری دوژمن کارانه‌ی خاچه‌رسته‌کان دژ به‌خه‌لگی حه‌له‌ب:** داگیرکه‌ران هه‌ستان به‌هێرشى به‌رده‌وام بۆ سه‌ر حه‌له‌ب و دره‌خته‌کانیان به‌ی و بیستان و زه‌وییه‌ کشتوکاله‌کانیان تێکدا ئه‌مه‌ش وه‌ک هه‌ولێک بۆ روخانی ئابووری حه‌له‌ب که‌پشتی به‌کشتوکال ده‌به‌ست به‌پله‌ی یه‌که‌م، هه‌روه‌ها هه‌ستان به‌تێکدانی شوپنه‌کان و هه‌لدانه‌وه‌ی گۆڤی موسڵمانه‌کان و بردنی کفنه‌کانییان و تابوته‌کانیشیان بۆ نان خواردن به‌کارده‌هێنا، هه‌روه‌ها قاچ و ده‌ستیان به‌گوریس ده‌به‌ست و به‌هر چا و خه‌لگی حه‌له‌به‌وه‌ رایان ده‌کێشان و هاواریان ده‌کرد: ئه‌مه‌ محه‌مه‌دی پیغه‌مبه‌رتانه (ص)! هه‌روه‌ها کۆمه‌لێکیان قورئانیکیان هێنا و هاواریان کرد: ئه‌ی موسڵمانان سه‌یری کتێبه‌که‌تان بکه‌ن!! پاشان یه‌کیکیان کونی کرد و پاشان به‌دوو تاله‌ ده‌زوو به‌ستی به‌خوارسکی هێستریکه‌وه‌ و ئه‌ویش پیسای پیدادا ده‌کرد.... هه‌رکه‌ ئه‌و دیمه‌نه‌شیان ده‌بینی چه‌پله‌یان لێده‌دا و له‌خۆشیدا پێده‌که‌نین^۳.

د- **به‌رگری جه‌ماوه‌ری خه‌لگی حه‌له‌ب:** خاچه‌رسته‌کان به‌مه‌شه‌وه‌ نه‌هه‌ستان، به‌ئکو هه‌ر موسڵمانێکیان ده‌ستبکه‌وتایه‌ خراپیان پێده‌کرد و ئه‌مه‌ش موسڵمانه‌کانی ناچارکرد به‌هه‌مان شیوه‌ مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا بکه‌ن، قاضی أبو الفضلی کوپی خشابیش سه‌رکردایه‌تی به‌رگری ئیسلامی ده‌کرد، پێشتریش له‌سه‌ر ئه‌م به‌رگریکه‌نه‌ راهاتبوو له‌سه‌ره‌تایی ئه‌وه‌ ده‌یه‌یه‌دا و خاوه‌نی جه‌ماوه‌ریکی زۆر بوو له‌حه‌له‌بدا، ئه‌وه‌بوو فه‌رمانی دا به‌ئاراسته‌کردنی گورزی راسته‌وخۆ بۆ ناوچه‌رگه‌ی سه‌ریازگه‌کانی دوژمن و بۆ ئه‌م کاره‌ش کۆمه‌لێ له‌جه‌نگاوه‌رانی حه‌له‌ب به‌نه‌یتی ده‌رچوون بۆ هێرش کردنه‌ سه‌ر ئه‌م سه‌ریازگانه‌، پاش کوشتن و به‌دیل گرتنی که‌سانێک ده‌گه‌رانه‌وه‌ بکنه‌کانیان، له‌هه‌مان کاتیشدا نێردراو له‌نیوان هه‌ردوو لادا ده‌هاتن و ده‌چوون بۆ که‌شته‌ رێکه‌وتنێک، به‌لام بێ هیچ ده‌ره‌نجامێک^۴.

ه- **په‌نا‌بردنی خه‌لگی حه‌له‌ب بۆ فه‌رمانه‌روای دیاریه‌گر:** موسڵمانان له‌حه‌له‌بدا ته‌نگیان پێ هه‌لچنرا و ماندووبوون و برسیستی زۆری بۆ هێنان، بۆیه‌ بدر الدینی ئه‌رته‌قی و کۆمه‌لێک له‌گه‌وره‌ به‌پرسان رێک که‌وتن له‌سه‌ر ئاردنی وه‌فدێک له‌سه‌رکرده‌کانی حه‌له‌ب بۆ دیاریه‌گر بۆ داوی

^۱ الکامل فی التاریخ (۶۴۲/۸).

^۲ زیده‌ حلب (۲۲۴-۲۲۵). دراسات تاریخیه‌ ل ۱۵.

^۳ دراسات تاریخیه‌ ل ۱۵.

^۴ هه‌مان سه‌رچاوه‌ ل ۱۶، ذیل تاریخ دمشق ل ۲۱۲.

یارمه تی کردن له حسام الدین تمر تاشی فرمانپه وایی، نه وه بوو سئ نه دنامه که ی وه فده که به شه ودا دزه یان کردو رۆشتن بۆ ماردین بنکه ی دیار به کر- هه تاوه کو هانا به رن بۆ نه میره که ی، به لکو گرنگی به و مهینه تی و نه هاهمه تییه ی حه له ب بدات، کاتی گه شتته نه وی حسام الدین سه رقائی ده سترگرتن بوو به سه ر ولاتی براکه یدا که له و ساله دا کۆچی دوا یی کردبوو، نه م کاره ش وایکرد که کاروباری حه له ب پشتگوئ بخت و به دهم داواکاری به کانی وه فده که وه نه چیت، نه دنامانی وه فده که ماوه یه که له ماردیندا مانه وه و حسام الدین یان هان ده دا که به دهم حه له به وه بجیت هه تاوه کو له و گه مارۆیه رزگاری بکات، نه ویش به لئینی پئ دان و نه مپۆ سبه ی پیکردن، بئ نه وه ی هیچ کاریک بکات، نه وانیش ناگاداریان کرده وه که نه یانه وی خۆی به ته نها بپوات و حه له بییه کان خۆیان روبه رووی دوژمن ده بنه وه^۱، به لام هه وله کانیان له کۆتایی دا شکستی هینا و وه فده که توانیان له و چاودێیه رزگاریان بیت که حسام الدین خستبوویه سه ریان هه تاوه کو ماردین به جئ نه هیلن بۆ داوای یارمه تیکردن له نه میریکی تر له ترسی لاوازیوونی زیاتری ده سه لات و له ده ستدانی شاری حه له ب، هه روه ها وه فده که توانی په یوه ندی به والی سلجوقی موسله وه بکات که آقسنقر برسقی بوو^۲.

و- **أق سنقر برسقی و به ده مه وه چوونی بۆ بانگه وازی خه لکی حه له ب**: له وکاته دا برسقی نه خۆش بوو، لاوازیش زۆری بۆ هینابوو، بۆیه نه یانده هیشته که سه سه ردانی بکات جگه له پزیشکه کان، نه م هه واله ش له رتی که سانیکه وه گه یشت به دبیس، نه ویش مژده یدا به سه ر یازه کانی و الله اکبر و الحمد لله یان ده کرد، هه ندئ له هاوه لانی هاواریان له خه لکی حه له ب ده کرد: نه و که سه ش مرد که ئومیدتان پئی بوو، حه له بییه کانیش خه ریکبوو گیانیان ده رده چوو^۳، کاتی خه لکی حه له ب داوای مۆله تیان کردو برسقی مۆله تی چوونه ژووره وه ی پیدان، نه وانیش چوونه لای و هانایان بۆ بردو باسی نه و مه ترسیانه یان کرد که روبه رووی حه له ب بووه ته وه و نه و مهینه تیانه یان خسته روو که خه لکی حه له ب به ده سستییه وه ده نالینن، نه ویش وه لامی دانه وه ووتی: ئیوه نه م نه خۆشی و بارودۆخی من ده بینن، به لام من نه زرم کرده بۆ په روه ردگار نه گه ر شیفا م بدات له م نه خۆشییه هه موو هه ولتیکم نه خه مه گه ر بۆ رووبه پوو بوونه وه ی نه وه ی که ولاته که تان دوچاری بووه و دژ به دوژمنه کانتان نه جه نگیم، نه وه بوو پێش تیپه پووونی سئ رۆژ به سه ر نه و دیداره دا یه کسه ر تاکه ی له کۆل

^۱ دراسات تاریخیه ل ۱۶.

^۲ زیده حلب (۲۲۷/۲) دراسات تاریخیه ل ۱۷.

^۳ دراسات تاریخیه ل ۱۷.

بوییه وه و به ره و چاکبونه وه رۆیشت و خێوه تی له دهره وه ی موسڵدا هه لداو هیزه کانی
 بانگه یشت کرد هه تاوه کو خۆیان ئاماده بکه ن بۆ رویه روویونه وه ی خاچه رستان و
 زرگارکردنی هه له ب، له ماوه ی چهند رۆژیکیشدا به ته وای سوپاکه ی ئاماده بوو موسڵی
 به جیه یشت و به ره و الرحبه که وته رێ، له ویشه وه ناردنی به دوا ی طغتكین ی ئه مبری دیمه شق و
 خیرخانی ئه مبری حمص و داوای کۆمه کی لێ کردن بۆ به ئه نجام گه یاندنی کاره که ی، ئه وانیش
 سه ربازه کانیان نارد بۆ په یوه ندی کردن به سوپاکه ی برسقیه وه که له وکاته دا به ره و باله
 به رێ که وتبوو که له نزیک هه له بدایه، له ویشه وه ناردی بۆ لای به رپرسیانی هه له ب مه رجیکه
 پێشوه ختی بۆ دانان که قه لای هه له ب بده ن به ده ست جیگره کانیه وه هه تاوه کو خۆیانی تیادا
 قایم بکه ن، له حاله تی شکست خواردنی له به رده م خاچه رسته کاندان ئه وانیش مه رجه که یان
 قبولکرد، هه رکه کاروبار که وته ده ست جیگره کانی برسقی دانیابوییه وه له بوونی پاسه وان و
 پاسگاهه کی باش له حاله تی پاشه کشه کردندا، ده ستی دایه پێشپه وه ی کردن پوه و پێگه ی
 هیزه خاچه رسته کان که ئابلقه ی هه له بیاندا بوو^۱. سه ره تای هیزه کانی بورسقی له رۆژی
 پێنج شه مه بیست و دووی ذی الحجه ی سالێ ۵۱۸ هـ دا گه شتنه هه له ب، هه رکه برسقی
 به هیزه ریکخراوییه کانییه وه گه شته به ره وه خیرا خاچه رسته کان چوونه پێگه ی به رگری
 به هیزترو له کێوی جوسندا له سه ر رێگای ئه نتاکیه سه نگه ریان لێدا، به م شیوه که وتنه
 حاله تی به رگریه وه دوا ی ئه وه ی که له حاله تی هێرشبردندا بوون، خه لکی هه له بیش چوونه
 دهره وه بۆ خێوه ته کانیان و پێداویستییه کانیان تیادا ده سه کوته و به شیکیشیان چوون به ده م
 برسقییه وه بۆ پێشوازی لێکردن و به ده مه وه چوونی له کاتی گه شتنیدا ئه م پیاوه ش
 له مه به ستی خاچه رسته کان له پاشه کشه کردن و وه رگرتنی هه لویستی به رگریکاری تێگه شت
 بۆیه په له ی نه کرد له هێرش کردنه سه ریان پێش ریکسختنه وه ی سه ره له نوێ هیزه کانی
 له ترسی ئه وه ی که سوپاکه ی توشی شکست ببێت و هه له بیش داگیر بکریته و، هه ره ها
 چاوساغه کانی نارد هه تاوه کو ئه و هیزانه بگێرینه وه که پێشپه ویان کردوه بۆ سه ربازگه کانیان
 له هه له بداو ئه م پلانه شی به م شیوه پوونکرده وه و ده یوت: کێ له پشته وه به مانپاریزی ئه گه ر
 بگه رینه وه بۆمان و موسلمانان له ناویه رن؟ به لام خوا ی گه وه شه ری ئه وانی دوورخسته وه
 بابچینه شه ره که و به هیزی بکه ی و سه یری به رژه وه ندی بکه ی پاشان خۆمان کۆنه که ی نه وه و
 دینییه دهره وه بۆیان به پشتیوانی خوا. به م شیوه یه بورسقی چوه هه له به وه و هه ستا

^۱ نهر الذهب (۸۶/۳-۸۷) دراسات تاريخية ل ۱۸.

به چاره سهرکردنی گبرو گرفته کانی و به رزگردنه وهی ناستی ئابووری و کۆمه لایه تی و، دادگه ری
 بلاو کرده وه و برپاری لابرندی باج و سته مه داراییه کان و نه هیشتنی تالانکردنی مال و مولکی
 خه لکی ده کرد، دادپه روه ریشی هه موو حه له بییه کانی گرتنه وه دواي ئه وهی ریگریکرد
 له سته مو مال بردن و ده سه لاتی خۆسه پینه کان له ماوهی گه مارۆی خاچه رسته کاندای،
 هه روه ها برسقی به مه شه وه نه وه ستا، به لکو هه ستا به هه ولدانیکي زۆر بۆ هیتانی نازوقه و
 دانه ویتله بۆ شاره که هه تاوه کو که میك گرانی سوک بکات و ئه و نه هه ماته و ته نگاویه که م
 بکاته وه که خه لکی حه له ب به ده سته وه ده یاننالا، ئه وه بوو زۆری نه برد چالاکی کشتوکالی
 گه رایه وه و ناوچه ی حه له ب گه رایه وه باری ئاسایی خۆی، کشتیاره کان ده ستیان کرده وه
 به کارکردن له وزه و یانه دا که لیتی ده رکرابوون و چالاکی بازرگانی گه رایه وه دۆخی دارانی خۆی
 به هۆی ئه و ئاسایش و هیمنیه ی که بالی به سهر ناوچه که دا کیشا بوو^۱ به م شیوه یه برسقی
 توانای ئه و گه مارۆیه تیک بشکیتنی که خاچه رسته کان به سهر حه له بدا سه پاندیان و ئه و شوینه
 گرنگه رزگار بکات له گه وره ترین مه ترسی که به دریژای جهنگه کانی خاچه رستی روبه رووی
 بویتنه وه و له گه ل موسلدا بۆ یه که م جار یه کیبخت له سه ره تایی ده سپیکردنی ئه م
 جهنگانه وه، ئه م کاره ش بواری ره خساند بۆ ئه م سهر کرده و بۆ عماد الدین زهنکی بۆ سوود
 وه رگرتن له م یه کیتییه بۆ تۆمارکردنی چه ندین سهر که وتن دژ به داگیر که ران^۲، میژوونوسی
 ئینگلیزی هاوچه رخ ستیفن رنسمان ده لئ: ... ئه و میرنشینه ی که برسقی پیکي هیتا، بوو
 به ناوک بۆ ئه و ده ولته ئیسلامیه یه کگرتووه ی که له شامدا له سه رده می زهنکی و ئه یوبی و
 مه مالی که کاندای سهری هه لدا. ئه و خاچه رستانه ش که رژیمی پاشایه تی له به یتولمه قه دیسدا
 یه کی خستن پووبه رووی چهند هیژکی په رته وازه ده بوونه وه که به ش به ش بوونیان هیتنه ی
 تر لاوازی کردبوون، که واته ئه و یه کگرتنه وه ی که له نیوان حه له ب و موسلدا روویدا
 به سه ره تای یه کخستنی به ره ی جیهاد داده نریت که له چاره ی نوسرابوو پۆژیک له پۆژان هیژی
 خاچه رسته کان له شامدا له ناوبه ریت^۳. هه روه ها تییبینی سوربوونی موسلمانان ده که ین
 له سهر چوونه ناو قه واره یه کی ئیسلامی سوونی به چاوپۆشی له سهر کردایه تییه که ی تورک بیت

^۱ زبده حلب (۲۲۹/۲-۲۳۰) دراسات تاریخیه ل ۱۹.

^۲ دراسات تاریخیه ل ۱۹.

^۳ هه مان سهرچاوه ل ۲۰.

^۴ الشرق الاوسط والحروب الصلیبیه (۱/ ۴۸۵، ۴۸۶-۴۸۷).

یان عەرب یان ھەر نەتەوہ یەکی تر، بە لکو گرنگ ئەوہ بوو کە بەرگری لە ئیسلام و موسلمانان بکات لە ژێر ئالای ئەھلی سووننەتدا.

ز- **کوژرانی بۆرسقی**؛ لە ساڵی ٥٣٠ ک داو لە ھەشتی ذی القعدة دا قسیم الدولة أقسنقر بۆرسقی لەشاری موسڵدا بە دەست باطنیەکان لە روژی ھەینی و لە مزگەوتدا کوژرا لە کاتی کیدا کە نوێژی ھەینی لە گەڵ خەلکیدا دەکرد، ئەو شەو ش لە خەویدا بینیبوو کە چەند سەگێک پەلاماریان داو و ئەویش ھەندیکیان کوشتوو و ئەوانی تریش ئازاریان پێگەیاندوو، کاتی خەوێکی بۆ ھاوڕیکانی گێرپایەو داویان لیکرد چەند روژێک لە ماڵ دەرنەچیت ئەویش وتی: ھەرگیز جومعه بۆ ھیچ شتێک وازی ناھێنم، بەلام ئەوان رێگریان کردو نەیانھێشت بێتە دەرەو، ھەر سووریو لەسەر ئامادەبوونی لە نوێژی جومعه دا بۆیە قورئانەکی ھەلگرت و یەکەم شتێک کە بەرچاوی کەوت نایەتی: ﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا﴾ (الأحزاب ٣٨)، واتە: بەردەوامیش کارو ھەرمانەکانی خوا بپار لەسەر داوہ^١.

پاشان بەپەلە ھات بۆ مزگەوت و ھەمیشە لە پیزی یەکەمدا نوێژی دەکرد، ئەوہ بوو زیاتر لە دەھە کەس پەلاماریان دا بە ئەندازەی ئەو سەگانی کە بینینی و بەچەقۆ برینداریان کردو ئەویش سێ کەسی لەوان کوشت و خۆشی گیانی سپارد پەحمەتی خۆی لیبیت، ھەرماندە یەکی تورکی چاک بوو، ژانایان و پیاوچاکی خۆش دەویستو لە باشترین والییەکان بوو پارێزگاری لە نوێژەکانی دەکرد لە کاتی خۆیدا و بەردەوام بوو لەسەر شەو نوێژ^٢.

ح- **باگنیھکان، ترسناکترین کۆسپ لە بەردەم بزاوتی جیھاددا**؛ باطنیەکان دوژمنایەتی خۆیان بۆ سەرکردایەتی بزاوتی جیھاد سەلماند لەو سەردەمەو کە خەنجەرە ژەھراویەکانییان رێگەیان بۆ خاچەرستەکان خۆشکرد بۆ جێپێکردنەو لە ولاتی شام و جەزیرەدا لەسەر حسابی موسلمانان، ھەر وہا میژوو بۆمان دەگێرێتەو کە چۆن سەرکردەکانی جیھاد لەو سەردەمەدا لە ھەندێ کاتدا لە شەھیدیدا یەکیان دەگرتەو پێشتر شرف الدین مودود تیرۆرکراو ئیستاش آق سنقر بۆرسقی پوویەرووی ھەمان چارەنوس دەبێتەو، ئەمەش دەسەلمێت: کە رێبازی ئیسماعیلی تراری لەو کاتدا مەترسیدارترین کۆسپ بوو لە بەردەم بزاوتی جیھادی ئیسلامیدا دژ بە داگیرکەرەکان بەھۆی بوونی دوژمن لە یەک کاتدا لە بەردەم

^١ تەفسیری ئاسان ل ٤٢٣.

^٢ الکامل فی التاریخ (٨).

سەرکردایەتی سوننەدا بە جۆریک کە ئەو نەهەمە تییا نەمان پێشان دەدات کە روبەرووی ئەو سەرکردانە بوو ئەو^١ لە بەرگریکردنیدا لە بیروباوەرو ئاین و نیشتمانی ئەم نۆمەتە. ئەگەر چی ئاق سنقر شەهیدبوو، بەلام کاروانی تیکۆشەرانی ئاوەدان و ئامادەییە بۆ جەنگ کردن لە پێناو خوادا، ئەو بوو لەرەبیعی دووھەمی ساڵی ٥١٢ هـ ١٢٢٧ز سولتان محمود میرنشین موسڵی سپارد بە عماد الدین زەنکی و بەدەرکەوتنی لەسەر شاتۆی رووداوەکان لاپەرەییکی نوێ هەلدارایەو لەهاوکێشەکانی هیزدا لەنیوان موسڵمانەکان و خاچپەرستەکاندا، عماد الدین هەستا بە پیکهێنانی بەرەییکی ئیسلامی یەگرتوو دژ بە خاچپەرستەکان و دەستی گرت بەسەر ئەو قەلاو تەپۆلکەنەیی کە نزیک بوو لێوەی وەک دورگیی ابن عمرو نصیبین و شەنگارو ولاتی خاپوورو حەرانی، پاشان بیری لە دەستبەسەرگرتنی حەلب کردەو کە گەورەترین ناوەندبوو لە باکووری شامدا، ئەو بوو کاتی کە بە تیکچوونی بارودۆخی حەلبی زانی لەگەڵ هەر شەکانی هەریەک لە جوسلینی دووھەمی فەرمانپەرەیی رەها و بووھیمۆندی دووھەمی فەرمانپەرەیی ئەنتاکیە بەپەلە گەشتە حەلب و خەلکە کەشی بەخۆشحالیەو هاتن بەدەمیەو ئەویش لەرۆژی دووشەممە ١٢ی جمادی دووھەمی ساڵی ٥٢٢ هـ یونیۆی ١٢٢٨زدا^٢ چوو حەلبەو و کاروبارەکانی ریکخست و سەربازو فەرماندەکانی دامەزاند ئێین ئەسیریش گرنگی ئەم ئازادکردنە باس دەکات و دەلێت: ئەگەر خوا ی گەورە بەزەیی بەرامبەر موسڵمانان نەواندایە بەهاتنی ئەم سەرکردەیی ئەو فەرەنچەکان دەستیان دەگرت بەسەر هەموویدا دەگرت^٣.

پێنجەم: گرنگترین کارەکانی عماد الدین زەنکی ئازادکردنی رەها بوو:

عماد الدین زەنکی توانای بەشیکی زۆر لە بەرنامەکەیی بەدی بێنیت و شوێنێکی تایبەت بۆخۆی لە میژووی ئیسلامدا تۆمارکرد، وەک سیاسییەکی لیھاتوو سەربازیکی بەتوانا و موسڵمان و ھۆشیار کەپەیی بەو مەترسییە بردو کە لەلایەن خاچپەرستەکانەو روبەرووی جیھانی ئیسلامی دەبوو و بەگۆریت توانی ئاراستەیی ئەو بارودۆخە میژووییە لە بەرژەوھەندی موسڵمانان، ئەمەش بەکۆکردنەوھیی هیزە ئیسلامییەکان پاش لەناو بردنی ھۆکارەکانی بەش بەشبوون و جیاوازی و یەکخستنی شارو میرنشینە سەریەخۆکان لە چوارچێوەیی یەک دەوڵەتدا، کە بەتوانای خۆی توانی

^١ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ١٦٦.

^٢ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الادنى في الجهاد ضد الصليبيين خلال الحركة الصليبية ل ٤٨.

^٣ الكامل في التاريخ (٦٦٣/٨).

^٤ الكامل في التاريخ (٦٦٤/٨).

سود له ژورترین توانا وه ریگریټ له پیناو جیبه جیټکردنی بهرنامه دولایه نه که یدا که بریتی بوو له پیکه پینانی بهر هی ئیسلامی ولیدانی خاچپه رسته کان، ئه مهش به باشی له باسکردنی عماد الدین زه نکیدا له کتیبه که مدا سه بارهت به ده وه له تی زه نکي روون کردو ته وه، هه روه ها ئازادکردنی ره ها به یه کیک له گرن گرتین ده سه که وه ته کانی عما الدین زه نکي داده نریت، چونکه میرنشینی ره های خاچپه رست یه که مین میرنشینی خاچپه رست بوو له رۆژه لاتدا که له سالی ٤٩١ ک ١٠٩٧ز به سه رکردایه تی بلدوینی یه که م دامه زراو بهرده وام بوو له فه رمان په وایه تی کردنی ئه و میرنشینه دا هه تا وه کو سالی ٤٩٤ ک ١١٠٠ز کاتی بوو به فه رمان په وای به یتولمه قه دیس پاش کۆچی دوی جورفری پاشای به یتولمه قه دیس، هه روه ها ره ها تایبه تمه ندیه کی جیاوازی هه بوو که بریتی بوو له پیکه که ی که ده که وه ته حه وزی ناوه راستی رویاری فوراته وه ئه مهش وایکرد ئه رکی بهرگریکردنی له میرنشینه خاچپه رسته کان له ولاتی شامدا له ئه ستق بگریټ، ئه مهش به هوی نزیکیه وه له خلافتی عه باسی و پاشان به هوی وه ستانی له بهرام بهر تورکمانه کاند که ناوچه ی جه زیره پرپوو لییان دوی ئه و هه لوه شانه وه ی که توشی سلجوقیه کان هات له ولاتی شامو عیراقدا پاش کۆچی دوی مه لیک شاه ٤٨٥ ک ١٠٩٢ز، گرنگی ره هاش ته نها له پیکه ستراتیژیه که یدا بوونی له هیلی پيشه وه ی به گری له میرنشینه خاچپه رسته کاند نه بوو، به لکو هه ره شه یه کی سه ره کی بوو بۆ هیله کانی گواستنه وه ی ئیسلامی له ننیوان شامو ئاسیای بچووکو عیراقو ناوچه ی جه زیره دا^٢. هه رچه ند ه ره هاش نه نه که وه چوارچیوه ی زه ویه پیروژه کانه وه، به لام خاچپه رسته کان به پیروژترین شاریان ده زانی پاش به یتولمه قه دیس و نه نتاکیه و قوسته نتینه، هه روه ها زۆری سامانی یارمه تی فه رمان په واکانی ره های ده دا بۆ فراوانکردنی روبه ری ولاته کیان، بۆیه میرنشینی ره ها که ده که وه هه ردوو کوناری ده ریای فورات له راوندان و عین سانه وه له رۆژئاوا وه درژده بویه وه هه تا وه کو رۆژه لاتی بهنسی و کیسوم له باکور وه منبج له باشوور وه^٣، هه روه ها به هوی فه رمان په واکانیه وه که به به هیزی و نازایه تی ناسرابوون ره ها گرن گیه کی تایبه تی په یدا کردو توانی له بهرام بهر موسلمان ه کاند خوارگریټ، ئه مه سه رباری ئه وه ی که ره ها به ده ست دوو خالی لاوازه وه ده ینا لاند که یه که میان ئه و سنوره سروشتیه بوو که هیچ بهر به ستیکی تیدانه بوو که بیپاریژی، دوو میشیان نه بوونی هه مامه نگی و هاو په گزی بوو له ننیوان دانیش توهانه که یدا که ټیکه له یه ک بوون له گا وره کانی رۆژه لات و "سریان و ئه رمه ن و یه عاقیبه کان" و گا وره رۆژئاوا ییه کان ئه مه جگه له موسلمان ه کان که هه ندی شاریان پیک ده هیتا وه ک

^١ سلاجته ایران و العراق، عبدالمنعم حسین، ل: ٨٤

^٢ اماراة الرها علیة الجروي ل: ٣٤.

^٣ الحركة الصلیبیه (٤٢٤/١) الحهاد ضد الصلیبین ل: ٢٣٠.

سروجو البیره که له ژێر دهستی خاچهرسته کاندابوو،^۱ ههروهها ئهم شاره تهنها لای خاچهرسته کان گرنگ نه بوو، به لکو لای موسلمانەکانیش به گرنگترینی ئه و پێگانه دادهنرا که ده بێ دهستی به سهردا بگيریت، ئه وه تا ئێين الاثير باسی له پێگه ی گرنگی ده کات له ولاتی جهزیره دا به هۆی پێگه ی له نێوان موسل و حه له بداو وه ک شاری سه ره کی جهزیره وه سفی ده کات و به قه لای ولاتی ئیسلامی دادهیت، ئه مه ش وای له هیزه ئیسلامیه کان کردوه له شام و عیراقدا که ئاره زووی ده ست به سه راگرتنی بکه ن به به رده وامی.^۲

۱- بارودوخی ناوخوای میرنشینی ره ها: بارودوخی ناوخوای ره ها له باربوو بو عماد الدین زه نکى، چونکه جوسلینی دووه می فه رمانپه وای به که سیستیه لاوازو شوین ئاره زوو که وتوو نه داری توانایه کی سیاسى و دوربینى ناسرابوو، دیاره جوسلینی دووه م کاریگه رى ئه رمه نییه کانی پێوه دیاربوو، چونکه دایکی له وانوو، بۆیه هه ر له منالییه وه مه یلی بو ئه رمه ن و گاوه رۆژه لاتیه کانی تری پێوه دیاربوو له گاوه رانه کانی رۆژه لات به باشتری ده زانین، ئه مه ش خاچهرسته کانی وروژاندو جوړیک له نا ئارامی له ناو میرنشینه که یدا خو لقاند، ههروه ها فه رمانپه وای ره ها به وه ناسرابوو که حه زى له پشوددان و خوا پاراستنه، ته نانه ت له کاتیکدا که عماد الدین زه نکى هیرشى کرده سه ر میرنشینه که ی وازی له شاره که ی هیناو له تل باشردا نیشته جی بوو که ده که ویته که ناری خوړئاوای فورات، جا ئه گه ر زانیشمان که موسلمانەکان له هه مو لایه که وه ده وری ئه م میرنشینه یان دابوو و روباری فوراتیش له شوینه کانی تری خاچهرسته کانی جیا کردبوویه وه له ولاتی شامدا، ئه وه ئه توانین بیرۆکه یه کی گشتی لای خو مان پێک بێنین سه باره ت به هۆکاره کانی رووخانی ئه م میرنشینه، شایه نی باسه ئه م میرنشینه مه ترسییه کی گه وړه ی له سه ر رێگه کانی هات و چۆی نێوان موسل و حه له بو به غداد و سلجوقه پۆمه کانی ئاسیای بچوک دروست کردبوو، ههروه که به ربه ستیک بوو له به رده م دروست بوونی یه کبوونی ئیسلامی دا له ناوچه ی شام و جهزیره به هۆی جو لانه وه ی به رده وامی له به رژه وه ندى نه یارانی عماد الدین زه نکى که یه کێک بوو له فه رمانده موسلمانەکانی ناوچه که^۳. بۆیه ئازادکردنی پێویستییه کی سیاسى سه ربازی و ئابووری و ئایینی بوو.^۴

^۱ الجهاد ضد الصليبين ل ۲۳۱.

^۲ التاريخ الباهر ل ۶۶.

^۳ تاريخ الزنكيين في الموصل وبلاد الشام ل ۱۴۹.

^۴ هه مان سه رچاوه لا ۱۴۹.

۲- کرده سەربازییەکانی ئازاد سازی؛ عماد الدین زەنکی ئەو باروڤۆخەیی قۆستەووە کە پێشتر باسمان کردو هەولیدا فیلێک بە کاربێننیت کە بە کورتترین رێگە ئامانجەکانی بپێکێت، ئە شیرازی کە ناتوانی مەبەستەکانی بەدی بپێنیت هەتاووە کو جوسلین و هیژەکانی لەرە هادا بن تیایدا بمینێتەو، بۆیە بەدوای رێگە چارە یە کدا دەگەرێ بۆ دۆزینەوێ هۆکاریک کە پال بەرکابەرە کە یەو بەنی بۆ دورخستنەوێ لە پایتەختی میرنشینه کە، بۆیە بەرەو ئامەد بەرێکەوتو دوای پێشان دەدا کە ئە یەوێ گەمارۆی بداتو مەبەستی تەنھا ئەو یی، لە هەمان کاتیشدا هەستا بە بلۆک کردنەوێ چاوساغ و هەوالگرەکانی لە ناوچەیی رە هادا هەتاووە کو یە ک بە یە ک ئاگاداری بکەنەو لە جموجۆلەکانی ئە میرە کە، ئەویش هەر کە بیینی زەنکی سەرقالە بەرێکخستنی سوپاکە یەو لە دیاربەر کرداو دەستی بە تال نییە بۆ هێرش هێنان بۆ سەر پێگەکانی خاچەرستان، بە سوپاکە یەو میرنشینه کە بە جێ هیشت، دوای ئەوێ کە رێو شوینی خۆپاریزی گرتە بەر بە مۆرکردنی لە گەڵ فرار ئەرسەلانی فەرمانپەرەوای قەلای کینادا کە پەنای هێنا بۆ جوسلین پاش ئەوێ لە لایەن زەنکیەو هەپەرەیی لیکرا. پاشان بەرەو تل باشر کەوتە رێ کە دەکەوێتە سەر کەناری رۆژئاوای فورات، هەتا کو لەوێ خۆی لە هەر بەرپر سیاریتییه کە بدزێتەو و یە کلای بپێتەو بۆ ئارەزووە کەکانی، پاراستنی رە هاشی بە جێ هیشت بۆ دانیشتوانە کە ئە ئەر مەن و سریان و نەستوری یە عقوبییە کان، کە زۆریە یان لەوو بازرگانانە بوون کە هیچ شارەزاییه کییان نەبوو لە جەنگدا، لە هەمان کاتدا کۆمەلەی سەربازی بە کریگراو ئەرکی بەرگریکردنیان لە قەڵاکە گرتبوویە ئەستۆ. ئەو بوو چاوساغ و هەوالگرەکانی عماد الدین زەنکی ئاگاداریان کردەووە لەوێ کە هەمیشە ئاواتی بۆ دەخواست ئەویش بە پەلە بەرەو رەها بەرێکەوتو بۆ خێرا گەیشتنیش پشستی بە حوشتی هەلبژێردراو بەستبوو هەموو موسولمانیکی تواناشی خستە گەر بۆ جیهادکردن لە پێتیاو بەرزکردنەوێ وشەیی خواداو زۆری نەخایەند کۆمەلانیکی زۆر لە خەلکانی خۆبەخش لای ئامادەبوون و بەهۆیانەو لە هەموو لایە کەووە رەهای گەمارۆداو لە سەرەتاشدا ویستی رێگەیی ناشتی بگریتە بەر، بە لکو بەیی بە کارهێنانی هیژ بە ئامانجی خۆی بگات، بۆیە نامە یەکی ئاراستە ی خەلکی رەها کرد و پێشنیاری پەنادانی کردو^۱ و داوای لیکردن دەرگاکانی بۆ بکەنەو هەتاووە کو

^۱ الباهر ل ۶۷ عما الدین زەنکی ل ۱۵۹.

^۲ عماد الدین زەنکی ل ۱۵۹.

^۳ هەمان سەرچاوە ل ۱۵۲.

^۴ هەمان سەرچاوە ل ۱۵۲.

ناچار نه بیټ شور او دیواره کانیان بړوځیننیت و شوینه که یان پښ چوډ بکات، به لام نه وان په نادانیان په تکرده وه، بویه زه نکي هستا به توند کړدنی گه ماروی سهریان به به کاره ټناني نامیره گه وره کانی گه مارودان که بړ روځاندنی شوراکانیان له گه ل ځویدا هینا بوی پیش نه وهی هه ل بړ خاچه رسته کان بړه خست بړ کډوونه وه و پېشپړه وی کړدن بړ رزگار کړدنی نه م پیگه مه ترسیداره هرکه جوسلینیش به م هیرشی زانی داوی فریا که وتنی له سهرجه م میرنشین خاچه رسته کان کړد له شامدا، به لام که س به هانا به وه نه هات جگه له (میلزاند) که سهرپرشتیاری به یتولمه قه دیس بوو، هیزه فریا گوزاریه که شی پاش کوټایی هاتنی جهنگه که گه یشته به ره وه^۱ هره ها هه ولټکیدا بړ چوونه ناو شاره که وه و ناردنی فریا گوزاری بړ به هیو کړدنی به رگری، به لام نه م کاره ی پټنه کړاو له بیست و شه شی جمادی دووه می ۵۳۹ ک و پاش ټپه ربوونی بیست و هشت روژ به سهر ده سټپ کړدنی گه مارو که دا هه ندی به شی شوراکه روځا به هو ی نه و لیدانه توندو چرو پړه ی که ناراسته ی کړا، نه وه بوو هیزه موسلمانان کانشاره که یان پامالی^۲ پاش دو روژیش قه لاکه ی خوی دابه ده سته وه و قه شی به عقوبی برصوما هستا نه جامدانی به ریوشوینی به ده سته وه دانی رها بړ زه نکي^۳.

۳- **سیاسه تی عماد الدین زه نکي له ره ها دا** : داوی نه وهی که عماد الدین زه نکي ره های نازاد کړد پټی و ابو که نابیت نه و ولاته ویران بکړیت^۴ بویه فرمانی دابه سهریازه کانی که کاری کوشتن و گرتن و تالان کړدن کوټایی پښ بینن و نه وهی که ده ستيان به سهر اگرتووه بیگه ریښنه وه نه وانیش هه موویان گه پانه وه جگه له چنده شتیکی که م و ده گمن، پاش نه وه ش فرمانیکی تری ده ر کړدو داوی په له کړدنی کړد له ریڅخسته وهی کاروباره کانی ره ها داو ناوه دانکړدنه وهی نه وهی که روځابوو له ماوهی گه ماروی چنده هه فته ییداو خه لکانیکیشی دانا که به شیاوی ده زانین بړ ریڅخستنی کاروباره کانی و پاراستن و کار کړدن بړ به رژه وه نندیه کانی شاره که، هه روه ها به لټنی هه لس و که وتی باش و دادگه ریشی دا به خه لکه که ی^۵ مه به ستيشی له م کاره راکیشانی خه لکی نه سللی شاره که بوو که گاوری روژه ه لاتی بوون دژ به خاچه رسته

^۱ الحركة الضليبية (۶۰۶/۲، ۶۰۵) عاشور عماد الدين زنكي ل ۱۰۲۷.

^۲ ذیل تاریخ دمشق ل (۲۷۹-۲۸۰) عماد الدين زنكي ل ۱۰۲۷.

^۳ عماد الدين زنكي ل ۱۰۳۷.

^۴ الكامل في التاريخ له تاريخ الزنكيين في الموصل ل ۱۰۳۷.

^۵ ذیل تاریخ دمشق ل ۲۸۰ عماد الدين زنكي ل ۱۰۳۷.

كاسۇلىكەكان، ھەستانىشى بەتتەكانى چەند كلىتسا يەكى كاسۇلىكى و ھىشتەنە وەى كلىتسا رۇژە لاتىيەكان ئەمە دەسە لمىتت^۱.

۴- ئەو ھۇكارانەى كە يارمەتى عمامە دىنياندا بۇ گىرپانە وەى رەھا؛ چەندىن ھۇكارمان ھەيە كە يارمەتيدە رىبون بۇ رىزاركردى رەھا لەلايەن عمامە الدين وە لەوانە:

- گەشەكردى بزاوتى جىھادى ئىسلامى ھەتا وەكو سەردەمى ئەو و دروئەى ئەزمونى موسلمانان لە وبارەدا، گومانىش لە وەدانىيە كە ئەو ئەزمونانەى پىشوو سەلماندىان كە مىرنشنى رەھا چانسى رووخانى لە مىرنشنى خاچە رستەكانى تر زياترە لەسەر دەستى سەركردەكانى جىھادى ئىسلامى لە وكاتەدا زياتر بوو، ديارە ھىرش و پەلامارە بەردە وامەكانى ئەتابكەكانى موسلىش بە شىئەيەكى تايبەت لە ماوەى چوار دەيەدا ئەو مىرنشنى ئەماندوكرىبوو بە جۇرئەك كە وەك مەركىكى ھىواش بوو بۇى ھەتا وەكو لەو سالا دە بەيە كجارى لەنا وبرا.

- لىھاتووى عمامە الدينى زەنكېش لەرووى سەربازىيە وە يەكك بوو لەو ھۇكارانە ئەو وەبوو دواى دلتىابوونى خاچە رستەكان لە ھىرش نەكردى بۇيان كتوپر ھىشى كرده سەريان و ھەلى ئامادە نەبوونى ئەمىرەكە يمانى قۇستە وە -جوسلىنى دوو م- و گورزىكى كە مە و شكىنى ئاراستە كرده كە بە رووخانى كۇتايى ھات، بەم شىئەيە ئەو سەركردە موسلمانە مەزنىە سەلماندى كە كاتىكى گونجاوى بۇ ئەو كارە سەربازىيە گە و رەيە ھەلباردو وە.

- سەربارى ئەمانەش: ئەو ئاكۇكىيەى كە لەنتوان مىرنشنى رەھا و ئەنتاكىەدا ھەبوو كاريگەرى خۇى ھەبوو لەسەر مىرنشنى رەھا و بوو ھۇى ماندو وكردى لەرووى سياسى و سەربازىيە وە^۲ بە جۇرئەك كە سەلماندى ئەو ئاكۇكىانەى كە لەنتوان سەركردە خاچە رستەكاندا رووى دەدا رۇل و كاريگەرى ھەبوو لەسەر قەوارەى سياسيان، خۇشەختانەش مىرنشنى رەھا باجى ئەو ەيدا و كە و تە دەستى ئەوانەى كە شاوى بوون لەسەر كردهكانى جىھادى ئىسلامى لە و كاتەدا.

- لەلايەكى تىرەشە وە نابى بى ئاگابىن لەكە سايەتى ئەمىرى رەھا (جوسلىنى دوو م) كە (لەئاستىكى باشدا نەبوو) لەرووى لىھاتنى سياسى و سەربازىيە وە وەك جوسلىنى يەكەمى باوكى و مەيلى ژيانى راباردن و ئارەزووبازى ھەبوو بەردە وام ھەولى بۇ چىژە كاتىەكان دەدا،

^۱ عمامە الدين زنكى ل ۱۰۳۱.

^۲ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۱۶۲.

تهنانهت چهندين جار ره‌های به‌ره و تل باشر به‌جی ده‌هیشته هه‌تاوه‌کو له‌وی هه‌موو جوړه خراپه‌کاریه‌ک نه‌نجامی بدات نه‌وه‌بوو موسلمانانیش به‌م لایه‌نه‌یان زانی و به‌باشی سودیان لی وه‌رگرت و هیزشیان کرده سهر ره‌هاو له‌کاتی ئاماده‌نه‌بوونی جوسلینی دووهم تیايداو توانیان ده‌ستی به‌سهره بگرن^۱.

- دياره نه‌وه نوپیه‌ی خاچه‌رسته‌کان که جیی نه‌وه‌ی یه‌که‌می گرت‌وه که هه‌ستا به‌دامه‌زاندن و پاراستنی نه‌وه‌ق‌واره خاچه‌رسته و نه‌یده‌توانی پاریزگاری له‌وه بکات که نه‌وه‌ی پی‌ش خو‌یان بنیاتیان نا، به‌لکو ده‌رکی به‌گرنگی روئی میژوویی خو‌ی نه‌کرد له‌پینگه زور هه‌ستیاره‌دا که له‌هه‌موو لایه‌که‌وه له‌لایه‌ن موسلمانانه‌وه ده‌وره درابوون، به‌م شیوه‌یه جوسلینی دووهم - به‌بی نه‌وه‌ی بزانی به‌شداری کرد له‌سهرخستنی بزانی جیهادی ئیسلامی له‌وکاته‌دا به‌سهرکردایه‌تی سهرکرده‌ی مه‌زن عماد الدین زهنکی^۲.

- به‌هه‌رحال، نه‌گونجی میژوونوسه روژئاواییه‌کان هه‌ولیان دابی هۆکاره ناوخوییه‌کان و لاوازییان له‌میرنشنی ره‌هادا وه‌ک تاکه هۆکاریک نیشاندابی بۆ رووخانی نه‌وه میرنیشنه ئامانجیشیان له‌پشت نه‌مه‌وه لاوازکردنی چالاکي سیاسی و سهربازی موسلمانانه‌کان، به‌لام لوژیکی میژوو پیمان ده‌لی هۆکاره ناوخویی و ده‌ره‌کییه‌کان پیکه‌وه رو‌لیان هه‌بوو له‌وه سهرکه‌وتنه‌ی سالی ۵۳۹هـ/ ۱۱۴۴ز دا. دياره ناکوکی و کوشتاری ناوخویی و ده‌ره‌نجامه‌کانی هه‌رچه‌نده گرنگی بوویته به‌لام هه‌رگیز به‌بی کرده سهربازیه‌کانی سهرکرده‌ی به‌هه‌مه‌ند عماد الدین زهنکی و سهربازه‌کانی میرنشینی ره‌ها نه‌ده‌پوخا نه‌وه سهرکه‌وتنه یه‌دی نه‌ده‌هات^۳.

۵- هه‌لویستی زانی نه‌رمه‌نی له‌ئازادکردنی ره‌هاو نه‌وه‌ی که له‌صقلیه‌دا رووی داو خه‌ویکی عماده‌دین پاش مردنی؛ هه‌لویستی زانا موسای نه‌رمه‌نی له‌ئازادکردنی ره‌هادا: زانا بانگوژ موسای نه‌رمه‌نی که مامۆستابوو له‌یه‌کێک له‌خویندنگه‌کانی موسلدا هه‌لویستیکی ستایشکراوی هه‌بوو له‌ئازادکردنی ره‌هادا، نه‌وه‌بوو هه‌ستا به‌به‌کاره‌یتانی جه‌نگی ده‌روونی له‌شالاه‌که‌ی عماده‌دین زهنکی دا بۆ سهر ره‌ها له‌سالی ۵۳۹هـ/ ۱۱۴۵ز دا وه‌ک جه‌نگاوه‌ریک به‌شداری له‌که‌مارۆی ره‌ها کرد بیژکه‌یه‌کی زیره‌کانه‌ی بۆ هات له‌کاتی که مارۆدانی ره‌ها له‌لایه‌ن عماده‌دین زهنکیه‌وه، پاشا دابه‌زییه بازار پۆشاکي نه‌رمه‌نی کپی هه‌تاوه‌کو

^۱ هه‌مان سهرچاوه ۱۶۲.

^۲ هه‌مان سهرچاوه ۱۶۳.

^۳ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۶۲.

خاچپەرسته‌کان نه‌یناسنه‌وه و گومانی لێنه‌که‌ن^١، ئەلێ: چوومه بازارو پۆشاکێکی ئەرمه‌نیم کړی و له‌بهرم کرد^٢ وگه‌شتمه ولاته‌که‌یان هه‌تاوه‌کو لێی وردبمه‌وه و هه‌والی بزاتم، پاشان هام بۆ مزگه‌وت و چوومه ناوییه‌وه و مناره‌که‌یم بینی و له‌دای خۆمدا وتم ئه‌چمه سه‌ر مناره‌که‌و بانگ نه‌ده‌م و چی رووته‌دات با‌رووبدات پاشان چوومه سه‌ری و هاوارم کرد الله اکبر الله اکبر و بانگم داو بێ باوه‌په‌کانیش به‌سه‌ر شورا‌کانه‌وه ب‌وون هاوار له‌شاره‌که‌دا به‌رزبوویه‌وه که‌موسڵمانه‌کان له‌لایه‌که‌یتره‌وه هێرشیان هێناوه‌ته سه‌ر وشار، بێ باوه‌په‌کانیش وازیان له‌جه‌نگ هێنا و له‌سه‌ر شورا‌که‌ دابه‌زین و موسڵمانه‌کان چون سه‌ر شورا‌که و هێرشیان هێنا به‌سه‌ر شاره‌که^٣.

● **پاشای دورگه‌ی صقلیه:** پاشای دورگه‌ی صقلیه له‌فره‌نجه‌کان بوو کاتێ ره‌ها ئازادکرا ب‌یا و چاکێم مه‌غریبی موسڵمانی تێدا‌بوو پاشاش زۆر ریزی لێده‌نا و بانگی ده‌کرد و گوێی لێده‌گرت و پێش قه‌شه و راهیبه‌کانی خۆیان ده‌خست کاتێ ره‌ها ئازادکرا ئه‌م پاشایه سوپایه‌کی له‌فره‌نجه‌کان له‌ده‌ریایه‌وه به‌ره‌و ئه‌فریقا به‌ریخست و توانیان هێرش بکه‌ن و دیلیان هه‌بێت و چه‌ند شوێنێک تالان بکه‌ن پاشان هه‌والی ئه‌م د‌بل و ده‌سکه‌وت و تالانیانه گه‌شت به‌پاشا له‌کاتیه‌شدا دانیشتبوو و ئه‌و زانا مه‌غریبییه‌شی له‌لابو، وه‌نه‌وزی ده‌دا و پاشا به‌خه‌به‌ری هێنا و تی: ئه‌ی زانا ئه‌وه هاوه‌لانی ئیمه و او وایان کردوه به‌موسڵمانه‌کان، مه‌مه‌د له‌کوێیه‌و یۆ سه‌ری نه‌خستن؟ ئه‌ویش پێی وت: ئه‌و سه‌رقالی ئازادکردنی ره‌ها‌بوو- مه‌به‌ستی شوێنکه‌ و توانی پێغه‌مبه‌ر د.خ- فره‌نجه‌کانیش به‌مه پێکه‌نین، به‌لام پاشا پێی وت: پێ مه‌که‌نن، سوێند به‌خوا له‌خۆیه‌وه و انالیت پاشا به‌مه زۆر د‌لگران بوو، ئه‌وه‌بوو پاش تێپه‌ر بوونی کاتیکی که‌م هه‌والی ئازادکردنی ره‌هایان له‌لایه‌ن موسڵمانه‌کانه‌وه پێ گه‌یشت و گه‌ره‌یی ئه‌م سه‌ر شۆریه‌ش خۆشی ئه‌م هه‌واله‌ی له‌بیربردنه‌وه، به‌هۆی گرنگی ره‌ها به‌لای گاوه‌رکه‌نه‌وه^٤.

^١ موقف فقهاء الشام وقضاتها في الغزو الصليبي ل٢٢.

^٢ هه‌مان سه‌رچاوه له‌ بغية الطلب في التأريخ حلب.

^٣ بغية الطلب في التأريخ حلب (٢٨٥١/٩) موقف فقهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي ل١٢٢.

^٤ كتاب الدواستين في أخبار الدولتين (١٤١/١).

● **خەۋىك بەشەھىد مودە دوای كوزرانی**؛ ئەگىر نەۋە كەپپاۋچاكىك وتوبەتى: شەھىد ەمادە دىنم لەخەۋدا بىنى باش كوزرانی لەباشترین حالدا بو، منىش پىم ووت: خوا چى لەگەلدا كرى؟ ئەۋىش ووتى: لىم خۆشبو وىم: بەھۆى چىيەۋە؟ وتى: بەھۆى رىزگار كرىنى رەھاۋە^۱.

● **شكىست خواردنى پىلانكى خەلگى رەھا**؛ زۆرى نەبرد خەلگى رەھا لەسالى دواتردا ەستان بەپىلانك بۆ لەناۋىردنى مۇسلمانەكان و گىرپانەۋەى شارەكە بۆ ژىر دەستى خاچەرىستەكان دوای بانگەپىشتكرىنى جوسلىن، بەلام زەنكى ەرزو پەى بەم ەۋلە ترسناكە بردو ەستا بەدەستگىركرىنى دانەرانى و لەسەدارەدانىيان، پاش ئەۋەش ەستا بەلەسەدارەدانى ژمارەيەك لەئەرمەنەكان ەتاۋەكو بوارىيان نەبى جارىكى تر لەپىشتەۋە خەنجەرىدەن لەمۇسلمانەكان و گرنگىر شونىيان بەو ئاسانىيە بدەن بەدەست دوزمانەۋە^۲.

۶- **دەرە نجامەكانى ئازاد كرىنى رەھا**؛ ئازاد كرىنى رەھا لەلەين ەمادە دىن زىككەيۋە بەگرنگىر دەستكەوت دادەنرەت بۆى لەماۋەى حوكمرانىدا ئەم سەركەوتنەش دەرە نجامى گرنگى ەبۋو لەجىھانى ئىسلامى و مەسىحىدا، بەكورتىش گرنگىر دەرە نجامەكانى ئەمانەن:

ا- مۇسلمانان دۇنياۋون لەۋەى كەبزاۋى جىھادى ئىسلامى گەشتۆتە قۇناغىكى پىگەيشتوۋو لەقۇناغى ەرزەكارى سىياسى تىپەرىۋو، ئەمەش ماف خواردن و كەم كرىدەۋەى تىكۆشانى سەركردەكانى پىش زەنكى نىيە ۋەك مەۋدود، ئەگەر چى رىھا يەكەم مىرنشىنى خاچەرىست بوو كە لەسەر دەستىيان روخا، بەلام ئەمە سەرهتايە ۋەمۆكە رەھا دەروخى و سبەينىشە قەۋارە بىگەنەكانى تر، ەرز ئەمەش رويداۋ لەئىستاش بەدواۋە مىلەكانى كاترەمىر ناگەرىتەۋە دواۋە، بەلكو بەو پەپى متمانەۋە ەنگاۋ بەرەۋ پىشەۋە دەنەت.

ب- دۇپات بوۋنەۋەى لۆزىكى مۆزو كە ئەو جۆرە قەۋارە ناشەرىيانە تاسەر نامىننەۋە لەخاكى مۇسلماناندا، چونكە رۆلەكانى ئەم ناۋچەيە خاۋەنى شوناسىكى ئاپنى يەكگرتوۋن و بەو بارودۆخە سىياسى و سەربازىيە نامۆيە رازى نابن بەم شىۋەيەش ەماھەنگى گەرايەۋە بۆ باكوپى عىراق و چىتر رەھاش رۆلى جياكەرەۋ قەۋارەى خاچەرىستى رىگرى بەرىبەستى لەنئۆان سلجوقىيەكانى ئاسىاي بچووك و سەلجوقىيەكانى عىراق و لاتى فارسدا نەبىنى^۳.

ج- فشار لەسەر ئەۋ پىشتىنە خاچەرىستىيە زىادبوو كە لەئەنتاكىيەۋە درىژدە بوۋىيەۋە لەباكوۋەۋە بەرەۋ ئىلات (الرشراش) لەياشۋورەۋە لەروبارى ئوردن لەخۆرەلاتەۋە

^۱ ەمان سەرجاۋە (۱۴۱/۱).

^۲ ەماد الدىن زىكى ل ۱۵۷.

^۳ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۶۴-۱۶۵.

هه تاوه کو که ناری شام - جگه له عه سقه لان - چونکه صور به میرنشینی رابلوس و شانشینیی بهیتولمه قه دیسه وه پښتر له سالی ۱۱۲۴ز/ ۵۱۸ هـ روخابون ، گومانیش له وه دانیه که ره های سه ره رمی خاچپه رستان بۆ هه تاهه تایی روخا، ئیستاش دهستی بالایه له وه قه واره خاچپه رستانه دا که ماونه ته وه، بۆیه فشاری سه ربازی له سه ر زیاتربوو له لایه ن هیزه ئیسلامیه کانه وه که ده ستیان گرت به سه ر پشویه وهی شام که له ده شتی که ناری شامدا خۆی ده بینیه وه، وه ک نه وهی جهنگه که له سه ر ناستی جوگرافی بوو ییت له نیوان که نارو پشته وهیدا، لایه نی به که م - که نار - پشته به کۆمه کی ده ره کی نه وروپی ده به ست به شیوه یه کی سه ره کی، لایه نی دووه میش پشته به توانا ناوخویه فراوانه کانی ده به ست که له گه ل ده ره که وتنی سه رکرده کانی به کبونی نیوان موسلماناندا گرنگی زیاتری په یداکرد.

د- روخانی ره ها به م شیوه یه بووه هۆی جولانی نه و هاوپه یمانیه به رگریکاریه ستراتیژییه ی که له نیوان قه واره ی خاچپه رست له رۆژه لاتداو ره حمی دایک له خۆرئاوای نه وروپایدا، چونکه رۆژئاوا رازی نه بوو نه و درژبوونه وه سیاسی و میژویه ی له رۆژه لاتدا هه رس بیئت، به لکو ده بی ده ستیوه ریدات له پیئاو گه رانه وه ی بارودوخ بۆ دۆخی خۆی و له باربردنی چالاکیه کانی میرنشینی موسل، لیره شه وه په یدابوونی خاچپه رسته کان له سالی ۱۱۴۷-۱۱۴۹ز/ ۵۴۲- ۵۴۴ هـ که به شالوی خاچپه رستی دوهم ناسرابوو ده ره نجامی کی راسته وخۆی رووخانی ره ها بوو، نه مه ش بۆمان ده رده خات که چۆن سه رکرده کانی جیهادی ئیسلامی دژ به چه ندین هیزی جیهانی جهنگاون، نه و هیزانه ش ته نها هیزی ناوخۆیی سنوردانه بوون له رووی کاریگه ری و چالاکیه وه، به لکو به شیکیبوون له ململانیه کی کیشوه ری یاخود جیهانی به جۆریک که پیگه یه کی دیاریان پښ ده بخشیت له میژووی موسلماناندا - به گشتی و له سه رده می جهنگه خاچپه رستیه کاندا به تاییه تی.

ه- هه روه ها له و ده ره نجامه زۆرانه ی که له م سه ره که وتنه دا به دی هات: به رزیبوونه وه ی پله وپایه ی عماده دین زه نکی به شیوه یه کی به رچاو، نه وه بوو له سه رکرده یه کی ناوخۆیی و ناوچه ییه وه له پووی چالاکی و کاریگه ریه و گۆپا بۆ سه رکرده یه ک که ناوی له سالنامه ی لاتینی و سربانییه کاندا زۆر ده هات نه مه ش ره نگدانه وه ی نه و کاریگه ریه گه وره یه یه که هه بیوو له سه ر رووداوه کانی رۆژه لاتی لاتینیدا. ، سه باره ت به موسلمانانیش نه وه پیگه و پایه یه کی دیاری هه بوو، چونکه سازکردنی ره ها پیگه ی عماده دین زه نکی به رامبه ر به سولتان

^۱ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۶۵.

مه‌سعوودی سه‌لجوقی و خلیفه‌ی عه‌باسی المقتفی لامر الله که کۆمه‌لئیکی زۆر نازناوی پی به‌خشی که به‌وپه‌ری لێهاتوویه‌وه به‌ده‌ستی هینا، وه‌ك ئه‌میری سه‌ر فرازو پایه‌ی ئیسلام و گه‌وره‌ی سولتانه‌كان و سه‌ركرده‌ی سوپای موسلمانه‌كان و پاشای ئه‌میره‌كان و ئه‌میری عیراقیه‌كان و شام^۱. ئه‌م سه‌ركه‌وتنه‌ش عماده‌دین زنگی کرد به‌به‌رگریکاری یه‌که‌م له‌ئاین و تیکۆشه‌ر له‌پێناو به‌رزکردنه‌وه‌ی وشه‌ی خوادا، له‌ناوه‌ند ئیسلامیه‌کانیشدا چه‌ندین باس و خواس ده‌رباره‌ی که‌سایه‌تی ده‌کرا که‌را ده‌ی ئه‌و ریزلێنان و سه‌رسامیه‌ ده‌رده‌خات که‌ده‌ستی که‌وت پاش به‌ده‌ست هینانی ئه‌و سه‌ركه‌وتنه‌ مه‌زنه، ئه‌م ئازادکردنه‌ش رێخۆشکه‌ربوو بۆ عماده‌دین زنگی هه‌تا وه‌کو درێژه به‌ئازادکردنی قه‌لاکانی ده‌ورو به‌ر بدات و ده‌سه‌لاتی خۆی به‌سه‌ر دوژمنه‌کانی له‌ناوچه‌که‌دا به‌سه‌پێنیت، هه‌روه‌ها ئازادکردنی ره‌ها رۆلێکی گه‌وره‌ی هه‌بوو له‌رزگارکردنی میرنشینه‌که‌ی عماده‌دین زنگی له‌مه‌ترسی به‌رده‌وام بوونی هێرشه‌کانی خاچه‌رستان بۆ سه‌ری به‌م شیوه‌یه‌ش خه‌لکه‌که‌ی دوا‌ی ترس که‌وتنه‌ باردۆخێکی ئارامه‌وه^۲ ئه‌مه‌ش له‌مژده‌ نزیک و دونیاییه‌کانی مۆقی باوه‌رداره‌.

۷- رای رۆژه‌لاتناس جۆن لامۆنت ده‌رباره‌ی عماده‌دین: رۆژه‌لاتناس جۆن لامۆنت یه‌کێکه

له‌دیارتین میژوونوسه ئه‌مریکیه‌کان نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی رابردودا، چه‌ندین نوسراویشی له‌بۆاری خاچه‌رستیدا هه‌یه به‌تایبه‌ت لێکۆلینه‌وه گشتگیره‌که‌ی ده‌رباره‌ی مولکایه‌تی ده‌ره‌به‌گایه‌تی له‌شانشینی به‌یتوله‌قه‌دیسدا، لێکۆلینه‌وه‌یه‌کی تریشی به‌ناویشانی جه‌نگی خاچه‌رستی و جیهاد له‌جوارچێوه‌ی کتێبی که‌له‌پوری ئیسلامیدا، که‌نبیه‌ فارس بلاری کرده‌وه‌و تیایدا لامۆنت هه‌ولێ داوه که‌بیرۆکه‌ی جیهاد لای موسلمانان ئه‌وکاته به‌دروبخاته‌وه‌ و جۆلانه‌وه‌ی سه‌ركرده ئیسلامیه‌کانی له‌وکاته‌دا به‌کاریگه‌ی پالنه‌ره ئابووری و سیاسیه‌کان لێک داوه‌ته‌وه‌ وای داده‌نی که به‌هه‌یج شیوه‌یه‌ك عماده‌دین الزنگی پالنه‌وانی جیهاده‌نبوه، چونکه عماده‌دین هه‌رچه‌نده له‌زووه‌وه ئاره‌زووی گێرانه‌وه‌ی ره‌های بووه وه‌ك کمال الدین بن العیدیم ده‌لێ: به‌لام ئه‌م کاره‌ی به‌پوونی ته‌نها له‌م دوا‌ییانه‌دا ئه‌نجام داو پاش ئه‌وه‌ی ئه‌میری حه‌ران أبو المعالی فضل الله بن ماهان هانی دا بۆ ئه‌و کاره‌و ئاسانی ده‌سته‌به‌سه‌راگرته‌ی ئه‌و شاره‌ی بۆ روونکرده‌وه^۳، پاشان له‌سه‌ر قسه‌کانیدا ده‌رواته‌ ئه‌لێت: وادیاره که ئه‌و بۆ خۆی داگیرکردنی ره‌های به‌ده‌رچوون له‌سیاسه‌تی خۆی ده‌زانی و وه‌ك

^۱ تاریخ الزنیک فی الموصل وبلاد الشام ل ۱۶۵.

^۲ همان سرچاوه ل ۱۵۶.

^۳ الحروب الصلیبیه العلاقات بین الشرق والغرب ل ۱۶۶.

کاریکیکی لئی ده پوانی که دهره نجامی هاندانی خه لگانی تر بۆ بیټ^۱، هه روه ها نه لئ: زهنگی دهست به سه راگرتنی حه ماو حه له بو جهنگه کانی دژی نه رته قییه کانی به لاهه گرنگ تریوو له جهنگی خاچه رسته کان، به لام هه رگیز هاوپه یمانیتی له گه ل لاتینه کاندای پئی ناخوش نه بوو نه گه ر به رژه وهندی تیدا بوايه^۲، نهشتوانین نهو رایانه بهم شیوهیه پوچه ل بکهینه وه:

- ههستانی عماده دین زنگی به هیرشکردنه سه ره ها له کاتیکی دره نگدا بوو هه رچه نده نه مه له رۆلئی جیهادی نهو که مناکاته وه، چونکه نهو ده یویست توانای نهو میرنشینه خاچه رسته به کار به ریت بهو مملانی و جهنگانه ی که دژ به پیگه و ناوچه کانیان ده یکرد، پاشان هه ستیت به هیرشکردنه سه ره خودی میرنشینه که پاش نهو ی که توانای برینی قولایی به رگریه کانیانی ده بیټ، وخاله به هیزو لاوازه کانیان ده زانیت، له لایه کی تریشه وه ئاساییه که واییبینین که ئامۆژگاری نه میری حه پان بۆ زهنگی به رووخانی ره ها هیچی له مه سه له که نه ده گوری نه گه ر زهنگی نهو برپاره ی نه دایه و پلانی بۆ دانه نایه، زۆر قورسیشه بتوانین رووخانی ره ها بهو شیوهیه ببینین که لامۆنت باسی ده کات، به لکو نهو په لان و نه خشه یه کی میژینه ی زهنگییه کان بوو، سه باره ت به هوی په له نه کردنی زهنگی له ئازاد کردنیشیدا نهو نه گه پیتسه وه بۆ نهو ی که ئاره زوی نهو ی نه بووه که خیرا هیزه کانی له روبه رو بوونه وه یه کی پیشه وه خندا به کار بیټت که دهره نجامی دیارو مسۆگه ری نه بیټ له قو ناغی سه ره تای هوکمرانیدا، بۆیه نه توانین ساه وه ختی ئازاد کردنی نه ها به وشیه ی که سه رچاوه لاتینی و سریانی و عه ره بیه کان باسیان کردوه به به لگه دابننن له سه ر لیها تووی زهنگی له پرووی سیاسییه وه، واش ده رنه که ویت که نهو قسه ی لامۆنت که گوايه رووخانی ره ها دوو ربووه له سیاسه تی عماده دین زهنگی گه وره ترین وته یه که هیچ به لگه یه کی میژووی پالپشتی نا، کات، چونکه ئاشکرایه زهنگی له سوپای مه وودا بووه و به ده قی قسه ی ئیبن الاثیر: له گه لیدا به شداری جهنگه کانی کردوه^۳، گومانیش له وه دانیه که زهنگی به باشی گرنگی رووخانی ره های ده زانی، به لکو نهو خه ونه له زه وه له ئه ها توچه ندیشهیدا جیگیر بووه، له وانه شه ویستبیتی لهو مه سه له یه دا سه ره که ویت که پیتشت مه وود شکستی تیدا هینا، و رووخانیشی به مه سه له یه کی پتویسته ده زانی به وپیته ی نزیکترین ئامانجی خاچه رسته له موسله وه، هه ره که به دیهیتانی نهو

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۱۶۶.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۶۶.

^۳ الباهر ل ۱۷ الحروب الصلیبیه العلاقات بین الشرق والغرب ل ۱۶۷.

ئامانچە لەوانەيە پەيوەندىکردنى بەباکورى شا مەوہ ئاسان تریکات بەتایبەت لەپێی لەپوانگەى تێپوانینی یەکیئەخوازو دوربینانەى وردى زەنگیەوہ^۱.

- گریمانەى جون لامونت سەبارەت بەوہى کەزەنگى ئەیتوانى لەگەڵ لاتیندا ھاوپیەیمانیتى بکات لەپێتێو بەرژەوہندى سیاسیدا، پالېشتى لیھاتووپی زەنگى دەکات لەپووی سیاسییەوہ، ئەوہبوو جارجاریک پەنای دەبرد بۆ مۆرکردنى رێککەوتنامە لەگەڵ خاچەرستەکاندا لەپێتێو پشوو دان و نەکەوتنە ناو دوو بەرەى جەنگەوہ، بەرەى رۆژھەلات بەو مەملانئییەى کە لەگەڵ ھێزە سیاسییەکانیدا ھەپیوو، بەرەى رو لەگەڵ بەرپوونەوہ لەگەڵ خاچەرستەکاندا. پاشان ئەیویست ھەردوو لادئلیابکاتەوہ بەھۆى ئەم جۆرە رێککەوتنانەوہ، کاتیکدا لەنییەتى ھەبوو بەنھێنى پەلامارى رەھابەدات، بۆیە گەمارۆدانى لەلایەن زەنگییەوہ کاریکى کتوپرپوو بۆ خەلکەکەى^۲.

- وەتەنى ئەوہى تاکە ئامانجى زەنگى رووخانى رەھا نەبووہ، بەلکو ھەولێ بنیات نانەوہى دەولەتى خۆى داوہ لەسەر حسابى دراوسێکانى چ موسلمان بن یان خاچەرست ئەوہ دەبێ تێبینى ئەوہ بکەین کەسەرچەم ئەو سەرکردە ئیسلامییانەى کە لەسەردەمى جەنگەکانى خاچەرستیدا پەیدابوون بەدرێژایى سەدەى دواوە و سیانزەى زانی/ شەشەمى و ھەوتەمى کۆچى و بەشداریوون لەجیھادکردندا مۆرکى تەماحى سیاسیان پێوہ دیاربووہ و ھەولیان داوہ پایەکانى دەولەتەکیان بەھێزیکەن لەسەر حسابى دەولەتانى دراوسێى، بەلام مەبەست لێرەدا ئەوہیە کەتەماحى سیاسى وەک پێشتر باسم کرد، لەپێى تەقاندنەوہى دۆزى سەرەکی ئومەتەوہ کرا کە لەجیھادا، چونکە ھۆى دەبێتیتەوہ ھەندى لەو سەرکردانە ئەیانتوانى رازى بن بەژيانى ملکہچى و لاوازی لەبەرامبەر خاچەرستەکاندا بێ ئەوہى ئامادەى فراوانخوای بن لەسەر حسابى ئەوان لەپێتێو خۆ لادان لەکیشەى سیاسى و کەوتنەوہى جەنگ لەنێوانیاندا تەنانەت ئەگەر ناوچەکانى ژێر دەسەلاتیشیان رووبەرووی دەستدریژی بپوایەتەوہ، بەلام بەوہ رازى نەبوون و رووبەروونەوہ یان ھەلبژاردو توانای خۆیان نیشاندا بۆ گۆرینی جوگرافیای سیاسى ناوچەکە لەپێى بەئەنجام گەیاندى پەرۆژە جیھادییەکانەوہ^۳ پێویستە بزانرێت کەشاراوەنییە لای لیکۆلەرانى میژووی پەيوەندییە ئیسلامییەکان لەگەڵ ھێزە گاوەرەکاندا لەقوناعى جەنگەکانى خاچەرستیدا کەچۆن بەشیک لەرۆژھەلاتناسان

^۱ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۶۷.

^۲ ھەمان سەرچاوە ل ۱۶۷.

^۳ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۶۸.

سوربوون له سەر ئهوهی که ده سکه و ته کان له موسلمانان داپن و گومان له قوناغه که شه کانی میژوویاندا بکن، ههروهک گیانی تۆله سه ندنه وه له کۆمه لگا کانداهیه به رامبهر به بیرۆکه ی جیهاد که چله پۆپه ی ئیسلامه، بۆیه زۆر سوربوون له سەر نکولی کردن و گومان لیکردنی و خراب مامه له کردن له گه ل سهرجه م ئه زمونه جیهادییه کانی پشتری موسلمانان هه تا وه کو له داهاتودا دووباره کاری پئ نه کهن، به م شیوه ئه تواتین دان به وه دا بنیین- به شیوه یه کی بابه تی و به بی زۆر کردن له بریاراندا- که سهرده می جهنگه کانی خاچه رستی گواستنه وه یه کی چۆنایه تی بوو بۆ که شه دان به بیرۆکه ی جیهاد له ئیسلامدا، چونکه جیهادی ئه م جاره دژ به دوزمنیکه که له سهر زهوی ئیسلام جینشین بووه دوا ی لاواییونی موسلمانان کان ده رنه نجامی ململانئ ناوخویه کانیان، جا ئه گه ر بزاتین که شوناسی ئاینیان له مه ترسیدابوو له به رامبهر پڕۆژه کانی به گاورکردندا که ده زگای پاپا ئومیدی گه وه ی پئ هه بوو، ئه وه ده رک به وه ده که ی که چه نده بیرۆکه ی جیهاد بیرۆکه یه کی سهره کییه له سهرده می جهنگه خاچه رستییه کانداه، له راستیدا سهرچاوه رۆژئاواییه کان هه ولئ شیانندن وینیه ئه م تیکۆشه ره گه وره یه یان داوه له کۆن و نویداو له گرنگترین ئه و کتیه هاوچه رخانه ش کتیبی الحروب المقدسة الحروب الصليبية وأثرها على العالم اليوم، خاوه نی ئه م کتیه کارین ارمسترونغ ده رباره ی عماده دین زکی ئه لیت: به هیه شیوه یه ک ئه م پیاوه پشهنه گ نه بووه، به لکو سهرخۆشیکه به د ره وشت بوو که زۆر که م به هۆش خۆی ده هاته وه، ههروهک توندوتیژو دلره ق بوو هاوشیوه ی زۆربه ی پیاوانی جهنگ له سهرده می خۆیدا^۱ بیگومان ژیاننامه ی ئه م پیاوه ئه م قسانه به درۆ ده خاته وه و میژونوسه کانی ش به شه هید وه سفیان کردوو، ئه مه ش خه لاتیکه گه وره یه و نادری به که سیک که زۆر شیاوی ئه و وه سفه گه وره یه نه بیته، ههروه ها ده رباره ی ژیاننامه ی ئه لئین که باشترین ژیاننامه ی هه بووه له ناو پاشا کانداه له هه موویان لیبراوتریوه و هاو لاتیانی له ئاسایشیکه ته واودا ژیاون که تیایدا به هیز نه یه توانیوه ده ستریزی بکاته سهر لاوا،^۲ ههروهک شه ریه تی به گه وره ده گرتو سنوره کانی جیه جیده کرد له ده وه ته که ی خۆیداو چه ند دادوه ریکه راسپاردبوو بۆ ئه م مه به سته، دیاره ئامانجی هه ندئ له رۆژه لاتناسان بریتی بووه له:

^۱ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۶۸.

^۲ الحرب المقدسة الحملات الصليبية وأثرها على العالم اليوم ل ۳۴۵.

^۳ كتاب الدوشتين في أخبار الدولتين (۱۵۷/۱).

• ناشرین کردنی ئەو کەسانەى کە هێمای جیهاد و تێکۆشان بوون هەتاوەکو نەو کە ئامان بێ بەش بن لە پێشەنگی کە وەرەیان بەرزیکاتەو و هیمەتییان بچوێنێ.

• لاوازکردنی گیانی قوربانیان و خۆبەختکردن و شەهیدی و جیهاد لە ئومەتدا هەتاوەکو بتوانن وەک رانە مە پێش خۆییانان بخەن.

• هەولێان بۆ داپارندنی ئومەت لە میژووی خۆی بە درۆو شیواندن هەتاوەکو نەگەرێتەو بۆ میژووی دەوڵە مەندی خۆی و پەند و وانەى ئی وەرەگرێت.

• نوسینەکانییان هەلقولای گیانیکى خاچە رستانەى و داخ لەدە بە رامبەر بە ئەو پالە و انانەى کە هاوکاربوون لە شکست پێهێنانى پڕۆژەى خاچە رستیدا، بۆیە رۆژە لاتناسان هەولیانداوە وێنەى عمادە دین زنگى بشیوێنن.

• ژياننامەى عمادە دین زەنگى و خەلگانی هاوکارو دلسۆزى دەورەبەرى وەک قازى شارەزورى هیچ گومانێک ناهێلێت لە درۆزنى ئەو رۆژە لاتناسانە، کە هەولیانداوە راستەکان ژێر پێ بخەن و تۆمەتى ناپەوا بۆ ئەو پیاو مەزەنە هەلبەستن دیارە ئەزمونی تێکۆشانى شیاوى لیکۆلینەو و شیکردنەوێ قوڵە لەگەڵ بەستەنەوێ ئەو پەند و انانەى کە پێى دەگەین بە واقیعی هاوچەرخمانەو هەتاوەکو سودى ئی وەر بگیرین بۆ هەولێان لێ پراوانە لە پێناو بەرە و پێشچوون و بۆژانەوێ ئومەتى ئیسلامیدا.

ستایش کردنی شاعیران بۆ عمادە دین لە کاتى ئازادکردنی رەها دا: زۆریک لە لیکۆلەر و نوسەران گرنگییان بە ئەدەبى سەردەمى جەنگەکانى خاچە رستى نەداوە، بە لکو زۆرینەیان بە ئەدەبى دواکە و توتو ناو زەدیان کردووە، لە مەشدا قسەى رۆژە لاتناسەکانیان پەیرە و کردووە کە دەیانەوێت لە لیکۆلینەوێ میژوو ئەدەبى ئەم جەنگانە دوربکەوینەو لە بەر جەندین هۆ لەوانە ئارەزویمان لەوێ کە لە درێندەبى و دلێرە قسەى خاچە رستەکان ئاگادارنەبین، پاشان هەتاوەکو هەست بە سەر بەرزى و شانازى نەکەین کاتى میژووی پالە و انانى ئیسلام دەخوینینەو بە کورد و عەرەب و تورکەو - کاتى لە ژێر ئالای ئیسلامدا سوپای ئیسلامییان بەرێوە دەبرد - کە وەک جەنگاوەرو تێکۆشەر و سەرکەوتوو گەرەتر لە نەتەو پە رستى و نیشتمانچێتى نەفامى بیریان دەکردووە و خۆشەویستى خوا و پێغەمبەر و تێکۆشان لە پێناو خوا و رەزنامە نیدا کۆى دەکردنەو، لە راستیدا ئەدەبى ئەم سەردەمە هیشتا پێویستى بە لیکۆلینەوێ زۆر، پاشان پێویستى بە هەلسەنگاندنەوێ سەرلەنوێ هەیه، لەو کاتەشدا دەبینین راکانمان بە شیوەیهکی پۆزە تیف گۆراوە، چونکە ئێمە زۆر شتى تیا دەبینین کە شیاوى لیکۆلینەو پێت و زۆر شیعری ناسک هەیه لە بواری حەماسەت و وەسفى جەنگەکان و

ستایشی پالّه‌وانه‌کان، هه‌روه‌ها زۆر شیعرێ غه‌مباری و گریان هه‌یه له‌پیاوه‌لدانیاندا^۱. ئەمەش
 چه‌پکێک شیعرێ جوانه که‌په‌یوه‌سته به‌ئازادکردنی ره‌ها و ستایشکردنی عماره‌دین زه‌نکی،
 ئەوه‌تا ئێبن‌ال‌أثیر وه‌سفی سوپای عماره‌دین ده‌کات له‌کاتی چوونه‌ ده‌ره‌وه‌یدا بۆ
 ئازادکردنی ره‌ها و ئەل‌ئیت:

ظننت البرّ بحراً من سلاج	بجيش جاش بالفرسان حتى
تخاطبنا بأفواه الرّياح	والسنة من العذبات حُمَر
وغرّته عمود للصباح	وأروع جيشه ليلٍ بهيم
قليل الصفح ما بين الصفاح	صفوح عند قدرته ولكن
وهيبته جناحاً للجناح ^۲	فكان ثباته للقلب قلباً

۱- قه‌يسه‌رانی ستایشی عماره‌دین ده‌کات له‌ئازادکردنی ره‌ها دا: شاعیر ده‌لێ:

هو السيف لا يغنيك إلا جلاذهُ وهل طوّق الأملاك إلا نجاهه

ئەم ئازادکره‌ ئاوازیکی خۆشی هه‌بوو له‌ ده‌روونی خه‌لکیداو به‌ئازادکردنی ره‌ها تیروانیی
 فه‌ره‌نجه‌کان بۆ هه‌یزێ موسلمانه‌کان گۆراو عماره‌دین زه‌نکی گه‌رانده‌یه‌وه‌ بۆ ولاتی ئیسلام دوا
 ئەوه‌ی فه‌ره‌نجه‌کان نیو سه‌ده‌ حکومرانییان کرد هه‌روه‌ها له‌ وشعرانه‌دا هاتوه‌:

سناها وإن قات العيون اتقاده	وعن ثغر هذا النصر فلتأخذ الطي
ولم يك يسمو الدين لولا عماره	سمت قبه الإسلام فخرا بطوله
عن الله ما لا يستطاع ذيادة	وذاذ قسيم الدولة ابن قسيمها
رواسية عزا وأطمأن مهاده	ليهن بي الإيمان أمن ترفعت
سهي إلى يوم المعاد معاده	وفتح حديث في السماع حديثه
عليها فوافي كل صدر فواده	أراح قلوباً طرن من وكناتها
على غير ما عند العلوج اعتقاده	لقد كان في فتح الرها دلالة
ولم يعن عند القوم عنهم ولاده	يرجون ميلاد ابن مريم نصره
يفل حديد الهند عنها حداده	مدينة إفك منذ خمسين حجة
ترقت إليه خان طرفاً سواده	تفوت مدى الأبصار حتى لو أنها
إلى أن ثناها من يعز قياده	وجامحة عز الملوك قيادها

^۱ شعر الجهاد الشامی فی مواجهة الصليبيين ل-۱۰.

^۲ کتاب الروضتين فی أخبار الدولتين (۱۳۹/۱).

فأوسعها حر القراع مؤيد
 كأن سنا لمع الأسنة حوله
 فأضرمها تارين: حربا وخدعة
 فيما ظفرا عما البلاد صلاحه
 فلا مطلق إلا وشد وثاقه
 ولا منبر إلا ترنج عوده
 فإن يشكل الإبرنز فيها حياته
 وياتت سرايا القمص تقمص دونها
 إلى ين يا أسرى الضلالة بعدها
 وريدكم لا مانع من مظفر
 مصيب سهام الرأي لو أن عزمه
 وقل للملوك الكفر سلم بعدها
 كذا عن طريق الصبح أيتها الدجي
 ومن كان أملاك السموات حنده
 والله عزم ماء سيحان ورده
 إن الصفائح يوم صافحت الرها
 فتح الفتوح مبشرا بتمامه
 لله أية وقفة بدرية
 ظفر كمال الدين كنت لقاحة
 وأمدكم جيش الملائك نصره
 جنبوا الدبور وقد تم ريح الصبا
 أترى الرها الورهاء يوم تمتعت
 لا أين يا أسرى المهالك بعدها
 شدا إلى أرض الفرنجة بعدها
 أفغركم و الثار رهن دمائكم
 وإذا رأيت الليث يجمع نفسه
 صفات مجدك لفظ جل معناه

بصير بتمرين الألد لداده
 شرار ولكن في يديه زناده
 فما راع إلا السيف حتما يفاده
 بمن كان قد عم البلاد فساده
 ولا موثق إلا وحل صفاده
 ولا مصحف إلا أنار مداده
 وإلا فقل للنجم كيف سهاده
 كما يتترى عن حريق جراحه
 لقد ذل غاويكم وعز رشاده
 يعاند أسباب القضاء عناده
 رمى سد ذي القرنين أصمى سداده
 ممالكها إن البلاد بلاده
 في ظالما غال الظلام امتداده
 قاية أرض لم ترضها جياده
 وروضة قسطنطينية مستزاده
 عطفت عليها كل أشوس ناكب
 كالفجر في صدر النهار الآيب
 نصرت صحابتها بأيمن صاحب
 كم ناهض باحرب غير محارب
 بكتائب محفوفة بكتائب
 جند النبوة هل لها من غالب
 ظنت وجوب السور سورة لاعب
 ضاق القضاء على نجاة الهارب
 إن الدروب على الطريق اللأحب
 ما كان من إطراق لحظ الطالب
 دون الفريسة فهو عين الوائب
 فلا استرد الذي أعطاكه الله

يا صارما يمين قائمة
أصبحت دون ملوك الأرض منفردا
فذاك من حاولت مسعاك عمته
قل للأعادي ألا موتوا به عمدا
ما زال يسمك والأيام تخدمه
حتى تعالت عن الشعري مشاعره
وقد روى الناس عن فتح أتيح له
على المنابر من أنبائه، أرج
فتح أعاد على الإسلام يهجته
يهدى بمتعصم بالله فتكته
إن الرها غير عمورية وكذا
أخذت الكواكب عزا ما بعى أحد
حتى دلفت لها بالعزم يشحذه
مشمرا وبنو الإسلامفي شغل
يا محيي العدل إذ قامت نوابه
يا نعمة الله يستضيفي المزيد بها
أيقاك للدين و الدنيا تحوطها
أيا ملكا ألقى على الشرك كلكلا
جمعت إلى فتح الرها سد باب
هو الفتح أنس كل فتح حديثه
فضضت به نقش الخواتم بعده
تجردت للإسلام دون ملوكه
أخو الحرب عدتق القراع مقطما
بعماد الدين أضحت عروة الدين
واستزادت بقسيم الدولة
ملك أسهر عينا لم يزل
لاخلت من كحل النصر فقد

وفي أعالي أعادي الله حده
بلا شبيهه إذ الأملاك أشباه
جهلا وقصر عن مسعاك مسعا
فالله خبيكم والله أعطاه
فيما ابتلاه وتدني ما توخاه
قدرا وجاوزت الجوزاء نعلاه
مظل أفف الدنيا جناحاه
مقطوبة بفتيق المسك زياه
فافتر مبسمه واهتز عطفاه
حديثها نسخ الماضي وأنساه
من رامها ليس مغزا، كمغزاه
من الملوك لها وقما فواتاه
رأي بيت فوق النجم مسراه
عن بده غرس لهم أثمار عقباه
وعامر الجود لما مع معناه
للساكرين ويستقني صفايه
من لم يتوجك هذا التاج الإ هو
أناخ على أماته كاكا الشكل
بجمعك بين النهب والأسر و القتل
وتوج مسطور الرواية و النقل
جزيت جزاء الصدق عن خاتم الرسل
تبتك أسباب المذلة و الخذل
يشوب بإقدام الفتى حنكة الكهل
معصوبا بها الفتح المبين
القسيم في ادحاض كيد المارقين
همها تشديد هم الراقين
فقات غيظا عيون الحاسدين

كل يوم مر من أيامه
لو جرى الإنصاف في أوصافه
ما روى الراوون بل ما سطوروا
إذ أناخ الشوك في أكنافه
وقعة طاحت بكلب الروم من
إن حمت مصر فقد قام لها
والرها لو لم تكن إلا الرها
درج الدهر عليها معصرا
هم قسطنطين أن يفرعها
ولكم من ملك حاولها
هي أخت النجم إلا انها
منيت منه بليث قائد
زارها يزأر في أسد وغى
صولجوا البيض بضرب نثر
يا لها همة ثغر أضحكت
برنست رأس برنس ذلة
وسروج مذ وعت أسراجها
تلك أقفال رماها الله من
شام منه الشام برقاً ودفه
كم كنيس كنست آرامها
همة تمسي وتضحى عزمة
قل لقوم غرهم إمهاله
إنه الموت الذي يدرك من
وهو يحكي ممسكي عروته
من يطع يتج ومن يعص يكن
أقسم الجدد بأن تبقى لكى
وتفيض العدل في أقطارها

فهو عيد عائد للمسلمين
كان أولها أمير المؤمنين
مثل ما خطت له ايدي السنين
بمني ألف تلاها بمنين
قطعه التين إلى قطع الوتين
واضح البرهان أن الصين صين
لكفت حسما لشك الممتزين
لم تدنس بمرام اللا مسين
ومضى لم يحو منها قسط طين
فتحلى الحين وسما في الجبين
منه كالنجم لرأي المبصرين
بعران الذل أساد العرين
تبدل الأسد في الزأر الأتين
الهام في ساحاتها نثر الكرين
من بني القلف ثغور الشامتين
بعدها جاست ججوايا جوسلين
فرقت جماعها عنها عضين
عزمه الماضي بخير الفاتحين
مؤمن الخوف مخيف الآمنين
منه بعد الروح في ظل السفين
ليس حصن إن نحتج بحصين
سندوقون شذاه بعد حين
فر منه فشجاً للغافلين
إنها جبل لمن تاب متين
من غداة عبرة الآخرين
تملك الأرض يمينا لا يمين
منسيا مؤلم عسف الجائرين

لا تزل دارك كيف انتقلت

كعبة محفوفة بالطائفين

كل يوم يتحلى جيدها

من نظيم المدح بالدر الثمين

كلما أخلص فيها دعوة

لك ألسن الخلف أمين

۹- کرده سهریازییه کان دواي نازادکردنی رهها : نازادکردنی رهها سهره تایه ک بوو روداوی تری به دوا داهات، چونکه قورس نه بوو له سهر عماده دین زنگی که به رده وام بیت له سهر کاره که ی بۆ نازادکردنی پیگه کانی تری خاچپه رستان که سهر به میرنیشینی ره هابوون، ئه ویش هه لی لاوازیوونی بارودۆخی خاچپه رسته کانی له ناوچه که دا قۆسته وه^۱ به ره و سروج که و ته ری که ده سته به رداری پاسگا که ی بوون و هه لاتن و عماده دینیش دهستی گرت به سهریدا پاشان قه لاکانی ده و روبه ریشی یه که له دواي یه که و تنه ده سته ی وه^۲، هه تا وه کو وایله تها به هه ر شوینیک و قه لایه کدا تیپه ری بکردایه خویان ده دا به ده سته وه^۳، پاشان رووی کرده قه لای ئه لبره ی توکمه که به سهر فوراتدا ده یروانی به گرنگترینی ئه و قه لایانه داده نرا که مابوو یه وه به ده ست جوسلینی دووه مه وه و له هه مووشیان توکمه تریوو عماده دین ئابلقه ی به سهر دا سه پاندو سهر چه م کۆمه کی و گه شتنی ئازوقه ی لی قه ده غه کرد، به لام له م کاته دا هه والی کوژرانی جینشینی خوی له موسلدا پیگه شت و ناچار بوو که گه مارۆکه هه لگرت و به په له بگه رپته وه بۆ پایه ته ختی میرنشینه که ی بۆ گپړانه وه ی هیمنی بۆی : به لام خاچپه رسته کانی قه لاکه له وه ده ترسان که دوباره هیترش بکاته سه ریان بۆیه ناریدیان بۆ لای حسام الدین تمر تاشی ئه رته قی و ئاگاداریان کرده وه که ئاره زویان لایه ئه م پیگه یه ی خویانی به ده سته وه بدن پیش نه وه ی بکه ویتته ده ست نه و دوژمنه سه رسه ختانه یان، به م شیوه یه خاچپه رسته کانی ره ها سه رجه م قه لاکانیان له رۆژه لاتی فوراتدا^۴ له ده سته دا له ناکامی له ده سته دانی بنکه ی سه ره کیان له په رژه وهندی زه نکی، پتییه ش ته نها چه ند قه لایه که به ده ست جوسلینه وه مایه وه که ده که و تنه خۆرئاوای فوراته وه وه ک تل باشرو مرعشو دلوک و

^۱ تاریخ الزنکیين في الموصل وبلاد الشام ل ۱۵۶.

^۲ ذیل تاریخ دمشق ل ۲۸۰ عماد الدین زنگی ل ۱۵۶.

^۳ ذیل تاریخ دمشق ل ۲۸۰ عماد الدین زنگی ل ۱۵۷.

^۴ مفرج الکروب (۹۶/۱) عماد الدین زنگی ل ۱۵۷.

سمیساط وعینتاب وعزاز، ههروهه‌ها نور الدین محمود باشتر توانی - هه‌موویان رابمآلیت و
یه‌که‌مین میرنشینی خاچپه‌رست له‌ناوبه‌ریت^۲.

۱۰- له‌وشیوازان‌ه‌ی که‌زه‌نکی ده‌یگرته به‌ر بۆ‌رویه‌روبوونه‌وه‌ی خاچپه‌رسته‌کان؛ عماده‌دین زه‌نکی
له‌رویه‌روبوونه‌وه‌ی له‌گه‌ل خاچپه‌رسته‌کاندا ته‌نها شیوازی جه‌نکی نیزامی نه‌ده‌گرته‌به‌ر،
چونکه نه‌مه وای پتیویست ده‌کرد که‌به‌به‌رده‌وامی له‌ولاتی شامدا بمینیته‌وه، و هه‌موو
هیزه‌کانی به‌کاربینیت بۆ‌کوشتاری نه‌و دوژمنانه، لیژه‌شه‌وه نه‌یده‌توانی ده‌ستی خالی ببیت
بۆ‌چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌کانی له‌عیراقداد هه‌روهه‌ها گرنگی سوده‌رگرتن له‌هیزه‌کان
گه‌شتبوو، واته په‌لاماردان و پاشه‌کشه‌ی خیرا، به‌تایبه‌ت له‌و ماوه‌یه‌دا که‌له‌شامدا ئاماده
نه‌بوو، چونکه نه‌م جوړه جه‌نگه ده‌ره‌نجامی باشی بۆ‌ده‌سته‌به‌ر ده‌کات: که‌یه‌که‌میان
نیگه‌رانکردنی خاچپه‌رستان و بوار پی نه‌دانیه به‌رێ‌ک‌خستنه‌وه‌ی هیزه‌کانیان و پلاندانان بۆ
هیزشکردنه سه‌ر پینگه‌کانی موسلمانان له‌ناوچه‌که‌دا و پیرای به‌خشینی توانای به‌رگریکردن
له‌ناوه‌نده‌کانیان و پاراستنی، دووه‌میشیان: لاوازکردنی هیزه سه‌ربازی و ئابوورییه‌کانی
دوژمن، به‌هۆی نه‌و کوشتن و برین و ویرانکارییه‌ی که‌ له‌وجه‌نگا نه‌ده‌که‌و پته‌وه، سییه‌م.
ده‌ره‌نجامیش بریتییه: له‌بچراندنی په‌یوه‌ندی له‌نیوان ناوه‌نده‌کانی خاچپه‌رستی له‌باکوپی
شامدا و بوار نه‌دان به‌کۆبونه‌وه و وه‌شاندنی گورزی په‌کلاکه‌ره‌وه له‌موسلمانان^۳، هه‌روهه‌ها
زه‌نکی له‌م جوړه جه‌نگه‌دا پشتی به‌جه‌نگاوه‌رانی تورکمان ده‌به‌ست، وه‌ک
زه‌مینه‌سازیه‌کیش بۆ‌نه‌م کاره هه‌ستا به‌پته‌وکردنی په‌یوه‌ندییه‌کانی له‌گه‌ل
سه‌رکرده‌کانیاندا و پۆسته سه‌ربازیه گه‌وره‌کانی پی سپاردن و کاری ده‌کرد بۆ‌دانانی
سه‌رکرده‌ی زیره‌ک له‌تورکمانه ئیتکین و لجه‌تورکی و یاروق و هتدو جه‌نگاوه‌ره ئازاکان بۆ
نه‌نجامدانی نه‌وه‌ی که‌نه‌مۆ پی ده‌وتری جه‌نکی به‌رگری و پارتیزانی، هه‌روهه‌ها حه‌له‌بی
کرده ناوه‌ندی‌ک بۆیان له‌به‌ر گرنگی پینگه‌که‌ی بۆ‌قه‌لاو شورا خاچپه‌رستی و ئیسلامیه‌کان،
چونکه له‌ناوه‌ندی نه‌نتاکیه‌وه‌های خاچپه‌رستیدا بوو ده‌سه‌لانی به‌سه‌ر هیزه‌کانی
گواستنه‌وه‌ی له‌نیوانیاندا هه‌بوو، هه‌روهه‌ک داده‌نری به‌باشترین بنکه‌ی سه‌ربازی بۆ
ئاراسته‌کردنی هیزشی خیرا دژی پینگه‌و جموجوئی خاچپه‌رسته‌کان و، کاروانی کۆمه‌کی و
ئازوقه‌هێنان، نه‌وه‌بوو کۆمه‌لیک له‌تورکمانه‌کان هه‌ستان به‌چه‌ندین هیزشی دژ به‌سوپای

^۱ عماد الدین زنکی ل ۱۵۷.

^۲ عماد الدین زنکی ل ۱۵۷.

^۳ عماد الدین زنکی ل ۱۵۷.

دوژمنان و سەربازگە و کاروان و شوێنی کۆبوونە وەیان و هیچ سالتیک لە ساڵەکانی مەملانی لەم دیاردەیه بە دەرنەبوو، جەنگی پارتیزانیش کە تورکمانەکان پێی هەڵدەستان و بەهۆیە وە زیانی زۆریان گەیاند بەپێزەکانی دوژمن بۆ نمونە لە رەجەبی سالی ٣٥٤ ک دا زەنکی هێزێکی سەربازی ئامادە کرد کە هەستا بە پەلاماردانی عزازی خاچەرست، لە سالی دواتریشدا پێکدادانی ئەلەنیوان سوارو جوسلیندا لە باکوپی حەلەب روویدا و بوە هۆی سەرکەوتنی خاچەرستەکان و کوزرانی ژمارەیک لە موسڵمانەکان، ئەمەش سواری ناچار کرد چەند هێرشیک بکاتە سەر ریحی أثارب و دەست بە سەر ئەندازیک مال و مولک و بە رووبوومیدا بگرت، زۆریشی نەخایاند پاش سالتیکی تر لە ٥٢٦ ی کۆچیدا پەلاماریکی خاچەرستەکانی تل باشریدا و خەلک زۆری ئی کوشتن،^١ بەم شیوەیە سوارو سەربازە تورکمانەکانیش بەردەوامبوون لە هێرشکردنە سەر خاچەرستەکان هەركاتی هەلیان بۆ رەخسابێ، ئەوەبوو لە صفری سالی ٥٢٧ ک چەند پێکدادانی ئەلەنیوان هەردوو لادا رویدا، کە یەکیکیان لە نزیک قنسیرین بوو، لە کاتی هەستانی بلدوینی پاشای بەیتولمەقەدیس بەهەولێک بۆ هێرشکردنە سەر دەورووبەری حەلەب و سوارو کۆمەلێک لە سەربازەکانی رووبەرووی بوونە وە لە ئاکامدا موسڵمانەکان شکستیان خوارد و پاشەکشەیان کرد بۆ حەلەب، بەلام سەرکردە ئازاکەیان دووبارە بۆیان دەرچوو پەلاماری کۆمەلێکی دان و ریزەیکەکی زۆری کوشت و بەدیل گرت و ئەوانی تریشیان هەلاتن بەرە و لاڵتی خۆیان و ئەویش گەرایە وە بۆ حەلەب و سەری کوزراوەکانی پێ بوو ئەو رۆژە رۆژێکی مەزن بوو^٢ زۆری نەبرد خاچەرستانی رەها هەستان بە هێرشکردنە سەر ناوچەکانی دەورووبەری حەلەب، سواریش هاتە دەرە وە بۆیان بەهاورێتەتی حسان بعلبکی ئەمیری مەنبەخ و کتوپر دای بە سەریاندا و توانی ژمارەیکەکی زۆریان لە ناو بەریت و پاشماوەکەشی بەدیل گرت، پاشان گەرایە وە بۆ حەلەب بێ ئەوەی هیچ سەربازێکی بریندار بێت،^٣ لە مانگی جەمادی یەکەمی هەمان شالیشتدا سوار بە سەرۆکایەتی هێزیک لە سوارەکانی هەستا بە هێرشکردنە سەر تەل باشرو خاچەرستەکانیش بەرپەرچیان دایە وە، بەلام توانی زāl بیت بە سەریاندا و هەزار کەسی ئی کوشتن و سەری هەموویانی بردە وە بۆ حەلەب،^٤ لەرپەبیعی یەکەمی سالی دواتریشدا فەرماندە ی پێگە ی قدموسی خاچەرست بەرە و

^١ عماد الدين زنکی ل ١٦٠.

^٢ ذیل تاریخ دمشق ل ٢٤٠-٢٤١ عماد الدين زنکی ل ١٦٠.

^٣ عماد الدين زنکی ل ١٦٠.

^٤ عماد الدين زنکی ل ١٦١.

قنسرین کەوتەرێ بەسەرۆکایەتی ھێزێک لەسوارەکانی ئەنتاکیە، سوپای حەلەبیش بەسەرۆکایەتی سوار روبەرویانی بوووە و جەنگە کە بەسەرکەوتنی خاچەرستەکان کۆتایی ھات و زەنکیش ناچاربوو رێککەوتنیان لەگەڵدا مۆریکات، بەلام زۆری نەخایەند ھێرشێ کردە سەر یەکیەک لەسریەکانیان و توانی زۆرینەیان بکوژیت پاشان گەرایەوہ بۆ حەلەب: خەلکیش بەم سەرکەوتنە دڵخۆش بوون دواي دلتەنگ بوونیان بەشکستی پێشوو، بەلام پاش ماوہیەکی کەم سوارەکانی رەھا ھێرشیان ھێنايە سەر دەورووبەری حەلەبی باکور لەکاتیکی کەبەرەو سەربازگەيەکی خاچەرستەکان دەچوون، بەلام سوارو ئەمیری منیج رێیان پێ گرتو ژمارەيەکی زۆریان لێ کوشتو ژمارەيەکی زۆریشی لێ بەدیگرتن^١. پاشان سوار لەھەمان ساڵدا ھەستا بەھێرشکردنە سەر پێگە خاچەرستەکان لەناوچەي ئەلجەزوو^٢ زردناو توانی رێ بەدورژنەکانی بگرت لەحارمداو پاشان گەرایەوہ بۆ حەلەب بەدەسکەوت و دیلیکی زۆرەوہ^٣ دواتر روبەپێ ھێرشو پەلامارەکان بەرەبەرە فراوان دەبوون، پەجەبی سالی ٥٣٠ک ییش ھێرشێکی فراوانی بەخۆوہ بینی لەلایەن سوارەوہ کاتی بەسەرکردایەتی سێ ھەزار سواری تورکمانەوہ کەوتەرێ وکتوپر پەلاماری لازقیەو دەوربەری دا لەھێرشێکی کەخاچەرستەکان ھێچ حسابێکیان بۆ نەکردبوو، توانی حەوت ھەزار دیلیان لێ بگرتو رژەيەکی زۆر دەسکەوتی دەستگیربوو دەیان گوندو کێلگەي رامالی و موسلمانەکان دەستیان گرت بەسەر دیلو دەسکەوتیکی زۆر دا، موسلمانەکانی ناوچەکەش زۆر خۆشاڵبوون بەم سەرکەوتنەي سوار کەکۆستیکی گەرەو کەم وینەبوو بۆ خاچەرستەکانی باکور^٤، لەراستییدا ئەو کێشە ناوخیانیەي کەئەنتاکیە بەخۆيەوہ بینی دەرەنجای مەملانی بوو لەسەر دەسەلات لەسالەکانی ٥٢٩-٥٣٠ک داو تارادەيەکی باش رۆلی ھەبوو لەلاواکردنی توانایی بەرگریکردنی لەبەرامبەر ھێرشەکانی موسلمانەکاندا^٥، ئەمەش پالی نابەسەرکردە کەیانەوہ بۆ قۆستەوہي ھەلەکەو تۆمارکردنی سەرکەوتنیکی گەرەو بەسەر خاچەرستانی باکوردا، لەکۆتاییەکانی سالی دواتریشدا سوار ھەستا بەھێرشێکی کتوپر دژ بەسریەيەکی گەرەو بیزەنتی کەبەرەو رۆژھەلات پێشپەرەي دەکردو توانی ژمارەيەکی لێ

^١ ذبدة حلب (٢٠٢/٢).

^٢ ئەلجەز: یەکیکە لەگوندەکانی حەلەب معجم البلدان (٧١/٢).

^٣ ذبدة حلب (٢٥٤/٢) عماد الینزکی ل ١٦١.

^٤ ذیل تآریخ دمشق ٢٥٥-٢٥٦ عماد الین زکی ل ١٦١.

^٥ الحروب الصلیبیة، العدینی (٥١٠/١) عماد الینزکی ل ١٦١.

بکۆزیت و برینداربکات پاشان گه پاپیه وه بۆ باره گای خۆی له حه ب^۱. هیشتا چه ند مانگیك به سهر ئه م هێرشه دا تینه په پیریوو بو خاچه رست و بیزه نته یه کان هه ستان به نار دنی هێژیکی هاو به ش بۆ داگیر کردنی قه لای آثار ب له نزیک حه له ب، دوا ی ئه وه ی ئامانجی خۆیان به ده ست هینا و پاراستنی دیله موسلمان هه کانیا ن پێ سپێردرا که له وشوینه دا کۆکرا بوونه وه، به لام سوار پاش ماوه یه ک به هێژیکه وه هێرش ی بۆ سهر بازگه ی خاچه رست و بیزه نته ی هینا و توانی زۆری به دیله کان رزگاریکات و بیانیه ی نینه وه بۆ حه له ب و شار خۆشحالی و شادیه کی زۆری بۆ گه پاپیه وه به م سهرکه و تنه مه زنه^۲. له سالی ۵۳۳ دا سوار هێرش ی هینایه سهر چه ندین پێگه ی خاچه رستی و هه ندی ده سکه وتی هه بوو، به لام سواره کانی خاچه رستان توانیا ن پایدا بگه نه وه و سهرکه ون به سهر هیزه کانی دا ئه مه ش بووه هۆی به دیل گیرانی هه زار سوارلییا ن، خودی سواریش پاشه کشه ی کرد بۆ حه له ب له گه ل ئه و سهریازانه ی دا که ده ریا زبوون^۳، به م شیوه روبه رو بوونه وه کان به در یژایی چه ند سالی دا هاتوو به رده وام بوون له سالی ۵۳۴- ۵۳۵ یشدا هه ندیک ساردی روی تیکرد به هۆی شکسته ی نانی زه نک ی له هه ولێکی دا بۆ ده سگرتن به سهر دیمه شقدا و هاو په یمانیته ی خاچه رست و دیمه شقییه کان دژی، به لام ئه م پیکدا دا نا نه سهر له نوێ له سالی ۵۳۶ ک و سا له کانی تر دا سهر له نوێ سهر ی هه لدا یه وه و، ئه وه بوو له مانگه کانی سهره تای ئه م سا له دا خاچه رسته کان هه ستان به هێرش یکی خیرا دژ به هه ندی پێگه ی ئیسلامی له رۆژئاوای حه له بدا، و کاتی ب لاو بوونه وه، سوار هێژیکی له تورکه مانه کان نار د به سه رکردایه تی عه له مه دینی کوپی و په لاماری چه ند پێگه یه کی خاچه په رستانیدا و توانی بگاته شورا کانی ئه نتاکیه، پاشان به کۆمه لای ده سکه وت و که له و په له وه گه پاپیه وه، زۆری نه خایاند لجه ی تورکی په لاماری چه ند ناوچه یه کی خاچه رستان دا و کۆمه لای ک کوژرا و ده سته که وتی و دیلی هه بوو، ئه شلێن ژماره ی کوژرا وه کان حه وسه د سهریا زیوو. له ره مه زانی هه مان سالی شدا سوار هێرش کرده سهر سهریا زگه یه کی خاچه رستی له نزیک پردی الحدید له باکو ری رۆژه لاتی ئه نتاگیه دا دوا ی ئه وه ی توانی به هیزه کانی یه وه له زنی عاصی په رپته وه به ئاراسته ی سوپای دوژمن و توانی زۆری به سهریا زه کانی سهریا زگه که بکۆزیت و ئه وانی تریشیا ن به دیل بگریت^۴. زۆری نه برد ئه میری ئه نتاکیه له سالی دا هاتو دا که و ته ری بۆ

^۱ عماد الدین زنگی ل ۱۶۲ ذبده حلب (۲/۲۶۳).

^۲ الکامل فی التأریخ له عماد الدین زنگی ل ۱۶۲.

^۳ ذبده حلب (۲/۲۷۱) عماد الدین زنگی ل ۱۶۲.

^۴ ذبده (۲/۲۷۶) عماد الدین زنگی ل ۱۶۳.

هېرشکردنه سهر دۆلى به زاعى نزيك حه له بو ئه ويش به رپه رچى دايه وه و ناچارى كرد پاشه كشه بكات، پاشان جوسلين هه له كهى قۆسته وه و هه ستا به هېرشكردنه سهر كۆبوونه وهى موسلماننه كان له كه نارى رويارى فوراتداو، توانى نۆسه د كه سيان لى به ديلبگريټ، دواتر هه ر دوو لاپتيان باشبوو ئاگر به ستيك رابگه يه نن بئى ئه وهى پشكى ئه مىرى ئه نتاكييهى تيدايت١، به م شيوه يه كوشتار به رده وام بوو له نيوان ئه م ميرنشينه و هيزه كانى حه له بداو كاتي كۆمه لئىكى زۆر له بازرگانانى ئه نتاكييه، له جمادى يه كه مى سالى ٥٢٨ هـ به پاسه وانى كۆمه لئىك سواره به ره و هه ندى ولاتى خاچه رستى دراوسى به پئى كه وتنو پاره و كه لوپه لئىكى زۆريان پيټبوو، موسلماننه كانيش كتوپر په لاماريانداو و توانيان سه رجه مى ئه و هيزه له ناوبه رن كه ئه ركى پاراستنيانى گرتبووه ئه ستوو كه لو و په لو و شتومه كه به نزخه كانيشيان بووه ده سكه وت بۆيان٢ له كۆتايى مانگى ذى القعدةى هه مان ساليشدا كۆمه لئىك سوارهى حه له ب هيرشيان كرده سهر سواره كانى خاچه رستان له كاتي كدا كه سوطا ده رچوون و هه موويانان له ناوبردو فه رمانه واي باسوطايان به ديل گرتو سواريش له حه له بدا زينداني كرد٣.

به م شيوه يه هه ندى شيوازى زه نكى ده بينين له پيټناو به ده سته پيټناني به رنامه دولايه نه كهى واته پيكه پيټناني به ريه كي ئيسلامى و ليداني خاچه رسته كان، به خسته نه پووى په يوه ندى عماده دين زنى به هيزه ئيسلاميه كانه وه وه ك ميرنشيني شارو ميرنشينه ناوخويه كان له جزيره و شامو هۆزه كوردى و توركمانه كانو- رادهى ليها توپى سياسى و به هيزى پلانه سه ربازيه كانمان بۆ ده رده كه ويټ له پوانگى په يوه ندى ئاشته وايى و جه نكى له گه ل ئه و هيزانهى كه له م ناوچه يه دا بلاو بوونه ته وه، چونكه ئه و به شيوه يه كي فهرمى له سولتاني سه لجوقى مه ليكشاوه له سالى ٥٢٢ هـ بلاو كراوه يه كي فهرمى پيگه شتبوو كه داني ده نا به ده سه لاتى شه رعى عماده ديندا له ناوچه كانى موصل و جه زيره و شامدا، ئه م بلاو كرايه وه ش سالا نى دواتر دوپات بوويه وه، به لام ئه مه به س نه بوو بۆ جيگير كردنى ده سه لاتى له م ماوه يه دا كه ژماره يه كي زۆر له ئه ميره كان توانيان ده سه لاتى خويان به سه ر ژماره يه كي زۆر شارو هه ريما بسه پيټنو و تاراده يه كي زۆر سه ربه خو بوون له ده سه لاتى سه لجوقى و سوديان وه رگرتبوو له چه ندين فاكتهرى كه سى و سياسى و جوگرافى و ئابوورى و مړوئى، كه واته پيويستبوو زه نكى ئه و هيزوو ده سه لاته زۆرانه بخاته ژيژر ركيټى خويه وه كه له ناوچه كه داده بوون، به په يره كردنى شيوازى هيرش كردن، له سه ره تاوه. سه ربارى ئه و مه ترسيانهى كه رويه رووى ئه م

١ عماد الدين زنكى.

٢ ذيل تاريخ دمشق ٢٧٨ زبده حلب (٢٧٧/٢-٢٧٨).

٣ زبده حلب (٢٧٨/٢) عماد الدين زنكى ل ١٦٣.

شیوازە دەبوویەووە کە یەکەمیان ئەگەری پێکھاتنی ھاوپەیمانی تێیەکی بەرگری نە یاریبوو لە لایەن ئەمیرە نە یارەکانەووە لە وەنەشبوو ئەم ھاوپەیمانی تێیە دواتر بێتە ھاوپەیمانی تێەکی ھێرشبەر، وەك بۆ ئەرتەقییەکان روویدا، دووھمی ئەو مەترسیانەش نەبوونی پلانێك بۆ پاشەكشەکردن لە حالەتی شکست خواردن یان پاشەكشەدا لە بەرامبەر ئەمیرە ناوخییەکاندا کە وەك بازەنە دەوریان دابوو، بەلام زەنکی گۆتی بەو مەترسیانە نەداو ھەر لەسەرەتاوە ھەستا بە ھێرشکردنە سەر ئەمیرەکانی ناوچەکە و پالئەریشی بریتی بوو لە ئازایەتی و تەماعی خۆی و دلتیابوونی لەو بنکە جەماوەرییەکی کەزادە ی خۆشەویستی و دلسۆزی جەماوەریبوو بۆ ھەلۆیستەکانی پیشووی بەرامبەر بە خاچەریستەکان، پێش ئەوھە بێتە فەرمانرەوای موسڵ، ھەر وەھا بڵاوکراوەکە ی سولتانیش لەم بواردەدا یارمەتی دەری بوو بۆ گرتنە دەستی موسڵ و جەزیرە و شام و دانپادانانی بە ئازادی زەنکی لە پوبەروبوونەوھە لە گەڵ پێکھاتە سیاسییە ناوخییەکاندا و رامالینیان و پەنابردن بۆ ھەر ھۆکارێک کە بە گونجایی بزانیت بۆ گەشتن بەو ئامانجە^۱، بەلام لەو گەشتێکیش ئەو توانا سیاسی و سەربازییە بوو کە لە عمادەدیندا ھەبوو و پراپی ئەو دوربینییەکی کە ھەیبوو، چونکە ئەو ھەر لەسەرەتاوە ئەیزانی کە ئەگەر رێگای ناشتی و نەرم نیانی بگریتە بەر بەرامبەر بە ئەمیرەکانی ناوچەکە و قەلاو شارو میرنشینەکان بەردەوام وەك ھۆکارێکی مەترسیدار دژ بە میرنشینەکە ی دەمێنیتەو، لە بەر نزیکیان لێیەووە بە ھۆی ستراتیژی بوونی پێگەکانی، چونکە ئەو ھەسەلە یەکی گەرنگە بۆ سەپاندنی دەسەلات، چونکە خالی بەرزەو بەسەرناوچەکەدا دەپوانی لە بەر شۆپوونەوھە ی بەسەر موسڵ و ھێلەکانی بەرگریشی چەند زنجیرە چیا یەك و رووباریکی بە یەكدا چوو و قەلا ی تۆکمەبوو، ئەو سیاسەتی داپرانەش کە ئەو ئەمیرانە گرتیانە بەر بەرامبەر بەو مەترسیە خاچەریستیەکی کە بەرەو رۆژھەلات پیشرەوی دەکردو ئەو پەرتەوازەبونەکی کە دوچاری توانامرویی و سەربازی و ئابوورییەکانی موسلمانان بووبو ھۆی بێ دەسەلاتی ئەم میرنشینانە لە بەرامبەر ئەم مەترسییە ھێرشپێنەرەکی خاچەریستاندا. ئەمە لە کاتی کدا پێویست بوو لەسەر زەنکی کار بکات بۆ نەھێشتنی ئەو کۆسپانەکی کە دەھبوو رێگر لە بەردەم یەكخستنی میرنشینە جیاوازو پەرش و بڵاوەکان لە بەرە یەکی ئیسلامی یەكگرتودا.

شەشەم: کۆی ئەو رۆژە سیاسی و سەربازیەکی عمادەدین گێرای ئەسەر شانۆی میژزی ئیسلامی: ئەتوانین بڵێین عمادەدین زنکی توانی بە شێکی زۆر لە بەرنامەکانی جێبەجێ بکات و پلەو پایە یەکی تاییەت بۆ خۆی لە میژووی ئیسلامدا بە دەست بێنیت وەك سیاسی و فەرماندە یەکی

^۱ عماد الدین زنکی ل ۱۶۵.

لېهاتووو موسلماننېكى هوشيار كه پەي به و مه ترسيانه بر دبوو كه ده وري جيهانى ئىسلامى دابوو له لايه ن خاچپه رسته كانه وه ئه وه بوو توانى ئه و بارودوخه ميژووييه له به رژه وه ندى موسلمانان ناراسته بكات، ئه وه ش به كۆكردنه وهى هيزه ئىسلاميه كان، دواى له ناو بردنى هۆكاره كانى به ش به ش بوون و به كخستنى شارو ميرنشينه جيا بووه كان له چوار چيوه ي يه ك ده وله تداو به لېهاتووى خوى توانى سود له زۆرترين تواناكان وه ريگريّت بۆ وه ستاندنى هيزى خاچپه رستى، پاشان هه ستا به هيزشېكى ريگخراو بۆ سه ر بنكه كانى خاچپه رستان ئه م هۆكارانه ش پاليان به زه نكييه وه نا بۆ په يره وكردنى سياسه تى هيزشكردن، كه هه ندى جاريش په يوه ندى ناشتى و په يماننامه ي تى ده كه وت كه بارودوخه كه ده يخواست، له هه مان كاتيشدا زه نكى كارى ده كرد بۆ پاراستنى سنورى ميرنشينه كه ي به ناراسته ي رۆژه لات و باكوپى رۆژه لاتدا، چونكه له م شوپنا نه دا كوردو توركمانه كان له م ناوچه يه دا ره گه زىكى مه ترسي داربوون دژ به ميرنشينه كه ي به تاييه ت له كاتى تيكچوونى په يوه ندييه كانى له گه ل ميرنشينه كانى رۆژئاوا دا، يان له كاتى دوركه وتنه وهى له باره گاكه ي له موسلدا، ليژه شه وه به روونى گرنگى ئه و رۆله مان بۆ ده رده كه ويّت كه عماده دين زنى گيژاى له ميژووى ئىسلاميدا، چونكه دائه نريّت به يه كه م سه ركرد كه هه ستاييّت به كۆكردنه وهى هيزه ئىسلاميه كان به پيى به رنامه يه كى ديارىكراو هه تاوه كو به هۆيه وه روبه پووى مه ترسى خاچپه رستان بيته وه هه وله كانى پيش زه نكى نه يتوانى بيانوه ستينيّت به تاييه ت ئه وهى كه له سه رده مى مه وودى كوپى تونتكين و ۵۰۲-۵۰۷ هـ و ئيلغازى و بلكى ئه رته قى ۵۱۲-۵۱۸ هـ^۱، روويدا واشى بۆ ده چين كه ئه گه ر زه نكى بيتوانيايه ديمه شق رزگاريكات وه وله كه ي بۆ به كخستنى شام به ناكام بگه شتايه و ئه گه ر له لوتكه ي سه ركه وتنه كانيدا به سه ر خاچپه رسته كاندا نه كوژرايه ئه وه ئه يتوانى ئه و به شانەى كه مابوو له به رنامه كهيدا پياده ي بكات و ئيستا ليكۆله ر ويّنه يه كى ته واوى ئه و رۆله ي بۆ ده رده كه وت كه له ميژووى ئىسلاميدا پيى هه ستاوه كه رۆليكى يه كلاكه ره وه يه و گرنگيشى كاتى روون ده بيّه وه ئه گه ر بزانيّن كه نور الدين محمّد و پاش ئه و يش صلاح الدين، هه وله كانيان ته نها ته واو كه رى ئه و كاره بوه كه عماده دين زنى پيى هه ستاوه له سه ر هه مان رپه و بوو^۲.

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۱۶۶.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۶۶.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۱۶۶.

ههستا بههئرشکردنه سهر پینگهکانی خاچه‌رستان و چووه قولایی شوراکانی نه‌ناکییه‌دا، پاشان به‌دهسکه‌وت و دیلی زۆره‌وه گه‌رایه‌وه^۱، پاش ماوه‌یه‌کی که‌میش له‌جی تورکی هئرش کردنه سهر هه‌ندی ناوه‌چه‌ی خاچه‌رست له‌باکورد و هه‌ستا به‌کوشتن و راپیچکردن و به‌دیل گرتنیان و واباس نه‌که‌ن که‌ژماره‌ی کوژاوه‌کان گه‌شتوته‌ه‌سه‌د پیاو^۲، له‌ره‌م‌زانی هه‌مان سالی‌شدا سوار هئرش کردنه سهر سهر‌بازگه‌یه‌کی خاچه‌رسته‌کان له‌نزیك پردی الحیدد که‌نه‌که‌و‌یتته‌باکوپری رۆژه‌لاتی نه‌نتاکیه، دوا‌ی نه‌وه‌ی به‌هئزه‌کانیه‌وه له‌روباری العاصی په‌ریوه به‌ئاراسته‌ی کۆبونه‌وه‌ی دوژمن پی‌شپه‌وی کرد و توانی زۆرینه‌ی نه‌ندامانی.

حه‌وته‌م: شالاری دووه‌می خاچه‌رسته‌کان:

رووخانی میرنیشنی ره‌ها له‌لایه‌ن موس‌ل‌مانه‌کانه‌وه کاردانه‌وه‌یه‌کی توندی هه‌بوو له‌رۆژئاوای نه‌وروپایی‌داو بووه هۆی په‌له‌کردن له‌ناردنی هه‌لمه‌تیکی خاچه‌رستی نویدا، دوا‌ی نه‌وه‌ی که‌رووخاتی ترسی خسته‌ده‌رونه‌کانه‌وه، نه‌که‌ته‌نها به‌هۆی نه‌و‌پله‌و پایه‌ئاینیه‌ی که‌نه‌م‌شاره‌هه‌یبوو، به‌لکو له‌به‌ر نه‌وه‌ی یه‌که‌م میرنیشینیکه‌که‌خاچه‌رسته‌کان له‌رۆژه‌لاتی نزیکدا دایان مه‌زاندبیت، بۆیه‌رووخانی سهره‌تای له‌رۆک بوونی نه‌و‌بينا گه‌وره‌یه‌بوو که‌خاچه‌رسته‌کان بنیاتیاننا له‌شالاری خاچه‌رستنی یه‌که‌مدا له‌رۆژه‌لاتی نزیکدا، هه‌روه‌ها نه‌وروپای رۆژئاوایی په‌ی به‌وه‌برد که‌نه‌گه‌ر په‌له‌نه‌کات بۆ نۆزه‌نکردنه‌وه‌ی نه‌وه‌رووخان و هه‌ره‌سه‌هینانی دورنیه‌^۳، بانگه‌وازی فریاکه‌وتن و به‌ده‌مه‌وه‌چوونیش له‌فره‌نجه‌کانی رۆژه‌لاته‌وه گه‌شتبووه‌پا‌پا یوجبیوسی سییه‌م نه‌وه‌بوو شازنی به‌یتولمه‌قه‌دیس وه‌فدیکی پایه‌به‌رزی نارد بۆ لای پا‌پا بۆ داوای فریاکه‌وتن و هانا بۆ بردنی پاش رووخانی ره‌ها^۴، پا‌پاش چه‌ند نیردراویکی نارد بۆ ئیمپراتۆری نه‌لمانیا و پاشای فره‌نسا و هانی دان بۆ به‌ده‌مه‌وه‌چوونی فره‌نجه‌کان و رزگارکردنیان له‌مه‌ترسی موس‌ل‌مانه‌کان، له‌هه‌مان کاتیشدا یه‌کێک له‌پیاوه‌ئاینیه‌به‌ناوبانگه‌کانی له‌فره‌نسادا به‌ناوی برنارد راسپارد بۆ بانگه‌وازکردن بۆ جه‌نگ دژ به‌موس‌ل‌مانه‌کان له‌رۆژه‌تدا، نه‌م‌قه‌شه‌یه‌ش هه‌ستا به‌و رۆله‌ی که‌ئۆربانی دووه‌م پیتی هه‌ستا ۴۹۰هـ/ ۱۰۹۵ز له‌کاتی بانگه‌وازکردنیدا بۆ شالاری یه‌که‌می فره‌نجه‌کان^۵، نه‌وه‌بوو ئیمپراتۆر کۆنرا‌دی سییه‌م و لویسی هه‌وته‌می پاشای فره‌نسا به‌ده‌م

^۱ ذبد حلب (۲۷۵/۲) عماد الدین زنگی ل ۱۶۲.

^۲ عماد الدین زنگی ل ۱۶۳ زیده حلب (۲۷۵/۲).

^۳ تاریخ زنگین فی الموصل و بلاد الشام ل ۱۷۱.

^۴ دور نور الدین فی نهضة الامة ل ۹۴.

^۵ دور نور الدین فی نهضة الامة ل ۹۴.

بانگه وازه که یه وه هاتن، هه ریه که یان به سوپاکه یه وه نه وروپایان به جی هیشت به ره و قۆسته نئینه و له ویشه وه له تنگه ی بسفۆره وه به ره وئاسیای بچوک په پینه وه^۱.

۱- سه لجوقیه کان سوپای نه لمانی له وناوده بهن؛ سوپای نه لمانی چه ند رۆژیک پێش سوپای فهره نسى كه وتو له و كاته شدا كه شت بووه ناوچه ی دوریلیم له رۆژه لاتى شارى نى قیه - هه مان نه شوینه ی كه فهره نجه كان له شالایى یه كه مدا تیايدا سه ركه وتن به سه ر سه لجوقیه كاندا به سه ركردایه تی قلیج نه رسلان پێش په نجا سال- نه وه بوو سوپای نه لمانی كه وته به رده ستى سوپای سولتان مه سعود نه میرى سلجوقیه رۆمه كان له ئاسیادا، سولتان مه سعودیش به پێی پلانیكى سه ربازى زیده كانه پاشكشه یكرد هه تاوه كو سوپای نه لمانی پێشپه روى بكات بۆ ناوچه رگه ی فریجیا، هه روه ها سولتان مه سعود سوپاكه ی له سه ر لوتكه ی چیاكانى ده وروپه ریان بلۆكرده وه هه ر كه سه ربازه نه لمانیه كان كه شتنه روبارى باتیس نزیک دوریلیم سوپای سلجوقی په لامارى دان، له كاتیكدا كه ماندویتی و نینویتی زۆرى بۆ هینابوون نه مه ش سه ركرده كه یانى توشى شلّه ژان كردو ویستیان خۆیان له دۆلى نى وان چیاكاندا قايم بکه، به لام سلجوقیه كان ئابلوقه یان دانو تیر بارانیان كردن و سه ربازه نه لمانیه كانیش تاییه تمه ندی به كارهیئانى تیریان له ده ستدابوو بۆ دورخستنه وه ی توركه كان نه سه په كانیشیان ئالفیان لى برابوو، له و كاته شدا كو نرادی سییه م برپارى پاشه كشه و گه رانه وه ی دا بۆ نه شوینه ی كه لیئوه ی هاتوون، به لام سلجوقیه كان وازیان لى نه هیئان و په لامارى پێشه وه و ناوه راست و پشته وه ی سوپاكه یانداو پشێویان خسته ریزه كانیان و زیانیكى زۆریان پى گیاندن له نى وان دیلو كوژراودا. له راستیدا نه م جهنگه كوشتاریكى ترسناك بوو كه تۆ له سه ر ده ی سوپاكه ی تیاادا كوژراو كو نرادی سییه میش دووجار برینداربوو كه یه كێكیان له سه ریدابوو^۲، هه رچه نده كو نرادی سییه م هه وللى كۆكردنه وه ی سوپاكه یدا، به لام بى سود بوو، بۆیه له ئیواره دا جهنگه كه ی به جی هیشت وله گه ل پاشماوه ی سوپاكه یدا هه لاتن و به په له خۆیان گه یانده نى قیه، له كاتیكدا كه سلجوقیه كان نه ندازه یه كى زۆر ده سكه وتیان هه بوو^۳، توانیان ده ست بگرن به سه ر هه موو كه ل و په له كانى ناو سه ربازگه كه دا له نه سپ و ئازوقه و ژماره یه كى زۆر جهنگاوه ریان لى به دیل گرتن و ده سكه وته كان بۆ ماوه ی چه ند مانگیك

^۱ دور نور الدين في نهضة الامه ل ۹۴.

^۲ دور نور الدين في نهضة الامه ل ۹۴.

^۳ تاريخ سلاجقة الروم في اسيا الصغرى ل ۱۴۶.

له بازاري شاره ئيسلاميه كاندا ده فرۆشران^۱. بهم شكسته گهره يهش نه توانين دوپاتي بگهينه وه كه سوپاي نه لمانى شكستى هيتا له به دهسته ينانى نه و نامانجه ي كه له پيناويدا هاتبوو بو رژمه لات، نه مهش كاريگهري خراپى هه بوو له سه ر شالاوى دووه مى خاچپه رسته كان^۲.

۲- سلجوقيه رومه كان كوڤ بو پيشره وي سوپاي فره نسي دروست ده كه ن: سوپاي فره نسي به سه ركردايه تي پاشا لويى حوته م پاش سوپاي نه لمانى به پتيكه وت هيزه فره نسيه كانيش له پرووى ژماره وه يه كسان بوون له گه ل سوپاي فره نيسدا، به لام نه مان ريڤخراوتربوون، لويى حوته ميش ئيلبا توري خيزاني له گه ل خويدا هينابوو^۳، له وكاته شدا كه جهنگ تيادا رووى ده دا له نيوان سلجوقيه كان و سوپاي نه لمانيدا، هيزه كانى فره نسا له بسفوره وه په رينه وه بو ناسيائى بچوك و گه شتنه نقيه و پاشاي فره نسا ش به شكستخواردنى ئيمپراتورى نه لمانياي زانى بويه خيرا خوى گه يانده لاي بو دلنه وايي كردن و يارمه تيدانى^۴، سه ربارى نه و ريوشوينانه ش كه پاشاي فره نسي گرتيه يه، به لام سولتاني سه لجوقى مه سعود له شارى ديكير منيوم ي نزيك نه نتاكيه كتوپر په لامارى داو له سه ر پردى سه ر روباره كه روبه پرووى بويه وه و جه نكيكى قورس له نيوانياندا روويداو خاچپه رسته كان توانيان ريڤه وي بو خويان له سه ر پرده كه بگه نه وه و مه سعوديش پاشه كشه ي كرد بو ناو شوراكانى شار، پاش نه وهش خاچپه رسته كان دريژه ياندا به پيشره ويان مه سعوديش ناماده نه بوو دابه زيته ده شته كه وه بو راوه دونانيان، به لام هوزه توركمانه خيله كيه كان له ناوچه سنوريه كاندا هاتنه ده ست لييان و تير بارانيان كردن و پاش راوه دونانيان دواوه ي سوپاكه يان په لامارداو ژماره يه كى زوريان لي كوشتن به تاييه ت نه خوڤش و ويل بووه كانيان و ته نها تاريك بوونى دونيا بووه هوى رزگار بوونى سوپاي خاچپه رست له تياچوونى ته واو، چونكه له گه ل تاريكبوونى دونيدا توركمانه كان پاشه كشه يان كرد^۵ سوپاي فره نسيش نه يتوانى خوى بگه يه نيته نه نتاكيه هه تاوه كو زيانكي توري پى نه گه شت، پاش نه وه ي كه ئيمپراتورى رومانى له نه خوڤشيه كه ي چاكبوويه وه دريژه ي دا

^۱ ذيل تاريخ دمشق ل ۱۹۷.

^۲ تاريخ سلاجقة الروم في اسيا الغربى ل ۱۴۶.

^۳ تاريخ سلاجقة الروم في اسيا الغربى ل ۱۴۷.

^۴ هه مان سه رچاوه ۱۴۷.

^۵ هه مان سه رچاوه ۱۴۷.

به گشته که ی به ره و فه له ستین له پئی ده ریاوه به که شتی بیزه نتییه کان^۱ له ویش ئیمپراتۆری رۆمانی و پاشای فره نسا له قودس له گه‌ل پاشا بلدوینی سیییه‌مدا به یه‌ک گه‌یشتن و چاویان به‌ملیزاندی دایکی پاشاو گه‌وره سه‌رکرده‌کان و پیاوانی ئایینی شانیشینی به‌یتولمه‌قه‌دیس که‌وت و هه‌موان مه‌سه‌له‌ی ئامانجی شالاوه‌که‌یان تاوتوئی کرد که له‌پیناو داگیرکردنیدا هاتوون و بپاریاندا ئامانجی یه‌که‌میان بریتی بێت له‌داگیرکردنی دیمه‌شق^۲.

۳- **هێرشێ خاچپه‌رستان بۆ سه‌ردیمه‌شق**؛ سوپای فره‌نجه‌ هاوپه‌یمانانه‌کان به‌ره‌و دیمه‌شق که‌وتنه‌ رێ، له‌وکاته‌شدا معین الدین أنر أتابک پاشا مجید الدین أبق ی کوپی محمدی کوپی بووری فره‌مانزه‌وایه‌تی ده‌کرد، که‌نزیک‌ترین ئه‌میری موسلمان بوو له‌فره‌نجه‌کانه‌وه‌و له‌هه‌موویان زیاتر هاوکاری ده‌کردن^۳ هه‌ربۆیه‌ پیشبینی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد که‌ببێته‌ قوریانی یه‌که‌می ئه‌و سوپا زه‌به‌لاحه‌ی فره‌نجه‌کان، به‌لام کاتێ به‌نیه‌تی فره‌نجه‌کان و به‌ریکه‌وتنیانی زانی به‌ره‌و دیمه‌شق چه‌ند رێوشوێنیکێ گرت به‌ر بۆ به‌رگری کردن لێی و ناردی بۆ لای نور الدین محمودو سیف الدین غازی داوودای یارمه‌تی لێکردن^۴، نور الدین محمودیش نه‌ریتی وابوو بارودۆخی نیوده‌وله‌تی و هه‌رێمایه‌تی شیده‌کرده‌وه‌و چاودێری رووداوه‌کانی ده‌کردو به‌وردی لیده‌کۆلیه‌وه‌و پاشان په‌ند وانه‌ی به‌سودی لێ هه‌لده‌گۆزی بۆ سودمه‌ندبوون لێی له‌دارشتنی سیاسه‌ته‌کانی له‌ئاینده‌دا، شالاوی خاچپه‌رستی ده‌وه‌میش گه‌وره‌ترین رووداویو له‌ناوچه‌که‌و جیهاندا له‌سالی ۵۴۳ه‌/ ۱۱۴۸ز یه‌که‌مین رووداوی له‌و جوړه‌ش بوو بۆ نوره‌دین مه‌حمود دوا‌ی گه‌شتنی به‌ده‌سه‌لات له‌سالی (۵۴۱ه‌، ۱۱۴ک) دا تانه‌وکاته‌ سیاسه‌تی پیشووی په‌یره‌وده‌کردو ئه‌وه‌بوو نور الدین پیشبینی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که‌ حلبی میرنشینی ئامانجی یه‌که‌م بێت له‌م هه‌لمه‌ته‌دا، چونکه‌ ئه‌و هه‌لمه‌ته‌ له‌ناکامی رووخانی میرنشینی ره‌ها له‌سه‌ر ده‌ستی عماد ابدین به‌ره‌و رۆژه‌لات به‌ریکه‌وتبوو له‌سالی ۵۳۹/ ۱۱۴۴ز، به‌لام ئه‌وه‌ی روویدا ئه‌وه‌بوو که‌هه‌لمه‌ته‌که‌ ئامانجی خۆی گۆپی و به‌ره‌و دیمه‌شق که‌وته‌پئی و گه‌مارژیدا له‌هه‌ولێکدا بۆ داگیرکردنی ئه‌م گۆرپانکاریه‌ش کاریکی زۆر کتوپۆ چاوه‌روان نه‌کراو بوو بۆ نور الدین و چاوه‌روان نه‌کراوتر بوو بۆ مجیر الدین بقی فره‌مانه‌په‌وای دیمه‌شق و ئه‌تابه‌که‌که‌ی معین الدین أنر که‌ هه‌لسورێنه‌ری راسته‌قینه‌ی

^۱ دور نور الدين في نهضة الامه ل ۹۵.

^۲ دور نور الدين في نهضة الامه ل ۹۵.

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه ل ۹۶.

^۴ هه‌مان سه‌رچاوه ل ۹۶.

کاروباره‌کانی میرنشینی دیمه‌شق بوو، دیاره کتوپړپوونی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه بۆ نور الدین
 هۆکاره‌کانی زانرابون، به‌لام سه‌باره‌ت به‌ده‌سه‌لاتدارانی دیمه‌شق ئه‌وه هۆکه‌ی ئه‌وه‌بوو
 که‌ئه‌وان به‌تاکه دۆستی فهره‌نجه‌کان داده‌نران له‌ناو موسلمانانه‌کانی ناوچه‌که‌داو له‌نیوانیاندا
 هاوکاریه‌کی پته‌و هه‌بوو دژ به‌عماده‌دین زنگی کاتئ ویستی ده‌ست به‌سه‌ر دیمه‌شقدا بگریئت،
 چاوه‌روانیش نه‌ده‌کرا له‌فهره‌نجه‌کان که‌ه‌تیش بکه‌نه سه‌ر دۆسته‌کانیان له‌دیمه‌شق واز
 له‌دوژمنی یه‌که‌می خویان بپنن له‌حه‌له‌بدا، به‌لام نور الدین محمود سودی له‌م گۆرانکارییه
 کتوپړه‌وه‌رگرت له‌ئامانجی هه‌لمه‌ته‌که‌دا که‌سه‌رپیتی وگه‌وجانه نه‌بوو وه‌ک هه‌ندئ
 له‌میژونوسان ده‌لێن^۱. به‌لکو پاش لیکۆلینه‌وه‌و لیکدانه‌وه‌ی بارودۆخی ناوچه‌که‌هاتبوو،
 سه‌رکرده‌کانی هه‌لمه‌ته‌که‌له‌کۆبوونه‌وه‌ چروپړه‌کانیاندا که‌ئه‌نجامیاندا به‌به‌شداری پاشای
 به‌یتولمه‌قه‌دیس و فهرمانده‌کانی له‌شاری عه‌ککادا پێش ه‌تیشکردنه سه‌ر دیمه‌شق^۲، نوره‌دین
 محمودیش له‌ناوه‌روکی راسته‌قینه‌ی شالاوی پێشووی فهره‌نجه‌کان له‌شالاوی یه‌که‌م و ئه‌وه‌ی
 نیستا تیگه‌شت که‌هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌گێڕانه‌وه‌ی گۆری مه‌سح و پاراستنی ریگای حه‌ج بۆ
 قودس به‌دریژایی که‌ناری ده‌ریا له‌باکوړه‌وه‌ به‌ره‌و قوسته‌نتینه‌وه‌نیه، وه‌ک سه‌رکرده‌کانی
 ئاینی مه‌سیحی ئه‌وانه‌ی که‌پلانیان دارشتبوو بۆ ئه‌م جه‌نگه ئه‌یانوت، هه‌روه‌ها ئامانجی
 راسته‌قینه‌یان له‌م هه‌لمه‌ته‌ی دووه‌مدا دوریو له‌تۆله‌سه‌ندنه‌وه بۆ رووخانی ره‌ها به‌و پێییه‌ی
 هه‌لمه‌ته‌که‌رووی کرده دیمه‌شق که‌هاوپه‌یمانی فهره‌نجه‌کانه له‌ناوچه‌که‌داو به‌ره‌و حه‌لب
 یان ره‌ها نه‌رۆشت که‌ئو خه‌لکه‌ی تێدایه که‌ده‌بی تۆله‌ی لی به‌سه‌ندرئ، بۆیه نوره‌دین محمود
 له‌وه‌گه‌شتبوو که‌ئامانجی ئه‌م هه‌لمه‌ته‌داگیرکردنی رۆژه‌لاتی نیسلامی و ده‌ست به‌سه‌ردا
 گرتنییه‌تی وه‌ک چۆن پێشتر نیمه‌پراتۆرییه‌تی رۆمانی پێش نیسلام ده‌ستی به‌سه‌ردا گرتیوو،
 هه‌روه‌ها ئه‌وان له‌هه‌ولیاندا بۆگه‌یشتن به‌م ئامانجه جیاوازی له‌نیوان میرنشین و ده‌وله‌ته
 موسلمانانه‌کاندا ناکه‌ن بۆیه هاوپه‌یمان و هاوکار له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که‌پویه‌پوویان ده‌بی‌ه‌وه وه‌ک
 یه‌کن، چونکه ئه‌وان ده‌یان‌ه‌وئ ولاتی هه‌مووان داگیربکه‌ن و ده‌سه‌لات به‌سه‌ر هه‌موواندا
 به‌سه‌پێنن، بویه‌وا باشه له‌دیمه‌شق‌ه‌وه ده‌ست پێبکه‌ن که‌به‌دلی ولاتی شام داده‌نریت و
 که‌وره‌ترین میرنشینی موسلمانانه له‌پووی روبه‌پووه‌وه ده‌وله‌مه‌ندترینانه له‌داهاتدا له‌رووی
 سه‌ربازیشه‌وه لاوازترینانه پاش ئه‌ویش به‌رئ ده‌که‌ون به‌ره‌و حه‌لب و ره‌ها و موسڵ و

^۱ تاریخ الحروب الصلیبیه رنسیمان ل ۵۲۳.

^۲ نور الدین محمود سیره‌ مجاهد صادق ل ۲۱۲-۲۱۳.

ناوچه‌کانی تر که واته نه مه جه‌نگی‌کی گشتگیره و چاودیر له‌دوره وه پارێزراو نابیت لیتی، به‌لکو پاش ماوه‌یه‌کی تریش بێت هه‌ر نۆره‌یدیت جا نه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌که‌ش وابیت نه‌وه نۆره‌دین به‌وسیاسته‌هه‌ دورینه‌ی که‌پیتی ناسرابوو پتویسته هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه به‌شداریت له‌م جه‌نگه‌دا، چونکه‌ دیمه‌شق بۆ نه‌وه‌که‌ له‌ب وایه له‌م بارودوخه‌شدا به‌هێلی به‌رگری به‌که‌م داده‌نریت بۆ به‌رگری کردن له‌حه‌له‌بو موسڵ و ناوچه‌کانی تری ولاتی ئیسلامی، بۆیه ده‌بینین سوپاکه‌ی شان به‌ شانی سوپای سیف الدین غازی برای فه‌رمانه‌وه‌ایی موسڵ نزیک حمص و به‌عه‌به‌که‌ کۆده‌کاته‌وه‌و بۆ هه‌ماهه‌نگی کردن له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لاتدارانی دیمه‌شقدا بۆ نه‌جامدانی کاری هاویه‌ش له‌پێناو روبه‌پویونه‌وه‌ی داگیرکاری بیانی، نه‌م کۆبوونه‌وه‌ش کاریگه‌ری سه‌ره‌کی هه‌بوو له‌شکست هێنانی هێرشێ خاچه‌رستیدا بۆ سه‌ر دیمه‌شق نۆره‌دین محمودیش له‌م روداوه‌ گه‌وره‌وه‌ چه‌ندین وانه‌ گرنگی وه‌رگرت که‌ بۆچوون و به‌واکانی پێشوی دوپات ده‌کرده‌وه‌و له‌و په‌ند و وانانه‌ش: گرنگی ستراتیژی میرنشینی دیمه‌شق له‌رووبه‌روبوونه‌وه‌ی یاندا دژ به‌فره‌ه‌جه‌کان و گرنگی ده‌ست به‌سه‌راگرانی به‌هه‌ر نرخی‌که‌ بێت، هه‌روه‌ها حساب کردن بۆ ده‌ستیه‌ردانی نه‌روپا له‌مملاتی له‌گه‌ڵ میرنشینه‌ فه‌ره‌ه‌جه‌کاندا.^۱

۴- هه‌لویستی پیاوانی ئایینی گاور له‌به‌رامبه‌ر شالاهی دووه‌می خاچه‌رسته‌کاندا: سه‌باره‌ت به‌هه‌لویستی پیاوانی ئایینی مه‌سیحی به‌رامبه‌ر به‌رێکه‌وتنی شالاهی دووه‌می خاچه‌رسته‌کان به‌ره‌و رۆژه‌لات نه‌وه‌ هه‌ر که‌هه‌والی رووخانی میرنشینی ره‌هایان پێگه‌یشت له‌لایه‌ن عماده‌دین زه‌نکییه‌وه‌ له‌سالی ۵۳۹ه‌/ ۱۱۴۴ز دا نه‌م هه‌واله‌ گه‌شته‌ پایته‌خته‌کانی رۆژئاوای نه‌روپا و بووه‌ هۆی ترس و نیگه‌رانییه‌کی زۆر خاچه‌رسته‌کان تیگه‌یشتن که‌ نه‌وه سه‌ره‌تای کۆتایی هێنانه‌ به‌میرنشینه‌ خاچه‌رسته‌کانی تر له‌زه‌وییه‌ پیرۆزه‌کاندا، بۆیه په‌یوه‌ندیان کرد به‌به‌رپرسی میرنشینی نه‌تاکیه‌وه‌و هاتنه‌ سه‌ر نه‌و رایه‌ی که‌وه‌فدی‌که‌ بنێرن بۆ لای پاپا یوجینیۆسی سییییه‌م ۵۴۰ه‌ - ۵۴۸ه‌/ ۱۱۴۵-۱۱۵۳ز هه‌تاوه‌کو بانگه‌وازی‌که‌ت بۆ شالاهی نوێی خاچه‌رستی، له‌نه‌روپاشدا جموجولێکی فراوان په‌یداوو که‌به‌وپه‌ری لێپه‌رانه‌وه‌ بانگه‌وازی ده‌کرد بۆ پتویستی په‌له‌کردن له‌م هه‌لمه‌ته‌دا بۆ گه‌راندنه‌وه‌ی میرنشینی ره‌ها بۆ گاوه‌کان، پاپا یوجینیۆسی سییییه‌میش هه‌ستا به‌بانگه‌یشت کردنی لویسی هه‌وته‌می پاشای فه‌ره‌نسا و کونزادی سییییه‌می ئه‌مپراتۆری ئه‌لمانیا هه‌تاوه‌کو رابه‌رایه‌تی نه‌م هه‌لمه‌ته‌ به‌که‌ن، لویسی هه‌وته‌میش خۆشحالی خۆی ده‌ری‌پری

^۱ دور نور الدین فی نهضة الامه ل ۱۵۱.

بۆبانگه‌يشتەكەى پاپا و شوينگە وتوانى بانگه‌يشت كرد بۆ كۆبونووه له‌گه‌لیدا بۆ قسه‌کردن ده‌رباره‌ى ئو ئاماده‌كارىانه‌ى كه‌پتويسته‌ بيجرته‌ به‌ر، به‌لام ئه‌وان هه‌چ دینگه‌ رميه‌كيان نيشان نه‌دا بۆ به‌شداری كردن له‌م هه‌لمه‌ته‌دا شالويسى هه‌وته‌م به‌پياریدا جيبه‌جیكردى بانگه‌يشتەكەى پاپای دوابخات بۆ ماوه‌ى سێ مانگ و په‌ناى برد بۆ يه‌كێك له‌ ناو‌دارانى ئاينى مه‌سیحی له‌ شان‌شینه‌كه‌یدا كه‌ ق‌دیس برناردبوو سه‌رۆكى دیری كلیرفۆ كه‌ ناو‌بانگيێكى زۆرى هه‌بوو زیاتر له‌ ده‌سه‌لاتی پادشا به‌پیتی وته‌ى میژوونوسى ئینگلیزى رانسيمان، ئه‌م پیاوه‌ توانایه‌كى باشی هه‌بوو بۆ به‌پروا پته‌ینان و دانانى کاریگه‌رى له‌ سه‌ر خه‌لك، هه‌ركه‌ پادشا لویسی هه‌وته‌م و پاپا یوجیبوس ئه‌و داوایه‌یان ئاراسته‌کرد، قه‌شه‌ برنارد راسته‌وخۆ داخوازییه‌كه‌ى جیبه‌جیكرده‌و هه‌موو توانایه‌وه‌ کاریكرده‌ بۆ سه‌رخستنى ئه‌م هه‌وله‌^۱.

هه‌روه‌ك چۆن پاپا ئۆربانى دووه‌م له‌کیلروم‌نتدا هه‌ستا به‌بانگه‌وازکردن بۆ شالۆی یه‌كه‌مى خاچه‌پرستى پيش په‌نجا سال، به‌هه‌مان شیوه‌ ق‌دیس برنارد له‌ ده‌ره‌وه‌ى كلێسای فیزیلیه‌دا له‌شوالی ۵۴۰هـ/مارسى ۱۱۴۶زدا وه‌ستا بۆ بانگه‌وازکردن بۆ شالۆی دووه‌مى خاچه‌پرستى و به‌ره‌وانبێژى و زمانپارایى خۆى توانى به‌جێته‌ ناو ئه‌و دلانه‌ى كه‌ تینوى شه‌پو سه‌ركێشیبوون و ئاگرى تێ به‌ردان، كاتى خه‌لكى گوێیان له‌ ده‌ره‌پرێنى پ‌ر جادوو زمانپارایى گرت، كه‌وتنه‌ هاوارکردن و داوای خاچیان ده‌کرد، له‌م كاته‌شدا ق‌دیس برنارد پۆشاكه‌كانى سه‌ره‌وه‌ى له‌ به‌ر خۆى داكه‌ند و شیوه‌ى خاچیان لى‌ دروست كرد، ئه‌م قه‌شه‌یه‌و هاوكارانى به‌رده‌وامبون له‌ سه‌ر دورینى خاچ بۆ هه‌موو ئه‌وانه‌ى كه‌ خۆبه‌خشانه‌ به‌شداریان له‌م هه‌لمه‌ته‌دا كرد^۲، داوای چه‌ند رۆژێك قه‌شه‌ برنارد هه‌ستا به‌نوسینى نامه‌یه‌ك بۆ پاپا كه‌ تیایدا راده‌ى کاریگه‌ربوونى خه‌لكى به‌پیاوانى ئاينى مه‌سیحى و راده‌ى گوێپایه‌لیان بۆ پیاوه‌ ئاينیه‌كان ده‌خست له‌و كاته‌دا، تیایدا ئه‌لێ: فه‌رمانم پێكردن و به‌گوێیان كردم ئه‌وكه‌ سه‌ش كه‌ فه‌رمانى ده‌دا هه‌چ ده‌سه‌لاتێكى نه‌بوو، من گوێپایه‌لیانم به‌ره‌مداركرده‌وه‌، هه‌ر كه‌ده‌مم كرده‌وه‌ و قسه‌م كرد خاچه‌پرستان به‌ریژه‌یه‌كى زۆر ر‌ژان به‌سه‌رمدا، شارو لادیكان چۆل‌بوون له‌ دانیش‌توانه‌كانیان، یه‌ك پیاو بۆ هه‌وت ئافه‌رت ده‌ست نه‌ده‌كه‌وت و له‌هه‌موو لایه‌كه‌وه‌ توشى ئه‌و بێوه‌ژنانه‌ ده‌بووێت كه‌ هه‌يش‌تا می‌رده‌كانیان زیندوون^۳ پاش ئه‌مه‌ به‌رده‌وام دلگه‌رمى قه‌شه‌ برنارد زیاتر ده‌بوو داوای ئه‌و سه‌ركه‌وتنه‌ى له‌ فه‌رنسادا به‌ده‌ستى هه‌ینا بۆیه‌ ده‌ستى دا به‌ گه‌ران به‌هه‌رىمه‌كانى ئه‌لمانیا دا به‌هيوای راكێشانى ئه‌لمانه‌كان بۆ به‌شدارى كردن له‌م هه‌لمه‌ته‌دا و

^۱ تاریخ الحروب الصليبية رنسيمان (۴۰۷-۴۰۹).

^۲ دور الفهاء والعلماء المسلمين في الشرق الادنى ل ۲۵۴.

^۳ دور الفهاء والعلماء المسلمين في الشرق الادنى ل ۲۵۵.

تاراده‌یه‌کی زۆر سه‌رکه‌وتوبوو له‌کاریگه‌ری دانان له‌سه‌ر کۆنرا‌دی سی‌یه‌می پاشای ئه‌لمانیای بۆ په‌یوه‌ندی‌کردن به‌و جه‌نگه‌ پێڕۆزه‌وه‌و داوای لێ‌کردن که‌هه‌ستن به‌رافه‌کردنی راگه‌یاندنه‌که‌ی پاپا که‌ناردبووی بۆ سه‌جه‌م شاره‌کانی ئه‌وروپا له‌پێناو ئه‌وه‌ی که‌هه‌مووان هه‌ستن به‌ئهرکه‌کانییان کۆ یارمه‌تیدانی زه‌وی پێڕۆز له‌فه‌له‌ستین و بانگه‌یشتکردن بۆ‌ئازادکردنی^۱. هه‌روه‌ها رای به‌شداری‌بووان له‌م هه‌لمه‌ته‌دا هاته‌ سه‌ر هێژشکردنه‌ سه‌ر دیمه‌شق و داگیرکردنی، پیاوانی ئاینی مه‌سیحیش شان به‌شانی سه‌ری‌بازه‌کان له‌گه‌مارۆی دیمه‌شقدا به‌شداری‌بون، له‌گه‌ڵ پادشای ئه‌لمانی کونرا‌دیشدا قه‌شه‌یه‌کی پیر هه‌بوو به‌ناوی "الیاس" که‌پیاویکی ریش درێژ‌بوو خه‌لکه‌که‌ متمانه‌یان پێی هه‌بوو، کاتێ دیمه‌شقییان گه‌مارۆدا ئه‌م قه‌شه‌یه‌ سواری گوێدرێژه‌که‌ی بوو و خاچیکی کرده‌ ملی و خاچیکی گرت به‌ده‌ستیه‌وه‌ قه‌شه‌کانی به‌خاچ کۆکرده‌وه‌و پاشاو سواره‌کانی له‌یه‌رده‌ستیدا سوارکردو هیچ کام له‌و خاچه‌رستانه‌ی که‌به‌شدریان له‌گه‌مارۆکه‌دا کردبوو دوانه‌که‌وتن ته‌نها ئه‌وانه نه‌بی‌ت که‌ بۆ پاراستنی خێوه‌ته‌کان دانرا‌بون، ئه‌م قه‌شه‌یه‌ له‌به‌رده‌م هه‌موواندا وه‌ستا‌بوو له‌پێشیان‌وه‌ ئه‌یوت: مه‌سیح به‌لێنی پێداوم که‌ئه‌مێۆ دیمه‌شق ئازاد ده‌که‌م و که‌س ناتوانی رێگه‌رم بکات، به‌لام ئه‌م پێشبینیه‌ی هه‌له‌ ده‌رچوو، چونکه‌ یه‌کێ له‌لاوه‌ موجهیده‌کان هێرشیان کرده‌ سه‌ری و خۆی و گوێدرێژه‌که‌ی کوشت^۲.

۵- **سه‌رکه‌وتنی دیمه‌شق به‌سه‌ر شالاوی خاچه‌رستی دووه‌مدا:** له‌په‌یعی یه‌که‌می سالی پینچ سه‌د و چل و سێ فره‌نجه‌کان هێرشیان هێنا به‌ سه‌ر دیمه‌شق به‌ده‌ هزار سوار و شه‌ست هزار پیاده‌وه‌، موسلمانه‌کانی دیمه‌شقیش هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ وه‌ستان به‌رامبه‌رییان و ئه‌وانیش سه‌د و سێ هزار که‌س بوون پاش روبه‌روبوونه‌وه‌یه‌ک نزیکه‌ی دوو سه‌دییان لێ‌کۆژرا، پاشان له‌روژی دووه‌مدا پێکدادان رویدا و کۆمه‌لێکی تر شه‌هیدبوون له‌فره‌نجه‌کانیش ژماره‌یه‌کی زۆر کۆژران له‌روژی پینچه‌میشدا غازێ کوپی ئه‌تابه‌ک له‌گه‌ڵ نوره‌دینی برابردا به‌بیست هزار جه‌نگاوه‌ره‌وه‌ گه‌شتنه‌ هه‌ما، خه‌لکی دیمه‌شقیش خه‌ریکی پارانه‌وه‌و په‌نا‌بردنبوون بۆ په‌روه‌ردگار و قورئانه‌که‌ی سه‌رده‌می پێشه‌وا عوسمانیان ده‌ره‌ینا بۆ گۆره‌پانی مزگه‌وت بۆ تکه‌کردن و مزگه‌وت پرپوو له‌ژن و منال و خه‌لکی سه‌ریان رووتکرد و هه‌ژاری خۆیان بۆ په‌روه‌ردگار ده‌ربړی ئه‌ویش هات به‌هانایانه‌وه‌^۳ خوای گه‌وره‌ ئه‌فرمه‌یوت: ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ﴾ (النمل: ۶۲) واته‌: ئایا کێییه‌ جگه‌ له‌زاتی په‌روه‌ردگار که‌بی‌ت به‌هاناو

^۱ دور الفهاء والعلماء المسلمين في الشرق الأدنى ل ۲۰۰۵.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه‌ ل ۲۰۰۵.

^۳ شذرات الذمب (۲۱۹/۶).

هاواری لیتقه و ماو بی دهره تان و بی دالده وه کاتیک نزا ده کات و لئی ده پارێته وه ئه وسای به لاو ناخوشیکان لاده بات و ده تان کاته نیشته جئ و..... هتد^۱.

یه کێک له وه هۆکارانه ش که خوای گهره کردیه هۆ بۆ سه رخستنی خه لکی دیمه شق گه شتنی سوپای خه لکی موسڵ و حه له ب بوو له کاتی پتویست و گونجاودا، ئه وه بوو هه ریه که له سیف الدین غازی و نوره دینی برای په یوه نندیان کرد به معینه دین آنره وه بۆ هه ماهه نگیکردنی هاوکاری نێوانیان دژ به فه ره نه جه کان معین الدین آنریش فه رمانپه وای دیمه شقیش حه زی نه ده کرد سیف الدین و نوره دین بچه دیمه شقه وه، له هه مان کاتیشدا هه ره شه ی له فه ره نه جه کان ده کرد که ئه گهر هه ولئ په لاماردانی دیمه شق بده ن ئه و دیمه شق راده ستی سیف الدین یان نوره دین ده کات، هه روه ها نامه ی له گه ل فه رمانپه وایانی قودسدا گورییه وه و به لئینی راده ستکردنی قه لای بیناسی پێدان ئه گهر بتوانن باوه ر به ئیمپراتۆر کونرادو پاشا لويس بێتن که پاشه کشه بکات له دیمه شق، ئه م په یوه ندیانه ش هاوکات بوو له گه ل رودانی ناکوکی له نێوان فه ره نه جه کاندای سه باره ت به و که سه ی که حوکمرانی دیمه شق بکات له کاتی داگیرکردنیدا^۲. ئه وه بوو فه رمانپه واکانی قودس رازی بوون و پێشنیاره که ی معین الدین آنریان په سه ندکردو ئیمپراتۆر کونرادو پاشا لویسیشیان قایل کرد به پتویستی پاشه کشه کردن له ترسی ئه وه ی که دیمه شق راده وستی سیف الدین غازی "پاشای رۆژه لات"^۳ بکێت. چونکه ئه گهر بکه وێته ده ستی ته ماع ده کاته قودس و هه ول داگیرکردنی ده دات به م شیوه کۆتایی به بوونی گاوه ره کان دیت له ناوچه ی رۆژه لاتدا، ئه وه بوو هیزه کانی فه ره نه ج پاشه کشه یان کرد بۆ فه له ستین و له وێشه وه ئیمپراتۆر کونراد له رێی ده ریاوه گه شته قوسته نتینه و له رێگه ی گه رانه ویدا بۆ ئه لمانیا، به لام پاشا لويس چه ند مانگێک دواکه وت و پاشان له رێی ده ریاوه گه شته وه فه ره نسای^۴ به م شیوه گه وهره ترین شالای فه ره نه جه کان به شکستی ته واکۆتایی پێ هات و به هۆی هاوکاری کردنی میرنشینه ئیسلامیه کان وه که حه له ب و موسڵ له گه ل دیمه شق و سلجوقیه رۆمه کاندای به رامبه ر به دوزمنان، هه روه ها به هۆی بوونی ئیراده ی به رگری و روبه روبوونه وه له ده روونی سه رکرده کاندای به پێچه وانه ی ئه و بارودۆخه ی که له شالای یه که می خاچه رسته کاندای رویدا که توانی ئامانجه کانی خۆی بپێکێ به داگیرکردنی زۆریه ی ناوچه کانی شام به هۆی ناکوکی ئه م میرنشینانه و نه بوونی ئیراده ی جه نگو و لاوازی گیانی به رگری له ده روونی فه رمانپه واکاندای نوه دینیش سود

^۱ ته فسیری ئاسان ل ۲۸۲.

^۲ تاریخ الحروب الصلیبیة (۲/۲۵۵).

^۳ الباهر ل ۸۹ دور نورالدین فی نهضیة الامه ل ۹۶.

^۴ نورالدین محمود، حسین مؤنس ل ۹۶.

وهرگری سهره کی بوو له شکست هیټانی شالووی فرهنجی دووه هم پاش فرمانږه وای دیمه شق نه وه بوو گرنگی نه و ژله دهرکه وت که خوی و سیف الدین غازی برای پتی ههستان له ناچارکردنی فرهجه کاندایو پاشه کسه کردن له دیمه شق به سهر شوریه وه، لیږه شه وه گرنگی هاوکاری و هه ماهه نگی نیوان میرنشینه نیسلامیه کان دهرکه وت بو پاراستنی له ته ماعی فرهجه کان، نه مهش نه و کاره بوو که نوره دین محمود هه ولی به دیهټانی دها وهک ههنگاوی یه که م له سهر ری یه کگرتن که نامانجی ستراتیژی بوو له پټناو نازادکردنی ولات له و داگیرکاریه ی فرهجه کان، پاش شکستهټانی شالووی دووه می خاچه پرسته کان نوره دین محمود پیگه و بایه خی ته وای دیمه شقی بو دهرکه وت بو رویه رویونه وه ی دوزمنان چ له پووی پیگه ی جوگرافیه وه له بهرامبر گه وره ترین و به هیژترین میرنشیني فرهجه کاندایو (شانشیني بیت المقدس) یاخود له رووی توانا و زوری سهرچاوه سروسشتی و هیژی مرویه وه، لیږه شه وه بیړکه ی ده سبه سهرگرتنی له دهرونیدا چه سپی و دهستی دایه هه ولدان بو به دیهټانی نه و بیړکه یه به پشت به ستن به هوکاره ناشتیخوازانه کان و به سود وهرگرتن له نه زمونی باوکی له م بواره دا^۱.

۶- به شداریکردنی زانایانی مه غریب له بهرگریکردن له دیمه شقدا: به شداریکردنی راسته و خوی زانایان له جهنگدا ته نها زانایانی شامی نه گرتوبه وه، به لکو هه ندی ریوایه ت ناماژه به به شداری زانایانی مه غریب و نه نده لوس ده که ن که له ولاتی شامدا نیشته جیبون له و جهنگاندا، نه وه بوو کاتی شاری دیمه شق دووچاری په لاماردان بوو له سالئ ۵۴۳ هـ ۱۱۴۷ زدا نه و زانایانه به شداری سوپای شاره که یان کرد بو رویه رویونه وه نه و هیژشه، له و زانایانه ش زانای مه غریبی حجة الاسلام أبو الحجاج یوسفی کوری دوناس فنده لاوی و مالیکی و شیخ عبدالرحمان الطلونی^۲. شیخ فنده لاویش خواناس و دونیانه ویستیکی گه وره بوو کاتی به ریکه وت، معین الدینی فرمانږه وای دیمه شق روی لی ناو سلاوی لیگردو پی و ت: نه ی شیخ تو له سهرت نییه له گه لماندا بییت نییه له بری تو ده جهنگی، تو توانای شه رکردنت نه ماوه، نه ویش فره مووی: فره شتومه و کریویه تی، نیمهش وازناهیټنن مه بهستی فره مایشتی په روه ردگار بوو: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ﴾ (التوبة: ۱۱۱)، نینجا چوه پیښه وه و که و ته کوشتاری فرهجه کان هه تاوه کو به شه هیدی کوژرا ره حمه تی خوی لیټیت^۳.

^۱ موقف فقهاء الشام وقضلتها من الغزو الصليبي، ل: ۱۲۵.

^۲ موقف فقهاء الشام وقضلتها من الغزو الصليبي، ل: ۱۲۵.

^۳ أخبار الروضتين (۱۹۰/۱).

پاش کوشتارو خۆراگری نواندن شیخ حلقونی شه هیدکرا^۱. ههروهها شیخ فندلاوی لهخهودا بینرا دواى شه هیدبوونی و پێیان وت: له کویت؟ وتی: له بهههشتی عهدندا له سه ره جی^۲ و سیستمی روبه پووی یه ک^۲.

۷- ئه و شیعرانه ی که له باره یانه وه هاتووه:

أبو الندى حسانى كورى نميري كلبى له ستایشی مجیرالدینی فه رمان په وای دبعه شقدا ئه ئی:

عرج على نجد لعلك منجدي	ینسیمها وبذكر سعدی مُسعدی
من قاتل الإفرنج دینا غیره	والخیل مثل السیبل عند المشهد
رد الأمان بل ندب باسل	ومن الجباد بکل نهج أجرد
ومن السیوف بکل غضب أبيض	ومن العجاج بکل نفع أسود
حتى لوى الإسلام تحت لوائه	وغدا بمحمد من شریعة أحمد ^۳

۸- دهره نجامه کانی شالاوی دووه می خاچپه رستی: کۆمه لێک دهره نجام له شالاوی دووه می

خاچپه رستی که وتنه وه له وانه:

● ده ژمنایه تی ئه وروپای روژئاوا له گه ل ئیمپراتۆری بیزه نتیدا توندترکرد، چونکه ئه و

نه هامة تی و مهینه تیانە ی ئیمپراتۆری ئه لمانی کونزادی سییییه م و پاشای فه رهنسی لویسی

حه وته م چه شتیان به هۆی ئه و ریگه وشکانیه وه که به ناوچه کانی بیزه نته دا تیپه رده بی ئه و

دوژمنایه تییه به رده وام و ریشه داره ی سه لماند که له نیتوان هه ردولادا هه بوو، ئه مه ش

دوژمنایه تییه که به درێژای سه ده ی دوانزه یه می زاینی / شه شه می کۆچی له په ره سه نندا بوو

هه تا وه کو ده گاته چله پۆپه له سه ره تای سه ده ی سیازده ی زانی / حه وته می کۆچیدا.

● ئه و هه لمه ته کاریگه ری هه بوو له سه ر سروشتی بوونی خاچپه رستی له روژه لاتدا: تیبینی

ئه وه ده کریت که بزوتنه وه ی خاچپه رستی په یوه ست بووه به هاوپه یمانی تییه کی به رگری

ستراتیژی له گه ل ئه وروپای روژئاوا ییدا، که هه موو پشتیوانییه کی مادی و مه عنه وی بو

دابینکرد له پێناو به ره وپیش چوون و گه شه سه نندا، به لکو به هه موو شیوه یه ک له وناوه نده

ئیسلامییه نه یاره دا ده یپاراست، ئیستاش دواى ئه و چاره نوسه ی که شالاوی دووه می

خاچپه رستی پێ گه شتووه به و هه مووه هیوا و ناوته ی که به سه رکه وتنییه وه به سترابوو،

^۱ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الأدنى ل ۱۱۷.

^۲ أخبار الروضتين (۱/۱۹۰).

^۳ أخبار الروضتين (۱/۱۹۳).

بە جوانی بۆمان دەردەخات کە پشت بە ستنی خاچەرستەکان ئیستاش دواى ئو
سەرەنجامەى کە شالایى دووم پىی گەشت بە و هەموو هیواىەى کە بە سەرکەوتنیه وە
بە سترابوو، بە پوونی بۆمان دەردەکە ویت کە پشت بە ستنی خاچەرستەکان بە کۆمەکی
دەرەکی ئەرۆپی لە ریی ئو هەلمەتە شکستخواردەرەو هیچ سودیکی نەبوو تەنانەت
نەیتوانی درژە بە داگیرکاریان بدات لە ناوچە موسلمانەکاندا بە هۆی ئو هەى کە تەماعیان بى
سنورەو بى ئەندازە نییە بوونی خاچەرستەکانیش بەردەوام وە کە مەتۆلکە یە ک و ابوو
کە گەشەى سروشتی بۆنە کرا بە هۆی پە یوەندى ناتەندروستی بە نیشتمانی دایکە وە
لە ئەرۆپادا و پشت بە ستیش بە نیشتمان خالی لاوازی ئو مەتۆلکە یە بوو کە چارەسەرێکی
راستەقینەى نەبوو لە میکانیزمى مملانی خاچەرستی و ئیسلامی^۱، ئەمەش لەم سەرەمەدا
بە سەر ئیسرائیلدا جێبەجێ دەبیت.

● دەستەوسانی قەوارەى خاچەرستی بە توانا ناوخۆییەکانییه وە لە ئەنجامدانی گۆرانکاری
لە واقعین سالی ۵۳۹ هـ ۱۱۴۴ ز تەنانەت لە گەل پشت بە ستن بە نیشتمانی دایکیشدا
هەردەستە وە سان بوو، هۆی ئەمەش لە پال هەولەکانى خاچەرستەکاندا بەرادە یە ک بوو
کە میلەکانى کاترمیر نەتوانن بۆ دواوەى بگەرێنە وە، بە لکو لێرە بە دواوە دەسکەوت لە دواى
دەسکەوت دیت هەتا وەکو بە تەواوی خاچەرستەکان لە ناوچە کە و دەردەندین بۆ
راستکردنە وەى هەلەى دابەشیبوونی ئیسلامى کە رێخۆشکەر بوو بۆ هاتنى خاچەرستەکان بۆ
ناوچە کە.

● دەرکەوتنى ئەستێرەى نورەدین محمود: شالایى ناوبراو پشتیانیه کی باش بوو بۆ
نورەدین محمود لە حەلەبدا، چونکە سەربارى مەترسى دیمەشقییه کان لە ئامانجە
سیاسییه کانى، بە لام پە یوەندى باشیان لە گەلیدا پەیدا کرد کە لە پيش ئو روداوانە
باشتر بوو^۲، پشتیانیان لە دۆخى سیاسى دە کرد لە باکوپی شامدا بە شێوە یەکی بە هیزتر،
هەروەها دیمەشقییه کان بە شێوە یەکی ناراستە و خۆ دانیشان بە بە هیزی نفوزى سیاسى داناو
داواى کۆمەکیان لیکرد دژ بە شانشینی بەیتوالمقدیسی هاو پەیمانی دوینیان^۳.

● لاوازی دەسەلاتدارانى دیمەشق: شالایى ناوبراو ئو لاوازییهى ناشکرکرد کە تەبەکی
دیمەشق پى گەشتبوو، چونکە نەیتوانی روبەرۆی شالایى خاچەرستی ببیتە وە بۆسەرى،

^۱ الحروب الصليبية والعلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۸۴.

^۲ الحروب الصليبية والعلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۸۴.

^۳ الحروب الصليبية والعلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۸۵.

بۆيە داۋاي يارمەتى سەربازى دەرەكى كرد، گومانىش لەو ھەدا نىيە كە نۆرەدين محمود پەي بە لاوازيە بردبوو بە شىۋەيە كە ھەيلىكرد لەپىشتىر زياتر پلان دابىئەت لەپىتئەو يەكخستنى بەرەى ئىسلامى و ھىتانی دىمە شق بۆ ناو ئەو بەرەيە^۱.

• تىكشكاندى قەلای العريمە: نۆرەدين محمود يەكەم ھەلى قۆستەو ھە بۆي رەخسا بۆ كاركردى ھاوبەش لەگەل معین الدين أنردا ئەو ھەبوو رادىمۆندى طرابلوس پىشتى بەست بە نۆرەدين محمود دژ بەيەكەل لە ئەمىرەكانى فەرەنجەكان، كە نامادەبوون لەگەل شالۆي دوو ھەمى خاچپەرستەكاندا لە ناو سوپاي فەرەنسيدا كە برترندكونت تولوزىبو، ئەم ئەمىرە لەگەل سوپاي فەرەنسيدا نەگەراپا ھە بۆ فەرەنسا داۋى تەواپوونى ھەلمەتەكە، بەلكو لەرى دەرياو ھەتە نىشت كە نارى دەرياو ھەرو باكور كەوتەرى و لەمىرنشىنى طرابلوسدا دابەزى ناو وشكانى و پەلامارى قەلای العريمەى مىرنشىنى طرابلوسى داو خۆى تىادا قايمكرىو ئارەزوى خۆى دەرپى بۆ دەست گرتن بەسەر طرابلوس دا، چونكە خۆى بەشیاوتر دەزانى بۆ ئەو شۆيئە لەرايمۆندى ئەمىرى طرابلوس رادىمۆندىش نەيتوانى زالبىت بەسەرىدا بۆيە ھەولیدا پىشت بەمىرنشىنە فەرەنجەكانى تر بېستىت، بەلام كاتى ھىچ ھەلامىكى لەوانەو ھەست نەكوت، ھاناي بۆ نۆرەدين و معین الدين ھىتا كەخىرا كەوتەرى و ئابلوقەى قەلاكە يانداو دەستيان گرت بەسەرىداو ھەموو ئەو كەسانەشيان بەدىلگرت كەتيايدابوون پاشان شوراكەيان روخاندو لەگەل زەويدا يەكسانيانكردو ھەريەكەيان گەراپا ھە بۆ شارەكەى خۆى^۲. ئەم رووداوەش بەلگەيە لەسەر ئەو بارودۆخە خراپەى كە شكستخواردنى شالۆي دوو ھەمى خاچپەرستى خستىيەو ھەكارىگەرى خراپى لەسەر بارودۆخى مىرنشىنە فەرەنجەكان لەرۆژەلەتى ئىسلاميدا^۳.

• تىكشكانى ھەيەتى خاچپەرستەكان لەدەروونى موسلماناندا: زۆرىك لەمىژنوسان شكستى شالۆي دوو ھەمى خاچپەرستى بەخالى ھەرچەرخان دادەنن لەمىژووى مەملانى ئىسلامى- مەسىحيدا، چونكە سەربازى ئەو ھەي كەبوو ھەي نەمانى ھەيەتى خاچپەرستەكان لەشامدا ئەمەش ھىزە ئىسلامىيەكانى ھاندا بۆ پەلاماردانى بۆ پەرواى مىرنشىنە خاچپەرستەكان، پاشان ئەمە ئەو بۆنەيەبوو كە ئەستىرەيەكى تر لە ئەستىرەكانى جىھادى خاچپەرستى تىدا دەرەكوت كە ئەمەش نۆرەدين محمود زىكى بوو كە پىچۆژەكەى باوكى بۆ يەكخستنى بەرەى

^۱ الحروب الصليبية والعلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۸۵.

^۲ دور نورالدين محمود في نهضة الأمة ل ۹۷.

^۳ دور نورالدين محمود في نهضة الأمة ل ۹۸.

ئىسلامى دژ بە خاچپەرستەکان زىندوکردەووە ئەمەش ئەو پرۆژەيە کە صلاح الدين تەواى دەکات و سەرکەوتوو دەبێت لەزەمىنە خوشکردن بۆ گۆتايى هينان بەجەنگى خاچپەرستان، هەرەها نۆرەدين سەرکەوتوبوو لەقۆستەنەوێ ئەو بارودۆخەى کە بەدواى شکستى شالاوى دوووەمى خاچپەرستەکاندا هات بۆ يەكخستنى شام لەژێر سەرکردايەتى خۆيدا لەسەر حسابى فەرمانرەوای دیمەشق، پاشان دەستى کردەووە بەجيهادکردن دژ بەخاچپەرستەکان بەسەرکەوتوویی، ئەمەش هیزە ئىسلامیەکانى ترى وەکو سەلجوقیە رۆمەکان و ئەرتەقى و تورکمانەکانى هاندا بۆ پيشپەرەوى کردن بۆ روبەرۆبوونەوێ خاچپەرستەکان بەتایبەت لەرەهاو ئەنتاکیەدا، بەلکو هەولەکانییان يەكخست هەتاوەکو نۆرەدين زەنگى توانى هەموو ولاتى شام يەك بخات لەژێر سەرکردايەتى خۆيدا هەر لەرەهاو لەباکوڕەووە هەتاوەکو حۆران لەباشوردا دەولەتیکی ئىسلامى سەرپەرچاوى دروست بوو کە پایتەختەکەى دیمەشق بوو، ئەمەش هەنگاوى يەكەم بوو بەرەو پیکهینانى ئەو بەرەيەى کە لەفوراتەووە دريژ دەبێتەو بۆ نیل بۆ بەرپەرچدانەوێ راستەقینەى ئەم مەترسییە خاچپەرستى^۱.

^۱ السقوط ل ۱۳۶.

باسی چوارەم: تیروانیینی نوره‌دین بو مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ ده‌وله‌تی فاطمیدا:

یه‌که‌م: ره‌گه‌و ریشه‌ی شیعە‌ی ئیسماعیلی و ده‌وله‌تی فاطمی:

دوای مردنی پێشه‌وا جعفری کوپی محمدی صادق شیعە‌بوون به‌دوو کۆمه‌ڵ که‌خۆیان دایه پال جعفر الصادق: کۆمه‌ڵێک پێشه‌وا‌ی و ئیمامه‌تیان نه‌دایه پال موسی الکاظمی کوپی، نه‌مه‌ش دوانزه ئیمامیه‌کان بوون، کۆمه‌ڵیکیش ئیمامه‌تی ئی داده‌رنه‌و نه‌لێن: ئیمام دوای جه‌غه‌ر بریتیه‌ له‌ ئیسماعیلی کوپی، نه‌مه‌ کۆمه‌ڵه‌ش به‌ شیعە‌ی ئیسماعیلی ناسران^۱. عبدالقاهر بغدادی ده‌رباره‌ی ئیسماعیلیه‌کان نه‌لێت نه‌مانه ئیمامه‌تیان به‌خشی به‌جه‌غه‌رو دواتریش دایانه پال ئیسماعیلی کوپی^۲ شه‌رستانیش نه‌لێ: ئیسماعیلیه‌کان له‌موسه‌وی و دوانزه‌ئیمامیه‌کان به‌وه جیا‌ده‌کریته‌وه که ئیمامه‌تیان بو ئیسماعیلی کوپی جه‌غه‌ر سه‌لماندوه که‌کوپی گه‌وره‌یه‌تی و پێشتر ده‌قی له‌سه‌ر هاتوه‌ نه‌لێت: صادق ره‌حه‌مه‌تی خوای لیبت ژنی نه‌هیناوه به‌سه‌ر دایکی ئیسماعیلداو که‌نیزه‌کیشی نه‌کردۆته‌ هاوسه‌ری وه‌ک چۆن پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بو خه‌دیجه‌کردی و عه‌لیش به‌رامبه‌ر به‌فاطمه‌کردی (ﷺ)^۳، که‌واته ئیسماعیلیه‌یه‌که‌که‌ له‌کۆمه‌ڵه‌کانی شیعە‌و نه‌دریته‌ پال ئیسماعیلی کوپی جعفر الصادق و نازناوی زۆریان هه‌یه‌ که‌پێی ناسراون جگه‌ له‌نازناوی ئیسماعیلیه‌ له‌وانه باطنیه‌کان، نه‌مه‌ ناوه‌شیان بۆیه‌ لیئراوه، چونکه‌ وتویه‌نه هه‌موو رۆاله‌تیک (ظاهر) ناوه‌رۆکیکی (باطنیکی) هه‌یه، هه‌موو دابه‌زێناویکیش + سه‌روش_ تاویل و لیکنه‌وه‌یه‌کی هه‌یه، قه‌رامطه‌و مه‌زده‌کیه‌ش له‌وانه‌، نه‌مه‌ دوو ناز ناوه‌شیان له‌عیراقدا لیئراوه، له‌خوراسانیشتا به‌ "ملحه‌ده‌کان" واته "بئ باوه‌ران" ناسراون، به‌لام خۆیان نه‌و ناوانه‌یان پێ خۆش نییه‌، به‌لکو نه‌لێن: ئیمه ئیسماعیلین، چونکه‌ به‌مه‌ له‌شیعه‌کانی تر جیا‌ده‌کریته‌وه^۴.

هه‌روه‌ها ده‌وله‌تی فاطمی شیعە له‌سالی ۹۰۹/۲۹۶ له‌باکوپی نه‌فریقادا له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌بو عیدلله‌ی شیعە دامه‌زرا دوای شکسته‌خواردنی قه‌یره‌وان له‌به‌رامبه‌ر هیزه‌کانیداو هه‌لاتنی زیاده‌ی ته‌غلوبی بو میسر له‌جمادی دووه‌می ۲۹۶کداو^۵، به‌یعه‌ت دان به‌عبدلله‌ی مه‌هدیش له‌قیره‌وان دا

^۱ الدولة الفاطمية العبيدية للصلابي ل ۳۵.

^۲ الفرق بين لبفرق ۶۲.

^۳ الملل والدخل (۱/۱۹۱).

^۴ هه‌مان سه‌رچاوه (۱/۱۹۲).

^۵ موسعة المغرب العربي (۳/۶۰).

له سالی ۲۹۷/ک ۹۱۰ز فرمانپه وایی نه بو عبداللهی شیعه دوی ده سالل بهرده وای کۆتایی پتهات به پیتی قسه ی هه ندی له میژوونوسان^۱.

۱- **عبداللہی مہدی خەلیفە ی یەکەمی شیعه:** عبدالله باوکی محەمەدە یەکەم خەلیفە ی خەوارو یجە عوبەیدیە باتنییە کانە کە ئیسلامیان هەلگێراپە وەو خەلیفایەتی نه بو بکرو عومەریان رەتکوردە وە کە بە (رفض) ناسراو بە نهیانی مەزەبی ئیسماعیلیان بلۆکوردە وەو بانگخواریان بۆ بەرێخست و خەلکانی کۆی و نه زانیان بی هەلخەلە تاندن،^۲ ڤه‌بی باسی رەچەلە ک و نه وە ی کە دەربارە ی وتراوہ دەکات و نه‌ئ: لیکۆلە ران لە سەر نه وەن کە رەچەلە کی نادیار و نه زانراوہ، بە جۆرێک کە المعز کە یەکیکە لە خوێان کاتێ ابن طباطبا پرسیری دەربارە ی رەچەلە کی لی کرد ووتی: سبە ی بۆت دەردە هینم، پاشان بۆ بسەینێ هات و پارچە ئالتونیکێ فری داو نیوہ ی شمشیرە کە ی لە کێلان دەر هینا و وتی: ئەمە رەچەلە کەمە و فەرمانی پێدان کە زێرتا لێ بکەن ووتی: ئەمە رەچەلە کەمە^۳ هەرچی شیخ طاهر الزاویموفتی لیبیا شە رەحمەتی خوای لیبتیت نه وە سە بارەت بە ژیا نی عبیدالله مەدی دا نه‌ئ: دامە زرتنەری دە و نه‌ئەتی عوبەیدی و یەکەم دە سە لاتدارە تیایدا و بەرەچەلۆک عیراقیە لە کوفە لە دایک بوہ لە سالی ۲۶۰ک داو لە شارۆچکە ی سلمیە پیگە ی ئیسماعیلیە باطنیە کان لە باکوړی شام دا خۆ ی شار دە وە، لە رۆژی لە دایک بو نیشیە وە تاکو نه و رۆژە ی کە لە سلمیە دانیشته جی بوو بە ناوی سە عیدی کوړی حسن کوړی أحمدی کوړی محمدی کوړی عبد الله کوړی مەیمونی قەد داخ نابرابوو لە ناوچە ی سلمیە ی بارەگای ئیسماعیلە کان عەلی کوړی ئەحمەدی کوړی محمد کوړی ئیسماعیلی کوړی جە عفری صادق کۆچی دوا یی کردو، ئیسماعیلیە کانیشی چە ندین مەزاری نه یێتیان بۆ بنیات ناو بریاری گواستنه وە ی ئیمامە تیان دا لە نه وە ی ئیسماعیلی کوړی جعفر الصادق وە بۆ کوړە کە یان بە نیکاحی رۆحی.^۴ پاشان نه‌ئ: ئەمە پرەچەلە ک و بنەچە ی عبیداللهی مەدیە، رەچەلە کی نه و عوبەیدیانە شە کە نه درینە پالی،^۵ شایانی باسە عبیدالە ی شیعه کاتێ چوہ ئە فریقیاوہ "واتە تونس": شیعه گە ریتیە کی قیزە و نی بلۆکوردە وەو جنیوی بە هاوہ لانی پیغەمبەر (ﷺ) خیزانە کانی دە دا جگە لە عەلی

^۱ هەمان سەرچاوە (۷۰/۳).

^۲ سیر أعلام النبلاء (۱۴۱/۱۵).

^۳ هەمان سەرچاوە (۱۴۱/۱۵).

^۴ تأریخ الفتح العربی فی لیبیا ل ۲۵۳.

^۵ الدولة الفاطمية العبيدية للصلاحي ل ۴۷.

کوپری أبو طالب و مقداد و عماري کوپری یاسرو سه لمانی فارسی و شه بوزده پی غه فاری و لافی شه وهی لی ددها که هاوه لانی پیغه مبر (عليه السلام) دوی خوی هه لگه راونه ته وه جگه له وانه ی که ناومان بردن،^۱ شهلی سوننه تیش "سوننه کان" له قهیره واندان له سه رده می خانه واده ی عوبه ییدا زور په راویز خراوو شارواه بوون وه که شهلی نیممه و ابوون^۲ و به لاه مهینه تی زوریان به شیوه یه کی روزانه به سه ر داده هات. کاتی کوپانی عوبه یید خویان ناشکراکرد و حسین الاعمی نابیتای جنیو فروشیان دانا له بازار په کاندان مه تاوه کو به چهند شیعی^۳ که فیتریکرا بوو جنیو بدات به جوری که کوتایی جنیوه کان ده گاته سه رخودی پیغه مبر (عليه السلام)^۴ وه کو: نه فره ت له شه که وت و شه وهی که تیایدا بوه هه روه ها له پو شاک (الكساء) و شه وهی له به ری کردوه چهن دین ووشه ی تر مه به ست له شه که وتیش شه که وتی ثوره که پیغه مبر (عليه السلام) و شه بو به کر لاخویان تیادا شارده وه هه روه ها جنیوی تیایه بو ئالو به یت که پو شاک (الكساء) شه یانگریته وه، هه روه که سه ری گوید ریژو ئاژ له به دوکان و کزگاندا هه لده واسراو ناوی هاوه لانی لی دهنوسرا، به م شیوه تنگیان به شهلی سوننه ت هه لچنی و شه وهی قسه ی بکریایه یان بجولایه ته وه ده کوژرا یاخود لی دانیان ده کرد^۵.

۲- له تاوانه کانی عوبه ییدی ه کان له باکوپی شه فریقیا دا: شیعه نیسماعیلیه کان چهن دین تاوانی دزیویان شه نجام دا له وانه.

۱- روجون و زیاده پوی هندی له بانگخوازانیان له عبیداللهی مه هیدا: ته نانه ت هه ندیکیشیان که یاندیانه ئاستی خواو زانیی غه بییان ده دایه پال و شه یانوت پیغه مبر ی نیردراوه و په یمانیا ن له خه لک بو وه رگرت و به ئاره زوی خویان شتیان ده دایه پال هه ندیکیان ده یانوت: مه هدی کوپری پیغه مبره (د.خ) و به لگهی خوییه به سه رخه لکه وه به هه ندیکیشیان ده وت که خوی به دیه یتنه رو روزیده ره،^۶ شه وهی که وتویانه خوییه شه وه له قسه و ره فتارو دروشمی بانگه خوازه کانیدا ده رده که ویت، چونکه کابرا یه که هه بوو پییان ده ت أحمد البلی النحاس: له نویژدا پوی ده کرده نشینگه یه که که تیکدا که عبیداللهی تیدا بوو ده رکه وته روزئاواوه بوو، کاتی گواسته ی وه بو مه هدی که شه که ویت، روزه لاتوه کابرا ئاراسته ی گوپی به ره و شه و

^۱ جهود علماء المغرب في الدفاع عن عقيدة أهل السنة ل ۲۹۱.

^۲ ترتيب المدارك (۳۱۸/۲).

^۳ هه مان سه رچاوه.

^۴ جهود علماء المغرب في الدفاع عن عقيدة أهل السنة ل ۲۹۱.

^۵ هه مان سه رچاوه ل ۲۹۱.

له نوژدا.^۱ گرایه وه کو مه ککه ی پیرۆزوايه نه م بیروباوه پەش لای زۆرخه لک له و سه رده مه دا
 باوو بوو، نه وه تا به کێک له شاعیره کانی بنی عبید ده رباره ی مه هدیه دوا ی گوێزانه وه ی
 مه هدی بۆی نه ئی:

له نهك أيها الملك الهمام	قدوم للدهر ابتسام
لقد عظمت بأرض الغرب دار	بها الصلوات تقبل و الصيام
هي المهدية الحرم الموقى	كما بتهامة البلد الحرام
كان مقام إبراهيم فيه	ترى قدميك إن عدم المقام
وإن لثم الحجيج الركن أضحي	لنا بعراض قصر كم التمام
لك الدنيا ونسلك حيث كنتم	فكلكم لها أبدا إمام

هه روه ها له و شیعرا نه ی که ده رباره ی به خوازانی و تراوه، پیا به لدا نه ی که محمدی کوپی
 البیدیل کردویه تی که تیایدا نه ئی:

حل برقادة المسيح	حل بها آدم ونوح
حا بها أحمد المصطفى	حل بها الكبش والذبيح
حل بها الله ذو المعالي	وكل شيء سواه ریح

نه وه ش که نه ئین غه یبی زانیوه، نه وه له باوه پبونی مه ندیکیا نه وه ده رنه که ویت که کاتی
 سویندیان ده خوارد نه یانوت: به حه قی زانای غه یب و بینرا و گه وره مان که له په قاده یه،^۲ زانی
 غه یبیش له تاییه ته ندیه کانی په روه ردگاره و که س غه یب نازانی جگه له خوا، خوای گه وره
 نه فه رمویت: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ
 يُبْعَثُونَ﴾ (النمل: ۶۵).

هه روه ها سویند خواردن به دروستکرا و نا بیئت به لکو ته نها به به دیه یته ر ده بیئت، پیغه مبه ر (ﷺ)
 نه فه رمیت: (هه ر که س سویند ده خوات باب به خوا سویند بخوات یان بیته نگ بیئت). فه رموده ی
 زۆریش ده رباره ی نه ی کردنی له سویند خواردن به باو با پیران هاتوه.^۳

ب- خۆسه پاندن و ستم کردن و له سیداره دانی هه ر که سێک که له سه ر مه زه بی نه وان نه بیئت،
 نه مه سه رباری نه وه ی که پێشتر با سمان کرد له سه ر زمانی قازی عیاض له تانه دان

^۱ الكواكب الدرية في السيرة النورية ل ۲۰۴ - ۲۰۵.

^۲ هه مان سه رچاوه (۲۲۱/۱).

^۳ کتاب التوحید محمد بن عبدالوهاب ل ۹۰.

له هاوه لآن وه لئاسینی سه ری ئاژهل - كه به پای شه وان ئاماژه یه بۆ ناوی هاوه لآن و پیرای کاره دزیوو ناپه واکانی تریان،^۱ زۆر کردنیشیان له خه لک بۆ چونه سه رمه زه بیان له پێی ترساندنیا نه وه بوو به کوشتن، نه وه بوو به یه کجار برپاری له سیداره دانی چوار هه زار که سیان جێ به جێ کرد، القابسی نه لئ: نه وانه ی که له - دارالبحرده - زیندانی عوبه ییده کان دا مردن له مه هدی له کاتی هاتنی عبدالله هه تا وه کو ئیستا چوار هه زار پیاوان که به ئازار کوژراوان که هه موویان زاناو خواناس و پیاوچاکیبون،^۲ نه مه جگه له وانه ی که به بێ زیندانی ده کوژران یاخود له شه قامه کانی قهیره وان دا لیدان ده کران، نه مه ش کاریگه ری هه بوو له سه ر ژیا نی روژانه یان، له گه ل نه مه شدا نه مه مه یه تیا نه لی پیران و سوربون و ده سترگتنی خه لکی مه غریبی عه ره بی به قورئان و سوننه ته وه زیاتر ده کرد.

ج- قه دهغه کردنی فتوادان به پێی مه زه بی پیشه و مالک: ههروه ها قه دهغه بوو که زانایان فتوا به پێی مه زه بی پیشه و مالیک بده ن و نه مه شیان به تاوانیک داده نا که سزاکه ی لیدان و زیندانی کردن یان کوشتن بوو هه ندی جار به دوا ی نه مه شدا روبه پوی جوړیک له توقاندنی دهرونی ده کرایه وه به بازاری قهیره واندا نه یانگێراو هاواریان نه کرد: نه مه سزای نه وه که سه یه که مه زه بی مالک په پیره و ده کات، ههروه ها رێیان به فتوا نه ده دا بۆ هیچ که سێکی تر نه گه ر له سه ر مه زه بی خۆیان نه بوا یه، وه ک نه وه ی که کردیان به زانای ناسراو هه نئ: أبو عبدالله محمدی کوپی عه باسی کوپی وه لید که له سالی سئ سه دو بیست و نۆدا کۆچی دوا یی کرد.^۳

د- هه لوه شانده نه وه ی هه ندی سوننه تی متواتر "ده ماو ده م" مشهور "به ناویانگ": یاخود زیاد کردنی هه ندی ده سته واژه وه ک: حی علی خیر العمل له بانگ داو نه هیشتنی نوێژی ته راویح،^۴ دوا ی نه وه ی که یه ک سال پێیان به کردنی دا، به هۆی نه مه شه وه خه لکانیکی زۆر وازیان له نوێژکردن له مزگه وتداهێنا، قورپه سه ر نه وه که سه ش که ده سته واژه ی حی علی خیر العملی نه وتایه، له م باره یه وه نه گێر نه وه که عروسی بانگوێژ کۆچکردوو له ۳۱۷ ک له یه کێک له مزگه وته کاندای هه ندی شیعه شایه تیان دا له سه ری که حی علی خیر العملی نه وتوه، سزاکه شی بریتی بوو له بپینی زمان و پیشاندانی پاش نه وه ی که به ناو قهیره واندا گێرپایان،

^۱ جهود علماء المغرب ل ۳۱۲.

^۲ مدرسة الحديث بالقيروان (۷۶/۱).

^۳ ریاض النفوس (۵۶/۲).

^۴ جهود علماء المغرب في الدفاع عقيدة أهل السنة ل ۳۰۹.

پاشان کورزا^۱ به لام هه ندئ له زانایان له پیلانی عوبه یدیه کان و مه به سته گلاوه کانیاں گه شستن له پشت ئه م کاره وه که بریتیه له چۆل کردنی مزگهوت له نوێژکه ران بۆ رێگریش له م خراپه مۆله تیان دا به بانگ وێژه کان که حی علی خیر العمل زیاد بکن چونکه واز لێهێنان و نه وتنی خراپه ی زیاتر لی ده که ویته وه له و زانایانه ش: أبو الحسن علی کوپی محمدی کوپی مسروری عبدی دباغ کۆچکردوو له سالی ٣٥٩ ک^٢ که یه کێک بوو له زانا خواناس و پارێزکارو خواپه رسته کان ئه م پیاوه زوو له مه به سته عوبه یدیه کان تی گه شت ی به بانگ وێژه کانی ووت: له دلی خۆتاندا به پیتی سوننه ت بانگ بدهن که لیبوونه وه بلین: حی علی خیر العمل چونکه عوبه یدیه کان ئه یاننه وئ به م شیوه یه مزگه وته کان چۆل بکن و تنی ئه و ده سته واژه یه ش باشتره له چۆل بوونی مزگه وته کان.

ه- قه دهغه کردنی کۆبوونه وه: ده ولته ی فاطمی سوور بوو له سه ر قه دهغه کردنی کۆبوونه وه کان له ترسی شۆرش و راپه رین دژیاں هه ر بۆیه گه په نایه کیاں دانا بوو له سه ره تای شه ودا لیتیاں ده داو هه رکه سیکیان دوا ی ئه وه ببینایه ئه یاندا له ملی، هه روه ها ئه و خه لکه یان بلّوه پی ده کرد که بۆ به خاکسپاردنی زانایان کۆده بوونه وه.^٣

ئه م کرده وه یه ش تانیستا به رده وامه له و ریژمه پۆلیسیه سه رکه و ته کرانه ی که شتیکی تر نابینن جگه له وه ی که فه رمان په واو سته مکارو فیرعه ونه که یان ده ببینن: ﴿مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ (غافر: ٢٩).

و- له ناو بردنی هه ندئ له نوسراوه کانی ئه هلی سوننه ت: نوسراوه کانی ئه هلی سوننه تیان له ناو بردو رێگریان ده کرد له ئالوگۆرپی کردنیان له لایه ن خه لکه وه وه ک چۆن کتیه کانی أبو محمدی کوپی هاشم التجیبی یان له سالی ٣٤٦ ک قه دهغه کرد که حه وت بارکتیی به جئ هیشت له دوا ی خۆی، هه مووی به ده سته ی خۆی نوسیوو، پاش گه یاندنی به سولتانی عوبه یدیه کان بردی و خه لکی لی بی به ش کرد.^٤

ز- رێگری کردن له وانه و تنه وه ی زانایانی سوننه مه زهه ب: رێگریان له وانه و تنه وه ی زانایانی ئه هلی سوننه ت ده کرد له مزگه وته کاند، هه روه ها بلاو کردنه وه ی زانست و کۆبوونه ویاں له گه ل قوتابیاندا لی قه دهغه کرد بوون بۆیه کتیه کانی مه زهه بی سوننه ته نها له ماله کاند ده خوێنرا

^١ البيان المغرب (١٨٢/١ - ١٨٣).

^٢ ترتيب المراك (٥٢٥/٢ - ٥٢٨).

^٣ ريامن النفوس (٢٩/٢).

^٤ هه مان سه رچاوه (٤٢٣/٢).

له ترسی عوبه یديه كان، نه وه بوو ابو محمدی کوپی ابي زیدو ابو محمدی کوپی التبان و خه لکانی تریش، به دزیه وه نه هاتن بۆلای ابي بکری کوپی اللباد شیخی سوننه کان له قهیره واندان و کتیبه کانیاں نه خسته ژیر جله کانیاں به جۆریک که ناوه پاستی له شیان عاره قی ده کرد له ترسی عوبه یديه کان،^۱ نه م رییره وو شیوازه ش له لایه ن هه ندی ده وله تی چه وسینه ره وه تانیستاش له جیهانی نیسلامیدا به رامبه ر به گه له کانیاں پیاده ده کریت و هه ندیکیاں نه م مه سه له یه به ته واوی قه ده غه نه که ن و هه ندیکی تریشیان ته نها بواریه هه ندی مه سه له ی ئاینی ده دن که له گه ل به رژه وه ندی زله یزه کاندان ده گونجی.

ح- شه ریه تیان یه ک خست و فه رزه کانیاں هه لگرت له سه ر نه وانه ی که شوین بانگه وازه که یان ده که وتن و ده برانه شوینیکی تاریکه وه عبیدالله فه روه یه کی هه لگه پاوه ی له به ردا بوو له سه ر ده ست و قاچی ده رۆشت و ده هاته لایان و پیی ده وتن: به خ پاشان نه به یئانه وه ده ره وه نه م کاره ی بۆ رافه نه کردن و نه یوت: نه وه ی که به سه رده ست و قاچه مه وه ی هاتمه ژوره وه نه وه من ده مه وی ئاگادارتان بکه مه وه که ئیوه وه ک گیانداروان و هیچی ترنین، نه پوناکی و نه نوپژو نه زه کات و نه هیه چ فه رزیک له فه رزه کان، هه موو نه وانه تان له سه ر لاچه، نه و پۆشاکه ش که به هه لگه پاوی له به رم کردوه، نه وه نه مه وی ئاگادارتان بکه مه وه که ئیوه ئاینان هه لگه پاندۆته وه، نه وه ش که ووتم به ح، نه وه نه مه وی پیتان رابگه یه نم که هه موو شته کان دروسته بۆتان له زینا و مه ی خواردنه وه ... هتد.^۲

ط- به رۆر رۆژوو شکاندن به خه لک پێش بینینی مانگ: رۆر جار خه لکیان ناچاری رۆژو شکاندن ده کرد پێش بینینی هیلالی مانگی شه ووال،^۳ به لکو نه و که سانه یان ده کوشت که فتوای نه وه یان ده دا که پۆژوو شکاندن دروست نیه هه تاوه کو هیلال نه بینیت، وه ک دژ به زانا ابن الحبلی قازی شاری به رقه کردیان الذهبی له باسی ژیانیدا نه لئ: پێشه وای شه هید دادوه یی شاری برقه محمد بن الحبلی نه میری برقه هات بۆلای ووتی: سه بینئ جه ژنه، ووتی: باهیلال ببینن نه گینا رۆژوو به خه لک ناشکینم و تاوانیاں به خه مه نه ستۆی خۆم، نه ویش ووتی: نامه که ی مه نسور بۆ نه مه هاتوه نه مه پای عوبه یديه کان بوو به ژماره رۆژیان ده کرده وه و گوییان به هیلال نه ده دا نه وه بوو هیلال نه بینرا، به لام نه میری شاره که ته پلای لیدان ناماده سازی بۆ جه ژن کرد، دادوه ریش ووتی: ناچم و نوپژی جه ژنیاں بۆناکه م، نه میریش

^۱ مدرسة الحديث بالقیوان (۷۶/۱).

^۲ ریاض النفوس (۵۰۴/۲).

^۳ مدرسة القیوان (۷۳/۱).

فرمانی دا به پیاوړې و تاريان بڼ بدات و نه ویش و تاره که ی داپاشان نامه یه کی نوی بڼ منصور و نه ویش داوی دادوهری کردو بردیان بڼلای و پڼی و ت: په شیمان بهر وه لیت خوش دهم، به لām دادوهر پرازی نه بوو، بڼیه فرمانی ه لواسینید او له بهر خوردا ه لواسرا هه تاوه کو مرد، ژور هاواری ده کرد له تینو یتي دا به لām ناویان پی نه ده دا، پاشان له سهر دارېک له خاچیان دا نه فره تی خوا له سته مکاران بیت^۱.

ي- نه هیشتی شوینه واری خلیفه سوننه مه زه به کان: ده سه لاتدارانی ده ولته تی فاطمی له رورژ ناوای نیسلامیدا (باکوړی نه فریقیا) کاریان بڼ سپینه وهی ناسه واری نه و خلیفه سوننیانه ده کرد که پیش خویان هاتبوون، نه وه بوو عبیدالله فرمانیکی ده رکد بڼ سپینه وهی ناوی نه و فرمانپره وایانه ی که مزگه وت و قه لاو شورا کانیان به ناوه و ناوی خو ی له بری نه وان داده نا، هه روه ها نه م شیع باطینی ده سستی گرت به سهر مال و سامان و چه کی شورا کاند او نه و خه لگانه شی ده رکد که پاسه وانی کژشکی زیاده نه غله بی بوون و کردی به جبه خانه ی چه ک^۲.

ک- بردنه ژوره وهی نه سپه کانیان بڼ مزگه وت: په کتک له تاوانه ژورو زه به نده کانی عبیدالله نه وه بوو که نه سپی ده برده مزگه وت، کاتئ له خاوه ن نه سپه کانیان پرسى: بڼ نه یانته یننه مزگه وت؟ وتیان: پاشه پڼو میزیان پاکه، چونکه نه سپی مه هدیه کاتئ کارگوزاری مزگه وت که نه مه ی ره تکرده وه لای مه هدی سکالایان کردو نه ویش کوشتی، نیین عذاری نه لیت: له کژتایی ژیا نیدا خوای گه وره به نه خو شیه کی قیزه ون تا قی کرده وه که، کر میک بوو له کومیدا ناوسکی نه خوارد نه م ده رده شی پیوه بوو هه تاوه کو بوه هڅی مردنی،^۳ موسلمانانی هاوچه رخ کاتئ میژوی ده ولته تی فاطمی عوبه یدی نه خو یننه وه ته نها نه وه ده زانن که له سهر میژوی سیاسى نه م ده ولته ته نوسراوه، فلان که س روشت و فلان که س شوینی گرت ه وه نه م ده ولته ته ده ولته تیک بوه زانستی خو ش ویستوه و بلاوی کردو ته وه، مه به سستیش به مه بلاو کردنه وهی کتیبی فیه یله سوفه کانه، به لām ته نها که مینه یه ک باسی لیدانی زانانیانی سوننه ده که ن، ته نانه ت نه و قوتابیان هی که میژووی نیسلامی ده خو ینن باسی المعز لدین الله فاطمی وه ک پاله وانیک له پاله وانه کانی میژوو نه که ن!، نه مه ش هه موو ده ره نجامی نه بونی لیکدانه وهی بیرویاوه پ خوازانه ی نیسلامیه بڼ میژوومان ته نانه ت هه ندیک له و میژوو نوسانه ی که میژویان

^۱ سیر اعلام النبلاء (۳۷۴/۱۵)

^۲ ریاض النفوس (۲۹/۲)

^۳ أبیعد التاريخ نفسه ل ۳۹.

نوسيوه ته وه کاريگر بوون به قوتابخانه روزه لاتناسيه کان، يان به پيري شيعه گهري، پاره يه کي زوريشيان پي به خشراوه بڅ شاردنه وي راستيه کان و ساخته کړدني ميژوو، تاته مړوش مملانتي نيسلامي و باطني به رده وامه، چونکه بيړوکه کان نامرن به لکو ته نها شيوه و روخساره کان ده گوريت، دوزماني نيسلامي هيشتا به به رده وامي به نه پي و ناشکراو به شه و به روزه کارده که ن بڅ له ناو بردني نه م بيړواوه پره راسته که نومت له پيشه وای نازيزو هاوه له جواميرو نه هل و به يتي پاک و بيگره ديه وه وه رگروه (ﷺ).

۳- **شيوازه کاني روبه رويونه وه مه غريبيه کان له گه ل ده ولته تي فاگي عوبه يديدا:** زانا ياني سوننه له مه غريب دا شيوازي جوړاو جوړيان گرته بهر بڅ روبه رويونه وه ي شيعه گهري، وه ک به گري سلبی و به گري جه ده لی و به گري و روبه رويونه وه ي چه کداری، چه ند جوړيکي تری به رگريش هه بوو له ريگي بلاو کړدنه وه و هونينه وه ي شيعرو ... هتد.

۱- **به رگري سلبی:** يه که م شيوازي که زانا ياني سوننه له بهرام بهر روه تي شيعه گهري داگرتيانه به ربريتي بوو: له هڅا کاري سلبی مه به ستيشمان پي ي: به شدارينه کړدني به کومه له هه ر شتيکدا که په يوه ندی به شيعه گهريه وه هيه، يان به ده سه لاتی بالا ده سته وه، نه مه ش له مانگرتني دادوه ره کاني ده ولته و فره مان به رانيدا خوی ده بينيه وه، هه روه ها نه داني باج به ده ولته،^۱ له پوله ته کاني نه م جوړه به رگريش ناماده نه بوون له نوپي هيني دا که بونه يه ک بوو بڅ نه فره ت کړدن له هاوه لانی پيغه مبه ر (ﷺ) له سه ر مين بهر: به هوی نه مه شه وه ماوه يه کي زور نوپي هيني له قه يره واندا نه کرا،^۲ هه نديکيش ته نها دوعا يان لي ده کړدن وه ک عبدالصمد الواعظ،^۳ هه وره ها وه ک أبو الاسحاق السبائي زاهيد کاتي نوشته يه کي نه کړد دوی خویندني فاتحه و سوره تي نيخلاص و مه عوزه تين نه يوت: له بهر رقم له عبیدالله و نه وه کاني و خوشه ويستيم بڅ پيغه مبه ر که ت و هاوه لان و نالو به يته که ي شيفای هه رکه سي بده که روقيه ي شه رعيم بڅ کړدوه،^۴ هه روه ها له پوله ته کاني به رگري سلبی ده نگ وه رگرتن بوو له هه رکه سي که له سولتانه وه نزیک بوايه ياخود به رگري له بوني بکړد يه يان پاشاوی بڅ به پتيانه ته وه، نه مه ش له بهر فره مايشتي په روه ر دگار ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ (المجادلة: ۲۲) واته:

^۱ مقدمة حسين مؤنس على رياض النفوس ل ۱۷.

^۲ البيان المغرب (۱/۲۷۷).

^۳ معالم الايمان (۳/۲۳۷).

^۴ معالم الايمان (۳/۷۱).

که سیکت دهست ناگه ویت باوه پیتن به خواو برؤژی دواپی، له کاتیکدا که سانیکیان خوش بویت که دژایه تی خواو پیغه مبه ره میان کردبیت، نه گهر چی نه و دژمنانه باوو باپیریان بن یان نه وه یان بن یان برایان بن یان عه شیره تیان بن. ته فیسیری ئاسات ل ۵۴۵.

نه وه تا خه له فی کوپی ابی القاسم ی برانعی: کۆچکردوو له ۴۰۰^۱ هه موو زانایانی قهیره ووان دژی وهستان له به ربونی په یوه ندی له گه ل پاشاکانی عوبه دیدیداو وه رگرتنی دیاریه کانیاو دانانی کتیب له سه ره چه له کیان، توپه یی و بیزاریشیان دژی په ره ی سه ندکاتی ستایشکردنی عوبه دیدیه کانیاو بینی که به خه تی دهستی نه و نوسرابوو نمونه ی به شیعریکی حطه هیتابویه وه که ده لئ: ^۲

لأولئك قوم إن بنوا أحسنوا البنا وإن عاهدوا أوفوا وإن عقدوا شدوا

به هۆی هه موونه مانه وه زانایانی قهیره ووان دفتوای وه لانانی کتیبه کانی و نه خویندنه وه یان دا، له به رامبه ریشدا نه و ناچار بوو کۆچ بکات بو صقلیه و له ویش پيشوازیه کی باشی لیکرا له لایه نه میره که یه وه ^۳.

با- به رگری جه ده لئ: به رگری جه ده لی به هیژترین و فراوانترین جۆری به رگری بوو که زانایانی سوننه ی مه غریب پیی ههستان دژ به شیعه ی لادهر، کومه لئکی زۆر زاناش دره وشانه وه له ئاسمانی نه م مشتومرو گفتوگرو روبه روو بوونه وه بیروباوه ریه داو توانیان ببه زمانی گۆیاو به رگریکاری سوننه کان له ئاین، له وه که سانه ش که دره وشانه وه له بواری مشتومرو جه ده لدا شیخ عبدالله ی کوپی التبان کۆچکردوو (۳۷۱ک) ^۴، نه م زانایه ناوبانگی ده رکردو به هۆی مشتومپی له گه ل عوبه دیدیه کانددا به راده یه ک که خه لکی له شوینه دوره کانه وه ده هاتنه لای به هۆی زانیاری و شاره زایی له بواری به رگریکردن له مه زه بی نه هلی سوننه تدا، هه روه ها نه م پیشه وایه ویزای لئه اتووی له مشتومرو جه ده لدا پیایویکی ئازاو چاونه ترسش بوو و سلی له مه رگ نه ده کرده وه، مالکی و دباغ ده گێرپنه وه که عبدالله ی ناسراو به فیلباز ^۵، فه رمانپه وای قهیره ووان به دوا ی زانایاندا ده گه را، نه وانیش له مالی ابن ابی زیدی قهیره وانیدا کۆبوونه وه و ابن التبان یش پیی وتن: من نه رۆم بو لای گیانم نه به خشم له پیتاوتاندا، چونکه نه گهر شتیک

^۱ جهود علماء المغرب في الدفاع عن عقيدة أهل السنة ل ۲۲۴.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۲۲۴.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۲۲۴.

^۴ ترتيب المدارك (۵۱۷/۲-۵۲۴) شجرة النور الزكية (۹۵/۱-۹۶).

^۵ يه كئكه له كاربه دهستانی عوبه دیده کان.

به سهر ئیوه دابیت ئیسلام توشی لاوازییه کی گه وره ده بیټ^۱، پاشان چوو بۆ لای و خۆی و کۆمه له که ی له مه جلیسی مشت و مرپدا ده مکوت کرد ، پاش شکست هیئانیشیان هیشتا شه رمیان نه ده کردو داوایان لیکرد بجیته سهر مه زه به که یان، به لām نه و رازی نه بوو وتی: چۆن زانایه که شه ست سالی ته مه نی بیټ و حه لāl و حه رامی خوا بزانیت و وه لāmی حه فتاو دوو کۆمه ل بداته وه شتی وای پێ ده وتریت؟! نه گه ر بکه ن به دوو که رته وه واز له مه زه به یی خۆم ناهیتم^۲، دوی نه وه به جیی هیشتن و نه وانیش بئ ئومید بوون لئی چه ند پیاویکی ده وه لته ی فاطمیان ناردو شمشیریان لئ به رز کرده وه هه تا وه کو نه و خه لکانه ی که ده بیبین بترسن، به لām له ژێر نه و فشاره شدا به رده وام بوو له رینمونی ده کردنی خه لک و ئامۆژگاری پێشکه ش ده کردن و به یی ترس نه یوت: دامه زراوین، له نێوان ئیوه و خوادا ته نها ئیسلام هه یه، نه گه ر لئی دوریکه ونه وه تیا نه چن^۳. هه روه ها له وه ده ترسا که خه لکی له لایه ن عوبه یده ییه کانه وه سه ریان لئ بشیوینریت و نه یوت: سویند به خوا له گونا هه کردنیان ناترسم، چونکه په روه ردگاریان به خشنده یه، به لām ته نها له وه ده ترسم گومانیان له یی باوه ری عوبه یدییه کاندایه بیټ و بچه دۆزه خه وه^۴. هه روه ها له و که سانه ی که ناسرا بوون به دا کوکی کردن له ئیسلام به لگه ی روون و به هیزیان ده خسته روو بانگخوازانی ده وه لته ی فاطمیان ده مکوت ده کرد أبو عوسمان سعیدی کوپی حداد کۆچیکردو له ۳۰۲ ک زمان حالئ نه هلی سوننه ت و ئیبن حه نبه لی مه غریب، سه له می ده رباره ی ده لئ: زانایه کی چاک و زمان پاراو خوا په رست و تاقانه ی سه رده می خۆی بوو له گفتوگۆ وه لامدانه وه ی فاطمیه کاندایه^۵. الخشني ده رباره ی نه لئیت: وه لāmی بیده چییه کانی دایه وه نه وانه ی که پێچه وانه ی سوننه ت بوون و، له م بواره شدا رۆلێکی دیارو ئاسه واری باشی هه بوو نوینه ریکی باشی موسلمانان بوو به راده یه که خه لکی قهیره وان به احمدی کوپی حه نبه لیان ده چواند^۶، المالکی ده رباره ی نه لئیت: چه ندین دانیشتنی هه بوو له گه ل بئ باوه راندا نه بوو عبیده الله ی شیعه وایی العباس و برای و عبیده الله، تیایدا بئ باوه ری و پاشکه زبوونه وایانی له ناین و په ک خستنی سیفه ته کانی

^۱ معالم الايمان (۱۱۳/۳).

^۲ جهود علماء المغرب في الدفاع عن عقيدة أهل السنة ل ۳۲۷.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۳۲۴.

^۴ معالم الايمان (۹۱/۳).

^۵ جهود علماء المغرب في الدفاع عن عقيدة أهل السنة ل ۳۲۸.

^۶ طبقات الخشني ل ۱۹۹ معالم الايمان (۲۰۹/۲).

په روه ردگاری له لایه ننه وانه وه روونكرده وه^۱، هه روه ها دهوله تی فاطمی له مه غریدا هه ولید ا که خه لکی ناچار بکات بۆ په پیره کردنی مه وه بیان هه ندی جار له ریگه ی گفتوگوؤ به لگه میتانه وه هه ندی جاریش له ریگه ی هه ره شه ی کوشتنه وه، نه مه ش خه لکی ترساندو په نایان برد بۆ نه بی سه عیدو پرسپاریان لیکرد ده رباره ی "تقیه"^۲، به لام نه و پتی رازینه بوو ووتی: من له نه وه د سال تیپه ریپوم، پیویستم به ژیان نه ماوه و پیویسته مشتومرو مجاده له بکه م له سه ر ناین هه تاوه کو لای خوی گه وره پاساوم هه بیّت، نه وه بوو راستی کردو به م کاره هه ستاو پاش خوی گه وره پشتیان به و ده به ست له روه ی روه یونه وه ی شیعه دا^۳. له گرنگترین نه و بابه تانه ش که مشتومری له سه رکرا.

● **پیشخستنی عه لی به سه ر نه بویه کر** (علیه السلام)؛ په که مین گفتوگو وه ک خاوه نی "المعالم" ده لی: ده رباره ی چاکتر بوونی نه بویه کرو عه لی بوو، نه وه بوو دوی کووونه وه ی نیوان ابن الحدادو ا بی عبدالله شیعه دا، نه بوو عبدالله ی پرسپاری کرد له ابن الحداد ووتی: ئیوه خه لکانی تر فه زل نه دهن به سه ر (أصحاب الکساء)؟! مه به ستی (أصحاب الکساء) محمد (صلی الله علیه و آله) عه لی و فاطمه و حسن و حسین (علیهم السلام) و مه به ستی له خه لکانی تر نه بویه کر (علیه السلام) بوو ابو عثمانیش ووتی: باشه کامیان به باشت بزنانین؟ پینج که س که جبریل شه شه میانه یاخود دوو که ش که خوی گه وره سیییه میانه^۴؟! نه وسا کابرای شیعه ده مکوت بوو.

● **به پیشه و او نیمام زانیی عه لی** (علیه السلام)؛ له م گفتوگو یه دا نه بوو عبدالله ی شیعه ویستی بیسه لمینیت که "موالاة" له فه رموده ی "من کنت مولاه فهذا علی مولاه"^۵ دا، مه به ست پیی به ندایه تییه، بویه ووتی: بۆچی خه لکی نابنه به نده بۆ ئیمه؟ ابن الحدادیش ووتی: نه وه ویلایه ت و سه ر په رشتی به ندایه تی نییه، به لکو سه ر په رشتی و گه وره یی نایینه به لگه شی به نایه تی: ﴿مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ۚ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۚ﴾^۶، واته: بۆ هیچ ئاده میزادیکو که سیك نه گونجاوه که خوا کتیبی ناسمانی و فره مانپه وایی و

^۱ ریاض النفوس (۷۰/۲).

^۲ معالم الايمان (۲۹۸/۲) جهود علماء المغرب ل ۲۲۹.

^۳ سن التدمذي، تحفة الأموزي ژماره ۳۷۹۷ فه رموده یه کی باش و مامویه (حسن غریب).

^۴ سن التدمذي، تحفة الأموزي ژماره ۳۷۹۷ فه رموده یه کی باش و مامویه (حسن غریب).

^۵ جهود علماء المغرب في الدفاع عن عقيدة أهل السنة ل ۳۳۱.

پیتغه مبه رایه تی پی به خشیبیت له وه وودوا به خه لکی بلایت: وهرن بینه عهبدو بهنده ی من له جیاتی نه وه ی بهنده و عهبدی خوابن، به لکو (به خه لکیان ووتوه) ههولّ بدنه بۆ خوا بزین و لپربن و بۆ ره زامه ندی په روهردگار ههولّ بدنه، به وهش ده بنه خواناس و ره بانی که به رنامه ی خوای فیری خه لکی بکه ن و خوشتان به رده وام ههولّ بدنه فیری بن (هیچ پیتغه مبه ریک) فرمانی نه وه ی نه داوه که فریشته کان و پیتغه مبه ران بکه ن به په روهردگار (هه رگیز کاری له و جوړه له وان ناوه شیته وه) ثایا ناراسته فرمانی بی باوهری و کوتا پی بدات دوی نه وه ی که نیوه موسلمانن و ملکه چی په روهردگار؟! (ته فسیری ئاسان ل ۶۰). چونکه شتیک که خوای گه وره بۆ پیتغه مبه ری بریار نه دابیت بۆ خه لکی ئاسایشی بریار نادات، عه لیش (ﷺ) پیتغه مبه ر نه بوه، به لکو وه زیرو هاوکاری پیتغه مبه ربووه (ﷺ)، نه مه چه ند ناماژه یه کی خیرابوو به شیکی که میشه له کومه له مشتمو مرو گفتوگو یه که له نیتوان هه ردولا رویدا.

ج- **رویه ربوونه وه ی چه کداری:** زانایانی مه غریب ته نها به به رگری سلبی و جه ده لی وازیانه مه نا، به لکو هه ندیکیان چه کیان هه لگرت و چوونه دهر وه بۆ جه نگ کردن دژ به فاطمیه کان، نه وه تا جبلی کوری حمود الصدفی ریبایگی به جبهیتشت و چووه قه یوه وان، کاتی دهر باره ی نه وه قسه ی له گه ل کرا و ووتی: نیمه پاسه وانی دوژمنیکمان ده کرد له نیتوان نیمه و نه ودا دهر یا هه بوو نیستا نه م دوژمنه هاتوته ناومان و نه مه ناخوشره پاشان ووتی: جیهاد کردنی نه مانه باشره له جیهاد کردنی خه لکی هاوه لپه یاداکه ر^۱، به لگه شی بۆ نه مه نایه تی "التوبه ۱۲۳". واته: نه ی نه وانه ی باوهرتان هیناوه یجه نگن دژی نه و بی باوهرانه ی که لیتان نزیک ده بنه وه و به ده ورویه رتاندان. ته فسیری ئاسان ل ۲۰۷.

هه روه ها له و زانایانه ش أبو قاسم حسنی کوری مفرج کوکردو له ۳۰۹ ک که له و یه که مین که سانه بوو که دژ به ده سه لاتی شیعه رپه ری و به شه هیدی مرد، عبیداللهی مه هدی کوشتی، له گه ل پیاویکی تر دا له خاج دژا به ناوی أبو عبداللهی سدری که پیاوچاکیک بوو په یمانیدابوو که جیهاد بکات دژ به مه هدی خه لکیشی بۆ نه و کاره هانده دا هه والی نه مه ش به عبدالله گه یشت و فه رمانی کوشتنی دا^۲ هه روه ها کومه لئ زانایان هه نگاویکی گه وره تریان ناوو فتوای پیویستی جیهادیان دژ به ده ولته تی فاطمی عوبه یدیان راگه یاند، نه مه ش دوی کوژیوونه وه و راویژکردن بوو له نیتوان زانایانی سوننه دا

^۱ تقیة: واته نه وه ی که مروّ شتیک پیشان بداتو له ده وه باوهری پی نه بیت، نه مه ش یه کیکه له بنه ماکانی شیعه.

وه رگیز.

^۲ معام الایمان (۱۸۵/۲) جهود علماء المغرب ۳۲۷.

^۳ ریاض النفوس (۱۶۹/۲-۱۷۲).

پاشان هاوپه یمانی تییه کان راگه یاند له گه‌ل ئه‌هلی قبیله‌دا دژ به‌فاطمیه کان که حوکمی بئ باوه‌ریان به‌سهردا سه‌پاندن به‌هۆی بیروبوو چوونه ناره‌واکانییانه‌وه زانا شیخ ابوبکری کوپی عبدالرحمانی خولانی ئه‌لئ: شیخ أبو اسحاقی سبائی ره‌حه‌تی خوای لیبت له‌گه‌ل زانایانی ئه‌فریقیه و ئه‌بوو یه‌زیددا که و ته‌رئ بۆ جه‌نگ کردن دژ به‌فاطمیه‌یه‌کان، ئه‌بو اسحاقیش ئاماژه‌ی بۆ سه‌ربازانی ئه‌بوو یه‌زیده‌کردو ئه‌یوت ئه‌وانه ئه‌هلی قبیله‌ن. ئاماژه‌شی به‌سه‌ربازانی فاطمی ده‌کردو ئه‌یوت ئه‌وانه ئه‌هلی قبیله‌ن، پیوسته له‌سه‌رمان له‌گه‌ل ئه‌م ئه‌هلی قبیله‌نه‌دا برۆینه ده‌ره‌وه بۆ کوشتاری ئه‌وانه‌ی که ئه‌هلی قبیله‌ن، جا ئه‌گه‌ر به‌سه‌ریاندا سه‌رکه‌وتین ئه‌وه گوپراپه‌لئ ئه‌بئ به‌زیدناکه‌ین، چونکه خه‌وارچه‌و. خوای گه‌وری پیشه‌ویه‌کی داد په‌روه‌ری به‌سهردا زāl ده‌کات و له‌ئیمه‌ی دۆرده‌خاته‌وه و له‌ده‌ستی رزگارمان ده‌کات، ئه‌و زاناو خواپه‌رستانه‌ش که له‌گه‌لیدا چوون بریتی‌بوون له‌ . أبو العرب ابن تحیم وابو عبدالملك مروان نصران و أبو أسحاق السبائی أبو الفضل وأبو سليمان و ربيع بن القطان و خه‌لکانیکی زۆری تریش^۱، ئه‌وه‌بوو له‌کاتی دیاریکراویدا زانایان چوونه ده‌ره‌وه و ناودارانی خه‌لکیشیان به‌دواوه‌بوو و پرا‌ی جه‌ماوه‌ریکی زۆر، هیچ زاناو پیاو چاکێک دوانه‌که‌وت جگه له‌په‌روه‌یه‌که‌که‌وته‌کان نه‌بی‌ت ربيع القطانیش له‌پیشه‌وه‌ی ریزه‌کانه‌وه بوو به‌سواری ئه‌سه‌په‌که‌یه‌وه زریپۆش و که‌ره‌سته‌ی جه‌نگی له‌خۆی ئالاندبوو ئه‌یوت: سوپاس بۆ ئه‌و خواجه‌ی که هیشتمیه‌وه هه‌تاوه‌کو گه‌شتم به‌کۆمه‌لێک باوه‌ردار که بۆ جیهادی دۆژمنانی تۆو پیغه‌مه‌ره‌که‌ت کۆبوونه‌ته‌وه^۲. زانایانیش له‌و روبه‌روبوونه‌وه‌دا رۆلێکی باشیان بینی و ئینه‌یه‌کی راسته‌قینه‌یان بۆ جیهادکردن له‌پیتناو خوادا پیشاندان، زیاتر له‌هه‌شتا زانایان ئی شه‌یدبوو، له‌وانه ربيع القطان و ممیسی و خه‌لکانیکی تر، سه‌رکه‌وتنێکی گه‌وره‌یان به‌ده‌سته‌هتینا و خه‌ریک بوو ده‌ستبگرن به‌سه‌ر مه‌هدیه‌دا ئه‌گه‌ر فیلیان ئی نه‌کرایه و ئه‌بو یزید رووی راسته‌قینه‌ی خۆی هه‌لنه‌مالایه‌وه دژایه‌تی خۆی بۆ ئه‌هلی سوننه‌ت ده‌رنه‌خستایه به‌فه‌رمانکردن به‌سه‌ربازه‌کانی هه‌تاوه‌کو پشتی خه‌لکی قه‌یره‌وان به‌رده‌ن، ئه‌وه‌بوو به‌سه‌ربازه‌کانی ووت: ئه‌گه‌ر روبه‌روویان بوونه‌وه ئه‌وا پشتی خه‌لکی قه‌یره‌وان به‌رده‌ن هه‌تاوه‌کو دۆژمنه‌کانیان زāl بن به‌سه‌ریاندا و به‌ده‌ستی ئه‌وان بکوژرێن نه‌ک ئیمه‌و رزگارمان بی‌ت له‌ده‌ستیان^۳ ئامانجیشی به‌م کاره‌ بۆگه‌ن و ناشیرینه‌ بریتی بوو له‌رزگاربوونی لییان، چونکه ئه‌گه‌ر زانایان و سه‌رۆک هۆزه‌کانی قه‌یره‌وان بکوژێت ئه‌وه به‌ئاسانی به‌سه‌ر

^۱ الدولة الفاطمية العبيدية للصلاحي ۷۸.

^۲ الدولة الفاطمية العبيدية للصلاحي ۷۸.

^۳ معالم الايمان (۳/۳۷-۴۲).

^۴ الجان المغرب (۱/۲۱۸).

شویئیکه وتوانیاند زالّ ده بیټ و ناره زوی خوی بۆ هر شتیك كه بیه ویت بانگهیشتیان ده كات^۱، به لام به خراپترین شیوه شكستی خوارد، چونكه ژماره یه کی ژد له سه ر یازه كانی چوونه ریزی دوژمن و ته نها سه ر یازیکی كه می به ده وردا مایه وه و به خراپترین شیوه كوشتنیان، كوشتنیشی له ۳۰ ی مجرمی سالی ۳۳۶ ك بوو^۲، ثم روبه روبوونه وش دواتر کاریگه ری هه بوو له سه ر په یوه ندی نیوان شیعه و سووننه له سه ر گوره پانی مه غریب، چونكه به رگری به رده وام بوو هه تاوه كو پاش ده رچوونی فاطمییه كانیش له مه غریب نه وه بوو نه گه ران به شوین ناوه نده كانی شیعه داو له هه ركوی به دیان بكر دایه ن نه یانكوشتن و مالتیان به تالان نه بردن، ابن العذاری له البیان المغربیاد باس ده كات كه خه لكك له شاری قیره واند هه بوون خویان له ژیر په رده ی شیعه دا هه شار دابوو خراپترین خه لكبوون، خه لكی شاره كه ش به گشتی هیژشیان كرده سه ریان و خه لكیكی ژوریان لی كوشتن و مالّ و مولکیان تالان كردن^۳، قازی عیاضیش وه سفی ثم روداوه نه كات و نه لی: ده سته پیکي ثم هه ره ژوی هه ینی ناوه راستی محرم دابوو، خه لكی شیعه كانییان كوشت و سوتاندنیان و مالّ و مولکیان تالانكردن و خانووه كانییان روخاندن و ژن و مناله كانییان كوشتن و به قاچ رایانده كیشان، نه مه ش هیژك بوو خوا زالی كرد به سه ریاندا، ثم مه سه له یه ش له قیره وانه وه گوپزایه وه بۆ مه هدیه و شوینه كانی ترو به ناگر سوتاندنیان و كه سیان لی نه هیژش له نه فریقیدا جگه له وانه ی كه دیارنه مان^۴. ثم جوړه به رگریه ش توندترین جوړی به رگری بوو كه به هوپه وه خوی گه وړه زه ی مه غریبیان پاك كرده وه له مه زه به یی شیعه ی باگنی داهینراو.

د- به رگری له رزی نویسن و دانانی كتیبه وه: به رگری له رزی نویسنه وه له هوكاره به سودو کاریگه ره كانی به ره نكار بوونه وه ی شیعه بوو، كه رولیکي باشی هه بوو له نیگه رانكردن و بیزاركردنیان و راگه یانندی جهنگ له لایه ن نه وانه وه دژ به هر كه سیک كه به وكاره هه لده ستیت، هه روه ها کاریگه ری هه بوو له سه ر روئكردنه وه ی راستی بۆ خه لك و چه سپاندنی بنه ماكانی سوننه ت ثم نوستن و دانراوانه ش نه كران به دوو به شه وه:

- نه و نو سراوانه ی كه باسیان له مه سه له كانی عقیده و بیروباوهر ده كرد به گشتی به پیتی ریزی نه هلی سوننه ت و جه ماعت، له و مه سه لانه ش كه باسی ده كرد مه سه له ی "إمامه" لای نه هلی سوننه ت و فه زلی نه بوپه كرو عومره و عوسمان و علی (عليه السلام)، و ره وایه تی خه لیفایه تی نه و

^۱ هه مان سه رچاره (۲۶۸/۱).

^۲ جهود علماء المغرب في الدفاع عن غفيدة أهل السنة ل ۳۴۴.

^۳ البیان المغرب (۲۶۸/۱).

^۴ ترتیب المدارك (۶۲۵/۲).

سىيانە بەپىچە وانەى راي شىيە و رازى بوون لە ھەموو ھاوھالانى پىتھەمبەر (ﷺ) بەبىن جىاوازى لە نىوانىندا و بەدادگەر و چاك زانىنى سەرچەمىيان بەپىچە وانەى شىيە كە بەبى باوهر گوناھباريان دەزانن جگە لەچەند كەسكى كەم، ئەم جۆرە نوسىنە كاريگەرى باشى ھەبوو لەسەر بەرچا ورونگردنە وەى خەلگى بەرامبەر بە ئاينە كەيان و بلاوگر دنە وەى مەزھەبى راست بە جۆرىك كەوايان لىھات ھەركەسىك پىچە وانەى ئەم بىروباوھ پانە بىرى بگردايە تەوھ بەپىچە وانەى ئىسلام و دەرچوو لەرىزى موسلمانىان دەزانى و ئەوھى كە بەرامبەر بى باوهر پىئويستبوو بۆ ئەوئىش بەپىئويستىان دەزانى وەك دزايەتى كردن و كوشتن و دەنگ لى وەرگرتن و جۆرەكانى ترى مامەل، بەلكو بەھۆى ئەمەوھ بگەرئتەوھ و پەشىمان بىتتەوھ^۱.

- جۆرى دووھ: ئەو نوسىنانەى كە بەتايبەت بۆ وھلامدانە وەى شىيە و بىروباوھەر نارەواكانىان دەنوسرا، ئەم جۆرە نوسىنەش وەك پىشتەر باسما نكرد دەرەنجامى چەند بارودۆخىكى تايبەت بوو كە پىئويستى دەكرد لەسەر ئەھلى سوننەت وھلامىيان بدەنەوھ، گومانەكانىيان پوچ بگەنەوھ، لەم جۆرە نوسىنانەش ھەردوو كىتەبى "الامامە" باس دەكەين كە دانراوى محمد بن سحنونبوون، و باشتەين كىتەب لەم بوارەدا نوسراين، عيسى كوپى مسكين ئەلئى: لەم بوارەدا شتى وەك ئەو دوو كىتەبە نەنوسراوھ^۲، ھەروھە كىتەبى "الامامە" ى پىشەوا ابراھىمى كوپى عبدالله زىبرى، ھەروھە كىتەبى "الرد على الافضة" ى ھەمان نوسەر. ئەم دوو كىتەبە ھۆكارى لىدان و گىران و ئازاردانى بوو لەلايەن دەوڵەتى فاطمى عوبەيدىيەوھ، چونكە ئەم جۆرە نوسىنە كاريگەرى خۆى ھەبوو لەبەرگىدا^۳.

۵- بەرگى شاعىرانى سوننە مەزھەب: لەپاڵ نوسىندا ھۆكارىكى تر ھەبوو كە برىتى بوو لەھۆنىنە وەى شىيەر دژ بەعوبەيدىيەكان و بەخراب باسكردنىان لەم بوارەشدا زۆر شاعىر دەرکەوتن لەوانە: أبو قاسم فزارى كە وەسفى خۆيان وھلئسو كەوتيانى دەكردو ئەيوت:

عبدوا ملوكهم وظنوا أنهم	نالوا بهم سبب النجاة عموما
وتمكن الشيطان من خطواتهم	فأراهم عوج الضلال قوما
رغبوا عن الصديق و الفاروق في	أحكامهم لا سلموا تسليمًا
واستبدلوا بهما ابن الأسود نابجا	وأبا قدارة واللعين تيمًا

^۱ جهود علماء المغرب في الدفاع عن غقيدة أهل السنة ل ۳۴۹.

^۲ جهود علماء المغرب في الدفاع عن غقيدة أهل السنة ل ۳۴۹.

^۳ جهود علماء المغرب في الدفاع عن غقيدة أهل السنة ل ۳۴۹.

تبعوا كلاب جهنم وتأخروا
أمن اليهود؟ أم النصاري؟ أم هم
أم هم من الصابئين أم من عصابة
أم هم زنادقة معطلة رأوا
أم عصابة صنوية قد عظموا
سبحان من أبى العباد بكفرهم
يا رب فالعنهم و لقمهم
عجيب لفتنة أعمت وعمت
تزلزلت المدائن و البوادي
وضاقت كل أرض ذات عرض
فنجى القيروان وساكنيها
أحاط بأهلها علما و خبرا
وجللهم بعافية وأمن
وأثبت جلة العلماء فيها
ومنها سادة العلماء قدما
وفيها القوم عباد خيارا
هم افتكروا سبایا كل أرض
كفيناهم عظائمها جميعا
وسكنا قلوبا خافقات
وآوينا و آسینا وكنا
فبات طعامنا لهم طعاما
وكان لنا ثواب الله ذخرا
ولولا القيروان و ساكنوها
وليس لنا كما لهم حصون
ولا سور أحاط بنا ولكن
ولا نأري إلى بحر وإننا
ولكننا إلى القرآن نأوي

عمن أصارهم الإله نجوما
دهرية جعلوا الحديث قديما
عبدوا النجوم و أكثروا التنجیما
أن لا عذاب ولا تنجيما
النورين عن ظلماتهم تعظيما
وبتركهم حقبا وكان رحیما
بأبي يزيد من العذاب أليما
يقوم بها دعي أو كفور
لها وتلون منها الدهور
ولم تغن المعافل والقصور
إله دافع عنها قدير
وميز ما اكنته الصدور
وأسبل فوقها ستر ستر
بحار لا تعد ولا بحور
إذا عدوا وليس لها نظير
فقد طاب الأرائل و الآخر
وفادوا ما استبد به المغير
فزالت عنهم تلك الشرور
أما عروقتها ضر ضرير
لهم أهلا و أكثرهم شطير
هناك ودورنا للقوم دور
وقام بشكرنا منهم شكور
لغاب طعامهم و المخ رير
ولا جبل أعاليه وعور
لنا من حفظ رب العرش سور
إذا قضى القضا تنحى البحور
وفي إيماننا البيض الذكور

عقائِق كالِبوارق مرهفات	بها تحمي الحرائم و الثغور
وسمر في اعالِيهن شهب	بها ظمًا مواردها النحور
وانا بعد من خوف وأمن	نحب إذا تشعبت الأمور
رسول الله و الصديق حيا	به ترجى السعادة و الحبور
وبعدهما نحب القوم طرا	وما اختلفوا فربهم غفور
ألا بابي و خاصتي وأمي	محمد البشير لنا النذير
سأهدي ما حييت له ثناء	مع الركيان ينجد أو يغور

٤- المعز لدين الله فاطمی و چوونه بؤ میسر: به وردی چاودیژی کاروباره کانی فه رمانپره و او نه میره کانی میسری ده کردو دلی لئی ددها بؤ ده ستگرتن به سر میسردا، به مردنی کافوری نه خشیدیش سالی ۳۵۵ ک دا بارودوخی ولای میسر تی کچوو، معز لدينیش نه م هله ی قوسته وهو، بؤسه برپاری داو پلانی داناو دهستی دایه لیدانی بیرو بنیاتنانی کوشک له نتوان قهیره وان و سنوری میسردا بؤ نه م مه به ستهش سوپایه کی زوری کؤ کرده وهو پارو سامانیکی زوری پیکه وه ناو جهوهر الصقلی به سر کردایه تی هیزه کانی دانا که له سه د هه زار زیاتر بوون، سوپای عوبه دیدیه کان که وته پئی بؤ گواستنه وه ی مه زه بی باطنی بؤ میسر هه تاوه کو رزگاریان بییت له و قهیران و شوپش و ململانی توندانه ی که زانایانی سوننه مه زه ب رابه رایه تیان ده کرد به دریژی پیچ دهیه ی یه که له دوا ی یه که له باکورپی نه فریقادا، بؤ ره تکرده وه ی باطنی و له پیتاوی راگه یاندنی بیرو باوه رپه کانی نه هلی سوننه ت و جه ماعه تدا، معز لدينیش سودی وهرگرت له لاوازی حوکی نه خشیدی که سر به ده وله تی عه باسی بووو توانی تیری ژه هراوی خو ی بهاویژیت، بؤیه سوپا که ی له سر خواستی هاوکارانی خسته پئی بؤ له ناو بردنی ده وله تی عه باسی، له مانگی جه مادی یه که می سالی ۳۸۵ ک دا سوپا که ی توانی به سر کردایه تی جهوهر الصقلی به ئاسانی میسر بخاته سر مولکی فاطمیه کان، جهوهر الصقلی ش نه و که سه یه که نه زه ری بنیات ناوه له سالی ۳۶۱ ک هه تاوه کو لانکه یه که بییت بؤ پیگه یاندنی بانگخوازانی مه زه بی ئیسماعیلی، هر که میسر که وته ژیر دهستی معز الدین فاطمی به سوپا و خیزان و مال و مولک و خه لکای ده ورو به ریه وه باکورپی نه فریقای به ره و میسر به جیهیشت هه تاوه کو خو ی فه رمانپره وایه تی بگریته نه ستقو کاروباری باکورپی نه فریقاشی سپارد به نه میری صنهاجی بلکین بن زیری پاشان طرابلس و سرت و برقه شی لکاند به میسر وه محه مده ی کورپی هانی نه نده لوسی شاعیریشی له گه لدا بوو که رچوو ببوو له ستایش کردنی معز داو نه لئی:

فكأنما أنت النبي محمد وكأنها أنصارك الأنصار
ماشتت أنت لا ماشاءت الأقدار فاحكم فأنت الواحد القهار
هذا الذي تجدي شفاعته غداً حقاً وتحمد أن تراه النار

ههروهها دهريارهى موعز دهلى:

النوار أنت وكل نور ظلمة والفوق أنت وكل فوق دون بيت شعر

ههروهها سهرهتاي گهشتى معزالدين بۆ ميسر له سالى ۳۶۲ك دا بوو ئىبن هانىش له برقه دا
كوژرا له پره جىبى سالى ۳۶۲ك له ته مەنى چلو دوو سالىدا ته رمه كهشى وه كو سهگ فرى درابوو
له كه نار دهرياي برقه داو معزالدينش زورى به داخ بوو بۆ كوژرانى وتى: ئەم پياوه ئوميدمان وابوو
شانازى پيتوه بكهين له به رامبه ر شاعيرانى رۆژه لاتدا به لام بۆمان نه كرا، نه وه بوو معزالدين
به رده وام بوو له گه شته كهيدا هه تاوه كو گه يشته سنورى ميسرو چوو ه شارى نه سكه نده ريه له ۲۳ى
شه عبانى سالى ۳۶۲ك چەند وه فديكى زۆر له ناودارو سه ركرده و دادوه ره كانى پيشوازيان ليكرده،
ههروهها ده سه لاتى معزالدين له سبته وه له رۆژئاواوه دريژده بووه وه هه تاوه كو مه ككه له رۆژه لات وه
ههروهها دانىشتوانى كه نار ه كانى زهرياي نه تله سيش به فهرمانى نه و جولانه وه بۆ ماوهى دوو سال و
نيو له ميسردا مايه وه وو له حه وتى ره ده بىعى يه كه مى سالى ۳۶۵ك له قاهيره كۆچى دوايى كردو
ده سه لاتى له نه فريقادا سى و دوو سالى خاياند.^۲

الذهبي دهلى: له م كاته دا شيعه گه رى بره وى پيڊراو لوتبه رزى گرتى له ميسرو شام حىجازو
له رۆژئاوا دا به هۆى ده و له تى عوبه يديه وه وه له عىراق و جه زيره و ولاتى عه جه م و بوه ييه كاندا، ههروهها
خليفه موطيع پله و پايه كه ي كه مى هه بوو لاي بوه ييه كان جه سته شى لاواز بوو به هۆى ئيفليج و
لال بوونيه وه به م هۆيه شه وه له سه ر كار لايان برد الطائع لله ي كورپان له شوينيدا داناو وتاريش
به ناوى نه وه وه بوو له گه ل چەند شتىكى تر دا به م شتيره يه شانشينى معز كه وره ترو به ده سه لات تر
بوو.^۳

۵- نه مانى ده و له تى فاگمى له باكوڤى نه فريقادا: هه ندى له زانا يانى مالىكى توانيان بگه نه
ديوانى فهرمانپه وايى له ده و له تى صنهاجه دا كه سه ر به ده و له تى فاطمى بوو له ميسردا و
كاريگه ريان هه بوو له سه ر هه ندى له وه زيرو نه مير ه كانى كه رۆلى باشيان هه بوو

^۱ الفتح العربي في ليبيا، ل: ۳۶۳.

^۲ الفتح العربي في ليبيا، ل: ۳۶۳.

^۳ سير أعلام النبلاء (۱۱۳/۱۵، ۱۱۴)

له‌که‌م‌کردنه‌وه‌ی فشاری ده‌ولت له‌سه‌ر زانایانی ته‌لی سوننه‌ت و زانا ته‌بو الحسن الزجال توانی کار بکاته سه‌ر ته‌میر معزال‌دین بادیس صنهاجی به‌په‌روه‌رده‌کردنی له‌سه‌ر ریپازی ته‌لی سوننه‌ت ته‌م په‌روه‌رده‌کردنه‌ش کاتێ هاته به‌ره‌م معز ی‌فه‌رمان‌په‌وايه‌تی ته‌فریقایی گرت‌ه ده‌ست له‌ذی الحجه‌ی سالی ٤٠٦ه‌. کاری زانا ته‌بو الحسن یش به‌نه‌یتی بوو بێ ته‌وه‌ی هیچ به‌کێک له‌شیعه‌کان پێی بزانی، ته‌م زانایه‌ش پیاو چاک و خاوه‌ن په‌وشت و ئاین و بیروباوه‌ر دروست بوو زۆر پقی له‌مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ی باطنی بوو توانی پێنمایی پست و دروست له‌ده‌رون و هزری معزی کوپی بادیسدا بچێتی که‌دواتر له‌سه‌ر ده‌ستی ته‌و مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ی نیسماعیلی له‌باکوپی ته‌فریقادا له‌ناو براو، ذه‌بیش وه‌سفی معز کوپی بادیس کردووه به‌وه‌ی که‌پاشایه‌کی خاوه‌ن سام نازاو هیمه‌ت به‌رز، زانست دۆست و به‌خشنده‌ بووه، شاعیران ستایشیان کردووه مه‌زه‌به‌ی پێشه‌وا ته‌بو حه‌نیفه له‌ته‌فریقادا په‌ره‌ی سه‌ندو ته‌ویش خه‌لکی ولاته‌که‌ی پابه‌ند کرد به‌مه‌زه‌به‌ی مالیکیه‌وه بۆ ته‌هیشته‌نی ناکوکی، وازی له‌گوێپه‌یه‌تی کردنی عوبه‌یدییه‌کان هێناو وتاری به‌ناوی القائم بأمر الله عه‌باسیه‌وه ده‌دا، مستنسریش نێردراوی نارد له‌لای وه‌په‌شه‌ی لی‌کرد به‌لام ته‌و گوێی پێنه‌دا^١، هه‌روه‌ها وه‌لامی ته‌و وتاره‌ی فاطمی دایه‌وه که‌ له‌میسردا هه‌په‌شه‌ی لی‌کردبوو و تبوی: بۆچی شوێن پێی باوو باپیرانت هه‌لناگریه له‌گوێپه‌یه‌تی و مل که‌چ کردندا بۆمان، معزال‌دین بادیسیش وه‌لامی دایه‌وه و وتی: باوکی تۆو باپیرانی من پاشای مه‌غریب بوون پێش ته‌وه‌ی هاوشیوه‌کانی تۆ بینه خاوه‌نی، حه‌قی ته‌وانه بینه خزمه‌تکاری ئێمه^٢، هه‌روه‌ها کتێبه‌کانی میژوو بۆمان روون ده‌که‌نه‌وه که‌معز بن بادیس به‌شیوه‌یه‌کی پله به‌ندی دوزمنایه‌تی شیعه‌و ده‌سه‌لاتدارانی میسری کردووه ته‌مه‌ش له‌سالی ٤٣٥ه‌ ده‌رکه‌وت کاتێ بنکه‌ی سوپا و دیوان و ده‌وله‌تی فراوان کرد، هه‌ستا به‌ته‌نجامدانی چه‌ند هه‌لمه‌تیک بۆ پاک‌کردنه‌وه‌ی له‌بیرو باوه‌په‌(باطنی)ه‌کان و ریسی نه‌ده‌دا جێبو به‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بدری‌ت، و فه‌رمانی دا به‌سه‌ربازه‌کانی و خه‌لکی به‌گشتی که‌هه‌ستن به‌کوشته‌نی هه‌ر که‌سیک که‌ جێبو بدات به‌ ته‌بو به‌کری و عومه‌ر(خوا لێیان رازی بێت)، به‌م شیوه‌یه‌ خه‌لکی ده‌ستیان دایه له‌ناوبردنی پاشماوه‌ی عوبه‌یدییه‌کان له‌باکوپی ته‌فریقادا هه‌تاوه‌کو باکوپی ته‌فریقیا له‌بیرو بۆچونه خراپ و نامۆکانیان پاک بکاته‌وه، زانایانیش ستایشی ته‌م کاره‌یان کرد که‌معز بن بادیس

^١ هه‌مان سه‌رچاوه، (١٤٠/١٨).

^٢ تاریخ الفتح العربي فی ليبيا، لطاهر الزاوي، ل: ٣٨٩

سەرپەرشتی دەکردو شاعیرەکان شیعریان لەستایشیدا دەوت و قاسمی کوپی مەروان
دەربارەیی ئەم روداوانە دەلێت:

شاعیریکی تریش دەلێت:
وسوف یقتلون بكل أرض
كما قتلوا بأرض القيروان

یامعزالدين عش في رفعة
وسرور وأغبطا ووجل
أت أرضیت النبی المصطفی
وعتیقاً فی الملاعن السفلی
وجعلت القتل فیهم سنة
بأقاصی الأرض فی کل الدول^۱

هەر وهەها معزی کوپی بادیس بەردەوام بوو لەنزیکیبۆنەوه لەخەڵکو زانایان و مامۆستایانی
ئەهلی سوننەت و بەردەوام بوو لەپلانی کەیدا بۆدابڕانی تەواو لەعوبەیدیەکان لەمیسردا، بۆیە
مەزەهەبی مالیکی کردە مەزەهەبی سەرەکی لەدەوڵەتە کەیدا و پەيوەندی کرد بەخیلافەتی
عەباسیەوه و ئالاکەیی گۆپی بۆ ئالای عەبباسیەکان و دروشمەکانیان بەرزکردەوه و ئالای
(فاطمی)یەکانی سوتاند، هەر وهەها فەرمانی دا بەهەڵوەشاندنەوهی مامەڵەکردن بەدینار و درەمی
عوبەیدیەکان کە ناوی خۆیانی پێوه بوو خەڵکی ۱۴۵ سالی بوو مامەڵەیان پێوه دەکرد و فەرمانی دا
بەلێدانی سکه و دراویکی نوێ کە لەدیویکی نووسی: لا اله الا الله محمد رسول الله و لەدیوێکی
تریشی نووسی (وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ) (آل
عمران: ۸۵) هەر وهەها معزی کوپی بادیس سەرجهەم ئەو مەزەهەبانەیی لەناو برد کە دژ بەمەزەهەبی
سوننە بوون وەک صفیریەکان و نکاریەکان و موعتەزیلەکان و ئیبااضیەکان، لەسالی ۴۴۳ هـ یشدا بڕقه
هەمووی چوو هەڵمە پال معزی کوپی بادیس کاتێ جبارەیی کوپی مختار گوێزپایەلی خۆی پیشاندا بۆی و
یەکەم کە سێکیش کە سەرکردایەتی شالای پاكسازی دژی شیعەیی ئیسماعیلی لە طرابلسدا کردو
رووبەرووی داب و نەریته ناپەواکانیان و بانگەوازه گومراکەیان وەستا زانانی علāmە عەلی کوپی
محمد المنتصر بوو کە بەباوکی حسن ناسراو بوو لەسالی ۴۳۳ هـ کۆچی دوايي کرد^۲.

۶- هەوڵەکانی سلجوقیەکان بۆ پاراستنی عێراق لەشیعە گەری باطنی: دەوڵەتی فاطمی هەولی
دەست بەسەرگرتنی عێراق و رۆژه‌لاتی دەدا بۆیە هەستا بەناردنی بانگخواز بۆی، ئەوهو بوو
خەلیفە فاطمیەکان هەوڵەکانیان درێژە پێدا بۆ بڵاوکردنەوهی بانگەواکه‌یان بەسود وەرگرتن
لەو پشێوییەیی کە عێراقی گرتەوه، بۆ ئەمەش خەلیفەیی فاطمی الظاهر لإعزالدين الله

^۱ هەمان سەرچاوه، ۲۸۹.

^۲ تاریخ الفتح العربي في ليبيا، لظاهر الزاوي، ل: ۲۸۹.

بانگخوازانی خۆی نارد بۆ به‌غدا له‌سالی ٤٣٥ك دا، خه‌لكيكي ژۆر به‌دهم بانگه‌وازه‌كه‌يانه‌وه هاتو چالاكي بانگخوازانيان له‌ولاتاني رۆژه‌لاتي ئيسلاميدا په‌ره‌ي سه‌ند له‌سه‌رده‌مي المستنصر بالله‌ي فاطميديا پاشان داواي له‌بانگخوازاني كرد كه‌كۆچ بكه‌ن بۆ ولاتي فارسو خوراسانو نه‌و به‌ري ده‌ريا، له‌به‌ناوبانگترين بانگخوازو فه‌يله‌سوفه‌كاني مه‌زه‌بي شيعه‌ي ئيسماعيليش المؤيد في الدين هبة‌الله‌ي شيرازي بوو كه‌جار جار به‌ مؤيد ده‌ناسرا، نه‌م بانگخوازه سه‌ركه‌وتوو بوو له‌كاريگه‌ري دانان له‌سه‌ر به‌ساسيري كه‌يه‌كئيك بوو له‌سه‌ركرده سه‌ريازيه‌كاني ده‌وله‌تي عه‌باسي و نه‌م سه‌ركرده‌يه‌ش تواني خه‌ليفه قائم بامر الله له‌سه‌ر كار لابادات و ده‌ستبگريت به‌سه‌ر به‌غداداو وتاري به‌ناوي فاطميه‌كانه‌وه ده‌داو ده‌وله‌تي عه‌باسي له‌به‌غدا داپه‌ري و خه‌ليفه‌ي وه‌ده‌رنا بۆ نه‌نبار و له‌حه‌ديشه زينداني كرد لاي مهارشي كوپي مجلي عقيلي كه‌فه‌رمانه‌هواي حديثه بوو نه‌ويش كه‌يه‌كئيك بو له‌ناوداراني بني عقيل خۆي هه‌ستا به‌خزمه‌تكردي، له‌سه‌رده‌مي مستنصريشدا چل هه‌يني وتار به‌ناوي فاطميه‌كانه‌وه ده‌خويندرايه‌وه^١. هه‌روه‌ها بساسيري هه‌ولي دا نه‌و ري‌ككه‌وتنه هه‌لوه‌شينيته‌وه كه‌له‌گه‌ل قريشي كوپي به‌دراندا مۆري كرديو سورش بوو له‌سه‌ر كۆچيكردي خه‌ليفه‌ي عه‌باسي بۆ ميسر به‌لام قوره‌يش دژي نه‌م هه‌وله وه‌ستاو داواي له‌نه‌مير محي الدين كوپي مهارشي عقيلي ئاموزاي كرد (فه‌رمانه‌هوايي حديثه) كه‌خه‌ليفه بپاريژي و ژياني مسۆگه‌ر بكات، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا بساسيري ري نه‌دا خه‌ليفه القائم بامر الله بپروات بۆ حديثه هه‌تاوه‌كو دانپيدانانيكي پي نووسي كه‌مافي فه‌رمانه‌هوايه‌تي و خيلافه‌ت له‌نه‌وه‌كاني عه‌باس ده‌ستينيته‌وه هه‌تاوه‌كو نه‌وي فاطمه زه‌راء مابيت^٢، هه‌روه‌ها بساسيري به‌مه‌ش وازي نه‌هينا به‌لگو ده‌ستي گرت به‌سه‌ر جل و به‌رگو ميژه‌ري خه‌ليفه‌دا^٣. و ناردى بۆ خه‌ليفه مستنسر بالله فاطمي، هه‌روه‌ها بساسيري پيشتر ده‌ستي دابوويه به‌كارهيناني كۆمه‌لي خه‌لكي ساده‌و چه‌كي پيدابوون له‌گه‌ل كۆمه‌لي خه‌لكي بيكاردا ته‌ماعي خسته به‌ريان بۆ تالانكردي كۆشكي خه‌ليفه‌يه‌تي و خه‌لكي كه‌رخ(كه‌شيعه بوون) ماله‌كاني خه‌لكاني سوننه مه‌زه‌بيان له‌باب البصره تالان كردو مالي قاضي القضاة گه‌وره‌ي دادوه‌ران (الدمغاني)ش تالان كراو حي على خير العمل يان گيترپايه‌وه بۆ بانگو له‌هه‌موو مزگه‌وته‌كاندا به‌و شيويه بانگ ده‌درا له‌جومه‌و نوژه‌كاني جه‌ماعه‌تدا، هه‌روه‌ها وتار به‌ناوي خه‌ليفه‌ي فاطميه‌وه ده‌خويندرايه‌وه و ژۆربه‌ي تۆماركه‌و

^١ تاريخ الفتح العربي، ل: ٣٩٠، ٣٩١.

^٢ الدولة السلاجقة للصلاحي، ل: ٥٤٠.

^٣ أخبار الدول المنقطعة (٤٣٠/٣).

کتيبه به سوده کان له ناو بران و دراويان به ناوی فاطميه کانه وه له نالتون و زيو ليداو، کوشکی خليفه گه مارو دراو سه روکی سه روکه کان أبو القاسم ی کوپی مسلمه دهست گیر کړا. بساسيريش سه رزه نشتی توندی کړدو پاشان ليدانيکی زوريان کړدو سوکايه تی زوريان پيکړدو پاشان خه لکی مالی خيلافه تيان تالان کړدو ريژه يه کی له ژماره نه هاتوی گه وه رو شتی به نرخ ناوړيشم و کله و په ل و جلو به رگيان تيادا برد هه روه ها له روژی جه ژنی قوريانی سالی ۵۰هـ بساسیری قوماشی سپی کرده به رو و تار بيژو بانگويزه کان و خوی و هاو له کانيشی هه مان پوشاکيان پوشي و په رچه می مستنصری و رمی میسریشی به سه روه و بو، پاشان وتاری به ناوی مستنصری فرمانپه وای میسر هوه خوینده وه، شيعه کانيش له و په پی خوشحاليدا بوون به وه ی که حی علی خير العمل یان له سه رانسه ری عیاقدا ده بیست، هه وره ها بساسیری توله يه کی توندی له خه لکی به غذا کرده وه و هر که سی نه یاری بوایه ده یخسته ده ریاهه و رزقو روژی و به خشینی فراوانیشی دده به دژست و هه وادارانی، روژی دوو شه ممه به رواری ۲۸ی ذی الحجه وه زیر أبو القاسمی کوپی مسلمه یان هیئا که نازناوی سه روکی وه زیرانی لینرا بوو جبه يه کی خوری و قاپوتیکی له باری سوری له به ردا بوو ملوانکه يه کی چه رمی به گردنه وه بوو، سواری و شتریکيان کړدو به شارا گيپيان و له دواشيه وه که سيک هه بوو به پارچه چه رمیک ليیده دا کاتی له که رخ په ريبه وه هه ندی شتی پیسیان کړد به سه ریداو تفيان تيکړدو جنپوو نه فره تيان ناراسته کړد، نه مهش نه ریتی هه ميشه بيانه کاتيک خه لکانی نه یاریان به ردهست ده که ویت له هه موو کات و ساتيکدا، پاشان به رامبه به کوشکی خليفه يه تی وه ستانديان و نه ميش نايه تی: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتَذِلُّ مَنْ تَشَاءُ يَبْدِكَ الْغَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (آل عمران ۲۶) واته نه ی پیغه مبه ر، نه ی ئيماندار، بلای خوايه تو خواهن هه موو شتيکيت، دهسه لات ده به خشيت به هر که سيک بته ویت و دهسه لات و هه رده گريته وه له هر که سيک بته ویت، هر که س بته ویت بالا دهستی ده که يت و، هر که سيکيش بته ویت زه لیل و بيده سه لات و ژيردهستی ده که يت هه رچی خير هه يه هر به دهست تويه ، بيگومان تو دهسه لاتداری به سه ر هه موو شتيکدا. (ته فسیری ناسان ل: ۵۳).

پاشان پیستی گاميشيان له بهر کړد به شاخه کانيه وه دوو قولاپيان نا له چه ناگه ی و به ته خته يه که وه به رزيان کرده وه و تا ئتواره خوی راده ته کاند هه تاوه کو گیانی له دهستدا ره حمه تی

خواه‌لی‌بیت، دوا قسه‌شی: سوپاس بۆ‌ئو خواه‌ی که به‌خۆشی ژیاندمی و به‌شه‌هیدی مراندمی^۱، له‌تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی که سایه‌تی شیعیه‌ی باطنی که به‌دریژی می‌ژوو سه‌لمی‌نراوه په‌یره و کردنی شیوازی سه‌رکزی و هه‌ژاری و نه‌رم و نیانی له‌کاتی لاوازیدا به‌لام هه‌رکه هه‌ستیان به‌ده‌سه‌لاتداری کرد ئه‌وه خراپترین جۆری ستم و تالان و لێدان و تۆله‌ سه‌ندنه‌وه به‌کارده‌هێنن، له‌و کاته‌شدا طغرل به‌گی سولتانی سه‌لجوقی که بوه‌یهیه‌کانی رامالی له‌ده‌ره‌وه‌ی عێراق بوو به‌سوپایه‌که‌وه دژی یاخی بووه‌کان ده‌جه‌نگاو ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌ته‌که‌ی ده‌سه‌پاند، کاتی له‌و کاره‌ بوویه‌وه به‌سوپاکه‌یه‌وه گه‌پایه‌وه بۆ به‌غداو خه‌لیفه‌ی عه‌باسی گه‌پاند هه‌و بۆ خیلافه‌ت دوا‌ی رزگار کردنی له‌دی‌لی و توانیشی بساسیری راوه‌دوو بنیت و بیکوژیت، پاشان عێراق دووباره‌ گه‌پایه‌وه بۆ خیلافه‌تی عه‌باسی سوننی و ئه‌م رووداوه می‌ژوو یه‌انه‌شم له‌کتیبه‌که‌مدا (الدولة السلاجقة والمشرع الإسلامي لمقاومة التغلغل الباطني والغزو الصليبي) دا باس کردوه، سلجوقیه‌کان له‌و مه‌ترسیانه ده‌گه‌یشتن که روویه‌روویان ده‌بیته‌وه له‌پشت بانگه‌وازی فاطمیه‌وه له‌ولاته‌کانی خیلافه‌تی عه‌باسیدا، بۆیه سیاسه‌تیکی دانایانه‌یان به‌کار هێنا پاش ئه‌وه‌ی جله‌وی ده‌سه‌لاتیان له‌به‌غدادا گرت هه‌ست که‌خۆی له‌دژایه‌تیکردنی بانگه‌وازی فاطمی و بانگخوازانیدا^۲ ده‌بینیه‌وه به‌توندی و لێپړانه‌وه، ئه‌وه بوو به‌دوا‌ی بانگخوازانیدا ده‌گه‌پان به‌تایبه‌ت ئه‌وانه‌یان که له‌ ولاتی فارسدا ئه‌و بانگه‌وازه‌یان بل‌او کرده‌وه هه‌روه‌ها هه‌ستیان به‌دوور خستنه‌وه‌ی فرمانبه‌ره شیعیه‌کانی سه‌ر به‌مه‌زه‌به‌ی ئیسماعیلی له‌دیوانه‌کانی حکومه‌ت و پیشه‌ ئاینیه‌کان و سوننه‌کانیان له‌شوینی ئه‌واندا داده‌مه‌زاند^۳.

۷- خویندنگه‌ یاسایه‌کان و رۆڵیان له‌رابوونی سوننی و به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی هه‌زری شیعیه‌دا:

بیرکردنه‌وه‌ی جددی له‌دامه‌زراندنی ئه‌م خویندنگه‌ یاسایانه بۆ روویه‌پووبونه‌وه‌ی هه‌لکشانی شیعیه‌ی ئیمامی ئیسماعیلی پاش چوونه‌ سه‌ر ته‌ختی سولتان ئه‌لب ئه‌سه‌لانی سه‌لجوقی له‌سالی ۴۵۵ هه‌. دا بوو، ئه‌م سولتانه‌ پیاویکی به‌توانا و دله‌گه‌رمی سوننی دانا که‌هه‌سه‌نی کوپی عه‌لی ئیسماعیلی طوسی بوو که‌نازناوی نظام الملکی لێنرابوو ئه‌م وه‌زیره‌ پیتی وابوو ته‌نها روویه‌پووی سیاسیی به‌س نییه‌ له‌به‌رامبه‌ر شیعیه‌ی ئیمامی ئیسماعیلیدا ئه‌م کاره به‌ته‌نها سه‌رکه‌وتوو نابیت بۆ ماوه‌یه‌کی درێژخایه‌ن ئه‌گه‌ر شان به‌شانی ئه‌م به‌رگه‌یه‌ به‌رگری هه‌زو بیریش هه‌نگاو نه‌نیت، چونکه‌ شیعیه‌ی ئیمامی بن‌یان ئیسماعیلی له‌م کاته‌دا چالاکانه‌ کاریان ده‌کرد بۆ مه‌زه‌به‌که‌یان به‌شیوازی فیکری جۆراو جۆر ئه‌م چاکییه‌ فیکریه‌ش ته‌نها

^۱ الدولة السلاجقة للصلاحي، ل: ۸۲.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۶۸.

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۶۸.

به چالاکی سوننی هاوشیوه سهرکه وتوو ده بیئت که به به لگه وه رووبه پووی ده بیته وه^۱،
 نه وه بوو ده ولته تی فاطمی هه لده ستا به ناماده کردنی بانگخواز له ریی زانکوی نه زه ره وه که
 کرد بوویانه ده زگایه کی فیرکاری تاییه تمه ند بۆ بلاوکردنه وهی مه زه به که یان له سالی ۳۷۸ک
 دا^۲. نه مه سه ریاری به رنامه فیرکاریه کان که به شیوه یه کی تاییه ت ناماده کرا له پایته ختی
 ده ولته تی فاطمی دا بۆ ناماده کردنی بانگخوازان و روشنبیر کردنیان به روشنبیرییه کی مه زه بی
 فراوان پیش ناردنیان بۆ ولاته ئیسلامیه کان بۆ بلاوکردنه وهی مه زه بی ئیسماعیلی، نه مه ش
 کاریگه ری هه بوو له بره و دان به م مه زه به له هه ندی له ناوچه کانی رۆژه لاتی ئیسلامیدا
 ده رنه نجامی نه م هه وله ریکخواو به رده وامانه بۆ بلاوکردنه وهی نه م بانگه وازه^۳، له بهر
 هه موو نه مانه نظام الملك بیرى له بهر هه نگاریوونه وهی ده سه لاتی شیعه کرده وه به هه مان نه و
 شیوازه ی که پیتی بلاو ده بیته وه. نه مه ش مانای وایه که نه و پیتی وابوو ده بی له پال به رگری
 سیاسیدا به رگری فیکریش هه بیئت^۴، ئوممه ت له سه ر قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر (د.خ) و بیرو
 باوه پئی نه هلی سوننه ت و جه ماعت که له سه روشه وه -وحی- وه رگیراوه پهروه رده بکریت،
 لیتره شه وه بیرى له کردنه وهی خویندنگه ی یاسایی کرده وه که له میژوو شدا دراوه ته پالی،
 چونکه نه و لیبرا بۆ دامه زاندنی و دانانی نه خشه و پلان بۆی و مالی زۆری بۆ وه قف کردو
 مامۆستای باش و لیها تووی بۆ دانا بۆ یه کاریکی سه روشتی بوو که به ناوی نه وه وه بیئت له ناو
 سه لجوقیه کاند^۵، خوی گه وره ش نظام الملك کۆمه ک کرد به شیوه یه ک که هاوشیوه ی که مه
 له میژوو ی سیاسی و زانستی و ئاینیدا، نه وه بوو خویندنگه کانی ماوه یه کی دوورو دریز
 به رده وام بوون به تاییه ت خویندنگه ی به غدا که نزیکه ی چوار سه ده به رده وام بوو، دوايه مین
 که سیکیش که ناسیی بیتمان له وانه ی که تیایدا خویندوو یانه فه یروز نابادی خواوه نی قامووسی
 (المحیط) ه که له سالی ۸۱۷ک کۆچی دوا یی کردوه، چونکه نه م خویندنگانه له کۆتایی
 سه ده ی نۆی کۆچیدا کۆتاییان پیها ت^۶، بۆ ماوه یه کی زۆر په یامی خۆی گه یاند له ده رچاندنی
 زانایان له سه ر مه زه بی سوننی شافعی به تاییه ت له بواره کانی قه زاو حه سبه (چاودیری و

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۹۱.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۹۱.

^۳ التأریخ السیاسی والفکری، ل: ۱۷۹.

^۴ التأریخ السیاسی والفکری، ل: ۱۷۹.

^۵ التأریخ السیاسی والفکری، ل: ۱۷۹.

^۶ نظام الملك، ل: ۴۰۱.

فتوادان) دا که گرنګترین وه زیفه بوون له و سرده مه دا، پاشان ئه وانه به جیهانی ئیسلامیدا بلّو بوونه وه و سنوری ده ولّه تی فاطمی باطنی یان له میسر دا به زاندو گیشتنه باکوړی ئه فریقاو پشتیوانی کومه کی ئاماده یی سوننه یان کرد له و ناوچه یه دا، له م خویندگانه ش نه ویه ک ده رچوو که ژوربه ی ئه و ئامانجان ه ی به دیه ینا که نظام الملک داینا بوو و ژوربه ی ده رچوانیان کزچیان ده کرد بۆ ناوچه کانی تر هه تاکو هه ستن به وتن ه وه ی فیهی شافعی و فرموده ی پیروؤو بلّو کردنه وه ی بیروباوه پی نه هلی سوننه ت له و شارانه دا که بۆی چوون یاخود نه نجومه نی قه زاو فتوا ی تیا دا بگر نه ئه ستن، یان هندی ئه رکی کارگړی گرنګیان پیسپیږدریت له دیوانه کانی ده ولّه تدا، السبکی له ئه بی ئیسا قی شیرازی وه ده گړپتنه وه که یه که م ماموستای خویندنگه ی نیزامی به غدا بووه ده لیت: له چوونمدا بۆ خوراسان به هر گوندو شاریک گه شتم ئه وه دادوهره که ی یان موفتیه که ی یاخود وتار بیژه که ی قوتابی یان هاوړیم بووه^۱، ئه م خویندنگانه ش رۆلیان هه بووه له گړپانه وه ی رۆلی ریازی سوننه به شیوه یه کی به هیژ بۆ ناو ژبانی ئوممه ت، هه روه ها کاریگه ری دیاری هه بوو له سه ر ته سکر دنه وه ی رۆلی شیعه به تاییه ت کاتی بلّو کراوه کانیان دژ به مه زه بی شیعه ده رکه وتو پیښه وا غه زالیښ له پیښه وه ی ئه و بیریارانه دا بوو که جه نګی کی بیپه رویان دژ به شیعه راگه یاند^۲. ئه م خویندنگا یاسایانه ش به که له پوورو زانایان و پیاوړی وه ریخوشکه ر بوون بۆ نوره دین زه نکو ئه یوبیه کان هه تاوه کو به و ئامانجان ه بگن که ئه و خویندنگایانه له پیتاویدا دانران که بریتی بوو له کارکردن بۆ بالاده ست بوونی ئیسلامی راست و دروست له و شویتانه ی که شیعه تیا دا لایه نګری هه بوو له و کاته دا وه ک میسرو شام^۳.

له و مه ترسییه گه وړانه ش که ئه مرق رووبه رووی ئوممه ت ده بیته وه ئه و پروژه باطنیه نوییه به که چالاکانه له هه موو جیهاندا کار ده کات و قورئان و سوننه ت بیروباوه پی ئومه ت و میژوو پیاوه مه زنه کانی کردو ته ئامانج، جا ئایا ئیمه په ند له و وانانه وهرده گرین و کار به سوننه ت و یاسا خوا بیه کان ده که ین له بانگه واز کردنمندا بۆ ئایینی راست و دروست که محمه د (ﷺ) لای خواوه هیتاویه تی، هه تاوه کو فرمانږه واکانمان هاوشیوه ی ئه لب ئه رسه لانیان تیا دا هه لکه وئ له ئازایه تیداو له وه زیره کانیشماندا وه ک نظام الملک په یدا بییت له هیمه ت و لیږاند او له ناو زانایانیشماندا هاوشیوه ی جوبینی و غه زالی و به غه وی و گه یلانی و زانا پایه به رزه کانی مه غریب هه لکه وئ

^۱ طبقات الشافعية (۸۹/۳).

^۲ الدولة السلاجقة والمشروع الاسلامي لمقاومة التغفل الباطني والغزو الصليبي، ل: ۲۰۳.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۰۴.

له داكۆكيكردياندا له قورئان و سوننه ت و هاوه لآن و مه سه له كاني هزري ئيسلامي راسته قينه و ههروه ها ده بى هۆكاره نوڤكان بخينه گه پ بۆ بلاوكرده و هى بىرو باوه په راست و دروسته كاني ئيسلام و ميژوى باوه پيكر اوو هزري په نځينى له پيى كه ناله ئاسمانيه كان و ئينته رنيت و چاپخانه و گۆزارو رۆژنامه و كتىب و كۆپو كۆبوونه و هه كۆنگره و پرۆگرام و قوتابخانه و زانكۆكان و هۆكاره كاني بانگه وازكردن به هه موو جوړه كانيه وه، مه به ستيشمان له مه دا ره زامه ندى په روه ردگاو رۆژى دوايى و هاوپييه تى پيغه مبه ران و پياو چاكان و راستگويان و شه هيدان بىت.

۸- هه و له كاني پيشه وا غه زالى بۆ تيكشاندنى شيعه ي باطنى؛ يه كيك له به ره مه كاني خويندنه نيزاميه كان نه وه بوو كه ريخۆشكه ر بوون بۆ بالاده ست بووونى مه زه به بى سوننى، نه م مه سه له يش به و ئاسانيه به ده ست نه هات به لكو دهر نه نجامى چه ندين هه ولى بيوچان و قوربانيدانى رۆرو يه كخستنى تواناكان بوو، له ديارترين دهر نه نجامه كانيشى كه مبون هه وى هه ژموني بىرى شيعه بوو به تاييه ت دواى نه وهى چه ندين نووسراوى دژ به شيعه له م خويندگان هه و ده رچوون، پيشه وا غه زاليش له پيشه وهى نه و بىريارانه دايه كه جه نځيكى تونديان دژ به شيعه ي باطنى به رپا كردو وهك خۆى ده لىت: چه ند كتيبيكى له و باره يه وه داناوه له وانه: فضائح الباطنية، كه له لايه ن خه ليفه مستظهره وه داواى نووسينى ليكرابوو له ٨٧٤ك دا، به لام نه وهى كه جى سهر سوپرمانه ئازايه تى غه زالى بوو له هه لمه ته كه يدا دژ به ئيسماعيلى باطنيه كان، نه مه له كاتيكدا بوو كه بانگخوازانيان له ولاتى فارسدا بلابوونه وه و مه ترسيان په رهى سه ند تا نه و راده يى كه هه ستان به دروستكردنى قه لاو شوراو هه په شه يان له ئاسايش و ئارامى خه لك ده كردو هه ستان به تيرۆركردنى خه لك به شيوه يه كى به رفر اوان، نه م تيرۆركردنه ش رۆريك له سياسى و بىرياره كاني گرته وه و له سه رو هه مووشيانه وه خودى نظام الملك، غه زاليش هه ستا به م هه لمه ته له سه ر خواستى ده سه لات له گه ل ئاره زوى غه زالى زاناي سوننى مه زه ب بۆ به رگريكردن له ئيسلامي راسته قينه^۱، نه مه ش شتيكى جوانه كاتييك هه و له كاني ده سه لاتى سياسى له گه ل زاناياندا يه كده گرته وه له به ديپتئانى ئامانجه كاني ئيسلامدا له رىي چه ند ده زگايه كى به سه وده وه بۆ كۆمه لگه و ده ولت، وهك نه وهى كه خويندنه گه ياساييه كان پيى هه ستان بۆ رووبه روو بوونه وهى هزرو هه ژموني شيعه ي باطنى، نه وه بوو ده ولت تى فاطمى به هۆى فله سه فه و بىروباوه پى باطنيه وه خۆى به هيژ

^۱ الدولة السلاجقة للصلاحي، ل: ۳۸۰.

^۲ رجال الفكر والدعوة (۳۰۴/۱) الغزالي للقرضاوي، ل: ۵۷.

دهكردو له بهرگي ئاينى سياسيدا خۆى دهردهخست، بهم پيښه مه ترسى له فلهلسفه زياتر بوو بۆ ئيسلام وهك ماموستا نه دهوى ده لئيت: چونكه فلهلسفه له كوشكيكى بهر زدا ده ژيان دور بوو له خهلكو جه ماوه^۱، به لام (باطني) يه كان دزه يان ده كرده كومه لگه و ژه هري خويان پيادا ده پژاند، و پاداشتي ماددى گه وړه ي بۆ ترخانكرا بوو، له جبهاني ئيسلاميشدا له كوتايى سه ده ي پيښه مدا كه سيك نه بوو وهك غه زالى شي او بيت بۆ وه لامدانه وه دوزينه وه ي نه نتيه كان وه له وه شاندنه وه ي نه وه ي كه بيرۆكه كانيانى له سر بنيات ده نين، نوسينه كانى غه زالىش كاريگه ريبه كي به هيزيان هه بوو له بواري وه لامدانه وه ي باطنيه كانداو توانى به هوى هزري به هيزو نه و ناويانگي كه به ده ستي هيتا بوو زانسته شهرعى و عقيله كان له فلهلسفه و لؤزيك و بيروباوه پ بخته گه پ بۆ هه لته كاندننى ره گه و ريشه ي مه زه به ي باطني و نه و ته به ناويانگي دهر باره وتن كه وهك په ندى لپها تووه و ده لئيت: به رواالت ره فز ده كنه و له ناوه پوكيشدا كوفرى ته واو، مه به ستي له ره فز ره فز كړدننى خيلافه تي نه بو به كړو عومه ره (ﷺ) نه وان له ژير په رده ي شيعه دا خويان حه شارداوه و شيعه ش نين، به لكو نه وه ده مامكيكه له پشتيه وه پلانه كانيان ده شارنه وه بۆ ليدانى ئيسلام، له و كاره باشانه ش كه بۆ غه زالى ده ژمير دريت: به رده و امبوونى له سر په خنه گرتن له م كومه له و په رده لادان له سر بيروبو چونه پيچه وانه و دژه كانيان و كرده وه و نيه ته خراپه كانيان، له كاتيكدا له و سه رده مه دا وانراو بوو كه له وانه يه نه وه ره خنه گرتنه ببيت هوى كوشتنى، به تاييه ت كه به چاوى خۆى كورزانى پياوى گه وړه ي ده ولت نظام الملك ي بيني بوو، هه روه ها شيعه ي باطني هه په شيه يان له هه ر تاكيك ده كرده كه به مه ترسيان بزانيايه بۆ سه ر خويان چ له پياوانى ده سه لاتدار بوايه ياخود له ماموستايانى ئاينى نه مه شيان به كوشتن و ژه هر ده رخوا ردان پياده ده كرده يان به چه ندين شيوازيتر كه به باشى شاره زاي بوو بوون و به وړدى پياده يان ده كرده، نه مه ش نه گه ر به لگه بى له سه ر شتيك نه وه به لگه يه له سه ر نازايه تي غه زالى بۆ وتنى راستى و روويه رووبوونه وه ي ناړه وايي، به هه ر نرخك بيت چونكه هيج شتيكى تووش نابيت كه خوا له سه رى نه نوسييت^۲. نه مه ش وانه و بير خستنه وه يه كه بۆ زانايانى هاوچه رخ كه راستگو بن له گه ل په روه ردا ردا له روويه رووبوونه وه ي باطني نو يكاندا، چونكه من هه ندى به ناو زانام ديوه كه لپيان ده ترسن و له خه مى كوشتن يان تيرۆكردن يان تومه تي تائيبيان هه يه،

^۱ الجهاد من الهجرة الى الدعوة والدولة، ل: ۱۴۷.

^۲ الامام الغزالي بين مراحله وناقديه، ل: ۶۲.

هه‌ندیکیشیان که وتونه‌ته ژێر ده‌رزی بیهۆشکردنی باطنی و چه‌ند روپاماییه‌ک که هیچ قورساییه‌کی نییه‌ له‌ ترازووی شه‌رعدا، یاخود چه‌ند حسابیکی دونیایی کورت خایه‌ن، بۆیه ده‌ست به‌رداریان بوون هه‌تاوه‌کو یاری به‌ بیروباوه‌رو پڕۆزییه‌کانی ئوممه‌ته‌وه بکه‌ن و هه‌ندی له‌ زانایانی ئومه‌تیش رۆلێان هه‌بووه له‌ بێ هۆشکردنی چه‌ماوه‌ریکی به‌ رفراوان له‌ گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که ده‌زانن ئه‌وانه چه‌نده مه‌ترسییان هه‌یه بۆ بیروباوه‌رو ره‌وشتی ئوممه‌ت، ئایا ئه‌و زانایانه له‌و رۆژه‌دا ناترسن که‌ دڵ و چاوه‌کان تیایدا ده‌له‌رز و خوای گه‌وره پرسیار له‌ راستگوییان ده‌کات ده‌رباره‌ی راستگۆیان.

دووهم: هه‌لمه‌ته سه‌ربازییه‌کانی نوره‌دین بۆ سه‌ر میسر:

وه‌زیری فاطمی ئیبن السلاری سوننی مه‌زه‌ب هه‌ستا به‌هه‌ولدان بۆ په‌یوه‌ندیکردن به‌نوره‌دینه‌وه له‌ پێناو ئه‌نجامدانی چه‌ند هی‌رشینکی سه‌ربازی هاوبه‌ش له‌ سه‌ر بنه‌مای پێش‌ره‌ویکردنی نوره‌دین له‌ باکو‌ره‌وه که‌ شتیگه‌لی فاطمیش هه‌ستیت به‌ هی‌رشکردنه سه‌ر شاره که‌نارییه‌کانی خاچه‌رستان، ئه‌وه بوو ئوسامه‌ی کو‌ری منفذ بووه ناو‌بژیوان له‌ نێوان هه‌ردوو لاداو ئیبن السلاریش پێش‌نیاری بۆ کرد که‌ پاره‌و دیارییه‌کان به‌ رێت بۆ سولتانی حه‌له‌ب و هه‌ستێ به‌ هی‌رشکردنه سه‌ر طبریه، له‌ هه‌مانکاتیشدا که‌ شتیگه‌لی فاطمی هه‌له‌ده‌ستیت به‌ هی‌رشکردنه سه‌ر غه‌زوه، له‌ حاله‌تی رازی‌بوونی نوره‌دین به‌مه ئیبن منفذ پاره‌ی پێش‌که‌ش ده‌کات بۆ یارمه‌تیدانی ئه‌گه‌ر رازیش نه‌بوو ئه‌وه له‌ سه‌ر ئه‌مه‌ی دوایه که‌ به‌و پاره‌یه کۆمه‌له سوارێک بخاته پێ بۆ جه‌نگ کردن دژی خاچه‌رستان له‌ نزیک عه‌سقلان، به‌لام ئه‌و کاتێ گه‌یشته ب‌صری و چاوی به‌نوره‌دین که‌وت راده‌ی سه‌رقاڵ‌بوونی به‌دیمه‌شقه‌وه بۆ روونکرده‌وه که‌ به‌ربه‌ستییکی تۆکه‌میه‌و رێگره له‌ هاوکاری هاوبه‌ش له‌ گه‌ڵ فاطمیه‌کاندا، چونکه له‌و کاته‌دا هیشتا ده‌ستی به‌ سه‌ردا نه‌گرتبوو^١. تی‌بینی ئه‌وه‌ش ده‌کریت که ئیبن السلار به‌رده‌وام بوو له‌ ململانێیدا له‌ گه‌ڵ خاچه‌رسته‌کاندا بۆیه له‌ سالی ٥٤٦ه‌/ ١١٥١ز که‌ شتیگه‌لیکی ئاماده‌کرد که‌ پاره‌یه‌کی زۆری تیادا سه‌رفکردبوو و هی‌رشی پێک‌ده سه‌ر شاره که‌ناریه‌کانی خاچه‌رسته‌کان و به‌ ئامانجی خۆی گه‌یشت، ده‌ه‌بیش باسی ئیبن سه‌لار ده‌کات و ده‌لێت: پاله‌وانیکی ئازا بوو، ده‌ست‌پێش‌خه‌رو سامدارو شافیعی و سوننی بوو، له‌ سه‌ر ئابینی عوبه‌یدییه‌کان نه‌بوو، له‌ گه‌ڵ السلفی دا ئاهه‌نگی گێ‌راو خۆ‌پ‌دنگه‌یه‌کی بۆ کرده‌وه به‌لام سته‌م و ناحه‌قی تیا بوو^٢، هه‌روه‌ها ئه‌و هه‌ولانه‌ی پێش‌وو له‌ سه‌رده‌می وه‌زاره‌تی الطلائع ئیبن روزه‌یک

^١ فن الصراع الإسلامي الصليبي، ل: ٨٣.

^٢ اتعاظ الحنفاء (٣/٣٠٣).

دووباره بوویه وه که په یوه ندى به نوره دین محمود وه کرد له ریگه ی نوسامه ی کوپى منفذه وه به لام نوره دین په لى نه کردو پټى وابوو که هیشتا بارودوخ له بار نییه، هه روه ها له نیتوان نوسامی کوپى منفذو پاشای سالتح نه بو الغارات طلائع ی کوپى روزه یك شه په شیعر هه بووه له و شیعرانه ش که طلائع کوپى رزیک وتی:

فَقُولُوا لِلنَّورِ الدِّينِ لَا قُلْ حَدُّهُ	وَلَا حَكَمَتْ فِيهِ اللَّيَالِي الْغَوَاشِمُ
تَجْهَزْ إِلَى أَرْضِ الْعَدُوِّ وَلَا تَهِنْ	وَتُظْهِرْ فَتُوراً إِنْ مَضَتْ مِنْكَ حَارِمٌ
هه روه ها له و شیعرانه ش نه م شیعره ی که بؤ نوسامه ی کوپى منفذی نووسی:	
يَاسِيداً سَيِّمُوا بِهِمَّتَهُ	إِلَى لُرُتْبِ الْعَالِيَةِ
فِي نَالٍ مِنْهَا حِينَ يَحْرَمُ	غَيْرَةَ أَوْفَى مَزِيهِ
أَتَتِ الصَّدِيقَ وَإِنْ بَعْدَتْ	وَصَاحِبَ الشِّيمِ الرُّضِيَةِ
نَنْبِيكَ أَنْ جِيوشَنَا	فَعَلْتَ فَعَالَ الْجَاهِلِيَةِ
سَارَتْ إِلَى الْأَعْدَاءِ مِنْ	أَبْطَاحِهَا مِثْلًا سَرِيَةٍ
فَتَغِيرُ هَذِي بِكَرَةِ	وَتَعَاوِدُ الْأُخْرَى عَسِيَةٍ
فَالْوَيْنَ مِنْهَا لِلْفَرَنْجِ	فَقَدْ لَقُوا جَهْدَ الْبَلِيَةِ
جَاءَتْ رُؤُوسُهُمْ تَلُوحُ	عَلَى رُؤُوسِ السُّهْمِيَةِ
وَقَلَائِعُ قَدْ قَسَمَتْ	بَيْنَ الْجُنُودِ عَلَى السُّوِيَةِ
وَخِلَاقُ كَثُرَتْ مِنْ	الْأَسْرَى تَقَادُ إِلَى الْمَنِيَةِ
فَانْهَضَ فَقَدْ أَنْبَيْتَ مَجْدَ	الدِّينِ بِالْحَالِ الْجَلِيَةِ
وَأَلَمَ بِنُورِ الدِّينِ وَأَعْلَمَهُ	بِهَاتِيكَ الْقَضِيَةِ
فَهُوَ الَّذِي مَا زَالَ يَخْلُصُ	مِنْهُ أَفْعَالًا وَنِيَةً
وَيَبِيدُ جَمْعَ الْكُفْرِ بِالْبَيْضِ	الرِّقَاقِ الْمَشْرِفِيَةِ
فَعَسَاهُ يَنْهَضُ نَهْضَةً	يَفْنِي بِهَا تِلْكَ الْبَقِيَّةَ
إِمَّا لِنَصْرَةِ دِينِهِ	أَوْ لِمَلِكِهِ أَوْ لِلْحَمِيَةِ
قُلْ لَا بِنَ مَنْفَذِ الَّذِي	قَدْ حَازَ فِي الْفَضْلِ الْكَمَالَ
فَلِذَلِكَ قَدْ أَضْحَى الْأَنَامُ	عَلَى مَكَارِمِهِ عِيَالًا
كَمْ قَدْ بَعَثْنَا لِحُوكِ	الْأَشْعَارِ مَسْرُوعَةً عَجَالًا

من محاسنك الوصلا	وصددت عنها حين رامت
حين لم تبذل فعلا	هلا بذلت لنا مقالا
في المودة واحتمالا	مع أننا نوليك صبرا
أصحت قصارا أو طوالا	ونبتك الأخبار إن
الشام تعتسف الرمالا	سارت سراياك لقصد
جرد الخيل أتباعا توالي	تزجي إلى الأعداد
يجعل فعالنا فيهم مثالا	فلو أن نور الدين
كي ينازهم نزالا	ويسير الأجناد جهرا
بما قد كان قالا	ووفى لنا ولأهل دولته
في معاقلها اعتقلا	لرأيت للإفرنج طرا
الغرب أو قصدوا الشمالا	وتجهزوا للسير نحو
للتصيحة و اعتزلا	وإذا أبى إلا اطراحا
لحكم خالقنا تعالى	عدنا بتسليم الأمور
وأكرمهم فعلا	يا أشرف اوزراء أخلاقا
نهته قدرا وحالا	نبهت عبدا طالما
فخرا ومجدا لن ينالا	وعتبه فأفלתه
في جوانحه اشتعلا	لكن ذاك العتب يشغل
نور الدين والى به الرجالا	واشدد يدك بود
الشام جماعا أن تذالا	فهو المحامي عن بلاد
وجمعهم حالا فحالا	ومبيد أملاك الفرنج
والدنيا بدولته اختيالا	ملك يتبع الدهر
فلم يدع منها جلالا	جمع الخلال الصالحات
رأت عيونهم الكمالا	فإذا بدا للناظرين
حى وللدنيا جمالا	فبقيتما للمسلمين

مهروه ها نوره دين نه چووه هاوپه يمانى سه ريزييه وه له گه ل طلائع كوپی روزه يکدا به لکو گرنکی
دهدا به په يوه نديه دبلوماسيه کان، نه وه بوو بالويزيک له لايه نوره دينه وه له سالی ١١٥٢ هـ / ١١٥٧ ز
گه يشتو نه م کارهش له سالی دها تودا دووباره بوويه وه واته سالی ١١٥٣ هـ / ١١٥٨ ز، وه لامی

دهولته فاطميش نه وه بوو كه نهو بالويزه نوره دين گيرد راوه ته وه بؤ ولاته كه ي به چه ندين ديارى و چه كه وه كه به سئ هه زار دينار مه زنده ده كريت پاره و سامانتيكيش كه به حه فتا هه زار مه زنده ده كرا له پيتناو كومه كي كردنى ململاني نوره دين دژ به خاچه رسته كان^۱، هه روه ها نوره دين بالويزيكي ترى له سالي ۵۵۴ ك/ ۱۱۵۹ ز ناردو له لايه كي تریشه وه دهولته فاطمى هاوسوزى خوى بؤ ده رپى و عاضد له سالي ۵۵۵ ك/ ۱۱۶۰ ز هيماي خوى بؤ نارد ليكدانه وهى لوژيكiane ش بؤ نه م مه سه له يه نه وه يه كه (فاطمى) يه كان دواى نه وهى عه سقه لانيان له ده ست دا له سالي ۵۴۸ ك/ ۱۱۵۳ ز به ته واوى له مه ترسى خاچه رستان و پيويسى سود وه رگرتن له هيزى دهولته نوره دين و قورساى سياسى و سه رباى تتيگه يشتن^۲.

۱- **پالنه ركهانى نازاد كردنى مىسر لاي نوره دين**: نازاد كردنى مىسر كه و ره ترين ده سته كه و نوره دين بوو ره حمه تى خواى لييت، نه وه بوو توای دهولته فاطمى عوبه يدى بپوخيتت كه بؤ ماوهى دو سه ده به رده وام بوو له سه رگه نده لى سياسى و تيكدانى بپرو باوه پ له سه رجه م ناوچه كانى جيهانى ئيسلاميدا، چونكه نه وان بوون يارمه تى خاچه رسته كانيان دا بؤ داگير كردنى ولاتى شام نه مه ش له رتتى هاوپه يمانيتى و هاوكارى كردنى نيونيان وه، هه روه ها نه وان بوون كه مه زه بى باطنييان بلا كرده وه له جيهانى ئيسلاميدا، كاتيكيكيش پشيوى ده سه لاتى گرته وه له مىسرداو وه زيره كان ده ستيان به سه ر كاروباره كاندا گرتو خه ليفه كان په راويزخران، ته ماعيان كرده مىسرو جار له دواى جار هيرشيان بؤ ده هيتان بويه نوره دين محمود هه لمه ته سه رباىيه كانى يه كلا كرده وه بؤ رزگار كردنى مىسر لييان و، له پيتناو گيرانه وهى زهوى كينانه بؤ ريبازى نه هلى سوننه ت و جه ماعه ت، يه كخسته نه وهى گوتارى موسولمانان^۳، ده ستوانين ديار ترين نهو پالنه رانه ي كه بوونه هوى هيرش كردن بؤ سه ر مىسر له مانه دا كورت بكه ينه وه:

پالنه رى يه كه م: نهو حاله تى پشيويه ي كه مىسرى گرته وه له كوژا رژه كانيدا، نه وه بوو دهولته به ده ست زور رواله تى گه نده لى و له به ريه ك هه لوه شانده نه وه ده ينالاند، هه تا نهو پاده يه يه ي كه كوژرانى خه ليفه و وه زير كاريكى ئاسابى بوو، له ململاني نيوان وه زيره كاندا، ياخود وه زير و خه ليفه دا، نه وه بوو خه ليفه ظاهر له سه ر ده ستى وه زيره كه ي كوژاو وه زيره كان زال بوون به سه ر خه ليفه كانى دواى نه وداو به ثاره زوى خويان كه سيان هه لده بژارد، هه روه ها وه زيره كانيش

^۱ فن الصراع الاسلامي الصليبي، ل: ۸۴.

^۲ فن الصراع الاسلامي الصليبي، ل: ۸۴.

^۳ الجهاد والتجديد، ل: ۱۹۵.

یه کتریان ده کوشت نه وه بوو له یه ک سالداسی که س بوونه وه زیر: عادل کوری روزیک و شاورو ضوغام، به م شیوه یه ده ولت لاواز بوو و پشوی بای به سهر ولتدا کیشاو له کوتای نه م ململانیته شدا شاور به دهستی ضوغام ده رکراو هانی برد بۆ نوره دین محمود که بارودوخه که ی به له بار زانی بۆ یه کخستنی شام و میسر.

پالنه ری دووهم: ته ماعی خاچه رسته کان پالی به سهر کرده ی مواهید نوره دینه وه نا بۆ بیر کردنه وه ی جیدی بۆ هینانی میسر بۆ ناو به ره ی نیسلا می، ههروه ها نه و به لینه ی که له خه لیفه ی عه باسییه وه سه باره ت به نازادی کار کردنی له شام و میسر دا وه ریگرت زیاتر هانی دا بۆ به نه نجامگه یانندی نه م کاره^۱.

پالنه ری سییه م: له به هیزترینی نه و هۆکارانه ی که بوونه هۆی له ناو بردنی خه لافه تی فاطمی عوبهیدی، هۆکاری بیروباوه پ بوو، چونکه نه م ده ولته بیروباوه پی باطنی هه بوو مه زه بهیشتی نیسماعیلی بوو، یه کیتی موسولمانانی نه هیشت و به رده ووام هاوکاری دوژمنانی ده کرد^۲. بۆیه پیویست بوو یه کیتی که به هیز له بیروباوه پدا پیک به یتریت که خه لافه تی عه باسی و زهوی کینه وه ولاتی شام له خۆ بگریت^۳.

له م بارودوخه دا که نوره دینی شهید به هیوا ی هیزشکرده سهر میسر بوو وه زیری فاطمی شاور کوری مجیر السعدی گه شته دیمه شق له سالی ۵۵۹هـ دا داوای په نادانیکرد له به رامبه ر نه و که سه ی که پله و پایه ی به زۆر لیزه وت کرد بوو ههروه ها شاور به لینه ی به نوره دین دا که یه ک له سهر سیی دا هاتی میسری پیبدات دوا ی پیدانی موچه ی به سه ر یازه کانی به رامبه ر به یارمه تیدانیدا دژ به ضرغام، به مه رجیک بیته جینشین نوره دین له میسر دا، ههروه ها نه سه ده دین شیرکۆش له میسر دا به سوپاکه یه وه بمینیتته وه له گه ل شاوردا کاروباری ولات به پیوه به ریت به فه رمانی نوره دین^۴، به لام نوره دین دوو دل بوو نایا که سیک بۆ نه م کاره په وانه بکات یان نا هه تاوه کو نوێژی نیستیخاره ی کرد، سه رباری نه و مه ترسیبانه ش که رووبه پووی ده بوویه وه هه ر له به ر بوونی خاچه رسته ان له که ناره کانی شام و به یتولمه قدیسا هه تاوه کو گومان کردن له دل سوژی شاور السعید^۵، پاشان

^۱ الجهاد والتجديد، ل: ۱۹۶.

^۲ الجهاد والتجديد، ل: ۱۹۷.

^۳ مصر والشام في عهد الأيوبيين والمعاليك، ل: ۱۳.

^۴ الكامل في التاريخ له الجهاد والتجديد وه وه رگراوه، ل: ۱۹۸.

^۵ الكامل في التاريخ له الجهاد والتجديد وه وه رگراوه، ل: ۱۹۸.

یه کهم: له گەڵ هەلمەتتە کەیدا بە سوپاکە یەوێ رویشت هەتاوێ کو لە دیمە شوق تێپەڕین بۆ ریگرتن
لە رووبە رووبوونە وەیان.

دووهم: هەستا بە هیژشکردنە سەر کە نارهکانی باکوپی شانیشینی بیت المقدیسی هاوسیتی
دیمە شوق، لە پینا و راکیشانی سەرنجی خاچەرستەکان بەرەو میسر^۱.

ئەوێ ئێسە دەدین شیرکۆ بە سەركردایەتی سوپا زۆرە کە یەوێ بە ناو بیاباندا بەرێکەوت
بە هاوڕێیەتی شاور و لە کرک پەڕی یەوێ بە شەو بە کو پاشان ئەیلەدا تێپەڕی و دواتریش سوەیس و
لەوێشەوێ بۆ قاهرە هێندەش خێرا دەپۆشت کە توانی لە بەرزەخی سوەیس بپەڕتەوێ پێش
ئەوێ خاچەرستەکان خۆیان نامادە بکەن بۆ دەستیۆردان، ئەوێ بوو ضوغام هیزیکێ سەربازی
رەوانە کرد بە سەركایەتی بڕایەکی خۆی کە ناوی ناصر الدین بوو بۆ بەرەنگاربوونەوێ و لە ئاکامی
ئەم رووبە رووبوونەوێدا کە لە بلبیسدا روویا ئەسە دەدین شیرکۆ سەركەوتنیکێ گەورە ی بە دەست
هێنا و ناصر الدینیش بە شکستخواردوویی گەڕایەوێ بۆ قاهرە، ئەسە دە الدین شیرکۆش پاوە دووی ناو
لە کوتایی جەمادی کوتایدا گەشتنە پایتەختی میسر و لەویش ضوغام بە هەموو هیزەکانیەوێ
هاتە دەر بۆی چونکە دەیزانی ئەم جەنگە جەنگی کوتاییەتی و ئەم رووبە رووبوونەوێش لە ژێر
شوراکانی قاهرەدا روویا و جەنگە کەش توندو تیزێ بە خۆوێ بینی و بە سەركەوتنی ئەسە دەدین
کوتایی هات دوا ی ئەوێ سوپا و خەلکی و خەلیفە پەشتی ضوغامیان بەردا، لە کاتی هەڵاتنیشدا
لە نزیک ئەو شوێنە ی کە بە مەزاری خاتو و نفیسە ناسراوێ لە مانگی رەجەبی ٥٥٩ هـ / حوزەیرانی
١١٦٤ ز کوژرا لە گەڵ ناصر الدینی بڕایدا، پاشان ئەسە دەدین شیرکۆ بە سەركەوتوویی چووێ
قاهرەوێ و شاورێ گێڕایەوێ بۆ پۆستە کە ی لەوێ زارەتدا، پاشان لە دەرەوێ قاهرەدا
سەربازگە یەکی دروستکرد^۲. دوا ی ئەوێ کە شاور گەڕانەوێ بۆ پۆستی وەزارەت مسۆگەر کرد
گەڕایەوێ سەر سروشتی کۆنی خۆی کە بە فەرت و فیل ناسرا بوو هەتاوێ کو بچیتە مەملانییەکی نوێوێ
لە گەڵ ئەسە دەدین شیرکۆدا، ئەوێ بوو لە گەڵ خەلکیدە خراب مامەلە ی دەکردو بە لێنەکانی بۆ
نورەدین لە بێر خۆی بڕدەوێ و خێرا نیشانەکانی ناپاکی لێدەرکەوت و رێککەوتنە کە ی لە گەڵدا
هەلوێ شاندەوێ، داوای کرد لە شیرکۆ کە میسر چۆل بکات و خێرا بە هیزەکانیەوێ بچیتەوێ بۆ شام،
بەلام شیرکۆ ئەم داوایە ی رەتکردەوێ وەلامی هەلوێستە ناجیگیرە کە ی دایەوێ دەستی گرت
بە سەر بلبیسدا و حوکمرانی ناوچە ی رۆژەلاتی میسری لە ئەستو گرت^۳، شاوریش ناچار بوو پەنا

^۱ تاریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۲۹.

^۲ تاریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۲۹.

^۳ الباهر ل ۱۳۱-۱۳۳ تاریخ الزنکین فی الموصل، ل ۳۳۰.

به ریت بۆ پاشا عه مووری یه کهم که له ئاماده سازیدا بوو بۆ هێرشکردنه سه ر میسرو ئهم پیشنیارانە ی خسته بهرده می :

● بۆ هر قۇناغێك له قۇناغه كانی گه شته كه ی له بهیتوالمه قدیسه وه بۆ رووباری نیل كه بیست و حهوت قۇناغه بری هه زار دیناری پیده دات.

● دیاریه كه ده به خشیت به هر كه سیك كه هاوړپیه تی بکات له سواره كان ئسبتاریه كه برپهری پشتی سوپای شانشینی بیت المقدس یان پێکده هینا، وه كه هه ولێك بۆ هاندانی سواره كانی بۆ به شداریوون له هه لمه ته كه دا.

● پاره ی ئالفی ئه سپه كانیان له نه ستق ده گریت به رامبه ر به یارمه تیدانی بۆ وه ده رنانی نه سه ده الدین له میسردا، به م شتیه شاور چوو ه ناو گه می سیاسی نیوان دوژمنه گه وه كانه وه هه ولای ده دا بۆ به رژه وه ندی خۆی بیانورویژینیت، گومانیش له وه دا نییه كه عه مووری یه کهم له و کاته دا چاودێری پیشهاته كانی هه لویستی سیاسی سه ربازی ده کرد له میسردا، کاتی به جموجۆله كانی نه سه ده دین شیرکۆی زانی مه ترسییه كانی زیاتر بوون، كه بانگهێشته كه ی شاوریشی به ده ست گه یشت خۆشحالی خۆی ده ربهری ئهم هه له ی له کیس خۆی نه دا بۆ چوو نه ناو میسر هه رچه نه ده هاو په یمانه كه ی گۆراوه، چونکه نه مه بۆ ئه و گرنگیه کی نییه، به لکو گرنگ نه وه یه كه نه و بجیته میسره وه ^۲.

۳- **شالای دووه می عه مووری بۆ سه ر میسر:** شالای یه کهمی عه مووری شکستی هینا بۆ سه ر میسرو ناچار بوو پاشه کسه بکات و بگه رپته وه بۆ بهیتوالمه قدیس نه مه ش له سالی ۵۵۸هـ/ ۱۱۶۳زدا بوو هه ر كه بۆ جاری دووه می هه لی بۆ ره خسا بۆ چوو نه ناو میسر پاش بانگهێشتکردنی له لایه ن شاوره وه، خیرا کۆبوونه وه یه کی گریدا له بهیتوالمه قدیسدا به ئاماده بوونی بارۆنه كانی میرنشینه كه، تیایدا بریاریدا به ده م بانگهێشته كه ی شاوره وه بچن دوا ی نه وه ی كه پوو نی کرده وه بۆ کۆبوونه وه كه كه له توانایدا هه یه هه لمه تێك به رتیبخات بۆ داگیر کردنی میسر به بێ نه وه ی به رگریه كانی شانشینه كه ی لاوا ز بییت، به تاییه ت كه له و کاته دا له نه وروپاوه ژماره یه ك حاجی گه شتبون بۆ سه ردانی بهیتوالمه قدیس كه ده توانا سودیان لێوه ریگیریت بۆ لایه نی سه ربازی و به هیوا بوو كه بتوانی میسر داگیر بکات بۆ خاچه رسته کان و بریاریشیدا كه بوهموندی سێیه م ئه میری ئه نطاکیه به پێوه بردنی

^۱ تاریخ الزنکیين في الموصل، ل: ۲۳۰.

^۲ تاریخ الزنکیين في الموصل، ل: ۲۳۰.

کاروباره‌کاني شانشينه‌کي له‌ه‌ستو بگريټ له‌کاتي ټاماده‌نه‌بوونيدا^۱. دواتر پاشاي به‌يتولمه‌قديس خيرا به‌رهو ميسر به‌ريکوت به‌سه‌رکردايه‌تي هيزه‌کانيه‌وه به‌جاري دوهم له‌مانگي ره‌مه‌زاني سالي ۵۵۹هـ/ ۱۱۶۴ز و له‌گه‌ل گه‌يشتنيدا بؤ فاقوس^۲ په‌يوه‌ندي کرد به‌شاوړه‌وهو ريککه‌وتن له‌سه‌ر گه‌مارؤداني نه‌سه‌ده‌دين شيړکو له‌بلييسدا نه‌م قه‌لايه‌ش سئ مانگ له‌به‌رامبه‌ر ټابلوقه‌که‌دا خوي گرت له‌و ماوه‌يه‌شدا شيړکو به‌باشي به‌رگري له‌سه‌نگره‌کاني کرد^۳ به‌لام کتوپر عه‌موري يه‌که‌م برياري دا که به‌چيټه دانوسټانه‌وه له‌گه‌ل نه‌سه‌ده‌دين دا بؤ نه‌وه‌ي ه‌ردو لا ميسر به‌جي به‌يلين، به‌لام ټايا چي له‌ناسوي سياسي‌دا روويدا هه‌تاوه‌کو هه‌لسيت به‌م هه‌نگاوه؟ ليژه‌دا زيري و بليمه‌تي نوره‌دين له‌رووي سه‌ريزي سه‌رکردايه‌تیه‌وه دهرده‌که‌ويټ، چونکه عه‌موري يه‌که‌م هه‌والي ناخوشي پيگه‌يشت له‌شامه‌وه که نه‌ويش فشاري هيناني نوره‌دين محمود بوو بؤ سه‌ر مولکه‌کاني، بويه پي باش بوو بگه‌پټه‌وه بؤ به‌رگري کردن لي، له‌هه‌مان کاتي‌شدا تيگه‌يشت که هه‌لمه‌ته‌کي شکستخواردوه چونکه نه‌سه‌ده‌دين باش خوي قايم کردبوو له‌بلييسدا، له‌هه‌مان کاتدا هه‌لويستي نه‌سه‌ده‌دين شيړکوش زور زه‌حمت بوو، چونکه خه‌ريک بوو ټازووقه‌ي ليده‌برا سه‌رياري زوري هه‌يزه خاچه‌رستي و فاطميه‌ هاويه‌شه‌کان له‌پروي ژماره‌وهو له‌به‌رژه‌وه‌ندي نه‌بووني باري سه‌ريزي بويه رازي بوو به‌دانوسټان له‌پيناو به‌جيټيشتني ميسردا^۴، نه‌وه بوو ه‌ردو لا ريککه‌وتن له‌سه‌ر به‌جيټيشتني ميسر له‌مانگي ذي الحجه/ تشريني يه‌که‌مدا، به‌م شيوه‌يه سوپاي ئيسلامي و خاچه‌رست به‌ته‌نيشت يه‌که‌وه به‌نيمچه دورگه‌ي سينادا رويشتن دواي نه‌وه‌ي شاوريان به‌جيټيشت هه‌تاوه‌کو ده‌ست به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتدا بگريټ شيړکوش دوايه‌مين که‌س بوو که نه‌م ولاته‌ي به‌جيټيشت بؤ گه‌يشتنه‌وه به‌سوپاکه‌يدا^۵، شاوريان براوه‌ي راسته‌قينه‌ي نه‌م ململانئ بوو که له‌به‌رژه‌وه‌ندي کوتايي هات، نه‌وه‌بوو به‌يه‌کجاري له‌سوپاي ئيسلامي شام و خاچه‌رستي رزگاري بوو، پاش رزگار بوونيشي له‌ضوغام بؤ ماوه‌ي دوو سال خوي تاکه ده‌سه‌لاتدار بوو له‌ولاتدا^۶. نه‌سه‌ده‌دين شيړکوش پاش گه‌رانه‌وه‌ي

^۱ الكامل في التاريخ له تاريخ الزنكيين في الموصله وه وه‌رگبراهه: ل: ۲۳۱.

^۲ فاقوس: شاريکه له‌قولايي ميسري روزه‌لاتداو دوا شاري ميسره له‌لاي شامه‌وه(۲۳۲/۴).

^۳ تاريخ الزنكيين في الموصل، ل: ۲۳۱.

^۴ تاريخ الزنكيين في الموصل، ل: ۲۳۱.

^۵ تاريخ الزنكيين في الموصل، ل: ۲۳۱.

^۶ تاريخ الزنكيين في الموصل، ل: ۲۳۲.

له میسر خۆی خسته ژێر دهستی نوره دین محمودو میسر بویه وه به خولگه ی بیرکردنه وه و قسه کردنی مه جلیسه کانی و وازی هینا له راگۆڕینه وه له گه ل هاوه لانی میسریدا که بهرده وامی هه والی ئه وییان پێده گه یاند، له و ماوه یه شدا نوره دین محمود به ئه رکێک ناردی بۆ به غدا ، ئه ویش هه لی ئاماده بوونی له پایته ختی خه لافه تدا قۆسته وه بۆ هه لئانی خه لیفه مستنجد بالله به گێترانه وه ی بارودۆخی میسر و ئه وه ی که به چاوی خۆی بینویه تی، خه لیفه ش کاریگه ر بوو به مه ی که بیستی و هانیدا بۆ گه رانه وه بۆ میسر^۱. هه رچه نده هه لمه ته که ی ئه سه ده دین شیرکو ئامانجه کانی به دینه هینا له میسر دا، به لام ئه نجامی کو تایی ئه وه بوو که مو لکه کانی نوره دین محمود له شامدا به هیزتر بوو و پله و پایه ی زیاتر بوو له جیهانی ئیسلامیداو، بوو به یه کێک له هیزه گه و ره کانی ناوچه که، له به رامبه ریشدا مو لکی خاچه رسته کان پاشه کشه ی کرد به ره و که ناری ده ریاو تووشی نا ئومیدی بوون^۲. هه رچۆنێک بوو شیرکو و عه مموری یه که م خاکی میسریان به جیه یشت و هه ریه که یان له بارودۆخی ناله باری سیاسی و باری خرابی ئابوری و لا ته که یان ئاگا دار بوون، ئه مه وێرایی ئه و سامان و سه رچاوه مۆییه گه و ره یه ی که پالێشتیکی گه و ره یه بۆ هه رکه سیك که دهستی به سه ردا بگریت، هه روه ها شاو ره لی ده رچوونیانی له میسر قۆسته وه و گه راپیه وه سه ر خو و نه ریتی پێشووی که له کوشتن و سته مکردن و بردنی مالی خه لکدا خۆی ده بینیه وه، به جوړێک که هه یج شتیکی بۆ خه لیفه ی فاطمی عاضد نه هیشتبو وه و به ته وای ته نگ ی پێهه لچنی نامه یه کی نووسی بۆ بۆ نوره دین محمود هه تا وه کو به هانا یه وه بیته و رزگاری بکات له دهستی^۳.

۴- **شالای دووه می نوره دین**؛ نوره دین محمود هیزی پتو یستی ئاماده کردو به ریی خست بۆ میسر له سالێ ۶۲هـ / کانونی دووه می ۱۱۶۷زدا به سه رکردایه تی ئه سه ده دین شیرکو و به هاو پێیه تی صلاح الدینی برازای و کو مه لێ ئه میریشی له گه لیدا نارد^۴، ژماره ی ئه م هیزانه ش گه شته دوو هه زار سوار^۵ نوره دینیش هه تا وه کو قه راغی شار له گه لیدا رویشته. له ترسی رێگه پیگرتنی له لایه ن خاچه رسته کانه وه^۶، پاشان سه ربازانی هه لمه ته که به رێگه یه کی

^۱ تاریخ الزنکین فی الموصل، ل: ۳۲۲.

^۲ تاریخ الزنکین فی الموصل، ل: ۳۲۲.

^۳ النجوم الزاهرة (۳۴۸/۵).

^۴ تاریخ الزنکین فی الموصل، ل: ۳۴۳.

^۵ کتاب الروضتین فی أخبار الدولتین (۱۳/۳).

^۶ الکامل فی التأریخ الزنکین فی الموصل، ۳۴۳.

پرمه ترسيدا رۆيشتن، چونكه ئو خاچپه رستانه ي كه له سه ر ريگا كانيان بوون و له كركو شويكدا جيگير بووبوون، له وانه بوو به سه رياندا بدهن و ده ستيان ليپوه شينن، له كاتيكدان وانه دور بوون له ناوچه كانيانه وه، هه روه ها بيا بان نشينه كان به دوايانه وه بوون و هه واليان ده گواسته وه بۆ خاچپه رسته كان، بۆيه پتويست بوو له سه ريان كه جار جاريك ريگاي هاتووچويان بگۆپن بۆخۆشاردنه وه، هه روه ك سروشتيش پيشپه وي دوا ده خستن نه وه بوو گه رده لولويكي لماري توند به پووياندا هه لي كردو كۆمه له پياويكي ليكوشتن و وپاري له ناو بردني بريك ئازووقه، سه رباري هه موو نه مانه ش دريژه يان دا به گه شته كه يان به ره و ميسر، به لام دواكه و تنيان بواري ره خساند بۆ شاور كه هانا به ريت بۆ عه مووري يه كه م، چونكه له خويندنه وه ي پووداوه كانه وه گه شت بووه نه و پوياي كه نه گه ر نه مجاره نه سه ده دين شيركو بيته ميسر، نه وه تيايدا ده مينتيته وه به ئاساني به جيي ناهي ليت، بۆيه دوودلي نه نواند له په يوه ندي كردن به پاشاي به يتولمه قديس و دانوستاندن له گه لي داو، روونكردنه وه ي نه و مه ترسي يه ي كه نوره دين مه حمود ده يي ت بۆ شان شيني به يتولمه ديس نه گه ر بيتو ده ست به سه ر ميسردا بگريت، عه مووري يه كه ميش خۆشحالي خۆي بۆ بانگه يشته كه ده رپري چونكه چاوي بريپوه ساماني ميسرو به هيواي ده ست به سه راگرتني و دورخستنه وه ي سوپاي نوره دين مه حمود بوو لي، هه تا وه كو نه تواني چوارده وري شان شينه كه ي بدات كه كه وتۆته ناوه راستي مولكه كان ي نوره دين مه حموده وه^۱. پيش نه وه ي ئاماده كارييه كان ته واو بن هه وال گه يشت كه نه سه ده دين شيركو خه ريكه بيا باني سينا ده برت، نه مه ش عه مووري يه كه مي ناچار كرد كه نه و ژماره سه رياره ي كه بۆي كۆبووه ته وه بياننيرت بۆ ريگرتن له پيشپه وي نه سه ده دين، به لام نه م ريوشوينه له كاتي خويدا دوا كه وتبوو، هه رچنده سوپاي نه سه ده دين روپه پووي گه رده لولويكي لماري بوويه وه بووه هۆي لاواز كردني پيشپه وي و خهريك بوو سه رياره كان ي له ناو به ريت، به لام دواچار تواني خۆي بگه يه نتيته به رزه خي سويس له مانگي ره بيهي دووهم/ سه ره تاي مانگي شوپاندا، هه روه ها نه سه ده دين شيركو زاني كه سوپاي خاچپه رسته كان كه وتووه ته پيشپه وي به ره و ميسر، بۆيه هه ستا به بريني بيا بان به ئاراسته ي باشوري رۆژئاوا هه تا وه كو خۆي له پووبه رووبوونه وه يه كي پيشو هخت لابات له گه ل خاچپه رسته كاندا، هه تا گه يشته رووباري

^۱ المفروج الكرب (١٤٩/١) تاريخ الزنكين في الموصل، ٣٤٣.

نیل له نزیک ئیطفیح له دووری چل میل له باشوری قاهره وه^۱، پاشان په پیه وه بۆ که ناری روژئاواو کردیه ریژه وی خۆی هه تاوه کو گه شته جیزه وه لوی له بهرام بهر قسطاطدا سه نگه ری لیداو بۆ ماوه ی په نجاو نه وه نده روژ حوکمرانی ناوچه ی روژ ئاوا ی کرد^۲.

ا- **شالای عه موری سییه م بۆ سه ر میسرو دانوستانی خاچه رستی فاطمی یه کان؛ عه موری** یه که م له بهیتوله قدیس ده رچو له مانگی ره بیعی یه که می سالی ۵۶۲هـ / کانونی دووهم ۱۱۶۷زداو به ره و میسر به پیکه وت له شالای سییه میدا بۆ سه ر میسر، نه وه بوو ریگه ی ئاسایی نیوان غه زه و عه ریشی بری پاشان له بیانه وه تیپه ری بۆ بلبیس وشاوریش تووشی به هۆی گه شتنی کتوپرو هه ماهه نگه نه کردنی له گه لیدا تووشی دله پاوکۆ بوو، وادیاره هیشتا به گه شتنی شیرکۆی بۆ ئیطفیح نه زانیبوو، دلنایش نه بوو هه تاوه کو چاوساغه کانی نارد بۆ بیابان بۆ زانینی راستی بارودۆخه که، له م کاته شدا چوو هه ره وه بۆ پیشوازی کردن له پاشای خاچه رسته کان و چاوی پیکه وت، عه موری یه که میش له سه ر بازگه کیدا میوانداری کرد له که نار رووباری نیلدا له دووری میلێکه وه له شورا کانی قاهره وه^۳، گفتوگۆی له گه ل شاوردا ده ست پیکرد و شاوریش به ئینتی دا که چوار سه د هه زار دیناری پێبدات له بهرام بهر ده رکردنی نه سه ده دین شیرکۆ له میسر، به مه رجیک نیوه ی نه م پێژه یه یه کسه ر بدریئت و نیوه که ی تریشی دوا یی بدریئت، به مه رجیشی گرت که عه موری یه که م سویند بخوا ت له سه ری^۴، بۆ پشتگیری کردن نه م ریکه وتنه و پیدانی سیفه تی فره می عه موری یه که م هه ریه ک له هیوی گه و ره ی قیساریه و جفری پیشپه وی سواره کانی داویه ی نارد بۆ لای خه لیفه ی فاطمی بۆ وه رگرتنی په زامه ندی فره می له سه ری، دوو نیرد راوه که ش زۆر به گه رمی پیشوازیان لیکراو له کوشکی فاطمیدا و ریکه وتنه که په سه ند کرا^۵، مه سه له یه کی ئاسایش بوو که خاچه رسته کان پیشوازی له م ریکه وتنه بکه ن چونکه ده یانکاته پارێزه ری میسرو خیلافه تی فاطمی و نه سه ده دین شیرکۆش دوو ده خاته وه وه ک رکابه ری یه که میان بۆ ده ستگرتن به سه ر نه م ولاته دا^۶.

^۱ الکامل فی التاریخ له الزنکیین فی الموصل، ۳۴۳.

^۲ الکامل فی التاریخ له الزنکیین فی الموصل، ۳۴۳.

^۳ ولیم الصوری (۸۹۶/۳).

^۴ هه مان سه رچاوه (۸۹۹/۳) تاریخ الزنکیین فی الموصل، ل: ۳۴۴.

^۵ تاریخ الزنکیین، ل: ۳۴۴.

^۶ تاریخ الزنکیین، ل: ۳۴۴.

ب- جه نگی نه لبابهین: نه وه بوو نه سه ده دین و سه ریازه کانی نوره دین به ره و صعید به ریکه و تبوونگه شتنه شوینیک که به نه لبابهین ناسرا بوو، سوپای میسریه کان و فره نجییه کانش به دوايندا رویشتن هه تاوه کو له بیست و پینجی جه مادی یه که مدا پتیاندا گه شتنه وه، نه وه بوو چه ند سیخوړپکی ناربدووه ناویان کاتئ هاتنه وه هه والیان پتیدا که ژماره و که ره سته یان زوره و لیبراویشن له به دوا داچوونیدا نه ویش برپاری روپه پووبوونه وه وه کوشتاری دان، به لام له وه ده ترسا که دهرونی سه ریازه کانی لاواز بیت و نه توانن دان به خو یاندا بگرن له م شوینه مه ترسیداره دا که نه گه ری په ککه و تنیان له سه لامه تییان زیاتره له بهر که می ژماره و دووریان له ولاته کانیانه وه بویه پاویرزی پتیکردن، نه وانیش هه موویان رایان و ابو که له نیل بیه پتته وه بۆ که ناری روژه لات و بگه پتته وه بۆ شام و پتیا و ابو: نه گهر شکستمان خوارد (که گومانی تیادا نییه) بۆ کوئ بچین و په نا بۆ کوئ به رین؟ له کاتیکدا که سه ریازو خه لک و جوتیار هه مووی دژمانه و ثاوات بۆ له ناویردندان ده خوازن. دیاره هه قی خویشیان بوو به تاییه ت، نه وان دوو هه زار سوار بوون دوور له ولاتی خو یان و به رامبه ر به ده یان هه زار جه نگاوه ر له حالیکدا هه موو خه لکی ولاته که دژمنیان بوو، کاتئ نه مه یان و ت که سیټک له سه ریا زانی نوره دین به ناوی شه ره فه دین بوزغوشه وه هه ستا (که ناسرا بوو به نازایه تی) وتی: نه وه ی له کوژران و برینداری و به دیل گرتن ده ترسیت با خزمه تی پاشا نه کات، به لکو ببیتته جوتیار یان له گه ل خیزانه که یدا له ماله وه دانیشیت، سویند به خوا نه گهر بگه پتینه وه بۆ لای پاشای دادپه روه ر به بی سه رکه و تن و روپه روپوونه وه ده یه ک که ببیتته پاسا و بۆتان نه وه هه موو ده سته که و ته کانتان لیده سستیتیتته وه که تا نه مړو ده سستان که و تووه و پتتان ده لیت: ثایا پاره و سامانی موسولمانان ده به ن و له دژمنه کانیان هه لدین و شوینیک و هه کو میسر ده دهن به ده ست بیتاوه پره وه؟ نه سه ده دینیش وتی: نه مه پای منه و کاریشی پتده که م نه وه بوو صلاح الدین یوسفی کوپی نه یو بیش هاوړا بوو له گه لیاندا، پاشان لایه نگرانی نه م رایه زور بوون و له سه ر پووپه پوونه وه کوپوونه وه، نه مه ش سامو شکوی نوره دین درده خات له دلئ فرمانده و سه ریازه کانیدا، نه وه بوو نه سه ده دین له شوینتی خویدا مایه وه و به ناماده باشییه وه هه تاوه کو میسری و فره نه که کان گه شتنه لای (لیره شدا ژیری نه سه ده دین شیرکوو نه زمونی سه ریازی درکه و ت کاتئ قورسای خسته ناوه راست هه تاوه کو خو ی پت زور بکات وتی به وانه ی که له گه لیدا بوون: فره نه ج و میسریه کان و ده زانن من له ناوه راستدام بویه هیرش و هیزی خو یان ناراسته ی نه وئ ده که ن، جا نه گهر هیرشیان بۆ هینان نه وه باوه پریان پتیه که ن و خوتان

به کوشت نه دهن له دهستان هه لېښ نه گهر وازيان لېښان نه وه شوښيان که ون پاشان هه ستا به هه لېږاردنی کومه لیکي به هیڅو نازا لېيان که ناشنای نارامگری و نازایه تیان بوو، له لای راسته وه وه ستاندنی کاتې هه ردو لا روو به روو بوونه وه فره نجه کان نه وه یان کرد که نه سه ده دین وتی هیڅشيان کرده سهر ناوه ندی سوپاکه وچونکه وایان ده زانی نه سه ده دینی تیادایه، نه وانهش که له وئی بوون شه پړکی سوکیان کرد له گه لئاند پاشان له بن دهستان هه لاتن و نه وانش شوښيان که وتن، پاشان نه سه ده دین و نه وانه ی که له گه لئدا بوون هیڅشيان کرده سهر نه و سهر یازانه یان که مابونه وه له فره نجه کان و شکستان پېښان و شمشیری نایه ملیان و نۆربه یان کوشت بریندار کرد پاشماوه شیان هه لاتن، کاتې فره نجه کان نه وانه ی که شوښ موسولمانه کان که وتبوون گه پانه وه بینیان شوښی جهنگه که چوّل بووه له هاوه له کانیان یه کسهر هه لاتن نه مهش سه یرترین رووداو پیکه که له میڅوودا نووسرا بیت که دوو هه زار سوار سهر یازانه کان میسرو فره نجه کان که نار ده ریا شکست پېښان^۱.

ج- **گه ماروی نه سه که نده ریه**؛ پاشان نه سه ده دین به ره و سهر یازگی نه سه که نده ریه به ریکه وت، هه رچی له و لادئ و ده شته دا بوو له مال و مولک ده ستیان به سهر دا گرت، دواتر گه شته نه سه که نده ریه به بئی جهنگ دهستی به سهر دا گرت، دانیش توهانه که ی راده ستیان کرد و نه ویش صلاح الدینی بر ازای تیدا دانا، پاشان گه پایه وه صعیدو دهستی به سهر دا گرت و پاره و سامانه که ی بردو تیادا مایه وه هه تاوه کو مانگی ره مه زانی گرت، میسری و فره نجه کانیش گه پانه وه قاهره خویان کو کرده وه و خه لکیکیان له شوښی نه وانه دا دانا که لېيان کوڅا بوون، پاش نۆر بوونیان به ره و نه سه که نده ریه به ریکه وتن، که صلاح الدینی تیدا بوو له گه ل کومه له سهر یاز پیکدا، خه لکه که شی له ترسی فره نجه کان هاوکاریان ده کردن، نه وه بوو گه مارویان له سهر تووند بوو خوراک که م بووه یه وه، به لام دانیان به خویاندا گرت، پاشان نه سه ده دینیش له صعیده وه به ره و لایان به ریکه وت، شاوریش هه ندئ له و تورکمانانه ی تیکدا بوو که له گه لئدا بوون، نیردراوی میسری و فره نجه کانیش ده هاتنه لای و داوای ناشته وایان لیده کرد^۲.

د- **دانوستانه کان نوره دین و خاچیه رسته کان سه باره ت به به جیهی شتنی میسر**؛ دوی دانوستانیک له نیتوان هه ردوولادا ناشته واییه کیان مؤر کرد له سهر نه م بنه مایانه ی خواره وه:

^۱ الباهر، ل: ۱۳۲-۱۳۳ کتاب الروضتین (۱۳/۳).

^۲ کتاب الروضتین فی أخبار الدولتین (۱۴/۳).

- هه لگرتنی گه مارۆ له سه ر نه سه کهنده ریه .

- ئال وگۆکردنی دیله کان

- ئازادکردنی سه ریاژه کانی نوره دین له نه سه کهنده ریه دا.

- شیرکو سه ریاژه کانی میسر به جیبه یێلن.

- ری پێنه گرتنیان له ریگه دا له لایه ن هیزه خاچه رستانه کانه وه .

ئه گه ر خوێندنه وه یه کی خیرا بکه ین بۆ ره وتی رووداوه کان، به و شیوه یه ی که له سه ر زه وی روویدا، نه و پێشنیاره ئالوگۆر کراوانه ی که بۆ گرێدانی ناشته واییه که خزانه روو نه و رووداوانه ی که پاش ریگه وتنه که روویاندا ده توانین ئه م تیپییینیانه ره چاو بکه ین: ئه وه بوو هه ردوو لا نوره دین و خاچه رست و فاطمی یه کان ریگه وتن له سه ر :

- ده رچوونی هیزه کانی نوره دین و خاچه رسته کان له میسر

- ئالوگۆرکردنی دیله کان.

- شاور به لێن ده دات که هاو لا تیانی خۆی له نه سه کهنده ریه دا سزا نه دات هه روه ها له شوێنه کانی تر دا.

به رامبه ر به و یارمه تییه ی که پیشکه شی ئه سه ده دین شیرکو یان کردوه ^۱. هه رچۆنێک بێت، عه موری یه که م له مانگی شه وال/ ئابدا چوو ه ناو نه سه کهنده ریه وه له هه مان کاتدا صلاح الدین به کاروانێکی سه ریازی چو پره وه شاره که ی به جیبه یشت هه رچه نده خه لکه که ی زۆر دلته نگ بوون به ده رچوونی له و شاره، هه ردوو سه رکرده ش به یه ک گه یشتن و هه ردوو لا سه رسام بون به یه کتر، ته نانه ت پاشای به تولمه قدیس هه ستا به کۆمه کی کردنی سه لآحه دین به چه ند به له میك بۆ گواستنه وه ی برینداره کان بۆ ولاتی شام ^۲، به لام کیشه ی دانیشتوانی شاره که کۆتایی پێنه هات، چونکه هه ر که شوێنکه وتوانی شاور چوو نه ناو شاره که وه یه کسه ر ده ستیان دایه ده ستگیرکردنی هه ر که سێک که گومانی هاوکاری کردنی سه لآحه دینی لیکرا بێت، سه لآحه دینیش نا په زایی خۆی بۆ عه موری یه که م ده ربهری و نه ویش ئامۆژگاری شاور ی کرد که ده ستگیرکراوه کان ئازاد بکات ^۳. ئه مه ش جاری دووه م بوو که شاور نا پاکی تیا دا نواند، ئه مه ش وانه یه کی توند بوو بۆ سه لآحه دین،

^۱ تأریخ الزنکیین فی الموصل، ل: ۳۵۰.

^۲ تأریخ الزنکیین فی الموصل، ل: ۳۵۱.

^۳ تأریخ الفاطمین، ل: ۴۹۴.

بۆيە پىتى نەدا بەدووبارە بوونەوہى بەدەستى خۆى تۆلەى لەشاۋر کردەوہ کاتىك كەھىزەكانى شام كەپانەوہ بۆ مىسر لەسالى ۵۶۴ھ - ۱۱۶۸ز^۱.

۵- دەسەلاتى خاچپەرستەكان بەسەر مىسرەوہ: ھەريەك لەئەسەدەدين شىركۆو سەلاخەدين مىسريان بەجىھىشت لەمانگى ذى القعدة/ مانگى ئەيلولدا، بەلام عەمورى يەكەم چەند ھەفتەيەك دواكەوت چۆنكە بەقاھىرەدا تىپەپى ھەتاوہكو دەسەلاتى خاچپەرستەكان بەسەر دەولەتى فاطمى و شاۋردا بسەپىنىت كەديارتىن روالەتەكانى برىتیبوون لە:

• دانى سەرانەيەكى سالانە كە ئەندازەكەى سەد ھەزار دىنارە بەخاچپەرستەكان.

• ھىشتەنەوہى ھىزىك لەسوارەكانيان بۆ پاراستنى دەرگاكانى قاھىرە، بۆ رىگرتن لەنورەدين مەحمود ئەگەر دووبارە ھەولى ھىرشكردنى دا.

• دانانى نوێنەرەك لەبرى پاشاى خاچپەرست لەقاھىرەدا كە بەشدار بىت لەكاروبارەكانى دەسەلاتدا^۲.

ديارە بىرۆكەى خاوەندارىتى مىسر ھىشتا لەھزرى سياسى عەمورى يەكەمدا بەچالاكى مابوويەو، نەيدەتوانى دەست بەردارى ببىت، بۆ دەويست پاش رىكخستنى كاروبارەكانى لەولاتى شامدا بگەرپتەو، ئەمەش دەرئەنجامى چاوتى برىنى بۆ سامانى مىسرو لەپىناو پاراستنى قەوارەكەى لەولاتى شامدا، پاشان گەرايەوہ بۆ فەلەستىن^۳. بەم رىو شويئانەش دەسەلاتى بەسەر مىسردا چەسپاو دەرئەنجامى ئەمەش ململانئى نىوان نورەدين و عەمورى يەكەم بەردەوامى بەخۆى بىنى^۴.

۷- شالاۋى سىيەمى نورەدين بۆ سەر مىسر لەسالى ۵۶۴ھ: ھزى ئەم ھەلمەتەش ئەوہ بوو كە فرەنجەكان پىنگەيەكيان بۆ خۆيان لەقاھىرەدا دانائو دەستيان گرت بەسەر دەرۋازەكانىداو بەشىۋەيەكى سەمكارانە حوكمى موسولمانەكانيان دەكرد، كاتى بىنيان كەكەس نىيە پووبەپوويان بوەستىت ناردىان بەدواى عەمورى يەكەمى پاشايان لەقودسداو داوايان لىكرد كەبىت بۆ دەست بەسەراگرتنى مىسرو باسى ئاسانى ئەم كارەيان بۆ كرد، بەلام ئەو دوو دلى نواند چۆنكە لەدەرئەنجامى خراپى ئەم كارە دەترسا پاشان لەگەل سوارەكانىدا بەنا بەدلىۋە كەوتە پى ھەتاوہكو گەشتەنە بلبىس لەسەرەتاي صفرداو دەستيان دا بە

^۱ ھەمان سەرچاۋە، ل: ۴۹۵.

^۲ ھەمان سەرچاۋە، ل: ۴۹۵.

^۳ النجوم الزاهرة (۳۴۹/۵).

^۴ تاريخ الفاطميين، ل: ۴۹۵.

کوشتن و دیل کردن و تالانکردنی، پاشان به ره و فسطاط رویشتن و شاوریش فره‌مانی سوتاندنی داو داوای کرد له‌خه‌لکه‌که‌ی بگوازنه‌وه بۆ قاهره و که‌ل و په‌له‌کانیان بینن نه‌وه‌کو فره‌نجه‌کان بیگرن و تالانی بکه‌ن، نه‌وانیش شاره‌که‌یان چۆل کردو ئاگریان تیبه‌رداو بۆ ماوه‌ی په‌نجاو چوار رۆژ ئاگر ده‌یسوتاند، پاشان فره‌نجه‌کان قاهره‌یان گه‌مارۆ داو ته‌نگیان پیته‌لچنی، شاوریش سه‌ره‌رشتی سه‌ریازه‌کانی ده‌رکرد تیایدا، کاتی زۆری بۆ هات و نه‌یتوانی رووبه‌روویان ببیته‌وه په‌نای برد بۆ فیلیک و نامه‌یه‌کی نارد بۆ عه‌موری پاشایان و به‌لئینی دا هه‌زار دیناری میسری پێدات و هه‌ندیکیشی وه‌ک پێشه‌کی بۆ بنیڕیت، نه‌وه‌بوو سه‌د هه‌زار دیناری بۆ ناردو داوای لێکردن که ناوچه‌که جیبه‌یلن هه‌تاوه‌کو پاره‌یان بۆ کوکرنه‌وه‌ی پاره بۆیان به‌لام ته‌نها پینچ هه‌زار دیناری پی کوکرایه‌وه چونکه میسریه‌کان خانوو سوتاو مالّ برآو بوون^۱.

ز- **عاضد په‌نا بۆ نوره‌دین محمود ده‌بات**: عاضدی فره‌مانه‌په‌وی میسر داوای که‌وتنه‌وه‌ی ئاگره‌که له‌میسردا نێردراوێکی نارد بۆلای نوره‌دین و هانای بۆ برد باسی لاوازی موسولمانه‌کانی بۆ کرد له‌به‌رامبه‌ر فره‌نجه‌کاندا له‌نامه‌که‌شدا قزّی ژنانی ناردبوو تیایدا نووسیوو: نه‌مه قزّی ژنانی کۆشکی منه داوای فریاکه‌وتن ده‌که‌ن له‌تۆ هه‌تاوه‌کو له‌ده‌ست فره‌نجه‌کان رزگاریان بکه‌یت^۲، چهند پێشنیاریکیشی بۆ خسته‌پوو به‌رامبه‌ر به‌رزگارکردنی ولاته‌که‌ی له‌ده‌ست خاچه‌رسته‌کان له‌وانه:

● پێدانی یه‌ک له‌سه‌ر سیی ولاتی میسر.

● پێدانی زه‌وی به‌فه‌رمانده‌کانی.

● رێکه‌دان به‌مانه‌وه‌ی شیرکو له‌میسردا^۳.

ح- **ئه‌سه‌ده‌دین شیرکو به‌ره‌و میسر به‌رێکه‌وت ده‌چیته قاهره‌وه**: یاسای هه‌ل: نوره‌دین ده‌ستی دایه ئاماده‌کردنی سوپا به‌شێوه‌یه‌کی باش و دووسه‌د هه‌زار دیناریشی دا به‌سه‌رکرده‌ی هه‌لمه‌ته‌که نه‌مه جگه له‌پۆشاک و لاغ و که‌ره‌سته‌ی جه‌نگ، سه‌ره‌پشکیشی کرد له‌سه‌ریازو که‌نجینه‌دا هه‌تاوه‌کو چی پێویسته‌ بیبات، ئه‌سه‌ده‌دینیش دوو هه‌زار سه‌ریازی سواره‌و شه‌ش هه‌زار سواریشی له‌تورکمانه‌کان کوکرنه‌وه‌و له‌گه‌ڵ نوره‌دیندا پێکه‌وه هه‌تاوه‌کو

^۱ کتاب الروضتين، له‌جيهاد والتجديد وه‌ل: ۳۰۳.

^۲ کامل في التاريخ له‌ الجهاد والتجديد وه‌ل: ۳۰۳.

^۳ تاريخ الفاطمين، محمد سهيل طقوس، ل: ۴۰۵.

دەروازەى دیمەشق رۆیشتن، پاشان كەوتنە پێ بەرەو راس الماء^۱، ھەر سواریكیش لەلایەن نۆرەدینەو ھەببەست دینارى پێدراو وەك یارمەتییەك بەدەر لەمووچە، كۆمەلێكى تر ئەمیریشى خستە تەك شیركۆدا نارد كە سەلاحەدینی ئەیوبى یەكێكان بوو، ئەسەدەدینیش بەلێپراوانەو بەپێ كەوت كاتى لەمیسر نزیک بوو، فرەنجهكان دەستی بەتالۆ سەر شوپی و ناو میدیەو ھەپانەو بۆ ولاتەكیان، نۆرەدینیش بەبەستنى ئەم ھەوالە زۆر دلخۆش بوو فەرمانى دا بەلیدانى تەپلى سەر كەوتن لەولاتدا، كاتى ئەسەدەدین گەشتە قاھیرە لەگەڵ عازىدا كۆبوو ھەو ئەویش دیارى خۆى پیشكەش كردو خەلكى میسر بەھاتنى دلخۆش بوون و خەلاتىكى زۆر پیشكەش بەسەربازەكانى كرا^۲.

ط- كۆژرانی شاور: شاور ئەو ھەو لەناخیدا بوو ئاشكرای نەدەكردو دەستی دەستی دەكرد بەئەسەدەدین لەپیدانى ئەو پارەیی كە بەلێنى پێدا بوو لەگەڵ مووچەى سەربازەكانیدا، دەویست دووبارە ناپاكى بنویشت، بۆیە بربارى دا خوانێك بۆ ئەسەدەدین و ئەمیرەكانى رێك بخت و لەو كاتەشدا بیانكۆژیت، بەلام كاملى كۆپى ئەم كارەى رەتكردەو ھەوتى: سویند بەخوا ئەگەر بئەوێت ئەو كارە بكەیت ئەسەدەدین ئاگادار دەكەمەو ھاوكیشى ھەوتى: سویند بەخوا ئەگەر وانەكەین ئەو ھەموومان دەكۆژین. ئەویش ھەوتى: راست دەكەى. ئەگەر بكۆژین و ولاتیشمان بەدەست فرەنجهكانەو بێت، ئەو كاتە ھەر ئەو نەدە خۆشە كە فرەنجهكان ببستن كە شیركۆ گیراوە ئیتەر یەكسەر دینەو، ئەگەر عازدىش پەنا بۆ نۆرەدین بەریت ئەو كات نایەت بەھانامانەو، بەم شیوہە شاور وازى لەپلانەكەى ھێنا^۳. لەكۆتایشدا سەلاحەدین و چەند ئەمیریك رێككەوتن لەسەر خۆ رزگار كردن لەدەست ئەم ناپاكى فێلبازە بۆیە دەستگیریان كرد، كاتى عازى ئەمەى بێست ناردى بۆلای شیركۆ بۆ داواى سەرى ئەسەدەدینیش فەرمانى كوشتنى داو كوشتیان و سەرەكەیان لەھەق دەى رەبیعی دوو ھەمى سالى ۶۴۳ك دا نارد بۆ عازى^۴.

^۱ الجهاد والتجديد، ل: ۳۰۲ راس الماء لەناوچەى حۆران.

^۲ كتاب الروضتين في أخبار الدولتين (۵۵/۳).

^۳ ھەمان سەرچاوە، (۵۶/۳).

^۴ الجهاد والتجديد، ل: ۲۰۳.

ی- ئەسەدەدەدین وەزارەتە کە ی عاضد لە ئەستۆ دەگریت:

ئەسەدەدەدین چوو قەمیرە وەو رووی کردە کۆشکی عاچد ئەویش پۆستی وەزارەتی پێسپاردو نازناوی پاشای سەرکەوتوو (الملك المنصور) (أمیر الجیوش)ی فەرماندەیی سوپای لیتا، شیرکۆش خەلکانی باوە پێکراوی کردە بەرپرسی شوێنەکان و سەربازەکانی بەولادتدا دابەش کرد، شاعیرانیش ستایشی ئەسەدەدەدین شیرکۆیان کردوو بەهۆی ئەم کارو سەرکەوتنە یە وەو العماد دەلی:

بلغت بالجد مالا يبلغ البشر ونلت ماعجزت نيله القدر
أصحت بالعدل والإقدام منفرداً فقل لنا: أعلي أنت ام عمرُ
إِ فخر فإن ملوك الأرض أذلهم ماقد فعلت فكلُ فيك مفكرُ
سهرت إذ رقدوا بل هُجَّتْ إذ سكتوا وُصِّلْتُ إذ جنوا، بل طُلْتُ إذ قصرُوا

ك- کۆچی دوایی ئەسەدەدەدین: وەزارەتی شیرکۆ زۆری نەخایاند، چونکە لەبیست و دووی جەمادی دووهمی سالی ٥٦٤ هـ کۆچی دوایی کردو فەرمانپەر وایە کە ی دوو مانگ و پێنج رۆژ بوو رەحمەتی فراوانی پەرورەدگاری لێبێت، سەلاحەدینی برازاشی بوووە جێنشینی لە وەزارەتە کەیدا، ئەسەدەدەدینیش یەکیک بوو لە فەرماندە گەرەکانی نۆرەدین، پاشای دادپەروریش بۆ ئەو هەنگاو گەرە هێشتبوویە کە زەمینەسازی بۆ دەکرد، کە ئەویش لکاندنێ میسر بوو بەولاتی شامەو، ئەسەدەدەدین بەرەحمەت بێت زۆر بەخشندە بوو لە گەل سەربازەکانیداو، زۆر یەکلاکەرەو وەو یاسا چەسپێن بوو لە ناویانداو سام و شکۆی لای سەربازەکانی هەبوو لە گەل ئەو وەشدا خۆشیان دەویست و لە گەلیدا شالۆی گەرەیان ئەنجامداو رووبەرپووی مەترسی زۆر بوونەو، کە سودی باشی هەبوو بۆ ئیسلام و موسوڵمانان و رۆڵی هەبوو لە بەهێزکردنی پرۆژەی رووبەرپوونەو، داگیرکاری خاچەرستی کە نۆرەدین محمود و دواتریش سەلاحەدین رابەرپایەتیان دەکرد، هەر وەها شیرکۆ نازا و لێھاتوو بە جەرگ بوو، بەهێز بوو لە خوا پەرستیداو توندو تیز بوو لە بەرامبەر بێباوەرپان و پەرستیشی زۆرو پاک و دیندار بوو، خێرو بێری زۆری دەکردو خەلکی زاناو ئایین پەرورەری خۆشدەویست، زۆر لە خۆ بردو بەسۆز بوو بۆ خزمەکانی بەلام زۆر دەستی بۆ شل نەدەکردن، پارەو

^١ کتاب الروضتین، ل: ٢٠٣-٢٠٤.

^٢ الجهاد والتجديد، ل: ٢٠٤.

^٣ الجهاد والتجديد، ل: ٢٠٤.

سامان و نه سپو مهړو مالاتو وشتړنګي زړی به جیټیشتو ویرای پینج سده کویل،
 که نه وانش نه سده په کان بوون که زولیان مه بوو له بنیاتناني دهوله تی نه یویدا.^۱
سینه: و مزاره تی سه لاهه دین له میسرو نه و کارانه ی که به نه نجامی گه یاند:

سه لاهه دین پیشت لیتاتووی خوی له کاتی هاوریه تی مامیدا پیشاندابوو، له کاتی هه لاهه ته کانی
 شیرکودا بۆ سهر میسر، بویه پاش کوچی دوايي مامی وه زاره ته که ی گرته دهست، له ته مهنی سی و
 یه ک سالیذا عاضد هه لیبژارد، چونکه که مته مته ترین نه میر بوو نه ویش نومیدی نه وه ی پپی مه بوو
 که زیاتر گوپراهی لی بیت به لام (الملك الناصر) (پاشای سهرکه وتوو) وه ک عاضد ناوی لیتابوو
 فاطمیه کانی هیوا بر کردو، دهستی دایه پاکیشانی دلای خه لک به لای خویداو نه و پارانه ی به سهردا
 دابهش کردن که مامی کوی کردبوویه وه، خه لکیش مه یلیان بوی هه بوو و خوشیان دهویست و توانای
 به ته وای دهست به سهر سوپادا بگریت^۲، نه و کارانهش که سه لاهه دین به نه نجامی گه یاند گه وره و
 گرنگ بوون و توانی ناوه نده کانی هیژ له ناو به ریت.

۱- **پیلانی نه مینداری خیلافه ت:** روداو گه لیکي زورباش وه رگرتنی پۆستی وه زاره ت له لایه ن
 سه لاهه دینه وه روویدا، به تاییه ت که میسر به قوناغیکی ترسناکدا تیده په پی، چونکه دهوله تی
 فاطمی هیشتا مابوو سوپاو پیاوه گه وره کانی دهوله ت پالپشتی بوون، هه رپه شه ی
 خاچه رستانیش هیشتا له نزیك دهروازه کانی روزه لاتی میسره وه خوی مه لاس دابوو، بویه
 پتویست بوو له سهر سه لاهه دین که لیتاتووی خوی له دهسه لاتدا بسه لمینیت هه تاوه کو
 دهسه لات بوی یه کلا ببیته وه بۆ روویه روو بوونه وه ی نه و پیشهاته سیاسیه ی که دینه پیش،
 زوری نه خایاند توانایه کی فراوانی پیشاندا له بهر پتوه بردنی کاروباره کانی ولاتداو سوریش بوو
 له سهر دهستگرتن به سهر هه موو دهسه لاته کاندا به وانه شه وه که تاییه تن به خه لیفه وه هه روه ها
 چه ند پړو شویننکی گرته بهر که دهسه لاتی ته وای بۆ مسوگر ده کرد له وانه:

* پاکیشانی دلای خه لکی میسر به و پاره و سامانه ی که پپی به خشین و خوشه ویستی خسته
 دلپانه وه.

* سه ربارزو خزمه تکاره کانی نه سه ده دین شیرکوی خسته ژیر پکیفی خویه وه و به ته وای دهستی
 گرت به سهر سوپادا دواي نه وه ی که به باشی مامه له ی له گه لدا کردن.

^۱ الموسوعة الشاملة (ج ۲۴/۷۳).

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۰۵.

* پینگەى خۆى به هيز کرد به هۆى ئو يارمه تيه سه ربازيانهى که له نوره دين محمود ده وه پيى ده گه يشت، له گه ل يه کيک له يارمه تيه سه ربازييه کانيشدا شمس الدين توران شاي کوپى ئه يوبى بپاي گه يشت^۱، ئو ريوشو پيئانه ش که سه لاهه دين گرتيه بهر بووه هۆى به هيز کردنى ده سه لاتی به سه ر داهاته کانی ولانداو، لايه نگيرى عاضدى که م کرده وه پینگەى ئيمامه تى لاواز کردو بوه مايه ي بيزارى گه وره ي طواشيه کان که ئه ميندارى خه لافه ت و سه ربازي سوپاي سودان و خه لگى ولاتى توبه (سودان) بوو، ئه م پياوه تيگه يشت که ئه م پييازەى که سه لاهه دين گرتوويه تيه بهر نه گه ر به رده وام بيت، ده بيته هۆى له ناوبردنى ده ولته تى فاطمى له ئيستا يان داهاتوو وادياره ئه ميش چاوى بپييووه جيئشيني شاور، کاتى نه يتوانى له پيلان و نه خشه که يدا سه رکه وتوو بيت ده ستى دايه پيلان گيژان بۆ له ناوبردنى سه لاهه دين و هه ولى په يوه نديکردنى دا به عه مورى يه که مى پاشاي بيت المقدسه وه بۆ هاندانى بۆ هيزکردنه سه ر ميسر، به و هيوايه ي له کاتى ده رچوونى سه لاهه ديندا بۆ روويه پووبوو نه وه ي ئه ميش هه ستيت به ده ستگيرکردنى پاشماوه ي سوپاکه ي له قاھيره داو پووستى وه زاره ت بگريته ئه ستوو ولات له گه ل خاچه سه ته کاندا دابه ش بکات، به لام سه لاهه دين به م پلانه ي زانى کاتى يه کيک له هاوکارانى گوماني کرد له شيوه ي ئه و دوو خوفه ي که نيردراوى ئه ميندارى خيلافه ت ئه ينيژى بۆ عه مورى يه که م، بۆيه دوو خوفه که ي بردو ده زووه کانی ده ره يئاو نامه يه کى تيا دا دۆزيبه وه، به م شيوه يه ئه ميندارى خيلافه ت ده ستگيرکراو ئه م هه له شى قوسته وه بۆ له ناوبردنى، به لام هه والى له قبوونى پینگەى له ميسردا خاچه سه ته کانی هاندا بۆ هه ولدانى دووباره بۆ هيزکردنه سه ر ميسر^۲، سه لاهه دينيش هه ستا به دوورخستنه وه ي هه موو خزمه تکاره سودانيه کان له کوشک و به هاالدين قراقوشى کرد به بهرپرسى ناو کوشک، ئه ویش به بى فه رماني ئه و هيج کارىکى گه وره يان بچوکی نه ده کرد^۳.

۲- جهنگى سودان: کاتى الطواشى^۴ ئه ميندارى خيلافه ت و خزمه تگوزارى حه به شى کوژراو خزمه تکاره کانی تر دوورخرانه وه تووپه بوون و نزیکه ي په نجا هه زار که سيان کوژکرده وه و

^۱ تاريخ الفاطميين، ل: ۵۰۹ البدايه والنهايه (۴۳۳/۱۶).

^۲ کامل في التاريخ له تاريخ الفاطميين، ل: ۵۱۰.

^۳ البدايه والنهايه (۴۳۴/۱۶).

^۴ الطواشى: کۆى طاشيه ئه و خزمه تگوزارانه بوون که له کوشكى سولتاندا کاريان ده کردو ده سه لاتىکى زۆريان

له گەل سوپای سه لآحه دیندا له نیوان دوو کۆشکه که دا پووبه پووبوونه وه و خه لکیکی زۆر له ههردوو لا کوژران، عاضدیش له کۆشکه که یه وه سه ییری جهنگه که ی ده کردو سوپای شامیش له کۆشکه که وه بهرد باران کراو لیثیه وه تیریان بۆ ده هات، وتیان: ئه وه به فهرمانی عاضد بووه، وتیشیان به فهرمانی ئه وه نه بووه، پاشان شمس الدوله نورانشای برای سه لآحه دین که ناماده ی جهنگه که بووو نوره دین نارده بووی بۆ یارمه تیدانی سه لآحه دین فهرمانی سوتاندنی ئه وه شوێنه ی دا که عاضد لیثیه وه ده یروانی، پاشان ده رگا که ی کرایه وه هاواریان کرد: ئه میری باوه رداران فهرمانتان پێده کات که ئه وه سودانیانه له ولاته که تان وه ده رنێن، به م شیوه یه شامیه کان به هیز بوون و سودانیه کان ترسان و سه لآحه دینیش سه ر یازه کانی نارد بۆ گه رکه که یان که به مه نصرالباب زویله ناسراو بوو مال و مندالیانی تیا دا بوو خانووه کانی سوتاندن و ئه وانیش هه لاتن و له کاتی راوه دوانیاندا خه لکیکی زۆری لیکوشتن، پاشان داوی په نادانیان کردو سه لآحه دینیش داوا که یانی قبول کردو نارده ی بۆ ناوچه ی جیزه، پاشان شمس الدوله تورانشا و سه لآحه دینی برای چوون بۆیان و خه لکیکی زۆری لیکوشتن و ته نها خه لکیکی که میان لیما یه وه: ﴿فَتِلْكَ يَبُوتُهُمْ حَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ (النمل ٥٢)^١ وادیاره عاضدی فهرمانه ی وای میسر له و کاته دا ناگادار بوو له پیلانی ئه مینداری خیلافه ت، چونکه ناگونجی ئه وه له کۆشکی دا روویدات به بی زانیاری ئه وه، هاویشتنی به ردو تیریش بۆ سوپای سه لآحه دین له کۆشکی عاضده وه ئه مه دووپات ده کاته وه، ته نانه ت عاضد بۆخۆشی چاودێری جهنگه که که ی ده کرد^٢. په ی بردن به م پیلانه له ئه ستۆی دیوانی ئینشائو قازی الفاضل دا بوو که ئه ندازیاری سه ره کی له ناوبردنی فاطمیه کان و چه سپاندنی مه زه بی سونه بوو له میسر دا که دواتر به درێژی باسی ده که یان له کاتی قسه کردنماندا سه باره ت به ده وله تی ئه یوبی به پشتیوانی په روه ردار.

قازی الفاضل چاودێری دیوانی ئینشائو ئه وه که سانه ی ده کرد که لیی ده رچوون، سیخو په کانیش به هه موو لایه کدا بلاو بوو بوونه وه، له کۆشکه کان و ناو سه ر یازه کان و سه ر سنورو وێستگه کانی پۆسته و په یوه ندی کردنی نیوان میسرو فره نجد، ئه م سیخوپانه ش په یوه ندی پاسته و خۆیان به قازی فاضله وه هه بوو به هۆی نێر دراوه کانیه وه پاپۆرتی خۆیان پێشکه ش ده کردو به کۆتری نامه به ره وه بۆیان نارد^٣.

^١ البداية والنهاية (١٦/٤٣٥).

^٢ الطريق الى القدس، ل: ٩١.

^٣ القاضي الفاضل عبدالرحيم البيساني العسقلاني، ل: ١٣٠، ١٣١.

۳- له ناوبردنی نهرمه نه گان؛ سرکه و تنی سه لاهه دین ته نها به له ناوبردنی هیزه کانی سودان کوتایی نه هات به لکو له ناوبردنی هیزی نهرمه نیشی به دوا د هات، نه مانیش هیزی دوهم بوون دوا ی سودان له پووی به هیزی ژماره وه، نه وه بوو خانوویه کی نهرمه نه کانی له نیوان هه ردو کوشکدا سوتاند به ژماره یه ک سه ریازی نهرمه نه وه که زۆرینه یان تیر هاویژ بوون و موچه یان لای ده ولت هه بوو، نه وانیش پیشتتر هه ولیان دابوو کوسپ دروست بکه ن بۆ پیشپه وی هیزه کانی سه لاهه دین له کاتی جه نگیدا دژی به سودان، به تیر هاویشتن بۆیان بۆیه به سزای خۆیان گه یه ندان نه وان هه که مان وه لییان له لایه ن سه لاهه دینه وه دوورخرانه وه بۆ صعید^۱، به له ناو بردنی هیزی سودان و نهرمه نیش سه لاهه دین توانی ده ولت ی فاطمی تاراده یه کی باش لاواز بکات، به جۆرێک که ئاشکرا بوو له ناوبردنی ده ولت ی فاطمیش زۆری نه ماوه^۲.

۴- گرنگی دانی سه لاهه دین به به هیژکردنی سوپاکه ی؛ هه ر که سه لاهه دین وه زاره تی گرت ه ده ست دهستی کرد به ناماده کردنی سوپای نه یوبی هه تاوه کو بیته ناوکیک بۆ سوپایه کی میسری نوێ که بتوانی به رگری له ده سه لاتیان و ولاتی میسر بکات له به رامبه ر هه په شه ی فره نجه کاند، تیگچوونی سوپای فاطمی و له به ریه که هه لوه شانه وه شه ی لا شاراوه نه بوو، چونکه له سنی گه شته که یدا بۆ میسر له نیوان سا له کانی (۵۵۹هـ - ۵۶۴هـ / ۱۱۶۳ز - ۱۱۶۸ز) دا نه و سوپایه ی تاقیکردبووه یه وه به باشی شاره زای بوو له پووی سه رچاوه مۆیسی و مادی و جه نجه کانه وه هه روه ها له پووی ریگخستنی تیه کانی که له سه ر بنه مای ره گز دانرا بوون وه ک سودان و نهرمه ن و میسریه کان و ده یله م و توره که کان و عه ره به کان، هه روه ها به وردی بارودۆخی هه موو تیه پیک له م تیه پانه ی ده زانی^۳، پیشتیش قازی الفاضل له به پێوه بردنی نه م هیژانه دا کاری کردبوو که له سه رده می روزیکی کوپی صالح دا و له هه ندی کاری سه ریازیدا. هاوکاریبوو له شالۆی دووه می فره نجه کانی شام بۆ سه ر میسر وه ک پیشتتر ئاماژه مان پێدا، هه روه ها فره مانده ی تیه په جیا جیا کانی نه م هیژانه ی بیانی له کاتی کدا که ململانیدابون له سه ر ده سه لات نه و کاره ی که هیزه کانی ماندوو کردو میسری به پاده یه کی زۆر لاواز کرد به جۆرێک که نه یه ده توانی به رگری له سه ره خۆی خۆی یاخود مانه وه ی بکات، هه روه ها قازی الفاضل زۆرێک له هیزه میسریه کانی ده ناسی له ریی کارکردنیه وه له گه لیاندا له دیوانی سوپا و دیوانی ئینشادا که مامه له ی له گه ل دیوانی سوپا ده کردو سه ره رشتی سیخو پو نێردراوه کانی ده کرد،

^۱ القاضي الفاضل عبد الرحيم البيساني العسقلاني، ل: ۱۳۰، ۱۳۱.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۳۳.

^۳ القاضي الفاضل عبد الرحيم البيساني العسقلاني، ل: ۱۳۶.

بۆيە چاك ئەم ھىزانەى دەناسى و بەئاگا بوو لە ھەموو تىپەكانى و مەبەستى سەركرده كانيان، ھىچ زانيارىيە كىشى لەم زانيارىيانە لەسە لاھەدين نەشاردبوو ھە بەلگە ھەمووى بەكارھىنا بوو بۆ رىكخستنى سوپاى ئەيوبى و بەپۆھە بردنى، بەدرىژاىى كاركردينشى لەگەڵ سە لاھەديندا سەرپەرشتى سەربازەكانى دەكرد، چاودىرى ئامادە سازى و رىكخستنى و سەرچاوە دارايىيەكانى دەكرد، لەمىسر ھەو ھەو بۆ شام ھاورپىيەتى دەكرد ھەتا ھەو ھەو لە تەنشت سە لاھەديندا بچەنگىن و لە شامى ھەو ھەو بۆ مىسر ھەتا ھەو ئامادە باش و ساز بىت بۆ ھەلەمە تەكانى داھاتوو دژ بە فرەنجەكان، ھەروەھا سە لاھەدين لەسەر ھەتاي دەست بەكار بوونى ھەو لە ھەزارە تدا سوپاىيەكى گەورەى پىكھىنا كە بە تىپە پىوونى كات لە پووى ژمارە و كەرەستە ھەو روو لە زىاد بوون بوو فراوان بوونى كارە سەربازىيەكانىشى دژ بە فرەنجەكان يارمەتيدەرى بوو لەم بوارەدا، پاسەوانى تاييە تيش لەمىسر دا بپرەى پشتى ئەم سوپاىيە بوون، پاشان ئەو سوپا جەماو ەرييەى كە لە ئەمىرى كەرت و ناوچەكان و سەربازەكانيان پىك دەھاتن، بە تاييەت لە شام و جزيرەدا دواى سالى ٧٠هـ/١١٧٤ز ھەروەھا بيايان نشينەكانىش^١، ئەمەش بە شىو ەيەكى تەواو لەباسى دەولەتى ئەيوبى و سە لاھەديندا دەبىت بە پشتىوانى پەرەردگار روون دەكرديتە ھەو.

چوارەم: بەرەنگارىبوونەوى شالۆى خاچپەرستى بيزەنتى ھاوبەش و گەمارۆى دومياط ٥٦٥هـ:
فرەنجەكان دركيان بە ترسناكى بارودۆخيان كوردبوو پاش ئازادكردى مىسرو ھەرگرتنى پۆستى ھەزارەت لە لاى ەن سە لاھەدين ھەو، بۆيە پاشاى قودس ەمورى يەكەم و ئىمپراتورىيەتى بيزەنتى رىككەوتن لەسەر ھىشكردن بۆ سەر مىسر بە كەشتىگە لە كانىانە ھەو بۆ جىبە جىكردى ئەو ھاوبەيمانىيە تيش گەمارۆى دومياطيان دا^٢ سە لاھەدينىش ھىزەكانى بە سەركردايەتى شەھاب الدىن محمود خالى و تقى الدىن ەمەرى برازاي ناردو، نوێنە رىككىشى نارد بۆ لاى نۆرەدين و ئەو مەترسايەنى بۆ باس كرد كە رووبە پوويان دەبىتە ھەو وتى: ئەگەر فرىاي دومياط نەكەوم فرەنجەكان دەستى بە سەردا دەگرن، ئەگەر بەرەو ئەویش بە رىككەوم مىسرىيەكان دەست دەكەن بە خراپە و لە گوێرپاىيە ئىم دەردەچن و بە شوێنمدا دىن و فرەنجەكانىش لە پىشمە ھەو و بە ھەردوولا لە ناومان دەبەن^٣. ئەو ھەو نۆرەدينىش ھەستا بەو پۆلەى كە لى چاوە پوان دەكراو پىرارىكى دروستى داو ھىزىكى بە رىخست بۆ لاى، خوێشى بە رىككەوت بەرەو فرەنجەكانى ولاتى شام و دەستى كرد بە ھىشكردە

^١ القاضى الفاضل، ل: ١٢٧.

^٢ الجهاد والتجديد، ل: ٢٠٧.

^٣ الجهاد والتجديد، ل: ٢٠٧.

سەر قه‌لاو پینگه‌کانیان و سهریه‌کانی توانیان بگه‌نه ئاستیک که پیشتر پینه‌گه‌یشتبون له‌پیناو سوک کردنی فشار له‌سهر میسر، نه‌مه‌ش به‌هیزکردن و پشتیوانیه‌کی باش بوو بۆ سه‌لاحه‌دین هه‌تاوه‌کو بتوانیت باشتر میسر کۆنترۆل بکات و به‌کلاش بپته‌وه بۆ هاوکاری کردن بۆ به‌ده‌سته‌پینانی ئامانجی ستراتیژی گه‌وره که خۆی له‌رزگارکردنی که‌ناره‌کانی ولاتی شامدا ده‌بینیه‌وه له‌ده‌ستی داگیر که‌ری فره‌نجی^۱، نه‌وه‌بوو پاسگای دومیاط رۆلێکی پاله‌وانانه‌ی گێرا له‌پاریزگاریکردن له‌و شاره‌و زنجیرێکی زه‌به‌لاحیان فریدایه ده‌ریاکه‌وه بووه ریگر له‌به‌رده‌م گه‌شتنی که‌شتیه یۆنانیه‌کاندا و موسولمانه به‌رگریکاره‌کانیش زیانیکی زۆریان گه‌یاند به‌که‌شتیگه‌لی بیزه‌نتی یۆنانی و بارانیکی زۆریش سه‌ریازگه‌ی خاچه‌رسته‌کانی کرده زۆنگاو بۆیه خۆیان ئاماده‌کرد بۆ گه‌رانه‌وه‌و به‌جیه‌پشتنی دومیاط دوا‌ی گه‌مارۆدانیک که په‌نجا رۆژی خایاند، کاتێ که‌شتیگه‌لی بیزه‌نتی له‌ده‌ریاوه که‌وته پێ، گه‌رده‌لولێکی توند هه‌لی کردو ده‌ریاوانه‌کانیان که خه‌ریک بوو له‌برسا ده‌مردن نه‌یانتوانی که‌شتیه‌کانیان کۆنترۆل بکه‌ن و زۆربه‌یان نوقمی ئاوو بوون و خوای گه‌وره‌ش سه‌رکه‌وتنیکی مه‌زنی کرده خه‌لاتی موسولمانان^۲.

۱- **هۆکاره‌کانی شکستی هه‌له‌مه‌ته‌که‌ بۆ سه‌ردومیایگ:** هۆی تیکشاندنی شالۆی خاچه‌رسته‌کان بۆ سه‌ردومیاط ده‌گه‌رپته‌وه بۆ چه‌ندین هۆکار که په‌یوه‌ندی به‌موسولمانه‌کان و خاچه‌رسته‌کان و بیزه‌نتیه‌کانه‌وه هه‌یه به‌تایبه‌ت به‌هه‌ردوو لایه‌نی خاچه‌رستی و بیزه‌نتی پینگه‌وه:

أ- **سه‌باره‌ت به‌لایه‌نی ئیسلامی ده‌توانین ئهم هۆکارانه ده‌ست نیشان بکه‌ین:**

- خۆراگری خه‌لکی دومیایگ له‌به‌رامبه‌ر داگیرکه‌راندا.
- په‌له‌کردن له‌کۆمه‌کی کردنی شاره‌که که به‌نازوقه‌و چه‌ک له‌لایه‌ن سه‌لاحه‌دینه‌وه که‌بووه هۆی به‌رزکردنه‌وه‌ی وه‌ی دانیه‌شتوانی گه‌مارۆدراوی شاره‌که .
- هاوکاری راستگۆیانه له‌نیوان هیزه ئیسلامیه‌کان له‌ولاتی شام و میسردا به‌ئامانجی به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی داگیرکه‌ران.

• توانای جه‌نگی هیزه ئیسلامیه‌کان و باشی پلان و ریکخه‌شتنی وردیان^۳.

- هه‌لۆیستی هاوکاری و پشتگیرانه‌ی نوره‌دین محمود، نه‌وه‌بوو چه‌ند کومه‌کیه‌کی به‌ک له‌دوا‌ی یه‌کی نارد. پاشان نوره‌دین ئاماده‌نه‌بوونی فره‌نجه‌کانی له‌ولاته‌که‌ی‌اندا قۆسته‌وه‌و

^۱ دور نورالدین محمود في نهضة الأمة، ل: ١٦٠.

^۲ الجهاد والتجديد، ل: ٢٠٨.

^۳ تاريخ الزنكيين في الموصل وبلاد الشام، ل: ٣٧٩.

به سوپایه کی زۆره وه په لاماری دان و چووه ولاتیانه وه و مال و سامانیکی زۆری بردن و پیاوانیکی زۆری لیکوشتن و ژن و منالیکی زۆری لێ گرتن، کاتی فرههجهکان به میان زانی ناچار بوون دومیاط به جیبهیلن و بگهڕینه وه بۆ شام^۱.

● سود وهرگرنتی باشی موسولمانهکان له وهه لانهی که بۆیان رهخسا، ئه وه بوو ههلی برسپوونی بیزهنتیهکانیان قۆسته وه و هیرشیکی توندیان کرده سهریان که کاریگه ری باشی هه بوو، ههروه ها سودیان له هه لکردنی بای باش وهرگرت بۆ ئاگر تیبهردانی که شتیگه لی بیزهنتی به هۆی سوتینه ریکه وه^۲، له هه موو ئه مانهش گرنگتر پشتیوانی و پارێزگاری و له گه لابیونی پهروهردگارو دابه زاندنی سه رکه وتنی بوو بۆ بهنده تیکۆشه رهکانی.

ب- سه بارهت به لایه نی خاچه رستی:

● پاشا عموری یه که م سێ رۆژ هیرشی خۆی بۆ سه رشاره که دوا خست هه تا وه کو که شتیگه لی بیزهنتی بگاته جێ، ئه مهش هه لیکی باشی بۆ موسولمانهکان رهخساند بۆ تۆکه مه کردنی شاره که و ناردنی جهنگا وه ره که رهسته ی زیاتر بۆی^۳.

● خۆلادانی هیزه خاچه رستهکان له کۆمه کی پێشکه شکردن به سوپای بیزهنتی کاتی رووبه رووی هیرش بوویه وه له لایه ن موسولمانه کانه وه و بینینی هه لۆیستی بینه ر^۴.

ج- سه بارهت به لایه نی بیزهنتیش ده توانین ئه م هۆکاره ده ستنیشان بکه یین:

● به کار نه هێنانی که شتیگه لی بیزهنتی به شیوه یه کی سه ربازی له لایه ن فره مانده کونتوستیفانقسه وه و ده رکه وتنی وه ک سه رکرده یه کی وشکانی نه ک ده ریایی.

● رۆلی که شتیگه لی بیزهنتی کورت بوویه وه له گواسته وه ی هیزهکان بۆ که ناری دومیاط.

● سه رکرده ی بیزهنتی تێروانیکی سه ربازی دروستی نه بوو، کاتی که شتییه بیزهنتیهکانی به ته نیشته یه که وه هیشه وه له نیلدا، ئه مهش کاری هیزه ئیسلامیهکانی ئاسان کرد بۆ ئاگر تیبهردانی چه ند دانه یه کیان.

● هێواشی سه رکرده ی بیزهنتی له جیبه جیکردنی ئه و بنه ما سه ربازیا نه ی که ئاسایشی که شتییهکانی مسۆگه ر ده کات کاتی ریی دا به ده ریا وانهکانی له ده ره وه ی که شتییهکانیاندا بمیننه وه له کاتی به رپۆه چوونی کرده سه ربازییهکاندا.

^۱ البداية والنهاية (۴۴۰/۱۶).

^۲ تاریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۸۰، معالم الامبراطورية البيزنطية محمود سعيد عمران، ۳۳۰.

^۳ تاریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۸۰.

^۴ تاریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۸۰.

● بَلّابوونه‌وه‌ی برسیتی له‌نیوان هیزه‌بیزه‌نتیه‌کاندا.

د- چهند هۆکاریکی هاوبه‌ش که په‌یوه‌ستن به‌خاچه‌رست و بیزه‌نتیه‌کانه‌وه، له‌وانه:

۱- خراپ هه‌لبژاردنی کاتی ده‌رچوونی هه‌لمه‌ته‌که و جیبه‌جیکردنی که‌مارۆکه له‌وه‌رزی زستاندا، که‌بووه هۆی نه‌وه‌ی سوپای هاوپه‌یمانان رووبه‌په‌روی لافاو ببیته‌وه و نه‌مه‌ش بووه هۆی نوقوم بوونی سه‌ریازگه‌که‌یان و به‌هۆی نه‌و که‌رده‌لوله‌ی که‌بووه هۆی دوورخستنه‌وه‌ی که‌شتیه‌کانیان له‌که‌ناره‌که.

۲- خراپ هه‌لبژاردنی نه‌و شوینه‌ی که‌ سه‌ریازه‌ هاوپه‌یمانه‌کان کردیانه سه‌ریازگه، که‌نه‌ویش نه‌و ناوچه‌یه‌یه که‌ به‌دریژایی که‌نار ده‌ریا درێژده‌بیته‌وه، نزیکه‌ی میلیک ده‌بوو چونکه‌ جیگه‌ی نه‌و هه‌موو سه‌ریازه‌ نه‌ده‌بوویه‌وه که‌ به‌په‌نجا هه‌زار که‌س مه‌زه‌نده ده‌کراو هه‌موو له‌م شوینه ته‌سکه‌دا کۆکرانه‌وه‌و ئازادی جوله‌و بَلّابوونه‌وه‌ی پێویستیان له‌ده‌ست دا بۆ چوونه ناو جه‌نگیکی سه‌رکه‌وتوه‌وه.

۳- خراپ هه‌لبژاردنی شوینه‌که‌ وای کرد که‌ هیزه‌ هاوپه‌یمانه‌کان ببه‌ نامانجی هێرش و په‌لاماری موسولمانه‌کان.

۴- نه‌بوونی سه‌رکردایه‌تیه‌کی یه‌کگرتوو، نه‌بوونی هه‌ماه‌نگی له‌نیوان هه‌ردوو سه‌رکرده‌ی خاچه‌رست و بیزه‌نتیدا، نه‌مه‌ش بووه هۆی شکست هینانی کرده سه‌ریازییه‌کان بۆ سه‌ر نه‌و شاره‌و بَلّابوونه‌وه‌ی په‌وپاگه‌نده له‌ناو سه‌ریازگه‌کانیاندا و تۆمه‌تبارکردنی یه‌کتر به‌وه‌ی که‌ هۆکاری شکست هینانی هه‌لمه‌ته‌که‌یه^۱.

۲- دهرنه‌نجامه‌کانی هه‌لمه‌ته‌که‌ بۆ سه‌ردومیاط: دوا‌ی شکست هینانی هه‌لمه‌ته‌ هاوبه‌شه‌که‌ بۆ سه‌ردومیاط نه‌م رووداوه‌ بووه خالی وه‌رچه‌رخانی گرنگ له‌مێژووی رۆژه‌لاتی نزیکه‌دا، چونکه‌ نه‌گه‌ر نه‌م هاوپه‌یمانیته‌ی خاچه‌رسته‌ی سه‌رکه‌وتوو بوا‌یه له‌به‌دیپینانی نه‌نجامه‌کانیدا نه‌وه له‌وانه‌ بوو ببیته‌ رێگر له‌به‌رده‌م یه‌کگرتنی شام و میسردا که‌مه‌ترسییه‌کی راسته‌وخۆ بوو بۆ سه‌ر خاچه‌رسته‌کان له‌شامدا، هه‌روه‌ها له‌مپه‌رێک ده‌بوو له‌به‌رده‌م هه‌ولێ موسولمانه‌کاندا بۆ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی خاچه‌رسته‌کان و وه‌ده‌رنانیان له‌ناوچه‌که‌.

● شکسته‌هینانی شالۆی گاوه‌ره‌کان خالی وه‌رچه‌رخان بوو له‌دیاریکردنی ئاینده‌ی سه‌لاحه‌دیندا، وه‌ک که‌سیکی به‌تواناو، میسرو ده‌وله‌تی فاطمی دلتیا کرده‌وه له‌وه‌ی که‌ سه‌لاحه‌دین توانای پاراستنی نه‌و ولاته‌ی هه‌یه له‌به‌رامبه‌ر هێرشه‌کانی دوژمندا، نه‌مه‌ وێپرای

^۱ تأریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام، ل: ۲۸۱.

پاریزگاریکردن له پینگه که ی له بهرامبهر پیلانی ناحه زاندا، بهم شیوه یه ش توانی بیته جیی سه سامی هه مان.

● موسولمانه کانی کرده هیزک که هه پ.

● هه په شه ی راسته وخو له میرنشیه نه خاچه رسته کان ده کهن به شیوه یه ک که روژ له دوا ی روژ خاچه رسته کان هه ستیان به تهنگ پته له چینی زیا تر ده کرد دوا ی نه وه ی که پیشتر ته نها مه ترسی نوره دینیان له سه ر بوو له باکوره وه، به لام ئیستا ده بی هیزه کانیان له نیوان باکورو باشوردا دابه ش بکه ن بۆ روویه پوو بوونه وه ی نوره دین مه محمودو سه لاهه دین له یه ک کاتدا^۱.

● نه کهر وه رگرتنی پۆسته وه زاهرت له لایه ن سه لاهه دینه وه سه ره تای کۆتایی هینان بیت به ده وه له تی فاطمی نه وه شکستخواردنی گا وره کان له دومیا ط، هه نگاو یکی تر بوو بۆ له ناو بردنی نه م ده وه له ته چونکه خه لیفه عاضد هه ول ی رزگار بوونی ده دا له ده سه لاتی سه لاهه دین، به لام نه و شکسته ی که دو چاری هه لمه ته که بوو، عاضد ی بیه یوا کردو بواری یه کلا کردنه وه ی ده سه لاتی شی به سه لاهه دین به خشی له میسر دا، نه مه جگه به نا کامگه یان دنی هه وه له کانی بۆ لاوا زکردنی مه زه بی شیعه ی ئیسماعیلی، بهم شیوه یه ده وه له تی فاطمی دوا هیوا ی له ده ست دا بۆ رزگار بوون له ده ست سه لاهه دین و سه لاهه دینیش بووه گه ووره ی میسر به بی رکابه ر^۲.

۲- گه یشتنی نجم الدین نه یوب بۆ میسر: سه لاهه دین داوا ی له نوره دین کرد که باوکی بنی ریت بۆ لای و نوره دینش ره زامه ندی خۆی له سه ر نه م داوا یه نیشان داو داوا ی له نه جمه دین نه یوب کرد که خۆی ناماده بکات بۆ به ریکه وتن به ره و میسرو نامه یه کیشی پێدا نارد بۆ سه لاهه دین که تیایدا فره مان ی پێده کرد که په له بکات له هه لوه شانده نه وه ی خه لافه تی فاطمی له میسر داو خۆینده نه وه ی وتار به ناوی خه لیفه ی عه باسییه وه^۳، له گه ل کاروانی نه جمه دین نه یوبیشدا ژماره یه کی نۆر بازرگان و خاوه ن به رژه وه ندی به ریکه وتن، نوره دین محمودیش مه ترسی هه بوو له وه ی که فره نجه کان ری به کاروانه که بگرن بۆیه به سوپا که یه وه به ره و کرک به ریکه وتو گه مارۆی دا هه تا وه کو له تیپه پوو نی کاروانه که و له و ناوچه یه دلتیا بوو پاشان به جیی هیشت و گه رایه وه بۆ دیعه شق^۴، دواتر نه جمه دین نه یوبی باوکی سه لاهه دین گه یشته قا هره و له بیست و چواری ره جه بی سالی ۵۶۵ هـ دا عاضدیش خاوه نی کۆشک چوو ه ده ره وه

^۱ تاریخ الزنکیين في الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۸۱.

^۲ تاریخ الزنکیين في الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۸۲.

^۳ دور نورالدین محمود في نهضة الأمة، ل: ۱۱۵.

^۴ دور نورالدین محمود في نهضة الأمة، ل: ۱۱۶.

بۆ پېشوازی لیكردنی و ریژیکی نۆزی لیتا، هه مان روودای پێغه مبه ر یوسف (ﷺ) له گه ل باوکیدا یه عقوب (ﷺ) بۆ سه لاهه دین و باوکی دووباره بوویه وه . کاتێ هاته لای و بینی کوپه که ی ده سه لاتداری میسه ره و وتی: ﴿ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ أَمِينٌ﴾ (یوسف ۹۹) هه روه ها باسی نه وه ده که ن (الملك الناصر) سه لاهه دین و عاضد چوونه ده ره وه بۆ پېشوازیکردن له باوکی و له گه لیدا کۆبوونه وه هه ندێ له ناماده بوان ثایه تی: ﴿وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِّنَ الْبَدْوِ مِن بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ (یوسف ۱۰۰)، کاتێ سه لاهه دین له گه ل باوکیدا کۆبووه وه ریژیکی نۆزی لیتا وه ک نه ریتی خۆی وه هه موو کاروباره کانی دایه ده ست، به لام باوکی به مه پازی نه بوو وتی: کوپی شیرینم خوای گه وره بۆیه تۆی هه لێژاردوه بۆ نه م کاره چونکه شیایوی خۆته له بهر نه وه نابێ نه و کاره بگۆپی^۱. سه لاهه دینیش گه نجینه کانی دایه ده ست و له ناوچه ی لؤلؤه که به سه ر که ندای قاهره دا ده روانی نه شته جێکرد^۲. ده رباره ی نه م رووداوه سه لاهه دین کۆبوونه وه ی له گه ل باوکیدا عماره الیمانی ده ئی:

من شاکر والله اعظم شاکر	ما کان نعمی بنی آیوب
طلب الهدی نصرا فقال وقد أتوا	حسی فأتتم غایه المطلوب
جلبوا إلى دمیاط عند حصارها	عز القوی وذلة المغلوب
وحلوا عن الإسلام فیها کربة	لو لم یجلوها أتت بکروب
فالناس فی أعمال مصر کلها	وعتقاؤهم من نازح و غریب
إن لم تظن الناس قشرا فارغا	وهم اللباب فأت غیر لیب
صحت به مصر وکانت قبله	تشکو سقاما لم یعن بطیب
عجبا لمعزة أتت فی عصره	والدهر ولاد لكل عجیب
رد الإله به قضیه یوسف	نسقا علی ضرب من التقریب
جاءته إخوته ووالده إلى	مصصر علی التدریج و الترتیب

ده گێژنه وه کاتێ سه لاهه دین له گه ل باوکیدا کۆبوویه وه له خانوی وه زاره تداو پێکه وه له سه ر راخه رێک دانیشتن، نه جمه دین باسی نه وه ی کرد که سه لاهه دین له و شه وه دا له دایک بووه که نه و

^۱ مفرج الکروب (۱/۱۸۶).

^۲ مفرج الکروب (۱/۱۸۶).

تيايدا له قه لای تکریت دهرکراوه و وتی: ره شبینی دایگرتم و به د بین بووم به رامبه ر به وهی که به سهرمدا هات، نوسه ریکی گاورم له گه لدا بوو وتی: که وره م تو چوو زانی کئی ده لئی نه م مندا له پاشایه کی گه وره و به ناوبانگو پایه داری لیده رناچیت، ده لئی قسه ی نه م پیاوه سوژی بۆ سه لآحه دین جولاندم، ناماده بوانیش هه موو سه رسام بوون به م رووداوه ره حمه تی خوا له هه موویان^۱. هه روه ها نه جمه دین نه یوب له سالی ۵۶۸ هـ دا کۆچی دواپی کرد، دوا ی نه وه ی له کاتی سوار بوونیدا نه سپه که ی سه رکه شی نواندو نه جمه دین که وته خواره وه له باب النصر له روژی دوو شه ممه هه ژده یه می ذی الحجه و بردیا نه وه بۆ مالی خۆی و هه شت روژ ژیاو پاشان له روژی سێ شه ممه بیست و هه وته می ذی الحجه دا کۆچی دواپی کرد، نه جمه دین پیاویکی به خشنده و به سوژو میهره بان و لیبورده بوو، به رده رگای ماله که شی پرپوو له وه فدی جوړاو جوړ، هه روه ها نه جمه دین گه وره بوو له ده رونی خه لکیدا له رووی ناین و چاکه و هه لئسو که وت و سیاسه تی باشه وه، هه ر که سیکیش له خه لکانی زانستخا زو دینداری سه ردانی بکردایه میوانداری باشی ده کردو پارهی پیدیه به خشی، هه رکه سیکی دینداریشی بناسیایه سه ردانی ده کرد^۲، له و کاته شدا سه لآحه دین له ولاتی کرک و شه و به ک دا بوو بۆ جه نگ دژی داگیر که ران و نه جمه دینیش له پال گۆپی نه سه ده دینی برایدا نئژرا له الدار السلطانیة پاشان پیکه وه گوژرانه وه بۆ شاری مه دینه ی پیروژو دورودو سلاو له سه ر نه و پیغه مبه ره ی که جیتنشینه تیايدا، گۆره که شیان له تربة الوزیر جمال الدین-ی نه سفه هانیدایه که وه زیری موصل بووه^۳. عماره ی یه مانیش شیوه نی بۆ ده کات و ده لئی:

صفو الحیاة وإن طال المدى کدر	و حادث الموت لا یقی ولا یذر
وما یزال لسان الدهر ینذرنا	لو أثرت عندنا الآیات والنذر
فلا تقل غرت الدنيا مطامعنا	فما مع الموت لا غش وکدر
کأس إذا ما الردی حیاة بها	لم ینج من شکرها أنشی ولا ذکر
کم شامخ العز لا قی الذل من یدها	ما أضعف القدر إن ألوی به القدر
فی کل جیل وعصر من وقائعها	شعوا یقطر منها الناب والظفر
أودی علي وعثمان بمخجها	ولم یفتها أبو بکر ولا عمر
ومن أراد التأسی فی مصیبتہ	بفقوری برسول الله معتبر

^۱ مفرج الکروب (۱۸۶/۱).

^۲ عیون الروضتین (۲۵۲/۲).

^۳ هه مان سه رچاوه، (۲۴۹/۲).

ههروه ها نه جمه دین چه ند کوپتکی له دواى خۆى به جیهیشت له وانه سه لاهه دین یوسف الناصر، سه یفالدين أبابکر العادل، شمس الدوله توران شاو شاهنشاه و سيف الاسلام طغتكين و تاج الملوك بوری، له کچانیش ست الشام و ره بیعه خاتوون^۱.

پینجه م: هه ئوه شانده وهى خه لافه تی فاطمی عوبه یدی:

ئهم ههنگاهه یه کیکه له مه زنتین ئه و کارانه ی که سه لاهه دین پتی ههستا، ئه وه بوو نوره دین سوربوو له سه ر کۆتایی هیتان به خیلافه تی فاطمی هه ر بۆیه نامه یه کی نووسی بۆ سه لاهه دینی جینشینی و فه رمانی پێدا که وتار به ناوی خه لیفه ی عه باسی المستضی وه به بخوینتی وه سه لاهه دینیش پۆزشی هیتایه وه چونکه ده ترسا خه لکی میسر دژی بوه ستنه وه به هۆی مه یلیان به لای فاطمی هه کاند، ههروه ها له بهر ئاماده نه بوونی به باشی بۆ ئهم کاره، به لام نوره دین نامه یه کی بۆ نارد وه: پابه ندی کرد به و مه سه له یه وه به شیوه یه که بوا ری بۆ دواخستنی ئه و کاره نه هیشته وه، خه لیفه ی عه باسیش پێشتر نامه یه کی نارد بوو بۆ نوره دین و گله یی لێده کرد به هۆی دواکه وتنی خوینده وه ی وتار به ناوی ئه وه وه له میسر دا. ئه وه بوو الملك العادل (نوره دین) نه جمه دین ئه یوبی بانگ کردو نامه یه کی پێدا نارد که تیایدا ها تبوو: ئه مه فه رمانیکه و ده بی جیه جیی بکریت، هه تا وه کو ئهم کاره باش و پله و پایه پا که مان ده ست بکه ویت پێش مردن به تایبه ت. که پێشه وای سه رده م (المستنجد) به ته وای چا وه پێیه تی و گرنگترین ئا واته به لایه وه^۲، به لام سه لاهه دین دوو دل بوو له رووخاندنی ئه و خیلافه ته ده ترسا، چونکه میراتی عوبه یدی هه کاند له میسر دا ته مه نی له دوو سه د سال زیاتره، نوره دینیش ئازاد کردنی میسری به نیعمه تیک ده زانی له نیعمه ته کانی پهروه ردار له پێناو یه که خستنی ولات له سه ر ریباری ئه هلی سوننه ت و نه هیشتنی بیدعه ی شیعه گه ری^۳، ههروه ها به باشیش له بار و دۆخی سه لاهه دین تیده گه شت و به ناوی ئه میر (ئه سفه هلا ره وه) بانگی ده کرد، ئه گه ر بی شیویستایه ئه وه له میسر دا له سه ر کار لای ده برد و ولاتیکه تری پێده سپارد، ئه مه ش ئه و قسه یه بوو که نه جمه دین بۆ سه لاهه دینی درکاند له میسر دا: ئه گه ر بیویستایه له سه ر کار لات به ری ت نامه یه کی ده نارد هه تا وه کو بچیت وه بۆ لای و ولاته که ی ده دایه ده ست که سیکی تر^۴، له و به لگانه ش که ری زگرتنی نوره دین له سه لاهه دین ده سه لمی ئی ئه وه بوو له وتاره که یدا ها تو وه بۆ ئین ئه بی عصرون کاتی دابوه ری میسری پێسپارد و تیایدا ده ئی: تۆ کو په که ت دین هه تا وه کو بتان نیرم بۆ

^۱ عیون الروضتين (۲/۲۵۹).

^۲ کتاب الروضتين له الجهاد والتجديد وه، ل: ۲۰۲.

^۳ الجهاد والتجديد، ل: ۲۱۵.

^۴ کتاب الروضتين له الجهاد والتجديد وه، ل: ۲۱۵.

میسر، نه‌مه‌ش به‌په‌زامه‌ندی هاوپی‌که‌م سه‌لا‌حه‌دین و ری‌ککه‌وتن له‌گه‌لیدا، خوای گه‌وره سه‌رکه‌وتووی بکات من زۆر سوپاسی ده‌که‌م، خوا پاداشتی بداته‌وه‌و بی‌هیل‌یت‌ه‌وه، چونکه مانه‌وه‌ی پیاو چاک و سال‌حه‌کان مایه‌ی چاک‌بوونی هه‌موانه^۱، که‌واته حه‌قیقه‌تی په‌یوه‌ندی نیوان نه‌م دو سه‌رکرده‌یه ری‌زگرتنی دولا‌یه‌نو نرخاندنی هه‌ول‌ی یه‌کتره‌و دواتریش باس له‌په‌یوه‌ندی نیوانیان ده‌که‌ین به‌پشتیوانی په‌روه‌رگار هه‌روه‌ها وه‌لامی نه‌و نوسه‌رانه ده‌ده‌ینه‌وه که‌پیاویه‌ته‌کانی نیین أبی طی و شیعه‌یان وه‌رگرتووه که‌ سور بووه له‌سه‌ر شیواندن و ناشرینکردنی په‌یوه‌ندی نیوانیان و تانه‌دان له‌ژیاننامه‌یان تا نه‌و شوینه‌ی که‌بو‌ی کرابیت.

۱- **په‌به‌ندی له‌هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی وتاردان به‌ناوی خه‌لیفه‌ی فاطمی یه‌وه:** سه‌لا‌حه‌دین سودی وه‌رگرت له‌قازی فاضل نه‌و پیاوه گه‌وره‌و که‌م وینه‌یه، نه‌وه‌بوو یارمه‌تی دا بۆ دانانی پلانیکی تۆکه‌و ورد له‌پیتا و له‌ناو‌بردنی ده‌وله‌تی فاطمی و مه‌زه‌بی شیعه‌ی ئیسماعیلی و سه‌لا‌حه‌دینیش به‌و په‌پی ورده‌کاریه‌وه هه‌ستا به‌جی‌به‌جی‌کردنی، پاش نه‌وه‌ی که‌ سه‌لا‌حه‌دین میسریه‌کانی سازدا بۆ کو‌ده‌تا کردن و نینۆکی ده‌زگای فاطمی کرد، پاش له‌سه‌ر کار لا‌بردنی دادوهره شیعه‌کان و هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی نه‌نجومه‌نه‌کانی بانگه‌واز و له‌ناو‌بردنی سه‌رچاوه‌کانی مه‌زه‌بی شیعه، نه‌وه‌بوو له‌سال‌ی ۵۶۵ه‌/ ۱۱۶۹زدا (حی علی خیر العمل) محمد علی خیر البشری له‌بانگدا لا‌برد، مه‌قریزیش باسی نه‌وه ده‌کات که‌ نه‌مه یه‌که‌م نه‌نگی بوو به‌سه‌ر ده‌وله‌تدا دا‌هات^۲. پاش نه‌وه له‌روژی هه‌ینیدا ده‌ی ذی الحجه ۵۶۵ه‌/ ۱۱۶۹-۱۱۷۰زدا فه‌رمانی دا که‌ناوی خه‌لیفه‌کای راش‌دین نه‌بو به‌کرو عوم‌رو عوسمان و عه‌لی بیری‌ت، له‌وتاردا پاشان باسی عاضد بکری‌ت به‌جۆری‌ک که‌گومان لای شیعه‌کان دروست بکات، نه‌وه بوو وتار بیژ ده‌یوت: خواجه گیان عاجد باش بکه بۆ ئاینه‌که‌ت^۳. هه‌روه‌ها دادوهری له‌قاهیره‌دا سپارد به‌زانا عیسای هه‌کاری سوننی و نه‌ویشدا‌دوهری شافیه‌ی مه‌زه‌بی له‌هه‌موو شوینیکی ول‌تدا دانا و قوتا‌بخانه‌ی دامه‌زاند بۆ خویندنی مه‌زه‌به سوننیه‌کان، نه‌مه له‌کاتی‌کدا بوو که‌ ته‌نگی به‌عاضد هه‌لچنی بوو ده‌رماله‌کانی ده‌بپی و بی‌به‌شی ده‌کرد له‌پاره‌و نه‌سپ و خزمه‌تکارو ری‌وره‌سمی خه‌لیفایه‌تی قه‌ده‌غه کرد که‌خۆی له‌ناهه‌نگه فه‌رمیه‌کانی جه‌ژنه‌کان و... هتد دا ده‌بینیه‌وه، خه‌لیفه‌ی له‌کۆشکه‌که‌یدا به‌ند کردبوو نه‌یده‌ه‌یش‌ت له‌کۆشکه‌که‌ی بیته‌ دهره‌وه ته‌نها بۆ چه‌ند بۆنه‌یه‌کی که‌م نه‌بی‌ت له‌وانه ده‌رچوونی بۆ پیشوا‌زی‌کردنی نه‌جمه‌دین نه‌یوبی

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۲۱۵.

^۲ المقیزی (الإتعاظ) (۳/۳۱۷)، القاضي الفاضل ۱۳۷.

^۳ المقیزی (الإتعاظ) (۳/۳۱۷)، القاضي الفاضل ۱۳۷.

باوکی سه لآحه دین به م شیوه یه عاضد له کۆشکه کهیدا که ناری گرت و بوو به نیچیری خه م نه خوژی^۱ له م کاته دا سه لآحه دین تیگه یشت که بارودۆخه که له باره بۆ له ناو بردنی ده وله تی فاطمی که له حاله تی ئاوا بووندا بوو بۆ ئه م مه به سته ش نه نجومه نیکی گه وره ی پیکه یناو فه رمانده کانی سوپا و زانیانی سوننه و صۆفیه کانی کۆکرده وه و داوی راویژو ئامۆژگاری لیکردن هه موو ئاماده یوانیش ریکه که وتن له سه ر هه لگرتنی ئه و هه نگاوه یه کلاکه ره وه یه له ژبانی ئه و ولاته دا^۲. له سه ره تای سالی ۵۶۷هـ / ۱۱۷۱-۱۱۷۲ز دا سه لآحه دین وتاری به ناوی فاطمیه کانه وه نه هیشت و ئه م کاره شی به پله بهندی کرد له جومعه ی یه که می موحره می ۵۶۷هـ - ۱۱۷۱-۱۱۷۲ز دا ناوی عاضدی له وتاردا لا بردو له هه فته ی دووه میشدا به ناوی مستضیء بامر الله باوکی الحسنی کوپی المستنجده بالله وتاری خوینده وه به م شیوه یه ئه و جۆره وتاره کۆتایی پێهات و هه تا ئه مڕۆش له میسردا وتاری فاطمی دووباره نه بووه ته وه^۳.

تیبینی ئه وه ش ده کریت که وتار به ناوی عه باسیه کانه وه یه که مجار له ئه سکه نده ریه دا پیش قاهره دا چونکه ئه وێ هه ر له سه ر مه زه به ی سوننی مابوو یه وه به درێژایی سه رده می فاطمیه کان^۴، ئه مه و عاضد له ده یه می محرمی سالی ۵۶۷هـ - ۱۱۷۱-۱۱۷۲ز دا^۵ کۆچی دوا یی کردو ده لێن سه لآحه دین کاتێ هه والی کۆچی دوا یی عاضدی فاطمی بیست دوا ی چه ند رۆژیک په شیمان بوو له وه دا که په له ی کردووه له لا بردنی ناوی له وتاردا و وتی: ئه گه ر بمزانیایه له م کاته دا ده مریت ئازارمان نه ده دا به هه لگرتنی ناوی له وتاردا، قازی الفاضلیش پیکه نی و وتی: ئه گه بیزانیایه ناوی لانا به ن نه ده مرد^۶. ئه وه بوو ئاماده یوان زه رده خه نه یه کیان یۆ ئه م سوعه به ته ی نیوان وه زیر سه لآحه دین و نوسه رو راویژکاره که ی کرد. که دوا په ره ی لا په ره کانی میژووی ده وله تی فاطمی عوبهیدی تیایدا پینچرایه وه^۷.

۲- **کۆچی دوا ی العاضد له سالی ۵۶۷هـ**: ئیبن کثیر ده لێ: عاضد له زمانه وانیدا واته: قاطع واته بره ر ده وله تیان له ودا بردایه وه، ناوی عبدالله یه و باوکی محمده ی کوپی یوسف الحافظ ی

^۱ الخطط المقریزی له صلاح الدین الأیوبی قلعه جی یه وه، ل: ۱۶۱.

^۲ صلاح الدین الأیوبی، قدری قلعه جی، ل: ۱۶۲.

^۳ صلاح الدین الأیوبی، قدری قلعه جی، ل: ۱۶۲.

^۴ القاضی الفاضل، ل: ۱۳۷.

^۵ تاریخ مصر الإسلامیه زمن سلاطین بنی ایوب، ل: ۵۹.

^۶ القاضی الفاضل، ل: ۱۳۹.

^۷ القاضی الفاضل، ل: ۱۳۹.

كوپى محمەدى كوپى مستنصر كوپى الظاهرى كوپى الحاكم كوپى العزيزى كوپى المعزى
كوپى مەنصورى قائمى كوپى المەدى يەكەمىن پاشاى فاطمىيەكانەو لەدايكبوونى العاضد
لەسالى چلو شەش دا بوو بېست و يەك سال ژيا، ژياننامەى ژۆر خراپ بوو شيعەيەكى پيس
بوو نەگەر بۆى بكرايە هەرچى سوننە هەيە دەيكوشت^١.

٣- خوشحالى موسولمانان بەنەمانى دەولەتى فاطمى: كاتى هەوال بەشا نۆرەدين گەشت
وەفدىكى نارد بۆ لای خەليفەى عەباسى و ئاگادارى كۆردەو وەفدەكە بەهاورپىيەتى ئىبن أبى
عصرون بوو، ئەو بوو بەغداد رازىنرايەو وەدەرگاكانى داخران و موسولمانەكان ژۆر دلخۆش
بوون، پېشتەر وتار بەناوى عەباسىيەكانەو لەميسردا هەلگيرابوو لەسالى ٣٥٩ك لەسەردەمى
خەلافەتى المطيعى عەباسيدا كاتى فاگمىيەكان دەستيان بەسەر ميسردا گرت لەسەردەمى
المعزى فاطميدا بنیاتنەرى قاھيرە و هەتاوەكو ئەم كاتەى ئىستا كە دەيكۆردە ٢٠٨ سال^٢
شاعيرەكانيش لەگەل ئەم رووداو و گەورەيەدا ئاويته بوون و كاريگەرى ژۆرى لەسەريان هەبوو
ئەو بوو عيمادى ئەصفەهانى دەلى:

توفي العاضد الدعي فما	يفتح ذو بدعة بمصر فما
وعصر فرعونها انقضى وغدا	يوسفها في الأمور محتكما
قد طفت جرة الغواة وقد	داخ من الشرك كل ما اضطرما
وصار شمل الصلاح ملتما	بها وعقد السداد منتظما
لما غدا مشعرا شعار بني	العباس حقا والباطل اکتما
وبات داعي التوحيد منتظرا	ومن دعاة الأشراك منتقما
وظل أهل الضلال في ظلل	داحية من غيابة وعمى
وارتبك الجاهلون في ظلم	لما أضاءت منابر العلما
وعاد بالمستضيء متهتدا	بناء حق قد كان منهتدا
واعتلت الدولة التي اضطهدت	وانتصر الدين بعدها اهتضما
واهتز عطف الإسلام من جذل	وافتر ثغر الإيمن وابتسما
واستبشرت أوجه الهدى فرحا	فلقرع الكفر سنة ندما
عاد حريم الأعداء منتهك	الحمى وفيء الطغاة مقتسما

^١ البداية والنهاية، (٤٥١/١٦).

^٢ هەمان سەرچاو، (٤٥٠/١٦).

له راستیدا نوره دین محمود نه هیشتنی ده ولّه تی فاطمی به نامانجیکی ستراتیژی ده زانی بۆ له ناوبردنی قهواره ی خاچهرستی و دهسه لاتی باطنی له ولاتی شامدا بۆیه سور بوو له سهر گه پاندنه وه ی میسر بۆ دهسه لاتی ئیسلامی راسته قینه نه وه بوو ههستا به دانانی نه خشه ی پیویست و سوپایه کی باشی ناماده کردو چه ند نه میریکی لیها تووی بۆ دیاری کرد خوی گه ورهش خواستی له سهر دهستی سه ربازی دلسوژو فرمانده ی دهست پاک سه لاهه دین به دهسته تینا که ههستا به جیبه جیکردنی سیاسه تی دانایانه ی نوره دین جیی خوشیه تی ئومه تی ئیسلامی و سه رکرده کانی دلخۆش بن به م مژده گه وره یه که بریتی بوو له نه هیشتنی ده ولّه تی شیعیه ی باطنی.

۴- **نه و په ندو وانانه ی که له له ناوچوونی فاطمیه کان له میسر دا و مرده گیردریشت:** ماوه ی حوکمرانی فاطمیه کان دو سه دوو هه شتا سال و شتیك بوو، به لام خیرا چوونه میژووه وه وه که نه وه ی هه رگیز تیایدا نه ژیا بن، یه که م پاشاشیان المهدی، خه لکی سلمیه بوو که ناسنگه ریکی به ربه چه له ک جوله که بوو هاته ولاتی مه غریبه وه ناوی عبیدالله ی له خۆی ناو لافی نه وه ی لیذا که خانه دانو له بنه ماله ی عه لی و فاطمیه یه (علیه السلام) وتی که نه و مه هدی، نه م باسه ش له لایه ن چه ندین زانای پایه به رزه وه گیردراوه ته وه وه کو قازی نه بو به کری باقلانی و شیخ حامد ئیسفرایینی و چه ند گه وره زانایه کی تره وه مه به ست نه وه یه که نه م لافلیده ره درۆزنه نه و درۆیه ی بۆ چوه سهر که له ولاتانه دا کردی و کۆمه لێ خه لکی خوا به رستی نه زانیش پشتیوانیان لیکردو به م شیوه یه ده ولّه ت و دهسه لاتی گرت هه ست و شاریکی دروست کرد ناوی نا مه هدی به ناوی خۆیه وه، پاشان بووه پاشایه کی گوێ بۆ گیراو که به ناشکرا خه لافه تی نه بو به کړو عومهر رت ده کاته وه له ناخیشدا بۆ باوه ری ته واوی ده شارده وه، پاش خۆشی قائیمی کوپی و دواتریش نه لمه تصور پاشان المعز، که یه که م که سیکیان بوو که بیته میسر وه قاهره ی بۆ بنیات نرا، پاش نه ویش العزیزو الحاکم و الظاهر و المستنصر و المستعلی و الأمر و الحافظ و الظاهر و پاشان الفائزو دواتریش العاضد که دوا هه مینیان بوو، کۆی گشتیان چوارده پاشاو ماوه که شیان دوو سه دوو نه وه نو نه وه نده سال بوو، هه روه ها فاطمیه کان ده ولّه مه ندرتینو پاره دارترین خه لیفه و سته مکارترین و دلپه قترینیان بوون، هه روه ک پیستری و نا پاکترین پاشا بوون، بیدعه و کاری خراپه له ده ولّه تیاندا سه ری هه لداو

^۱ کتاب الروضتین (۱۹۵/۲).

خراپه کاران نۆز بوون پیاو چاک و زانایان و خواناسانیان ناودا کهم بویه وه ، ههروهه له خاکی شامیشدا نوصهیری و دورزی و حه شیشی بلۆ بوویه وه و خاچه رسته کانیش به ته وای دهستیان گرت به سه ر که ناره کانی شامدا ته نانه ت قودسی پیروژو نابلس و عجلون و غه ورو ولاتی غه ززه و عه سقلان و کرک و شوبه ک و طبریه بانپاس و صور عشلیث و صیداو به یروت و عه ککا و صفو طرابلس و نه نطاکیه و نه و شوینانه ی که سه ر به م ناوچانه بوون هه تاوه کو ولاتی نایاس^۱ و سیس^۲، یان داگیرکردو دهستیان گرت به سه ر ولاتی نامه دور هه و رأس العین و چه ندین ناوچه ی تر، خه لکیکی زۆریشیان کوشت که ته نه ا خوی گه و ره خۆی ژماره یان ده زانی و پزای بردنی سه دان ژن و مندالی موسولمانان که له ژماره و باس نایه ت و زۆری نه مابوو ده ست به سه ر دیمه شقیشدا بگرن، به لام خوی گه و ره پاراستی، کاتی سه رده می نه وان به سه ر چوو ده سه لاتیان نه ما هه موو نه م ناوچانه گه پایه وه بۆ موسولمانان و بیباوه پانیش به سه ر شوپی گه پانه وه ته نه ا سه رشوپی ماندویتیان بۆ مایه وه^۳.

شه شه م: له بار بردنی کو ده تیه ک بۆ گێرانه وه ی ده ولته ی فاطمی:

ده ولته ت و کۆمه لگه ی نه و کاته ی میسر له قوناغی گۆرپانکاری گه و ره دا بوو، گۆرانکارییه ک که خه لافه ت و سیستم و ده زگا و پیاوانی فه رمانپه و بۆ ماوه ی دوو سه ده کاریگه ریان هه بوو له سه ر هه موو بواره کانی کۆمه لگه بۆ حوکمیکی نوێ و ده ولته یکی نوێ که سیستم و ده زگا و پیاوی ئایینی تایبه ت به خۆیه وه ده ستی داوه ته گۆرپانکارییه کی پله به ندی، نه وه بوو سه لاهه دین هه ولی پاکیشانی دلی جه ماوه ری ده دا بۆ لای خۆی و تارپاده یه کی باش سه رکه وتوو بوو، به لام هه ندی له بیر یارانی ده ولته ی فاطمی و پیاوانی و چه ند ده سته و تاقمیک که ئیمتیازات و ده سه لاتیان له ده سته دا بوو له سه ر لایه نگیری خۆیان مانه وه بۆ فاطمه کان بۆ نه و ده سته که وت و بیرو بۆ چوونانه ی که فاطمه کان نوینه رایه تیا ده کرد^۴ بۆیه نه و هیزانه که له چه ند سه ربازو نه میرو نوسه رو فه رمانبه ری دیوان و خیزانی وه زیره کانی پیشوو وه ک خانه واده ی روزه یکه و شاور پیکهاتبوون هه سته به پیلان دانا بۆ له ناو بردنی حوکمی سه لاهه دین و گێرانه وه ی ده ولته ی فاطمی^۵، عماده دین نه سفه هانیش باسیان ده کات و ده لی: کۆمه لیک له بانکخاوانی نه و ده ولته ت تونده روو ده مارگیره کۆبوونه وه و به نه یینی

^۱ ایاس: شاریکه له ولاتی نه رمه ندا له که ناری ده ری.

^۲ سیس: پایته ختی ولاتی نه رمه نه، صبح الأعشی (۱۳۴/۴).

^۳ البداية والنهاية (۴۵۷/۱۶).

^۴ صلاح الدین القائد وعصره د. مصطفى الحیاری، ل: ۱۶۸.

^۵ کتاب الروضتین فی الأخبار الدولتین (۲/۲۸۲).

سەردانی یەکتریان کرد بە نەینێ بە هیوای گەشتن بە ئاواتێک کە بوو مایەیی مەرگیان ئەو بوو خەلیفە وەزیریان دیاریکردو راو راویژی خۆیان تەواو رکدو بە شەودا خویان پێکخست، هەولێ خۆیان بۆ یەکشەست^۱ وادیارە پلانیان کە یان زۆر وردو تۆکمە بوو، خەلیفە وەزیریان دەست نیشانکردو چەند جارێک نامەیان بۆ فرەنجەکان نووسی و لە یەکیاندا داوایان لێکردن هێرش بکەنە سەر میسر لە کاتی کدا کە سەلاحەدین لە کەرك بوو هەروەها ئەوانە لە دەوری عمارەیی الیمنی زاناو ئەدیبی سوننی مەزەب کە لایەنگیری فاطمەکان بوو کۆبوونەو. هەستان بە نامە گۆڕینەو لە گەڵ فرەنجەکاندا، پیلان گیران وایان دەزانی کە نەینێ بوونی تەواوی کارەکانیان بەرەو سەرکەوتن و دەبات، بەلام نەیانزانی کە قازی الفاضل لە پێگەی دیوانی ئیشتا وە خەریکی چاودێرکردنیانە بەوردی هەتاوەکو کاتی ئاشکرکردنی پیلانەکان دێت، سەرچاوەکانیش دەربارەی ئاشکراکردنی پیلانەکان دوو چیرۆکی جیاواز باس دەکەن لە هەندێ وردەکاریدا، یەکە میان ئەو یە کە یەکیک لە نوسەرانی دیوان بەناوی عبد الصمدی کاتب، کە ملکەچی تەواوی بۆ قازی الفاضل دەنەند، بەلام رۆژنیکیان قازی بێنی و ئاوی لێنەدایەو قازیش وتی: ئەم ئەو دەگەینێ کە ئەمیش نەیارێ سەلاحەدین، پاشان ئێین نەجای واعیظی بانگ کردو ئەم مەسەلەیی بۆ باسکردو داوی لێکرد کە بە دوا داچوونی بۆ بکات، ئەویش داوی بە دوا دا چوون گەشتە راستی مەسەلە کە، پاشان قازی الفاضل ناردی بۆ لای سەلاحەدین و پێی وت: کاتژمێر ئەوێندە لای ئامادە دەبێت و ئەو باسەیی بۆ دەکەیت، ئەویش لای سەلاحەدین ئامادە بوو لە مزگەوتداو باسی مەسەلە کەیی بۆ کرد، پاشان سەلاحەدین بانگی کردو داوی روونکردنەو لێکردن، ئەوانیش دانیان بە پیلانەکاندا نا، ئەویش دەستگیری کردو فرمانی لە خاچدانی بۆ دەرکردن^۲، رێوایەتی دوو هەمیش ئاماژە بۆ ئەو دەکات کە پیلان گیران زەینەدینی کوپی نەجای واعظیان بە شدار کردووە لە پلانیان کە یانداو ئەویش سەرەتا وا خۆی پیشان دا کە لە گەڵیادایە بەلام دواتر پیلانە کە ئاشکرا کرد بۆ سەلاحەدین و داوی لێکرد مۆلکەکانی ئێین کاملی پێبەخشێ، سەلاحەدینیش رازی بوو داوی لێکرد تێکەڵاویان بکات بۆ زانیانی مەبەستەکان، ئەمیش هەموو گۆرانکارییەکانی پێراگەیانداو پاشان نێردراویکی فرەنجەکان بە دیارییە کەو هات بۆ لای سەلاحەدین و نامە یەکی ئاشکراو نامە یەکی نەینێ پێبوو بۆ پلانگیرەکان، بەم شێوە یە سەلاحەدین ئاگادار بوویەو^۳، هەروەها قازی فاضل بۆ خۆی ئاماژەیی بە وردەکارییەکانی ئەم پلانی داو کە لە نامە کە یە کدا ئاراستەیی نۆرەدینی کرد لەبری سەلاحەدین،

^۱ کتاب الروضتين فی الأخبار الدولتين (۲/۲۸۲).

^۲ القاضي الفاضل، ل: ۱۴۶.

^۳ القاضي الفاضل، ل: ۱۴۶، مفرج الکروب، (۱/۲۴۵، ۲۴۴).

ئەم نامەيەش بەلگەيە لەسەر ئاگاداری وردی لەم پلانە، بەلگە بەشداريکردنی لەپوچەلکردنەویدا، لەوانەشە ئەو ئەو کەسە دانابیت کە لەوردهکاریەکانی پیلانە کە ئاگارداری کردووە، وە کە لەنامە کەدا ئاماژە بەسیخوڕەکانی دیوانی نینشانی میسری دەکات لەفرەنجهکان و خەلکانی تر کە پەيوەندیان بەدیوانەووە هەیه^۱، هەروەها لەو نامەيەدا قازی الفاضل بەدەستی خۆی نووسی بۆ نۆرەدین بەناوی سەلاحەدینەووە دواي ئەو لیکۆلینەوانەي کە سەلاحەدین ئەنجامی دا، بەشیوەيەکی تایبەت و گشتگیر قسە لەسەرەتاکانی پیلانە کەو بەرەوپیشچوونەکانی و چۆنیتی ئاشکرا کردن و لەخاچدانی پیلان گێڕەکان لەبەردەم ماله کانیاندا دەکات^۲.

۱- سەلاحەدین بەردەوام پاش لەناوبردنی خیلافەتی فاطمیش هیشتا (سەربازانی میسر) و خەلکی ناو کۆشکی فاطمی بەدوژمنی دەوڵەت و بوونی خۆی دەزانی و چاوەپوان بوو کە هەستن بەکارێک لەدژی بۆیە هەمیشە خۆی لێدەپاراستن و چاودێری بەسەریانەووە دانابوو بەبەردەوامی ئاگادار بوو لێیان، لەگەڵ ئەوەشدا بەردەوام بەنهیتی هەموو هۆکاریکیان دەگرته بەر بۆ تۆڵە کردنەووە لێی.

۲- ئەوان هەر لەپاگەیانندی وتاری عەباسیەکانەووە هەتاووەکو دەستگیرکردنیان، لەهەموو کات و سات و سال و رۆژیکدا لەپیلانگێڕی و کۆبوونەووەدا بوون و نێردراویان دەناردە لای خاچەرستەکان بۆ هاوکاری کردنیان لەپێناو بەدیھێنانی مەبەستەکانیاندا، ئەو کارەش کە زۆر بەلایانەووە خۆش بوو پشتیان پێدەبەست ئەو نامە گۆڕینەووە بەردەوامە بوو لەگەڵ فرەنجهکاندا هەیانبوو، کەتیایدا تەماعیان دەخستە بەریان و هاتن و پێشپەرەویان لا شیرین دەکردن^۳. بەلام فرەنجهکان لەسەرەتادا وەلامیان نەدانەووە لەترسی سەلاحەدین بەلام لەهەمان کاتدا بێئومێدیان نەدەکردن لەیارمەتیدانیان لەکاتی پێویستدا.

۳- کارگەیشته ئەوێ نامەیان نووسی بۆ پاشای خاچەرستەکان لەو کاتەدا کە سەلاحەدین هەستا بەشالاوی دووھمی بۆ سەر ولاتی کرک و شوبەک بەژمارەيەکی زۆری هیژەکانیەووە، داویان لێکرد کە هەستێ بەو رۆلێ کە لەسەری رێککەوتوون و لەنامە کەیاندا نووسیویان: کە ئەو دووھووە هەلە کە لەبارەو ئەگەر عەموری بەهیژەکانیەووە بەرەو صورو أیلە پێشپەرەوی بکات ئەوێ رێ لەسەلاحەدین دەگری و بواي گەرانەووەی نامینیت و لەو کاتەشدا قاھیرە راپەرین دەکات "خەلکی ناو کۆشک و سەرجم سەربازانی فاطمیەکان لەمیسردا" و کۆمەلە

^۱ القاضی الفاضل، ل: ۱۴۶.

^۲ صلاح ادین القائد وعصره، ل: ۱۶۹.

^۳ کتاب الروضتين (۲/۲۷۸).

سودانیه کان و ئه رمه نیه کان و ئیسماعیله کان خانه واده ی سه لآحه دین و هاوکاران و پیاوه کانی له پایته خدا له ناو ده بات^۱.

به لام هۆشیاری سه لآحه دین و ئه ته کنیک و ئۆپه راسیۆنانه ی که پێی هه سته عه موری شه پرزه کرد له و کاته دا که هه وڵی ده دا جموجوڵی سه لآحه دین چاودێری بکات له نه قه بدا له باشوری ئوردن، هه روه ها چالاکی خۆی له لای ئاوه کانی الکرم له کتۆه کانی خه لیلدا راگرت له ترسی ئه وه ی که سه لآحه دین هه لی جموجوڵی هه له ی پاشا بقۆزێته وه، روویکاته ناچه کانی رۆژئاوای ئوردون و ده ریای مردوو.

۴- ناوێد نه بوونی پلانگیران: کاتێ جرج (جورج یان جور جیوس) نووسه ری نامه ی بۆ پاشا مه موری که یشته قاهیره بۆگه یاندنی نامه یه ک بۆ سه لآحه دین. (وادیاره نامه گۆرینه وه به رده وام بووه، خه یرا په یوه ندیان پێوه کردو) نامه یه کیان پێدانارد بۆ پاشا عه موری: که سه ربه رزه کان په رته وازه ن و له ناوچه جیا جیاکاندا بلآو بوونه ته وه و کاتی وه رزی دروینیه و ته نها هه ندیکیان له قاهیره دا ماونه ته وه، ئه گه ر که شتیگه لیگ بنێری بۆ هه ندی ناوچه، ئه وه فلآنه که سه ده نێری بۆ رووبه روو بووه نه وه ت و سه لآحه دین به ته نها ده مینێته وه له شارداو ئیمه ش به و کاره هه لده ستین که پێشتر له شوپشدا باسما ن کرد^۲، ئه مه ش به لگه یه کی تره له سه ره وه لدانیان بۆ سود وه رگرتن له بارودۆخی له بار، له به رئه وه ی که کۆکردنه وه ی به رو بووم له کێلگه کانه وه له و کاته دا که ئه میری ناوچه کان و سه ربه رزه کانیا ن تیا دا رووده که نه ناوچه کانیا ن بۆ وه رگرتنی پشه که کانیا ن و دابه شکردنی، ئه مه ش حاله تیکی ئاسایی و زانراوه له میژووی ناوچه که له سه ده کانی ناوه پاستدا^۳.

۵- پاشا عه موری هه رکاتێ بیویستایه بارودۆخی میسر بزانی یان په یوه ندی بکات به پلانگیرانه وه بۆ گه فته گۆکردن له گه لیاندا، جورجی نێرده ی ده نارد بۆ لای سه لآحه دین: به روا له ت بۆ ئیمه و به نه ئینی بۆ لای ئه وان بوو، ئه و پیاوه تیه ی ده خسته به رده ممان که هه رگیز ده رومان په سه ندی نه ده کردو له گه ل ئه وانیشدا ئه و شته نا په وایه ی گرێده دا که ده مانزانی، خه لکی ناو کۆشک و میسریه کانیش (سه ربه رزه کان) له کاتی ئه م کۆمه کیانه دا نێردا وایان هه بوو که ها تووچۆی ده کردو نامه ی ده برد بۆ فره نه جه کان^۴.

^۱ کتاب الروضتين (۲/۲۷۸).

^۲ کتاب الروضتين (۲/۲۷۸).

^۳ صلاح ادين القائد وعصره، ل: ۱۷۰.

^۴ کتاب الروضتين (۲/۲۸۷).

۶- سیاسه‌تی سه‌لاحه‌دین له‌م ماوه‌یه‌دا وابوو که نه‌گه‌ر هاوکارانی گومانیان له‌یه‌کێک له‌و کۆمه‌لانه‌دا بکردایه‌و ده‌ستگیریان بکردنايه‌و هه‌یج به‌لگه‌یه‌کیان له‌سه‌ریان ده‌ست نه‌که‌وتایه‌، ئازادی ده‌کردن به‌لام لێخۆش بوون چاو قایم ترو نه‌رمی نواندن توند تری ده‌کردن^۱.

۷- پیلان گێڕان له‌هه‌مان کاتدا په‌یوه‌ندیان کرد به‌(شیخ الجبل)ی سنان^۲، سه‌رکرده‌ی ئیسماعیلیه‌ نزاریه‌کان له‌ولا‌تی شامداو داوای یارمه‌تیان لێکرد به‌بیانوی ئه‌وه‌ی: که‌یه‌ک بانگه‌وازیان هه‌یه‌و جیاوازی نیوانیان نابێت به‌بایسی ئه‌وه‌ی که‌پشتیوانی له‌یه‌کتر نه‌که‌ن^۳. بۆیه‌ داوایان لێکرد که‌هه‌ستت به‌تیرۆرکردنی پاشا وه‌ک نه‌ریتی خۆیان، یان هه‌ستت به‌پیلان گێڕان دژ به‌پاشا، نێردراوی نیوانیشیان خالی ئه‌یین قرجله‌ بوو^۴ که‌یه‌کێک بوو له‌پیاوانی پیشه‌ووی ده‌وله‌تی فاطمی، وا دیاره‌ هه‌ردووکیان لای (صاحب الجبل) بوون له‌کاتی ناشکرا بوونی پلانه‌که‌دا بۆیه‌ په‌نایان برد بۆ خاچه‌رسته‌کان^۵.

۸- ناشکراش نییه‌ که‌ پیلانگێڕه‌کان په‌یوه‌ندیان کردبێت به‌پاشای صقلیه‌وه‌ بۆ ناردنی که‌شتیگه‌لێک به‌شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ یان له‌ریگه‌ی پاشای خاچه‌رسته‌کانه‌وه‌، به‌لام که‌شتیگه‌له‌که‌ پاش شکسته‌یتانی پیلانه‌که‌ گه‌یشه‌ ئه‌سکه‌نده‌ریه‌و پێکهاتبوو له‌ ۳۰۰ که‌شتیو ژماره‌یه‌کی زۆر سوارو پیاده‌ی له‌خۆ ده‌گرتو وتوشی زیانیکی زۆر بوو چونکه‌ پاشا عه‌موری له‌وشکانیدا پیشه‌ره‌وی نه‌کرد وه‌ک له‌سه‌ری رێککه‌وتبوون به‌هۆی له‌ناوبردنی توندی پیلانگێڕانه‌وه‌^۶.

۹- له‌دوايه‌مین جاری هاتنی جوړج دا به‌نامه‌یه‌که‌وه‌ بۆ دیوانی سه‌لاحه‌دین، نامه‌یه‌که‌ گه‌یشه‌ دیوان که‌ تیایدا هاتبوو^۷ له‌وه‌لگه‌ خاچه‌رسته‌نه‌ی که‌جێی گومان نین بیستومانه‌ که‌ ئه‌مه‌ نێردراوی فیل و ته‌له‌که‌یه‌ نه‌ک دۆستایه‌تی^۸ پیاوه‌کانی سه‌لاحه‌دینیش رێ و شوینی پێویستیان گرت به‌ر بۆ چاودێریکردنی به‌بێ ئه‌وه‌ی بزانی‌ت، و هه‌یج گومانیکیان له‌لا نه‌درکاند، ئه‌ویش هه‌ستا به‌په‌یوه‌ندیکردن به‌خه‌لکی ناو کۆشکی فاطمی و پیلانگێڕان و فه‌رمانده‌کانی سوپای فاطمی و کۆمه‌لێک له‌گا‌ورو جوله‌که‌کان، لێره‌دا پیاوانی سه‌لاحه‌دین توانیان چاودێریک

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه‌، (۲/۲۸۷).

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه‌، (۲/۲۸۷).

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه‌، (۲/۲۸۷).

^۴ هه‌مان سه‌رچاوه‌، (۲/۲۸۷).

^۵ هه‌مان سه‌رچاوه‌، (۲/۲۸۷).

^۶ صلاح ادین القاند وعصره‌، ل: ۱۷۲.

بخه نه ناویانه وه (که سیکمان دزه پیکرده ناویان^۱ ودهستی دایه گواستننه وهی هه واله کانیان بۆمان)^۲.

۱۰- بهم شیوهیه پرپواگهنده دهریاره ی پلانه که له ناو خه لکیدا بلآو بوویه وه و پیاوانی ده ولته تی سه لآحه دینیش له ناشکرا بوونی مه سه له که و هه لاتنی سه رانی ناژاوه که ده ترسان، بۆیه برپاری ده ستگیر کردنیان داو یه که یه که هینانیانه روو: نه ویش داوای رونکردنه وهی لی کردن و نه وانش دانیان به و پلانه دا ناو پاسا ویشیان نه وه بوو که نان برآو کراون^۳.

۱۱- له لیکۆلینه وه و دانپا دانانه کانه وه دهرده که ویت که نه وان خه لیفه و وه زیریان ده ستنیشان کردو وه ناکۆکیشیان له سه ر خه لیفه و وه زیر که وتۆته نیوان (خانه واده ی روزه یکه و شاور).

۱۲- سه لآحه دین داوای فتوای زانیانی کرد دهریاره یان، نه وانش فتوای کوشتنیان دان، کاتی سه لآحه دین دوو دلی نواند له جیبه جی کردنی نه و فتوایه دا خه لکی راویژپیکرا و فتوا ده ر داوای په له کردنیان کرد له جیبه جی کردنی حوکه که دا، نه ویش برپاری کوشتن و له خاچدانی بۆ ده ر کردن و به ده رگای کۆشک و دارخورماکانی به رامبه ریه وه هه لواسران^۴. نه و که سه به ناویانگانه ش که له سیداره دران بریتیبوون له: عماره ی کوپی عه لی یه مه نی شاعیر و عه بدولصه مه دی کاتب و قازی عویرسو داعی الدعات ئیبن عبدالقوی، قازی فاضلش به شیوه یه کی راستگۆیا نه ویستی تکا بۆ عه ماره بکات لای سه لآحه دین سه رپاری نه و دوژمنایه تیه کۆنه ی که له نیوانیاندا هه بوو به لآم عه ماره وای زانی نه مه فیله بۆیه نه و کاره ی ره تکرده وه و له گه ل نه وانی تردا له خاچ درا^۵.

۱۳- سه بهاره ت به خه لکی ناو کۆشکیش نه وه هه ر له سه ره تاوه ده ستگیر کران و پاشان گوێزرانه وه بۆ شوینی جیا جیاو کۆشکه که شی دایه دهستی العادلی برای، چونکه سه لآحه دین پنی وابوو: که نه وان هه رچه نه ده تیایدا یه هه ر ناکۆکی له سه ر به رده وام ده بیت چونکه بابه تیکه ته ماعی لینا بریت^۶.

^۱ صلاح ادین القائد وعصره، له کتاب الروضتین ل: ۱۷۲.

^۲ صلاح ادین القائد وعصره، له کتاب الروضتین ل: ۱۷۲.

^۳ صلاح ادین القائد وعصره، له کتاب الروضتین ل: ۱۷۲.

^۴ کتاب الروضتین فی أخبار الدولتین (۲/۲۸۹).

^۵ صلاح ادین القائد وعصره، ل: ۱۷۳.

^۶ کتاب الروضتین (۲/۲۹۰).

۱۴- تائيفه‌ی ئىسماعىلى له ولاتى مىسر دهر به دهر کران و دورخانه وه، ئه و خه لگه‌ی تریش که مابویه وه ئه وه له قاهره دا راگه یه نرا: که ده بی هه موو سه ربازه کان و خه لگه ناو کۆشک و سودانیه کان کۆچ بکه ن بۆ ئه و په‌ی ولاتی صعید^۱.

۱۵- لیکۆلینه وه و پشکنینه کانیش له م رووه وه سه لماندی که بانگخوژنیک له ئه سکهنده ریه دا هه یه که زۆرینه‌ی خه لگه که سوننه بوون به ناوی قدید القفاص) و بانگه وازه که شی له ولاتی شام و مىسر بلابویه وه و خه لگه ناو خاوه ن پيشه ش له سه ربازگه‌ی ئه سکهنده ریه دا به شیک له داهاتی خۆیانی پیده ده ن و ژنانیش پاره یه که زۆری بۆ ده به ن^۲. هه روه ها نوسراو پارچه‌ی زۆری لایه که به لگه یه له سه ر بیباوه‌ی ئاشکرا^۳، به م شیویه سه للاحه دین به پشتیوانی په روه ردگارو پاشان به ئارامگری و سه رکردایه تی به هیزی توانی ئه م ئاژاویه له ناو به ریت که له دهره نجامدا پالی پتوه نا بۆ گه شتن بریاریکی یه کلاکه ره وه سه باره ت به پاشماوه کانی ده وله تی فاطمی و گه ره پیاوان و ده سته و دایه ره و سه ربازو سودانیه کان^۴.

عه ماره‌ی کورپی عه لی یه مه نی شاعیر: الذهبی دهرپاره‌ی ده لیت: ئه بو محمهد، عه ماره‌ی کورپی عه لی کورپی زه دیدانی حکمی مذجی یه مه نی شافعی فرضی، شاعیر، خاوه نی دیوانی به ناو بانگ له سائی پینچ سه دو پاژده دا له دایک بووه له زبید ماویه ک خویندویتی و له سائی چلو نوډا حه جی کردووه و ئه میری مه ککه ش، قاسمی کورپی فلیته ناردی بۆ لای فائز له مىسردا ئه مپش به شیعر ستایشی کرد، بیروباوه‌پیشی روون و دروست بوو دهرپاره‌ی ئه بو به کروه عومه ر ئه وه تا عماره ئه گێرپته وه که صالحی کورپی روزه یك دانوستانی له گه لدا کرد و تی: بیروباوه‌پت چۆنه سه باره ت به ئه بو به کروه عومه ر؟ وتی پیم وایه ئه گه ر ئه وان نه بونا یه ئه وه ئیسلام بۆ ئیمه و ئیوه نه ده ماو وا ئه بینم که خۆشه ویستیان پتویسته، ئه ویش پتکه نی، چونکه پیاویکی ژیرو تینگه یشتو بوو، قسه‌ی زانایانی سوننه‌ی بیستبوو الذهبی ده لیت: ئه مه لیئورده ییه که له که سیکی له باشه وه و پتپای شیعه بوونی^۵.

هه روه ها ئیبن واصل سه باره ت به هۆکاری هۆگری عه ماره‌ی یه مه نی بۆ فاطمیه کان ده لیت: عه ماره‌ی کورپی عه لی یه مه نی زۆر ده مارگیر بوو بۆیان چونکه له یه مه نه وه هاته لایان و ئه وانیش

^۱ صلاح ادین القائد وعصره، ل: ۱۷۳.

^۲ کتاب الروضتین (۲/ ۲۹۰).

^۳ کتاب الروضتین (۲/ ۲۹۰).

^۴ صلاح ادین القائد وعصره، ل: ۱۷۳.

^۵ سیر أعلام النبلاء (۲۰/ ۵۹۵، ۵۹۶).

چاك بون له گه لیداو ده سه لاتیان پید، شه ویش شه وهی له بهرچاو بوو، مرؤفیش وهك وتراوه
(به ندهی چاكه یه) ههروه ها شه پیاوه له سه ره مه بهی شه وان نه بوو به لكو سوننی و شافیعی بووه،
كاتی فاطمیه كان له ناو چوون به جوانترین شیعر شیوهنی بۆ كردن و به زمانی داکۆکی لیده كردن
چونكه به ده ست پتی نه كرا، كاتی كۆمه لئ خه لكیش ده ستیان دایه جموجۆل بۆ گه پاندنه وهی
ده سه لات بۆیان په یوه ندهی پیه كزیدن وهك سوپاسگوزاریهك بۆ چاكه كانیان به رامبه ری و هه
شه مش بووه هۆكار بۆ له سیداره دانی^۱. وهك باسمان كرد، ههروه ها عه ماره باسی جیاوازی خۆی
ده كات لییان له پووی مه زه به وه له هۆنراوه یه كدا كه تیایدا ده لئیت:

أفَاعِلُهُمْ فِي الْجُودِ أَفْعَالُ سَنَةٍ وَأَنْ خَالِقُونِي فِي اعْتِقَادِ التَّشْيِعِ^۲

زه بیش ده رباره ی شه دم دپه شیعره ده لئیت: خۆزگه ته نها شیعه بوايه، یان شه بو به كرو
عومه ری به دل نه بوايه، چونكه ده لئین: شه وه لكه پاره ته وه و بۆ باوه پ بووه^۳، چونكه عه ماره
له شیوهنی عاضدو فاطمیه كاندا ده لئیت:

أسْفِي عَلَى زَمَنِ الْإِمَامِ الْعَاضِدِ	أَسْفُ الْعَقِيمِ عَلَى فِرَاقِ الْوَاحِدِ
جَالِسْتُ مِنْ وَزَرَانِهِ وَصَحْبَتِ مِنْ	أَمْرَانِهِ أَهْلُ الثَّنَاءِ الْخَالِدِ
لَهْفِي عَلَى حِجَرَاتِ قَصْرِكَ إِذْ خَلْتُ	يَا ابْنَ النَّبِيِّ مِنْ أَزْدِحَامِ الْوَاغِدِ
وَعَلَى انْفِرَادِكَ مِنْ عَسَاكِرِكَ الَّذِي	كَانُوا كَأَمْوَاجِ الْخَضَمِ الرَّاكِدِ
قَلَدْتُ الْمُؤْمِنَ الْخِلَافَةَ أَمْرَهُمْ	فَكَيْفَا وَقَصْرٍ عَنْ صَلَاحِ الْفَاسِدِ
فَعَسَى اللَّيَالِي أَنْ تَرُدَّ إِلَيْكُمْ	مَا عَوَدْتُكُمْ مِنْ جَمِيلِ عَوَانِدِ
يَا عَاذِلِي فِي هَوَى أُنْبَاءِ فَاطِمَةَ	لَكَ الْمَلَامَةُ إِنْ قَصُرَا فِي عَاذِلِي
بِاللَّهِ زُرْ سَاحَةَ الْقَصْرِينِ وَابْكِ مَعِي	عَلَيْهِمَا لَا عَلَى صَفَيْنِ وَالْجَمَلِ
وَقُلْ لِأَهْلِهِمَا وَاللَّهِ مَا التَّحَمْتُ	فِيكُمْ قُرُوحِي وَلَا جُرُوحِي بِمَنْدَمَلِ
مَاذَا تَرَى كَانَتْ الْإِفْرَنْجُ فَاعِلَةٌ	فِي نَسْلِ آلِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِي

من لیره دا سه رسام له عه ماره ی یه مه نی كه چۆن فاطمیه كان شه لاوینیتته وهو سوژی خۆی بۆ
بیدعه و جه ژن و كۆشكه كانیان ده رده بریت و رووبه پووی ده ولته تی سوننی نوئ له میسردا
ده وه ستیت و به رگری له فاطمیه كان و درۆكانیان ده كات كه ده لئین ئیمه له وه چه ی پیروزی

^۱ مفرج الكروب (۲۱۲/۱).

^۲ سیر اعلام النبلاء (۵۹۶/۲۰).

^۳ سیر اعلام النبلاء (۵۹۶/۲۰).

پیغمبرین، نایا که لوپه لی دونیای له ناوچوو ئەم کاره دهکات به بیرو باوه په دروستهکان به و شیوهیهی که بهعه ماره ی یه مهنی کرد یاخود نایا دیاری و به خشین و پله و پایه و اله مرؤف دهکات که دهسته برداری بیرو باوه پی راست و دروستی بیت و فرمیتسک بۆ پاشماوه ی ده ولتی فاطمی شیعیه بریتیت؟ بچیته ناو پرۆژه یه کی پیلانگتپی دژ به پرۆژه ی ئیسلامی بهرگریکار دژ به خاچیه رستان له ولای ئیسلامیدا؟ به راستی ئەمه شتیکی سهیره .

- گه مارۆی ئەسکه ندهریه :

خه لکی ئەسکه ندهریه هاوکار بون له سه رکه وتنی پرۆژه ی سوننی له میسرداو بهرگریان کرد له سه لاهه دین کاتیک که گه مارۆ دراو به ئازایه تی و پیاوه تیه کی که م وینه وه بهرگریان له شاره که کرد، موسولمانانی میسریش به شیوه یه کی گشتی و خه لکی ئەسکه ندهریه ش به تایبه تی هه میشه و بهرده وام له سه نگه ری بهرگری کردندا بوون له کیشهکانی ئوممهت له کۆن و نویدا هینده ش توانای هزری و ماددی و پینوسی به هیزو سروشتی پاکیان هیه له پیشه وه ی ئەو که سانه دا بن که بهرپه رچی پرۆژه ی شیعیه ی باطنی و پرۆژه ی ئەمریکی رۆژئاوایی بده نه وه هه ر له کۆنیشه وه میسریه یکان بهرهنگاری ده سه لاتی شیعیه ی باگنی و شالاوهکانی خاچیه رستی بوونه وته وه هاوکاری برا سوننهکانیان کردوه له رووی هزری و بیرو باوه پی سیاسی و سه ربازی و ئابوری و راگه یانده نه وه هه تاوه کو توانرا پرۆژه ی شیعیه ی باطنی له ناو بریت بۆیه ده بینین نوسه رانی شیعیه زۆر رق له دڵن بهرامبه ر به میسرو ده رباره ی خه لکه که ش ده لێن: خه لکی میسر نه فره تیان لیکراوه له سه ر زمانی داود (سلای خوی لیبیت) خوی گه وره کردوونی به مه یمون و به به راز کاتی خوی گه وره ش له بنی ئیسرائیل توپه بووله میسردا نیشته جیی کردن و هه ر که لیشیان رازی بوو له میسر دووری خستنه وه^۱. هه روه ها ده لێن: میسر خرابترین ولاته، زیندانی ئەو که سانه ی به نی ئیسرائیله که خوی گه وره لێیان ره نجا بوو^۲، هه روه ها وتویانه: دورکه وته وه له میسر تیایدا نه میننه وه چونکه توشی به د ره وشتی ده بن^۳، چهند ریوایه تیکی تریشیان هه یه سه بارت به خراپ باسکردنی میسرو قسه وتن به خه لکه که ی و خۆپاراستن لێیان و ئەم ریوایه تانه شیان داوته پال پیغمبر (ﷺ) و محمده باقرو عه لی الباقر، ئەمه رای شیعیه یه سه بارت به میسر له و سه رده مه ئیسلامییه پرشنگدارانه دا، ئەنجوومه نی شیعیه ش لیکدانه وه ی بۆ ئەم ده قانه ئەوه یه که له و کاته دا میسر

^۱ بحار الأنوار (۲۰۸/۶۰) تفسیر القمی ل: ۵۹۶.

^۲ تفسیر العیاشی (۳۰۴/۱) البرهان (۴۵۶/۱).

^۳ تفسیر العیاشی (۳۰۵/۱) البرهان (۴۵۷/۱).

^۴ بحار الأنوار (۲۱۱/۶۰) اصول الشیعه (۹۰۰/۲).

خراپترین ولات بووه، چونکه خه لکه که ی خراپترین و بئ باوه پترین خه لک بوون^۱، وادیاره ئه م ده قانه ره نگدانه وه ی رقو کینه ی شیعه یه دژ به میسرو خه لکه که ی که دهرئه نجامی رووخانی ده ولته ی ئیسماعیلی برایانه له سهر دهستی سه لآحه دین، که ههستا به پاککردنه وه ی زهوی کینانه له پیسی و بۆگه نیان، جانا یا ئه م وته تاریکانه دژ به میسرو خه لکه خۆشه ویسته که ی له کوئ و وه سیه تی پیغه مبه ر(علیه السلام) له کوئ که داوای چاکه کردن ده کات له گه ل خه لکی میسردا^۲؟! ئه مه ش ئه و کارانه یه (خوینه ری به ریز) که خه لکی ئه سکه نده ری به پی ههستان بۆ به رگریکردن له ئیسلام و ده ولته سونیه نوییه که ی له میسردا، ئه وه بوو ئه سکه نده ری به روبه پوری دابه زاندنی هیژ بووه وه له لایه ن صقلیه وه وه له رۆژه کانی کۆتایی سالی ۶۹هـ کۆتایی ته مموزی سالی ۱۱۷۴ز دا که شتیگه لی نورماندیش له دوو سه د که شتی پیکده هات و^۳ ده شلین سه دو هه شتا که شتی که په نجا هه زار پیای تیادا بوو له نیتوانیادا سی هه زار سه ریاز وه ک جیبه جیکردنی ئه و پیلانه فراوانه ی که خه لکانی لایه نگری فاطمیه کان له گه ل هه ردو پاشای به تمولوقه دیس و صقلیه دا له سه ری ریککه و تبوون به مه به سستی زیندو و کردنه وه ی خه لافه تی فاطمی^۴. له میسردا و گپانه وه ی بانگه وازی شیعه بۆ دۆخی جارانی خۆی، هه روه ها شالووی نۆرماندی له ۱۶ی ذی الحجه دا گه یشته به رده م ئه سکه نده ری به دوا ی ئه وه ی له لایه که وه پیلانه که ئاشکرا بووه و پیلان گپه کانی ناوخوا له ناو بران له لایه کیتیش هه وه پاش کۆچی دوا یی عه مووری یه که م پاشای به تمولوقه دیس. ئه وه بوو نۆرمان دهستی دایه هیژش کردنه سهر ئه سکه نده ری به توانیان چه ند که شتی که میسری نوقوم بکه ن که له و که ناره دا له نگه ری گرتبوو^۵. سوپای ئه یوبی و خه لکی ئه سکه نده ری به رگری که ی ئازایانه یان نواندو زینپۆشه کانی دوزمنیان سوتاند که له نزیك شورا که دا جیگیر کرا بوون له و کاته شدا سه لآحه دین ئاماده نه بوو له ئه سکه نده ری به داو کاتی گه یشته وه ناوی: ماندویتی و برینی جه نگاوه ره کانی ساپیژ بوو هه ریبه که یان وای ده زانی سه لآحه دینی له گه ل دایه، جه نگی ئه و که سه ی ده کرد که ده یه ویت خه لکی جه نگی ببینن^۶. ئه مه ش خاچه رسته کانی ناچار کرد که خۆیان به ده سته وه بده ن و زۆرینه یان یان دیل کران. به م شیوه یه سه لآحه دین و خه لکی ئه سکه نده ری به گورزیکی کوشنده یان

^۱ مسلم (۲/۲۹۷۰).

^۲ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۳۸۲.

^۳ تاريخ القبائل العربية في عصر الدولتين الأيوبيه والمملوكية، ل: ۸۰.

^۴ تاريخ القبائل العربية في عصر الدولتين الأيوبيه والمملوكية، ل: ۸۱.

^۵ الكامل في التاريخ له الجيش الأيوبي هوه، ل: ۳۸۳.

^۶ الكامل في التاريخ له الجيش الأيوبي هوه، ل: ۳۸۳.

وہ شان لہ خواہدانی بیروکی داگیر کاری، بہ شیوہ یک کہ جاریکی تر بیر لہ و کارہ نہ کہ نہ وہ لہ سہ ردمی سہ لہ دیندا ہر چہ ندہ بہ تہ وای وازیان لہ م بیروکی یہ نہ ہینا، و پاش سہ لہ دین بہ چارہ کہ سہ دہ یک دہ ستیان کردہ وہ بہ ہیزشکردن^۱.

- پیلانی کنز الدولہ :

لہ و پیلانانہ ی کہ رووبہ رووی سہ لہ دین بوویہ وہ لہ میسردا نہ و پیلانانہ بوو، لہ نہ سوان قوصدا روویدا لہ سالی ۵۷۰ هـ د، نہ وہ بوہ کنز الدولہ کہ کار بہ دہستی نہ سوان عہ رب بوو سودانیہ کانی کؤ کردہ وہ رووی کردہ قاہیرہ بہ مہ بہستی گہ پاندنہ وہی دہ ولتہ فاطمی، بؤ نہ مہ بہستی شہ پارہ یک زوری سہ رف کردو کؤ مہ لیک ہ واداریشی لی کؤ بووہ وہ دہ کہ سیان لہ نہ میرہ کانی سہ لہ دین کوشتو لہ گوندی (طود) یش پیاوٹک ہاتہ دہرہ وہ کہ بہ قیاس شادی ناسرا بوو ناوچہ ی قوص ی گر تہ دہستو مال و مولکی تالان کردن، سہ لہ دینیش الملک العادلی برای بہ سوپایہ کی زورہ وہ نامادہ کردو.... نہ ویش کہ وتہ پئو شادی لہ ناو بردو کؤ مہ لہ کہ ی بلاوہ پیکرد پاشان پووبہ پووی کنز الدولہ بوویہ وہ لہ ناوچہ ی طود دا. و جہنگ لہ نیوانیاندا روویداو دوی کورانی کنز الدولہ زورینہ ی سہ ریا زہ کانی ہ لاتن و مہ لیک عادلیش لہ ۱۸ ی سہ فہردا گہ یشتہ وہ قاہیرہ^۲، بہ م شیوہ یہ سہ لہ دین توانی کؤ تایی بہ ناژاوہ بینیت و نہ و خہ لکہ پہرتہ وازہ و پیلانگیرہ لہ ناو بہ ریت و کؤ تایی بہ پیلانگیرہ و ناژاوہ چیت ی بینیت و بہ تہ وای وتہ ی شاعیری بہ سہردا دہ چہ سپیت کہ دہ لیت:

على قدر أهل العزم تأتي العزائم وتأتي على قدر الكرام المكارم
وتعظم في عين الصغير صغارها وتصغر في عين العظيم العظائم^۳

جہ وتہ م: نہ و ہؤکارانہ ی کہ سہ لہ دین گرتیہ بہر بؤ لہ ناویردن مہ زہہ بوو سرینہ وہی

ناسہ واری فاطمی یہ کان:

ناسان نیبہ مہ زہہ بیک بہ تہ وای بنہ بپر بکریٹ، تہ نہا بہ گورینی سیستمی سیاسی لہ ولاتیک بہ لکو گورانکاری پتویستی بہ چہ ندین سال و گرتنہ بہری رئو شوین ہ یہ کہ تہ نہا^۴ لہ ہیزو زبروزہ نگدا خؤی نابینیتہ وہ، بؤیہ تیبینی دہ کریٹ کہ سہ لہ دین چہ ندین ہؤکارو نامرازی گرتوہ تہ بہر لہ پینا و کؤ تاییہ تان بہ بانگہ وازی فاطمی لہ میسردا، ہندی لہ م شیوازانہ ش توندو

^۱ الکامل فی التاریخ لہ الجیش الأیوبی وہ ، ل: ۳۸۳.

^۲ سیرۃ صلاح الدین لابن شداد ۴۷-۴۸ الکامل فی التاریخ، صلاح الدین علون، ل: ۳۸.

^۳ صلاح الدین عبداللہ علون، ل: ۳۸.

^۴ تاریخ الاسلامیۃ زمن سلاطین بنی ایوب، ل: ۵۶.

تیزو په کلاکه روه بوون و هه نډیکیشیان شیوازی فیل و پله به نډی پټوه دیار بوو هه نډیکیشیان هتزی سه ریازیان تبادا به کار هتړاو نه وانیش تریشیان ریگه ی بانگه وازو فیترکردن و پیسه لماندن و راکیشان له ریگه ی ده زگا کومه لایه تی و ثابینی و خیرخوازیه کان و نه و ده قفانه ی که ته رخان ده کری بؤ دابین کردنی خه رچی بؤی گرتبوویه بهر^۱ نه مهش هه نډیکن له و نامرازانه:

۱- زه لیلکردنی خه لیفه ی فاطمی العاضد: سه لآحه دین هه ستا به زه لیلکردنی که سایه تی خه لیفه ی عاضد له پیناو لاوازکردنی بیروکه ی (ولایه ت) دا که هه موو تیوړو بیروباوه په کانی نیسماعیلیه کانی له سر بنیات دهنریت و ده سه لاتداره فاطمیه کانیش لایه وه پیروزی خو یان وه رده گرن، نه وه بوو خه لیفه ی فاطمی ناچارکرد که به پټی خو ی بجیت بؤ پیشواری کردن له نجه دین نه یوبی باوکی له کاتی که شتنی بؤ میسر، سه ریاری نه و نه ریت و رسومه ی که فاطمیه کان سور بوون له سهری که خو ی له که وره یی خه لیفه ی فاطمی و ده رختنی بؤ خه لک هه تاوه کو به هو ی زور ده رکه وتنی له ناو خه لکدا پله و پایه ی دانه به زیت و بؤ نه وه ی جوړه پیروزیه کی به به ردا بکریت، ته نانه ت نه بو شامه باسی نه وه ده کات که عاضد هه تاوه کو باب الفتح به ده م نه جمه دینه وه چوو که هه رگیز شتی وایان لینه دیوو، بویه به سه بیرترین روژ له لایه ن خه لکه وه له که له م ده درا^۲، به لکو عاضد ناچار بوو که پیچه وانیه ی داب و نه ریت و بنه ماو ریوره سمه کانی ده ولت بجولیته وه و نازناوه کانی وزراء السیوف والملك الأفضل لیناو له کزشکه وه دیاری و شتی به نرخی بؤ هتینا^۳. پاشان سه لآحه دین به رده وام بوو له سهر سوکایه تی کردن به خه لیفه به که مکړنه وه ی پیگه ی روحی له نټوان لایه نگر و پشتیوانانی ده ولت ته که یدا له م بواره شدا دهستی گرت به سهر که ل و په ل و مولکی تاییه ت و نه سپه کانیدا به بیانوی پیویستی زوری پټی بؤ جیه ادرکن، ته نانه ت خه لیفه له کزتایدا ده سته رداري نه سپه تاییه ته که ی خو ی بوو که ته نها نه وه ی هه بوو به لام سه لآحه دین پوزشی هتینایه وه به وه ی که پیویستی پټی نیه، شاراوه ش نییه که نه م سوکایه تی پیکردنه به رده وام و نه نقه سته بؤ دورخستنه وه و دابړینی خه لک و ده رنه که وتنی له بونه کاند ا بوو هه تاوه کو میسرییه کان له پیری بکه ن^۴.

^۱ تاریخ الاسلامیه زمن سلاطین بني اُیوب، ل: ۵۶.

^۲ کتاب الروضتین له تاریخ میصر الاسلامیه، ل: ۶۵.

^۳ هه مان سرچاوه، ل: ۵۷.

^۴ هه مان سرچاوه، ل: ۵۷.

۲- دابه زانندن و که مکردنه وهی پله و پایهی کۆشکی خه لیفه ی فاطمی؛ سه لاهه دین کاری ده کرد
 بۆ که مکردنه وهی پله و پایهی کۆشکی خیلافه تی فاطمی، به وهی که نه میره کورده کانی
 ده ولته تی تبادا جینشین کرد نه م کاره شی بۆ دوپاتکردنه وهی روخانی ده ولته تی فاطمی بوو
 چونکه ده ولته تی فاطمی به دریزایی سه ده کانی که شه سه ندنی ناسراو بوو به (ده ولته تی
 قه یسه ری)^۱ له بهر نه وهی که خه لیفه کانیا ن له کۆشکه کانی قاهره دا نیشته جیده بوون، نه وه
 بوو له سالی ۵۶۶هـ / ۱۱۷۰زدا سه لاهه دین ده سستی گرت به سه ر کۆشکه کانی فاطمیه کاندو
 دایه ده سستی قهره قوشی خزمه تکاری پاشان سه ربازو خزمه کانی تبادا نیشته جی کردو باوکی
 کرده کۆشکی لؤلؤه وهی سه رکه ندای قاهره پاشان الملك العادل برای تبادا نیشته جی بوو
 له کاتی جینشین دانانی له لایه ن سه لاهه دینه وه^۲.

۳- نه هیشتنی وتاری فاطمی له نه زه ره داو هه لوه شانده وهی وتنه وهی هزری فاطمی تیایدا:
 زۆری نه خایاند سه لاهه دین گورزیک کوشنده ی ئاراسته ی بانگه وازی فاطمی کرد له میسردا
 نه ویش له سالی ۵۶۷هـ / ۱۱۷۰زدا بوو کاتی هه ستا به نه هیشتنی وتاری فاطمی له نه زه ره دا که
 فاطمیه کان کردبوویانه زانکویه ک بۆ بلوکردنه وهی زانسته کانی بانگه وازی شیعه ی
 ئیسماعیلی^۳. نه مه ش دوا ی نه وه هات که پۆستی قه زا (دادوهری) سپارد به سه دره دین
 عبدالملکی کوپی درباس، و کاری به مه زه به ی نه و کرد که تیایدا ریگه به دوو وتار بۆ جومعه
 له یه ک شارداو نادریت، وه ک له مه زه به ی پێشه وا شافعیدا هه یه، بۆیه وتاری مزگه وتی
 نه زه هری نه هیشت و وتاری مزگه وتی حاکی هیشته وه چونکه فراوانتر بوو، نه وه بوو بۆ
 ماوه ی سه د سال له و به رواره وه مزگه وتی نه زه ره نوێژی هه ینی تبادا نه کرا، هه تاوه کو
 دووباره له سه دره می پاشا ظاهر بیبرسدا گێدرایه وه^۴، هه روه ا سه لاهه دین نه م هه نگاهه
 بویرانه ی پشتگیری کرد به نه هیشتنی نه و دروشم و سروته ئاینیانه ی که فاطمیه کان هینایانه
 میسر به دریزایی ماوه ی حوکمرانیان به رده وام بوون له بانگو سه لاواتدانی شیعانه، پاشان
 بانگی که پانده وه سه ر مه زه به ی سوننه و به و شیوه یه به رده وام بوو^۵، هه روه ا سه لاهه دین
 نه وهی قه ده غه کرد که بانگوێزه کان کردبوویانه نه ریت و سلوویان ده نارد بۆ خه لیفه ی فاطمی

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۵۷.

^۲ تاریخ مصر الاسلامیه زمن سلاطین بنی ایوب، ل: ۶۱، ۶۰.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۹۳.

^۴ الخطط للمقریزی (۵۳/۴).

^۵ الخطط للمقریزی (۵۳/۴) تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۹۳.

له بانگدا^۱، ههروهه و تاري ههيني له مزگهوتي حاكمدا به شيوهي سوننيانه ده درا كه تي اي دا
 دوعا بۆ هاوه لان و شوينكه وتوانيان ده كرا (ر.خ) ههروهه بۆ خيژانه كاني پيغه مبه رو عه باسو
 هه مزه ي مامي، خوشي له سه ر ده ستوري عه باسيه كان جلي ره شي له به ر ده كرد^۲، گومانيش
 له وه دا كه نه هيشتني و تاري شيعانه له مزگهوتي نه زه رو په كخستني خويندني مه زه به ي شيعه
 له نه زه ردا كه له سه ر ده مي فاطمي دا گه وره ترين ناوه ند بووه بۆ بانگه وازي ئيسماعيلى
 له ميسرو جيهانداو^۳، پاشان گزپيني نه زه ر بۆ زانكويه كي سوننى و خويندن و زانسته كاني
 سوننه ت تي اي دا و به ر ده وام بووني تا نه مرؤو كۆچكر دني زاناياني سوننه بۆ خويندني
 وانه وتنه وه تي اي دا بووه هؤي بلاويونه وه ي زانسته كاني سوننه ت له ميسرو زؤريه ي ناوچه كاني
 جيهاني ئيسلا مي دا^۴.

۴- **له ناو بردن سوتاندني كتيبه كاني شيعه ي ئيسماعيلى**: سه لاه دين هه ستا به له ناو بردني
 گه نجينه كاني كۆشكي فاطمي و هه نديكي شي به دياري نارد بۆ نوره دين زه نكي و بريكي شي بۆ
 خه ليفه ي عه باسي و پاشماوه كه شي دانا بۆ فروشتن به شيوه يه ك كه نه م فروشتنه ده سالي
 خاياندا^۵، پاشان به ده ست ريبواراني هاتوو روشتوه وه گويزرايه وه بۆ ولاتاني تر^۶، ههروهه
 ده ستى گرت به سه ر كتيبه كاني بانگه وازي ئيسماعيليدا كه له كتيبخانه ي كۆشكي
 فاطمي ه كاندا هه بوو، هه ستا به سوتاندن و فرپيداني له كئوي مقطم دا، پاشان كتيبه
 نامه زه به به كاني تري به خشيه وه به سه ر گه وره زانايان و لايه نگراني ده وه ته كه يدا وه كو
 عمادي نه سفهاني و قاضي و فاضلو ابى شامه ي نه سفه هاني، نه مه ش دوپاتي ده كاته وه
 كه مه به ستى سه لاه دين ته نها سوتاندني كتيبه كاني بانگه وازي شيعه بووه^۷، ئاشكراشه
 كه كتيبه كاني بانگه وازي ئيسماعيلى له گرنگ ترين نه و هؤكارانه بوون كه بانگخوازه فاطميه كان
 به كاريان ده هينا بۆ بره و دان به بانگه وازه كه يان، ده سه لاتداراني نه يوبيش به جوړيك نه و

^۱ تاريخ مصر الاسلاميه، ل: ۹۳.

^۲ تاريخ مصر الاسلاميه، ل: ۹۳.

^۳ تاريخ مصر الاسلاميه زمن سلاطين بني ايوب، ل: ۹۷.

^۴ تاريخ مصر الاسلاميه زمن سلاطين بني ايوب، ل: ۹۷.

^۵ كتاب الروضتين (۲/ ۲۱۰) تاريخ ميسر الاسلاميه، ل: ۶۱.

^۶ تاريخ ميسر الاسلاميه، ل: ۶۱.

^۷ هه مان سه رچاوه، ل: ۶۳.

کټیټبانه یان سوتاند که له و سه رچاوه کانی بانگه وازی ئیسماعیلی ته نها ئو کټیټبانه مانوه که لایه نگرانی فاطمیه کان له یه مهن و هنددا پاراستوبیان پاش روخانی ده ولته که یان له میسرده^۱.

۵- **هه لوه شانده وهی سه رجه م جه ژنه مه زه بیه کانیان**: کاریگه ری و مه ترسی جه ژن و ماته مینی و حوسه ینییه مه زه بیه کانی شیعه له بره و دان به مه زه ب و چه سپاندنی بیرو باوه پی شیعه له دهرونی میسرپییه کاند له سه لآحه دین شاروه نه بوو بویه هه سته به هه لوه شانده وهی جه ژنه مه زه بیه کانیان و نه مه ش بووه هوی نه مانیان له میسرده، به لیزانی سیاسی و له پوانگه یه کی بیرو باوه پریانه وه له سه رینه مای قه لآچو کردنیییدعه کانی شیعه توانی ئو جه ژنه مه زه بیانه قه ده غه بکات که پیچه وانه ی قورئان و سوننه تن، بۆ ته و او کردنی ئه م هه نگاوه ش نه یوبیه کان هه سته یان جه ژن و بۆنه ئایینییه کانی سوننه له میسرده به و شیوه یه ی که تا نه مپوش به رده وامه^۲.

۶- **هه لوه شانده وهی باج و مامه له کردن به دراوی فاطمی یه کان**: هاوکات له گه ل هه لوه شانده وهی باج و رسومی فاطمیدا مامه له کردن به دراوه که شیان هه لوه شینرایه وه، به تاییه ت که مۆرکی بیروباوه پی فاطمی پیوه بوو که پشتوانی ده کرد له مافیان له خه لیفایه تیدا^۳ "لا اله الا الله، محمد رسول الله، علي ولي الله" هه روه ها ناوی خه لیفای فاطمیه کانی له سه ربوو له گه ل ده سته واژه کانی بیرو باوه پی فاطمیدا، سه رباری ئه مه شمهنه ئی له و دراوانه بۆیاده کان بوون و له جه ژن و بۆنه مه زه بیه کاند ده درا به لایه نگرانیان بۆ راکیشانیان به لای بیرو باوه پی ده ولته تدا^۴.

۷- **پاراستنی نه ندامانی خانه واده ی فاطمی**: سولتان سه لآحه دین پاریزگاری له خانه واده و مناله کانی عاضد کردو له دهره وهی کۆشک و له شوینیکی تاییه تدا داینان و پیداو یستی بۆ دابین کردن و سپاردنی به قهره قووشی خزمه تگوزاری و ژن و پیاویانی له یه ک جیا کرده وه هه تاوه کو زوو کۆتاییان پیییت^۵، دیاره سیاست و ایده خواست نه ریتی پاشاش وابوو که خانه واده ی فاطمی له لاین ئه یوبیه کانه وه بخزیننه بازنه وه، نه وه کو خه لکێک له لایه نگرانیان په یدا بییت که لایه نگرو هه وادارانیان له دهریان کۆبکاته وه بۆگه پاندنه وهی ده سه لاتیان^۶.

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۶۳.

^۲ تاریخ الشعوب الإسلامية، ل: ۶۳، ۶۴، ۶۵.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۶۶.

^۴ کتاب الروضتين (۲/۲۱۰).

^۵ تاریخ الشعوب الإسلامية، ل: ۶۶.

۸- لاوازکردنی پایتهختی فاطمی: دوی نهوهی که نهیوبیهکان ناوهندی حکومپانیان له میسر دا

گواسته وه بۆ قلعه الجبل، که کاریکی سهریازی دوریانه بوو مه بهست پیتی به هیژکردنی میسر بوو له بهرامهر هیرشهکانی فرهجهکاندا، نه مه له یان قوسته وه بۆ لاوازکردنی شاری قاهره ی پایتهختی فاطمیهکان که به دریزایی ماوهی حوکمپانیان وه ک شاریکی پاشایی تایبته به خلیفه و پیاوانی دهولته و سهریازو به پررسی دیوانهکان مایه وه، له هه مان کاتیشدا قهلاو شورایهکی سهریازیش بوو به جۆرێک که زۆرینه ی خه لگی میسر نیشته جیی فسطاط^۱ بوون، مه قریزیش به م شیوهیه له سهرلاوازکردنی پایتهختی فاطمیهکان دهویتی و دهلیت: قاهره بوو به شاری نیشته جی بوون دوی نهوهی که قهلایهک بوو په نای بۆ دهبراو کۆشکی رولیکراوی خلیفه بوو، به م شیوهیه پاش سهروهری لاوازکراو پاش ریز لێنان سوکایهتی پیکرا، نه مه ش نه ریتی پاشاکانه، هه میشه شوینه واری پش خویان دهسپرنه وه و ناوی دوزمهکانیان کویر دهکه نه وه وادیان دهسپرنه وه^۲. به لام نه م کاره ی سه لاهه دین له پیناو خواو سهرخستنی پیته مبه ره که یدا بووه (عَلَيْهِ السَّلَام).

۹- زیندوکردنه وهی مه سه له ی ساخته بوونی گیرانه وهی ره چه له کی فاطمی بۆ خانه واده ی

پیته مبه ره (عَلَيْهِ السَّلَام): له گه ل له ناو بردنی که له پوری فاطمی له لایان نهیوبیهکانه وه ههستان به زیندوکردنه وهی مه سه له ی ساختهکردنی گیرانه وهی ره چه له کی فاطمی بۆ خانه واده ی پیته مبه ره (عَلَيْهِ السَّلَام)، ررونکردنه وهی نه وهی که فاطمیهکان له بنه چه یه کی جوله که یان ناگرپه رسته وه سهرچاوه دهگرن، به م شیوهیه ش به رده وام بوون له هه لته کاندنی نه و پالپشته شه رعیه (ساخته کراوه ی) خیلافه تدا، هه روه ک زانایانی باوه پ پیکراویش به سوپاسه وه هه ولی زۆریان بۆ په رده هه لمالین له سهر ره چه له کیان، له و زانایانه ش ئیبن خه له کان و ئیبن اُبی شامه و ئیبن واصل و هتد، نه مانیش ناوی (نه وه ی عوبه ید) یان لێناون وه ک ئاماژه یه ک بۆ عوبه یداللهی کورشی مه یمونی کوپی القداحی ناگرپه رست، ته نانه ت نه بو شامه ناگادارمان ده کاته وه که کتیبیکی سهریه خۆی داناوه تیایدا ساخته بوونی ره چه له کی فاطمیهکان ده سه لمینیت^۳، هه روه ها نه بو شامه له کتیبی الدوختین چه ند لاپه ره یه کی دورو دریزی

^۱ العمارة العربية في مصر الإسلامية، ل: ۳۲۴ - ۳۲۶.

^۲ تاریخ مصر الإسلامية، ل: ۷۶.

^۳ کتاب الروضتين له تاریخ میصر الإسلامية وه، ل: ۷۰.

ته‌رخانکردوه بۆ روونکردنه‌وه‌ی ساخته‌بوونی گه‌پاندنه‌وه‌ی په‌چه‌له‌کیان بۆ خانه‌واده‌ی پیرۆزی پیغه‌مبه‌ر (علیه‌السلام).^۱

۱۰- به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر راوه‌دوونانی پاشماوه‌کانی شیعه له‌شام و یه‌مه‌ندا: به‌م شیوه‌ی نه‌هلی سوننه‌ت به‌په‌رایه‌تی نوره‌دین مه‌حمود ده‌وله‌تی فاطمیان له‌ناو برد به‌که‌له‌پورو پاشماوه‌کانیشیه‌وه، نه‌وه‌بوو پاش راوه‌دوونانی شوینکه‌وتوانیان له‌میسردا شیعه‌گه‌ری که‌مبوویه‌وه به‌ره‌و خۆشاردنه‌وه‌و به‌نه‌یتی بوون رویشته، نه‌مانی مه‌زه‌بی شیعه‌ی ئیسماعیلیش له‌میسردا هاوکاتبوو له‌گه‌ڵ جیگییر کردنی سوپای نوره‌دین له‌سالی ۵۶۴ه‌/ ۱۱۶۸ز دا هه‌روه‌ها نه‌یوبیه‌کان به‌فه‌رمانی سه‌لاح‌دین به‌رده‌وامبوون له‌ناوبردنی بانگه‌وازی ئیسماعیلی له‌میسرویه‌من و شامدا درێژه‌یان دا به‌و هه‌ولانه‌ی که‌ غه‌زنه‌وی و سه‌لجوقی و زه‌نکیه‌کانی ده‌ستیان پێکرد بۆ رووبه‌رووبونه‌وه‌ی بانگه‌وازی شیعه‌گه‌ری و بلالوکردنه‌وه‌ی بانگه‌وازی سوننی له‌ئێران و شامدا، هه‌روه‌ها شیعه‌گه‌ری ورده‌ورده له‌میسردا به‌ره‌و لاوازی ده‌چوو هه‌تاوه‌کو به‌ته‌واوی خه‌لکه‌که‌ی هاتنه سه‌رمه‌زه‌بی نه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت.^۲

بێگومان نه‌و ری و شوینانه‌ی که‌ سه‌رانی نه‌هلی سوننه‌ت وه‌ک نوره‌دین و سه‌لاح‌دین گرتیان به‌ر بۆ به‌ره‌نگاریبونه‌وه‌ی هه‌ژموونی شیعه رافزی زیندوکردنه‌وه‌ی مه‌زه‌بی سوننه‌ت به‌ره‌می باشی هه‌بوو، توانی مه‌زه‌بی شیعه‌ی رافزی ببنێر بکات به‌شیوه‌یه‌کی ته‌واو، نه‌مه‌ش تیگه‌یشتنی قول و وردی نه‌وان ده‌سه‌لمیته‌ی له‌کاتیگدا که‌ ئوممه‌ت زۆر پێویستی به‌و کاره هه‌بوو نه‌وانه مه‌زه‌بیانه‌ش که‌لیوه‌ی فێر بین نه‌وه‌یه که: ریشه‌کێشکردنی بیدعه له‌کۆمه‌لگه ئیسلامیه‌کاندا پێویستی به‌ تێپه‌وانینیکی گشتگیرو پرۆژه‌یه‌کی تێروته‌سه‌ل هه‌یه بۆ زیندوکردنه‌وه‌ی ئیسلامی دروست و به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی بیری باطنی و په‌روه‌رده‌کردنی ئوممه‌ت له‌سه‌ر سه‌ندنه‌وه‌ی مافه‌کانی و به‌ره‌نگاریبونه‌وه‌ی داگیرکه‌ره خاچه‌رسته‌کان، هه‌روه‌ها سه‌لاح‌دین و نه‌یوبیه‌کان سودمه‌ند بوون له‌ئه‌ه‌ژموونی نوره‌دین له‌بوازی زیندوکردنه‌وه‌ی سوننه‌و به‌ره‌نگاریبونه‌وه‌ی شیعه‌گه‌ری و ئاماده‌کردنی ئوممه‌ت بۆ به‌رگریکردن و سه‌ندنه‌وه‌ی مافه‌کانی له‌دوژمنان، بۆیه سه‌لاح‌دین له‌بۆشاییه‌وه ده‌ستی پێنه‌کرد به‌ئکو سودی له‌و هۆکارانه وه‌رگرت که نوره‌دین ده‌یگرته به‌ر وه‌ک دامه‌زاندنی خۆپێندنه‌گه‌ی سوننی و یانه‌ی فه‌رموده قه‌زاوت کردن به‌پێی مه‌زه‌بی سوننی و هاندانی سۆفیگه‌ری سوننی و دانانی وه‌قف بۆ ده‌زگا‌کانی کۆمه‌لگه‌ی مه‌ده‌نی و

^۱ کتاب الروضتين (۲/ ۲۱۴ بۆ ۲۲۳).

^۲ تاریخ میصر الاسلامیه، ل: ۷۶.

سەرپەرشتی کردنی راستەوخۆی خۆی بۆ دنگەکان و بەکارهێنانی حەسبە (چاودێری) و بلۆکردنەوهی بیرو باوەڕی ئەهلی سوننەت، ورده کارییه کانی ئەم باسەش بەپشتیوانی پەرەدگار لەباسی دەوڵەتی ئەیوبیدا درێژە پێدەدەین، هەر وهه لایکۆلەر محمد حمدان خالد القیسى ههستاوه به پێشکهشکردنی نامهیهکی ماستەر له زانکۆی یهروکی ئوردوندا سهبارهت به کاریگهری ههول به رهوهردهیه کانی سهلاحه دین له گۆڕینی واقعی کۆمه لگهی میسریدا که ده کریت له و باره دا سودی لیوه ربگیریت، به یه کخستنی ناوچه که له سالی ۵۶۹ هـ / ۱۱۷۴ زدا له میرنشینی نوره دیندا، ئەم میرنشینه ناوچه کانی سودان و حجازو یه مەن و میسری گرتەوه و رۆژه لاتی نیسلا می کرد به یه ک دەوڵەت که فرمانی له یه ک سه رکرده وه وهرده گرت، که به تامه زۆرییه وه بۆ ئەو نامانجه ستراتیژییه ده پوانی که له سه ره تای حوکم پانییه وه هه ولی به دیه تانی ده دا که بریتی بوو له ئازادکردنی ولاتی شام له فره نجه داگیر که ره کان^۱ ئەم نامانجهش به ره و به دیه تان ده پۆشت بۆیه فرمانی دا به دروستکردنی مینه بریکی گه وه بۆ مرگه وتی ئەقسا هه تا وه کو له گه ل خۆیدا بییات کاتیک که به رێدکه ویت بۆ ئازادکردنی قودس^۲، نامه یه کیشی نووسی بۆ سه لاحه دین و فرمانی پیکرد به سه رکردایه تی سوپای میسره وه که بکه ویتته رێ هه تا وه کو له قه لای که رکی فره نجییه کاندای پێی بگات^۳، سه لاحه دینیش به و شیوه یه ی که نوره دین وتی و ئابلقه ی قه لای شوبکی (له باشوری که ر) داو کاتئ نوره دینیش به مه ی زانی له دیمه شقه وه به ره و باشور که وته پێ هه تا وه کو بگات به سه لاحه دین، به لām پێش گه یشتنی به سه لاحه دین نامه یه کی لیوه به ده ست گه یشت که باسی له تیکچوونی بارودۆخی میسر ده کردو مه ترسی خۆی پیشانده دا له ده سترگرتنی نه یارانی به سه ر کاروباره کانیدا، که پێویست ده کات بگه رپته وه بۆی بۆ سه قامگیرکردنی بارودۆخ تیایداو سالی داهاتوو ده گه رپته وه بۆ جیهاد کردن له گه ل نوره دیندا^۴. دیاره نوره دین زۆر گرنگی ده دا به هه لکه ندنی بێبا وه پان و ده رکردنیان له ولاتی شام کاتئ هه ندئ گه نجینه ی کۆشکی فاطمییه کانی پێگه یشت له گه ل پێشه سازه ده گمه نه کانی زێرو مرواری، وتی: سویند به خوا پێویستمان به م پاره یه نیه و هیچ پێویستییه کی پێ پرناکه یه وه، ئەو ده زانی که ئیمه ئەگه ر پێویستمان به زێر بوایه له میسردارێزمان تیادا سه رف نه ده کرد، به لām ئەو ده زانیته که سه نگه ره کانی شام پێویستی به پاره و

^۱ دور نورالدین فی النهضة الأمة، ل: ۱۱۸.

^۲ هکذا ظهر جیل صلاح الدین له دور نورالدین فی النهضة الأمة، ل: ۱۱۸.

^۳ دور نورالدین فی النهضة الأمة، ل: ۱۱۸.

^۴ الباهر ل ۱۵۸ دور نورالدین فی النهضة الأمة، ل: ۱۱۸.

پیاوو کۆمهکی هیه بۆ هه لکه دندی بێ باوه پان له ولاتی شام^۱. واته ئه وه مه به سستی له پاره و پیاوو ته نها ریشه کیشکردنی بیباوه پانه له که ناره کانی ئه وه ولاته^۲. بپیاره سه لاهه دین له گه ل نوره دیندا هاوړابوون له ئامانجه ستراتیژی یکاندا به لام له تیکچوونی بارودۆخی میسر ده ترسا، بۆیه به پله ی یه که م خه می ریکخستنی کاروباری میسری بوو پاشان خه می مه سه له ی شامی ده خوارد، بۆیه ناچار بوو بگه پێته وه بۆ میسر، وادیاره نوره دینیش بیری له وه ده که وه که به سوپاکه یه وه بچپته میسرو گه مارۆی خاچه رسته کان بدات، سه لاهه دینیش هه سستی به مه کردبوو بۆیه خزمه کانی خۆی که له ناویاندا نه جمه دینی باوکیشی شهاب الدینی حارمی مامی^۳ هه بوو کۆکرده وه له گه ل چه ند فه رمانده یه کی سوپادا و راویژی پیکردن ده رباره ی نیه تی نوره دین بۆ هاتنه ناو میسره وه له سه ر کارلا بردنی سه لاهه دین تیایدا، ئه وه بوو یه کێک له براراکانی پیشنیاری کرد که خۆی ئاماده بکات بۆ کوشتاری نوره دین ئه گه ر به ره و میسر هات، هه ندێ له ئاماده بوایش هاوړابوون له گه لیدا، خیرا نجمه دینی باوکی سه رزه نشتی ئه وانه ی کردو وتی: من باوکتم و ئه ش شهاب الدینی خالته و ئیمه له هه موو ئه مانه ی که لیره ن زیاتر تۆمان خۆش ده وێ، سویند به خوا ئه گه ر من و خالته نوره دین ببینن ناتوانن هیچ کاری: بکه ین جگه له ماچکردنی زهوی له به ر پێی داو ئه گه ر فه رمانمان پێبکات به دین له گه ر دنت ئه وه ئه و کاره ده که ین جا ئه گه ر ئیمه وایین، ده بی خه لکی تر چۆن بیت؟ هه موو ئه م ئه میرانه ش که لای تۆن ئه گه ر نوره دین ببینن ناتوانن به سه ر ئه سپه کانیانه وه خۆیان بگرن، ئه م ولاته ش مولکی ئه و، ئیمه جیگیرو خزمه تگوزاری ئه وین، جا ئه گه ر بیه وێ له سه ر کار لات به ریت گوپراهی ئی ده بین، رای باشیش ئه وه یه که نامه یه ک بنوسی له گه ل نێرده یه کدا بینیری و تیایدا بلێت: بیستومه که تۆ ده ته ویت بکه ویته پێ بۆ ده ست گرتن به سه ر ئه م ولاته دا، نازانم که ی پێویست به وه ده کات، ده توانی به ریزت نێردراویک بنیتریت و ده سپێک بخاته مله وه و به مه ینت بۆ لات، چونکه هیچ که سیك نییه لی ره ریکری ئه وه بکات^۴. پاشان به ئاماده بوونی وت: هه ستن به رۆن، ئیمه خزمه تگوزاری نوره دینین، هه رچی ده یه وێ با بیکات، ئه وه بوو له سه ر ئه م پراهه کۆتاییان به دانیشتنه که هینا و زۆریه یان ئه م هه واله یان بۆ نوره دین نووسی^۵، کاتی نه جمه دین به ته نهایی له گه ل سه لاهه دینی کوپیدا مایه وه و پێی وت: تۆ نه زان و که م زانیاریت، ئه و خه لکه زۆره

^۱ کتاب الروضتين له الجيهاد والتجيدوه، ل: ۲۱۳.

^۲ الجيهاد والتجيد، ل: ۲۱۳.

^۳ دور نورالدين في النهضة الأمة، ل: ۱۱۸.

^۴ کتاب الروضتين (۲/۲۲۸).

^۵ کتاب الروضتين (۲/۲۲۸).

کۆده که یته وه رازی دلی خۆتیان بۆ باس ده کهیت، ئه گهر نوره دین ئه مه هه واله بیستی که تۆ ده ته وی ئه مه ولاته ی لی قه ده غه بکهیت، ئه وه خۆی یه کلایی ده کاته وه و بۆت رووده کاته ئیره، ئه گهر پووش بکاته ئیره ئه وه خه لکه ی که لیره دا کۆتکردنه وه یه کیکیان نابینی پشتیوانیت لیبکات و راده ستی نوره دین ده کهن، به لام نیستاو دوا ی ئه مه مجلسه هه موویان نامه ی بۆ ده نوسن و باسی قسه که ی منی بۆ ده کهن تۆش ده بی ئه وه کاره بکهیت و نامه ی که به مه جۆره بنوسی: بۆچی خۆت زه حمهت ده ده ی؟ ته نها خزمه تکارێک بنیره و گوریسیک بخاته ملمه وه دیم، ئه گهر ئه مه بیستییت ئیتر نایهت و به کاری تره وه سه رقال ده بییت^۱.

وه که ده رده که ویته نه جمه دین ئه یوب خۆشه ویستی و گوێرا یه لیه کی زۆری هه بووه بۆ نوره دین زه نک ی ئه وه بوو سه لاهه دینیش به گوئی رایه که ی باوکی کرد، کاتێ نوره دین (ره حمه تی خوا یی لی بیته) مه سه له که ی به مه شیوه یه بینی ده ست به رداری نیه ته که ی بوو مه سه له که ش به و شیوه یه ده رچوو که نه جمه دین ده یوت^۲، له سه ره تای سالی ۵۶۸هـ/ ۱۱۷۳ز پاش گه پانه وه ی نوره دین له ئازره به یجان و ئه رمینیا بلوکراوه یه کی به ده ست گه یشت له خه لیفه ی موصل و جه زیره و ئه ربیل و خلاط و شام و ولاتی قلج ئه رسه لان و میسره وه له مانگی شه والی هه مان سالی شدا سه لاهه دین به سوپاکه یه وه به ره و الکک که وته پێ و ئابلقه ی به سه ردا سه پاندو نوره دینیشی ئاگادار کرده وه سه بارهت به هاته نه ده ره وه ی بۆ جیبه جکردنی ریککه وته که ی سالی پێشو ئه وه بوو نوره دینیش له لای خۆیه وه دیمه شقی به جیه یشت و به ره و سه لاهه دین که وته رێ کاتێ گه یشته الرقیم له ناوه راستی ئوردندا نامه یه کی له سه لاهه دینه وه پێگه یشت که تیایدا ئاگاداری کرده وه که باوکی له میسر نه خۆشه و ده ترسیته بمریته و میسریه کانیش ئه وه له بقۆزنه وه و ده ست بگرن به سه ر ولانداو خۆیان تیایدا قایم بکه ن بۆیه ناچاره بگه پته وه بۆ میسر^۳. کاتێ نوره دین به مه ی زانی وتی: پاراستنی میسر گرنگتره لامان له شوینه کانی تر^۴. پشان زۆری نه خایاند مه ترسیه کانی سه لاهه دین هاته دی و شوپشیکی گه وره دژی به رپا بوو به سه رکردایه تی جه وه ری ئه مینداری خه لافهت پاش ئه وه ش پیلانیکی گه وره به رپا بوو که عه ماره ی یه مه نی و لایه نگرانی تری مه زه بی شیعه تیایدا به شدار بوون که پێشتر ئاماژه مان پێداو له سالی ۵۶۸هـ نوره دین چه ند هێرشیکی کرده سه ر خاچه رسته کان عیمادی ئه سفه هانیش له گه ل الملك العادلدا بوو نوره دین پێی وت: چۆن وه سفی

^۱ کتاب الروضتین (۲/۲۲۹).

^۲ هه مان سه رچاوه (۲/۲۲۸).

^۳ هه مان سه رچاوه (۲/۲۲۸).

^۴ هه مان سه رچاوه (۲/۲۲۸).

نعمه دهكهی كه روویدا؟ نهویش بههؤنراوهیهك ستایشی كردو نهه هؤنراوهیهش دهربارهی
بهرگریكردنی نورهدين بوو له حۆران و تیایدا دهلن:

وبَدَّت بعصرک آية الإحسان	عقدت بنصرک رایة الإمان
الصيد اللیوث وفارس الفرسان	یاغالب الغلب الملوك وصائد
حزت الفخار على دوي التيجان	یا سالب التيجان من أربابها
في كل إقليم بكل لسان	محمود المحمود ما بين الوری
أقسمت مالک في البسيطة ثان	یا واحدا في الفضل غير مشارک
لك مؤذن أبدا بكل أمان	أحلی أمانیک الجهاد وإنه
حرب لقمع المشركين عوان	کم بکر فتح ولدته طباط من
قد سار في الآفاق و البلدان	کم وقعة لك بالفرنچ حدیثها
وقرت رأس برنسهم بستان	قمصت قومصهم رداء من ردي
بالذل في الأقياد والأسجان	وملکت رق ملوکهم وترکتهم
وسحبتهم هونا على الأذقان	وجعلت في أعناقهم أغلاهم
والبيض تخضب بالنجيع القاني	إذ في السواوغ تحطم السمر القنا
والهام رقص عوالي المران	وعلى غناء المشرقية في الطلي
نار تألق من خلال دخان	وكان بين النقع لمع حديدھا
فيه بري الصارم الطمان	في مآزق ورد الوريد مکفل
لتنوب عنها أنجم الخرصان	عطى العجاج به نجوم سمائه
طرق الضلال ومركب الطغيان	أو م کفاهم ذاک حتى عاودوا
لما أتيت بواضح الرهان	وجلوت نور الدين طلّمة کفرم
والرأي قبل شجاعة الشجعان	وهزمتهم بالرأي قبل لقاتهم
والکفر منك مضعضع الأركان	أصبحت للإسلام رکنا ثابتا
الماضي وشدت مباني الأيمان	قوضت الناس الضلال بعزمک
لله في سر وفي إعلان	قل أين مثلك في الملوك مجاهد
لكن وثقت بنصرة الرحمن	لم تلقهم ثقة بقوة شوكة
لا يستقل بثقله الثقلان	ما زال عزمک مستقلا بالذي
ما كان في وسع ولا إمكان	وبلغت بالتأييد أقصى مبلغ

دانت لك الدنيا فقاصيهـا إذا	حققته لنفاذ أمرك داني
فمن العراق إلى الشام إلى ذرا	مصر إلى قوص إلى أسوان
لم تله من باقي البلاد وإنما	ألهاك فرض الغزو عن همدان
للروم والإفرنج منك مصائب	بالترك و الأكراد و العريان
أذعنت لله المهيمن إذ عنت	لك أوجه الأملاك بالإدعان
أنت الذي دون الملوك وجدته	ملان من عرف ومن عرفان
في بأس عمرو في يسالة حيدر	في نطق قسى في تقى سلمان
سر لو أن الوحي ينزل أنزلت	في شأنها سور من القرآن
فاسلم طويل العمر ممتد المدى	صافي الحياة مخلد السلطان

۱۱- دهست گرتن به سهر مه غریبی نزیکداو لکاندنی به میرنشینی نه یوبیه وه: سه لآحه دین کاری ده کرد له پیئاو به هیژکردنی نه وه دهستکه وتانه ی که له میسردا به دهستی هیئا، هه تاوه کو کتو پر له دهستی نه دات، هه وله کانیشی به لکاندنی مه غریبی نزیک به میسر وه کو تایی پیئات، نه وه بوو باکوپی نه فریقا له سه رده می یه که مین فتوحاتی ئیسلامیه وه لکابوو به میسر وه، بۆیه سروشتی بوو که سه لآحه دین چاو بپریتته ولاته کانی له لایه که وه بۆ سود وه رگرتن له و سامانانه ی که تیایدا یه، نه مه له لایه ک له لایه کی تریشه وه به هوی نه و پیگه به هیژه ی که هه یانبوو بۆ پاراستنی سنوری رۆژئاوای میسر، نه وه بوو له سالی ۵۶۸ هـ د/ ۱۱۷۳ زدا سه لآحه دین هیژکی سه ریازی نارد بۆ مه غریبی نزیک به سه رکردایه تی شرف الدین قهراقوش، خزمه تکاری مظفر تقی لدین عمری کوپی شاهنشاهی کوپی نه یوب، نه ویش چوو وه طرابلس و برقه وه هندئ ناوچه ی مه غریبی نزیک وه ک قابس به لام نه که یشته مه دیه و صفاقس و قفصه و تونس^۱.

۱۲- لکاندنی یه مه ن به میسر وه: لکاندنی یه مه ن به میسر وه له چوارچیوه ی نه وه نه خشه یه ی نوره دین دابوو که مه به ست پیتی یه کخستنی به ره ی ئیسلامی بوو بۆ رووبه پوو بوونه وه ی هیژشی خاچپه رستی^۲، نه م سیاسه تی لکاندنی یه مه ن به میسر وه له لایه ن سه لآحه دینه وه بووه هوی:

^۱ تاریخ الأیوبیین فی المصر وبلاد الشام، ل: ۴۶.

^۲ تاریخ الیمن الاسلامی د. محمد عبده السرودی ل: (۲۱۱).

- ا- تهنگ هه لچنین به لایه نگرانی فاطمی کان به تایبته که والی یه مهن عبدالنبی کوپی مه هدی شیعه یه کی سهر به خه لیفه ی فاطمی بوو له میسردا.
- ب- به هۆیه وه سه لآحه دین توانی پاراستنی سنوره کانی باشوری میسر مسۆگهر بکات: له بهر ئه وه ی که لکاندن یه مهن که به دهروازه ی ده ریای سور داده نریت له باشوره وه، ده سه لآتی سه ربازی و بازگانی به سهر هه ریمه کانی باشوردا مسۆگهر ده کات و نه گهری نزیکبونه وه ی نیتوان خاچه رستان که به هیوای ده ستگرتن به سهر ده ریای سورو حه به شیه کاندای که ئاینی گاوریان هه بوو دوورده خاته وه ههروه ها بۆ ئه وه ی نه که ویتته بهر پلاری خاچه رسته کان له که ناری ده ریای ناوه پاست له باکو رو حه به شیه کان له که ناره کانی ده ریای سور له باشوره وه.
- ۱۳- یه مهن له و کاته دا به قۆناغی نا ئارامیدا تیبه پی ده کردو ململانی سی سیاسی و ئاینی و مه زه به ی زۆری بۆ هینابوو، به تایبته له نیتوان زبیدو سه نعا، هه ره وه ها درۆز نیکیش پهیدا بوو که لافی ئه وه ی لیده دا که مه هدی چاوه پوانکراوه که ئه ویش عبد النبی کوپی مه دی بوو توانی ده ست بگریته به سهر یه مه نداو وتاری به ناوی خۆیه وه ده خوینده وه دوای ئه وه ی وتار خوینده وه ی بۆ عه باسیه کان نه هیشته و خۆی ناونا (ئیمام) و له سهر گۆپی باوکی گومه زیککی گه وری دروست کردو فه رمانی کرد به خه لکی یه مهن که حه جی بۆ بکه ن و ریگریکردن له چون بۆ حه ج بۆ مه ککه.
- ۱۴- سه لآحه دین ویستی سنوریک بۆ ئه م سه رکیشانه دابنیت که هه ره شه له یه کیتی موسلمانان ده کات به تاتیبه ته که خه لکی یه مهن داوای به ده مه وه چونیان لیکرد^۱ هه رچۆنیک بیت ئه و: سه لآحه دین سهریه یه کی به ریخسته به سه رکردایه تی شمس الدوله توران شای برای گه وری که چووه مه ککه و پاش ئه نجامدانی عومره به ره و زبید به ریکه وتو ده ستی به سه ردا گرت پاشان به ره و عه ده ن به ریکه وتو ده ستی به سه راگرت و ریگری له تالانکردنی کرد له لایه ن سوپاکه یه وه و وتی: ئیمه نه هاتووین بۆ ویرانکردنی ئه م ولاته به لکو بۆ ئاوه دانکردنه وه ی هاتووین، پاشان به ره و قه لآو شورا کانی تر به ریکه وتو هه موو یه مهنی به ته واوی ئازاد کردو وتاری به ناوی خه لیفه ی عه باسیه وه خوینده وه^۲، عبدالنبی لافلیده ری ئیمامه تی کوشت و یه مهنی لی^۳ رزگار کردو گه پاندیه وه دۆخی جارانی^۴، پاشان شمس الدوله ش نامه یه کی بۆ پاشا ناصر صلاح الدین نووسی و هه والی سه رکه وتنی پیداو به قه زلی خوای زانی، سه لآحه دینیش

^۱ تاریخ الأیوبیین فی المصر وبلاد الشام، ل: ۴۶.

^۲ الطريق الی بیت المقدیس، ل: ۹۶.

^۳ الطريق الی بیت المقدیس، ل: ۹۶.

ئەو ھەواللەي نووسى بۆ نوردەدين، ئەيش نامەي نارد بۆ خەلىفەي عەباسى و مژدەي نازادکردنى يە مەن و خویندەنەوئى و تار بۆ خەلىفەي پېدا^۱.

۱۵- نازادکردنى ولاتى نەوبە (سودان): نەوبە لەو کاتەدا شانشىنچى گاور بوو پايتەخنەكەشى شارى دنقلە بوو كە دەكەوئتە سەرەوئى نىلو پەيوەندى پتەوى لەگەل ميسردا ھەبوو لەكاتى فتوحاتى ئىسلامىيەو كاتى دەولەتى ئەيوپىش لەميسردا دروست بوو، سەلاخەدين ويستى ولاتى نەوبە نازاد بکات لەپېناو پاراستنى ميسر لەوئى لەباشورەو دەستدرىژى بکريته سەر، بۆيە توران شای براى نارد لەمانگى جەمادى دووئى سالى ۵۶۸هـ/كانوونى دووئى ۱۱۷۳زدا نارد بۆ ولاتى نەوبەن ئەو ھەبوو ئىبرىمى رزگار کردو دەستكەوت و دىلى نۆزى ھەبوو پاشان گەپايەو بۆ قوص، ئىسلام چوو چەند شوئىنچىكەو كە پېشتەر ئەسپى موسولمانەكان پىسى نەنابوو ناويەو ئىبراهيمى كوردى كرد بە والى تيايدا^۲، ئەم نازادکردنەش ھۆكارىك بوو بۆ نەھىشتنى ئەو بەرپەستانەي كە پىگر بوون لەبلاو بوونەوئى ئىسلام لەو ناوچەيەدا^۳.

ھەشتەم: راستى ساردى نىوان سەلاخەدين و نوردەدين:

مىژوونوسان باسى پەيوەندى نىوان سەلاخەدين و نوردەدينان کردو، ئىبن ئەشیر ئەبو شامە لەئىبن طى يەو ھۆكارەكانى ئەو ساردى باس دەكەن كە كەوتوتە نىوان نوردەدين و سەلاخەدينەو لەسالى ۵۶۷هـ دا كاتى رىككەوتن لەسەر گەمارۆدانى الكرك و پاشان سەلاخەدين پاشەكشەي كرد پېش گەشتنى نوردەدين^۴، لەئىبن الأثير و ئىبن أبى طى يشەو كۆمەلىك مىژوونوس ئەم باسەيان گىزاو تەو^۵، كۆمەلنى نوسەرى ھاوچەرخىش ئەم باسەيان گویزاو تەو بەبى بزارکردن و زیادەروپیان کردوو لەلىكدانەو و لىكۆلینەو لەھۆكارەكانى ساردى نىوانیان و دەرئەنجامەكانىداو پەيوەندى نىوان سەلاخەدين و نوردەدينان بەشپەيوەكى دوژمنكارانە لىكداو تەو، لەو قسانەش كە کردو يانە گوايە ھەريەك لەسەلاخەدين و نوردەدين لەيەكتر ترساون و سەلاخەدين ھەولى داو بۆ رزگار بوون لەدەسەلاتى نوردەدين و دەيوست ناوچەي الكرك وە بەرپەستىك لەنىوانیاندا

^۱ الطريق الى بيت المقدس، ل: ۹۶.

^۲ تاريخ الأيوبيين في مصر وبلاد الشام، ل: ۴۶.

^۳ جيهاد الأيوبيين والمعاليك ضد الصليبيين والمغول د. فرستال ۵۲.

^۴ الباهر (۱۵۸، ۱۵۹) كتاب الروضتين (۲/۲۲۷).

^۵ نورالدين زنكي في الأدب العربي، ل: ۱۱۶.

بمبیتتہو، نورہ دینیش خوی بہ ہالہ زانیوہ لہ ناردنی ٹہ سہ دہ دین و سہ لآحہ دین بۆ میسرو
وہ سفکردنی نورہ دین بہ دوژمنی سہ رسہ ختی سہ لآحہ دین و چہ ندین شتی تر^۱.

نہم بۆچونہ نارہوایانہش تہنہا لای ئین طیء وئین اثیر باسکراوہ:

ہەرچی ئین آبی طی ئہوہ ہہوئی داوہ بہو درۆزنی و فیلبازیہی کہ پیناسراوہ تانہ بدات
لہ پە یوہندی نیتوان ئەم دوو پیاوہ، و ئەو تۆمہ تبارہ بہو شتہ نہ شیوانہی کہ دہیداتہ پال نورہ دین،
چونکہ نورہ دین شیعہی حەلەبی ملکہ چککردوہ و دروشمەکانی ہەلۆہ شانندنوہ و سوننہی بہ ہیژ
کرد، باوکی ئین طی ش لہ سەرانی شیعہ بوو لہ لایەن نورہ دینہوہ دورخراپہوہ لہ حەلەب، بۆیہ
دہ بینین ئین ئەبی طی زۆر ہیژ دەکاتہ سەر نورہ دین و ہەول دہدات پە یوہندی نیتوان ئەم دوو
پیاوہ مەزنی بہ درۆ بۆگنەکانی بشیوئینی^۲.

سہ بارہت بہ ئین الاثیری ش: ئەوہ گومان ہەیہ لہ و شتانہی کہ دہربارہی سہ لآحہ دین
نوسیویہتی و زۆر جار بہ دوا ی پاساویکدا دہگہ پۆ بۆ رەخنە گرتن و شکاندنی سہ لآحہ دین بہ تاییہت
لہ کاتی بہرورد کردنی نیتوان ئەوہو نورہ دیندا^۳، ئەم میژوونوسہی مالی زەنکی لہ ہەر دوو
کتیبہ کەیدا (الکامل فی التاریخ والباہر فی تاریخ الدولۃ الأتابکیہ) ئەو رایانہی لہ کتیبہ کەیدا باس
کردوہ کہ کۆمەلئ میژوونوس لیئہوہ دہگێرنہوہ پوختہی ئەم رایەش ئەوہ دہگہی نئ
کہ سہ لآحہ دین بہ ئەمەک نہ بووہ بۆ نورہ دینی مامۆستای، بە لکو ہەر لہ سہ قامگیر بوونی
دہ سہ لاتییہوہ لہ میسردا ہەوئی جیا بوونہوہ سہرہ خویی دہدا لئی تەنانەت ہەوئی کتیرکئی کردنی
دہ سہ لاتئ سیاسی داوہ لہ ولاتی شامدا، ہەموو ئەم رایانہ^۴، ئین الاثیر دوا ی کۆچی دوا یی کردنی
سہ لآحہ دین و ناچار بوونی بۆ دەرچوون بۆ ولاتی شام بہ سہرکردایەتی سوپاکە یوہوہ ہیتانی
مولکہکانی نورہ دینی مامۆستایی بۆ ناو مولکہکانی خوی لہ ناو میسردا، چونکہ دەرچوونی
سہ لآحہ دین بہ سوپاکە یوہوہ بۆ شام و لہ پیتناو گێرپانہوہی گەرانہوہی بہرہی نیسلا می یە کگرتوو بوو
کہ عیما دین زەنکی و نورہ دینی کوپی خویان ماندوو کرد لہ پیتناو پیکھیتانیداو دوا ی کۆچی
دوا یی نورہ دین خەریک بوو ہەلۆہ شایہوہو، بارودۆخ دہگہ پایہوہ بۆ دۆخی لاوازی و پەرتەوازہی
پیشوو، دوا ی دابەش بوونی مالی زەنکیش بۆ حزبی دیمەشق و حزبی حەلەب و کوپہ مندالہ کە ی

^۱ نورالدین محمود فی الأدب العربی فی عصر الحروب الصلیبیہ، ل: ۱۱۷.

^۲ کتاب الروضتین (۱۱۸/۲)، ل: ۱۱۷.

^۳ دراسة فی تاریخ الأیوبیین والممالیک، ل: ۶۳.

^۴ تاریخ مصر الاسلامیہ زمن سلاطین بنی آیوب، ل: ۲۲.

به ناوی سالتج ئیسماعیل نهیتوانی دووباره شانشینه که ی باوکی یه کبخاته وه^۱، نه وه بوو سه لآحه دین نامه یه کی نووسی بۆ خه لیفه ی عه باسی و بۆ کوپه که ی نوره دین و ئاگاداری ده کرده وه که ده رچوونی بۆ شام بۆ یه کخستنی موسولمانانه دژ به فره نه که کان^۲.

واش پیده چیت ده بریت که ئه م رایانه ی ئین ئه ئیر ده یانلێته وه وو میژوو نووسه کان لییه وه ده یگێر نه وه سه باره ت به وه فادار نه بوونی سه لآحه دین بۆ خانه واده ی زه نکو و نه و پیاو یه تانه ی که له و باره یه وه هاتوو میژوو نووسه کان خۆیان دایان پشت بیت بۆ لیکدانه وه ی نه و پیاو یه تانه ی که سه لآحه دین پاش وه فاتو نوره دین گرتیه به ر، هه روه ها هۆگری ئین ئه ئیر بۆ خانه واده ی زه نکو هۆکار یکی تر بوو، پاشان هاوسۆز نه بوونی له گه ل سه لآحه دیندا به هۆی نه وه ی که سه لآحه دین نه و بنه ماله و مولکه کانی له ناو برد، هه روه ک میژوو نووسان تیبینی نه وه یان کردوه ئین ئه ئیر له هه ردوو تاریخه که یدا الکامل والباهر ژۆردابه زیوه ته سه سه لآحه دین و به دوا ی هه له و که م و کورتیه کانییدا گه رپاوه^۳، له راستیشدا سه لآحه دین باشترین سه ریا ز بووه بۆ گوێپایه لی نوره دینی سه رکرده ی و نه مه ش چه ند به لگه یه که له سه ره نه وه:

۱- عیمادی ئه سفه هانی ده لێت: سه لآحه دین له فه رمانی نوره دین ده رنه ده چوو و کاری به باشی و به هیزیه وه بۆ ده کردو ده گه رپایه وه بۆ راو بیرو بۆ چوونه کانی^۴.

۲- نه بو شامه: نه میش هه ستا به پوچه لکرده وه ی تۆمه ته کانی ئین أثیر سه باره ت به ده رچوونی له گوێپایه لی نوره دین، به پێی رای نه بوو شامه نوره دین ره خنه ی له سه لآحه دین نه گرتوه به هۆی زیاده ره وه ی کردنی له به خشین و خه رجکردنی پاره دا به بێ پرس و راویژکردن به نوره دین^۵. ئه م رایه شی به به لگه نامه یه ک دووپات ده کاته وه که خۆی بینویه ی به خه تی نوره دین نوسراوه و تیایدا نوره دین بۆ قازی اُبی عصرون که قازی نوره دین له شامداو سه لآحه دین له میسردا بوو باسی سه رسامی ته واوی خۆی ده کات به سه لآحه دین و هه ستانی به سه رخستنی مه زه بی سوننی له ناو بردنی ده ول ته ی فاطمی و مه زه بی شیعه له میسردا و داواشی له نه بی عصرون کردوه که پشتگیری سه لآحه دین بکات له م کاره مه زنه دا^۶.

^۱ تاریخ مصر الاسلامیه زمن سلاطین بنی ایوب، ل: ۲۲.

^۲ مرآة الزمان (۳۲۷، ۳۲۸/۸) تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۲.

^۳ التعریف بامورضتین فی عهد المغول والترکمان، ل: ۳۸-۴۹.

^۴ کتاب الروضتین له تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۳.

^۵ کتاب الروضتین له تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۳.

^۶ کتاب الروضتین له تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۳.

۳- له راستیدا هه موو نه وهه نگاهه یه کلاکه ره وانه ی که سه لآحه دین گرتیه بهر بۆ روخاندنی ده ولته تی فاطمی له میسر داو له ناو بردنی بانگه وازی ئیسماعیلی تیایدا، به فرمانی راسته و خۆی نوره دین بوو جیبه جیگر دینشی پاش گه یشتنی نه جمه دین نه یوب باوکی سه لآحه دین له لایه ن نوره دینه وه بۆ میسر هه تا وه کو بۆ خۆی سه ره په رشتی نه و کاره بکات و یارمه تی سه لآحه دین بدات بۆ له ناو بردنی بانگه وازی شیعه ی ئیسماعیلی^۱.

۴- به لگه یه کیش که به ته وای شوینکه وته یی سه لآحه دین بۆ نوره دین و خۆیه جینشین زانیی له میسر دا ده سه لمیتی نه وه یه که وتار به ناوی نه وه وه ده خویندرایه وه له هه موو ناوچه کانی ده ولته تی فاطمیدا له کاتیکدا که سه لآحه دین وه زیری عاضدی خه لیفه ی فاطمی بوو^۲، پاشان وتار بیژه کانی میسر نزیان بۆ نوره دین ده کرد پاش خه لیفه، نه مه سه رباری لیدانی دراو به ناوی المستضیء بأمر الله والملك العادل نوره دین وه هه لکۆلینی ناوی هه ره که یان له سه ر دیویکی نه و دراوه^۳.

۵- هاتنی ئین قه یسه رانی وه زیری نوره دین بۆ میسر له سالی ۵۶۸هـ - ۵۶۹هـ بۆ پیداچونه وه ی حساباتی ولات و بینینی بارودوخ و دیاریکردنی نه و بره پاره سالانه ی که سه لآحه دین دهیدا به نوره دین، مه سه له یه کی سروشتی بوو و پاشکۆیه تی میسری بۆ نوره دین دووپاتده کرده وه^۴.

۶- خه لافه تی عه باسیش نه مه ی ده زانی، بۆیه جیاوازی له نێوان پله و پایه ی نازناوه کانی خه لیفه دا هه بوو بۆ هه رلایه ک و خه لات و دیاریه کانی سه لآحه دینی که متر دانابوو له نوره دین نه وه بوو دوو شمشیری کرده خه لاتی نوره دین وه ک ئامازه یه ک بۆ بهر په رسیاریتی له هه ردوو ولاتی میسرو شام، نوره دینیش له لایه ن خۆیه وه خه لاتی نارد بۆ سه لآحه دین و خیزانه که ی نه مه ره کانی له میسر دا^۵ بۆ دووپاتکردنه وه ی شوینکه وته بیان بۆی.

^۱ کتاب الروضتين له تأريخ مصر الاسلاميه، ل: ۲۴.

^۲ کتاب الروضتين له تأريخ مصر الاسلاميه، ل: ۲۴.

^۳ السلوك، المقریزی (۴۵/۱) تأريخ مصر الاسلاميه، ل: ۲۴.

^۴ تأريخ مصر الاسلاميه، ل: ۲۳.

^۵ مفرج الکروب (۲۱۹/۱) تأريخ مصر الاسلاميه، ل: ۲۵.

۷- سه لاهه دین ریژو شکوی پاشای ده پاراست و خوی نه ده برده ریزی نوره دینی گوره یه وه، نه وه بوو نیردراوه کانی نوره دین هه والیان نارد بۆی: که سه لاهه دین دیاری و پۆشاکه کانی نه وه له بهر ده کات و نه و بپه پاره یه ی سالانه که له سه ری ریککه وتوون به بهرده وامی ده یئیریت^۱.

۸- نه گهر هه موو نه و ری و شوینانه ی که سه لاهه دین گرتیه بهر بۆ روخاندنی خیلافه تی فاطمی وتار خویندنه وه به ناوی عه باسیه کانه وه له ناو بردنی بانگه وازی ئیسماعیلی له میسردا به پێنمایی راسته و خوی نوره دین و دوا ی ناردنی نه جمه دینی باوکی سه لاهه دین بووبیت نه وه ده ست به سه راگرتنی یه مه ن و لکاندن به میسروه به هه مان شیوه به مۆله تی نوره دین بوو له پێناو له ناو بردنی بانگه وازی شیعیه ی ئیسماعیلی و هیتانی یه مه ن بۆ به ره ی به ره نگار بوونه وه به جۆرێک نوره دین نه م مژده یه ی نارد بۆ خه لیفه ی عه باسی، هه روه ها لکاندن به غریب به میسروه هێرشکردنه سه ر ولاتی نه وبه (سودان) یش به هه مان شیوه، وێپای مژده دان به خه لیفه به بۆنه ی نزیک بوونه وه ی ئازادکردنی قودس و قوسته نتینه^۲، نه وه بوو نوره دین نامه یه کی بۆ خه لیفه ی عه باسی نووسی که تیایدا هاتبوو: قوسته نتینه ی و قودسیش به ره و ئازادبوون ده پۆن و خوی گهره ش به میهره بانی خوی لیکردنه وه ی به رو بووم ده کاته خه لاتی نه هلی ئیسلام و خزمه تگوزارتان سه رکه وتوو ده کات بۆ به ده سه تهیتانی ره زامه ندی پێشه واکه ی، له و شته باشانه ش که له م رۆژه پرشن گداره دا روویاندا، نه وه ده سه که وته گهره یه بوو که بۆ موسولمانه کان به دیهات و ئازادکردنی ولاتی نه وبه ی لیکه وته وه و گه یشتن به چه ند شوینێک که پێشتر نه سه پی موسولمانه کان پێی تی نه ناوه هه روه ها سه ربازه کان ده ستیان گرت به سه ر برقه و قه لاکانیدا هه تاوه کو سنوری مه غریب^۳.

۹- هه ر له جیگیر بوونی سه لاهه دینه وه له میسردا هه تاوه کو کۆچی دوا یی نوره دین، به رده وام بوو له ناردنی شته به نرخه کانی کۆشکی فاطمی بۆ نوره دین وه ک هیمایه ک بۆ شوینکه وته یی، هه روه ها به رده وام بوو له سه ر ئاگادارکردنه وه ی نوره دین له هه موو گه وره و بچوکیک که له میسردا روویده دا، بۆنمونه نامه یه ک به دیده که ییت که تیایدا باسی راپه رینی پاشماوه کانی فاطمی هه کان ده کات له ناویشیاندا عه ماره ی یه مه نی باس ده کات^۴. هیچ شتیکش هینده ی هاوکاری ستراتیژیان له کوشتاری خاچه رسته کاندا به لگه نییه له سه ر بوونی هاوکاری

^۱ السلوك، المقریزی (۷/۴۷) تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۶.

^۲ مفرج الکروب (۱/۲۳۵) تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۷.

^۳ مفرج الکروب (۱/۲۳۵) تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۷.

^۴ مفرج الکروب (۱/۲۳۵) تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۷.

له نیتوانیادا، نه وه تا نه بو شامه باس له وه ده کات و ده لټ: له سالی ۵۶۸ ک/ ۱۱۷۲ زدا هه ردو سولتان نوره دین له شامو سه لآحه دین له میسر سه رپه رشتی جیهادی خاچپه رسته کانیا ن ده کرد، هه روه ها عیماد نه م رووداوه (به جیهادی دوو سولتانه که دژ به فره نجه کان وه سف ده کات)^۱ نه مه ش له و نامه یه ی سه لآحه دیندا بۆ خه لیفه ی عه باسی دووپات کراوه ته وه که تیایدا ده لټت: له گه ل نوره دیندا ریځکه وتین له سه ر گرتنی هه ردو لای داگیر که ران له میسر و شامه وه، به نده (سه لآحه دین) به سه ر یازه کانه وه له وشکانی و ده ریا وه نوره دینیش له لای دهشت و سه ختایی شامه وه^۲.

۱۰- نه وه بوو سه لآحه دین پاشکۆیه تی خۆی ده ربپی بۆ خانه واده ی نوره دین ته نانه ت دوا ی کۆچی دوایشی له سالی ۵۶۹ ک/ ۱۱۷۳ زدا، به جۆرێک که سه لآحه دین به ناوی الصالح ئیسماعیلی کورپه وه وتاری ده خوینده وه و دراویشی به ناویه وه لیداو^۳، پرسه نامه شی نارد بۆ سه ره خویشی بۆ کۆچی دوا یی نوره دین^۴، به م پێیه شده توانین بڵیین که هه تاوه کو کۆچی دوا یی نوره دینیش میسر و شام یه کیان گرتبوو به سه ر کردایه تی نوره دین^۵، سه لآحه دینیش ته نها کار به ده ستێکی نه و بوو له میسردان عماده دینی نه سفه هانیش نه مه مان بۆ دووپاته کاته وه له کاتی که ده ستایشی نوره دین ده کات و ده لټت:

فلق وأبشر بنصر الله عن أمم

بملك مصر أهنيء مالك الأمم

في عقد عز من الإسلام منتظم^۶

فملك مصر وملك الشام قد نطما

له هه موو حاله ته کانی شدا په یوه ندی سه لآحه دین له گه ل نوره دیندا نه گه یشتوو ته راده ی دوژمنایه تی، هه یچ پاساو یځیش نییه بۆ لیکدان وه ی جیاوازی بیرو را وه ک ساردی و پشتکردنه یه ک، وه ک ژماره یه ک له میژوونوس و نوسه ران دوپاتی ده که نه وه، هه مووی مه سه له که ش نه وه یه نوره دین چاوی برپیوو ه میسر وه ک سه رچاوه ی داها ته کان هه تاوه کو خه رجی دابین بکات دژ به خاچپه رسته کان له شامدا، چونکه سه رچاوه یه کی وزه ی مژیی خه باتگیره، سه لآحه دینیش له نوره دین زیاتر ناگادار بوو له وه ی که له میسر دا ده گوزه راو نه و مه ترسیانه ی که ناماده باشی

^۱ مفرج الکوب (۲۳۵/۱) تأریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۷.

^۲ کتاب الروضتین له تأریخ الشعوب الاسلامیه، ل: ۲۷.

^۳ السلوك، المقریزی (۵۵/۱) تأریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۸.

^۴ کتاب الروضتین له تأریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۷.

^۵ کتاب الروضتین له تأریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۸.

^۶ کتاب الروضتین له تأریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۷.

لایه نگرانی فاطمی هکان بۆ چوونه پالّ فره نه هکان دروستی ده کرد، بۆیه گرنگی ده دا به بنیاتنانی سوپایه کی به هیز به جۆرێک که بتوانیت ده سلات به سه ر میسر دا بگریته و پیتی وابوو چه سپاندنی قه واره ی ده وه تهی نوێ له میسر دا له پیشتره هه تا وه کو گرنگی دان به مه سه له کانی شام^۱. ئەمهش هاو پابه له گه لّ ئەوه ی که نوره دین ووتی به و نێردراوه ی که سه لّاحه دین ناردی بۆ پۆزش هێنانه وه له گه مارۆدانی الکرك، پاراستنی میسر لایمان گرنگتره له شوێنه کانی تر^۲. سه لّاحه دین له سه ره مان رێپه وه ی نوره دین به رده وام بوو له سه رخستن و چه سپاندنی پرۆژه ی سوننی، سه رکر دایه تیش له ئیسلامدا قۆرخ نییه بۆ خیزانی ئە یوبی یان زه نکی یان هه ر خانه واده یه کی تر هه رچه نده پله و پایه ی به رزییت به لگو ئەمه بۆ هه رکه سه ینکه که کارو کرده وه کانی پاش پشتیوانی خوا پی شه نگی پییدات و خۆ شه ویستی و ریزو پشتیوانی و هاوکاری خه لک پی شی بخت، بۆ نموونه ئە بوو به کر رخ ئوممه ت پی شی خست پاش پی شه مبه ره که ی و به یعه تی پی دا هه روه ها عومه ر درێژه ی دا به و کاروانه و عوسمان و عه لیش رخ به دوا یاندا هاتن، خزمه تکردنی ئایین و موسو لمانانیش له پی ش هه موو شتی که وه بوو له هزری سه لّاحه دیندا.

نۆیه م: وه فاته کردنی نوره دین:

عمادی ئە صفه هانی ده لّی: نوره دین ره حمه تی خوائ لی بییت فره مان ی دا به پاک کردنه وه ی (خه ته نه کردنی) پاشا صالح ئیسماعیلی کوپی له رۆژی جه رنی ره مه زاندا و ئاهه نگمان گێرا بۆ ئە م بۆ نه یه و بازاره کانی دیمه شق بۆ ماوه ی چه ند رۆژێکدا خران، منیش هۆنرا وه یه کم بۆ ده ربهرینی خۆ شی بۆ جه رن و پاک بوونه وه نووسی که تیایدا هاتووه:

عیدان: فطر و طهر	فتح قریب ونصر
کلاهما لك فيه	حقاً هناء وأجر
وفيها بالتهاني	رسمٌ لنا مستمر
طهارة طاب منها	أصلٌ وفرغٌ وذكر ^۳

ده لّی: له رۆژی جه رندا که رۆژی یه کشه ممه بوو وه ک نه ریتی خوی نوره دین به پشتیوانی په روه ردگار سواری ئە سه په که ی بوو له تاو ئاپۆره ی سه ربازه کانیدا و قه ده ریش پی ی ده وت: ئە مه دوا یه مین جه رنته پاشان له گۆره پانی الأخری سه رودا وه ستا بۆ نه وه ی له گه ردنی بدری،

^۱ نورالدین زنکی في الأدب العربي في الحروب الصليبية، ل ۱۱۹.

^۲ زبدة حلب (۳۳۹/۲) نورالدین زنکی في الأدب العربي في الحروب الصليبية، ل ۱۱۹.

^۳ کتاب الروضتين (۳۰۸/۲).

پیشتریش خپوه ته که ی له گزړه پانی اُخضر دا ه لډا بوو فه رمانی دانانی مینبه ری دابوو، وتاریږ
 قازی شمس الدین کورې فراشی قازی سوپاس وتاری بڼ خویندنه وه دواى نویږو یادکردنه وه ی
 په روه ردگار گه پایه وه قه لاو سیمایه کی جوان و نورانی هه بوو میزه ر ه که شی وه کو تور که کان و
 خاوه ن مولکه کان به سهر شان و بالی دا به ردا بوویه وه، پاشان له سهر خوانی ناماده بووین و
 به ته واوی ریږیکمان بڼ به ست که به دهر بوو له که م و کورتی^۱... له رږڅی دوشه ممه شدا له کاتیکدا که
 گه وره کان له که لیدا دهر ویشتن و تیگه یشتوان گفتو گویان له که لډا ده کردو همام الدین مودودیشیان
 تیدا بوو که له که سایه تیه گه وره کانی نه و سهر دمه بوو له سهره تای ده ولتای نوره دیندا والی
 حه له ب بوو رږد به نه زمون و دنیا دیده بوو... قسه یه کی به نوره دین وت که په ندی تیدا بوو بڼ هر
 که سیک که له و رږڅکاره دا له خوی بایی بوو بیت: ثایا سالتیکی تر ده مینین هه تاوه کو لیږده دا کو
 بیینه وه؟ نوره دینیش وتی: ثایا مانگیکی تر ده مینین؟ سال دوره، نه وه بوو نه و قسه یه یان هاته
 دی و نوره دین نه که یشته مانگیک و هه ممامیش سالتی پر نه کرده وه پاشان نوره دین ده سستی کرد
 به یاری کردن به توپ له که لډا هاوکارانیدا، پاشان نه میریکی تر ری پیگرت به ناوی یه ره نقوش و پتی
 وت: باش^۲ ثمه ش بووه هوی بیژاری و توره بوونی به پیچپه وانه ی سروشتی خوی که لیږدوه و
 میهره بان بوو بویه لیی تووره بوو سهر زه نشتی کردو په لکیشتی کرد بڼ ناو قه لاکه و دابه زی و
 ماوه یه که له بهر چاوو ون بوو، هه فته یه که له ماله وده دا مایه وه و سهر قالی میوانه کانی و سهر گهر می
 نه خوشیه که ی بوو، خه لکیش له نا هه نگی خویاندا رږچوو بوون، یه کیک مالی ده به خشو یه کیکیش
 گیانی ده کرد به قوربانی، نه م خوشیانه ش به ناخوشی کوتایی هات و پاش نه ویش ده سولات بڼ
 که س دانه مزرا ته نها الملك الصالح نه بیت^۳ ده لئ: پاشان نه خوشی رږی بڼ هینا و پزیشکه کانیش
 ناموژگاری برینیان کرد به لام نه و رازی نه بوو، که سیکى سامدار بوو بویه دووباره یان نه کرده وه
 له که لیدا، به م شیوه یه له رږڅی چوار شه ممه یازده ی شه والدا گه پایه وه بڼ خزمه ت په روه ردگار،
 به راستی یه کیک بوو له به نده چاک و سالحه کانی په روه ردگار^۴، هه روه ها کوچکردنیشی به هوی ته نگه
 نه فه سیه که یه وه بوو، که به پزیشکه کان چاره سهر نه کراو^۵ له رږڅی چوار شه ممه یازده ی شه والی
 سالتی ۵۶۹ هک کوچی دواپی کردو له قه لای دیمه شق به خاک سپردرا پاشان گوږزایه وه بڼ نزیک نه و

^۱ کتاب الروضتین (۲/۳۰۸).

^۲ کتاب الروضتین (۲/۳۰۸).

^۳ کتاب الروضتین (۲/۳۰۹).

^۴ کتاب الروضتین (۲/۳۱۰).

^۵ هه مان سهر چاوه (۲/۳۱۴).

خویندنگه یه ی که بۆ هاوه لانی نه بو حنیفه بنیاتی نابوو له ته نیشته الخواصین له شه قامی روژناوا^۱.
 رهحمه تی خوا له گیانی پاکی بیت چهند سور بوو له سه ره شه هیدی و ده یوت: زۆر هه ولئ شه هید
 بوونم داوه و پیتی نه گه شتووم، الذهبی ده لئیت: نه وه بوو له سه ره جیگا به پله ی شه هیدی گه شت و
 خه لکیش ده یانوت: نوره دینی شه هید^۲، شاعیرانیش به چه ندین هۆنراوه ی جوان شیوه نیان بۆ
 ده کرد که جوانترینیان نه م شیعه ری عیمادی نه سفه هانییه که ده یوت:

والدھر فی غمھ لفقء امیره	الدين في ظلم لغية نورة
والشام حافظ ملكة وصغوره	فليندب الإسلام حامی أخطاره
إذ كان هذا الخطب في مقدوره	ما أعظم المقدار في أخطاره
قوت نواظرهم بفقء نظيره	ما أكثر المتأسفين لفقء من
أو ما كفاه الموت في تذكيره	ما أغوص الإنسان في نسيانه
لله طوع ول عن خلوص ضميره	من للمساجد والمدارس بانیا
فلقد أصيب بركنه و طهيره	من ينصر الإسلام في غزواته
من للهدى يبغي فكاك أسيره	من للفرنج ومن لأسر ملوكها
من للزمان مسهلا لوغوره	من للخطوب مذللا لجماعها
من مشرق في الداجيات بنوره	من كاشف للمعاضلات رأيه
من لليتيم ومن لجبر كسيره	من للكریم ومن لنعش عثاره
من للجهاد ومن لحفظ أموره	من للبلاد ومنم لنصر جيوشها
برواحه غزوه وبكوره	من للفتوح محاولا أبكارها
ووفوده من للحجا ووفوره	من للعلا وعهودها من للندی
يخز ولیل الشرك في ديجوره	ما كنت أحسب نوردين محمد
عن محفل متشرق بمحضوره	أعزز علي بأن أراه مغيبا
مذ غيبت غاض الندى ببحوره	لهفي على تلك الأنامل إنها
فضع العلامة منك في منشوره	ولقد أتى من كنت تجري رسمه
فارفع ظلامته بنصر عشيره	لقد أتى من كنت تكشف كربه
وقع له بالأمن من محذوره	ولقد أتى من كنت تؤمن سربه

^۱ هه مان سه رچاوه (۲/۲۱۳).

^۲ سير اعلام النبلاء (۲۰/۵۳۷).

ولقد أتى من كنت تؤثر قربه
والجيش قد ركب الغداة لعرشه
أنت الذي أحيت شرع محمد
كم قد أمرت بحفر خندق معقل
كم قيصر للروم رمت بقسيره
أوتيت فتح حصونه وملكت
أزهدت في دار الفناء وأهلها
أوما وعدت القدس أنك منجز
فمتى تجبر القدسي من دنس العدى
يا حاملين سريره مهلا فمن
يا عابرين بنعضع أنشقتم
نزلت ملائكة السماء لدفنه
ومن الجفاء لع مقامي بعده
حياك معتل الثبا بنسيمه
ولبست رضوان المهمين ساحبا
وسكنت عليين في فردوسه

فادم له التقريب في تقريره
فاركب ليبصره أوان عبوره
وقضيت بعد وفاته بنشوره
حتى سكنت اللحد في محفور
إرواء بيض الهد من تاموره
عقر بلاد وسييت أهل قصوره
ورغبت في الخلد المقيم وحوره
ميعاده في فتحه وظهوره
وتقدس الرحمن في تطهيره
عجب نهوضكم بحمل ثبره
من صالح الأعمال نشر عبيره
مستجمعين على شفير حضيره
هلا وفيت وسرت عند مسيره
وسقاك منهل الحيا بدروره
أذبال سندس خزه وحريره
حلف المسرة ظافرا بأجوره

دواى كۆچى دوايى نوره دين ئالاي جيهادى له لايه ن سه للاحه دينى ئه يوبى قوتابى زيره كو
سه رباى دلسۆزى-يه وه به رزكرايه وه كه جيهادى خوى له سه ره ئه وه بنياتنا كه نوره دين دايمه زراند
بوو له جيهاد كردنى بئ باوه پان و توانى ئه م كاره به جوانترين شيوه ئه نجام بدات.

به‌شی دووهم: درووست بوونی ده‌وله‌تی ئه‌یوبی

باسی یه‌که‌م: خانه‌واده‌ی سه‌لا‌حه‌دین و په‌روه‌رده‌بوونی

یه‌که‌م: ره‌چه‌له‌کی سه‌لا‌حه‌دین:

سه‌لا‌حه‌دین له‌خیزانیکی کوردی، خانه‌دان و پایه‌داره، ئه‌م خیزانه‌ش سه‌ر به‌هۆزێکی کورده، یه‌کیکه له‌ناودارترین هۆزه‌کانی کورد له‌رووی په‌چه‌له‌که‌وه، ئه‌م هۆزه‌ش به‌ ره‌وادێ ناسراون، له‌شارۆچکه‌ی دوینی سه‌ر سنوری ئازهره‌بایجان له‌نزیك شاری تفلیسی ئه‌رمه‌نیه‌وه هاتوون ئه‌یوبیه‌کان ده‌درینه پال ئه‌یوبی کۆری شادی و ئه‌یوبی ئه‌یوبی به‌خانه‌دانترین هۆزبان ده‌زانن چونکه هه‌رگیز کۆیلایه‌تیان^۱ به‌خۆیانوه نه‌دیوه، هه‌روه‌ها نه‌جمه‌دین ئه‌یوبی باوکی سه‌لا‌حه‌دین ئه‌سه‌ده‌دین شێرکۆی مامی کاتن له‌عێراقه‌وه هاتن بۆ وڵاتی شوانکاره نه‌بوون به‌لکو زۆر به‌ناگاو شاره‌زا بوون له‌کاروباره سیاسی و ئیداریه‌کاندا، هه‌رچه‌نده هه‌ندێ له‌ئیه‌یوبیه‌کان هه‌ولیانداوه نکلێ له‌کوردبوونی خۆیان بکه‌ن و خۆیان به‌عه‌ره‌بو ئه‌مه‌وی له‌قه‌له‌م بده‌ن^۲، به‌لام ره‌چه‌له‌کیان هه‌رچه‌یه‌ک بێت ئه‌وه ده‌رکه‌وتنیان له‌سه‌ر شانۆی پووداوه‌کان له‌پۆژه‌ه‌لاتی ئیسلامیدا له‌سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کۆچی / دوازه‌ی زاینیه‌وه بوو کاتن شادی باپیره گه‌وره‌یان هه‌ندێ پۆستی کارگێری له‌قه‌له‌ی تکریتدا پێسپێردرا که له‌و کاته‌دا مولکی به‌هه‌رزێ خزمه‌تگوزاری که یه‌کیک بووه له‌ئه‌میره‌کانی سولتانی سلجوقی محمده‌ی کۆری ملکشاه^۳، تکریتیش که ده‌که‌وتنه‌ به‌ری راستی رووباری دیجله له‌باکوپی سامه‌را ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر سه‌رجه‌م ئه‌ریگایانه‌دا هه‌بوو که به‌عێراق و وڵاتی شامدا تێپه‌ر ده‌بوون، زۆرینه‌ی دانیشتوانیشی کورد بوون، شادی بن له‌گه‌ڵ دوو کۆره‌که‌یدا نه‌جمه‌دین ئه‌یوب و ئه‌سه‌ده‌دین شێرکۆدا گواستیه‌وه بۆی و پله به‌ پله به‌پۆسته ئیداریه‌کاندا سه‌رکه‌وت هه‌تاوه‌کو پۆستی شهنه‌(پۆلیسی) گرته ده‌ست و کاتن کۆچی دوایی کرد نه‌جمه‌دین ئه‌یوب بووه جێنشینی^۴، سه‌یر له‌وه‌دایه که هه‌ندێ میژوو نووس فیال له‌لیکۆلینه‌وه‌کانیاندا ده‌که‌ن

^۱ التأریخ الباهر للدولة الأتابکية، ل: ۱۱۹.

^۲ التأریخ الباهر للدولة الأتابکية، ل: ۱۱۹.

^۳ الخطط، المقریزي (۴۰۴/۳).

^۴ تأریخ بیت المقدس د. محمد الحافظ النقر، ل: ۱۳۲.

^۵ تأریخ بیت المقدس د. محمد الحافظ النقر، ل: ۱۳۲.

لەكۆنەوه لەسەر بەردیكی گەورە بنباتیان نابوو، كردبوویانە جبه‌خانه‌ی چه‌ك و شوینتێك بۆ چاودێریكردنی دووژمن پاشان موسوڵمانەكان لەسالی شازدە‌ی كۆچیدا لەسەردەمی عومەری كۆپی خەتابدا رخ‌ نازادیان كرد^١. سە‌یرو سە‌مه‌ره‌كانی قە‌ده‌ریش ئە‌وه‌بوو كە رۆژی لە‌دايك بوونی سە‌لاحە‌دین هاوكات بوو لە‌گە‌ڵ ئە‌و رۆژە‌دا كە مجاهد الدین بە‌هروۆ‌ی والی لە‌بە‌غدا فەرمانی كرد بە‌نجمە‌دین ئە‌یوب و شیركۆ‌ی برای كە قە‌لای تکریت جێبە‌جێ‌لن بە‌هۆ‌ی كوژرانی یە‌كێك لە‌سەر‌كرده‌كانی قە‌لایە‌ن شیركۆ‌ی مامی سە‌لاحە‌دینە‌وه بە‌هۆ‌ی ئافرە‌تێكە‌وه كە ئە‌و سەر‌كرده‌یە‌ی وێستبووی ئابروی لە‌كه‌دار بكات، شیركۆ‌ش تۆ‌لە‌ی بۆ شەرە‌ف و پیاو‌ه‌تی كرده‌وه كاتێ‌ كە ئافرە‌تە‌كه هانای بۆ هینا، بە‌هروۆ‌یش دوو دڵ بوو نە‌یدە‌زانی نایا لای خۆ‌ی بیان‌هێ‌ڵیتە‌وه یاخود فەرمانیان پێ‌بكات بۆ جێبە‌جێ‌شتنی قە‌لا‌كه‌؟ چونكە ئە‌گەر بیهێ‌شتنایە‌تە‌وه لە‌تۆ‌لە‌ی سەر‌كرده‌كان دە‌ترسا كە تووشی شتێ‌كیان بكن، بۆ‌یه‌ هیچ چارێ‌كی تری نە‌بوو جگە‌ لە‌وه‌ی فەرمانیان پێ‌بكات ناوچه‌كه جێبە‌جێ‌لن، ئە‌وه‌بوو هاتە‌ لایان و خە‌می خۆ‌ی بۆ دەر‌پرین و داوا‌ی لێ‌كردن كە شە‌و ناوچه‌كه جێبە‌جێ‌لن، ئە‌وانیش بە‌جێ‌یان هێ‌شت بە‌روه‌ موسڵ بە‌خێ‌زانە‌كانیانە‌وه بە‌رێ‌كه‌وتن سە‌لاحە‌دینیش كە‌منداڵێ‌كی تازه لە‌دايك‌بوو بوو بە‌كۆ‌لی نە‌جمە‌دین ئە‌یوبی باوكیە‌وه بوو هە‌روه‌ك خاوە‌نی و‌فیات الأغیان باسی ئە‌وه‌ دە‌كات: كە ئە‌یوب رە‌ش بین بوو بە‌ لە‌دايك بوونی سە‌لاح‌دین و وێستو‌یه‌تی بیکوژیت لە‌كاتێ‌كدا كە لە‌دەر‌ه‌وه‌ی شاردا دە‌گریا بە‌لام یە‌كێك لە‌شوینتێكه‌وتوانی ئاگاداری كرده‌وه لە‌م كارە‌و پێ‌ی وت: گە‌وره‌م ئاگام لێ‌یه‌ چە‌ند تووشی رە‌ش‌بینی بوویت بە‌هۆ‌ی ئە‌م منداڵە‌وه نازانم ئە‌و تاوانی جیهی؟ كە‌ی شی‌او‌ی ئە‌وه‌یه‌ لە‌كاتێ‌كدا هیچ دە‌سە‌لاتێ‌كی نییه‌ ئە‌مە‌ی بە‌سەر‌ تۆ‌دا هاتوو قە‌زاو قە‌ده‌ری پە‌روه‌ردگاره‌ پاشان تۆ‌ چوو‌زانی ئە‌م منداڵە‌ پاشایە‌کی ناودار و شكۆ‌مە‌ندی لێ‌دەر‌ناچیت، وازی لێ‌بێ‌نە‌ چونكە بێ‌ تاوانە‌و نازانێ‌ تۆ‌ لە‌چ خە‌م و گرفتێ‌كدايت^٢، ئە‌م وشانە‌ش كاریگە‌ریان كرده‌ سەر‌ دە‌روونی ئە‌یوب و خێ‌را بە‌خۆ‌یدا چوو‌ه‌یه‌وه‌و گە‌‌پا‌یه‌وه‌ سەر‌ رێ‌پا‌زه‌ دروستە‌كه‌ی ئیسلام^٣.

هه‌ردوو برا نه‌جمه‌دین ئه‌یوبو شی‌رکۆ له‌به‌غداوه‌ کۆچیان کرد بۆ موسڵ و چوونه‌ لای عیلامه‌دین زه‌نکی که زۆر به‌گه‌رمی پێشوازی ئی کردنو دیاری و به‌خششیکی زۆری پێدان ئه‌م پێشوازی و به‌خشینه‌ش وه‌ک باداشتی‌ک وابوو بۆ هه‌لۆیستی دلسۆزانه‌یان کاتێ هه‌ستان

^٢ كتاب الروضتين في أخبار الدولتين، صلاح الدين علوان ، ل: ٢٠.

به رزگارکردنی له کوشتن یان به دیل گران نه مه ش له کاتیکدا بوو که عیماده دین زه نکي فرمانپره وای موسل له نزيك تکريت له سهرده می والی به غدادا رو به پووی سه لجوقیه کان بوویه وه و سوپاکه ی له به رامبه ر سولتانی سه لجوقیدا تیکشکا و له کاتی پاشه کشه و که پانه ویدا بۆ موسل به تکريتدا تیپه پی و گیانی خوئی و سوپاکه ی که وته ده ست نه جمه دین نه یوبی والی تکريت که ده یواتوانی بیانکوژیت یان رزگاریان بکات نه جمه دین نه یوبیش چاکه ی هه لېژاردو له گه ل شيرکوی برابدا هه ستان به یارمه تیدانی عیماده دین و ریگه ی رزگاریوونیان بۆ ئاسانکردو هه تا وه کو که یشته وه موسل، نه م مامه له جوان و هه لوپسته مهردانه ش کاریگه ری باش و ده رنه نجامی چاکي هه بوو له بنیاتنانی مولکی نه یوب و به رپاکردنی سه روهری نیسلام له سهرده سستی سه لآحه دین^۱ کاتی نه م دوو پیاوه که یشته موسل عیماده دین به گه رمی پیشوازی لیکردن و پاداشتی چاکه ی دانه وه وه ک باسمان کرد نه وه بوو زه وی پیدان هه تا وه کو به سه ره رزی بژین^۲، له خزمه ت عیماده دینیشدا بنه مالّه ی نه یوبی که شه ی کردو نه جمه دین و شیرکوی برای بوون به یه کیک له باشترین سه رکرده کانی، ماوه یه ک پاش نه وه عیماده دین کوژاو نوره دین کاروباری گرتنه ده ست نه ویش به یارمه تی نه یوبیه کان توانی دیمه شق بینیتنه ناو ده ولّه ته که یه وه له دیمه شقدا سه لآحه دین زانسته نیسلامیه کان فیروبو له گه ل فیروونی هونه ره کانی سوار چاکي و پاوو تیر هاوژی و پیداو یستی کانی تری پالّه وانیتی^۳، کاتی نوره دین محمود زه نکي هه ستا به ئازادکردنی به عله به ک له سالی ۵۳۴هـ دا نه جمه دین نه یوبی کرد به والی تیایدا به لآم موجیره دینی فرمانپره وای دیمه شق هه ستا به گه ماروّدانی نه جمه دین له به عله به کداو نه جمه دینیش نامه ی بۆ نوره دین مه محمودو سه یفه دین غازی نارو داوای لیکردن که بپن به هانایه وه به لآم نه وان سه رگه رمی کاری تریوون بۆیه دوی گه ماروویه کی دورودریژ هه ردو لا سولحیان کردو نه جمه دین نه یوب چوو دیمه شقه وه بوو به یه کیک له نه میره گه وره کانی^۴، به م شیوه یه سه لآحه دین ته مه نی سه ره تای مندالی له به عله به کدا برده سه ر له سالی ۵۳۴/ ۱۱۴۰زداو ناوه ناوه ده سترژی خاچیه رسته کانی ده بینی بۆ سه ر ولاتانی نیسلام، کاتی خاچیه رسته کانیش هیرشیان کرده سه ر ده شتی بیقاعی ته نیشته به عله به ک له سالی ۵۴۶هـ که نه جمه دین و نه سه ده دین شیرکو به په رچیان دانه وه و پاش شکست پته یانانان ژماره یه ک دیلیان لیگرتن^۵، له هه مان سالی شدا

^۱ صلاح الدین علوان، ل: ۲۱ موسوعة الشاملة (ج ۱۴۲/۲۴).

^۲ صلاح الدین علوان، ل: ۲۱.

^۳ موسوعة تاریخ الاسلامی، الشلیبی (ج ۱۸۷/۵).

^۴ النجوم الزاهرة (۵/۶) مفرج الکروب (۸/۱).

^۵ کتاب الروضتین (۴۸/۱).

سەلاحەدىن پەيوەندى كىرد بە سوپاي ئەسەدەدىن مامىيەو ئەوئەش ھاوپىي نۆرەدىن بوو
 كەسەركىدايەتى زەنكىيەكانى گىرتە ئەستۇ دواي كۆزىنى باوكى، واش ديار بوو كە نۆرەدىن پەي
 بەتوانا سەربازى و كارگىزىيەكانى سەلاحەدىن بىرد بوو، ئەوئەتا ئەبو شامە باسى ئەو دەكات
 كەسەلاحەدىن چووتە لاي نۆرەدىن ئەوئەش ماچى كىردووە بەخشى بۆ پىوئەتەو^۱. ھەروەھا
 پىشتى پى دەبەست و لەخۆى نىزىكى دەكرەووە تاييەتمەندى پىدەدا، بەردەوامىش سەلاحەدىنى
 پىش دەخست بەجۆركى دەپوت دەپوئ پلەى بالائى پىدات^۲، ھەروەك نۆرەدىن رايەدەسپارد
 ھەتاوەكو بچىتە لاي مامى و راوئىزى پىيكات لەھەندى مەسەلەدا كەپەيوەندى بەدەولەت و باج و
 گىرتىيەكانەو ھەبوو، چونكە نۆرەدىن گىنگى دەدا بەپاوپىزى گەورە سەركىدەكانى^۳، ئەم ئەركەى
 سەلاحەدىنىش لەئىستادا بە(نەپنى پارىن) يان ئەفسەرى تاييەتى نۆرەدىن ناودەبرىت^۴. سەبارەت
 بەچۆنىتى ھەركىتى پۆستەكان لەلايەن سەلاحەدىنەو ئىبن الفرات بۆمان رووندەكاتەو دەلى:
 سەلاحەدىن لەژىر چاودىرى باوكىدا گەورە بوو، كاتىك الملك العادل نۆرەدىن دەسەلاتى گىرتە دەست
 لەدەمەشقا نەجمەدىن ئەبو بىوسفى كوپى خستە خزمەتى و ئامازەكانى خۆشەختى
 بەسەلاحەدىنەو بەدى دەكرەو لەنۆرەدىنىشەو سەلاحەدىن رىگەى خىرو چاكە فىر بوو
 لەچاكەكارى و بىركىدەو لەجىھاد ھەتاوەكو گەشتە ئاستىك كە لەگەل مامىدا (ئەسەدەدىن
 شىركۆ) كەوتە پى بۆ مىسر لەوئەش ئەسەدەدىن خۆى كار بەدەستى يەكەم بوو سەلاحەدىنى
 برازاشى راستەوخۆ بەگىنگى و ژىرى و سىياسەتتىكى جوان كاروبارەكانى بەپىوئەدەبرد^۵. لەسەردەمى
 والى بوونى باوكىدا لەبەلەبەكدا سەلاحەدىن زانستە ئىسلامىيەكانى خويندو خۆى لەسەر
 ھونەرەكانى جەنگ و تۆپ و ھونەرەكانى تىرى چىنە فەرمانپەر و اكان راھىنا و پىراى لىھاتووى لەيارى
 جوكاندا كە يارىيەكى ھەرزى رۆژھەلاتىيە و يارىزانەكان بەسەرپىشتى ئەسپەو دەيكەن و ئەمەشى
 لەباوكىيەو ھەركىت ئەمانە و پىراى گىنگى دانى بەزانستە شەرىيەكان^۶. لەمەو بەپىشت بەستن
 بەوھى كە باسكراو دەگەينە ئەو دەرئەنجامەى كە ئەو قۇناغەى سەلاحەدىن تىايدا ژيا لەشامدا
 پىش ئەوھى پۆستىكى سەربازى گىنگ ئەستۇ بگىرت چاودىرى پىشھاتە سىياسى و سەربازىيەكانى

^۱ كتاب الروضتين (۴۸/۱) الفكر السوفى الأيوبي، ل: ۸۲.

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۶ الفكر السوفى الأيوبي، ل: ۸۲.

^۳ الكواكب الدرية في السيرة النورية، ل: ۴۳.

^۴ الفكر السوفى الأيوبي، ل: ۸۳.

^۵ الفكر السوفى الأيوبي، ل: ۸۳.

^۶ الفكر السوفى الأيوبي، ل: ۸۳.

سەرگۆره پانی ئیسلامی ده کرد که گرنگترینیان ململانی دژ به خاچه رسته کان و پشت به سستی نوره دین به باوکی و شیرکۆی مامی بوو، بۆیه پتویست بوو که ئەم پووداوانه کاری تیبکه ن هه رچه نده به شداری تیدا نه کردبوو، هه روه ها پتویست بوو هه سستی ناماده سازی بۆ داهاتو لای خۆی گه شه پێ بدات هه تاوه کو ناماده بیته بۆ پۆسته بالاکانی ده ولته^۱. ده شتوانین بڵێین که سه لاهه دین نه شو و نه می کرد له باوه شی خێزانه کهیدا و له نه جمه دین نه یوبی باوکیه وه لیها تووی سیاسی و له شیرکۆی مامیه وه نازایه تی وه رگرت، به م پتیه لیزانینی سیاسی و گیانی سه ربازی بوونه تایبه ته ندی و له سه ریان په روه رده بوو، هه روه ها فیری زانسته کانی سه رده می خۆی بوو قورئانی له به رکردو شه ریه تی خۆینده وه و له فهرمووده شاره زا بوو له سه رده سستی گه وره زانایانی ناوچه ی شام و جه زیره دا فیری زانسته کان بوو وه ک شیخ قطب الدین نیسابوری^۲، پاشان سه لاهه دین کاریگه ر بوو به سولتان نوره دین که نمونه یه کی جوانی دلسۆزی و هه سته کاردن به به رپرسیاریتی ئایینی بوو لییه وه سه لاهه دین فیری دلسۆزی و فیداکاری و چۆنیتی رازو نیازکردن بوو له گه ل په روه ردگارا دا له نوێژه تایبه تیه کانییدا له میحرابه کانییدا بۆ وه رگرتی و زه و هیز بۆ جههاد و تیکۆشان، هه روه ها له وێشه وه سه رکردایه تی پرۆژه ی ئیسلامی وه رگرت و بووه میراتگری و فیر بوو که چۆن رووبه پووی گه شه و بلاو بوونه وه ی شیعه و داگیرکاری خاچه رستی ببێته وه ئەمه شم له کتێبه که مدا سه باره ت به ده ولته تی زه نکێ و ژیا ننامه ی نوه ردین مه حمودی شه هید روونکردووه ته وه .

سه لاهه دین به م شیوه یه به رینگێ سه ره رزیدا سه ره که وت و له سه ر سوارچاکی په روه رده بوو و خۆی راهیئا له سه ر جه نگ و جههاد و موماره سه ی سیاسه ت و به پێوه بردنی کاروباره کانی کرد و وه ک شاعیر ده لێت:

وینشأ ناشيء الفتيان فينا علي ماكان قد عوده أبوه

له و ماوه یه شدا که سه لاهه دین له دیمه شقدا به سه ری برد له پاش ده ست به سه راگرتنی له لایه ن نوره دینی کۆری عماده دین زه نکیه وه که سایه تی که م وێنه ی سه لاهه دین ده ره که وت و بووه مایه ی ریزو خۆشه و یستی و پێزانینی هه مووان به لکو پێگه و پله و پایه ی هاوتابو له گه ل پله و پایه ی فره مانپه وای دیمه شقدا، له ناو کۆمه لگه شدا وه ک لاویکی هیمن و به په وشته و ئاین په روه رو دلگه رم بۆ ئیسلام ده رده که ووت ئەمه ش به هۆی ئەو په وشته به رزییه ی که له نوره دینه وه وه ریگرتبوو که پله و پایه یه کی تایبه تی هه بوو لای، یه کێک له و پۆستانه ش که له دیمه شق له سه رده می نوره دیندا

^۱ الفكر السوفي الأيوبي، ج: ۸۲.

^۲ القدس تأريخ وحضارة عبلة المهدي، ج: ۱۸۲.

پېسپېر د رابو سه رڼكى پوښ بڼه په جوانترين شپږه پټۍ هه ستاو تونى ديمه شق له دزه كان پاك بكا ته وه و خراپه كاران دوور بختا وه و هيمنى و ناسايش بڼ ولاتى شام بگيږي ته وه، خه لگى دلنيا بوون له گيان وماليان و له سايه ى ژيانى كى نارام وو خو شيدا ژيانيان به سه ربرد، حه سانى كوږى نه ميري ناسراو (به عرقله) ديمه شقى خو شحالى خو ى دهرده بهرې به وه رگرتنى پوښتى سه رڼكى پوښتى له لايه ن سه لاهه دينه وه و ده لئ:

رويدكم يالصوص الشام
فاني لكم ناصح في المقال
اتاكم سمي النبي الكريم
يوسف رب الحجا والجمال
فذلك يقطع أيدي النساء
وهذا يقطع أيدي الرجال^۱

سه باره ت به و ماوه يه ى كه سه لاهه دين له ميسردا به سه رى برد نه وه به گه وره ترين نه و روژانه داده نري ته كه پاله وانيتى و ليها تووى سه ربا ى كه م وينه ى سه لاهه دينى تيا دهرده كه وټت، نه وه بوو له گه ل شيركو ى ماميدا به شدار بوو له هه رسن هه لمه ته كه يدا بڼ سه ر ميسرو يه كي ك بوو له پياوه مه زنه كانى و، پاله وانيتى و ليها توويه كى كه م وينه ى نواند له هونه ره كانى جه نگو كوشتاريدا، پاشان به زيره كى و پلانى وردى توانى له گه ل نه سه ده دينى ماميدا ميسر بلكي نن به ده وله تى نوره دينه وه دواى رزگار كړدى گه لى مه زنى ميسر له چنگى ده وله تى فاطمى شيعه، له مه ى له پيشه وه باسكرا نه گه ينه نه وه ى كه سه لاهه دين له سه ره تاي ساله كانى ته مه نى مندالى و له ده يه ى دوو هم و سيته مى لاوټيدا له سه ره وشتى به رز په روه رده بوو و له هاوپرته تى نه ميو سه ركرده كانه وه فيرى نه ريته ره سه نه كان و ليها تووى سه ربا ى و نازايه تى و بوږى بوو نه مه ش واى ليكرد كه شياوى^۲ نه وه بيت كه ببيت ه كه سيكى نمونه يى و مه زن كه توانى دونيا بهه ژنييت و به شدار بوو له دروست كړدى سه رده ميكي گرنگ له ميژوى شكردارى نيسلامسدا.

چوارهم: كه ى ده وله تى نه يويى دامه زرا؟

ميژوونووسان جياوازيان هه يه سه باره ت به سه رتاي ده ستيپ كړدى ده وله تى نه يويى و هه نديك پتيان وايه له وه رگرتنى پوښتى وه زاره ت له لايه ن سه لاهه دينه وه بڼ خه ليفه ى فاطمى العاضد الدين الله سالى ۵۶۴ هـ / ۱۱۶۹ زدا ده ست پيډه كات^۳، هه نديكى ترش ده يگيږي ته وه بڼ ساته وه ختى و تارخويندنه وه به ناوى خه ليفه ى عه باسييه وه له ميسردا، كه پاش نه وه عاضد كڅچى دواى كړوو

^۱ صلاح الدين، عبدالله علوان، ل: ۲۲.

^۲ صلاح الدين، علوان، ل: ۲۳.

^۳ سلاطين في المشرق العربي د. عصام شبارو الايوبين، ل: ۱۳۹.

خه لافه تی فاطمیش رووخا له سالی ۶۷هـ / ۱۱۷۱، راسته ده سه لاتی سه لاهه دین له وه رگرتنی
 پۆستی وه زاره ته وه دهستی پیکرد پاشان به ههنگاوی له ناو بردنی دهوله تی فاطمی به هیژتری کرد،
 به لām له پووی شه رعیه وه نه وه هیشتا سه ر به ده سه لاتی نوره دین مه حمود بوو که زۆری نه برد کۆچی
 دواپی کرد له سالی ۶۹هـ / ۱۱۷۴ز، له بهر نه مه سالی کۆچی دواپکردنی توره دین به رای ئیمه
 میژووی دامه زراندنی دهوله تی نه یوبیه که خه لیقه ی عه پاسی المستضیء بالله دانی پیادا نا له سالی
 ۷۰هـ / ۱۱۷۵زدا^۱.

باسی دووم: ره‌وشت به‌رزی سه‌لاحه‌دین

که سایه‌تی سه‌لاحه‌دین هه‌لگری ریزه‌یه‌کی زۆر له‌ره‌وشتی جوان بوو که یارمه‌تی ده‌ری بوو بۆ به‌دیه‌ینانی ئامانجه مه‌زنه‌کانی، له‌گرنه‌ترین ئه‌و ره‌وشتانه‌ش ئازایه‌تی و به‌خشنده‌یی و ئه‌مه‌کداری و لێبوردنه‌یی و دادگه‌ری و پیاوه‌تی و جوامیری و په‌ناگرته‌تی به‌هیزی به‌خواو خۆشه‌ویستی جیهاد و ئارامگری و خواویستی و سوور بوونی له‌سه‌ر زانسته‌خواری و خاکی بوون... هتد. ئه‌مه‌ش دیارترین ئه‌و په‌وشتانه‌و به‌هیزترین ئه‌و سیفه‌تانه‌ن:

یه‌که‌م: پارێزگاری و په‌رستشی خوای گه‌وره‌:

ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (الأعراف: ۹۶)، واته: خوا ئه‌گه‌ر خه‌لکی شاره‌كان به‌راستی باوه‌ریان به‌ینایه‌ و خۆیان به‌پاراستایه، ئه‌وووا به‌یگومان ئی‌مه‌ ده‌رگای فه‌پویه‌ره‌که‌تی ئاسمان و زه‌وییان له‌سه‌ر ده‌کردنه‌وه به‌لام ئه‌وان که په‌یام و پیغه‌مبه‌رانی ئی‌مه‌یان به‌دروژانی، جا ئی‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌و کارو کرده‌وانه‌ی که ده‌یانکرد و گرته‌مان و له‌ناومان بردن (ته‌فسیری ئاسان، ل: ۱۶۳).

دیاره‌ ترسی خواو به‌دیه‌ینانی به‌ندایه‌تی ته‌واو بۆی مرۆف ده‌پارێزیت له‌پیلان و ته‌له‌که‌ی دوزمان خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ (آل عمران: ۱۲۰)، واته: جائه‌گه‌ر خۆگر بن و پارێزگار بن له‌پیلان و ته‌له‌که‌ی ئه‌وان هیچ زیانێکتان پێناگه‌یه‌نیت چونکه به‌راستی خوا ده‌وری پیلانیانی داوه‌ و ئاگایه‌ به‌ هه‌موو کارو کرده‌وه‌ و نه‌خشه‌کانیان. (ته‌فسیری ئاسان، ل: ۶۵).

گومانی‌ش له‌وه‌دا نییه‌ که پارێزگاری و په‌رستشی په‌روه‌دگار و ترسان لێی و گومانی باش بردن پێی و پشت پێیه‌ستنی یه‌که‌م شتی‌که‌ که ده‌بێ موسوڵمان پێی بناسریت و باشترین شتی‌کی‌شه‌ که خۆی پێی برازینیته‌وه‌ چونکه ئه‌وه‌ موسوڵمان ده‌کات به‌شیرێکی هه‌له‌مه‌تبه‌ر که هه‌رگیز نابه‌زێ و پاله‌وانی‌کی ده‌ست پێشخه‌ر که له‌مه‌رگ ناترسیت و ئازایه‌کی هێرش به‌ر که دوزمن به‌هیچ نازانیت، ئه‌م تاییه‌مه‌ندی باوه‌رو په‌رستنه‌ش له‌سه‌لاحه‌دیندا به‌دی هاتبوو^۱. ئه‌مه‌ش رای قازی به‌هادینی ناسراو به‌ ئیبن شه‌داد که هاوچه‌رخێ سه‌لاحه‌دین بووه‌ و هاوپییه‌تی کردووه‌ و ئاگاداری ژبانی بووه‌ و بۆمان باس ده‌کات و ده‌نوسیت:

بیروباوه‌ری: سه‌لاحه‌دین ره‌حه‌تی خوای لێبیت بیروباوه‌ری به‌هیز بوو، زۆر یادی په‌روه‌ردگاری ده‌کرد، بیروباوه‌ری له‌سه‌ر به‌لگه‌ و پشکنین و گه‌پان له‌گه‌ڵ شیخ و گه‌وره‌ زانایاندا

^۱ صلاح الدین الأيوبي بطل حطين محرّر القدس، علوان، ل: ۱۳۹.

بنیات نرابوو، بهم شیوه‌ی‌ش توانی بیروباوه‌پی له‌ته‌شبهو چواندن بپارێزیت و دور بیت له‌لادانی (تعطیل) داریننی سیفه‌ته‌کان له‌په‌روه‌ردگارو رێڤه‌وی دامه‌زراوی په‌یڤه‌ ده‌کرد به‌پیتی یاسای تیروانینی دروست که‌په‌سه‌ند بوو لای گه‌وره‌ زانا‌یان هه‌روه‌ها شیخی پیشه‌وا قطب الدین نه‌یسا‌بوری ره‌حمه‌تی خ‌وای لی‌بیت بیرو باوه‌رپکی بۆ کۆکردبوویه‌وه که‌هه‌موو شته‌ پتویسته‌کانی نه‌و بواره‌ی له‌خۆ گرتبوو، نه‌ویش هێنده‌ گ‌رنگ بوو به‌لایه‌وه که به‌مندالانی ده‌وته‌وه هه‌تاوه‌کو له‌مندالیه‌وه له‌ه‌زیاندا بچه‌سپێ، بۆ خۆشم بینومه که نه‌وان به له‌به‌ر بۆیان ده‌وته‌وه.

۱- نوێژ: سه‌لاحه‌دین ره‌حمه‌تی خ‌وای لی‌بیت زۆر پا‌به‌ندی نوێژی به‌کۆمه‌ڵ بوو ته‌نانه‌ت رۆژیک باسی نه‌وه‌ی کرد که چه‌ندین سا‌له نوێژی به‌کۆمه‌ڵی نه‌فه‌وتاندووه، هه‌رکاتیکیش نه‌خۆش بوایه نه‌وه ئیمامی‌کی بانگ ده‌کردو زۆری له‌خۆی ده‌رکردنوێژه‌که‌ی به‌کۆمه‌ڵ ده‌کرد، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر سوننه‌ت و راتبه‌کانیش به‌رده‌وام بوو، شه‌وانیش چه‌ند پ‌کاتیک‌ی هه‌بوو نه‌گه‌ر خه‌به‌ری ببوایه‌ته‌وه نه‌گه‌رنا پێش نوێژی به‌یانی ده‌یکردن، هه‌رگیز نوێزیشی نه‌فه‌وتاندووه مه‌گه‌ر هۆشی له‌ده‌ست دا‌بیت وه‌ک نه‌و سێ رۆژه‌ی هۆشی له‌خۆی چوو‌بوو له‌کاتی نه‌خۆشیدا، بۆخۆشم بینومه له‌نه‌خۆشی مه‌رگیدا نوێژی ده‌کرد که‌تیایدا هه‌ر به‌پتوه‌ مرد، هه‌رکاتیکیش کاتێ نوێژ بهاتایه‌و نه‌و له‌رۆش‌تندا بوایه داده‌به‌زی‌و نوێژی ده‌کرد^۱.

۲- زه‌کات: سه‌باره‌ت به‌زه‌کاتیش نه‌وه سه‌لاحه‌دین (علیه‌السلام) هه‌رچی له‌سه‌ر پتویست بوو به‌خشیویه‌تی و خێرو به‌خشینی ت‌ریش هه‌موو مال‌و مولکی گ‌رت‌ه‌وه‌و له‌و هه‌موو مال‌و مولکه‌ی که هه‌یبو له‌زێرو زیو ته‌نها چ‌ل و حه‌وت دره‌می ناصری و یه‌ک پاچه‌ ئالتونی صوری به‌جێه‌شت به‌بێ نه‌وه‌ی ه‌یچ مولک و مال‌و خانوو بیستان و گوندو کێلگه‌و ه‌یچ جۆره‌ مولکی‌کی تر به‌جێ به‌ی‌لت، ره‌حمه‌تی خ‌وای لی‌بیت.

۳- رۆژوی ره‌مه‌زان: چه‌ند رۆژیک رۆژوو قه‌رزار بوو، به‌هۆی چه‌ند نه‌خۆشیه‌ک که له‌ره‌مه‌زانه‌کاندا تووشی بوو بوو قازی فاضلیش نه‌و رۆژانه‌ی بۆ بژاردبوو، له‌و سا‌له‌شدا که کۆچی دوا‌یی کرد هه‌ستا به‌گ‌رتنه‌وه‌ی نه‌و پۆژانه‌و زیاتر له‌مانگێک به‌رۆژو بوو له‌به‌ری نه‌و رۆژانه‌ی که له‌دوو ره‌مه‌زانه‌دا له‌کیسی چوو بوو، به‌هۆی نه‌خۆشی و سه‌رقا‌ل بوون به‌جیه‌ادو تیکۆشانه‌وه، وادیار بوو رۆژوو زۆر له‌گه‌ڵ سروشتیدا نه‌ده‌گونجا به‌لام خ‌وای گه‌وره‌ یارمه‌تی داو قه‌رزه‌کانی گ‌رت‌ه‌وه^۲، نه‌وه‌بوو نه‌و به‌رۆژوو ده‌بوو منیش بۆم ده‌بژارد چونکه قازی له‌وێ بوو ده‌یوت:

^۱ سیره‌السلطان الناصر صلاح‌الایوبی ئیبن ش‌داد، ل: ۵۸.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه‌ ل ۹۵.

(نازانم چي رووده دات) واديوار يوو كه خواي په روه دگار دهيوست پاك ببيتته وه بويه بهرده وام به رزوو بؤ هه تاوه كو كڅچي دواي كرد^۱.

۴- سه باره تا به ده ج: نه وه به نيازني نه نجامداني يوو به تاييه ت له و ساله دا كه كڅچي دوايي كرد، خوي بؤ ناماده كړدو فهرماني دا به خوسازدان و تنها نه وه مابوو به رييكه ون، به لام به هوي سه رقالي و كه مي كاته وه نه و كارهي بؤ نه كرا بويه دواي خست بؤ سالي داهاتوو به لام قه دهري خواي گه وړه بواړي نه دا نه مهش لاي هه موو خه لكی نه و كاته ناشكرا بوو^۲.

۵- گوښگرتني له قورناني پيرؤز: سه لاهه دين ره حمه تي خواي ليبيت زور حه زي له گوښگرتن بوو له قورناني پيرؤز، به راده يه كه كه نيمامي نويزي هه لده بزاردو به مه رجي دانابوو كه شاره زا بيت له زانسته كاني قورنانو به باشي له بهري بيت هه روه ها له كاتيكا كه به شه ودا له بورجه كهيدا ده مایه وه كه سيكي راده سپارد هه تاوه كو قورناني بؤ بخوييتته وه^۳، له جزم و دوان و سيانيش تیده په پي، هه روه كه له مه جيليشي گشتي خوشيدا نه م كارهي ده كرد، جاريكيان به لاي منالتيكا تيه پي كه له بهرده ستي باوكيدا قورناني ده خويند، نه ویش هه ستا به نزيك كړدنه وه ي له خوي به خشيني به شه بيتستانك به خوي و باوكي، هه روه ها سه لاهه دين (ﷺ) دلنه رم و هه ست ناسك و فرميسك ريژ بوو، كاتي قورناني ده بيست دلي داده مه زراوو فرميسك به چاويدا ده هات^۴.

۶- گوښگرتني له فهرمودي پيرؤز: سه لاهه دين ره حمه تي خواي ليبيت زور ناره زووي بيستني فهرمودي هه بوو، هه ركاتي بيبيستايه شيخك گيړانه وه ي باشه و فهرمودي زوري بيستوه، نه وه نه گه ر بهاتايه بؤ مه جيليسي سه لاهه دين ده يهيناو خوي و خزمه تگوزارو منداله كاني و ده ست و پيوه نده كاني گوښيستي ده بوون و فهرماني ده كرد به خه لكی لاي دابنيشن وهك ريژلينا نيك بوي، نه گه ر نه و شيخش له و كه سانه بوايه نه ده چوونه كوشكي سولتان و خوي له سولتان به دوور ده گرت نه وه سه لاهه دين خوي سه رداني ده كړدو گوښيستي ده بوو، نه وه بوو سه رداني حافظي نه سفه هاني كرد له نه سكه نده ريه داو چه ندين فهرمودي ليوه گيړاوه ته وه، هه روه ها سه لاهه دين (ره حمه تي خواي ليبيت) حه زي ده كرد خوي فهرموده بخوييتته وه هه ميشه له كاتي ته نهايدا بانگي ده كړدو چه ند كتيبيكي فهرمودي

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۹۵.

^۲ سيرة الناصر صلاح الدين لابن شداد ل ۹۵.

^۳ سيرة الناصر صلاح الدين لابن شداد ل ۹۵.

^۴ هه مان سه رچاوه ل ۶۰.

ده هیناو بۆی ده خویندمه وه نه گهر فرموده یه کی بخویندایه و ئامۆژگاری تیا بویه دلی نه رم ده بوو فرمیتسک به چاویدا ده هاته خواره وه^۱.

۷- **به گه وره گرتنی دروشم و سروته ئایینه کان:** هه روه ها سه لاهه دین ره حمه تی خوی لیبیت زۆر به گه وره ییه وه ده یروانیه دروشمه ئایینه کان، باوه پی به زیندوو بوونه وه ی مروقه کان و بلۆ کردنه وه یان و پاداشت دانه وه ی چاکه کاران به به هه شت و خراپه کار به دۆزه خ به هیز بوو، باوه پی به ته واوی نه وشتانه هه بوو که له شه ریعه تدا هاتوون و رقی له فه یله سوفو (معطلة) نه وانیه که خوی گه وره له سیغه ته کانی داده پزن، و دهریه کان - سروشت په رسته کان - و دوژمنانی شه ریعه ت بوو، فه رمایشی کرد به مه لیک الظاهر ی کوپی که هه ستیت به کوشتنی گه نجیک به ناوی سه ره وردی که ده و ترا دژ به شه ریعه ته و دروشمه ئایینه کانی ره تده کرده وه، پێشتر کوپه که ی ده ستگیری کرد بوو کاتێ نه وشتانه ی لیبیستبوو سولتانیشی لی ناگادار کردبوو نه ویش فه رمانی هه لواسینی دا بۆ چه ند رۆژیک و پاشان کوشتی.

۸- **گومانی باشی به په ره وردگار:** ئیبن شه داد ده لێ: سه لاهه دین به ره حمه ت بیت گومانی باش بوو به رامبه ر به خوا و زۆر پشتی پێ ده به ست و هه میشه ده گه رایه وه بۆ لای، شوینه واری نه مه شی به باشی پێوه دیار بوو خۆم ئه م رووداوه م لیبینی: کاتێ فه ره نجه کان له نزیک - بیت نوبه - که شوینتکی نزیکی قودسه لایاندا بوو سولتانیش له قودسدا بوو چاو ساغی ده نارد بۆ ناگاداریبون له دوژمن^۲، نه وه بوو هه وائی نه وه هات که دوژمنان سورن له سه ر گه مارۆدان و داگیرکردنی قودس و کوشتارکردن تیایدا، ئه مه ش موسلمان هه کانی ترسانده ویش فه مانده کانی کۆ کرده وه و ئه م مه ترسیه ی له گه لدا تاوتوێ کردن و راویژی پێکردن ده رباره ی مانه وه له قودسدا نه وانیش روپاییان ده کردو ئاشکرا و نه ینی وه ک یه کنه بوو زۆریه یان سوربوون له سه ر نه وه ی که هه یج به رژه وه ندیه ک له مانه وه ی خودی سه لاهه دین له قودسدا نییه، چونکه نه وه ئیسلام توشی مه ترسی ده کات و وتیان: ئیعه تیایدا ده مینیه نه وه و تۆ به کۆمه لێ سه ربازه وه بپۆره ده ره وه بۆ پویه رو بوونه وه ی دوژمن وه ک نه وه ی له عه کادا کردیان، هه روه ها سه لاهه دین و سه ربازه کانی سه رقالی رێگریکردن له ئازوقه و ته نگ پێ هه لچینی دوژمنان، نه وانیش هه لده ستن به پاراستنی شاره که و به رگری لێکردنی نه وه بوو نه نجومه نی شوریان له سه ر نه مه ریکه وت، به لام سه لاهه دین سوربوو له سه ر نه وه ی که خۆی له شاردا

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۶۱.

^۲ سیره السلطان الناصر صلاح الدین ل ۶۱.

بمىنىتتەۋە، چۈنكى دەريانى ئەگەر خۇي تايىدا نەمىنىتتەۋە كەس تايىدا نامىنىتتەۋە، كاتى
 فەرماندەكان چۈنەۋە بۇ مالەكانيان ھەۋالايان نارد بۆي كە ئەۋان نامىننەۋە ئەگەر الملك
 العادلى براى يان يەككە لەكۆپەكانى نەمىنىتتەۋە ھەتاۋەكۆ خۇي سەرپەرشتيان بىكات
 فەرمان لەخۇيەۋە ۋەرگىن ئەۋىش تىگەيشت كەئەمە ئامازەيە بۇ ئامادەنەبۇونيان بۇ مانەۋە
 لەقودسدا، بۆيە دلى تەنگو بىرى پەرتەۋازەبۇو ئەۋشەۋە لەخزمەتيدا مامەۋە ۋەرزى
 زستانبۇو دوۋبە دوۋ مائىنەۋە شۆيئەكانمان دابەش دەكردو پىداۋىستىمان بۇ دادەنا بەم
 كارەۋە خەرىك بۇۋىن ھەتاۋەكۆ بەزەيم پىايدا ھاتەۋە لەتېكچۇۋنى دەترسام-ۋاديارە
 سەلاحەدىن فشارى خۇيى بەرزبۇۋە-منىش تكام لىكرد ھەتاۋەكۆپشۇۋىدات، بەلگۈ
 ماۋەيەك بخەۋىت، ئەۋىش وتى: لەۋانەيە تۆ خەۋت بىت؟ پاشان ھەستاۋ منىش ھەر كە
 ھەستام گەشتە مالەۋە يەكسەر بانگى بەيانى فەرمۇ، چوم بۇ لاي بۇ نورىژكردن، چۈنكى
 زۆربەي كات نويزى بەيانىم لەگەلداكرد، كاتى چومە لاي بىنىم ئاۋبەچاۋيدا دىتە خوارەۋە
 فەرمۇي: بەھىچ شىۋەيەك خەۋم بۇ نەھات، منىش وت: ئەزانم ووتى چۆن؟ وت، چۈنكى
 منىش نەخەۋتووم وىكاتى خەۋنەماۋو پاشان نويزمانكردو دەستمان كردهۋە بەكارى خۇمان
 پىم وت: روداۋىكم بەسەرھاتوۋە كەۋائەزانم وتى چىە؟ وت: پىشت بەستىن بەخاۋ گەرانەۋە بۇ
 لاي ۋەنابردن بۆي بۇ ھەلگرتنى ئەم گىرقتە لەسەرمان ئەۋىش وتى: بۇ ئەۋە دەبى چى
 بىكەين؟ وت: ئەمىرۇ جومەيە گەرەمان خۇي بشوات نويزى ھەينى لەقودسدا بىكات لەشۇيى
 بلىندبۇۋنەۋەي پىغەمبەر (ﷺ)، پاشان گەرەمان شىتېك بىكات بەخىر لەسەر دەستى
 كەسېك كەمتانەي پىي ھەيە ۋاتر دووركات نويز لەنئوان بانگو قامەتدا بىكات تايىدا
 نزاىەكى زۆر بىكات، چۈنكى فەرمودەيەكى صحىحى دەربارە ھاتوۋەپاشان ئەلئىت: حوايە گيان
 ھۆكارە مۇفكردهكانى سەر زەۋى بەبىنبەست گەشتوون تەنھا پىشت بەستىن بەتۆۋە
 دەسگرتن بەبەرنامەكەت ۋەنەھىنان بۇ تۆ ماۋەتۇمان بەسەۋ پىشت ۋەنەمان ھەر تۆيىت.
 ئەگەر ئەمانە بلىتت ئەۋە خۇاي گەرەۋە لەۋە بەخشندەترە كە بى ئومىدت بىكات،
 سەلاحەدىنىش ھەمو ئەۋانەي كىردو منىش ۋەك نەرىتى خۇم لەتەنىشتىيەۋە نويزم كىرد/
 ئەۋىش دوۋ ركاتەكەي لەنئوان بانگو قامەتدا كىردو پاشان بىنىم كىرۋىشى بىردو
 فرمىسكەكانى بەپىشى دا دەتكايە سەر بەرمالەكەي، بەلام نەمدەزانى چى دەۋت، ئەۋەبۇو
 پىش تىپەر بونى ئەۋرۆزە نامەيەك لەغەزەدىن جورىدىكى فەرمانپەۋاى اليرك-ۋە ھات
 ئاگادارى ئەكرىدەۋە كەفەرەنچەكان شلەۋاون ئەمىرۇ ھەمو سەريازەكانيان بەرەۋە بىابان
 بەرىكەۋتوون ۋە تا نىۋەرۇ لەۋى بۇون پاشان گەۋانەتەۋە بۇ خىۋەتەكانيان، لەبەرەبەيانى

شهمه شدا نامه یه کی تر هات که نه وهی دویات کرده وه، پاشان له کاتی نیوه روډا سیخوریک هات و هه والی دا که ناگزکی که وتۆته نئوانیان و فره نسیسیه کانیان^۱، پئیان وایه که ده بی گه مارۆی قودس بدهن، نه نکتاره کانیش^۲ پئیان وابوو که نابئ ناینی گاور تووشی مه ترسی بکریت و هه لیان بدهنه نه و چپایه به و بی ناوییه، چونکه سولتان هه موو کانیه کانی ده ووروبه ری قودسی تیکد ابوو، پاشان چوونه وه بۆ راویژکردن، چونکه نه ریتیان وابوو راویژیان ده کرد بۆ جهنگ به سه ره پستی نه سه په کانیا نه وه نه وه بوو ده که سیان بۆ نه وکاره ده ستنیشان کردو کردیانه دادوه رو هه رچیان بوتایه له قسه یان ده رنه نه چوون، نه وه بوو سه ره به یانی دوو شهمه مژه ده ر هات و ناگاداری کردنه وه که روشتوون و ناوچه که یان به ره و ره مله به جیهیشتوو، من نه مه م بینی وه که به لگه یه که بۆ پشت به ستن و گه پانه وهی بۆ پهروه ردگار^۳.

دووهم: دادگه ری:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (النحل: ۹۰)، واته: (به راستی خوا فرمان ده دات به داد پهروه ری و چا که کاری و یارمه تیدان و... هتد) (ته فسیری ئاسان، ل: ۳۷۷). دیاره فرمانکردنی پهروه ردگاریش به کاریک پیویست فره زیوونی نه و کاره ده گه یه نیت وه که ده فره مویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوُّوا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ (النساء: ۱۳۵)، واته: نهی نه وانهی باوه رپتان هیناوه هه میسه راگری دادوه ری بنو شیایه تی بۆ خوابدهن، پاشایه تیه که شیان بۆ خوستان و دایک و باوکتان یان خزمانیش هه بیئت، نه گه ره که سیک له وانه ده وه له مه ند بیئت یان هه ژار خوا به رژه وه ندی نه وان چاکتر ده زانیت له نئوه، نه که ن شوین ناره زوی نه فس بکه ون و له داد پهروه ری لایه دن (زمان بگوین) و شایه تی ناحه قی بدهن، یان پشت هه لیکه ن، نه وه چاک بزائن خوا ناگاداره به کارو کرده وه تان (ته فسیری ئاسان، ل: ۱۰۰).

سیفه تی دادگه ریش له دیارترین سیفه ته کانی سه لآحه دین بوو، باوه رپیشی وابوو که دادگه ری یه کیکه له یاسا کانی پهروه گار له بونه وه رد او به ره مه یکیسه له به ره مه کانی باوه ر نه مه شی له نوره دینی مامۆستای گه وره یه وه فیربوو بوو که بنه مای دادگه ری نوێ کرده وه و سه لآحه دینی له سه ر

^۱ واته خاچه رسته لاتینییه فره نسیه کان که به زۆری هه لمه تی یه که م دووه می خاچه رسته کان له وان پیکهاتبوو.

^۲ مه به ست به نه نکتار پاشا ریشارد شیر دلی پاشای انکلترايه.

^۳ سیره السلطان صلاح الدین، ابن شداد ل ۶۴.

په‌روه‌رده‌کرد، سه‌لاحه‌دين دادپه‌روه‌رو پشتيواني چه‌وساوه‌كان بوو له‌به‌رامبه‌ر ده‌سته‌لا‌تدارانداو هم‌موو روژنيكي دوشه‌ممه‌و پېنج‌شه‌ممه‌ له‌مه‌جليسيكي گشتيدا بڼو نه‌و مه‌به‌سته‌ داده‌نيشت و زانايان و دادوهران له‌گه‌ليدا ناماده‌دېبون و ده‌رگايان بڼو خاوه‌ن كيښه‌كان والا ده‌کرد هه‌تاوه‌كو هم‌موو كه‌سيك بگاته‌ لاي به‌گه‌وره‌و بچووك و پيره‌ژن و پيره‌ پياوه‌و نه‌مهي له‌شارداو له‌كاتي گشت و گه‌رانيشدا ده‌کرد، هه‌ميشه‌ش ناماده‌بوو بڼو نه‌و چيرۆكه‌كاني كه‌ده‌خرانه‌ پيش‌چاوي و پيره‌دي له‌سه‌ر ناهه‌قيه‌كان هه‌لده‌دايه‌وه، هه‌موو روژي چيرۆكه‌كاني كو‌ده‌كرده‌وه و ده‌رگاي دادگه‌ري والا‌ده‌كردو هه‌رگيز كه‌سيكي ره‌ت نه‌كردو ته‌وه‌ كه‌بڼو يه‌كلاكرده‌وه‌ي كيښه‌يه‌ك هات‌بیت، پاشان له‌گه‌ل نوسه‌ره‌كه‌يدا ماوه‌يه‌ك داده‌نيشت به‌شه‌ودا بيت يان روژوو له‌كيښه‌كاني به‌و شيوه‌يه‌ي كه‌په‌روه‌ردگار ده‌يخته‌ دلپه‌وه، به‌رده‌وام يادي په‌روه‌ردگاريشي فه‌راموش نه‌ده‌كردو به‌خويندني قورئانه‌وه‌ خه‌ريك ده‌بوو، زور دلته‌رم و ميه‌ره‌بان بوو به‌رامبه‌ر به‌ژي‌ده‌سته‌كاني و پشتيواني ناين بوو، هه‌ركه‌سيكيښ هاناي بڼو بېردايه‌ گزيبيستي ده‌بوو و گرفته‌كه‌ي بڼو چاره‌سه‌رده‌کرد، نه‌وه‌بوو پياويكي خه‌لكي ديمه‌شق به‌ناوي زه‌يره‌وه‌ سكالاي تقى‌الدينى برازي سه‌لاحه‌ديني لاکرد، نه‌ويش ناردي به‌شوينيدا هه‌تاوه‌كو بيه‌يژن بڼو مه‌جليسي دادوهری، کاتي هينايان و دوو شايه‌تي ناسراو قسه‌ وه‌رگير او شايه‌تيان له‌سه‌ردا، قاضي ابا القاسمي (قاضي حماه) راسپارد بڼو دادگاييكردي، پاش ناماده‌بووني شايه‌ته‌كان و شايه‌تي دانيان پاش نه‌وه‌ي بريكار دروستي بريكاريه‌كه‌ي سه‌لمانندو نه‌ياره‌كه‌شي ره‌تيده‌كرده‌وه^۱، قاضي‌ابن شداد وتی: کاتي بريكاريه‌كه‌ جيگير بوو فه‌رمانم‌کرد به‌ ابا القاسم كه‌هه‌ردوولا يه‌كسان بكات نه‌ويش كړدي (به‌رامبه‌ره‌كه‌شي خزمي سولتان بوو) پاشان دادگاييه‌كه‌ به‌ړپوه‌چووو سويند خواردن رووبه‌پوي تقى‌الدين كرايه‌وه‌و مه‌جليسه‌كه‌ به‌و شيوه‌ي كوتايي هات به‌هوي هاتني شه‌وه‌وه، تقى‌الدينيش يه‌كيك بوو له‌خوشه‌وينستين كه‌سه‌كاني به‌لايه‌وه، به‌لام هه‌ق و راستي له‌پيش هه‌موو شتيكه‌وه‌ بوو له‌لای^۲. نه‌وه‌ش كه‌دادگه‌ري ده‌سه‌لمينيت نه‌وه‌يه‌ كه‌نه‌و به‌رامبه‌ر به‌پكابه‌ره‌كه‌ي ده‌وه‌ستا له‌دادگادا بي نه‌وه‌ي پتي نه‌نگي و شورهيي بيت، چونكه‌ هه‌ق به‌لای نه‌وه‌وه‌ له‌هه‌موو شتيك له‌پيش‌تربوو، جاريكيان بازرگانتيك به‌ناوي (عمر خلاطي) داوايه‌كي له‌سه‌ر سه‌لاحه‌دين تو‌ماركرد كه‌هه‌ستاوه‌ به‌بردني كويله‌يه‌كي به‌ناوي (سنقر) و هه‌موو مولك و مالي نه‌م كويله‌يه‌ي به‌ناپه‌وا برده‌وه، كاتيک نه‌م بازرگانه‌ سكالانامه‌كه‌ي پيشكه‌ش به‌قاضي ابن شداد كړد، سه‌لاحه‌دين

^۱ سيرة السلطان الناصر لابن شداد ، ل: ۶۶.

^۲ سيرة السلطان الناصر لابن شداد ، ل: ۶۶.

لیبورده بییه کی گه وره ی نواندو به سنگیکی فراوانه وه له بهرام بهریه وه وه ستاو هه ریه که به لگه و شایه ته کاخی خویانیان هینا هه تاوه کو له کۆتاییدا بۆ درۆزنی و ناهه قی داواکه ی کابرا بۆ دادوهر روونیویه وه له گه ل^۱ نه مه شدا سه لآحه دین رازی نه بوو خاوه ن داواکه به دهستی به تاله وه بجیته وه، به لگو فه رمانیدا که پۆشاکیک و بریک پاره ی بدهنی هه تاوه کو به خشنده یی خۆی بسه لمینیت له کاتیگدا که توانای تۆله کردنه وه ی هه بوو^۲ هه روه ها له نیشانه کاخی دادگه ری هه ستانی به چاودیری کردنی به رژه وه ندیه کاخی خه لگ و نه هیشتنی هه ندی باج وه ک بارسوکیه ک بۆ خه لگ و لابردنی سته م له سه ر شانیان، ابن جبیریش له باسی چاکه کاخی سه لآحه دیندا باسی لابردنی زۆریک له و باج و خه رجیانه ده کات که به سه ر خه لگیدا سه پینرابوون، له کپین و فروشتنه کاناذا، ته نانه ت باج بۆ خواردنه وه ی ناوی نیل دانرابوو، به لام سه لآحه دین هه موو نه وانه ی نه هیشت^۳، هه روه ها باجیک هه بوو که رژه که ی حه وت دینارو نیو بوو به سه ر حاجیه کانا سه پینرابوو له کاتی چونیاذا بۆ حیجاز بۆ ئاوه دان کردنه وه ی مه که و مه دینه و یارمه تیدانی خه لگی تیاپاندا و فاطمه کانش زیاده پره ویان ده کرد له کۆکردنه وه ی ئه م باجونه داو سزای توندی ئه و که سه یان ده دا که ناماده نه بویه بیدات، به لام سه لآحه دین نه مه شی نه هیشت و له بری ئه وه هاوکارییه کی مادی دانا که یه کسان بوو به وه ی که له حاجیه کان وه رده گیراو سالانه ده درا به خه لگی حیجاز به م شیویه یه ش حاجیه کاخی رزگارکرد له چنگی باج وه رگره کان، به تاییه ت که پژه یه کی زۆریان هه ژاریوون و نه یانده توانی ئه و پاره یه بده ن که لپیان داوا ده کرد، به م شیویه خوای گه وره له سه ر دهستی ئه م سولتانه دادگه ره موسلمانانی له به لایه کی گه وره رزگارکرد^۴، له راستیدا دادگه ری به هیزترین و پیروزترین پارێزه بۆ مولک و ده ولت چونکه گوپرایه لی و خۆشه ویستی مسۆگه ر ده کات و چاکسازی بۆ کاره کان و نه ش و نه ما کردن بۆ سامانه کان ده گپژیته وه و هاوالاتیان ده بوژیتته وه بۆیه خوای گه وره مرقفه کاخی بانگهیشت کردوه بۆ به دیهتانی و هانیداوون بۆ پاراستنی^۵.

سییه م: نازایه تی:

نازایه تی یه کیکه له پۆیسه ترین سیفه ته کاخی پاشاو پۆیسته ببیته به شیک له سروشتی، هه تاوه کو بتوانیت به سام و شکو بیت و دوژمن بی هیوا بکات له چاوپرینه خا کو ولاتی و بتوانیت به هۆیه وه ولات بپارێزیت و پارێزگاری له هاوالاتیانی بکات، سه لآحه دین به ره حمه ت بیت یه کیک بوو

^۱ سیره السلطان الناصر لابن شداد ، ل: ۶۶، صلاح الدین، علوان ، ل: ۱۴۳.

^۲ رحلة ابن جبیر له ، صلاح الدین وه، علوان ، ل: ۱۴۳.

^۳ هه مان سه رچاوه ، صلاح الدین وه، علوان ، ل: ۱۴۴.

^۴ النهج المسلوك فی سياسة الملوك، ل: ۱۰۳.

له مړوځ هره نازاکان و، د هرونی به هیڅو دلی دامه زراو توندو تۆل و چاونه ترس بوو، جاريکیان بینیم به رامبه ر به کومه لیکي زور له فرهنجه کان وه ستابوو که به رده وام هیڅیان بۆ ده هات، به لام نه م به رده وام و نارامگرو به هیڅیو، هه روه ک دوی نویڅی عه سر حه فتاو نه و نه ده که شتیان گه شته عه ککا، به لام نه م وری به رنه دا، نه و به بوو فره مانې به کومه لیک ده کردو خوځشی له گه ل کومه لیکي که مدا ده مایه وه بۆ رو به روو بوونه وه ی نه و سوپا و گه وره یان ، ئیبن شداد ده لیت: پرسیمارم کرد له بالیانی کوپی بارزان که یه کیک بوو له گه وره پاشا کانی که نار دهریا سه لاهه دینیش ره حمه تی خوی لیبت لای دانیشتبوو، له روځی مؤرکردنی ناشته واییدا دهریاره ی ژماره یان، وه رگپه که ش به ده م ی نه و وه وتی ده لیت: من و فره مانپه وای صیدا (که نه ویش یه کیک بوو له پاشاو که سه زیره که کانی) به روه و سه ر یازه کانمان ده رویشتن له صورا، کاتی نزیکیان بووینه وه، گره ومان له سر کردن من وتم شهس سه د هه زارن نه و وتی پینج سه د هه زارن یان به پینچه وانه وه وتم: چه ندیان لیکوژاوه؟ وتی به کوشتن نزیکه ی سه د هه زار، به لام به خنکان و مردن نازانم، له و کومه له یه ش ته نها که مینه یه کیان گه پایه وه، هه روه ها سه لاهه دین روځی جاریک یان دوو جار به ده وری دوژمندا ده سوپایه وه نه گه ر لیئانه وه نزیک بووایه، کاتی جه نگیش گه رم ده بوو سه لاهه دین به ناو ریزه کاندا ده گه راپا کوپکی له گه لدا بوو و قه لغانیکیشی به ده سه ته وه بوو سه ر یازه کانی ده بری له پاسته وه بۆ چه پو هیڅ شبه ره کانی ریکه ده خست و فره مانې پیشپه وری و ده ستانی له و شوینه دا پیده کردن که به باشی ده زانی، هه روه ها نزیک ده بوو وه له دوژمن و ده چوه ته نیشتیانه وه^۱، ئیبن شداد ده لیت: به شیک فره موده ی بۆ خوینترایه وه له نیوان هه ردو ریزه که دا نه و هه له بهر نه و به بوو که من پیم وت: فره موده له هه موو شوینیکي پیروژدا بیستراوه، به لام بیسترایت که له نیوان هه ردو ریزه که دا گوپیستی بن، جا نه گه ر گه وره مان حه ز ده کات نه و هی لیوه باس بکریت نه و به باشه، نه ویش مؤله تی داو به شیکیان هیئاو که سیکیان هیئا که شاره زا بوو خویندیه وه بۆمان و نیمه ش به سواری و لاهه کانمانه وه بوین له نیوان هه ردو ریزه که دا ماوه یه ک ده روشتن و ماوه یه ک ده وه ستاین. هه رگیزیش نه مبینیوه سه لاهه دین دوژمن به زور بزانیات یان به گه وره بۆیان بپوانیت، به لکو به رده وام بری ده کرده وه له پلانداناندا بوو هه موو به شه کانی ده هیئایه یادی خو ی و هه ر به شه ی به پتی پتویست ریکه ده خست به بی توپه یی و هه لچوون، نه و به بوو له (المصاف الاکبر) له عه ککا موسلمانان کان تیکشکان، ته نانه ت دل و ناوه ندی سوپاکه ش

^۱ النهج المسلوک فی سیاسة الملوك، ل: ۱۰۳.

هه لهات و قه لغان و ئالاكه شيان كه وت^۱، به لام سه لاهه دين (ﷺ) خۇپاگرى نواندو به چەند كه سىيىكى كه مەوە رويكرده خەلكە كه و كۆي كرده وەو بەرى لىگرتن و شەرمە زارى كردن هەتاوە كو بگە رتتە وە بەردەوام ئەم كارەى كرد هەتاوە كو سوپاي موسلمانە كان سەر كە وتن لەو رۆژە داو نزىكەى حەوت هەزار پىيادە و سواريان لىكوژرا^۲، به لام سه لاهه دين هەر خۇراگر بوو، هەرتاوە كو لاوازی موسولمانە كانى بۆ دەر كە وت ئىنجا بپىياری سولخى دا هەر چەندە لاوازی و كوشتارى رۆد بەدورمانە وە ديار بوو به لام ئەوان چاوه پوانى كۆمەكى بوون و ئىمە چاوه پوانى نە بووين. بۆيە بەرژە وەندى لە رىككە و تندا بوو، ئەمەش كاتىك دەر كە وت كه قەزاوقە دەر هەگبەى خۆى بۆ ئاشكرا كردىن^۳.

چوارەم: بەخشندەيى:

بەخشندەيى كرۆكى رهوشتى جوان و چلە پۆپەى پياوشتیه، هەموو جوانى و باشىك لەو سفيدا و تراو^۴، لە ئەنەسە وە (ﷺ) دەلێت: پيغه مبه ر (ﷺ) باشتري كه سو بهخشندە ترين و ئازاترين كه س بوو^۵، لە جابريشە وە (ﷺ) دەلێت: هەرگيز شتيكيان لە پيغه مبه ر داوا نە كردو وە بلى نە^۶ شافعيش دەلێت:

وإن كثرت عيوبك في البرا وسرك أن يكون لها غطاء
تستر بالسخاء فكل عيب يغطيها كما قيل السخاء^۷

بەخشندەيى سولتان سه لاهه دين لەوە ديارتر بوو كه بنوسریت و بەناوبانگتر بوو لە باسكردن به لام ئیمە بەشیوەیەكى گشتى ئاماژەى پى دەدەین ئەوە بوو لەگەڵ ئەو هەموو مولكە دا كه هەیبوو كاتى مرد لەگەنجینه كانیدا تەنها چل و حەوت درهەمى ناصرى زىو هەبوو لەگەڵ يەك پارچە زىپى صوریدا^۸ هەروەها سه لاهه دين بەناوبانگ بوو بە بەخشندەيى و ئەوەى لەكۆشكە كانیدا هەبوو لەگەوه وەرۆ پارە دابەشى كرد بەسەر ئەمىرو هاوپرێكانیدا هىچى بۆ خۆى نەهێشتە وە هەروەها

^۱ ئالای تاييه تى سولتان سه لاهه دين زەردبوو لەناوہ پاستيشدا هەلۆيەكى سور هەبوو.

^۲ ئالای تاييه تى سولتان سه لاهه دين زەردبوو لەناوہ پاستيشدا هەلۆيەكى سور هەبوو.

^۳ سيرة الناصر صلاح الدين، ابن شداد، ل: ۷۴.

^۴ الأخلاق بين الطبع والتطبيع، ل: ۱۵۷.

^۵ البخارى ژماره ۳۰۴۰.

^۶ البخارى ژماره ۶۰۳۴.

^۷ الأفلاق بين الطبع والتطبيع ص ۱۵۹.

^۸ سيرة الناصر صلاح الدين لابن شداد ص ۷۰.

دیاریشی دهنارد بۆ هریمه‌کان نه‌وه‌بوو کاتی ئامه‌دی ئازاد کرد قرأ ارسلان داوای لی‌کرد نه‌ویش پئی به‌خشی^۱ هه‌روه‌ها له‌کاتی ته‌نگانه‌شدا وه‌ک کاتی فراوانی هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌به‌خشیندا جارێکیان باسی له‌به‌خشنده‌یی خۆی ده‌کردو ده‌یوت: سویند به‌خوا نه‌گه‌ر هه‌موو دنیا به‌بخشیت به‌که‌سیکی هه‌ولده‌رو ئاواته‌ خواز نه‌وه به‌ زۆری نازانم بۆی نه‌گه‌ر هه‌موو که‌نجینه‌کانی بۆ به‌تال^۲ که‌م هیشتا شیاوی نه‌و ئاره‌قی نیوچه‌وانه‌ی نییه که‌ بۆی رشتووم.

هینده‌ش به‌خشنده‌ بوو نه‌گه‌ر بیزانیایه له‌که‌نجینه‌کانیدا پاره هه‌یه نه‌وه پشووێ نه‌ده‌دا نه‌و پاره‌یه‌ی ده‌به‌خشی، نه‌گه‌ر پاره‌یه‌کیشی بدایه به‌که‌سیک پاشان بوێرایه نه‌و نه‌ندازه‌یه به‌شی ناکات دوو هینده‌ی پئی ده‌دا^۳ هه‌ر پیاوێکی به‌ته‌مه‌نیشی ببینیایه به‌زه‌یی پێدا ده‌هاته‌وه‌و پاره‌ی پئی ده‌داو چاکه‌ی له‌که‌لدا ده‌کرد، هه‌ر هه‌تیوێکیشیان به‌نیایه‌ ته‌ لای نه‌وه ره‌حمه‌تی بۆ دایک و پاوکی ده‌ناردو دلته‌وایی ده‌کردو یارمه‌تی ده‌دا، نه‌گه‌ر سه‌رپه‌رشتیارێکی گه‌وره‌شی هه‌بوایه پاره‌که‌ی به‌و ده‌دا نه‌گینا هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی پئی ده‌دا که‌ پتووستی بوایه و نه‌وی تریشی ده‌دا به‌و که‌سه‌ی که‌ په‌روه‌رده‌کردنی له‌هه‌ستو گرت بوو. عیمادی نه‌صفه‌هانی‌ش باسی به‌خشنده‌یی ده‌کاوه‌لی: ئاره‌زووی به‌خشینی نه‌و دیاری و باجانه‌ی هه‌بوو که‌ ده‌هینران، زۆرجار پێش گه‌شتنی پاره ده‌یه‌به‌خشی و هه‌واله‌ی ده‌کرد بۆیان هه‌رکه‌سیکی‌ش به‌هاتایه بۆ پاره ده‌ستی به‌روویه‌وه نه‌ده‌نا به‌لکو به‌نه‌رمی وه‌لامی ده‌دایه‌وه‌و داوای چاوه‌پوانی لی ده‌کردو ده‌یوت: ئیستا هیچمان لا نییه^۴، له‌وه‌ش زیاتری ده‌دا به‌داواکار که‌ ده‌یویست، زه‌رده‌خه‌نه‌شی بۆ ده‌کرد وه‌ک نه‌وه‌ی که‌ هه‌چی پئی نه‌دابی^۵ ژماره‌ی نه‌و نه‌سه‌پانه‌ش که‌ به‌خشی به‌ئاماده‌بووان له‌که‌لیدا بۆ جیهاد له‌ماوه‌ی سی سالددا له‌وکاته‌وه‌ی که‌ فره‌نجه‌کان دابه‌زینه‌ عه‌ککا له‌ره‌جه‌بی سالی ۵۸۵ه‌ک یه‌وه هه‌تاوه‌کو رۆژی مۆرکردنی رێککه‌وتن له‌شه‌عبانی سالی ۵۸۸ه‌ک دا به‌دوانزه هه‌زار نه‌سپ و ماین مه‌زه‌نده ده‌کرین. این شدادیش سه‌باره‌ت به‌مه ده‌لی: هه‌ر که‌سی به‌خششه‌کانی ببینی نه‌م ژماره‌یه به‌که‌م ده‌زانی نه‌مه سه‌رباری نه‌وپاره‌یه‌ی که‌ وه‌ک نرخ‌ی نه‌سپه پێکراوه‌کانی جه‌نگ ده‌یدا به‌خواه‌نه‌کانیان و هه‌رگیز سواری نه‌سپێکی‌ش نه‌ده‌بوو که‌ به‌خشرابی یان به‌لێنی به‌خشینی درابی و پئی به‌خشراره

^۱ سيرة الناصر صلاح الدين لابن شداد ص ۷۰.

^۲ تاريخ الأيوبيين في مصر، محمد سهيل طقوش ص ۲۲۱.

^۳ تاريخ الأيوبيين في مصر و بلاد الشام ص ۲۲۱.

^۴ الفتح القيسي في الفتح القدسي ص ۶۲۹.

^۵ سيرة السلطان الناصر ل: ۴۹ ابن شداد.

چاوه پوانی بی^۱ کاتی کۆچی دواپی کرد هینده پاره ی نه بوو که زه کاتی لی بکه ویت چونکه له خیرکردندا هه مووی به کارهت نابوو^۲ قازی ابن شداد نه لی: روژیکیان گویم لی بوو له باسی خۆیدا دهیوت: نه کری له ناو خه لکیدا که سانیک هه بن که وه ک چۆن له خاک ده پوانن ئاواش له سامان بپوانن^۳.

پینجهه: گرنگیدانی به جیهاد:

سه لاهه دین (ﷺ) هه میشه دهست به کاربوو بۆ جیهاد گرنگی زۆری پێده دا نه گهر که سیکیش سویند بخوات و بلێت پاش ده رجوونی بۆ جیهاد هیچ دینارو دره میکی له شتیکی تر جگه له جیهادو ریکخستنی سوپادا سه رف نه کردوو هه وه راست ده کات و سوینده که ی ناکه وێ، له راستیدا خۆشه ویستی و هه زی جیهاد به ته واوی دلی پپر کردبوو به جۆرێک که به بهرده وامی باسی لیوه ده کردو خه ریکی که رهسته کانی بوو و گرنگی به پیاوه کانی ده داو هه زیشی له هاوڕێیه تی نه وه که سانه بوو که باسیان ده کردو خه لکیان بۆ هان ده دا، نه وه بوو له خۆشه ویستی جیهادو تیکۆشان له پیناو خوادا مال و مندال و ولات و خاک و زیدی خۆی به جیهاد هت^۴ و رازی بوو به نیشته جیبوون له ژۆر خیه تیکدا که ره شه با راست و چه پی پێده کردو شه ویکیان له عه ککادا خیه ته که ی که وت به سه ریدا به هۆی ره شه بایه کی تونده وه نه گهر داری ناوه راستی خیه ته که نه بوايه گیانی له دهست ده دا، هه مو نه مانه ش تامه زۆیی و خۆپاگری زیاتر ده کرد، نه گهر که سیکیش بیویستایه لییه وه نزیک بیته وه نه وه به باسی جیهاد دهستی پێده کرد، چه ند کتیبیکیشی له باره ی جیهاده وه بۆ نوسرا، ئیبن شهداد ده لی: من یه کێک بووم له وه که سانه ی که کتیبیکم بۆ کۆکرده وه، له باره ی جیهاده وه و باسی ره وشته کانی جیهادو هه مو نه و ئایه ت و فرمودانه کردبوو که له باره یه وه هاتوونو لیکدانه وه بۆ نه زانراوه کانیان کردبوو، سه لاهه دینیش زۆر ده یخوینده وه و گرنگی پێده دا هه تا وه کو الملك الأفضلی کورپی لی و هه رگرت و وتی نه وه ده گێرمه وه که لییه وه بیستومه: له مانگی ذی القعه ده ی سالی ۵۸۴ ک دا دهستی گرت به سه ر کوکبدا و فرمایشتی کرد به سوپاو، سه ربازه کانی میسریش گه رانه وه بۆ میسرو له پیشه وه یاندا الملك العادل هه بوو نه ویش له گه لیدا ره وشت هه تا وه کو خوا حافیزی لی بکات و نووی جهن له قودسدا بکات و ئیمه ش له خزمه تیدا ده پۆشتین، کاتی نووی جهن له قودسدا کرد به خه یالیدا هات که له گه لیدا بچیت بۆ عه سقلان له وێ خوا حافیزیان لی

^۱ تاریخ الايوبیین في مصر و بلاد الشام ل ۲۲۲.

^۲ تاریخ الايوبیین في مصر و بلاد الشام ل ۲۲۲.

^۳ سيرة السلطان الناصر صلاح الدين ل ۷۱.

^۴ سيرة السلطان الناصر صلاح الدين ل ۷۶.

بکات و له که نار دهریاوه بگه پټنه وه و سهردانی ناوچه که نارینه کانی بکات هه تاوه کو عه ککاو کاروباره کانی ریک بخت، به لام هاوه لانی رایان و ابو که نه و کاره نه کات، چونکه نه گهر سه ریازه کان برپون ژماره یه کی که میان لی ده مینیتته وه و فهر نه کانبش له صوردان نه مهش مه ترسییه کی گهره یه ی تیا به به لام نه و گوئی نه گرت و له گهل سه ریازه کان و براکه یدا رۆشت و له عه سقه لاند اخوا حافیزی لی کردن، ئیمهش له خزمه تیدا به که نار دهریاوا به ریکه وتین به ره و عه ککا، نه و کاتانهش زستانیکی سهخت بو دهریاش شه پۆلی توندی ددها وه کتو به رز ده بویه وه، منیش یه که م جارم بو که دهریا ببینم، بۆیه زور ترسام و نه گهر که سیك پیی بوتایه م یه ک میل برپۆیتته دهریاوه هه موو دنیات پیی ده دم نه مده کردو گالته م به پای نه و که سه ی ده هات که ده چیتته دهریاوه بۆ ده سته و تنی دینار یان درهه میکو، رای نه و که سه م پیی په سه ند بوو که شایه تی که سیك قبول ناکات که دهریاوان بیت، هه موو نه مانه م به خه یالدا هات له ترسی گهره سی نه و شه پۆلانه ی دهریا که بینیم له کاتیکیشدا که له م خه یالانه دا بووم سه لآحه دین ره حمه تی خوای لی بیت ناوپی لی دامه وه و تی: شتیکت بۆ باس نه که م؟ وتم: به لی، و تی: به خه یالدا هاتوه که هه ر کاتی خوای گهره ناوچه کانی تری که ناری له سه رده ستمان نازاد کردن، ولات بهش بکه م و وه سیهت بکه م و به جیی بهیلم و بچه دهریاوه و بگه مه دورگه کانیان و راوه دو یان بنیم هه تاوه کو یان که سیك له سه ر زه ویدا نه هیلم به بی باوه پی، یان ده مریم، نه م قسه یهش زور کاری لیکردم چونکه پیچه وانیه نه وه بوو که به خه یالی مندا هات، منیش پیتم وت: له سه ر زه ویدا له گهره مان نازاتر نییه و له ویش مکورتر نییه بۆ سه رخستنی ئاینی خوا، و تی: چۆن؟ وتم: نازایه تیبه که له به رنه وه ی گهره مان له م دهریا ترسناکه ناترسی و سه رخستنی ئاینیش له به رنه وه که گهره مان رازی نابیی بی باوه پان ته نها له ناوچه یه کدا نه مینن به لکو ده یه وئی له ته واوی سه رزه ویدا نه مینن، وتم: به لی نه مه ته نها نیهت و ناواتیکی جوانه، چونکه گهره مان قه لاو په ناگی ئیسلامه و نابیی خۆی بخاته مه ترسییه وه، نه ویش و تی: من رای تۆم نه وئی باشتترین مه رگ کامه یه؟ منیش وتم: مه رگ له پیئاو خوادا، و تی: دوا ناواتی منیش نه وه یه که له پیئاو خوادا بمرم^۱. هه روه ها له نامه که ی قاضی الفاضل بۆ سه لآحه دین که به مه به سستی جههادو دهرکردنی دوزمن له خاکی موسولماناندا رووی له شام نابوو، به لام چه ند مه سه له یه ک بوونه ریکر له به رده م سه لآحه دیندا بۆ ده سته پیشخه ری کردن بۆ جههاد بۆیه سولتان زور خه می پی خوارد، قاضی الفاضلش نامه یه کی نویسی بۆ سوککردنی باری خه می که تیا یدا هاتبوو: سه بارهت به نیگه رانی گهره مان بۆ نه و کاتانه ی که ویستی له جههاددا به سه ری به ریت و کۆسپه کان

^۱ سیری السلطان الناصر صلاح الدین ل ۷۹.

رښان پي نه دا، نه وه گوره مان نيه تي خوۍ بۍ نوسراوه، ثايا خوا ناگادار نيه له مه به ستي بهنده كې؟ هره ها خواي گوره بهنده كاني له سر كړده و هيك سزا نادات كه له توانا ياندا نه بيت به لكو لپرسينه وه به پتي نيه ت و توانايه، بويه به و پتيه ي كه گوره مان هوكاره كاني جهادي گرتو ته به رو ريگاي بۍ پاك كړدو ته وه نه وه له طاعه تدايه هه تاوه كو له وي بيت و له و پيناوه دا ماندوبيت حه جيش بويه گوره به چونكه دوره و ماندوبووني زوري ده وي تا پتي ده گيت، نه گره خواي گوره ش به چنډ روژيكي كه م هه مو شوينه كاني بۍ موسولمانان نازاد بكردياوه و كيښه ي نيوان موسولمانان و دوژمناني ئيسلامي په كلا بكردياوه ته وه، نه وه جهاد و ماندوبووني نه ده ويست و مان وه له سهنگه رو چاوه پوانيدا خيري نه ده ماو كوتايي پي دهات^۱.

شه شه م: ليښوده يي:

ليښورده يي به لگي ره وشت جوانييه و ناو نيشاني هيممه ت به رزييه و يه كيكي له پير و زتريني ره وشته كان و شيا و ترين يانه بۍ خه لكي ژيرو هوشمه ننده كان، له به رنه و نارامي و دانيايي و خوشي و چيژو نه ستو پاكي و ناسوده يي ده روون و سوپاسگوزاري و خويه زرگرتن له توله سه ننده وه ي كه تيايدايه، بويه كه سيك ناتواني ت جوامير بيت هه تاوه كو نه م ره وشته له خويدا به رجه سته نه كات^۲ خواي گوره ده فهرموي ت: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ (الاعراف ۱۹۹)، واته كاري ناسان له خه لكي تر داوا بكه و چاوپوشي له هه له و كه م و كورتييه كانيان بكه و فهرمان بده به چا كه و كړده و هيك كه په سه ندي شهره، رووش وهرگيړه و پشت بكه له نه فام و ت نه گه شتوان^۳.

صفوح عن الاجرام كانه من العفو لم يعرف الناس مجرماً

وليس يبالي أن يكون به الأذى اذا ما الأذى لم يغشى بالكره مسلماً^۴

له راستيدا سولتان سه لآحه دين زور ميهره بان و ليښوده بوو و زور جار له تاوانباران خوش ده بوو ره وشت به رزو نارامگر بوو له سر ناخوشييه كان، زور چاوپوشي له هه له ي هاوپتيكاني ده كړدو قسه ي ناخوشي به رامبه ر خوۍ ده بيست له هاوه له كانيه وه به لام نه پتي ده وتن و نه روشي له گه لياندا ده گورا، روژيكيان دانشتبوو يه كيكي له تاماده بووان پيلاوه كه ي فريداو كه و ته به رده م سه لآحه دين به لام نه و رووي وهرچه رخاند و هك نه وه ي خوۍ لي بي ناگا بكات^۵، هره ها قاضي شهاب الدين

^۱ بيت المقدس و المسجد الاقصي، محمد سراب ل ۱۱۳.

^۲ الاخلاق بين الطبع و التطبيع ل ۱۳۸.

^۳ تفسيري ناسان ل ۱۳۸.

^۴ تفسيري ناسان ل ۱۴۰.

^۵ الموسوعة الشاملة (۴۴/۳۴).

ئەلئى: رۆژتېكىيان ھېستىرەكەم لە دەستىم ھەلات و منىش بە سەرىيەو ھەبووم بە لای سولتاندان تېپەپى و قاجى ئازار پېگە ياند بە لام ئەو ھەر دەم بە خەندە بوو، ھەروەھا دوکىسى ئالتونى مىسرى لەگەنجىنەكەيدا دزرا بوون و لەشويىنياندا دوکىس پارە دانرابوو ئەویش کاردانەو ھەي بەرامبەر بەو کەسانەي کە ئەمەيان کردبوو تەنھا دوورخستەنەو ھەيان بوو^۱ قاضى ابن شداد ئەلئى: لەخزمەتەيدا بووم لەمرج عیوندا پېش ھاتنە دەرەو ھەي فرنجەکان بۆ عەكکا، نەرىتى سەلاخە دینیش وابوو کە لەکاتى سواریدا سوار دەبوو پاشان دادەبەزى و نانێ لەگەڵ خەلکیدا دەخوارد، پاشان دەچوو ھەتتا تەتایبەتە کەى خۆى و ماو ھەيەك دەنوشت پاشان ھەلەدەستەو نوێژى دەکردو لەگەڵ مندا پېگەو ھە دادەنیشتىن و کەمێك ھەرمودەو فېقھمان دەخویندو کتیبىکى کورتى (سليم الرازي) بۆ خویندەمەو^۲، کە ھەر چوار بەشە کەى فېقھى لە خۆگرتبوو، رۆژتېكىيان ھەك نەرىتى ھەمیشەيى دابەزى و خواردن خراپە بەر دەستى و پاشان وىستى ھەلسىت لەو کاتەدا پېيان وت: کاتى نوێژ نزیکە، ئەویش دوبارە دانیشتەو ھەوتى: نوێژ دەکەين و دەخەوين پاشان دانیشت بەبېزارى ھەو قەسەي دەکردو ئەو شوینەش چۆل کرابوو، جگە لەو خەلکانەي کە پېيوست بوون، ئەو ھەبوو پیاوێك ھات کە زۆر بەپېز بوو لای و پېشنیاری بۆ کرد کە چىوێکى چەند موحامەیدیکی بۆ بگىرێتەو ئەویش ھەوتى: من ئىستە بېزارم، کەمێك دواى بخە، بەلام کابرا ئەو ھەي نەکردو چىوێکە کەى لە دەم و چاوى پىوێژى نزیک کردەو ھەو کردیەو ھەو بۆئەو ھەي بىخوینیتەو ھە، ئەویش لەسەر ئەو ناو ھەو ھەستا کە لەسەر ھەو ھەي بەرگە کەیدا نوسرا بوو و ناسیەو ھەوتى: پیاوێکى شیاو ھە، کابراش ھەوتى: قوربان بۆى ئىمزا دەکەى؟ ھەوتى: ئىستە پېنوس ئامادە نىیە لەو کاتەشدا بەناو دەرگای خۆتە کەدا دانیشتبوو بەجۆرێک کە سەنەیدەتوانى بچیتە ناویەو ھەو پېنوسە کەش لەسەر ھەو ھەي خۆتە کەدا بوو، پاشان کابرا ھەوتى: ئەو ھەو پېنوسە کەى لەسەر ھەو ھەي خۆتە کەدا یە! ئەمەش مانای ئەو ھەي ھەرمان دەکات بەسولتان کە پېنوسە کە بىنیت، سەلاخە دینیش ئاوپى دایەو ھەو پېنوسە کەى بىنى و ھەوتى: بەخوا راست دەکات پاشان لەسەر دەستى چەپى و دەستى راستى درێژ کردو ھەتتا و ئىمزای بۆ کرد، منىش و ھەم: خواي گەرە بەپېتغەمبەرى ھەرموو (ﷺ) (وانك لعلى خلق عظیم) وادە زانم گەرە شەمان لەگەڵ سەر ھەردا لەم رەوشتەدا بەشدارە، ئەویش ھەوتى: ھىچمان نەکردو ھە، کارە کەیمان بۆ جېبە جىکردو پاداشتمان دەستکەوت. ئایا کى ئەتوانى شتى وا بە دەسەلاتدارە کەى بلى؟ دیارە ئەمە لوتکەي چاکە کاری و مېھرە بانىیەو خواي گەرەش چاکەي چاکە کاران و ناکات^۳.

^۱ الموسوعة الشامة فؤ التاريخ الحروب الصليبي (٤٤٩/٢٤).

^۲ سيرة الناصر صلاح الدين ل ٨٥٠.

^۳ سيرة الناصر صلاح الدين ل ٨٦٠.

هه روه ها صلاح الدين (عليه السلام) له و كه سانه وه كه هانايان بۆ ده هيناو سكالايان لاده كرد توندترين
 ناخوشترين شتى ده بيست و به روويه كي خو شه وه وه ري ده گرت وه كه نه م رووداوه كه ده گمه ن شتى
 وا نوسراوه: كه نه ویش نه وه بوو كه يه كيك له پاشاكانی فرهنج له يافاوه به ريكه وتبوو به لام سوپا
 جيان هيشتبوو بويه پاشه كشه ي كردو گه پايه وه بۆ النطرون كه شوينتيكه له يافاوه دوو قوناغ بۆ
 كه سي خيراو سي قوناغ بۆ كه سي ناسايي دووره، پاشان سوپاي به ري خست به ره و قيساريه
 به ريكه وت به لكو يارمه تي و كومه كيان ليوه وه رگريست و به ئامانجي خو ي بگات، نه وه بوو
 فره نجه كاني يافا به مه يان زاني نه وانيش بريتي بوون له پاشا ريتشارد شيردل و هاوه له كاني نه ویش
 هه ستا به پرچك كردن و ريكخستني زرينه ي نه وانه ي كه له گه ليذا بوون بۆ قيساريه بۆ پاراستني
 نه و هيزه ي كه بۆ كومه كي به ريكه وتبوو نه وه بوو ريتشارد شيردل به چه ند كه سيكي كه مه وه
 مايه وه چونكه ده يزاني سه لاهه دين دووره لييانه وه، كاتي سه لاهه دين گه شته قيساريه و بيني
 هاوكاري و كومه كيان بۆ هاتووه و زاني كه ناتواني به ئامانجي خو ي بگات له سه ره تاي شه ودا
 هه تاوه كو كوتايي به پيوه بوو و سه ر له به ياني گه شته يافا و ريتشارد شير دلش به سي سه د پياده و
 هه قده سواره وه له وي له ده ره وه ي شاردا خيوه تيكي هه لدا بوو، سه ر يازه كانيش شويني كه وتزو
 نه ویش سواري نه سپه كه ي بوو دياره نه و نه فره ت ليكر اوه زور نازاو ليها توو شاره زا بوو له جه نгдаو
 له به رده م موسولمانه كاندا خوږاگري نواندو نه يهيشت بچه شاره كه وه، پاشان سوپاي موسولمانان
 ناماده بوو بۆ جه نگو سولتانيش داواي ليكر د كه فرسه ت بگرن و له كاتي گونجاودا هيرش بكن،
 به لام هه ندئ له نه ميره كورده كان به زبري و توندي وه لاميان دايه وه نه ویش جله وي نه سپه كه ي
 گرت و وه كه نه وه ي توپه بووييت و ديار بوو نه يزاني له و روزه دا كاركيان له ده ست نايه ت، بويه
 فه رمانيدا خيوه ته كه ي كزيكه نه وه و جي هيشتن و گه پايه وه، بويه خه لكه كه ش ده ستيان له كوشتار
 هه لگرت، نه وه بوو سولتان هه ر له روشتندا بوو هه تاوه كو گه شته يازور كه شوينيكي دلگيره له وي
 خيوه ته كه يان بۆ هه لداو دابه زي و سه ر يازه كانيش لايانداو خيوه تيان هه لدا، زوريه ي نه ميره كانيش
 له ترساندا نه له رزين و وايان ده زاني كه زوريان لي توپه بووه، نه لي: نه وه نده ده ترسام نه م ده ويرا
 بچه لاي هه تاوه كو خو ي بانگي كردم، نه لي: بينيم له ديمه شقه وه ميوه ي زوري بۆ هاتووه و وتي:
 نه ميره كان بانگ بكن با شتيك بخون، نه لي: ئينجا هاتمه وه سه ر خو م و دلخوش بووم و نه ميره كانم
 بانگ كرد، نه وانيش به ترسه وه هاتن، كاتي ك رووخوشي و كرانه و يان بيني به رووياندا دلتيا بوون و
 خوشي رووي تيكر دن، پاشان به نيه تي به جي هيشتن ناوچه كه وه لاي هه ستان وه كه نه وه ي هيج

شتیک رووی نه دابیت^۱ لیږورده ییښی (ره حمه تی خوی لی بیت) ته نها به رامبه ر به شوینکه وتوان و ژیر ده سته و سه ربازه کانی نه بوو به لکو له وهش تیپه پی کرد بۆ دوژمنه کانی نه وانه ی که له جه نگدا بوون له گه لیداو کوشتاریان ده کرد^۲، وهك دواتر باسی ده که ین به پشتیوانی په روه ردگار.

حه و ته م: ده سترگرتی به هوکاره کانی پیاو ته وه:

پیاو ته تی کوی ره و شته جوانه کانو نه ریته په سنده کانو نیشانه ی مهردایه تیبه، نه م ره و شته هوکاره بۆ ریژدار بوونی خاوه نه که ی و گه وره بوونی له چاوی به رامبه ره کاند، راستی پیاو ته یش به هیزی ده روونی و ده سپیکی کرده وه جوانه کانه، که ستایش کردنی به دودا دیت به پیی عه قل و شرع و نه ریت^۳. ابن القیم ده فهرمویت: کرؤکی پیاو ته بریتیبه له خو دوورگرتن له قسه و کرده وه ره و شتی نزم و پیشاندانی ته ی بۆ دوست و دوژمن، پیاو ته سامانیښ: له باش سه رفکردن و دانانی له شوینه باشه کاند به پیی شرع و عه قل و نه ریت، پیاو ته له چاکه شدا بریتیبه له خیراکردن و ئاسانکاری و ریژلینان و به نهیښی کردن و باسنه کردنی دوی نه جامدانی، پیاو ته و ازهیښانی له خرابه ش بریتیبه له: و ازهیښانی له ناکوکی و گله یی و داوکاری و چه ندو چون کردن^۴. شاعیر ده لیت:

إني لتطر بني الخلال كريمة طرب العريب بأوبه و تلاق

وته زنی ذکرى المروءة والندی بین الشماثل هزه المشتاق^۵

سه لاهه دینیش (ﷺ) پیاو ته ی ژور بوو، پوخو شو و به ئاېوو بوو، پيشوازی گهرم بوو بۆ میوانه کانی نه یده هیشت میوانی بپوات هه تاوه کو نه کی نه کات، هه ر داوایه کیشی هه بوايه بۆی جیبه جی ده کردو ریژی له میوان ده گرت با بی باوه پيش بوايه، قاضی ابن شداد نه لی: جاریکیان بینیم فهرانپه وای صیدا هات بۆ لای بۆ ناصر، نه ویش ریژی ژوری گرتو نانی له گه ل خواردو باسی ئیسلامی بۆ کردو چه ند نمونه یه کی له ئاکاره جوانه کانی بۆ خسته پوو و هانیدا بۆ موسولمان بوون. هه روه ها ریژی ده نا له و شیخ و زاناو پیاو چاک و ناودارانه که ده هاتنه لای و خه لاتی ده کردن، داواشی لیده کردین هه ر زانایه کی ناودار به لای خپوه تگه که یدا تیپه پی بیهیښنه لای و هه تاوه کو له چاکی و به خشنده یی و به هره مه ند بیت و به شیوه یه کی جوان خرمه تی بکات، نه وه بوو له سالی ۵۸۴ هـ دا پیاویکی زانا سه ردانی کردین که زانست و ته صه وفی تیادا کو بوو بوویه وه که سیکی به تواناو

^۱ سيرة الناصر صلاح الدين ل ۸۸.

^۲ صلاح الدين الايوبي، علوان ۱۴۹.

^۳ التعريفات للجرجاني ل ۱۱۱.

^۴ تهذيب و راج السالكين (۶۹۷/۳ - ۶۹۹).

^۵ ديوان المروءة، أحمد بركات، الاخلاق بين الطبع و التطلع ل ۱۹۶.

سەرقالی زانست و زانیاری بوو، پاش حەج کردن هاتبوو بۆ قودس کاتیڤ جی دەستی سولتان تیایدا نینیبوو بپاریدا بوو که بێت بۆ سەردانی، ئەو بوو بەچەندە سەربازیکەو هەشتە لامان و هەستم پێ نەکرد هەتاو هەتا ناو خێوەتە کە مەو هە پاشان بە خێر هاتنم کردو پرسیارم لیکرد دەربارە ی هۆکاری سەردانە کە ی، ئەویش ئاگاداری کردمەو هە کە دەیه ویت سولتان سەلاحەدین ببینیت لەبەر ئەو کارە جوان و شوێنەواری باشانە ی که لیوێ بیستوو، منیش ئەو شەو سولتانم لەهاتنی ئەو پیاو هە ئاگادار کردەو، ئەویش داوای کردو فرمودە یەکی بۆ باس کردو سوپاسی کرد لەسەر ئەو کارانە ی که بۆ ئیسلامی کردوو هەنانیدا بۆ چاکەکردن، پاشان بە جێمان هێشت و شەو لای من مایەو و لەخێوەتە کە مەدا کاتی نوێژی بەیانیمان کرد خوا حافیزی لی کردم بەلام من پێم جوان نەبوو که واپرات بەبی ئەو ی سولتان خواحافیزی لی بکات بەلام ئەو گوێی پێ نەدا و تی: کاری خۆم کردو هیچ مەبەستیکیشم نەبوو جگە لەبینین و سەردانی ئینجا رۆشت پاش چەند شەوێک سولتان هەوالی پرسسی و منیش بۆم باس کرد، بەلام گلەیی لیکردم که چۆن ئاگادارم نەکردۆتەو لەرۆشتنی و تی: چۆن پیاویکی ئاوا دێتە لامان و دەروات بەبی ئەو ی چاکە یەکی لەگەڵدا بکەین؟ بەو کارە زۆر نیگەرانی بوو، منیش ناچار بووم نامە یە ک بنوسم بۆ محی الدینی قاضی دیمەشق و رام سپارد که پرسیارم دەربارە ی ئەو کابرایە بۆ بکات و پارچە نوسراویکی بگە یەنیتە دەست که تیایدا باسی نارازی بوونی سولتانم کردبوو لەو ی که بەبی ئاگاداری ئەو رۆشتبوو، داوام لیکرد بگە ییتەو هەواییەتیەکیش هەبوو لەنێوانماندا که ئەو ی دەخواست، ئەو بوو زۆری نەبرد گەرایەو هەو منیش سولتانم ئاگادار کردەو ئەویش و تی: لەگەڵ خۆتدا بیهێنە بۆ لام، منیش لەگەڵیدا رۆشتم سولتانیش بەگەرمی پێشوازی لیکردو زۆر خوشحال بوو بەسەردانە کە ی و چەند رۆژێک لەلای خۆی هێشتیەو و پۆشاکێکی باشی پێدا و لاخیکێ باشی بۆ دا بین کردو جل و بەرگیشی پێدا بۆ خێزان و دراوسی و شوێنکە و توانی و بپێ پارەش بۆ خەرجی خۆی، زاناکەش بەنزیایەکی زۆر سوپاسگوزاریەو بەجێ هێشت^۱. ابن شداد ئەلی: جاریکیان دیلیکی فرەنجیان هێنایە بەردەستی و زۆر دەرترسا، وەرگێرە کەش پێی و تی: لەچی دەرترسی، و تی: پێش ئەو ی ئەم دەم و چاوە ببینم زۆر دەرترسام بەلام دوا ی بینین و ئامادەبوونم لەبەر دەستیدا دنیابووم که من خێر دەبینم، سەلاحەدینیش بەزەیی پێدا هاتەو و چاکە ی لەگەڵدا کردو ئازادی کرد^۲، جاریکیان لەخەزمەتیدا بووم بەسواری لەبەرامبەر فرەنجەکاندا ئەو بوو هێزیکێ پێشەو ی

^۱ سيرة الناصر صلاح الدين ل ۹۱.

^۲ سيرة الناصر صلاح الدين ل ۹۱.

سوپا گه شته به ره وه و ژنیکیان له گه لدا بوو ژور ده کپوزایه وه ده گریاو ملوانکه یه کی له ملدا بوو پتیشپه وی سوپاکه ش وتی: نه مه له ناو فره نجه کانه وه هاتووه داوای بینینی توی کرد، نیمه ش هینامان بولات، سولتانیش فرمانیکرد به وه رگپړه کی که پرسپاری لی بکات نه ویش وتی: دزه موسولمانه کان دوینی شه و هاتونه ته خپوه ته که م و کچه که میان بردووه، دوینی شه ویش هه تاوه کو به یانی من هاوارم کردووه و پتیا و تم: پاشاکه یان میهره بانه و نه تنیرین بو لای داوای کچه که تی لی بکه و به م شپوه یه هاتم، منیش کچه که م له تو ده ویت؟ سه لآحه دینیش به زه یی پیدا هاته وه و فرمیسک به چاویدا هاته خواره وه، فرمانیدا به که سیڅ که بجپته سه ریا زگو و که هه والی نه و کچه بچوکه بپرسیت و بلیت: هه رکه س کرپویه تی پاره کی ده دینه وه و بزمان بینیته وه، ژوری پی نه چوو سواره که گه پایه وه و کچه کی به سه رشان وه بوو، هه ر که نافرته که کی بینی خوی دا به زه ویداو ده م و چاوی ده هینا به زه ویداو خه لکیش بوی گریان و پاشان دهستی به رزکرده وه بوو ناسمان و نه مان ده زانی چی ده وت، پاشان کچه کی پی درایه وه به پی کرا هه تاوه کو گه شته وه ناو فره نجه کان^۱.

هه روه ها کاتیک نه لبره نس نه رنات فرمانپه وای که رک له گه ل پاشای فره نجه کان له که ناردا هاتنه لای له پاش به دیلگیرانیان له جه نگی حطیندا له سالی ۵۸۳ هـ م رووداوه ش له شوینی خویدا به دریژی باسی ده که ین (به پشتیوانی خوا) هینانیشیان له سه ر داوای سه لآحه دین بوو، نه م نه رناتپه ش بی باوه رپکی سته مگارو به هیژ بوو، له کاتی ناگر بهستی نیوان نه وو موسولمانه کاند کاروانیک به ناوچه که یدا تیپه پ بوو بوو نه ویش هه ستا بوو به په لاماردانی و بردنی که ل و په له کانیان و نازاردانی کاروانچییه کان و زیندانی کردنیان له زیندانی ته سک و ته نگه لاند، نه وانیش ناگر به ست و ریکه و تنه که یان بیرخسته وه به لام نه و وتی: بلین به موحه مه ده که تان رزگارتان بکات، کاتی به سه لآحه دین به مه ی زانی، نه زری کرد که هه ر کاتی خوا سه ری خست به سه ریدا بیکوژیت. کاتی سه رکه وت به سه ریداو به دیلی هینایانه به ر دهستی ژور سور بوو له سه ر کوشتنی (وه که وه فایه که بو نه زره که ی) نه وه بوو له گه ل پاشادا هینایان و پاشا داوای ناوی کردو و ناویان بو هینا و خواردی هه پاشان ناوه که ی دا به نه رنات و سولتانیش به وه رگپړه که ی وت: بلی به پاشا: تو ناوت پیداو، چونکه من ناوو خواردنی پی ناده م، چونکه پیاو ته نه وه ده خوازی که نازاری که سیڅ نه ده م که نه کی کردووم، پاشان به دهستی خوی دای له گه ردنی و نه زره که ی برده سه رو دهستی کرد به سه ر عه ککاداو هه موو دیله کانی نازاد کرد که نزیکه ی چوار هه زار دیل بوون و هینده پاره ی پیدان که

^۱ سيرة الناصر صلاح الدين ل ۹۳.

پیی بگه نه وه ناو خیزانه کانیان^۱. ئەم رووداوهش که ابن شداد دهیگپیتته وه به لگه یه له سه ر لیئورددهیی فراوان و پیاوه تی که م وینه ی، ئیبن شداد ئەلّی: کاتی پاشای ئینگلیزی ریتشارد شیردل نه خوش که وت (که سه ر سه ختترین و دوزمنی سه لآحه دین بو) سه لآحه دین میوه و به فری بۆ نارد و ئەمهش بووه مایه ی سه رسورپمانی خاچپه رسته کان^۲ له راستیدا سه لآحه دین ره وشت به رزو قسه خوش بو، شاره زای ره چه له ک و میژووی عه ره بو و داب و نه ریت و خوره وشتیان بو، هه روه ک شاره زای دونیا و سه رگوزه شته و سه یرو سه مه ره کانی بوو به جوړیک که گوئگری سویدیکی لی وهرده گرت که له خه لگانی تری وهرنه ده گرت، هه روه ها ژۆر ره وشتبه رز بوو و پرسپاری له هه ر به کیکیان ده کرد ده رباره ی نه خوشی و چاکبونه وه و خواردن و خواردنه وه و گۆرپانکارییه کانی ژیان، هه روه ک مه جلیسی پاک بوو و کهس به خراپه له مه جلیسیدا باس نه ده کرد و رازیش نه ده بوو قسه ی خراپ و نا په وای له لادا بکریت و زمان خاوین بو، ئیبن شداد ئەلّی: هه رگیز نه مبینیوه حه زی له جنیو بیت، پینوسی پاک بووه و هه رگیز به پینوسه که ی نازاری هیچ موسولمانیکی نه داوه^۳، چاودیری و وه فاشی باش بو، هه ر هه تیویکیان بهینایه بۆ لای ره حمه تی بۆ دایک و باوکی ده نارد و دلی ده دایه وه و بژیوی باشی بۆ دابین ده کرد، ئەگه ره که سێکی گه وره و سه ره رشتی هه بویه، راده سستی ئەوی ده کرد، ئەگینا ئەندازه ی پینوسی پی ددا و پاشماوه که شی ددا به و که سه ی که سه ره رشتی ده کرد، هه ر په روه سه لآچویه کیشی ببینایه چاکه ی له گه لدا ده کرد و پاره ی پی ددا، له سه ر ئەم خوره وشتهش به رده وام بوو هه تاوه کو ئەو کاته ی که خوای گه وره گه پاندیه وه بۆ لای خۆی^۴.

هه شته م: ئارامگری و دان به خۆداگرتن:

ئارامگری گه وره ی ره وشته کان و هاوپی ریکاو ریبازی گه شتنه به پیشه وایه تی و سه رکه وتن، ره وشته جوانه کانیش په یوه ستن به ئارامگرییه وه و ئارامگری بناغه ی ره وشتی به رزو کاری خێرو چاکه خوازیه له بنه ره تیشدا و شه ی ئارامگری و سه بر له خۆگرتنه وه وه هاتوه، ئارامگری واته گرتنه وه ی ده روون له بیزاری و زمان له سکالا و ئەندامه کان له سنگ کوتان و یه خه دابیرن، ئارامگری راسته قینهش بریتیه له ره وشتیکی جوانی ده روون که له گه لیدا مروّف واز له ئەنجامدانی کرده وه نادرست و ناباشه کان دینیت و یه کیکه له و هیزانه ی ده روون که چاکیتی و دامه زراوی ده روونی له سه ر

^۱ سيرة الناصر صلاح الدين ل ۹۳.

^۲ صلاح الدين الايوبي، علوان ل ۱۵۱.

^۳ سير الناصر صلاح الدين ل ۹۳.

^۴ سير الناصر صلاح الدين ل ۹۳، ۹۴.

وهستاوه^۱. و تراویشه: نارامگری بریتیه له وهی له بهرام بهر به لاو نه هامة تیدا به نه ده به وه مامه له بکهیت^۲، خوای گه ورهش باسی نارامگری له نه وه دو نه وه نده شوینی قورئاندا کردوه نه مهش پتویست بوونی ده سه لمینیت، زۆرتین پله و پایه و چاکه شی بۆ (صبر) بریار داوه و کردیه تی به به ره می، چه ند شتیکیشی بریار داوه بۆ نارامگران که بۆ خه لکی تری بریار نه داوه، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾ (البقرة ۱۵۷)، واته: نا نه وانه چه نده ها ستایش و ره حمهت و میهره بانی هر به سهر نه واند ده باریت له لایه ن په روه رد گاریا ه وه و نه وانه نه و که سانه ن ریازی هیدایه تیان وه رگرتوه^۳.

له سه عدی کوپی نه بی وه قاصه وه نه لی: وتم نه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ)، کی له مه مو که س زیاتر تا قی ده کریته وه؟ فه رموی پیغه مبه ران پاشان باشتین که س دوا ی نه وان وه وه روه ها، مه مو به نده یه که به پیی بیروبا وه پی تا قی ده کریته وه جا نه گه ر با وه پی به هیز بیت نه وه تا قی کردنه وه ی سه ختر ده بیت، نه گه ر با وه پیشی لاواز بیت تا قی کردنه وه ی لاواز ده بیت، هینده ش مرو ف توشی به لاو تا قی کردنه وه ده بیت هه تا وه کو هیچ گونا هیک ی له سه ر نامینیت^۴. شاعیر ده لیت:

أصبر قليلاً و كن بالله معتصماً ولا تعجلن، فإن العجز بالعمل

الصبر مثل اسمه في كل نائبة لكن عواقبه أحلى من العسل

سه لاهه دینیش ره حمه تی خوای لی بیت نارامگر بوو له سه ر تالی ژیان له گه ل نه وه شدا که توانای خوش ژیا نی هه بوو، هه روه ها نمو نه یه کی جوانی نارامگری و خۆراگری بوو له گۆره پانه کانی جیهاد و له کاتی نه هامة تی و کۆسته کاند، قاضی ابن شداد نه لی: بینیم له سه وزاییه کانی عه ککادا، زۆر نه خوش بوو به هۆی نه و دمه لانه وه که له ورگیه وه هه تا وه کو نه ژنۆی ده ری کرد بوو به جۆری که نه یده توانی دابنیشیت به لکو شانی دانه داو له سه ر لانه که وت له خپوه ته که یدا و نه یده هیشت خواردن له به رده ستیدا دابنن له به رنه وه ی که نده ی توانی دابنیشیت و فه رمانی ده کرد خواردنه که ی بدری به خه لکی تر، له گه ل نه وه شدا له خپوه تی جه نگدا به رام بهر به دوژمن ده مایه وه و سو پای دابه ش کرد بوو به سه ر چه پ و راست و نا وه راست و دلدا وه که ناماده باشی بۆ جه نگ، له گه ل هه موو نه مه شدا به یانی زوو هه تا وه کو نو یژی نیوه پۆ به سواری نه سپه وه به سه ر سو پا که یدا ده گه پا و له عه سریشه وه

^۱ الاخلاق بین الطبع و التطبع ل ۱۹۷.

^۲ الاخلاق بین الطبع و التطبع ل ۱۹۷.

^۳ ته فسیری ئاسان ۲۴.

^۴ صحیح الجامع الألبانی (۹۹۲/۱) السلسلة الصحيحة رقم ۱۴۳.

^۵ الاخلاق بین الطبع و التطبع ل ۱۹۷.

بۆ مەغریب بەھەمان شىۋەى ئارامگر بوو لەسەر ئەو ئازارە زۆرەى كە بەھۆى ئەو دومەلەنەو
 دەچەشت و منیش سەرسام بووم پىئى، ئەویش دەيوت: كاتى سوارى ئەسپ دەبم ئازاريان نامىنى
 ھەتاوھەكو دادەبەزم، ئەمەش چاودىرپىيەكى خوايى، ئەو ھەو بوو كاتى نەخۆش كەوت ئىمە لەخەپپوبە
 بووين و لەتل الحجل دواكەوت بەھۆى نەخۆشپىيەو ھەفرەنجىيەكانىش بەمەيان زانى، بۆيە
 پەلامارياندا بەئومىدى ھەشاندى گورزىكى كاريگەر لىيان. بەھۆى نەخۆشپىيەكى سەلاحەدينەو،
 ئەو ھەو بوو لەقۇناغى يەكەمدا چوونە ھەر ھەو بۆ لای ئەو پىرانەى كە لای تەپۆلكەكەدان
 سەلاحەدينىش رەحمەتى خاى لى بىت ھەمانىدا بەكۆركنە ھەى كۆچ بارەكانيان و رۆشتن بەرەو
 ناصرە، لەوكاتەشدا ھەمادەدينى ھەمانپەرەواى شەنگارىش نەخۆش بوو، بۆيە مۆلەتى پىندا كە لەگەل
 كۆچ بارەكەدا بىت و خۆشى لەوى ماپەو، پاشان دوزمن لەرۆژى دووھەمدا بەشويئماندا ھات،
 ئەویش ئەو ئازارەو كەپتوھەى بوو سوارى ئەسپەكەى بوو سەربازەكانى رىكخست بۆ
 رووبەپووبوونەو ھەى دوزمن و لای راستى سپارد بەالملك العادل و لای چەپى سپارد بە تقى الدين عمر،
 الملك الظاهرى كوپىشى لەناوھەنددا لەگەل الملك الأفضلىدا دانا، خۆشى چوو ھەموويانەو،
 ھەر كە لەتەپۆلكەكە دابەزى دىلىكى ھەنجىيان ھىتايە بەر دەستى، ئەویش ھەمانى كوشتنىداو
 لەبەردەمىدا دايان لەگەردنى، پاش ئەو ھەى پىشپىارى موسولمان بوونيان بۆ كردو ئەویش رەتى
 كەردەو، ھەرچەندە دوزمن بەدواى بەشى سەرەو ھەى رووبارەكەدا دەگەرپا ئەویش پىشتى لى دەگرتن
 ھەتاوھەكو لەخپوھەكانيان دايانپىت ئەو ھەو بوو ماوھەك دەپۆشت و ماوھەكەش دادەبەزى بۆ
 پىشودان دەستەسپىكى دابو بەسەرىدا لەبەر كاريگەرى تىشكى خۆر لەسەرى بەلام نەپەشت
 خپوھەتى بۆ ھەلبدى بۆ ئەو ھەى دوزمن بەلاواى نەزانى بەو شىۋە ماپەو ھەتاوھەكو دوزمن چوو
 بەشى سەرەو ھەى رووبارەكە ئەویش چوو نىكيان و لەتەپۆلكەيەكدا نىشتەجى بوو كەدەپوانى
 بەسەرياندا ھەتاوھەكو شەو ھات، پاشان ھەمانىدا بەسەربازەكانى كەبگەرپتەو شويئەكانيان و
 بەشمشپىرەكانيانەو ئامادەبن خۆشى لەگەل ئىمەدا كىشاپەو بۆ لوتكەى چىاكەو لەوى
 خپوھەتتىكمان بۆ ھەلدا ئەو شەو شەش من و پزىشك چارەسەرمان دەكردو سەرقالى كەردبوين، ئەویش
 ماوھەك دەخەوت و ماوھەك ھەلدەستا كاتى سەپرى دوزمنم كەرد بىنەم لەرۆژئاواى رووبارەكەو
 بەرەو خپوھەكانيان بەرىكەوتون لەو رۆژەشدا موسولمانەكان تەنگيان پى ھەلچنى بوو كوپرەكانى
 الملك الظاهر و الملك الأفضل و الملك الظافر و ئەوانى تىشك كە ئامادە بوون ناردە بەرەى جەنگو
 جگە لەمن و ئالا ھەلگرو چەند مندالىك كەسى لەدەورى خۆى نەپەشت كەسىك لەدورەو سەپرى
 بىكرىدەى واى دەرزانى خەلكىكى زۆرى لەدەوروبەردايە لەبەر ئەو ھەموو ئالايانەى كە ھەلىيان گرتبوو،
 بەلام تەنھا يەك كەسى تىابو كە بەتەنھا بەرامبەر جەماوھەرىكى زۆر دەوھەستا، ئەو ھەو بوو دوزمن

به رده و ام ده هاته پيش و به به رده و اميش لتيان ده كوژاو هه ركه سيكيان لي بكوژايه ده يانناشت و هه ركه سيكيان لي بريندار بووايه هه لتيان ده گرت هه تاوه كو نه زانري چه نديان لي كوژاو يان بريندار بووه، به م شيويه به پتوه بوون و نيمه ش نه مانينين هه تاوه كو زوريان بو هيتان و دابه زينه نزيك پرده كه، هه ركه فره نجه كانيش دابه زينه سه ره زوي موسولمانه كان بي نوميده ده بوون له وه ي بتوان به تاكاميك بگن، چونكه له حاله تي دابه زيندا به باشي خويان ده پاراست بويه له شوييني خويده مايه وه و سه ربازه كانيش به سوار نه سپه كانيان وه بوون له نزيك دوژمن هه تاوه كو كوژايي روژ، پاشان فره مانى پيكردن كه بميننه وه وهك شه وي پيشتر و نيمه چوينه وه بو مال وه وهك شه وي پيشوو و هه تاوه كو به ره به يان هه ر له تنگ پي هه لچيني دوژمندا بووين هه تاوه كو دوژمن شوينه كه ي به جي هيشت و نه ويش بيزار بوو له جه نگو و كوشتار، پاشان له خيوه ته كه ي نزيك بونه وه و له ويشه وه خه لكانيك هاتنه ده ره وه كه رزگاريان كرد هه تاوه كو گه شتته وه خيوه ته كانيان، جا سه يري نه م نارامگري و خوراكريه بكه، نه م پياوي چه نده به رزكردوته^۱، قاضي ابن شداد نه لي: جاريكيان بينيم هه والي كوچي دوايي كوچكي هه رزه كاري به ناوي نيسماعيل وه ده خوينده وه، نه وه بوو له سه ر ناوه كه وه ستاو به كه سي نه وت هه تاوه كو له كه ساني ترمان بيست، هيچ ناسه وارنكيشي پتوه ده رنه كه وت جكه له وه ي كاتي كاغه زه كه ي خوينده وه فرميسك به چاويدا هات^۲. شه ويكي شيان گه ماروي صفدي دابوو نه يوت: ناخه وين هه تاوه كو نه مشه و پينچ مه نجه نيق دانه مه زرين^۳ بو هه ر مه نجه نيق كيش كو مه ليكي دانا كه سه ره رشتي دانانيان ده كرد، نيمه به دريژايي شه و له خزمه تيدا بوين له خوشترين ژيان و به چيژترين كاتدا، به رده و اميش نيردراوه كان هه والي دانساني مه نجه نيقه كانيان پي ده گه ياند هه تاوه كو كاتي روژ بويه وه هه موو مه نجه نيقه كان دانرابوون، نه و شه وانه ش دريژترين و ساردرتين شه و بوون بارانيكي زوري شي تيدا باري، نه وه بوو له و شه وه دا هه والي كوچي دوايي تقى الدين عمري برازاي پي گه يشت له كاتيكد ا به رامبه ر فره نجه كان وه ستا بووين و هه موو شه وي ره شه با خيوه ته كاني هه لده كه ندين و خه لكي به ده ره وه ده مانه وه هه تاوه كو به ياني له الرمله دا^۴ و دوژمنيش له يازور دابوو، له نتيوانيشماندا ماويه كي كه م هه بوو، نه ويش الملك العادل و علم الدين سليمان كوچي جندر سابق الديني كوچي الدايه و عزالدين المقدمي هيتاو خه لكي له خيوه ته كه ي دورخستنه وه و پاشان نامه يه كي ده ره يتاو گريانيكي زوري كرد و نيمه شي

^۱ سيرة السلطان الناصر صلاح الدين ل ۸۳.

^۲ سيرة السلطان الناصر صلاح الدين ل ۸۳.

^۳ ناميريك ه له تخته دروست ده كرپت دوولاي هه يه و له نتيواناندا تيركي دريژ هه يه.

^۴ سيرة السلطان الناصر صلاح الدين ل ۸۴.

خسته گریان به بئی نه وهی بزاین هوی چیه پاشان به گریان وه وتی: تقی الدین کۆچی دواپی کرد^۱ پاشان گریانی زیاتر بوو خه لکه کهش گریان، منیش به خۆمدا چوومه وه و وتم: داوای لیخۆشبوون ده کهین خوای گه وره له م حالته سه یر بکهن بزاین ئیوه له کوین و له چیدان و واز له شتی تر بیتن^۲، ئه ویش وتی: به لئی لیمان خۆشبه خوایه و چند جارێک دووباره ی کرده وه پاشان وتی: با کهس به مه نه زانیت، پاشان داوای که مێک گولای کردو چاوه کانی پی شت و دواتر خواردنیان هیناو خه لکی کۆبونه وه بۆی و کهس به مه ی نه زانی هه تاوه کو دوژمن گه پایه وه بۆ یافاو ئیمهش گه پاینه وه بۆ النطرون، که شوینی سه ره کیمان بوو.

نۆیه م: نه مه کداری:

وه فاداری له سیفه ته به رزو ره وشته گه وره کانه و خوای گه ورهش فرهانی کردوه به بهنده کانی که پابه ند بن پیوه ی و ستایشی نه وانه ی کردوه که نه نجای ده دن خوای گه وره ده فره مویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا.....﴾ (المائدة)، واته: نه ی نه وانه ی باوه پتان هیناو به نه مک و به وه فا بن به رامبه ر به لێن و په یمانه کانتان^۳. هه روه ها ده فره مویت: ﴿يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطَرًّا﴾ (الانسان ۷)، واته: نه و به خته وه رانه یه کێک له سیفه تیان نه وه یه: وه فا به نه زر ده کهن یاخود به لێنیکیان داوه وه فادارن^۴ شاعیریش ده لیت:

إذا قلت في شيء نعم فاتمه فان نعم دين علي الحر واجب

والا فقل لا تسترح ولا ترح بها لئلا يقول الناس انك كاذب^۵

سه لاهه دینیش نمونه بوو له بواری وه فا کردن به په یماندا و هه رکاتی سولخی بکردایه پابه ند ده بوو پیوه ی نه گه ر به لێنیشی بدایه نه یبرده سه ر، ابن واصل له به تریارکی قودسه وه ده یگێرێته وه کاتی نه و شارهی به جیه یشت دوا ی ده ست به سه راگرتنی له لایه ن سه لاهه دینه وه، پاره یه کی زۆر زۆری پی بوو و سه لاهه دینیش ریگری لێ نه کرد کاتی وتیان نه و پارانه ی لێ وه رگه ره هه تاوه کو بۆ به هیزکردنی موسولمانان به کاری بێنیت وتی: سه تمی لێ ناکه م و په یمان ناشکینم، بۆیه ته نها نه وهنده ی لێ وه رگرت که له که سه ئاساییه کانی تری وه رده گرت که بریتی بوو له ده دینار، پاشان له گه ل به تریارک و هاوڕێکاندا هیزکی نارد بۆ پاراستنیان و گه یاندیان به شاری صور که بوو بووه

^۱ سیره السلطان الناصر صلاح الدین ل ۸۴.

^۲ سیره السلطان الناصر صلاح الدین ل ۸۴.

^۳ ته فسیری ئاسان ل ۱۰۶.

^۴ ته فسیری ئاسان ل ۵۷۹.

^۵ الهج المسلوک فی سیاسة الملوك ل ۱۱۷.

پښگه‌ی فره‌نجه‌کان و شویښی کڅبوونه‌وه‌یان وای تیکشکانیان له‌حطینداو وه‌رگرتنه‌وه‌ی نه‌و شویښانه‌ی که ده‌ستیان به‌سهردا گرتبوو له‌شامدا^۱.

ده‌یه‌م: خاکی بوون:

سیفه‌تیکه له‌سیفه‌ته‌کانی (عباد الرحمن) خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ (الشعراء ۶۳) واته: به‌نده‌کانی خوای میهره‌بان نه‌و که‌سانه‌ن که زور به‌هیمنی و سه‌لاری به‌سهریدا ده‌پوڼ... هتد^۲ خاکی بوونیش نیشانه‌ی خوښه‌ویستی خوایه بڅ به‌نده وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (المائدة ۵۴)، واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌پتان هیښاوه‌ی هر که‌س له‌نیوه له‌ناین و به‌رنامه‌که‌ی وه‌رگه‌پیت پاشگه‌زییته‌وه نه‌وه (هر خوی زهره‌ر ده‌کات) نه‌و له‌ناینده‌دا خوا که‌سانیک ده‌هیښته‌کایه‌وه (نه‌وه‌نده ریک‌وپیک و باوه‌پ دامه‌زاون) په‌روه‌ردگاری مه‌زن خوښی ده‌وین نه‌وانیش نه‌ویان خوښدویت هه‌روه‌ها ملکه و فره‌مانبه‌ردارو به‌سوژن بڅ هیمانداران و سهر بلند شکست نه‌خورو ده‌روون به‌رزن به‌سهر بی باوه‌راند له‌پیتناو ریښای خواداو بڅ به‌ده‌ست هیښانی ره‌زانه‌ندی نه‌و هه‌ول ده‌ده‌ن و تی ده‌کوشن له‌لومه‌ی لومه‌کارانیش ناترسن، نه‌مه فه‌زل و ریښی تایبه‌تی خوایه که ده‌یبه‌خشیت به‌هر که‌س که بیه‌ویت که فراوانگیرو زانایه^۳. ابن کثیر نه‌لیت: نه‌مه سیفه‌تی باوه‌پداره ته‌واوه‌کانه که یه‌کیکیان خاکی بیت به‌رامبه‌ر براو گه‌وره‌که‌ی و شکومه‌ند بیت به‌رامبه‌ر به‌دورژمنانی^۴، سولتان سه‌لاحه‌دینی نه‌یوبیش سیفه‌تی خاکی بوون تیدا بوو نریک بووه له‌خه‌لکه‌که‌وه و هه‌له‌و که‌م و کورتیه‌کانی قبول ده‌کردن و دلای راگیر ده‌کردن خوی له‌که‌س به‌گه‌وره‌تر نه‌ده‌زانی و نارامگر بوو له‌سهر نه‌و شتانه‌ی که پیتی خوښ نه‌بوو زور چاو پوښی ده‌کرد له‌هه‌له‌و که‌م و کورتی هاوه‌له‌کانی شتی وای ده‌بیست که‌پیتی خوښ نه‌بوو له‌که‌سیکه‌وه به‌لام نه‌پیتی ده‌وت و نه‌ده‌شگورا له‌گه‌لیدا له‌کاتی گیرانه‌وه‌ی چیرۆکدا بوی جل و به‌رگو راخه‌ره‌که‌ی ده‌بوو به‌ژیر پیوه و هیچ کاری تی نه‌ده‌کرد. ابن شداد بای نه‌و ده‌کات که جاریکیان هیښتره‌که‌ی هه‌لاتووه و پیتی

^۱ مفرج الکروب (۳۱۱/۳) حطیت بین أخبار مؤرخيها و شعر معاصريها ل ۴۶.

^۲ ته‌فسیری ناسان لا ۳۶۵.

^۳ ته‌فسیری ناسان ل: ۱۱۷.

^۴ تفسیر ابن کثیر (۷۳/۲).

ماو به قاجی سه لآحه دینداو به لآم نه و هه رده می به خنده وه بووه^۱، هه روه ها سه لآحه دین پیشه وایه کی باش بوو بۆ شوینکه و توانی خۆی دهستی ده دایه و کارو پاشان داوای ده کرد له خه لکی تر چاوی ئی بکه ن نه مه ش به لگه یه له سه ر تیگه یشتنی دروستی چونکه نه و ده یزانی که پله ی به رز له هه ر کۆمه لگه یه کدا بۆ نه و که سانه یه که کار ده که ن، کاریش بناغه ی هه لسه لگاندنی تاک و کۆمه لگا کانه و میحوه ری هه موو په یوه ندیه کۆمه لآیه تیبه کانه به هۆی نه مه شه وه خه لکی به گشتی خوشیان ده ویست و دلسۆز بوون له خزمه تکردن و هاوسۆزبوون له گه لیدا نه م خوشه ویستیه ش نه ئینی سه رکه و تنو به هیزی بوو چونکه نه و شتانه ی که خه لکی تر به زۆرو تۆقاندن دهستی ده که وت نه و به خوشه ویستی و هاوسۆزی و ره وشتی جوان دهستی که وت^۲ هاوه لانیشی چاویان ئی ده کرد و پیشه برکییان ده کرد له چاکه داو وه ک خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ﴾ (الحجر ۴۷)، واته: له کاتی که ده رچی کینه و بوغزه له دل و ده روونیاندا ده رمان کیشاوه... هتد^۳.

نه وه بوو کاتی سه لآحه دین بریاری بنیاتنانی شوای قودسیداو چوار ده وری هه لکه ند خۆی نه و کاره ی گرتنه ستۆ به سه ر شانی خۆی به ردی نه گواسته وه و خه لکی و زانایان و ده وله مه نده کان و خزمه تکهانی و خه لکانی هه ژاریش چاویان لیکرد نه مه ش خوشه ویستی خستبووه دلی خه لکه وه، له سالی ۵۸۷هـ - ۱۱۹۱ز معزالدین قه یسه ر شاه محمد کوپی بلج نه رسه لان فه رمانه وای ولاتی رۆم هات بۆ لای سولتان سه لآحه دین و نه ویش ریژی لێناو کچی العادلی برای ئی ماره کرد، کاتی سه لآحه دین سوار بوو بۆ خواحافیزی ئی کردنی معزالدین به پیاده ده پوشت سه لآحه دینیش دابه زی، کاتی سولتان سه رکه وت معزالدین یارمه تیداو سواری کرد، علاء الدین کوپی عزالدینی فه رمانه وای موسلێش له وکاته دا له گه ل سه لآحه دیندا بوو و هه ستا به ریککردنی جله کانی، بۆیه هه ندی له ئاماده بووان سه رسامی خۆیان نیشانداو به چپه به یه کتریان ده وت: باکت نییه نه ی کوپی نه یوب هه ر چۆنیک بمريت، پاشایه کی سه لجوقی و کوپی نه تابه ک زه نکى سوارت ده که ن^۴، نه مه کورته یه ک بوو ده رباره ی لآیه نی ره وشتی دامه زینه ری ده وله تی نه یوبی.

هه روه ها سه لآحه دین ناسراو بوو به کۆمه لیک سیفه تی جوان و ئاکاری به رز وه ک وره به رزی و ئیداره ی به هیزو توانای چاره سه رکردنی کیشه کان و پلان دانان و ئاراسته کردن و ریکخستن و

^۱ النوادر السلطانية ل ۶۳.

^۲ تاریخ الأيوبيين في مصر و بلاد الشام ل ۲۲۵.

^۳ ته فسیری ئاسان ل ۳۶۴.

^۴ الکامل فی التاریخ له تاریخ الايوبيين ل ۳۳۵.

چاودیری و چندین سیفه‌تی تر، به‌هۆی ئه‌و سیفه‌ته‌ خواویستانه‌ش که په‌روه‌ردگار تیایدا داینا‌بوو توانی شام و موصل و مصر و شویته‌کانی تر له‌ژێر سه‌رکردایه‌تی خۆیدا یه‌ک‌بخات و سه‌رکه‌وتنی گه‌وره‌ به‌سه‌ر خاچه‌رسته‌کاندا له‌حطین تۆمار بکات و بیت المقدس بگێڕێته‌وه‌ بۆ موسوڵمانان، ئه‌وه‌ بوو هه‌وله‌ بێ وچانه‌کانی ئه‌نجامی باشیان هه‌بوو له‌سه‌ر ئاستی تاکه‌که‌س و کۆمه‌لگه‌ ده‌وله‌ت و پرۆژه‌ به‌رگریکارییه‌که‌ی بووه‌ مه‌شخه‌لێک بۆ ئه‌وانه‌ی که‌ کاریان بۆ گێڕانه‌وه‌ی سه‌روه‌ری ئیسلام ده‌کرد، هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌دین رۆژنکیان باسی نه‌یئنی و سه‌رچاوه‌ی هی‌زی خۆی کرد له‌کاتی‌که‌ که‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵ الع‌لک الظاهر غازیدا ده‌کرد، دوا‌ی مۆرکردنی ناشته‌وا‌یی له‌گه‌ڵ ریتشارد شیردلدا پێش ئه‌وه‌ی بچێت بۆ حه‌له‌ب وه‌سیه‌تی بۆ کردو‌وتی: وه‌سیه‌ت بۆ ده‌که‌م به‌ترسان له‌په‌روه‌ردگار، چونکه‌ ئه‌وه‌ سه‌ری هه‌موو چاکه‌یه‌که‌، فه‌رمانت پێ ده‌که‌م به‌وه‌ی که‌ په‌روه‌ردگار فه‌رمانی پێ‌کردو‌وین، چونکه‌ ئه‌وه‌ هۆکاری رزگاریته‌، هه‌روه‌ها ئاگادارت ده‌که‌مه‌وه‌ له‌خوێن و ده‌ست‌خستنه‌ ناویه‌وه‌ چونکه‌ خوێن ناخه‌وی!، هه‌روه‌ها وه‌سیه‌ت بۆ ده‌که‌م به‌پاراستنی دلی ژێر ده‌سته‌کانت و سه‌رنجدانی کاروباره‌کانیان، چونکه‌ تۆ ئه‌مینی من و خوا‌ی گه‌ره‌ی به‌سه‌ریان‌ه‌وه‌ هه‌روه‌ها وه‌سیه‌تی راگرتنی دلی ئه‌میر و کاربه‌ده‌ست و گه‌وره‌ پیاوانت بۆ ده‌که‌م، چونکه‌ ئه‌م پله‌وپایه‌ی که‌ من پێی گه‌شتوم به‌مودارات و دل‌راگرتنی خه‌لک بووه‌، هه‌رگیز رق له‌که‌س هه‌لمه‌گره‌، چونکه‌ مه‌رگ که‌س ناهێڵێته‌وه‌ ئاگاشت له‌وه‌ش بێت که‌ له‌نیوان تۆو خه‌لکیدا هه‌یه‌، چونکه‌ خوا لێت خۆش نابێت تا ئه‌وان لێت رازی نه‌بن به‌لام ئه‌وه‌ی که‌ له‌نیوان تۆو خوادایه‌ ئه‌وه‌ به‌په‌شیمانبو‌نه‌وه‌ و گه‌رانه‌وه‌ لێت خۆش ده‌بێت چونکه‌ په‌روه‌ردگار به‌خشنده‌یه‌^۱.

^۱ النوادر السلطانية و المحاسن البوسفية ل: ۳۵۲، ۳۵۳.

باسی سییه م: بیروباوه‌ری ده‌وله‌تی نه‌یویی

که‌پانه‌وه بۆ شوناسی ئوممه‌تی ئیسلامی و بیروباوه‌ری نه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت له‌دیارت‌ترین ناماژه‌کانی نوێ بوونه‌وه بوو له‌سه‌رده‌می زه‌نکی و نه‌یویدا نه‌وه بوو لادان درێژه‌ی کیشا بوو بیدعه‌ش ب‌لاو‌بوو‌بووه‌وه ده‌وله‌تیکی سته‌مکاری وه‌ك ده‌وله‌تی فاطمی عوبه‌یدیش له‌میسردا پارێزگاری ئی ده‌کرد بۆیه‌ که‌پانه‌وه بۆ کارکردن به‌قورئان و سوننه‌ت له‌گه‌وره‌ترین ده‌ستکه‌وته‌کانی هه‌ردوو ده‌وله‌تی نوره‌دین و سه‌لاحه‌دین بوو، نه‌وه بوو توانرا دادگه‌ری به‌رپا بکری‌ت و بیدعه له‌ناو‌پیریت و ده‌وله‌ت ره‌نگ ریژکرا به‌ره‌نگیکی ئیسلامی پاک و بیگه‌رد، سه‌لاحه‌دینیش به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر رییازی نوره‌دین زه‌نکی له‌جێبه‌جێکردنی شه‌رع له‌سه‌رجه‌م کاروباره‌کانی ده‌وله‌ت‌داو جێبه‌جێکردنی دادگه‌ری و له‌ناو‌بردنی سته‌مکاری و خۆی سه‌رپه‌رشتی هه‌لگرتنی سته‌می ده‌کردو پشتی به‌ دادوه‌ران و زانایان ده‌به‌ست دیاره سه‌لاحه‌دین که‌سیکی باوه‌ردار و خواپه‌رست و له‌خوا ترسو پارێزکار بوو متمانه‌ی به‌خوا‌ی گه‌وره زۆر بوو هه‌میشه په‌نای بۆ ده‌بردو بیروباوه‌ری دروست بوو یادی خوا‌ی گه‌وره‌شی زۆر ده‌کرد ده‌وله‌ته‌که‌شی به‌بیروباوه‌ری نه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت گۆش ده‌کرد که‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) روونی کرد‌بووه‌وه خه‌لیفه‌کانی راشدین له‌سه‌ری ده‌پۆشتن و نه‌یویییه‌کانیش پاش سه‌لاحه‌دین له‌سه‌ری به‌رده‌وام بوون هه‌روه‌ك سه‌لاحه‌دین دروشمه ئاینیه‌کانی زۆر به‌گه‌وره راده‌گرت و رقی له‌ فه‌یله‌سوف و موعظه‌کان و دوژمنانی شه‌ریعه‌ت بوو. نه‌گه‌ر ببیستایه‌ که‌سیك بێ باوه‌رو دژ به‌دینه له‌ولاته‌که‌یدا فه‌رمانی کوشتنی ده‌دا، نه‌وه بوو رووبه‌رووی مه‌زه‌بی شیعه‌ی ئیسماعیلی وه‌ستاو توانی نه‌و پلانه جێبه‌جێ بکات که‌ نوره‌دین زه‌نکی داینا‌بوو بۆ له‌ناو‌بردنی ده‌وله‌تی فاطمی عوبه‌یدی و کاری ده‌کرد بۆ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی بیروباوه‌ره‌ نا‌په‌واکان له‌میسردا و گێرانه‌وه‌ی بیروباوه‌ری ئیسلامی دروست بۆی له‌رێی ستراتیژیکی روونه‌وه، ده‌وله‌تی نه‌یویش سودی وه‌رگرت له‌هه‌وله‌ زانستی و هۆکاره بانگخوازیه‌کانی ده‌وله‌ته‌کانی سلجوقی و زه‌نکی و غه‌زنه‌وی چونکه ده‌وله‌تی نه‌یویی دوا‌ی چه‌ند ده‌وله‌تیکی سوننی هات که‌ رۆل‌یان هه‌بوو له‌ب‌لا‌و‌کردنه‌وه‌ی قورئان و سوننه‌ت له‌ناو ئوممه‌تی ئیسلامیدا، سه‌لاحه‌دینیش گرنگی ده‌دا به‌پاراستنی بنه‌ماکانی بیروباوه‌ری ئیسلامی به‌پێی مه‌زه‌بی نه‌هلی سوننه‌ت په‌یره‌وی رییازی نه‌شعه‌ری بوو و سو‌ر‌بوو له‌سه‌ر به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی هه‌ر لادانیك لی‌ی و له‌ناو‌بردنی رواله‌ته‌کانی، زۆرینه‌ی نه‌یویییه‌کانیش شاره‌زا بوون له‌بنه‌ماکانی نه‌م بیروباوه‌ره^۱، ئه‌ین شه‌دداد ده‌رباره‌ی سه‌لاحه‌دین نه‌لی: سه‌لاحه‌دین به‌ره‌حمه‌ت بێ بیروباوه‌ری باش بوو، زۆر یادی

^۱ التاریخ السیاسی و الفکری ل ۲۴۶.

په روه ردگاری ده کړدو بیروباوه پری له به لگه وه وه رگرته بوو له رڼی لیکولینه وه و پشکنین له گه ل زانو شېخه گوره کانه وه، به م شیوه یه بیروباوه پری پارټیزاو بوو له تشبیه و لیکچوواندنې په روه ردگار دارپننې له سیفه ته کانی (تعطیل)... شیخ قطب الدین نیسابوریش بیروباوه پری بې کړکړدوبیه وه که هه موو نه و شتانه ی له خوگرته بوو که پټویست بوون له م بواره دا، سه لآحه دینیش هینده مکوپ بوو له سهری منداله بچوکه کانی فیرده کړد هه تاوه کو له مندالیه وه له میښکیاندا بچه سپی، بې خوښم بینیمون له به رده ستیدا نه یانخوینده وه^۱، ده ولته ی نه یویش هه ولی زوری دده بې بلاو کړدنه وه ی بیروباوه پری نه هلی سوننه ت له میسرداو سه لآحه دینیش سور بوو له سهرنه وه ی که بیروباوه پری نه هلی سوننه ت بالاده ست بیت له و ده رگا هزریانه دا که بنیاتی نابوون له میسر دا^۲.

یه که م: گرنگیدانی نه یو بییه کان به دامه زرانندی خویندنگه سونیه کان:

نه م قوناغه له سالی ۵۷۳ هـ/ ۱۱۷۶ ز وه ده سستی پیکرد دوی نه وه ی که سه لآحه دین توانی زوری ی ناوچه کانی شام کونترول بکاتو پاشان بگه رپته وه بې میسر بې به پټوه بردنی کاروباره کانی، له م ساله دا فرمانیدا به بنیاتنانی دوو خویندنگه: یه که میان بې شافیه یه کان بوو لای گورپی پیشه وایانی و به خویندنگه ی سه لآحه ناسراو بوو، دوو میښیان بې حه نه فیه کان. دوا به دوی نه مانه ش دروستکردنی خویندنگه بې سونیه کان به رده وام بوو له چنه د شویتنکی جیاجیای قاهره و شویته کانی تری ولادت، له لایه ن نه میره نه یو بییه کان و هاوکارانیانه وه دیاره ناتوانین باس له هه موو نه و خویندنگایانه بکه یین له بهر زوری، چونکه دامه زرانندی خویندنگه بووه نه ریتنکی په پره وکړاو له لایه ن به رپرسانی ده ولته به ژن و پیاوه وه له م ماوه یه دا^۳، بویه ته نها باس له خویندنگه به ناویانگه کان ده که یین... که رولیان هه بووه له پېژده ی گورپینی مه زنی ژینگه ی میسر له مه زه بی شیعوه بې مه زه بی سوننی^۴.

۱- خویندنگه ی سه لآحه:

بنیاتنانی نه م خویندنگه یه له سالی ۵۷۳ هـ/ ۱۱۷۶ ز ده سستی پیکرد لای گورپی پیشه و شافعی نه م خویندنگه یه ش وه قف بوو بې شافیه کان و سیوطی وه سقی ده کاتو ده لی: تاجی خویندنگا کان بوو، پاشان باسی ده کاتو ده لی: وانه وتنه وه تیایدا سپیردرا به نجم الدین الخبوشانی و ټیبن جبریش سهردانی نه م خویندنگه یه ی کرد له کو تایی ذی الحجه ی سالی ۵۷۸ ز/ ۱۱۸۳ ز دا له وکاته شدا

^۱ النورادر السلطانية و المجاسن اليوسفیه ل ۷.

^۲ التاريخ السياسي و الفکري ل ۲۴۶.

^۳ هه مان سه رچاوه ۲۳۳.

^۴ هه مان سه رچاوه ۲۳۳.

کار بۆ فراوانکردنی دەرکراو ئیبن جیبریش باسی ئه‌وه ده‌کات که هاوشیوه‌ی ئه‌م خویندنگه‌یه بنیات نه‌نراوه له‌م ولاته‌دا و هاوشیوه‌ی نییه له‌فراوانی رووبه‌پوو خۆشی بیناکه‌یدا، که سێک که به‌ناویدا بگه‌ڕی‌ت واده‌زانی که شارێکی سه‌ربه‌خۆیه‌تی و تی‌چونی له‌ژماره‌ نایه‌ت، شی‌خ حه‌بوشانیش بۆ خۆی سه‌ربه‌رشتی ده‌کردو سولتانی ئه‌م شوینانه‌ش (سه‌لاحه‌دین) رێی پێدا‌بوو بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌و ئه‌یوت: ئه‌وه‌نده‌ی تر جوان و رازاوه‌ی که پتو‌یسته له‌سه‌رمان که‌پشتیوانی لی بکه‌ین، هه‌روه‌ها ابن جیبر باسی ئه‌وه ده‌کات که ئاره‌زووی دیداری خبوشانی هه‌بووه چونکه به‌ناویانگ بووه له‌ئنده‌لو‌سدا^۱. ره‌نگه ئه‌م ئاماژه‌یه‌ی ئیبن جیبریش ئه‌وه دو‌پات ده‌کاته‌وه که سه‌لاحه‌دین خویندنگا‌کانی له‌خه‌لکانی خاوه‌ن زانسته‌و چاکه‌و خواناسی هه‌لبێژاردووه له‌وانه‌ی که ناویانگیان له‌جیهانی ئیسلامیدا ده‌رکردبوو، هه‌تاوه‌کو بتوانن ئه‌و ئامانجانه به‌دی بێ‌تن که هه‌ولێ بۆ ده‌داو هو‌کارێک بن بۆ راکێشانی زانسته‌خوازان له‌هه‌موو لایه‌کی جیهانی ئیسلامیه‌وه^۲.

۲- خویندنگه‌ی المشهد الحسینی - مه‌زاری حوسه‌ینی:

هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌دین له‌قا‌هیره‌دا له‌ته‌نیشت ئه‌و مه‌زاره‌ی که (به‌ناحه‌ق) ده‌دری‌ته‌پال حسینی خویندنگه‌یه‌کی بنیاتناو مائێکی ژۆری بۆ وه‌قف کرد^۳. هه‌وره‌ها مه‌قریزی له‌کاتی باسکردنی مه‌شه‌دی حوسه‌ینیدا ئه‌لێ: کاتی که سولتان ناصر بوویه ده‌سه‌لاتدار ئه‌لقه‌ی وانه‌وتنه‌وه و فیهقی تیا‌داناو سپاردی به‌زانا: البهاء دمشقی ئه‌ویش له‌میحرابه‌که‌دا ئه‌نه‌نیشت که گۆرپه‌که له‌دواوه‌یه‌تی، کاتی معین الدین حسنی کو‌پی شی‌خ الشیوخ بووه وه‌زیری (الملک الکامل) له‌وه‌قفه‌کانی پارهی کۆکرده‌وه ژۆریکی بۆ وانه‌وتنه‌وه دروستکرد که تا ئیستاش ماوه‌ له‌گه‌ڵ چه‌ند خانویه‌که‌دا بۆ زانا عه‌له‌ویه‌کان^۴، جا ئه‌گه‌ر ئامانجی گشتی سه‌لاحه‌دین له‌دانانی خویندنگه‌ سونیه‌کان له‌میسردا بریتی بو‌بێت له‌جێگیرکردنی مه‌زه‌به‌ی سوننه‌و له‌ناوبردنی مه‌زه‌به‌ی شیعه ئه‌وه بنیاتنانی ئه‌م خویندنگه‌یه له‌ناومه‌زاری حوسه‌ینیدا ماناکایه‌کی تاییه‌تی هه‌یه، چونکه یه‌کێک بوو له‌و دوايه‌مین ئه‌و پێگانه‌ی که شیعه‌کان په‌نایان بۆ ده‌برد له‌میسردا له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌سانه‌شدا که فاطمیه‌کان توانیان دلایان راکێشن به‌لای خۆیاندا له‌خه‌لکی ساده‌ی سوننه، بۆیه گرنگه که خویندنگه‌یه‌ک هه‌بێت له‌م شوینه‌دا بۆ فێرکردنی ئایینی راست و به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی ئه‌و بیدعانه‌ی که فاطمیه‌کان بلأویان کردبویه‌وه^۵.

^۱ رحلة ابن جبر ل ۲۱.

^۲ التأریخ السیاسی الفکری للمذهب السنی ۲۳۴

^۳ الوفیات لابن خلطان (۲۰۶/۶).

^۴ المواعظ و الاعتبار (۴۲۷/۱ - ۴۲۸).

^۵ التأریخ السیاسی الفکری ل ۲۳۵.

۳- خویندنگه‌ی فاضلیه:

له‌و خویندنگه‌ی گرنگانه‌ش که له‌م سه‌رده‌مه‌دا دامه‌زیرنران خویندنگه‌ی فاضلی بوو که القاضی الفاضل له‌سالی ۵۸۰/ک/۱۱۸۴ز دا بنیاتیناو وه‌قفی کرد بنۆ شافیعی و مالیکییه‌کان و یه‌کێک له‌هۆله‌کانی بۆ خویندنی قورئان و فیربوونی زانستی خویندنه‌وه‌کان (علم‌القراءات) له‌سه‌رده‌ستی پێشه‌وا القاسم‌أبی محمدی شاطبی (خاوه‌نی شاطبییه‌ کۆچکردوو له‌ ۵۹۶/ک/۱۳۹۴ز) ته‌رخان کردبوو و کومه‌لیکی زۆر کتیبی بۆ وه‌قف کردبوو که ئه‌لێن سه‌ده‌زار کتیب بووه، له‌ته‌نیشته‌شیدا کتیبیکی بۆ فیرکردنی هه‌تیو وه‌قف کردبوو، المقریزیش باسی ئه‌م خویندنگه‌یه‌ ده‌کات و ده‌لی: ئه‌م خویندنگه‌یه‌ یه‌کێک بووه له‌گه‌وره‌ترین و پیرۆزترین خویندنگه‌کانی قاهره^۱، هه‌روه‌ها السلطان العادلی برای سه‌لاحه‌دینیش خویندنگه‌یه‌کی بۆ مالیکییه‌کان بنیات ناو صفی‌الدین عبدالله کوپی شاکری وه‌زیریشی کۆچکردوو له‌ (۶۳۰/ک/۱۲۳۳ز) دا هه‌مان شتی کردو خویندنگه‌یه‌کی بۆ مالیکییه‌کان له‌شوینی نیشه‌جی بوونی وه‌زیری فاطمی یعقوبی کوپی کلسدا بنیاتنا، ابن‌شاکریش زانایه‌کی شاره‌زا بوو له‌مه‌زه‌بی پێشه‌وا مالیکدا^۲.

۴- یانه‌ی فه‌رموده‌ی الکاملیه:

پاشا (الملك الکاملی کوپی عادل زۆر تامه‌زۆی بیستنی فه‌رموده‌بوو سوننه‌ت و خه‌لکی سوننه‌تخوازیشی زۆر خۆش ده‌ویست و ئاره‌زووی بڵاوکردنه‌وه‌ی هه‌بوو، بۆیه له‌قاهره‌دا هه‌ستا به‌دانانی یه‌که‌م خویندنگه‌ بۆ خویندنی فه‌رموده‌که‌ به‌خویندنگه‌ی له‌کاملیه‌ ناسراو بوو ئه‌مه‌ش له‌سالی ۶۲۲/ک/ ۱۲۲۵ز دا^۳، ئه‌م خویندنگه‌شی وه‌قف کرد بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که سه‌رقالبوون به‌فه‌رموده‌کانی پێغه‌مبه‌روه‌ه (ﷺ) پاش ئه‌وانیش زانایه‌کی شافیعی، الحافظ عمری کوپی حسن ئه‌نده‌لوسی کرد به‌شیخی و سه‌ربه‌رشتی خویندنگه‌که‌ی پێ سپارد ئه‌م زانایه‌ش به‌ (ئیبین دوحیه) ناسراو بوو ئه‌مه‌ش له‌سالی ۶۳۳/ک/ ۱۲۳۵ز دا، ئه‌م زانایه‌ زۆر به‌ئاگا بوو له‌فه‌رموده‌و گرنگی زۆری پێده‌دا و په‌روه‌رشیا‌ری الملك الکاملیش بوو^۴.

۵- خویندنگه‌ی الصالحیه:

سه‌باره‌ت به‌و خویندنگه‌یه‌ش که صالح نجم‌الدینی کوپی ئه‌یوب بنیاتی نا ئه‌وه له‌شوینی کۆشکی رۆژه‌لاتی فاطمییه‌کاندا بوو، له‌سالی ۶۳۹/ک/ ۱۲۴۱ز دا دايمه‌زناندو بیڕۆکه‌که‌ی

^۱ المواعظ و الاعتبار (۳۶۶/۲).

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه (۳۶۵/۲، ۳۷۱).

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه (۳۷۵/۲).

^۴ التأریخ السیاسی و الفکری للمذهب السنی ل ۲۳۶.

له خویندنگه ی موسسه نصریه وه وه رگرتبوو وه قفی کرد بۆ هر چوار مه زه به که و چه ند وانه یه کی بۆ نه م مه زه به به تیايدا ريکخست له سالی ۱۲۴۳/ک/۶۴۱ داو مه قریزی ده رياره ی نه لی: نه و یه که م که سیکه له ولاتی میسرده که وانه ی چوار مه زه به ی له شوینیکدا دانابیت^۱، گرنگی نه م خویندنگه یه ش وه دایه که هه لی ره خساند بۆ حه نبه لیه کان هه تاوه کو هه وله کانیا ن پۆلی هه بیت له بزوتنه وه ی بوژاندنه وه ی مه زه به ی سوننه له میسرده، چونکه نه وان هه تاوه کو میژووی دامه زراندنی نه م خویندنگه یه تاکه کۆمه لیک بوون له نیتوان کۆمه له سونیه کاندایه که نه یوبیه کان له سه ره تادا گرنگیا ن به دامه زراندنی خویندنگه نه دابیت بۆیا ن. ره نگه نه مه ش به هۆی که میانه وه بوو بیت، السیوطیش نه مه دوپات ده کاته وه وه بهاسی زاناکانیا ن له میسرده نه لی: نه وان زۆر که من له میسرده و من هه والی بونیانه بیسته وه هه تاوه کو سه ده ی حه وتم دواتر، نهینسی نه مه ش روون ده کاته وه وه نه لی: مه زه به ی نه حمده (عَلَيْهِ السَّلَام) له ده ره وه ی عیراقدا ده رنه که وت هه تاوه کو سه ده ی چواره م نه و سه ده یه ی که عوبه ی دیه کان ده سه لاتی میسریان گرته ده ست و پيشه و او زانایان سی مه زه به که ی تریان له ناو برد به کوشتن و دورخستنه وه ناو ره کردنیا ن و مه زه به ی شیعیا ن بلۆکرده وه، کاتی ده وله ته که یا ن روخا زاناکان له مه زه به کهانی تره وه گه پانه وه بۆی^۲، هه ولی نه یوبیه کانیش بۆ بنیا ت نانی خویندنگه له قاهره دا کورت نه بو بویه وه به لکو شاره کهانی تریشی گرتبوویه وه، نه وه بوو له فیه یومدا تقی الدین عمر دوو خویندنگه ی دامه زراند: که یه کیکیا ن شافعی و نه وی تریشیا ن مالیکی بوو^۳، سلاحه دینیش خویندنگه یه کی بۆ شافعیه کان له نه سه که نده ریه دا دامه زراند له سالی ۵۷۷هـ/۱۱۸۱زدا^۴، دياره نه و وه قفه زۆرانه ی که ته رخا ن کرابوون له گه ل باشکردنی باری گوزه رانی مامۆستا و قوتابیه کاندایه کیک بوو له و هۆکاره گرنگانه ی که رۆلی هه بوو له کیشکردنی زانایان و زانسته خوازا ن بۆ میسر، یه کیک له نه ریته په پیره وکراوه کانیش نه وه بوو که له کاتی دامه زراندنی هه ر خویندنگه یه کدا هینده وه قفیا ن بۆ داده نا که گرنتی به رده وامی ژیا نی زانستی تیا دا مسۆگه ر بکات، نه ی ن جیبر نه لی: له شانازیه کهانی نه م ولاته (نه سه که نده ریه) و نه و سه روه ریا نه ی که بۆ سولتانه که ی ده گه ریته وه: دامه زراندنی خویندنگه و میواخانه کان بوو تیايدا^۵ بۆ خه لکی زانسته خوازو خوا په رست که له ولاته دووره کانه وه نه هاتن و هه ریه که یا ن خانویه کی ده ست ده که وت که تیايدا بژی و

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۲۳۶.

^۲ حن المحاضرة (۱/۴۸).

^۳ المواعظ و الاعتبار (۲/۳۶۵).

^۴ الحافظ السلف: محمود زیتون ل ۱۴۰.

^۵ التأریخ السیاسی الفکری ل ۲۳۷.

مامۆستایەك كه ئه وهنهره‌ی فێر ده‌كرد كه ده‌یویست، پاشان سولتان گرنگی زیاتریدا به‌و خه‌لکه‌ میوانه وه‌فرمانیدا كه گه‌رمایان بۆ دابین بکړیت بۆ خوشتیان تیایداو نه‌خوشخانه‌شی بۆ ته‌رخان کردن بۆ چاره‌سهری نه‌خۆشه‌کانیان و پزیشکی‌شی دانا بۆ به‌سه‌رکردنه‌وه‌یان^۱، هه‌روه‌ها ئه‌یبن جبیر ئاماژه به‌زۆری مزگه‌وته‌کانی ئه‌سکه‌نده‌ریه‌دا ده‌دات كه له‌تاقه‌ شوێنێکدا چوار تا پێنج مزگه‌وت هه‌بووه، زۆرجار مزگه‌وته‌کان تیگه‌ڵ بوون واته‌ حوجره‌و خوێندنگه‌یان تیایدا بووه‌و پێشه‌وای خۆیان هه‌بووه‌و لای سولتان هه‌ژمار کراون و موچه‌یان هه‌بووه، بۆنمونه هه‌یانبووه پێنج دیناری میسری له‌مانگێکدا هه‌بووه‌و هه‌شبووه له‌وه زیاتریان كه‌متری هه‌بووه، ئه‌مه‌ش یه‌کیگه له‌چاکه‌کانی سولتان^۲، ئه‌م وێنه‌ جوانه‌ش كه ئه‌یبن جبیر پێشانی داوه بۆ کاروه‌وه‌وله‌کانی سه‌لاح‌دین له‌ئه‌سکه‌نده‌ریه‌دا ئاماژه‌یه به‌مه‌زنی هه‌وله‌کانی له‌م بواره‌دا له‌ناوچه‌کانی تردا، چونکه ئه‌سکه‌نده‌ریه به‌به‌رده‌وامی پێگه‌ی ئه‌هلی سوننه‌ بووه له‌سه‌رده‌می فاطمیه‌کاندا، له‌کۆتاییه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌شدا دوو خوێندنگه‌ی سوننی تیا‌بوو كه یه‌کیکیان مالکی بوو: كه ئه‌ویش خوێندنگه‌ی حافظ ی کوپی عه‌وفی زوه‌ری بوو، ئه‌وه‌ی تریشیان شافعی بوو: كه ئه‌ویش خوێندنگه‌ی حافظ ی سه‌له‌فی بوو، ئه‌م دوو خوێندنگه‌یه‌ش توانیان كه‌رۆلێکی به‌رچاو بگێڕن بۆ پارێزگاری کردن له‌که‌له‌پوری سوننی له‌میسری فاطمیدا، ته‌نانه‌ت القاضی الفاضل ئه‌م راستیه‌ی له‌یه‌کێک له‌و نامانه‌دا باسکردووه كه سه‌لاح‌دین بۆ نوره‌دینی نارد دوا‌ی دۆزینه‌وه‌ی بانگخوازیکی فاطمیی له‌ئه‌سکه‌نده‌ریه‌داو ئه‌لّی: یه‌کێک له‌و هه‌واله‌ خوشانه‌ی كه پێویسته گه‌وره‌مان بیزانی ئه‌وه‌یه كه هه‌موو خه‌لکی ئه‌سکه‌نده‌ریه له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی ئه‌هلی سوننه‌تن^۳، جا ئه‌گه‌ر وه‌قفه‌کانی سه‌لاح‌دین له‌ئه‌سکه‌نده‌ریه‌دا كه سوننی بوونی خۆی پاراست بوو به‌م چوپۆیه‌ی بێت ئه‌وه له‌ناوچه‌کانی تردا كه بانگه‌وازی فاطمیه‌کان تیادا به‌روای هه‌بووه زیاترو زۆتر بووه، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌مه ئه‌و موچه‌یه بوو كه سه‌لاح‌دین بۆ خه‌بوشانی له‌خوێندنگه‌ی الصلاحیه‌دا بری‌بویه‌وه و بپری چل دیناری مانگانه پێ ده‌دا له‌بری وانه‌وتنه‌وه‌و ده‌ دیناریش بۆ سه‌رپه‌رشتی کردنی وه‌قفه‌کانی خوێندنگه‌و شه‌ست ره‌تلّ نان له‌هه‌ر رۆژێکداو دوو کاروان ئاوی نیل^۴ پاشان ئه‌یبن جوبه‌یریش زیاتر وێنه‌كه‌مان بۆ روون ده‌کاته‌وه کاتی كه به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر به‌دواداچوونی هه‌وله‌کانی سه‌لاح‌دین له‌قا‌هیره‌دا هه‌تاوه‌کو زانیاری بخاته به‌رده‌ست خوا‌زایارانی و ئه‌لّی: سه‌یر له‌وه‌دایه‌ القرافه هه‌موو مزگه‌وتی بنیاتنراو

^۱ رحلة ابن جبیر ل ۱۵۰.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه ۱۶، ۱۷.

^۳ كتاب الرضتين لة التأريخ السياس و الفكري ل ۲۳۸.

^۴ حسن المحاضرة (۵۷/۲).

دیمه‌نی ئاوه‌دانه، غه‌ریبو زاناو پیاوچاک و هه‌ژاران روویان لێ ده‌ناو یارمه‌تی و هاوکاری هه‌مووشیان له‌لایه‌ن سولتانه‌وه‌ دابین ده‌کرا هه‌روه‌ها ئه‌و خویندن‌گانه‌ش که له‌میسرو قاهره‌دا بوون به‌هه‌مان شیوه‌ مانگانه یارمه‌تی ده‌دران و ئه‌و هاوکاریه‌ش که بۆ هه‌موو ئه‌و شویتانه دابین ده‌کرا پتر بوو له‌ دوو هه‌زار دیناری میسری له‌مانگیکدا^۱، له‌مه‌شه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وێت که سه‌لاحه‌دین له‌کاتیکیدا که به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر کاروانی ژیا‌ندنه‌وه‌ی مه‌زه‌بی سوننی له‌میسردا ته‌نها به‌بنیاتنانی خویندن‌گه‌ وازی نه‌هێتانه‌، به‌لکو سور بووه‌ له‌سه‌رئه‌وه‌ی که زانایانی سوننه‌ی بۆ بێ‌نیت له‌هه‌موو گۆشه‌و که‌ناریکی جیهانی ئیسلامیه‌وه‌ هه‌تاوه‌کو به‌هه‌وله‌کانیان به‌شداری بکه‌ن له‌م بوژاندنه‌وه‌ هه‌زیه‌دا، پاش ئه‌وه‌ی که قاتمیه‌کان هه‌موو هه‌وله‌کانیان ته‌رخان کرد بۆ له‌ناوبردنی زانایانی سوننه‌ له‌میسردا پێش‌تریش ئه‌و رته‌یه‌ی سیوطمان هێنا که‌باسی ئه‌وه‌ی ده‌کرد چۆن هه‌ستان به‌ له‌ناوبردنی زانایانی سنی مه‌زه‌بی سوننی به‌کوشتن و دورخستن‌وه‌و ئاواره‌کردنیان، هه‌تاوه‌کو ئه‌و کاته‌ی که‌ده‌وله‌ته‌که‌یان پوخوا زانای سوننه‌ی سه‌رحه‌م مه‌زه‌به‌کان سه‌رله‌نوێ گه‌پانه‌وه‌ بۆی، له‌پاستیدا هه‌وله‌کانی سه‌لاحه‌دین گه‌وره‌ترین هاندەر بوو بۆ ئه‌م شالابی کۆچانه‌ که‌زانا سوننیه‌کان کردیان بۆ میسر، هه‌روه‌ک چۆن سه‌لاحه‌دین گرنگی ده‌دا به‌هێنانی زانایانی به‌هه‌مان شیوه‌ گرنگی‌شی به‌هێنانی سۆفیه‌کان ده‌داو یه‌که‌م خانه‌قای له‌میسردا بۆ دروستکردن و کردیه‌ یانه‌ی ئه‌و سۆفیه هه‌ژارانه‌ی که له‌ولاتی جۆراوجۆره‌کانه‌وه‌ ده‌هاتن و وه‌قفی زۆری بۆ دابین کردن و شیخ‌یکیشی دانا بۆ سه‌ره‌په‌رشتیکردن و به‌پێوه‌بردنی کاروباره‌کانیان که به‌شیخ الشیوخ ناسرا بوو، مه‌قریزی باسی ئه‌وه‌ ده‌کات که‌دانیشتووه‌ سۆفیه‌کانی ئه‌و خانه‌قایه‌ ناسراو بوون به‌زانایی و خواناسی و ژماره‌شیان ده‌گه‌شته‌ سنی سه‌د که‌س، سولتانیش نان و گوشت و سه‌له‌وی به‌شیوه‌یه‌کی روژانه‌ بۆ ده‌ناردن له‌گه‌ڵ چل دره‌مه‌دا که‌پاره‌ی پۆشاکێک بوو و له‌ته‌نیشته‌شیانه‌وه‌ گه‌رمایێکی بۆ دروستکرد بوون، هه‌رکه‌سیکیشیان ویستبێتی سه‌فه‌ر بکات پاره‌ی پێویستی بۆ دابین کراوه‌ ئه‌م گرنگیدانه‌ زۆره‌ش به‌کاروباری سۆفیه‌کان (به‌پای من) مه‌به‌ستیکی تایبه‌تی هه‌بوو و په‌یوه‌ندی به‌بزاتی زیندوکردنه‌وه‌ی مه‌زه‌بی سوننیه‌وه‌ هه‌بوو، چونکه‌ سه‌رباری ئه‌وه‌ی که سۆفیگه‌ری میانه‌په‌وانه‌ ئاراسته‌یه‌کی رێژلینگیرا بوو له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاتداران و جه‌ماوه‌ره‌وه‌ له‌م سه‌رده‌مه‌دا، به‌لام گرنگی پێدانی به‌م شیوه‌یه‌ له‌میسردا به‌تایبه‌ت کارێکی ئامانجدار بوو و مه‌به‌ست پێی به‌دی هێنانی ئامانجێکی دیاریکراو بوو، ره‌نگه‌ نه‌هێنی ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ بێت که سه‌رحه‌م ئه‌و هۆکارانه‌ی که فاطمیه‌کان له‌میسردا گرتیان به‌ر نه‌یتوانی سه‌رکه‌وتوو بێت له‌بانگه‌وازکردن بۆ مه‌زه‌به‌که‌یان و

^۱ رحلة ابن جبير ل ۲۲.

دزه پیکردنی بۆ ناو بیرویاوه پری میسرییه کان به لام به ئاسانی کاری کرده لایه نی سۆزداریان،
 رواله ته کانی خه مباری و گریان بۆ حسین و ئاههنگ گێرپان بۆ له دایکبوونی ئەندامانی ئال و بهیت و
 گرنگیدانی فاطمیه کان به م ئاههنگانه کاریگه ری خۆی هه بوو له ههست و سۆزی میسرییه کاند و تا
 ئەمپۆش شوێنه واری ماوه له ناویاندا، ئەگه رچی سه لاهه دین هه ولێ راکێشانی زانیانی سوننهیدا
 له هه مو شوێنیکه وه بۆ میسر هه تا وه کو به هۆی زانسته کانیانه وه به شدار بن له بزوتنه وهی
 بوژاندنه وهی مه زه بی سوننیدا، ئەوه لایه نکی تریش هه بوو که پێویست بوو کار بۆ تێرکردن و
 گزپینی بکریته له و ئاراسته وه که فاطمیه کان پێیاندا بوو به ئاراسته یه کی تردا، ئەم لایه نه گرنگه ش
 بریتیه له لایه نی سۆزداری له خه لکدا که فاطمیه کان به ئاسانی ده ستیان به سه ردا گرتبوو، هه روه ها
 سۆفیه کان له و توێژه ده گمه نانه بوون که توانای تێرکردنی ئەو لایه نه یان هه بوو له و رۆژگاره دا
 به هۆی ره وه شتی جوان و دنیا نه ویستی و توانای بزواندن لایه نی سۆزداری خه لکه وه له رتی
 مه جلیسه کانی وه زعو ئامۆزگارییه وه سه رنجی خه لکی بۆ خۆیان و سروه کانیان رابکێشن، مه قیزی
 ده گێرپته وه ده لیت: خه لکی له میسر وه ده هاتن بۆ قاهره هه تا وه کو سۆفیه کانی خانه قا که به
 (سعید السعداء) واته خۆشبه ختی خوشبه ختان ناسرابوون ببینن له کاتیکدا که به ره و مزگه وتی
 گه وهی الحاکم ده چوون بۆ ئەنجامدانی نوێژی هه ینی هه تا وه کو خێروبهره که تیان توش ببی
 به هۆیه وه^۱، هه روه ها سه لاهه دین و جێنشینه کانی به هۆی هه وله کانیانه وه توانیان میسر له و داپرانه
 فیکریه ده ربێنن که تێی که وتبوو په یوه ندی پته وی به ناوه نده کانی رۆشنبری سوننی له جیهانی
 ئیسلامیدا گری بده نه وه وه ک به غداد و دیمه شق و قورطبه دای ئەوهی که فاطمیه کان هه مو
 په یوه ندیه کانیان له گه ل ئەم ناوه نده دا بچراندو به ره مه مه تانی میسر له بواری فیکری سوننه دا بۆ
 ماوه ی زیاتر له دوو سه ده و نیو دواکه وت^۲.

دووم: هه ولێ ئەیوبیه کان له شام و جه زیره دا:

ئهم گرنگیدانه زۆره که له میسر دا به بزواتی زیندو کردنه وهی مه زه بی سوننی ده درا، مانای
 ئەوه نییه که ئەیوبیه کان ئەو ناوچانه ی تریان پشتگوێ خستوه که بارودۆخیان هاو شیوه ی
 بارودۆخی میسر نه بووه، به لکو وه ک ده بینن که مه ترخه میان نه کردوه له بلاو کردنه وهی رۆشنبری
 سوننی له هه مو ناوچه کاند، له مه شدا هه مو وان له هه ولێ به رده و امدا بوون هه ر له سولتان و
 نه میره کان به ژن و پیاوه وه هه تا وه کو هاوکار و وه زیرو فه رمانده و زانا و نوسه ران. زۆرینه ی ئەوانه

^۱ المواعظ و الاعتبار (۲/ ۴۱۵، ۴۱۶).

^۲ سيرة القاهرة، التاريخ السياسي و الفكري ل- ۲۴۰.

سور بوون له سەر بنیاتنانی خویندنگه و دامه زرانندی له ولاتی شام و جهزیره دا: نه وه تا سه لآحه دین لهشاری قودسدا خویندنگه یه کی دامه زراند بۆ شافعیه کان و له دیمه شقیش خویندنگه یه کی تری بۆ مالیکه کان بنیاتنا، خانوه که ی خویشی له میسردا کرده خانه قایه ک بۆ سۆفیه کان پاش گواستنه وه ی بۆ ولاتی شام، تقی الدین عمریش خویندنگه یه کی لهشاری ره ها دامه زراند، عهزیز عوسمانی کوپی سه لآحه دینیش خویندنگه یه کی ته واکرد که الملك الافضلی برای دهستی به دروستکردنی کرد بوو له دیمه شقدا و به خویندنگه ی عهزیزیه ده ناسرا، معظم عیسای کوپی العادلش خویندنگه یه کی بۆ حه نه فیه کان بنیاتنا که به معظمیه ناسرا بوو،^۱ سه یفولئیسلا می برای صلاح الدینیش خویندنگه یه کی وه قف کرد بۆ حه نه لیه کان له دیمه شقدا^۲، الأشرف کوپی العادلش یانه ی فه رموده ی الأشرفیه ی له و شارهدا بنیاتنا^۳ هروه ها القاضی الفاضلیش یانه ی فه رموده ی الفاضلیه ی نزیک مزگه وتی نه مه وی بنیاتنا^۴، ست الشام (خوشکی صلاح الدین) یش خویندنگه یه کی بۆ شافعیه کان له دیمه شقدا دامه زراند^۵، ره بیعه خاتونی خوشکیش هه مان کاری کردو خویندنگه که شی وه قف کرد بۆ حه نه لیه کان له دیمه شقدا^۶، نه مه وپرای چه ندین خویندنگه ی تر که زۆرو بلاویوون، ته نانه ت عزه دینی کوپی شه دداد له و خویندنگانه ته نها لهشاری دیمه شقدا نه وه دو دوو خویندنگه ی بژاردوه، که له نیتوان چوار مه زه به که ی سوننه دا دابه ش بوو بوون، نه مه جگه له شوینه کانی تر که بۆ فیژکردن و وانه وتنه وه به کار ده هیتران وه ک مزگه وته نه مه ویه کان^۷ و هروه ها ابن جبیر وینه ی ژیا نی زانستی لهشاری دیمه شقدا به تاییه ت له ناو مزگه وته کانیدا ده گیرینه وه، له کاتی کدا که له سالی ۵۸۰ ک/ ۱۱۸۴ ز دا سهردانی نه م شارهی کردبوو، بۆیه ده رباره ی مزگه وتی نه مه وی ده لی: نه لقه ی تیا بوو بۆ وانه وتنه وه به قوتابیان، یارمه تی باشیش هه بوو بۆ مامۆستا کانی، مالیکه کانیش گۆشه یه کیان هه بوو بۆ وانه وتنه وه له لای رۆژئاوای مزگه وته که وه، که قوتابیه مه غریبییه کانی تیا دا کۆده بوونه وه که یارمه تییه کی دیاریکراویان هه بوو، شوینه کانی نه م

^۱ الدارس فی التأریخ المدارس (۵۷۹/۱).

^۲ التأریخ السیاس و الفکری للمذهب السنی ل ۲۴۱.

^۳ الدارس فی التأریخ المدارس (۵۷۹/۱).

^۴ التأریخ السیاس و الفکری ل ۲۴۱.

^۵ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۱ له مرآة الزمانه وه.

^۶ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۱ له مرآة الزمانه وه.

^۷ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۱ له مرآة الزمانه وه.

مزگه و ته ریزگره له غریب و زانستخوازن فراوان و ژور بوون^۱ دهرباره ی گډه پانه کانی مزگه و تیش نه لئ: به شیک له گډه پانه کانی چهند بیستان و زهویه کی وه قف کراو بوو، ته نانه ت نه وقاف خه ریک بوو هه موو شاره کی ده گرتو و هه مزگه و تو خویندنگه و خانه قایه کیش که تازه بنیات بنزایه سولتان وه قفی بۆ دابین ده کرد... هه روه ها ژنه خاتون و شکوداره کانیش هه لده ستان به بنیاتنانی مزگه و تو سه نگه رو خویندنگه و پاره ی ژوریان بۆ خه رچ ده کردو بریکیان له سامانی خویان بۆ وه قف ده کرد، هه ندی له نه میره کانیش نه م کارانه یان ده کردو پیش بریکیان بۆ نه م کاره خیرو پیروژانه ده کرد^۲، هه روه ها حه له بیش پشکی باشی له م هه ولانه دا به رکه و تېوو، قاضي بهاء الدینی کوپی شدادیش نه رکی وانه و تنه وه ی تیادا گرتېوو نه ستر که الظاهر سه ره رشتی نه وقافی هه موو حه له بی پی سپارد بوو^۳ هه روه ها ابن شداد خویندنگه ی صاحبه ی شافیه ی دروست کردو له ته نیش تیش هه و خانه یه کی بۆ فهرموده دامه زراند، که بووه ناوه ندیک بۆ کوبوونه وه ی هژگرانی فهرموده و نیشته جی بونیان تیادا، له م ناوه نده دا فهرموده ده خویندراو دهنوسرایه وه نه مش به رده وام بوو هه تاوه کو هاتنی ته تاره کان، گوندیکیشی له گونده کانی حه له ب بۆ نه م ناوه نده وه قف کردبوو له نزیک نه میش هه خانویه کی بنیاتنا بۆ سؤقیه کان^۴، به دریزایی سه رده می نه یوبیه کانیش حه له ب وه قه لای زانست و ابوو، که زانستخوازن له هه موو شوینه کانه وه روویان لی دهنه، نه مش پاش فه زلی خوا دهره نجامی نه وه وه ل زانستیه بوو که ئین شداد پیی هه ستاو گرنگی دده دا به ریکخستن کاروباره کانی و زانایانی کۆکرده وه تیادا که بووه هژی ناوه دان بوونه وه ی نه وه موو خویندنگه یه و هاتنی زانایان بۆ له ولاته جؤراو جؤره کانه وه، دهره نجام سه رقالبوون به زانست و سود لی وه رگرنتی په ره ی سه ند، ابن خلکانیش باسی نه وه ده کات که په یوه ندی کردوه به و خویندنگه یه ی که ئین شداد دایمه زراندوه له گه ل براکه یدا، ابن شدادیش بۆ خوی وانه ی تیادا ده وته وه و چوار زانای به ریزی تر بابه ته کانیان دووباره ده کرده وه، هه روه ها ئین خه له کان ئاماژه به وه ده دات که زانایان له حه له بدو له سه رده می ئین شه ددادا ریزیک ژوریان هه بووه و به باشی خزمه ت کراون، به تاییه ت نه و کومه له ی که له خویندنگه که یدا بوون نه وه بوو ئاماده ی دانېشتنه کانی سولتان دهبوون له سه رخوانی نه و رۆژیان ده شکاند، قاضیش له دوی نویژی جومعه وانه یه کی فهرموده ی هه بوو که

^۱ رحلة ابن جبر ل ۲۲۰.

^۲ رحلة ابن جبر ل ۲۲۳.

^۳ أعلام النبلاء بتاريخ حلب الشهباء (۳۵۰/۴ - ۳۵۶).

^۴ التأريخ السيس و الفکري للمذهب السني ل ۲۴۳.

نوڙڪه ره کان گوڻيستي ده بون^۱، ابن واصليش باسي نه وه ده کات که له کوٽاي سالی ۶۲۷ک/ ۱۲۳۰ز دا به رهو چه لب به ريکه و تنوه هه تاوه کو فيقه و نوصول و رژمان و زماني تيادا بلآيته وه شاد بيت به ديداري نين شه داد که له خوځندنگي صاحبيه دا بو^۲.

سپيه: ره گه زه کاني روشنيږي سونني له سه رده مي نه يوييډا:

گرنگيداني سه لاهه ديني نه يويي و سولتانه کاني دواي نه وه به سه رخستن و چه سپاندني مه زه بهي نه هلي سوننه له ولاتانه دا که فه رمانږه وای بوون گرنگي دانتيکی هه مه لايه نه و چوپوږ بوو به تاييه له شاره کاني قاهره وه نه سکه ندره وه ديمه شقو چه لب بو... هتد. گرنگترين ره گه زو پيکهاته کاني روشنيږي سوننيش که له و کاته دا جي بايه خي نه يوييه کان بوو بريتي بوون له:

۱- قورثاني پيرؤز:

نه يوييه کان گرنگيان ددها به وتنه وهی قورثاني پيرؤز به مندالان و له به رکردنيان نه وه تا نين جوبه ير باس ده کات و ده لآيت: صلاح الدين فه رمانيدا به تاوه دانکرده وهی چه ند شوينک له ميسرداو مامؤستاياني بؤ وه تنه وهی قورثاني پيرؤز ديارى کرد هه تاوه کو مندالي هه ژاران و هه تيوان فيري قورثان بکه ن و يارمه تي باشيان بؤ دابن کرابو^۳، هه روه ها قاضي بهاء الدينی کوږي شه داد ويتمونه يک له گرنگيداني زوري سه لاهه دينمان به قورثاني پيرؤز نيشان ددهات و باسي نه وه ده کات که روژيکيان به لای منالتيکی چوکدا تيپه پيووه که سه رقالي قورثان خوځندن بوو، نه ويش سه رسام بووه به خوځندن وه که ی، بزيه له خوی نزیکي کرده وه له خواره دمه ني تاييه تي خوی به شيډاو به شه کيلگه يه کی بؤ خوی و باوکی وه قف کرد هه روه ها مه رجي دانا بوو بؤ مامؤستاي نه و خوځندنگيه ده بي شاره زا بيت له زانسته کاني قورثان و به باشي له به ري بيت^۴، پيشتريش باسي نه وه مان کرد که القاضي الفاضل له ته نيشت خوځندنگه که يه وه له قاهره دا چه ند نوسه ريکی دانا بوو که وه قفي کرد بوون بؤ پړؤده ي وتنه وهی قورثان به هه تيوان، هه روه که يه کک له هو له کاني نه م خوځندنگيه ي تاييه ت کرد بوو بؤ وتنه وهی قورثان و زانسته کاني، کاتي نين جبريش سيډداني مزگه وتي نه مه وي کرد بيني که ئواره و به ياني قورثاني تيادا ده خوځنريت و قورثان خوځنه کانيش يارمه تي دهرين و نزیکه ي پينج سه د که س به و يارمه تيبانه ده ژين، له دواي لي بونه وه شيان له خوځندنه وهی قورثاني به ياني له به رامبه ر هه مامؤستايه کدا منداليک داده نيشتي و فيري قورثاني ده کات، منداله کانيش

^۱ وفيات الأعيان (۸۷/۶ - ۸۹).

^۲ مفرج الکوب (۳۱۱/۴ - ۳۱۲).

^۳ رحلة ابن جبر ل ۲۵.

^۴ سيرة صلاح الدين (۹)، التأريخ السياسي والفكري (۲۴۲).

یارمه تییه کی دیاریکراویان هه بوو که پټیان ده درا جگه له وانه یان که ده وله مند بوون، چونکه نه وان باوکیان رټیان پټی نه ده دان بۆ وه رگرتنی^۱، هه روه ها ئین جییر شوینټیکی تری بینی له دیمه شقدا که مندالان تیایدا فیتری قورټان ده بوون وه قفیکی باشی بۆ دانرا بوو و ماموستایانیش نه ونده یان لی ده برد که به شی مندالاکان و پۆشاک و خه رجیان بکات^۲. زانستی خویندنه وه کانی قورټانیش (علم القراءات) له (دار الحدیث الاشرفیه) دا له دیمه شق^۳ و خویندنگه ی قاهره له حه له بدا ده خوینران^۴.

۲- فه رموده ی پیروز:

نه یوبیه کان گرنگی باشیان دها به فه رموده ی پټغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَام)، نه م گرنگه ش بۆ پرکردنه وه ی دوو پټویستی سه ره کی بوو که رووبه پرووی کۆمه لگه ی نیسلا می بوو بوویه وه له میسرو شامدا، یه کیکیان گشتی بوو نه وی تریشیان تایبه ت به هه ندی ژینگه وه، گشتیه که نه وه بوو که موسولمانه کان ده سته ویه خه بوون له گه ل دوزمنیکدا که هه میشه له مه لاسدا بوو بۆیان و سوکایه تی به پیروزییه کانیا ن ده کرد، هاندانی موسولمانه کانیش بۆ رووبه پروو بوونه وه یان پټویستی به گرنگیدانټیکی زۆر هه بوو به فه رموده کانی پټغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَام)، به تایبه ت نه وانه ی که په یوه ندییا ن به م بواره وه هیه، بۆیه تیبینی ده کرا که سه لاهه دین گرنگی زۆری به فه رموده ی پټغه مبه ر ده داو گوئی بیستی ده بوو و دوباره ی ده کرده وه هه ولی گوئی بیست بوونی ده داو هانی نویسنی ده دا له وباره یه وه، عیمادی نه سفه هانیش باسی نه وه ده کات که له گه لیدا چه ند جارێک سه ردانی حافظی سلفی کردوه له سه ردانه کهیدا بۆ نه سکه نده ریه له سالی ۵۷۳هـ / ۱۱۷۶ز داو گوئی بیستی فه رموده بوه لټیه وه^۵. هه روه ها سولتان سه لاهه دین خۆی و کورپه کانی گوئی بیستی کتییی موطای پټشه وا مالیک بوون. له زانایه کی نه سکه ندریه وه به ناوی ابن عه وف الزوه ری له سالی ۵۷۷هـ / ۱۱۸۱ز دا^۶ هه روه ها بهاء الدینی کوپی شداد وه سفی سه لاهه دین ده کات و ده لټیت: زۆر تامه زۆری بیستنی فه رموده بوو، ده چوو بۆ لای نه و زانایانه ی که خۆیا ن دوور ده گرت له هاتنه ناو مه جلیسی ده سه لاتدارانه وه هه تاوه کو لایان گوئی بیستی فه رموده بیته هه روه ها ابن شدار درټزه به قسه کانی ده داو ده لټی: سه لاهه دین هه زی لی بوو خۆی فه رموده بخوینټیه وه کاتیکیش ته نها بوویه منی

^۱ رحلة ابن خبیر ۲۲۰.

^۲ هه مان سه رچاوه ۲۲۰، التأریخ السیاسی و الفکری ۲۴۳.

^۳ حسن المحاضرة (۵۰۶/۲).

^۴ أعلام النبلاء (۳۵۵/۴ - ۳۵۶) التأریخ السیاسی و الفکری (۲۴۴).

^۵ کتاب الروضتین له التأریخ السیاسی و الفکری وه (۲۴۵).

^۶ طبقات الشافعية (۲۲۶/۴).

بانگ ده کردو چەند کتیبیکى فرموده‌ی ده‌هیناو ده‌یخوینده‌وه^۱ نه‌گەر که سیکیش بیویسایه لیتی نزیک بیته‌وه هانی ده‌دا بۆ جیهادو هەندى باسی له‌و باره‌وه بۆ ده‌کرد این شەداد چەند کتیبیکى له‌سەر جیهاد بۆ نوسی بوو منیش خۆم کتیبیکى گشتگیرم بۆ نووسی بوو که تیایدا ره‌وشته‌کانی جیهادو نه‌و ئایه‌تانه‌ی که باسی ده‌کەن نه‌و فرمودانه‌ی که له‌گه‌رده‌یی ده‌دوین کۆکرا‌بوویه‌وه، نه‌ویش ره‌حمه‌تى خۆای لى بیته زۆر ده‌یخوینده‌وه هه‌تاوه‌کو الافضلى کوپى لیتی سه‌ند^۲، گرنگیدانی‌ش به‌فرموده‌وه تەنها تايه‌ت نه‌بوو به‌سه‌لاحه‌دين به‌لکو زۆریک له‌ئه‌میره‌ ئه‌یوبیه‌کان هه‌ولێ بیستو گێرانه‌وه‌ی فرموده‌یان ده‌دا له‌وانه‌ تقى الدین عومەر که گوێبیستی فرموده‌وه ده‌بوو له‌لای السلفی له‌ئه‌سکه‌نده‌رییه^۳، هه‌روه‌ها الملك الكامل که رێبازی نوره‌دینی گرتە‌به‌رو یه‌که‌مین خانە‌ی فرموده‌ی له‌میسردا دامه‌زراندو السیوطیش وه‌سقی ده‌کات به‌وه‌ی که سوننه‌تو هه‌لگرانی زۆر به‌گه‌وره‌ زانیوه‌و خۆشی له‌ السلفیه‌وه‌ گوێبیستی فرموده‌وه‌ بووه‌و مؤله‌تیشی پێداوه^۴ هه‌روه‌ها کوپه‌زای ابن الجوزی وه‌سفی ده‌کات به‌وه‌ی که قسه‌ی به‌پێزی ده‌رباره‌ی صحیحی مسلم هه‌بوو^(۵) سه‌باره‌ت به‌ الأشرفی کوپى العادل نه‌وه‌ ئه‌ویش له‌ (دار الحدیث الأشرفیه) دا که‌ خۆی دایمه‌ زراند له‌ دیمه‌ شقدا گوێبیستی صحیحی بخاری بوو^۵ نه‌م هه‌ولانه‌ش که ئه‌یوبیه‌کان پێی هه‌ستان وه‌لامدانه‌وه‌ی پێداویستییه‌کی گشتی بوو که په‌یوه‌ست بوو به‌ داخوازییه‌کانی جیهاده‌وه‌ له‌ پێناو خوا‌داو هاندانی موسولمانان بۆیو به‌زکردنه‌وه‌ی توانای موسولمانه‌کان له‌ریی په‌روه‌رده‌و رۆشنه‌بیرکردنیانه‌وه‌ به‌ره‌گه‌زیکى گرنگی رۆشنه‌بیری و سوننی، سه‌باره‌ت به‌ پێداویستییه‌ تايه‌ته‌که‌ که پتووستی به‌ گرنگیدانی زیاتر هه‌بوو به‌فرموده‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئه‌وه‌ په‌یوه‌ندی به‌و ژینگانه‌وه‌ هه‌بوو که کلتوری شیعه‌ تیادا باو بوو له‌سه‌رده‌مێک له‌سه‌رده‌مه‌کاندا، چونکه شیعه‌کان تەنها نه‌و فرمودانه‌ به‌صحیح ده‌زانن که ئالویه‌یت هه‌ستاوه‌ به‌گێرانه‌وه‌یان نه‌وه‌ش که ئه‌یده‌نه‌ پال ئالویه‌یت به‌ده‌ر نییه‌ له‌دروو هه‌لبه‌ستن وه‌ک ریاویه‌ته‌کانی زاره‌ و جابر ئه‌لجه‌عفی و خه‌لکانی درۆزنی تر، هه‌روه‌ها تانه‌ده‌دن له‌فرموده‌کانی ترو ئه‌مه‌ش ده‌که‌نه‌ هۆکاریک بۆ تانه‌دان

^۱ سیره‌ صلاح الدین (۱۰) التأریخ السیس و الفکری (۲۴۵).

^۲ التأریخ السیاسی و الفکری (۲۴۵).

^۳ المواعظ و الاعتبار (۲/۲۶۵).

^۴ حسن المحاضرة (۲/۳۳ - ۳۴) التأریخ السیاسی و الفکری (۲۴۵).

^(۵) التأریخ السیاسی و الفکری (۲۴۵).

^۵ التأریخ السیاسی و الفکری (۲۴۵).

له راویه کانیان (گټړه روه وې فەرموده کان)^۱ لټړه شه وه گرنگیدان به فەرموده ی پیرۆز له میسردا بۆ زیندوکردنه وې ئه م لایه نه بوو له ناو روژنښیری سوننیدا^۲.

۳- ره گاوریشه ی بیروباوه ی سوننی:

ئه یوبیه کان گرنگیان ددها به پاراستنی بنه ماکانی بیروباوه پ به پټی مه زه بی پټشه و نه شعری، چونکه ئه شعری ره حمه تی خوی لئ بیت له و زانایانه بوو که ئالای زانستیان هه لکرد له هه موو بواروو لایه نه زانستییه کاندو دادنه ری به یه کټک له و زانایانه ی که چه ندین زانستو زانیاری و هونه ریان پټکه وه کۆکردۆته و^۳، ذهبی دهرباره ی ئه لئ: عه للامه و پټشه و زانایانی بیروباوه پ ئه بو الحسن... سه رسوپه ینه ر بوو له زیره کی و زوو تیگه یشتندا کاتئ به باشی شاره زای (موخته زیله) بوو بی باری بوو لټیان و خوژی له راکانیان نه ده هات، جارټکیان چوو ه سه ر مینه رو ته ویه ی کرد له پراکانی موخته زیله و پاشان به ره به ره وه لامی ده دانه وه که م و کورتیه کانی ئاشکرا ده کردن^۴ هه روه ها الذه بی باسی ده کات و ده لټت: أبی الحسن زیره کیه کی که م و ینه ی هه بوو له زانستدا روچوو بوو شتی باش و نوسراوی زۆری هه یه که شاره تی فراوانی زانستی بۆ ده دن^۵ هه روه ها ئه لئ: چوار کتیبی أبی الحسنم بینیه دهرباره ی اصول تیایدا باسی بنه ماکانی مه زه بی سه له ف ده کات دهرباره ی سیفه ته کانی په روه ردگارو تیایدا ده لئ: ئه و سیفه تانه چۆن هاتوون ده بی هه رواش وه ربگیریت پاشان ئه لئ: ئه وه رای منه و باوه پم به و شیوه یه و نابی لټکدانه وه و ته ئویلی بۆ بکریت^۶. قاضی عیاضیش دهرباره ی ئه لئ: چه ند نوسراویکی بۆ ئه هلی سوننه ت نویسه و به لگه ی هیناوه ته وه له سه ر راستی سه لماندنی ئه و سیفه تانه ی په روه ردگار که بیدعه چیه کان ره تیان کردۆته وه وه ک بینین و شه زه لی بوونی قسه ی په روه ردگارو ده سه لاتی و مه سه له کانی بیستن که دهرباره ی صیراطو میزان و شه فاعه ت و حه وز و سزای ناوگۆر که موخته زیله کان ره تی ده که نه وه. ئه مه و پرای چه ندین بۆ چوونی تری ئه هلی سوننه ت و فەرموده، ئه وه بوو به لگه ی روون و ئاشکرای له سه ر هینایه وه له قورئان و سوننه ت و به لگه ئه قلیه کان و گومان بیدعه چی و شیعه کانی وه لام دایه وه هه موو ئه مانه شی له و نوسراو کتیبه باشانه دا نوی که خوی گه وره کردیه جیی سودو

^۱ التأریخ السياسي و الفکري (۲۴۶).

^۲ التأریخ السياسي و الفکري (۲۴۶).

^۳ شعبة العقيدة لابی الحسن الاشعري و المنتسبین الیه ل ۲۱.

^۴ سیر أعلام النبلاء (۸۶/۱۵).

^۵ سیر أعلام النبلاء (۸۷/۱۵).

^۶ سیر أعلام النبلاء (۸۶/۱۵).

که لک بق نوممه^۱، نین عه ساکریش کتیبکی نویسه بق بهرگریکردن لئی و ژور ستایشی کردووه به نویکه ره وه (مجددی) داناوه و نهو ریوایه تانه ی باسکردووه که ده رباره ی هژو بنه ماله کی هاتون^۲، هروه ها السبکی ش له طبقات الشافعیه دا هه مان کاری کردووه له یه کیک له و قسانه شدا که ده رباره ی ده یکت ده لئ: شیخ و پیشه نگمان بق لای خوا شیخ نه بو الحسن نه شعری به سری شیخی ریازی په پیره وانی سوننه ت و جه ماعت و پیشه وای زانایانی بیروباوه پو سه رخه ری سونه تی سه روه ری پیغه مبه ران و بهرگریکار له ناین و تیکۆشه ر له پینا و پاراستنی بیروباوه پی موسولمانان به شیوه یه کی که کاریگه ری بهرده وام بیت هه تاوه کو نه و رۆژه ی که خه لکی له بهرده م په روه ردگاردا ده وه ستن، پیشه وایه کی زانا و خواناس و چاکه کار بوو، شه رعی پاراست له قسه ی هه لبه ستر او هه ستا به سه رخستنی نیسلام به شیوه یه کی باش، نه مه له گه ل چه ندین زانای تر که ستایشی خزی و کاره کانیان ده کرد^۳.

أ- **نهو قوناغانه ی که پیایدا تپیه ریوه:** أبو الحسنی نه شعری له رووی بیروباوه په وه ته مه نی به سی قوناغاندا تپیه ریوه:

قوناغی یه که م: زۆرینه ی سه رچاوه کان یه کده نگن له سه ره نه وه ی که نه شعری له قوناغی یه که می زیانیدا له ژیر سایه ی موخته زیله دا ژیاوه و په پیره وای لیکردوون و له و ماوه یه شدا هاوپی شیخه کی بووه که له هه مان کاتدا باوه پیاره ی بووه به ناوی (الجیائی) هه تاوه کو ته مه نی چل سالی^۴.

قوناغی دووه م: دوا ی ده رچوونی له موخته زیله و جیا بوونه وه ی لییان ریازی عبدالله ی کوپی سه عیدی کوپی کیلابی به سری^۵ گرته به رو دهستی دایه وه لامدانه وه ی موخته زیله به پشت به ستن به و یاساو مه سه لانه ی که عبدالله ی کوپی کلاب باسی ده کردن^۶. نین تیمیه ره حمه تی خوی لی بیت نه لئیت: نه بولحه سه نی نه شعری کاتیک وازی له موخته زیله هیئا ریازی ابی محمدی کوپی کلابی گرته به رو^۷ کتیبی (اللمع فی الرد علی أهل الذیغ و البدع) نوینه رایه تی نه م قوناغی ده کات^۱ نین

^۱ ترتیب المدارک (۲۴/۵).

^۲ موقف ابن تیمیة من الاشاعة (۳۳۹/۱).

^۳ موقف ابن تیمیة من الاشاعة (۳۴۰/۱).

^۴ شعبة العقيدة بین أبي الحسن و المنتسبين اليه ل ۳۹.

^۵ سیر أعلام النبلاء (۱۷۴/۱۱).

^۶ شعبة العقيدة بین أبي الحسن و المنتسبين اليه ل ۴۲.

^۷ الفتاوى (۵۵۶/۵) (۱۰۳/۳).

کلابیش وه لامي موعته زيله و جوهه ميهی ده دايه وه به شيويه كه كه نزيك بوو له مه زه بهی نه هلی سوننه ت و فهرموده به لام کاتيک ده مه قاله و وه لامدانه و هيان بۆ يه کتر پهره ی سهندو کلابيش به ريگه قيا سيه کان روويه پوو يان ده بويه وه چه ند بنه مايه کی بۆ سه لماندن كه نه وان خو يان داياننا وه، ليژه شه وه بيده ده زه ی کرده ناو ري يازه كه يه وه^۱، هه روه ها ئين کلابيش مه زه به يکی نو يی داهيتنا بوو كه له هه ندی شتيدا ها وړا بوو له گه ل مه زه بهی سه له فو پيشيناندا و له هه ندیکی تريدا ها وړا بوو له گه ل موعته زيله و جوهه ميه دا^۲.

له باره ی نه مه شه وه ئين تيميه ره حمه تی خوا لي بيت نه فهرمو يت: خه لکی پيش ابي محمدي کوپي کلاب دوو جوړ بوون: په يره وانی سوننه ت و جه ماعت سيفه ت و کرده وه کانی په روه ردگار ده سه لمينن به لام جوهه می و موعته زيله کان نه م دوو مه سه له يه ره ت ده كه نه وه، قسه كه ی ئين کلابيش نه م سيفه تانه ی بۆ په روه ردگار ده سه لميني، به لام نه وه ره ت ده کاته و كه نه و کرده وانه له په روه ردگارا هه بن كه ده يه وي و برياری داوه^۳ نه بو العباس قلانسي و ابو الحسنی نه شعريش^۴ ها وړان له گه لي دا، نه م بنه مايه ش كه ئين کيلا ب داهيتنا پالينا به پيشه و نه حمه دی کوپي حه نبه ل و پيشه وايانی تري سه له فوه كه خه لکیان لي نا گاداريكه نه وه^۵، نه م ري يازه ش كه ئين کيلا بی به صری داهيتنا كه س پيش نه و په ی پي نه بر دبوو، نه شعريش ها وړا بوو له گه لي دا و به هزی نه مه شه وه و ه لامي جوهه می و موعته زيله ی دايه وه^۶.

قوناغی سيیه م: نه شعري ماوه يه كه له سه ر ري يازی ئين کيلا ب و ه لامي موعته زيله ی ده دايه وه، به لام خوا ی گه وړه به رچاوی روشن کرده وه و راستی نيشاندا نه ویش به گه پاندنه وه ی به ته وای بۆ سه ر ري يازی نه هلی سوننه ت و جه ماعت و په يره وکردنی ري يازیان و شو ينگه و تنی ريگه يان، نه مه ش نه وه بوو كه نه شعري ده يو يست له سه ری بيت له کاتيکدا كه به خزمه ت په روه ردگار ده گات، بۆيه بي به ري بوونی خو ی له ري يازو مه زه به کانی تر پيشاندا و ده ستي دايه بانگه وازکردن بۆ ري يازی

^۱ شعبة العقيدة بين أبي الحسن الأشعري و المنتسبين اليه ل ٤٢.

^۲ شعبة العقيدة بين أبي الحسن الأشعري و المنتسبين اليه ل ٤٢.

^۳ شعبة العقيدة بين أبي الحسن الأشعري و المنتسبين اليه ل ٤٤.

^۴ الفتاوى (١٣١/١٣ - ١٥٤).

^۵ موافقة صريح المعقول لصحيح المنقول (٤/٢ - ٥) على هاشم منهاج السنة.

^۶ مجموع الفتاوى (٣٦٨/١٣).

^۷ شعبة العقيدة بين أبي الحسن الأشعري ل ٤٥.

سه له فو بووه شوینکه و ته ی پېشه و نه حمده ی کوږی حه نېل ره زای خوی لې بیت، نه م قوناغه ش له بر گرنگی له بواری بیروباوه پدا نیتمه به سی به لکه بومان سه لماندووه^۱ :

یه که م؛ و ته ی زانایان؛ زوریک له پېشه و او زانایان شایه تی که پانه و هی ته و او نه شعریان داوه بۆ سر مه زه بی سه له فی سالح، بیگومان نه م پېشه وایانه ش نه م شایه تی یان نه داوه هه تاوه کو باش له ژبانی ورد نه بوینه و وه نه یان زاناییت چون بووه و له سرچی گیرساوه ته وه، له و زانایانه ش^۲ :

● شیخی نیسلام: نین تیمیه^۳

● نین القیم^۴

● حافظی ذهبی^۵

● حافظ نین کثیر، نه لی: سی حاله تیان بۆ شیخ ابی الحسن نه شعری باسکردووه :

یه که میان؛ موخته زیله بوونی که بیگومان لی پاشگه زیوویه وه .

دووهمیان؛ سه لماندنی حوت سیفه ته عه قلیه کان بۆ پهروه ردگار: که نه وانیش ژبان و زانین و توانا ویست و بیستن و بینین و قسه کردن، له که ل لیکدانه و هی سیفه ته خه به ریه کان وه ک روومه ت و هه ردو و ده ست و قاچ و پی و هاوشیوه کانی .

سییه میان؛ بریاردانی هه موو سیفه ته کان به بی چونیتی و چواندن به پی ریباری سه له ف

نه مه ش نه و ریباریه که له کتبی الابانه دا گرتویه تییه بهر که دواچار نوی^۶ .

● شیخ نوعمان الالوسی^۷

● شیخ أبو المعالی محمود الالوسی^۸

● عه للامه و زانای که و ره محب الدین الخطیب: که له باسکردنی نه و قوناغانه دا که نه شعری

پیایدا تپیه ریوه و که پانه و هی به ته وای بۆ مه زه بی سه له ف ده لی: أبو حسنی نه شعری

^۱ شعبة العقيدة بين أبي الحسن الأشعري ل ٤٧.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ٤٧

^۳ الفتاوى (٥٣/٦).

^۴ اجتماع الجيوش الاسلامية ل ١١٢.

^۵ سير اعلام النبلاء (٨٦/١٥).

^۶ إتحاف السادة المتقين، المرتضى الزبيدي ل ٤٨.

^۷ جلاء العينين ل ٢١٣.

^۸ غلبة الاماني في الرد على النبهاني (٤٨/٢).

کوپری ئیسماعیل له گه وره زانایانی بواری بیروباوه په له ئیسلامدا، یه که مجار موخته زیله بوو و پاشان بووه قوتابی الجبائی، پاشان خوای گه وره بهرچاو روونی پی به خشی کاتی له نیوهی ته مه ن و سه ره تای پیگه شتیندا بوو پاشگه زبون و هی خوی راگه یاند له گورایی موخته زیله، پاشان له م قزناغه دا چالا کانه ده ستیدایه نوسین و مونا قه شه و وتنه وهی وانه بۆ ره تدانه وهی موخته زیله، به په یه و کردنی ریگه یه کی مام ناوهند له نیتوان ریگای جه ده ل و ته ئویل و ریگه ی سه له فدا، پاشان ریگاکه ی پالفته کردو دلسوزانه گه راپه وه بۆ ریگای سه له ف له سه لماندنی هه ر شتیگ که به ده ق سه لماوه له مه سه له غه بییه کان که خوای گه وره باوه پ پته یانی به دلسوزیه وه پتویست کردوه، له سه ر ئه م ری بازه ش دوا کتیه کانی نوسیوه له وانه ش کتیی (الإبانه) ئه و زانایانه ش که باسی ژیان نامه یان کردوه ئه مه به دوا کتیی داده نین، ئه مه ش ئه و حاله ته یه که ویستویه تی له سه ری بیگ کاتیگ به خزمه ت په روه ردگار ده گات، هه ر شتیکی تر که پچه وانه ی ئه مه بیگ له و شتانه ی که ده ردینه پالی، یان ئه شعهریه کان چوبیتنه سه ری، ئه وه ئه شعهری لئی پاشگه زبوه ته وه بۆ ئه وهی که له کتیی الابانه دا هاتوه^۱.

حاله تی دووهم: دیداری له گه ل حافظ زه که ریای ساجی

دوای وازه یانی له موخته زیله و ده سته لگرتنی له ری بازی ئیبن کیلاب رووی کرده پشه وایانی (ئه هلی حدیث) که ناسراون به دروستی بیروباوه پو خاوینی ری بازیان هه تاوه کو لیانه وه رای سه له فو (ئه هلی حدیث) وه رگرت له و پشه وایانه ش زانای فره موده له به سه رده زه که ریای ساجی^۲ ئیبن تیمیه ده رباره ی ئه شعهری ده لی: بنه ماکانی فره موده ی له زه که ریای ساجیه وه وه رگرت له به سه رده پاشان کاتی هاته به غدا چه ند شتیکی تر له حه نبه لیه کانه وه فیریوو، ئه مه ش له کۆتایی ته مه نیدا بوو، وه ک خوی و هاوه لانی له کتیه کانیا ندا باسی ده که ن^۳، له شوینیکی تریشدا الذهبی له باسی ژیا نی الساجیدا ده لی: أبو الحسنی ئه شعهری ئوصولی له ئه وه وه وته ی ئه هلی حه دیسو سه له فی وه رگرتوه^۴ له شوینیکی تریشدا ده رباره ی الساجی ئه لی: ئه بولحه سه نی ئه شعهری له وه وه وته ی سه له فی وه رگرتوه ده رباره ی سیفه ته کانی په روه ردگارو له نوسراو کتیه کانیدا

^۱ بروانه: المنتقى الذهبی بقلیدوانی محب الدین الخطیب ذمارة ۳ ل ۴۱.

^۲ شعبة العقيدة بین أبي الحسن الأشعري و المنتسبين اليه ل ۴۹.

^۳ الفتاوى (۲۸۸/۳).

^۴ تذكرة الحافظ الذهبی (۷۰۹/۲).

پشتی پی به ستووه^۱، ئیبن القیم^۲ و ئیبن کثیریش^۳ ئەم بە یە کە شتە وە ی ئە شعەری و ساجیان
سە لماندوو و بە خالی وەر چەرخانیان داناو لە ژیا نی ئە شعەریدا^۴ ئەمە وێرای زانی تر^۵.

حاله تی سییه م: کتییی الابانه و ساغبوونه وە ی دانانی له لایهن ئە شعەریه وە:

دواین کتیب که ئە شعەری دایناو کتییی الابانه، لەم کتیبە شدا باسی ئەو دە کات که ئەو
شوێنکه وتو و پێشە و ئەحمەد و پابە ندە بە بیروباوە پی سە لە فی سألحو و شوین پێشە وایانی
فەرمودە دە که ویت، پاش ئەمە ش باسی بیروباوە پی سە لە فی سألح دە کات لە کاروبارە کانی ئایندا،
کۆمە لێکی زۆریش لە زانیان ئەم کتیبە یان داو وە پال ئە شعەری لە زانیانی پێشین و ئەم دوا یانە ش^۶
نزی کترین زاناش لە سە ر دە می ئە شعەریه وە ئیبن ئە لئە دیمە کۆچ کردو لە ۳۸۵ ک ئەم زانیە لە کتییی
الفهرست باسی ژیا نی ئە شعەری دە کات و ناوی کۆمە لێ لە کتیبە کانی دە هێتی لە وانه کتییی (التبیین فی
أصول السدين) دوا ی ئە ویش ئیبن عە سا کر هات و بە رگری ئە ئە شعەری کرد و باسی کۆمە لێک
لە کتیبە کانی کرد لە وانه ش کتییی الابانه و زۆر شتیشی لە کتییی (التبیین) باس کرد بۆ ستایش کردنی
بیروباوە پی راست و دروستی، ئیبن عە سا کر دەر بارە ی ئە شعەری ئە لیت: کتیبە کانی لای ئە هلی عیلم
ناسراو بە ناویانگە بە بە هێزی و لیکۆ لێ نه وە ی دروست، لای لیکۆ لێ ره وان وە سف کراو،
هەر که سیکی ش کتییی الابانه ی بخوینیت وە پله و پایە ی ئەم زانیە ی بۆ دەر دە که ویت لە رووی
زانست و باو و پە وە^۷. پاش ئە ویش ئیبن درباس کۆچ کردو ۶۵۹ ک هات و کتیبیکی دانا بۆ
بەرگری کردن لە ئە شعەری و کتییی الابانه شی دایە پال و تی: پاشان بزانن برایان خوا ی گە وەر
هە موو لایە کمان سەر که و توو بکات بۆ ئاینی راست و دروستی خۆ ی و رینمونیمان بکات بۆ رێگە ی
راست که کتییی (الإبانه عن أصول الديانة) که پێشە و أبو الحسن علی کوپی ئیسماعیلی ئە شعەری
دایناو ئەو بیروباوە پیه که دوا جار ئە شعەری پە یڕه و ی کردو و پاش گە رانه وە ی لە ناو مو عتە زیله
بە فە زل و مە نه تی پە رو وەر دگا ره وە، هەر قسە یه کی تر بدریت پالێ که جیاواز بێت لە وە ی لەم کتیبە دا
هاتو وە ئەو لێی پاشگە زیبو وە تە وە و بێه ریبوونی خۆ ی بۆ خوا دەر پیرپو وە هەر وە ها پە یڕه و ی

^۱ سیر أعلام النبلاء (۱۹۸/۴).

^۲ شعبة العقيدة بين أبي الحسن و المنتسبين اليه ل ۵۰.

^۳ إجتمع الجيوس الاسلامية ل ۹۷.

^۴ البداية و النهاية (۱۳۱/۱۱).

^۵ شعبة العقيدة بين أبي الحسن الاشعري ل ۵۰.

^۶ شيخ حماد ئە نصاری نامە یه کی نوسیو وە تیایدا گە رانه وە ی ئە شعەری بۆ مە زه بی سە لە ف سە لماندوو وە.

^۷ تبیین کذب المفتری ل ۲۸.

له‌هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان و پیشه‌وایانی فرموده‌و رای پیشه‌وا نه‌حمه‌دی کوپی حه‌نبه‌ل کردوه
 (ﷺ)، نایا دوی نه‌مه ره‌وایه بلّین: پاشگه‌زبوه‌ته‌وه؟ باشه له‌چی پاشگه‌زبیتته‌وه له‌قورئان و
 سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر که هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان و پیشه‌وایانی فرموده له‌سه‌ری بوون؟ له‌کاتیکدا
 ده‌یزانی که نه‌وه مه‌زه‌به‌ی نه‌وانه و خوی لیئانه‌وه گنځراویه‌تیه‌وه، نه‌مه سویند بق‌خوا شیوا نییه
 بدریته پال‌خه‌لکانی ساده نیت‌ر چون ده‌دریته پال‌پیشه‌وایه‌کی وه‌ک نه‌و دوی نه‌وه‌ی باسی نه‌و
 کتیبه‌یمان کرد که کومه‌لی له‌پیشه‌وا ناوداره‌کانی ئیسلام و زانایانی فرموده ده‌یده‌نه پالی و
 ستایشی ده‌کن له‌سه‌ر نه‌و بیرورایانه‌ی که بیبه‌ری ده‌کات له‌و بیدعانه‌ی که دراونه‌ته پالی،
 پاشان ناوی کومه‌لی له‌و زانا و پیشه‌وایانه‌ی هیناوه که نه‌م کتیبه‌یان داوه‌ته پال‌نه‌شعری، له‌وانه:
 پیشه‌وا أبو علی حسه‌نی کوپی ع‌لی کوپی ئیبراهیمی فاسی کۆچکردو له‌٤٤٦ک.

● حافظ أبو عثمانی صابونی کۆچکردو له‌٤٤٩ک.

● حافظ نه‌بو به‌کری به‌یه‌قی کۆچکردو له‌٤٥٨ک.

● زانای پیشه‌وا نه‌بولفه‌تج نصر نه‌لمه‌قدسی کۆچکردو له‌٤٩٠ک.

● زانا نه‌بولمه‌عالی مجلی خاوه‌نی کتیبی الذخائر له‌فیقه‌دا کۆچکردو له‌٥٠٠ک.^٢

هه‌روه‌ها زانای زۆری هه‌ن که کتیبی الإبانة نه‌ده‌نه‌پال نه‌شعری جگه له‌وانه‌ی ئیبن درباس
 باسی کردون وه‌ک:

● پیشه‌وا ئیبن ته‌یمیه کۆچکردو له‌٧٢٨ک.

● حافظی الذهبی کۆچکردو له‌٧٤٨ک که نه‌لّیت: کتیبی الإبانة به‌ناوبانگترین نوسراوی أ‌بی
 الحسن، حافظ ابن عساكر نه‌مه‌ی ئاشکراکرو پیشه‌وا محي الدين نه‌وه‌ویش به‌خه‌تی خوی
 له‌به‌ریگرتوته‌وه.^٣

● پیشه‌وا ئیبن القيم کۆچکردو له‌٧٥١ک.^٤

● حافظ ئیبن کثیر کۆچکردو له‌٧٧٤ک.

● عه‌للame ئیبن فرخونی مالیکی کۆچکردو له‌٧٩٩ک، هه‌روه‌ها کومه‌کی تری زۆر هه‌ن
 که له‌هه‌ژمار نایه‌و هه‌مووشیان نه‌م کتیبه‌یان داوه‌ته پال نه‌شعری به‌ دوايه‌مین کتیبیان

^١ رسالة الذب عن أبي الحسن الأشعري لابن درباس ل١٠٧ ليکۆلینه‌وه‌ی د.ع‌لی ناصر الفقهي.

^٢ شعبة العقيدة بين أبي الحسن الأشعري والمنتسبين إليه ل٥٢.

^٣ مختصر العلل ل٢٣٩.

^٤ إجماع الجيوش الإسلامية ل١١٣ک.

^٥ الديباج المذهب ل١٩٥.

داناوه^۱. ههروهه مێژوونوسان کۆمهڵی هۆکاریان باس کردووه بۆ گه پانهوهی ئابی الحسن بۆ مهزههیی نههلی سوننهت و وازهێنان له موعتهزیه که گرنگترینیان بهزهیی و میهرههانی و رێنمایی پهروهردگاره بۆی.

ب- **نهیانی گهوههیی نهشعهری له مێژوودا:** دواي ئهم گۆپانکاریه مهزنه ئه بو لهسههنی نهشعهری ههستا بهبانگه وازکردن بۆ بیروباوهری نههلی سوننهت و بهرگری لێ کردنی به دڵگه رمی و باوه پهوه وه لادمانهوهی موعتهزیه و شوینکه و تێیان له مه جلیس و ناوه نده کانیاندا بۆ بپراوه تێیان بهوهی که خۆی دوا جار باوهری پێهێناوه له بیروباوهری نههلی سوننهت و مهزههیی سه لهف، چالاکیشی له م بواره دا له سه رده می پێشوی زیاتر بوو، ههروهه خۆی سهردانی موعتهزیهی ده کرد و مونا قه شهی ده کردن، بۆیه له وه بارهیه وه پێیان وت: چۆن تیکه لی خه لکی بیده چی نه کهیت و نه چیه لایان له کاتیکدا که ده بێ لێیان دوربیت؟ نه ویش فه رموی: ئه وان خه لکی ده سه لاتداران و والی و قازیان تێدا به و له بهر ئه وه دانا به زن و نایه نه خواره وه هه تا وه کو له گه لێاندا بدویم، جانه گه ر ئه وان نه یه نه خواره وه بۆ لای من و منیش نه چم بۆ لای ئه وان، ئه ی چۆن هه ق ده رده که ویت و بزانه که نههلی سوننهت پشتیوانیان هه یه که به به لگه ی به هێز را کانیان ده سه لمێتن^۲. ئهم هه وله مه زن و تیکۆشانه بپوچانه ش بوو سه رخستنی مهزههیی نههلی سوننهت شیاوی ستایش و نرخاندنه، دیاره ئاستی نهقلی و ژیری نه بوله سه هنی نهشعهری به رزتر بووه له ئاستی هاوته مه ن و هاو پێکانی و خاوه نی داهێنان و شاگاری گه و ده بووه له بهاری نهقل و ژیری دا، وه لایمی به لگه کانی موعتهزیه و بیروباوه په کانیانی به ئاسانی ده دایه وه و به وه پێی متمانه و توانا وه پوچه لی ده کرده وه. وه ک چۆن مامۆستایه کی شاره زا وه لایمی گومانی قوتابه کی خۆی ده داته وه و گرفته کانیان چاره سه ر ده کات، ههروهه پێشه و نهشعهری پێشه وایه کی تیکۆشه رو مو جته هید بوو له زانستی که لاداو یه کێک بووه له دامه زرینه رانی، هه مو زانایانی تریش که دوا ی ئه و هاتوون به زیره کی و تێپوانینه ورد و ته به هێزه کانی کاری گه ربوون^۳.

ج- **ئه بوله سه هنی نهشعهری بیروباوهری خۆیمان بۆ راقه ده کات:** ئه لیت: ئه و قسه یه ی که ئێمه ده یلێن و ئه و بیروباوه ره ی که ئێمه ئاینداری له سه ر ده که یه بریتیه له پابه ندبوون به په راوه مه زنه که ی پهروهردگار و سوننه تی پێغه مبه رو ئه وه ی که ها وه لان و شوینکه و توان و پێشه وایانی

^۱ شعبة العقيدة بين أبي الحسن الأشعري ل ۵۳.

^۲ تبیین الکذب المفتری ل ۱۱۶.

^۳ رجال الفكر والدعوة في الإسلام (۱/ ۱۴۳/ ۱۷۴۴).

فرموده فرمویانه، ئیمه پابه‌ن‌دین به‌وه‌وه به‌وه‌ی که ئه‌بو عبدالله احم‌دی ک‌ری حه‌به‌ل
 فرمویه‌تی خ‌وی گه‌وره پایه به‌رزی بکات و پاداشنی به‌خیری بداته‌وه، نا‌پازین به‌وه‌ی
 که‌نه‌یارانی وتویانه، چونکه ئه‌و ئه‌و سه‌رکرده ته‌واوه‌یه که‌خ‌وی گه‌وره به‌ه‌ویه‌وه هه‌قی
 رونکرده‌وه و گوم‌پایی هه‌لگرت و ر‌یازی خ‌وی پ‌ی رونکرده‌وه و ب‌یدعه چ‌یه‌کانی ده‌م ک‌وت
 کرد و گومانه‌کانی ره‌وانده‌وه، ده‌سا ره‌حه‌تی خ‌وی ل‌یبت چ‌ه‌ند پ‌شه‌وایه‌کی پ‌ش‌ره و
 ه‌ور‌یه‌کی مه‌زن و گه‌وره‌بوو^۱. هه‌روه‌ها خ‌زمه‌ته‌کانی ئه‌شع‌ری ته‌نها خ‌وی له‌پشتیوانی
 کردن له‌بیروباوه‌ری ئه‌ه‌لی س‌وننه‌ت و سه‌له‌فدا نه‌بینیه‌وه، چونکه حه‌به‌لی و زانایانی
 فرموده به‌و کاره هه‌ستا‌بون و که‌مه‌رخه‌م نه‌بون تیادا، به‌ل‌کو ب‌یمه‌تی له‌وه‌دایه
 که‌ه‌ستا به‌ه‌ینه‌وه‌ی به‌ل‌گو و پاس‌وی ئه‌قلی و ل‌وژیکی ب‌و ئه‌م بیروباوه‌پانه و یه‌که یه‌که
 روبه‌روی بیروباوه‌ری مو‌عه‌زله و فه‌لسه‌فه‌چ‌یه‌کان ده‌بوویه‌وه، هه‌موو ئه‌مانه‌شی به‌زمانیک
 ئه‌نجام دا که‌ئه‌وان ل‌یی ت‌ی ده‌گه‌یشتن شی‌وازی که‌تا‌شنا‌بون پ‌یی به‌م پ‌یه‌ش توانی
 بیسه‌لم‌ینت که‌ئ‌م ئاین و بیروباوه‌ره راست و در‌وستی له‌لایه‌ن ئه‌قل و ل‌وژیکه‌وه پ‌ال‌پشتی
 ده‌کر‌ین و ئه‌قلی در‌وست پ‌یشتیوانی ئاینی راسته و ه‌یچ م‌لم‌لانی و د‌زایه‌تییه‌کیان له‌نیواندا
 نییه^۲ سه‌رچ‌اوه‌کانی بیروباوه‌پ ل‌ای ئه‌بول‌حه‌سه‌نی ئه‌شع‌ری: ئه‌شع‌ری باوه‌ری و‌بوو
 که‌سه‌رچ‌اوه‌ی بیروباوه‌رو ئه‌و مه‌سه‌لانه‌ی که‌په‌یوه‌ست به‌باوه‌پ‌شته نادیاره‌کانه‌وه-
 میتاف‌یزیک-بر‌یتییه له‌ق‌ور‌ئان و س‌وننه‌ت و ئه‌وه‌ی که‌پ‌یغه‌م‌به‌ران ه‌یناویانه نه‌ک ته‌نها ئه‌قل و
 ژیری و ق‌یاس و میتاف‌یزیکی ی‌نانی، به‌لام ب‌ی ده‌نگ‌بوونی به‌باش نه‌ده‌زانی به‌رام‌به‌ر ئه‌و
 مه‌سه‌لانه‌ی به‌ت‌یبه‌ری‌بوونی کات په‌یدا‌بون، به‌ه‌وی ت‌یکه‌ل‌ بوونی نه‌ته‌وه و ئاین و فه‌لیه‌فه
 ب‌یگانه‌کان له‌گه‌ل ئومه‌تی ئ‌یسلامیدا، که‌له‌ئا‌کامیدا چ‌ه‌ندین ده‌سته و گ‌روپ در‌وست بوون،
 به‌ل‌کو پ‌یی و‌بوو ب‌ی ده‌نگ بوون به‌رام‌به‌ر به‌و مه‌سه‌لانه زیان به‌ئ‌یسلام ده‌گه‌یه‌ن‌یت و سام
 شک‌وی س‌وننه‌ت ناه‌ی‌ل‌و و‌اپ‌یشان ده‌در‌یت که‌س‌وننه‌ت له‌رووی ئه‌قلی و زان‌ستییه‌وه لا‌وازه‌و،
 زانایانی ئاین‌یش ده‌سته‌وسانن له‌به‌رام‌به‌ر ئه‌م په‌وتانه و روبه‌روی‌بوونه‌وه‌ی ه‌یر‌شه‌کانیاندا،
 هه‌روه‌ها خه‌ل‌کی گوم‌پاش ئه‌مه ده‌ق‌وزنه‌وه و د‌زه ده‌که‌نه نا‌و ئه‌ه‌لی س‌وننه‌ت و بیروباوه‌ری
 راست و گومانه‌کانیان له‌ناویاندا بل‌اوده‌که‌نه‌وه و گه‌نجه ر‌وشن‌ب‌یره‌کانیان راده‌ک‌یشن به‌ل‌ای
 خ‌ویاندا، هه‌روه‌ها ئه‌شع‌ری باوه‌ری و‌بوو که‌سه‌رچ‌اوه‌ی بیروباوه‌ر بر‌یتییه له‌س‌روش و

^۱ هه‌مان سه‌رچ‌اوه له‌.

^۲ رجال الفكر والدعوة في الإسلام (۱/۱۴۷).

(وحی) پیغمبرایه تی محمد (ﷺ)، ریگای فیروبونیشی بریتییه له قورئان و سوننه ت و نه وهی که له هاوه لانه وه ها تووه ﷺ، نه مهش جیاوازی و خالی ناکۆکی نیوان نه وو موخته زیله یه، چونکه نه و له م بواره دا پیچه وانه ی موخته زیله یه، به لام له گه ل نه وه شدا پیی و ابو که به رگریکردن له بیروباوهری دروست و چاندنی له دلی نه وهی نویدا پییوستی به قسه کردنه به زمانی سه رده م و به کارهینانی زاراه زانستییه کان و روبه روبونه وهی نه یاران به و شیوازه نه قلی و لۆژیک یه ی که نه وان په پیره وی نه کهن، نه مهشی ته نها به دروست نهیده زانی، به لکو به باشترین جیهاد و گوره ترین کاری ده زانی له و سه رده مه دا، نه مهش خالی جیاکه روهه بوو له نیوان نه وو هندی له حهنبه لیه کان و زانیانی فه رموده دا، که دانه به زینیان بۆ نه م ناسته به گونا ه ده زانی و پیی ته نگا و ده بوون^۱.

د- هه ندی له نوسراوه کانی نه بولحه سه نی نه شه ری: کاری نه بولحه سه نی نه شه ری ته نها مونا قه شه و مشتومر نه بوو، به لکو له پاش خۆی کتییخانه یه کی به جی هشت که هه مووی نوسرا و دانراوی خۆی بو و له بواره کانی به رگری کردن له سوننه ت و راهه کردنی بیروباوهری دروست ده دوان، هه روه ها راهه ی قورئانیشی کردوه و که مترین شتیکیش که له سه ر نه و ته فسیره ی و ترا بیته نه وه یه که سی به رگ بووه وه ندی له نوسه رانیش نه لێن نوسراوه کانی نه گاته نزیکه ی سی سه د کتیب^۲ و زۆربه شیان له وه لامی موخته زیله دایه و هه ندیکیشی وه لامه بۆ مه زه به کانی تر له و کتیبانه ش کتیبی (الفصول) که وه لامه بۆ فه یله سوف و سروشته پرست و بوره می و جوله که و گا ورو ناگر په رسته کان، نه م کتیبه زۆر گه وره یه و دوانزه به ش له خۆ ده گریت، ئین خه له کانیش با سی کتیبه کانی (اللمع) و "ایضاح البرهان" و "التبيين عن أصول الدين" و "الشرح والتفصيل في الرد على الإفك والتضليل" ده کات جگه له زانسته نه قلی و بیروباوهریه کانیش چه ند نوسراوێکی هه یه له زانسته شه رعیه کاند و هکو "کتاب القیاس" و "کتاب الاجتهاد" و "خبر الواحد" و کتیبیک ده باره ی وه لامدانه وهی ئین راوه ندی له ره تکر دنه وهی "تواتر" دا، هه روه ها له کتیبی "العمد" دا باس له و کتیب و نوسراوانه ی ده کات که تا سا لی ۳۲۰ ته واوی کردون واته چوار سال پیش وه فات کردنی، که شه ست و هه شت کتیب، زۆربه شیان له ده به رگ و زیاتردا خویان ده بیننه وه، له کۆتایی ته مه نیشیدا چه ند کتیبیک زۆری نوسی، هه روه ها کتیبی "مقالات الاسلامیین" یشی

^۱ رجال الفكر والدعوة (۱/۱۴۸).

^۲ تبیین کذب المفتری ل ۱۳۶.

نه‌یسه لمینئ که نه‌و ته‌ن‌ها زانای بیروباوه‌ر نه‌ووه، به‌لگو میژونوسئکی ده‌ستپاکی زانستی بیروباوه‌ریبوه‌و رۆژه‌لاتناسه‌کانیش دانیان ناوه به‌وردی و پاکی و راستگویی له‌هیتانی زانیاریدا^۱. کتیبه‌کانی کۆم‌ل و ناینه‌کانیش به‌لگه‌ن له‌سه‌ر پاکی و وردی له‌گێڕانه‌وه‌و وه‌رگرتنی زانیارییه‌کاندا^۲.

ه- **تیکۆشانی له‌ب‌واری په‌رستشدا**: نه‌بولحه‌سه‌نی نه‌شع‌ری ته‌ن‌ها پیاوی نه‌قل و زانست و لیکۆلینه‌وه‌ نه‌بوو، به‌لگو له‌گ‌ل نه‌وه‌دا که‌گه‌شتبوه‌ه پله‌ی پیشوايه‌تی و ئیجتیهاد له‌نه‌قل و زانستدا، له‌ه‌مان کاتدا کۆششی زۆری له‌په‌رستشه‌کاندا ده‌کردو خۆی به‌په‌روشته‌ جوانه‌کان رازاند‌بویه‌وه‌ نه‌مه‌ش یه‌کیکه‌ له‌تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی زانا پیشینه‌کان، که‌ سه‌رقالبوونیان به‌زانسته‌وه‌ نه‌بووه‌ته‌ رێگر له‌کۆشش کردنیان له‌په‌رستشه‌کانداو به‌ده‌مه‌وه‌بوونی به‌رده‌وامیان بۆی، به‌لگو وانه‌وتنه‌وه‌و خویندن و په‌رستشیان پێکه‌وه‌ کۆکرد‌بویه‌وه‌ له‌گ‌ل نه‌مه‌شدا خوا ویست و دنیا نه‌ویستبوون نه‌حمه‌د کوپی عه‌لی فقیه نه‌لئ: چه‌ند سالیك له‌به‌سه‌رده‌ا خزمه‌تی نه‌بولحه‌سه‌نی نه‌شع‌ریم کردو له‌به‌غداشدا له‌گ‌لئ ژیاوم هه‌تاوه‌کو کۆچی د‌وای کرد ره‌حمه‌تی خ‌وای لیبیت که‌سم نه‌بینیوه‌ له‌و له‌خواترس تربیت، هیچ شیخیکیشم نه‌بینیوو، هه‌ینده‌ی نه‌و به‌شه‌رم بیت له‌مه‌سه‌له‌ دونیاییه‌کانیداو له‌ویش چالاک‌ترم نه‌بینیوو له‌هه‌ول‌دانیدا بۆ کارکردن بۆ رۆژی د‌وای^۳. هه‌روه‌ها له‌و باسه‌شه‌وه‌ أبو الحسن السّروی بۆ ده‌کات باس ده‌مات ده‌ریاره‌ی په‌رستش و خواپه‌رستی به‌شه‌ودا بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که‌چه‌نده‌ مک‌و‌پ‌و به‌ه‌یزبووه‌ له‌به‌ندایه‌تیدا، ئه‌ین خه‌له‌کانیش نه‌لئ: له‌به‌روبوومی زه‌ویه‌کی وه‌قف ک‌راوی ده‌خ‌وارد که‌بلالی کوپی آبی برده‌ی کوپی أبو موسی وه‌قفی کرد‌بوو بۆ مناله‌کانی و خه‌رجی رۆژانه‌شی حه‌فده‌ دره‌م بوو، نه‌مه‌ش به‌پیتی ووته‌ی الخطیب^۴.

و- **نه‌و بیروباوه‌ری که‌أبی الحسنی نه‌شع‌ری له‌سه‌ری بوو هه‌تاوه‌کو کۆچی د‌وای کرد**: نه‌بو له‌سه‌نی نه‌شع‌ری نه‌لئ: نه‌مه‌ گێڕانه‌وه‌ی کۆی نه‌و بیروباوه‌ریه‌ که‌نه‌ه‌لی سوننه‌ت و فه‌رم‌ووده‌ له‌سه‌ری بوون:

^۱ رجال الفكر والدعوة (۱/۱۵۰).

^۲ رجال الفكر والدعوة (۱/۱۵۰).

^۳ تبیین الکذب المفتری ل ۱۴۱.

^۴ رجال الفكر والدعوة (۱/۱۵۰).

^۵ وفيات الأعیان (۱/۴۱۲).

- ۱- داننان به بوونی خواو فریشه ته کان و پیغه مبه ران و ناسینی محمد وهك به نده و پیغه مبه ری خوا.
- ۲- به هشت راسته و ناگری دۆزه خیش راسته و رۆژی دواپی بئ هیچ گومانیک به پیوهیه و خوی گه وره و نه وانه زیندوو ده کاته وه كه له گزردان.
- ۳- خوی گه وره له سه ر عه رشی خۆیه تی وهك ئەفه رموی ﴿الرحمن علی العرش استوی﴾ (طه: ۵).
- ۴- خوی گه وره دوچاوی ههیه به بی چۆنیتی وهك ئەفه رموی ﴿تجری بأعیننا﴾ (القمر: ۱۴).
- ۵- هه روه ها دو دهستی ههیه به بی چۆنیتی وهك ئەفه رموی ﴿خلقت بیدي﴾ (ص: ۷۵).
- ۶- هه روه ها خوی گه وره رومه تی ههیه وهك ئەفه رموی ﴿وبیقی وجه ربك ذو الجلال والإکرام﴾ (الرحمن: ۲۷).
- ۷- به ناوه پیروژه کانی په روه ردگار ناوتری به شیک نییه له خوا وهك موعته زیله و خه واریج تو یانه.
- ۸- دانیان به وه دا ناوه كه خوی گه وره زانایه وهكو ئەفه رموی ﴿أنزله بعلمه﴾ (النساء: ۱۶۶)، هه روه ها ئەفه رموی ﴿وما تحمل من أنثی ولا تضع إلا بعلمه﴾ (فاطر: ۱۱).
- ۹- هه روه ها بیستن و بینینیان بۆ په روه ردگار بریار داوه و وهك موعته زیله ره تیان نه کردۆته وه.
- ۱۰- هیزیان بۆ خوا بریار داوه وهك خوی گه وره ئەفه رموی: ﴿أو لم یروا أن الله الذی خلقهم هو أشد منهم قوة﴾ (فصلت: ۱۵).
- ۱۱- وتویانه: هیچ خیر و شه ریک له سه ر زه ویدا به بی ویستی خوا رو نادات.
- ۱۲- هه مو شته کان به ویستی خوا پوو ده دن، وهك خوی گه وره ئەفه رموی ﴿وما تشاءون إلا أن یشاء الله﴾ (التکویر: ۲۹)، هه روهك موسلمانانیش ده لیت: هه رشتی خوا بیه وی ده بی نه وهی نه یه وی نابیت.
- ۱۳- وتویانه: هیچ كه سیک ناتوانی شتیک بکات پیش نه وه واده یه ی كه بوی دانراوه یان شتیک بکات كه خوی گه وره بوی نه یه ویستی.
- ۱۴- بریار یان داوه كه هیچ به دیه پنه ریک نییه جگه له په روه ردگار و خراپی مرۆفه کان و کاره کانیان خوا به دی دیت و، هه روه ها مرۆفه کان ناتوان هیچ به دی بئن.
- ۱۵- نه لئن قورئان قسه و فرمایشتی خوا یه و به دیه پنه راو نییه.
- ۱۶- هه ر كه س بلی وشه کانی به دیه پنه راو یان له سه ر یان بووه ستی نه وه بیده چییه به لایانه وه و ناوتری وشه کانی قورئان به دیه پنه راو یان نا.
- ۱۷- نه لئن: خوی گه وره له قیامه تدا به چاوی سه رده بینریت وهك چۆن مانگ له شه وی چواره یه مییدا ده بینریت و باوه ردان نه بینن و بی باوه ران نایبینن، چونكه له نتوان نه وان و

خودا به ربه ست و پرده هیه خوی گوره نة فة رموت ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمِئِذٍ لَّمَّحْجُوبُونَ﴾ (المطففين) هه روهك موسی سلاوی خوی لیبت داوی بینینی له په روه ردگار کرد له دنیا دا خوی گوره ش خوی پیشانی کتوه که داو توانیده وه و تیی گه یاند که له دنیا دا خوا نابینت، به لکو له رژی دوا پیدا نه بیت.

۱۸- هیچ که سیك له نه هلی قیبله به هوی گونا هه وهك زینا و دزی و هاو شیوه کانییه وه له تاوانه گوره کان به بی باوه نازان، به لکو به لایانه وه باوه پدارن هه رچه نده گونا هی گوره شیان نه نجام دایت.

۱۹- باوه په لایانه وه بریتییه له باوه هیتان به خوا و فریشته کان و پیغه مبه ران و کتییه ناسمانیه کان و به قه در به خیرو شهریه وه چاک و خراپییه وه، هه روه ها نه و شته ی که بو نه وان نه بووه هه رگیز بویان نه ده بوو نه وهش که بویان بووه هه رگیز له وان تیپه رنه ده بوو.

۲۰- نیسلام بریتییه له وهی که شایه نی بده ی که هیچ خوییه جگه له الله و محمدیش نیردراوی خوییه به و شیوه ی که له فهرموده که دا هاتووه و نیسلامیش به لایانه وه جیاوازه له ایمان.

۲۱- دان به وده دا دهنن که خوی گوره دله کان ده گوری.

۲۲- دان به شفاعه تی پیغه مبه ردا دهنن که بو نه و خه لکانه یه که خاوه نی گونا هه گوره کانن له نومه ته که یدا، هه روه ها دان به سزای ناو گوپ داده نی و حوز صراط و زیندوبونه وهی دوی مردن به راست ده زانن.

۲۳- لپرسنه وهی په روه ردگار بو به نده کانی و وه ستانیان له به رده م په روه ردگار دا هه ق و راسته.

۲۴- دان به وده دا دهنن که باوه په قسه و کرده وه یه زیاده که م ده کات و نالین به دیه پترواوه یان نا.

۲۵- نه لین: ناوه کانی خوا به شیکن له خوی گوره.

۲۶- بریاری چونه ناو دوزخ بو که سیك ناده ن که گونا هی گوره ی نه نجام داوه و بریاری چونه به هه شتیش بو که سیك ناده ن که یه کتا په رست بیت، هه تاوه کو خوی گوره ی به ویستی خوی بریاریان له باره وه ده دات و نه لین: کاریان ده سپترین په روه ردگار نه گه ر بیه وی سزایان ده دات و نه گه ر بیشیه وی لیان خوش ده بیت، هه روه ها باوه ریان به وه هیه که خوی گوره خه لکانیکی یه کتا په رست له دوزخ ده ردینت به و شیوه ی که له ریواته کاند له پیغه مبه روه د.خ هاتووه.

۲۷- دژ به جه دهل و مشتمن له نایند او جیاوازین له قه ده رداو له گه ل باوه رهیتان و ملکه چ کردن انبو ریوایه ته راسته کان و نه و شوینه وارانیه که که سانی متمانه پیکراو گپراویانه ته وه

به شیوه‌ی کی پشتاوپشت هه‌تا ده‌گاته پیغه‌مبه‌ری خوا، ناشلین چۆن و بۆچی، چونکه نه‌وه بیدعه‌یه.

۲۸- نه‌لین: خوای گه‌وره فه‌رمانی به‌خرابه نه‌کردوه، به‌گونه‌ی لی کردوه و رازیش نه‌بووه به‌شهر هه‌رچه‌نده‌ری به‌ره‌دانی ده‌دات.

۲۹- ریزو مافی نه‌وانه ده‌زانن و ده‌پاریزن که خوای گه‌وره بۆ هاوه‌لیتی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی هه‌لباردون چاکه‌کانیان لی وه‌رده‌گرن و بیده‌نگ ده‌بن له‌وه‌ی له‌نیوانیاندا روویداوه به‌گه‌وره و بچوکیانه‌وه.

۳۰- هه‌روه‌ها نه‌بو به‌کر پاشان عومه‌ر پاشان عه‌لی عليه السلام پیش ئوممه‌ت ده‌خه‌ن له‌چاکه و فه‌زدا.

۳۱- دان به‌وه‌دا ده‌نن که نه‌وان خه‌لیفه‌ی راشید و رینونی کراون و له‌هه‌موو خه‌لک باشترن پاش پیغه‌مبه‌ر عليه السلام.

۳۲- باوه‌ریان به‌و فه‌رموودانه هه‌یه که له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه هاتوون عليه السلام: خوای گه‌وره دائه‌به‌زیت بۆ ئاسمانی دونیا و نه‌لیت: ئایا که‌سیک هه‌یه داوای لیخۆش بکات؟ وه‌ک له‌فه‌رمووده‌که‌دا له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه هاتووه عليه السلام.

۳۳- ده‌ست ده‌گرن به‌قورئان و سوننه‌ته‌وه.

۳۴- شوین سه‌له‌فو پیشه‌وایانی پیشووی ئیسلام نه‌که‌ون وشتیک داناهاینن که خوا ری‌ی پی نه‌داییت.

۳۵- دان به‌وه‌دا ده‌نن که خوای گه‌وره له‌قیامه‌تدا دیغت وه‌ک نه‌فه‌رموویت: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ (الفجر ۲۲).

۳۶- هه‌روه‌ها باوه‌ریان هه‌یه که خوای گه‌وره له‌بهنده‌کانی نزیک ده‌بیته‌وه به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک که بیه‌ویت.

۳۷- باوه‌ریان به‌نوێژکردن هه‌یه له‌پشت هه‌موو ئیمامیکه‌وه خواناس بیت یان گوناها‌بار.

۳۸- باوه‌ریان به‌مه‌سح کردن یه‌سه‌ر خوفدا هه‌یه وه‌ک سونه‌تیک له‌سه‌فه‌رو کاتی نیشته‌جی بووندا.

۳۹- جیه‌ادکردنی هاوه‌لگه‌ران به‌پێویست ده‌زانن هه‌ر له‌وکاته‌وه که پیغه‌مبه‌ر عليه السلام نێردراوه هه‌تاوه‌کو دوایه‌مین کۆمه‌ل که‌روبه‌رووی ده‌ججال ده‌بنه‌وه و دوا‌ی نه‌وانیش.

۴۰- رایانوایه که‌دروسته دوعا بۆ پیشه‌وا و ده‌سه‌لاتدارانی موس‌لمانان بکریت و نابیت چه‌ک یان شمشیر یان له‌رودا به‌رزبکریته‌وه هه‌روه‌ک نابیت له‌کاتی ئاماژاوه‌ی نیوان موس‌لماناندا بجه‌نگین.

- ۴۱- باوهریان به هاتنه دهره وهی ده جال و کوشتنی به دهستی عیسای کوری مهربم هیه.
- ۴۲- باوهریان به نه کپرو مونکه رو شه و پره وی و بلندبونه وه و خه و بینین هیه.
- ۴۳- هه روه ها نزاکردن بۆ مردوی موسلمانان و خیرکردن بۆیان پئیان ده گات.
- ۴۴- باوهریان به وه هیه که له دونیادا ساحرو جادوگر هیه ساحرو جادو گهریش بی باوهره وه وهك خوی گه وره نه فهرمویت، هه روه ها سیحر هیه و ده بیئت له دونیادا.
- ۴۵- باوهریان به نوژکردن هیه له سه ره هر كه سیك كه به موسلمانانی بمریت چاك بیئت یان خراب و میراتیشیان لی ده بریت.
- ۴۶- باوهریان به وه هیه که به ههشت و دۆزهخ دروستکراون.
- ۴۷- وه هر كه سیك بمریت نه وه به نه جهل و له واده ی مهرگی خویدا ده مریت، هه ره كه سیكیش بکوژریت نه وه به نه جهلی خوی ده روات.
- ۴۸- رنق و رۆزی له خواوهیه و دهیدات به بهنده کانی حه لال بیئت یان حه رام.
- ۴۹- هه روه ها شهیتان وه سه وه سه و دلّه خۆرپه بۆ مرۆڤ دروست ده کات ده یخاته گومان وه له وه.
- ۵۰- پیاو چاکانیش له وانه یه خوی گه وره نیشانه و کاریان له سه ره ده ست به دی بیئت و کارو بارئیکیان پی بسپیریت.
- ۵۱- هه روه ها سوننه ت قورئان ناسپرتیه وه، چونکه قورئان له خواوهیه.
- ۵۲- منالانیش نه گه ر مردن کاروباریان به ده ست خواجه نه گه ر بیه وی سزایان ده دات یان به ویستی خوی له گه لیاندا ده جولیته وه.
- ۵۳- خوی گه وره زانایه به وه ی که بهنده کانی ده یکه ن و نویسیویه تی که نه وه ده بیئت و کاروباره کان هه مو به دهستی په روه ردگارن.
- ۵۴- هه روه ها باوهریان به ئارامگرتن هیه له سه ره برپاره کانی په روه ردگارو ده ست گرتن به وه وه که فهرمانی پی کرده وه و وازهینان له وه ی که قه ده غه ی کرده وه و کارکردن به دلسۆزی و ئامۆژگاری کردنی موسلمانان، هه روه ها په رستش له گه ل پیاوچاکاندا به دینداری ده زانن له گه ل ئامۆژگاری کردنی کۆمه لی موسلمانان و دورکه وتنه وه له تاوانه گه وره کانی وهك زیناو شایه تی درۆ ده مارگیری و خۆبه لزانین و خۆ هه لکیشان و به سوک سه یرکردنی خه لک و له خۆبایی بوون به ناره وا ده زانن.
- ۵۵- هه روه ها باوهریان به پیویستی دورکه وتنه وه هیه له هه ره كه سیك كه بانگه واز بکات بۆ بیدعه.
- ۵۶- هه روه ها سه ره قال بوون به خۆپنده وه ی قورئان و نویسنه وه ی شوینه واری پیاوچاکان و خۆپندن و لیکنۆینه وه ی شه ره له گه ل خاکی بوون و ره وشتبه رزی و چاکه کاری و ئازارنه دانی

خه لکی و وازهینان له غه یبه ت و قسه هینان و ناژاو ه و و رده بونه وه له خواردن و خواردنه وه به پیو یست ده زانن.

۵۷- ئەمە کۆی ئەو شتانه یه که فه رمانی پێ ده که ن و باوه ریان پێی هیه، ئیمه ش له گه ل ه موو ئەم شتانه داین که وتویانه پشت و په ناشمان هه ر په روه ر دگا ره و سه ره نجامی شمان هه ر بۆ لای نه وه^۱. ئەمە بیرو باوه ری پێشه و اه نه شعهرییه که دوا جار له سه ری جیگه ر بوو و بۆ خۆی ناشکرای کردووه و یه کێکیشه له و شوینه وارانە ی که پاش کۆچی دوا ی کردنی به جیی هیشت و روژێ هه بوو له هۆشیار کردنه وه ی نه وه ی ئوممه ت و په روه ر ده کردنی له سه ر ب نه ماکانی ئەه ی سوننه ت و جه ماعه ت له سه ر ده می خویندنگه نیزامیه کانی سه لجوقیه کاندایان له سه ر ده می زه نک ی و نه یوبی و مه مالیک و عوسمانیه کانداه تاهه کو نه مپۆ وه ک دادگه ری زانستی ش (ئینصافی علمی) ده لێن مه زه بیی ئەشعهری به و شیوه نه مایه وه که له کاتی کۆچی دوا ی کردنی ئەشعهری دا له سه ری بوو به جوړێک که جیاوازی له چه ندین مه سه له دا تی که وت، له به ناویانگترین ئەوزانیانه ش که ئیجتها دیان کردو جیاوازی یون له گه ل ئەشعهریدا له چه ند مه سه له یه کدا، ئەبووبه کری باقلانی و ئیبن فورک و عبدالقاهری به غدادی و به یه قی و قشهری و جوه ینی و غه زالی و هتد ئەمانه به پله ی جیا جیا جیاوازیان له گه لیدا هه بووه، د. عبدالرحمن بن صالح المحمودیش هه ستاوه به به دوا داچوونی ئەم گۆرانکاریه به ورده کاریه وه له کتیه به نه رخه کهیدا "موقف ابن تیمیه من الأشاعرة".

کۆچی دوا یی: کۆچی کردنی پێشه و اه نه شعهری (ره حمه تی خوا ی لیبیت) له سال ی ۳۲۴ ک دا بوو و له به غداش نێژرا، له پرۆژه ی الزوا ی^۲ له کاتی به خاک سپاردنی ته ره که شیدا هاواریان کرد: ئەمپۆ پشتیوانی سوننه ت کۆچی دوا یی کرد^۳ ئەمە نه و بیرو باوه ره سوننیه بوو که ده ول ته ی نه یوبی له سه ری ده رویش ت، هه روه ها زانایانی سوننه هه ستان به پوچه لکردنه وه ی بیرو که ی ده ق (النص)^۴ که شیهه کان باوه ریان پێی هه بووه و مه زه بیی خۆیانیان له مه سه له ی ئیمامه تدا له سه ر بنیات نا بوو پوچه لی ئەم بیرو که شیان به هه لبژاردنی ئەبووبه کرو به یعه ت دانی موسلمانان پێی له روژی السقیفه دا

^۱ اعتقاد أهل السنة أصحاب الحديث سرع حملة ما حكاها عنهم أبو موسى الأشعري وقررقى مقالاته. د. محمد

عبدالرحمن الخمیس ۱ له تاهه کو ۱۷۱ دکتوریش هه ستاوه به رافه کردنی ئەم ب نه مایانه.

^۲ وفيات الأعيان (۱/ ۴۱۲).

^۳ رجال الفكر والدعوة (۱/ ۱۵۱).

^۴ تۆقوری ده ق "النص": مه به ست پێی بوونی ده ق له پێغه مبه روه سه باره ت به ده ستینیشان کردنی ئیمانه کان گوایه ده ق هاتووه و هه موو پێشه واکانی شیعه ی دیاری کردووه جگه له وان که س بۆی نییه ببیته پێشه واه. وه رگێر.

سه لماند^۱ له هه مان کاتيشدا بانگخو ازانی سوننه ره و ابوونی ده سه لاتی خلیفه عباسی به سونه کانیان دوو پات ده کرده وه بۆ فه رمان په وایی کردنی هه موو ولاتانی موسلمان له گه ل روون کردنه وه ی ناره واییه کانی هزری شیععی اسماعیلی و نه و چه واشه کاریبانه ی که تییدایه، و پرای ناشکر اکردنی ناراستی فاطمی بوون و سه ر به عه لی کوپی نه بی طالب بوونی ره چه له کیان. نه یو بییه کانش سودیان له سلجوقی و زه نکیه کانه وه و هر گرت له شیوازه کانی بلاو کردنه وه ی بیرو باوهری سوننی ئیسلامی له میسرو سه رجه م ناوچه کانی ده ولته ی نه یو بییدا، بیرو باوهری سوننی ئیسلامی و هۆکاره کانی بلاو کردنه وه له لایه که وه و فیهقی شافعی له لایه کی تره وه نه و دوو باله ی بانگه واز سوننی بوو که نه یو بییه کان بلاویان کرده وه دوا ی نه وه ی ده ولته ی شیععی ئسماعیلیان له ناو برد^۲.

لیکۆلینه وه فیهقیه کان: نه یو بییه کان گرنگیه کی زۆریان به م لقه ی رۆشنیری سوننی ده دا، نه مه ش له ریی نه و خو یندنگه زۆرانه وه که بنیاتیان تاو کردیان به وه قف بۆ زانیانی مه زه بیکی دیاریکراو یان وه قفی هاو به ش له نئوان مه زه به کاند، وه که نه وه ی له خو یندنگه ی الفاضلیه دا هه بوو که وه قف و تاییه ت کرابوو بۆ مه زه بی شافعی و مالکی، هه روه ها خو یندنگه ی ظاهر یه حه له ب که وه قف کرابوو بۆ شافعی و حه نه فیه کان و خو یندنگه ی صالحیه ش له قاهره که الصالح نجم الدین نه یوب ته رخانی کرد به چوار مه زه به فیهقیه که ی سوننه، به لام گرنگی دانی نه یو بییه کان به مه زه بی شافعی زیاتربوو به و پییه ی مه زه بی فه رمی ده ولته بوو قه زاو دادوه ریش له سه ر نه و ده کراو سه رجه م نه یو بییه کانش په پیره ویان ل ده کردو که سیان له ونه ریته به دهر نه بوون جگه له الملك المعظم عیسی ی کوری العادل که حه نه فی مه زه ب بوو کوره کانشی شوینی که وتن نه مه سه رباری نه وه ی که هه موو نه وانه ی که پۆسته سه ره کیه کانی ده ولته ی سه لاهه دینیان له نه ستو گرتبوو شافعی مه زه ب بوون، نه م که سایه تیانه ش وه : القاضي الفاضل والعماد الاصفهانی عبهاء الدین ی کوری شه داد، نه مه ش نه وه دوو پات ده کاته وه که پشتر ئا مازه یان پیدا که نوره دینی حه نه فی مه زه ب زۆریه ی پیاوهره کانی شافعی مه زه ب بوون و زۆریه شیان ده رچووی خو یندنگه نیزامیه کان بوون، وه ک قاضي کمال الدینی شاره زوری و ئیبن ابی عسرون^۳ و خه لکانی تر. نه مانه ره گه زه سه ره کیه کانی رۆشنیری سوننه بوون که ده زگا هزریه کانی گرتبووی وه له سه رده می نه یو بییه کاند او هه روه ها نه یو بییه کان بایه خیان به بلاو کردنه وه و چه سپاندنی ده دا به تاییه ت

^۱ تاریخ مصر زمن سلاکین بنی ایوب ل ۱۵۰.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۳۶، ۱۶۳.

^۳ التأریخ الیاسی والفکری ل ۲۴۴.

له میسردا، دهره نجامی نه و بارودوخه میژوویییه ی که پیایدا تیپه ربوو وه که ناوه ندو پیگه ی سه ره کی بانگه وازی شیعه ی نیسماعیلی، نه وه بوو ره گه زه کانی روشنبیری سوننی قورئانی پیروژو فرموده ی پیغه مبه رو لیکنۆلینه وه فیهیه سونیه کان بنه ماکانی بیروباوه ری تیا دا کۆبووبویه وه، پاشان له مانه تیپه ری کرد بۆ هه رشتیک که خزمه ت به و روشنبیرییه بکات له نه ده ب و زانسته کانی زمان، به لām لیکنۆلینه وه نه قلیه فه لسه فیهیه کان پشکیان تیا یدا نه بوو، به لکو نه و خه لگانه ی که به دوا ی نه م جوړه روشنبیرییه دا ده گه پان به شه رمه وه به دوا یدا ده گه پان، به هۆی خراپ سه یرکردنی سه رقالبوون به م زانستانه وه له ناوه ندو زانسته کانی سوننه دا، هه روه که نه وانه ی که سه رقالب بوون به و زانستانه وه له ناوکۆمه لدا په سه ندکراو نه بوون و له ناوه ندو زانسته کانی سوننه شدا ره تده کرانه وه^۱ نمونه ش له م بواره دا ژۆره له وانه نه وه ی که سه لاهه دین رقی له فه یله سو فو مو عطلیه و ده هریه کان بوو^۲، واپیته چیته دزایه تی کردنی زانسته فه لسه فیهیه کان له وژینگه دا دوو هۆکاری هه بوو یته:

یه گه م: نه م هه لۆیسته کاردا نه وه یه ک بوو دژیه مه زه بی شیعه که به شیوه یه کی به رچاو پشتی به فه لسه فه ده به ست له پیکه ی تانی بیروباوه په کانی و بانگه واز کردن بۆی، لیته شه وه زانایانی سوننه دژی وه ستان، چونکه باوه پریان و ابو که مه زه بی سوننه رو و ئاشکرایه و خه لک به ئاسانی لیتی تی ده گن بۆ نه وه ی پیویست به په نا بردن بۆ فه لسه فه و لۆژیک بکات وه که ئیبن صه لاح له فتوا که یدا بۆی چوه^۳.

دووهم: فه لسه فه ره وه نه قی خۆی له ده ست دابوو و پله و پایه ی جارانی نه مابوو به تاییه ت دوا ی نه وه ی که پێشه و غه زالی ره خنه کانی خۆی ئاراسته کرد له کتییی: تهافت الفلاسفه دا، هیشتا کاریگه ری غه زالیش وه وتینی خۆی له ده ست نه دابوو له کۆمه لگه سونیه کان له وسه رده مانی پاش کۆچی دوا یی خۆیدا^۴.

چوارهم: زیندو کردنه وه ی ده ولته تی خه لافه تی عه بباسی له لایه ن نه یوییه کانه وه:

ده ولته تی نه یوییه له کۆتایی سه ده ی شه شه می کۆچی و سه ره تای سه ده ی حه وته می کۆچیدا توانی ده سه لاتی سیاسی خه لافه تی عه بباسی زیندوو بکاته وه له ژۆرینه ی ناوچه کانی رۆژه لاتی نیسلامیدا، نه وه بوو پاش له ناو بردنی خیلافه تی فاته می له میسردا، له لایه ن نه یوییه کانه وه له سالی

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۸.

^۲ سیره صلاح الدین ل ۱۰.

^۳ الحیاة العلمية في مصر الشام ل ۶.

^۴ التأریخ السياسي والفکری للمذهب السني ل ۳۵۱.

۵۷۶هـ/ ۱۱۷۱ز دا توانجیان له سالی ۵۶۹هـ/ ۱۱۷۳ز ولاتی یه من نازاد بکن که به به هیترین و
 کونترین پیگه ی بانگه وازی فاطمی داده نراو توانیان نه و بانگخوازه فاطمیه تیایدا له ناو بهرن
 که به عبدالنبی کوپی مه هدی ناسرابوو، و تاریشیان به ناوی عه باسیه کانه وه خوینده وه
 له سه رمینبه ره کانی یه من و له یه مه نیشه وه ده سه لاتی خویان بلاو کرده وه به ره و دوو حهره مه
 پیروزه که ی مه که و مه دینه وه له ویش توانیان و تار به ناوی خه لیفه ی به غداوه بخویننه وه^۱. به م
 پییهش ده سه لاتی رۆحی به سه ر جیهانی دنيسلامیدا بۆ خه لافه تی عه باسی گپراپه وه چونکه
 پاریزه ری هه ردوو دحهره مه پیروزه که یه دوا ی نه وه ی بۆ ماوه یه کی زۆر خه لافه تی فاطمی نه م
 کاره ی له نه ستو گرتبوو^۲ هه ندی ناماژهش هه ن که میژوو نووسه میسری و یه منی شامیه کانی
 سه رده می هاوچه رخه کانی نازادکردنی یه من له لایه ن نه یوبیه کانه وه^۳ روونی ده کاته وه که نه م
 نازادکردنه هه نگاوکیکی نایدولۆژی بوویوله ناویردنی بانگه وازی فاطمی، سه ره تا سه لجوقیه مان و
 دواتریش زه نکیه کان هه ولیان بۆ داو نه یوه بیه کانش جیبه جیان کردو هه رگیزیش هه نگاوکی نه بوو
 بۆ جیاکردنه وه ی نه یوبیه کان له نوره دین زه نکس^۴، له کاتی نازادکردنی یه مه نیشدا له لایه ن
 نه یوبیه کانه وه سوربوون له سه ر هینانی کتیه کانی بانگه وازی سوننی له گه ل سوپا کانیاندا بۆ
 یه من و کارکردن بۆ بلاوکردنه وه ی له ولاتی یه مه ندا، نه مهش بۆ له ناویردنی کتیه کانی بانگه وازی
 شیعیه له ویدا، وه ک کتیه کانی موخته زیله و زهیدی و فاطمیه کان که هینرابوو بۆ ولاتی یه من له ولاتی
 ده یله مه وه له سه رده می پییه وه زهیدییه کانی یه من و له سه رده می ده سه لاتی فاطمیدا له ولاتی
 یه من^۵، له لایه کی تریشه وه نه وروپییه کان هه ولیان ده دا بۆ لکاندن مه غریبی نیسلامی به میسره وه
 ده رهینانی له ژیر ده سه لاتی ده ولته ی موه حیدین بۆ به رژه وه ندی عه باسیه کان، هه روه ها
 سه لاحه دین سوربوو له سه ر ریژگرتنی خه لیفه کانی عه باسی و نه م ریباژه شی دریزه پیدانی ریباژی
 نوره دین بوو که کوپه زا که ی ابن الجوزی وه سفی ده کات به وه ی که : گوپراپه لی خه لیفه ی به دینداری
 ده زانی^۶. نه م ریژگرتنه شی هه لقولای باوه ربوونی بوو به پیویستی گوپراپه لی کردنی خه لیفه کانی
 عه باسی، نه مهش به روونی له یه کی که له نامه کانی القاضي الفاضل دا بۆ خه لیفه ناصر ده رده که ویت

^۱ رحلة ابن جبير ل ۷۳ تاریخ مصر الاسلامیه زمن بنی ایوب ل ۱۸۳.

^۲ النفود الفاطمی فی جزیره العرب، جمال سرور ل ۱۸۳.

^۳ تاریخ مصر زمن بنی ایوب ل ۱۸۳.

^۴ تاریخ مصر زمن بنی ایوب ل ۱۸۳.

^۵ تاریخ مصر زمن بنی ایوب ل ۱۸۳.

^۶ مراة الزمان (۲۱۳/۸) التاريخ السياسي والفکري ل ۲۵۱.

دوای ده سترگرتنی سه لاهه دین به سهر حله ب دا که تیايدا هاتبوو: ثم سن مه به سته: جيهادوتن
 کوشان له پيناو خواو نه هیشتنی سته مکردن له بنده کانی خواو، گویرایه لیکردنی خلیفه بریتین
 له مه به سته کانی خزمه تگوزار نه گهر شو ولاته ی بۆ نازادکراو، ده سکه وتیکی دونیاییه نه گهر
 بیبه خشی، خوی گهرهش ده زانی که شو بۆ زیانیکی خوشترنه نه جهنگاو مه به سته ته نه شو
 کارانه یه که به پیوستی ده زانین.^۱

کاتیکیش خلیفه الناصرلدين الله گله ییه کی ناراسته ی سه لاهه دین کرد سه بارهت به وه ی
 که چون نازناوی الملك الناصری له خو ناوه له کاتیکی که نه وه نازناوی نه میری باوه داران و خلیفه یه،
 نه ویش دکه سیکی نارده لای و پوزشی بۆ هیناییه وه به وه ی که نه و کاره ی له سهرده می خلیفه
 المستضی دا بوه و نیستاش نه گهر خلیفه نازناویکی تری بۆ دیاری بکات نه وه لاری نیه و
 وازه نازناوی پیشووی دینیت، به م شیوه یه زور به نه ده ب بوو به رامبه ر به خلیفه^۲ و نه یویه کانی
 تریش هه مان ریبازیان به رامبه ر به خلیفه کان په پیره و ده کرد.^۳

پینجه م: پاراستنی ریگای هه ج و دوو هه رمه پیرۆزه که له لایه ن سولتانه کانی نه یویه وه:

سلجوقیه کانی رۆلی سهره کیان هه بوو له گه پاندنه وه ی ده سه لاتی عه باسیه کان بۆ حیجازو
 ده رهینانی شوینه پیرۆزه کان له ژیر رکیتی ده ولته ی فاتی شیع، له سهرده می نوره دین یشدا
 هه ولی زۆریدا بۆ چاکه کردن له گه ل خه لکی مه ککه و مه دینه و سه ربازانی نارد بۆ پاراستنی مه دینه ی
 پیرۆزو شوراو هه ساری مه دینه ی ته واو کردو بیریکی بۆ لیداو بیریکی باش پاره ی دانا بۆ نه میره
 عه ره به کان بۆ پاراستنی ریگای نیوان حیجازو دیمه شق و هه روه ها پاره شی بریه وه بۆ نه میری
 مه ککه، سورا ی مه دینه شی ته واو کردو کاریزیکی بۆ لیدا. بۆیه پاش خلیفه ی عه باسی ناوی نه ویش
 له وتاری هه یی دا ده براو دوعای خیری بۆ ده کرا، زانیاریه کی زۆر گرنگیش هه یه که بایه خیکی
 زۆری هه یه بۆ لیکۆله ی میژووی بنه ماله ی نه ییوی، بریتیه له وه ی که وه رگرتنی پۆستی نه میری
 حاجیه کانی شام له لایه ن دامه زینه ری نه م بنه ماله یه وه له سهرده می نوره دین دا گرنگترین هۆکار
 بوو بۆ به میژ بوونی نه م بنه ماله خاوه ن خو لیا یه، نه مهش له سالی ۵۵۱هـ / ۵۵۶هـ له سهرده می
 نوره دین دا ده سته ی پی کردو پاش نه ویش أسدالدین شیرکۆی برای نه م پۆسته ی له نه سترگرت
 که باسی نه وه ده کات کاتن چوه ته لای نوره دین زه نک ی وه که نه میری حاجیه کان له دیمه شقه وه

^۱ کتاب الروضتين (۴۸/۲) التأريخ السياسي والفكري ل ۲۵۱.

^۲ حسن المحاضرة (۲۰/۲) طبقات الشافعية (۴) ۳۴۱.

^۳ حسن المحاضرة (۲۰/۲) طبقات الشافعية (۴) ۳۴۱.

^۴ الذهب المسبوك له تأريخ مصر الاسلامية ل ۲۰۳.

ناردویتی^۱. ههروهه شيركو له ژيانيدا پارهيه كي زۆري به خشيوه له پيناو بهرپاگردني دروشم و سروه ديني و خيرخوازيه كان له دوو حهره مه پيرۆزه كه دا به هاوكاري وه زير جمال الديني وه زيري فرمانپرواي موسل، ههروهه وهسيه تي كرد بۆ هاوريكه ي كه له تهنشت مزگه وتي پيغه مبه ر (عليه السلام) له مه دينه دابينن^۲.

پاشاكانى ئه يوبيش مكو ريوون له سهر به ديه پنانى ئه م ئاوات وهسيه ته، بۆيه ههستان به گواستنه وه ي روفاتى نه جمه دين ئه يوب و شيركو ي براى دواى به خاكسپاردنيان له ميسرداو سه له نوێ له مه دينه دا به خاكيان سپاردن به پتي وهسيه تي خويان^۳، ههروهه ده سه لات وه ژموني حيجاز له سه رده ستى سولتان و پاشاكانى ده وله تي ئه يوبى به رده وام بوو، ئه م ده سه لاتش خوى له گه پانه وه ي خويندنى وتار به ناوى خهليفه ي عه باسى له كه عبه دا له لايه ن ئه ميرى مه كه كه و سولتانى ئه يوبى فرمانپرواي ميسرو پاشاى يه مه نه وه كه به هه مان شيوه ئه يوبى بوو، ئه مه ش سه ريارى ئه نجامدانى ريو رده شه كانى خهليفه له ريو رده سمه كانى هه ريه ك له ئه ميره كانى مه كه كه و مه دينه به هاوريه تي ئه ميرى حاجيه كانى عيراق، ههروهه مه راسيمى له سهر كارلا بردنى ئه ميرى مه دينه و مه كه كه يان جينگره كانيان له تهنشت مزگه وتي پيغه مبه ردا د.خ ده خويناويه وه^۴. ههروهه ناردنى پۆشاكى كه عبه هه مووسا ئيك به دروشمى عه باسيه كانه وه بوو، كه بريتي بوو له قوماشيكي رهش كه به سوور نه خشيئرابوو ناوى خهليفه و چهند ده سه ت واژه يه كي له به رژه وه ندی ئه و تيا بوو، ههروهه خهليفه ي عه باسيه كان ئاوه دانكرده وه ي كه عبه و مزگه وتي پيغه مبه ريان د.خ گرته بووه ئه ستۆ مافى به رزكرده وه ي ئالاش له عه ره فه دا پاريزابوو بۆ خهليفه ي عه باسى^۵، بۆ دووپا تكرده وه ي سه ره رشتياري خهليفه ي عه باسى بۆ حهره مى مه كه كه ئه ميرى حاجيه كانى عيراق خوى سالانه مه راسيمى پۆشته كرده وه ي كه عبه ي ئه نجام ده دا^۶، ههروهه جبه ي خهليفه ش رهش بوو وهك هيمايه ك بۆ عه باسيه كان له به غدا شه وه ده نئيردا بۆ حهره مى مه كه كه - كه عبه - هه تا وه كو ئه مير

^۱ تاريخ مصر الاسلاميه زمن سلاطين بنى ايو ب ل ۲۰۴.

^۲ مرآة الزمان (۳۵۰/۸) تاريخ مصر الاسلاميه ل ۲۰۴.

^۳ مرآة الزمان (۳۵۰/۸) تاريخ مصر الاسلاميه ل ۲۰۴.

^۴ مرآة الزمان (۳۵۰/۸) تاريخ مصر الاسلاميه ل ۲۰۴.

^۵ تاريخ مصر الاسلاميه ل ۲۰۵.

^۶ النجوم الذا هرة (۱۰۵/۶) تاريخ مصر الاسلاميه ل ۲۰۵.

^۷ تاريخ مصر الاسلاميه ل ۲۰۶.

له بهری بکات له کاتی وتاری ههینیدا، وهك هه موو ئه و تاربیژانه ی که سه ر به ده ولته ی عه باسی بوون به پیتی قسه ی ئین جیبر^۱.

۱- سه لاهه دینی ئه یوبی خزمه تگوزاری هه ردوو حه ره می پیرۆز: سه لاهه دینی ئه یوبی له نوره دین زه نکی مامۆستایه وه پۆستی سولتانی بۆ مایه وه له گه ل ئه و په یامه دا که نوره دین هه یبوو خۆی له یه که خستنی به ره ی ئیسلامی دا ده بینیه وه. دژ به داگیر که ران له ریگه ی زیندو کردنه وه ی خه لافه تی عه باسی و سه رخستنی بانگه وازی سوننیه وه. هه روه ها ریخسترو مسۆگه رکردنی ریگه ی حه جیشی له مامۆستاکه یه وه بۆ مایه وه و فه رمانیدا به هه لوه شانده وه ی ئه و باجه ی که له جده له که ناری ده ریای سورد له حاجیان وه رده گیرا، له بری ئه وه ش سالانه هه شتا هه زار ئه رده ب گه نمی بۆ ئه ناردن به ده ریادا. هاوشیوه ی ئه وه ش بۆ خه لکی مارستان ئه نێردرا له مه که که ئه مه جگه له وه ی چه ند وه قفیککی بۆ حاجیه کان و هه ردوو شوینه پیرۆزه که دانا بوو^۲، بۆ کرینی پێداویستی و ئازوقه بۆیان له کاتی حه جدا^۳. هه روه ها چه ند ناوچه یه کی ته رخان کرد له صعیدی میسرو یه مه ندا بۆ ئه میری مه که که^۴، به هه مان شیوه له صعیدی میسردا ناوچه یه کی بۆ ئه میری مه دینه - مجازو مناله کانی دابین کردبوو که له سه رچاوه ئه یوبیه کاندا باسنه کراوه، هه رچه ند به لگه نامه کانی دادگای شه رعی دووپاتی ئه که نه وه له چه ند تۆمارگه یه کدا که هه تاوه کو ئه مۆق پارێزران له تۆماري "مصلحة الشهر العقاري"^۵. هه روه ها سه لاهه دین هه موو ئه وانه ی هه لگرت به لابرینی باجه کان که چه ند باجیککی ناشه رعی بوو له بازرگانه کان کۆده کرانه وه بۆ ئاسانکردنی ریگای حه ج و ریخۆشکهری بۆی دوا ی ئه وه ی که حاجیه کان نه یانده زانی فه رزی حه ج به جی بینن^۶ هه موو ئه و خزمه ته گه وانه ی که سه لاهه دین پێشکشی کرد به حاجیانی مالی خوا وای کرد که ببیته پارێزه ری هه ردوو حه ره مه پیرۆزه که و یه کێک له سه رکرده سیاسیه کانی جیهانی ئیسلامی به شیوه یه کی گشتی^۷. ئاشکراشه که جیهانی ئیسلامی کاریگه ربوو به هه وله کانی

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۲۰۶.

^۲ مرآة الزمان (۳۳۸/۸) تأریخ مصر الاسلامیه ل ۲۰۷.

^۳ تأریخ مصر الاسلامیه ل ۲۰۷ رحله ان جیبر ل ۳۰-۳۱.

^۴ هه مان سه رچاوه ل ۲۰۷.

^۵ هه مان سه رچاوه ل ۲۰۸.

^۶ هه مان سه رچاوه ل ۲۰۸.

^۷ هه مان سه رچاوه ل ۲۰۹.

سه لاهه دین بۆیه کاتئ که دوعای بۆده کرا له سه ر مینبه ره کانی مه ککه و مه دینه دواى خه لیفه ی عه باسی هه موو زمانه کان ئامینیان بۆ ده کردو له هه موو شوینیکه وه، نه گه ر خواى گه وره ش رۆژئ به نده یه کى خۆش بویت، خۆشه ویستی ده خاته دلى خه لکه وه و نه وه ش مافى سه لاهه دین بوو به سه ر یانه وه له بهر نه و گرنگییه زۆده ی که پیتی ده دان و هه لگرتنى نه و باجه زۆرانه له سه ر یان^۱. هه روه ها ئیبن جبیر دواى باسکردنى نزاکردنى و تار بیژ بۆ سه لاهه دین نه ئی: سه لاهه دین خاوه ن کارى به ناویانگو پله و پایه ی به رزه، هه رکاتئ نزاى بۆ بکرایه ده نگى ئامین له هه ردوو حه ره مه ککه وه به رزه بویه وه دلى دلسۆزو نیه تی راستگۆیانه ش که پر له ملکه چى و خشوع بوون پیشتگیری نه م زمانه یان ده کرد نه مش به هۆى نه و ستایشه جوانه وه بوو که خوا به م سولتانه دادپه روه ره ی به خشیبوو له گه ل نه و خۆشه ویستیه ی که له دلى خه لکیدا بۆى دانا بوو، دیاره به نده کانی خواش شایه ته کانی خوان له سه ر زه ویدا^۲. ئیبن جبیر نه ئی: بیستمان که نامه ی سه لاهه دین گه یشتوه به نه میر مکر، گرنگترین شتیش تیایدا بریتى بوو له ئاراسته کردنى حاجیان و جه خت کردنه وه له سه ر به ده مه وه بوون و خۆشگوزهرانیان و هه لگرتنى ئازارو ده ستدریژی له سه ر یان و خزمه تگوزارو شوینکه وتوانیش بۆ نه مه ئاگادار بکریه وه، هه روه ها ووتى: ئیمه و ئیوه به به ره که تی نه و حاجیانه ده ژین، سه یری نه و پله بالا و مه به سه ته پیروژه بکه چه ند گه وره یه و بشزانه فه زلى خواى گه وره له زیاده بووندا یه بۆ هه ر که سیك که چاک بیٹ له گه ل به نده کانیدا، چاودیری په روه ردگار په یوه سه ته به و که سانه ی که خه م و خولیا یان خزمه تی به نده کانیه تی، خواى گه وره ش پاداشتی چاکه کاران مسۆگه ر ده کات^۳. له راستیدا سه لاهه دین که مه ر خه مى نه نواند له زامنکردنى ریگه ی هه ج و ئاسانکردنى بۆ حاجیانی مالى خواو به رده وام بوو له سه ر نامه نووسین بۆ نه میرى مه ککه و داواى چاودیریکردن و هاوکارى کردنى حاجیان له کاتى گه شتینیان بۆ حه ره مى مه ککه^۴، هه روه ک پیش نه ویش نه میرى به رقه نامه ی بۆ نوسى و هه سه یه تی بۆکرد که ئاگای له حاجیانی مه غریب و نه نده لوس بیٹ له کاتیکدا که به میرنیشینه که یدا تئ په رده بن^۵، هه روه ها بایه خى به گۆرینه وه ی نیردراوو وه فدی دۆستانه

^۱ رحلة ابن جبیر ۷۳ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۱۰.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۸۰ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۱۰.

^۳ رحلة ابن جبیر ل ۷۴.

^۴ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۱۰.

^۵ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۱۰.

دهدا له گهڼه مېرې مه دینه ی پیرۆزداو ریښی له نیردراوه کانی ده گرتو شانازی به دیاربه کانیانه وه ده کرد. چونکه له لایه نه مېرې مه دینه ی پیغه مېر عليه السلام هوه هاتوه^۱.

۲- پاراستنی ریځای وشکاني حاجیانی مه غریبو میسرو نه نده لوس له لایه نه سلاحه دینه وه؛ خاچه رسته کان ده رکیان به مه ترسی فیزی هی حه ج کرد وه پایه کی سهره کی له پایه کانی نیسلام که یه کیټی رۆحی بۆ موسلمانان به دی دینیت و په یوه ندیه کومه لایه تی و هزیه کان له نیوانیادا توندوتول ده کات هم په یوه ندیانه ش ههستی خوښه ویستی و نینتیمایان بۆ یه ک نوممه ت و کیانی کومه لایه تییه تیان به هیڅ ده کات بویه ده ستیان دایه هیڅ کړنه سهر کاروانه کانی حه ج و بازرگانی میسر که به بیابانی سینا و ریځای به ناوبانگی حاجیاندا تیپه رده بوو، پاش ده ست به سهر اگرتنیان، تالانیان ده کړدن^۲ نه مه ش بووه هوی په کخستنی ریځای وشکاني نه و حاجیانه ی که له میسرو مه غریبو نه نده لوسه وه ده هاتن و ناچاریان ده کړدن هه تاوه کو ریځایه کی دور بگرته بهر که له نه سکه نده ریه وه ده ست پی ده کات هه تاوه کو فنسطاطو پاشان به شاری قوص ی صعیدی میسر دا تیپه رده بی و پاشان بیابانی عزیزایان ده بپی و هه تاوه کو ده گشته مینای عزیزاب له که نار ده ریای سور له ویشه وه سواری که شتی بچوک ده بوون که به "الجلاب" ناسرابو هه تاوه کو مینای جدده، نه م که شته ش رۆر دورو دریژو گران بوو و حاجیه کان به ده سستییه وه ده یان نالاند^۳، برینی ریځای وشکاني حه جیش له لایه نه خاچه رسته کانه وه دوی داگیر کړدن قه لای الکړک بوو، نه مه ش وای کرد که گپړانه وه ی قه لای الکړک یه کیک بیت له نامانجه کانی نوره دین زه نکي و^۴، پاش نه ویش سلاحه دینی نه یوبی کاتی جینشیني بوو له میسر دا پیښ نه وه ی میرنشینه که ی بۆ یه کلا ببیته وه، بویه نوره دین ده سستی کرد به که مارؤدانی الکړک واته له یه ک کاتدا له شامو میسر وه که مارؤی دابوو خه ریک بوو بیگپړیته وه ژیر ده سه لاتی خوی کاتی سلاحه دین بووه سولتانی میرنشینه که و ده سه لاتی بۆ یه کلا بویه وه الکړکی کرده نامانجی یه که م و هیڅی خوی بۆ سهر فره نجه کان دريژه پيدا هه تاوه کو ده ست بگریټ به سهر ریځای کاروان و بازرگانی نیوان میسر و شام که به سینادا تیپه رده بوو و ریځای وشکاني حه جی میسر مسوگر بکاته وه دوی داخرانی گومانیش له وه دا نییه که شالاوی ده ریای نه رنات بۆ سهر ده ریای

^۱ صبح الأعشى (۱/ ۵۹-۶۱) تاریخ مصر ل ۲۱۰.

^۲ مرأة الزمان (۸/ ۴۵۱ بؤ ۴۶۶).

^۳ رحلة ابن جبير ل ۲۸-۵۳.

^۴ الباهر ل ۱۵۸ تاریخ مصر الاسلامیة ل ۲۱۲.

سورو هه ولدانی بۆ گهشتن به زه وييه کانی حيازو فراندنی جهستهی پيرۆزی پيغه مبه ﷺ. به لگه يه له سهر ئه وهی که زانیاری ته وای هه بووه دهرياره ی گرنگی هه جکردنی موسلمانان و رۆشتنيان بۆ زیاره تی مه دینه ی پيرۆزو مزگه وتی پيرۆزی پيغه مبه ﷺ، به لام سه رکرده ی گه شتيگه لی میسری "لؤلؤ" که مته رخه می نه نواند له به ديل گرتنی فره نجه کان و هينانيان بۆ قاهره و به شيوانزيکی پر سوکايه تی وه ک ئين جبر بۆمان باس ده کات پاشان لؤلؤ هه ندي له و دینه ی نارد بۆ مه دینه ی پيرۆزو له وئ سه رپروران، که واته سه یرنييه که نازناوه کانی "خزمه تگوزاری دوو حه ره مه پيرۆزه که" و "رزگارکه ری به يتولمه قه دیس له ده ست هاوه لگه ران" به خشراوه به سه لاحه دين^۱. ئه وه ی که عيمادی ئه سفه هانی ميژوو نوسی سه لاحه دين ئه يليت که زامنکردنی ريگه ی هه ج بۆ مه ککه گرنگترين پالنه ری سه لاحه دين بوو بۆ ئازادکردنی به يتولمه قه دیس و سه ندنه وه ی له ده ستي خاچه رسته کان ئه مه ش باشتريه به لگه يه له سهر ئه و بايه خه زۆره ی که جسه هانی ئيسلامی دهيدا به زامنکردنی ريگه ی حاجيه موسلمانه کان بۆ مه ککه و سوربوونی ئه يوبيه کان له سهر به نه نجام گه ياندنی ئه و کاره^۲.

۳- سه ره پهرشتی کردنی راسته وخوی وه زری هه ج له لايه ن پاشاکانی ئه يوبيه وه: پاشاکانی ئه يوبی به رده وام بوون له سهر پاراستنی ريگه ی هه ج و زامنکردنی و پاراستنی لیوای هه جی عيراقی که نوينه رایه تی ده سه لاتي رۆحی خه ليفه ی ده کرد له جيهانی ئيسلامیدا، ئه مه ش له به رژه وه ندي ئه يوبيه کانی يه مه ندا بوو هه تاوه کو سه لاحه دين له ژياندا بوو، پاش کۆچی دوايی سه لاحه دينيش سولتانی میسر له هه ردوو حه ره مه که دا وتاری ده دا^۳. ئه وه بوو له سالی ۵۸۳ هـ ۱۱۸۶ زدا سيف الاسلام طشتکين ی پاشای يه مه ن گه شته که عبه هه تاوه کو ريگري له بانگی شيعانه به "حي علی خير العمل" بکات و پئ له و کۆيلانه بگريته که سهر به نه ميري مه ککه ن و حاجيان ئه بن، هه روه ها بۆ داواکردنی کليلی که عبه له نه ميري مه ککه، هه تاوه کو خوی ببيت هه پاريزه ری که عبه به شيوه يه کی فيعی ئه مه ش دواي ئه وه هاتبوو که نه ميري مه ککه هه ولئ داخستنی ده رگای که عبه و سپاردنی کليله کانی به خزمه تگوزارانی له بنی شيبه دا بوو که پيغه مبه ﷺ باسی ئه وه ی کردوه که به ده ستiane وه ئه مي نيته وه تاروژی قيامه ت هه تاوه کو طشتکين ناچار بکات به گه رانه وه بئ ئه وه ی داوای کليلی که عبه بکات،

^۱ مفرج الکروب (۱۲۷/۲-۱۲۳).

^۲ النوادر السلطانية له تاريخ مصر الاسلاميه ل ۲۱۳.

^۳ الفتح، العماد الأسفهانى ل ۱۹۱، تاريخ مصر الاسلاميه ل ۲۱۳.

^۴ رحلة ابن حبير ل ۸۰.

نه‌وه‌بوو طشتکين هه‌په‌شه‌ی نه‌وه‌ی کرد که به‌زۆر ده‌یبات بۆیه نه‌میری مه‌ککه ملکه‌چ بوو
 کلیله‌کانی راده‌ستی طشتکين کرد، نه‌ویش هه‌ستا به‌گێڕانه‌وه‌ی بۆ بنی شيبه^١، نه‌وه‌ی
 که‌بايه‌خدانی نه‌یوبییه‌کان به‌وه‌رزى حه‌ج دووپات نه‌کاته‌وه نه‌وییه که‌نوێنه‌رانی نوسه‌رانی
 سه‌لاحه‌دين باسی نه‌که‌ن که‌چه‌ند رێۆره‌سمێکی تایبه‌تی داناوه بۆ پێشوازی کردن له‌کاروانی
 حه‌جی شام، نه‌مه‌ش له‌کاتی‌کدا بوو که‌له‌دیمه‌ش‌قدا نیشه‌ته‌جی بوو، نه‌وه‌بوو سه‌لاحه‌دين جل و
 به‌رگی سه‌ریازی ده‌پۆشی و له‌فیس‌تی‌فالتیکی گشتیدا به‌شه‌قامه‌کانی دیمه‌ش‌قدا ده‌گه‌را^٢. نه‌گه‌ر
 چی می‌ژوونوسان تێبینی نه‌وه‌یان کردوه که‌هیچ یه‌کێک له‌سولتانه نه‌یوبییه‌کانی میسر
 حه‌جی نه‌کردوه به‌هۆی سه‌رقاڵبوونی به‌رده‌وامیان به‌تیکۆشان و جیهاد دژ
 به‌خاچه‌رسته‌کان، به‌لام له‌نه‌یوبییه‌کانی یه‌مه‌ن الملك المعظم شمس الدوله‌ تورانشاه برای
 سه‌لاحه‌دين و رزگارکه‌ری یه‌مه‌ن و یه‌که‌مین پادشا تیايدا^٣ حه‌جی نه‌نجام داوه، پاشان الملك
 المسعود ناسراو به‌باقسیس کوپی الملك الکاملی سولتانی میسر^٤، حه‌جی کردوه،
 له‌نه‌یوبییه‌کانی شامیش الملك المعظم عیسی کوپی العادل أبی بکر فه‌رمانپه‌وای دیمه‌ش‌ق و
 الملك الناصر داودی کوپی المعظم عیسی فه‌رمانپه‌وای الکرك حه‌جیان کردوه^٥.
 نه‌یوبییه‌کانی له‌سه‌رده‌می سه‌لاحه‌دینه‌وه شه‌ره‌فی پاراستنی فه‌ریزه‌ی حه‌ج و سه‌ره‌په‌رشتی
 کردنی هه‌ردوو هه‌ره‌می پیرۆزو پشتیوانیکردنی هه‌ژموونی سیاسی نه‌میری لیوای حه‌جی
 عیراقی به‌سه‌ر ولاتی حیجازدا له‌نه‌ستۆ گرتوه، هه‌روه‌ها سولتانی نه‌یوبی بوو به‌پاریزه‌ری
 بانگه‌وازی عه‌باسی و کاری کرد بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی بانگه‌وازیان له‌سه‌رجه‌م ولاتانی ئیسلامیدا چ
 له‌ژێر ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی فاطمیدا یاخود ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی موحیده‌ین له‌مه‌غریبیدا،
 له‌سه‌روو نه‌وه‌شه‌وه له‌وناوچه‌نه‌ی شام که‌هیشتا له‌ده‌ست خاچه‌رسته‌کان
 نه‌سه‌ندرابوویه‌وه، گومانیش له‌وه‌دانیه‌یه که‌هه‌ستانی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی سولتانه نه‌یوبییه‌کان
 به‌له‌نه‌ستۆگرتنی نه‌رکی بانگه‌وازی عه‌باسی و پاراستنی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی و پابه‌ندکردنی
 پاشاکانی ده‌ورو به‌ر به‌گوتراپه‌لیکردن شوێنکه‌وتنی، پالێشتیکی شه‌رعی بوو بۆ ده‌سه‌لاتی

^١ مرآة الزمان (٢٣٨/٨) تأریخ مصر الاسلامیه ٢١٢.

^٢ النوادر السلطانیة له تأریخ مصر الاسلامیه ل ٢٢٦.

^٣ الذهب المسوک ل ٧٠-٧٣، تأریخ مصر ل ٢٢٧.

^٤ تأریخ مصر ل ٢٢٧.

^٥ الذهب المسوک ل ٧٦-٧٩.

ئەيۇبىيەكان و سەرکردايەتى سياسى لىجىھانى ئىسلامىدا پى بەخشىن^۱، شاينى باسە يەكەمىن سولتانى سوننى كەھەستا بەپاراستنى فەريزەى حەج پىش نوردەدىن زەنكى و شاگردە ئەيۇبىيەكانى، برىتى بوو لەسولتان مەحمودى غوزنەوى يەكەمىن سولتانى سوننى و كۆنترىنبان لەمىژووى رۆژھەلاتى ئىسلامىدا^۲، پاشان سەلجوقىيەكان بوونە مىراتگرى دواتر سولتان مەلىكشای سەلجوقى كەيەكەم كەسىك بوو ھۆكارەكانى پاراستنى ئەم فەريزەى بۆ سولتانەكانى دواى خۆى ديارىكرد ئەو ھەبوو ھەوزى ناوى نا لەسەر رىگای حىجاز بنىاتناو باج و سەرئانەكانى پىشوازى حەجى ھەلگرت و لەبرى ئەو ھە پارەى بېرەو ھەبو ئەمىرەكان كەپىش ئەو ھەل ھەر خاجىيەك ھەوت دىنارى ئالتونىيان وەرەدەگرت، ھەروەھا بەخشىشى زۆرى دابەدانىشتوانى دەوروپەرى كەعبە و ھەر بە بىابان نشىنەكان^۳.

شەھەم: رۆبەر و بوونە ھەى شىعەگەرى لەلايەن ئەيۇبىيەكانەو ئەمىسرو شام و يەمەندا:

ئاسان نىيە مەزھەبىك لەمەزھەبەكان بەگورىنى سىستەمىكى سياسى لەولاتىكدا پىشە كىش بكرىت، بەلكو ئەو ھە پىويستى بەگورپانكارى چەند سالا و گرتنەبەرى رىوشوئىنى جۆراو جۆر ھەيە نەك ھىزى زۆر، ھەك تىبىنىش دەكرىت سەلاھەدىن چەند شىوازىكى گرتەبەر بۆ لەناوبردى بانگەوازى فاطمى لەمىسردا ھەندى لەو شىوازانە توندوتىژى و يەكلا كىرنە ھەى راستە و خۆى پىو ھەبو، لەھەندىكى ترىشىدا شىوازى فىل و پلەبەندى گرتەبەر ھىزى سەربازىشى لەھەندەكەى ترىدا بەكارھىنا لەھەمان كاتدا لەھەندى شىوازى ترىشدا رىگەى بانگەواز و فىركردن و پى سەلماندنى گرتەبەر لەگەل پاكىشانىيان لەرى دامەزراو كۆمەلايەتى و ئاينىيە خىرخوازييەكان و ئەومال و مولكەى كەبۆى ھەقف دەكرىت القاضى الفاضلىش رۆلى ديارى ھەبو لەدانانى ئەم ستراتىژىدا، باسى ئەم شىوازانەشم لەباسى رووخانى دەولەتى فاطمىدا كىردو ھەكەيەكە لەگىرنگىر ھۆكارەكانى: لاواز كىردنى خەلىفە ھەسەدى فاطمى و دامەزىراندنى پلە و پاىە و شكۆى كۆشكى دەولەتى فاطمى و نەھىشتنى نوژى ھەينىيان لەمىزگەوتى ئەزھەردا ھەلو ھەشاندە ھەى خويندنى مەزھەبى فاطمى و سوتاندنى سەرچا ھەو كىتەبەكانى شىعەى ئىسماعىلى و نەھىشتنى ھەموو جەژنە مەزھەبىيەكان و سىرپنە ھەى باج و مامەلەنە كىردن بەدراوى فاطمى و بوارنەدان بەدەركەوتنى ئەندامانى خىزانى فاطمى و لاواز كىردنى پايتەختى دەولەتى فاطمى و زىندو كىردنە ھەى باسى

^۱ تارىخ مصر الاسلامىة ۲۲۲.

^۲ تارىخ مصر الاسلامىة ل ۲۲۲.

^۳ تارىخ مصر الاسلامىة ل ۲۲۲.

^۴ تارىخ مصر الاسلامىة ل ۱۸۱.

ساخته کراوی ره چه له کی فاطمی و راست نه بوونی شه وهی که وه چه ی پیغه مبه رن عزیز الله و
 به رده و امبوون له راوه دونانی پاشماوهی شیعه گه ری له شام و یه مه ندا^۱ وادیاره شیعه و لایه نگرانی
 فاطمیه کان له میسر دا هه لاهاتبوون بۆ صعیدی میسر و له ده روبه ری یه کیك له شه میره دلگه رمه کانی
 ده ولته تی فاطمیدا کزبوونه وه که نازناوی کنز الدوله تی لیترا بوو، به لام سه لاهه دین الملك العادل ی
 برای به هیژیکه وه ناردو توانی له ناویان به ریث^۲، شه وه بوو ده ولته تی نه یوبی به توندی روبه رووی شه
 هه ولانه ده بویه وه که ده دران بۆ گه پانه وهی مه زه بهی شیعه ی نیسماعیلی بۆ میسر و به رده و امیش
 بوون له سه رخشتنی بیروباوه پی سوننه و له ناوبردنی که له پوری شیعه ی نیسماعیلی و راوه دونانی و
 لایه نگرانان له قاهره و صعیدا به پاده یه ک که س نه یده ویرا خوی ئاشکرا بکات و دواچار شه
 مه زه به له میسر دا له ناوچو^۳. پاشان له شام و یه مه نیشدا به رده و امبوون له پاره دونانی
 شوینکه وتواندا هه تاوه کو توانیان له یه مه ن و شامیشدا شه بانگه وازه له ناوبه رن و شه هه نگاوانه یان
 به کزتاگه یاندن که خه زنه وی و سه لجوقی و زه نکیه کان ده ستیاندایه بۆ روبه رو بوونه وهی بانگه وازی
 شیعه ی نیسماعیلی و بلاوکردنه وهی بانگه وازی سوننی له ئیتران و شامدا^۴. لیتره شه وه نیسماعیلییه کان
 تیگه یشتن که شه کاره ساته ی که به روخانی ده ولته تی فاطمی توشیان بوو هه رگیز کاره ساتی وایان
 له سه رده ستی سولتانه غوزنه وی و سه لجوقیه کان توش نه بوو بوو، چونکه ده ولته تی فاطمی
 گه وره ترین ده ولته تی شیعه مه زه ب بوو که له میژوودا دروستبوو بیته و توانیبیته ده ستبگریته به سه ر
 خه لافه تداو خه ریک بوو هه موو جیهانی نیسلامی بخاته ژیر رکیقی خویه وه کاتیک که له به غدا و تاریان
 به ناوه وه ده خوینرایه وه له سالی ۴۵۰/۱۰۵۸زدا^۵. لیتره شه وه سه یر نییه شه گه ر شیعه
 نیسماعیلییه کان وه ک روخینه ری ده ولته ته که یان بۆ سه لاهه دین بپروان^۶ بویه قه له مه شیعه کان
 به دریزای میژوو ماندو بیزارنه بوون له شیواندن ژیا ننامه ی الناصر سه لاهه دین. به م شیوه یه
 شیعه گه ری رۆژبه رۆژ له میسر دا لاوازه بوو هه تاوه کو خه ریکبوو به ته واوی له ولاتدا نه میئیت و میسر
 بووه په پیره وکاری مه زه بهی نه هلی سوننه و جه ماعه ت.

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۵۳ بۆ ۷۷.

^۲ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۷۵.

^۳ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۷۷.

^۴ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۷۸.

^۵ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۷۵.

^۶ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۷۷.

هەوتەم: ئەو ھۆکارانەى كە يارمەتى ئەيوبىيەكانى دا بۆزىندو كوردنەو ەى مەزەبى سوننە:

ئەو ھۆكارەى كە يارمەتى دەرى ئەيوبىيەكان بوو بۆ زىندو كوردنەو ەى مەزەبى سوننە برىتیبوو لەرىشە دارنەبوونى مەزەبى شىعە لەمىسرداو وەرگرتنى دوو ھەلۆيىست بەرامبەرى لەلایەن مىسرىيەكانەو، يەكەمیان ھەلۆيىستى سەرسامبوون بە ھەلگرنى ئەم مەزەبە دەرنجاسى ئەو ھەولانەى كە دابويان بۆ بلۆكوردنەو ەى مەزەبەكەيان، كەتيايدا شىۋازى ئاھەنگو بانگھىشتو سفرەو خوان دەپازىندرايەو ەو بەخشىنى ديارىو بەخشىنى زۆرو زيادەو ەىو خوشگوزەرانىيان دەگرتەبەر كە ھەموو بوارەكانى ژيانىانى دەگرتەو ەلگەل ئەو شىۋە شكۆمەندو دەولەمەندانەى كەپتئ دەناسرانو ھەمىشە سوربوون لەسەر دەرگەوتن لەسەرى^۱. ھەلۆيىستى دووهميان: ئەوانەى كە بانگەوازەكەيان پەسەندكردبوو چوو بوونە رىزيانەو ەو زۆربەى ئەوانەش بۆ پارەيان دەسەلاتو پۆستيان لەترسى لىدانو سزادان پەيوەنديان پتوۋەكردبوون، ھەردوو گروپەكەش مەزەبەكەيان وەك بىروباو ەو ەرنەگرتبوو، ھەروەھا فاطمىيەكان شىۋازى مژدەدانو ترساندىيان گرتبوو ەبەر لەبانگەوازياندا بۆ مەزەبەكەيان ئەو ەبوو يەعقوبى كوپى كلس كاتئ بوو ەوزىر بۆ العزىز لەمالەكى خۇيدا زانايانى كۆكردەو ەو ئازوقەى بۆ ھەموويان برپەو ە^۲، ھەروەھا فاطمىيەكان دواى جىگىربوونيان لەمىسردا- ھەموو فەرمانبەرەكانيان ناچاركرد كە شويئ مەزەبەكەيان بگەون، لىزەشەو ە پاراستنى پۆستو ە رىزبونەو ەو ەرگرتنى پۆستە بالاكان پتويىستى بەو ە ەبوو كەئەو كەسە خۇى وەك شىعە پيشانبدات، ئەمەش پىمان دەلتئ كە ئارەزوى ەرگرتنى پۆستەكانى دەولەت ھۆكارىك بوو بۆ دەست ھەلگرتن لەمەزەبى سوننەو پابەندبوون بەمەزەبى شىعەو ە^۳ ئەو ھەلۆيىستە توقتەنەرانش كە ئەيانگرتەبەر بۆ سەپاندىنى مەزەبەكەيان زۆربوون: لەسالى ۳۸۱ك ۹۹۱ز دا پياويك پاش لىدان بەشاردا گىپردا لەسەر ئەو ەى كەكتىبى موطائى پيشەوا ماليكى لابو^۴، ھەروەھا سوننە لەسەردەمى الحاكم بأمر الله دا چەوسىترانەو ەو ناچاركران كە جنىو بە ھاو ەلان لەسەر دىوارى مالەكانيان بنوسنو ئەوانىش بەناچارى ئەو كارەيان كرد^۵، لەئاكامى ئەم شالوى چەوساندىنەو ەشدا لەسەردەمى الحاكم دا خەلكى پيشىپر كىيان دەكرد بۆ چوونە ناو مەزەبى شىعەو ە لەترساندا، بۆ ئەم كارەش گەورەى دادو ەران دانىشت بوو... ئەوانىش لەسەر جەم

^۱ تاريخ التربية الاسلامية ل ۴۱۲-۴۱۳.

^۲ المواعظ والأعتبار (۳۴۱/۲) التاريخ السياسي والفكري ل ۲۵۴.

^۳ تاريخ الدولة الفاطمية المغرب ومصر سورية وبلاد العرب ل ۲۱۸.

^۴ المواعظ والأعتبار (۳۴۱/۲) التاريخ السياسي والفكري ل ۲۵۴.

^۵ ھەمان سەرچاوە ل ۲۵۴.

شویننه کانه وه ده هاتن و قهره بالغیه کی گهره دروست بوو،، بوه هوی مردنی چه ندین ژن و پیاو،^۱ له سه رده می الظاهریشدا هیشتا مه زه بی مالیکی به هیژیوو، بویه خلیفه ناچار بوو زانا کانیان له و ولاته وه درننن له سالی ۴۱۶ / ۱۰۲۵ز داو فرمانیدا به بانگخوازانیا که کتیبی "دعائم الاسلام" ی بنه ماکانی بیروباوهری نیسماعیلی و کتیبه کانی تریان پی له بهریکه نو دیاری و خه لاتیشی دانا بو هر که سیک که له بهری بکات^۲، له مه شه وه دهرنه که ویت که هم مه زه به له سه ر پایه ی جیگیر بنیات نه نرابوو له میسردا، بویه کاتی سه لاحه دین هاتووو خویندنگه سونییه کانی دامه زران دو ده زگای قه زای سپارد به شافعییه کان و به دوا ی نه وه شدا خه لافه تی روخاند راسته وخو شافعی وه الکیه کان لایه نگرانی خو یان په یداکردو مه زه بی شیعی نیسماعیلی به ته وای له میسردا توایه وه^۳. سوپاس و ستایش بو خوا تانیستاش شیعه هه ولی نه وه ده دن که جی پیته که بو خو یان بکه نه وه، به لام خو شه ویستی میسریه کان بو ناینه شکوداره که یان و دامه زراویان به دریزای دامه زراو چه ندین سه ده له سه ر نه گوره کانی به لگه ی بیروباوهری دروستی سوننی و تیگه شتنی دروست بو قورئان و خو شه ویستی راستگویانه بو پیغه مبه رو شوینکه و تنی رینماییه کانی خه لافه تی راشدین وایکردوو که هه وله کانی شیعه بیتاکام بیت، دیاره خویندنگه سونییه کان پشتیوانی نومه ت بوون بو ده سترگرتن به قورئان و سووننه ت و ناگارکردنه وه یان له بیدعه و داهینان و له ریی نه و نایه تانه ی قورئانه وه که فرمان به گو یاپایه لی خواو پیغه مبه ره که ی د.خ ده که ن^۴ خوا ی گهره نه فه رمو ویت: ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ (النور، ۵۴)، واته: پیان بلای فرمانبه رداری خواو فرمانبه رداری پیغه مبه ربین ﷺ خو نه گهر پشتیان هه لگرد نه وه نه و ته نها که یاندنی په یامی خوا ی له سه ر شانه نیوه ش سه رپیچی و یاخی بوونه که تان له سه ر شان ده که ویت، خو نه گهر فرمانبه رداری بن و گو یاپایه ل و ملکه چی بن به راستی نه وه هیدایه ت وه رده گرن، دلنیش بن که نه رکی سه رشانی پیغه مبه ر د.خ ته نها که یاندنی روون و ناشکرایه (ته فسیری ناسان ل ۳۵۷)، هه روه ها ده فه رمو ویت: ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلُونُ مِنْكُمْ لَوْ اذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النور ۶۳). نه وه ی که یارمه تیده ری نه یوبیییه کان بو به دیه ی تانی نامانجه کانیان له میسردا: میسر بووه ناوچه ی

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۲۵۴.

^۲ هه مان سه رچاوه (۳۴۱/۲-۳۴۲).

^۳ سه رچاوه ی پیشوو (۳۴۳/۲) التاریخ السیاسی ل ۲۵۵.

^۴ تذخیر المسلمین فی الابتداع والبدع فی الدین ل ۲۵.

پاکستان و چالاکی زانایانی سوونه به جیاوازی مه زه به کانییه وه، به م پتیه ش رۆلێکی جوانیان گێڤا له گێڤانه وهی میسر بۆ باوهشی سوونه ئەمەش لە پێی وانه وتنه وه له خوێندنگانه دا که دامه زێنرا بون یان له رێگه ی ئامۆژگاری یان نو سین و دانانی کتێبه وه، ئەم هه ولانه ش به رده وام بوو له راوه دونانی پاشماوه کانی شیعە ی ئیسماعیلی له میسردا، زۆرینه ی ئەو زانایانه ش که به شداری ئە یوبییه کانیان کرد له هه ولە کانیاندا له ئاستێکی باشی به پرپر سیاریتی دا بون له روی ره وشت و زانست و ئاین داریه وه، هه روه ک زۆرینه شیان به شداریان له ژبانی سیاسی کۆمه لایه تیدا هه بوو، وه القاسی الفاضل و عیمادی ئە صفه هانی و به هانه دین کوپی شه رداد و شرف الدین کوپی ئە بی عه سرون والعز کوپی عبدالسلام، ته نانه ت هه ندیکیان به شداری کاریگه ریان هه بوو له گێڤه پانی کاتی جه نگو جیه ادا وه ک زانا عیسای هه کاری و زۆرینه شیان بوێرێکی باشیان ده نواند له روبه روبونه وهی ده سه لاتداران و ئامۆژگاری کردنیاندا، نمونه یه کی جوان بوو بۆ خه لکی به گشتی، لێره شه وه کاریگه ریان له سه ر خه لکی به باشی دیار بوو، هه روه ک زۆرێک له ئە یوبییه کان زانا بون و رۆلێان هه بوو له سه رخستنی مه زه بی سوننیدا که دواتر به پشتیوانی په روه ردگار به درێژی باسی لێه ده که ی.

هه شته م: رێنماییه په روه رده ییه کان له بۆچوونه کانی سه لاهه دیندا

له و رێنماییه په روه رده ییانه ی له بۆچوونه کانی سه لاهه دیندا وه ک سه رکرده یه کی سیاسی و سه رۆکیکی ئیسلامی:

۱- به په رستش زانیانی گویرا یه لێ سه رکرده: ده رباره ی گویرا یه لێ کردنی بۆ خه لیفه عه باسی ئە لێ: ئیمه گویرا یه لێ پتیه وا به خوا په رستی ده زانی و ئە وه به لامانه وه پایه یه که له پایه کانی ئیسلام، هه روه ها ئە لێ: به هۆی ئە مه وه فه زلی خوا به سه رمانه وه ده رکه وت به سه رخستنی ده ولە ت و له ناو بردنی نه یارو ناحه زانی.^۱

۲- پاک کردنه وهی مینبه ره کانی بانگه واز له سه رانی بیدعه: ده رباره ی پاک کردنه وهی مینبه ره کان له بانگخوازه شیعە کان ئە لێ: توانیمان مینبه ره کان له پیسی بانگخوازه کانیان پاک بکه ینه وه ئە و کاره شمان له پێناو دنیا دا نه کردوه، چونکه بی مانایه کاریک بۆ دنیا ئە نجام بده یه که پاداشتی له رۆژی دوا ییدا بێت، به لām باسکردنی نیعمه تی خواش پتویه ته.^۲

^۱ التأریخ السیاسی و الفکری ل ۲۵۵، ۲۵۶.

^۲ مصفار الحقائق ۶۲ - ۶۵ أثر جهود صلاح الدين التربوية في التغير واقع المجتمع المصري ل ۸۲.

^۳ لأثر جهود صلاح الدين التربوية ل ۸۲.

۳- نه هیڅکړن له ده مارگیری بؤ مه زه ب؛ له نامه یه کدا بؤ العادل برای که چی نشینی بوو له میسر دا له کاتیکدا که هندی کاری تیکده رانه له هندی که سه وه رویدا بوو نه لی: کارگه شته نه وهی که له ولاتی میسر دا کومه لیک له زانا یان به کومه کی و پشتمانی کومه لی شمشیر به ده ست ده ستیان دایه بلاو کړنه وهی خراپه و کاریان بؤ زیندو و کړنه وهی ده مارگیری ده کړد به جوړیک که دوژمنان د لڅو ش ده کړدو با سیکیان زیندو و ده کړده وه که ده مارگیری به کی نه فامانه یه و خوی گه وړه رزگاری کړد بوین لی، خوی گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (آل عمران ۱۰۳)، فرمایشتی په روه ردگاریش به لگه یه بؤ که سیک که گوپرایه ل و ملکه چ بیت. نه م ده مارگیری به بؤ مه زه ب به رده وام بوو له پر کړنی دله کان له رق و کینه و بارگای کړنی دز به یه ک، خوی گه وړه نه هی له کی به رکی و موجه له کړنی خه لکی ده مارگیر کړدو و نه تر ده بی موجه له کړنی هاویر و یاوه پ چون بی؟ دیاره رها نیه مه گره به شیوه یه کی جوان بیت، نیمه ش ده زانین که نه م کاره به ژوه ندیبه که به دی ناهینیت و نه تیکی باشی له پشته وه نیه و نه و نه ده به ش باشه بؤ خه لف (پاشینان) که سه له فو پشینان نواندویانه جا بایه کیک له نیمه کاتیک شتیک ده نوی بؤ خوا بزانی ده ربارهی چی نویوه و بؤ کی نویوه^۱.

۴- هاندانی بؤ دادگه ری و چاکه کړن له گه ل ژیرده سته کاند؛ هروها سه لاهه دین سور بوو له سر هاندان و ناراسته کړنی والیه کانی و ده یوت: بادادگه رین نه وانه ی که به نده کانی خوا وهک سپارده و نه مانه تیک خراوه ته ژیر ده ستیان، با له پله ی دادگه ریشه وه به ره و چاکه کړن هه نگاوینین، هه کاتی کار به که سیک سپیردرا با پاک بیت و نارو و له ده روونیدا جی نه کاته وه و شیتانیش نه توانی نشینگه یه ک لای پیک بینی و نه گره قورسایه کیشیان که و ته سرشان به قورسی نه زان^۲. هروها ده لیت له م سه رده مه دا وه رگرتنی به رتیل بلاو بووه ته وه که نه م رگوینه دانه به فهرمانی پیغه مبر (ﷺ) که نه هی له وه رگرتنی ده کات و وهک وه رگرتنی سو وایه که نه فرهت له و که سه کراوه که دهیدات و نه وهش که ده یخوات^۳.

^۱ کتاب الرضتین (۱۷۸/۲).

^۲ صبح الاعشی للقلشندی (۱۴۴/۳ - ۱۴۸)

^۳ سه رده چاوه ی پیشو (۱۴۴/۳ - ۱۴۸) اثر جهود صلاح الدین ل ۸۴.

۵- گرنګیدان به مه سه له ی قه زاو دادوه ری: له م باره یه شه وه ده لیت: سه باره ت به قازی و دادوه ره کان که پایه ن بۆ شه ریعت و بۆ جیبه جیکردنی حوکه مانی سه ریازی و بۆ پاراستنی زانسته مانی و که نجینه یه کی له بن نه هاتون، شه وه پیویسته پشت به له یه کیك زیاتریان نه به ستریت و بۆ یه کلایی کردنه وه ی کیشه کانیش خاوه ن ده سه لاته کانیا ن به کار به یتریت، مه سه له ی ده سه لاتیش نابی بدریته ده ست که سیك که داوای ده کات به لکو ده بی به که سی بدری که پشت گوپی پی نادات هه لپه ی بۆ ناکات^۱. له راستیدا سه لاهه دین سوور بوو له سه ر که پانه وه بۆ بنه ماکانی قورشان و سوننه ت و شه م بنه مایانه شی له ری هه وله کانیه وه بۆ بنپرکردنی بیدعه و سه ریچیه شه رعیه کان و هه ستانی به پاراستنی پرۆگرامه شه رعیه کان و کارکردن بۆ ده ست پیوه گرتن و بلاوکردنه وه ی بنه مای هه لی یه کسان ی زانستی و به ستنه وه ی نوممه ت به واقعی خویه وه له ری بیروباوه ره راست و دروسته که یه وه، به م شیوه یه که وته کار بۆ به ده سته یانی سه رکه وته مه زن و نایابه مانی: هه ر له نازاد کردنی بیت المقدسه وه هه تا وه کو فتوحات و نازاد سازیه مانی تر.

^۱ سه ره چاوه ی پیشو (۱۴۴/۳ - ۱۴۸) اثر جهود صلاح الدین ل ۸۴.

باسی چوارم: پله و پایه‌ی زانایان و شه‌رعزانان لای سه‌لاحه‌دینی نه‌یویی

سه‌لاحه‌دین له‌وه تیگه‌یشتبوو که یه‌کێک له‌هۆکاره‌کانی به‌ده‌سته‌پێنانی سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر خاچه‌رستی داگیرکه‌رو هه‌لکشانی شیعە‌گه‌ریدا بریتییه له‌بوونی سه‌رکرده‌ی خوا ویست، چونکه ئه‌م سه‌رکرده‌یه‌تییه ده‌توانی ئوممه‌ت به‌ره‌و ئامانجه دیاریکه‌راوه‌کانی به‌رێت پاش کۆمه‌کی و پشتیوانی په‌روه‌ردگار، هه‌روه‌ک به‌پوای ته‌واوی هه‌بوو به‌وه‌ی که ده‌بی زانایانی خوا ویست له‌سه‌ره‌وه‌ی ئه‌و سه‌رکرده‌یه‌تییه‌دا بن، چونکه ئه‌وان دڵ و چاوی ئه‌و سه‌رکرده‌یه‌تییه‌ خواویسته‌ن، هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌دین ده‌یزانی که ئازادکردنی ولاتان و یه‌کششتنیان ته‌نها کاریکی سه‌ربازی یان سیاسی نیه، به‌لکو زۆر له‌وه زیاتره چونکه ده‌بوایه به‌ره‌نگاری مه‌زه‌به‌ی شیعە‌ی ئیسماعیلی بپێته‌وه‌که مه‌ترسیه‌کی ناوخۆیی بوو هه‌ره‌شه‌ی له‌بیرو باوه‌پێ ئوممه‌تی ئیسلامی و خاوینی ئاین و ململانیی شارستانی له‌گه‌ڵ رۆژئاوای ئه‌وروپی گاوردا ده‌کردو، به‌بی پێشه‌دارکردن و ساغ کردنه‌وه‌ی بیرو باوه‌پێ (تأسیل)ی ئوممه‌تی ئیسلامی سه‌رکه‌وتنه‌کانیان ته‌نها چه‌ند کاریکی لاهه‌کی ده‌بیته‌و نه‌گه‌ری هه‌لکشان و داکشان و گۆرانی به‌رده‌وامی هه‌بیته‌وه‌ک هه‌میشه‌ روو ده‌دات، ئه‌مه‌ش به‌سه‌رکه‌وتنیکی ده‌ره‌کی و ئازادکردنی قه‌لایه‌ک نا‌کرێت به‌لکو به‌بنیاتنانی ئوممه‌تیکی جه‌نگاوه‌ر که‌ بزانیته‌ چۆن بیرو باوه‌پێ خۆی و که‌سایه‌تی شارستانی بپارێژێت له‌په‌رته‌واژه‌بون و فه‌وتان، به‌م پێشه‌ش هه‌موو ره‌گه‌زیکی سه‌ربازی و ده‌سه‌که‌وتنیکی سیاسی ئه‌بیته‌ ده‌سه‌که‌وتنیکی بنیاتنه‌رانه‌که‌ هی‌زو ره‌سه‌نایه‌تی و تۆکه‌می کۆمه‌لگه‌ی جه‌نگاوه‌ر زیاد ده‌کات، نه‌ک ته‌نها شت که‌له‌که‌ کردنیکی رێژه‌یی که‌ به‌ره‌گی لێدانێک و دوان ده‌گرێته‌وه‌ له‌سییه‌م و چواره‌مدا هه‌ره‌س دینیته‌، له‌گه‌ڵ هه‌ره‌سه‌پێنانیشیدا هه‌ولێ چه‌ندین سالی دورودریژ به‌هه‌در ده‌چیت^۱ دیاره‌ چالاکی زانستی له‌سه‌رده‌می سه‌لاحه‌دیندا و گرنگیدانی به‌زانایان درێژه‌پێدانیکی سروشتی سه‌رده‌می نوره‌دین زه‌نکی بوو و هه‌رگیز چالاکی زانستیش له‌وکاته‌دا ته‌ره‌فیکی فیکری و ده‌رهاویشه‌یه‌کی کلاسیکی ده‌زگا‌کانی ده‌وله‌ت نه‌بوو به‌لکو لێ‌پرانیکی ئامانجدار بوو له‌پێناو چه‌سپاندن و ریشه‌دارکردنی بیرو باوه‌پێدا و ئه‌یوبیه‌کانیش گرنگیان ده‌دابه‌ زانایان و به‌شداربوون له‌چه‌سپاندن و به‌ره‌پێدانی مه‌زه‌به‌ی سوننه‌دا، ئه‌وه‌ بوو سه‌لاحه‌دین بیرو باوه‌پێ خۆی به‌ به‌لگه‌وه‌رده‌گرت له‌رێی پشکنین و لیکۆلینه‌وه‌ له‌گه‌ڵ زانا‌گه‌وره‌کاندا، بۆ تیگه‌یشتن له‌هه‌رشتێک که‌ پێویستی به‌تیگه‌یشتن هه‌یه، به‌هۆرێک که‌ ئه‌گه‌ر قه‌سه‌یه‌کیان له‌به‌رده‌می دابکرده‌یه‌ قه‌سه‌ی باشی ده‌رباره‌ ده‌کرد بائه‌و ده‌سته‌واژه‌یه‌

^۱ عصر الدولة الذنکیة للصلاهی، ل ۲۴۹ نورالدین محمود الرجل والتجربة ل ۲۴۹.

له زانایانیشه وه نه هات بیت^۱، هه روه ها سوربوو له سه ره وه ی که له گه ل چه ند زانایه کی نزکی خۆیدا کۆبیتته وه وه نه دئ فه رموده و فیهی بۆ بخوینیتته وه، یان له مه جلیسی قه زادا ئاماده بیت^۲، چه ند جار یکی ش باسی ئه وه مان کرد که ئاره زووی بیستنی فه رموده ی پیروزی هه بو وه سه ردانی گه وره زانایانی فه رموده ی کرد وه بۆ وه رگرتنی فه رموده لێ یانه وه، هه وره ها سوربوونی له سه ر ئه وه ی که کۆپه کانی له سه ر ریز گرتنی زانست و زانایان په روه رده بین، بۆیه ده ی بردن بۆ مه جلیسه کانی عیلم و ئه وانیش له سه ر خۆشه ویستی زانست و ریز گرتن له زانایان په روه رده بوون^۳.

هه روه ها سه لاهه دین ریزی له زانایانی سه رده می زه نگی ده گرت و هاوکاری ئه کردن، ئه میرو وه زیره کانی ده ولته که شی هه موو له زانا گه وره کان بوون، به ناو بانگرتینیشیان القاضی الفاضل نوسه رو راویژکارو وه زیری که ناوی عبدالرحیمی کوپی عه لی بوو، سه لاهه دین له باره یه وه ئه لئ: ولاتانمان به شمشیره که م رزگار نه کرد وه به لکو به رای القاضی الفاضل، ئه م پیا وه له پال لیهاتوو یی سیاسیدا زۆر پارێزکارو له خواتر سیش بوو، رۆژوو نوێژو قورئان خویندنی زۆربوو، خاکی و خۆبه که م زان بوو، چاکه کار بوو له گه ل هه ژاراندا و زۆر سه ردانی نه خۆشی ده کرد^۴. ئه مه ش ژیا ننامه ی گرنگترین زانایان و رۆلی سیاسی و زانستی و جیهادی و په روه رده ییانه له سه رده می سه لاهه دیندا:

یه که م: القاضی الفاضل:

پیشه و او زانای ره وان بێژ القاضی الفاضل، زیندو که ره وه ی ئابین و ده سته راستی ده ولته و گه وره ی ره وان بێژان ئه بو عه لی عبدالرحیمی کوپی حه سه نه ی عه سقه لانی، به رپرسی دیوانی ئینشاء له سه رده می سه لاهه دین داو له پیریدا له آبی طاهر السلفی و آبی محمد العثمانی و آبی القاسم ی کوپی عساکر، آبی طاهر کوپی عثمان و عثمانی کوپی فرج العبدری یه وه فه رموده ی بیستوه^۵ جواننوسی و به هیزی داپشتنی پێ سپێردرا و له و بواره دا ده ستیکی بالا و نه زمونیکی باشی هه بوو، داهینه ر بوو له ده ربهرینی مانا و داهیتانی ووشه ی جواندا^۶، ئه م هونه ره ی له یوسفی کوپی الخلال به رپرسی دیوانی ئینشائی سه رده می العاضده وه وه رگرت، پاشان ماوه یه ک له به ره کانی جه نگدا

^۱ سیره صلاح الدین، ابن شداد ل ۲۵۶.

^۲ سیره صلاح الدین ل ۱۲، ۲۸.

^۳ التاریخ السیاسی والفکری ل ۲۵۶.

^۴ هکذا ظهر جیل صلاح الدین ل ۲۶۲.

^۵ سیر أعلام النبلاء (۲۱/ ۳۳۹).

^۶ سیر أعلام النبلاء (۲۱/ ۳۳۹).

خزمه تی کردو دواتریش کوپی الصالح بن روزيک داوای کردو له دیوانی ښښادا کارۍ پۍ سپارد،^۱ عیمادی نه سفه هانی نه لئ: ژبانی به خوشی به سهربرد، هیچ کاریکی چاکی نه هیښته وه که نه یکر دبیټ، یان به لټنیکۍ به هه شتی نه هیښته وه هه ولۍ بؤ نه دابیټ، هر په یمانیکی چاکه شی زانیبیټ موری کردوه، چاکه کانی له گهر دنه کاندایه و خیره کانی بیښومارن، به تاییه ته وه قفانه ی که بؤ نازادکردنی دبلو یارمه تی دانی شافعی و مالیکیه کان له خویندنداو فیڅکردنی هه تیوان ته رخانی کردبوو، دادوهری مافه کان و گه یه نه ری راستیه کان بوو، سولتان به گوئی ده کردو رای وهرده گرتو شارو هه ریمه کانی به هوۍ راکانی نه وه نازاد ده کرد، منیش یه کټک بووم له چاکه کانی و قه رزاری به خششه کانیم، نویسینه کانی که تیبیه ی سهرکه وتنو گه وه ره کانی رۆزگار بوون، لټها تویی لای هه مووان ناشکرا بوو، ده سته واژه کانیشی جادویی بون و په وان بیژیښی ته واوکه ری ده ولته و فه زلده ری سهرده می سه لاهه دین بوو به سهر سه رده مه کانی تردا، شیوازی پیشینانی سرپه وه به و شیوازه نویانه ی که دایه پټنا، هه رگیز نه مبینیوه دوعایه ک دوباره بنوسیټه وه له نامه کانیدا یان وشه یه که له قسه دا دووباره بکاته وه^۲، هه روه ها له کتیبی الخریده دا دهر باره ی نه لئ: پیش نه وه ی باس له ناودارانی میسر بکه م باس له نه و که سه ده که م که باسی هه موو پیاوچا کانی سهرده م وه ک دل و پټک وایه له دهریای نه و دا، که نه ویش القاضي الفاضله هه تاوه کو نه وه ی که نه لئ: نه و وه کو شه ریعه ته که ی محمد وایه که شه ریعه ته کانی تری سرپوه ته وه، بیرۆکه ی داده هیټنا و پاشای کونترۆل کردبوو به بیروا کانیوه بوبوه هه وینی ده سه لاتی، له پۆژیکدا هیټنده شتی ده نویسی که نه گه ر بؤ هه موو نوسه ره کان دابنرایه نه وه باشترین نویسن بوو، قسی کوپی ساعده ی له په وان بیژنی دا و قه یس له ژیریدا پټی نه ده گه شتن و خاته م و عه مریش هاوتای نه بون له به خشنده یی و نازایه تیدا^۳. منته له کرده وه دیاو درۆله قسه دیا نه بوو، وه فادارو خاوه ن پیاو ته ی و پاکی و جوامیری بوو له و نه ولیایانه ش بوو که که رامه تیان هه بوو له نویژی سوننه ت بیزار نه ده بوو و له په یوه ندی و سهر دانیښ داماندوونه ده بوو^۴، حافظي مندری دهر باره ی نه لئ: سولتان به ته واوی مه یلی بؤی هه بوو، زور پیشی ده خست، چاکه ی زور بوو شوینه واری جوانی پاش خوی به جی هیښت^۵ هه روه ها الموفق عبداللطیف نه لئ: القاضي الفاضل زور هوگری نویسنو کتیب بوو، دیندارو پاکو پاریزکار بوو به رده وام بوو

^۱ هه مان سرچاوه (۲۱/ ۳۳۹).

^۲ سیر اعلام النبلاء (۲۱/ ۳۴۰).

^۳ هه مان سرچاوه (۲۱/ ۳۴۲).

^۴ هه مان سرچاوه (۲۱/ ۳۴۲).

^۵ هه مان سرچاوه (۲۱/ ۳۴۲).

له سه رویره کانی شه وو رۆژوو قورئان خویندن، نه سه ده دین هیئای و سه رسام بوو پیی پاشان سه لاهه دین هیشتیه وه لای خوی، نه م پیاوه رابواردنی که م و چاکه ی زۆر بوو، بهرده وام بوو له سه ره شه ونوژوو سه رقāl ده بوو به ته فسیر و نه ده به وه، که م گرنگی به "نحو" ی عه ره بی ده دا به لام سه لیه ی به هیز بوو، ده برپینی که م وینه بوو، لای ابن سناء الملك بیست و دوو به رگ نوسین و لای ابن القطان بیست به رگی هه بوو، جل و به رگ و خواردن و ژن هیئانی که م بوو، پۆشاک ی سپی ده پۆشی و له گه ل خۆیدا خزمه تگوزاریکی سه رده خست و نه یده هیشت که سی تری له گه لدا بیئت له به خاک سپاردنی ته رم و سه ردانی نه خۆشدا زۆر ئاماده ده بوو چاکه ی ناسراو بوو به نهینیی و ئاشکرا جهسته ی لاوازو شیوه ی ناسکو که میك پشتی چه ماوه بوو که به هوی جبه که یه وه داده پۆشرا، چاکه ی له گه ل زانا یاندا ده کردو به خشیشی پی ده دان و هه رگیز تۆله ی له دوزمنانی نه ده کرده وه مه گه ر به چاکه کردن یان لّ خۆش بون لّیان، داهاتیشی له سالتیکدا نزیکه ی په نجا هه زار دینار بوو جگه له نه و شوینه بازرگانیه ی که له هیندو مه غریب داهه یبوو^۱ به شیوه یه کی کتوپر کۆچی دوا یی کرد، زۆر پیویستی به مه رگ بوو چونکه به ره و کاتیک ی نه هات نه پۆشتن نه مهش به لگه یه له سه رچاودیری خوی گه وره بۆی^۲، نه بوو شامه ده رباره ی نه لیت: خاوه نی رای دروست و نه قلیکی پیگه یشتوو بوو، سولتان زۆر پیزی لّ ده نا و پاویژی پی ده کردو رای وهرده گرتو به گویشی ده کردو ئازاد کردنی شاره کانیش به هوی په یه وه ی کردنی راجوانه کانی حه وه وه بوو، نوسینه کانیشی که تیه ی سه رکه وتن بوون^۳. هه ره ها القاضی الفاضل له زۆر کاردا به شداری کردوه چه ند پۆستیکیشی گرتۆته نه ستۆ له وانه:

۱- **سه روکایه تی دیوانی ئینشا:** کاتی سه لاهه دین وه زیری ده ولتی فاتمی بوو له میسردا، وه ک سولتان حسابی بۆده کراو نازناوی سولتانیشی لّ نرابوو، قاضی الفاضل یش سه روکی دیوانی ئینشاء بوو وه ک وه زیری سولتان وایوو^۴، القاضی فاضل وه ک سه روکی دیوانی ئینشاء مایه وه له کاتیکدا که نازناوی جیگری سه روکی دیوانی ئینشای هه بوو نه مهش وه ک ریزلینانیک بۆ شیخ الموفق أبی الحجاج ی کوپی خلال ی مامۆستا و سه ره پرشتی، هه رگیز ابن خلال یش ههستی به وه نه کردبوو که نه وشوینی گرتۆته وه، له حالیکدا که له وانه یه ابن خلال پیشی خۆش بو بیئت چونکه ریزی القاضی الفاضلی ده گرتو هۆگری بوو خولیا ی نه وه ی بوو

^۱ سیر أعلام النبلاء (۳۴۳/۲۱).

^۲ سیر أعلام النبلاء (۳۴۳/۲۱).

^۳ کتاب الروضتين (۲/۲۴۱).

^۴ القاضی الفاضل عبدالرحیم البیانی ل ۱۲۴.

که به رده وام بیت له سهر نه و شیوازو راده ربینه که هیبوو، دیاره نه م قوتابیه شی ناو مییدی
 نه کردو له دواساله کانی ته مه نیدا وه ک کوپیکی گوپاپیه ل مامه لئی له گه ل دا ده کرد.^۱
 سه روکایه تی دیوانی ئینشائیش گه وره ترین ئاوانی القاضي الفاضل بوو له ناو پۆسته کاندای،
 نه وه بوو دواى مملانییه ک که بیست و یه ک سالى خایاندوتیایدا توشی جۆره ها مهینه تی بوو
 گه شته نه و پۆسته ی که هه ندی له نوسه ره میسریه کان له هه ولئى نه وه دابوون که لئى زه وت
 بکه ن دواى وه رگرتنى، نه و پۆسته ش نازناوى شیخی زۆر به ریز یان گه وره ی به پیزو نوسه ری
 کاغه زى پیرۆزو به رپرسی دیوانی ئینشائی لئى نرا^۲. به لام نازناوى القاضي الفاضلى زیاتر بۆ
 به کارده هیتر ناوى خوشی که عبدالرحیم البیسانى العسقلانى بوو زیاتر پئى ده ناسرا
 که ئامازه به زیدو شوینی له دایک بونی ده کرد به تاییه ت له و نوسینانه وه که لئییه وه هاتوه،
 خوشی هه رچه نده نه و نازناوه ی به شیویه کی فه رمیو به پوالت په سه ند بوو، به لام نه و
 نه و مملانییه ی گرتیه نه سئوکه له زیدو شوینی له دایک بوونی یه وه وه رگیرابوو، هه روه ها
 القاضي الفاضل دیوانی ئینشائی له میسردا گرتیه ده ست، سه رباری بونی چه ندین نوسه ر
 که له پوی ته مه نه وه له و گه وره تر بوون به لام نه و له سه ره تای چونه دیوانی ئینشاوه وه ک
 قوتابیه ک چاوپیکه وتنى له گه ل کردن و له سه رده ستی هه ندیکیان خۆی راهیناوه ک قاضی ئیبن
 اثیری کوپى بیان، پاشان ده ستی دایه کارکردن له گه لئانداو بازى دابه سه ریاندا نه وانیش هه ر
 له شوینی خۆیاندا بوون نه مه ش مه ترسی لای هه ندیکیان دروست کرد، ئاشکراشه
 که که سایه تی کارای القاضي الفاضل و توانای خۆگونجاندن و زیره کی که م وینه و نه زموونی
 به هیزی له بواری خانى هیزو لاوازی سه رکرده کاندای له و هۆکارانه بوون که بوونه هۆی
 به رزیبونه وه ی به وشپوه خیرایه، شیوازی هونه ریشی چه ند بوارو ئاسۆیه کی له به رده م دا
 والا کرد نه مه ش به لگه یه له سه ر گرنکی نه ده ب له سیاسه تداو گرنکیدانی پیاوانی ده ولت له و
 سه رده مه دایه نه ده ب و نه دیبان و هاوکارى کردنى خاوه ن به هره کانیان^۳، هه رکه القاضي
 الفاضلیش له گه ل سه لاحه دین دا سه روکایه تی دیوانی ئینشائی گرتیه نه ستو ده ستی دایه
 کارکردن بۆ له ناو بردنی ده ولتیه فاته می نه مه ش هه ولدان و خۆ ئاماده کردن به شیویه کی

^۱ القاضي الفاضل ل ۱۲۵.

^۲ القاضي الفاضل ل ۱۲۵.

^۳ القاضي الفاضل ل ۱۳۵.

قوناغ به ندی بۆ له ناو بردنی دهولهتی فاتیو و یه کهم ههنگاویش که بهم ئاراسته دا گرتیه بهر بریتی بوو له ئاماده کردنی سوپایه کی ئه یوبی که پلانی کوده تای پی جی به جی بکات^۱.

۲- القاضي الفاضل، سوپای سه لاهه دین؛ له سه ره تای ده ست به کاربونه وه وه که وه زیر

سه لاهه دین ده ستی دایه ئاماده کردنی سوپای ئه یوبی هه تا وه کو بیته ناوکیک جبۆ سوپای نوئی میسر که ئه رکی پاراستنی میسر له هێرش خاچه رستان له ئه ستۆبگریته، تیکچونی بارودۆخی سوپای فاتیو لا شاراوه نه بوو چونکه له هه رسی گه شته کهیدا بۆ میسر ئه م سوپایه ی تاقیکردبویه وه له نێوان سا له کانی (۵۵۹ - ۵۶۴ هـ) دا به باشی شاره زای سه رچاوه مروی و دارایی و سه ربازییه کانی بوو و له پروی ریکخستن و تیه کانی وه که له سه رینه مای ره گه ز دانرابوو وه کو سوودان و ئه رمه ن و میسرییه کان و ده یله م و تورکه کان و عه ره به کان و بارودۆخی هه موو تیبیک له م تیه پانه ش زانیاری هه بوو^۲ القاضي الفاضل یش له سه رده می روزه یکی کوپی صالحدا له به ریوه بردنی ئه م هیزانه دا کاری کرد بوو، له گه ئیشیدا له هه ندێ پرویه روبوونه وه ی سه ربازییدا له کاتی هه له متی دووه می فره نه شامیه کاندای بۆ سه ر میسر به شداری کردبوو، و فه رمانده ی سه رجه م تیه کانی بینیبوو له کاتی که مملانیان بوو له سه ر ده سه لات ئه مه ش ئه و هیزانه ی لاواز کردو میسریشی به ته واوی ماندو کرد به پاده ییه ک که توانای به رگری کردن له سه ر به خۆی خۆی له ده ست دا، هه روه ها القاضي الفاضل زۆرشتی ده رباره ی هیزه کانی میسر ده زانی له پتی کارکردنی له گه لیان له دیوانی سوپا و دیوانی ئینشادا که له گه ل دیوانی سوپادا مامه له ی ده کرد، چاودیری وه فدیو نێردراو و چاوساغو سیخوپه کانی ده کرد، بۆیه به باشی شاره زا بوو له م هیزانه، خاله لاوازه کانی ده زانی و شاره زای ده رباره ی هه موو تیه پ و سه رکرده کانی هه بوو، له گه یاندنی ئه م زانیارییه نه دا به سه لاهه دین که مته رخمی نه ده کرد، به لکو ریتمایی ده کرد بۆ ریکخستن و به ریوه بردنی سوپای ئه یوبی و به درژیایی ئه و ماوه ی که له گه ل سه لاهه دین دا بوو سه ره ره شتی سوپا که ی ده کردو چاودیری ئاماده کرد و ریکخستن و سه رچاوه داراییه کانی ئه کرد. هه روه ها هاویرییه تی سوپای ده کرد له میسره وه بۆ شام هه تا وه کو شان به شانی سه لاهه دین بجه نگین و له شامیشه وه بۆ میسر هه تا وه کو خۆی سازو ئاماده ی بکات بۆ هێرش تر بۆ سه ر فره نه کانی^۳. له گه ل ئه وه شدا که القاضي الفاضل سه روکی دیوانی ئینشا و وه زیری

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۱۳۶

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۳۶

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۱۲۷.

دهولت بوو لای سه لاهه دین به لām به ناگابوو له هه موو گه وره و بچوکیک له سوپادا، به حوکمی نه و په یوه نډیه ی که دیوانی ټینشا له گه ل دیوانی سوپادا هه ییوو، هه روه ها به شداری نه کرد له دانانی پلانه سه ریازیه کانداو سه په شتی کومه کی کردن و پرچه ک کردنی سوپاو که شتیگه لی ده کردو به به رده وامیش به م نه رکانه هه لده ستا به دريژایی ماوه ی کارکردنی له گه ل سه لاهه دین دا^۱.

۳- القاضي الفاضل و له ناوبردنی فاطمیه نه یاره کان؛ القاضي الفاضل بنه ماکانی جموجول

سیاسیه کانی له سه ره تایی سه رده می سه لاهه دین دا له نه زمونی پیشتريه وه وه رگرتبوو له کوشکی فاتی و ناو سوپاو کارکردنی له گه ل وه زیرو به ریوه به ره کاند، ده رکی به وه ش کرد بوو که نه م ده زگایانه و نه و که سایه تیانه ی که تیا یاندا کارده که ن لانکه یه بۆ نه و پیلانانه ی که کز تایی نایه و پشتیوانی نه و فیلاننه شن که دوا یی نایه ن، دیاره قاضي له گه ل هه مو ییاندای مامه له ی کردووه و، دلنیا بوو له وه ی که دوو دلای نانوینن له په نابردن بۆ فره نه که کان سه ریازی نه و هه مووه نه هامه تیه ی که به سه ره نه وان و گه لی میسر دا تی په پی له پیناو پاراستنی ده سه لاتیاند، به تاییه ت نه گه ر ده سه لاتی سه لاهه دین یان نه یوبیه کان به مه ترسی بزانه بۆ سه رخویان لیتره شه وه له وکاته وه ی که سه لاهه دین ده سه لاتی پی دا ده سستی دایه دانانی سیخوړو هه والگره کانی له ناو نه و ده زگا و کومه له و که سانه دا که نه یناسین و له شه پیان نه ترسا، نه م ده زگا و کومه لانه ش ده سستیان کرد به جموجول و پلان دانان بۆ له ناوبردنی ده سه لاتی سه لاهه دین، نه مینداری خه لافه تیش بوه سه رکرده ی نه م گروپانه و ده سستی دایه جموجول و چالاکي، ناشکرا کردنی پیلانه کانیش له نه رکه کانی دیوانی ټینشا و خودی قاضي فاضل بوو که به به رده وامي چاودیری نوسه رانی دیوانی ټینشای ده کرد به تاییه ت نه وانه یان که نه ازاد کرابوون، هه وله کانی قاضي فاضلیش رولای هه بوو له ناشکرا کردنی پیلانی نه مینداری و خیلافه ت و توانرا له ناوبریت و سه لاهه دینیش هیزی نه رمه نه کانی له ناوبردو مه ترسی نه هیشتن، که به دووه م هیز داده نرا دوا ی سودانیه کان له رووی هیزو ژماره وه نه وه بوو خانویه کی نه رمه نییه کانی له نیوان هه ردو کوشکدا به کومه لی سه ریازی نه رمه نه وه سوتاند، که زۆربه یان تیرواویژ بوون و موچه ی حکومه تیان هه بوو، چونکه نه وانه هه ولای نه وه یان دابوو که کوسپ بۆ جموجولای هیزه کانی سه لاهه دین دروست بکه ن له کاتی روویه پووبوونه وه ی له گه ل سودانیه کاند او هه ستا بوون به تیربارانکردنیان بۆیه به سزای خویان

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۱۲۹.

گه‌یشتن، هه‌رچیشیان لای مایه‌وه دوورخرانه‌وه بۆ صعید^۱. پاشان توانرا سامی ده‌وله‌تی فاطمی نه‌هیلرێ له‌ماوه‌ی پینچ مانگی یه‌که‌می ده‌سه‌لاتی سه‌لاحه‌دیندا، پاش دوو سالی‌ش توانرا سیستمی کارگێڕی میسری بگۆڕیت بۆ سیستمی ئه‌یوبی سوننی نوێ، القاضی الفاضلیش رۆلی هه‌بوو له‌م گۆڕانکارییه‌دا که‌ریخۆشکه‌ر بوو بۆ ده‌ستگرتنی ته‌واوی سه‌لاحه‌دین به‌سه‌ر میسردا^۲.

گێڕانه‌وه‌ی ریکه‌ستنی ئیداری له‌ میسردا:

القاضی الفاضل ده‌ستی کرد به‌ جێبه‌جێ کردنی نه‌خشه‌ی له‌ناو‌بردنی رژیمی حوکی فاطمی به‌ له‌ناو‌بردنی پیاوانی ده‌وله‌ت و به‌رپرسی دیوانه‌کان و نوسه‌رانی لایه‌نگری فاطمیه‌کان، به‌ حوکی کارکردنیشی له‌ دیوانه‌کاندا ئاگادار بوو له‌ پیاوانی ده‌وله‌ت و به‌رپرسی دیوان و نوسه‌رانی و ئینتیمای سیاسی و مه‌زه‌بیان، ئه‌وه‌ بوو هاو‌پێچه‌تی هه‌ندیکیان و کێ به‌رکێی هه‌ندیکێ تریانی کرد هه‌تاوه‌کو هه‌لی بۆ ره‌خسا بۆ له‌ناو‌بردنیان و شه‌ویش ئه‌و هه‌له‌ی قۆسته‌وه‌و توانی ژماره‌یه‌کی زۆر نوسه‌ری شیعه‌ی ئیسماعیلی و گا‌ورو جوله‌که‌ له‌ناو‌به‌ریت له‌ترسی ئه‌وه‌ی که‌ له‌گه‌ڵ پاشماوه‌ی فاطمیه‌کاندا هه‌ستن به‌پیلانگێڕان و په‌یوه‌ندی بکه‌ن به‌فره‌نجه‌کانه‌وه‌، به‌ناوی ئه‌و دیوانانه‌وه‌ که‌ کاری تیا‌دا ده‌که‌ن، ئاماژه‌شی به‌مه‌ترسی ئه‌و نوسه‌رانه‌ له‌زیاتر له‌نامه‌یه‌کی فه‌رمیدا بۆ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی و بۆ نوره‌دین ده‌دا، له‌یه‌کێک له‌نامه‌کانیشیدا که‌ له‌بری سه‌لاحه‌دین ناردی بۆ خه‌لیفه‌ المستضي‌ء (۵۷۰/۱۱۷۴ - ۱۱۷۵) دا وه‌سفی بارودۆخی میسر له‌ ژێر سایه‌ی فاطمیه‌کان ده‌کات و ئه‌لێ: کۆشکه‌کانیان هه‌وشی پر سێبه‌رو هه‌وای فینک و دیمه‌نی جوانی تیا‌یه‌ که‌ دل‌پفین و هه‌ست هه‌ژینه‌و پینوسی نوسه‌رانیشیان وه‌ک کاریگه‌ری هه‌یه‌، ئه‌م گومانه‌شی له‌جێ خۆیدا بوو و دواتر به‌دی هات، کاتی هه‌ستان به‌ دارشتنی پیلانێک بۆ له‌ناو‌بردنی ده‌سه‌لاتی سه‌لاحه‌دین، هه‌روه‌ک چۆن ئه‌و نوسه‌رو ئیداریانه‌ی له‌کارخست که‌ گومانی لێیان هه‌بوو ئه‌وه‌ به‌هه‌مان شیوه‌ ئه‌وانه‌ی هێشته‌وه‌ که‌ بیگومان بوو لێیان چونکه‌ پێویستی به‌ ئیداره‌و زانیاری و شاره‌زایی و هاو‌کاریان هه‌بوو له‌جێبه‌جێکردنی نه‌خشه‌ی کو‌ده‌تا که‌دا، له‌پێشه‌وه‌ی ئه‌وانه‌شدا الخطیر بن مماتی سه‌رۆکی دیوانی سوپا و یه‌کێک له‌دۆسته‌کانی القاضی الفاضل، ئیبن مماتی خزمه‌تی دیوانی سوپای له‌سه‌ره‌ده‌می شاوردا کرد بوو و له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌سه‌ده‌دین شی‌رکۆش چووه‌ ناو مه‌زه‌بی سوننه‌وه‌، به‌ به‌رده‌وامی نزیک بوو له‌قاضی الفاضله‌وه‌ هه‌تاوه‌کو سالی ۵۷۸ هه‌ک کۆچی دوا‌یی کرد، دوا‌ی خۆشی

^۱ القاضی الفاضل (۱۳۳ - ۱۳۰).

^۲ القاضی الفاضل (۱۳۴).

ئەسەدى كۆپى مەتى كۆپى دىارى كرا بۆ سەرپە رشتىكردنى دىوان، ئەسەدىش ۋەك باۋكى دىلئۆز بوو بۆ القاضى الفاضل كە پىشتى دەبەست بە بە پىئو بەردن دىلئۆزى لە كاتى ئامادە نە بوونى لە مىسردا، ھەروەھا القاضى الفاضل الأثير بن بيانى ھىشتە ۋە كە بەرپرسى دىوانى النظر بوو بە ھەمان شىئو سوننە مەزھەب بوو ئەم ئىبن بەيانەش لە القاضى الفاضل بە تەمەنتر بوو و كاتى القاضى الفاضل یش ھاتە دىوانى ئىنشائو ئەم پىاۋە كارى تىدا دەكرد، كاتى لە ئەسكەندەرىيە ۋە كە پىاۋە بۆ قاھىرە داكۆكى لىكرد، القاضى الفاضل یش بەردەوام بوو لە كار كەردن و پىشت بەستىن بە ئىبن بەيان تەنانت لە كاتى بە ساللاچون و لە كار كەرتىشدا مۇچە بۆ بىرە ۋە بۆ بۆ بۆ دابىن كەرد، ھەروەھا ئەبوالھەسەنى مەخزومى ھىشتە ۋە كە بە ھەمان شىئو سوننە بوو ۋەك چاۋدىرى دىوانى ئەنجومەن و مەجلىس و خۆشى سەرۆكايەتى دىوانى ئىنشائو سەرپە رشتىارى گىشتى ۋەك ۋەزىر گەرتە دەست پاشان قاضى دەستى دايە ئاراستە كەردنى دىوانەكان بە ھاۋكارى كەردىيان بۆ خزمەت كەردنى ئامانجەكانى سەلاھەدىن و دەۋلەتەكى^۱ و پىرۆزە ئىسلامىيە گەرەكەى.

۴- القاضى الفاضل و زىندوو كەردنە ۋە مەزھەبى سوننى لە مىسردا: ئەسكەندەرىيە ناۋەندى

سەرەكى زىندوو كەردنە ۋە مەزھەبى سوننە بوو لە مىسردا، ئەمەش لە سەر دەستى چەند زانايەك روويدا كە لە مەغرىبە ۋە ھاتىبون ۋەك ئەبى بەكرى الطرطوشى لە رۆژھەلاتىشە ۋەك السلفى ئەم زانايانەى چەندىن خويىندىنگەيان تىادا دامەزاند كە كارىگەرى زۆرى ھەبوو لە سەر زىندوو كەردنە ۋە مەزھەبى سوننى، جىھاد كەردن دژ بە فرەنجەكان ئەمەش ھۆكارى پالپىشتى كەردنى ئەسەدەدىن و سەلاھەدىنمان لە لايەن خەلگى ئەسكەندەرىيە ۋە بۆ روون دەكاتە ۋە سەبارەت بە قاھىرەش ئەۋە ۋەك ئەسكەندەرىيە، خويىندىنگە و زانائى سوننەى تيا نەبوو بەلام ئەم بارودۇخە بەدەر كەرتى سەلاھەدىن لە سەر شائۆى سىياسى گۆرپا لەگەل ئەۋەدا كە نورەدىن و ئەسەدەدىن سوديان لە ھەندى خەلگى سوننە ۋە رىگرت پىش ۋە رىگرتى پۆستى ۋە زارەت لە لايەن سەلاھەدىنە ۋە بۆ دەستخستى پىشتىوانىيەكى جەماۋەرى بۆ جمۇجۆلەكانىيان لە ناۋ مىسردا بەلام ئەم خەلگە كەمە بە تەنھا بەس نەبوو پىئوىستى بە شۆرپىشكى رۆشەنبىرى دەكرد كە بە ھۆيە ۋە مىسر بگىر دىرتە ۋە بۆ مەزھەبى سوننى بە شىئو يەكى پلە بەندى، سەلاھەدىننىش چاكسازىيەكانى لە مىسردا بە دامەزاندنى چەند خويىندىنگايەك دەستى پىكرد كە ھەر چوار مەزھەبەكەى تىادا دەخويىندرا، يەكەمىيانى بۆ

^۱ النظم المالية في مصر زمن الأيوبيين (۹۳ - ۸۰).

^۲ القاضى الفاضل ۱۳۵.

مه زه بهی شافیعی بنیاتنا له جیی زیندانی مه عونه دا، نه و زیندانه ی که ژماره یه کی زور له سه رکړده کانی میسری له خو گرتیوو (۵۶۶) ک (۱۱۷۰ - ۱۱۷۱) ز دا، نه مه ش یه که م خویندنکابو له میسردا. هه روه ها له سالی ۵۶۶ ک ۱۱۷۰ ز خویندنکایه کی بو مالکيه کان دامه زراند له نزيك مزگه وتی عه مری کوپی عاص که به القمحیه ناسرابوو، تقی الدین عمری کوپی شاهنشاه نه یوبی برازای سه لاهه دینیش خویندنکایه کی بو شافیعیه کان دامه زراندن و چند شوینیکی بو وه قف کرد^۱. نه م خویندنکانه سه ره تای بنیات نانه وه ی مه زه بهی سوننه بوو، دواتر خه لکیکي زور تیايدا به شداری کرد که له نه یوبیه کان و نه میریه کانیان له سه رده می سه لاهه دیندا له میسر، هه روه ها القاضي الفاضل به خویندنکایه ک به شداری کرد که یه کیک بوو له و ده وله مه ندرتین نه و خویندنکایانه و به شی زوری کتیبه کانی که نجینه ی فاتییه کانی تیايدا دانا هه رچه نده بیرۆکه ی بنیات نانی نه م خویندنکا سوننیانه له شامه وه وه رگیرابوو لاسایی کردنه وه ی نوره دین مه محمود بوو که هه ستابوو به بنیاتنانی چند خویندنکایه ک له شامدا که له روی پرۆگرام و بابه ته وه نزيك بوون له خویندنکای نیزامی له به غداد به لام سه رپه رشتی کردن و پالپشتی دارایی و هه لېژاردنی ماموستایان تیايدا له ده سه لاتی القاضي الفاضل دا بوو، یه کیک له چاکسازیه ئیداریه کانیشی له سه رده می وه زاره تی سه لاهه دیندا بوو، نه ویش بریتی بوو له جیاکردنه وه ی دیوانی (الأحباس) فاتی که سه رپه رشتی به ریوه بردنی ده زگا ئاینیه کان و کۆمه کی و هاوکاری کردنی له رتی دیوانی (الأموال) دارایی یه وه و کردنی به دیوانیکی سه ربه خو که راسته وخو وه زیر سه رپه رشتی ده کرد واته سه لاهه دین، پیش له ناو بردنی فاتییه کان و دواتریش له ژیر سه رپه رشتی خویدا بوو پاش له ناو بردنیان، لیژه شه وه بوو به به رپرسی یه که م له به ریوه بردنی نه م ده زگا گرنگانه و هه لېژاردنی ماموستاو قورئان خوین و فه رموده و ئیمام و وتارییژ تیاياندا^۲، هه موو نه مانه له و هوکارانه بوون که به هوپانه وه گوپانکاری ده کرا، ئاشکراشه که سه لاهه دین پشتی به لیژانین و لیپه اتوویی القاضي الفاضل نه به ست له هه لېژاردنی نه و که سانه له میسردا، کاتیکیش که چوه شام بارودوخه که به وشپوه یه مایه وه، نه وه بوو له بواری په روه رده یی و ئاینی دا پراویژی پی ده کرد، پاش نه وه ش که سه لاهه دین میسریه کانی سازکرد بو کوده تا کردن و نینوک کردنی ده وله تی فاتی وه ک باسما ن کرد، دهستی دایه خو ئاماده کردن بو له ناو بردنی یه کجاری

^۱ الخطط (۲/۳۶۴).

^۲ القاضي الفاضل ل ۱۳۶.

- ریږه سمه کانی خه لافه تی فاتمی نه وه بوو له سالی ۵۶۵ ک/ ۱۱۶۹ز دا حی علی خیر العمل
محمود علی خیر البشری مه قریش نه وه به یه که م نه نگی دانه نیت که توشی ده ولت بوو.^۱
- پاشان له رژی هینی دهی ذی الحجهی سالی ۵۶۵ ک/ ۱۱۶۹ - ۱۱۷۰ز دا فرمانی دا که ناوی
نه بوبه کرو عومرو عوسمانو علی له وتاری هینی دا بهیتریت.
- پاش نه وه ش فرمانی دا که العاضد به جوریک باس بکریت که گومان دروست بکات لای
شیعه کان، نه وه بوو وتارییز نه بوت: خواجه گیان عاضد چاک بکهیت بو ناینه که ت.^۲
- زانا عیسای هه کاری که کوردیکی نزیک بوو له سلاحه دینه وه دانا به قاضی قاهره، نه م
کاره شی سهره تایه ک بوو بو گورپینی وه لا سوژی خه لکی قاهره که زورینه یان
له نیسماعیلیه کان بوون.^۳
- هه روه ها قاضی یه شیعه کانی میسری له سهرکار لایرو دواتریش دهستی گرت به سهر مولک و
مالی عاضدو کوشکه کانی داو رادهستی الطواشی بهاء الدین قراقوشی نه سدی کرد، نه ویش
کاروباره کانی گرت دهست و چاودیری هه موو جموجولیکی ده کرد، ته نانهت خه لیفه عاضد
وه ک به ندکراوی لپهاتبوو له کوشکه که یدا.^۴
- له سهره تای سالی ۵۶۷ ک، ۱۱۷۱ - ۱۱۷۲ز دا سلاحه دین وتاری به ناو خه لیفه کانی
فاتمی وه هه لوه شانده وه به شیوه یه کی پله به ندی، له هه فته ی یه که م دا له محرمی سالی
۵۶۷ ک/ ۱۱۷۱ - ۱۱۷۲ز دا ناوی عاضدی له وتاردا نه هیشت، له وتاری دووه میشدا به ناوی
خه لیفه المستضی بامرالله ابي محمد الحسنی کوپی المستخجد بالله وه وتار خوینرایه وه
وتاری فاتمی کوتایی پی هات، العاضدیش له دهی محرم ی سالی ۵۶۷ ک/ ۱۱۷۱ - ۱۱۷۲ز
دا کوچی دواپی کرد، نه م عاشورایه ش جیاوازیو له و عاشورایانه ی که میسر یه کان
له گوره به پرسانی ده ولته فتمیه وه بینیبویان، که هه لده ستان به چهنه بیدعه یه ک له وانه
وتاری دلته زین و شیوه ن گیران بو نالوبه یتی علی عليه السلام به شیوه یه ک که پقو کینه ی زوری
له ده رویناندا ده ورژاند به هوی نه و چیرۆکه هه لبه ستراوو دروئاشکرایانه وه، پاشان جنیودان

^۱ اتعاظ الخنفاء (۳/ ۲۱۷).

^۲ اتعاظ الخنفاء (۳/ ۲۱۷).

^۳ اتعاظ الخنفاء (۳/ ۲۱۷).

^۴ القاضي الفاضل ل ۱۲۷.

^۵ اتعاظ الحنفاء (۳/ ۲۲۵ - ۲۲۶).

^۶ القاضي الفاضل ل ۱۲۷.

به هاوه لآن و خه لیفه کانی راشدین و نه مهویه کان، پاشان نه چونه وه بۆ مالّ بۆ خواردنی
 قهره خه رمان و چهند خواردنیکى تر که بو بۆ نه ریتیک بۆنه وه کانی دواى خویان و له سه رده مى
 نیستادا به عاشورا ناسراوه، دواتر له به یانی رۆژى داهاتوودا سالتیکى نوئى له ژياناندا ده ستنى
 پئ ده کردو چاویان به دواى خه لیفه دا ده گئرا نه ویش خوى نه شارده وه له کۆشکه که یدا له رۆژى
 عاشورادا له چیشتنیگا شدا قاضى القضاة "دادوهرى گه وره" و شایه تحاله کان به جل و به رگى
 تاییه ته وه سواری نه سپه کانیان ده بون و نه رۆشتن بۆ مه زارى حسین و دانه نیشتن و خوینه رانى
 کۆشک و وتاریبژه کانیشیان له گه لدا بوو، پاشان وه زیر ده هات و ده چووه پیشه وهى مه جلیس و
 له م لاو نه ولاشیه وه قاضى و بانگخوازى هه بوون، پاشان قورئان خوینه کان ماوه ماوه
 قورئانیان ده خویندو خه لکه ش هه موو به خشوع وه ده وه ستان هه رکه له خویندنه وه که
 ده بوونه وه شاعیره کان هه لده ستان، که له شاعیرانى ده ره وهى کۆشک بوون، چهند پارچه
 شعریکیان ده خویند وه که به تاییه ت بۆ نه م بۆنه یه ئاماده کرابوو، شیعیره کانیشیان شیوه
 بوو بۆ ئال و به یت، جائه گه ر وه زیر شیعه بوايه ژۆر رۆده چوون نه گه ر سوننه ش بوايه زوو لى
 ده بوونه وه به م شیوه یه بۆ ماوه ی سى کاتریمز ده مانه وه، دواى لى بوونه وه له قورئان
 خویندن و هۆنینه وهى شعر، نیردراوه کانی خه لیفه نه هاتن و بانگیان ده کردن و یه که مین که س
 که ده رۆشت وه زیر بوو به ده سته سپرئى بچووک وه نه چووه وه بۆ مالّ، به لام قاضى القضاة
 بانگخوازو هاوړپکانیان نه رۆشتن بۆ ده رگای زیږى کۆشک و له وئ دیمه نیکیان نه بینى
 که جیاواز بوو له وهى که پیشتر بینیبوو یان، قالى یه گرانبه ها کان پچرابوونه وه هه تا وه کو چهند
 هه سپرئى ساده شوئیان بگریته وه، به پررسى نه و ده رگایه ش دانیشتبوو چاوه پئى
 ده کردن، نه وانیش دانه نیشتن، خه لکى ناودارى ولاتیش له زانایان و سه ریازان له ده ورپه رو
 ته نیشتیانه وه بوون، پاشان دووباره قورئان خوینه کان قورئانیان ده خویندو پاشان شیعر
 ده خویندرايه وه و ئاماده بووان ده ستیان ده کرد به گریان دواتر خوانى خه مگینى راده خراو،
 هه زار قاپ نیسکینه و ترشیات و په نیرو ماشت و هه نگوین و کولیره ی جواو جوړ داده نرا...
 کاتى نیوه رۆش به پررسى ده رگا و به پررسى خانه که ده وه ستان و فه رموویان له خه لک ده کرد
 بۆ نان خواردن، یه که م که سیکیش که ده هاته ژوره وه قاضى پاشان بانگخوازیو
 ده رگا وانه که ش له نزیکیاندا ده ده نیشته له برى وه زیر و هه رکه سیک بیویستایه نه هاته ژوره وه
 دواى نان خواردنیش هه مووان له هۆله که ده رده چوون و، خه لکانیکیش به گریان و هاواره وه

به قاهره‌دا ده‌گه‌ران و باززگانه‌كانيش هه‌تاوه‌كو عه‌سر دووانه‌كانيان داده‌خست پاشان نه‌يانكرده‌وه.^۱ پاش ئه‌م بيدعانه‌ش زيان ده‌گه‌رايه‌وه بۆ دۆخی ئاسایی خۆی، القاضي الفاضل یش به‌شداری له‌م ئاهه‌نگانه‌دا ده‌کرد به‌حوكمی كاره‌كه‌ی و نزیکی له‌ده‌زگای فاطمیه‌وه، به‌لام ئه‌م عاشورایه جیاواز بوو له‌عاشوراکانی تر که میسراییه‌کان له‌سهری راهاتیبوون، چونکه قاضي القضاة و بانگخوازی تیا‌دانه‌بوو، به‌هۆی له‌سهر کار لابرا‌نیابوو، هه‌روه‌ها شیعرخویندنه‌وه و شیوه‌نکردن له‌گه‌ره‌که‌کانی قاهره‌دانه‌ما، چونکه ئه‌م ئاهه‌نگه به‌جۆریکی تریبوو، که ئه‌ویش ئاهه‌نگی پان‌بوو به‌بۆنه‌ی نه‌ه‌یشتنی ئه‌و رسی‌و ره‌سمانه‌وه که میسراییه‌کان بۆ ماوه‌ی دووسه‌د سال ئه‌نجامیان نه‌دا، هه‌روه‌ها ئاهه‌نگی له‌ناوبردنی دانه‌رانی ئه‌و ئاهه‌نگ و مه‌راسیمانه‌و ه‌یما و ئاماژه‌کانی بوو، سه‌لاحه‌دینیش وه‌ك وه‌زیر نه‌چوو بۆ ئه‌و شوینه‌ی که ناوی مه‌زاری حسینی لێ نراوه، به‌لکو چوو بۆ مزگه‌وتی عه‌مری کورپی عاص بۆ نوێژکردن له‌که‌ل کۆمه‌لێك له‌خه‌لکی شام و میسر‌دا دوا‌ی نوێژیش له‌ته‌نیشت القاضي الفاضل وه‌ دانیش بۆ تاوتوێکردنی ئه‌و کارانه‌ی که له‌هه‌فته‌ی پێشودا کو‌دوویانه که تیا‌یدا خه‌لافه‌تی فاطمی هه‌لوه‌شێنرايه‌وه و بانگه‌وازی تیا‌دا بۆ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی کرا، له‌وکاته‌دا سه‌ریازێك به‌په‌له‌ هاته‌ لایان و شتیکی پێوتن و چووه‌ ده‌ره‌وه، سه‌لاحه‌دین و القاضي الفاضل یش به‌شیوه‌یه‌ك سه‌یری یه‌کیان کرد که دڵخۆشی و خۆشحالی پێوه‌دیاربوو، پاشان سه‌لاحه‌دین ده‌م و چاوی گۆراو ووتی: ئه‌گه‌ر بمانزانایه‌ له‌م رۆژه‌دا ده‌مریت- مه‌به‌ستی خه‌لیفه‌ عاضدیو- ناومان له‌وتاری هه‌ینی‌دا لانه‌ده‌برد، القاضي الفاضل یش پێکه‌نی ووتی: قوربان ئه‌گه‌ر بیزانیایه‌ ناوی له‌وتاردا لانا‌به‌ن نه‌ده‌مرد^۲، ئاماده‌بوایش بزه‌یه‌ك گرتنی بۆ ئه‌م سوعبه‌ته‌ی نێوان وه‌زیر سه‌لاحه‌دین و قاضي الفاضل ی نوسه‌رو راوێژکاری که‌دوا لاپه‌ره‌ی میژووی ده‌وله‌تی فاطمی تیا‌دا پێچرایه‌وه، ئه‌وه‌بوو العاضد که‌دوا خه‌لیفه‌بوو له‌م رۆژه‌دا مرد که‌روژی عاشورای سالی ۵۶۷ه‌ك/ ۱۱۷۱ زی‌وو‌اته‌ روژی یادکردنه‌وه‌ی کوژرانی حسین کورپی علی عليه السلام^۳.

۵- القاضي الفاضل و له‌ناوبردنی ده‌وله‌تی فاطمی: میژوونوسی میسری مه‌قریزی ئاماژه به‌روژی القاضي الفاضل ده‌کات له‌و کو‌ده‌تایه‌دا که به‌سه‌ر ده‌وله‌تی فاطمیدا کراو، ئه‌لێ: سه‌لاحه‌دین پشته‌ی ده‌به‌ست به‌ القاضي الفاضل بر له‌ناوبردنی ده‌وله‌تی فاطمی و ئه‌م

^۱ الخطط (۱/ ۴۳۱-۴۳۲-۴۹۰).

^۲ أخبار الدولتين له القاضي الفاضل و له ۱۳۹.

^۳ القاضي الفاضل له ۱۳۹.

کاره‌شی بۆکرا، بۆیه کردی به‌راویژکارو وه‌زیری خۆی^۱. وشه‌ی (پشتی به‌ست) ئاماژه‌یه به‌رۆڵی القاضي الفاضل له‌جێبه‌جێکردنی پلانی له‌ناوبردنی ده‌وله‌تی فاطمیدا، هه‌روه‌ها هه‌لبژاردنی القاضي الفاضل ده‌ستنیشان کردنی وه‌ك وه‌زیر ده‌ربهری نر‌خاندن و پێژانینی سه‌لاحه‌دینه بۆ رۆڵی القاضي الفاضل له‌و پلانه‌ ترسناکه‌دا، هه‌روه‌ها له‌دامه‌زراندنی بته‌ماکانی ده‌وله‌تی ئه‌یوبیدا که‌پێش ئه‌م پلانه‌بوو ئه‌م ده‌ستنیشانکردنه‌ش ئاماژه‌یه‌کی روونه‌ به‌داننانی سه‌لاحه‌دین به‌رۆڵی القاضي الفاضل له‌ له‌ناوبردنی فاطمیه‌کان و گرنگی بۆ پلانه‌کانی سه‌لاحه‌دین له‌ده‌ها ته‌ودا، سه‌لاحه‌دینیش به‌ره‌می هه‌لبژاردنه‌ی القاضي الفاضلی وه‌ك وه‌زیری خۆی هه‌تا وه‌كو مردنی چنه‌وه، بێ گومان کاره‌کانی القاضي الفاضل له‌ئیده‌اری میسریدا له‌سه‌رده‌می ئه‌سه‌ده‌دین شی‌رک‌ودا و نوسینه‌کانی له‌سه‌رده‌می سه‌لاحه‌دیندا ئاماژه‌یه‌که‌ بۆ رۆڵی گرنگی له‌پاڵپشتی کردنی سوننه‌کان له‌میسردا، له‌ریی نه‌خشه‌یه‌کی سوننه‌یه‌شه‌وه هه‌ولێ ده‌دا بۆ له‌ناوبردنی هۆکاره‌کانی به‌ش به‌ش بوونی له‌جیهانی ئیسلامی له‌پێناو پاراستنی میسر له‌هه‌ره‌شه‌ی فره‌نجه‌کان و ئازادکردنی فه‌له‌ستین، ئه‌م هه‌له‌شی له‌گه‌ڵ سه‌لاحه‌دیندا بۆ ره‌خساو به‌خێرای جێبه‌جێ کرد، چونکه‌ ئه‌و سه‌لاحه‌دینی به‌سه‌رکرده‌یه‌کی به‌توانا ده‌بینی که‌توانای رزگارکردنی میسری هه‌یه‌ له‌مه‌ترسی فره‌نجه‌کان و ئه‌شتوانی شتی زۆر پێشکه‌ش به‌ئومه‌ته‌که‌ی بکات، بۆیه هه‌موو توانا فراوانه‌کانی خسته‌ به‌رده‌م سه‌لاحه‌دین له‌زانیاری و ئه‌زمون و ئیده‌اره‌ و ئه‌ده‌بو و شیعر، به‌یارمه‌تی و هاوکاری ئه‌ویش جۆریک له‌سه‌قامگیری ناوخۆیی بۆ میسر ده‌سته‌به‌رکرد دوا‌ی ئه‌و هه‌مووه‌ نه‌هامه‌تی و مه‌ینه‌تییه‌ی که‌توشی گه‌له‌که‌ی بوو سه‌لاحه‌دینیش ده‌رکی به‌وه‌کرد که‌ القاضي الفاضل مرقۆفیکێ گه‌وره‌یه‌ له‌رووی عه‌قڵ و زانسته‌ و پله‌وپایه‌وه‌ و ئه‌توانی بیگه‌یه‌نێته‌ ئاماژه‌کانی له‌میسردا به‌هۆی توانا فراوانه‌کانیه‌وه، یه‌م شیوه‌یه‌ ئه‌م دوو پیاوه‌ ده‌ستیان نایه‌ ناو ده‌ستی یه‌کتر بۆ به‌ده‌پێنانی ئامانجیکێ گه‌وره‌ که‌هه‌ریه‌که‌ یان له‌بهری خۆیدا کاری بۆ جێبه‌جێکردنی ده‌کرد^۲. به‌پاستی القاضي الفاضل سیاسه‌ته‌دارو پیاویکی گه‌وره‌ی ده‌وله‌ت بوو که‌واقیعه‌تی سیاسی و زیره‌کی و نه‌رمی نواندنی له‌گه‌ڵ ئامانجیکێ گه‌وره‌ی و که‌خۆی بۆته‌رخان کردبوو کۆکردبوویه‌وه‌ و ماوه‌یه‌کی دورودێژ دانی به‌خۆیدا گرت بۆ به‌ده‌پێنانی و بپوای وابوو که‌ریگه‌ی ئیسلام بریتیه‌یه‌ له‌ریبازی ئه‌هلی سوننه‌ته‌وه‌ر

^۱ الخطط (۲/۲۶۶).

^۲ القاضي الفاضل ۱۴۱.

رنگه یه کی تر به ره و ناگۆکی و لاوازکردنی بیروباوه رو توانا کانمان نه بات هه میشه ش خاکی
 فه له ستینیش هه میشه له یاد بوو، بۆیه کاتێ هه لیکی بۆ په خسا بۆ گێرانه وهی و دلتیابوو
 له راستگویی سه لاهه دین له جیهادکردن له پێناویدا، ئیراده و لیبرانی به هیزبوو نه گهر چی
 هه لێژاردنی گه یاندیه پله یه کی بالاو پله ی وه زیری پێ درا له ده وه له تی سه لاهه دینداو بووه
 که سی دووهم به مه ش گه شته نه و ناسته ی که هه موو که سیکی سیاسی به ئاواتیه وه یه تی
 له به دیهێنانی ئامانجه کانی و سه رکه وتن له دۆزه که یدا، به به شداری کردنی بۆ پلان دانان و
 کارکردندا نه مه ش شایه تی به هره ی زۆرو زیره کی که م وینه ی بۆده دا.^۱

ههروه ها القاضی الفاضل وته بیژری ره سمی سه لاهه دین بوو له ده ره وه ی ناوه وه ری ولاتدا،
 به پێی قسه ی ئیبن کثیریش له مال و مندالی خو شه ویستربوو به لایه وه^۲، سولتانیش هه میشه ئاماژه ی
 به چاکه و لیها تووی ده کردو^۳. نه یوت: وانه زانن من نه م ولاته م به شمشیره کانی ئیوه کردۆته مولکی
 خۆم، به لکو به پێنوسی الفاضل بوو^۴ ههروه ها القاضی الفاضل پله و پایه کی به رزی هه بوو
 له ده وه له تداو ده ستی راستی سه لاهه دین بووه، چونکه وه زیرو راویژکاری بوو هیچ فره مانیه کی به یی
 راویژو ته کبیری نه و نه ده کرد^۵، ههروه ها نه م زانا خوا ویسته چه ند وانه یه کی گرنگمان فیژده کات
 له وانه: دانه بران له کاروباری خه لکو کاری کۆمه لایه تی و حکومی و سوربوون له سه ره ده سخستنی
 نه زموون و گرنگی ده رکه وتن و تاییه ته مندی له نه نجامدانی کاره کاندای ده ستگرتن به ریازی نه هلی
 سوننه ت و هاوکاری کردن له گه ل براکانیدا له بواری بیروباوه ری دروست و خسته نه گه ری وزه و
 تواناکان بۆ خزمه تی پرۆژه ی سوننی، ههروه ها نمونه ی سه رکرده ی سوننی و پلانی عه مه لی
 پیشکه ش به سه لاهه دین کردو که مه رخه می نه کرد له ده ره برینی راو راویژو نه زموون بۆی، ههروه ک
 ژبانی نه م پیاوه خویندنگه یه که بۆ تیگه یشتن له مه به سه ته کانی شه ریعه ت و تیگه یشتن
 له به رژه وه ندی و زیانه کان (مصالحو مفاسد) و بنیاتنانی ده وه له ت و له ناوچوونی، ههروه ها له و بیریارو
 موفتیه گه وه ری ده وه له تی سه لاهه دینه وه فیژری گرنگی مامه له کردنی دادگه رانه ده بین له گه ل خه لکی
 ساده ی شیهه دا له گه ل ویستنی خێرو خو ش بۆیان و خوین نه پشتنیان و سوربوون له سه ره

^۱ القاضی الفاضل ل ۱۵۷.

^۲ القاضی الفاضل ل ۱۵۹.

^۳ البدایة والنهاية له دور الفقهاء والعلماء ل ۱۳۲.

^۴ النجوم الزاهرة (۱۵۷/۶).

^۵ الخطط (۳۶۶/۲) دور الفقهاء والعلماء ل ۱۳۲.

فیرکردنیان و چونکه به کارهینانی هیز به رامبر به پیلانگیژان و گروپه چه کداره یاخییه کان و نه و که سانه ده بیت که جگه له هیز هیچ شتیکی تر سهدی نییه له گه لیاندا.

۶- القاضي الفاضل جیهاد و تیکوشان: القاضي الفاضل هاوریه تی سه لاهه دینی کرد له هه مو غه زاکانیدا له ولاتی شام، پاشان له میسرده مایه وه بۆ سه ره رشتنی کردنی ئیداری دارایی و کاری ده کرد بۆ پر چه ککردنی سوپاو ناماده کردنی گه شتی گه ل، پاش نه وه ش گه پایه وه بۆ ولاتی شام و له لای سه لاهه دین مایه وه هه تا وه کو دوا نه خو ش و کۆچی دوا ی له گه ل قاضي ئین شه داد له سالی ۵۸۹هـ / ۱۱۹۳ز^۱ هه روه ها چه ند هه لو یستیکی به کلاکه ره وه ی القاضي الفاضل هه بوون که پله و پایه و گرنگیان له ده وه لاتی سه لاهه دیندا دوپات ده کرده وه، نه وه بوو کاتی سولتان سه لاهه دین له مرچ الصفر دا بوو له ولاتی شام له سالی ۵۷۱هـ / ۱۱۷۶ز دا خاچه رسته کان داوای ناگره ستیان لیکرد نه ویش به ناچاری رازی بوو، چونکه نه و سالا له شامدا نه هاتی بوو پاشان سوپاکه ی به هاوریه تی القاضي الفاضل نارد بۆ میسر هه تا وه کو نه ندامانی سوپاکه ی پشویه ک به دن و ترسیشی هه بوو له وه ی که له میسرده باری نه منی تیک بجیت له و ماوه یه دا که نه و له و ی نییه، بۆیه ناردنی نه م سوپایه ی له گه ل القاضي الفاضل دا نه و په ری لیزانین و ناماده سازی بوو هه تا وه کو پارێزگاری له نا سایشی ناوچه که بکات^۲. له گه ل نه وه شدا هه میشه القاضي الفاضل هاوریه سولتان بوو له جیهاد و تیکوشاندا، نه وه ش که نه مه دووپات نه کاته وه نه و نامه یه یه که ناردی بۆ سولتان سه لاهه دین و تیایدا پۆزشی بۆ ده هینایه وه که ناتوانی له جیهاد کردندا دژ به خاچه رسته کان له علی حارم له سالی ۵۷۳هـ / ۱۱۷۷ز دا به شداریت، چونکه نه یه و ی به شداری حه ج بکات/ ئین واصل نه ئی : القاضي الفاضل له میسرده مایه وه به نییه تی حه جکردن له سالی داهاتودا و نامه یه کی گه شت به ده ستی سولتان که تیایدا هاتبوو: سه باره ت به نیگه رانی گه وره مان له و کاتانه ی که به تاله تیایدا له وفه ریزه یه ی که له پیتا ویدا له مال ده رچوو و په یدا بوونی به ربه ستی بی کۆتا نه وه گه وره مان نییه تی خو ی بۆ حساب ده کریت، چونکه خوای گه وره زانا و به ناگایه له به نده کانی و پرسیار له به ر ناکات ده رباره ی ته وای کاره که ی، نه گه ر له توانا و ده سه لاتیدا نه بیت، به لکو پرسیار ده رباره ی نییه تی ده کات یان لپرسینه وه ی به پیی توانای خاوه نه که که یه تی به سه ر نه و کرده ودا جانه گه ر گه وره مان هۆکاره کانی جیهاد بگریته به ر

^۱ وفیات الاعیان (۲۰۳/۷-۲۰۲).

^۲ الکامل فی التاریخ (۷۹/۱۰).

ناماده سازی بۆ بکات ئه وه له تهعهتو په رستشی خوادادایه و پاداشتیش به پتی ماندووبونه، هه جیش بۆیه به گه وه زانراوه له بهر ئه وه و لۆ ماندووبونه ی که بۆی ده دریت، جا ئه گه ر که وه مان له چه ند رۆژیکدا هه موو شوینه کانی ئازاد بکرایه و مه سه له ی نێوان هاوه لگه ران و موسلمانانی یه کلا بکرایه ته وه ئه وه جیهاد پتویستی نه ده ماو چاره پوانی و مانه وه له سه نگه ره کاندایه هه چ پاداشتیک ی نه ده بوو^۱.

۷- القاضي الفاضل وهك ئه ديبیک: القاضي الفاضل له سه رده می خۆیدا وهك ئه ديبیش ناسرابوو، قوتابخانه یه کی په خشانیش به ناوی القاضي الفاضل وه ناسرابوو که توانی یادی له نێوان ئه ديبانی زیندوو راگریت و وهك ئیداره یه کی به تواناش ئیداره که ی خستبوویه ریزی وه زیره هه لکه وتوو که کان و وهك مروفیکیش ژیا نی ته رخا ن کړدبوو بۆ خزمه تی ئه وه که لانه ی که مامه له ی له گه لدا ده کړدن بۆ جیهاد کړدن له پیتا و رزگار کړدن ئه وه ناوچه ئیسلامیانه ی که گه لانی رۆژناوایی به زۆر داگیران کړدبوو له راستیدا توانای به باشی چه ند رۆژیک ببینیت، ته نانه ت میوونوسان به نمونه ی مروفی نمونه یان زانیوه له سه رده می خۆیدا و زۆر که س سه رسامن له شیوازی نویسی القاضي الفاضل هه رچه نده تیگه یشتنی به لایانه وه ئاسان نییه، ئه مه ش به لگه یه له سه ر رۆشن بیریه کی فراوان و شاره زایه کی ورد له ئه ده ب و فه رموده و فیه و زانسته کانی ترو تیگه یشتنی قولی بۆ قورئان، چونکه القاضي الفاضل گه وه ترین کتیبخانه ی هه بووه له سه رده می خۆیدا، که میژوونوسان به بالایدا هه لده دن و ستایشی ناوه رۆکی ده که ن، هه روه ها باسی ئه وه ده که ن که سه د هه زار کتیبی تیا بووه، جا ئه گه ر ئه مه واییت ئیتر چۆن دارشتنی به لاواز وه سف ده کړیت، هه روه ها ئه م پیاوه ته نها ئیداری و سیاسی نه بووه، به لکو مامۆستایه کی گه وره ش بوو له مامۆستا کانی سه رده می خۆی، ماوه ی خانه نشینی خۆشی به وانه وتنه وه و رۆشن بیر کړدن نه وه کان به سه ر ده برد، شیوازی ده برپینی القاضي یش شیوازی سییییه می ده برپینه که تاییه ته به زمانی عه ره بییه وه له پال دوو شیوازه باوه که ی تردا که ئه وانیش شیعو په خشان ی مرسل- ره ها ن، دیاره ده برپینی ئه ده بی عه ره بی سی نمونه ی هه یه: یه که م و کۆنترینان ئه و نمونه شیعییه که سه ره تاکه ی ئه گه ریته وه بۆ شیعی نه فامی (جاهلی) و تائه مپۆش درێژ ده بیته وه، شیوازی دوو میان شیوازی په خشان ی ره ها (النثر المرسل) که بریتییه له و شیوازه ی که کتیبه کانی میژوو فه لسه فه و فقه و ئوسول و ته فسیر و زانسته کانی تری پی نوسراوه که ئه قلی عه ره بی و ئیسلامی دایه پینابون، شیوازی

^۱ مفرج الکروب (۶۸/۲) القاضي الفاضل ل ۳۴۹.

سټیپه میښ بریتیه له شپږوازی په خشانى هونړى لږ بواره شدا ښه دى مه قلماتو ښه دى نامه کان (الرسائل) که نه گړتیه وې بڼه سهره تاي گړپاني ښه دى په خشان که له عبدالحميد الکاتبدا خوى د بېنښتیه وې نه شپږوازه ش له سهرده مى القاضي الفاضل و هاورپکاند او خه لکى سهرده ميدا بابو، شپږوازی په سهند کړاوبو و نه هر له لايه نى ره وانبږتیه وې، به لکو له لايه نى کارىگريشيه وې، ښه و نامانه ش که القاضي الفاضل و هاورپکاني نوسيان چه ند رونکرده وې به يانتيکى سياسى و کومه لايه تى و چه ند مه قاميک بوون که ماناي جزوا جزريان له خنده گرت^۱، ښه دى که هېچ گومانتيک له سهر نه نام و نوسينانه ناهيکلت له پووى شپږوازو دهرپړنى زمانه وانبږتیه وې ښه و نامازانه يه که کړاوه بڼه ښه دى دانانى و پند و تهى به نرځ و فه مړوده پيروزو تيکه لکيش کردنى قورشانى پيروز، سهرپارى ښه و وينا نهى که به کاريان دىنى بڼه دهرچون له گه ل رووداوه کاند^۲.

۸- بانگه وازکردنى بڼه پاراستنى يه کيتى دواى کوچى دوايى سلاحه دين: القاضي الفاضل توانى

پاريزگارى له که سايه تى مه عنوى خوى بکات پاش کوچى دوايى سلاحه دين، هرچه نده هه لپه ي نه ده کړدو دلگرم نه بو بڼه ده ستيوه ردان له کاروباره کاني ده وله تدا، به لکو داپراني له سياسه ت و گوشه گيرى و ترخان کردنى ساله کاني داهاتو ته مه نى بڼه خوښدنگى الفاضلى ي هه لېژارد بڼه گومان وازمينانيشى له سياسه ت له ماوه يه دا بڼه چه ند هوارکيک نه گړتیه وې له وانه: به کوچى دوايى سلاحه دين ښه و پياوهى له ده ست چو که هه موو هيو او ناواته کاني پتوه به ستبوو له سهرده ميدا گه شته پله و پايه يه کى بالا که خه لکى تر خه ویشى پتوه نه ده بينى هه روه که به شتيکى زوى ژيانى ترخان کرد بڼه ناموزگارى و رښمونى کردنى به وپه رى دلسوزى و خوشه ويستيه وې به پاده يه که نه يده توانى له ژيانيدا لى داپريت نيت نه بڼه دواى مهرگو له ده ستداني سلاحه دين و ناوميدبوونى له ژيان چون بتوانيت؟ وه که له هه ندې نامه شيدا نامازى پى ددات ناواتى شادبوونه به ديدارى سلاحه دين له روى دواييدا له باره يه وې نه لى: په يمانان نه داوه به دوونيا له سهر ښه دى که هه تاهه تايه تاييدا بژين يان مهرگ سهردانمان نه کات هرچه نده دواش بکه ویت، خوشه ويستان به جيمان ديلن نه گه ر بيريشيان بکه وين ښه و روزگارو زه مانه ښه و قوناغانه که ده مانگه يه ن پتيان و هه ناسه کانيش هه نگاوه کانمان که نزیکمان ده که نه وې ليان تيمه هه موو روتک به ره و روويان

^۱ القاضي الفاضل ل ۲۴۹، ۳۵۰.

^۲ القاضي الفاضل ل ۳۵۰.

ههنگاو دهنن ئیتر چۆن دلته نگیمان کهم نابیتته وه له کاتیکدا که روژانه ئه و ماوه ی نیتوانمان کهم ده بیتته وه^۱، کاتێ هاورپیکانی ده بین یادی ده کرده وه و ئه گهر خه لکی به ده وری خۆیدا ببینیایه وینه ی ئه و دهاته پێش چاو، له یه کێک له نامه کانیشیدا بۆ عماد الدین ئه لێ: روژه خوشه کانیش واده یه کی هه بوو که کۆبوونه وه بوو له گه ل سه لاهه دیندا، شه و ی بینینی شه و ی قه دربوو کاتێ ئه و ده ژیاو ژیاو خوشبوو، کاتێ مردیش مردن خوش بوو، جانه گهر که سیك دوو شتی دژ به یه کی به هۆیه وه خوش بیت و دوو قوناغیش خوش بکات له کاتیکدا که ژیاو هه ر به یه کیانه وه خوشه ئه وه دلله کان ناهه قیان نییه ئه گهر خورپه یان پیا بیت و چاوه کانیش هه قیانه فرمیتسک بباریتن^۲، هه روه ک دوا ی کۆچی دوا ی سه لاهه دین القاضی الفاضل وه کو بزۆینه ری سیاسی نه مایه وه، چونکه ده ولته دابهش بوو و ئه و کارهش که پێی هه لده ستا له سه رده می سه لاهه دیندا دابهش بوو به سه ر چه ند که سیکدا، که له نیتوانیادا که سانیك هه بوون که ئه و لێیان رازی نه بوو، وه ک صفی الدین کوپی شوکر وه زیری الملك العادل ضیاء الدین وقزیری الملك الأفضل که هه ر له سه ره تا هه ولێ دا هه تاوه کو له هاورپییانی و له باوک و راویژکارانی دور بخاته وه، هه روه ها القاضی الفاضلیش له وه تیگه یشته که کۆچی دوا ی سه لاهه دین کۆتایی رێگه یه بۆ ئه و له هه ندێ له نامه برایانه کانیدا "الرسائل الاخوانیه" هه ست و نه ستی خۆی ده ربیری که له یه کێکیاندا ده لێ: من بیزاریبوم له ژیاو، چونکه دوا ی ئه وه ی وه ک چاو خزمه تم ده کرد و وه ک پوشم لێهات و ته مه نیش ناخۆشی زۆربوو، به لام له هه مووی ناخۆشتر ئه وه بوو که له کۆتایی پشتیوانی دا بوو له کاتیکدا که هیزو توانامان به ره و لاوازی ده چوو^۳.

ئه شتوانین بڵێن به کۆچی دوا ی سه لاهه دین خه ونیکی گه وریه ی القاضی الفاضل له بارچوو، که به شیکێ زۆری ته مه نی و ژیاو بۆ ته رخان کردبوو، ئه وهش به دابهشکردنی ئه و ولاته ی که ماوه یه کی زۆر هه ولێ یه کخستنی و به هیزکردنی دا له نیتوان کوره کانی سه لاهه دیندا که که و تنه کی پرکێ کردن له سه ری و خۆپه رستانه له سه ری ده جه نگان و دوژمنی خۆ مه لاس داوی سه رسنوریان له بیر کردبوو، ئه وه بوو قاضی الفاضلیش بانگه یشتی ده کردن بۆ هاورپه یمانیتی و هه ولێ لیک نزیک کردنه وه یانی ده داو هیچ بۆنه یه کی نه هیشته وه که تیایدا پتویستی یه کخستی ریزه کانیان بیر نه خاته وه، بۆیه هه ستا به نویسنی نامه یه کی سه ره خۆشی که تیایدا هاتبوو: واده رنه که وێ ئه گهر

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۳۴۴.

^۲ الکتاب الروضتین له القاضی الفاضل ل ۳۴۶.

^۳ القاضی الفاضل ل ۳۴۶.

ئۆيۈە رېك بىكەون ئەوۋە تەنھا كەسايەتۈ بەپېزى ئەوتان لەدەست داوۋە، بەلام ئەگەر وانەكەن ئەوۋە نەھامەتییەكانى داھاتوۋ لەكۆچى دواى باوكتان گەرەتر دەبنو ئەوۋەش گەرەترىن نەھامەتییە^۱.

ھەرۋەھا القاضى الفاضل ھەستا بەبېنىنى رۆلى ناوېژىوان بۆ سولھكردن لەنىوان العزیز عثمان كورى صلاح الدينى پاشاى مىسرو الافضل ى كورى صلاح الدين پاشاى شام^۲. ھەرۋەك كارى دەكرد بۆ يارمەتيدانى العادل أبى بكرى برأى صلاح الدين بەتەمەنترىن خزمى سەلاحەدینو بەئەزمونترىنيان ھەتاوۋەكو ھەلوپىستى سەرەبەرزانە و خۇپاگرانە بنویئى دژ بەھەرەشەى خاچپەرستەكان ئەوۋەبوۋ لەنامەيەكدا لەسالى ۵۳۹ھ/ ۱۱۹۶ز دا بۆى نووسى: ئەوۋەى كەپېشھاتوۋە لەگەشتنى دوزمنى نەفرەت لېكراو بۆ نزيك بەيروت مەترسپيەكە بۆ ولات كەئافرەتى شىردەر لەھۆش خۆى دەبانو تەنگانەيەكە كەھزەرەكان توشى تەنگانە ئەكا، ئىسلامى ئەمړۆ پېتيەكى جېگېرى ھەيە ئەگەر بخلېسكى و ھەموو شتېكتان لەدەست دەچى و ئەگەر جېگېرىشېبى ئەوۋە سەرکەوتن مسۆگەرەو ئەو پېتەش پېى العادليە يە ھىمەتېش ھىمەتى پېشپىنەيى شمشىربازانە، جا بۆ خواو لەبەر خوا دامەزراوينو شوپن بەدوژمنتان لېژىكەنو لەبەر خوا شەو نخونى بكيشن، چونكە ئەم شەو شەوى خەونپى، گوئ بەقسەى ئەم و ئەم دەن و باسى ھەلەى ئەم و ئەم و كۆى ھاتوۋەو كۆى نەھاتوۋە مەكەن، بەلكو بزانت كەئۆۋە ھەموو ئىسلامنو بى باوەرانىش بەھەمويانەوۋە ھاتوۋن، ھەريەك لەئۆۋە سېبەرى خوان جانەگەر خۆ راگېن ئەو سېبەرى خوا ھەرگېز ناسرپتەوۋە ئارامبگرن، چونكە خوا پىشتىوانى ئارامگرانە، ئەمە تەنھا پەلە ھەورېكە و تېپەر دەبى و شەوئىكە و رۆژى بەسەردادى و بازىرگانپىيەكە و قازانچ دەكات^۳، بەلام پاش ئەوۋە بېنى چەند شارېكى تر كەوتە دەست فرەنجەكانەوۋە بۆيە ھەناسەى ھەل دەكېشا بۆ ھەلوۋەشانەوۋەى ئەو يەكېتپىيەى كەسەلاحەدین بنىاتى نا، ئەمەش القاضى الفاضلى كۆشەگېرتكردو ئەو نەخۇشيانەش كەكەلەكەبۇبۇون بەسەريەوۋە ھۆكارېك بوۋ بۆ دورخستەنەوۋەى لەبارودۇخى سياسى، چونكە جەستەى لاوازو پېر نەخۇشى بوۋ، ئەمەش وايدەكرد كەلەھەندى غەزادا دوابكەوئەت لەسەردەمى سەلاحەدېندا، لەنامەكانىشدا ئامازەى زۆر ھەن بۆ نەخۇشى و لاوازى كەپاش وەفاتى سەلاحەدین زياترېوون^۴، لەنامەيەكېشدا بۆ عىمادى ئەسفەھانى ھاورپى ئەلئى: گەرەمان ئەزانئى كەسى بچوك حالى چۆنە ئەگەر گەرەكەى لەدەست بىدات، ھەرۋەھا لاوازو كەم توانا ئەگەر بانگېكرېت بۆ

^۱ ھەمان سەرچاۋە ل ۳۴۷.

^۲ ھەمان سەرچاۋە ل ۳۴۷.

^۳ الكتاب الروضتين له القاضى الفاضل ل ۳۴۶.

^۴ القاضى الفاضل ل ۳۴۶.

تیکۆشان ئەللى دىيام نەناسىيۈ ھەتاۋەكو ئەم رۆژانە، ھەرگىز ئاللى مەن بووم بى دەسەلاتىم بۆ كاتى مەرگ دانابو، مەن چاۋەرېم دەكرد لەشەودا بەخەوتوۋىي بمرم يان لەجىگا شدا بەسەرسامىيەو^۱. ھەرودەھا لەنامەيەكى تردا ۋەسفى بارى جەستەي خۆي بۆ دەكات ۋەئەللى: ئەم نامەيەم لەكاتىكدا نووسى كەقاچم توۋشى چەند لوۋيەك بوۋە ۋەلەپى كەوتوۋوم زەردوۋ رەش ھەلگەراوم، ھېچ شوئىنكىم باش نىيە جگە لەنەخۆشەيەكەم ۋەكاتى بەتەنىام ھاۋار يەسەر شەيتاندا دەكەم^۲. ھەرودەھا لەنامەيەكى تردا بۆي ئەللى: سەيارەت بەبارى جەستەم ئەو ھەر مەپرسە جومگەكانم بى ھىزو دانەكانم لەقو ۋەلوق بوۋو ۋەلوى قاچەكانىشم ئاگرى بەرداۋەتە گيانم، شتىكىشم بۆ زيادبوۋە كەۋەك كەم بوۋەنەو ۋايە ئەۋىش ئەو گۆچانەيەكە سىبەرى ھاتۆتە پال سىبەرم^۳.

ھەرودەھا ۋەسفى ئازارەكانى دەكات لەكۆتايى ژياندا بۆ عماد الدين ۋەئەللى: ھەلسوكەۋتى ھەرزەكارانىش ئاگرىكى ھەلگىرساۋە، پىم ۋايە ئارامگرتن لەسەر نەخۆشەيەكە زۆر خۆشترە لەمامەلەكردن لەگەل ئەۋاندا، بۆيە برسېم ئەبىت ۋەداۋى خواردن ئاكەم تىنوم ئەبىت ۋەداۋى ئاۋ ئاكەم، دەستم پانەخەم ۋەئەللىم بەسەرىدا بېۋق ۋەقاچم درىژ ئەكەم ۋەئەللىم رايكىشن^۴.

۹- كۆچى دۋاى القاضى الفاضل: دۋاى ئەم ھەموۋە ئازارە جەستەي ۋەمەنەۋيانە لەشەشەمى رەببىيە يەكەمى سالى ۵۶۹ك/ ۱۱۹۹زدا كۆچى دۋاى كرد، عمادى ئەسفەھانى دەربارەي رووداۋەكانى ئەم سالى ئەللىت: نەھامەتى گەۋرە ۋەبەللى مەزن ۋەكۆستى پىياۋ چاكان لەم سالى دابو ۋەۋىش بەكۆچى دۋاى القاضى الفاضل بۆ زىدى مانەۋى ھەتاھەتايى لەمالەكەيدا لەقاھرە، ھەرودەھا باسى ئەو دەكات كەشەۋى پىش مردنى لەخوئىندىنكاكەيدا كارى كىردوۋە لەگەل زانا ئىبن سلامدا دانىشتوۋە باسى چەند شتىكىيان كىردوۋە، ئەۋشەۋەش لەشەۋەكانى تر ۋەخۆشترە گەشتىبوۋ، باس ۋەقسەكانىيان خۆش بوۋ دانىشتەكەيان درىژەي كىش ۋەپاشان بەلەش ساغى ۋەزمان پاراۋىيەۋە بەرەۋ مالەكەي بەرەي كەۋت ۋەبەخزمەتگوزارەكەي ۋەت: گەرمادەكەم بۆ ئامادەبەكە ۋەپاش خەۋتنىشم دامپۆشە ئەۋەبوۋ لەبەرە بەياندا ھاتە لاي بۆ ئاگادار كىردنەۋەي، بەلام ئەۋ دەنگى خزمەتگوزارەكەي نەبىستوۋ ئەۋىش نەيدەزانى كەمەرگ لەقسەي خستوۋە شتىنى لەكەۋسەر بى پىۋىستى كىردوۋە

^۱ القاضى الفاضل ل ۳۴۷.

^۲ ھەمان سەرچاۋە ل ۳۴۷.

^۳ ھەمان سەرچاۋە ل ۳۴۷.

^۴ ھەمان سەرچاۋە ل ۳۴۷.

^۵ الكتاب الروضتين له القاضى الفاضل ل ۳۴۷.

له شتنی دنیا کاتی باوکی هاته لای بینی بی دهنگو رووه، زانی که وادهی مهرگی هاتوه بویه نهو رۆژه تا نیواره به دهنگیکی نزم دهینالاند، دهیزانی که نهو فهرمانی پهروهردگاری جیبه جیکردوه پاشان به دلخوشیه وه کۆچی دواپی کرد^۱. عماد الدینی نه سفه هانیش بهم جۆره باسی کۆچی دواپی دهکات: به شه هیدبون و سه ره برزی کۆچی دواپی کردو خواپی که وردهش وه سییه ته که ی به دی هیناو له وه شدا چاوی له سهروه ری هه مووان کرد، له بهر نه وهی که هیچ کاریکی چاک نه مابوو که له ژياندا نه نجامی نه دات و مژده ی به هه شت نه ما کاری بۆ نه کات و هه مووان قه رزاری چاکه کانی بوون، وه قفه کانیشی بۆ کاری خیر له ژماره نه ده هاتن به تایبه تی نهو وه قفانه ی که بۆ رزگارکردنی دیلی موسلمانان و یارمه تیدانی زانستخو زانی شافعی و مالیکی مه زه ب له خویندنگه که یدا دابینی کردبوو، هه روه ها هاوکاری هه تیوان بوو بهو خیروبیتره ی که رۆژانه به سه ریدا ده رژاندن، بهم شیوه یه ژيانی دووه می له رۆژی دوایدا بۆخوی مسوگه رکردو، سولتانیش ره حمه تی خواپی لیبت مه به سستی سه لاهه دینه یه کیک بوو له شاکاره کانی نهو و پایه و کۆله که ی ده وله ته ی که نازادکردنی هه ریمه کانیش ده ره نجامی راکانی نهو بوون^۲.

دووهم: الحافظ السلفی:

الحافظ أبو طاهر أحمدی کوری محمدی کوری أحمدی محمدی سیله فی نه سفه هانی^۳ یه کیک لهو زانایانه ی رۆژه لات که کۆچیان کرد بۆ میسرو له نه سکه نده ریه دا نیشته جیبوون و خواپی که وره خه لکیکی زۆری لی سوودمه ندکرد له بلۆکردنه وه ی مه زه بی سوننه دا.

۱- **هاتنی بۆ نه سکه نده ریه**: سیله فی له سالی ۵۱۱ هه هاته نه سکه نده ریه و له و کاته شدا ته مه نی سی و شه ش سال بوو، نه زمونی باشی هه بوو و توانی زانستی زۆر ده ست خوی بخت، له بواری پیگه یشته وی هزر و پسپۆپی له بواری زانستی فه رموده دا گه شته ئاستی زانا پسپۆره کان، چونکه نهو ولاتی زۆر گه رابوو و توانیوی به خزمه ت زانای زۆر بگات و زانا گه وره کانی بواری فه رموده ی بینیبوو له بهر ده ستیاندا شاره زاییه کی باشی له زانستی (الروایة) گێرانه وه ی فه رموده و بنه ماکانی فه رموده و زانسته کانیدا په یدا بکات، له کتێبه کانیشیاندا شتی جوان و به سوودی هه لده بژاردو به خه تی خوشی چه ند به شیکی زۆری

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۳۴۷.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۳۴۸.

^۳ وفیات الاعیان (۲۲۵/۱) الحافظ أبو طاهر السلفی ل ۱۶.

نوسیه وه^۱. ههروهه هاشاره زای و نه زمونیکی باشی هه بوو له نوسین و دانانی کتیبدا، چونکه پیشتر هه رهه نگیکی بۆ شیخه کانی له نه سفه هان دانابوو هه رهه نگیکی تریشی بۆ شیخه کانی له به غدادا نویسیبوو^۲، ههروهه هاشاره زاییه کی باسی وتنه وهی هه رموده و فیژکردنی هه بوو، چونکه نه و کاره ی پیشتر له نه سفه هاندا کردبوو له سالی ۴۹۲ک، ههروهه ها له کاتی نیشته جی بوونیدا له دیمه شق سه رقائی وانه وتنه وه بوو له سالی ۵۰۹ بۆ ۵۱۱ک ها بیگومان رۆشنبیری سیله فی له کاتی هاتنیدا ته نها له بواری هه رموده دا کورت نه بو بویه وه، به لکو زاناو فه قیه بوو له مه زه بی نیمامی شافعی داو فیهی له خویندنگه ی نیزامی به غدادا خویندبوو له سه ر دهستی نه لکیا نه له ره رراسی و فخر الاسلام نه لشاشی و یوسف کوپی عه لی زنجانی، ههروهه ها سیلفی به باشی زانستی خویندنه وه کانی قورانی (قراءات) ی ده زانی و شاره زابوو له پیت و شیوازه کانی و له سه ر دهستی زانایانی به ناویانگ نه و زامسته ی خویندبوو^۳. الذهبی نه لی: له خه تی الحافظ عبدالغنی المقدسی یه وه (خطوط المشاریخ) سیله فیم له زانستی قراءات دا نقل کردوه به پیتی خویندنه وهی عاصم^۴ له سه ر دهستی اُبی سعد المطر ز خویندویتی، رِیوایه تی حمزه شی^۵ الکساء نیشی بۆ علی محمدی کوپی نصر القصار و رِیوایه تی قانونیشی له نصری کوپی محمدی شیرازییه وه وه رگرتووه^۶ و رِیوایه تی قونیلش^۷ له عبداللهی کوپی أحمد الخرقی و لای هه ندی زانی تریش له سالی ۴۹۱دا خویندویتی، جگه شاره زایی سیلفی له هه رموده و فقهو زانستی خویندنه وه کانی قورئان پیش نیشته جی بوونی له نه سکه نده ریهدا، شاره زاش بوو له نه ده ب و زمانی عه ره بی، نه مانه شی کاتی خویندبوو که له به غدابوو له سه ر دهستی زانی زمانه وانی به ناویانگ زه که ریای کوپی یحیی ی کوپی عه لی ته بریزی شیخ ی نه ده ب له خویندنگه ی نظامیه دا، ههروهه ها شاعیریک بوو شعری ده نووسی و چیژی لیده بردوو هه زی له بیستنی ده کردو مه جلیس و دانیشته کانی که بۆ فیژخووانی هه رموده سازی ده دا به چه ند درِیژه شیعیک کۆتایی پیده هینا که دانایی و ئاموژگاری

^۱ سیر أعلام النبلاء له الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۱۶۷.

^۲ أبو طاهر السلفي ل ۹۶.

^۳ أبو طاهر السلفي ل ۹۷.

^۴ نه بویه کری کوپی عاصم کوپی اُبی النجود له سالی ۱۲۷ ک و فیات الاعیان (۲/ ۲۲۴).

^۵ حمزه ی کوپی حه بیبی کوپی عماره ناسراو به زیات.

^۶ عیسی ی کوپی وردان زه رقی که نازناوی قانونی لی نرابوو قورئان خوینی مه دینه.

^۷ قونیلی عه بدوو لره حمانی کوپی خالیدی مه ککی، به رپرسی پۆلیس بوو له مه که ده دا.

لەخۆگرتبوو^۱، سیلەفی ئەسكەندەریە و خەلگەكەى خۆش دەویست، چونكە ئەوان ریزیان لیگرتبوو ئەویش بەشویئینکی گونجاوی زانی بۆ نیشتهجیپوون، چونكە ئەیتوانی لەهەمان كاتدا سودبەخش و سومەندیش بێت بۆیە بەشیۆهیهکی كاتی دەستبەرداری بیژۆكەى چوون بۆ ئەندەلوس بوو ئەسكەندەریەى كرده شوینی نیشتهجیپوونی خۆی ئەم بپارەشى بۆ چەن ھۆكارێك ئەگەرایەو وە سەرباری ریزو خۆشەویستی خەلگی ئەسكەندەریە بۆی، لەو ھۆكارانەش:

● ھەلگەوتەى جوگرافى ئەسكەندەریە كە ئەكەوێتە ناوەندى ولاتی جیھانى ئیسلامى بەتایبەت نێوان حىجاز لەرۆژھەلاتەو وە مەغریب و ئەندەلوس لەرۆژئاواوە ئەمەش كەردبووى بەناوەندى بەیەكگەشتنى ئەو حاجیە ئەندەلوسى و مەغریبانەى كەتیايدا پشوویان دەدا بۆ ماوەى چەند رۆژێك لەكاتى چوونیان بۆ سەفەرى حەج و گەرانەوەیان لێى، ئەویش سودى لەوكاتانەدا وەرەگرت و لەگ^۲ زاناو ئەدیو شارەزایاندا كۆدەبوویەو وە زلنست و ئەدیو رۆشنبیریان ئالۆگۆر دەكرد ھەر دوولا سودیان لەیەكترى وەرەگرت.

● ئەسكەندەریە لەسەرەتای سەدەى شەشەمى كۆچیدا ناوەندى بەیەكگەشتنى زۆرێك لەزانایانى شام بوو كە ولاتەكانیان بوبیووە گۆرەپانى جەنگە خاچپەرستەكان و ھەندى لەشارەكانیشیلان كەوتە دەستى خاچپەرستەكان وەك قودس و رەملە و زۆرێك لەشارە كەناریەكانى فەلەستین^۲، ئەمەش ئەو زانایانەى ناچاركرد بۆ چۆلگەردن و بەجێھێشتنى.

● ئاوارەبوونی ژمارىەكى زۆر لەزانایانى موسڵمانى صلقلیە بەرەو ئەسكەندەریە دەای ئەوێ كەنۆرمان دورگەكەیانى داگیركرد لەنیوێ دووھمى سەدەى پینجەمى كۆچیداو ئاوارەبوونی ژمارەیهكى تریش لەزانایانى ئەندەلوس لەئاكامى ئەو قەیرانە سیاسییە یەك لەداوى یەكانەى كەھەندى لەشارەكانى ئەندەلوس دووچارى بوو، ئەمەش واى كرد لەزۆرینەى زانایان كە كۆچ بكەن و داواى پەنابەریتى و پاراستن بكەن وەكو زانای مالیكى بەناوبانگ و ئەبوبەكر طەرطوشى و چەند وانایەكى تر.

● خەلگی ئەسكەندەریە بەھەرمەندبوون لەئازادى بیرو باوھەپى ئاینى - بەبەرورد لەگەڵ قاھیرەدا ھەرچەندە بەشیۆهیهكى فەرمى بەژێر دەستەى مەزھەبى فاطمى دانران، بەلام سوننى بوون و پەپرەویان لەمەزھەبى پێشەوا مالیك ئەكرد، ئەم ئازادییە ریزەیش وایكرد لەو كەسانەى كە دەھاتنە میسر كە رووبكەنە ئەسكەندەریە لەبرى قاھیرە بۆ نیشتهجى بوون

^۱ الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۹۹.

^۲ الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۱۰۰.

تیایدا هه تاوه کو دوورین له فشاره کانی ده ولته تی فاطمی شیعه که پیچه وانه یه له گه ل
 بیروباوه ری سونیدا، نه م هۆکارانه و چه ندین هۆکاری تیش وایکرد له الحافظ سیله فی
 که له نه سکه نده ریبه دا نیشتته جی بیت، به لام به ره به ره تیایدا سه قامگیربوو، له کۆتایشدا
 له کاتی کدا که ته مه نی به ره و شه ست سال ده رویشته هاوسه رگری له گه ل- ست الاهل- دا کرد
 که خه لکی نه سکه نده ریبه بوو، به م شیوه یه باری شانی قورس بوو، پاشان به ته واوه تی وازی
 له کۆچه ری بهیئا دوی نه وه که والی نه سکه نده ریبه ئیبن سه لار خویندنگه ی عادلیه ی بۆ
 بنیاتناو سه ره پرشتی کردنی پێسپاردو نه ویش به خو شحالیه وه تیایدا نیشتته جی بوو نه و
 شاره ی جینه هیشت هه تاوه کو کۆچی دوی کرد^۱.

۲- **چالاکي زانستی و خویندنگه که ی:** به گه شتنی الحافظ سیله فی به نه سکه نده ریبه خیرا ده سستی
 دایه وتنه وه ی فرمووده له سالی ۵۱۱ د، شیخ أبو عبدالله ی رازی ناسراو به ئیبن خطاب زانای
 فرمووده له نه سکه نده ریبه دا له سالی ۵۲۵ ه داکۆچی دوی کرد، سیله فی شوینی گرتنه وه و
 بووه تاکه شیخ و زانای فرمووده ی له نه سکه نده ریبه دا به بن رکابه ر، پاشان رۆژ له دوی رۆژ
 ناویانگو ناسراوی زیاتر ده بوو، حاجیه کانی نه نده لوسیش له هه موو شوینیکدا باسو
 هه والیان ده گه یانده نه و شوینه ی که بۆی ده چوون، نه مه ش وای کرد که قوتابیانی فرمووده
 له میسرو دهره وهیدا روی لی بنین و کۆچ و باریان بپێچنه وه بۆلای و له هه موو شوینیکه وه
 رووبکه نه نه سکه نده ریبه ها تاوه کو به زانای گهره فرمووده بگن، به م شیوه یه ش وتنه وه ی
 فرمووده و گێرانه وه ی له نه سکه نده ریبه دا گه شه یکردو شوینی شیاوی خۆی گرت له م بواره ی
 خویندندا، نه لێن: نه سکه نده ریبه سه ر به میسربوو، خویندن و وتنه وه ی فرمووده تیایدا
 لاوازیو هه تاوه کو سیله فی تیایدا نیشتته جی بوو پاشان خه لکی روویان تیکرد بۆ فرمووده و
 زانستی خویندنه وه کان^۲.

۳- **خویندنگه ی عادلیه (السیلیفیه):** سیله فی ماوه ی چاره که سه ده یه ک ناویه ناو وانه ی
 ده وته وه ماوه یه ک له مزگه وتداو ماوه یه ک له مالی خۆیدا هه تاوه کو أبو الحسن کوپی سه لار
 ناسراو به الملك العادل بووه والی نه سکه نده ریبه، نه م والیه ش رۆژ ریژی لێناو خویندنگه یه کی
 بۆ بنیاتنا به ناوی عادلیه نه مه ش ئاماژه یه به ناوی "العادل" ی دامه زڕینه ری، پاشان به ناوی
 سیله فیه ناوی دهرکرد وه ک ئاماژه یه ک بۆ سیله فی مامۆستا تیایدا^۳، دکتۆر جماله الدین

^۱ الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۱۰۱.

^۲ الاعلان بالتوبيج لمن ذم التاريخ ل ۲۹۴.

^۳ الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۱۰۴.

شیال یش له کتیبی (أعلام الاسکندرية) دا باسی ئه وه ده کات که له سالی ٥٤٤ هـ بنیات نراوه^١، ههروهه دکتۆر حسین عبدالحمید صالح یش هه مان رای ههیه^٢، سه رچاوه میژویه کانیش ئاماژه به وه ده که ن که ئیبن سه لار سونییه کی به ره چه له ک کوردبووه^٣، پابه ندبوونی خۆی به بیروباوه ری ئه هلی سونه و جه ماعه ته وه کاتی ئاشکرا کردوه که بوته به پررسی سه ربارگهی ئه سکه نده ریه، پاشان هه ستا به نامه ناردن بۆ نوره دین محمودی فه رمانپه وای چه له ب بۆ هاوکاری کردن دژ به ده سه لاتی فاطمییه کان به م جۆره ش په یوه ندی خۆشه ویستی و دۆستایه تی نیوانیان پته و بوو، نوره دین کۆمه کی دارایی ده کرد، چونکه ئیبن سه لاریش وه ک ئه و سوونه بوو، ههروهه له بهر ئه وه ی نوره دین به هیواوی ئازا کردنی میسر بوو^٤. له وانه شه نوره دین رینمای ئیبن سه لاری کردبیت له نامه کانی نیوانیاندا که هه مان ئه زمونی سوریا جییه جی بکات بۆ له ناو بردنی مه زه بی فاطمی له رێگهی کردنه وه ی خویندنگه وه ئیبن سه لاریش هه ستا به کردنه وه ی ئه م خویندنگه یه و وانه وتنه وه و سه ره رشتی کردنی سپارد به زانای گه وه ری فه رمووده حافظ ی سیله فی سونه مه زه بی^٥. سه ره شتیش بوو ئه م شتانه هه مووی له سه رده می فه رمانپه وای ئیبن سه لار له م شارهدا رووبدات پیش ئه وه ی ده ست بگیریته به سه ر وه زاره تدا له ١٥ ی شه عبانی سالی ٥٤٤ هـ، خه لیفه ی فاطمی الضافر هه ستی به مه ترسی ئیبن سه لارو خویندنگه سونییه که ی و کۆبوونه وه ی خه لکی سونه له ده وری کردبوو ده ستی دایه پلان گیران له دژی و وه زاره تیشی سپارد به نجم الدینی کوپی مصالی وه زیری شیعیه که به ره گه ز مه غریبی بوو، ئه مه ش ئیبن سه لاری توره کرد، بۆیه هه ستا به کۆکردنه وه ی لایه نگرانی له خه لکی سونه ی ئه سکه نده ریه و له گه لیاندا به ره و قاهیره به رێکه وت و توانی بچیته ناو قاهیره دوا ی ئه وه ی به سه ر ئیبن مصالدا! سه رکه وت له ناوچه ی الجزیره دا له ١٤ ی ره مه زانی ٥٤٤ هـ^٦، له وانه یه زیاده ره ویمان نه کردبیت ئه گه ر بلیین هژی سه ره کی ململانی نیوان ئیبن سه لارو مصال بریتییه له ململانی نیوان بیروباوه ری ئه هلی سونه ت که نوره دین محمود پشتگیری ده کردو ئه هلی شیعیه که خه لیفه ی فاطمی نوینه رایه تی

^١ أعلام الاسکندرية ل ١٣٧.

^٢ الحافظ أبو طاهر ل ١٠٥.

^٣ وفيات الأعيان (٧٦/٢).

^٤ تأريخ الدولة الفاطمية في مصر ل ١٨٣.

^٥ الحركة الفكرية في مصر ل ١٥٨.

^٦ الكامل لابن أثير له الحافظ السيلفي ل ١٠٦.

ده کرد^۱، له راستیدا دروست کردنی ئەم خۆیندنهگه به بووه مایه ی خۆشحالی خه لکی ئەسکه ندهریه و به دیارییه کی گهره ی ئیبن سه لاری فرمانه وایان زانی که پێویسته سوپاسی بکه ن له سه ری، بۆیه شاعیرانیان ده ستیان دایه ستایش کردن و پیاوه لدان و ده ربهرینی خۆشی و شادی خۆیان بۆی^۲. ئەوه بوو حافظ سیله فی سه ره رشتی ئەم خۆیندنهگه یی گهره ئەستوو کردی به ناوه ندی تیشکه دانه وه بۆ گه رانه وه ی خه لکی میسر بۆ بیرویاوه ری ئەهلی سوننه ت و مونه ت دایه ک بۆ خه لکانی خاوه ن هیزو رۆشنیبری و ناوه ندی که بۆیه که گه یشتنی زانایانی فه رموده و قوتابیان و پیاوانی فیه و خۆیندنه وه کان و ئەدیبان و شاعیران و پیاوانی میژوو گێپه ره وه ی چیرۆک و سه رگوزشته کان، به م شێوه یه ش هۆگرانی تۆریوون و کاریگه ری بۆ سه ر خه لکی به ره ی سه ندو خه لکانی که تۆر سودمه ندبوون له و چاپێکه وتن و کۆپو وتارانه ی که تیایدا پێشکه ش ده کران، کاریگه ریشی زیاتر به خه لکی ئەسکه ندهریه وه ده رئه که وت ئەمه ش له دوو شوێندا رهنگی دایه وه:

یه که میان: ئەو رۆژه ی که له گه ل ئیبن سه لاری وایاندا ده رچوون بۆ ده سگرتن به سه ر وه زاره تدا له قاهره و. دووه میشیان: ئەو رۆژه بوو که له گه ل سه لاهه دیندا دژ به وه زیری فاطمی شارو خاچه رسته هاوکارهکانی جهنگاو وێپای گه مارۆی سی مانگی پشتیان به رنه دا، به لکو شان به شانی ده جهنگان و به سه رو مآلانه وه پشتیوانی بوون هه تا وه کو شاور گه مارۆکه ی هه لگرت^۳ سه لاهه دینیش ئەم چاکه یی له بهر چاپوو بۆ خه لکی ئەسکه ندهریه و کاتێ ده ولّه تی فاطمی له ناو بردو ده ولّه تی ئەبویی دروستکرد گرنگیه کی تاییه تی دا به خه لکی ئەسکه ندهریه، ئەمه ش به هۆی پێگه ی ستراتیژی ئەم شاره بۆ به رگریکردن له میسر وێپای ئەو ریزه تاییه ته ی که خه لکی ئەسکه ندهریه هه یانبوو له لای به هۆی هه لویستی پالّه وانا نه یان به رامبه ر گه مارۆی شار له سالی ۵۶۳ هـ دا کاتێ هه موو توانایه کیان خسته خزمه ت و به سه رو مآله وه به رگریان لێکرد، بۆیه سه یر نییه که سه لاهه دین له سه ره تای وه رگرتنی پۆستی سولتانه وه فه رمانده دات به چاککردنه وه ی شورای ئەسکه ندهریه و به هیزکردنی بورج و قه لاکانی و هینانی چه ند دامه زراوه یه ک بۆی، نه ک هه ر ئەمه، به لکو له سالی ۵۷۳ هـ دا خۆی سه ردانی ئەسکه ندهریه ی کرد هه تا وه کو له نزیکه وه به سه ری بکاته وه و بنکه کانی رێکبخت و فه رمانی تۆژه نکرده وه ی بورج و شورا و هه ساره که ی ده ریکات^۴، له م

^۱ تاریخ الدولة الفاطمية ل ۱۸۴.

^۲ الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۱۰۶.

^۳ الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۱۰۷.

^۴ مفرج الكرب (۵۶/۱).

سەردانە شەلا سەلاحەدەین کەشتیگەلی جەنگی بەسەرکەردەووە و ئەو فەرمانۆشکاری و خراپ بوونەیی بینی کە دوو چاری بووبوو فەرمانی نوێکردنەووە و بنیاتنانی کەشتی نوێی دەڕکردو بودجەیەکی تاییەتی بۆ دیاریکردو دیوانێکی سەربەخۆشی بۆ دانا لەگەڵ دانانی فەرماندەییەکی بۆی بەناوی "فەرماندەیی کەشتیگەل"^۱، هەروەها ئەسکەندەریە بەردەوام جێی بایەخی سەلاحەدەین بوو هەتاوەکو جاریکی تەربواری سەردانی بۆ رەخسا لەسالی ۵۷۷ هـ.دا، لەم سەردانە شەلا لەنزیکەووە چاکسازی و دامەزرێوەکانی بەسەرکەردەووە و فەرمانی دا کە پەلە بکێت لەخزمەتکردن و جێبەجێکردنی پڕۆژەکاندا، عیمادی ئەصفەهانی لەم سەردانەدا ئەڵێ: سولتان لەمانگی رەمەزانی سالی ۵۷۷ هـ.دا هەستا بەسەردانی ئەسکەندەریە لەرێی البحیرەووە و لەسواری لایداو سەردانی ئەو شوارو حەسارو بەلەخانانەیی کرد کە فەرمانی کردبوو بەدروستکردنی و داوی بایەخ پێدانی زیاتر و تەواوکردنی کرد^۲، لەم سەردانە شەلا ئەسکەندەریە گرنگیەکی باشی پێدرا لەلایەن سەلاحەدینەووە و دامەزراندنی دامو دەزگای ئاوەدانێ زۆری بەخۆوە بینی و خۆپێدنگیەکی گەورەیی دامەزراند بۆ قوتاییە بێگانهکان هەتاوەکو تیایدا ئەدەبو و سەرچەم زانستەکان بخوێنرێت و خانوویەکیشی بۆ بنیاتنان کە گەرماو نەخۆشخانەشی تیابوو بۆ بەرامبەر تیایدا چارەسەر دەکران و چەند پزیشکی بۆ تەرخان کرابوو^۳، پاشان بنیاتنانی خۆپێدنگە لەسەردەمی سەلاحەدیندا گەشەکردنێکی بەرچاوی بەخۆوە بینی بەپێی ئەو سیاسەتە گشتیەیی کە گرنگی زۆری بەبنیاتنانی خۆپێدنگە دەدا وەکو هۆکاریکی قیصری بۆ لەناوبردنی فکری فاطمی شیعە، ئەو بوو چەندین خۆپێدنگە لەماوەییەکی کەمدا بنیات نران ئەمەش بوو جێی سەرنجی ئەو مێژوونووسانە کە سەردانی ئەسکەندەریەیان دەکردو چەندین شتیان لەسەر نووسی لەم بارەییەووەشەو ئەین خزیمة کە لەسالی ۵۶۱ هـ- ۱۱۶۴ ز.دا سەردانی کردو تیایدا نیشتهجێ بوو و لەوەسفیدا ئەڵێ: سەدو هەشتا خۆپێدنگە بۆ فێرخوازان تیادابوو^۴، سەلاحەدینیش لەم سەردانەیدا فەرمانی دا بەبنیاتنانی مزگەوتی گەورە و گواستەووەی وتاریزی، داوی ئەووەی لەسەردەمی فاطمیەکاندا لەمزگەوتی العطارین دەکرا کە گەورەترین مزگەوت بوو لەم شارەدا^۵، پاش ئەووەش کۆمەڵێکی زۆر مزگەوت بنیات نراو ژمارەیی مزگەوتەکانیش لەم ماوەییەدا گەشتە ژمارەییەکی زۆر سەنجی ئەو مێژوونووسانە راکیشا کە سەردانی ئەو شارەیان

^۱ الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۶۰.

^۲ کتاب الروزتين له الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۶۱.

^۳ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۶۱.

^۴ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۶۲.

^۵ تأريخ المساجد الأثرية ل ۶۷، حسن عبدالوهاب.

کردو به چه ندین شیوه مه زنده یان کردوو که هندیکیان زیاده رهوی زۆری تیا به^۱. ئیبن جبیریش که له سالێ ۵۷۸ هـ دا واته له سه رده می سه لاهه دیندا - سه ردانی ئهم شارهی کرد وه سفی زۆری مزگه وته کان ده کات و ده لێت: له هه موو شاره کان مزگه وتی زۆر تر بوو مه زنده کردنی خه لگیش بۆیان جیاوازه و زۆر که می هه یه، ئه وانه ی که زۆریان وتوو به دوانزه هه زار مزگه وت ئه یخه ملێنن، ئه وانی تریش هه ندیکیان به هه شت هه زار هه شه که متر ئه لێ به گشتی ژماره یان زۆر بووه و له یه ک شوین چوار تا پێنج مزگه وت هه بووه، له وانه شه به دهم یه که وه بووین و بۆ هه مووشیان ئیمام له لایه ن سولتانه وه دیاری کرابوو^۲، گرنگی دانی ئه یوبییه کانیش به ئاوه دانکردنه وه ی ئه سکه نده ری به رده وام بوو پاش سه لاهه دین و هه مان سیاسه ت په ی ره وکرا هه تا وه کو کۆتایی سه ده ی شه شه می کۆچی^۳.

۴- تاییه تمه ندی که سییتی ابي الطاهری سه له فی:

أ- لیبرانی له ژیا نندا: الحافظ السلفي هه موو ژیا نی بۆ وانه وتنه وه و خویندنه وه و نوسین و وتاردان ته رخا ن کردبوو بۆ ئه وه ی بیژاری رووی تی بکات، سه راپای ژیا نی شی لیبران و تیکۆشا ن بووه وه ک الحافظ عبدالقادی الرهاوی قوتابی باسی ده کات و ئه لێ: پێم که شتوو ه که له م ماوه ی مان وه یدا له ئه سکه نده ری نه چوو ه بۆ بیستا ن یان سه یران بۆ تا قه جا ری کیش، به لکو به رده وام له خویندنگه که یدا بوو، هه ر کاتێ سه ردانی شمان بکرایه ئه مان بی نی سه رقائی خویندنه وه ی شتی که ته نانه ت منا ره ی ئه سکه نده ری شه ی له تاقی که وه بینیبوو که له ماله که یدا بوو^۴ ئیبن عیما دیش وه سفی ده کات ئه لێ: سیله فی بۆ ماوه ی شه ست و ئه وه نده سا ل له ئه سکه نده ری ده نیشه جیبوو و تیا یدا سه رقائی زانست و خویندنه وه و ده سخستنی کتیب بوو^۵.

ب- ریزانی له مه جلیسی خوی: سیله فی پیاویکی لیبورده و خاکی بوو، باوه شی بۆ خه لک والابوو، هاوده می خه لک بوو ئه وانیش هۆگری ئه و بوون، ئارامگربوو له سه ر ووشکی غه ربیان له که لیدا ئه و که سانه ی خۆش ده ویست که سه ردانیان ده کردو به هه موو هه ست و نه ستیه وه رووی تی ده کردن و که م ته رخه م نه بووله سود پیگه یاندن و دلسۆزی و رووخۆشی له که لیا نندا، خه لیل ئه لصه فدی له وه سفیدا ئه لێ: ئه گه ره هه له یه کی به رامبه ر که سی ک بکرایه وازی

^۱ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۶۲.

^۲ رحلة بن حيدر ل ۴۳.

^۳ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۶۳.

^۴ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۱۴.

^۵ شذرات الذهب (۲۵۵/۴).

لېنە دەھىنا ھەتاوھە کو رازى دە کردو دلى دەھىناپەوھ جىي خوى بۆئەوھى كەسى لى دانەپرېت، بەلام ھەرگىز رېي بەگالتەو گەپ يان قەسەردن يان سەرقالگەردنى بەرامبەر نەدەدا لەكاتى وانە وتنەوھەدا جا ئەو كەسە ھەر پلەو پایەيەكى ھەبوايە، ھەر كە لەباسو بابەتەكەى دەبوھەوھە بواری دەدا بەئامادەبووان ھەتاوھە کو پرسىارو سەرنجەكانيان بخەنە روو، الحافظ الذهبى ئەگىرپىتەوھە كەسولتان سەلاحەدەين براكەى رۆژىك ھاتۆتە لای بۆ بېستنى فەرمودەو بەھىواشى قەسەيان لەگەل کردوھە، وەزىرەكەشيان سىلەفى نارەزايى خوى پېشاندا ووتى: ئەوھە چىيە؟ ئىمە فەرمودەى پىغەمبەر دىخ دەخوئىنەوھەو ئىوھەش قەسە دەكەن؟ ئىنجا ئەوانىش بىدەنگ بوون^۱.

ج- **خۆشەوېستى بۆخوئىندەوھەو كۆكردنەوھەى كىتېب**: سىلەفى رەحمەتى خواى لىبېت خوئىندەوھەى زۆربو، خاوەن زانارىەكى باش بوو، لىپراوېو لەبەدواداچوونى زانستداو زۆر بەدواى مەسەلە ئالۆزەكاندا دەچو، ئىشكالاتەكانى روون دەكرەوھە، دواى وانەوتنەوھە بەخوئىندەوھەو نوسىن و لىدوان و لىكۆلئەوھە لەسەر كىتېبى خەلگانى تر خەرىك دەبوو، حافظ عبدالقادر رەھاى دەربارەى ئەلئى: ھەركاتى سەردانمان بگردايە ئەمانىنى خەرىكى خوئىندەوھەى شىكە.... ھەروھە زۆر تامەزۆى كىتېب بوو سوربوو لەسەر كۆكۆدەوھەو خاوەندارىتتى، بەرادەيەك كەكۆمەلئىكى زۆر كىتېبى جۆراوچۆرى كۆكرەوھە كەتەمەن بواری خوئىندەوھەى نەداو كاتى كۆچى دوايشى كرد زۆربەى كەپووى ھەلئىنابوو پىكەوھە لكابوو، دەرەنجامى شىدارى كەشو ھەواى ئەسكەندەرىە ئەمەش بووھەى خراپبوونى زۆربەى.

۵- **پەيوەندى لەگەل رۆشنېيراندا**: ئەلقەكانى خوئىندەن لەمژگەوتو خوئىندەنگەدا خالى بەيەكگەيشتن و پەيوەندى نىوان سىلەفى و چىن و توئىژە رۆشنېىرەكان بوو، لەرېئى ئەم ئەلقانەشەوھە توانى كەپەيوەندى فراوانى لەگەل زانايان و فېرخوازانى فەرمودەو پياوانى ھزرو ئەدەب وەك نوسەران و ئەدىبان و شاعيران و گەرە فەرمانبەرانى دەولەتدا ھەبېت وەك والى و قاضى و ھتەد ھەروھە لەگەل خاوەن پىشە جۆراو جۆرەكاندا وەك پزىشكان و ئەندازىارەكان و بازىرگانان و خاوەن پەپاویژگەو ئىمامى مژگەوت و وتارىيژو نوسەرو بانگوژاندا، ھەروھە لەگەل زۆرىنەى حاجيانى مەغرىبو ئەندەلوس كە لەئەسكەندەرىەدا تىپەر دەبوون لەگەشتەكەياندا بەرەو حەج، سەبارەت بەپەيوەندى بەشاعيرانەوھە ئەوھە زۆر باش و تايبەتى بوو خۆشەوېستى و ھاوسۆزى بالى بەسەردا كىشابوو، ئەوھەبوو حەزى

^۱ الحافظ أبو الطاهر ۱۱۸.

له تېڅه لاروی و گوتئ بؤ گرتنيان بوو دلئ پټيان ده کرايه وه و ژورجار شيعريان بؤ ده خوینده وه، چونکه نه ویش وه ک نه وان شاعیربوو، شيعری ده وتو چيژئ لئ ده برود ره خنه شی لئ ده گرت، حافظ ذهبي وه سفی ده کات و نه لئ: حه زئ له شيعر بوو شيعری ده نویسی و خه لاتئ نه که سه شی ده کرد که ستایشی شيعری بکردایه^۱.

۶- په یوه نندئ له گهل خه لکیدا: په یوه نندئ له گهل ژور خوش بوو، چونکه خاوه نی پله و پایه یه کی به رزبوو لایان، ژور جار ده هاتنه لای هه تاوه کو به ره که تیان ده ست بکه ویت به هوی پاریزگاری و پیاو چاکییه وه، ته نانه ت زیارده ره ویان له ریژو حورمه تگرتنیدا ده کردو به که سټکی به ره که تیان ده زانی^۲. له و شته خوشانه ش که حافظ ذهبي نه یگرتنه وه له م بواره دا نه وه یه که خه لکی نه سکه ندریه په نایان بؤ ده هینا له کاتیکدا که ژنتک منالېوونی دوا بکه وتایه هه تاوه کو هه نندئ نزیان له کاغه زیکدا بؤینریت، نه ویش بؤی ده نویسن و ریگری نه ده کردو ده قی نویسنه که شی نه مه بوو "خوايه گیان نه وانه گومانی باشیان به من برودوه و ده سا توش بی ئومیدیان مه که لیم"^۳.

۷- په یوه نندئ له گهل ده ولته فاطمیدا: سیله فی ژور خوی لاده دا له پیکدادان له گهل ده ولته تی فاطمیدا هه تاوه کو ئازاری نه دن وه ک چو ن زانایانی تری نه سکه ندریه یان ئازاردا یان ریگری گیرانه وه و وتنه وه ی فهرموده ی لئ بکه ن وه که له گهل زانایانی فهرموده أبی اسحاق الحبال المصری دا کردیان^۴. بویه خوی ده بوارد له ره خنه لیگرتن و دژایه تی کردنیان هه تاوه کو نه یان وروژنئ نه وانیش لیئ دورکه وتنه وه وازیان لئ هینا، ته نانه ت هه نندیکیان ئاماده ی وانه کانی ده بوون و گوټیان ده گرت، هه روه ها له و هؤکارانه ی که یارمه تی سیله فی دا بؤ که یانندی په یامه که ی نه وه بوو که ده ولته فاطمی له و کاته دا له ماوه ی نټوان سالی ۵۱۱م- ۵۶۷م به ره به ره نه سټیره ی به ره و ئاوابوون ده پویش و خوی و خه ل بفه کانیش لاوازو بی ئیراده و ئیداره بوون و وه زیره به شه پ هاتوه کان له سه ر کورسی حوکم هه موو کاروباره کانیان له نه ستو گرتبوو، نه م وه زیرانه ش هینده به تنگ په یپه کردنی مه زه بی فاطمی و پاراستنیه وه نه بوون و زیاتر گرنگیان به مانه وه ی خویان ده دا له ده سه لاتدا، ته نانه ت چه ند

^۱ سیر أعلام النبلاء له الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۲۸.

^۲ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۳۰.

^۳ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۳۰.

^۴ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۳۲.

وه زيرٲكيان سوننه بوون^۱ سه رجه م^۲ ثم وه زيرانه ش به جياوازي مه زه به كانيانه وه كه م تازور مه زه به بي فاطميان به لاهه گرنگ نه بوو^۳، په يوه نديشي به واليه سوننانه ي^۴ نه سكه نده ريه وه كه نه بوبونه شيعه خوځو باش بوو، چونكه خوځشيان دهويست و ريزيان لي دهن او پله و پايه يان ده پاراستو له وانه كانيدا ناماده نه بوون و زانستيان لي وه رده گرت، بځ نمونه والي قسطه نامري دوستايه تي و نامه گورپنه وه ي^۵ له گه ل سيله فيدا هه بوو له معجم السفردا له باره يه وه ده لئ: ثم قسطه ناوه يه كك بوو له و نه مير ه ژيرانه ي كه حه زيان له دادگه ري و خوځندنه وه ي كتيب بوو به تاييه ت ميژوو ژيان نامه ي پيشينان و له نيوان من و نه ودا دوستايه تي و نامه گورپنه وه هه بوو^۶، سه باره ت به جيگيري والي نه سكه نده ريه نه بوو ره ضا عبدالله ي كوري فضلي كوري دليلي الحضرمي نه وه له باسي ژيانيدا نه لئ: هه ميشه ده هاته لام و پرسى پيده كردم له و مه سه لانه دا كه گوماني تيدا هه بوو، كتيبى "البخاري ثبين بطالي" لاخويندم بځ فيرېوون نه ك گيړانه وه، هه رچي به ثبين سه لاري والي نه سكه نده ريه شه نه وه زور ريزي ليده ناو پله و پايه يه كي شياوي بځ بريار ده داو خوځندنه ي العادليه ي بځ بنياتناو وانه وتنه وه و سه رپه رشتي كردني پيسپاردو وه قفي باشيشي بځ ديارى كرد بځ دابين كردني خه رجي بځ، نه مانه ش نمونه ي په يوه نديه كانى حافظ سيله في بوو له گه ل پياوه فهرميه كانى ده ولته ي فاطميده كه به گشتي په يوه نديه كي باش بوو و پړزو پړزانيني پټوه دياره، هه رچه نده نه و سه رداني هېچ يه كيكياني نه كړدوه له ماله وه يان شويني كاريدا^۷.

۸- په يوه ندي له گه ل پياواني ده ولته ي^۸ نه يو پيدا: حافظ سيله في زور دلخوښبوو به له ناوچوونى ده ولته ي فاطمى شيعه و دامه زړاندنى ده ولته ي نه يوبى سوننى، كه له يه كه م ساته كانى ده ست به كار بوونيانه وه كار يان ده كړد بځ په پره وكردنى بيروباوهرى نه هلى سوننه ت و نه هيشتنى هه موو روا له ته كانى بيروباوهرى فاطمى و ترساندنى هه ر كه سيك كه نه يه وي مه زه به بي فاطمى بگيړي ته وه يان بانگه وازى بځ بكات، له گه ل نه مه شدا حافظ سيله في له ده رگاي هېچ سولتان و نه ميرى كي نه يوبييه كانى نه دا بځ پړو زبايى يان سوپاس كردن، وه ك چو ن له گه ل فاطميه كانيشدا نه م كاره ي نه كړد، نه م هه لويسته ي سيله فيش زور گه وړه ي كړد لاي نه يوبييه كان و نه وان ده هاته لاي و له وانه كانيدا ناماده نه بوون و گوييسته ي قسه كانى نه بوون

^۱ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۳۳.

^۲ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۳۵.

^۳ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۳۶.

^۴ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۳۶.

به نه و په ری ریږزو پیژانینه وه، بڼو نمونه سه لاهه دین به و سامو شکړو پله و پایه یه وه که هه بیوو وه که فرمانږه وای میسر له قاهره وه چوو بڼو ته سکه نده ریه و به هاوریه تی کوره کانی افضل علی و العزیز عثمان و العادله برای و عماد نه سفه هانی سکرتری و گه وره پیاوای ده وله ته که ی بڼو سر داند و بیستنی فهرمووده له لای^۱. قاضي ثین شهاد له وه سفی نه و سر دانه دا له باسی خوږه و شتی سه لاهه دین و چه زکردنی له بیستنی فهرمووده نه لږ: سولتان زور تامه زړی بیستنی فهرمووده بوو، هر کاتې: ناوی شیخیکی بیستایه که گپړانه وه ی به هیږو فهرمووده ی زړی بیستوه، نه وه نه گهر نه و زانایه بهاتایه بڼو لای نه هیږتاو گوئیستی ده بوو، نه گهر نه و زانایه ش ناماده نه بووایه سر دانی سولتان بکات خوی ده چووه خزمه تی و گوئیستی ده بوو..... نه وه بوو چه ند جارک سر دانی حافظ سیله فی کرد له نه سکه نده ریه و فهرمووده ی زړی لیگپړایه وه^۲، هه روه ها أبو شامه ی خاوه نی کتیبی البروضتین له نه سفه هانییه وه به وردی باسی نه و سر دانه مان بڼو ده گپړته وه و نه لږ: سولتان له رږی چوار شه ممه ی بیستو دووی شه عباندا له قاهره ده رچوو هه ردو کوره که ی الافضل علی و العزیز عثمانی له گه ل خویدا برد.... پاشان گه شتینه نه سکه نده ریه له گه ل سولتاندا چوبنه لای شیخ حافظ أبو الطاهر أحمدی کورپی محمدی سیلفی و ماوه یه ک لای ماینه وه له دم و چاوییه وه نوری باوه رمان به دی ده کردو سڼ رږ لای بووین: پینچ شه ممه و هینی و شه ممه که چواره می مانگی ره مه زان بوو نه و هه له مان باش قوسته وه و نه و سڼ رږه ش خوشترین رږه کانی ته مه نمان بوو^۳، یه کک له و شته خوشانه ش که له و سر دانه دا رووی دا نه و بوو الملك العادل له و سڼ رږه دا له ته نیشت سولتانی برایه وه داده نیشت و جارکیان خوی لار کرده وه و چپاندی به گوئیډا، کاتې حافظ سیله فی نه مه ی بینی سه رزه نشتی کردن و ناره زایی ده ربړی و ینجا نه و انیش بیډه نگ بوون^۴.

۹- سیله فی شاعرو په یوه نډی به شاعیرانه وه: حافظ سیله فی شاعیر بوو شیعری ده وت و چیرې لی ده بردو به و په ری شاره زایییه وه ره خنه ی لی ده گرت و حه زی له گوگرتن بوو له شاعیران و به خشیسی دده به نه و شاعیرانه ی که شیعره کانیا به هیږیو^۵، هه روه ها حه زی

^۱ السلوك للمقریزی له الحافظ أبو الطاهر ل ۱۳۷.

^۲ النور السلطانیة ل ۷ الحافظ أبو الطاهر ل ۱۳۸.

^۳ الحافظ أبو الطاهر ل ۱۳۸.

^۴ الحافظ أبو الطاهر ل ۱۳۹.

^۵ الحافظ أبو الطاهر ل ۱۳۸.

له له به رکردنی شیعو گڼپانه وه و هینانه وه ی بوو له دانیشتنه کانیډاو دووباره ی نه کرده وه بڼ
گوښیستانی به تاییه ت شیعی نه و شاعیرانه ی که نه لئ:

قالوا نفوس الدار سکنها وأنتم عندي نفوس النفوس

هه روه ها شاعیر ده لئ:

نحن نخشي الإله في كل كرب ثم نساء عند طشف الكروب
كيف نرجو استجابة لدعاء قد سدنا طريقة بالذنون

پاشان شاعیر ده باره ی پیری ده لئ:

حل المشيب بعارضي ومفارقي بنس القرن أراه غير مفارقي
رحل الشباب فقلت: قف لي ساعة حتى أودع. قال: إنك لاحقني

پاشان شاعیر ده باره ی ده روونبه رزی ده لئ:

منزلي منزل الكرام و نفسي نفس حر ترى المذلة كفرا
وإذا ما قنعت بالقوت دهري فلما أزور زيدا و عمرا

پاشان سه رسام بوو به وته ی آبی نیسحاقی شیعرانی ده ریاری هاوړتی به وه فا:

سألت الناس عن خل وفي فقالوا ما إلى هذا سبيل
تمسك إن ظفرت بوذر فان الحر في الدنيا قليل^۱

هه ندی کتیبیش چه ند سه رگوزشته یه کی سیله فی بڼ باس کردوون که له گه ل هه ندی شاعیردا
روویداوه، له وانه نه م سه رگوزشته یه باس ده که ین، چونکه کاریگه ری زوری هه بووه له سه ر
جولاندنی هه ستو سوړو خوښه ویستی بڼ خزمو خوښه کانی له نه سفه هانی زیدی خویدا..... نه بو
نه حمه د عبدالله ی کوړی محمدی تجیبی نه نده لوسی ناسراو به نیین مه لیح نه لئ: نه بولحه جاجی
کوړی الشیخ نه م دپره شیعرانه ی بڼ ابو الطاهر ی سیله فی وت:

أيا من حل نور عيني ويا من حاز كل علا وزين

أنا مذ صرت عبدك زدت فخرا وزال بملكك نقصي و شيني

أتيتكم لأقرأ أو لأروي فعدت لمنزلي صفر الیدين

قريح القلب لم أظفر بشيء كاني لم أكن أهلا للذين

يروح الناس عنك بكل خير وأرجع لابساً خفي حنين

وما ذنبي سوى أنني غريب وقومي حيل بينهم وبينی

^۱ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۷۳.

أبو محمدی کورپی ملیح نه لئیت: أبو الحجاج پیی وتن: کاتیک أبو گاهر نه م دیرانه ی گوی لیبوو
گه شته نه وهی که ده لیم:

وما ذنبی سوی أني غریب وقومي حیل بینهم وبیني

دهستی کرد به گریان و هاواری کرد: خزمه کانم لیم دابران نه مهش سوزیبوو بۆ نه سفه هانی زیدی و نه و
خزموو که سانه ی که لییان دابرابوو پاشان له هوش خوی چوو، نه مهش وای کرد له قوتاییه کانی
که سه رزه نشتی من بکه نو بلتین: نه مه چی بوو نه مرق کردت؟ پاشان شیخ برایه وه بۆ مالی خوی و تا
چوار رۆژ نه هاته دهره وه^۱.

ههروه ها بۆ خوشی شیعی ده هۆنیه وه و له و شیعرانه ی که نه یوت:

إن علم الحديث علم رجال ترکوا الابتداع للاتباع
إذا جن ليلهم كتبوه وإذا أصبحوا غدوا للسمع

ههروه ها شانازی به زانستی و فرموده نه وه ده کرد که خوی گهره فیری کردبوو نه یوت:

إذا ذكرت بحار العلم يوما فقول المصطفى لا غير بحري
هو البحر المحيط وما عداء فأنهار صغار منه تجري

له م هۆنراوه شهیدا وه لامي (معطلة و محسمة) نه داته وه، پاشتر ناودارانای مه زه بهی شافیعی یه که
له دوا یه که باس ده کات هه تا وه کو ده گاته نه وه ی که ده لئ:

وأعلم بأن أعزهم وأجلهم شيخ الأنام سجية وفعلا

من لم يخف في اللع لومة لائم وبما رآه من الآذی بالا

ذاك ابن حنبل الامام المقتدى من فاق بين العالمين خطأ

۱۰- کۆچی دوا یی: سه ره به یانی رۆژی هه ینی- نه شلین شهوی هه ینی- پینجی ره بیعی دووه می
سالی ۵۷۶ هه خوری ژبانی سیله فی ئاوابووو نه سستیره ی له ئاسمانی نه سه که نده ریه دا بۆ
هه تاهه تایه له دره وشانه وه که وت، به م شیوه شهش کۆتایی به ژبیانیکی پر تیکۆشان هات
که نزیکه ی سه ده یه کی خایاندو خاوه نه که ی له خزمهت زانست و وانه وتنه وه و خۆیندنه وه و
نوسین و فیریوون و سود گه یاندندا به سه ری بردو بۆ رۆژیک ده ست به رداری نه م کارانه نه بوو
هیچ ریکریک نه یتوانی بیته به ره به ست له بهر ده میدا، به لکو بهرده وامو تا دوا ئیواره ی ژبانی
سه رقالی سود گه یاندنبوو^۲، أبو طاهری کورپی عوضی هاویری که زانای مه زه بهی مالیکی بوو

^۱ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۷۳.

^۲ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۲۵۴.

له ئه سكه نده ريه دا پاش نيوه رۆي رۆژي هه يني له مزگه وتي عبدالله ي كوپي عه مري كوپي عاصدا نوێژي له سه ركردو له گۆرستانى (وعلة) دا نيژرا كه ئين خه له كان باسى ده كات و ئه لئ: گۆرستانى كه له ناو هه ساره كه دا لاي الباب الأخضر^١، كۆمه لئ پياو چاكي تيدا نيژراوه وهك طرطوشى و هتد...^٢.

يه كيك له و ميژوونوسه به ناوبانگانه ش كه سه ردانى گۆره كه ي كردووه أبو شامه ي خاوه ني كتيبي الروضتين في أخبار الدولتين، ئه مه شي له رووداو هه كانى سالى ٥٧٦ هه باس كردووه و ئه لئ: له م سالا دا حافظ سيله في كۆچي دوايى كردو سه ردانى گۆره كه شيم له ناو الباب الأخضر دا كرد^٣. له راستيدا الحافظ أبو الطاهر سيله في له زانا گه وره كانى ئومه ته و به بونيشي له و شاره دا ئه سكه نده ريه ناوبانگيكي جيهانى ده ركرد له بوارى فه رموده و زانستى خوێندنه وه كاندا به دريژايى سه ده ي شه شه مي كۆچي، بۆيه پيويسته له سه ر خه لكى ئه سكه نده ريه كه شانازي به م زانا پايه به رزه وه به كن و پادا شتى به نه وه و به ناساندنى به نه وه كانى داهاتوو زيندو راگرتنى ناوى به ناوانانى خوێندنگه يه ك بان په يمانگايه كي ئه و شاره به ناويه وه و بلاو كرده وه ي ئه و شوينه وارو كه له پوره ي كه به جى هيشت^٤.

سێپیه م: ئه بوو الطاهري كوپي عه وفى ئه سكه نده راني:

شيخي پيشه واو پيشه نكي موسلمانان زاناي ماليكيه كان ئيسماعيلى كوپي مه كي كوپي ئيسماعيلى كوپي عيساي كوپي عه وفى كوپي يه عقوبى كوپي محمدى كوپي عيساي كوپي عه بدوله ليكي كوپي حميدى كوپي هاوه لى پيغه مبه ر ﷺ، قوره يشى زوه رى عه وفى ئه سكه نده رى ماليكى له وه چه ي عه بدولر هه مانى كوپي عوف ﷺ، له سالى ٤٨٥ له دا يكي بووه له سه ر ده ستى ماموستا ئه بوبه كرى طرطوشى خوێندويه تى پيشى هاوه لانى كه وتوو له زيره كي و ليته اتوويدا الموطاى أبي عبدالله ي رازى و طرطوشيه وه گيژاوه ته وه و پيشه واى سه ر ده مى خۆي و زانايه كي كه م ويته ي بوارى فيقه بووه و، فتوا له سه ر ئه و هه ستاوه و زۆر خواناس و دونياويست و خاوه ن په رستش بووه^٥، هه روه ها زۆر خاكي و ده رون پاك بووه و^٦. كوتايى ده وه لته فاطمى شيعه و

^١ يه كيكه ده روازه كانى ئه سكه نده ريه له كۆندا، ده كه وته لاي رۆژئاواوه.

^٢ وفيات الأعيان (٢٢١/١).

^٣ كتاب الروضتين له الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ٢٥٥.

^٤ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ٢٥٥.

^٥ سير أعلام النبلاء (١٢٢/٢١).

^٦ هه مان سه رچاوه (١٢٣/٢١).

دامه زړاندنی ده وله تی نه یوبی به چاوی خوی دیوه و سه لاهه دبنیش چووته خزمه تی بو
 نه سکه نده ریه له سال۷۷۷هـ ک داو له م سه ردانه شدا سه لاهه دین زور به په روش بوو بو ناماده بوون
 له گه ل کوره کانی خوی و گوره پیاوani ده وله ته که یدا له وانه کانی نه بو طاهر داو هه موویان پیکه وه
 گوپیستی "موطاً"ی مالک بوون له خزمه تیدا، عیمادی نه سفه هانیش نه م هه واله مان بو ده گپرتنه وه،
 چونکه نه و بو خوی هاورپیته تی سه لاهه دینی کردو تیایدا، نه لئ پاش مانگی ره مه زان سولتان
 به ره و نه سکه نده ریه به ری که وت له سال۷۷۷هـ ک دا له ری البحره وه و لای السواری ختوه تی هه لداو
 نه و حه سارو شورایه ی بینی که توژنه ی کردبوویه وه و نه و بینایانه ی که به ردی بناغی دانابوون و
 فرمانی کرد به په له کردن لیان و ته و او کردنیان، سولتان ووتی سود له ناماده بوونی شیخ أبو طاهری
 کوپی عه وف، نه وه بوو چوپنه خزمه تی و مرطای نیمام مالکی بوی گیرانه وه و نیمه ش گوپیستی
 بوین نه م کتیبه شی به ریوایه ت و گیرانه وه ی طرطوشی بو باس کردین له ده یه ی کوتابی شه والی^۱.
 هه مووشمان پیمان وابوو که سه لاهه دین خیریکی باشی ده سکه تووه به بونه قوتابی نیین عه وف و
 گوگیرتن لیتی، به م بونه یه شه وه قاضی عبدالره حیمی عه لی بیسانی نامه یه کی جوانی ناراسته ی
 سه لاهه دین کردو تیایدا پیروزیایی لیکرد به بونه ی نه م گوپیستبونه وه و تیایدا به راوردی کردبوو
 له نیوان نه م گه شته ی سه لاهه دین و دوو کوره که ی بو بیستنی الموطأ لای نیین عه وف و گه شته که ی
 هارون الرشید له گه ل دوو کوره که یدا بو بیستنی هه مان کتیب لای نیمام مالیکی دانه ری
 الموطأ، نه مه ش ده قی نامه که یه: خوای گوره ده وله تی الملك الناصر پایه دار بکات، سه لاهی دونیاو
 دین و سولتانی نیسلام و موسلمانان و زیندوو که ره وه ی ده وله تی نه میری باوه رداران، خوشبه ختی بو
 گه شته زانستیه که ی و خوای پاداشتی بداته وه و گه نجینه ی خیری به سه ردا برژی و دهر فه تیش
 به خه لکی بدات بو سوپاسگوزاری نه و نیعمه ته گوره، چونکه نه وه نیعمه تیکه بواری باشی ده وی
 بو سوپاسگوزای دهر برپین له سه ری، هه روه ها نورو رووناکی خوی بخاته دلیه وه و هه ردوو
 گه شته که شی بو خواو له بهر خوا لیتی وهرگری و نه و دوو روژه ی به چاکه و تیکوشان بو بنوسی و
 نیوچه وانی گه شو دره وشاوه بکات. سوپاس بو نه و خوایه ش که دوو روژی پی به خشویه: روژیک
 که حیر له قه له مه که ی دهرژی و روژیکیش که خوینی بی باوه رپان له ژیر نالایدا دهرژی.

له یه که میاندا به دوا ی فرموده ی پیغه مبه ردا ده گه ری و شوینه واریکی دیارو به رچاو جی
 ده هیل و له دووه میشدا هه ول ددهات بو سه رخستنی شه ریعه تی پر هیدایه تی په روه ردگار به سه ر

^۱ الديباج المذهب، ابن فرحون ل ۹۵.

^۲ کتاب الروضتین (۲۴/۲).

گومرپاییداو خه لگانش هیمه تی زانایانیا بزواندووه له گهشتیاندا بۆ گواستنه وه و بیستنی
 فه رمووده و به دوا داچوونی باوه رپێکراو دهسته بژێر کراوه کانی و چه ندین کتیبیان داناهه
 که مه به ستیان پیتی به رزکردنه وه ی هیمه ته کان و ناگادارکردنه وه یان بووه، له گه ل به رزراگرتنی
 خاوه نه کانی و ده ستخۆشی لیکردنیا، له م باره شه وه وتویانه: فلانه که س چووه بۆ گوپیست
 بوونی مسندی فلان و زهید چووه بۆ لای عه مر سه رباری دوری ماوه ی نیاوانیا، خاوه نی نه م
 گه شته ش خۆی بۆ زانست ته رخا ن کردووه و ته مه نی بۆ سه رف کردووه و هزی خۆی بۆ گوشیه
 هیمه تی به هیچ شتیک لاوا ن نابیت، نه گه ر نه مه بۆ خه لکی تر و ابیت نه ی نه بی بۆ پاشه یه ک چۆن
 بیت که بیرو هۆشی داگیر کردووه و کاروباری ثانی په روه ردگاری بۆ بپاوه ته وه، له که مترین کاتیکدا
 گه شت ده کات بۆ پاشماوه ی خیر و بۆ زانست و ده ست له پێویستترین کاری هه لده گریت و چه ند
 رۆلکی پی ده به خشی له کاتیکدا که به چرکه و سات له گه ل غه زا که راندا یه و خه میان ده خوات، نه شم
 بیستووه فریشته ی سه ر شانی راست گه شتی بۆ ده سخستنی زانست بۆ هیچ پاشایه ک تو مار
 کرد بیت جگه له هارونه ره شید ره حمه تی خوای لیبت، هه رچه ند نه و سه ردانی پێغه مبه ری (ﷺ)
 له گه ل خواستیکدا کۆکرده وه و له گه ل دوو کوره کهیدا چوونه خزمه ت مالیک- ره حمه تی خوای
 لیبت- بۆ بیستنی مو طأ- که ره شیدی و ناصریه کان- سه لاحه دین کۆده نگ بوون له سه ر
 گوپیستبوون و سه فه رکردن بۆ وه رگرتنی نه وه ی که هارونه ره شیدیش داوای کردبوو له مالیک-
 ره حمه تی خوای لیبت- که مه جلیسیکی تایبه ت بۆ خۆی و نه مینو مه ئمونی کوپی ته رخا ن بکات و
 بۆ بیستنی مو طأ نه ویش له وه لامدا پی ووت: نه مه سو ننه تی ئامۆزا که ته واته پێغه مبه ر (ﷺ)-
 خه لکی تر پۆشیویانه و تۆش نه ته وی بآلوی بکه یته وه، نه مه ش دووه م گه شته له زه مانه داو یه که م
 گه شته له رووی باوه ره وه و خوای گه وره به پینوسی فریشته ی نوسه ری چاکه ده ینوسی و تیایدا
 گه وره مان شوینی هارون نه لپه شید نه گریته وه و عی و عوسمانیشی جیی نه مین و مئمون ده گر نه وه¹
 نوسخه ی نه سلای واته نه و نوسخه ی که مالیک بۆ هارونه ره شیدی خۆیندۆته وه له گه نجینه ی کتیبی
 میسریدا بو، جا نه گه ر نه وه له گه نجینه که دا هه بیت نه وه به ره که تیکی گه وره و تایبه ته ندیه کی
 مه زن و گه نجینه یه کی کۆن و به نرخه نه گه ر نا با به دوای نوسخه یه کی تر دا بگه رین که به خه تی موسای
 کوپی جه عفه ر نوسراوه و مأمون سه ره ره شتی کردووه، نه م دوانه هه ر دوکیان پیرو زن و فه لی
 زانستیان پێوه دیاره و خوای گه وره گه وره مان له وه فه زله بی به ش نه کات، خوای گه وره ش سولتانی
 بۆ نه م کاره رینوینی کردو ته ندروستی باشی پیداو له جه نگ و خوین به دوری گرت و دلای له هه موو

¹ مه به ستی دوو کوره که ی سه لاحه دینه: الافضل علی العزیز عثمان.

خه ميک داپنی و ريگه ی خيړی پيشان داو نه م خيړوبه ره که ته ی ده سکه وت، نوميد ده که ين ته ندروست باشی و دلگوشادی به رده و امبئ و خوینی لی به دوربئ و به چوونی بؤ شام خوین رشتن کوتایي پئ بیت و ناشتی به رقه راربيت و سه رکه وتن به ده ست بيتت و، به رکه که بخاته ريگه و گه شتیه وه نيشاللا^۱. له م کاته شه وه نيين عه وف پله پایه یه کی باشی لای سه لاهه دين ده سکه وت و ريژو حورمه تی زوری لی ده ناو نه گه رگريتکی ثابنی یان سیاسی ده ولته تی توش ببوايه ده ينارد به دوايد او پاويزی پئ کردو راو فتواي وهرگرت و نيين فرحونيش نه مه مان بؤ دوپات ده کاته وه و نه لی: سولتان سه لاهه دينی کورپی نه یوب ريژي نيين عه وفی ده گرت و نالوگورپی نامه یان پیکه وه ده کردو فتواي لی وهرده گرت^۲، هه روه ها الصفدی له کتیبه که يدا "نکت الهميان" باس له یه کیک له و نامانه ده کات له کاتی باسکردنیدا له ژيانی قاضي شرف الدين عبداللهی کورپی أبی عصرون، له سه ر دورستی مانه وه ی له و پؤستی دادوه ريدا دروست بوو دواي نه وه ی که توشی نابینایی بوو، نيين أبی عصرونیش خوی سوریو له سه ر نه وه ی که له و پؤسته دا بمينيتته وه بؤیه نامیلکه یه کی نویسی و تيايدا پشتگیری نه وه ی کرد که قاضي نابینا بيت نه مه ش رایه که که مينه یه ک له زانایان نه سه رینی و زۆرينه ره تی ده که نه وه، وادياره سه لاهه دينیش سوریووه له سه ر نه وه ی نيين أبی عصرون رازی بکات و ههستی بريندار نه کات له بهر به سالوچوونی بؤیه ناردی بؤ لای نيين عه وف و داواي فتواي ليکرد له و باره یه وه الصفدی نه ليت: سولتان سه لاهه دين به خه تی خوی بؤ قاضي لفاضل ی نویسی: قاضي نه لی: دادوه ری نابینا دروسته، له گه ل شیخ أبو الطاهر نيين عوف دا کؤببه ره وه ده رباره ی نه و فرمودانه ی که له باره ی دادوه ری نابیناوه هاتوون پرسایری لی بکه^۳. دیاره سه لاهه دينبه به ده م راکانی نيين عه وفه وه ده هات، نه وه بوو په له ی کرد له جیبه جيکردنی خواسته که ی کاتئ داواي گيترانه وه ی باجی "الصادر"ی کرد که باجيکه له سه ر بازرگانه فره نه جه کان دانرايوو له نه سکه نده ریه داو داهاته که ی به سه ر زانایانی نه و شارهدا دابهش ده کرا^۴. هه روه ها سه رچاوه کان باسی نه وه ده که ن که چالاکی نيين عه وف ته نها له وانه وتنه وه دا کورت نه بويويه وه، به لکو هاوشيوه ی نه و چالاکی له بوازی نویسنیدا هه بوو نه وه تا سیوطی نه لی: چه ندين کتیبی هیه^۵، هه روه ها شیخ

^۱ کتاب الروضتين (۲/۲۴-۲۵).

^۲ إعلام الاسکندرية ل ۱۱۹.

^۳ الوفیات (۲/۲۵۶) نکتب الهميان ل ۱۸۵.

^۴ إعلام الاسکندرية ل ۱۲۰.

^۵ إعلام الاسکندرية ل ۱۲۰.

نه بو طاهر كتيبي "تذكرة التذكرة في أصول الدين" و چەندین كتيبي ترى هه بوو^١. له سالی ٥٨١هـ ك
 ئیبن عوف كوچی دواي كردو له نه سكه نده ریه دا به خاك سپێردرا له ته مه نی نه وه دو شه شه سالی^٢.
 نه وه ی كه نه بو طاهری سیلفی وابو الطاهری كوپى عوف پێی هه ستان له ده سخشستی
 زانست و بلاو كردنه وه ی له نیوان خه لكیدا و كار كردن بۆ زیندو كردنه وه ی مه زه بی سوننه گه و ره ترین
 جۆری جیهاده، چونكه سه رقال بوون به ده سخشستی زانست و فیركردنی خه لكی گه و ره ترین جۆری
 جیهاده بۆ كه سیك كه نه ته ی ساغ بیته و هیچ كرده وه یه كی پێ ناگات، چونكه ده بیته هۆی
 زیندو كردنه وه ی زانست و ئاین و رێنیشاندانی خه لكانی نه زان و بانگه واز كردن بۆ خێرو نه می كردن
 له شه پو ده سخشستی خێریكى زۆر كه مروفه كان ئاتا جن پێی^٣.

زانستیش په رستشیکه به سه رقال بوون پێوه ی مروفه له خواي گه و ره نزیک ده بیته وه زۆرینه ی
 پێشه وایانیش فه زلیان داوه به سه ر زۆر په رستشی گه و ره و سه ره كیدا نه مه ش له كاتیكدا بوو
 كه زانست بره و ی هه بوو، جانه بی له نه مپۆدا پله و پایه ی چۆن بیته كه كه م بوه ته وه و خه ریکه به ره و
 نه مان ده چیت دیاره زانست میراتی پیغه مبه ره (عليه السلام) و هه ركه س ری "یهك بگریته به ر
 به مه به ستی ده سخشستی زانست خواي گه و ره ریگه ی به هه شتی بۆ ئاسان ده كات و سوودی پێ
 ده كه یه نیت و نه م سوده شی لیوه بلاو ده كاته وه بۆ خه لكانی تر، ئاشكراشه كه زانست یه كێكه له و
 كرده وانه ی كه دواي مه رگیش به هانای مروفه وه دیت كاتێك كه لاپه ره ی كرده وه كانی ده پێچریته وه،
 به لكو نه هلی عیلم به رده وام چا كه یان زیاد ده كات هه تا وه كو به هۆی زانسته كه یانه وه خه لكی
 رێنمای و ه رگرن و شوین قسه كانیان بكه ون، بۆیه جیی خۆیه تی مروفی ژیر كاته به نر خه كانی بۆ
 سه رف بكات و ته مه نی له پێناودا دابنیت و خۆی ئاماده بكات بۆ روژی هه ژاری و پێویستی^٤.

چوارهم: عه بدوللای كوپى نه بی عه سرون:

شیخ و پێشه وای زانای لیها توو، قورئان خوینی تاقانه و شیخی شافعیه كان و گه و ره ی دادوهران
 (قاضي القضاة) شه ره فه دین زانای خه لكی شام نه بو سه عد عه بدوللای كوپى محمدی كوپى
 هیبه توللای كوپى المطهری كوپى عه لی كوپى نه بی عه سرونى كوپى نه بی سه ری ته میمی
 به ره چه له ك هه دیشی و موسلی و شافعی^٥، نه م زانایه له سه رده می نوره دیندا بووه ته قازی

^١ إعلام الاسكندرية ل ١٢١١.

^٢ سير أعلام النبلاء (١٢٢/٢١) السنة النبوية في القرن السادس ل ٦٧٧.

^٣ الأسباب والأعمال التي يضاعف بها الثواب.

^٤ هه مان سه رچاوه ل ٧٤.

^٥ سير أعلام النبلاء (١٢/٢١).

سنجار(شهنگار) ونصیبینو چه پاران و شاره کانی تری دیار به کړو له ویی وه کو گه وره سه روکی دادوهران (القاضي القضاة) وابوو چه ند قازیه کی وه ک بریکار دامه زړاندبوو له شاره کاند او خوئی سر په رشتی ده کړدن^۱، له سالی ۴۹۲هـ ک یان ۴۹۳هـ ک دا له موسل له دایکبووه و له سرده سستی کومه له زانایه ک خویندویتی و دواتر گواستویه تییه وه بقی چه له ب له سالی (۵۴۵هـ - ۱۱۵۰ز) دا پاشان هات بقی دیمه شق له و کاته دا که نوره دین هاته ناویه وه و له مزگه تی چه له بدا ده سستی دایه خویندن و تیایدا نیشته جیبوو، چه ند کتیبکی له باره ی فیهو مه زه به کانه وه نووسی و کومه لیکي زور قوتابی له یه ر ده سستی زانست و زانیاریان و هرگرت، چونکه زانایه کی گه وره بوو به زانانترین که سی سرده می خوئی و پیشه وای زانیانی مه زه بی شافیعی دانراوه، کاروکرده ووه شی هاوشیوه ی زانست و زانیاری بووه، بویه نوره دین هبنایه پیشه وه و کردیه سر په رشتیاری بنیاتنانی قوتابخانه کان له چه له ب و حمص و به چه له ب و چه ند شوینکی تردا، زویشی نه خایه ند کردیه (لقاضي) و دادوهری دیار به کړو ده سه لاتی زوری پی به خشی^۲، سالی ۵۵۶هـ - ۱۱۷۰زیشدا وه ک نوینه ری خوئی ناردی بقی لای خه لیفه نه لموسته چیی بقی به غدا^۳.

۱- **عه بدلای کوری نه بی عه سرون و سه لاهه دینی نه یولی:** سه لاهه دین به یاشی عه بدلای کوری نه بی عه سرون ده ناسی، نه م ناسینه شی له سرده می زه نکیه وه بوو، چونکه هر دووکیان له ژیر چاودیری و له خزمه ت نوره دیندا په روه رده بوون به تاییه ت سه لاهه دین و، هر دووکیان له پیاوه به توناکانی زه نکی بوون که یه کیکیان له بواری دادوهری و فتوا و زانست و خویندندا کاری ده کړدو نه وی تریشیان سه رقالی کاره سه ربا زیه کان بوو و گرنگی زوری پی ده دا، ره وتی رووداوه کانیش له سرده می نوره دین محمود زه نکیه وه ده یسه لمینن که په یوه نندی نیوان نه م دوو پیاوه پرپیوه له خو شه ویستی و دوستایه تی و ریژی دوو لایه نه و هریه که یان به باشی نه وی تری ده ناسی و هه له کانی ده ترخانده، به لگه ش له سر نه م نه و نه و نامه یه بوو که سه لاهه دین له میسر وه ناردی بقی نه بی عه سرون بقی شام، دیاره هه لبارد نیشی له لایه ن سه لاهه دینه وه و تاییه تکردنی به م نامه به لگه یه له سره فزلدانی به سره خه لکانی ترداو داننانه به رول و کاریگه ری له سر رووداوه کان، هر بویه نامه که ی جوړه گله ییه کی له خو گرتبوو نومیده وار بوو که هه ولی جدی بدات بقی هره سپی هینانی نه و ریکه و تنه غه در

^۱ عصر الدولة الزنكية للصلاحي ل ۲۴۱.

^۲ عصر الدولة الزنكية، ل ۲۴۲، وفيات الاعيان، ل ۲۴۲.

^۳ مراة الزمان (۲۸۳/۸)، عصر الدولة الزنكية، ل: ۲۴۳.

ثامیزه، عبداللهی کوپی نه‌بی عه‌سرونیش نه‌و ری‌ککه‌وتنه‌ی پئی باش نه‌بوو ره‌زامه‌ندی له‌سه‌ر پیشان نه‌دابوو، به‌لکو زۆر نیگه‌ران بوو بۆ نه‌و لاوازیه‌ی که‌موسلمانه‌کانی گرتبویه‌وه، ته‌نانه‌ت پیتی خۆشبوو سه‌لا‌حه‌دین له‌میسره‌وه بی‌ت و پی‌که‌وه کاربکه‌ن بۆ هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی نه‌و ری‌ککه‌وتنه‌و کاربکه‌ن بۆ ده‌رپه‌راندنی دوزمنی خاچه‌رستی خۆسه‌پین و داگیرکه‌ری خاکی ئیسلامی له‌شامدا^۱، وادیاره ئین نه‌بی عه‌سرون وای به‌باش ده‌زانی که‌پاش کۆچی دوا‌ی نوره‌دین سه‌لا‌حه‌دین له‌میسره‌وه روبکاته شام بۆ کۆتایی هێنان به‌ناکۆکی نه‌میره‌کان له‌پاش نوره‌دین، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر نه‌مه‌ نه‌وه‌یه که نه‌و ناماده‌نه‌بوو نه‌م ری‌ککه‌وتنه‌نامه‌یه نیم‌زا- واژوو بکات وه‌ک سه‌رجه‌م نه‌میرو دادوه‌ره‌کانی تری شام و هه‌روه‌ک یه‌کێک بوو له‌که‌سایه‌تییه‌ گه‌وره‌کانی شام و دژ به‌و نه‌میرانه‌ش وه‌ستا که‌داوای به‌رده‌وامیونیان ده‌کرد له‌سه‌ر دژایه‌تی سه‌لا‌حه‌دین و ری‌گرتن له‌هاتنی بۆ شام نه‌مه‌ش وای کرد له‌سه‌لا‌حه‌دین که‌پۆستی قازی و دادوه‌ری میسری پئی بسپێردریت^۲، له‌گه‌ڵ نه‌مه‌شدا عبداللهی کوپی نه‌بی عه‌سرون له‌گه‌ڵ الملك الصالح ئیسماعیلی کوپی نوره‌دین مه‌حمود زه‌نکی دا له‌دیمه‌شقه‌وه چوو بۆ حه‌له‌ب پێش گه‌شتنی سه‌لا‌حه‌دین بۆ دیمه‌شق، به‌لام له‌وێ زۆر نه‌مایه‌وه و دوباره گه‌رایه‌وه بۆ دیمه‌شق و له‌وکاته‌شدا سه‌لا‌حه‌دین له‌وێ بوو له‌سالی ۵۷۲ه‌ک نه‌مه‌ش له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگی قازی که‌ماله‌دینی شاره‌زوری قازی شام له‌سه‌رده‌می سه‌لا‌حه‌دیندا بوو، نه‌وه‌بوو نه‌بی عه‌سرون به‌شداری کرد له‌شتن و کفنکردنی‌داو له‌به‌خاکسپاردنی‌دا به‌شداریبوو^۳.

۲- دانانی ئین نه‌بی عه‌سرون به‌قازی و دادوه‌ر: کاتی که‌ماله‌دینی شاره‌زوری هه‌ستی به‌نزیکی‌بونه‌وه‌ی واده‌ی مه‌رگی کرد، پۆستی قه‌زاو دادوه‌ری سپیارد به‌نه‌بی الفضائل قاسمی کوپی یه‌حیای کوپی عه‌بدللا‌ی برا‌زای که‌نا‌زناوی ضیاء‌الدینی هه‌بوو، سه‌لا‌حه‌دینیش ناچاربوو که‌را‌زی بی‌ت، چونکه‌ ضیاء‌الدین شیایوو بۆ دادوه‌ری و دادوه‌ریش یه‌کێکه‌ له‌و پۆسته‌ گرنگانه‌ی که‌به‌ پشتا‌وپشت نا‌گۆ‌یز‌یت‌ه‌وه^۴، هه‌روه‌ها که‌ماله‌دینی شاره‌زوری رۆلی هه‌بوو له‌ری‌خۆشکردن بۆ پشوا‌زی کردن له‌سه‌لا‌حه‌دین، چونکه‌ پیتی وابوو که‌ له‌نه‌میره‌کانی تر به‌تواناترو لێ‌ها‌توو‌تره‌ بۆ روبه‌روبونه‌وه‌ی خاچه‌رسته‌کان، نه‌م کاره‌شی له‌و کاره‌ گرنگانه‌یه که‌ بۆ که‌ماله‌دینی شاره‌زوری هه‌ژمار ده‌کریت، چونکه‌ به‌رژه‌وه‌ندی گشتی موسلمانێ خسته

^۱ المدارس العسرونية في بلاد الشام/ د. صادق أحمد، ل ۲۹.

^۲ السلوك للمقريزي، له المدارس العسرونية ل ۲۹.

^۳ مفرج الكرب (۵۰/۲) المدارس العسرونية ل ۲۹.

^۴ المدارس العسرونية في بلاد الشام ل ۳۱.

پیش ھەموو شتیکی ترو فەزلی سەلاحی دینی دا بە سەر سەر جەم ئەمیرەکانی تر لە شامدا،
 کە ھەستان بە مۆرکردنی ناشتە وای لە گەڵ دۆزمنی خاچەرستیدا^۱ ئەمەش لە کاتی خۆیدا
 بە درێژی باس دەکەین بە پشتیوانی پەرەردگار. بەلام ئارەزووی سەلاحەدین بۆ دامەزراندنی
 کوپی ئابی عەسرون لە پۆستی قەزاو دادوەردا لە بەر ئەم ھۆیانەبوو:

أ- بە ھیزی کەسایەتی زانستی و ئەدەبی عبداللەئە کوپی ئابی عەسرون و پلەوپایەئە وە ک شێخێ
 مەزھەبی شافعی لە سەردەمی خۆیدا، بە شایەتی زۆرینەئە ئەو خەڵکانەئە کە لە و سەردەمەدا
 ژیاون^۲.

ب- ئەو ریزو خۆشەویستیەئە کە سەلاحەدین بۆ شوێنکەوتوانی مەزھەبی شافعی ھەیبوو،
 کە ھەندێ جار دەگەشتە رادەئە دەمارگیری، چونکە ئەو دەیویست دەولەت لە سەر
 مەزھەبی شافعی یە کبخت.

ج- لە ئامیزگرتنی ئێبن ئابی عسرون لە لایەن سەلاحەدینەو لە کاتی کدا کە ھات بۆ لای بۆ دیمەشقو
 لەو ھەش زیاتر سپاردنی پۆستی قەزای میسر بە کوپی ئەبەئە عەسرون لە سالی ۵۷۰ ھە
 مەقریزی باسی دەکات، ھەر ھە ناردنی نامەئە کە ھانی دەدا بۆ ھەلۆە شاندنەو ھە
 پەیماننامەئە دیمەشق لە گەڵ خاچەرستەکاندا لە ھەمان سالدا^۳، ئەمەش بە لگەئە لە سەر
 ئەو ھەئە کە سەلاحەدین ھەرزو خۆشەویستی زۆری ھەبوو بۆئە دەیوئە بێتە دادوەری، بە لکو
 ئەم نامەئە رێخۆشکەر بوو بۆ ھەلێژاردنی لە ئایندەدا.

د- ھەر ھە پەیوەندی سەلاحەدین و کوپی ئەبەئە عەسرون زۆر پتەو توندوتۆڵ بوون و کوپی
 ئەبەئە عەسرون خۆی سەرپەرشتی ھاوسەرگیری سەلاحەدین لە گەڵ خاتوو عەسمەت دینی
 کچی ئەمیر معینەدین ئەنر و ھاوسەری سولتان نورەدین- پیش کۆچی دوا کردنی -
 کە لە قەلای دیمەشق دا نیشتەجێبوو لە سالی ۵۷۲ ھە^۴.

ه- بونی کەسایەتی پایە بەرز لە دەولەتی سەلاحەدین دا کە پێیان باش بوو پۆستی - قاضی
 القضاة - گەر ھەئە دادوەران لە شامدا بێ سێردرێت بە عەبدوللای کوپی ئەبەئە عەسرون، لەو
 کەسایەتیانەش القاضی الفاضل کە پەیوەندی توندوتۆڵی لە گەلیدا ھەبوو، کوپی ئەبەئە
 عەسرونیش زۆر جار لە نامەکانیدا بە مجرەدین قاچی الفاجل ناوی دەبرد وە ک ئامازەئە ک

^۱ المدارس العسرونیه فی بلاد الشام ل ۳۵.

^۲ مفرج الکوب (۵۰/۲) المدارس العسرونیه ل ۳۴.

^۳ کتاب الروضتین (۲۳۱/۱)، المدارس العسرونیه، ل ۳۵.

^۴ ھەمان سەرچاوە (۲۳۱/۱)، ھەمان سەرچاوە ل ۳۵.

به پړيزو پله و پایه^۱، هه روه ها زانا عيسای هه کاريش يه کيک بوو له وکه سایه تی و نه میرانه ی سه لاهه دين که له سه رده ستي عبدالله کوږی نه بی عه سرون زانستی وهرگرتو حه زی ده کرد رۆژنيک مامۆستا که ی له پۆستی گه وره ی دادوه رانی شام دا بيينيت^۲، بئ گومان نه م دوو که سایه تيه ش کاريگه ريه کی زۆريان هه بوو له پاکيشانی سه لاهه دين به لای عبداللهی کوږی نه بی عه سرون داو سپاردنی قه زاو دادوه ری پئی، دياره خه لکيش جياوازن له ناره زوو بۆ چونه کانياندا^۳.

و- پلانی عه بدوللای کوږی نه بی عه سرون و هاوکارانی که ده ستيان دايه بلاوکردنه وه ی نه وه ی که ضيائه دين له سه رکار لاده بریت و له وانه يه توشي ناخوشي بييت، نه مه ش ته نگاويه کی بۆ نه م پياوه دروست کردو ناچاری کرد که بيوه ی و سه لامه تی هه لېژيږی و ده ست له کار کيشانه وه ی خۆ پيشکه ش بکات و ده ست له کار کيشانه وه که شی زۆر به خيڙايی و بئ دودلی په سه ندکرا^۴. نه مه ش نه وه مان بۆپون ده کاته وه که سه لاهه دين ناره زووی به لای عه بدوللای کوږی نه بی عه سرون دا بوو له هه مان کاتيشدا نه يده ويست ته نگ به ضيائه دين هه لچني يان له سه ر کارلايات^۵، هه رچۆنيک بييت کۆی نه م هۆکارانه پيکه وه ريخوشکه ريپون بۆ نه وه ی شه ره فه دينی کوږی نه بی عه سروت پۆستی گه وره ی دادوه ران له نه ستۆبگريت له هه موو ناوچه کانی شام دا که له ژيږ رکيتي سه لاهه دينی نه يوبييدا پون له سالی ۵۷۳ هـ دا^۶، مه رجي سه لاهه دينيش بۆ نه م دامه زانده نه وه بوو که محی الدين أبو المعالی محمدي کوږی زه که يه دين و نه وحده داوود بريکاری که ماله دين له دادوه ری و قه زادا وه ک دوو دادوه ر دادوه ری بکه نو له بری سه لاهه دين هتيان و ده رکردنی حوکه مه کان بپيار بده نو دامه زاندينشيان به نيمزای خودی سولتان ده بييت^۷.

۲- به ره هه می زانستی کوږی نه بی عه سرون: کوږی نه بی عه سرون که سایه تيه کی تاييه تمه ندو خاوه نی سيفه تی ده گمه ن بوو، وه ک خاوه نی (النجوم الزاهره) وه سفي ده کات به وه ی که:

^۱ هه مان سه رچاوه (۲۳۱/۱)، هه مان سه رچاوه ل ۳۵.

^۲ وفیات الأعيان (۱۶۲/۳)، المدارس العسرونية، ل: ۳۶.

^۳ المدارس العسرونية، ل: ۳۶.

^۴ المدارس العسرونية، ل: ۳۶.

^۵ مفرج الکروب (۵۰/۲) المدارس العسرونية ل ۳۷.

^۶ سنا البرق الشامی، ل: ۱۱۳، المدارس العسرونية، ل: ۳۸.

^۷ سنا البرق الشامی، ل: ۱۱۳، المدارس العسرونية، ل: ۳۸.

پیشہ وایہ کی پیاو چاک و کتیب دانہ ربو، السبکی ش خاوهنی کتیبی "طبقات الشافعية" وەسفی دەکات و ئەلئیت: نیشته جیی دیمە شق و گەورە دایە وەرە و زانا و پیشە وایان بوە^۱. مودە فەدین قودامە ی مەقدیسش دەربارە ی دەلئ: پیشە وای زانیانی شافعی مەزەب بوو لە سەر دەمی خۆیدا، ئیبن سەلاحیش باسی دەکات و ئەلئ: زانا ترین و تیگەشتوترین خەلکی سەر دەمی خۆی بوو سەرچاوە ی فتاوی حوکمە شەرعیەکان بوو^۲، عیمادی ئەسفە هانیش لە وەسفی دا ئەلئ: حوججە تولئیسلا موفتی عیراق و شام شیخی زانست و کەلە زانا، کە بە فتواکانی ئاینی بە هیژکردو لە سەر دەمی ئیمەش دا لە وشارەزاترینە لە مەزەبی شافعی دا و فەزڵ و چاکە ی هەموو شوینەکانی گرتبویە وە و چەند دانراو و کتیبکی بە پیژی لە سەر مەزەبی شافعی هەبوو^۳، لە و کتیبانەش کە کوپی ئەبی عەسرون نوسی "صفوة المذهب في نهاية المطالب" کە حەوت بەرگە، و "الانتصار" کە چوار بەرگە و "المرشد" کە دوو بەرگە و "الذريعة في معرفة الشريعة" یە ک بەرگە و "التيسير" دەربارە ی جیاوازی کە چوار بەرگە و "مأخذ النظر" و "مختصر الفرائض" و "الارشاد المغرب في نصرة المذهب" کە تەواوی نەکردو کارێک پوی کردە حەلەب^۴.

هەروەها چەندین نوسراوی تری هەیه لە وانە (التنبیه في معرفة الأحكام) و (فوائد المذهب) لە دوو بەرگدا و (الموافق و المخالف) و (الفوائد المنذري) لە دوو بەرگدا. هەروەها بە شیکیشی لە سەر دروست دایە وەری کردنی نابینا نوسیوە. بە غەدایش لە (هدایة العارفين) دا چەند فتاوی زنججیرە فەرمودە یەکی باسکردووە.

۴- بەرەهەمی ئەدەبی شەرەفەدینی کوپی ئەبی عەسرون: شەرەفەدین لە زانستەکانی فیکھو ئۆصول و جیاوازی و فتوادان و قەزادا بە ناویانگ بوو، هەروەها لە بواری ئەدەبیشدا ناویانگی هەبوو، چونکە ئەو شاعیر و ئەدیب بوو و عیمادی ئەسفە هانی و خەلکی تریش چەندین کۆپلە شیعیریان هێناوە کە رەنگدانەوی هەستی فراوان و ئەندیشە ی بە پیژو دەوڵە مەند و دەروونیکی بە ئەزموونە^۵، لەو شیعیرانەش:

کل جمع الی شقاق بصیر
أي صفوما شابه تکدبر

^۱ النجوم الزاهرة (۱۰۹/۶)، المدارس العسرونية ل: ۱۲۲.

^۲ طبقات الشافعية (۱۳۲/۷)، المدارس العسرونية ل: ۱۲۲.

^۳ المدارس العسرونية، ل: ۱۲۲.

^۴ حذيرة القصر، شعراء الشام (۳۵۱/۲)، المدارس العسرونية، ل: ۱۲۲.

^۵ هەمانە سەرچاوە، ل: ۱۲۴.

أنت في اللهو و الآماني مقيم والمنايا في كل وقت تسير
و الذي غره بلوغ الآماني بسراب و خلب مغرور
ويك يانفسي أخلصي إن ربي بالذي أخفت الصدر بصير^١

ههروه ها له شيعره كانى:

أستخبري عن حنيني اليه و عن زفراني و فرط إشتياقي
لك الخير إن بقلبي اليك ظما لا يروبه الا التلاقي.

ههروه ها وتويه تى:

يا سائلي كيف حالي بعد فرقته وحاشاك مما بقلبي من تنائكا
قد أقسم الدمع لا يجفو الجفون أسي و النوم لازارها حتى الأيكا^٢

ئمه كه سايه تى تاييه تمه ندى كورى ئه بى عه سرونه كه تىرو ته واوه و كارى گه رى خوى هه بيوه له بواری قه زاو فه تواو سياسته و كارگيتپى و دبلؤماسى و بالئۆزىداو، به ريژه يه كى باش به هره مه ندى بيوه له زانست و ئه ده ب، ئه مه ش واى كرد به رزترين پؤستى ده ولت و هه ريگريت كه گه وره ي دادوهران و بالئۆزو شينخ و مه رجه عى گه وره ي مه زه بى شافيعى بوو له سه رده مى خؤيدا^٣.

٥- **رؤشتنى بؤ مزگينيدان به خه لافه تى عه باسى:** له و ئه ركه پيرۆزانه ي كه قاضى شه ره فه دينى كورى ئه بو عه سرون پئى هه ستا مزگينيدان بوو به خيلافه تى عه باسى له سالى ١٢٧ هـ - ١١٧١ ز دا، ده رباره ي نه هيشتنى و وتاردان به ناوى خه ليفه ي عاضدى فاطميه وه و خوئندنه وه ي به ناوى خه ليفه موسه ضيئى عه باسيه وه، له گه ليشيدا چه ندين دانى ترى نوسيبوو و به هر شارى كدا تپه پيووايه بؤى ده خوئندنه وه و ئه م مزگينييه گه وره يه ي پيڤه دان، هه تاوه كو گه يشته به غداو خه لكى به غداش ريزى زورىان ليتاو هه واله كه شيان به رز نرخاندو دينارو پارهيان به سه ردا باراندو خه لات و دياريشيان نارد بؤ نوره دين و سه لآحه دين^٤، به م شيوه يه قاضى شه ره فه دينى كورى ئه بى عه سرون به رده وام بوو له به شدارى كردن له زيانى سياسيدا به زانست و راكانى و وه ك بالئۆزى سه لآحه دين بؤ خيلافه تى عه باسى له به غدا هه تاوه كو روودانى جهنگى حطين له سالى (٥٨٣ هـ / ١١٨٧ ز)، ميژوونووسيانيش به شداريان

^١ المدارس العسرونية، ل: ١٢٤.

^٢ المدارس العسرونية، ل: ١٢٦، النجوم الذهرة (١١٠/٦).

^٣ المدارس العسرونية، ل: ١٢٨.

^٤ السلوك (٦٤/١، ٦٥).

له‌گه‌ل سه‌لاحه‌دیندا له‌م چه‌نگه‌ مه‌زنه‌دا دوپات کردۆته‌وه که‌تیایدا خۆای گه‌وره‌ زۆریه‌ی
شاره‌کانی که‌ناری شامو به‌یتۆلمه‌قه‌ده‌سی له‌سه‌ر ده‌ست رزگارکردن^۱.

۶- **عه‌بدوئلا کۆری ئه‌بی عه‌سرون تووشی نابینایی ده‌بی‌تا**: ئه‌ره‌فه‌دینی کۆپی عه‌سرون وه‌ک
قاضی مایه‌وه‌و حوکمی به‌پێی شه‌ره‌ع ده‌کرد هه‌تاوه‌کو سالی ۵۷۷ه‌ک، له‌و کاته‌شدا تووشی
نابینایی بوو و چاوی له‌ده‌ستدا، خه‌لکیش که‌وتنه‌ قسه‌کردن له‌سه‌ر نه‌شیایوی بۆ دادوه‌ری
تانه‌یان له‌پریاره‌کانی ده‌دا^۲. لێره‌شدا سه‌لاحه‌دین زۆر ته‌نگاو ده‌بوو و رووبه‌پووی گرفتێکی
شه‌ری بووه‌وه، چونکه‌ ئه‌وه‌ نه‌یده‌ویست هه‌ستی ئه‌و هاوڕێیه‌ی بریندار بکات که‌چاوی
له‌ده‌ستداوه‌وه له‌پۆسته‌که‌ی لایببات و له‌هه‌مان کاتیشدا رووبه‌رووی وته‌و ره‌خنه‌ی زانیانیش
ده‌بوویه‌وه که‌گومانیان ده‌کرد له‌شیاوێتی کۆپی ئه‌بی عه‌صصرون بۆ قه‌زاو داوای له‌سه‌رکار
لادانیان لێده‌کرد، کۆپی ئه‌بی عه‌سرونیش خۆی رووبه‌پووی ئه‌م کێشه‌یه‌ بوویه‌وه و کتێبیکی
نوسی ده‌رباره‌ی دروستی دادوه‌ریکردنی نابینا له‌مه‌شدا پێچه‌وانه‌ی زۆریه‌ی زانیان بوو،
به‌لگه‌ی کۆپی ئه‌بی عه‌سرونیش بۆ ئه‌م مه‌سه‌له‌ رایه‌ک بوو که‌ له‌ "جمع الجوامع"ی ره‌ویانیدا
ها‌تۆوه‌و شه‌ره‌فه‌دینی کۆپی ئه‌بی عه‌سرونیش هه‌لیبژارد له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌وه‌ به‌شیکی
نوسی ده‌رباره‌ی دروستی دادوه‌ری نابینا و خۆشی دادوه‌ری مایه‌وه‌ کاتی تووشی نابینا بوو،
به‌لگه‌ی زۆریه‌ی زانیانیش سه‌باره‌ت به‌نادروستی دادوه‌ریکردنی نابینا ئه‌وه‌بوو که‌ ئه‌و
رکابه‌ره‌کان و شایه‌ته‌کان نانا‌سی و ئیتر چۆن ده‌توانی دادوه‌ری بکات له‌رووداوه‌کاندا،
به‌لگه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ش که‌ به‌دروستیان ده‌زانی ئه‌وه‌بوو که‌ شوعه‌یب پێغه‌مبه‌ر نابینا بووه‌و
ئه‌گه‌ر دروست بو‌ی‌ت نابینا پێغه‌مبه‌رو ئێردراوی په‌روه‌ردگار بو‌ی‌ت ئه‌وه‌ دادوه‌ریکردنی
نابینا له‌پێشترو ره‌واتره، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر له‌دادوه‌ر به‌پێزتر و گه‌وره‌تره‌ چونکه‌ خۆای گه‌وره‌
فه‌رزلی پێغه‌مبه‌ری داوه‌ به‌سه‌ر خه‌لکانی تردا، هه‌روه‌ها وتراویشه‌: نابینایی شوعه‌یب نه‌
سه‌لمێنراوه‌ ئه‌گه‌ر واش بو‌ی‌ت ئه‌و شوێنکه‌وتوانی ئه‌وه‌نده‌ که‌مبوون پێویستی
به‌دادوه‌ریکردن نه‌بووه‌ له‌نێوانیاندا، گریمان پێویستیان به‌دادوه‌ریکردن بو‌ی‌ت ئه‌وه‌ سروش
(وه‌حی) دابه‌زیوه‌و دادوه‌ری کردوه‌وه، به‌لام سروش بۆ دادوه‌رو قاضی دانابه‌زێت^۳
له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م گرفته‌شدا که‌ قاضی شه‌ره‌فه‌دینی کۆپی ئه‌بی عه‌سرون به‌ته‌نها به‌رامبه‌ر به‌
هه‌موو زانیان وه‌ستا له‌شامدا سه‌لاحه‌دین سه‌رسام بوو و نه‌یده‌زای چی بکات؟ بۆیه‌ ناردی

^۱ دور الفقهاء و العلماء في الشرق الادنى، ل: ۱۲۵.

^۲ وفيات الأعيان (۵۴/۳)، المدرس العصورية، ل: ۳۹۰.

^۳ كفر الكوب (۵۱/۲)، نكت الهميان، ل: ۶۰.

بۆ لای القاضی الفاضل که ئو کاته له میسردا بوو و داوای کۆمه کی لیکرد له مەسەله یه دا به وهی که په یوه ندی به شیخ ئەبی طاهری کورپی عه وفی ئەسکه نده ریه وه بکات و پرسایاری لیبکات دهرباره ی ئو فرمودانه ی که سه باره ت به دادوه ری نابینا وه هاتوون^۱، به لکو لای ئو چاره یه کی بۆ ئەم گرفت و گری کۆیره یه ده ست بکه ویت، ئەوه بوو زۆری نه خایاند وه لایمی قاضی الفاضل که یشته وه دهستی سه لاهه دین و تیایدا هاتبوو: مەسەله که له دوو شت به ده ر نییه، خوای گه وره ش باشت رین دانه یان بۆ گه وره مان دیاری بکات، هیشتنه وه ی مەسەله که به دهستی باوکه وه به جۆریک که پراو راویژو فتواو به ره که تی بمینیت و کۆپه که شی ببیته جینشین و به مه رج بگیری ت له گه لیدا که له هه له کردندا سزا ده درێ، یاخود مەسەله که بسپێرد ریت به پیشه وا قطب الدین چونکه ئو پاشماوه ی زانا یان و پیشه نگیا نه و نابێ که سی پشی بخریت که له چینیکی بالاتر نه بیت له زانستدا^۲.

به م وه لاهه ش سه لاهه دین ده روی لیکرایه وه چاره سه ری دۆزیه وه و سه ره فه دینی به به رپرسی یه که می ده زگای قه زا هیشته وه و مەسەله ی دادوه ریشی سپارد به محی الدین أبی حامد محمدی کورپی شه ره فه دین به مه رجیک که باوکی دادوه ری راسته قینه و سه ره کی بیت و ئەویش خۆی وا پیشان بدات که جیگری باوکیه تی، به جۆریک که خه لکی نه زانن باوکی لابراره، به م شیوه یه ش شه ره فه دین وه ک گه وره ی دادوه ران له شامدا مایه وه و کۆپه که شی بووه جیگری، ئەمه شی به هۆی دا کوکیکردن له خۆیی و چونه ناو قولایی شه ره وه و دۆزینه وه ی به لگه بۆ دروستی دادوه ری نابینا، پاشان به هاوکاری سه لاهه دین و پشتگیری قاضی الفاضل بۆی^۳.

۷- **کۆچی دوا یی کورپی ئەبی عه سرون**: قاضی کورپی ئەبی عه سرون له یازده ی ره مه زانی سالی ۵۸۵ هـ دا کۆچی دوا یی کرد^۴، کاتی ئەم هه والّه ش گه شت به القاضی الفاضل له میسردا نامه یه کی سه ره خۆشی نوسی که تیایدا هاتبوو: نامه ی زاتی پیرۆزتان گه یشت، خوای گه وره سه ره که وتووی بکات و خه لکانی پی دلخۆش بکات و ریگای خیری بۆ ئاسان بکات و کارو کرده وه شی بۆ خۆی ساغ بکاته وه، له نامه که شدا هه والیک هیه که که مبه ونه وه ی ئیسلام و درز تیکه وتنی خه لکه، به لکو له درزیش تپیه پ ده کات بۆ رووخان، ئەمه ش ئو قه زا و بپیاره ی خوا یه سه باره ت به مردنی پیشه وا شه ره فه دینی کورپی ئەبی عه سرون خوا لیتی خۆش بیت و

^۱ وفيات الأعيان (۵۴/۳)، المدرس العسرونية، ل: ۴۱.

^۲ مفرج الكرب (۷/۲، ۶۸)، المدرس العسرونية، ل: ۴۱.

^۳ المدارس العسرونية، ل: ۴۱.

^۴ سير أعلام النبلاء (۲۱، ۱۲۹).

ئەو كەموكورتى و زىيانەى كە بەھۆى كۆچى دوايىبە توشى سەر زەوى ھات و موسولمانانى نىگەرەن و نە يارانىانى خۆشحال كىرد، چونكە بە راستى ئەو ھىمىاى زانست و پاشماوھى بىا و چاكانى پىششىن بوو، زانستى لەم شامدا بلاو كىردەوھ و ھەركەسى فېر بوو بىت لەوھ وھ بووھ و فەزلى ئەوى تىايە، خواى گەرە ئاوى رەھمەتى بە سەر گۆرە كەيدا بىبارىنى، ديارە كە سىك خاوەنى ئەو ھەموو كىتوبە بە سودە بىت ياخود محى الدين كوپى بىت نامرىت و چونكە شوئىنە وارو زانستى زىندوو بەردەوامە و منىش زۆر غەمگىنم كە ئامادەى بە خاكسپاردنى نەبووم، خواى گەرەش دەزانى كە چەندە دلتەنگم بە لەدەستدانى و چۆل بوونى دونيا لەبەرەكەتى و لەدەستدانى نزاو پارانەوھەكانى، سوپاس بۆ خوا كە نەمرد ھەتاوھەكو چەند منالتيكى باش و بەرپۆز چەندىن زانستخوانى زانائى پى گەياند كە خوئىندنگەكان ئاوەدان دەكەنەو، ھەرۆھە چەندىن قوتابخانە و مزگەوتى دروستكرد و شەو رۆژى بە ركوع و كرنوش بە سەر دەبرد، بە راستى ئەو زىندوو بە كارە جوانەكانىبەوھ و ئىمەين كە بەھۆى لەدەستدانى ئەوھ وھ مردوين^۱.

پىنچەم: زانا عىساي ھەكارى:

زانا ضيائەدين باوكى محمد كوپى عىساي كوپى محمدى كوپى عىساي ھەكارى، يەككە لەئەمىرەكانى دەولەتى سەلاھەدين و پشتى پى بەستوو لەراو پوژدا وانەى فيقى لە خوئىندنگەى الزجاجىبە لەكە لەبدا دەوتەوھ، پەيوەندى كرد بەئەمىر ئەسەدەدين شىركۆى مامى سەلاھەدىنەوھ و بوو بەپىشنىوژى و پىنچ فەرزەى بۆ دەكرد، كاتى ئەسەدەدين بەرئى كەوت بۆ ولاتى مىسرو وەزارەتى گرتە دەست عىساي لەگەلدا بوو، سەلاھەدىنىش راوئىژى پىدەكرد و راى وەردەگرت و پەيوەندى دەكرد و رۆز نازى زۆرى ھەبو لای و گەيەنەرى داخووزىبەكانى خەلك بوو بەسەلاھەدىن^۲.

پشتىوانى كردنى بۆ سەلاھەدىن لە وەزارەتە كەيدا:

كاتى سەلاھەدىن وەزارەتى خەلىفە عاضدى گرتە دەست ھەندى لەئەمىرەكانى نەوھى نورەدىن نارازى بوون چونكە چاويان بربىبووھ ئەو پۆستە و ئامادە نەبوون گوئپاىەلى سەلاھەدىن بن و كارى لەگەلدا بكەن^۳، تەنانتە خەرىك بوو ئازاوەيەك لە نىوان ھىزەكانى نورەدىندا لەمىسر روويدات ئەگەر رۆلى عىساي ھەكارى نەبوايە كە كورد بوو، ئەوھ بوو بى وچان ھەولى لەگەل ئەو ئەمىرەندا دەدا ھەتاوھەكو توانى لەدەورى سەلاھەدىن كۆيان بكاتەوھ بەجۆرەھا شىواز ھەر لەمژدە

^۱ المدارس العسرونية، ل: ۱۹۲.

^۲ وفيات الاعيان (۴/ ۴۹۷)، طبقات الشافعية (۷/ ۲۵۵).

^۳ دور الفقهاء و العلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۲۳.

دانه وه هه تاوه کو هه پره شه و ترساندن، له م کارهش بهرده وام بوو هه تاوه کو ده ولته ياروفی دامه زانندو نه میش پرياريدا بگه پيته وه بۆ شام بۆ خزمه تی نوره دين به مه رجيك سر به سه لاهه دين بيت^۱، به م شتيوه يه نه و رۆله مه زنه دهرده كه ويته كه زانا عيساي هه كاري پيئي هه ستا بۆ پشتيوانيكردني سه لاهه دين له وه زاره ته كهيدا، به هۆي به هيزي كه سايه تي و زيره كيشه وه تواني ده سه لاتي سه لاهه دين بچه سپيڻيت له سه ره تاي وه گرگرتني وه زاره تداو بواري بۆ بره خسيته هه تاوه كو خۆي يه كلایي بكاته وه بۆ مه سه له ي گه و ره كاني تر مه به ستيشمان تيگوشانه دژ به خاچه رسته كان^۲.

چا ككردنه وه ي نيواني سه لاهه دين و نوره دين:

له مه شدا شيخ عيساي هه كاري رۆلي سه ره كي هه بوو تواني نيواني سه لاهه دين و نوره دين خوش بكات، به وه ي كه سه لاهه دين پوزش بيڻيته وه له وه ي كه نه يتواني به ره و قه لاي الكرك به ري بكه ويته بۆ يارمه تيداني نوره دين و نوره دينيش نه م پوزشه ي په سه ند كردو نامه يه كي بۆ سه لاهه دين نوسي كه نه وه ي ده گه ياند: پاراستني ميسر له شتي تر به لاما نه وه گرنگتره^۳، هه روه ها سه لاهه دين له رۆر كاروباردا پشتي به شيخ عيساي هه كاري ده به ست هه تاوه كو واي لي هات بووه يه كيك له نه ميره گه و ره كاني سه لاهه دين، هه روه ها سه لاهه دين ري زي ده نا له راو و بۆ چوون و زانياريه كاني و له رۆربه ي مه سه له كاني فه رمان په واييدا پرسي پيڻده كردو له را ي دهر نه ده چوو^۴.

هاو كاري كردني بۆ ريككه وتن له گه ل خه لكي موسلدا:

به دواي يه كدا هاتني رووداوو هه لويسته كان گرنگي نه م زانا يه يان دوپا تكرده وه له ده ولته تي سه لاهه ديندا، نه مه ش كاتي دهر كه وت كه سه لاهه دين ويستي موسل گه مارۆ بدات و له ده ستي نه تابه ك عيزه دين مه سعودي بي سيڻيته وه و بيگه پيڻيته وه باوه شي به ره ي ئيسلامي و هاو كاري كردني مسوگه ر بكات دژ به خاچه رستان له جه نكي يه كلا كه ره وه ي له گه لياندا، به لام دواي چه ند رووبه پوو بوونه وه يه ك له نيوانياندا خليفه ي عه باسي هاته ناو كي شه كه وه و گه و ره ي شيخه كان صدرالديني نارد هه تاوه كو هه ردوولا ريكبخات^۵، سه دره دينيش ناردي بۆ لاي سه لاهه دين و داواي ليكرد چه ند كه سيكي باوه پيپي كراوي خۆي بنيريته بۆ دانوستان كردن له نيوان هه ردوولادا، سولتانيش

^۱ الباهر، ل: ۱۴۲.

^۲ دور الفقهاء و العلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۲۴.

^۳ دور العلماء اصلاح المجتمع زمن الحروب الصليبية، ل: ۶۲.

^۴ دور الفقهاء و العلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۲۴.

^۵ كتاب الروضتين، له دور الفقهاء و العلماء وه، ل: ۱۲۶.

داوای له قاضی فاضل و شیخ عیسا کرد که نامادهی ئه و دانوستانه بن، ئه وانیش ناماده بوون و بهم شیوهیهش گفتوگۆ دهستی پیکرد و گه شتنه ریکه و تن و سه لاهه دینیش ناوچه که ی به جی هیشته و بهم شیوهیهش خوین له نیتوان موسولماناندا نه پرژا^۱.

دانوستان له گه ل وهزیری خلاطدا:

له سالی (٥٨١ هـ - ١١٨٥ ز) دا زانا عیسا ی هه کاری هه ستا به ئه نجامدانی ئه رکیکی دبلۆماسی تر، کاتی سه لاهه دین ناردی بۆ گفتوگۆکردن له گه ل وهزیری خه لاطدا وه ک بریکاری خۆی، چونکه پاش ئه وهی که شا ئه رهن سکمانی فه رمانپه وای خه لاط کۆچی دوا یی کرد سه یفه دین به کتمه ر شوینی گرتوه، پاله وان ئه تابه ک شه مه دین محمدی کوپی ئیلدکزی فه رمانپه وای عه جه میش به ریکه وت بۆ ئه وهی خه للاطی له ده ست بسینیت، هه روه ها وه زیری خه لاطیش چاوی تی بریوو که ناوی مجدالدینی کوپی موه فه قی کوپی ره شیق بوو داوای له سه لاهه دین کرد که سنوریک بۆ ئه و ته ماعکارینه دابنیت، سولتانیش زانا عیسا ی هه کاری نارد و ئه رکیکی دبلۆماسی پی سپارد هه تا وه کو زه مینه سازی بکات بۆ ئه نجامدانی دانوستان له نیتوان لایه نه ناکۆکه کاندا، ئه وه بوو وه زیری خه لاط قسه ی له گه ل عیسا ی هه کاریدا کرد و داوای لیکرد سولتان په له بکات له هاتنیدا پیش ئه وهی پاله وان بگاته به ره وه، له و کاته شدا سه لاهه دین موسلی به جی هیشته بوو به ره و خه لاط به ریکه وتبوو، کاتی پاله وانیش بهم گۆرپانکاری و روداوانه ی زانی و دلتیابوو له پشتگیری عیسا ی هه کاری بۆ وه زیری خه لاط ترسا و داوای سولتی کرد له گه ل وه زیری خه لاطدا و پاش مۆرکردنی سولحیش گه رپه وه ولاته که ی خۆی، ئه م کارهش به حیکمه ت و دانایی زانا هیسا ی هه کاری بوو که له م ئه رکه دا سه رکه وتوو بوو و توانای هه ردوولا له سه ر میزی گفتوگۆ کۆ بکاته وه و دۆستایه تی و هاوسۆزی نیتوانیان بگێڕێته وه^۲.

پیاوی ئه رکه تاییه ته کان:

له سالی (٥٨٢ هـ - ١١٨٦ ز) دا سولتان هه ستا به ئه نجامدانی چه ند گۆرپانکارییه ک له میسرو شامدا به تاییه ت له جینشین و بریکارهکانی خۆیدا ئه مهش به مه بهستی دلتیابوونی له ناینده ی ولات داوای کۆچی دوا یی خۆی و دروست نه بوونی ناکۆکی له نیتوان جینشینه کانیدا که کوپانی خۆی بوون. ئه مه سه رباری راهیتانیا ن له سه ر سیاسه تی حوکمرانی له ژیا نی خۆیدا و پاراستنی ولات له دابهش بوون، به تاییه ت که له سه روو به ندی خۆ ناماده کردندا بوو بۆ جه نگیکی یه کلاکه ره وه دژیه خاچه رسته کان،

^۱ دور الفقهاء و العلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۲۷.

^۲ مفرج الکروب (۱۶۸/۲، ۱۶۹).

کاتی هه والیی پیگه یشت که تقی الدین عمری برازای و جینشین له میسردا له گه ل ملک الافضلی کوریدا چهند هه لسوکه وتیکی نه نجامداوه له کاتی نه خوشکوتنی سه لآحه دیندا له حه پان که به لگه یه له سه ر ئاره زووی تاکره وی و خوشه پاندن به سه ر میسردا، هه ستا به ناردنی زانا عیسای هه کاری بۆ میسر که پیاویکی پایه به رز بوو به لایه وه سوپاش گوپرایه لیان ده کرد، فه رمانی پیکرد که تقی الدین عمر له میسر وه ده رنی و خوئی له شوینیدا بمینیتته وه^۱ زانا عیسا هه کاریش هه ستا به جیبه جیکردنی داواکه ی و به ره و میسر به ریکه وت و داخوازییه که ی سه لآحه دینی جیبه جی کردو تیایدا مایه وه هه تاوه کو العادلی برای سه لآحه دین به هاوپیته تی العزیز عثمانی کوپی سه لآحه دین گه شته میسر، نه مهش به لگه یه له سه ر نه و متمانه زۆره ی که سه لآحه دین به زانا عیسای هه کاری هه یبوو و دلنیا بوونی لیتی به تایبته که ده یزانی هه کاری کاریگه ری زۆری هه یه له سه ر سوپا له میسردا^۲.

نازایه تی له جه نگه کانی خاچه رستیدا:

دوای نه وه ی که بارودۆخی ولات سه قامگیر بوو سه لآحه دین ده ستیدایه جیهادکردن له به ره ی شامدا به به شداری کۆمه لێکی زۆر زانای خۆبه خش، له پیش هه موشیان وه زانای عیسای هه کاری که به شیوه یه کی کرده یی به شداری ده کرد له تیکۆشان دژ به خاچه رستانداو شمشیری هه لده گرتو له پینا و خوادا ده جه نگا، پۆشاک ی سه ربازی له به ر ده کردو میزه ره ی مه لاشی به سه ره وه بوو و هه ردو پۆشاکه که ی پیکه وه کۆ ده کرده وه^۳. سه رچاوه ئیسلامیه کانیش نه م به شدارییه یان بۆ نه م زانایه تۆمار کردوه، نه وه بوو له کاتی که سه لآحه دین چوو بۆ رووبه پووبوونه وه ی خاچه رسته کان له سالی ۵۷۳هـ - ۱۱۷۷زدا له عه سقه لاند هه ستا به په لاماردانی و خه لکیکی زۆری لێ کوشتن و زۆریکیشی لێ به دیل گرتن و ده وره یی شاره که شی سوتاند، پاشان به رده وام بوو به ره و ره مله و له ویش ده رکه وت و دیلی زۆری هه بوو به لام کاتی سوپاکه سه رقالی کۆکردنه وه ی ده سته که وته کان بوون و به گونده کاند هه لآه یوونه وه سه لآحه دینیش له گه ل چهند جه نگاوه ریکی که مدا مایه وه، خاچه رسته کان کتوپر هیرشیان هینا و موسولمانه کانیا ن شپه رزه کرد پاش رووبه پووبوونه وه یه ک ژماره یه کی زۆر له موسولمانان کوژرانو به دیل گیرا، زانا ضیائه دین عیسای هه کاری و ظهیره دینی براشی له و که سانه دا بوون که به دیل گران، نیه ن کثیریش باسی نه وه ده کات که عیسای هه کاری

^۱ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، ل: ۱۲۸

^۲ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، ل: ۱۲۹.

^۳ وفيات الأعيان (۴/ ۶۹۸)

له و رۆژهدا کوشتاریکی باشی کردوو^۱، به لگه شمان له سهر مه زنی پله پایه ی ئهم زانایه لای سه لاهه دین ئه وه یه که میژوونوسان باسیان کردوو که سه لاهه دین دوی دوو سال به بپی شه ست هه زار دینار ئازادی کرد^۲، هه روه ها میژوونوسان باسی ئه وه ده که ن که سه لاهه دین ته نها پارهی بۆ ئازادکردنی ئهم زانایه نه داوه به لکو کۆمه لێکی زۆریشی له داویه کان^۳ ئازادکرد، له وانه یان که به دیلی گرتبوون، ئهمه ش به لگه یه له سهر گه وهره یی ئهم زانایه لای سه لاهه دینی ئه یوبی^۴ ئهمه و زانای پایه به رز عیسای هه کاری له سالی ۵۸۵ ک دا کوچی دواپی کرد^۵.

شه شه م: زهینه دین عه لی کوپی نه جا:

له وه لۆیسته جوانانه که کۆمه لی له زانایان پیی هه ستان و شیایوی ئاماژه پێدانه، ئه و داسۆزی و خه مخۆرییه بوو که له سالی ۵۶۹ ک/ ۱۱۷۴ ز دا نواندنیان له پێناو سه لامه تی و ئاسایشی ولاتداو سوربونیان له سهر پارێزگاری لیکردنی له هه لوه شان وه و پارچه پارچه بوون، هه تا وه کو دوژمنانی ئیسلام چای تێ نه بپن، ئهمه ش له و کاته دا بوو که کۆمه لی شیعه له میسردا هه ستان به پیلانیك بۆ گێڕانه وه ی ده ولته ی فاطمی دوی ئه وه ی که له سه رده ستی سه لاهه دین روخیئرا له سالی ۵۶۷ ک/ ۱۱۷۱ ز، پیلانه که شیان به و شیوه بوو که بانگه یشتی گاوه کانی صقلیه و ولاتی شام بکه ن بۆ به ده مه وه چونیان بۆ میسر به رامبه ر به به خشیینی بړیک پاره و چه ند ناوچه یه ک پێیان، له پیلانه که شیاندا هاتبوو که له و کاته دا خاچه رسته کان دین و سه لاهه دینیش ده چیته ده ره وه بۆ رووبه پووبوونه و ه یان پیلانگێڕان له ناوه وه ی میسردا شوپش به رپا ده که ن و به م پێیه ش سولتان ئه که وێته نیوه ندی دوو ئاگره وه، ئاگری راپه رپن له ناو خۆردا و ئاگری خاچه رسته کان له ده ره وه دا، ئهمه ش ده بیته ی هو ی په رته وازه کردنی هیژه کانی و شسکت خواردنی له به رامبه ر خاچه رسته کاند، له ده ره وه و له ناوه وه شدا یاخیبووان ده ست ده گرن به سه ر ده سه لاتدا، سه رکرده ی ئهم پیلانگێڕانه ش له شیعه کاند زانا و شاعیر عماره ی کوپی ئه بی له سه ته ی یه مه نی^۶ و عه بدولسه مه دی کاتب و قاضی هیبه توللای کوپی عه بدوللا ئه له وه یرس و چه ندین سه ربازی میسری و

^۱ مفرج الکروب (۵۹/۲، ۶۰).

^۲ کتاب الروضتین، له دور الفقهاء و العلماء، ل: ۱۲۵.

^۳ کۆمه له جه نگاوه ریکی ئایینی گاوه بوون که به ره گز فه ره نسی بوون.

^۴ دور الفقهاء و العلماء المسلمین، ل: ۱۲۵.

^۵ وفيات الأعیان (۴۹۷/۳).

^۶ وفيات الأعیان (۴۳۱/۳، ۴۳۶).

پیاوانی سودان و کارمه ندانی ناو کۆشک و کۆمه لێک له ئەمێروسه ریا زانی سه لآحه دین^۱ بوون، گومانیش له وهدا نیه که ئەم پیلانه خیا نه تیکی ئاشکرا به لای نه کۆمه لێ شیع وه له وانه ی که پشتیان ده به ست به خا چه رسته کان بۆ کوش تاری موسو لمانه کان له پێنا و ده سکه وتنی چه ند به رژه وه ندیه کی که سی و تابه تو، رو خاندنی ده ول ته سونتی ئیسلامی سه لآحه دین که تیده کۆشا دژ به دۆژمنا نی ئاین، ته نانه ت ئەم خیا نه ته گه شته ئاستیک که پا ره بیه خشن به خا چه رسته کان بۆ ها تن بۆ میسرو دا گیر کردنی^۲.

ویستی په روه ردگاریش وابوو که سه ره دا وه کا نی ئەم پیلانه له سه ر ده ستی به کێک له پیاوانی ئاینی و زانا یانی دلسۆزو روشنبیرو عه مخۆرو به رژه وه ندیخوازی ئومه ته ی ئیسلامی که ئه ویش زه ی نه دین عه لی بوو ئاشکرا ببیت، ئیبن ئەسیر ئەللی: میهره بانی په روه ردگار له وه دا بوو که کۆمه له میسریه که زه ی نه دین عه لی کوپی نه جای واعیظ و قاضی ناسراو به ئیبن نه جیه یان برده ریزی خۆیا نه وه^۳ و خه لیفه و وه زیر بانگخوازو قاضیان له ناو خۆیا ندا دیاری کرد^۴، کاتی قاضی ئیبن نه جایان برده ریزی خۆیا نه وه و ئه ویش کاتی هه ستی به مه ترسی پیلانه که یان کرد، هه ستا به ئاگا دار کردنه وه ی سه لآحه دین له هه مو ورده کاری به کا نی پیلانه که، ئه ویش داوای لێ کرد که هاو کاریان بکات و له هه موو گۆڕانکاری به کا نی ئاگا داری بکاته وه، ئه ویش به گوئی کردو به وردی مه به ستو کاره کا نیان ده گه یان ده سه لآحه دین^۵. له بهر روشنایی ئەم زانیاریا نه شدا سه لآحه دین توانی له ورده کاری به کا نی پیلانه که ئاگا دار ببیته وه و هاوکات له گه ل ئەمه شدا نێردراویکی پاشای فرهنج له ناوچه ی که نار ده ریای ناوه پاستدا گه شته لای سه لآحه دین و دیاری و نامه به کی پی بوو که به روا له ت بۆ سه لآحه دین بوو و له ناوه روکدا بۆ ئەوان بوو، دیاره نامه گۆڕینه وه له نێوان گا وره کان و ئەو کۆمه له دا هه بوو، سه لآحه دینیش به مه ی زانی، به کێک له و گا ورانه ی که متمانه ی پی هه بوو راسپارد هه تا وه کو له گه ل نێردراوه که یاندا بپوات و له مه سه له که دلتیا بیت ئه ویش رۆشت و راستی مه سه له که ی له نێردراوه که وه بۆ هیئا، له م کاته شدا سه لآحه دین له و هه واله ی ئیبن نه جا دلتیا بوو و فریای مه سه له که که وت پیش روودانی و فره مانێ ده ستگیر کردنی ئەو پلانگیرانه ی ده رکردو له ناوی

^۱ مفرج الکروب (۱/ ۲۳۴ - ۲۴۴).

^۲ دور الفقهاء و العلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۳۰.

^۳ وفيات الأعيان (۲/ ۵۳۰).

^۴ السلوك (۱/ ۷۴، ۷۵)، دور الفقهاء و العلماء، ل: ۱۳۰.

^۵ مفرج الکروب (۱/ ۲۴۴، ۲۴۵).

بردن به م شتووه يش كوتايى به ناژاوه كه هات^۱، پاش ئه مهش سولتان زهينه دينى كوپى نه جاي
 له خوى نزيك كرده وه و خه لات و پارهى باشى پى به خشى و پيداويستيه كانى به ته واوى جيبه جى
 كرد، هه روه ها راوراويژى پى ده كردو سه رسام بوو به راكانى و^۲، نازناوى عه مرى كوپى عاصى لى
 نابوو و راكانى جيبه جى ده كرد چونكه ژيرو لىزان بوو، زۆرىك له پياوانى ده وه له ت و خه لكانى سوننه
 له ميسردا به گوپيان ده كردو له راي دهرنه ده چوون، هه روهك پاشان ئه لعه زيزى كوپى سه لاهه دين
 پى وت: هه ر شتيكت به به رژه وه ندى زانى بۆم بنوسه، چونكه من ته نها به راي تو كار ده كه م^۳.
 هه روه ها ئيبن جه وزى باسى ئه وه ده كات كه ئيبن نه جا چالاك بووه له ئامۆزگار بكردى خه لك و
 گيژانه وهى فه رموده دا، سه لاهه دين و كوپه كانيشى له مه جليسيده ئاماده ده بوون و گوپىستى
 وانه كانى ئه بوون و پله وپايه و ريژيكى زۆرى هه بوو له ناو خه لكدا^۴ كاتي ك سه لاهه دينيش كه وته پى بۆ
 روويه بوو بوونه وهى خاچيه رسته كان له ولاتى شامدا زهينه دينى كوپى نه جا رووداوه كانى بۆ تو مار
 ده كرد^۵، له و شتانهش كه نوسيبوى ئه وه بوو كاتى قه لاي حمصى ئازاد كرد له سالى ۵۷۰ هـ -
 ۱۱۷۴ ز دا نامه يه كى بۆ نوسى كه تيايدا به شتووه يه كى دورو دريژ وه سفى قه لاكه ي بۆ ده كرد^۶، كاتى
 سه لاهه دينيش پريارى مانه وه و جيگير بوونيدا له شامدا كوپى نه جا له سالى ۵۸۰ هـ - ۱۱۸۴ ز دا
 نامه يه كى بۆ نوسى و باسى جوانى و خيرو بيرو نيل و مزگه وته كانى بۆ ده كرد، پاشان به لگه ي له سه ر
 گه وره يى و فه زلى ميسر به چه ند ئايه ت و گيژانه وه و ئاسه وارتيك هيتايه وه، سه لاهه دينيش به نامه يه ك
 وه لامى دايه وه (كه كه چه زاي ئيبن جه وزى و ئه بو شامه هيتاويانه) تيايدا باسى ئه وه ده كات كه
 نيشته جى بوون له شامدا باشته و ئاوو هه واى خوشتره و خواى گه ورهش له قورئاندا سويندى پى
 خواردوه، هه روه ها گله يى ئه وهى ليده كرد كه چۆن بيري ديمه شقى زيدي خوى ناكاته وه و داواى
 ليكرد كه بگوپيژته وه بۆ ديمه شق و له كوتايه كه شيده هاتبوو: زهينه دين باسى خراپه كانى شام
 ده كات و منيش ئوميد ده كه م بگه رپته وه بۆ هه ق و له گه ل هاورپكانيدا بگه رپته وه بۆى به پشتيوانى
 خوا^۷ هه رچۆنك بيت ئيبن نه جا به رده وام بوو له سه ر كار كردن له گه ل سه لاهه ديندا هه تاوه كو

^۱ الكامل في التاريخ، له: دور الفقهاء و العلماء، ل: ۱۳۱.

^۲ كتاب الروضتين (۲۲۴/۲۱۹/۱).

^۳ دور الفقهاء و العلماء، ل: ۱۳۱.

^۴ مرآة الزمان، له: هكذا طهر جيل صلاح الدين، ل: ۲۸۲.

^۵ كتاب الروضتين، له: هكذا طهر جيل صلاح الدين، ل: ۲۸۴.

^۶ هكذا طهر جيل صلاح الدين، ل: ۲۸۴.

^۷ كتاب الروضتين، له: هكذا طهر جيل صلاح الدين، ل: ۲۸۴.

له ئازادکردنی بهیتولمه قديس به شدار بوو و پټکه وه چوونه ناویه وه و یه که م مه جلیسی وه عزو ئاموژگاری له مزگه وتی نه قصادا گریډا^۱ که دواتر باسی لټوه ده که یین به پشتیوانی خوا، دواجاریش نه بولحه سه ن عه لی کوږی نه جای هه نهبه لی ناسراو به زهینه دین له سالی ۵۹۹ دا کۆچی دواپی کرد ره حمه تی خوی لی بیت^۲.

حه وته م: عیمادی نه سفه هانی:

قاضی و پیشه و، زاناو موفتی، به پررسی دیوانی ئینشاو وه زیر عماده دین، باوکی عه بدوللا محمدی کوږی حامدی کوږی محمدی کوږی عه بدوللا کوږی عه لی کوږی محمودی کوږی هیبه ی نه سفه هانی نوسه ر، که به ئیبن أخی العزیز ناسرا بوو، هاته به غداو له خویندنگه ی نامیه دا نیشته جی بوو، له بواری فیه قهدا لټه اتوو بووه و له سه ر دهستی نه بی منصور سعیدی کوږی ره زاز خویندویه تی و زمانی عه ره بی و جیاوازی به باشی زانیوه و له زانستی (الترسل) دا دهستیکی بالای هه بوو چه ندین کتیبی نویسه و ناویانگی ده رکردوه، په یوه ندی به ئیبن هبیره وه کردوه و پاشان چوه ته دیمه شق له سالی ۵۶۲ هـ و په یوه ندی کردوه به ده ولته وه و له دیوانی ئینشادا خزمه تی کردوه له سه رده می نوره دینداو به فارسیش شتی ده نویسی، نوره دینیش وه ک نیردراوی خوی ناردی بۆ لای المستنجد، و وانه وتنه وه ی - عیمادیه دا - ئامیری پی سپارد له سالی ۵۶۷ هـ، پاشان له دیوانی نه شرافدا دایمه زراند، کاتی نوره دین کۆچی دواپی کرد پشتگو ی خراو نه ویش رووی کرده موسول و له وی نه خوش که وت، پاشان گه پاپه وه بۆ حه لب له کاتی کدا که سه لآحه دین گه مارویدابوو له سالی ۵۷۰ هـ دا، له وی ده ستیدایه پیا به لآدانی سه لآحه دین و له لای مایه وه و نامه ی بۆ نارد نه ویش نزیکه کرده وه له خۆی، کاتی القاضی الفاضل له میسر ده رده چوو عیماده یین شوینی ده گرتوه^۳، به م شیوه یه عماد بووه بریکاری قاضی الفاضل له هه موو کاروباره کانیداو پله و پایه ی جارانی ده سه که وته وه بوو به نویسه ری تایبه تی سه لآحه دین و^۴، نه ویش هه موو کاروباره کانی پی ده نویسی و متمانه ی پی به خشی و بوو به یه کیک له که سه نزیکه کانی که پارهی دابه شه کردو کاروباره کانی به پتوه ده بردو به بی گه پانه وه بۆ سولتان ئیمزاو مۆری هه ر شتیکی ده کرد که پیی باش بوایه و پیداو یستی نه و خه لکانه ی جیبه جی ده کرد که روویان لی ده ناو هاوشانی وه زیرو ناو دارانی ده ولت بوو هه رچه نده نه گه شته ئاستی القاضی الفاضل لای سه لآحه دین، دوی نه مه ش عماد له القاضی

^۱ هکذا طهر جیل صلاح الدین، ل: ۲۸۴.

^۲ وفیات الأعیان (۵۳۰/۲)

^۳ العماد القاضی، د. حسین عاصی، ل: ۲۱.

^۴ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۱، ۲۲.

الفاضل زیاتر لای سه لآحه دین ده مایه وه و القاضی الفاضل زورجار ناماده نه ده بوو لای سولتان چونکه بۆ راپه پاندنی کاروباره کان سه ردانی دیمه شق و قاهره ی ده کردو.... هه روه ها له سه رده می سه لآحه دیندا نامه و بلالوکراوه و مزگیننی نامه ی ده رده کردو نه چووه مه جلیسی راویژ کردنه وه^۱.

کاتی سه لآحه دینیش کۆچی دواپی کرد له سالی ۱۵۸۹ دا عماد رۆلی نه ماو ناوبانگی کۆزایه وه و کاروباره کانی به ره و خراپی چوون چونکه کۆپه کانی سه لآحه دین وه ک باوکیان مامه له یان له گه لدا نه ده کردو هه ستان به دورخستنه وه ی له پۆسته که ی، ده رباره ی نه مه ش عماد له پێشه کی البرق اشامیدا نه لی: کاتی په روه ردگاری میهره بان سه لآحه دینی برده وه بۆ به هه شته که ی خۆی کۆپه کانی مولک و ده ولته که یان به شکردو منیش وتم: رێگه ی نه و ده گرن و درێژه به کاره کانی ده دهن و ریزم ده گرن و دلخۆشم ده کهن، به لآم گومانه که م له جیی خۆیدا نه بوو و یارمه نی و به خششیان لی گرته وه و سه رچاوه یان وشک کردم و پرۆژه کانیان شیواندم^۲. پاش کۆچی دواپی سه لآحه دینیش نه و میژوونوسانه ی که باسی ژبانی عمادیان کردوه به هیچ شیوه یه ک باسیان نه هیناوه، یاقوت ده لیت: له مالی خۆیدا مایه وه و ده ستیدایه نوسین^۳، هه روه ها نیین خه له کان ده لیت: له ماله وه دا مایه وه خه ریکی کارونوسینی کتیب بوو.

به لآم وادیاره عمار پاش ماوه یه ک گه راوه ته وه بۆ وانه وتنه وه و نوسین، نه مه ش له و نامه یه دا ده رده که ویت که القاضی الفاضل بۆ عمادی نارد له میسروه له ۵۹۵ هـ دا و تیایدا سکالای ته نهایی خۆی ده کات و توانای وانه وتنه وه و نوسینی عماد به نیعمه ت و به خششیک دانه نیت که شیایو سوپاسگوزارییه و، نه لی: خوا ده زانی من له چ ته نهاییه کدام و ئۆقره م لیبراه له م سه رده مه ناخۆشه دا، و چاوه پێی (البرق الشامی) م که بیاری به سه رمداو سه رقالم بوونی گه وره شمان به وانه وتنه وه و نوسینی پر ره وانبیژییه وه نیعمه ت و به هره یه که شیایو نه وه یه که زانایان سوپاسگوزاری بن، به رامبه ر به و چیژو خۆشیه ی که لیتی ده بن^۴. له و شیعرانه ش که ده یوت:

و للناس بالملك الناصر الصلاح صلاح و نصر کبیر
هو الشمس و افلاکة في البلاد و مطلعة شرجه و السریر
اذا ماسطا أو حبا واحتبی فما الليث؟ من حاتم؟ ما ثیر؟

^۱ سنا البرق الشامی، ل: ۵۲، العماد الاصفهانی للعاصی، ل: ۲۴.

^۲ إرشاد الأديب (۸۵/۷)

^۳ وفيات الأعيان (۱۵۲/۵)

^۴ كتاب الروضتين، له: العماد الأصفهانی، ل: ۲۶.

^۵ سير اعلام النبلاء (۲۴۹/۲۱)

ههروهه له کاروانیکدا بوو دهرباره ی القاضی الفاضل نه یوت:

أما الغبار فانه مما أثارته السناكب

فالجو منه مظلم لكن تباشير السناكب

يا دهر لي عبدالرحيم فلست أخشى مسّ ناكب^۱

پاشان عماد له روژي دوو شه ممه له سهره تايي مانگي ره مه زاني سالي ۱۱۲۱ هـ کډو له گورپستاني سوفيه کاندا له دهره وهی باب النصر به خک سپړدرا^۲.

هه شتم: نه نخه بوشاني:

زانای پایه به رزو دونیا نه ویست، نجم الدين أبو البركات محمدی کوږی موفه قی کوږی سه عیدی خه بوشانی شافعی سوفي، له سهر دهستی محمدی کوږی یه حیا خویندویتی و زیره کی و لپهاتوویی پتوه دیار بووه^۳، کتیبی (المحیط) ی خوی له به ربووه که شازده بهرگ بووه و بهرچه له که خه لکی نیسا بووه و ژيانی ساده و زبری هه بووه و ژور توندوتول بووه له نایندو پيش نه وهی بیته میسر وه ده یوت: نه چم بؤ میسر و ده سه لاتی عوبهیدی یه هودی ناهیل، نه وه بوو له قاهره دا نیشته جی بوو و ده ستیدایه ره خنه گرتن له خه لکی کوشک و قسه پی و تنیان، نه وانیس سه رسام بوو بوون له که لیدو نه یانده زانی چی بکه نو، پاره و به خششیکي ژوریان بؤ نارد که ده لاین: چوار هه زار دینار بووه، نه ویش به و نیردراوهی و ت که بؤی هیئا بوو: له ناو بچیت نه م بیدعیه چیه؟ پاشان داوای لیکرد به خیرایی بروات و نالتونه کی بؤ فریدو پاش لیدان و داگرتنی له سهر پلیکانه کان^۴. کاتی هاته میسر وه له سالي ۱۱۶۵ هـ دا له مزگه و تیکدا نیشته جی بوو، له وکاته شدا خه لیفه ی فاتمی العاضر لدین الله خه ویکي بینی، له خه وه که شیدا دوشکيک له مزگه و تیکي نه و شاره وه هاته دهره وه پتوهیدا و نه ویش به ترسه وه راجله کاو که سیکی بانگ کرد که شاره زا بوو له لیکنده وهی خه ودا خه وه کی بؤ گیرایه وه نه ویش وتی: نه میری باوه پداران له لاین پایویکه وه زیانی پی ده گات که له و مزگه و ته دا نیشته جی بووه، پاشان خه لیفه فهرانیدا به هیئانی نه و که سهی که له و مزگه و ته دایه، نه وانیس چوون و سوفیه کیان هیئا و عاضدیش لپی پرسی له کوپوه هاتووه و کهی هاتووه ته میسر و بؤچی هاتووه؟ نه ویش وه لامي دایه وه، عاضدیش هیچ شتیکی وای تیایدا به دی نه کرد که جی گومان بیت به لکو هه ژاری و راستگوویی بؤ دهره ووت، بویه بریک پاره ی پیدو پیی و ت: نهی شیخ دوعامان بؤ

^۱ مه مان سه رچاوه (۳۵۰/۲۱)

^۲ العماد الأصفهاني، ل: ۲۷

^۳ سير أعلام النبلاء (۲۰۴/۲۱)

^۴ طبقات السبكي (۱۵/۷)، سير أعلام النبلاء (۲۰۵/۲۱)

بکه، پاشان نازادی کردو ئه ویش هاته وه بۆ مزگه وتو نیایدا مایه وه هه تا ئه و کاته ی که شیرکو هات له دیمه شقه وه سولتان سه لاهه دین بووه وه زیری عاضدو ده ستیدایه رووخاندنی ده ولته ی فاطمی، داوای فتوای له زانایانی میسر کرد، خه بوشانیش له هه موویان توندتر بوو به رامبه ریان و خراپه کانی باسکردن و به بی باوه پری داده نان و زۆر له سه ریان ده دوا، هه روه ها ئه م زانایه فرمان به چاکه و نه هی له خراپه ده کرد، ئه وه بوو جارێکیان به رده رکی جێنشین میسر مظفرالدین عومه ر هاته لای و تی: تقی الدین سلّوت لێده کات، خه بوشانیش وتی: بلّی شقی الدین واته یاخی له دین سلّوی خوای لی نه بیّت، کابراش وتی: ئه و پۆزش ده هیّنیته وه ده لی: شوینی نییه بۆ فروشتنی ئاوی گه نه شامی، خه بوشانیش وتی: درۆ ئه کات، وتی: ئه گه ر شوینیک ئه زانیت پیمان بلّی، وتی: وه ره پێشه وه، کاتی هاته پێشه وه قژی گرتو به زلله هات به سه ریداو ئه یوت: من ئاوی گه نه شامی نافروشم، تا بزانه له کوئی هیه، پاشان له ده ستی رزگاریان کرد، به درژیایی ته مه نیشی پاره ی له پاشایه ک یان پاره ی وه قفی وه رنه گرتووه وه له و جلانه شدا کفن کرا که له به ریدا بوو، ئه مه و خه بوشانی له مانگی ژێ القعه ی سالی ٥٨٧هـ دا کۆچی دوایی کرد.^١

ئه مه ژیا ننامه ی هه ند له زانایانی سه رده می سه لاهه دین بوو، که پله و پایه یان زۆر به رزو شکۆدار بوو لای سه لاهه دین و مه جلیسی پر بوو له پیاوچاک و زانایان، عیمادیش له م باره یه وه ئه لی: پیتی باش بوو فه رموده به سه نه ده وه باس بکریّتو، زانایانیش له زانستی شه رعی به سود بدوین، به هزی زۆر گفتوگۆکردن و دانیشنی شه وه له گه ل زانایان و داده رانا له وان شاره زاتر بوو له حوکم و به لگه ی شه رعی و هۆکاره کانی ره زامه ندی په روه ردگار.^٢

ئیه ن شه دداد لێیه وه ئه گێرپێته وه: که هه ر کاتی بیبیستایه زانایه ک هیه ریوایه تی باشه و فه رموده ی زۆری بیستوه، ئه وه ئه گه ر زاناکه به اتایه بۆ لای داوای هی نانی ده کردو گوییستی فه رموده ده بوو لێوه ی ئه گه ر زاناکه ش ئاماده نه بوایه بێته لای سولتان به پیتی خو ی ده چوو بۆ لای و کورپه کان و ده ور به ریشی به شدار ده کرد له گه ل خۆیدا، په یوه ندیشی له گه ل پێشه وه قطب الدینی نه یسابوریدا په یوه ندیه کی به هیز بوو، چونکه به رده وام له گفتوگۆو مشتومردا بوو له گه ل

^١ الموسوعة اساملة في تاريخ الحروب الصليبية (٢٥/٢٧، ٤٢٨)

^٢ سير اعلام النبلاء (٢١/٢٠٧)

^٣ سير اعلام النبلاء (٢١/٢٠٧)

^٤ سير اعلام النبلاء (٢١/٢٠٧)

^٥ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ١٣٨.

^٦ النواذر السلطانية، ل: ٧، دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ١٣٨.

زانایاندا له و مه سه لانه دا که پیو یستی به تیگه یشتن هه بوو تیایاندا^۱، به کورتی: زانایان و شه رعنا سان پله و پایه و گرنگیه کی تاییه تیان هه بوو لای سه لآحه دین و سۆزو چاودیری و ریزی مادی و معنه وی لی ده گرتن و راکانیان نرخینراو و به هه ند و هرگیراو بوو به لایه وه و پرس راویژیانی به پیو یست ده زانی له هه موو مه سه له شه رعیه کاندا که په یوه ست بوو به هه موو بواره کانی فرمانپه واییه وه، به م پییه ش زانایان ده سه لآتی رۆحیان به سه ر بیرو هزی خه لکیدا په یدا کردو کاریگه ری نۆریان هه بوو له سه ر گه ل و حکومه ت، به لگه ش له سه ر نه مه ش نه وه یه که ده ولّه ت جله وی به رگری و جه نگی دابوو یه ده ست زانایانی هاوشپوه ی عیسای هه کاری که له هه ردوو بواری ئاینی و سه ربازیدا شاره زار لیّه اتوو بوو له سه ر ده می سه لآحه دیندا^۲.

^۱ دور الفقهاء و العلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۳۸.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۳۹.

باسى پېنجەم: چاكسازى ئابورى و بوارەكانى خەرجى

دەولەت لەسەر دەمى سەلاخە دىندا لەقۇناغى دەولە مەندى و خوشگوزەرانىدا بوو، بەوپىيەى داھاتى زۆر بوو و سەرچاوەكانى رۆزىشى جۇراوچۆر بوو، ئەتوانىن داھاتەكانىش بەم شىۋەيە ديارى بكەين:

● دەستى گرت بەسەر گەنجىنە زۆرەكانى فاتمىيەكاندا دواى دەست گرتنى بەسەر مىسردا.

● داھاتى سەرانە كە لەخەلكانى ناموسولمانەوہ بۆى دەھات.

● داھاتى فېدىيە كە لەدىلەكانەوہ بۆى دەھات.

● داھاتى دەستكەوت و غەنىمەتەكان كە لەكاتى جەنگدا دەستى دەكەوت.

● داھاتى خەراج كە لەو زەويانە وەر دەگىرا كە بە سولخ و ئاشتەوايى دەستى بەسەردا

گىرابوو،... وىرپاى چەندىن داھاتى رەواو سەرچاوەى سامانى تر، بى گومان سەلاخە دىن لەو

سولتانانە نەبوو كە پارە و مالىيان لەشتى لابلەلايى و نازەوادا سەرف دەكرد، بەلكو لەپىناو

خواو بنىاتنانى قەلاو حەسارو ئاوەدانكردنەوہ و ئەو بوارانەدا كە سودى گشتيان ھەيە

خەرجى دەكرد.^۱

يەكەم: گرنگيدانى بەكشتوكال و بازارگانى:

بۆنەوہى سەلاخە دىن ولاتەكەى بيارىزىت لەھەژراى و قات و قېرى كە دەرەنجامى جەنگو

رووبەپووبوونەوہكان دروست دەبىت، گرنگى باشى دەدا بەكشتوكال و ھۆكارەكانى ئاودىرى،

ھەتاوہكو زەوى باشتىن بەروبوومى ھەبىت، ھەموو چۆرە پىداويستىيەك بەرھەم بىننىت، ئەمەو

ميسرو شام ھاوكارى يەكتريان دەكرد لەئالوگۆرپكردنى بەروبوومە كشتوكالئىيەكان و بەھىزكردنى

بەرژەوہندە ئابورىيەكان و دابىنكردنى سامان و كۆمەكى پىويست بۆ سوپا، ھەروہا ھەردوو

ھەرىمەكە ھاوھەلوپىست بوون بەرامبەر بەدەستدريژى فەرەنجەكان و، دابىنكردنى ئازوقەو خۇراكى

پىويست بۆ سوپاى ئىسلام، ئەوہ بوو ميسر لەسەردەمىدا بووہ ئەلقەى پىكەوہ بەستنى

رۆژھەلات و رۆژئاوا، چەند شارىكى ئەوروپىش بەھۆى ئەم بازارگانىيەوہ بوژانەوہ وەك شارەكانى

(بىندقىو پىزا) ئىتالى، دواترىش خەلكى بوندوقىيە رازى بوون بەدامەزاندنى بازارپىكى بازارگانى

لەئەسكەندەرىيەدا بەناوى (بازارپى ئەيك) سەلاخە دىنىش گرنگىيەكى زۆرى دەدا بەبازارپە

بازارگانىيەكان ھەتاوہكو ئابورى بپوزىتتەوہر بەرھەم زىاد بكات، بەم شىۋەيە بازارپەكان لەميسرو

شامدا زۆر بوون و ئەويش بايەخى دەدا بەچاكسازى و فراوانكردنى، ئىبن جېبرى گەپۆك -رحالە-

^۱ صلاح الدين الأيوبي، عبدالله علوان، ل: ۱۲۵.

به چەند بازارپێك لهو بازارپانهدا تێپه‌پی کردوو له‌سەرده‌می سه‌لاحه‌دیندا له‌ساڵی ٥٧٨ هـ داو سه‌رسامی خۆی تو‌مار کردوو به‌رامبه‌ر به‌و سیستمه‌ی که تاییدا په‌ی‌په‌و ده‌کراو له‌لێ‌دانیدا سه‌باره‌ت به‌شاری حه‌له‌ب ئه‌لێ: ئه‌م شاره زۆر گه‌وره‌یه‌و به‌ریکی دروستکراوه‌و دیمه‌نی دل‌گیرو بازارپه‌کانی فراوان و پێکه‌وه به‌سترون به‌شیوه‌یه‌کی لاکێشه‌یی له‌پیشه‌یه‌که‌وه ئه‌چینه ناو پیشه‌یه‌کی تهره‌وه‌و هه‌موو پیشه‌ گه‌وره‌کانی به‌م جۆره‌ تیا‌یه، هه‌مووشی به‌ته‌خته سه‌ری گیراوه‌و دانیش‌توانی له‌سیب‌ه‌ری چ‌رو پ‌یدا ده‌ژین، هه‌موو بازارپێکی مو‌و‌ف سه‌رسام ده‌کات و چ‌او روون ده‌کاته‌وه و زۆربه‌ی دو‌کانه‌کانیشی به‌جوانی له‌ته‌خته دروستکراوه^١، ناصر خوسره‌و له‌کتیبه‌ی (سه‌فه‌نامه)دا وه‌سف‌ی شاری طرابلسی شام له‌سەرده‌می سه‌لاحه‌دیندا ده‌کات و ئه‌لێت: ولاتێکی جوانه، به‌کێل‌گه‌و بیستانی و قامیشی شه‌کری زۆرو دره‌ختی نارنج و مو‌ز لیم‌و ده‌وره‌دراوه‌و وێ‌پ‌ای شوینی رستن و چ‌نین که چ‌وار یان پێنج یان شه‌ش چینه‌و بازارپو شوسته‌کانی جوان و پاکن، ته‌نانه‌ت وا ده‌زانی هه‌موو بازارپێک کۆشکێکی رازاوه‌یه، له‌ناوه‌پاستی شاریشدا مزگه‌وتێکی گه‌وره هه‌یه، که به‌ نه‌خشی جوان و تو‌کمه رازینراوه‌ته‌وه‌و له‌گۆرپه‌پانه‌که‌شیدا گومه‌زه‌یه‌کی گه‌وره هه‌یه که له‌ژێ‌ریدا حه‌وزێک هه‌بوو له‌خواروو ئاوهاوێژێکی تیا‌بوو که له‌مسی زه‌رد دروست ک‌ریبوو، هه‌روه‌ها له‌بازارپێشد شوینیکی ئاو خواردن هه‌بوو که پێنج به‌لوعه‌ی ئاوی لێ به‌سترا‌بوو بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکی ئاوی لێ به‌رن^٢.

دووه‌م: گ‌رن‌گیدان به‌پیشه‌سازی:

سه‌لاحه‌دین گ‌رن‌گی ده‌دا به‌دروستکردنی چه‌ک و رستن و چ‌نین و قوماشو پۆشاک‌ی حه‌ری‌ری ده‌زوو ئالتونی و زینی ئه‌سپ و دروستکردنی شوشه، هه‌روه‌ها له‌سەرده‌میدا پیشه‌سازی قاصو قاجاغ و که‌شتی و به‌له‌م دروستکردن و چه‌ندین شتی پێ‌ی‌ستی تر ب‌لا‌بوو‌بوو‌یه‌وه‌ن که به‌ره‌می زیاده ده‌کرد و ئابوری ولات به‌هێ‌زتر ده‌کرد^٣ هه‌روه‌ها پیشه‌وه‌ران له‌سەرده‌می ده‌وله‌تی ئه‌یوبیدا له‌هه‌موو‌که‌س وه‌فادارتر‌بوون بۆ‌دابونه‌ریته کۆن و بۆ‌ماوه‌یه‌کانیان، ئه‌وه بوو ک‌ریکارو پیشه‌وه‌ران له‌سه‌ر هه‌مان شی‌وا‌زو رێ‌په‌وی سه‌رده‌مانی پێش خۆیان به‌رده‌وام بوون، هه‌روه‌ها پیشه‌وه‌ران چه‌ند سه‌ندیکاو رێ‌ک‌خراوێکیان هه‌بوو که مافه‌کانیان بۆ ده‌پاراستن و سه‌په‌رشتی کارو ئه‌رکه‌کانیان ده‌کرد به‌جۆ‌رێک که سیستم و یاسای تاییه‌تی هه‌بوو که هه‌مووان رێ‌زیان لێ ده‌گ‌رت و ده‌وله‌تیش

^١ صلاح الدین الأيوبي، ل: ١٧٦.

^٢ صلاح الدین الأيوبي ل ١٧٧

^٣ الفنون الإسلامية في العصر الأيوبي (٥٤١/١)

پشتیوانی لیده کرد^۱. په کڼک له نهریته کانی سهندیکاو ریڅخواوه کانی پیشه وهرانیښ، بریتی بوو له پاراستنی نهیښی پیشه کان و نه درکاندنی بۆ که سانی ترو پاراستنی بۆ خاوه ن کارو بڼه مال کانیان، رهنگه نه مهش هۆکاری تایبه تمه ند بوون هه ندی خیزان بیت به پیشه یه کی دیاریکراو گواسته وهی به شپوه یه کی پشتاوپشت له ناویاندا. به ناویانگترین ناوه نده پیشه سازیه کانیښ له سرده می نه یوبیدا نه مانه ن:

۱- **شاری قاهره:** مه به ست له دروستکردنی شاری قاهره، بوونی به پایته ختی ده ولت و مالیکی گوره بۆ هه موو میسریه کان نه بوو، به لکو مه به ست له دروستکردنی نه وه بوو که بیته شوینیکی تایبه ت بۆ خه لیفه و سه ریازو ده ست و پیوه نده که ی دوور له شاری فسطاط، به لام قاهره دوا ی یه ک سه ده بووه قهره بالغتین ناوه ندی ناوه دان و ژیا نی کۆمه لگه یه کی به هه موو چین و توژو پیداو یستییه کانییه وه له خۆگرت و چندین پیشه و پیشه سازی تیا دا ده رکه وت و له سرده می نه یوبیدا بوو به بازارپکی گوره^۲. ناشکرا شه که بازار په کانی قاهره له سرده می سه لاهه دیندا که شه کردنیک ی باشی به خۆوه بینو و چه ندین گۆرانکاری نابوری و کۆمه لایه تی و مه زنی به خۆوه بینو که بووه هۆی زیاده بوونی خوا ست له سر به ره مه کانی بازار به شپوه یه کی گشتی. دیا ره نه م که شه کردنه ش بووه هۆی سه ره لدانی چه ندین گۆرانکاری که بازار په کانی نه و شاره به خۆیه وه بینو له گرنگترین نه و گۆرانکاریانه ش

آها علیها لیل ما ترکن لنا
إلا الأسى وعدلات من الحلم
عسى الرياح إذا سارت مبلغة
توفي فقد غدر الأحباب بالذمم

ده رکه وتنی پسپوړی بوو له بازار په کاندوا، دانانی بازار ی تایبه ت بۆ هه ر که له لویه لیک نه مهش ریو شوینیکی ریڅخه رانه بوو که له سرده می سه لاهه دیندا بۆ یه که م جار ده ستی پیکرد، هه روه ها تیبینی نه وه ده کریت که نۆزینه ی نه و بازار په سه ره کییا نه ی که له سرده می نه یوبیدا ده رکه وتن تایبه ت بوون به فروشتنی که لویه لیک دیاریکراو، نه مهش دیا رده یه که پیش سه رده می نه یوبی نه بوو، له و بازارانه ش بازار ی تایبه ت هه بوو به فروشتنی جل و به رگی دووراو راخه رو پۆشاک، هه روه ها بازار ی (جه مه لونی گوره ش) له سرده می سه لاهه دیندا بنیاتنراو تایبه ت بوو به فروشتنی قوماشی ناوړیسمو، بازار پیکیش تایبه ت بوو به فروشتنی که لویه لی بووک و خشل و زیږ، بازار ی (بین القصرین) یش تایبه ت بوو به شمشیرو «راوو قه لقان و رم و تیر، له گه ل پیداو یستییه کانی

^۱ همان سرچاوه (۵۵/۱)

^۲ همان سرچاوه (۵۵/۱)

سەربازىيەكانى تىرى وەك چەك و كەرەستەكانى تر، ئەمە جگە لەچەند بازارپەك كەتيايدا جل و بەرگى سەربازان و پۇشاكى سولتان و ئەمىرو وەزىرو دادوهرەكانى هەبوو و تاييەت بوو بەخەلكانى دەسەلاتدار، هەروەها هەندى بازارو پيشەسازى لەفسطاط وە گويزرانە وە بۇ قاھىرە، ئەمەش دياردەيەكى سروشتى بوو هەتاوەكو رى بدرىت بەنيشتەجى بوونى خەلكى بەگشتى لەقاھىرەدا ئەمەش هەلىكە بۇ بازركان و پيشەوهرەكان هەتاوەكو بىنە قاھىرە و چالاكى خۆيان لەنزىك پياوانى دەولەتەو ئەنجام بدەن، دواى رزگاربوونى دەولەت لەو دەزگا پيشەسازىيەى كە لەبەر و بوومدا هەبوو لەسەردەمى باطمىداو بوو هۆى رۇشتنى ژمارەيەك لەو پيشەوهرانە بۇ بازارە جۆراو جۆرەكان بەمەبەستى كاركردن تيايدا، ئەمەش يارمەتيدەر بوو بۇ زيادبوونى چالاكى پيشەسازى و گەشەكردى لەقاھىرەدا، كە ئەمەش لەلاى خۆيەو رۆلى هەبوو لەگەشەسەندنى بازركانى لەسەردەمى سەلاحەدەينى ئەيوبيدا^۱.

۲- شارى فسطاط: ئەتوانىن بلىين ئەو ئاگرەى كە شاوړ هەلى گىرساند خەريك بوو بەتەواوى فسطاط لەئاوبەرەيت، ئەگەر بنەمالەى ئەيوبي فرىاى نەكەوتنايە، ئەو هەبوو لەوكاتەوہى كە ئەسەدەدين شىركۆ وەزارەتى وەرگرت، سوربوونى خۆى نيشاندا لەسەر سەرلەنوئى بنىاتنانەوہى ئەوشارە، پاشان سەلاحەدەينى برازاي دريژەى بەم كارەداو گرنگىيەكى زۆرى بە فسطاط داو هەستا بەچاكسازىكردن لەمزگەوت و دەزگا سەرەكەيەكانىداو چەندىن خويندنگەى تيادا بنىاتناو لەكۆتايىشدا بەهۆى شوراو حەسارىكەو لەگەل قاھىرەدا تىكەلى كردو بەم شىوہەيش پاراستنى هەردووكيانى پىكەو مسۆگەر كردو بەهۆى ئەم گرنگى پىدانەشەوہ: ئاوەدانى وردە وردە گەپايەو بۇ شاوړ هەلى بنىاتنانەوہى فسطاط لەسەردەمى سەلاحەدەينەوہو لەباربوو چەندىن بىناو بازارو كارگە دروستكران^۲ كارگەكانىش فسطاطيش بە (مسابك) ناوژەند كران و، ئەوترا (مسابك النحاس) كارگەى تواندەوہى مسو (مسابك الفولاذ) كارگەرى تواندەوہى پۆلاو بەوشىوہە، گومانىش لەوہدا نىيە كە ئەو كارگەكانە كە لەفسطاط دا بوون، خامى كانزايى تياو لەقالبدراوى بەرھەم دەھيئا كە پتويست بوو بۇ پيشەسازى كانزاکان لەميسردا بۇ دروستكردى چەك و ئاميرى جەنگى سەربارى ئاميرەكانى ناوماو و توحفە و (نەختينە) جۆراو جۆرەكان^۳.

^۱ عمران القاهرة و خططها في عهد صلاح الدين، ل: ۲۲۷ - ۳۳۳.

^۲ عمران القاهرة و خططها في عهد صلاح الدين، ل: ۲۴۹ - ۲۵۲.

^۳ الفنون الاسلامية في العصر الأيوبي (۱۴۳/۲)

۳- تنیس: تنیس به گرنگترین ناوهندی پیشه‌سازی رستن و چین داده‌نرئ له‌سهرده‌می نه‌سوبیدا، نه‌وه بوو زۆرینه‌ی میژوونوس و گه‌شتیاره‌کان زۆچون له‌پیشه‌سازی چیندا، نه‌م جۆره قامیشه‌ش له‌ده‌ره‌وه‌ی تنیسدا ده‌چنرا^۱، شایانی باسه‌ ناوه‌دانی شاری تنیس به‌هۆی چالاکی پیشه‌سازی و بازرگانی خه‌لکه‌که‌یه‌وه بوو، هه‌تاوه‌کو پاشا الکامل محمدی کوپی نه‌یوب له‌ سالی (۱۲۲۶/ک/ ۱۲۲۶) شوراو خانوه‌کانی روخاند^۲.

۴- له‌و شارانه‌ش که له‌وکاته‌دا به‌ناویانگ بوون وه‌ک ناوه‌ندی پیشه‌سازی له‌سهرده‌می نه‌یوییدا: شاری دمیاط و نه‌خمیم و نه‌سکه‌نده‌رییه‌و دورگه‌ی الروضة و شاری دیمه‌شوق حه‌له‌بو^۳ چهند شارێکی تر.

سییه‌م: نه‌هیشتنی باج و رازی بوون به‌داهاته شه‌رعیه‌کان:

سه‌یر نییه که دوا‌ی کۆچی دوا‌ی سه‌لاحه‌دین له‌خه‌زینه‌که‌یدا ته‌نها ۴۶ دره‌می زیو و یه‌ک دینار زێر مابیت، چونکه داهاتی ولاته‌که‌ی زۆر زۆر بوو و خه‌رجیه سه‌ربازییه‌کانیشه‌ی زۆر ده‌بوون، هه‌رچه‌نده نه‌و ناوچه‌نه‌ش زۆر بوا‌یه‌ن که ده‌که‌وتنه ده‌سته‌یه‌وه هینده داهات و خه‌رجیه‌کانی زۆرت ده‌بوون، هه‌میشه‌ش کاری به‌م بنه‌مایانه ده‌کرد:

۱- هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی باج و (ضریبه) نادروسته‌کان له‌هه‌موو نه‌و ولاتانه‌دا که ئازاد کراو بوون.

۲- رازی بوون به‌داهاته شه‌رعیه‌کان وه‌ک زه‌کات و سه‌رانه و خه‌راج و ده‌ستکه‌وت و ده‌یه‌کی بازرگانی، داهاتی میسریش سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌می بوو، چونکه میسری به‌شانشینی خۆی ده‌زانئ، بۆیه نه‌و باجانه‌ی تیا‌دا هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه که له‌سه‌ر مه‌غریبه‌یه‌کان دانرا بوو بۆ حه‌ج و باجی له‌سه‌ر بازرگانه‌کانی یه‌مه‌ن لا‌بردو وێرایی هه‌لگرتنی نه‌و باجانه‌ی که هاوشیوه‌ی نه‌مه بوون له‌دیمه‌شوقدا له‌کاتی ئازادی کردنیدا هه‌روه‌ها له‌حه‌له‌بو و سنجار (شه‌نگار) و رقه‌شدا هه‌مان کاری کرد، سیاسه‌تی دارایی له‌و بلا‌وکراوه‌یه‌دا ده‌رده‌که‌وێت که ده‌ری کرد له‌کاتی هه‌لگرتنی باج له‌سه‌ر رقه‌که‌ تیا‌دا هاتوه: خراپترین نه‌میر نه‌و که‌سه‌یه که کیسه‌ی پرکات و خه‌لکی هه‌زار بکات، و دورترین که‌سیشیا‌ن له‌راسته‌یه‌وه نه‌و که‌سه‌یه که به‌ناهه‌ق پاره له‌خه‌لک وه‌رگیرێت و نه‌و کاره‌ش به‌ره‌وا بزانی‌ت، هه‌ر که‌سی‌کیش له‌به‌رخاتری خوا ده‌ستبه‌رداری شتێک بێت بۆی قه‌ره‌بوو ده‌کاته‌وه و هه‌رکه‌سی‌کیش قه‌رز بدات به‌خوا

^۱ یه‌کێکه له‌شاره‌ جوانه‌کان، دورگه‌یه‌کی نزیک ده‌ریایه له‌میسردا له‌نتیوان نه‌له‌رماو دومیا‌لدا.

^۲ الفنون الاسلامیة فی العصر الايوبي (۱۴۵/۲۱)

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه (۱۴۶/۲)

^۴ هه‌مان سه‌رچاوه (۱۴۶/۲ بۆ ۱۴۸)

وهريده گريته وه، کاتي دقه شمان نازادکرد بينيمان چهري ده خوري و ستم ده کريت،
 نيمه ش فرمانمانداو پيويستيمان کرد له سهر خويمان و سه رجهم واليه کان که نه باجانه
 هه لگرو.... فرمانمان دا نه و ده رگايانه دابخرين و هه ليوه شينرينه وه و له ديوانه کاند
 نه هيلرين و هه موو ده وله مه ندو هه ژاراني لي بيه خشرين^۱ به شيويه کي هه ميشه يي.

به م شيويه نه و باجانه هه لگيرا که خاچه رسته کان له الصلت و البقاء و جبل عوف و السواد و
 جولاندا و هريان ده گرت. فره نجه کانيش نيوه ي بروبوميان لي ده سهندن، هه روه ها سه لاهه دين
 فره زي زه کاتي زيندوو کرده وه (که فاطميه کان هه ليان وه شانديويه وه) وهک ناماژه يه بۆ
 گه پانه وه ي مه زه بي نه هلي سوننه و خستيه بري باجو سه رانه ناره واکانيان و گرنگي ده دا
 به کوکردنه وه ي ديوانيکي بۆ ته رخان کردبوو که (سه رپه رشتياري زه کان) سه روکاري ده کردو
 موچه يه کي که مي هه بوو، هه روه ها زه کات له زپرو زيوو بازرگاني و مه پو مالآت و کشتوکال
 وهرده گيرا، به لام مادده خوړاكيه کاني وهک کونجي و تووي که تان و زه يتون و سه وزه زه کاتيان
 له سهر نه بوو، باجي خه راجيش به پي سيستم و له کاتيکي دياريکراودا وهرده گيرا، کاتي که پيويست
 بوو سالي هه تاوي بگوپدريت به سالي کوچي له سالي ۵۶۷ هک دا چونکه کاتي کوکردنه وه پيش کاتي
 به روبووم ده که وت سه لاهه دين ده سه برداري نه وه بوو، به لام شوينه کاني تري وهک شام و جه زيهره
 نه وه خه راج به پي روبه ري زه وي به فه ددان وهرده گيرا و گه نم و جو دوو نه رده ب و نيو بوو بۆ يه ک
 فه ددان بوو، سودمه نده کان باجه کانيان کووده کرده وه نه يانبرد بۆ ديواني سولتان، هه روه ها پاقله و
 نوکيش به هه مان شيوه بوو، هه ندی به روبومي تريش باجي له سهر بوو وهک تري و به روبوومي
 درهخت، که له نيوان ديناريکه وه تا پينچ ديناردا بوو بۆ هه ر فه ددانک، له سالي ستيه ميشدا له سي
 دينار زياتر نه بوو، خه لکي غه يره دين و نه هلي کيتاييش سه رانه يان ده دا به لام ژنان و مندالان و پياوه
 ثاينيه کانيان له سهريان نه بوو، هه روه ها پيشي ده و ترا باجي (الجوالي) کوي جاليه و به پي
 که سه کان ده گوپا، له ديناريکه وه بۆ (۵ و ۴) دينارو جگه له دوو دره م و نيو که ده بي هه مووان
 سالانه بيده ن، له به رنه وه ش که ته خته و کانزاکان پيويست بوون بۆ دروستکردني چهک، نه وه
 سه لاهه دين نه يده هيشت که س ده ستي به سه ردا بگريت و له لايه ن ده وله ته وه قورخ کرابوو، چونکه

^۱ صلاح الدين الفارس الممجاهد و الملك الزاهد، ل: ۳۸۸.

^۲ صلاح الدين الفارس الممجاهد و الملك الزاهد، ل: ۳۸۸.

^۳ صلاح الدين الفارس الممجاهد و الملك الزاهد، ل: ۳۸۸.

له حاله تی شهردا بوو له گه ل فرهنجه كانداو ههركه سێكیش قاچاگی پتوه بگردایه سزایه کی توندی ده دا.

نۆریه ی داهاته کانی دهوله تیش له جهنگ و قهلاو ههسارو مرگه وتو قوتابخانه کانه و سهنگه ره کاندایه خرج دهکرا سهرباری موچه ی فه رمان به ران و دروستکردنی فروشگا له کوچه و رێگا کاندایه.... هتد.

چوارهم: نه خوشخانه کان له سهرده می سه لاهه دیندا:

له سهرده می سه لاهه دیندا خویندنگه ی تاییه نه بوو بۆ خویندنی پزیشکی به لکو نه م پسرپۆریه له نه خوشخانه کاندایه دهوترایه وه، پاشان قوتابی پاش وه رگرتنی بابته که سهردانی نه خوشه کانی دهکردو به سهری دهکردنه وه بۆ زانینی باری ته ندروستی نه خوشه کان چاره سه رکردنیان^۱، ههروهه سه لاهه دین ههستا به بنیاتنانی چه ند نه خوشخانه یه که له سهرده می خویدا له وانه:

• نه خوشخانه ی ناصری له قاهره دا: سه لاهه دین ههستا به بنیاتنانی نه خوشخانه ی ناصری

له قاهره داو، یه کێک له کۆشکه کانی هه لباردو کردی به نه خوشخانه یه کی گه وره، نه و کۆشکه ش زۆر هیمن و دور بوو له دهنگه دهنگو قه ره بالقی^۲. دکتۆر نه حمه د عیسی نه لئ: نه خوشخانه ی ناصری یان صلاحی یان نه خوشخانه ی سه لاهه دین: کاتی سه لاهه دین دهستی گرت به سه ر میسردا له سالی ۵۶۷هـ - ۱۱۷۱ز دا و کۆشکی فاطمییه کانی که وته ژێر دهستی له کۆشکه که دا هۆلێک هه بوو که العزیز بالله له سالی ۳۸۴م / ۹۹۴ز دا بنیاتی نابوو، سه لاهه دینیش کردی به نه خوشخانه و بووه نه خوشخانه یه کی به ناویانگ له ناو کۆشکه دا^۳، القاضي الفاضل یش ده رباره ی گۆپانکارییه کانی سالی ۵۷۷هـ / ۱۱۸۱ز نه لئ: سولتان سه لاهه دین یوسفی کوپی نه یوب فه رمانیدا به کردنه وه ی نه خوشخانه یه که بۆ نه خوش و خه لکی لاوازو که م ده رامهت و بۆ نه م مه به سه ته ش شویتێک له ناو کۆشکه دا دیاریکراو فه رمانێکی دیوانی بۆ ده رکراو دووسه دیناری بۆ ته رخان کراو به روبومی ناوچه ی فه ییومی پی ده دراو پزیشک و جه پراح و کارگوزارو کارمه ندی بۆ دیاریکراو خه لکیش سودی باشیان لی

^۱ صلاح الدین الفارس المجاهد و الملك الزاهد، ل: ۳۸۹.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۸۹.

^۳ تاریخ الأیوبیین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۲۱۴.

^۴ المستشفیات الاسلامیة، عبدالله، عبدالرزاق، ل: ۲۳.

^۵ تاریخ البیمارستانات فی الاسلام، ل: ۷۶ - ۷۷.

وهرگرتو تيايدا به سۆزوه مامه له يان له گه لدا ده کرا، ههروهه ئه نه خۆشخانه به که له لويه لى باشى بۆ دابىن کرابوو که له کۆشکه جوانه کانه وه هينرا بوو و هه موو پيداويستيه کاني چاره سه رکردن و هه وانه وه ي تيدا بوو،^۱ ئين جبرى گه پوکيش وه سفى ئه نه خۆشخانه به ده کات که سه لاهه دين له قاهيمه دا بنياتى نابوو و ئه لى: يه کيک له سه روه رييه کاني ئه نه سولتانه ئه نه خۆشخانه به بوو که له قاهيمه دا هه بوو، که له يه کيک له کۆشکه جوانه کاني دا بوو له روى فراوانى و رازاوه ييه وه، ته رخانى کرد بوو بۆ ئه نه کاره باشه له بهر ره زامه ندى په روه دگار، سه ره رشتياريکى شاره زاشى تيا دا دامه زران دو خه زينى ده رمانى دا يه ده ست و ده سه لاتى به کاره ينانى ده رمان و دروستکردنى به هه موو جوړه کانيه وه پى به خشى، هه روه ها له کۆشکه دا قه ره ويله و جيگه يان بۆ نه خۆشکه کان ديارى کردبوو که به يانى و ئيواره تيايدا ده مانه وه و خواردن و خواردنه وه گونجاويان بۆ دابىن ده کرا، به رامبه ر ئه نه شوينه ش شوينىک تاييه ت کرابوو به ئافره تان و سه ره رشتيشيان بۆ دابىن کرابوو، له ته نيشت ئه نه دوو شوينه شه وه شوينىکى فراوان دابىن کرابوو که کورسى تيدا بوو به په نجه ره ي ئاسن ده ورى گيرابوو بۆ شيته کان، ئه وانيش روژانه که سيک به ده ميانه وه بوو و پيداويستى بۆ جيگه جي ده کردن، سولتانيش هه موو ئه نه شوينانه ي به سه ر ده کرده وه و جه ختى ده کرده وه له سه ر خزمه تکردن و گرنگى پيدانان^۲. عه لى موباره ک پاشا ئه لىت: کاتى سولتان سه لاهه دين يوسفى کوپى ئه يوب بووه کاروبارى گرته ده ست و کۆشکه کاني به سه ر ئه ميره کاني دا به ش کرد بۆ نيسته جي بوون تيايدا، کۆشکى ته رخان کرد بۆ نه خۆشخانه و ئه نه نه خۆشخانه به ش ناسراو بوو به (العقيق) ده رگا که ي که وتبووه به رامبه ر گه په کى ملوخيه وه که له کۆندا گه په کى (قائد القواد) و ئيستاش ئه نه خانويه که به (دار الغمرى) ناسراوه له گه ل خانويه کاني ده وره يه ريدا، وه که له حجج الاملاکدا هاتوه که له کۆتايى گه په که که دا يه له لاي ده رگا بچوکه که يه وه که ده که ويته لاي کۆشکى (الشوق) و لىيه وه ده چيته ناو نه خۆشخانه ي عه تيق^۳. هه روه ها سه باره ت به و پزىشکانه ي که له نه خۆشخانه ي ناسريدا کاريان ده کرد، ئه وه به ناويانگه ترينيان ئه مانه بوون: رضى الدين الرجبى، ابراهيمى کوپى الرئيس ميمون و،

^۱ المستشفيات الإسلامية، ل: ۲۳۶.

^۲ المستشفيات الإسلامية، ل: ۲۳۶.

^۳ المستشفيات الإسلامية، ل: ۲۳۷.

^۴ المستشفيات الإسلامية، ل: ۲۳۷.

کۆپی ئه‌بی ئه‌صبیعه‌و، شیخ السیدی کۆپی أبی البیان، قاضی نفیس الدینی کۆپی الزبیر^۱.

● **نه‌خۆشخانه‌ی نه‌سکه‌نده‌رییه:** له‌لایه‌ن سه‌لاحه‌دینه‌وه بنیاتنرا کاتیک له‌سالی ٥٧٧ه‌ک دا چووه‌ ناویه‌وه، وده‌ستی کرد به‌خویندنی الموطأ له‌سه‌رده‌ستی شیخ ابو الطاهر ی کۆپی أبی عوف و تیایدا خانویه‌کی دروستکرد بۆ مه‌غریبییه‌کان و قوتابخانه‌یه‌کیشی وه‌قف کرد بۆ توران شای برای^۲.

● **نه‌خۆشخانه‌ی سه‌لاحی له‌قودسدا:** ئه‌م نه‌خۆشخانه‌شی پاش رزگارکردنی قودس^۳ بنیات نا له‌سالی ٥٨٣ه‌ک/١١٨٧ز دا، (الموسوعه‌ الفلستینیة) فه‌ره‌نگی فه‌له‌ستینی ده‌ریاره‌ی بیمارستانی سه‌لاحی له‌قودسدا ئه‌لی: یه‌کیکه‌ له‌شاکاره‌کانی سولتان سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبی^۴. سه‌لاحه‌دینیش پزیشکی شاره‌زای بۆ دابین کرد و وه‌قفی زۆریشی بۆ ته‌رخان کردبوو، ئه‌م نه‌خۆشخانه‌یه‌ش یه‌کێک بوو له‌به‌ناویانگه‌ترین نه‌خۆشخانه‌کان له‌و سه‌رده‌مه‌داو زانستی پزیشکی تیا‌دا ده‌خوینراو به‌شیوه‌ی پراکتیکیش تیا‌دا پیاده‌ ده‌کرا^۵.

● **نه‌خۆشخانه‌ی عه‌ککا:** له‌سالی ٥٨٣ه‌ک داو داوای ئازادکردنی به‌یتولموقدیس له‌لایه‌ن سولتان سه‌لاحه‌دینه‌وه، له‌ریگه‌ی گه‌پانه‌وه‌یدا بۆ دیمه‌شق سولتان له‌عه‌ککا لایداو چووه‌ قه‌لاکه‌یه‌وه به‌هادین قه‌راقوشی راسپارد بۆ نۆژه‌نکردنه‌وه‌و نوێکردنه‌وه‌ی جوانیه‌کاتی و خانووی (ئه‌لئه‌سبتاریه‌)ی کرد به‌ دوو به‌شه‌وه‌و وه‌قفی کرد بۆ هه‌زارانو زانایانو، خانووی (ئوسقوفی) کرد به‌نه‌خۆشخانه‌و وه‌قفی باشی بۆ ته‌رخانکردو سه‌ره‌رشتی سپارد به‌ قاضی جمال الدینی کۆپی أبی النحیب و به‌سه‌رکه‌وتوویی گه‌پایه‌وه‌ بۆ دیمه‌شق^۶.

به‌چاوپۆشی کردن له‌فراوانی نه‌خۆشخانه‌کان که له‌وانه‌یه هه‌ندیکیان جیاوازیبو بن له‌وانی تریان له‌رووی رووبه‌ری باخچه‌و نه‌خشه‌سازی و ژماره‌ی نافوره‌کانه‌وه، به‌لام نه‌خۆشخانه‌کان به‌شیوه‌یه‌کی گشتی نه‌خشه‌یه‌کی سه‌ره‌کیان هه‌بوو که پێکهاتبوو له:

أ- چهند به‌شیکی تایبته‌ به‌پیاو و به‌شی تریش که تایبته‌ بوو به‌ژن و له‌یه‌ک جیا‌بوون.

^۱ المستشفيات الإسلامية، ل: ٢٣٨.

^۲ المستشفيات الإسلامية، ل: ٢٣٩.

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ٢٥٠.

^۴ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ٢٥١.

^۵ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ٢٥٣.

^۶ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ٢٥٥.

- ب- قاوشى نەخۇشخانەكان بەپىي پىسپۇپى، ھۆلى تايىبەت ھەبوو بۇ ئەو نەخۇشخانەى كە توشى تابوبوون ھۆلى تریش بۇ نەخۇشپە ئەقلى و دەروونى و نەخۇشپەكانى چاۋو... ھتد^۱.
- ج- قاوشى سەربەخۇ بۇ ئەو نەخۇشخانەى بەرەو چاكبونەو دەچوون ھەتاۋەكو چاك دەبونەو.
- د- قاوشى پزىشكان بۇ پىشكىنى ئەو نەخۇشخانەى كە نەخەوینرابون.
- چەند ژوورىك بۇ پزىشكو كارمەندو كارگېرەكان.
- ھۆلىكى وائەوتنەو كەتيايدا پزىشكە گەرەكان وائەكانيان دەوتەو لەگەل قوتابپەكانياندا كۆدەبونەو.
- كىتپخانەىەك.
- چىشتخانەىەك بۇ لىئانى خواردەمەنى پاك و تەندروست، چونكە خواردن يەككە بوو لەرىگاكانى چارەسەر، ھەرەھا دەرمانى چارەسەرىشى تيايدا دروست دەكرا.
- دەرمانخانەىەك بۇ ئامادەكردنى دەرمان.
- چەند گەنجىنەىەك.
- ھۆلىك بۇ شۆردنى مردو.
- مزگەوتىكى بچوك بۇ نوپۇز كردن.
- ئەمە سەربارى كۆرەپان و باخچە كەچەندىن درەخت و ميوەو خواردەمەنى لەخۇگرتبوو، ژۆرىنەى ئەو نەخۇشخانەش خانوى تيا بوو بۇ كارمەندكانى^۲.
- پىنچەم: خانەقائى سۇفپەكان:**

ۋشەى خانەقا ۋشەىەكى فارسىيە لەبنەپەتدا بەماناى سقرەو خوان يان شوپنى نان خواردن دىت، پاشان بەو شوپنانه دەوترا كە پاشاۋ ئەمىرەكان بنىاتيان دەنا بۇ لەخۇگرتنى خەلكى رىبوارو نەناسراو و بىگانە بۇ دابىنكردنى بژىوى بۇيان و ھۇشياركردنەو، ھەرچەندە پىنچ فەرزەى نوپۇز لەشوپنىكى ديارىكراوى ئەم خانەقاينەدا ئەنجام دەدرا، بەلام نوپۇزى ھەينى تيايدا نەدەكرا^۳، خانەقاش كەمالى سۇفپەكان بوو لەقوتابخانە دەچوو، چونكە بەراستى قوتابخانەى ئەو كەسانە بوو كە خۇيان بەكلاكرىدبوو ۋە بۇ ژيانى دنپانەوېستى، چ ئەو كەسانە خەلكى سادە بن ياخود خاۋەن پىشەكان كە كارپان دەكرد بۇ جىبەجىكردنى بنەماى فەرمانكردن بەچاكەو قەدەغەكردنى

^۱ تنظيم صناعة الطب خلال عصور الحضارة العربية الاسلامية، ل: ۵۲۲.

^۲ تنظيم صناعة الطب خلال عصور الحضارة العربية الاسلامية، ل: ۵۲۲.

^۳ خانقاوات الصوفية في مصر في العصرين الايوبي والمملوكي (۲۲/۱).

خراپە لە بازاپەکاندا، ئەم جۆرە خانەقايش لەرووی ئەرك و شیۆهوه لە قوتابخانە دەچوو، بە کورتی خانەقاكان لە ئیسلامدا چەند خانویەك بوون بۆ زانست و خواپەرستی و رۆلی ئاینی و کۆمەڵایەتی و رۆشنایی گرنگیان دەگێرا لە ژانی کۆمەڵگە ئیسلامیدا لە سەرەتایی دامەزراندیەوه، سەرەتاوه پەیمانگەیهك بوون بۆ مەزھەبە فیهییهكان و فرمودە و دواتریش ناوەندیکی تیشکدانەوهی رۆشنایی بوو بەهۆی ئەو هەموو کتیبەیی که لەکتیبخانەکانیاندا هەبوون لەبەر جۆریە جۆرەکانی زانست و زانیاریدا.^۱

هەرۆهك وەزیفە ئاو خانەقاكان جۆراوجۆر و زۆربوو، كەپۆستی شیخ و پیشەوار سەرپرشتیاری وەقفەكان یەكەمیان بوو، چەند کاریکی تری وەك مامۆستای مەزھەب و جەراح و نوسەر و خەزنەداری کتیب و شایەت و بانگێژ و سەرپرشتیاری گەرماو و چیشتلێنەر و چیتولێنەر و خەزمەتگوزار و دەرگاوان و ئاودێر و دامێنەر و پیشەکانی تر. ئەم ئەركە زۆرانەش ئەگەر بەلگەبێت لە سەرشتێك ئەو بەلگەیه لەسەر ئەو ئەرك و پۆستە جۆراوجۆرانەیی که لەم خانەقایانەدا هەبوو، هەر یەكێکیشیان بەپێی هەول و ماندوبوونی کرێی دەدرایە بەجۆرێك كەبگونجایە لەگەڵ دەولەمەندی و پلە و پایەیی کۆمەڵایەتیدا، ئەمە جگە لەوەك و پەل و ئازوقەیی که وەریان دەگرت وەك سەوزە و گۆشت و برنج و ماست و هەنگوین و شیرینی و هتد هەرۆهە جل و بەرگ و سابون و ئەو كەلوپەلە زۆرەیی که وەریان دەگرت.^۲ سەلاحەدینیش هەمان رێبازی تورەدینی مامۆستای پەیرەو دەکرد و گرنگی بەم دەزگایانەو ئەو كەسانە دەدا كە هاتوچۆی خانەقایان دەکرد، چاکەیی لەگەڵ دەکردن و لەزۆر کاروباردا راویژی پێدەکردن و ریزی لەزانیان و دەناو گوێی بۆ نامۆزگارییەکانیان دەگرت، ئەوانیش پشتیوانی بوون لەجەنگەکانیدا دژی بەخاچەرستەكان،^۳ چونکە سەلاحەدین لای باوکی پەرۆردە بوو بوو كە چاکەکار و رەوشت بەرز بوو و چاکەیی زۆری هەبوو بۆ هەژاران و سۆفیهكان و لەدانیشتنەکانیاندا بەشداری دەکرد.^۴ ئێبن کەثیر ئەلئ: ئازاو بەجەرگ بوو، نوێژی زۆری دەکرد و خانەقایەکیشی لەدیمەشق و یەکیکی تریش لەمیسردا هەبوو،^۵ ئێبن خەلەکانیش لەبەعلەیه کدا خانەقایەکی سۆفیهکانی بینووه کە پێی دەوترات النجمیه و دراوھتە پال باوکی

^۱ هەمان سەرچاوه (۲۲/۱).

^۲ خانقوات الصوفية في مصر (۲۳/۱)

^۳ هەمان سەرچاوه (۲۳/۱، ۲۴)

^۴ صلاح الدين و الصليبيون، أحمد الشامي، ل: ۸۱.

^۵ له البطولة و الفداء عند الصوفيين، ل: ۱۰۳.

^۶ البداية و النهاية، له البطولة و الفداء و، ل: ۱۰۳.

سه‌لا‌حه‌دینو، ستایشی ده‌کات به‌وه‌ی که زۆر پیاو‌چاک بووه، به‌لام که‌سایه‌تی یه‌که‌م له‌رووی کاری‌گه‌ریه‌وه له‌سه‌ر که‌سایه‌تی و ره‌وشتی سه‌لا‌حه‌دین نوره‌دین مه‌حمودی گه‌وره و مامۆستای بووه، که لێیه‌وه فێری چاکه‌کاری خۆشویستنی خواناسان و تیکۆشان و جیهاد بوو، و هه‌مان رێبازی نه‌وی گرت‌ه‌به‌رو پێش نه‌وه‌ی هه‌ستیت به‌رزگارکردنی ولات له‌چنگی خا‌جپه‌رسته‌کان بۆ ماوه‌ی دو‌انزه سال له‌سالی ٥٧٠ هـ - ٥٨٢ هـ کاری کرد بۆ یه‌که‌خسته‌وه‌ی موسولمانان و ئاماده‌سازی مادی و رو‌حی، و چه‌ندین خان‌ه‌قاو فێرگه‌ی دامه‌زراندو کردنی به‌ناوه‌ندی سه‌ربازی و په‌روه‌رده‌یی، الص‌فوری نه‌لی: له‌هه‌موو نه‌مانه‌دا له‌نوره‌دین کاری زیاتری کردو ئه‌مه‌شی به‌شیعر هێناوه و نه‌لی:

أحيا الذي قدس نور الدين وزاد ما أمكن من تحسين^١

سه‌لا‌حه‌دینیش داده‌نریت به‌یه‌که‌مین که‌سێک که ئه‌م شوینانه‌ی هێنایه میسره‌وه. فه‌لقه‌شه‌ندی نه‌لی: خان‌ه‌قاو ته‌کیه‌کان پێش ده‌وله‌تی ئه‌یوبی له‌میسردا نه‌بوون و یه‌که‌م که‌س که دایه‌ینا سه‌لا‌حه‌دینی ئه‌یوبی بوو، سیو‌طی و مه‌قریزی و زانیانی تریش هاو‌پان له‌وه‌دا که: سه‌لا‌حه‌دین یه‌که‌مین که‌س بوو که خان‌ه‌قای دامه‌زراند بۆ سو‌فیه‌یه‌کان له‌میسردا و شوینی زۆری بۆ وه‌قف کردو، خه‌لکانی ناو خان‌ه‌قا ناسراو بوون به‌زانست و خواناسی و زانیانی پایه‌به‌رز سه‌رپه‌رشتیان ده‌کرد، له‌و پیاوانه‌ی که خه‌لکی چاوه‌پێی به‌ره‌که‌تی ده‌کردن له‌پال ئه‌و وه‌زاره‌ت و ئه‌میری و به‌پێوه‌بردنی کاروباری ده‌وله‌ت و سه‌رکردایه‌تی کردنی سو‌پایه‌که‌ی هیانبوو^٢، ئه‌م مه‌سه‌لانه‌ش بوونه جینی سه‌رنجی ئه‌یبن جو‌به‌یری ئه‌نده‌لوسی گه‌رۆک له‌گه‌شته‌که‌یدا به‌ره‌و رو‌ژه‌لات، بۆیه نه‌لی: له‌چاکه‌کانی ئه‌م ولاته (میسر) و ئه‌و سه‌روه‌ریانه‌ی که بۆ سو‌لتانه‌که‌ی ده‌گه‌رێته‌وه: ئه‌و قوتا‌بخانه‌و خان‌ه‌قایانه‌ بوو که ته‌رخان کرا بوو بۆ خه‌لکی خواناس و په‌رستش‌گار.... ئه‌و سو‌لتانه‌ش که ئه‌م سو‌ننه‌ته باشانه‌ی دایه‌ینا سه‌لا‌حه‌دین بوو، سه‌لا‌حه‌دینی سه‌رکه‌وتوو، خ‌وای گه‌وره چاکی و سه‌رکه‌وتنی به‌رده‌وام بکات^٤.

هه‌روه‌ها سه‌لا‌حه‌دین ره‌حمه‌تی خ‌وای لای بی‌ت له‌هه‌موو ئه‌و شوینانه‌دا که‌چوو‌بووه ناویان قوتا‌بخانه‌ی زانسته شه‌رعییه‌کان و خان‌ه‌قای له‌ته‌نیشت یه‌که‌وه بنیات نابوو، ئه‌وه بوو له‌کاتی ئازادکردنی قودسدا له‌سالی ٥٨٣ هـ فه‌رمانی کرد به‌موسولمانان که‌پاریزگاری له‌کلێسای قیامه بکه‌ن و له‌نزیکیه‌وه قوتا‌بخانه‌یه‌کی بۆ زانیانی شافیعی مه‌زه‌ب و ته‌کیه‌یه‌کی بۆ پیاو‌چاکه

^١ وفيات الأعيان (٢٥٧/١)

^٢ صبح الأعشى (٤/٧/٣)

^٣ الخطط (٤١٥/٢)، البطولة والفداء، ل: ١٠٤.

^٤ رحلة ئه‌یبن جبیر، ل: ٤٦، البطولة والفداء، ل: ١٠٥.

سۆفیه‌کان بنیات ناو چەند شوپنیککی بۆ وه‌قف کردو بەم شتیه‌یه‌ش چاکه‌ی له‌گه‌ڵ هه‌ردوولا
 کرد^۱ له‌کاتی ئازادکردنی عه‌ککاشدا، نیوه‌ی خانه‌ی (ئسبتاریه‌ی) کرده وه‌قف بۆ سۆفیه‌کان و
 نیوه‌که‌ی تریشی وه‌قف کرد بۆ زانایان^۲، ئەمەش سه‌یر نییه‌ بۆ سه‌لاحه‌دین، به‌تایبه‌ت ئەگه‌ر
 بزانیته‌ که هه‌ردوولا (سۆفی و زاناکان) هاوپی بوون له‌هه‌موو جه‌نگ و فتوحاته‌کانیدا،
 میژوونوسانیش ئەم به‌شدارییه‌یان بۆ تۆمار کردوین، به‌تایبه‌ت له‌کاتی ئازادکردنی به‌یتولمه‌قدیسه‌دا،
 ئیبن خه‌له‌کانی ئەلّی: ئەم ئازادکردنه‌وه‌ی زۆر مه‌زن بوو، خه‌لکانیک له‌زانایان و خه‌لکانیککی زۆری
 دنیا نه‌ویست و زاهید له‌گه‌ڵیدا ئاماده‌بوون^۳ ئیبن الوردیش له‌تأریخه‌که‌یدا پالێشتی ئەمه‌ ده‌کات و
 ئەلّی: له‌ئازادکردنی قودسه‌دا خه‌لکانیککی زۆر له‌زاهید و دنیانه‌ویستان و زانایانی میسرو شام ئاماده
 بوون، به‌جۆریک که که‌سیان لێ دوانه‌که‌وتبوو^۴، سه‌لاحه‌دینیش زانایانی سۆفی له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌برد
 بۆ وه‌رگرته‌ی راو راویژ پێکردنیان، ئەمه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که ئاماده‌بوانیان پالنه‌ریکی به‌هیزه
 بۆکۆشتاری ئازایانه^۵. که‌سایه‌تی سه‌لاحه‌دینیش که‌سایه‌تییه‌کی خۆشه‌ویست بوو لای سۆفیه‌کان،
 چونکه‌ رێبازی دنیانه‌ویستی هه‌لبژاردبوو و هیچ مالێکی نه‌بوو که زه‌کاتی بکه‌وێت و پاش خۆشی
 چله‌وت دره‌می ناصری و یه‌ک پارچه‌ ئالتونی جێهێشت و نه‌ مولک و نه‌ خانوو نه‌ بیستان و هیچ
 جۆره‌ سامانیکی جێ نه‌هێشت و، له‌دنیادا به‌خێوه‌تیک رازی بوو که ره‌شه‌با به‌چه‌پ و راستدا
 ده‌یبرد و ده‌یه‌ینا^۶. هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌دین ئالتون و قوپی به‌لاوه‌ یه‌کسان بوو، ئیبن شه‌دداد ئەلّی:
 له‌کاتی قسه‌کردنیدا له‌سه‌لاحه‌دینم بیست وتی: ئەکرێت له‌خه‌لکدا که‌سانیک هه‌بن که وه‌کو خۆل
 سه‌یری زێر بکه‌ن، دیاره‌ مه‌به‌ستی لێره‌دا خۆیه‌تی^۷، ریوایه‌تی زۆر هاتوو که دنیا نه‌ویستی و
 ساده‌یی سه‌لاحه‌دینمان بۆ دوپات ده‌که‌نه‌وه‌ له‌خواردن و پۆشاکیدا له‌کاتیکدا که‌پاره‌ی زۆری
 ده‌به‌خشی به‌زانایانی سۆفی و چەند گوندیکی به‌داهات و مولکه‌کانیه‌وه‌ وه‌قف ده‌کرد بۆ خانه‌قاو
 خه‌لکانی هه‌ژار^۸، هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌دین دیوه‌خانی بنیات ده‌نا له‌شویننه‌ دووره‌ ده‌سته‌کاندا که

^۱ الفتح النفسي و الفتح القدسي، ل: ۱۴۵.

^۲ وفیات الأعیان (۱۷۹/۷)

^۳ تنمة المختصر فی أخبار الشر (۱۴۷/۲)

^۴ البطولة و الفداء عند الصوفیة، ل: ۱۰۶.

^۵ النوادر السلطانية، ل: ۶، ۱۶.

^۶ البطولة و الفداء، ل: ۱۰۷.

^۷ تاریخ الأیوبیین، ل: ۲۱۵.

^۸ البطولة و الفداء، ل: ۱۰۸.

دووربوون له ناوه دانبيیه وه و له سهر ریځای شاره کان بۆ خزمه تکرډنی خه لکی ریځوړو گه شتیار، ښېن جیریش نه و دیوه خانه ی بینیبوو که سه لآحه دین له ریځه ی ښوان دیمه شق و حمصدا بنیاتی نابوو، و ناسراو بوو به (دیوه خانه ی سولتان) هه روه ها نه میر به هادین قهره قوشیش (دیوه خانه ی السبیل) تیادا بنیات نابوو^۱. هه روه که سه لآحه دین گرنگیده دا به راکیشانی زانایان و سؤفیه کان و یه که م خانه قای بۆ بنیات نان له میسر داو کردیه شوینی نه و سؤفیه هه ژارانه ی که له ولآته دووره کانه وه هاتبوون و وه قفی زوری بۆ دابین کردبوون و شیخیکی کردبووه سه رپه رشتیان که به (شیخی گه وره) ناسرا بوو، مه قریزیش باسی نه وه ده کات که: دانیشتونانی سؤفی نه م خانه قایه ناسرا بوون به زانست و خواناسی و ژماره شیان ده گه شته سی سده که س، و سولتانیش رۆژانه نان و شیرینی بۆ دابین ده کردن و سالانه ش چل دره می بۆ پۆشاک کرین پیده دان و گه رماویکیشی له تهنیشته خانه قاکه وه بۆ بنیات ده نان و هه رکه سیکیشیان بیویستایه سه فهر بکات نه وه نده پاره ی ده دایه که پیی بگه شتایه ته جیی مه به سستی^۲ نه م گرنگی دانه شی به کاروباری سؤفیه کان چه ند ئامانجییکی له پشته وه بوو که هه ندیکیان په یوه ست بوو به بزاولتی بوژاندنه وه ی مه زه به یی سوننییه وه، چونکه سه رباری نه وه ی که سؤفیگه ری ئاراسته یه کی میانه په وانه ی ریژ لیگراو بوو له لایه ن فهرانپه و او جه ماوهره وه به گشتی له و سه رده مه دا، به لآم گرنگی پیدانی به م شیوه یه به تایبته له میسر دا کاریکي ئامانجدار بوو و مه به ست پیی گه یشتن بوو به ئامانجییکی دیاریکراو، له وانه شه نه ینی نه مه نه وه بیته که فاطمیه کان له هه موو شیوازه کانیاندا ده سته وسان بوون له بانگه وازکردن بۆ مه زه به که یانداو نه یانده توانی دزه ی پیی بکه نه ناو بیروباوه پی میسرییه کان و به لآم به ئاسانی کاریان ده کرده لایه نی سؤزداریان، رواله ته کانی خه مباری و گریان و شیوه نکرډن بۆ حسه ین (ﷺ) و ښه ننگ گپړان به بۆنه ی له دایکبوونی نه ندامانی ئالوبه یته وه و زیندوراگرتنی له لایه ن فاطمیه کانه وه، هه موو نه مانه کاریگه ری خویان هه بوو له سهر هه ست و سؤزی میسرییه کان و تا نه مپۆش ئاسه واری به دی ده کریت، دیاره نه گه ر سه لآحه دیی هه ولیدابیت زانایانی سوننه له هه موو شوینیکه وه کیش بکات هه تاوه کو به زانست و هزریان به شدار بن له بوژاندنه وه ی مه زه به یی سوننه دا، نه وه لایه نیکی تریش هه یه که پیویسته تیژ بکریت و له و ئاراسته وه که فاطمیه کان پییان داوه بگوردریت به ئاراسته یه کی تردا، بیگومان نه م لایه نه ش لایه نی سؤزداریه، که فاطمیه کان به ئاسانی ده ستیان به سه ردا گرتبوو^۳، سؤفیگه ری سوننی و شوینکه و توانیشی یه کیک بوون له گرنگترین نه و چین و

^۱ المواعظ و الاعتبار (۲/ ۴۱۵/ ۴۱۶).

^۲ التأریخ السیاسی و الفکری، ل: ۲۴۰.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۴۰.

تويژانهى كه ده يانتوانى ئم كارە ئەنجام بەدن و ئەو لايەنە تير بكن بەھۆى رەھوشتى جوان و
 ھيمانە و دنيا نەويستى و تواناى دواندى خەك لەرئى مەجلىسى زىكرو ئامۆزگارى و ھتدەو^۱.
 سەلاھەدين و نورەدينش توانيان سود لەو ژمارە زۆرەى سوفىە سوننەكان وەرېگن
 بۆبوراندنەوھى مەزھەبى سوننى و بەرپەرچدانەوھى شيعەگەرى و شالارى خاچەرستى.

شەشەم: چاكسازى كۆمەلايەتى:

ژيانى كۆمەلايەتى لەسەردەمى سەلاھەديندا مۆركى جددى بوون و رووبەرپووبوونەوھى فرەنج و
 لەناوبردى دوزمنى لەخۆگرتبوو.... زۆر دوور بوو لەژيانى خۆھەلکيشان و خۆشكۆزەرانى
 درۆزانەو، زىادەپرەوى بى مانا، سەلاھەدينش رەحمەتى خراى لى بىت پيشەنگ بوو بۆ سەريان و
 ژيەر دەستەكانى لەجل و بەرگى سادە و خواردەمەنى ئاسايى و مامەلەى خاكيدا، عىمادى ئەصفەھانى
 لە وەسفى جلوبەرگ و ھەلس و كەوتيدا ئەلئى: تەنھا شتىكى لەبەردەكرد كە لەبەرکردنى حەلال بوايە
 وەك كەتان و لۆكە و خورى، ھەركە سىكىش تىكەلاوى بکردايە ھەستى نەدەكرد تىكەلاوى سولتان
 ئەكات لەبەر خاكى بوونى^۲ ھەرەھا سەلاھەدين وەرزشكار بوو حەزى لەسوارچاكى و يارى تۆپين
 بوو و خەلكى بۆھان دەدا، خۆشى دواى نويزى نيوەپۆ سوار دەبوو بۆ سەيرکردنى يارى تۆپ و
 گۆچان پياوانى دەوروبەريشى لەگەلیدا دەپۆشتن، ھەر كە دەگەشتە گۆپرەپانەكە دانەبەزى بۆ
 سەيرکردنى يارىكە و ياريزانەكانيش ھەتاوەكو نويزى عەسر لەيارىكەياندا بەردەوام دەبوون،
 لەگەل خەلكانى دەوروبەريدا بەشدارى ئم يارىەى دەكرد، راوکردنىش يەكك بوو لەخولياو
 ئارەزووھەكانى خەلكى ئەو كاتەو، بەتاك تاكو بەكۆمەل دەچوون بۆ راوکردنى بالندەو ماسى و
 مراوى و كەرويشك و سەگيشيان لەراوھەكاندا بەكاردەھيئا، ئەمەش ئەگەر بەلگە بىت لەسەر شتىك
 ئەو بەلگەيە لەسەر ئامادەى تەواو بۆ جەنگ و رووبەرپووبوونەو بەوپەرى ھيزو تواناوە. لەو
 چاكسازىيە گەورەنەش كە سەلاھەدين لەكۆمەلگەى موسولماندا ئەنجاميدا، نەھيشتنى دياردەى بەد
 رەھوشتى و رابواردنى ئارەوا بوو كە لەسەردەمى فاطمىەكاندا باو بوو، بەتايبەت لەوەرزو بۆنە و
 جەژنەكانياندا وەك جەژنى نەورۆز، ئەگەر بشمانەوئى رادەى ئەو بەدرەھوشتىيە بزائين كە
 لەكۆمەلگەى مىسریدا بلاوبوبويەو ئەو دەبئى گۆيىگيرين بۆ ئەو قسانەى كە مەقرىزى لە
 (الخط) كەيدا ئەيكات و ئەلئى: خراپەكارى باوبوو لەجەژنى نەورۆزدا، خەلكىكى زۆرى لەگەل دابوو،
 خويان بەسەر خەلكيدا فەرز دەكردو لەرئورەسمىكا كە لەمالئى گەورەكاندا رىك دەخراو رازى

^۱ ھەمان سەرچاوە، ل: ۲۴۰.

^۲ صلاح الدين الأيوبي، عبدالله ناصح، ل: ۱۷۸.

دەبوون بەدیاری سادە و ژنی خراپەکار کۆدەبوونەو لە ژێر کۆشکی لؤلۇدا بەجۆرێک کە خەلیفە ئەیبینین و دەنگ بەرز دەکرایەو وە مەی دەخورایەو لە رێگاویانەکانداو خەلکی شەپە ئاوو مەیان دەکردو ئەگەر مۆفقیکی باش لەمالی خۆی دەربچوایە پیاویدا ئەپژێندراو جل و بەرگی پیس دەکراو سوکایەتیان پێدەکرد، جا یادەبوو خۆی رزگاو بکردایە یاخود سوکایەتیان پێدەکرد^۱ بەلام سەلاحەدین ئەم دیار دە خراپانەئە هەلۆه شاندەو و ژیا نێکی پاک و بێگەردی بۆ دەستەبەرکردن و رەوشت و نەریته جوانەکانی ئیسلامی بۆ گێرپانەو، لەو دیار دە خراپانەش کە کۆتایی پێ هێنا بۆنە داھێنراو وەکانی وەک رۆژی عاشورا بوو کە رۆژی ماتەمینی بوو لای فاطمیەکان و لەم رۆژەدا گریان و شیوەن دەگێردراو دەست لەئیش و کارەکان هەلۆه گیراو بازارەکان دادەخران و خەلکیش پەڕیشان و غەمگین بوون وەک ئەوێ هەریەکیکیان خۆشەویستترین کەسی لە دەستدا بێت، سەلاحەدینیش توانی هەموو ئەم داب و نەریته نارەوایانە نەهێڵێت^۲. سەبارەت بە بەخشندەیی و دابەشکردنی بەخشش و یارمەتی بەسەر خەلکدا، ئەو ئەتوانیت بەئارەزووی خۆت باسی بکەیت، ئەو بوو یارمەتی و بەخشینی وەک کەسێک بوو کە لەنەبوونی نەترسیت، چونکە تێپوانینی بۆ سامان وەک تێپوانینی بۆ خۆل و ابوو، پێشتریش ئامارەمان پێدا کە کاتێ کۆچی دوایی کرد هیچ مولک و خانوو و بێستان و گوند و کێلگە یەکی بەجێ نەهێشت و خەزینە کەشی تەنھا چل و حەوت درەمی ناصری زیو یەک پارچە زێڕی تێدا بوو، ئەمەش بەھۆی ئەوێ کە پارە یەکی زۆری بەسەر پڕۆژە چاکسازییەکان و ئامادەکردنی کەرەستە ی جەنگی و خەلکانی ھەزارو شایستەدا دابەش دەکرد...

ھەتا وەکو ھاوکاری و بەدەمەو چوونی کۆمەلگە بەدی بێت و دەوڵەتیش بەھێزو تاکەکانیش ژیا نێکی نمونەبیان بۆ دەستەبەر بێت، ئەمەش ئەو کارە بوو کە ئەم سولتانە دادپەرۆر و سەرکەر دە پالەوانەکاری بۆ کرد، لەو کارە مەزنانەش کە یادی سەلاحەدینیان بەرز راگرتوو: نەهێشتنی ئەو ھەموو باجە بوو کە باری شانی تاکەکانی کۆمەلگە ی قورس کردبوو و ئارامی لەخەلک بریبوو، وەک ئەو باجانەئە کە ئەمیری مەککە لەسەر حاجیەکان داينا بوو، ئەو بوو فەرمانرەوای مەککە فەرمانیدا بوو کە حاجیەکان پێشەکی لەشاری جدە باجەکانیان بدەن، ئەمەش ستمی تیا بوو بۆ حاجیەکان، بەلام سەلاحەدین ئەم سیستەمەئە هەلۆه شاندەو و ئەمەئە بۆ فەرمانرەوای مەککە قەرەبوو کردەو و ھەموو سالتێ ھەشت ھەزار ئەردەب گەنمی بۆ دەناردو بەمەرجی کە بەسەر خەلکی ھەردوو حەرەمی پێرۆزی مەککە و مەدینەدا دابەش بکری، بەم شیوەئە سەلاحەدین ئەم

^۱ صلاح الدين الأيوبي، علوان، ل: ۱۷۹.

^۲ ھەمان سەرچاو، ل: ۱۸۰.

باجهكى له سەر خهلكى هه لگرتو به و قهره بوهش كه دهيدا سودى گه ياند به دانىشتوانى هه ردوو
 حهره مى پيرۆز، نه وهش كه به لگه به له سەر كار به جى و سوربوونى له سەر سه لامه تى كۆمه لگه و
 يه كى تى ئوممهت و ئاگادار كردنه وهى له سته مكردن، نه وه به كه له وه سيه ته كهيدا هاتوو به بۆ الملك
 الظاهرى كورپى كه ويلايه تى حه له بى پى سپارد بوو، له م وه سيه ته شدا وهك قاضى ئىبن شه دداد
 نه يگيرپته وه نه لى: وه سيه ت بۆ ده كه م به له خواترسان چونكه نه وه بناغه ي هه موو چا كه به كه و
 فه رمانى شت پى ده كه م به وهى كه خوا فه رمانى پى كوردوى چونكه نه وه هوكارى رزگار بوئته،
 ئاگادارى شت نه كه مه وه له خوین و ده ستخسته خوینى خه لكه وه چونكه خوین گوێ لى ناخه وینى،
 هه روه ها وه سيه ت بۆ ده كه م به راگرتنى دلى خه لكى و سه یر كردنى كاروباره كانيان چونكه تو
 نه میندارى من و خوات به سه ريانه وه، هه روه ها وه سيه تى راگرتنى دلى نه مى رو پیاوانى ده وه له ت و
 به رپرسانت بۆ ده كه م، چونكه تو ته نها به خو شپووى و دلپا گیر كردنى خه لكى ده گه يته نه و پله وپایه،
 رقت له كه س نه بى ت چونكه مردن كه س ناهى لى ته وه، ئاگات له نیاوانى خۆت و خه لكى ش بى ت چونكه
 به هوى ره زامه ندی نه وانه وه خوا لى ت خو ش ده بى ت، نه وهى له نیاوان توو په روه ردگار شدايه نه وه
 لى خو ش ده بى چونكه په روه ردگار به خشنده و ميه ره بانه^۲.

نه مه گرنگ ترين نه و چاكسازيه كۆمه لایه تى و راست كردنه وه ره وشتيانه بوو كه سه لاهه دين پى
 هه ستا: هه تا وه كو كۆمه لگه ی ئىسلامى له سه رده مى نه ودا شانازى به جوان ترين ئاكارو باشتري
 نه ريت و شياوترين ره وشته وه بكات.

چه وته م: چاكسازى له بواری بيناسازیدا:

له م بواره شدا بايه خى كى باشيدا به شورا و حه سارى قاھيره، كاتى كه زۆربه ی روخابوو و بووبوو
 به رى گه يهك كه كه سى نه ده گى رپايه وه، نه ویش هه ستا به تۆژه نكردنه وه و سه ره رشتي كردنى بۆ نه م
 كار هه به هانه دين قه راقوشى هه لى ژارد، پیاوانى نه م شورايش له سه ره تا وه تا كۆتايى به ده وری
 نه و شارانه دا درۆژه ده بويه وه كه شارى قاھيره يان پى ك ده هى نا له سه رده مى نه ودا، كه نه ویش شارى
 فسطا ط بوو كه عه مری كورپى عاص دروستى كردبوو، له گه ل شارى العسكر كه صالحى كورپى عالى
 عه باسى بنيا تيناو، شارى قاھيره ش كه جه وه ره الصقلى دروستى كرد، ئامانجى له بنيا تنانى نه م
 حه ساره پاراستنى و لا ت بوو له پى لانى ناخه زان، له پا ل نه م حه ساره شدا قه لای (الجبل) بنيا تنا
 هه تا وه كو قاھيره پارێزراوتر بى ت له دوژمنان، به لام نه يتوانى هه موو نه م كارانه ته واو بكات به هوى

^۱ صلاح الدين، علوان، ل: ۱۸۱.

^۲ صلاح الدين، علوان، ل: ۱۸۱.

سه رقالبوون به جه ننگه جؤراو جؤره كانه وه له سه رجه م به ره كاندا، ئه م قه لايه ش يه كي كه له شوينه واره
توكمه كان له ميژووي ميسرداو چهند جار يك ده ستي گؤرانكاري پي گه شتووه له چهند سه رده ميكي
ميژوودا، هه روه ها له قه لايانه ي كه سه لاحه دين بنياتينا: قه لاي سينا كه له نيوه دورگي سينا دا
له دورى ۵۷ كيلومه تره وه له باكوپي رۆژه لاتي شاري سويسه وه بنياتينا، هه روه كه له باشوري ئه م
قه لايه شه وه دوو مزگه وتي له تهنيشت يه كه وه بنياتنا، له گه ل حه رزيكي ئاو بؤ تيرناو كردني خه لگاني
تينوو، له سه ر يه كي كه له دوو ده رگا كه حه زه كه ش نوسراوه: بسم الله الرحمن الرحيم، سلاو درودي
خوا له سه ر محمدى گه وره مان، خواي گه وره مولكي گه وره مان الناصر صلاي دين و دنيا بپاريژيت،
پاشاي ئيسلام و موسولمانان و جينشيني ئه ميرى باوه پداران، ئه م تهنكيه له لايه ن پاشا على كوپي
ناصر العادل المظفر وه نۆژهن كراوه ته وه وه له سالي ۵۹۰ هـ لى بوه ته وه^۱ هه روه ها م. نعم شقير
له كتىبى (تاريخ سينا و العرب) دا ئه لى: كه ئه وه به لاي ئه م قه لاي مزگه وتانه دا تيپه پيوه و بينيوپه تي
قه لا كه ده رگايه كي گه وره ي هه يه له لاي باكوپي رۆژناو وه وه له سه ر چوارچيوه كه شيه وه به رديكي
ميژووي عه ره بي چوارگوشه هه بووه كه به چهند پيتيكي ديار ناوي سه لاحه ديني له سه ر هه لكؤلرا
بوو: بسم الله الرحمن الرحيم خلد الله ملك مولانا الملك الناصر صلاح الدين، سلطان الاسلام
والمسلمين، يوسف العادل الناصر في جهادي الاخرة سنة ۵۸۳ هـ^۲ گرنگيداني سه لاحه دين
به دامه زراندي قايمكاريه سه ربازييه كان هه موو شتيك نه بوو، به لكو گرنگيشي ده دا
به ئاوه دانكرده وي دورگي الروضة و الجيزة و بنياتناني ده زگاي پيوانه كان وه لگه ندي جوگه و
بنياتناني نه خو شخانه و خو يندنگه و خانه قاو شاري جيزه و الروضة يه كي كه بوون له گرنگترين
شوينه كان له سه رده مي سه لاحه ديندا، ئيبن جبير له گه شته كه يدا ئه لى: هه موو رۆژيكي يه كشه ممه
له الجيزه دا بازارپيكي گه وره داده نراوه له نتيوان جيزه و ميسريشدا دورگه يه كه هه بوو كه خانوي جواني
تيادا بوو له گه ل چهند شويني كدا كه بؤ رابواردن و گه شت دانرابوون، هه روه ها له نتيوان ئه وي و
ميسردا كه نداويك هه بوو له نيلداو مزگه وتيكي گه وره ي تيا بوو كه نوژي هه يني تيا دا ده كرا، ده زگاي
پيوانه ش كه كه م و زياد بووني نيلي ده پيوا له تهنيشت ئه م مزگه وته وه بوو، به ردو روخام چه ندين
هونه ري جوانكاري له خؤده گرت^۳، هه روه ها سه لاحه دين ئاوديري بنياتناو كه شتيگه لي نۆژه نكرده وه و
ديوانتيكي تاييه تي بؤ كه شتيگه ل داناو ناوي نا (ديواني كه شتيگه ل) و دايه ده ست العادل براي،

^۱ صلاح الدين الأيوبي، ل: ۱۶۸.

^۲ صلاح الدين الأيوبي، ل: ۱۶۹.

^۳ صلاح الدين الأيوبي، ل: ۱۷۰.

ههروه‌ها نه‌سکه‌نده‌ریه‌و دومیاط له‌گرنه‌ترین به‌نده‌ره ده‌ریایه‌کان بوون له‌ولاتی میسر‌داو فسطاط و القوص گه‌وره‌ترین به‌نده‌ره‌کانی نیلی نه‌وکاته بوون، هه‌روه‌ها نه‌و که‌شتیانه‌ی تیایدا دروست ده‌کرا که له‌به‌ره‌کانی جه‌نگدا ده‌مانه‌وه، یاخود ده‌چوون بۆ هی‌رش کردن له‌ده‌ریادا بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی وشه‌ی الله و به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای نیسلام، هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌دین به‌گرنه‌گیه‌وه سه‌یری نه‌سکه‌نده‌رییه‌ی ده‌کرد وه‌ک ناوچه‌یه‌کی ستراتیژی بۆ به‌ره‌نگاری بوونه‌وه‌ی پرۆژه‌ی خاچه‌رستی، هه‌ر بۆیه فه‌رمانی نۆژه‌نکردنه‌وه‌ی شوراو بورجه‌که‌یداو نه‌خۆشخانه‌ی تیادا دروستکردو گرنه‌گیدا به‌پردو جۆگه تیایدا هه‌تاوه‌کو باری گوزه‌رانی کشتیاریانی تیایدا باش بکات^۱.

چه‌ند هۆکاری‌کیش رۆلی هه‌بوو له‌و گه‌شه‌کردنه ئاوه‌دانیه‌دا که سه‌رده‌می سه‌لاحه‌دین به‌خۆیه‌وه بینی، له‌وانه‌ش: هۆکاری ئایینی و جوگرافی و سیاسی و کارگێڕی و ئابوری و سه‌ریازی و کۆمه‌لایه‌تی و رۆشنی‌بری، دکتۆر عه‌دنان محمد فایز الحارثیش هه‌ستاه به‌رافه‌کردن و روونکردنه‌وه‌ی نه‌م هۆکارانه له‌کته‌یبه به‌نرحه‌که‌یدا به‌ناو‌نیشانی (عمران القاهرة و خططها في عهد صلاح الدين الأيوبي)^۲ هه‌روه‌ها دکتۆر عزالدین فراج له (مميزات العمارة في الطراز الأيوبي) دا نه‌تی: گرنه‌ترین رووخساره بیناسازییه‌کان له‌سه‌رده‌می نه‌یویدا نه‌و قایم‌کارییانه بوو که له‌شیوه‌ی نه‌و بورج و ده‌روازانه‌دا خۆی ده‌بینیه‌وه که بۆ قه‌لاو شورا‌کانی میسر‌کرا‌بوو، نه‌و ده‌رگایانه‌ش که سه‌لاحه‌دین دروستی کردبوو له‌جۆری (منکسر) شکاو بوون که (الباشوره) یان پێ ده‌وتراو له‌و داهێتانه بیناسازییانه بوو که تۆکه‌یی زیاتریان به‌شورا‌کان به‌خشییوو ریگای چوونه‌ژووره‌وه‌ش بۆی راسته‌وخۆی دیواره‌که‌ی نه‌ده‌بری وه‌ک جۆره ئاساییه‌کانی تر، به‌لکو دوژمن ناچار بوو که ده‌رگا‌که له‌نیوان دوو بورجه‌وه به‌رپێت که ده‌روازه‌یه‌کی تیا‌بوو لی‌ره‌وه تیر ده‌هاو‌یژرا به‌بێ بوونی قه‌لغان هه‌روه‌ها ره‌گه‌زێکی بیناسازی تر هه‌بوو که سه‌لاحه‌دین به‌کاری هێنا له‌قایم‌کارییه‌کاندا، که نه‌ویش شوێنیکی به‌ردینی دیارو ده‌رچوو بوو له‌دیواری حه‌ساره‌که‌و به (السقاطه) ناو ده‌برا چه‌ند بۆشاییه‌کی به‌رزی تیا‌بوو که لی‌یه‌وه سه‌ریارزه‌کان تیره‌کانیان ده‌هاو‌یششت بۆ دوژمن له‌پیش و نه‌م لاو نه‌ولاوه، هه‌روه‌ها مامۆستا کرینزیلیش سه‌لماندووه‌تی که نه‌م ره‌گه‌زه بیناسازییه رۆژه‌لاتیه، هه‌روه‌ک سه‌لماندی که به‌کاره‌ی‌نانی شیوازی هه‌یوانی به‌یه‌کدا چوو له‌خوێندنه‌که‌کاندا له‌میسردا په‌یدا‌بووه‌و هه‌رله‌و‌یش په‌ره‌ی سه‌ندووه، نه‌و به‌رۆکه‌یه له‌ده‌ره‌وه نه‌هێنراوه، هه‌روه‌ها زه‌خره‌فه‌و

^۱ صلاح الدین، علوان، ص: ۱۷۰

^۲ عمران القاهرة و خططها في عهد صلاح الدين، ل: ۴۰ - ۶۹.

نه‌خشی گه‌چین له‌م سه‌رده‌مه‌دا گه‌شه‌ی کردو کارکردنیش به‌برد بره‌وی هه‌بوو و نویسنی
نوسخیش ده‌رکه‌وت و له‌گه‌ل نویسنی کوفیدا پێکه‌وه کاریان پێده‌کرا^۱.

هه‌شته‌م: چاکسازی ئیداری:

ده‌رکه‌وتنی ده‌وله‌تی ئه‌یوبی کاریگه‌ری زۆری هه‌بوو له‌هه‌ینانه‌کایه‌ی به‌ره‌پێشچوونی ئیداری
گرنگدا، که‌ پێچه‌وانه‌ی جیهانی ئیداری فاطمی بوو، قه‌لقه‌شه‌ندی باسی ئه‌وه‌ ده‌کات که‌ ده‌وله‌تی
ئه‌یوبی کاتێک بووه‌ میراتگری حوکی فاطمی له‌زۆر شتدا جیاواز بوو لێ وه‌ک ریزه‌بندی و
رێکخستنه‌کانی ناو میرنشینه‌که‌، هه‌ر بۆیه‌ رووخساری میرنشینه‌که‌ی گۆڕی^۲، چونکه‌ هاتنی
ئه‌یوبیه‌کان له‌رۆژه‌لاتی جیهانی ئیسلامیه‌وه‌ رووچیکێ نوێی هه‌ینا له‌بۆاری ئیداری و کارگێڕیدا
که‌سه‌رچاوه‌که‌ی سیستمی سلجوقی و زه‌نکی و عه‌باسیه‌کان بوو، شیوازی ئه‌و گۆڕانه‌کاریه‌ش که‌
به‌سه‌ر ئه‌م ئیداره‌دا داهه‌ینایان جو‌راو‌جو‌ر بوو، گرنگترینان داهه‌ینانی پۆستی ئیداری نوێ بوو وه‌ک
پۆستی جیگری سو‌لتان^۳، که‌ په‌نگدانه‌وه‌ی پێویستی چوونی سو‌لتان بوو بۆ غه‌زا ده‌ره‌نجامی
جه‌نگه‌کانی خاچه‌رستی، بۆیه‌ پێویست بوو که‌ سێک بیه‌تته‌ جێنشینی سو‌لتان له‌کاتی
ئامانده‌نه‌بونی‌دا^۴، هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌دین ده‌وله‌ته‌که‌ی دابه‌ش کرد به‌چه‌ند هه‌ریمکی ئیداریه‌وه‌ که‌
هه‌ر یه‌که‌یان توانای تایبه‌ت و مۆرکی جیای هه‌بوو، وه‌ک میسرو شام و باکوپی عێراق و نه‌وبه‌و
مه‌غریب و یه‌مه‌ن و حیجاز و زۆرینه‌ی سه‌له‌کانی فه‌رمانه‌ره‌واییشی له‌به‌ره‌کانی جه‌نگدا به‌سه‌ر بردو
سیاسه‌تی پلان دانان و جێبه‌جێکردن و سه‌ره‌رشتی کردن و ئاڕاسته‌کردنی سیاسه‌تی بالای ده‌وله‌تی
موما‌ره‌سه‌ ده‌کرد، به‌لام ئازادی جێبه‌جێکردنی له‌مه‌سه‌له‌ ناوخۆیه‌کاندا هه‌شتبویه‌وه‌ بۆ والیه‌کان
له‌خۆئاماده‌کردن و به‌رگریکردندا، به‌پێی بارودۆخ و توانای هه‌ر هه‌ریمیک، ئه‌مه‌ش له‌ئه‌م‌ڕۆدا به‌
(لامه‌رکه‌زیه‌ت) ناو ده‌بریت، له‌راستیدا سه‌لاحه‌دین هه‌موو ده‌سه‌لاته‌کانی له‌ده‌ستی خۆیدا قۆرغ
کردبوو، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌و ده‌سه‌لاتداری سه‌ره‌کی ده‌وله‌ت بوو، به‌لکو ئه‌و ده‌یزانی که‌ دابه‌شکردنی
ده‌سه‌لاته‌کانی واده‌کات که‌ هه‌ر ده‌سه‌لاتیک بیه‌تته‌ چاودێر به‌سه‌ر ده‌سه‌لاته‌که‌ی تروه‌و بیه‌تته‌
هاوشانی له‌به‌رکاره‌ینانی ده‌سه‌لاته‌کانیدا، هه‌روه‌ک دابه‌شکردنی کار له‌نیوان چه‌ند که‌سیکی لێهاتوو
و کارامه‌دا چه‌ند تایبه‌تمه‌ندییه‌ک به‌ده‌ست دێنیت وه‌ک باش ئه‌نجامدانی کاروخێرا به‌ئه‌نجام

^۱ فضل المسلمین علی الحضارة الأوروبية، ل: ۲۲۸.

^۲ صبح الأعشى (۵۰/۴)، عمران القاهرة و خطتها، ل: ۲۲۴.

^۳ عمران القاهرة و خطتها، ل: ۲۲۴.

^۴ الحركة الفكرية في مصر، عبداللطيف حمزة، ل: ۴۸.

گه یاندنی^۱، قاهره ش ناوهندی حکومه ته که ی بوو و جیگرو وه زیره کانی تیایدا نیشته جی بوون و له قاهره وه فرمانی درده کرد بۆ هه ریمه کان و ولاتی شامیش ناوهندی جهنگ و جیهادی بوو دژ به خاچیه رسته کان^۲.

پۆسته گرنگه کانی دهوله تیشی سپارد به کوپو خزم و که سه دلسۆزه کانی، نه مه ش بۆ پاراستنی سستم و ریبازی فرمانپه وایی و سه رکردایه تی و، بۆ هه لێژاردنیان پشتی به عه قلۆ ژیری ده به ست، ته نانه ت الملك الطاهر غازی له نه میریی حه له ب لابردو سپاردی به العادلی برای کاتی به رژه وهندی دهوله ت نه وهی ده خواست، نه گه ر میرنشینیکی ئیسلامیشی به خستایه ته سه ر دهوله ته که ی فرمانپه واکه ی ده هیشه وه نه گه ر رازی بویه ن سه ر به ده سه لاتی نه و بنو، سیاسه ته کانی جیه جی بکه نو کار بۆ ئامانجه گشتیه ئیسلامیه کان بکه ن، هه ر که سیکیش رازی نه بویه ده سته ردار ی ده بوو بۆ هه ر کوپیه که ده پوا بابپوا، شیوازی ناشتیانه شی ده گرت به ر بۆ لیک تیگه یشتن له گه لیاندا، نه گه ر والیه کیش له ده سه لاتی ده رچوایه، چاوپۆشی له هه له کانی ده کردو به روویه کی گه شه وه پیشوازی لیده کردو ژۆر ریژی لی دهنّا، وه که له گه لّ تقی الدین عمردا کاتی ویستی له گوپرایه لی ده ریچیت و به ره و مه غریب پروات به هۆی له سه ر کارلابردنی له میسردا، هه روه ها چاودیری به رژه وهندی گشتی ده کرد له دامه زاندن و له سه ر کارلابردنی کاربه ده ستاندا، سه رباری له به رچاوگرتنی بارودۆخی سیاسی و سه ربازی دهوله ت، سیاسه تیشی ناسراو بوو به دادگه ری و خاکی بوون و هه سته کی بریندار نه ده کردو خۆی له که س به گه وره تر نه ده زانی و خۆسه پێن و توندوتیژ نه بوو^۳.

به هانه دین قه راقوش: به کیکه له پیاوانی ئیداره ی نه یوبی، نه م پیاوه کۆیله یه کی رۆمی بوو، له یه کی که له گونده کانی ئاسیای ناوه ند هه لاتبوو و چه ند شوینی کردبوو هه تاوه کو گه یشتبویه ولاتی شام پاشان بوو به خزمه تکاری نه سه ده دین شیرکو و نه ویش ئازایه تی و پیاوه تی تیادا به دی ده کردو به م هۆیه شه وه نزیک ی کرده وه له خۆی و ده سته کی کرد به راهینانی له سه ر سوارچاکی و گه شه دان به به هره سه ربازییه کانی، پاشان له دیمه شقدا به به هانه دینی کوپی عه بدولای نه سه دی ناوی ده رکرد، وه سفکردنیشی به نازناوی نه سه دی له نه سه ده دین شیرکو و هاتبوو که هه سته به کپین و په روه رده و فێرکردن و هۆکاریکیش بوو بۆ موسولمان بوونی، ژۆری نه برد به هانه دین به پله کانی سوپادا سه رکه وت هه تاوه کو پله ی فرمانده و نه میر، سه رکرده ی نه م سوپایه ش سه رکرده ی پاله وان

^۱ تاریخ الأیوبیین: ل: ۲۱۱.

^۲ تاریخ الأیوبیین: ل: ۲۱۱.

^۳ تاریخ الأیوبیین: ل: ۲۱۱.

ئەسەدەدەين شىركىز بوو، كە لەكۆتايى دەولەتى فاطمىدا ھاتە مىسرەو، پاشان لەسەر دەستى سەلاحەدىنى ئەيىبى دەولەتى فاطمى لەناو براو دەولەتى ئەيىبى لەجەيدا دامەزىنرا، ماناى قەراقوشىش لەزمانى توركىدا واتە ھەلۆ ئەو بآئندە رەشە ناسراوھى كە بەھۆى ئازايەتییەو ھاوھەكى لەمروڤ دەنریت يان مروڤى پى دەچوینریت، وشەكەش لەدوو بەش پىكھاتوھ: (قەرە) ماناى (رەش) و (قوش) ماناى بازىان ھەلۆ^۱. ئىبن خەلەكانىش كەمىك لەژيانى ئەدوئ و ئەلئ: ئەلئىن خزمەتكارى ئەسەدەدىنى شىركۆى مامى سەلاحەدىن بوو و ئەو ئازادى كردو، كاتىكىش سەلاحەدىن لەولائى مىسردا دەسەلئى بۆ يەكلايووئە دەسەلئى كۆشكى پى سپاردو كاروبارەكانى دايەدەست و پشتى پى بەست بۆ بەرپۆھەردى ئىش و كارەكانى تايادا، چونكە پياوئىكى رووخۆش و ھىمەت بەرزبوو^۲، ئىبن كەسیرىش لە (البداية و النهاية) دا باسى ژيانى كردو و ئەلئ: ئەمىر بەھائەدىن قەراقوش زانايەكى گەرە بوو، خۆى تەرخان كەردبوو بۆ خزمەتى سەربازى و ئىدارى^۳. ژيانى ئەمىر بەھائەدىن قەراقوشىش پى بوو لەدەستكەوتى گەرە و پالەوانىتى و دلسۆزى بۆ ئىسلام و موسولمانان لەكاتى ھاوپىيەتلىكردى سەركەردە سەلاحەدىنى ئەيىبىدا ھەرەھا پاش كۆچى دواى كردى، ئەمەش وابلەكرد كە ببىتە جىي پىلانى دوزمانى داخ لەدلۆ خەلگەنى ئىرەيى بەر^۴، لەو كارانەش كە پىي سپەردراو بەباشترین شىوھ ئەنجامىدا:

• پاراستنى كۆشكى فاطمى: ئەو بوو سەلاحەدىن ئەركى پاراستنى كۆشكى فاطمى پى سپارد

ھەتاوھەكو ھىچ كەرەستەيەكى نەگات بەدەست دوزمانى ئەھلى سوننەت، ئەمىر قەراقوشىش بەباشترین شىوھ ھەستا بەم كارەو شەونخونى دەكیشا لەپىناو پاراستنى كۆشكى فاطمىدا، بەلام پىلانگىپان بى سود ھەولیان دەدا كە پارەى پىويستيان دەست بكەوئ بۆ جىيەجىكردى ئەم پىلانى، بەلام سەركەوتو نەبوون، ئەمەش يەكەك بوو لەو ھۆكارانەى كە يارمەتیدەر بوو بۆ شكست پىيەتانی ئەم پىلانى^۵. كە پىلانى ئەمىندارى خىلافەت بوو و پىشتەر ئامازەمان پىدا، كۆشكى دەولەتى فاطمىش شتى گرانبەھى وای تىدا بوو كە كەس نەيىنبوو، وەك پۆشاكى گرانبەھاو ملوانكەى بەنرخو گەرەھى دەگەن لەياقوت و بازەنى زىپو قاپو قاچاخى زىو ملوانكەى دۆر، ئەمىر قەراقوشىش ھەستا بە پاراستنى ئەم

^۱ حکم قراقوش، ل: ۱۴.

^۲ وفیات الاعیان، ل: حکم قراقوشەو، ل: ۱۵.

^۳ البداية و النهاية، ل: حکم قراقوشەو، ل: ۱۵.

^۴ حکم قراقوش، ل: ۱۵.

^۵ الفاشوش في أحكام قراقوش لابن مماتي، عبداللطيف حمزة، ل: ۳۴.

گهنجینه به باشتین شیوه هتا نه و کاتهی که خوی گوره سه لاهه دینی سه رخست و ده سه لاتی چه سپاند له زه ویدا^۱.

● **بنیاتنانی قه لای (الجبیل):** کاتیک سه لاهه دین له شام گه پایه وه و نه و ده سته وتانه ی بینی که نه میر به هانه دین به دهستی هتیاون له وکاته دا که نه و لیتره نه بووه و تیادا کارامه یی و شاره زاییه کی نه دنازیاری زوری نواندووه، فرمانی پیکرد که قه لایه کی بۆ بنیات بنیت بۆپاراستنی میسروو سه رپشکی کرد له دیاریکردنی شوین و قه باره یدا نه ویش شوینیکی به رزی بۆ هه لبارد که چپای المقطم بو و که به سه ر قاهره دا ده یپوانی هه تاوه کو بیته شوینیک بۆ قه لاکه، نه وه بوو له سالێ (۵۷۲هـ) دا دهستی کرد به دروستکردنی، بنیاتنانی نه م قه لایه ش به شیک بوو له کۆمه له قایمکاری و ریوشوینیکی سه ربازی که نه یوبییه کان گرتیانه به ر بۆ زامنکردنی پاراستنی شاره کانی میسر وه ک فسطاط و قاهره، هه ربۆیه له ده ره وه قه لاکه زۆر تۆکه بوو و بورچ و ده رگای تۆکه ی تیادا بوو، له ناوه وه شدا چهند بینایه کی سولتانی به رزی تیادا بوو که جیی سه رنج و سه رسوپمانی هه موو نه و که سانه بوو که سه ردانیان وه سفیان کردووه له میژوونوس و گه رۆکه کان، بینای قه لاکه ش له سه ر ته پۆلکه یه کی به ردین دروستکرا بوو نه مه ش تۆکه ی و به هیزی زیاتری پی به خشیبوو^۲، ئین جییر له گه شته که یدا نه لی: هه روه ها بینای قه لاکه مان بینی که حه سارو شورایه ک بوو لکابوو به قاهره وه، قه لایه کی تۆکه که سولتان نه یویست بیکاته شوینی نیشته جیپوونی و شوراکی درێژ بکاته وه هه تاوه کو هه ردو شاری میسرو قاهره پیکه وه بلکینی، نه وکه سانه ش که له بنیاتنانی نه م قه لایه دا به کارگیرابوون و کاره کانیان گرتبووه نه سته و هه ک به رد شکاندن و هه لکۆلینی و لیدانی خنده ق له ده وری شورا که به پاچ و قولنگ هه لده کۆلراو یه کی بوو له و شته سه رسوپه نه رانه ی که هه تاوه کو نیستا شوینه واری ماوه، دیله کانی رۆمیش که ژماره یه کی زۆر بوون و جگه له وان که س نه یده توانی نه م کاره بکات^۳.

● **بیری یوسف:** نه میر به هانه دین قه راقوش له ناو قه لاکه دا بیریکی سه رسوپه نه ری هه لکه ند پاش هه لکۆلینیکی زۆر قول، نه م بیره ش هه تاوه کو نه مپۆ به بیری (یوسف) ناسراوه، نه م ناوه شی بۆ یوسف سه لاهه دین ده گه رپته وه^۴، مامۆستا عه لی باشا موبارک نه لی: نه و بیره ی

^۱ حکم قراقوش، ل: ۱۹.

^۲ حکم قراقوش، ل: ۱۹.

^۳ رحلة ابن جبير، ل: ۲۲.

^۴ حکم قراقوش، ل: ۵۲.

که ناسراوه به (الخلزون) و له ناو قه لادا هه یه له سه رده می سه لآحه دیندا هه لکه ندر اوه و به مه به سستی دابین کردنی ناو بۆ ناو قه لاکه هه لکه نراوه نه گه ر توشی گه ماروؤ ئابلو قه دان هات له لایه ن دوژمنه وه^۱.

● **حه ساری قه اهیره وه قه لآو میسر:** نه میر به هانه دین دوا ی بنیاتنانی قه لاکه له سالی (۵۶۷هـ) دا هه ستا به در یژ کردنه وه ی حه ساری قه اهیره ی فاطمی باکور به ره و روژ ناوا هه تا وه کو بگات به به نده ری المقسی له سه ر رووباری نیل، شوینی ئیستاشی مزگه وتی (الفتح الجدید) ی گۆره پانی (ره مسیس) هکه هه مان نه و شوینه یه مزگه وتی اولاد عنانی تیابوو پیش گواسته نه وه ی، هه روه ها هه ستا به در یژ کردنه وه ی حه ساره که هه تا وه کو گه یاندنی به شوری فاطمی باکور ی کۆن که نه که وته روژه لات ی گه په کی (الدرب الاحمر)، هه روه که هه ستا به در یژ کردنه وه ی شورایه کی تری سییه م له باشوری قه لاکه وه هه تا وه کو گه یاندنی به ده رگای القرافه ی شاری فسطاط به رووبه ر ی که ده گاته نزیکه ی پینج کیلومه ترونو^۲، نه م حه ساره ش که به هانه دین قه راقوش بنیاتی نا سییه م شورا بوو که ده وری قه اهیره ی دابوو له سه رده می نه ودا، یه که م دانه شیان: فه رمانده ی رومی جه وه ر الصقلی بنیاتی نابوو، دو وه میش: وه زیر به دره دین جه مالی فه رمانده ی سوپای بنیات نابوو، نه م دوو حه ساره ش له خشت دروستکرا بوون، سه باره ت به سییه م دانه ش: نه وه نه میر قه راقوش له به رد دروستی کرد بوو^۳. نه م شورایه ش ده وری هه ر چوار شاره که ی دابوو که له سه رده می نه ودا شاری قه اهیره یان پیک هینابوو که نه وانیش: شاری فسطاط که عه مری کوپ ی عاص بنیاتی نا، شاری العسکر که صالحی کوپ ی علی عه باسی پیکه وه ی نا، شاری قه اهیره که له لایه ن جه وه ر الصقلیه وه دروستکرا له گه ل شاری میسر دا، شورای مه زنی قه اهیره ش یه کیکه له گه وره ترین نه و دامه زراوه سه ربازیانه ی که له سه رده می نه ودا بنیات نراو سه ر په رشتیاری نه م کارو پرۆ ده یه ش نه میر به هادین قه راقوش بوو که لیها توویو نه زمونیکی فراوان و هیممه تیکی به رزی نواند له بنیاتنانی دام و ده زگا سه ربازییه کاندا به جو ر ی که سه لآحه دین پیویستی به بنیاتنانی هه ر ده زگایه کی سه ربازی هه بووایه پشتی به نه میر به هانه دین ده به ست^۴.

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۳، الخطط التوفیقیة (۶۹/۱).

^۲ حکم قرقوش، ل: ۲۶.

^۳ الفاشوش فی احکام قراقوش، ل: ۴۰.

^۴ حکم قراقوش، ل: ۲۷.

● **باله خانه کانی جیزه و قه لای المقسی:** له و بینا و ده زگا سه رباز بیانه ی که نه میر به هانه دین قهراقوش بنیاتی نا: باله خانه کانی جیزه که له ژیر پردی موسله وه بوو له نیوان هه رهمه کان و نیلدا به ناراسته ی شاری میسر^۱، باسی نه وه ش ده کن که هه رهمه بچوک و به رش و بلا وه کانی جیزه ی روخاندوه و به رده که ی بردوه بۆ بنیاتنانی بینا کان^۲ هه روه ها قه لای المقسی که بورجیکی گه وره بوو نه میر به هانه دین بنیاتی نا له جیبی (قطرة الخلفاء) باله خانه ی خلیفه کان له ته نیشتمزگه وتی گه وره له کۆتایی شورای قاهره دا له لای ده رگای البحر دا، شوینه که شی له نه مړودا نه و جیبیه که هه ردوه باله خانه ی (الأوقاف) و (راتب باشا) ی تیادایه که ده که ونه ته نیشتمزگه وتی اولاد عنان له لای ده رای رۆژه لاتی گۆره پانی باب الحديد^۳.

● **دانانی به فهرمانه وای عه ککا و نۆژه نکرده وهی شورا که ی:** له مانگی موچه پهمی سالی (۵۸۵هـ) دا سه لآحه دین به ره و عه ککا که وته پئی و ماوه یه ک تیادایا مایه وه و هه ستا به پیکه خستنی کاروباره کانی و نه میر به هانه دین قهراقوشی تیادا داناو هه ستا به پیکه خستنی کاروباره کانی و فهرمانیدا به ناوه دانکرده وه و نۆژه نکرده وهی شورا که ی^۴، دواتریش به پشتیوانی په روه ردگار قسه له سه ره عه ککا و نه و روودا وانه نه که ین که تیادایا روویدا.

● **نه سلی په ندی حوکمی قهراقوش:** قهراقوش یه کیک بوو له به هیزترین و باشترین سه رکرده کان، جاریکیان به دیل گیراو به ده هه زار دینار نازادکراو سه لآحه دینیش به نازادکردنی زۆر دلخۆش بوو... وا دیاره سیاسه تی له قاهره دا یه کلاکه ره وه و دانایانه بووه بۆ له ناو بردنی فاطمیه کان و ته نگ پی هه لچینی پاشماوه کانیان، بۆیه هیچ بواریکیان بۆ نه مایه وه جگه له وهی که هه ستن به بلا وکرده وهی پرپیاهگنده دژی و ناوژپاندنی بۆ نه م به سه ش کتییکیان ده رباره ی داناه و به ناوی (الفاشوش في أحکام قراقوش) که خه لکانی هاوچه رخیش گیلانه دوباره ی ده که نه وه^۵، ئیبن خه له کان نه لی خه لکی چه ند حوکمیک نه ده نه پال نه میر به هادین قهراقوش که زۆر سه یرن گوايه کاتی جینشینیدا له میسر له بری سه لآحه دین پی هه ستاوه، ته نانه ت الأسعدی کوپی مماتی له کتیبه که یدا به ناوی (الفاشوش في أحکام قراقوش) چه ند شتیک باس ده کات که دووره ره وشتی وا له وه وه روویدا بیت و

^۱ حکم قراقوش، ل: ۲۷.

^۲ شذرات الذهب (۳۳۱/۴، ۳۳۲)، حکم قراقوش، ل: ۲۸.

^۳ النجوم (۳۹/۴)، حکم قراقوش، ل: ۲۸.

^۴ حکم قراقوش، ل: ۲۹.

^۵ هه مان سه رچاوه، ل: ۴۱.

پېده چېت هه لېه ستر او بېت، چونکه سه لاهه دين له بارودوخى ميرنشينه كهيدا پشتمى بهو ده به ستو، نه گهر متمانه ي به زانيارى و لېه اتووى نه بوايه كارى پى نه ده سپارد^۱. له راستيدا كتيبى (الفاشوش في احكام قراقوش) نه سعه دى كوپى مماتى سه رچاوه ي نه و په نده يه كه له هه موو شوينيكدا بلاو بووه ته وه هر له كاتى ده رچونيه وه هه تاوه كو نه مړو، نه م كتيبى هه كتيبى كه قه باره بچوكه چهندين چيروك و شتمى سه مه ره و گالته ناميزى تيايه و به زمانى خه لك (عامى) نوسراوه ته وه و باسى نه مير به هانه دين ده كات به پيچه وانه ي رواه تى راسته قينه ي خوى، وه كه كه سايه تيبه كى كويمى هاوشيوه ي كه سايه تى جحا كه له پورى ميلليدا پيشانى ده دا دياره ويستويه تى نه مير به هانه دين قه راقوش له كه دار بكات^۲، ثين خه له كانيش پيى وايه كه كتيبى (الفاشوش) هه مووى هه لېه ستر او چونكه نه سعه دى كوپى مماتى نزيك بووه به لكو شيك بووه له ده سه لآتى نه يوبى نيتر چون گالته ده كات به و رژيمه كه خوى به شيكه لى يان له كه دارى ده كات^۳.

له راستيشدا پالنه رى نوسينى نه م كتيبى كه نه مير به هانه دين و سه لاهه دين و تيكر اى ده ولته تى نه يوبى له كه دار ده كات، له پشتميه وه شالويكى پروپاگهنده و سياسى هه بووه كه مه به ست پيى له كه دار كرنى سولتان سه لاهه دين و ده ولته تى نه يوبى بووه له چله پوپه ي سه ركه و تنه كانيدا و مه به ست له بلاو كرنه وه شى، ناشرين كرنى نه م ده ولته بووه كه رولتيكى به رچاوى هه بوو له له ناو بريدنى ده ولته تى فاطمى و تيکشكاندنى خاچپه رسته داگير كه ره كاندا، نه شتوانين به و په رى دلنبايه وه بلين كه نوسينى نه م كتيبى به شيواى نامه ي ناموزگارى بى سولتان سه لاهه دين و به زمانى خه لكى (عامى) به لگه يه له سه ر زيره كى نوسره كه ي و ناپاكي مه به ستى، دياره توانويه تى به م نامانجه شى بگات، به لگش له سه ر نه م زوو بلاو بوونه وه ي ناوه روكى نه م كتيبى پر درويه و وتنه وه ي له سه ر زارى خه لكى و دوباره كرنه وه ي وه كه نه وه ي كه چهنه راستيه كى حاشاهه لته گريبت، ته نانه ت سيوطى پيى كاريگر بووه و گيپاويه تيبه وه بى قوتابيه كانى (وه كه له ده ستنوسى باريس) دا ده رده كه وييت، له گه ل نه وه دا كه سيوطى پيى و ابووه كه نه مير به هانه دين پياوچاك بووه و زياتر كارى خيى نه نجام داوه^۴ له راستيدا نامانجى كتيبى (الفاشوش في احكام قراقوش) نه هيشتمى متمانه يه به نه مير به هانه دين كه يه كيك بووه له فهرمانده و ياریده دهره

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۴۱.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۴۱.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۴۷.

^۴ قراقوش و نواده، ل: ۶۹، حكم قراقوش، ل: ۵۳.

دیاره‌کانی سه‌لاحه‌دین که له‌ته‌نگانه‌دا پشته‌ی پی‌ به‌ستون، هه‌روه‌ها بۆ هه‌لنانی خه‌لکه‌ دژ به‌ ده‌وله‌تی نه‌یووبی سوننی که‌به‌هاتنی کۆتایی هه‌ینا به‌ده‌سه‌لاتی فاطمی شیععه‌ له‌میسردا، نه‌م کتێبه‌ش ئامرازیکه‌ له‌ئامرازه‌کانی پرۆپاگه‌نده‌ی سیاسی دژ به‌پرۆژه‌ی سوننی.

باسی شه شهلم: سیستمی سه ربازییه کان له سه رده می سه لاهه دیندا

سه لاهه دین دهستی دایه قایمکردنی شاره کان و بنیاتنانی سه لاهه ریڅخستنی سوپا وه خوئاماده کردنیک بۆ بهر په چرچدانه وهی هیژشی دوژمن، هه روه ها بایه خی ددها به هیژی ده ریایی چونکه ده یزانی به هیژی فره نجه کان له ده ریادایه و لاوازیان له وشکانیدایه، هه روه ک پتویسته که شتیگه لیکی سه ربازی پتکه وه بنریت بۆ ریگرتن له و کاروانه ده ریاییانه ی که فره نجه کان ده یاننارد بۆ پالپشتکردنی میرنشین خاچه رسته کان له که ناره کانی شامداو هیئانی چه ک وه جه نگاوه رو ئازوقه بۆیان له کاتی توندوبوونی فشاری وشکانی له سه ریان، سه ربازی نه مه ش سه لاهه دین بۆی ده رکه وت که بونیادی ده ولت له میسردا لاوازه و پتویستی به سه رله نوی ریڅخستنه وهی کاروباره ئیداری و شه رعیه کان هه یه پیش رو به پووبوونه وهی له گه ل فره نجه کاند، هه روه ها سه لاهه دین په ی به مه ترسی بوونی په یوه ندی بازرگانی و هاتوچۆ له نیوان ده ریای سورو ناوه راست بۆد بوو و ده رکی به جیاوازی بهر ژه وه ندی بازرگانه کانی شاره کانی نه وروپای روژه لاتیشی له گه ل خولایای نه میره کانی میرنشین لاتینییه کاند له ناوه راست و روژئاواو باکوپی نه وروپادا کردبوو، بۆیه هه ستا به مۆرکردنی ریڅکه و تنیکی بازرگانی له گه لیاند به رامبه ر به جیا بوونه وه و دابرا نیان له نه میره کانی میرنشین کان، مه سه له ی دووه میش نه وه بوو که سه لاهه دین ده رکی به وه کردبوو که فره نجه کان هه ولی ددهن که ده سه لاتیان له که ناری شامو فه له سستینه وه دریز بکه نه وه بۆ ده ریای سورو نه گه ری هه په شه کردن له کاروانه بازرگانیه کان له پشته وه و هه په شه کردن له کاروانی حاجیانی موسولمان هه بوو، بۆیه فه رمانیدا به ناردنی سوپا بۆ یه مه ن بۆ پاراستنی هیله کانی بازرگانی ده ریایی و ریگرتن له کاری چه ته گه ری و ده ستریزی کردنه سه ر کاروانی حاجیه کان^۱.

یه که م: گه شه کردنی ده ره به گایه تی سه ربازی له سه رده می سه لاهه دیندا:

ده ره به گایه تی (به خشینی زهوی) له به رامبه ر خزمه تی سه ربازیدا پتیشه ک ده کرا له سه رده می نه یوبیه کاند به لام نه م به خشینه به شیوه ی پشتاوپشت نه بوو، هه روه ک به خشینی زهوی له لایه ن سولتان نه یوبیه وه مانای نه وه نه بوو که مولکایه تی زهویه کشتوکالییه کان ده به خشریت به وکه سه، هه روه ها به هره مه ندبوونی نه و که سه شی نه ده گه یاند له به روبومه کشتوکالییه کان بۆ ماوه یه کی دریزخایه ن، به لکو پیدانی نه و زهویه ته نها مافی نه وهی ددها به که سی پیدراو که کۆمه لی باجی دیاریکراو بۆ خووی و سه ربازه کانی کۆبکاته وه به رامبه ر به چه ند نه رکیکی مه ده نی و سه ربازی

^۱ صلاح الدین الأيوبي، سقوط القدس و تحریرها، ل: ۹۴، ۹۵.

که پیوسته بود که پیوهی پابند بیت ، صلاح الدینیش دهستی کرد به دابه شکردنی زهویه کانی میسر به شیوهی چند که رتیک و هندیکی به خشی به نندامانی بنه ماله کی خوی و هندیکی تریشی به سهر فرمانده و نه میره کانی سوپا که پدا دابه ش کرد، نه وه بوو نه سکه نده ریبه و دومیاط و بحیره ی ترخان کرد بۆ باوکی و قوص و أسوان و عینابیشی بریه وه بۆ شمس الدین تورانشای برای، مه قریزی نه مه پشتر است ده کاته وه له الخططا ده لئی: ههر له سهرده می سه لآحه دینه وه هه تا وه کو نه مرق زهویه کانی میسر به خشر او به سولتان و نه میرو سهر بازه کانی^۱، دابه شکردنی زهویه کانی و هک به خشی سهر بازی له سهرده می سه لآحه دیندا ته نها له میسر دا قورخ نه بوو بوو، به لکو هه مو نه و ولاتانه ی گرت وه که سه لآحه دین توانی بیهیته ناو پرژه ی یه کیتی نیسلا میه وه، چند ریگایه کیشی گرت بهر بۆ دابه شکردنی نه و زهویانه به سهر سهر بازی نه میره کاند، که هندیکیان به مه بهستی جی پی قایم کردنی خوی بوو له و ولاتانه دا که له ژیر رکیتی دابوون، وه که نه وه ی که رویدا کاتیک دهستی گرت به سهر حمص و حماه دا له سالی (۷۰هـ/۱۱۷۴ن)، کاتی به شیکی دیار کرد بۆ ناصرالدین محمدی کوپی نه سه ده دینی ناموزای و به شی دووه میس بوشهابه دین حازمی برای^۲، هه روه ها سه لآحه دین دابه شکردنی زهوی وه هک هکارتیک به کارده هیئا بۆ به دی هیئانی یه کیتی نیسلا می، به لگش له سهر نه مه نه و بانگه وازه یه که ناراسته ی کرد له کاتی دابه زینیدا له (البیره) کاتی نامه ی نوسی بۆ پاشا کانی ده وریه رو وتی: هه رکه س خوی به دهسته وه بدات ولاتی پاریزراو ده بیت به مه رجیک بیته سهر بازی سولتان یان شوینکه وتوو و پشتیوانی بیت بۆ تیکوشان دژ به بی باوه پان^۳ نه م کاره شی له گه ل عماده دین زه نکی و عیزه دین مه سعودی فرمانره وای موسل و له گه ل فرمانره وای عینتابیشدا کرد که هه ستا به نامه ناردن بۆ سولتان و گوپراهی لی خوی بۆ دوپات کرده وه، کاتی سولتانیش چوو و لاتنه که یه وه به دهست خویه وه هیشتیه وه نه مه ش له سالی (۷۹هـ/۱۱۸۳ن)^۴ هه روه ها سه لآحه دین زهوی ده به خشی به پیاوه کانی وه ک پاداشتی که به رامبه نه و کارانه ی که ده یانکرد، به لگش له سهر نه مه نه وه بوو که سه لآحه دین له گه ل نه میری قه لای کیفادا کردی کاتی نامه دی کرده مولکی به رامبه نه و خرمه تانه ی که پیشه کشی کرد به سه لآحه دین^۵، دواتر نه وه ی که له گه ل سه یفه دین نه لمه شطوبدا کردی کاتی

^۱ الخطط المقریزی (۱/۹۷).

^۲ صلاح الدین و الصلیبیون، عبدالله الغمدی، ل: ۱۰۲.

^۳ مفرج الکوب (۲/۱۳۹).

^۴ هه مان سهرچاوه (۲/۱۳۹).

^۵ النجوم الزاهرة (۶/۹۴).

خاچپه رسته کان ئازادپان کرد له دلی، سه لاهه دینیش به گهرمی پێشوازی لێکردو نابلس و ده‌روبه‌ری پێ به‌خشی له‌سالی (٥٨٨هـ/١١٩٢ز)^١ هه‌روه‌ها تیپینی ئه‌وه ده‌کریت که سه‌لاهه‌دین له‌دابەشکردنی زه‌ویدا لایه‌نی ئه‌منی ده‌وله‌ته‌که‌ی ره‌چاوکردوه، ئه‌وه بوو چه‌ند جارێک زه‌وی برپه‌وه بوو هۆزه عه‌ره‌به‌یه‌کان که به‌زۆری ناپاکیان له‌گه‌ڵدا ده‌کردو به‌روبه‌مه‌کانیان ده‌برد بۆ خاچپه‌رسته‌کان، بۆنموونه چه‌ند زه‌وییه‌کی جیا‌جیای به‌خشی به‌ هه‌ردوو هۆزی ج‌ذام و ثعلبه، ئه‌مه‌ش بۆ پاراستنی ئاسایش و هاندانی عه‌ره‌به‌کان بۆ جیه‌ادکردن له‌گه‌ڵیدا دژ به‌خاچپه‌رسته‌کان^٢.

هه‌روه‌ها له‌تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ده‌ره‌به‌گایه‌تی ئه‌یوبی یان مولکیتی زه‌وی ئه‌وه بوو که رێی ده‌دا به‌خاوه‌ن زه‌وی یان پێ به‌خشاو که له‌مولک و زه‌ویه‌که‌وه به‌گوازیته‌وه بۆ یه‌کیکی تر، به‌لام ئه‌م گواستنه‌وه‌یه له‌رێگه‌ی پش‌تاو‌پشت و میراته‌وه نه‌بوو، به‌میراته‌بردنی مولک و زه‌ویش له‌سه‌رده‌می سه‌لاهه‌دیندا ته‌نها سی جار روی داوه^٣، به‌رامبه‌ر به‌و داها‌تانه‌ی که له‌ ئه‌و مولکه‌وه به‌ده‌ست ده‌هاتن، که‌سی خاوه‌ن مولک و پێ به‌خشاو (ده‌ره‌به‌گ) چه‌ند شتیکی له‌سه‌ر پێویست ده‌بوو که ده‌بوا‌یه جێبه‌جێی بکرا‌یه، ئه‌وانیش چه‌ند ئه‌رکیکی سه‌ربازی بوون له‌گه‌ڵ چه‌ند ئه‌رکیکی ناسه‌ربازیدا^٤ و هه‌ک جێبه‌جێکردنی مه‌رسوم و برپاره‌کانی سولتان و چه‌سپاندنی ئاسایش له‌و مولکه‌دا که بۆی برپاوه‌ته‌وه^٥، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا ئه‌و مولک و زه‌ویه‌ش چه‌ند ئه‌رکیکی مه‌ده‌نی له‌سه‌ر پێویست بوو، که‌گرن‌گترینیان په‌یوه‌ندیان به‌ئاو‌دێری و کشتوکال کردن له‌و مولک و زه‌ویه‌دا و هه‌ندی خزمه‌ت‌گوزاری تایبه‌ت به‌سولتان^٦، هه‌ندی جاریش ئه‌و مولکه‌ زه‌وی چاکنه‌کراوی تیا‌دا بوو ده‌ره‌نجامی لێدانی که‌نال و پرد، له‌سه‌ر خاوه‌نه‌کانیشیان پێویست بوو هه‌موو هه‌ولێک به‌خه‌نه‌گه‌ر بۆ چا‌ککردنی ئه‌و زه‌ویانه، ئه‌مه سه‌رباری ئه‌وه‌ی که ده‌بوو خاوه‌ن مولک هه‌ستی به‌دروستکردنی پرد و تۆژه‌نکردنه‌وه و پاراستنی، که چه‌ند به‌نداوێکی کشتوکالی بچوک بوون و گرنگی خۆیان هه‌بوو له‌ئاو‌دێری ئه‌و مولک و زه‌ویانه‌دا، سه‌باره‌ت به‌پرده سولتانییه‌کانیش که چه‌ند به‌نداوێکی کشتوکالی گه‌وره‌ بوون و بۆ به‌رژه‌وه‌ندی هه‌رێمه‌کان دروستکرا‌بوون، ئه‌وه خاوه‌ن مولک به‌پر‌سیار نه‌بوو لێیان له‌لایه‌نی تیۆرییه‌وه به‌لکو له‌لایه‌نی پراکتیکییه‌وه لێیان به‌پر‌سیار بوو، ئه‌وه بوو خاوه‌ن

^١ مفرج الکروب (٢/٣٨١)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ١٠٢.

^٢ النظم المالیه فی مصر زمن الأیوبیین، ل: ٢٩.

^٣ صلاح الدین و الثلیبیون، ل: ١٠٣.

^٤ صلاح الدین و الثلیبیون، ل: ١٠٣.

^٥ صلاح الدین و الثلیبیون، ل: ١٠٤.

^٦ صلاح الدین و الثلیبیون، ل: ١٠٥.

مولکه کان یارمەتی سولتانان دەدا لە بنیاتنانی ئەم جۆرە پردانەدا ئەمەش بە ناردنی پیاو و مانگا و نامیروشتی تر بۆی، هەروەها خاوەن مولک بە شداری دەکرد لە هەلکەندن و جۆمالکردنی کەنال و جۆگەکاندا^۱. سەلاحەدینیش پەنای برد بۆ هەمان ئەو شیوازەیی که زەنکییەکانی پیش خۆی بە پرەویان دەکرد لە پێدانی موچە بە سوپا، ئەو بوو زەوی و مولکی دەدا بە ئەمیرەکانی لەبری ئەو موچەییە که دەبوو بیدات بە سەربازەکان. بەم پێشەش سەلاحەدین تەنها بانگەێشتی ئەو کەسە دەکرد که مولکە کە ی پێ دابوو بۆ تیکۆشان دژ بە خاچەرستەکان، ئەویش سوپاکە ی خۆی بە نازوقە و کەرەستەو بە پرێ دەکرد بۆ لای سولتان^۲. لە بەر ئەوەی که سەلاحەدین سەرچاوەی سەرەکی ئەو بەخشین و برینەوانەبوو، ئەیتوانی لە هەر کاتێکدا کە بیهوێت هەلێ بوە شینێتەو بە تاییەت کاتێک کە پێی بە خشر او کە مەترخەمی بنواندایە لە ئەنجامدانی کارەکانیدا، یاخود هەلسوکه تێکی بنواندایە کە کاریگەری لە سەر ئەرکە سەربازییەکانی هەبوا، وە ک ئەوەی که لە سالی (۷۲۳هـ/ ۱۱۷۷ن) دا روویا کاتێک نانی کۆمەلێک لە کوردەکانی بری چونکە هۆکاری شکستی سوپای ئیسلامی بوون لە جەنگی الرملەدا لە ناوچە (تل الصافیة) بەرامبەر سوپای خاچەرستەکان کە ئەرنات سەرکردایەتی دەکرد^۳، لە راستیدا سستمی برینەوێ زەوی سەربازی گرنگییەکی زۆری هەبوو بۆ سوپای سەلاحەدین^۴، هەروە ک سستمی (مولکایەتی زەوی سەربازی) بە هۆی ئەرکەکانیەو خاوەن مولکی سزا دەدا هەر کاتێک کە مەترخەمی لەو ئەرکانەدا بنواندایە ئەمەش گرنتی دلسۆزی و خۆراگری سەربازەکانی دەکرد لە کاتی جەنگ و روبەرووبوونەو، ئەمە سەربازی ئەو کارە سەربازیانە ی که دژ بە دوژمن ئەنجامیان دەدا، ئیبن واصل و ئیبن کثیر لە رووداوەکانی سالی (۷۵۰هـ/ ۱۱۷۹ن) دا، کە عیزەدین فەرەخشاھ کە بە عەلەبەکی پێ بە خشرابوو لە و کاتەدا، هەستا بە هێرشکردنە سەر صفدو بە سەلامەتی گەرایەوێ دوا ی ئەوێ ژمارەییەکی زۆری لە سەربازەکانیان کوشت و دەستکەوتی زۆرو باشی هەبوو^۵، لە گەڵ ئەمەشدا سستمی بەخشینی زەوی سەربازی یەکیک بوو لە داھاتە سەرەکییەکانی دەوڵەتی ئەیوبی بوو چونکە سەرچاوەییەکی سەرەکی و هەمیشە ئامادەبوو بۆ دا بە شکردنی بە سەر سوپای سولتان و سوپای ئەمیری ناوچە و مولکدارەکاندا، ئەمە

^۱ الخطط (۱۰۱/۱)، المنظم المالية، ل: ۳۴.

^۲ النجوم الزاهرة (۲۹/۶)، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۱۰۶.

^۳ السلوك (۶۴/۱)، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۱۰۷.

^۴ صلاح الدين، ل: ۱۰۷.

^۵ مفرج الكرب، ل: صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۱۰۷.

سەربارى ئەو خەرجىيە سەربازىيە گرنگانەي كە سوپا لەكاتى جەنگدا ھەيىو،^۱ بەم پىيە ئەتوانىن بلىن كە سەلاحەدىن بەھۇى جىبەجى كەردنى سىستىمى مولكايەتى سەربازى لەدەولەتەكەيدا ئەركى پىدانى چەك و نازوقە و كەرەستە جەنگى بە سوپا لەكۆل خۆى كەردەو.^۲

دووەم: ديوانى سوپاي سەلاحى؛

ئەم ديوانە بەرپرس بوو لەكاروبارە تايبەتەكانى سوپا، يەككە لەشارەزايانى سوپا سەرپەرشتى دەكرد بەمەرجىك كەسىكى موسولمان و خاوەن پلەوپايەيەكى باش بىت^۳ ئەم ديوانەش ەك وەزارەتى بەرگرى ئىستا وابوو، ئەو كەسەش كە سەرپەرشتى دەكرد بەرپرس بوو لەزانىنى بارودۆخى سەربازەكان و تۆماركەردنى مەسەلە تايبەتەكان بەئامادەبوون يان ئامادەنەبوون ياخود بارى تەندروستى و مردنيان^۴. ھەر ھەدا دەركەردنى ئامار بەشۆەيەكى دەورى دەربارەى ژمارەى سوپا و ئەو بېرە پارەى كەتەر خان كراو ەبۆيان يەككى تەربوو لەدەسەلاتەكانى ديوانى سوپا، لەو كارانەش كە تايىتبوون بەديوانى سوپا ئەو ەي كە ئىبن خەلەكان لەژيانى الملك الظاهر غياث الدينى كوپى صلاح الدين باسى دەكات كەروژىكيان بۆ كاروبارى سەربازەكان دانىشتوو ە ديوانى سوپاى لەبەردەستدابوو، ھەر كە سەربازىك بەاتايەتە لای ناوى ئى دەپرسى ھەتاو ەكو لەلىستىكدا تۆمارى بكن^۵، فەرمانبەرەكانى ديوانى سوپاش ھەلدەستان بەتۆماركەردنى ناوى خاوەن مولك و زەوييەكان (بەگەكان) بەھەموو چىن و تويزەكانيانەو. لەگەل ژمارەى ئەو سەربازانەى كە سەر بەئەوان بوون لەناوچەكانياندا لەبەرامبەر ھەر مۆلكىكىشەو ە ھىمايەكى نەيتنى ھەبوو ئەمەش ەك خۆپاراستن و نەيتىكارىيەك كە فەرمانبەرەكانى ديوان پەپرەويان دەكرد، باسى بېرى بەروبووم و داھاتيان نەدەكرد مەگەر بەپىي بېريارى تايبەتى سولتان^۶. واديارە ديوانى سوپا پارەى بۆ ئەو قايمكارىيانە خەرج دەكرد كە سەلاحەدىن لەمىسردا بايەخى پى دەدا لەترسى ھىرشى خاچپەرستەكان لەكاتىكدا كەخۆى لەولاتى شامدا نىشتەجى بوو، باشتىن بەلگەش لەسەر ئەو قايمقارىيانە خەرجكەردنى پارەيەكى زۆر بوو بۆ بنياتنانى شورائى ئەيووبى لەقاھىرەدا، بنياتنانى

^۱ النظم المالية في مصر، ل: ۴۰.

^۲ صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۱۱۰.

^۳ الجيش الأيوبي و في عهد صلاح الدين، ل: ۱۲۰.

^۴ ھەمان سەرچاوە، ل: ۱۲۰.

^۵ وفيات الأعيان (۷/۴، ۷).

^۶ النظم المالية، ل: ۲۶، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۱۱۰.

قه لای الجبل له گۆشه یه کی کپوی المقطعدا^۱، هه روه ها قایمکردن و به هیزکردنی شاری دومیاط که قیزی نه لای هه زار دیناری تیچوو^۲، گرنگترین فه رمانبه ری دیوانی سوپاش بریتی بوو له چاودیر (ناظر) که به پررسی یه که م بوو له هه موو نه وشتانه ی که له دیواندا رووی ده دا، پاش نه ویش سه ره رشتیاری (متولی الديوان) دیوان ده هات که نه رکی سه ره ره رشتی جیبه جیکردنی رینماییه کانی چاودیری له نه ستۆدا بوو، پاشان (المستوفی) ژمیریار که نه رکی داواکردنی لیستی موچه بوو له فه رمانبه ران له کاتی خۆیدا، نه موو جگه له چه ند فه رمانبه ریکی تر^۳.

سینیه م: جل و به رگی سه ریازان:

ده ولته تی نه یویی که زال بوو به سه ر ده ولته تی فاطمیداو بووه میراتگری، له نۆزکاروباری فه رمانپه واییدا جیاواز بوو لای و نۆز روخساری ده ولته تی پیشووی گۆپی و زیاتر له ده ولته تی نه تابه کی عماده دین زه نکى له موسل و الملك العادل، نوره دین مه حمودی کوپی له شامدا ده چوو. چونکه نه وان (کلێته) یان کلای زه ردیان ده کرده سه ریان^۴ به بی میزه ره و قژیان به رده دایه وه له ژیری وه، هه موو نه میرو پاشاکان نه مه یان ده کرد^۵، به شیوه یه کی گشتیش نه توانین بلێین جل و به رگی سه ریازان له ده ولته تی نه یویدا هاوشیوه و درێژه پێده ری جل و به رگی سه ریازانى ده ولته تی زه نکى بوو.

چواره م: ئازوقه:

نه ریتی سوپا وابوو که هه میشه ئازوقه یان له دواوه ی سوپاکه دا ده ده نا، واته له (الساقه) دا که (الثقل) یشیان پی ده وت، به لام له هه لمه ت و هیرشیکدا ئازوقه که یان له ناوه پاستی سوپاکه دا دانا واته له نزیک دلی سوپاوه، رهنگه نه مه شیان له ترسی نه وه کردبیت که نه وه کو دوژمن ده ستی به سه ردا بگریت، نه وه بوو له ناوه پاستی جومادی یه که می سالی ۵۸۴هـ / ۱۱۸۸زدا سولتان که وته خوئاماده کردن بۆ رووبه پووبوونه وه ی دوژمن و له پێشدا لای راستی خسته پی و دلێشی له ناوه پاستدا دامه زراندو لای چه پیشی خسته کوتایی، له پیشی پێشه وه شدا مظفرالدینی کوپی زهینه دینی داناو ئازوقه شی خسته ناوه پاستی سوپاکه وه^۶، دیاره سه ربازه کان هه ندی که لوپه لی تایبه تی خۆیان

^۱ النظم المالية، ل: ۲۶، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۱۰.

^۲ الخطط (۲۱۵/۱)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۱۰.

^۳ الجيش الايوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۲۲.

^۴ الجيش الايوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۲۲.

^۵ الجيش الايوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۲۲.

^۶ مفرج الكروب (۲/۲۵۶)، الجيش الايوبي، ل: ۱۲۷.

له کۆله پششتا هه لگرتبوو که له پېست و چه رم دروستکراوو، له کاتى پېشپړه وى کردنيشدا سه ريزه کان داده به زينه بازارو شت و مه کى پټويستيان ده کړى که له ناو په نړو پيازو گوشتى وشککراوو هه ندئ دانه ويڼلو پاقله مه نى و به روپوم خورما تپه پى نه ده کړد، کاتى ئاماده بوون بؤ هيرشکردنه سه ره مله که به شکستى سه لاهه دين کوټايى هات له سالى ٥٧٣ ک/ ١١٧٧ز عيمادى کاتب به شيوازى سه جع ئاميزى خوئ باس ده کات که پټى ناسرابوو و ئه لئ: هاوار کرا له ناو سه ريزه کاندا: شتومه کى ده روژى تر بکړن، ئه وانيش نامه يه کيان نوسى بؤ بازارى سوپا بؤ شت کړين لئى ئه مه ش بووه هوئ به رزبوونه وهى نرخى شتومه ک^٢، هه روه ها له و جهنگانه دا که پاش جهنگى حطين روويانداو له کاتى هيرشکردنى سوپا ئه يوبى بؤ که نارى ده ريا له ناوچه ي ميرنشينى طرابلسى خاچه رستدا له سالى ١١٨٨/٥٨٤ له ناو سه ريزه کاندا هاوار کرا: ئيمه ده چينه که نار ده ريا وه له وئش ئازوقه که مه و دوژمنيش له هه موو لايه که وهيه، ئازوقه ي مانگيک هه لگرن^٣، کاتى خه لکى عه ککا ته نكيان پئ هه لچنراو رووبه رووى گه مارويه کى توندو درو دريژ بوونه وه، ئه مير به ها ئه دين قهره قوش له ناو شاروه نامه يه کى نارد بؤ سولتان و سکا لى که مى ئازوقه ي له لاده کړد، سولتانيش که شتبه کى گه وره ئازوقه ي بؤ به رى خست، بؤ ئه وه ش به سه لامه تى بگاته به روه وهه ندئ گاورى خه لکى به يروتى که موسولمان بوو بوون خسته پيشه وهى که شتبه يه که، هه تا وه کو بتوانن گفتوگو بکن له گه ل دوژمنانداو به جل و به رگو زمانيان بيانخه له تينن، بؤ زياتر به هه له دا بردنيشيان فه رمانى پيدان که خاچ به سه ر که شتبه که وه به رز بکه نه وه، به رازيشيان له ناو که شتبه يه که دا راگير کرد و به روه عه ککا به ريکه وتن، له ريگه شدا خاچه رسته کان رييان پيگرت، به لام ئه مان توانيان بيانخه له تينن و وا خويان پيشان بدهن که خاچه رستن و هاتونه ته به نده ره گه مارو دراوه که و^٤ چوار سه د غه راره گه نم و برپکى زور په نړو پيازو مه پو چند پټويستيه کى تريان پټبوو^٥، چند جاريکيش ناردنى ئازوقه بؤ عه ککا دووباره بوويه وه له به ر دريژى ماوه ي ئابلوقه که، کو مه کيه کانيش له ميسره وه ده هاتن، که سامانتيکى زورى تيايه، ئه مه جگه له وهى که له به يروته وه بويان ده نيژدرا^٦، هه روه ها موسولمانه کان هه موو ريگه و هوکارتيکيان ده گرته به ر بؤ ريگرتن

^١ الجيش الیوبى في عهد صلاح الدين، ل: ١٢٧.

^٢ سنا البرق (٢٥٣/١)

^٣ الجيش الیوبى في عهد صلاح الدين، ل: ١٢٧.

^٤ الفتح القسى، ص: ٤١٧، الجيش الايوبي، ل: ١٢٨.

^٥ مفرج الکروب (٣٣٠/٢)

^٦ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ١٢٨.

له داگیرکردنی عه ککا به لام دواتر شکستیان خواردو عه ککاش گیرا، به زه حمه ت گه شتني نازوقه ش گرنگرتين هۆکاری داگیرکرانی بوو، هه روهك چهند شارێكيش كه به دهستی خاپه رسته كانه وه بوو له بهر هه مان هۆكار كه وته دهستی سوپای ئه یوبی^۱، تیبینی ئه وهش ده کریت ئه وهش ده کهین كه سوپای ئه یوبی له جهنگه كاندا په نای ده برد بۆ رێگرتن له گه شتني کۆمه که کان له پیتناو برسی کردن و لاوازبوون و خۆبه دهسته وه دانی دوژمندا، وهك ئه وهی كه هه ستا به له ناویردنی کشتوكال و ره زو میوی خاچه رسته كان و بېرنی دره خته كانیان له ناوچه ی کرکدا له هه ولێکدا بۆ لاوازکردنی رینودی شاتیونی فرمانپه وای کرک^۲، هه روه ها هه ستا به دوورینه وهی به رووبومی دوژمن هه تاوه کو دانه وێله که یان وشك بوو^۳.

پینچه م: خۆئاماده کردنی سه رپازی:

ئاماده سازی واته کۆی ئه و کارانه ی كه سه رکرده پیتی هه لده ستی له بواری کۆکردنه وهی سوپا له گۆرپه پانی جهنگداو، پێشپه وی پێکردنی بۆ به ره کانی جهنگ یان هه ماههنگ کردنی هێزه کانی بۆ به رپه رچدانه وهی هێرشه کانی دوژمن و سه رکه وتن به سه ریدا^۴. چه مکی ئاماده سازیش له کۆن و نویدا له مه تیبه نه بووه، ئه وهی كه گۆراوه شیوازه کانی ئاماده سازی و جۆری سوپا و ئه و که ره سه ته و ئامێرانه یه كه به کاری دینیت. سه باره ت به و سه ستمه ش كه سوپای ئه یوبی له سه ری ده رۆیشته ئه وه سه ستمی (تخمیس) پینتج به شی بوو^۵.

۱- **سه ستمی (تخمیس) پینتج به ش:** پیمان وایه كه سه لآحه دین داهینه ری ئه م سه ستمه نه بووه، به لکو پینش ئه ویش ئه م سه ستمه هه بووه، بۆیه ئه و جیاوازییه کی ئه وتۆی نه بووه له گه ل ئه و سه رکرده به ناوایانگانه ی كه ئه م شیوازه یان جیبه جی کردووه^۶، رێکخه ستنی سوپای ئه یوبیش له سه ر شیوه ی چهند كه تیبه یه ك بوو كه له ریزبه ندی ئه ندامه سه ره کییه کانی له شی مرۆف یاخود له خاچ ده چوو، كه قه د له ناوه راستیدا یه و وهك دلی سوپا که وایه، سه ریش له پینشه وهیه وهك پینشهنگی سوپا و به شی پینشه وه، هه دوو ده سته ییش له ته نیشه وهیه وهك لای چه پ و راست، پاشان هه ردوو قاچ پینکه وه له دواوه ن وهك کۆتایی و دواوه ی سوپا، به م

^۱ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۲۹.

^۲ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۲۹.

^۳ كتاب الروضتين، له الجيش الأيوبي، ل: ۱۲۹.

^۴ الجغرافية العسكرية، طه الهاشمي، ل: ۸۳.

^۵ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۴۳.

^۶ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل:

شیوه ده‌بینین که له‌پینچ به‌شدا سوپاکه ری‌کراوه لی‌ره‌شه‌وه به (تخمیس) و پینچ به‌شه ناوزه‌د کرا^۱.

شوینی سولتانیس هه‌میشه له‌دل و ناوچه‌رگی سوپادا بوو و ئالاکانیشی به‌ده‌وردا بوو هه‌تاوه‌کو هه‌موو ئه‌میره‌کان ببینن بۆ جیبه‌جێکردنی ئه‌و رێنمایانه‌ی که لی‌یه‌وه ده‌رده‌چی، هه‌روه‌ها بۆ پاراستن و به‌هێزکردن و سه‌رله‌نوێ رێ‌خستنه‌وه‌ی له‌کاتی شه‌ژاندا، هه‌ندی جاریش سولتان ئه‌هاته پێشه‌وه بۆ هاندان و به‌رزکردنه‌وه‌ی وره‌ی سوپا و ترس خستنه‌دلی دوزمن، سه‌لاحه‌دینیش فه‌رمانده‌و سه‌رکرده‌ دیارده‌ ناسراوه‌کانی له‌پیشه‌وه‌ی لای چه‌پ و راسته‌وه‌ داده‌ناو له‌پیشی پێشه‌وه‌شدا سوارچاک و رمبازو شمشیربازو که‌سه‌ چوست و چالاکه‌کانی داده‌نا له‌جموجۆل و رووبه‌پووبونه‌وه‌دا^۲.

۲- **ئه‌لقه‌ی تاییه‌ت و سولتانیه‌کان:** ئه‌لقه‌ی سولتانی له‌کۆمه‌له‌ سه‌ربازێک پێکهاتبوو، که به‌ده‌وری سه‌لاحه‌دیندا بوون، وه‌ک پاسه‌وانی تاییه‌ت، ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌ش رۆلێکی به‌رچاوی هه‌بوو له‌جه‌نگه‌کاندا و له‌نازارکردنی که‌نار ده‌ریاو قه‌لا توکمه‌کانی خاچه‌رسته‌کاندا، هه‌روه‌ها ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌ش به‌نازادکردنی قه‌لا و سه‌خت و توکمه‌ی برزییه‌ ئه‌کات، که چۆن سه‌لاحه‌دین سوپاکه‌ی دابه‌ش کرد بۆ سه‌ی به‌ش هه‌تاوه‌کو به‌تۆره (سه‌ره) به‌هه‌نگین، کاتی نۆزه‌ی هه‌یه‌ تاییه‌ته‌که‌ی سه‌لاحه‌دین هات، به‌هه‌نگینی توندیان ئه‌نجامدا سه‌ریاری ئه‌و گه‌رمه‌ نۆزه‌ی که‌تیایدا ده‌جه‌نگان^۳، هه‌روه‌ها ئه‌م ئه‌لقه‌ی تاییه‌ته‌ رۆلی سه‌رپه‌رشتیاری هه‌بوو له‌گه‌مارۆی عه‌ککادا و له‌گه‌ل سه‌لاحه‌دیندا ده‌یگواسته‌وه‌ له‌نیوان تل‌الخویه و شفعمر و تل‌کیسان و ناوچه‌کانی ده‌ورووبه‌ری عه‌ککادا، ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌ش تا که ئه‌لقه‌یه‌ک بوو که له‌گه‌ل سه‌لاحه‌دیندا مایه‌وه‌ دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی سه‌ربازه‌کان بۆ ناوچه‌کانی خویان بۆ پشودان به‌هۆی هاتنی وه‌رزی زستانه‌وه‌ له‌سالی ۵۸۸ه‌/ ۱۱۹۲ز میسریه‌کانیش زۆرینه‌ی سه‌ربازانی ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌یان پێک ده‌هێنا^۴، ئه‌وه‌شی که گرنگی ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌ی دوپات ده‌کرده‌وه‌ ئه‌وه‌ بوو که به‌ته‌نها له‌ناوچه‌رگه‌و ناوه‌راستی سوپای ئه‌یوبیدا بوو به‌پێی قسه‌ی ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌ی که خۆی له‌ناو ئه‌لقه‌که‌دا بووه^۵، جاریکیان سولتان به‌ره‌و دوزمن رۆشت و ته‌نها ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌ی له‌گه‌لدا بوو،

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۱۴۴

^۲ مفرج الکروب (۲/ ۲۹۵)، الجیش الأیوبی، ل: ۱۴۶

^۳ الکامل فی التاریخ، له‌ الجیش الأیوبیه‌وه، ل: ۱۴۸

^۴ الجیش الأیوبی، ل: ۱۴۹

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۱۴۹

پیاوانی ئەم بازنیەش ئەو تیپەیان پێک دەهێنا که به (تیپی سه لاهی یان ناسری) ناسراو بوو^۱، چونکه له و کاتەدا هەر کۆمەڵە جەنگاوەریک لە ژێر سەرکردایەتی فەرماندەیه کدا بجەنگایەن بە ناویەوه ناو دەنرا، چونکه خزمەتگوزارو خەڵکانی دەورووبەری خۆی بوون بۆنمونه به سەربازانی نۆره دین مەحمود نۆریەیان دەوتو بە پیاوانی ئەسەدە دین شێرکۆش ئەسەدیە و هەرۆک ئەبو شامە دەگێرێتەوه که له ناو پاشماوه و شتە به جێماوه کانی ئەسەدە دین لە میسردا له سالی ۵۶۴هـ / ۱۱۶۸ز دا: کۆمەڵە گەنجیک هەبوون، که ژمارەیان پێنج سەد کۆیلە بوو، پێیان دەوترا ئەسەدیە^۲. ئەمەش ئەوه دەگەیه نێت که سوپای ئەییوبی سیستمی مەمالیکی تیدا بووه و سوپای میسری لە سەردەمی مەمالیکدا له پاشماوه ی سوپای ئەییوبی پێکھاتبوو که زۆریە لە مەمالیکە تورکەکان و پاشماوه ی کوردەکان پێکھاتبوو، به پیاوانی سولتانیش که مەمالیک بوون دەوترا بازنە^۳. ئەییوبیەکانیش رێبازی سلجوقییەکان و ئەتابەکانیان پەپرە دەکرد (عمادالدین زنگی پاشان نۆره دینی کوپی) لە پشت بەستن بە مەمالیکە تورکەکان و بە کارهێنانیان بە شیۆه یەکی بەرفراوان لە سوپادا، سەباری ئەوه ی که ئەییوبیەکان یان دامەزێنەری دەوڵەتی ئەییوبی ئەتابەکی و مەمالیکی کهس نەبوون و هیچ کهسێک لە بنەمالە ی ئەیوب کۆیلا یەتی بەخۆوه نەبینیوه^۴.

۳- پۆلەبەندی کردنی سوپا بە پێی جەکی هەر پۆلیک: سوپای سه لاهی لە سەربنەمای دابەشکردنی سوپا بۆ چەند کۆمەڵە و گروپێک دروست بوو بوو. ئەم گروپانەش وەک که تیپە و ابوون، لە سەرووی هەر دوو سەد سواریان سەد و حەفتا سوارێک ئەمیریکی موقەددەم هەبوو^۵، هەرۆهە و تراوه ئەو هێرشە ئەوەندە جۆر سوپا تیایدا بە شدار بوو^۶، هەر جۆره جەنگاوەریکیش تاییبەتمەندی خۆی هەبوو که پێی جیا دەکرایەوه لە جۆره کانی تر، ئەم جیاکردنە وەش بە جۆری چەک و کرەستە و ئەو ئەرکانەدا دەردەکه ویت که لە ئەستۆیدا بوو، سوپاش ناتوانیشت سەرکەوتوانە لە کردە سەربازییه کاندای جموجۆڵ بکات ئەگەر

^۱ الجيش الأيوبي، ل: ۱۴۹.

^۲ كتاب الروضتين، له : الجيش الأيوبي، ل: ۱۴۹.

^۳ النجوم الزاهرة (۱۲۴/۶)، الجيش الأيوبي، ل: ۱۴۹.

^۴ الجيش الأيوبي، ل: ۱۵۰.

^۵ هەمان سەرچاوه، ل: ۱۵۱.

^۶ هەمان سەرچاوه، ل: ۱۵۱.

^۷ هەمان سەرچاوه، ل: ۱۵۱.

به ماهه نگی و ته بایی کارنه کات و هر به شه و یارمه تی به شه که ی تر نه دات له کاتی
پیکداداندا به شیوه یه کی گشتیش دوو جۆری سهره کی هه بوون له ناو سوپای ئه یو بییدا ئه مه
جگه له جۆره لاوه کییه کان که ئه وانیش:

أ- **جۆری سواره کان:** که شاده ماری سوپایه و نه رکی سهره کیشی کوشتارو کۆکردنه وه ی
زانباری و به دوا داچوون بوو، له بهر ئه و خیراییه ی که ئه م دوو کرده یه پتووستیانه بۆ
هێرشکردن و دۆزینه وه و راوه دونانی دۆژمن و رێگریکردن له گه پانه وه ی بۆ بردنی ئازوقه و
که رهسته ی جهنگ، بۆ ئه م پۆسته ش خه لگی شاره زاو خاوه ن ئه زمون و فریاگوزاریان
هه لده بژارد، له کاتی هه والگریشدا خۆیان لاده دا له رووبه پوو بوونه وه ی دۆژمن چونکه
ئاما نجیان دۆزینه وه ی راده و قه باره ی هێزی دۆژمنو، په یبردن به خاله لاوازه کانی بوو،
هه روه ها ئه م سوارانه هه لده ستان به به ده مه وه چوونی ئه و شوینانه ی که رووبه پووی
هێرش و مه ترسی کتوپر ده بوونه وه، به لام ئه م سوارانه ده خرا نه دوا ی پیاده کانه وه و
له دوا وه ی ریزه بنیدا بوون، وه ک طرطوسی باس ده کات و ده لی: با ئه سپ سواره پاله وانه کان
له پشت پیاده کانه وه چاوه پتی هێرش بکه ن^۱، هه ر که کاتی هێرش هات پیکه وه له گه ل
پیاده کاند هێرشیان ده کرد، ئه و تایبه تمه ندییانه ش که پتووست بوو له سواری راسته قینه دا
هه بیته، ئه وه به تا قیکردنه وه ی له ش له رووی هێزی جهسته یی و شاره زایی له هونه ری
رووبه پوو بوونه وه ی دۆژمندا وه ک زۆرانبازی و شاره زایی به کاره یێنانی رم و هونه ری نیشانه
شکاندن دا دیاریده کرا^۲، سواره کانیش شمشیر و خه نجه ری درێژیان پی بوو و کلاوو قه لغان و
پۆشاکی پارێزه ریان له به ردا بوو، ئه سپه کانیشیان کورتان و زینی به سه ره وه بوو^۳.

ب- **جۆری پیاده په و:** زۆرینه ی زۆری هێزه کانی سوپای پیکده هێنا و هه لده ستا به به ئه نجام
گه یاندنی ئه رکه کانی جهنگ و گرتنه ئه ستۆی ده ره نجام و قورساییه کانی، ئه و چه کانه ش که
جهنگا وه ری پیاده په و هه لی ده گرت له جۆری چه کی سوک بوون، چونکه ئه مان پیاده په و
بوون، شمشیر و که وان و رمی کورتیان به کار ده هێنا و هه لده ستان به وه ده رنانی سه ربازانی
دۆژمن له سه نگه ره کانیا ن و له ناو بردنیا ن^۴، گرنه گرتین شتیکیش که به پیاده ره وه کان
ده سپێردرا بریتی بوو بیته له: پاراستنی سوپا له کاتی پێشپه وی کردندا بۆ رێگرتن له هێرش

^۱ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۵۴.

^۲ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۵۵.

^۳ الحياة العسكرية عند العرب، إحسان هندي، ل: ۱۶۶.

^۴ دروس في المعلومات الجغرافية، طه الهاشمي، ل: ۱۸.

بۆ ھېنان و ھەنگوتانە سەرى لەلایەن دوژمنەو و پاراستنى ئەو کاروانانەى كە ئازوقە و كەرەستەى جەنگيان ھەلگرتبوو لەكاتى ھاتوچۆكردندا^۱. لەريزىبەندى سوپاشدا پيادەپەوان ھەميشە لەپريزەكانى پيشەو ھەدا بوون و لەدواشيانەو ھە سوارەو پالەوانەكان دەھاتن^۲.

ج- جوړه يارمه تيدمره كاني تر: ئەمانەش بەھۆى ئەو چەك و كەرەستە سەربازييانەو دەناسران كە بەكاريان دەھيئا، ھەروەھا ئەو ئەركانەى كە ئەنجاميان دەدا، وەك مەنجەنيقكارو زريپۆشكارو نەوتپيئەرو ھەوالگرو ئازوقەھيئەرو كۆمەككارو... ھتد^۳.

سەلاحەدينيش پيش بەرپيگەوتن بۆ گۆرەپانى جەنگ ھەلەدەستا بەوستاندن و ريزكردنى سوپاو دياريكردنى شويىنى ھەر جۆرەو پركردنەو ھى كەلنەكان و دلنيابوون لە بەسودى ئەو چەكانەى كە جەنگاوەر ھەلى دەگرت ئەو ھەبوو پيش ئەو ھى بكەونە پى بۆ حطين سولتان لەرۆژى (عەرز) و نمايشدا وەستا بوو و سەربازەكانى ريزدەكردو بۆ ھەموو بۆسەيەكيش شويىنيكى ھەلەدەبژارد، ھەروەھا بۆ ھەر ئەميريكيش شويىنيكى لەچەپ يان لەراستەو دەستنيشان دەكرد كە نابى بەجىي بەھيلىت، ھيچ كۆمەليكيشى وەلانەدەناو كەسى لى دورنەدەخستەو، ھەروەھا ئالاي گەرەشى دەردەھيئا كە بەجاليشيە ناسرابو^۴، لە ھەموو شويىنيكىشدا تيرھاويژە ليھاتووەكانى ھەلەدەبژاردو وەسيەتى بۆ ھەر كۆمەليك دەكرد بەو ھى كە ئاگايان لەكۆمەلەكانى تر بيئت و دەيوت: ئەگەر چوينە خاكى دوژمنەو ئەمە شيوازي سەربازو داھات و سەرجاوەكانيانە و شويىنى بەشەكانى سوپاو پيشپەرو پالەوانەكانمانە، كەسيكيش دياريكرابوو لەسوپادا ئەركى بانگەوازو ھاندانى سەربازەكانى بۆ جەنگ پى سپيەردرابوو لەپيئاو بەرزكردنەو ھى وريان، شويىنيشى لەنزىك سەلاحەدينەو ھەبوو ھەر فەرمانيك لەسەلاحەدينەو دەريچوايە ئەو بەدەنگى بەرز دەيگەياندە تيكرپاي سوپاكەو بەم كەسەش دەوترا چاوەش^۵ و ھاوازي لەخەك دەكرد كە ئامادە بنو پيوستە فلانە ئەمير بەسەربازەكانىو بەجيت بۆ كۆمەكى فيسار ئەمير چونكە دوژمن زۆرى بۆ ھيئاو، ياخود ھەلەدەستا بەگەرمكردن و تاودانى سەربازەكان بەھۆى دروشمى تايبەت و وروژيئەرەو ھەلەويئەى (بژى سەربازانى ئيسلام و جەنگاوەرانى يەكتاپەرستى)^۶.

^۱ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۵۵.

^۲ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۵۵.

^۳ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۵۶.

^۴ ھەمان سەرجاوە، ل: ۱۵۶.

^۵ چاوەش: يان شاويش: وشەيەكى توركييە.

^۶ مفرج الكروب (۲/ ۲۹۵، ۳۲۶) الجيش الأيوبي، ل: ۱۵۷.

شەشەم: خۆبەخشەكان لە سوپای ئەیوبیدا:

سەرباری جەنگاوەرە سوارەو پیاوێ سەربازییەكان كە لەدیوانی سوپای ئەیوبیدا تۆمار كرابوون و سەربازەكانی مولكدارى (بەگەكان) كە سەر بە دەوڵەتى ئەیوبى بوون و ئەو ئەمیرانەى تر كە هاىبەنە ژێر رێكێى دەوڵەتى ئەیوبییەو ئەوانەش كە پالێشتى سوپای ئەیوبییان دەكرد بە جەنگاوەر لەكاتى پێویستیدا و وێپای سەربازە تاییبەتەكانى سولتان، كۆمەڵێك خۆبەخش هەبوون كە خۆیان خستبوووە خزمەتى سوپا وەك ئەنجامدانى ئەركى جیهاد و تێكۆشان لەپێناو خاوەداو لەپێناو رزگارکردى زەوى موسولمانان لەداگیركارى خاچەریستان، لەراستیشدا سەردەمى بوژانەو و هۆشیارى ئىسلامى بەدەر كەوتنى سەركردەى موحامەد عەمادەدین زەنگى دەستى پێكرد كە دامەزێنەرى دەوڵەتى زەنگى بوو هەروەها لەسەردەمى نۆرەدین محمودى شەهید كۆپیدا. ئەم پەیمانەش لەسەردەمى سەلاحەدیندا گەشتە چۆپۆپ و سەلاحەدین توانى رۆژانى سەرەتای جیهاد و تێكۆشانى موسولمانان لەسەرەتای ئىسلامدا بێنێتەوێ، یاد، بۆیە سەیر نەبوو ئەگەر چەندین خەلكى خۆبەخش لەرێزى سوپای سەلاحەدیندا ببینن، بەتایبەت لەجەنگى حطین و رزگارکردنى بیت المقدس و جەنگەكانى دواى ئەو ئەمەش بوو جێى سەرنجى میژوونوسان ئێمە كۆشەر باس دەكات كە سولتان كاتى بریاریدا بیت المقدس ئازاد بكات، زانایان و پیاوچاكان وەك خۆبەخش پەيوەندیان پێوە كرد.^۱

خۆبەخشەكانیش لەهەموو چەین و توێژە كۆمەڵایەتییەكان بوون، گوندنشین و هۆزەكان و شارنشینان، لەهەزاران و دەوڵەمەندان، بەتایبەت زانایان و سۆفیهكان^۲، دەلى: نۆرەدین مەحمود فەرمانیدا كە بانگەواز بكرێت: بەناو جەنگاوەرو موحامەد تازە پێگەیشتنوو خۆبەخشەكاندا لەلاوانى شارو خەلكى نەناسراو و غەریب بۆ خۆ ئامادەكردن بۆ رووبەرووبوونەوێ فەرەنجە بێ باوەرو هاوێلگەرەكان^۳، وشەى تازە پێگەیشتنوویان تازە هاتوو بۆ خۆبەخشەكان بەكار دەهات، پاشان ئەم وشەى و بنو و وشەى خۆبەخش جێى گرتەو، هەردوو وشەكەش ئاماژە بەو دەكان كە ئەوانە سەربازى فەرمى دەوڵەت نەبوون، بەلكو خۆبەخش بوون^۴. و تەربێژەكانیش لەمەزگەوتەكاندا خەلكیان هان دەدا بۆ خۆبەخشكارى لەرێزى سوپا و ئىسلامدا، هەر كە و تەربێژەكانیش لەمەنبەرەكانیان دادەبەزین نوێژخوێنەكان چەندین دروشم و تەوافیان دەكێشا و لەهەموو لایەكەو

^۱ البدايتى النهاية، لة الجيش الأيوبي، ل: ۱۵۸.

^۲ الجيش الأيوبي، ل: ۱۶۰.

^۳ ذيل تاريخ دمشق، ل: ۳۴۰، الجيش الأيوبي، ل: ۱۶۰.

^۴ سنا البرق الشامي (۳۳۶/۱) الجيش الأيوبي، ل: ۱۶۱.

یه ک یه و دهسته دهسته دههاتن بۆ سهریازگهی سوپای ئیسلامی، هه ندی جاریش سه لاهه دین کاری کوشتنی دیله کانی نه سپارد به خۆبه خشه کان به تایبته دیله هه لگه پراوه کان یان تیرهاوژیره خاچه رسته کان، وه ک له بیت الاحزاندا له سالی ٥٧٥هـ/ ١١٧٩ز روویدا^١. پاش سهرکه و تنیشی له حطیندا سه لاهه دین داوای کرد له خۆبه خشه سوڤیه کان، که هه ر یه کیکیان دیلیکی سهر به هه ردووی تپی خاچه رستی داویه و ئسبتاریه بکوژیت^٢ ته نانه ت خۆبه خشه کان نه رکیکی مه زنیان نه نجامدا له جهنگی حطینداو رۆلایان هه بوو له تومارکردنی سهرکه و تنیکی خیرا به سهر دوژمندا، کاتی هه لمه تیان بردو ناگریان به ردایه نه و پوشه وشکهی که له دهووی خاچه رسته کاندای بوو و ناگر کلپهی سه ندو تهنگی به خاچه رسته کان هه لچنی و هه لکردنی باش هوکاریک بوو بۆ بردنی ناگرو دوکله به ره و روویان^٣ و دوچاری برسیتی و گه رماو دوکله بوونه وه، سهریاری گه رمای جهنگه که وه ک ئیبن نه ئیر نه لی^٤.

حه وته م: نه و تیمانه ی که پاشکوی سوپا بوون:

١- تیمی نه نده زه یی: هه میشه تیمیکی نه نده زه یی له گه له سوپادا بوو، نه مه جگه له تیمی پزیشکی، تیمی نه نده زه یی هه لده ستا به چه ند نه رکیک که تایبته بوون به نه نده زیاری سهریازی که جهنگ پپووستیه تی، به تایبته جهنگی شوراو خه نده قه کان، وه ک دامه زانندی نامیره سهریازییه گه وه کان وه ک مه نه نیق و زدیپۆش و که وانی گه وه وه ک زیارو چه رخ و که وانه چه ند لاکان و نه وت پرژینه کان، هه روه ها بنیاتنانی سهریازگه و هه لکه نندی بیرو دیاریکردنی شوینی سه پاندنی ئابلۆقه له سهر شورای نه و شارانه ی که نه ویسترا ئازاد بکریت، جگه له دروستکردنی پردو هه لته کاندنی و پرکردنه وه ی خه نده ق و گوپینی ریپره وی رووباره کان و چه ندین کاری تر که ده که وتنه چوارچیوه ی نه رکه کانی نه م تیپه وه، له کاتی گه ماروی (بیت المقدس) یشدا سه لاهه دین و سوپاکه ی بۆ ماوه ی پینج رۆژ به ده وریدا ده سوپانه وه، له کو تاییشدا شاره زایانی بواری نه نده زیاری شوراو هه سار توانیان شوینیکی گونداو بدۆزنه وه له به ششی باکوپی شورا که وه، به ئاراسته ی ده رگای عه موداو کلّیسیای سه هیوندا، سه لاهه دینیش فه رمانیدا که نامیره کانی ئابلۆقه دان له و شوینه دا دامه زریتن^٥.

^١ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ١٦١.

^٢ كتاب الروضتين، له الجيش الأيوبيه وه، ل: ١٦٢.

^٣ الكامل في التاريخ، له: الجيش الأيوبي، ل: ١٦٢.

^٤ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ١٦٣.

^٥ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ١٦١.

له سالی ٨١٥هـ/ ١١٨٥ز دا و له کاتی که ماروډانی موسلدا که سوپای سه لاهه دین دهسته وسان بوو له تو مارکردنی هیچ پیشره وی و سه رکه و تنیکی راسته وخو تیايدا، و پرای دووباره کردنه وهی هه ولکان به هوی توکمه ی شورا کانی وه، نه وه بوو هه ندی له پیاوani پيشنیا ريان کرد که ناراسته ی رووباری دیجله بگوریت هه تاوه کو تینویان بیت و گه رمای رۆژو گه رمای ناگرو دوکه ل و گه رمای کوشتار زوریان بو بیت، نه م رایه ش خرایه بهرده م زانای به ناویانگ فخره دینی کوپی دهانی به غدادی که نه دنازیاری سهرده می خوی بوو،... نه ویش وتی: نه مه ده کریت و مه حال نییه^١، له نامه یه کیشدا که سه لاهه دین بو خلیفه ی عه باسی ناردو القاضي الفاضلی راویژکاری به ناویانگی نوسی هاتوه: نه دنازیارانی خاوه ن نه زمون ده لاین ئاسانه ناراسته ی رووباری دیجله بگورین به جوریک که به موسلدا نه پوات و رپه وی دور بیت لییه وه، له م کاته شدا خه لکه که ی ناچار ده بن که به بی جهنگو کوشتار بیده ن به دهسته وه، هیچ زیانیک روو نادات و که س نا کوژریت و که سیش بی ناوی زیانی پی ناگیه نی^٢، به لام سه لاهه دین نه م پرۆزه یه ی جبه جی نه کرد، له بهر گرانی و زوری تیچوون و که می کات و بایه خدانی به پرۆزه ی گرنگر^٣.

٢- تیمی پزشکی: هاوپییه تیکردنی تیمی پزشکی بو سوپا له بهر هکانی جهنگدا بو چاره سه رکردنی نه خوش و برینداره کان کاریکی زور پتویست بوو، پزشکیه کان و هاوکاره کانیا ن وه که نه خوشخانه یه کی گه پوک و ابوون و هه موو پیداویستییه کانیا ن له گه ل خویاندا هه لگرتبوو وه که ده رمان و نامیرو گو یزه ره وه (نقاله) بو گواستنه وه ی نه خوش و بریندار، نه م که ره ستانه ش به پشته ی و لاخیکه وه هه لده گیران و عیاده گه پوک که ش له ناو خپوه تدا دانه راو نه و که سانه ی تیا بوو که پتویستیان به چاره سه ره بوو، دیاره سهرده می سه لاهه دین سهرده می بوژانه وه ی بواری پزشکی بوو نه مه ش به هوی زوری داخواری له سه ری و ته رخانکردنی پاره بو ی له لایه ن سه لاهه دین و نه میره کانی وه به شیوه یه کی به خشنده، له راستیشدا سه لاهه دین له سه ره تای ده ست به کاربونی وه گرنگی به کاروباری پزشکی ده دا، هه روه ها گرنگی به و پزشکیانه ش ده دا که خزمه تی ده ولته ی فاطمی و ولاتی نوری نه تابه کیان له شامدا ده کرد^٤، له و پزشکیخانه ش که به شدار بوو له و هه لمه تانه دا که

^١ کتاب الروضتين، له: الجيش الأيوبي، ل: ١٦٣.

^٢ مفرج الکروب (١٦٧/٢)، الجيش الأيوبي، ل: ١٦٣.

^٣ الجيش الأيوبي، ل: ١٦٣.

^٤ الجيش الأيوبي، ل: ١٦٤.

سوڀاي سه لاهه دين پٽي هه لاهه ستا، نه بو زه كه ريا نه ميني ده ولت يه حياي كوري ئيسماعيل نه نده لوسي كه يه كيك بوو له قوتاييه كاني موه زه به ديني هه كيم. كه به رده وام هاو پٽي سوڀاي سه لاهه دين بوو له جه نكدا، پاشان وهك زوري يه پزيشكه كاني سه رده مي خوي له ديمه شق نيشته جي بوو، دياره هوي نيشته جي بوو نيش له م شارهدا بووني نه خوشخانه ي گه وري نوره دين بوو تيايدا، هوي ده ستني شانكردي ديمه شقيش به هوي نزيكه وه بوو له بهر كاني جه نكه وه و ناسان گه شتني بريندارو نه خوشه كاني بوي، نه مه و نه بو زه كه ريا له كوتايي ته منيدا په كي كه وت و سه لاهه دينيش موچه ي بوي بريه وه نه م موچه يه ش هه تاوه كو كوتايي دوايي به رده وام بوو، هه روه ها له گه ل چه ند پزيشكي كي تر دا نه م كارهي كرد وهك ئين دهاني به غدايي و ابي الفضل سليمني ميسري^۱. له به ناويانگترين پزيشكه كانيش صلاح الدين موفق الدين ابو نصر اسعدى ناسراو به ئين مطراني ديمه شقي كه ناسراو بووه به وه ي له جه نكه كاني سولتاندا به شداري كر دووه و له نه خوشخانه ي نوري له ديمه شقدا كاري ده كرد، چه ندين نوسراوي له بواري پزيشكيدا هه يه له وانه: المقالة الناصرية في حفظ الأمور الصحية^۲ و چه ند به ره ميكي تر، عماده دين كاتب دهر باره ي نه م پزيشكه نه لي: ليها توو و روخوش و دلسوز بوو و جي ري زي زوري سه لاهه دين بوو و پله و پا يه يه كي گه وري هه بوو له لاي و خاوه ن زانباري و زيره كي و پيشبيني بوو^۳. نه مه و سولتانيش پزيشكي تاييه تي خوي هه بوو كه له هيرشو جه نكه كاندا هاو پٽيه تي ده كرد، چونكه سولتان هه ندي نازارو تي كچووني باري ده رووني له گه لدا بووه و جار جاريش دومه ل به پشتييه وه دهر هاتوه ته نانه ت هه ندي له هاو پٽياني گله يي نه وه يان ليده كرد كه گرنگي به ته ندروستي خوي نادات و به پٽي پٽويست پشوو نادات، نه ويش وه لامي ده داته وه و ده يوت كاتي ك سواي نه سپ ده يم بوي جيهاد نازارم ناميني هه تاوه كو داده به زم^۴. دياره نه م پزيشكه تاييه ته ش به ته نها چاره سه ري سولتاني نه ده كرد، به لكو چاره سه ري گه وري فه رمانده و نه مير ه كاني سوڀاشي ده كرد، نه وه بوو كاتي زه ينه دين يوسف فه رمانزه واي هه وليتر به هوي تاوه گياني له ده ستدا له سالي ۵۸۶ ك/ ۱۱۹۰ ز

^۱ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين ل: ۱۶۵

^۲ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين ل: ۱۶۵

^۳ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين ل: ۱۶۵

^۴ الفتح القسي، ل: ۵۷۶ الجيش الأيوبي، ل: ۱۶۵.

^۵ الجيش الأيوبي، ل: ۱۶۶.

له کاتی گه مارۆدانی عه ککادا، پزیشکی سه لآحه دین چوو بۆ چاره سه رکردنی^۱ هه ندی جاریش سوڵتان خودی خۆی سه ره رشتی چاره سه رکردنی برینداره کانی ده کرد، وه ک له پاش شکسته پێنانی موسوڵمانه کان له جهنگی ئه رسوقدا روویدا له شه عبانی ۵۸۷هـ / ۱۱۹۱زدا کاتی دانیشته و داوی هینانی برینداره کانی کردو خۆی تیماری برینه کانی ده کردن^۲.

۳- **تیمی موسیقای سه ربازی:** کاتی که چاوهش بانگه وازی بۆ کۆبوونه وهی سه ربازه کان ده کرد، ئالا هه لده کراو کوسه کان پێکدا ده کێشران^۳ ئه مهش وه ک موسیقای سه ربازی یان مارشی سه رده می ئیستا وابوو، بۆ وروژاندن و جولاندنی و ره ی سه ربازه کان به کارده هینرا^۴. رووداوه کانی میژووی ئه یویش ده یسه لمێن که موسیقا رۆلکی گه و ره ی بینوه له سوپادا ته نانه ت شوێنێکی تایبه تی بۆ دیاری کرابوو که به ته پلخانه ناسراو بوو^۵، واته شوێنی ته پل، مه قریزیش سه باره ی به مه باسی ئه وه ده کات که داوی جیگه ربوونی سه لآحه دین له میسرداو کۆتایی هینان به ده سه لاتی فاطمییه کان کاروباری ته پلخانه ریکخرا، له قه لقه شه ندیش ئه مه مان بۆ مانا ده کات و ده لیت: ته پلخانه واته یانه ی ته پل، که ته پل و ئامیره کانی تری تیدا بوو، ئه م ئامیره شه لیه کاتی جهنگدا چه ند جارێک له کاته کانی تریشدا رۆژی سی جار لیده دران^۶، ئه و که سه ش که ته پل لیده دا پێی ده و ترا (دبندار) به (زوپنا) لیده ریش ده و ترا (منفر) ئه و که سه ش که ده فره مه سه کانی به یه کدا ده کێشا پێی ده و ترا (کوسی)^۷، نه ریتیشیان وابوو که (کوسه کان) له کاتی هاتنی که سایه تییه کی سه ربازی گرنگدا لێ بده ن، له گه ل لیدانیشیدا ئالا هه لده کراو زوپنا لیده درا، چه ند لیدانیکی تایبه تیش هه بوو بۆ ئه و کاتانه ی که پێویست بوو نه وه ستن له جهنگدا، با له کاتی شکسته شدا بوایه، له م کاته شدا کوسه کان به به رده وامی لیده دران بێ پشوو^۸ هه روه ها چه ند لیدانی که هه بوون که تایبه ت بوون به سه رکه وتن، ئه وه بوو کاتی هه وال گه یشت له شه والی ۵۸۷هـ / ۱۱۹۱زدا که که شتیگه لی

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۶۶

^۲ مفرج الکروب (۲/ ۳۶۸) الجیش الأیوبی، ل: ۱۶۶

^۳ کوسات: چه ند ده فرێک له شیوه ی قه لغانیکی بچوکدا پێکدا ده کێشرین به پێی ئاوازیکی تایبه ت.

^۴ النوادر، ل: ۱۴۹، الجیش الأیوبی، ل: ۱۶۶

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۱۶۷

^۶ الجیش الأیوبی، ل: ۱۶۷

^۷ صبح الأعشی (۴/ ۱۳)

^۸ الجیش الأیوبی، ل: ۱۶۷.

ئىسلامى توانىويەتى دەست بگىرىت بەسەر كەشتى فەرەنجەكاندا كەزىاتر لەپىنچ سەد خاچپەرستى تىدا بوو: موسولمانەكان زۆر دلخۆش بوون و تەپلى سەر كەوتن لىدە دراو زۆرپناى مزگىنى ژەنرا^۱.

۴- **هەلگىرانى ئالاکانى سوپا:** لەناو سوپادا كۆمەلێك هەبوون كە ئەرکیان هەلگىرەنى ئالای سوپا پاراستنى بوو، ئالاکەش وەك نیشانەيەك وابوو كە كۆمەلێكى لەكۆمەلێكى ترو دەولەتێكى لەدەولەتێكى تر جیا دەكردەووە و هەر دەولەتێكى ئىسلامى و ئائىسلامى ئالای تايبەتى خۆى هەبوو كە رەنگى ديارىكرایى هەبوو^۲. رەنگى ئالای سەلاحەدىنىش زەرد بوو لەناو هەلگىرەنى و پێنەى هەلگىرەنى هەبوو وەك رەمزی هێز و متمانە بوون بەسەر كەوتن^۳، لەنيوان ئالاکانىشدا ئالایەك هەبوو كە لەئاو رىشمى زەردى نەخشىنراو بەزى پىكهاىبوو و نازناو و ناوى سولتانى لەسەر بوو پێى دەوترا: العصابة، هەروەها ئالایەكى مەزنى تىرش هەبوو كە لەسەر وەيدا چەند تالە مویەك هەبوو پێى دەوترا: جالیش، و پراى چەند ئالایەكى زەردى بچوك كە بە سەناجق ناسراو بوون^۴ ئالای گەورەش هەمیشە لەگەڵ كەژاوەى سولتاندا بوو، عىمادىش باسى ئالای سەلاحى دەكات لەكاتى ئازادكردنى صىدا لەلایەن سوپای ئەيوبىيەو لەسالى ۵۸۳هـ/ ۱۱۸۷زداو ئەللى: نێردراوى فەرمانرەواكەى كلىلەكانى هێناو تارىكىيەكانى بەرووناكى خۆى رەواندەووە و ئالای زەرد بەدەستى سېپىيەو دەردەكەوت بەسەر شوراىيەكەو^۵، ئەمە و ئالای سەلاحەدىن لەچەندىن هۆنرەى شاعىرانى ئەو سەردەمەدا باسكراو بەتايبەت لەو بۆنانەدا كە سوپای ئەيوبى سەر كەوتنى بەدەست هێنا بەسەر خاچپەرستەكاندا و ئالای ئەيوبى تايادا بەرزكراو تەو، ئەو بوو كاتى موسولمانەكان سەر كەوتن بەسەرياندا لەبەت الأحزاندا لەسالى ۵۷۵هـ/ ۱۱۷۹ز كۆمەللى لەشاعىرانى پىرۆزبايان لىكرد بەبۆنەى ئەم ئازادسازىيەو، لەو شاعىرانەش بەهائەدىن ئەبولحەسەنى ساعانى خۆراسانى كە لەهۆنراو يەكيدا ئەللى:

وما رفعت أعلامك الصفر ساعة الى عدت أكبادها السود ترجف

^۱ مفرج الكرب (۲/ ۳۷۳، ۳۷۴)

^۲ الجيش الأيوبي، ل: ۱۶۸.

^۳ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۶۰.

^۴ صبح الأعشى (۸/ ۴)، الجيش الأيوبي، ل: ۱۶۸.

^۵ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۸۶.

^۶ الفتح القسى، ل: ۱۰۳، الجيش الأيوبي، ل: ۱۶۹.

کبا من أعالیه صلیب و بیعة وساد بة دین حنیف و مصحف
 أتسکن أوطان النبیین عصبه تمین لدى إیمانها حین تحلف
 نصحتکم و النصح فی الدین واجب ذروا بیت یعقوب فقد جاء یوسف^۱
 ههروهها (العلم الشاتانی) که ستایشی سه لاهه دین دهکات به قه سیده یه کی رائی که
 له سه ره تاکه یدا هاتووه:

أری النصر مقرونا برایتک الصفرأ فسر و املك الدنيا فانت بها أحرى^۲
 دیاره ئالاکه ش هیمای سهروه ریبه، هه ربویه له شوینه کانداهه لده کرا وهك: قه لاو که شتی و
 ده زگا سه ریازیبه سه ره کییه کان، کاتی لایه کیش شکستی ده خوارد یه که م شتیك که سه رکه وتوو
 ده یکرد بریتی بوو له هیتانه خواره وهی ئالای شکست خواردوو وه لکردنی ئالای خوی له شوینیدا،
 وهك نه وهی که موسولمانه کان له و قه لایانه دا کردیان که ئازادیان کرد له دهستی خاچه رسته کان^۳،
 سه بارت به ئالای خاچه رسته کانیش که ئیین شه دداد وه سفی دهکات کاتی به سه ر
 عه ره بانه یه که وه بینوییه تی و نه لی: ئالای دوژمن له عه ره بانه یه کدا به رزکرا بویه وه به هیستر رایان
 ده کیشا، ئالاکه یان زۆر به رز بوو وهك مناره وابوو و رهنگی سپی مه یله و سور بوو^۴ له سه ر شیوه ی
 خاچ بوو و سه ربازه کانیاں پارێزگاریان لیده کرد، واته ئالای خاچه رسته کان وهك ئالای ریخخراوی
 خاچی سوری نیو ده وله تی وابوووه^۵.

هه شته م: پۆسته و هه والگرییه کان:

۱- ریخخستنی کاروباری پۆسته: ریخخستنی کاروباری پۆسته ش له پئی دیوانیکی تاییه ته وه
 ده کرا، که به دیوانی پۆسته ناوزهند ده کراو له ژۆر چاودیری چهند فه رمانبه ریخخدا بوو که
 به ریوه بردنی کاروباری نه م ده زگایه یان پی سپێردرا بوو^۱، ده زگای پۆسته و هه والگری
 نه یوبیش ناسراو بوو به وهی هه میشه له پیش ده زگاکانی خاچه رسته کانه وه بوو، بۆ نمونه
 له جه نگی الرمله دا که له سالی ۵۷۳هـ/ ۱۱۷۷زدا له باشوری فه له ستین روویداو

^۱ مفرج الکروب (۸۳/۲، ۸۴)، الجیش الأیوبی، ل: ۱۶۹.

^۲ وفيات الأعیان (۲۱۱/۷)، الجیش الأیوبی، ل: ۱۷۰.

^۳ الجیش الأیوبی، ل: ۱۷۰.

^۴ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۷۰، مفرج الکروب (۳۴۳/۲).

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۱۷۰.

^۶ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۷۱.

به شکستخوردنی سوپای سه لاهه دین کوتایی پیتهات، سه لماندی که سه لاهه دین پۆسته یه کی چالاکى هیه، که به هۆی جولانه وهی خیرایه وه توانی ئه و پرپوپاگه ندانه کوتایی پییئیت که له میسردا بلایوبوبونه وه و باسیان له کوژرانی سه لاهه دین ده کرا، ئه م جولانه وه ده ست و برده توانی ئه و که سانه بئ هیوا بکات که ملیان درێژکردبوو بۆ له ناو بردنی ده سه لاتى سه لاهه دین له میسردا، ئه مه ش له کاتیکدا بوو که سه لاهه دین نێردراوه کانی له سه ر سنوری میسره وه به سواری حوشتره وه نارد بۆ قاهره هه تاوه کو دوپاتی بکه نه وه بۆ ئه و که سانه ی که خه یالێ یاخیبوونیان هه بوو که سه لاهه دین زیندووه، کوتری نامه به ریش مزگینى گه پانه وه ی بۆ قاهره هینا^۱، له سالی ۱۱۸۲/هـ ۵۷۸ ییشداو کاتی سه لاهه دین له میسردا بوو، هه ستا به هێرشکردنه سه ر کرک و بۆماوه ی ده رۆژ گه مارۆی به سه ردا سه پاند، به لام کاتیک که می ئازوقه ی سوپاکه ی بینی فه رمانی به جیهیشتنی ناوچه که و گه پانه وه بۆ میسری ده کرد، میژونوسی ئه یوبی محمد کوپری تقی الدین عمر که له گه ل که ژاوه ی سولتاندا بوو ئه لێ: کاتی ئیمه که وتینه پێ چهند هه والگرتیک هاتن مژده ی سه رکه وتنی عیزه دین فه روخشای مامیا پێدا له غه زای ده بوریه دا^۲، هه روه ها سه لاهه دینیش هینده وردبین و خیرابوون که هه واله کانیان کاترمیر دواى کاترمیر هه تاوه کو به ره به یان ده گه یاند^۳، به تایبته له کاتی گه مارۆدانی عه ککادا، له ناو هه والگره کانیشیدا چهند گاوریك هه بوون که سولتان له چه ندین بۆنه دا تاقی کردبونه وه، گرنگی ئه وانه ش له وه دا بوو که زمانی دوژمنیان ده زانی و گومانیشیان لێ نه ده کرا که پیاوی سه لاهه دین بن، به هۆی رواله ت و شیوه ی ده ره کیان، بۆیه به رده وام ئه و هه والانه ی دوژمنیان ده گه یانده سوپای ئه یوبی که ئاسان نه بوون له ریی هه والگره موسولمانه کانه وه ده ستیان بکه ویت، ئه وه بوو شه وێك سه لاهه دینیان له نیازی دوژمن ناگادارکره وه که ئه یانه ویت به شه ودا^۴ بده ن به سه ر سوپاکه یدا، هه روه ها ناگاداریان کرده وه له و مه نه جیه نه که و ره یه ی که خاچه رستان هه زارو پینج سه د دیناریان تیدا سه رف کردبوو و ئاماده کرابوو بۆ هێرش کردنه سه ر عه ککا^۵، ئه مه جگه له ناگادارکردنه وه ی سه لاهه دین سه باره ت به شالاوی ئه لمانی، هه روه ها پۆسته له کاتی گه مارۆدانی عه ککادا هه موو ریکایه کی گرته به ر

^۱ کتاب الروضتين، له: الجيش الأيوبي یه وه، ل: ۱۷۵.

^۲ الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۵.

^۳ الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۵.

^۴ الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۶.

^۵ الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۶.

بۆ پەيوەندى كىردىن بەسەريازە گەمارۆدراوھكانەوھ، بۆ زانىنى بارودۆخى ناھەمواريان و ناردنى پارھى پىتويست بۆيان، ئەوھبوو بەھۆى كۆترى نامەبەر و مەلەوانەكانەوھ پەيوەندى پىتوھ دەكىردىن رەنگە بەناوبانگىترىن چىرۆكى پالەوانانەش لەپۆستەى ئەيويىدا چىرۆكى عەوام - مەلەوان- عيسا بىت، ئەم پىاوه ھەمىشە راھاتبوو لەسەر چوونە ناو عەككا، سەربارى ئەو گەمارۆيەى كە بەسەريدا سەپىترا بوو، لەگەل خۆشيدا رىنمايىيەكانى سولتانى بەنامەيەكەوھ لەگەل بېرك پارەدا بەناو قەدى خۆيەوھ دەبەست، كاتى گەشتە عەككا كۆتريكيان ھەلەدەدا ھەتاوھكو سولتان ئاگادارىيەتەوھ لەگەيشىتنيان بەسەلامەتى بۆ ئەو شارە، ئەوھ بوو شەويك دابەزيە ناو دەرياو سى كيسى بەست بەخۆيەوھ كە ھەزار دىنارو چەند نامەيەكى تىابوو بۆ سەربازەكان، بەلام نەيتوانى بگاتو لەكەنارى عەككادا خنكا^۱. ئەوانىش زانىان توشى شىتەك بووھ چونكە كۆترەكەى ھەلەنەفراند، ئەوھ بوو دواى چەند رۆژەك تەرمەكەيان دۆزيەوھو چەند پارچەيەك زىرپو پاشماوھى نامەكانى پىتوھ بەسترايوو، ئىين شەددادىش لەسەر ئەمە دەدويى و ئەلئى: كەسەك نەبىنراوھ سىپاردەى لەژيانى و دواى مردنىشىدا وھك ئەم پىاوه گەياندىبىت.

۲- يەزەك (تىمى ھەوالگىرى): وشەى يەزەك فارسىيە واتە (بىشپەرھى سوپا) يەزەكيش: ئەو كۆمەلە ھەولگىرەيە كە ئەنئىردىن بۆ بەرھى دۆژمن پىش ئەوھى سوپا بەرپى بكەوئە بۆى، ئەو كارەش كە جەنگاوھرانى يەزەك پىي ھەلەدەستان بەشىك بوو لەرژىمى ھەوالگىرىو گەياندىنى زانىارىيە سەريازىيەكان بەسەركردايەتى سوپا بەوپەرپى خىرايىيەوھ، كەواتە ئەتوانىن بلىين: يەزەك برىتييە لەچالاكى رۆژانەى پۆستە كەكۆمەلئى كەسى پسپۆپو ھەلئىزدرارو پىي ھەلەدەستانو دەپۆيشتن ھەتاوھكو لەنزيكەوھ ئاگادار بن لەوھى كە دۆژمن پىي ھەلەدەستان يان دەيويست ئەنجامى بدات، ئەندامانى يەزەكيش لەنئوان خەلگانى خاوەن شارەزايى و فريىگوزاردا ھەلەدەبۆژدىردان بۆ ھەستان بەم ئەركە، ئەمانەش خۆيان لادەدا لەرووبەرووبوونەوھ لەگەل دۆژمندا لەكاتى بەئەنجام گەياندىنى ئەركەكانياندا، چونكە مەبەست لەكارى ئەوان برىتى بوو لە: زانىنى ھىزى دۆژمنو دۆزينەوھى خالى لاواز تىايدا، ھەر بۆيە ئەوان پۆشاكى پارىزەريان لەبەر نەدەكردو كەلوپەلى سەربازىشيان ھەلەدەدەگرت ھەتاوھكو جموجۆليان پەك نەخاتو ئەسپى ھىمنو خىراو بەھىزيان ھەلەدەبراژد كە بەئاسانى

سەرکەش نەدەبوو^۱. لە راستیشدا مێژوونۆسه هاوچەرەکان بە تاییەت ئێین شەددادو عیمادی ئەسفەهانی باسی چەندین ئەرکیان کردووە کە یەزەک پێی هەستاو و ناردنی هەوالیش یەکیک بوو لە و کارانە^۲. بە لگەش لە سەر گرنگیدانی سەلاحەدین بە یەزەک ئەوەیە کە چەند کەسایەتییهکی سەرکردهی دانا بۆ سەرپەرشتیکردنی وەك الملك العادلێ برای سولتان و^۳ الملك الأفضل کوپی و گورده و ئەمیرەکانی وەك بەدرەدین دلدەرم یاروقی و عیزەدینی کوپی مقدم و عیزەدین جورديک و علم الدین سلیمانی کوپی جندەرو چەندانی تر، ئەو ئەمیرانەش بە نۆرە سەرپەرشتی یەزەکیان دەکرد، لەو ئەرکانەش کە بە یەزەک سەپێردرا بوو بە سەرکردنەو و زانینی هەوالی شارەکان بوو بە تاییەت بیت المقدس کاتی خاچەپرستەکان دووبارە هەپەشەئە دایگرکردنیان دەکرد پاش ئازادکردنی لە سالی ۵۸۳هـ/ ۱۱۸۷زدا، ئەوە بوو سەلاحەدین راستەوخۆ الملك العادلێ بە سەرکردایەتی یەزەک نارد بۆ ئاگاداریبون لە توانای بەرگری ئەو شارە، العادلێش بۆ ئەم مەبەستە لە رەمەزانی ۵۸۷هـ/ ۱۱۹۱زدا کەوتە پێ^۴، هەروەها ئەمیر عیزەدەین جورديک و جەمالەدین فەرەج و خەلکیکی تری نارد هەتاوێ کو بپۆن لە نزیک یافاوە وەك هەوالگر بۆ زانینی ژمارەئە سوارە و پیاوێ پەوێ وەكان تیایدا و ئاگادارکردنەوێ سەلاحەدین لێی^۵، ئەوانیش رۆشتن، ئەوەبوو وا ریککەوت یەزەک و هەوالگرەکان بۆ سەیهکیان دانا، وەك لە رێگەئە یافادا روویدا، ئەم ئەرکەش سەپێردرا بە بەدرەدین دلدەرم، ئەویش بە دەواری رێگەدا بۆ سەیهکی بە چەند هەوالگریکی باش دانا، کاتیک کۆمەلێک سوارەئە دوژمن بە لایندا تێپەری بە کاروانێکی هەلگری ئازوقەوێ رووبەرووی بوونەو^۶ پاش رووبەرووبوونەوێک لە نێوانیاندا، هەوالگرەکان سەرکەوتن و دوژمنیش سی کەسی لێ کورژاو کۆمەلێکی بە دیلگیران^۷. بەم شێوێە یەزەک چەند جارێک لە گەل خاچەپرستەکاندا رووبەرووبوونەو، لە یەکیک لە رووبەرووبوونەوێکاندا زۆری نەما بوو پاشا ریتشارد شیردل دەستگیر بکەن دواي ئەوێ کە بریندایان کرد بە لام سەربازێکی خاچەپرست

^۱ هەمان سەرچاوە، ل: ۱۷۸.

^۲ الكامل في التاريخ، ل: الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۸.

^۳ النوادر، ل: ۱۹۲، الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۸.

^۴ الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۹.

^۵ كتاب الرضتين، له الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۹.

^۶ الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۹.

^۷ النوادر، ل: ۲۱۲.

بووه رېگرو خۆی فیدا کرد بۆی ئه و موسولمانه ی که برینداری کردبوو، به جل و بهرگی جوانیه وه خه ریک کردو موسولمانه که ش به وه وه خه ریک بوو و به دیلی گرت و پاشا توانی دهریاز ببیت و خۆی بشاریت وه، له م هه لمه ته شدا کومه لێک له سواره کانی کوژران و ژماره یه کی تریش به دیل گیران، پاشان به ترسو له رزه وه هه لاتن^۱، هه روه ها یه زه ک هه ستان له پاراستنی سوپای ئه یوبی له هیرشی کتوپری خاچه رسته کان، وه ک له ئه نطاکییه دا روویدا^۲، ئه م هه موو ئه رکه جۆراوجۆره ی که به یه زه ک سپێردرا بوو، به لگه یه له سه ر ئه و رۆل و پینگه گرنگه ی که یه زه ک له ناو سوپای ئه یوبیدا هه یبوو. ئه مه ش ئه وه ده گه یه نیت که ئه و ریکخسته نه سه ربازییه ئازاترین و کارامه ترین سه ربازانی سوپای ئه یوبی له خۆگرتووه و قه باره ی یه زه کیش په یوه ست بوو به و کاره وه که ئه نه جانی دها، هه ر بۆیه ژماره یه کی زۆر سواره ی له خۆده گرت، که هه ندی جار ژماره یان ده گه شته هه زار سوار، وه ک ئه و یه زه کانه ی که سه للاحه دین له عه ککادا دایمه زراند بوون، کاتی بپاریدا خۆی و سوپاکه ی بچه خروبه وه^۳، به م شیوه یه ئه بینین که یه زه ک به پیتی گه شه کردنی ئه رکه کانی گه شه ی کردووه له گه رمه ی ئه و رووبه روو بوونه وه خویناویه به رده واما نه دا که له گه ل داگیرکه راندا رووی دهاو، له تیمیکی تایبه ت به کۆکردنه وه ی هه والی دوژمنه وه واته وه ک به شیک له کاری پۆسته و سیخوپری بووه ریکخسته نیکه ی سه ربازی چالاک و خاوه ن ئامانج که به رگری له بنکه کانی سوپا و شاره ئیسلامیه کان ده کات و هیرشی کتوپر ده کاته سه ر سه بازگه کانی دوژمن و هه لده ستیت به دانانی بۆسه بۆیان^۴.

۳- **کۆتری نامه بهر:** به کار هیئانی کۆتری نامه بهر یان ئه وه ی که به کۆتری هۆشیار ناسرا بوو له بهر توانای سه رسوپه ینه ری بۆ گه رانه وه بۆ هیلانه که ی وێپرای دورکه و تنه وه ی زۆری لیتی. یه که ک بوو له هۆکاره کانی په یوه ندی پۆسته یی له سه رده می ئه یوبیدا^۵.

القاضی الفاضلیش چه ند وه سفیکی جوانی ئه م بالنده ی کردووه و نه لێ: (ئه م بالنده یه فریشته ی پاشاکانه) ئاماژه ی به دابه زینی ده کات بۆ سه ر پاشا له ئاسمانه وه وه ک دابه زینی فریشته بۆ سه ر پێغه مبه ر (ﷺ) له ئاسمانه وه، له گه ل ئه و هه موو ئه مانه ته ی که تیایدا یه و هه رگیز

^۱ الفتح القسی، ل: ۵۵۲.

^۲ النوادر، ل: ۹۳، الجیش الأیوبی، ل: ۱۷۹.

^۳ الجیش الأیوبی، ل: ۱۸۰.

^۴ الجیش الأیوبی، ل: ۱۸۰.

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۱۸۰.

چاوه پیت ناپاکی لی ناکریت^۱. ئەم جۆره کۆتره سەرباری ئەوهی که هیلانە ی خۆی دەدۆزێتەوه، ناسراوه بەوهی که زۆر خێرایه له فەیندا^۲، لهوانه یه بگرایه و دهیان سال دور بکه و تابه ته وه له هیلانە که ی به لام هیشتا هۆش و یادکه و تنه وه و مه یلی بۆ زیدی وه ک خۆی ده مایه وه هه تا وه کو هه لیکی بۆ پرە خسیت و بفریتە وه بۆی^۳، هەر بۆیه نرخی ئەم کۆترانه زۆر بهرز بوو و گەشتە حەوت سەد دینار و هەندێ جاریش هەزار دینار، نرخی یەک هیلکه ی^۴ ئەم جۆره کۆتره گرنگەش به بیست دینار بوو^۵، کۆتری پۆستەش چەند و یستگە یه کی هه بوو که هیلانە کانی تیدا بوو و خەلکانیکی پاسه وانی بۆ ته رخان کرا بوو که زۆر لیها توو و شارەزا بوون له بایه خ پیدان و دانپیدان و پشودانی و هه لفراندن و پیشوازی لی کردنیدا، به لام نه ریتیان وابوو کاتی کۆتره که نامه که ی ده هینا پاسه وانه که لیی وەر نه ده گرت به لکو ئە یبرد هه تا وه کو سولتان یان خەلیفه بۆ خۆی لیی وەر ده گرت، نه وه کو له نامه که دا نه ئینیه ک هه بیت که واپیویست بکات که س پیتی نه زانیت، ته نانه ت نه گەر کاتیش گونجاو نه بوا یه وه ک ئەوهی که سولتان نانی بخواردا یه یان خه و تبا یه ئەوه دهستی له خواردن هه لده گرت و له خه و هه لیان ده ستاند، هه تا وه کو کاریکی گرنگ له کیس خۆی و ژیر دهسته کانی نه دات و بۆ ئەوهی خودی خۆی نامه که هه لچریت^۶، یان ده بوا یه سه رکرده ی پاسه وانه کان ئەو ئه رکه ی ئەنجام بدایه^۷.

نوره دین مه حمودیش هەر له گرتنه دهستی ده سه لات وه له حه له ب و شامدا وه ک عیما ده دین زه نک ی باوکی کۆتری به کار ده هینا، به لام ئەوهی که له سالی ۶۷ هـ دا کردی، ئەوه بوو که هه ستا به ریکخستنی کاروباره کانی کۆتر به شیوه یه کی نوێ و جه ختی ده کرد وه له سه ر گرنگی و بایه خ پیدانی، که واته چۆنیتی چاودێر کردنی کۆتر و ریکخستنی شوینی نیشتنه وه ی له هه موو ناوچه کانی ده وله تی نوره دین و ده وله تی ئە یوبی میرا تگری داو دیار یکردنی بورجی نیشتنه وه و رێو شوینی نوسینی نامه و چۆنیتی لکاندن نامه که به کۆتره که وه و پیشوازی کردن لیی و کردنه وه و خویندنه وه ی نامه که، هه موو ئەم کارانه ش پێش سولتان سه لاه دین هه بوون، ئەوهی که

^۱ کتاب الروضتين، له: الجيش الأيوبي، ل: ۱۸۰.

^۲ الجيش الأيوبي، ل: ۱۸۱.

^۳ دائرة المعارف (۱۶۸/۷)، الجيش الأيوبي، ل: ۱۸۱.

^۴ صبح الأعشى (۲۹۰/۱۴)

^۵ صبح الأعشى (۲۹۰/۱۴)

^۶ حسن المحاضرة (۱۶۶/۲)، الجيش الأيوبي، ل: ۱۸۱.

^۷ الجيش الأيوبي، ل: ۱۸۱.

سه لآحه دین کردی تهنه بریتی بوو له به ستنه وهی میسر به شامه وه له پئی پۆستهی ئاسمانیه وه، هه تاوه کو تۆرپکی نیشتنه وه (فرۆکه خانه) دروست بو له میسر و شامدا که له دورترین ناوچهی باشوری میسر وه له ئه سوانه وه بۆ قاهره و سوهریس و بۆ به لبیس و له ویشه وه بۆ شام و ههروهه له به لبیس وه بۆ صالحیه و قطیا^۱. له قطیا شه وه بۆ واره که له سه ر یگای غه زه دایه پاشان بۆ غه زه، واته بلبیس که نه که ویتنه رۆژه لاتی قاهره وه ناوه ندی نیشتنه وه کان بوو له میسردا، غه زه شه به هه مان شیوه بوو له باشوری فه له ستیندا له که ناری ده ریا چونکه هیلتیک لییه وه ده ستی پتده کرد بۆ نه لئه لیل و نه للوو قاقون^۲، پاشان جنین و له ویشه وه بۆ صفدو بیسان و ئیرید طفس و له ویشه وه بۆ ضمین و^۳ پاشان بۆ دیمه شق، له هه ر یه کیک له م شارانه شه وه بۆ شاره کانی ده ورو به ری، ههروهه له بیسانه وه بۆ اذرعاع و^۴ له دیمه شقی شه وه کۆتره که ئازاد ده کرا بۆ به علبه ک و له ویشه وه بۆ قاره^۵. له قاره شه وه بۆ حمص و له ویشه وه بۆ حه ماه و پاشا مه عه ره وه حه له ب و بیر، به م شیوه سه رجه م شاره کانی شامی ده گرتنه وه^۶. بیگومان نه م هه مو ویتسگه یه ژماره یه کی زۆر کۆتری له خۆ گرتبوو، له کاتیکی تریشدا ژماره ی نه و کۆترانه ی که له بورجی قاهره دا هه بوون به دوو هه زار کۆتر مه زهنده ده کران^۷. پیشه ی پهروه رده کردنی کۆتریش بوو به پیشه یه کی به سود و پر قازانج، له بهر نه و خواسته زۆره ی که له سه ری بوو به تایبته له کاتی که مارۆدانی عه ککا له لایه ن خاچه رسته کانه وه، عیماده دینی کاتب نه لی: وامان لیها تبوو به بالای خاوه ن کۆتردا هه لبدیه ن و ستایشی بکه ن و داوی زۆتر ی لی بکه ن و به شه وو به رۆژدا داوی لی بکه ن هه تاوه کو به هوی زۆری نیردراوه کانه وه کۆتر له لایان که م بویه وه^۸، سوپای نه یوبیش سودی له ده زگای پۆسته ی نوره دین وه رگرت و سه لآحه دین و یاریده ده ره کانیشی له کاتی ته نگانه دا به کاریان ده هیئا، نه وه بوو کۆتری پۆسته بهر مزگینسی رزگار بوونی سولتانی له جهنگی ره مله دا له فه له ستینه وه گه یانده میسر، عیماد نه لیت: به م بالنده دا مزگینیمان نارد و به هوی نامه کانی نه م

^۱ قطایا: گوندیکه له سه ر ریگه ی میسر له ناوه راستی الرمل له نزیک نه لفه رما.

^۲ قاقون: قه لایه که له نزیک ره مله له فه له ستیندا له دوری نیو رۆژه وه له قیساریه.

^۳ الضمین: گوندیکی سه ر به دیمه شقه له سه ره تای خۆراندایه.

^۴ اذرعاع: شارۆچکه یه که له ده ورو به ری شامدا له ته نیشت عه مماندا.

^۵ قاره: گوندیکی گه وریه له سه ر ریگه یه که م گوندی حمصه.

^۶ صبح الأعشی (۴۹۳/۱۴)

^۷ الأریخ المدن الاسلامیه (۲۳۳/۱)، الحیاة العسكرية، ل: ۲۱۷.

^۸ الفتح القسی، ل: ۳۶.

بائنده وه كۆتاييمان به پړوپاگه ندى دوزمنان هيټاو ترسمان كړې به دلنځايي و نارامى^۱. هه روه ها سوپاى نه يوبى كۆترى نه و شوينانه ي له گه ل خويدا ده هيټا كه ده يويست په يوه نديان پټوه بكتا، يان كاتى ده يويست داواى يارمه تيان لى بكتا، وه كه نه وه ي له سالى ۵۷۴ ك/ ۱۱۷۸ ز دا كاتى كه خاچه رسته كان كۆبوونه وه و به روه ديمه شق به ريكه وتن له گه ل پاشاكه يانداو هيژشيان كرده سهر گونده كانى ده وروبه رى و كوشتارو تالانى نه نجامداو خه لگانى كي شيان به دليل گرت، سه لاهه دينيش عيزه دين فهره خشاى برازاي نارد به كۆمه لى سهر بازوه بو يان و فرمانى پيكره كه ههر كه لي يان نزيك بوويه وه به بائنده يه كدا هه والى بۆ بنيرت، فرخ شاش به سوپاكه يوه شوينيان كه وت نه وه ش كه به هيژى ريگخستنى پۆسته ده گه ي نه لى له م سهرده مه دا، هاتن و په يوه ندى به رده وامى كۆتره كان به سه لاهه دينه وه بوو له كاتى مانه وه ي دريژ خايه نيدا له به ركه كانى جه نكدا له عه ككا. له و رووداوانه ش كه نيين شه دداد نه يگي پټتوه له رهمه زانى سالى ۵۸۷ هـ / ۱۱۹۰ ز دا سه لاهه دين كۆتريكي نارد له حه له به وه بۆ حه ماو له حه ماشه وه بۆ عه ككا كه له ژيژر باليدا نامه يه كه هه بوو كه تيايدا جيگره كانى الملك الظاهري فرمانه روى حه له ب رايان ده گه ياند كه هيژه كانى دوزمن له سهر بازانى ميرن شيني خاچه رستى نه نطاكيه له حه له بدا هه ستاون به هيژشكرده سهر چه ند گونديكي سهر به حه له ب و سوديان له لاوازي هيژه كانيان وه رگرتبوو به بۆنه ي چوونى سهر بازه كانيانه وه به سهر كرديا ته ي الملك الظاهر بۆ عه ككا، به لام نه و هيژانه ي كه له حه له بدا مابوونه وه توانيان بۆسه يان بۆ دابنن و تيكيان بشكيئن، به جوړي كه كه به خو يان نه زانى هه تاوه كو شمشيزيان نايه گه رديان و حه فتاو پينچ كه سيان لى كوشتن و خه لگيكي ژوريان لى به دليل گرتن^۲، هه روه ها موسولمانه كان چه ندين شيوازيان داهينا بوو بۆ پاراستنى نه ينييه كانيان، هه تاوه كو دوزمن په ي پى نه بات، به تاييه ت له كاتى گه مارؤدانى عه ككادا، ته نانه ت رهمز هيماي تاييه تيان به كارده هيټا كه به شفره ناسرابوو باسى چه ند شتيك بوو كه پيشتر له سهرى ريكه و تبوون، نه وه تا عمار باس نه كات كه پياوانى پۆسته بائنده و كتيبيان هه لده گرتو به بائنده و كتيبيشه وه ده گه پانه وه و نامه يان بۆ ده ناردين و نامه مان بۆ ده ناردين و به كۆتردا به شيوه ي شفره كه پيشتر له سهر ماناكه ي ريكه و تبووين.

۴- **كه مين و بۆسه كان:** چالاكترين ماوه كه بۆسه ي تيډا دانراييت له ميژروى نيسلاميدا بريتييه له سهرده مى جه نكه خاچه رسته كان به تاييه ت له سهرده مى سه لاهه ديندا به هوى نزيكى شوين و پيگه كانيان له يه كه وه و به رده وامبوونى له نيوان هيژه كانى نيسلام و نه و سه نكه رو

^۱ سنا برق الشامي (۲۶۰/۱).

^۲ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين ل ۱۸۷

سەربازە خاچەپرستانەى كە لەكەنارى دەريا لەولائى شامدا بنياتنرا بوون، بۆسەش واتە ناردنى سەريەك سەربازى سوارە بەئاراستەى دوزمن و ليدانى كتوپرو دەست لئوہشاندى بەشئوہەك كەنەگاتە رادەى جەنگى فراوان، واتە ئەم كەردەيە بەنەيتنى دەستى پيكر، بۆيە پئويست بوو كۆمەلئەك تاييەتمەندى لەو كەسانەدا هەيئەت كە هەلەبژيردرين هەتاوہكو بتوانن وەك پئويست بەو ئەركە هەستن^۱، واديارە سەلاحەددينش دواى سالى ۵۸۵هـ / ۱۱۸۹ز پيى وابوو كەباشتر وايە شيوازي بۆسە بگرنە بەرو، دەست وەشاندى خيراو پاشەكشە پەپرەو بكەن كەدواتر بەشەپى پارتيزانى ناسرا، هەتاوہكو بوارى پشودان بەدوژمن نەدرىت و هيزەكانى لەدەوروبەرى عەككادا كۆنەكاتەوہ، بەم پيەش دەبوايە سوپاى ئەيووبى لەلايەكەوہ بەرگرى لەعەككا بكات و لەلايەكى تريشەوہ گەمارۆ بەسەر خاچەپرستەكاندا بسەپيئەت كەعەككايان ئابلقە دابوو و ليرەو لەويش بۆسە بنيتەوہ بۆ تەنگاوكردنى سوپاى خاچەپرستەكان^۲.

ديارە ئەو بارودۆخى كەسوپاى ئەيووبى لەو كاتەدا پيادا تيبەردەبوو لەگەڵ شياوى زەوى شام (بەتاييەت زەوى فەلەستين) لەبەر بوونى دارودرەختى چروپ چيا تيايدا كە بۆسەدانەرەكان پەنايان بۆ دەبرد، ئەنجامدانى ئەم جۆرە كەردە سەربازيە سنوردارەى بەسەردا سەپاندبوون، كەمەبەست پيى تەنگ پيەهەلچينى دوزمن و تيكدانى پشوى بوو، ئەم شيوازەش لەو جۆرە جەنگە دەچيەت كە بەجەنگى مەغاوير ناسراوہ^۳.

نۆيەم: بەرپۆهەبردنى كاروبارەكانى جەنگ و ناشتى و ديلەكان:

۱- ئەنجوومەنى جەنگى سوپاى سەلاحەدين: سروشتى بوو كە سەلاحەدين چەند ياريدەدەرئەيكى هەيئەت كەهاوكارى بن بۆئاراستە كردنى سياستى جەنگ و دانانى پلانە سەربازيەكان و بەرپۆهەبردنى كاروبارەكانى ولات، ئەو كەسانەش ئەنجومەنيەكان پيكدەهينا كە لەدەزگای (ئەركانى سوپاى) ئيستا دەرچوو، كە لەسەلاحەدين سەركردايەتى دەكردو براكانى ئەندامى بوون بەتاييەت الملك العادل و كوپە گەرەكانى بەتاييەت الملك الأفضل على والملك الظاهر غازى و برازاكانى وەك تقى الدين عومەر و شەهابەدين محمود حارمى خالوزاى و ئەميرە گەرەكان و فرماندە خاوەن پيشە و نوێكان و القاضى الفاضلى راويژكارى دانا و قاضى سەربازى بەهائەدين كوپى شەدادى ميژوو نووس و بەهائەدين قراقوش و سەيفەدينى كوپى

^۱ الجيش الأيوبي فى عهد صلاح الدين، ل: ۱۸۹.

^۲ الجيش الأيوبي فى عهد صلاح الدين، ل: ۱۹۱.

^۳ الجيش الأيوبي، ل: ۱۹۳.

مەشغۇبى ھەكاری و چەندین فەرماندەى تر وەك أبو الهجاء ى ھزیانى و علم الدین سلەیمانى كۆپى جندرو ئەمىرى كەشتىگە لی مىسر حسام الدین لؤلؤ و فەرمانرەوا بەناویانگەکانى شارو قەلاکانى وەك مظفرالدین كەوكەبەرى و شەمس الدین كۆرە المقدم و عىزەدین جۆردىك و زانا ضیاء الدین عىسای ھەكاری، ھەریەك لەوانەش مافى دەریپىنى خۆى بەئەو پەپى ئازادى و راشكاویيە و ھەبوو، چونكە مەبەستى سەرەکیان خزمەتى دەولەتى سەلاخەدین و سوپاکەى بوو،^۱ ئەم ئەنجومەنەش ھەركاتى سەلاخەدین بەپیتویستى بزانیایە كۆدەبویە وە^۲، لەم كەتیبەشدا تەبیینى ئەو دەكەین كە سەلاخەدین راویژى بە ھاوەلانى كردووە لە ھەموو بۆنە و روداوە ترسانكەكاندا و راكانى جیبە جیكردوون ھەندى جار بە دل و ھەندى جار بە نا بە دل، ئەمەش لە پێناو پاراستى بەرژە وەندى مۇسلمانان و بۆرازیكردن و وەك ریزگرتن و بە ھەندوەرگرتنى راو بیریۆچونەكانیان^۳.

۲- **نەخشە و شىوازەكانى جەنگ**: ئامانجى سەرەكى سوپای ئەیوبى لە جەنگدا بریتى بوو لە دەربەرپانەندى ئەو داگیركەرە خاچەرستانەى لە كەنارى شامدا جیگیربوو بوون، كە لە باكورە و لە ئەنطاکیە و بەرە و عەسقەلان لە باشورە و دەریژبوو بویە وە، ھەروەھا لە ھەندى بەشى ناوخۆى وەك بەیتولمەقدیس و كەرك رەھا و طبریە و... تەد^۴، ئامانجى ستراتیژى لە جەنگكردنى ئەیوبىەكان بریتى بوو لە گێرپانە وەى ئەو زەوییانەى كە خاچەرستانەكان داگیریان كەردبوو لە كۆتاییەكانى سەدەى پێنجەمى كۆچى و یازدە یەمى زاینیدا، لە پێناو گەیشتن بەم ئامانجەش سوپای ئىسلامى ھەموو رێگە و شىوازىكى گرتە بەرچ لە رێگەى رۆبەرپوو بوونە وەى راستە و خۆو لە گەل دۆزەندا، یان لە رێى لاوازكردنى لە رووى ئابورى و مەعنەویيە وە گەمارۆدانى ناوچە سەرەکییەكاندا بە تاییەت لە سەردەمى سەلاخەدیندا، ھەموو تەكتیکىکیان گرتە بەر بۆ لێدانى خاچەرستانەكان^۵، ھەروەھا پلانە سەربازییەكان لە سەردەمى ئەیوبیدا تەنھا لە لایەن سەلاخەدینە وە دادەپێژان، بەلكو ئەنجومەنى راویژكارىش ھاوکاری دەكرد، ھەرچەندە سەرکردایەتى سەربازى سوپا بە دەست سەلاخەدینە وە بوو، جارێش سەرکەوتن مەسگەر بوو ئەگەر سەرکەردە پەيوەندى بەردەوامى

^۱ الجیش الأیوبى، ل: ۱۹۷.

^۲ الجیش الأیوبى، ل: ۲۰۳.

^۳ الجیش الأیوبى، ل: ۲۰۵.

^۴ ھەمان سەرچاوە، ل: ۲۰۶.

^۵ ھەمان سەرچاوە، ل: ۲۰۶.

ماوه په کی دیاریکړ او شه پری ده کړد، پاشان پشوو یان دده او به شی دووهم به شه پر ده هات و به م شیوه یه، مه به سستی شی له په پره وکړدنی نه م شیوازه دا، ماندو وکړدنی خاچه رسته کان و بوارنه دان به پشوودانیان بوو، به لام نه م شیوازه ش له به رامبه ر! توکم یی شوراکانی صوردا بی ناگا بوو، نه مه سه رباری باری توپوگرافی شاره که^۱.

۵- پلانی ناگوکی خستنه ریزه کانی خاچه رستان: سه لاهه دین پلانی جیاوازی نانه وهی له نیوان ریزه کانی خاچه رستاندا په پره وکړدو هه ولی ددها هه ندی له سه رکرده کانیان رابکشی ت به لای خویدا، له هه ولتیکدا بولاوازکردنیان، نیین شه داد باس ده کات که سولتان جاریکیان له مانگی شه والی ۵۷۸هـ / ۱۱۹۱زدا دانیش و داوی فهرانپوایی صهیدای کردو نه ویش دوی که یشتنی نامه یه پتی له که ل کومه لیکدا هات و نویژیان له که لدا کرد، میژوونوسی ناوبرویش ناماده بوو، سولتانیش ریژی نا له میوانه خاچه رسته کانی و گفتوگزی له که لدا کردو له سه رخوانی خوی میوانداری کرد، کاتی خواردن لبراو سولتان به تهنیا له که لیاندا مایه وه و له که ل مه رکیز مونترفراتی فهرانپه وای صوردا ریکه وت، کومه لیک له فره نه کانی ش هاتنه پالی که فهرانپه وای صهیدایان تیدابوو، مه رچی سه لاهه دینیش نه وه بوو بۆ مه رکیز که دوژمنایه تی خوی بۆ فره نه کان ناشکرا بکات، که پیشتر لییان جیا بوو بویه وه، هوی نه مه ش ترسی زوری بوو لییان له که ل بوونی کی شه له که لیاندا به هوی هاوسه رگریه وه، سولتانیش ره زامه ندی نیشاندا له سه ر مه رجه کانی نه و به مه به سستی تیکدانی نیوانیان، وه ک نیین شه داد ده لیت^۲.

و- پته وکړدنی په یوه ندی نابوری و بازرگانی له که ل شاره کانی نیالیا دا: له و ریوشوینه ژیرانه ی که سه لاهه دین گرتیه به ر بۆ لاوازکردنی دوژمن له روی نابوریه وه، هه ستانی بوو به پته وکړدنی په یوه ندی بازرگانی نابوری له که ل ده ولته بچوکه کانی شاره کانی نیالیا دا، وه ک (بیزاو جه نه واو بوندوقیه)، نه وه بوو له و کاته وه که ده سه لاتی میسری گرتیه ده ست هه ولتیک زوری خسته که پ بۆ هیتانی بازرگانی نه و شارانه بۆ میسرو، چند ریکه وتنیکی له که ل نه م ده ولته بچوکه ده سازدا به مه به سستی نا لوگ پرکردنی بالیوز له نیوانیاندا، نه م ریکه وتننا مانه ش له دوو روه وه به سود بوون:

^۱ الجیش الأیوبی، ل: ۲۱۰.

^۲ الجیش الأیوبی، ل: ۲۱۱، الفتح القیسی، ل: ۵۶۰.

۱- زیادکردنی داهاته کانی دهوله ته که ی به هژی چالاکي بازرگانییه وه، له پیناو ده سته شتنی به پیوستیه کانی له ناسنو ته خته و شه مع.

۲- لاوازکردنی بازرگانی خاچه رسته کان: نه گهر زانیمان که سه لاهه دین هه ژمونی به سهر ده ریای سورد هه بووه، گومانیش له وه دانیه که بازرگانی بووه هژی سهر له نوی گرنگیدانه وه ی به بنیاتنانه وه ی که شتیگه لی نه یوبی نیسلامی^۱، نه وه تا له وتاریکدا که سه لاهه دین ناراسته ی خه لیفه ی عه باسی کردووه له سالی ۵۷۱هـ/ ۱۱۷۵زدا هاتووه: له و هیژانه ش بوندوقیی و به یشهنی و جه نه واییه کان هه موو نه مانه ماوه یه که ده بن به دوزمن و سهر سه ختانه ده جه نگین، ماوه یه کیش ده بنه بالیوزو پشت به نیسلام ده به ستن له سامان کوکردنه وه دا، نیستاش هه موو نامیریکی چه که کوشتار ده هیتنه ولاتی نیمه وه و له نیمه نزیک ده پنه وه به کاره چاکه کانیان، منیش بریارم داوه له گه لیاندا به رده وام بم و ناشتی و دۆستایه تیان به رمه سهر زیاتر له وه ی که حه زی پیده که ن^۲. ثم په یوه ندیانه نیوان میسرو شاره نیثالیه کانیش شتیکی نوی نه بووه، به لکو دریژه پیدانی نه و حاله ته بوو که له سهرده می فاتییه کاندا هه بوو^۳، به لام سه لاهه دین توانی بیپاریژیت و گه شه ی پیدبات.

ز- **ویرانکردنی شاره کان:** له باسی سهریازییه کانی سه لاهه دیندا هه میسه باسی نه وه ده کریت که له ساله کانی کوتای ململانییتی له گه ل^۴ خاچه رسته کاندا که پیتشارد شیردل سهر کردایه تی ده کردن، دهستی داوه ته تیگدانی شاری عی سقه لان که کلیلی باشوری به تولمه قدیس و ریگه ی نه و کاروانان بوو که به ره و میسر ده پوشتن، موسلمانان کانیش به هژی خوشی نه م شاره وه نازناوی بوکی شامیان لیتابوو^۵، سولتانیش کاتی په نای بوئه م کاره برد که سوپاکه ی نه یتوانی به رگری لیبکات^۶ و له وه ده ترسا که خاچه رسته کان دهستی به سهر دابگرن، له حاله تی ناوه دانیدا وه که له عه ککادا رویدا به م شیوه یه ش ریگه ی میسری لیبیرن^۷. دیاره سه لاهه دین پتی باش بوو هیزی به رگری سوپاکه ی هه لگری بۆ پاراستنی به یتولمه قدیس، نه وه بوو راویژی بی الملك العادلی برای و گه وره نه میره کانی کرد له م باره یه وه نه وانیش

^۱ الجيش الأیوبی، ل: ۲۱۱.

^۲ هه مان سهرچاوه، ل: ۲۱۲.

^۳ هه مان سهرچاوه، ل: ۲۱۲.

^۴ الفتح القیسی، ل: ۵۵۰، الجيش الأیوبی، ل: ۲۱۲.

^۵ الجيش الأیوبی، ل: ۲۱۲.

^۶ هه مان سهرچاوه، ل: ۲۱۳.

راکه یان لاپه سهند بوو، علم الدین سلیمانی کوږی جندريش که یه کيک بوو له گه وړه راویژکاره کان ده لیت: نه وه یافایاو دوژمن هاتو ته ناو یه وه، که شاریکه ده که ویتنه نیوان عه سقه لان و قودسه وه و نیمه ش ناتوانین هه ردوو شاره که پیکه وه بپاریزین، جا له شور او شویننه به رزه کانیو ده ست پیبکه ن بهم شیوه یه برپاری تیکدانی عه سقه لان درا، له راستیشدا نه م شاره تاکه شاریک نه بوو که روویه پووی نه م چاره نوسه بویه وه، به لکو قه لای رهمله ش به هه مان شیوه روخینراو^۲ قه لای نظرونیش که مولکی داوییه کان بوو^۳ هه مان چاره نووسی هه بوو^۴. نه مه سه رباری به شیک له شورای یافاو غه ززه و نه لددو داروم که ده که ونه به شی هه ره باشوری که ناری شام هه مان شتیش به سه ر شورای سرمینی هه داها ت، نه وه بوو دوا ی نه وه ی که الملك الظاهر غازي نازادی کرد له جه مادی کوتایی سالی ۵۸۴ هـ / ۱۱۸۸ زدا خه لکه که ی هیئایه دهره وه و له گه ل زه ویدا یه کسان ی کردو رووخاندی و ناسه واری نه هیشت^۵، هه روه ها قه لای یازوری تیکدا له که ناره کانی رهمله دا له ده ورویه ری فه له ستین و شاروچکه ی "بیت جبرین" یشی له گه لدا رووخاند پیش نه وه ی له گه ل ریتشارددا سولج بکات^۶.

ح- مسوگه رکردنی هاتوچو ی ریگه ی نیوان میسرو شام: هه روه ها یه کیک له پلانه ستراتیژییه کانی سه لآحه دین بریتی بوو له مسوگه رکردنی هاتوچو له سه ر ریگای نیوان میسرو شام که دوری نیوانیان نزیکه ی سی رۆژ بوو^۷، هه روه ها سه لآحه دین قه لاو خانوبه ره ی بنیاتنا و پاسه وانی به دريژای ریگای نیوان میسرو شام دانا و توانی ناسایش و هیمنی بگپړپته وه بو سینا، سه لآحه دین و سه رکرده کانی شی وارا هاتبوون که ریگه ی نیوان میسرو شام بگرنه به ر له هاتوچو یاندا^۸.

ط- پته وکردنی شارو سه نگره رکان: هه روه ها گرنگی ده دات به توکمه کردنی هه ردوو شاری میسرو قاهره و سه نگره رکانی نه و ولاته و ده روزه کانی که گرنگترینیان له سه رده می

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۱۳.

^۲ وفيات الأعيان (۱۷۰/۷).

^۳ الفتح القيسي، ل: ۲۴۷، الجيش الأيوبي، ل: ۲۲۱.

^۴ الجيش الأيوبي، ل: ۲۲۱. الجيش الأيوبي، ل: ۲۲۱.

^۵ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۱۴.

^۶ الجيش الأيوبي، ل: ۲۲۲.

^۷ كتاب الروضتين، له: الجيش الأيوبي، ل: ۲۲۱.

^۸ الجيش الأيوبي، ل: ۲۱۴.

سه لآحه دیندا بریتی بوو له: نه سکه نده ریه و دمیاطو ره شیدو عیذابو تیس، هه روه ها سه لآحه دینیش له راده ی نه و مه ترسیه گه یشت که رووبه پوی میسر ده بیته وه له باکوره وه له لایه ن خاچه رسته کانه وه. نه و روودا وه که له دمیاطدا رویدا کاتی عه موری له وشکانی و ده ریا وه که مارویدا له سالی ۱۱۶۹/۵۶۵ زدا وایکرد سه لآحه دین که گرنگیه کی زور بدات به نه م به ریه ی جه نگو زور سور بوو له سر توکمه کردنی، هه روه ها گرنگیشی ددها به توکمه کردنی که ناره کانی ده ریای سور، گرنگترین نه و قایم کاریانه ش که له ناو میسر دا پئی هه ستا له شاری قاهره دا بوو، نه وه بوو دهستی کرد به بنیاتنانی شورای قاهره، چونکه زوربه ی رووخابوو و وه که ریگه یه کی ته ختی لیته اتبوو که که سی نه ده گتیرایه وه، نه مه و فه راموشی خزمه تگوزاری کرد به والی تیایدا^۱.

۳- **وه رزی جه ننگ:** ناماده کارییه کان بۆ جه ننگ به کوتایی هاتنی وه رزی زستان و به رزبونه وه ی پله ی گه رماو هاتنی به هار دهستی پئی ده کرد، نه و جه ننگانه ش که له زستاندا روویده دا ته نها چه ند پیکدادانیکی که م و سنوردار بوو و دانانی بۆ سه و ناردنی تیمی هه والگری بوو بۆ زانیی بارودوخی دوزمن، نه گه ره سهیری کاتی شه پره کانش بکهین ده بینین که ده که وه هه شت تا نو مانگی پاش سه رماو به هاتنی زستان کوتای پئی ده هات^۲، نه گه ره چاودی ری جموجولی روزانه ی سه لآحه دین بکهین که عیمادی کاتبو نیین شه ددادو میژوونوسه هاوچه رخ و داهاتووه کان یاداشتیان کردووه، ده بینین کوشتارو گه شتی سوپای ده وریه ره بۆ به ریه ی جه ننگ له وه رزی زستاندا راده وه ستا، به لام هه ره که نه م وه رزه ساردو خلیسکه کوتایی ده هات به تایبته له ولاتی شامدا چالاکي ده گه رپایه وه بۆ سوپا و سه ره له نوی خویان ناماده ده کرد بۆ رووبه پروو بونه وه ده گه شتنه گوپه پانی جه ننگ^۳ دوا ی نه وه ی که وه رزی جه نگی ش کوتای ده هات سه ر یازه کان ده گه رپانه وه بۆ ولاته کانیا ن عیماد ده لیت: دوا ی نه وه ی که پایز پشته هه لکردو زستانی سه خت هی رشی هینا و سه رچیاکان به به فر سپی بوون قوپو چلپا و پهیدا بوو نه میره کان داوایان کرد له سه لآحه دین که مؤله تیان بدات بۆ گه رپانه وه بۆ ولاته کانیا ن بۆ پشودان و هه وان وه پاشان فه رمانپه وای شه نگارو دواتریش فه رمانپه وای جه زیره ی نیین عومه رو دوا ی نه ویش کوپی فه رمانپه وای موسل گه رپانه وه بۆ ناوچه کانیا ن^۴ نیین شه داد له م

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۱۶.

^۲ الجیش الأیوبی، ل: ۲۱۸.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۱۹.

^۴ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۲۰، مفرج الکروب (۲/۲۴۶)

بارەپەو لە ژێر ناوێشیانی: گەپانەوێ سەربازەکان لە تیکۆشان: کاتی زستان هێرشى هێنا و دەریا کەوتە شەپۆلەدان دوژمن دلتیا دەبوو لەوێ کە هێرشى بۆ ناکرێت گەمارۆی لەسەر لادەبرێت لەبەر زۆری و چڕی پێی باران سولتانی شى ریی دەدا بە سەربازە موسڵمانەکان کە بگەڕێنەوێ بۆ ولاتەکانیان هەتا کۆ پشووێک بەدەن و خزمەتى ئێسپەکانیان بکەن و هەتاوێ کۆ کاتی کارکردن^١ چەند جارێکیش هاتنى سوپا بۆبەدەمەوێ هاتنى سوپای ناوەندى سەلاحەدین دووبارەبووێوێوێ پاش کۆتای هاتنى وەرزی زستان پاشان دەگەڕایەنەوێ بۆ ولاتەکانیان بەهاتنى ئێم وەرزه^٢. لەناو رۆژەکانى جەنگیشدا سەلاحەدین هیوای بەرۆزى هەینى هەبوو لەبەر پێرۆزى و گەورەیی ئێم رۆژە لای موسڵمانان، ئێمەش مانای ئێوێ نییە کە سەلاحەدین لەرۆژەکانى تردا دەستەبەرى جەنگ و رووبەروو بوونەوێ بوو، چاوەڕێ رۆزى هەینى کردوو، بەلام هەمیشە گەشبین بوو بەدەرەنجامى جەنگە کە ئێگەر لە رۆزى هەینیدا بووایە، ئێوێ بوو لەجەنگى حطیندا سەربازەکانى لەرۆزى هەیندا بەرێدەکرد لەمانگى رەبیعی یەكەمى سالى ٥٨٣ داو بۆ بەرەكەت وەرگرتن لەنزای و تاربیژان لەسەر مینبەر، کە ئێگەرى گیرابوونى زیاترە^٣، هەروەها سوپای سەلاحەدین لەرۆزى هەینیدا چووە عەككاو^٤، ئازادکردنى قەلاکانى کەنارى باکوپی ولاتى شامیش لەهەمان کاتدا بوو، کە کەوتبوونە دەورووبەرى میرنشینی خاچەرستى ئەنطاکیە، هەموو ئەمانە لەرۆزى هەینیدا روویا ئێمەش بەلگە یە لەسەر گیرابوونى نزای و تاربیژە موسڵمانەکان و سولتانی شى دلخۆش دبوو، چونکە خۆشحال بوو بەوێ کە فتوحاتەکانى لەو رۆژەدا بوو کە پاداشت تیایدا چەند قاتە^٥، بەلکو ئێنجومەنى جەنگى سەلاحەدین واپلانى دادەپشت کە جەنگ و رووبەروونەکان بکەوێتە رۆزى هەینىوێ، ئێمەش ئێوێ دەگەییەنێت کە ئێم رۆژە کاریگەرى هەبووێ لەسەر دەرونى جەنگاوێرەکان و قارەمانانە رووبەرووی دوژمن دەبوونەوێ^٦، ئێمەش پێمان وایە سەرکەوتن و شکست پەییوەندى بەرۆزیکى دیاریکراوێوێ نییە و کاریگەرى رۆزى هەینیش لەسەر سوپای

^١ کتاب الروضتين، ل: الجیش الأیوبی، ل: ٢٢٠.

^٢ الجیش الأیوبی، ل: ٢٢١.

^٣ هەمان سەرچاوە، ل: ٢٢١.

^٤ وفيات الأعیان (١٧٥/٧)

^٥ الفتح القیسی، ل: ٢٤٧، الجیش الأیوبی، ل: ٢٢١.

^٦ الجیش الأیوبی، ل: ٢٢١.

سه لآحه دین کاریگه ریه کی ده روونی بوو، سه رکه وتنه کانیش له رۆژه کانی تریشدا روویده داو ته نها له م رۆژه دا قۆرخ نه بوو بوو چهند شکستیکیش له م رۆژه دا به سه ر سوپا که یدا هاتبوو.^۱

۴- **مامه له کردن له گه ل دیله کاند:** سه لآحه دین حه زی له خوین رشتن و تۆله سه ندنه وه له دیله خاچه رسته کان نه بوو هه رچهنده نه وان بۆ داگیرکردنی ولاتی موسلمانان هاتبون، له من باره یه شه وه لئییه وه ده گپنه وه که ریگری له وه کردوو کورپه کانی دیلی خاچه رسته کان بکوژن، هه تاوه کو ئاره زووی خوین رشتن تیا یاندا گه شه نه کات، چونکه رهنکه نه گه نه گه کوشتنی دیلیان بگردایه به نه ریت، له ته مه نیکی که مدا، نه وا له سه ر نه و کاره رادین به بی جیاوازی له نیوان موسلمان و کافردا^۲، به لکو سه لآحه دین الملك الظاهری کوپی له ته مه نی بیست سالی دا ئاگادار کرده وه له مه ترسی خوین رشتن و نه مه شی له دوا وه سیه تیدا بۆ نووسی له نه خووشی سه ره مه رگیدا^۳.

به شیوه یه کی گشتیش ده بینین مامه له یان جیاوازی بووه وه نه دی جار کاری زۆره ملییان پیگراوه و جار جاریش له دیمه شقدا به ندرکاون، یاخود ده خرا نه روو بۆ فرۆشتن یان ده کوژران، رهنکه راستیش بیت نه گه ر بلین: سه لآحه دین جیاوازی نه بووه له سه ر کرده کانی پیش خۆی وه ک نوره دین مه حمود له مامه له کردنیدا هه گه ل دیله کاند، که له شیوازی حوکمرانیدا په یه وه ی لیده کردو نه ویش له هه نه دی بۆ نه دا دیله کانی ده کوشت وه ک له سالی ۱۱۵۲/۵۵۲ز کاتیک دیله کانیا ن بۆ هیناو، فه رمانیدا به دان له گه ردنیا ن، زور جاریش نوره دین مه حمود زیندانی ده کردن، به تاییه ت سه ر کرده گه وره کان وه ک و نه رنا ط "رینۆدی شایتون" ی فه رمانپه وای نه نطاکیه و پاشای کرک که پازده سال زیندانی کرد، پاشان نه میر کمشتکینی که یه کیک بوو له نه میره کانی نوره دین ئازای کرد وه ک تۆله سه ندنه وه یه ک له سه لآحه دین، مه به ستیش له هیشته وه ی دیله کان به زیندویه تی (به تاییه ت نه مه ریکه کان) بریتی بوو له سود وه رگرتن لیلیان له کرداری ئالوگۆر پیگردنیا ندا له گه ل دیله موسلمانانه کاند، چ به ئالوگۆر کردن بیت یان به فیدیه دان، به تاییه ت دیله مه غریبه کان، چونکه غه ریب بوون له شامداو، که سو و ناسراویان نه بووتیایدا، ئیبن جبیر یاسی نه وه ده کات که فه زلی خوای گه وره بۆ دیله سه غریبه کان له شامدا له وه دابوو که ده سه ته لاتدارو ده وله مه نده کان بریک پاره یان تاییه ت ده کرد بۆ ئازادکردنی دیله کانی مه غریب^۴، سه لآحه دینیش سووربوو له سه ر شوین پیه خه لگرتنی نوره دین، ته نانه ت هه ستا به ئازادکردنی دیله هه ژاره کانی خاچه رستان به بی یه رامبه ر، وه ک

^۱ الجيش الأیوبی، ل: ۲۲۲.

^۲ کتاب الروضتین، له: الجيش الأیوبی، ل: ۲۲۴.

^۳ النوادر، ل: ۲۳۸، الجيش الأیوبی، ل: ۲۲۴.

^۴ رحلة ابن جبیر، ل: ۲۳۸، الجيش الأیوبی، ل: ۲۲۵.

له ئازادکردنی بهیتولمه قەدیسدا روویدا، ئەمە سەرباری هەستانی بە ئازادکردنی دیلە موسڵمانەکان، دیارە ئەمەشی لە سەر پێویست بوو وەک بەرپرس لە ژێانی سەربازەکان، هەروەها بە ئازادکردنی دیلەکان هێزێکی نوێی بەندکرایی ئازادو زیاده کرد، ئەمەش کاریکی خێ رو چاکەیه، هەندێ لە ئەمیرەکانیشی بە هەمان شێوە دەجولاندهوه لە مظفر الدین کوکە بەری فەرمانپەرەیی هەولێرەوه دەگێرێنەوه کە نەوێ سەلاحەدین بوو، کە سالانە دووجار تێردراوی بە پارە ی زۆرەوه دەنارد بۆ ناوچەی کە ناری ولاتی شام بۆ ئازادکردنی دیلی موسڵمانەکان لە دەستی خاچەریستانەکان^۱. تەنانەت کچەزای ئێین جوزی دەلێت: پارەو سامانی میرنشینەکی هەموو لەخێرو چاکەدا سەرف دەکرد، ئەم مێژوو نووسەش ژمارە ی دیلە موسڵمانەکان ئەوانە ی کە ئەم ئەمیرە ئازادیکردن بە نزیکە ی شەست هەزادیل دەخەملاند. بە ژن و پیاو وە^۲. لە ورووداوەنەش کە باش جولانەوه و مامەلە کردنی لە گەل دیلەکاندا دەیسەامێن، ئەوێ کە لە سالێ ۵۸۷هـ / ۱۱۹۱ز روویدا کاتی چلو پێنج کەسی گاوریان لە بەیروتهوه هێنایە لاو لە نێوانیاندا پیاویکی پیرو بە سالآچوو هەبوو، کە ددانی لە دەم نە مابوو، کاتی هێنایانە لا ی سەلاحەدین داوای کرد لە وەرگێرێکە کە پرسپاری لێبکات دەرپارە ی ئەو هۆکارانە ی کە وایلیکردوو بەرەو رۆژەلات بێت لەو تەمەنە داو چەند پرسپاریکی تریشی لێکرد، خاچەریستانە پیرە کەش وەلامی پرسپارەکانی سولتانان دایەوه سولتانیش بە زەیی پیایدا هاتەوه و پارە ی پێداو پاش ئازادکردنی بە سواری و لاخیکەوه ناردیەوه بۆ سەربازگە ی دوزمن^۳. لە هەمان کاتیشدا سەلاحەدین بە توندی تۆلە ی لە هەندێ دیل دەکردهوه، چونکە تاوانی زۆرو خراپیان ئەنجامدا بوو کە شیاوی لێخۆشبوون نەبوو، بە لکوو سوکایە تیشی پێدەکردن پێش کوشتنیان^۴، ئەمەش لە شوینی خۆیدا باسی دەکەین بە پشتیوانی پەرەردگار، بە لام سەلاحەدین بە گشتی پێی باش بوو دیل بە زیندوویە تی بهێلرێتەوه هەتاوێ کو بۆ کارکردن سودی لێوەریگرت، ئەوێ بوو کاتی دەستی دایە دروستکردنی شورای قاهیرە (قەلای سەلاحەدین) ئەو دیلانە ی بە کاردەهێنا بۆ کارە قورسەکان وەک هێنانی بەردو هەلکۆلینی تاشە بەردی گەورە و لێدانی خەندەقی دەوروپەری شورا، ئەم چال و خەندە قەش بە پاچا هەلده کە نزاو لە بەرد پیکهاتبوو و زۆر سەر سوپهێنەر بوو، بۆیه کەس بە کەلکی ئەو کارە نە دەهات جگە لە دیلە رۆمیه کان وەک ئێین جییر دەلێت^۵: هەروەها

^۱ الجيش الأيوبي، ل: ۲۲۶.

^۲ هەمان سەرچاوه، ل: ۲۲۶.

^۳ هەمان سەرچاوه، ل: ۲۲۷.

^۴ هەمان سەرچاوه، ل: ۲۲۷.

^۵ هەمان سەرچاوه، ل: ۲۲۷.

میژونوسیکى دواترى میسر ده لیت: قهراقوش له بنیاتنانى ئه و قه لاو شورایه دا په نجا هه زار دىلى خاچپه رستى به کارهینا^۱.

۵- **رێکه وتنه نامه کانی نیوان سه لاهه دین و خاچپه رستان:** یه که م رێکه وتنى نیوان سه لاهه دین و خاچپه رسته کان له سه ره تاي سالی ۵۷۱/ هاوینی ۱۱۷۵ز دا بوو، واته له سه ره تاي جیگیربوونی سه لاهه دین له ولای شامدا، گومانیش له وه دا نییه که فشاری بارودۆخی سیاسى و نابووری و سه ربازی و هند پالی پتوه نا بۆ مۆرکردنى ئاگر به ست له گه ل خاچپه رسته کاند، نه مه و پرای پتویستی به کاتی زیاتر بۆ یه کلاکردنه وه ی ململانیی له گه ل کۆمه له ئیسلامیه رکا به ره کانییدا، بۆ رێگرتن له وه ی که په یوه ندى به خاچپه رسته کانه وه بکه ن له سه ر حسابی سه لاهه دین به تایبته ته تا به که کانی موسل و حه له ب^۲، تیکرپای ئه م هۆکارانه پالیان به سولتانه وه نا بۆ راگرتنى جهنگ و ئاگر به ست مۆرکردن، کاتی ئاگر به ست که ش چوو به واری جیبه جیکردنه وه، سولتان داوای کرد له سه ربازه میسریه کان که بگه پینه وه بۆ میسر، له بهر پتویست نه مانى پتیان و خرابی بارى ئابووری له شامدا (وهك وتمان) نه مه جگه پتویستی میسر به سه ربازه کانی میسر بۆ رۆشتنه وه بۆ میسر^۳. له راستیشدا سه لاهه دین ئه م ئاگر به ست و رێکه وتنه کانی تری مۆرده کرد و چاوه پتی هه لوه شانده وه ی لى ده کردن و نه و نه گه ره ی له بهر چاوبوو، هه ربۆیه مه رچ و خالی وای داده نا که دوژمنی بیه ستایه ته وه و رێگری نه و کاره ی لى بکر دایه، وهك روى دا، هه روهك هه رگیز چهكى فپى نه ده دا و له دوژمن دلنیانه ده بوو به لكو هه میشه سوپاکه ی له حاله تی ئاماده باشیدا بوو، به رده وام چاودیری ده کردن له ترسی نه وه ی که نا پاکی بنویتن، هه روه ها سه لاهه دین راویژی به نه نجومه نی جهنگ ده کرد کاتی بیویستایه له گه ل دوژمن دا له سه ر راگرتنى شه پ پى بکه ویت^۴.

ده یه م: چه که کانی سوپای نه ییوبی:

به رده وامبوونی حاله تی جهنگ له گه ل داگیرکه راندا که ناوچه که پیایدا تى ده په پى، به تایبته له ولاتی شام دا، بوه هۆی په یدابوونی پیشه سازى سه ربازی چالاک به تایبته که ئه م ناوچه یه ده و له مه ندبوو به ماده خامه سه ره تاییه کانی ئه م بهاره، نه مه له گه ل بونی کۆمه لێک پیشه سازکارى لیها تو و کارامه، چونکه ولاتی شام به بونی ته خته تیایدا ناسراوه به هۆی دارستانه چرو

^۱ الخطل التوفيقية، على مبارك، ل: ۷۰.

^۲ كتاب الروضتين، له: الجيش الايوبى، ل: ۲۳۸.

^۳ سنالبرق (۱/ ۱۹۵)، الجيش الايوبى، ل: ۲۳۹.

^۴ الجيش الايوبى، ل: ۲۳۹.

پېړه کانيه وه، به تاييبت دره ختی سنه و به رو سندیان و ه رمی و دار به پووزان و هتد، به لام ثم ناوچه په به وه ناسرابوو که ناسنی که می تیدایه، به پرپر سه کانیش بۆ پرکردنه وهی ثم که م و کورتیه ههستان به ها ورده کردنی ناسن له ئیثالیاو ولاتی تره وه، که ته نها له موسل و هه ندی ناوچه ی شام دا هه بوو، واش پیډه چی که ناسن به به رده وامی له سه رده می جه نکه کانی خاچه رستیدا دهر هینراییت، چ له لایه ن موسلمانانه وه یاخود له لایه ن نه و خاچه رستانه وه که ثم ناوچه یان داگیر کردبوو، ثم سه رباری ده وله مه ندی ناوچه ی موسل به ناسن و قیرو نه وتی سپی پیویست بۆ ناگر وه شینه کان، موسلش ماوه ناماوه به ره می زه وی و دهستی پیشه سازکاره کانی ده به خشی به سه لاهه دین و چه ند باریک نه وتی سپی و قه لغان و رم و له هر جوریک باشتیرین و توکمه ترین بابه تیان بۆ ده نارد، سه باره ت به میسریشه وه ده وله مه ندیو به چه ندین جور ته خته که به کار ده هات بۆ دروستکردنی که شتی^۲، جوره کانی چه کیش ته مانه بوون:

۱- **چه کی تاکه که سی:** ۱- شمشیر. ب- خنجر. ج- رم. د- ته ورداس. ه- ستون. و- که وان. ز- به رده هاویژ.

۲- **چه که قور سه کان:** ۱- نه وت و ناگرها ویژ ه کان. ب- نامیر ه کومه لیه کان وه کو مه نه نیک و زریبوش و باشکوکانی.

۳- **چه که کانی جه سه:** نه و که لوپه لانه بوون که جه سه تیان ده پاراست وه ک پۆشاکي پاریزه ر له ناگرو به رگو که ل و په لی ته سپ^۳ و سیگوشه کان، که نامیریکي بچوک بوو له ناسن یان ته خته دروست ده کران و گۆشه یان هه بوو له شیوه ی درکدا وه ک سیگوشه یه کی گۆشه تیژ^۴ و ابوو.

یازده یه م: هیزی ده ریایی نه یوییه کان:

ستراتیژی ته سه لاهه دین دواي گواسته نه وهی له شامه وه بۆ میسر گۆپا کاتی بینی میسر چه ند خالیکی لاوازی تیدایه، نه وه بوو دهستی دایه توکمه کردنی شارو قه لاکانی و ریکخستنی سوپاکه ی بۆ به رپه رچدانه وهی هر هیرشیکي چاوه پروانکراو، هه روه ها سه لاهه دین بایه خی ده دا به بنیاتنانی هیزی ده ریایی، چونکه ده یزانی به هیزی فره نه که کان له ده ریادایه و خالی لاوازیشیان له وشکانیدایه،

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۶۴.

^۲ الفتح القسی، ل: ۳۵۰.

^۳ الجیش الاویبی، ل: ۲۶۴.

^۴ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۶۶-۲۹۰.

^۵ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۲۳.

^۶ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۲۴.

بۆيە پېئويست بوو ھېزىكى دەرياي بنيا تېنرېت بۆ ريگري لە کاروانە دەريايەکانى فەرەنجەکان
 کە ھاوکاردو پىشتىوانى مېرنىشىنە خاچپەرستەکان بوو لەکەنارى شامداو، کۆمەکیان دەکردن
 بە ئازوقە و چەك و پېدانی سەرباز ھەركاتى لەوشکانىيەو ھەشاريان بۆ بھيترايە لێرەشەو پېئويستە
 ئاگامان لەدوو مەسەلە بېت کەسە لاھەدين ئەنجامیدا، جگە لە بنیاتنانى کەشتىگەلى سەربازى و
 تۆکمەکردنى شوراو قەلاکان، کە ئەوانىش: يەكەمیان: ترسناكى پەيوەندى ھېلەکانى بازىرگانی و
 ھاتوچۆ لە نىوان ھەردوو دەرياي ناوہ پاست و سورد، دووہ ميشيان: جياوازی بەرژوہ وەندى بازىرگانی
 شارە ئەوروپىيەکانى کەنار دەرياي سېى ناوہ پاست لەخولياو ئارەزووى ئەميرەکانى مېرنىشىنە
 لاتىنيەکانى ناوہ پاست و رۆژھەلات و رۆژئاواى ئەوروپا، بۆيە پەلەى کرد لەمۆرکردنى چەند
 گرېبەستىكى بازىرگانی لەگەلئاندا بەرامبەر بەنەھىشتنى پەيوەنديان لەگەل کەنارى شام و
 فەلەستىندا بەرەو دەرياي سوورو ئەگەرى ھەپرەشە کردن لەکاروانە بازىرگانیەکان لەپىشتەو
 ھەتاوہ کو پاراستنى کاروانى حاجيانى موسلمان بۆ حىجاز مسۆگەر بکات، بۆيە فەرمانى دا
 بەناردنى سوپاکەى بۆ يەمەن بۆ مسۆگەرکردن و پاراستنى ھېلەکانى بازىرگانی دەرياي و پېگرتن
 لەکارى چەتەگەرى و دەست درېژى کردنە سەر کاروانى حاجيان^۱.

۱- چالاكى ھېزى دەرياي ئەيووبى: لىكۆلەر دەتوانىت تېبينى سى قوناغ بکات کە دەريوانى
 ئەيووبى پايادا تېپە پېوہ:

ا- قوناغى بەرايى: دەتوانىن ناوى قوناغى ئامادەكارى و دانانى بناغە بۆ بنیاتنانى کەشتىگەلى
 ئەيووبى لەميسردا لەم قوناغە بېين، بۆ ئەم مەبەستەش سەلاھەدين کۆمەلێک چاکسازی
 ئەنجامدا، ئەوہ بوو کەشتىگەلى سەر لەنوێ رېکخستەوہ و ديوانىكى تايبەتى بۆ دانا
 بەسەرپەرشتى براکەى و دەسەلاتى بردنى ھەموو پېداويستەك و چەكدارکردنى ھەموو ئەو
 پياوانەى کە پېئويستىيەتى پېپەخشى، بەم شىوہە ئەم دەولەتە نوێيە کەشتىگەلىكى
 پېکەوہنا کەتوانى بەکۆمەكى ھېزە وشکانىيەکان بەرگرى لە سەنگەرەکانى ميسر بکات
 لەسالى ۶۵هـ / ۱۱۶۷ز د- ۱۱۶۹زدا، ھەروہا ئەم کەشتىگەلە لەبەر دەوام لەگەشەکردندا
 بوو، ھەر کەسالى ۵۷۰هـ / ۱۱۷۹ز يىش ھات ژمارەيان بەرزبوويەوہ و گەشتە نزىکەى شەست
 کەشتى جەنگ و بېست بەلەمى راو، ئەوہ بوو کەشتى جەنگىيەکان بەرەو کەنارەکانى ولاتى

^۱ صلاح الدين الأيوبي وليد نويهض، ل: ۹۴، ۹۵.

رۆم و بیریکه وتن ته نگیان به که ناره کانی ولاتی فره نجه کان هه لچنی و هه زار که سیان لیبه دیل کرتن و کۆمه لیکیشیان له سه رانیان کوشت^۱.

ب- قۆناغی به هیزی که شتیگه لی نه یوبی له میسردا: ئەم قۆناغەش لە ساڵی ٥٧٥/ک/ ١١٨٠ ز دەست پێدەکات و لە ساڵی ٥٧٩/ک/ ١١٨٣ ز کۆتایی دێت واته نزیکەی چوار ساڵی خایاندووه، له م ماوه یه شدا که شتیگه لی نه یوبی توانی هه سستیت به کۆمه لیک هیرش دژ به که شتیگه لی ده ریایی خاچه رسته کان و به رپه رچدانه وه ی کاره دوژمنکاریه کانی دوژمن دوا ی به هیزیبون و زیادبوونی که ره سته ی ئەم که شتیگه له و چرکردنه وه ی هیمه ت و هه وه جیهادییه کان تیایدا^۲، یه که م کرده ی سه ربازیش که که شتیگه لی نه یوبی پێی هه ستا بریتی بوو له پێکدادانی له گه ل دوژمندا له جه نگیکی ده ریایدا له ساڵی ٥٧٥/ک/ ١١٨٠ ز دا و سه رکه وتن به سه ریدا و توانی ده ست به سه ر که شتیگه دابگریت که هه زار که سی تیدا بوو، هاوکات له گه ل ئەم سه رکه وتنه ده ریاییه شدا سوپای نه یوبی له وشکانیدا سه رکه وتنیککی له جه نگی بیت الأحزاندا تۆمارکردو به م شیوه سه رکه وتن بانی به سه ر سوپادا کیشاو ده ریا و وشکانی پێکه وه گرته وه^۳، سه لآحه دینیش به رده وام بوو له سه ر سه رکه وتنه کانی و خاچه رسته کان نه یانده توانی رووبه پووی ببه نه وه و ته نها به سه رکه وتن و تیکدانی بیت الأحزان و په لاماردانی صورو صیدا و به یروت وازینه هیئا به لکو فره مانیدا به که شتیگه ل که دووباره له سه نگره کانی میسر ده رچنو هیرش بکه نه سه ر که ککا (قوسه تنینه ی شام) به پێی قسه ی القاضی الفاضل و لیژه شدا توانییان ده ست به سه ر چه ندین که شتیجا بگرن و هه موویان تیکشکامد، ئەم سه رکه وتنانه ش له میژووی ئیسلامدا هاوشیوه ی نه بووه چ له حاله تی به هیزی ئیسلامدا یان له حاله تی لاوازی کوفردا^۴.

دیاره سه رکه وتنی گه وره و خاوه ن ده نگدانه وه بریتی بوو له و سه رکه وتنه ی که که شتیگه لی سه لآحه دین له ده ریای سورد تۆماریکرد، ئەوه بوو له شه عبانی ساڵی ٥٧٨/ک/ ١١٨٢ ز ئەمیری ناسراوی خاچه رسته (ئه رناط رینودی شایتون) سه رقالبوونی سه لآحه دینی به گه مارۆدانی موسله وه قۆسته وه و پرۆژه یه کی گه وره و ترسناکی دانا که مه به سته لی به ده ست هیئانی چه ند ئامانجیک بوو، له واته:

^۱ الجيش الايوبی، ل: ٣٥٢.

^۲ کتاب الروضتين، له: الجيش الأيوبي، ل: ٣٥٣.

^۳ همان سه رچاوه، ل: ٣٥٣.

^۴ الجيش الأيوبي، ل: ٣٥٤.

● **دهستگرتن به سەر دهريای سورا:** دواى دهست به سه راگرتنى ئه يله له كه نداوى عه قه به و عيذاب^۱ له كه نارى باشوورى ميسردا كه به سەر ئه و دهريايه دا ده پوانيت، ههروهها داگيركردنى جدده و رابغ له كه نارى دورگه ي عه ره بى و دواتريش داگيركردنى عه دن، به م شتويه يش ئاوى ئه م دهريايه ده كه و يته ژيژ ره حمه تى خاچه رستان و دهست ده گرن به سەر ئه و ريگايه يدا كه ده روزه ي بازرگانييه، پاشان ده گنه ئه ئاوه كانى زهريای هيندى.

● **هه و ئدانى بچراندنى په يوه ندى له نيوان هه ردوو هه رمى پيرۆزدا:** دوو دلّ كه ي جيهانى ئيسلامى و ناوچه و به شه كانى ترى ئه م جيهانه چ له رووى په يوه ندى دهريايه وه بيت يان وشكانييه وه، ئه م هه و له ش مه به ست پيى بزواندى هه ستى سه رجه م موسلمانان و بلاو كردنه وه ي شه پۆلكى ترسو و تواندن بوو له نيوانياندا، ته نانه ت خاچه رسته كان سوربوون له سەر چوونه ناو مه دينه ي پيرۆزى پيغه مبه ر ده ره يتانى روفاتى پيغه مبه ر (ﷺ) له گۆر كه يدا^۲.

● **قايلكردنى ميرنيشينى حه به شه ي گاو ر بۆيه شداريكردن له جه نجه خاچه رسته كاندا:** ئه وه بوو ئه رناط خۆى ئاماده كرد بۆ جيبه جيكردن پيرۆزه كه ي له هه موو لايه كه وه، فه رمانيدا به برينى دارو باخى ئه و ناوچانه ي كه له ژيژ ده سته لاتيدان و برينى دار خورماى ناوچه ي عه ريش، به ته خته ي ئه م دره ختانه ش چوارچيوه ي كه شتى دروستكردو له ئاوه كانى دهريای مردوو (بحر الميت) دا تا قيكردوه^۳، ههروهها خاچه رسته كانى عه سقه لانى راسپارد بۆ دروستكردنى كه شتى تر، هه تاوه كو كه شتيگه ليكى پيكه يتنا كه له پينچ كه شتى جه نجه ي گه و ره و ژماره يه كى ژۆر كه شتى مامناوه ندو بچوك كه پياوه كانى هه ستان به گواسته نه وه ي پارچه كانى به جيا بۆكه نارى كه نداوى عه قه به له سەر پشتى خوشترى به كړيگيراو كه مولكى بيا بان شينه كانى ناوچه كه بوو دواى هه لّخه له تاندينان به پاره^۴.

پاشان ئه رناط سوپايه كى وشكانى هيتا و به ره و ته بوك به ريخستن بۆ ريگرتن له گه شتنى هه ر كۆمه كيه كى سه ربازى كه فه رمان په وای ئه يله له ميسرو شامى داوا بكات، ههروهها ئه رناط ريگه ي دهريای گرته به رو به ره و ئه يله كه و ته ريى كه دواى به رگريه كى كه م ده ستى به سه راگرت، به لاهه يزه كانى نه يانتوانى دوورگه ي قه لعه يان فرعون داگيربكه نو له به ره وه ي خه لّكه كه ي

^۱ عيذاب: شارۆچكه و سه ر بازگه يه كى ميسره له سەر دهريای سور (قه لزهم)، شويتنى وه ستانى كه شتیه.

^۲ ئين جبير، ل: ۲۴، الجيش الأيوبي، ل: ۳۵۷.

^۳ الجيش الأيوبي، ل: ۳۵۷.

^۴ الجيش الأيوبي، ل: ۳۵۷، رحلة ابن جبير / ل: ۲۴.

نه يانه يشت ده ستیان بگاته ئاوو (روبه ری ته نگاوی و ناخوشییه کی ژوربونه وه)^۱ وه ابن الاثیر ده لیت، له هه مان کاتدا که شتییه کانی تر که وتنه پئی بۆ هیزشکردنه سه ر که ناری ئه فریقیا و په لاماری هه ر شوین و شتیکیان ده دا که پیایدا تیپه پینایه هه تاوه کو که شتنه عیژاب و توانیان ده ست بگرن به سه ر چه ند که شتییه کی بازرگانیدا که پپ بوو له که لویه لو له یه مه ن و شویتنه کانی تر وه هاتبوو وه ک هیندو عه ده ن، له راستیشدا موسلماننه کان ترسان کاتیک بینیان که شتی خاچه رسته کان له ده ریای سورا دین و ده چن، چونکه هه رگیز هه ره نجه کانیان له م ده ریایه دا نه بینیه، نه وه ک بازرگان و نه وه ک جه نگاوه ر^۲. هه روه ها خاچه رسته کان روودای ناخوشیان به سه ر خه لگدا هیئا و نزیکه ی شازده که شتیای موسلماننه کانیان سوتاندو ده ستیشیان به سه ر که شتییه که دا گرت که کومه لی حاجی موسلمانیه هه لگرتبوو، ریژه یه کی ژوریش خواره مه نیان سوتاند که بۆ ئازوقه ی مه ککه و مه دینه دانرابوو، ئه مه و پرای ئه و کوشتن و به دیل گرتن و لیدانی که له وشکانی و ده ریادا ئه نجامیاند^۳، له عیژابیشه وه خاچه رسته کان به ره و که ناری رۆژه لاتی ده ریای سور (حیجان) رویشتن و ناگریان به ردایه ئه و که شتیانه که له (حوراء و ینبع) دا وه ستابوون که دوو به نده ری شاری مه دینه ی پیروژ بوون، پاشان به ره و باشور پيشره ویان کرد هه تاوه کو که شتنه (رابغ) که یه کیکه له به نده ره کانی مه ککه و که شتییه کیان نو قم کرد که حاجییه کان پیشوازیان لیده کردو به رو جدده ده رۆشت^۴. ئه م هه والانه له نامه یه کدا به سه لآحه دین گه شت که پارێزه ری قه لای ئه یله بۆ سه لآحه دینی نارد بوو کاتی که له موسلدا بوو، سولتانیش نامه یه کی نارد بۆ الملك العادلی برا و جیگری له میسرداو، هانیدا بۆ گرتنه به ری ریوشوینی پتویست بۆ وه لامدانه وه ی ده ستریزیکاران به شیوه یه کی خیرا، وادیاره الملك العادلی پیش گه شتنی ئه و نامه یه ش خوی بۆ ئه م کاره ئاماده کردبوو^۵، بۆیه فه رمانیدا به فه رمانده ی که شتیگه ل حسام الدین لؤلؤ بۆ خو ئاماده کردن بۆ کرده یه کی سه ربازی و که شتیگه لیکی تۆنه نکرده وه له شاری میسرو ئه سکه نده رییه دا پاشان پارچه پارچه ی کردو به سه ر پشتی چه ند و شتریکه وه و گواستیه وه بۆ که ناری که نداوی سويسو به شه کانی که شتییه که به هاوپییه تی چه ند جه نگاوه ریکی مه غریبی، که هه ستا به به ستنی به شه کان، هه روه ها حسام الدین لؤلؤ هه ستان به دابه شکردنی که شتی که شتیگه له که به دوو به شه وه، کومه لی یه که م

^۱ الخطط (۸۶/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۳۵۸.

^۲ تاریخ ابن خلدون (۶۵۵/۵)، الجیش الأیوبی، ل: ۳۵۸.

^۳ مفرج الکروب (۱۲۷/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۳۵۸.

^۴ الجیش الأیوبی، ل: ۳۵۸.

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۳۵۹.

بهره‌وقه‌لای ئه‌یله به‌ریکه‌وت و ده‌ستی گرت به‌سه‌رجه‌م که‌شتیه‌کانی دوژمنداو هه‌ستا به‌کوشتنی زۆریه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌تیایدا بوون، به‌لام کۆمه‌لێکی زۆریان توانیان ده‌ربازبین و له‌دۆل و گردۆلکه‌کانی ناوچه‌که‌دا خۆیان بشارنه‌وه، حسام الدین یش پیاوه‌کانی بۆ ناردن و پاش دۆزینه‌وه‌یان وه‌ک هه‌لۆ دایان به‌سه‌ریاندا^۱، کۆمه‌لی دووه‌میش به‌ره‌و عیذاب به‌ریخست، به‌لام که‌سیان تیادا نه‌بینی بۆیه هه‌ستان به‌پشکنینی ناوچه‌که‌و بینیان له‌که‌ناری حوراءا وه‌ستان، ئه‌وه‌بوو له‌که‌شتیه‌کانیان دابه‌زین ده‌ستیان کرد به‌کوشتارو راوه‌دونانی هه‌لاتووه‌کانیان و توانیان ده‌ستگیریان بکه‌ن و، ژماره‌ی دیله‌کانیان گه‌شته (۱۷۰) که‌س و توانیان دیله‌ موسلمانه‌کان ئازاد بکه‌ن، پاشان ده‌ستیانگرت به‌سه‌ر که‌شتیه‌کانیاندا به‌که‌لوپه‌له‌کانیان وه^۲، دواتر حسام الدین به‌که‌شتیه‌که‌له سه‌رکه‌وتووه‌که‌یه‌وه گه‌راپه‌وه بۆ میسر به‌دیله‌کانیه‌وه که‌زنجیرکراوه‌ پێیان، گه‌رانه‌وه‌شیان بۆ ئه‌سکه‌نده‌ریه‌ له‌ ۱۱ ذی الحجه ۵۷۸ه‌/ ۱۸۲۳زدا رۆژێکی مه‌زن بوو که‌ئێه‌ن جبیری گه‌رۆک تیایدا گه‌شته‌ ئه‌و شاره‌و تیایدا کۆمه‌لی خه‌لکی زۆری بینی که‌هاتبوون بۆبینینی دیله‌ رۆمیه‌کان به‌سوار حوشره‌وه‌ هات بوون و ته‌پل و زوپایان لێده‌دا^۳.

هه‌روه‌ها الملك العادل فه‌رمانیدا به‌دان له‌گه‌ردنیان هه‌تاوه‌که‌سی تر دووباره‌ رێگای ئه‌و ده‌ریایه‌ نه‌زانیت و رووی تێنه‌کات^۴، ئه‌وه‌بوو سوڤی و زاناو خه‌لکانی پیاو چاک هه‌ستان به‌کوشتنیان^۵ هه‌روه‌ک له‌نامه‌که‌ی قاضی الفاضلدا بۆ دیوانی خه‌لیفه‌ له‌به‌غداد هاتووه‌: کوشتنی ئه‌و بی‌باوه‌رانه‌ پاشگه‌زبوونه‌وه‌ی لێنه‌بوو، هێشتنه‌وه‌شیان له‌شه‌رعدا بواری پێدراو نه‌بوو، هه‌روه‌ک هێشتنه‌وه‌ی هیچ یه‌کێکی‌شیان به‌رژه‌وه‌ندی تێدا نه‌بوو... بۆیه‌ ده‌بوایه‌ بیکوژرێن هه‌تاوه‌که‌ هاوشیوه‌کانیان په‌ندوه‌ریگرن، ئه‌م مه‌راسیمه‌ش هێنده‌ مه‌زن بوو هاوشیوه‌ی نه‌بوو^۶. واریکه‌وت ئه‌و وه‌رزه‌ وه‌رزی حه‌ج بوو موسلمانه‌کان هه‌ندێ دیلیان له‌گه‌ل خۆیاندا برد بۆ مینا بۆ کوشتنیان^۷، سه‌رکه‌وتنی که‌شتیه‌کی سه‌لاحه‌دینیش له‌به‌ر په‌چدانه‌وه‌ی هێرشێ خاچه‌رستیدا ئه‌زمونیکی تال بوو بۆ هێرشه‌به‌ران و رۆلی به‌رچاوی هه‌بوو له‌به‌هێزکردنی ناویانگی سه‌لاحه‌دین و

^۱ الجیش الأیوبی، ل: ۳۵۹.

^۲ الجیش الأیوبی، ل: ۳۵۸.

^۳ کتاب الروضتین، له: الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۰.

^۴ الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۰.

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۰.

^۶ الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۰.

^۷ الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۰.

چته وکردنی پټگه ی له نټوان موسلماناندا، هه روه ها ناوبانگی حسام الدین لؤلوی فرماندهی که شتیگه لی به هیژکرد،^۱ هه رچی ریڅخه ری هه لمه تی خاچپه رسته کانیشه واته نه میر نه رنات نه وه توانی له دیلی هه لټیت و بگه پټه وه بۆشورای کرک وه ک گورگ زمانی به برینه کانیدا ده هیئا^۲، هه تاوه کو درټزه ی بدات به پلان و پروژه دوژمنکاریه کانی دژ به موسلمانان، به لام سه لآحه دین رایگه یاند که له وه وه لای خۆش نابیت که بۆ له که دارکردنی شکوو پیروزی هه ردوو حه ره می پیروژداویه تی، و خۆی ته رخانکردو بۆتۆله سه ندنه وه لی^۳، هه ر بۆیه نه م سه رکرده خاچپه رسته و هاوشیوه کانی نه یانتوانی نه و نه زمونه دووباره بگه نه وه له ده ریای سورد که وه ک ده ریایه کی ئیسلامی مایه وه، دوا چالاکیش که هیژی ده ریایوانی سه لآحه دین پټی هه ستا له م ماوه یه دا بریتیوو له ده رچوونی له سه ره تای سالی ۵۷۹هـ / ۱۱۸۳زدا بۆ قولاییه کانی ده ریای ناوه پاست بۆ گه پان به دوا ی که شتییه کانی خاچپه رسته کاند او توانیان که شتییه ک بدۆزنه وه که (۳۷۵) چه کداری به چه که کانیه وه تیاوو^۴، پاره و چه کی هه لگرتبوو به ره و که ناری داگیرکرای شام به رټکه وتبوو، موسلمانان کانیش رووبه پویان بونه وه و هه ردوولا خۆپاگریان نواند، پاشان موسلمانان کان سه رکه وترو سه رجه م نه دمانانی ناو که شتییه که یان ده سنگیرکرد به خۆیان و ده سته که وته کانه وه گه پانه وه بۆ میسر^۵.

۱- قوئاغی پاش حطین هه تاوه کو سولخی ره مله ۵۸۳هـ - ۵۸۸هـ: سوپای سه لآحه دین به رده وام بوو له سه رکه وته کانیدا پاش سه رکه وتنی یه کلاکه ره وه ی حطین له به ره جۆراوچۆره کانی شه پدا، چ له نازادکردنی سه ربازگه و قه لآو شورا کانی شامدا بیت یان له فه لستین و غه وری روباری ئوردوندا، به لام چالاکی که شتیگه له که له خوار ناستی پټویسته وه بوو، رۆلی سنوورداریوو له سوو ککردنی نه و جه نگانیه ی که خرابوو نه سستوی سوپای وشکانی بۆ نازادکردنی شاره که نارییه کان. نه م بارودۆخه ش ده ره نجامی لاوازی هیژی ده ریایی نه یویی نه بوو به و نه ندازه ی که په یوه نندی به هیژی ده ریایی خاچپه رسته کانه وه هه بوو، سه لآحه دینیش ناگای له م جیاوازییه بوو نه یده ویست که شتیگه له که ی به شداری جددی و راسته قینه بکات، چونکه ده ترسا له وه ی که دوژمن هه سستیت به هیژشکردنه سه رکه ناره کانی

^۱ الفتح القیسی، ل: ۲۴۱، الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۰.

^۲ الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۱.

^۳ مرآة الزمان (۳۸۹/۸)، مفرج الکروب (۱۸۵/۲).

^۴ مضمار الحقائق، ل: ۵۰، الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۱.

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۱.

میسر، نه گهر بیت و هه موو هیزه ده ریایه کان له که ناره کانی شامدا قورخ بکات، بویه ده بینین که هیزی وشکانی ته نها قه لاو شوراکانی ناوخی ولاتی نازاد نه کرد، به لکو هه ستا به نازادکردنی شاره کانی که نار ده ریاش وه که عه ککو و به بیروت و عه سقه لان و لادیقیه و هتد.

به لام نه مه ریگر نه بوو له وهی که که شتیگه له که ی هه ستنی به هه ندی نه رک بق هاوکاریکردنی سوپاکه ی، نه وه بوو له صوردا سه لاهه دین هیچ چاره یه کی نه ما جگه له وهی که له سی لاوه بجه نگین، به ره ی شاره گه مه رۆدراوه که به شورا توکمه که یه وه و به ره ی باکورو به ره ی باشوری ده و روبه ی شار، نه وه بوو خاچه رسته کان له که شتیگه کانیانه وه که له به نده ره که دا وه ستابوون تیر بارانیان کردن و ژماره یه کی زوریان له موسلمانانه کان کوشت و بریندار کردو نه یان هتشت له شاره که نزیک بینه وه^۱، بویه سه لاهه دین ناچار بوو بنیژیت به دوا ی نه وه که شتیگه میسریانه ی که له ناوه کانی عه ککادا وه ستابوون پاش توژه نه کردنه وه یان، که شتیگه کانیان له کاتی پئویستدا گه شتن و موسلمانانه کانیان توانیان له شوری شاره که وه نزیک بینه وه و له زه وی و ده ریاهه هیرشیان بق هیناو ته نگیان پی هه لچنی و وا چاوه پوان ده کرا که نه م شاره خوی به ده سته وه بدات. له بهر روشنایی نه م راستیانه شدا نه کاره ی که به م که شتیگه له سپێردرا گرنگیه کی تاییه تی په یداکرد، چونکه پئویست بوو له سه ری که گه مارۆی به نده ره که بدات و له هه مان کاتی شدا ریگریت له هاتنی کومه کی ده ریایی بق خاچه رسته کان بق صورو له م هه ل و مه رجه شدا پاسگاهه نه یده توانی بق ماوه یه کی زور خوی بگریت^۲. به لام موسلمانانه کان که مته رجه میان نواند له نه رکه کانیاندا که بریتی بوو له پاسه وانی کردن بق ریگرتن له نزیک بونه وهی که شتیگه له خاچه رسته کان بق صور، چونکه له کاتی کدا که پینچ که شتیگه نه یوبی پاسه وان بوون بق ریگرتن له ده رچون و چونه ناوه وهی صور له لایه ن خاچه رسته وایان ده زانی که بارودوخه که یان کوئرتول کرده بویه پاسه وانه کان دلتیا بوون و کاتی پارشیو خه وتن، پیاوانی هیزی ده ریایی خاچه رستیش نه م هه له یان قوسته وه بق لیدانیان: نه وهی که ویستیان کوشتیان و نه وانی تریشیان به که شتیگه کانه وه به دیل گرت و بردنیان بق به نده ری صور، سه ریازه کانی سه لاهه دینیش له وشکانیه وه سه یریان ده کردن، فه رمانده ی که شتیگه لی ئیسلامیش عبد السلام المغریی بوو که ابن الاثیر به نازاو زیره ک وه سفی ده کات له کارو نه رکه که یدا^۳ و به درانی فارسیشی له گه لدا بوو^۴، هه ندی له پیاوانی که شتیگه لیش له که شتیگه کاند

^۱ الکامل فی التاریخ، له: الجیش الأیوبیه وه، ل: ۳۱.

^۲ تاریخ البحریه السلامیه، ل: ۳۶۳.

^۳ الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۳.

^۴ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۶۳.

به ديل گيران توانيان خويان فريځېده نه ده ریاوه و هندیکيان به مه له کردن رزگاريان بوو،
 هه نديکيشيان خنکان، پېنچ که شتيه که ی تریش به فهرمانی سولتان به ره و به يروت به ريکه وتن
 (چونکه سوديکی نه وتويان ليڼه ده بينرا له بهر که میان) به لام که شتيه خاچه رسته کان شوپنيان
 که وتن، ناچار ده ریاوان و جه نگاه وره موسلمانان کان خويان فرېدايه وشکاني و که شتيه کانيان
 به جيهيشت، به لام سه لاهه دين نه يه يشت نه م که شتيانه بکه ويته ده ستي خاچه رسته کانه وه و
 فرمانيدا به کومه ليک له پياواني که بگه نه لايان و کونيان تيکهن، پاشان گه پانه وه بؤ شه پرکدن
 له وشکانيدا دژ به شاري صور، وه ک چاوه رپيش ده کرا: سولتان زور دلته نگ بوو به هوی نه م
 نسکويه وه و بېاوه رانیش زور دلخوشبون به و گوره زه^۱، به م شيوه يه ش که شتيگه لي نه يوبي
 شکستی هينا له به شداری کردن له جه نگی يه کيک له شاره کانی که نار ده ریاوا که به ده ستي
 خاچه رسته کانه وه بوو، نه م کرده يه ش تاکه کرده يه ک بوو که نه م که شتيگه له پي هه ستا له م
 بواره داو له نازاد کردن شاره کانی ترده دووباره ی نه کرده وه، به لام تيپيني نه وه ده کريت که نه م
 که شتيگه له دووباره گه پايه وه بؤ چالاکي له روزگاري گه مارؤدانی دريژخايه ني عه ککا له لايه ن سويای
 خاچه رسته کانه وه، بؤ سه رخستنی نه م شاره و هينانی که ره سته و نازوقه و جه نگاه وری پويست^۲.

۲- گرنګترين چاکسازيه ده ریايه کانی سه لاهه دين: سه لاهه دين هه ستا به کومه ليک چاکسازي

ده ریاي له پېناو زيندو وکرده وهی هيژي ده ریاي له ميسردا له و چاکسازيانه ش:

أ- کردنی دارستانه کانی ميسر به مولکی ده ولت به تاييه ت دارستانه کانی (بهنساو سفتو
 اشمونين و نه سيوط و نه خميم و قوص)، نرخي يه ک دره ختیش سه د دينار بوو به پي و نه ی
 مه قريزي^۳. به پي نه م برياره ش نه يه يشت که س ده ست به سه ر دارو دره خندا بگريت، بؤ
 سود وه رگرتن له دارو ته خته که ی، نه م بنه مايه ش تاکوتايی ده ولته ی نه يوبي له ميسردا
 کاری پنده کرا، سه رباری نه و فهرامؤشکاريه ش که روويه پويی که شتيگه لي نه يوبي بويه وه، له م
 باره يه شه وه عثمان ابراهيم نابلسی که له سه رده می ده ولته ی نه يوييدا ژياوه ده لیت:
 دارستانه کان حوکمی کانزا کانيان هه بوو و مولکی به يتولمالی موسلمانان بوو، که س هيچ
 پشکو به شيکی تيادانه بوو^۴، نه م برياره ش هه موو بابه ته سه ره کيه کانی ده گرتنه وه که ده ولت

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۶۲.

^۲ الفتح القيسي، ل: ۱۶۱.

^۳ الجيش الأيوبي، ل: ۳۶۳.

^۴ الخطط (۱۹۳/۲)

^۵ الجيش الأيوبي، ل: ۳۳۲.

له ده‌ره‌وه ده‌یه‌ینا، به‌تایب‌ت ناسنو ته‌خته که‌زور گرنگن بۆ پیشه‌سازی که‌شتی، وه‌ک باسیش ده‌کریت ده‌وله‌تی شه‌یویی په‌یوه‌ندی و ری‌که‌وتنامه‌ی بازرگانی هه‌بووه له‌گه‌ل کۆماره‌کانی شاره‌کانی ئیتالیادا، به‌پیتی شه‌و ری‌که‌وتنه‌ش پیداو‌یستی خۆی له‌م دوو ماده‌یه ده‌ست ده‌که‌وی^۱، شه‌وش که‌ده‌یسه‌لمی‌نی شه‌م بریاره شه‌و که‌ره‌ستانه‌ی گرتۆته‌وه شه‌وه‌یه که‌میژوونوس نابلسی میسری ناوبراو باسی ده‌کات که‌ناسنو ته‌خته و ره‌صاص و بابه‌ته‌کانی تر که‌ده‌هینران بۆ ولاتی میسر له‌ری‌گه‌ی ده‌ریاوه دیوان به‌قازانجیکی که‌م ده‌یفرۆشته‌وه، شه‌مه‌ش بۆ دروستکردنی که‌شتی و باله‌خانه و جبه‌خانه‌ی چه‌ک^۲، هه‌روه‌ها له‌سه‌که‌نه‌ریه‌دا دیوانیک هه‌بوو که‌به‌کۆگای سولتانی ناوده‌برا، کاری کرپنی شت و مه‌که‌هاورده‌کراوه‌کان بوو که‌ده‌وله‌ت پئو‌یستی پێیان بوو بۆ مه‌به‌ستی سه‌ربازی، به‌تایب‌ت دروستکردنی که‌شتی، سه‌ره‌رشتیاریانی شه‌م کۆگایه‌ش شه‌م که‌لوپه‌لانه‌یان به‌پاره‌ی شه‌و پینج یه‌که‌ ده‌کپی که‌له‌بازرگانه‌کان ده‌سه‌ندرا وه‌ک باج، سه‌لاحه‌دینیش له‌بنیاتنانی که‌شتیگه‌له‌که‌یدا، جگه له‌وانه‌ی که‌باسمان کرد سودی وهرده‌گرت له‌ته‌خته‌ی سنه‌ویه‌رو دره‌ختی مازو که‌له‌دارستانه‌کانی لوباندا هه‌بوو، هه‌روه‌ها له‌کانزای ناسنیش که‌له‌چیاکانی لوبنان ده‌رده‌هینرا^۳. شه‌گر شه‌مه‌ش راستیی‌ت، شه‌وه‌کاتی رویداوه که‌شه‌م ناوچانه‌گه‌پانه‌وه ژیر ده‌سه‌لاتی موسلمانان، واته‌ دوا‌ی سالی ۵۸۳ه‌ک/ ۱۱۸۳ه‌ک.

ب- سه‌لاحه‌دین دیوانیکی تایب‌ت کرد به‌که‌شتیگه‌ل که‌به‌دیوان که‌شتیگه‌ل ناسرابوو خه‌راجی فه‌یوم و رۆژه‌لات و رۆژئاوای بۆ ته‌رخانکرد که‌به‌ری رۆژه‌لات ناوچه‌کانی به‌تین و شه‌میری و مینای شه‌گرته‌وه و به‌ری رۆژئاواش ناوچه‌کانی سفطو نه‌یا و وه‌سیم و به‌ساتینی ده‌ره‌وه‌ی قاهره‌ی ده‌گرته‌وه، جگه له‌به‌روبوومی نه‌طرون که‌له‌و کاته‌دا ده‌گه‌شته هه‌شت هه‌زار دینار له‌سالی‌کدا، شه‌مه‌ جگه له‌و ماله‌ی که‌ وه‌ک زه‌کات وه‌ری ده‌گرت، که‌ده‌گه‌شته زیاتر له‌په‌نجا هه‌زار دینار، له‌گه‌ل کریتی که‌شتیه ده‌وله‌تیه‌کاندا^۴.

ج- گرنگیدانی سه‌لاحه‌دین به‌به‌رزکردنه‌وه‌ی ناستی بژێوی پیاوانی هینزی ده‌ریایی شه‌وانه‌ی که‌له‌دروستکردنی که‌شتی و پیداو‌یسته‌یه‌کانیدا کاریان ده‌کرد. بۆ باشکردنی بژێوی و هاندانی خه‌لکی بۆ په‌یوه‌ندی کردن به‌ریزه‌کانی هینزی ده‌ریایی و کارکردن له‌که‌شتیگه‌لدا، بریار درا

^۱ الجیش الأیوبی، ل: ۲۲۳.

^۲ الجیش الأیوبی، ل: ۲۲۳.

^۳ أحسن التقاسیم، له: الجیش الأیوبیه‌وه، ل: ۲۲۳.

^۴ الخطط (۱۹۳/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۲۲۴.

که دیناری که شتیگل سیّ له چواری دینار بیت دواى نه وهى که پینچ له سه ره شتی دینار ټک بوو، واته به زیاده کړدنى له ۱۷,۵٪ نړخى دینارى پېښو.^۱

د- دامه زړاندنى که سایه تی گړنگى سه ریاى به فهرماندهى که شتیگل هر چه نده سه رچاوه کان ناماژه به ناوى نه و که سانه ناکه ن که له به پړوه بردنى کاروبارى دهریایى نه یوبیه کاندای کاریان کړدوه له ساله کانی سه ره تای میژووى ده ولته تی نه یویدا، جگه له ناوى فهرماندهى به ناویانگ حسام الدین لؤلؤ که له رووداوى به رپه چدانه وهى نثرناطدا ناویانگى په یداکرد، که پېښتر باسمانکړد، هه روه ها ناوى فهرماندهى که شتیگانیش وهک: یه عقوبى حه له بى و جمال الدین محمد کوپى نه رککزو به درانى فارسى و محمد کوپى نیسحاق و عبد السلام المغربى و چه ندانى تر، دیاره دامه زړاندنى الملك العادلى براشى به به پرپرسى گشتى ده زگای دهریوانى له م سالانه ی دوایدا، به لگه یه کى روونه له سه رگړنگیدانى سه لآحه دین به مه سه له ی که شتیگل، کاتى الملك العادلیش نه م کاره ی گړته ده ست، صفى الدین عبدالله کوپى عه لى کوپى شکر^۲ به یاریده دهرى خوى ده ستیشانکړد بؤ سه رپه رشتى کړدنى به پړوه بردنى که شتیگل، سه لآحه دینیش ده سه لآتى فراوانى به خشى به فهرمانپړه وای که شتیگل بؤ جیبه جیکړدنى نه و نه رکانه ی تاییه ت بوون به دهریوانى، دواى نه وهى که سه لآحه دین ناماده کارى که شتیگل ته واکړدو له سالى ۵۷۲هـ/ ۱۱۷۶ نامه یه کى نوسى بؤ هه موو ولاته کان و ده یوت قسه قسه ی فهرمانپړه وای که شتیگل له، ده بیت ریگری نه کړیت له هه رکه سیک که پیاوه کانی بیبه ن و هه رشتیک که پتویستییه تی یان پتۍ هه بیت، فهرمانیشیدا به فهرمانپړه وای که شتیگل که دهریا جینه هیلت^۳.

ه- سه لآحه دین بایه خى زورى ددها به قایمکړدنى سه ریا زگه کانی میسرو بریاریدا که هه ستیت به چه ند کاریکى فراوان له چه ند کانتیکى جیاوازا بؤ ناوه دانکړدنه وهى بورچ و شوراگانى و هه لگه ندنى خه نده ق و به ده وریدا، بؤ نه م کاره ش بریکى زور پاره ی بؤ ته رخانکړدو چه ند پیاویکى لیها توو کارامه ی دانا بؤ جیبه جیکړدنى وهک به هانه دین قه راقوش، که نه رکی نوکړدنه وه و بنیاتنانى چه ندین بینای سه ریاى پتسپژدرا^۴ هه روه ها سه لآحه دین چه ند جارک پړوه کانی توکمه کارى و بنیاتنانى به رده وامى سه نگره کانی به سه رکرده وه له که نارى

^۱ الخطط (۱۹۴/۲)، الجيش الأیوبى، ل: ۳۳۴.

^۲ الجيش الأیوبى، ل: ۳۳۵.

^۳ کتاب الروضتين، له: الجيش الأیوبى، ل: ۳۳۵.

^۴ وفيات الأعیان (۹۱/۴)، الجيش الأیوبى، ل: ۳۳۵.

دهریای ناوه پستدا به تاییه ت نیسکه ندریه و میاطو تنیس، نه وه بوو پاش گه پانه وهی
 له گه شتی یه که می له ولاتی شام له شه عبانی ۵۷۲هـ / ۱۱۷۶زدا هردوو کوپه که ی الملك الأفضل
 علی و الملك العزیز عثمان له گه ل عیمادی کاتب و میژوونوسی ناسراو چوون و به دمیاط
 تیپه پین و سه نگه رو سه ریا زگه کانیاں به سه رکړده وه^۱ له سالی ۵۷۷هـ / ۱۱۸۱ک سه لآحه دین
 جه نگاهه ری له وودو بورجه دا دانا که ده که ونه نه م لاو نه و لای شاره وه له لای ده ریا وه
 فرمانیدا به به ستنه وهی که شتی کان به زنجیریکه وه ه تاوه کو سه ریا زه به رگریکاره کان
 خویانی پتوه به ستنه وه، نه گه ر دوژمن توانی له نیوان دوو بورجه که وه بیته ناوه وه،
 ه روه ها له ه مان سالدآ فرمانیدا به توژنه نکړنه وهی شورای دمیاطو گرتنی کون و
 که له به ره کانی، دواتریش سه لآحه دین فرمانیدا به ه لکه دنی خنده قی دمیاطو دوستکړنی
 پردیک لای زنجیره ی بورجه که^۲، پاشان دمیاطی به جیپه یشت به ره و سه ریا زگه ی
 نیسکه ندریه به ریکه وت (وه ک میژوونوس ده لیت) نه و شورا بازنه ییه مان بینی که سولتان
 دایه ینا، له گه ل نه و کارو شوینه واره جوانانه ی که جیپه یشتن، پاشان ناوچه که ی جینه هیشت
 هه تاوه کو فرمانی ته واو کړنی سه ریا زگه که و توژنه نکړنه وهی که شتیگه له که یدا^۳ نه مه ش
 دوو هم سه ردان و به سه رکړنه وهی سه لآحه دین بوو که پپی ه ستا بو نیسکه ندریه و سه ردانی
 سییه م و کو تایشی بو نیسکه ندریه له سالی ۵۷۷هـ / ۱۱۸۱زدا بوو بو بینینی نه و شورایانه ی
 که نویی کړد بوونه وه و نه و باله خانه ی که بناغه ی بو دانان و فرمانیدا به ته واو کړدن و بایه خ
 پیدانیاں^۴، له و قایم کاریانه ش که سه لآحه دین له نیسکه ندریه دا نه نامیدا له م سه ردانه یدا
 فرماندانی بوو به فخرالدین قراجا به شکاندنی چوارسه د ستونی رومانی که له ده وری سنوری
 السواریدا بوون و فریدانی بو که نار ده ریا بو ریگرتن له گه شتی که شتی کانی دوژمن به شوینی
 وه ستان و بو لاواز کړنی نه و شه پولا نه ی ده ریا که به ر شورای نه سکه ندریه ده که وتن^۵.

و- هاندانی خه لک له لایه ن سه لآحه دینه وه بو په یوه ندی کړدن به ریزه کانی هیزی ده ریا وانیه وه: بو
 راکیشانی خه لکانی کارامه له ده ره وه، نه م هه ولانه شی سه رکه و تو بوون به هوی نه و پاره و
 پاداشته نه ی که دیوانی ده ریا وانی دابینیده کړد یان به هوی زیندو کړنه وهی روحي جیهاد

^۱ الجيش الأیوبی، ل: ۳۳۶.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۳۹.

^۳ الجيش الأیوبی، ل: ۳۳۹.

^۴ کتاب الروضتین، له: الجيش الأیوبیه وه، ل: ۳۳۷.

^۵ الجيش الأیوبی، ل: ۳۳۷.

له دهرونی موسلمانانه کاند او هاندانیان بۆ کاری خۆبه خشانه و کارکردن له گه له که شتیگه لدا، هه تاوه کو وایلیهات که به خزمه تگوزاریه کانی که شتیگه لیان نه وت تیگوشان له پیتا و خوداو غه زا که رانی دوژمنانی خواو خه لکی دوعاو نزا کانیان به به ره که ت ده زانین^۱، سه لاهه دینیش بۆ خۆی نمونه یه یه کی به هیزی جیهادو تیگوشان بوو، نه وه تا ئین شه ددای میژونوسی که زۆر رودای ناو ده ریای بینویه، باسی نه وه ده کات که رۆژیکیان سه لاهه دین ناوپی بۆ داوه ته وه له کۆتایی گفتوگویه کدا که له نیوانیاندا روی داوه پیتی وتوه: بیر له وه ده که مه وه که هر کاتی خوای گه وره که ناره کانی بۆ نازاد کردین ولات دابهش بکه م وه سیهت بکه م و پاش مائا وایی سواری که شتی ببه م و بچه دورگه کانیانه وه و شوینیان بکه م هه تاوه کو که سی که نه هیلم له سه رزه ویدا که بی باوه پیت به خودا یا خود بمرم^۲.

۳- **رۆلی مه غریبه کان له که شتیگه لی سه لاهه دیندا:** مه غریبه کان له هه موو که س زیاتر به ده م بانگه وازی سه لاهه دینه وه هاتن بۆ کارکردن له بواری ده ریایاندا و که شتیگه لی میسریش زیاتر پشتی به وان ده به ست، به جۆرێک که نه م مه سه له یه له ده ست نه واندا قۆرخ بوو بوو وه که مه قریزی نه لی. له بهر شاره زایی باشیان له کاروباره کانی ده ریایاندا^۳. زانراویشه که ناویانگی مه غریبه کان له رۆژه لاتدا دهنگی دابویه وه له بواری جیهادی ده ریاییدا له بهر لیها تووییان له که شتی رانی و هونه ره کانی جهنگی ده ریاییدا بۆیه هر له کۆنه وه به سواره کانی ده ریایا ناسرابوون و فاتی و مه مالیک و عه سمانيه کانیان له به پۆه بردنی که شتیگه له کانیاندا پشتیان پیده به ستن، نه وه تا ئین جیبری گه رۆک باسی نه وه ده کات که نه وه هه لمه ته ده ریایانیه که حسام الدین لؤلؤ دژ به خاچه رسته کان له ده ریای سورو له سه رده می سه لاهه دیندا نه نجامیدا ژماره یه کی زۆر ده ریایانه کارامه کانی مه غریبی تیدابوو، رهنگه گه وره ترین به لگه ش ده ریایه ی تابه تمه ند بوونی مه غریبه کان له بواری که شتیگه لی ده ریایدا له سه رده می سه للاحه دیندا نه وه یه که سه رچاوه کان ده یگێر نه وه که سه للاحه دین عبدالرحمنی کوپی منقذی بالیۆزی نارد بۆ لای پاشای مه غریب یه عقوبی مه نسوری موه حیدی و داوای یارمه تی ده ریایی لیکرد بۆ جهنگکردن دژ به سه ربازگه و مۆلگه خاچه رسته کان له شامدا. سه ربازی نه وه ش که وتراوه که گوايه مه نسور داواکه ی سه للاحه دینی ره تکردۆته وه، چونکه له نامه یه کدا نازناوی

^۱ الخطط (۱۹۴/۲)، الجیش الایوبی، ل: ۳۳۸.

^۲ النوادر، ل: ۲۲، الجیش الایوبی، ل: ۳۳۸.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۲، هه مان سه رچاوه، ل: ۳۳۸.

^۴ الخطط (۱۸۹/۲)، الجیش الایوبی، ل: ۳۳۸.

ئەمىرى باوەردارانی لێنەناوە واتە دانی بەخەلافەتی دەولەتی موحیددین دانەناوە، ئەوەتا مێژوونوسی مەغریبی السلای ناصری پێیوایە کە مەنسور دووسەدو هەشتا کەشتی جەنگی ناردووە بۆ رێگرتن لە مانەوێ کە شتیەکانی خاچەرستان لە کەنارەکانی شامدا^۱. سەبارەت بە بەشداری مەغریبەکانیش لە جیهاددا دژ بە خاچەرستەکان لە میسر یان شامدا لە هەردوو سواری و شکانی و دەریادا، بابەتێکی چڕوپڕ هەیە لە کتێبەکانی ژياننامە و گەشتەکاندا کە وەسفێ کاروپالەوانیەتیەکانیان دەکات و ناوی ئەو کەسانەیان باس دەکات کە شەهید بوون و لە فەلەستین بە خاک سپێردراون، کە رەنگە ئاماژەکردن بە گەرۆکی ئەندەلوسی ئێین جیبر بەس بێت کە سەردانی میسر و شامی کردووە، چونکە ئەم گەرۆکە مەغریبە زانیاری بەنرخێ پێداوین دەربارەى چالاکی موحاممەد مەغریبەکان لە جەنگی خاچەرستیدا، بۆ نمونە ئاماژە بە و باجە زیادەیه دەکات کە خاچەرستەکان لە شامدا بە جیا بە سەر بازرگانه مەغریبەکاندا سەپاندیان بۆ ئەوێ بازرگانه موسلمانەکانی تر بگرێتەو، هۆی ئەمەش ئەوەبوو کە کۆمەڵێک لە پیاوێ کارامەکانی مەغریب شان بە شانی سولتان نورەدین مەحمود دژ بە خاچەرستەکان جەنگان و توانیان دەست بگرن بە سەر یەکیەک لە قەڵاکی خاچەرستەکاندا دواى ئەوێ کە ئازایەتیەکی کەم وێنەیان پیشاندان کە شیاوی باسکردن بوو، فرەجەکانیش بەو تۆلەیان لێکردنەو کە باجێکی زیادەى یەك دیناری بخەنە سەر هەر بازرگانیکیان کە بە ناوچەکانی ژێر دەسلەتێاندا تێپەر دەبوون لە شامدا ئەمەش وەك سزایەك بۆ ئەوێ هەلۆیستە بویرانەیان، هەروەها ئێین جیبر ئاماژە بەو دەکات کە پاشا موسلمانەکان خەڵکانی دەولەمەند و ئافرەتە خانەدان و خاتونەکان لە رۆژەلاتدا هەستان بە فیدیەدان بۆ ئازادکردنی دیلە مەغریبەکان لە بەردوریان لە ولاتیانەو، ئەمە سەریاری ئەو پارە تۆرەى کە وەقف کرابوو بۆ ئەو خەڵکە مەغریبە کە لە شامدا نیشتهجێبوو بوون^۲. رۆلی مەغریبەکانیش لەم بوارەدا مایەى شانازییە، چونکە هەمیشە پشتیوانی براکانیان بوون لە رۆژەلاتدا و لە هەموو بارودۆخیکی رۆڵیان هەبوو لە بوارە زانستیهکان و بەرهەکانی جەنگدا و ئەزموون و شارەزاییە جەنگیهکانیان پێشکەش بە برا رۆژەلاتیهکانیان و کردووە لە سەردەمی زەنکی و ئەیوبیدا و توانا سەربازیهکانیان خستۆتە خزمەتیانەو، لە پێناو بەرپەچدانەوێ کە شتیگە لەی خاچەرستەکان، ئەمەش ئەوەمان بۆ دەردەخات کە گەلانی موسلمان هەمیشە پێکەو

^۱ الاستقصا لأخبار دول المغرب الأقصى (۱۹۳/۲)، بحث فی تاریخ الحضارة، ل: ۸۹.

^۲ بحوث فی تاریخ الحضارة الإسلامية، ل: ۸۵.

كارلېكيان ههيه و له ژيړ ئالای تيځوشانی ئيسلاميدا كۆده بڼه وه كاتيځ نوممته رووبه پړوي مه ترسی ده بېته وه، له و په ندو وانه گه وړانه ش كه وه رده گيريت نه وه يه كه موسلمانان به هوی بېرو باوه وړ ئاينه كه يانه وه هه ميشه سه ركه وتوون به سه ر بانگه شه نشتيمانی و نه ته وه ييه به رته سكه كاندا نه وه تا نوره دينی تورکی و سه لّاح الدينی كوردی و يوسفی كوپى تاشفينی به ربه رى و خه ليفه ی عه باسى عه ره بى هه موويان له يه ك به رده دا بوون له ژيړ ئالای نه هلی سوننه ت و جه ماعه تدا. دياره پاراستنى شوينه پېرۆزه كانيش له ده سترديژى خاچپه رسته كان گرنگترين شتيكه كه نه يوبيهه كان له ماوه ی حوكمرانياندا پيى هه ستان^۱، ده شتوانين بلّيين كه سه لّاحه دين توانی سوپای وشكانی و كه شتيگه ليكي ده ریاى پيځ بينيت كه چه كدار بوو به هه موو پيداويسته كانی جه نگ له چه ك و نازووقه و جبه خانه، نه مه ش به هوی نه و سياسه ته حه كيماڼه وه بوو كه بۆ ريځخستنى سوپاكه ی په پره وى ده كرد، كه له سه ر بڼه ماى زيندو وكړدنه وه ی گيانی جيهادى ئيسلامی له ده رونياندا دامه زرابوو، له گه لّ په پره ويكردنى سيستمى (-ده ره به گه ياتى-)، مولكايه تى سه ريازى زه وى) له ولّاته كه يدا كه به هوی وه توانی به ره ی ئيسلامی يه كېخات وهك ريځوشكه ريه ك بۆ ده ستيځكردنه وه ی پرۆزه ی جيهادى ئيسلامی بۆ پاك تاو كړدنى خاچپه رستان له ولّاتى شامداو پاش نه وه هيچ گرفت و به ريه ستيځ نه ما كه ريگرييت له به رده م سه لّاحه ديندا بۆ يه كلا بونه وه بۆ جيهادى خاچپه رستان و گيړانه وه ی به يتولمه قديس^۲. جگه له يه كخستنه وه ی به ره ی ناوخځ، نه مه شمان له به شى داهاتودا بۆ روونده بېته وه به پشتيوانی په روه ردگار.

^۱ بلاد الحجاز منذ بداية عهد الشراف، ل: ۴۴.

^۲ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۵۳.

باسی جهوتهم: ههوله کانی سه لآحه دینی نه یوبی بویه گه خستنی بهر هی ئیسلامی

کۆچی دوا یی نوره دین رودا ییکی کتوپرو چاوه پواننه کراو بوو، نه وه بوو له کاتی کدا که دیمه شق نامهنگی ده گێپرا به هۆی خه ته نه کردنی کورپه که یوه له جه ژنی ره مه زانی ٥٦٩ هـ، د، ولاتانی موسلمان به یه کجاری پاش دوو هه فته مائاوا یی لی کرد، هه ر که هه واله که بلایوبویه وه هه موو ته ماعه کان ده ر که وتن نه که ته نها له بنه ماله ی نوره دین و خزمه کانیدا، به لکو له ناو فه رمانده و نه میره سه ربازی هه کانیشدا، ته نانه ت له فره نهجه کانیشدا، هه تا وه کو به و په پی توانا وه سود له نه مانی نه و پیا وه وه ربگرن که چاره نویسی ناوچه که ی به ده سه ته وه بوو و به وه په پی هیزو شکوو دوربینیه وه له به رامبه ر فره نهجه کاند و هستا و ده وله تیکی به رفراوانی جیهیشت که له به رقه و یه مه نه وه بۆ شام و جزیره و موسل درێژ ده بویه وه، نه گه ر چاودێری ره وتی روودا وه کانیش بکه ی ن پاش کۆچی دوا یی نوره دین ده بینن که ملاملانی نیوان هیزه کان دهستی پیکردوه هه موو کۆمه له کان به پیی هیزی خۆیان جولاونه ته وه^١.

● **بنه ماله ی زهنگی له موسل:** نوینه رو جینیشینی نوره دینی تیایدا که برزای خۆی بوو به ناوی سیف الدین غازی، سوپا که ی کۆ کرد وه بۆ یارمه تیدانی له جهنگی فره نهجه کاند، نه وه بوو به ره و نصیبین به ریکه وت و دهستی به سه ردا گرت و پاشان رووی له خاپور کرد و دهستی به سه ردا گرت، پاشان به ره و هه راپان رۆشت و چه ند رۆژیک گه مارویدا، پاشان توانی دهستی به سه ردا بگریت دوا ی نه وه ی (قایماز هه رانی) فه رمانپه وای خۆی به ده سه ته وه دا که کۆیله ی نوره دین بوو، پاشان ره های ئابلقه دا و له الخصى خزمه تگوزاری نوره دینی سه نده وه، پاشان هیزی نارد بۆ الرقه له سه ر روویاری فورات، له ویشه وه بۆ سروج، به م شیوه یه شاره کانی جه زیره که وتنه ژیر ده ستیه وه جگه له قه لای (جعبر)، نه ویش سه ر له نوێ باجی گێپا یه وه له بواری رابواردن و خواردنه وه دا شل گیری نواند^٢.

● **نه میره کانیش له دیمه شق پابه ندبون به الملك الصالحی منداله وه که کاتی سه لآحه دین جیی هیشت ته مه نی ١١ سال بوو بریاریاندا یه کبگرن و نه میر ئیبن المقدمیان کرده سه ر کرده ی کۆمه له که یان و نه تابه کیه ی منداله که یان پێدا، واته سه ره رشتی په روه رده کردنی^٣.**

^١ صلاح الدین الفارس والمجاهد والملك الزاهد، ل: ١٤٥.

^٢ صلاح الدین الفارس والمجاهد والملك الزاهد، ل: ١٤٦، کتاب الروضتين (٣٢٧/٢).

^٣ صلاح الدین الفارس والمجاهد والملك الزاهد، ل: ١٤٦.

● ئەمىر شىمس الدىن ئىبن الدايەش لەگەل دوو براكەيدا فەرمانپەرەىى حەلەبىيان گىرتبۇە دەست بۆيە لەنىوان زەنكىەكانى رۆژھەلات و كۆمەلەى دىمەشقدا بېرەابو، ھەچەندە ھارپىتى و دۆستى سەلاھەدىن بوو^۱.

● سەبارەت بەفرەنجهكانىش ئەو ھەلەكەيان قۆستەو ھىرشىيان كىردە سەر قەلەى بانىاس لەدەرەوازەى باشورى جۆلاندا لەكۆتايى شەووالى سالى ۵۶۹ھ / ئايارى ۱۱۷۴زدا، ھاوسەرەكەى نورەدىنىش بەئازايەتتەكى كەم وئىنەو ەپپى وئەى ولىام سورى) ناردى بۆلايان و داواى ھەلگىرتنى گەمارۆى كىرد بەرامبەر ئاگرىەستى كاتى و پىدانى بېرىكى زۆر پارە، پاشاش ئەمەى رەتكرەو ەو، بۆماو ەى دوو ھەفتە گەمارۆى بانىاسىدا، كەئامىرەكانى تىادا تىك شكاندو لەكۆتايادا رازى بوو بەپارەكە بەرامبەر بەئازادكرىنى سوارە بەدىلگىراو ەكانى خاچەرستەكان ئەو ەو پاش ئەو ەى مردو بەغدەو ەى چوارەم كەتوشى گەپى بوو بوو بو ە جىنىشىنى^۲، ئەمە گىترانەو ەى فرەنجهكانە، ھەرچى سەرچاو ەرەبىەكانىشە باس لەو ە دەكەن كەئىبن المقدم ەك ئەتابەك چو ەدەر بۆيان و لەگەلئاندا ئاگرىەستى مۆركىرد بەمەرجىك كەبېرىكى زۆر پارەيان پىبىدات، دىلە فرەنجهكان ئازاد بكەن، واش دىارە كەھاوسەرى نورەدىن كەكچى ئەتابەك ئەنرە، لايەنگرىكى زۆرى ھەبو ە لەدىمەشقدا و ەك دايكى پاشا، بۆيە نامەكە بەناو ەى ئەو ەو بوو، ئەتابەك ابن المقدمىش فەرماندەى سوپا و بەپۆ ەبەرى كاروبارەكانى دەوالت بوو ە، بۆيە لەگەل فرەنجهكاندا رىكەوت لەسەر ئاگرىەست و نەھىشتىنى ھۆكارەكانى جەنگو ئازا ە^۳.

● سەبارەت بەسەلاھەدىنىش لەمىسردا، ئەو ە ھەوالەكەىى لەرىى فرەنجهكانەو ە پىگەىشت، بۆيە باو ەپى نەكردو نامەىەكى نوسى بۆنورەدىن ووتى: ھەوالىك لەلەىن دوزمىنى نەفرەتلىكراو ھاتو ە دەربارەى گەورەمان نورەدىن خواى گەورە بىپارىزىت لەناخۆشى، بەھۆى سەلامەتتەو ە دلەكانمان رۆشن بكاتەو ە، كەگوايە نەخۆشى زۆرى بۆ ھىناو ە ئەمەش دلئەنگى كىردىن... جا ئەگەر ئەم ھەوالە ناخۆشە (خوانەكرەدە) روى داو ە... ئەو ە مولكى پاشاكانە ھەمىشە بۆ مندالەكانيان بوو ە، جا لەبەر خوا لەبەر خوا دلو ەستەكانتان بىپارىزن لەناكۆكى ھەتاو ەكو دوزمىن بەئامانجى خۆى نەگات، ناكۆك مەبن ھەتاو ەكو شكست نەھىزن، چونكە دوزمىنان لەھەموو لايەكەو ە دەورىيان داو، ئىمەش

^۱ ھەمان سەرچاو ە، ل: ۱۴۶.

^۲ ولىام الصورى (۹۷۳/۲۰)، صلاح الدىن الفارس والمجاهد والملك الزاهد، ل: ۱۴۶.

^۳ كتاب الروضتين، ل: صلاح الدىن و ە، ۱۴۶.

پشتیوانی نه م بنه مالهین و سهرشورپان ناکهین، وه سییه تیشی پیشتتر بق ئیمه نه وه بوو که نه و کورپه ی که کاری پیسپاردبوو سعد الدین کمشتکینیش له بهر ده ستیدا بوو، جا نه گهر نه و وه سیه ته دهرکه وتوو وه په سهند کراوه نه وه باشه نه گینا ئیمه ده ستمان له ناوده سستی نه و کورپه دایه دژ به هر که سیکیشین که دوزمنایه تی بکات، هه تاوه کو نه گینه نه و مه به سستی که هه یبووه^۱ نه وه بوو نامه یه کی له نه میره کانی دیمه شقیشه وه به ده ست گیشته وه که الملك الصالح ئیمزای کردبوو و ده یوت: خوی گه وره ته مه نی گه وره مان الملك الناصر دریز بکات و خوی گه وره پاداشتمان بداته وه له باو کماندا (سهر کرده ی دادپه روه) پاشان هه موو نه میره ناماده بووه کان له سهر به یعه تی ته واو په یمانی یه کلاکه روه و کۆبوونه وه و هیچ شتیک نییه لیزه نه ئینی بیته و سهر قالمان بکات جگه له فره نجه کان خوا سهرشورپان بکات، الملك العادل گه وره شمان ته نها پشتی به سه لاهه دین ده به ست و ئومیدی پیی هه بوو بۆنه مپوو سبه یینی خوی و کورپه کانی^۲... نایا جگه له گه وره ی به پیزمان ناصری سهرکه وتوو سهرخه ریکی ترمان هه یه^۳.

نه میره کانی دیمه شقیش له لایه که وه ده یانویست دلنای بکه نه وه هه تاوه کو دورییت و له لایه کی تریشه وه هه تاوه کو سهرقال بیته به کوشتاری فره نجه کانه وه، چونکه نوره دین نه و نه رکه ی پی سپاردبوو نه وانیش شاره زای هیزی بوون و له ده ستیوه ردانی ده ترسان، نه وه بوو سه لاهه دین سی رۆژ دانیشته بق پرسه و نامه یه کی سهره خۆشی نوسی بق الملك الصالح که له کۆتایدا هاتبوو: سه باره ت به دوزمنیش (خوا سهر شوپی بکات) نه و خزمه تکارته به دوایه وه یه تی به شه و رۆژ هه تاوه کو له شوینی خۆیدا هه راسانی ده کات، نه مه ش بچوکترین فره زی نه و ماله پیروزه یه، نه م نامه یه ش رۆژی چواره می ذی القعدة نیردراوه که وتاری به ناوی به ریژتانه وه تیادا خویندراوه ته وه... نه مپوی خزمه تگوزاریشتان له دوینی ده چیت له خزمه تکردنداو توانیویه تی نه رکی سهرشانی جیبه جی بکات ووشه ی ئیسلام یه ک بخت و خوی گه وره الملك الصالح مان بق به یلته وه و به هوی نه وه وه و له سهر ده سستی چاکسازی نه نجام بدات و خزمه تگوزاریشتان سهرکه وتوو بکات بق جی به جی کردنی مه به سته کانی له به هیژکردنی ده سه لات و زۆرکردنی مولکید^۴، پاش نه وه ش له نامه یکی تردا هاتبوو: خزمه تگوزارتان به رده وامه له سهرپه رشتی کردنی کاروپاره کان و جی به جی کردنی

^۱ صلاح الدین الفارس والمجاهد، ل: ۱۴۷.

^۲ کتاب الروضتین (۵۸۷/۲).

^۳ هه مان سهرچاوه (۵۸۶/۲)، صلاح الدین الفارس والمجاهد، ل: ۱۴۷.

^۴ صلاح الدین المجاهد والملك الزاهد، ل: ۱۴۸.

فرمانه‌كان و ناماده‌كردنى سوپادا، وه‌ميشه ناماده باشه بۆ ئه‌وه‌ى فه‌رمانى پى بگريئت و جى به‌جى بكات يان كارى پى بسپيژدى و پى هه‌ستيت ياخود روبه‌پوى دوژمن ببتيه‌وه و گورزيان لى بوه‌شيتيت، هه‌تاوه‌كو له‌و رۆژهدا كه‌خواى گه‌وره‌ په‌رده له‌سه‌ر كاره‌كان هه‌لده‌ماليت به‌ئهركى خۆى به‌رامبه‌ر به‌ده‌ولت هه‌ستاييت^١. هه‌روه‌ها دراوى به‌ناوى الملك الصالح وه‌ لى‌داو برپكى بۆ ناردو وتاريشى به‌ناوى ئه‌وه‌وه ده‌خوينده‌وه^٢.

● چاوديري‌كردنى روداو‌ه‌كاني شام و عىراق له‌لايه‌ن سه‌لاحه‌دينه‌وه: سه‌لاحه‌دين به‌رده‌وام چاوديرى روداو‌ه‌كاني ده‌كرد له‌شام و عىراقداو كاتي‌كيش هه‌والى بيست له‌ميسردا بوو، ماوه‌يه‌ك ناره‌زايى نامه‌ى ده‌نوسى و ماوه‌يه‌كيش وه‌ك ئامۆژگارى كه‌رو رينيشانده‌ر.

● كاتى بيستى كه‌سيف الدين غازى به‌شيكى له‌ميرنشينه‌كه‌ى مامى برپوه، نامه‌يه‌كى گله‌ى ئاميزى نوسى بۆ الملك الصالح چونكه‌ ئاگادارى نه‌كردبويه‌وه هه‌تاوه‌كو له‌خزمه‌تي‌دا بيت و سيف الدين له‌و كاره‌ى په‌شيمان بكات‌ه‌وه^٣.

● كاتى هه‌والى هيرشكردنى فه‌ره‌نجه‌كان بۆ سه‌رباناس ئه‌و ئاگره‌سته‌ى بيست كه‌ ابن المقدم به‌پاره‌يه‌كى زۆر لى كړيبوون، ناره‌زايى ده‌رپى به‌رامبه‌ر به‌و ري‌كه‌تنامه‌يه‌ و نامه‌ى نوسى بۆكۆمه‌لك له‌ناوداران و وه‌ك ابن المقدم و قاضي ئيبن ابى عصرون له‌ديمه‌شقداو ئه‌يوت: كاتى هه‌والى كۆچى دواى خوالىخۆشبووم بيست به‌مه‌به‌ستى جيهاد كردن پا‌ك‌كردنه‌وه‌ى ولات له‌بى باوه‌ران له‌ميسر ده‌رچووم، هه‌والى ئه‌و ئاگره‌سته‌م پى گه‌يشته‌ كه‌ريخۆشكه‌ريبوو بۆلاواز بوونى ئيسلام... شي‌خى گه‌وره‌شمان به‌كه‌م كه‌سيك بوو كه‌زمانى ته‌رخان كرد بۆره‌ت‌كردنه‌وه‌ى ئه‌م كاره‌ چونكه‌ به‌زمانى ئه‌و شمشيره‌كان ده‌خري‌نه‌ كي‌لان و مافه‌كان ساغ ده‌بنه‌وه^٤. ليره‌شه‌وه سه‌لاحه‌دين راده‌ى لاوازى ئه‌ميره‌كاني ديمه‌شقى بۆده‌ركه‌وت.

● كاتى ناكۆكى نيوان ئه‌ميره‌كاني ديمه‌شق و ئيبن الدايه‌ى بيست له‌حه‌له‌بدا سه‌ركرده شادبه‌خت_ فه‌رمانده‌ى قه‌لاى حه‌له‌ب_ توانى له‌گه‌ل ابن المقدم پيلان بگريئت و، الملك الصالح يش گوترياره‌وه بۆ حه‌له‌ب و پيلانيكيان ري‌كخست و به‌هۆيه‌وه ئيبن الدايه‌ و دوو براكه‌يان به‌ناهه‌ق ده‌ستگيركرد. پاش ئه‌وه‌ى به‌ئينييان پى دا كه‌بيكه‌نه ئه‌ته‌به‌كى ده‌ولت دواتر خستيانه زيندانه‌وه‌وه، پاش لى‌دانيان به‌ده‌ست و قاچ، دواجاريش ابن مقدم توپه‌ بوو و

^١ كتاب الدوختين، له: صلاح الدين المجاهد، ل: ١٤٨.

^٢ الباهر، ل: ١٦٢، ١٦٣، صلاح الدين المجاهد: ل: ١٤٨.

^٣ الكامل فى التاريخ (٤٠٥/١١، ٤٠٦).

^٤ كتاب الروضتين (٥٨٩/٢) صلاح الدين المجاهد، ل: ١٤٩.

له دیمه شقوه نامه یه کی بۆ سه لآحه دین نوسی و بانگه یشتی کرد بۆ ده ستیوه ردان، سه لآحه دینیش سی مانگو نیو له میسر دا مایه وه و چاودیری بارودوخه که ی ده کرد له ۱۵ شه واله وه هه تاوه کو سه ره تای سه هری سالی ۵۷۱هـ، و له نامه ناردن ماندونه ده بوو، له م کاته شدا سه رقالم بوو به دوو مه سه له وه: بزوتنه وه و جموجۆلی کنز الدوله له ناوخۆداو هیرشی نۆرماندن صه قه لیه ی بۆ سه ر ئسکه نده ریه، که دوو مه ترسی گه وره بوون، کاتی که لی بویه وه تیگه یشت که ابن الدایه دوا به لگه یه له سه ر ئه وه ی که ئه میره کانی شام به پیتی به رژه وه ندی و ململانی خۆ په رستانه کانیا ن ره فتار ده که ن و به هیچ شیوه یه که ره چاری حه زو ویسته کانی نوره دینیا ن نه کردوه: سه لآحه دینیش باوه پی و ابوو که کوپی نوره دین پاش باوکی مجدالدین ئیبن الدایه شوینی ده گریته وه پاشان براکانی له حه له بدا که هاوپی و هاوپه یمانی بوون^۱ و دلنیا بوو لییان، به لام گرتن و لیدانیا ن به ناهه ق وای لی کرد که بلای: من له پشترم به ره چا وکردنی به لێن و هه ولدانی باش، چونکه ئه گه ر ده سه لاتنی ئه وانه به رده وام بیته ئه و یه کیتی و کۆ ده نگیه نامینیته و میسر له شام جیا ده بیته وه و بی باوه پان ته ماع ده که نه ولاتی ئیسلام بۆیه نامه یه کی نارد بۆ ابن المقدم که فه رمان په وای دیمه شق بوو و نا په زایی ده ریپی به رامبه ر به جیا بوونه وه و په رته وازه بونیا ن و که چۆن توانیویه به رامبه ر به ئه نداما ن و سه رانی ده ولته بوه ستن، چونکه ئه و کاروباری ده ولته و ئه وانه ی لامه به سته و به زیانی شیا ن نیگه رانه، ابن المقدم یش نامه یه کی بۆ نویسیه وه و داوای لی کرد کاری به سه ر ئه و مه سه له وه نه بیته و بیری لیته کاته وه و ئه یوت: شیاوی تو نیه بو تریت ته ماعت کردۆته مالی ئه و که سه ی که گه وره ی کردیت و دایمه زان دیت و له میسر دا جیگری کردیت به لکو و اباشه تو سه رقالمی چاکه و کاری باشی خۆت بیت^۲. لێ ره دا سه لآحه دین سه رسام ما بویه وه له نیوان به ده مه وه چونی بئه مالی نوره دین و ئه مه کداری بۆیا ن و له نیوان تۆمه تبار کردنیدا به وه ی که ته ماعی تی کردون، وادیاره زۆریه ی ئه و نامانه ش که له ناودارو زانا و ریش سپیا نی شامه وه پیتی ده گه شت مه سه له که ی یه کلا کرده وه و بریاریدا ده ستوهر بداته مه سه له که، ئه گه ر ئه م کاره شی نه کردایه له حالیکدا که خه لکی دوا ی نوره دین ئومیدیان به و هه بوو، ئه وه ئه مپۆ سه لآحه دین باسی نه بوو یه کێک له و ئه میرانه ی که زۆر ساده باس ده کرا^۳. سه لآحه دین له کۆتایی سه رده می نوره دیندا ته نها سه رکرده یه کی دیاره نه بوو له نیوان ئه میره کانیدا به لکوبوو به ده زگایه کی سه ریازی سه ر به ئه وو

^۱ کتاب الروضتین (۵۸۹/۲)، صلاح الدین المجاهد، ل: ۱۴۹.

^۲ سنا البرق (۱۶۸/۱)، صلاح الدین، ل: ۱۴۹.

^۳ صلاح الدین المجاهد والملك الزاهد، ل: ۱۵۰.

خیزانیکی هاوکار بوو له گه ل^۱ فرمانده کانددا، که له سهره تادا نه سده دین شیزکوو نجم الدین نه یوبو پاشان صلاح الدینو شهاب الدینو الحامی خالی پاشان براکانی، که تیا یاندا توران شاو طفتکین نه بوبکر^۲ العادل^۳ و بوری و هندی له براکانی سه لآحه دینو ناموزاکه ی و له گه ل^۴ هندی له کورانی صلاح الدین: الأفضل علی و الظاهر غازی و العزیز عثمان، که واته سی^۵ نه وهی سهر کرده بوون که خو یان خستبوویه خزمهت نووره دینو نالایان هه لگرت، نوره دینیش خو ی هه نديکیانی پیکه وه کؤ کرده وه هه تا وه کو به هؤی خزمایه تیه وه به کتر بناسن، دیاره نووره دین دلتیا بوو له سه لآحه دینو هاوکاری کردنیان له گه لیداو زالبوونی به سه ریانددا وهک دهسته یهک له میسر دا، هه روهک دلتیا بوون له وهی که سه لآحه دین به باشی کاره کان نه نجامه دات^۶.

به هیزی سه لآحه دینیش ته نها له مه دا نه بوو، به لکو له ده وه له مهندي میسر دا بوو له رووی نابوری و مرؤیشه وه، نه وزه ویه ش که له ژیر دهستی نه ودا بسو فراوانترو گه وره تربوو له رووی روبه رو ده وه له مهندي وه له میرنشیننه که ی^۷ نوره دین له شام و جه زیره دا، چونکه میرنشیني سه لآحه دین له به رقه وه بؤ نه وبه (سودان) و له ویشه وه بؤ یه مهنو دریز ده بویه وه، به م شیوه یه بارودوخی سه لآحه دین وهک بارودوخی فرمانده کانی نوره دین نه بوو، به لکو له وان ده وه له مهنديترو پایه دارتر بوو، سی^۸ کوره که ی الدایه ش ته نها یه کیکیان ده رکه وتو نه وه له ی که بؤ سه لآحه دین ره خسا بؤنه و نه ره خسا که میسر وهک کؤمه لگه و^۹ تاقیگه یهک و ابسو که توانا کانی بنه مال ی نه یوبی تیا ده رکه وتو سه لآحه دینیش باش نه مه ی ده زانی، وهک چؤن نه میره کانی تریش ده یان زانی^{۱۰}.

کاتی^{۱۱} نه میره کانی دیمه شقیش کؤبونه وه له سه ر دژایه تیکردنی سه لآحه دین نیسماعلی خه زنه داری پاره و حسین نه لجراحی و شه هابه دین عه جمی و طواشی حوسامه دین ره یحان و له سه روی هه موشیان وه ابن المقدم به ناماده بونی قاضی کمال الدین شاره زوری، قاضی ووتی: ئیوه نه زانن که سه لآحه دینی فرمانپه وای میسر له خزمه تگوزارو پیاوانی نوره دینه و به رزه وه نندی له وه دایه که راویتی پی^{۱۲} بکه ین له م کاره دا که نه یکه یین و اباشه له م مه سه له دا جیای نه که ینه وه هه تا وه کو له گو یراه لیمان ده رنه چیت و نه وه نه کات به به لگه له دژمان، چونکه نه وه له ئیمه به هیژتره به وپیته ی هه موو میسری له ژیر ده ستدایه به م شیوه یه لیتره ده رمانده په ریئتیت و خو ی خزمه تی الملك الصالح ده کات... نه م وته یه ی قاضی ش له گه ل^{۱۳} مه رامه کانیا نندا نه ده گونجا و نه ترسان له وهی

^۱ صلاح الدین المجاهد والملك الزاهد، ل: ۱۵۱.

^۲ صلاح الدین المجاهد والملك الزاهد، ل: ۱۵۱.

سه لآحه دین بیته ناوچه که و نه وان ده رپه پیتیت^۱... چونکه ده یانزانی نه گهر بیته نه و ولاته وه ده ریان نه نیت^۲، نه وه بوو سه لآحه دین له نه رکه کانی بویه وه له میسر دا دای نه وه ی که زور بیزار و توپه بوو له وه ی که له شامدا رووی ددها، به تاییه ت نه وه ی که له حله بدا روویدا له جیا بوونه وه ی سوننه _ شیع و نا پاک ی نواندنیان به رامبه ر به ثبین الدایه ی هاو پتی، هه ربویه نامه یه کی نوسی بق ابن المقدم و نه میره کانی بق دیمه شق و تیایدا نوسی بوی: نه گهر نوره دین بیزانیا یه که یه کیکتان نه توانیت که ببیته جینشینی من و وه ک من متمانه ی پی هه بویه نه وه میسر ی ددهایه ده ست که گه وره ترین میرنشین و ویلایه تیه تی، نه گهر مردنیش زوو یه خه ی پینه گرتایه په روره ده کردنی مناله کانی به که سیکی تر نه ده سپارد جگه له من، به لام نیستا نه بینم نیوه به ته نها بپیار له سر گه وره م و کوپه که ی ددهن، منیش دیم بؤ خزمه ت کوپه که ی و پاداشتی چاکه کانی باوکی دده مه وه به خزمه تیک که ناسه واری دیاربیت و نیوه ش له سر کاره خراپه کانتان سزاده دم که وازتان له به رگریکردن له ولات هیناوه^۳. به م شیویه سه لآحه دین خوی به به پرس ده زانی له ده ولته تی الملك الصالح و باش پاراستنی^۴، هه روه ها نامه ی بق نه میره کانی حله ب نوسی و ناگاداری کردنه وه له هانتی بق شام، نه وانش بی شه رمانه وه لامیان دایه وه^۵. وادیاره نه وان ده یانزانی که نه و میسر به جیدیت، هه ربویه نامه یه کیان نوسی بؤ فرمانپه وای موسلو داوایان لیکرد که بیت بؤ ده سترتن به سر دیمه شقدا پیش سه لآحه دین، نه ویش نه م مه سه له یی به پلان زانی و نه هات به دم بانگه وازه که یانه وه خه لکی دیمه شقیش داوایان له ابن المقدم کرد (که گه رابوویه وه بق لایان) بانگه یشتی سه لآحه دین بکات هه تاوه کو کمشتکین که ده ستی به سر حله بدا گرتبوو ده ست به سر دیمه شقدا نه گریت، نه وه بوو نامه یه کی زوری پیگه یشت که داوایان لیده کرد بیت بق شام بویه نه ویش بپاری رویشتنی دا^۶.

یه که م: ده سترتن به سر دیمه شقدا:

دای نه وه ی بارودوخی میسر سه قامگیر بووو هیمنی به خۆوه بینی، سه لآحه دین خوی ناماده کرد بق پیشپه وی کردن به ره و ولاتی شام دای پینچ مانگ له کوچی دای نوره دین، نه وه بوو له مانگی سه فهری سالی ۵۷۶هـ/ نه یلولی ۱۱۷۴ی زاینیدا به سه روکایه تی هه وت سه د سه ریان

^۱ کتاب الروضتین (۵۸۹/۲)، صلاح الدین المجاهد، ل: ۱۵۱.

^۲ صلاح الدین الفارس المجاهد، ل: ۱۵۱.

^۳ الکامل فی التاریخ، له: صلاح الدین الفارس المجاهد، وه، ل: ۱۵۲.

^۴ صلاح الدین الفارس المجاهد، ل: ۱۵۲.

^۵ صلاح الدین الفارس المجاهد، ل: ۱۵۲.

^۶ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۵۲.

به ريگه وت به هاوپتيه تي سه يفه دين طغتکين و تقى الدين عمرو عزالدين فروخ شا، به پيوه بردنى کاروبارى ميسريشى سپارد به الملك العادلى برائى بؤ پاريزگارى کردنى زياتريشى کومه لى سه ريارى به دهر وازه و سه نگره کانيدا بلاو کرده وه^۱، نه وه بوو زور به هيواشى ريى ده کردو نه و ريگه يه ي به سى مانگ برى له يه که مى سه فهر وه بؤ کوتايى ره بيعى دووه مى سالى ۵۷۱ هـ له سهر ريگه له بليس داوه ستاو قه لاي نه يله ي (العقبه) ي به سهر کردوه، نايا له م ماويه دا بيرى له وه ده کرده وه که نه مير ه کان و زه نكيه کان له باره يه وه بلاويده که نه وه و تومه تبارى ده که ن به يى وه فايى و ته ماعبازى؟ ياخود پلانى داده نا به دهم ريوه بؤ راکيشانى نه مير ه کانى نوره دين به يى جه نگو مملانى؟ ياخود راده ي جه ماوه رى بونى خوى تاقيده کرده وه به م هيژه که مه وه، که به سوپايه کى که مه وه ديته شام و سوپا که شى له ميسردايه؟ ياخود به ربه ره کانى نه وانه ي ده کرد که نه يانويست له سهر کار لايه ن يه کلايه نه ده ست بگرن به سهر ميراتى نيوره دين و کوپه کانيدا؟ ياخود هيمنانه پلانى داده نا بؤ چونه ناو ولاته وه به ناشتى به پشت به ستن به و خوشه ويستى و هوگره جه ماوه ريه ي که هه يبوو نه مانه چه ند بيرۆکه يه ک بوون که ده کرپت به خه ياليدا هاتبيت، له وانه يه خراپه تريانيان نه وه بيت که دوژمنان گومانى خراپى پيډه به ن و بره و به و گومانه ده دن و تومه تي ته ماعبازى نه ده نه پال، نه وه بوو نامه يه کى له ديوانى نينشائى الفاضلى دا نوسى و تيايدا ده لئت: وه فاو نه مه ک دواى مهرگ ده بيت، خوشه ويستيش شوينه وارى له کاتى بوونى دوژمنى زوردا دهر ده که ویت، به شيوه يه کى گشتى من له دو لتيکدام و نه وانه ي گومانى خراپم پيډه به م له دو لتيكى تردا، هيئده ش نييه تمان باشه که که س نه توانيت له کارى چاکه دورمان بخاته وه، به که سيکيش که مه به ستنى چاکه بيت ناوتريت خراپت کردوه، هه روه که به و که سه ش ناوتريت که چه کى فرپداوه که تو که ست بريندار کردوه، مه به ستنى نيتمش ته نها به رژه وه ندييه که که ده بيت پيشى بخه ين، نه که ناژاويه که که تو له ي پى بکه ينه وه، نه گهر چاره سه ريکى تريشمان هه لبردارايه جگه له مه نه وه هيچمان نه کردوه و نه رکی خومان جيبه جى نه کردوه، بويه نه م کاره مان ده بيت به باشترين شيوه ليکدريته وه و گومانى باشمان پيډريت^۲، هه روه ها سه لاحه دين نامه يه کى نارد بؤ خه ليفه مستضى و هو ي پيشره وى کردنى به ره و شام بؤ رونکرده وه و نامانجيش له م نامه يه پيدانى راويه تي بوو به م کاره ي که پيى هه ستاوه، دوپا تکرده وه ي وه لائى بؤ خه ليفه ي عه باسى^۳:

^۱ تاريخ الأيوبيين فى المصر، ل: ۵۶.

^۲ صلاح الدين الفارس المجاهد، ل: ۱۵۳.

^۳ سنا البرق الشامى، ل: صلاح الدين الملك المجاهد، ل: ۱۵۶.

^۴ دور المدن الفلسطينية فى مقاومة الغزو الصليبي، ل: ۵۳.

۱- وتاری سه لآحه دین که ئاڤاسته ی خه لیفه ی عه باسی کردبوو: سولتان سه لآحه دین وتاریژ شمس الدینی کوپی وه زیر ابی المضاء نارد بۆ دیوانی العزیز به نامه یه که وه که القاضی الفاضل نوسراوئکی دورو درژو جوانو به هیزی تیانوسیوو، که تیايدا ئاماژه ی به چاکه و کاره کانی سولتان دابوو له جیهادکردن دژ به فره نجه کان له ژیانی نوره دیندا، پاشان له ئازادکردنی میسرو یه مهن و چند ناوچه یه کی زۆر له ده و روبه ری مه غریبداو وتاداران به ناوی عه باسیه کانه وه، که له سه ره تاکه یدا به نێردراوه که ی ئه وت: ئه گهر پریاری باوه پکردن بدهین ئه وه به یه ککه یشتن و دیدار پتیوست ده بیئت و دلسۆزیش پتیوستی به هه ول و نزا ده بیئت، با ئاماژه به و رووانه بکه یین که تازه رویان داوه و هیچیان هه لبه ستراو نین وشتانێک تیا یاندا وتراوه که له وه زیاتر روویداوه، ئه مه ش دلقۆشکه ره و به ئاشکرا بارودۆخه که مان بۆ رونده کاته وه، چونکه خوائ گه وه به نه یینی ناپه رستریت:

ومن الغرائب أن تسیر غرائب فی الأرض لم یعلم بها المأمول
کالعیس أقتل ما یكون لها الصدی والماء فوق ظهورها محمول

جا ئه گهر ئیمه به دهستی خۆمان ئاگرمان گرتبیئت و خه لکی سودی له روناکیه که ی بردبیئت و ئامان به مشته هه لگۆز بیئت و خه لکی خوارد بیئیه وه، و گه ردنمان دابیئت به ر تیرو خه لکیش سه یری کردبیئت، ئه وه پتیوسته ئیمه ش که رهسته ی خۆمان وه ربگرینه وه و گوێپایه لیمان بکریئت و پشکی خۆمان هه بیئت له ناو دله کاند، ئه مه ش له به ر ئه وه بوو که ئیمه چاوه رپی ئه وه بووین له لایه ن خاوه ن نیعمه ته وه داوای ده ستیوه ردان و خزمه تکردنمان لێ بکریئت، وه ک چۆن ده ستپێشخه ر بووین ئاواش مافمان پێیدریئت، یه که م کاریشمان ئه وه بوو که ئیمه له شامدا بوین دژ به بی باوه پان تیده کوشاین و ناوچه کانه مان ئازاد ده کرد، ... به سه ربازه کانه وه پێشپه ویمان ده کرد، ئیمه و باوک و مامان، جا چ شارێک ئازادکراوه یان چ پێگه یه ک گیراوه یان چ سه رکه وتنێک تۆمارکراوه که ئیمه ی تیدا نه بووین، پیموانیه که س له کاره کانی ئیمه بی ئاگابو بیئت و دوژمنیشمان نکۆلی نییه که کاروبار به ده ست ئیمه وه بیئت و پێشپه وی هه موان بکه یین و سه ربازه کان رێکبخه یین، ئه وه ش که ئیمه کردمان نیستا شوینه واری له شامدا ده رده که ویت، با خه لکی تریش باسی لێ بکات له میسریشدا به رده وام هه وائی خراب به رپۆه بردن و زالبوونی بچوکه کان به سه ر گه و ره کانه داو لاوازیونی ئیسلام تیا یداو سه ره خستنی له لایه ن که سه وه ده گه شت، فره نجه کانیش ئه بیئت به پاره ی زۆر رووبه رویان بیئیه وه، که بپه که ی زۆر ترسناکه سوننه کانیش ئه گهر چی یه کده نگن، به لām چه وساوه ن، حوکه مانه شه رعیش ئه گهر چی ناویان هه یه، به لām کاریان پێناکریئت و بیدعه ش تیا یدا ئاشکراو بالا ده سه ته، ئه و گومپایانه ش که تیا دایه و ئاشکرا داوای دورکه وتنه وه له ئیسلام ده کریئت، ئه و

مه زه باش تیکه لی خوین و گوشتی خه لک بووه و نه و په یکه رانه ی که وه که چه ند خوا به ک وان جگه له خوا ده په رسترین و پاک و بیکه ردی بۆ په روه ردگار ئیمه ش وره مان خسته به ر خۆمان بۆ نازادکردنی شوینه کان و گیرانه وه ی هه لاتوه کان له ئیسلام، ده رخنه وه ی شته شاردراره کانی ئیسلام، بۆیه به سوپایه کی مه زنه وه بۆی که وتینه ری و پاره و سامانیکی زۆرمان پیکه وه نا که زۆر ماندوی کردین و له گیرفانی خۆمان و به ئاره قی نیوچه وان و نرخ ی نه و دیله فرنجانه ی که که وتبونه ده ستمان په یدامانکردبوو، به لام چه ند شتیک هاتنه پێشه وه که بونه ریگر، پاشان چه ند نیردراویک هاتنه لای میسریه کان و داوای به ده مه وه چونی فره نجه کانیان کردو هه موو شتیکیش واده ی دیاریکراوی خۆی هه یه و هه موو هیوا به کیش ده روازه یه کی هه یه، یپیری په روه ردگاریش وابوو که ئیمه به باشترین شیوه بیگرینه ده ست و به شیوه یه کی به هیزو توکمه فره مانپوایی بکه ین، نه وه بوو فره نجه کان ناپاکیان نواند له گه ل میسریه کان و ناگر به ستیان شکاند و مه به ستیان بوو ئیسلام ریشه کیش بکه ن، میسریه کانیان له کاته دا نامه یان بۆ نوسین به هه مان شیوه خه لگی شامیش نامه یان بۆ نوسین، که نه گه ر به ده م کیش که وه نه چین نه و له ده ست ده رده چیت، و نه گه ر روو به پووی دوژمنی نه مرۆ نه وه ستین نه وه له ده ست ده رده چیت و سبه ی فریای ناکه وین، ئیمه ش به نه میره به ناویانگه کانه وه که وتینه ری بۆ نه و ولاته ی که دوو شت بونه ریخۆشکه ر بۆمان: یه که میان نه وه ی که ده یانزانی ئیمه مه زه به ی راست سه رده خه ین و دوو میشیان نازادکردنیان و هه لگرتنی باج له سهریان، نه وه بوو خوای که وره سه رکه وتنی خۆی ناردو دوژمن ئومید پراو ده ستی له و ولاته هه لگرتدوای نه وه ی که خاک و ئاو و ولات و هه ریمه کانی له ژیر ده ست بوو و خاچی به سهریاندا هه لئواسیوو و، بتیان تیا دا دانابوو، خه لکیش بی ئومید بوون له وه ی که نه و ناوچانه یان له ده ستبسه نریته وه، کاتی گه یشتینه نه و ولاته ژماره یه کی زۆر سه ربازی تیا بوو که سامانی زۆریان هه بوو و ریزه کانیان یه کخستبوو، بۆ جه نگی موسلمان به توانا تر بوون هه تا وه کو جه نگی بی باوه ران و فیلی نه ینیان به هیزو وره شیان زۆر به رز بوو، دیاره و سه د هه زار سه ربازی پیاده ی سودانیان له گه لدای بوو، که هه موویان بیانین، هیه خوا به ک نانا سن جگه له خاوه نی کۆشک (پاشا) روگه شیان شوینی نه و و جیبه جی کردنی فرمانی نه وه، چه ند سه ربازیکی نه رمه نیشیان تیا به که له سه رگاوریتی خۆیان مابونه وه و، سه رانه یان له سه ره لگیرابوو، به هیزو توانا و دلگه رم و کارامه بوون، چه ند خزمه تگوزاریکیشیان له کۆشکه کانیاندا هه بوو که گومپایی ده رازنده وه و خه لگی بۆ که مه ند کیش ده کرد. چه ند نوسه ریکیشیان که پیتنوسه کانیان ئیفلیج کار بوون و خزمه تگوزاره کانیان له گه ل ره شی ده م و چاودا ره شی ره چه له کیشان کۆکردبو به وه، ده وه له ته کانیان گه وره بوون بوون و دان به گه وره کانی تر دا نانیت و هینده لوتبه رزن که ویزدان رایان

ناچله کیتی، جا چۆن ده بیټ هه نگاو هه لگرین و ئه م بارودخه چاره سه ربکهین، هه روه ها ئه مانه
 حه رمه کانیا ن به ئاشکرا هه لال کردوه و فه رزه کانیا ن په کخستوه به هۆی نه ریتی ناپواوه و
 به لیکنده وه کانیا ن شه رعیا ن شیواندوه و وازیانه یتان له و مه به سته ی گه خوی گه وره هه ییوه و
 بیباوه رپیه کیا ن بلوکردۆته وه که ناوی تری لیراوه و شه رعیک وه لاده نرۆن و حوکم به شی تر ده کریت،
 ئیمه ش به رده وام ئاگامان لییا ن بووه و به هه موو شیوه یه که له گه لیان رۆیشتووین و کاری وامانکردوه
 که له توانای مۆفدا نییه، به لام ئه وان هانا یا ن برد بۆ فره نه که کان و جاریک بۆ بلبیس و جاریک بۆ
 دمیاط و هه ر جاره ش دوزمنیکی زۆریا ن ده هیتایه سه رمان به تاییه ت له (دمیاط) دا، که هه زار
 که شتیان هیتابوو، له نیوان جه نگاو هه ر باره لگرداو له وشکانیشه وه دوو سه د هه زار سوارو
 پیاده یا ن هیتا، دوو مانگ گه مارۆیا ندو ئیواره و به یا نی به شه پ ده هاتن و ده نگه شمشیرو
 قه لغانه کان ده هات که له هه موولایه که وه مه رگیا ن ده هیتا، ئیمه ش له گه ل هه ردو دوزمنی ئاشکرا و
 په نه اندا ده جه نگا ی و خۆپا گریوین به رامبه ر به هه ردو لایه نی دووپو و بی باوه، هه تاوه کو خوی
 گه وره سه رکه و تنی خۆی خه لات کردین و میسری و فره نه که کان بی ئومیدبوون، پاشا ن به ربوینه
 تایفه کا نی تری وه که ئه رمن و سودان و سه ریا زه کان و له قاهیره و ده درماننن به فره مان
 یه که لاکاره وه و به هۆی کارخرا په کا نیانه وه و به شمشیری هه لکیشرا و ئاگری سوتینه ر، هه تاوه کو
 کوشک و ئه و خه لکانه ی که تیایدا بوون له خزمه تگزارو مندالی پاشا په رته وازه بوون و بیدعه کا نیان
 نه ما و بانگه وازیان کپیویه وه، به م شیوه یه قسه مان سه رکه و ت و تارماندا و په رچه می ره شی مه زنهان
 هه لکرد، په روه ردگار سته مکاری گه وره له ناویه ریته و له و سوینده مان خۆش بیته که گونا هه ی که و تنی
 له گونا هه ی هیشته نه وه ی که مته ر، کاتی ده ستمان به تال بوو. بیرمان له هتیشکردنه سه ر ولاتی بی
 باوه پان کرده وه و هیچ سالتیک نه بووه هتیش نه که ی ن له وشکا نی و ده ریا وه و به که شتی و پشتی
 ولاخه وه، هه تاوه کو ژماره یه کی زۆرمان کوشت و به دیل گرت و به زۆر ملکه چمان کردن^۱. چه ندین
 پیگه وه و شویتیشمان ئازاد کرد که پیشتر موسلمانان پیی نه گه یشتو نه پی یا خود به سواری،
 له وشوینانه ش قه لایه که له سه ریا زگه ی ئه یله دا که دوزمن له ناوچه ی ده ریا ی هیندا بنیاتی نابوو،
 که پییدا تیه پ ده بوون بۆ هه ردو حه رمه ی پیرو زو یه من، هه روه ها هتیشیا ن کرده سه ر که ناری
 حه رمه ی پیرو ز چه ند دیلیکی هه بوو، به لام توانیمان کوفر له م قه لوه بیده نگ بکه ی ن، له کاتیکندا که
 زۆری نه ما بوو که خه لکانی بیباوه پ ده ست به سه ر شوینه پیرو زه کاند بگرن، و خه لکانیک بچه زیدو

^۱ کتاب الروضتین (۳۶۱۱۲).

نارامگهی پیغمبر (ﷺ) که له سەر ئاینه که ی نین، پاشان خوای گه وره ئه م قه لایه ی کرده وه و بوو به په ناگه یه ک بۆ جیهاد و شوینیک بۆ بالیۆزی ولاتان و خه لکانی خواپه رست.

پاشان ئه لێ: له یه مه نیشدا خه لکانیک هه بوون وه ک کوپی مه هدی و گومپاوی باوه پو بیدعه چی و هه لگه پاوه، که چه ند شوینه واریکی له نیسلا مده هه بوو، تۆ له یه کیشی له سەر بوو بۆ پیغمبر (ﷺ) چونکه هه ستا بوو به گرتنی ئافره تی به ئا بۆ و به پێزو به پاره یه کی که م فرۆشتبو، هه روه ها بیدعه یه کشی له سەر بوو که ئه ویش بانگکردنی خه لک بوو بۆ سەر گوپی باوکی و نانانی به ناوی که عبه وه، هه روه ک هه ستا به بردن و له ناو بردنی پاره ی هاو لاتیانی بی تاوان، و داوینی حه رامی حه لاکرد، ئیمه ش برا که مان به سوپا که مان وه بۆ نارد دوا ی ئه وه ی پاره یه کی زۆر و چه کیکی باشمان بۆ پێکه وه نا و که و ته پێ و سهر که و ت سوپاس بۆ خوا، و ئیستا له وێه تا هندو قسه مان بالا ده سته، له مه غریبیشدا کاری سه یرترمان ئه نجام داوه، کاره کانیشمان به خوین و ره نج به ئاکام گه یاندوه، دیاره له وێ بنه ماله ی بنی مؤمن به وه ناسرا بوون که کاروباریان به ره و پیش چوو و ولاتیان ئاوه دان و سوپا که شیان بی شومار و روبه پوو بونه و یان سه خته، ئیمه ش سوپاس بۆ خوا چه ند ناوچه یه کی فراوانمان لێ سه ندن که روبه پری مانگیک ری ده بیته و هیژ له دوا ی هیژ سوپامان بۆ ده نارد و ئه وانیش سهر که و تن له دوا ی سهر که و تن تان تومار ده کرد ئه و شوینه به ناو بانگو پپر دانیش توانه ی که ده ستمان به سه ردا گرتوه: برقه و قفصه و قسطیلیه و توزر هه موو ئه مانه ش و تاریان به ناوی گه وره مان المستضیء بأمر الله تیاده ئه خویندریته وه و حوکه شه رعه کان له ژیر ئالای شه کاوه دا جیبه جیده کریت، له هه مان سالی شدا وه قدیك هاته لمان که وه قدی شار و ولاته کان بینیان و له حه فتا سوار پێکهاتبو که هه موویان داوایان ده کرد ولاته که یان ببیته شوینه که وتی سولتان و ئومیدیان به سه لێنی ئیمه هه بوو له هه پره شه مان ده ترسان ئیمه ش ریو ره سمی شوینکه و تویمان بۆ ئه نجامدان و پله و پۆست و ئال و بلاو که راوه کانمان بۆ ده رکردن و فه رمان و دادوه ری خۆمان بۆ برپا دان، هه رچی دوژمنانی ده وره یه ریشه که چاویان برپیوو ئه م ولاته به هیژو ده سه لاتی گه وره وه روبه پوو مان ده بوونه وه و له سه رو هه مووشیا نه وه سه ته مکاری گه وره و جالوتی بی باوه پری فه رمانه وای قوسطنتینه، خاوه نی ئه و ده ولته ی که ماوه یه کی زۆر دونه ی خوار دوه و ئاینی گا و رانی په رپا کرد که ده ولته که ی هه موو میرنشینه کانی خستبو وه ژیر ده سه لاتی خۆی، له گه ل ئه م سه ته مکاره دا چه ند روبه پوو بوونه وه یه کی ده ریایی له نێوانماندا رویدا و چه ند نێردراوێک له نێوانماندا ئالو گوپ کرا^۱ به نه ئینی و ئاشکرا، له میسریش نه جو لاین هه تا وه کو نێردراوه کانیا ن له ماوه ی

^۱ کتاب الروضتین (۳۶۰۱۲).

یەكەهفته دا دوچار هاتنه لامان به دوو نامهوه، كه له ههريه كێكياندا ملکه چى و چهك فرپيدانى خۆى پيشان ده داو داواى ئاگر به سست و دۆستايهتى ده كرد، ته نانه ت ئه و ئاگادارى كردينه وه له فرمانپه وای صقلیه و كه شتیگه له كه ی كه باسده كریت و لامان شاراهه نه بوو. ههروه ها له و بى باوه پانه فرمانپه وای صقلیه كه كاتى زانیبوى كه فرمانپه وای شام و قسطنطنیه پێكه وه كۆبونه ته وه له جهنگى دمیاطداو ههردولا تیکشكاو دۆپاون، ویستی هیزی خۆى تاقیبكات وه و كه شتیگه له كه ی نوێ كرده وه و سامان و كاتى خۆى تبادا سه رفكرد، كه ئیستا پینج ساله كه رهسته كۆده كاته وه و باشتريان هه لده بژیریت و نه م سال گه یشته ئه سكه نده ریه و سوپایه كى هینا كه ده ریاى پ پ كردبوو و سوپای و شكانيشى پری هه ریمك بوو كه هه رگیز پاشایه ك شتى وای بۆ كۆنه كرابویه وه، به لام خواى گه و ره سه ر شۆپى كردو شكستی پێهینا، له و سوپا و هیژانه ش كه هینا بوونی سوپای بوندوقیه كان و به یشه نیه كان و جه نه وایه كان هه موو ئه وانه پێكه وه هیرشیا ده هیئا و به ره چه دانه و هیان ژۆر زه حمه ت بوو، ماوه یه كیشه ئه وانه ئه بنه بالیۆز پاره دینن بۆمان و هه ر یه كێكيان ئیستا كه ره سه ته ی كوشتارى خۆیمان بۆ دینى و به كرده وه باشه كانى لیمان نزیک ئه كه وته وه و هه موو ئه مانه بپارمانداوه له گه لیاندا بپۆین و ئاشته وایى له نیوانماندا به رقه راره، له سه ر ئه و شتانه ی كه ئیمه ده مانه ویت و ئه وان پێیان خۆش نییه، كاتى خواى گه و ره ش بپیارى مه رگى نوره دینی فرموو ئیمه به نیازی غه زا بوین و سه ر یازانمان خۆیان ئاماده ده كردو فره نجه كانیش هاتنه بانیا سو و خه ريك بوو ده سته به سه ردا بگرن و ویستیان هه له كه بقۆزنه وه، فرمانپه وای ئه و شاره ش هانای بۆ ئیمه هیئا و ئیمه ش به ره وئه و ناوچه یه به پێكه وتین، به لام ئه وان ئاگر به سته دیمه شقیان راگه یاند كه نه گه ر ئیمه نه چوینایه به نه نجام نه ده گه یه نرا، پاشان گه راینه وه ولاتى خۆمان و به رده وام هه والى ناكوكى و په رته وازه ی ولاتى نوریمان پیدگه شت، كه هه موو قه لایه كى فرمانپه وایه كى بۆ په یدا بووه و هه ر ته ماعكارێكیش شوینێكى بۆخۆى دا بپیه وه فره نجه كانیش چه ندين قه لایان دروستكردوه و چاودیری ناوچه موسلمانه كان ده كه ن و ته نگیان به ولاتى شام هه لچنیه وه و گه و ره ئه میره كانى نوره دینیش زیندانى یاخود سزا دراو ده ریه ده ركراو و كویله و مامله كه كان بونه ته خاوه نی ولات له كاتێكدا ئه وان بۆ گوشه كان دانراونه ك پێشى پێشه وه و ده بیئت به پێوه بوه ستن نه ك دانیشن له مه جلیسدا، ئه وانه ده سته و چاوو شمشیریان درێژكردو خراب ره فتاریان كردو فرمانیاندا به خراپه و نه هیان كرد له چاكه^۱، هه ریه كه ش له م ده سه لاتدارانه یارمه تی له فره نجه كانه وه و ده رده گرتو به پشت و په نای خۆیانیان ده زانین، ئیمه ش بۆمان ده ركه وت ئه گه ر

^۱ كتاب الروضتين (۳۶۵۱۲).

به يتولمه قدیس هۆكاری ئازادکردنی فهراههه نه كړیت و فهلسه فهی بی باوه پش نه گه ر بپاری ریشه كیش كردنی نه دریت، نه وا ره گه ریشه داده كو تیت و كه لینی زیاتر نه كه ویت نه ناو ناینه وه خواوه تواناكانیش گوناومی زیاتریان ده گات، دیاره نیمه له میسره وه ناتوانین نه م كاره بكهین له بهر دوری شوینه كه و نه بونی ناوه دانی و ماندوو بوونی ولاخه كانمان، به لام نه گه ر له میسر تپه پین نه وا به رزه وه ندی ئاشكرایه و سودی زیاتره و توانامان باشتره و نه و لات له یمانه وه نريك ده بیت وه هیرش بۆ كردنی گونجاوه و ئازوقه ش دابینكراوه و نه سپه كانیشمان پشوو یان ده بیت و سه ربازه كانیشمان زۆتر ده بن و كات و ده رفه تیش زیاتره و بیرو باوه په نا په واكانیش له شامدا ناهیلین و نه میره ئیره یی به رو ته ماع زال بووه كان و نه قله نااماده بووه كان كوتایی پیدیت و نه و كوپه نه پاریزین كه له دواى باوكی ده سه لاتی گرتنه ده ست، چونكه نیمه نريكترین لییه وه له وكه سانه ی كه به ناویه وه دنیا ده خوون و نه مه كداری خو یانی بۆ ده رنه خه نه له كاتيكدا كه ستمی لیده كه نه، مه به ستیشمان له ئیستادا هه ر شتیكه كه ده ولت به هیژ بكات و بانگه واز دوپات بكاته وه و ئومه ت یه كخات و ته با یی بیاریزیوت و ناوچه كانی تر رزگار بكات، و هه موو ریوپه سمه كان بۆ عه باسییه كان به رپا بكات، كه ریوپه سمیكى گشتگیره له میسرو یه مه نه و مه غریب و شام و هه موو نه و شوینانه ی كه له ژیر ركیفی ده ولته تی نوره دین دان، هه ر ناوچه یه كیش كه خواى گه وره به شمشیری نیمه و سه ربازه كانمان رزگاری بكات، بۆ هه ر كه سیكى بكهین برا بیت یان كوپ نه وه زیندو راگرتنی به خششه كان و نوێكردنه و ی بانگه وازه، به گشتیش شام كاروباره كانی نایه ته راسته به و خه لكه ی كه تیايدا و به يتولمه قدیس كه سیك نییه بیپاریزیوت، فه ره نجه كانیش نیمه باش ده ناسن وهك ركا به ريك كه بیزار ناییت له جه نك هه تاوه كو نه وان بیزار نه بن به شیوه یه ك نه گه ر روبه پوویش ببینه وه نه وه به شمشیر مه سه له كه یه كلاده كه ینه وه و نه و دیله ئازاد ده كهین كه خواى گه وره به نده كه ی شه و وه ی پیکرد بۆی^۱، هه روه ها له نامه یه كی تری القاضی الفاضل دا هاتوه: ده رچونی سه لاهه دینه له مالی نوره دین ريكه وتنيك بوو كه له نیاوان نه و نوره دین (ره حمه تی خواى لیبیت) هه تاوه كو له میسرو شامه وه دوژمنمان په لكیش بكهین، سه لاهه دینه ده ریا و وشكانییه وه نوره دینیش له ده شت و كیوى شامه وه، به لام كاتى خواى گه وره مه رگی یه كیكیانی پیشخست و نه و رووداوانه رویاندا كه نه یانزانین، و كه لیته كان بۆ موسلمانان ئاشكرا بوو و سه نگره كان دۆپنران و بۆچونه نادروسته كان زال بوون و باتنیه كان بوونه ده سه لات و سه رانی موسلمانان ده درا به كافران له بری موسولمانان، له لایه نه و نه و نه میرانه وه كه بناغه ی ئیسلام بوون و سه ركه وتنه كانیان

تۆمارکردوو به شمشیره كانيان سكالای ديليتيان ده كرد ، فره نجه كان و بى باوه پانيش ده ستیان دایه باله خانه دروستکردن له سهر سنورى ده ولتهى ئيسلامى، ئاشكراشه كه دواى ئهم كارهى ئيمه فره نجه كان هه ستان به په نابردن بۆ گاواره لایه نگره كانيان له ولاته جور به جور هه كانداو ئه وانیش خاچه كانيان به رزكرده وه و هه په شه یان له سته مكاره سه ركرده كه یان كردو پیاوه ئاینى و قه شه كانيان خسته پى. موسلمانانیش وتیان: بى ئاگایى كارێك به مړۆف ده كات كه به ئاسانى قهره بوو ناكړیتته وه و هر یه كه له فه رمانپه وای صقلیه و پاشای ئه لمان و پاشاكانى ئه و به رى ده ریا و فه رمانپه وای دورگه كان وهك بوندوقیه و بیشانیه و جه نه واو شوینی تر. خۆیان به كه شتیگه لى به هیزه وه ئاماده كرده بو، ئه مړۆ ئه ی ئه میرى باوه پداران پشتیوانانى به هیزترن به تاییه ت كه ئه وان هیزێكى ناپه وا سه رده خه ن و ئه وه ق و راستى و سه رده خاتو، ئه وان مړۆف ده په رستن و ئه و خوا ده په رستیت^۱، خه لیفه ش وه لامى داخوازییه كانى سه لآحه دینی دایه وه و ده سه لاتى میسرو شامى پیتسپاردو، دار الخلافه ی بۆ نارد له كاتیكدا كه گه مارۆى حه ماى دابوو له سالى ۵۷۰ ك/ ۱۱۷۴ زدا به ته شریفات و مولكایه تی و مه راسیم و مۆلته پیدانه وه^۲، ئه مه ش به لگایه له سه ر ئاره زوى خه لافه تی عه باسى بۆ مامه له كردن له گه ل سه لآحه دیندا به شیوه یه كى راستگزیانه چونكه پى و ابوو سه لآحه دین ئه و كه سایه تیه یه كه ئه و بۆشاییه پزده كاته وه كه نوره دین جییه یشتوو، هه روه ها ئهم داننا نه به سولتانیته ی سه لآحه دیندا وهك كه سایه تیه كى شیاو كارامه بۆ به رگریكردن له موسلمانان، ئهم نازناوه ش سام و شكزی پیدا له به رده م ئه میره موسلمان هه كاندا به گشتى و خاچه رستاندا به تاییه تی، سه لآحه دینیش سه ربارى ئه و هیزه ی كه هه ببوو پتویسته ی به پالپشتى خیلافه ت هه بوو له ململانییدا له گه ل ئه میره موسلمان هه ركابه ره كانیدا به تاییه ت زه نكیه كان، هه ر بۆیه خه لافه تی له سه رجه م جموجۆل و ده سه كه وته كانى ئاگادار ئه كرده وه هه تا وه كو پالپشتى مسۆگه ر بكات^۳.

۲- **چوونه ناو دیمه شقه وه:** سه لآحه دین به سوپا كه یه وه گه یشته دیمه شق و پیتشوازییه كى باشى لیکراو، ابن المقدم یش له رۆژى دووه مدا کلیله كانى شارى دابه ده سه ته وه، به لام قه لآكه ی لیباخى بوو كه به ده ستى خزمه تكارێكه وه بوو به ناوى جمال الدین ره یحان، سه لآحه دینیش توانی قایلی بكات له ده ستى وه رگریت، به م شیوه یه ش سه لآحه دین ده ستى گرت به سه ر دیمه شق و قه لآكه یدا به بیانوى پاراستنى الصالح ئیسماعیل له مه ترسى خاچه رسته كان و، ئه میره ته ماعكاره كان، توانی ئه و مولكانه بگپیتته وه كه سه یفه دین غازى فه رمانپه وای

^۱ كتاب الروضتين (۳۶۸۱۲).

^۲ تأريخ الأيوبيين فى المصر والشام، ل: ۸۴.

^۳ تأريخ الأيوبيين فى المصر والشام، ل: ۸۴.

موسل و جه زيره دهستی به سهردا گرتبوو^۱، ههروهه ها سه لاهه دین له دیمه شقدا سیاسه تی پشتگیری کردنی خه لکی پهیره وکردو فهرمانی دا به به خشینی پاره به خه لک و هه لوه شاننده وهی باجه کان وهرگرتنی پاره ی زیاده له خه لک و باش مامه له کردن له گه ل دهرونه کاند، ههروهه ها ریژی دهنا له زانایان له بهر نه و کاریگه ریه زوره ی که له سه ره خه لک هه یانبوو، نه وه بوو سهردانی مائی قاضی کمال الدین شاره زوری کردو به دحالیبونی نیوانیانی ره واندده^۲، قاضی شاره زوریش وه لایمی دایه وه و تی: ئاسوده به فهرمان فهرمانی خوته و ولات ولاتی تویه^۳، وته کانی قاضی ش رایگه یاندنی خۆبه دهسته وه دانی ته وای دیمه شقه کان بوو بۆ سه لاهه دین و رازی بونیان بوو به ده سه لاتی، هه ربویه خۆشحالی خویان ده ربپی^۴ و کاروباره کانیا ن پیسپاردو نه ویش به خۆشحالی و ریژلینان و دلخۆشیه وه له گه لیاندا جولایه وه^۵.

پاشان سه لاهه دین وتاریکیدا بۆ خه لکی دیمه شق و تیایدا و تی: خوای گه وره دیمه شقی به لوتفی خوی پیبه خشین نه ک به زور، سوپاس بۆ خوا هیچ تاوان و خراپه کاریه ک تیایدا روینه دا، و هه له یه کیشمان نه کردوه که کهس شتیکی له باره وه بلێ، رهنگه بوتری: ... نه یانزانی که با تۆزو گهرد راده مالیته و به یانیش کوتایی به شه و دینیت و شمشیریش هه والی راستره و هه قیش بینای به هیزتره و به تالیش به زه حمهت له ناوده چیت و که فیش له خۆیه وه نامینیت، به لام ئیمه پیمانویه که لیبور دن نزیکتره له پاریزگاریه وه و نزیکتره له ریگای راستیشه وه بویه خوینمان نه رشت و دله کانمان ئاسوده کردو ده سه لاتمان وه ک خوی هیشته وه به ناگری کینه مان وت ساردو سه لامهت به و سهیری بارودۆخی مالی نوره دینمان کرد (خوا پایه داری بکات) بینیمان که روناکی خامۆش بووه^۶، دوا ی دهست به سه راگرتنی دیمه شق سه لاهه دین دهستی کرد به جیبه کردنی سیاسه ته که ی له یه کخستنی به ره ی ئیسلامی و سهز له نوێ بنیاتنانه وه ی، به جۆریک که له باکوپی عیراقه وه درێژ بیته وه بۆ ولاتی شام و له ویشه وه بۆ میسر، هه تاوه کو پاش نه وه بتوانیت دهست بداته جیهادی

^۱ تاریخ الأيوبيين فی المصر والشام، ل: ۸۶.

^۲ دور المدن الفلسطينية فی مقاومة الغزو الصليبي، ل: ۵۳.

^۳ شذرات الذهب فی أخبار من ذهب (۲۴۳/۴).

^۴ شذرات الذهب فی أخبار من ذهب (۲۴۳/۴).

^۵ النجوم الزاهرة (۲۵/۱).

^۶ سنا البرق الشامی، ل: ۷۷، المفکر السوقي الأيوبي، ل: ۷۷.

نیسلا می دژ به خاچه رستان، وموسلمانه کان به هیژترو توکمه ترین^۱. کاتی که دیمه شقی کونترۆلگردو دهستی گرت به سەر قه لاکه یداد، ئالای دادگه ری و چاکه ی هه لکردو ئاسه واری ستم و ده ستریزکاری نه هیشت و نه و خراپه و کاره ناپه وایانه ی نه هیشت که نه میره کان له پاش نوره دین دایان هی نابوو که خۆی له باج و کاری ناپه وادا نه بنیه وه^۲ پاشان به رده وام بوو له پیشپه ویدا به ئاراسته ی باکور بۆ روبه روو بوونه وه ی کمشتکین له حه له بدا، دوا ی نه وه ی که طغتکینی برای دانا به والی دیمه شقو توانی حمص بگریژت و به ره و حه له ب پیشپه ووی بکات، دوا ی نه وه ی که قه لاکه ی بۆ کونترۆل نه کرا^۳.

۲- **هیژشکردنه سەر حه له ب؛ الملك الصالح** دوا ی مردنی باوکی ده سه لاتی گرت ده ست و به هۆی نه وه شه وه که بچوک بوو نه یده زانی کاروباری فه رمانپه وای به پۆیه بیات، بۆیه بوونی له سه ره وه ی ده سه لاتدا ته نها به ناو بوو، له کاتی کدا که یاری ده رانی توانیان ده سترگین به سه ر توانا کانی ولاتدا و ناوه ندی ده سه لاتیان له دیمه شقه وه گواسته وه بۆ حه له ب^۴، له حه له بیشه وه کمشتکین که سه ره رشتیاری الملك الصالح بوو به ته نیا ده ستی گرتبوو به سه ر ده سه لاتی نه و شاره داو ده ستی کرد به جیبه جیکردنی سیاسه تیکی تایبه ت که به سه پاندنی ده سه لاتو کۆکردنه وه ی لایه نگر بۆ خۆی کۆتایی پیده هات، نه وه بوو ابن الدایه ی ده سترگیرکردو پلانی دانا بۆ دورخستنه وه ی سه لاهه دین له حه له ب به هه موو شیوه ی کاتیک سه لاهه دینش به ره و حه له ب پیشپه ووی کرد، کمشتکین نامه یه کی بۆ نوسی و تۆمه تباری کرد به وه ی که حه زی له په لاماردان و ده سترگینه به سه ر مولکی نوره دین مه حمودی گه وره و الملك الصالح کوریدا^۵ له راستیشدا سه لاهه دین باش له مه به ست و مه رامه کانی کمشتکین گه شتبوو، بۆیه نامه ی له گه ل الملك الصالحدا ئالوگۆر کرد بۆ رونکردنه وه ی مه سه له که و ئامۆزگاریکردنی بۆ ریگرتن له تیکچوونی په یوه ندییه کان له نێوانیاندا^۶، وادیاره که الملك الصالح یش رازی نه بوو له هه لسوکه وتی نه میره کانی به لام لاواز بوو و نه یده توانی له خۆی دووریان بخاته وه، هه روه ک خیرا ده که وته ژێرکاریگه ریانه وه له بهر که می ته مه نی، یاریکردنی کمشتکینیش به توانا کانی ده ولت دیارترین به لگه بوو له سه ر لاوازی، هه روه ک رازی نه بوونی له سه ر ده سترگیرکردنی

^۱ تاریخ الأیوبین فی المصر والشام، ل: ۵۶.

^۲ کتاب الروضتین (۳۴۴/۲).

^۳ الكامل للابن الأثیر، له: تاریخ الأیوبین، ل: ۵۶.

^۴ کنز الدرد (۵۸/۷-۵۹).

^۵ مرآة الزمان (۳۲۷/۸)، تاریخ الأیوبین، ل: ۵۷.

^۶ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۵۷.

عزالدين جورديک ی فه رمانپوای هه ماو نئیردراوی سه لآحه دین بۆ لای بۆ مؤرکردنی ریککه وتن، کمشتکین گوئی به م ناره زاییه نه داو ناوبراوی به زنجیر کۆت کردو ئازاریداو خستییه نهو بیره وه که کوپه کانی ئیبن الدایه ی تیخستبوو^۱، بۆیه ئاسایی بوو که سه لآحه دین به رهو حه له ب به ری بکه ویت بۆ رزگارکردنی الملك الصالح و نئیردراوه که ی له چنگی کمشتکین و ده ست گرتن به سه ر حه له بدا، له به ر گرنگی نهو شاره ش له پلانه که یدا بۆ یه کخستنی هیزه ئیسلامیه کان، نه وه بوو کمشتکین ده رگاکانی حه له بی داخست به رووی سه لآحه دیندا که له سی جه مادی کۆتایی سالی ۵۷۰هـ / ۳۰ی کانونی یه که می سالی ۱۱۷۴ز گه مارۆیدا^۲، خه لکه که شی هه موو ملکه چ بوون جگه له شیعه کان، الملك الصالح یش بانگه یشتی کردنه بۆ پاراستنی له پیاویک که نه یه ویت میراتی لی زه وت بکات، نه وانیش بۆ پشتگیری کردنی چه ند مه رجیکیان هه بوو:

- ۵- به شی رۆژه لاتی مزگه وته که یان بۆ ته رخان بکات.
 - ۶- ده سه ته واژه ی (حی علی خیر العمل) بگێرێته وه بۆ بانگو له بازاره کاندایه نریت
 - ۷- ناوی دوازه پێشه واو ئیمامه که له کاتی ته رم و جه نازه دا بیریت.
 - ۸- پێنج جار (الله اکبر) بکریت له سه ر ته رم.
 - ۹- گرێبه ستی هاوسه رگه یان بسپێردریت به ابی الطاهر الحسینی.
- نه وه بوو الصالح اسماعیل له ژۆر فشاری کمشتکین پازی بوو به مه رجه کانیان^۳، نه مه له کاتی که دا رویده دا که کمشتکین په نای برد بۆ حه شیشه و خاچه رسته کان، بۆ دورخستنه وه ی سه لآحه دین له شواری حه له بو سنانی سه رکرده ی شیعه ی باطنی ئیسماعیلیش به مه رازی بوو و کۆمه لێک خۆبه ختکار (فیدائی) ی له جه مادی دووه می سالی ۵۷۰هـ / کانونی دووه می ۱۱۷۵ز دا نارد بۆ تیۆرکردنی سه لآحه دین به جلی سه ربازییه وه هه ندیکیان توانیان بچه ختوه ته که یه وه و زۆری نه ما بوو پلانه که یان جێبه جێبکه ن، به لام کاره که یان ناشکرا بوو سه لآحه دین له وه وه لێ تیۆرکاییه رزگاریبوو^۴. پاش شکسته یێنانی شیعه ی ئیسماعیلی له تیۆرکردنی سه لآحه دیندا کمشتکین نامه یه کی نارد بۆ ریمۆندی نه میری طرابلس و سه رپه شتیاری ته ختی شانیشینی به توله قدیس، که ری بگریت له گه وره بوونی هیژی سه لآحه دین چونکه خاچه رسته کان نه یانده توانی رێگر بن له یه کیتی دیمه شق و

^۱ زبدة الطّب فی تاریخ الطّب (۲/ ۵۲۰)

^۲ تاریخ الأیوبیین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۵۷.

^۳ البداية والنهاية، ل: تاریخ الأیوبیین، ل: ۵۸.

^۴ مفرج الکروب (۸۲۴/۱۲).

قاهیره، به لام حە لەب لانیكەم كەملە دەرهوهی ئو یەكگرتنەیه، هەر بۆیه خاچپەرستەكان دەرکیان بهوه كرد كەسەر بهخۆیی حە لەب و مانەوهی بە دەستبنە مالهێ زەنکیه وه تاكه گرنتیه بۆ رێگرتن له بهرپابوونی یه كێتێكی ئیسلامی كه له نیله وه درێژ ده بێته وه بۆ فورات، له مه شدا به رژه وه ندیان له گەل زەنگیه كاندا یه کی ده گرتە وه^۱، ریمۆندی سییه میش هه ولیدا په نا به رین بۆ هۆکاره سیاسیه کان و نوێنه ری ناردبوو بۆ لای سه لاهه دین و هانیدا بۆ ناشته وایی و ریکه وتن و ئاماژه ی به وه ده دا: كه فره نجه کان یه کیانگرتووه بونه ته هیژ، به لام سه لاهه دین له وه په شه نه ترساو به هیژش کردنه سەر ناوچه یه کی ده وروبه ری ئه نطاکیه وه لامی دایه وه^۲، لێره شدا ئه م فره مانپه وا خاچپەرسته هیچ چاره یه کی نه ما بۆ دورخستنه وه ی سه لاهه دین جگه له هیژشکردنه سەر حمص، ئه وه بوو له ده وروبه ری حمص دا دهرکه وت و هیژشی کرده سەر شوراكانی، به هۆی ئو پشتیوانی و کۆمه کیه وه كه پاسگای قه لاکه پێشکه شیده کرد، كه له سەر وه فاداری بۆ زەنکیه کان مابویه وه، ئه وه بوو سه لاهه دین ناچار بوو گه مارۆ له سەر حە لەب هه لگرت و شوراكانی به جیه یشت له پێتاو رزگارکردنی حمصدا، به لام ریمۆند هیژنده نه مایه وه هه تاوه کو روبه پوی بیه ته وه وه گه رایه وه بۆ قه لای اکراد (کورده کان) پاش ئه وه ی دلتیا بوو له به دیه اتنی مه به سه ته که ی^۳ کاتی سه لاهه دینیش دلتیا بوو له پارێزواوی حمص، جیی هیژشت و به ره و به عله به ک رۆیشت و ده ستی به سه رداگرت له (۴) ی ره مه زانی ۵۷۰ هـ (۳۰) ئازاری ۱۱۷۰ زدا^۴، ئه میره کانی حە له بیش ده یانزانی که سه لاهه دین له رووی مادی و معنه ویه وه له وان به هیژتره، ئه وه بوو له پلانداناندا دژی به هه له داچوون و، پشتیان به سه تبوو به نه گه ری وروژاندنی سی هیژ له دژی که نه وانیش: موسل و فره نجه کان و ئیسماعیلیکان بوون، بۆ ئه م مه به سه تش نێردراویکیان به نامه یه کی بروسکاویه وه نارد که نه ویش قطب الدین ینال کوپی حسان المنجی بوو، سه رباری ئه وه ش که سه لاهه دین خۆی پێشوازی له م نێردراوه کرد و ژۆر به خیری هیئاو سی ژۆر لای مایه وه، به لام ئو له کۆتاییدا نامه یه کی پێدا و وتی: ئو شمشیرانه ی که مولکی میسریان پێداین هیشتا به ده ستمانه وه یه و ئه و رمانه ی که له کۆشکی فاطمیه کاندا بوو هیشتا به شانمانه وه یه، ئو پیاوانه ش که ئه و سه ربازانه یان لیدورخستیه وه، ئه مرق ریت لیده گرن و، به ره برچت ده ده نه وه، چونکه تۆ له سنوری خۆت تیپه پراندووه، له کاتیکدا که تۆ یه کیکت

^۱ الحركة الصليبية (۷۴۴/۲)، تاریخ الزنکین، ل: ۵۸.

^۲ کتاب الروضتين (۳۵۱/۲)، ل: ۳۵۱.

^۳ تاریخ الزنکین فی مصر وبلاد الشام، ل: ۵۹.

^۴ الکامل فی التاریخ، له تاریخ الزنکین، ل: ۵۹.

له خزمه تکاره کانی نوره دین و پښو یسته پاریزگاری له منداله کانی بکهیت^۱. سه لاهه دینیش بۆ هیچ شتیک له مانه وه لامي نه دایه وه، به لکو چاوپوښی لیکردوو به شیوه یه کی نه رم پښی وت: چاک بزانه من بویه هاتووم بۆ شام بۆ یه کخستنی موسلمانان و پاراستنی خه لکه که ی و گرتنی که لینه کانو په روه رده کردنی کورانی نوره دین، کۆتایی هینان به ده ستریزئی ده ستریزکاران، نښین حسانیش وتی: نه خیر تو بۆ نه وه هاتویت که ده سه لات بۆ خوت زه وت بکهیت و نیمه ش ریی نه وه پینادهین، ده بیت خوینی بۆ برژیت و مندالی بۆ هه تیوو بخهیت، سه لاهه دینیش پیکه نی و نامازه ی کرد بۆ هه ندی له پیاوانی که بیبه نه ده روه و دانی به خویداگرت هه رچه نده نه و هیرشی کرده سه ر، سه لاهه دینیش وتی: سویند به خوا بۆ نه وه هاتووم ئەم الملك الصالح له دهستی هاوشیوه کانی تو رزگار بکه م، چونکه نیوه هوکاری له ناوچونی ده سه لاتی بون^۲. نه وه بوو کمشتکین رازی نه بوو ملکه چی سه لاهه دین بیت و هه موو هه ولکی خسته گه پ بۆ به ربه چدانه وه ی له و کاره زیره کانه ش که کمشتکین به رامبه ر به سه لاهه دین به کاریهینا:

● یاریکردن له سه ر ناکۆکی تانیفی و دانوستاندن له گه ل کۆمه لی شیعیه له ولاتداو ماستاو بۆ کردنیان، نه وانیش نه و مه رجانیه یان بۆ دانا که باسکران و پیشتی نوره دین قه ده غه ی کردبوو، به لام ئەم ریی به هه موو نه و شتانه دا هه تاوه کوبه رگری لیبکه ن^۳.

● یاریکردن به هه ست و سۆزی خه لک، نه وه بوو خه لکی کۆکرده وه که به شیکیان شیعیه بوون و والکک الصالحی مندالی هینایه ده روه و و تاریکی بۆ خوینده وه که کمشتکین خستبوویه سه ر زمانی وتی: من په روه رده کراو و میوان و په ناهه نده ی نیوهم، گه وره تان به لامه وه وه ک باوک وایه و لاوتان وه ک برا وایه و بچوکتانوه ک کوپ وایه ... پاشان قورگی گیراو پلمه گریان بوو، خه لکیش به مه هه لئه تان میزه ره کانیاان فریډاو ده ستیان دایه گریان و هاوارکردن، وتیان: نیمه ی کۆیله ی توو باوکتین و له به ر ده ستدا ده جه نگین و مال و گیانمان ده به خشین بوو و ده ستیان کرد به نزا ره حمت بۆکردن و بۆ ناردن بۆ باوکی^۴، ئەم هاوپه یمانیتیه حه له بی و ئسماعیلی و موسلی و فه ره نه جش نه یتوانی بیته به ربه ست به رامبه ر پرژه ی یه کخستنی سه لاهه دین و به هاتنی مانگی نیسان هات سه لاهه دین دهستی گرتبوو به سه ر سه رجه م ناوچه کانی ولاتی شامدا ته نانه ت شاری حه ماشی له باکووره وه کۆنترۆلکرد، پاش نه وه ی

^۱ کتاب الروضتین (۳۴۶/۲).

^۲ کتاب الروضتین (۳۴۶/۲)، صلاح الدین الملك المجاهد، ل: ۱۵۹.

^۳ صلاح الدین الملك المجاهد، ل: ۱۶۱.

^۴ کتاب الروضتین (۳۴۸، ۳۴۹/۲).

کاری ده کرد بۆ شه‌رعیت پێدانی ده‌سه‌لات و بارودۆخی نوێ له‌به‌رده‌م موسلماناندا، دیاره‌ پیشتر و تاره‌که‌یمان بۆ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی المستضیء بالله روئکرده‌وه‌و که له‌نامه‌ درێژه‌که‌ی القاضی الفاضل دا هاتبوو و تیایدا باسی فتوحاته‌کان و جیهادی دژ به‌خاچه‌رستان و خزمه‌ته‌کانی ده‌وله‌تی عه‌باسی و که‌پاندنه‌وه‌ی خۆپندنه‌وه‌ی و تار به‌ناویانه‌وه‌و مسۆگه‌رکردنی ریڤگای حجاز و یه‌مه‌نی کردبوو پاشان له‌نامه‌یه‌که‌دا ئاماژه‌ی داوه‌ به‌وه‌ی که ئه‌و بۆ چاکسازی کردن له‌کاروباره‌کان و پاراستنی سه‌نگه‌ره‌کان و خزمه‌تکردنی کوپه‌که‌ی نوره‌دین مه‌حمود هاتوه‌ بۆ شام و له‌کۆتاییدا داوای کردوه‌ که مه‌راسیمی شوێنه‌که‌ و ته‌ی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی له‌یه‌مه‌ن و میسرو مه‌غریبو ولاتی شام و هه‌موو ناوچه‌کانی نوره‌دین و هه‌ر ناوچه‌یه‌ک که ئازادی ده‌کات پێیبه‌خشیت^۱.

۴- **جه‌نگی قرون هه‌ما:** سه‌یفه‌دین غازی فه‌رمانه‌روای موسڵ چاودێری فراوانخوازیه‌کانی سه‌لاحه‌دینی ده‌کرد له‌ولاتی شامدا و نیگه‌ران بوو به‌ده‌ستگرتنی به‌سه‌ر دیمه‌شق و حمص و هه‌ما و به‌عه‌له‌بکدا و که‌مارۆدانی هه‌له‌بیش توپه‌ی کرد، پاشان مه‌سه‌له‌که‌ی به‌باشی بۆ رووبویوه‌، چونکه‌ ئه‌گه‌ر سه‌لاحه‌دین به‌رده‌وام بوو له‌پیشپویدا و توانی هه‌له‌ب بخاته‌ سه‌ر ده‌وله‌ته‌که‌ی، ئه‌وه‌ ده‌بیته‌ هه‌ره‌شه‌یه‌کی ترسناک بۆ سه‌ر موسڵ چونکه‌ دواتر ده‌بیته‌ ئامانجیکی ئاسان بۆی، لی‌ره‌شه‌وه‌ سه‌یفه‌دین غازی دووهم ده‌رکی کرد به‌پێویستی یه‌کگرتنی له‌گه‌ڵ هه‌له‌بدا له‌هاوپه‌یمانیتیه‌کی به‌رگیردا دژ به‌سه‌لاحه‌دین^۲. ئه‌وه‌ بوو له‌وکاته‌دا صالح نیسماعیل که‌وته‌ ژێر فشاری سه‌لاحه‌دین و داوای کۆمه‌کی ئامۆزاکه‌ی کرد که فه‌رمانه‌روای موسڵ بوو به‌ناردنی سه‌رباز بۆی، پاشان وه‌فده‌که‌ توانی قایلی بکات به‌وه‌ی که پێویسته‌ کۆمه‌کی الصالح نیسماعیل بکات بۆ وه‌ستان له‌به‌رامبه‌ر سه‌لاحه‌دین، چونکه‌ هه‌رکات توانی هه‌له‌ب داگیربکات ئه‌وه‌ په‌لاماری موسڵیش ده‌دات^۳، دیاره‌ سه‌یفه‌دین غازی دووه‌میش پێویستی به‌وه‌ نه‌بوو که‌س هانیبدات بۆ رووبه‌په‌و بونه‌وه‌ی سه‌لاحه‌دین، چونکه‌ ده‌یزانی که‌هه‌رکاتێک بێتاگا بوو له‌سه‌لاحه‌دین ئه‌وه‌ هه‌موو ولات ده‌گرێته‌وه‌ ده‌ست و جی پێی خۆی ده‌کاته‌وه‌، هه‌ر بۆیه‌ سه‌ربازه‌کانی موسڵ و جه‌زیره‌ی کۆکرده‌وه‌و خۆی ئاماده‌کردبوو په‌رینه‌وه‌ له‌وفوراته‌وه‌ بۆ هه‌له‌ب، ناردیشی به‌داوای عیمالالدین زه‌نکی دووه‌می براشی که‌فه‌رمانه‌روای شه‌نگار بوو داوای لێکرد به‌هێژه‌کانییه‌وه‌ بگاته‌ لای، به‌لام عیمالالدین

^۱ کتاب الروضتین (۲/ ۳۵۷-۳۶۶).

^۲ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۰.

^۳ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۰، له: تاریخ الأیوبین، ل: ۶۰.

داواکه‌ی جیبه‌جی نه‌کرد، چونکه سه‌لاحه‌دین پیشتَر به‌لای خَویدا رایکی‌شابوو، به‌وه‌ی که نه‌و برا‌گه‌وره‌یه و هه‌قی نه‌وه ببیتَه گه‌وره‌ی بنه‌ماله‌ی زه‌نکی، نه‌مه‌ش فه‌رمان‌په‌وای موس‌لی ناچار‌کرد که برا‌که‌ی به‌زۆر ملکه‌چ بکات و هیژیک‌ی سه‌ریازیشی نارد بۆ حه‌له‌ب به‌سه‌ر‌کردایه‌تی عیزه‌دین مه‌سعودی برای^۱، عیزه‌دین مه‌سعودیش له‌ی‌غورات په‌پییه‌وه و به‌نا‌راسته‌ی حه‌له‌ب که‌وته ری، کاتی گه‌یشته‌وه نه‌وئ سه‌ریازه‌کانی تر په‌یوه‌ندیان پیوه‌کردو به‌ره‌و حه‌ما به‌پیکه‌وت و گه‌مارۆی دا پاش گفتوگۆ تا‌وتۆیکردنی مه‌سه‌له‌که له‌نیوان هه‌ردوو لای نه‌یویی و زه‌نگیدا، هه‌ردوو لا گه‌یشتینه‌و و برپایه‌ی که‌به‌رژه‌وه‌ندی گشتی له‌وه‌دایه که‌لیک‌بگه‌ن و خویتی موس‌لمانان نه‌پژیت، بۆیه درێژه‌یان به‌دانوستانی نیوانیانداو گه‌یشتنه‌ریکه‌وتن له‌سه‌ر نه‌م خالانه:

● چا‌وپۆشیکردن له‌و جم‌وجۆله‌ی موس‌ل دژ به‌سه‌لاحه‌دین.

● سه‌لاحه‌دین ده‌ست‌به‌رداری نه‌و شارو قه‌لایانه ده‌بیّت که له‌ولاتی شامدا ده‌ستی به‌سه‌ردا گرتوون به‌تایبه‌ت حمص و حما و ته‌نها دیمه‌شقی به‌ده‌سته‌وه ده‌میّت، به‌مه‌رجیک که له‌ویش وه‌ک جینشینی الصالح نیسماعیل هه‌لسوکه‌وت بکات و وتارو دراویش به‌ناوی نه‌وه‌وه بیّت

● سه‌لاحه‌دین هه‌موو نه‌و شتانه بگپه‌ژته‌وه که له‌خه‌زینه‌ بردویه‌تی^۲، نه‌م ریکه‌تنه‌ش بارودۆخیک‌ی باشی ره‌خساند بۆ زه‌نکیه‌کان هه‌تا‌وه‌کو لایه‌نگریان زۆر بکه‌ن له‌ولاتی شامدا، شکۆی مالی زه‌نکی گه‌پانده‌وه، رازی بوونی سه‌لاحه‌دینیش به‌بنه‌مای لیک‌گه‌یشتن به‌مه‌به‌ستی پاراستنی ولات بووله‌هه‌لوه‌شانه‌وه‌ودابه‌شبوون دورله‌به‌رژه‌وه‌ندییه‌تایبه‌تیه‌کان، به‌لام زه‌نکیه‌کان که‌شانان‌زبان به‌هیژه‌کانیا نه‌وه ده‌کردو هه‌له‌په‌ی ده‌سکه‌وتنی ئیمتیازی زیاتریان ده‌کرد به‌تایبه‌ت کاتی به‌که‌می ژماره‌ی سه‌ربازانی سه‌لاحه‌دینیان زانی، نه‌وه‌بوو دا‌وای الرحبه‌و ده‌وربه‌ریان لی‌کرد، نه‌ویش ناماده‌نه‌بوو دا‌خوازییه‌که‌یان جیبه‌جی بکات به‌بیانوی نه‌وه‌ی که به‌ده‌ست ناصر الدین محمدی کوپی نه‌سه‌ده‌دین ئامۆزایه‌وه‌یه‌تی و به‌هیچ شیوه‌یک به‌وه‌ رازی نابیت^۳، به‌م شیوه‌یه سه‌لاحه‌دین ری نه‌دا به‌دروس‌تبوونی هیچ جیا‌بونه‌وه‌ک له‌ریزه‌کانیدا، به‌لکو به‌وه‌شی زانیبوو که‌زه‌نکیه‌کان نه‌یانه‌ویّت له‌ناوه‌وه ده‌ست له‌پیزه‌کانی بوه‌شین، بۆ پاراستنی ریزه‌کانی لا‌گرن‌گتر بوو، ده‌ره‌نجامی نه‌م رازی نه‌بونه‌ش زه‌نکیه‌کان برپاریاندا کرده‌وه سه‌ربازییه‌کانیان ده‌ست پێیکه‌نه‌وه، به‌لام سه‌لاحه‌دین توانی

^۱ الکامل فی التاریخ، له: تأریخ الأیوبین، ل: ۶۰.

^۲ کتاب الروضتین (۲/۳۷۸).

^۳ هه‌مان سقراضاوة (۲/۳۷۹).

سوڤای زه نکی شکست پېښېښت له شوېنیکدا له سنوری حه ما له دۆلی روبری عاصی که به (قرون حه ما) ناسراوه له باکورپی شاری حه ماوه له ۱۹ ی رهمه زانی ۵۷۰ ک/۲۳ ی نیسانی سالی ۱۱۷۵ ز، کومه لیک له نه میره کانی به دیل گرتو پاشان نازادی کردن و دوژمنانی هه تاوه کو ده روازه ی حه له ب راونا گه ماروی به سهر نه و شارهدا بۆ جاری دووهم سه پاندو فره مانیدا که وتار به ناوی الملك الصالح وه نه خویندریتته وه و ناوی له دراودا سپریه وه له و ناوچانه ی که ده که وتنه ژیر ده سه لاتیه وه^۱، له گه ل نه مه شدا پپی وانه بوو که هیتده هیزی هیه که بتوانیت دریزه به جهنگ بدات، له لایان خوشیانه وه حه له بیه کان ثاره زوی ریکه وتنیان هه بوو^۲، دهره نجامی نه و گفتوگوو دانوستانه ش که له نیوان هه ردوولادا روویدا گه یشتنه ناگره ستيك که به پپی نه و ناگر به سته سه لاحه دین نه و ناوچانه ی که به ده ستييه وه یه تی له ولاتی شامدا ده بیته مولکی و هاوپه یمانه زه نکیه کانیش نه و ناوچانه یان پیده دریت که به ده ستيانه وه یه، له گه له ندی له وزه ویانه ی که نه که ویتته باکورپی حه ما وه کو المعرة^۳، وکفر طاب^۴، دوی مؤرکردنی نه م ریکه تنه ش سه لاحه دین حه له بی به جیه یشت^۵، نه م سه رکه وتنه ش که سه لاحه دین به ده ستي هینا یارمه تیده ر بوو بۆ چه سپاندنی پیگه ی به ته واوی له شامدا، له هه مان کاتیشدا پیگه ی رکابه ره کانی لاوازکرد، نه مه ش پالی پیوه نا هه تاوه کو نازناوی (پاشای میسر و شام) له خوی بنیت و به ناویه وه نزای بۆ ده کرا له میعبه ره کانیدا، هه روه ک دراوی ژیریشی به ناوی خویه وه لیدا^۶، له راستیشدا سه لاحه دین راستگو بوو له مامه له کردنی باش له گه ل الملك الصالح نیسماعیل داو، هه لیدا برهای پېښېښت که ئاماژه ی خزمه تکردنیه تی به دلسوژی وه، له هه مان کاتدا راشکاو بوو له وه دا که ری رکابه ره کانی نادا لیئ نزيك بکه نه وه، صالحیش له لایه ن خویه وه نه م خزمه ته ی به یه کیک له پیویستیه کانی بالاده ست بوونی خوی ده زانی و به پیوستی ده زانی له سهر سه لاحه دین، به م ره تکردنه وه نیجابه ش بۆ هه موو هه وله کانی لیکگه یشتن، سه لاحه دین هیچ چاره یه کی تری

^۱ تاریخ الزنکین فی مصر وبلاد الشام، ل: ۶۱.

^۲ تاریخ الزنکین فی مصر وبلاد الشام، ل: ۶۱.

^۳ المعرة: شاریکی گه وره یه له ناره ی حمص له نیوان حلب و حه ما دا

^۴ کفر طاب: شاروچکه یه که له نیوان المعرة و حلبدا، الحمودی (۴۷۰۱۴)

^۵ النواذر السلطانية، ل: ۹۴.

^۶ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۱.

له بهردهمدا نه بوو جگه له خۇدا پښین له وه لاء و لایه نگرې، له م بارودوخه داو هیچ پاساویکی به دی نه ده کرد بۆ نه وهی که نازناوی پاشا له خوی نه نیت^۱

دیاره جهنگی القرون دهنگدانه وهی مه ترسیداری هه بوو وهك چۆن دهره نجامه که شی مه ترسیدار بوون، چونکه سولتان هه ر که له ریگه ی حه ماوه گه رایه وه نیردراوه کانی خه لیفه مستضیء گه یشتنه لای و ته شریفات و ری و ره سم و ئالا ره شه کان و نیمزای دیوان یان پیبوو بۆ بوون به سولتانی میسرو شام جگه له حه له ب، به م پییه ش بوو به سولتانی شه رعی و به هیزو گه وره ی هه موو ناوچه که و، میراتگری راسته قینه ی نوره دین، نه مه ش زه نکیه کانی نیگه ران کردو رقی حه له بی و فره نه کانی دژی زیاتر کردو، بووه هژی هه لگیرساندنه وهی جه نگو وهك نه وهی ریگه وتنی له گه ل حه له بدا هیچ نه بویت^۲.

۵- **جهنگی (قتل السلطان):** دوا هه ول بوو بۆ دهره پاندنی سه لاهه دین، چونکه جهنگی نیوان نه یوبی و زه نکیه کان به سه رکه وتنی له قرون حمادا کۆتایی نه هات، چونکه سه یفه دین غازی بی ئومید نه بوو کاتی هه والی شکستی بیستو، وه رگرتنی نازناو ته شریعاتی خه لیفه ش له لایه ن سه لاهه دینه وه بۆ حوکمکردنی میسرو ولاتی شام وروژاندی، نه مه جگه له لیدانی دراو به ناوی سه لاهه دینه وه، نه مه ش بووه هژی نه وهی که بیر له تۆله سه ندنه وه بکاته وه و پلانیکی سه ربازی دابنیت بۆ گه مارۆدان و سه رکه وتن به سه ریداو نه مه ش به چوار میحوه ر ده کریت: • ناردی بۆ لای نه میره کانی حه له ب و گله یی لیکردن بۆ په له کردنیان له ریگه وتن له گه ل سه لاهه دینداو هانیدان بۆ هه لوه شانده وهی و پشتگیریکردنی له جهنگی داهاتوویدا^۳.

• بالیۆریکی نارد بۆ ریمۆندی سییه می فه رمانپه وای طرابلس و سه رپه رشتیاری میرنشینی به یتولمه قدیس و داوای لیکرد که له گه لیدا هاوپه یمانیتی مۆر بکات و پشتگیری بکات دژ به سه لاهه دین^۴.

• ویستی له مه به سه ته کانی سه لاهه دین تیڤگات و نیردراویکی بۆ نارد به بیانوی ناشته وایی و وه رگرتنی په یمان لیی، مه به سستی سه ره کیشی ناشکرا کردنی پلان و مه به سه ته کانی سه لاهه دین و به هه لدا بردنی بوو، به لام نیردراوه که که وته هه لوه و نامهی سه یفه دین غازی دووه می بۆ نه میره کانی حه له ب دهره ینا کاتی سه لاهه دینیش خویندیه وه له مه به سستی

^۱ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۱.

^۲ صلاح الدین الفارس المجاهد، ل: ۱۷۰.

^۳ مفرج الکروب (۳۶/۲)، تاریخ الأیوبین، ل: ۶۲.

^۴ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۲.

بنه ماله‌ی زهنکی و پلانیان گه‌یشت و له‌همان کاتیشدا زانی که‌ئه‌میره‌کانی‌ه‌له‌ب
 ریکه‌وتنه‌که‌یان هه‌لوه‌شاندۆتوه له‌ئاماده‌ سازیدان بۆ ده‌ستپیکردنه‌وی جه‌نگ^۱.

• هه‌ریه‌که‌ له‌فه‌رمانپه‌وایی قه‌لای کیفا^۲ و ماردین و ئه‌میره‌کانی تری تورکمانی به‌لای خۆیدا
 راکێشا، هه‌روه‌ک عمادالدین زهنکی براشی که‌فه‌رمانپه‌وای شه‌نگار بوو ئاماده‌یی خۆی
 ده‌رده‌بپی بۆ هاوکاریکردن له‌گه‌لیدا^۳. دیاره‌ سه‌لاح‌دین له‌م بارودۆخه‌ دوژمنکارانه‌وه‌دوو
 نه‌بوو، بۆ ئه‌وه‌ش که‌ری بگری‌ت له‌هاوکاری سه‌یفه‌دین غازی و فه‌رمانپه‌وای طه‌رابلوس،
 پێشنیاری دۆستایه‌تی و ئاشته‌وای له‌گه‌ل ئه‌مه‌ی دوایدا کرد ئه‌گه‌ر بێتوو به‌بێلایه‌نی
 بمێنێته‌وه‌، هه‌روه‌ک هه‌موو دیله‌ خاچه‌رسته‌کانی ئازادکرد وه‌ک هێمایه‌ک بۆ نیه‌ت پاکێ،
 ئه‌وه‌ بوو سه‌یفه‌دین غازی ژماره‌یه‌کی زۆر سه‌ربازی کۆکرده‌وه‌و به‌ره‌و نصیبین پێشپه‌وی
 کرد، ئه‌مه‌ش له‌مانگی ره‌بیعی یه‌که‌می ساڵی ۵۷۱ه‌/ ئه‌یلولی ۱۱۷۵ز دا بوو، هه‌تاوه‌کو
 کۆتایی وه‌رزی زستان تیایدا مایه‌وه‌، پاشان له‌فوراته‌وه‌ په‌پیه‌وه‌ بۆ البیره^۴، نامه‌یکی نویسی
 بۆ سه‌عه‌د‌دین کمشتکین و الملك الصالح و ئیسماعیل بۆ پشتیوانی کردنی، ئه‌وه‌ بووریکه‌وتن
 که‌فه‌رمانپه‌وای موسڵ به‌ره‌و حه‌له‌ب پێشپه‌وی بکات و له‌گه‌ل برازاکه‌یدا کۆبێته‌وه‌ بۆ
 بریاردان له‌سه‌ر هه‌نگاوی داهاتوو^۵، پاشان هه‌ردوو لا له‌شوینێکدا کۆبونه‌وه‌ به‌ (عین
 المبارکه) ده‌ناسراو بریاردا سوپای حه‌له‌ب بجێته‌ پال سوپای موسڵه‌وه‌، به‌م پێیه‌ش
 ژماره‌ی سوپا گه‌یشته‌ بیست هه‌زار سه‌رباز، پاشان ئه‌م سوپا زه‌به‌لاحه‌ به‌ئاراسته‌ی
 دیمه‌شق پێشپه‌وی کرد له‌مانگی ره‌مه‌زانی ساڵی ۵۷۱ه‌/مانگی ئازاری ساڵی ۱۱۷۶زدا، له‌(تل
 السلطان) له‌دووری بیست میل له‌باشوری حه‌له‌به‌وه‌ جیگیربون^۶، له‌م کاته‌شدا کمشتکین
 بریاریدا هاوکاری خاچه‌رسته‌کان بکات بۆ ناچارکردنی سه‌لاح‌دین بۆ جه‌نگکردن له‌دوو
 به‌ره‌ی جه‌نگه‌وه‌ هه‌تاوه‌کو لاوازی بکات، بۆ ئه‌مه‌ش هه‌ستا به‌ئازادکردنی دیله‌

^۱ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۲.

^۲ قه‌لای کیفا: گوندیکی گه‌وره‌یه‌ به‌سه‌ر دنیسو دارادا ده‌پوانیته‌.

^۳ زبدة الحلب (۵۲۳/۲).

^۴ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۲.

^۵ نصیبین: شاریکی ئاوه‌دانه‌ له‌ولاتی جه‌زیره‌ له‌سه‌رجاده‌ی کاروانه‌کانی موسڵ و شامدا.

^۶ البیره: شارۆچکه‌یه‌که‌ له‌نزیک سمیساط له‌نیوان حه‌له‌ب و سه‌نگه‌ره‌کانی رۆمداو قه‌لایه‌کی تۆکه‌یه‌.

^۷ الکامل فی التاریخ، له: تاریخ الأیوبین، ل: ۶۲.

^۸ مفرج الکروب (۲/ ۳۸)، تاریخ الأیوبین، ل: ۶۲.

خاچپه رسته كانله حه له بداو به تاييه ت رينۆلڊ شاتيوني فه رمانپه وای ره ها وهك ده سته پيشخه رى و سه لماندى نييه ت پاكي^۱.

سه لآحه دينيش به ئاراسته ي ركا به ره كانى جموجۆلى كرد دواى گه شتنى كۆمه كى له ميسره وه بۆى و له رووبارى العاصى په پيه وه له لای شيزه ره وه^۲ له مانگى شه والى / مانگى نيسان به قرون حه مادا تپه پى هه تا وه كو گه يشته (تل السلطان) و ده رۆژ تپنه په پى سه يفه دين غازى به شيوه يه كى كتوپر به سه ريارزه كانيه وه له به رامبه ريدا ئاماده بوو، له و كاته شدا سه ريارزه كانى بلآوه يان كرديبوو بۆ ئاودانى ئه سه په كانيان، به لآم فه رمانپواى موسل دوو دل بوو له هيرش كردنداو بپياريدا روبه رو بوونه وه كه دوا بخت بۆ رۆژى دواتر^۳، كاتيک له به ره به يانى رۆژى داهاتوودا سه ريارزه كانى ئاماده كرد له ده ي شه وال / دوازه ي نيسان بۆ هيرشكرده سه ر سه ريارزه گى سه لآحه دين كات تپه پيپوو^۴، ئه وه بوو هه ردولا روبه روى يه كتر بوونه وه له جه نكيكى توندا، خهريك بوو يه كه م هيرشى سوپاى زه نكيه كان سه ركه و تتيويت، به لآم سه لآحه دين هيزه يه ده كه كانى هينا بۆ ره تدانه وه ي هيرشه كه يان و هيلله كانى دوزمنى تيكشكاند، توانى هه تا وه كو ئيواره جه نكه كه يه كلا بكا ته وه، زه نكيه كان تووشى شكستى قورس بوون، هه نه دى له سه ركرده كانيان بوون به ديلي سه لآحه دين، به لآم سه لآحه دين جواميرى نواندو ئازادى كردن^۵، ئه مه ش نه رمى نواندن بوو له بپركرده وه ي سياسيدا، وادياره مه به ستي راكشاني ئه وانه بوو به تاييه ت كه خه لكانيكى خاوه ن پله و پايه و كاريگه ريان تيدا بوو، كه وای له سه يفه دين غازى دووهم كرد ئه م شكسته قبول بكا تو بگه رپته وه بۆ ولاته كه ي^۶ دياره له م جه نكه شدا جگه له دوزمنايه تى سه لآحه دين هيج ده سته و تتيكى نه بوو، ئه و مال و سامانه ش كه له سه ريارزه كه يدا به جيپه يشت سه لآحه دين به سه ر سه ريارزه كانيدا دابه شيكرد، ئه م سه ركه و تنه يه كلا كه ره وه ش، رى خوشكه ر بوو بۆ سه لآحه دين بۆ ده سترتن به سه ر حه له ب و ده روو به ريداو لكاندنى به ده ولته كه يه وه، به لآم له م كاته دا نه يده ويست سوپاى سه يفه دين راوه دوو بنيت و گه مارۆى حه له ب بدات، ته نها به چه ند په لاماريك بۆ سه ر مولكه كانى ركا به ره كه ي له ناوچه كه دا وازيه يتنا، پاش ئه وه ي سه ريارزه كانى ده ستيان گرت به سه ر ئه و قه لاو

^۱ وليم الصورى (۹۸۶/۲)، تاريخ الأيوبيين، ل: ۶۴.

^۲ شيزر: قه لايه كه كه كوره يه كى تيدا يه له شامدا له نزيك المعرة و له نتيوان المعرة و حمادا

^۳ تاريخ الأيوبيين، ل: ۶۴.

^۴ تاريخ الأيوبيين، ل: ۶۴.

^۵ تاريخ الأيوبيين، ل: ۶۴.

^۶ النوادر السلطانية، ل: ۵۹، تاريخ الأيوبيين، ل: ۶۵.

شورانده دا که ده که ویتنه باکور و باشوری حله به وه، دهره نجامی نه م پهرته وازییهش که ریزی موسلمانانی گرتیه وه هه ردوولا برپاریاندا که ده ست به دانوستان بکه ن بۆ چه سپاندنی ناشتی و له پیناو ریگه گرتن له سود بردنی خاچه پرسته کان له م بارودوخه و له پیناو به رژه وه ندی گشتی موسولماناندا، بۆ نه م مه به ستهش هه ر لایه نه و ده ستنی له چه ند مه رجیک هه لگرت و له سه ر نه م خالانه ی خواره وه ریگه و تن:

• مه موان یه کده ست و یه که هه لویست بن به رامبه ر به خاچ پرسته کان.

• نابیت هیچ لایه که نه م په یمانه هه لبه وشینیتوه.

• نه گه ر یه کیک له و دوو لایه نه ریگه و تنه که ی هه لوه شانده وه یان پیچه وانیه ی جولایه وه، نه وه

هه موان دژی ده وه ستن هه تا وه کو پاشگه زبیتته وه.

• سه لاهه دین ده سته بر داری قه لای عه زان ده بیت بۆ الملك الصالح.

• نه م ریگه و تنه له مانگی محرمی سالی ٥٧٢هـ / ته موزی ١١٧٦ز^١ دا به ستره.

٦- کۆچی دواپی سه یفه دین غازی دووهم و عیزه دین مسعودی یه که م: نه و بیهاتانه ی که موسل

به خۆیه وه بینی دوباره موسلی کرده جی سه رنجی سه لاهه دین نه وه بوو له مانگی سه هه ری

سالی ٥٧٦هـ / ته موزی ١١٨٠دا کۆچی دواپی کرد^٢ نه وه بوو خه لکی له سالی ٥٧٥هـ هاته نه

ده ره وه بۆ نویژه بارانه له ئاکامی نه و قات و قپی و گرانیه ی که پوی له ولات کرد بوو،

سه یفه دینیش له که ژاوه که ی خۆی هاته ده ره وه و خه لکیش وروژان و په نایان بۆهیناو داوایان

لیکرد که فه رمان بدات به پیرگرتن له فروشتنی مه ی، نه ویش وه لامی دانه وه، نه وانش

چونه وه شارو پویان کرده مالی مه ی فروشه کان ده رگا کانیان شکاندن و تالانیان کردو

مه یه کانیان پژاندو، بته کانیان شکاندو کاری نادرستی ژوریان کرد، خاوه نی ماله کانش

په نایان برد بۆ جیگره کانی سولتان و سکالایان کرد دژ به پیاو چاکیک به ناوی ابو الفرج الدقاق،

به لام نه و له تالان و خراپه کاریه کانی خه لکدا به شدارنه بوو بوو به لکو ته نها مه ی پشتبوو، کاتی

بینی خه لک ماله کان تالان ده که ن ریگری لیکردن، به لام نه وان گوئیان پی نه دا، کاتی سکالای

له دژ تۆمارکرا هینایان بۆ قه لاو مشته کۆله یه کیان کیشا به سه ریداو میزه ره که ی

که و ته خواره وه، کاتی ئازادکرا و یستی دابه زیت له قه لاکه به سه ری پوته وه دابه زی و

نه وانش ویستیان میزه ره که ی ببسته نه وه به سه ریه وه، به لام نه و رازی نه بوو وتی: سویند

^١ عزاز: گوندیکه قه لایه کی تیا به له باکوری حله ب.

^٢ مفرج الکروب (٤١٢)، تاریخ الأیوبین، ل: ٦٥.

^٣ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ٦٦.

به خوا سهرمدا ناپوښم هه تاكو خواى گوره ټوله ده كاته وه له وكه سانه ي كه سته ميان لى كردوم، نه وه بوو زورى نه خايداند نه وكه سه مرد كه نازارى دابوو، به دواى نه وه شدا سه يفه دين نه خوځ كه وتو نه خوځيه كه شى هه تاوه كو كړچى دوايى به رده وام بوو، له وكاته شدا ته مهنى سى سال بوو، ماوه ي فرمانروايشى ده سال و چنه د مانگي ك بوو و يه كي ك بوو له كه سه زور جوانه كان و بالاى زور پي ك بوو، روخوځو و پي ست سپى بوو، ريشى باز نه ي بوو، له شيشى ماماوه ندبو له نيوان لاوازي و قه لاويداومروځيكي ژيرو شكوداريوو، زور خو ي پيچ نه ده دا له كاتى سواربوونى ولاخو دانيشتندا، پاكداوين بوو هيچ شتيكي ليوه باس نه كراوه كه پيچه وانه ي پاكيتى بيت. هه روه كه به ويقارو جوامير بوو، نه يده هيشت هيچ خزمه تگوزاريكي بچيته مالى هاوسه ره كانبيه وه، مه گره خزمه تگوزاره كه ته مهنى كه م بووايه، هه روه ها رقى له رشتنى خوين و بردنى پاره و پول بوو كه ميكي ش روژدوره زيل بوو^۱، پاش كړچى دوايشى موسل كه وته گيژاويكه وه له سهر مه سه له ي جين شينى، چونكه سه يفه دين غازى دوهم راى و ابو كه ده سه لات بسپردري ت به معز الدين سنجري كړي كه له و كاته دا ته مهنى دوازه سال بوو، به لام له وه ده ترسا كه سه لاهه دين ده ست وه ريداته ناوميرن شينه كه ي به تاييه ت كه كوپه كه ي بچوك بوو، هه روه كه عيزه دين مه سعودى براشى دژ به م بچونه بوو به بيانوى نه وه ي كه نه و مافى خو يه تى و نه و شياوتره بچ نه و كارو نه ميره كانى موسلي ش پشتگيريان ده كرد، نه مير موجه دين قايمازيش نه و مه ترسيانه ي خسته پيش چاو سه يفه دين غازى دوهم كه روويه روى ده وله تى نه يوبى ده بيته وه، نه گره منداليكي وه كه كوپه كه ي نه و بكريته پاشا، واش دياره كه سه يفه دين غازى باوه پرى هيناوه به پراى نه ميره كانى بويه عزالدين مه سعودى كرده جين شينى خو ي^۲.

۷- كوچى دواى الملك الصالح نيسماعيل كوپى نوره دين مه حمود: كړچى دواى الملك صالح له بيست و پينجى سالى ۵۷۷هـ كړچيدا بوو، هوكاره كه شى (وهك باسكرا) نه وه يه كه نه مير علم الدين سليمانى كوپى جندر له راودا زه هرى دهرخوارد داوه له ناو هي شوه تريدا، هه نديكي ش ده لين: ياقوتى نه لئه سه دى له نلو شه ربه تدا پتي داوه، ده شلين: له خشكانجه يه كدا بوو، تووشى نازار بوو به و شيوه يه مايه وه هه تاوه كو مرد ره حمه تى خواى لي بيت. نه ميش كه نجيكي جوان و پي كه وتو بوو، بيست سالى پر نه كرده بويه وه، يه كي ك بوو له پاكترين پاشاكان و

^۱ تاريخ الايوبيين فى مصر و بلاد الشام، ل: ۶۶.

^۲ الكامل فى التاريخ، (۹/ ۴۴۷، ۴۴۶).

هر که سيکيش له باوکی بچیت نه وه سته می نه کردوه، پزیشکه کان مه ی خوارنه وه یان
 وه کچاره سر بڼ داناو نه ویش فتوای له چنه د زانیه ک داوا کردنه وانیش فتوایان بڼ دا، پاشان
 پی ووتن ثایا خوارنه وه ی مه ی نه جه لم نزيك یان دوده خاته وه؟ ووتیان: نه خیر وتی:
 سویند به خوا نایخو مه وه هه تاوه کو نه چمه خزمه تی په روه ردگارو شتی کم خوار دبې که
 قه ده غه ی کردوه، کاتې له خوی بیزار بوو و نه خوشی زوری بڼ هیئا نه میره کانی بانگ کردو
 که به یعت بده ن به عزالدین مه سعودی ناموزای و فرمانپه وای موسل له بهر به هیزی
 ده سلا ت و توانای و هه تاوه کو نه هیلیت ده ست سه لاهه دین بکه ویت، هه روه ها مه ترسیشی
 هه بوو له وه ی به یعت به عماده دین زه نکي ناموزاو فرمانپه وای شه نگار بدات، چونکه میړدی
 خوشکه که ی و په روه رده کراوی ده ستي باوکیه تی و ناتوانیت له سه لاهه دین بیپاریزیت، کاتې
 کوچی دووای کرد چه له بیه کان عیزالدین مه سعودی کوپی قطب الدین یان بانگ کرد،
 که فرمانپه وای موسل بوو، نه ویش هات بڼ لایان و چوه ناو چه له به وه به شکو مه ندیه کی
 زوره وه و نه و روژه ش روژیکی مه زن بوو، نه مه ش له بیستی شه والدا روویدا خه زینه و
 به ره مه کانی وه رگرت وه موو چه که کانی ده سته به را گرت، تقی الدین عمریش له شاری
 مینجا بوو به ره و چه ما هه لات و بیني خه لکه که یه شوین دروشمی عیزالدین ی فرمانپه وای
 موسل که ووتون چه له بیه کانیش ته ماعیان خسته بهر ده م عیزالدین مه سعود بڼ داگیر کردنی
 دیمه شق، له بهر سه رقال بونی سه لاهه دین له ولاتی میسر داو ناماده نه بوونی
 له دیمه شقدا، هه روه ک ناگاداریان کرده وه له خو شه ویستی خه لکی شام بڼ نه مماله نه تابه کیه،
 نه ویش وتی: له نیوان نیمه و نه واندا به لاین و په یمان هیه، چون ناپاکی بنوینم. بویه ماوه ی
 چنه د مانگیك له چه له ب مایه وه و پاشان به ره و الوقه رویش و تایدا دابه زی و نوینه ره کانی
 عمادالدین زه نکي برای هاتنه لای و داویان لی کرد چه له بیان بڼ بگوپیته وه به شه نگارو زور
 چه ختیان له سه ر نه و مه سه له یه کرده وه، براکه شی سه ره تا ناماده نه بوو، به لام دواتر
 به نابه دلی نه و کاره ی نه نجام داو چه له بی راده ستکردن، عمادالدینیش سنجارو خاپورو
 ره قی نصیبین و سروح و چنه د شوینیکی تری راده ستي نه و کرد، کاتیک سولتان سه لاهه دین
 نه م مه سه لانه ی بیست به سه ر یازه کانی و له میسر وه که و ته پڼ به ره و روژه لات گه شته
 فورات و لیتی په پییه وه، هه ندی له نه میره کانی موسلیش و ویستیان به ری پیگرن، پاشان

سه لآحه دین دهستی گرت به سهر هه موو ولاتی جه زیره داو ویستی موسلش گه مارۆ بدات به لام بۆی نه چوو ه سهر، پاشان به ره و حه له ب هاتوو له عمادالدین زهنکی وه رگرت^۱.

۸- **گه مارۆی یه که می موسل:** ئه و پېشها ته سیاسیان ه که ولاتی شام و جه زیره و موسل پاش کۆچی دوا یی الملك الصالح نیسماعیل به خۆیه وه بینی پالی یه سه لآحه دینه وه نا بۆ به جیهیشتنی میسرو به ریکه وتن به ره و رۆژه لات هه تا وه کو نزیک بیت له و روداوانه ی که له ویدا رووده دات و به پپی پپیوست دهست وه ربداته بارودۆخه که ئه و کاره ش که عزالدین مه سعودپپی هه ستابوو له حه له بدا به هه لوه شانده نه وه ی، ریکه وتنی نیوان ئه یوبی و زهنکی داده نا، چونکه ئه م شاره و قه لاکانی ده ور به ری سهر به ناوچه کان ژیر ده سه لاتی سه لآحه دینه و خلیفه پپی سپاردوو هه روه کئم کاره ی عزالدین مه سعودیش ده بیته هۆی له ناو بردنی پرۆزه ی یه کیتی نیسلامی که سه لآحه دین هه ولئ به دیهینانی ده دا، بۆیه چه ند ریوشوینیکی گرت به ره له کاتی به ریکه وتنیدا به ره و رۆژه لات بۆ جیا کردنه وه ی حه له ب له ناوچه کان ده ور به ری له و ریوشوینانه ش:

۱- داوای له تقی الدین عمری برارای که فه رمانپوه ای حه مابوو و فروخ شا که فه رمانپوه ای دیمه شق و ئه میره کان تر کرد که هیترش بکه نه سهر ناوچه ی رۆژناوای جه زیره و بیخه نه سهر ناوچه کان تری ژیر ده سه لاتی ئه یوبی هه تا وه کو بینه ریگر له په رینه وه ی سوپای موسل له رووباری فورات، به لام تقی الدین نه ی توانی ری له عزالدین مه سعودی یه که م بگریت و مه سعودیش هاته ناوچه له به وه، هه روه ها فه روخ شاش سه رقان بوو په رچدانه وه ی هیتره کان ری نو لّد شاتیون که ده یویست له قه لای کرکه وه هیترش بکاته سهر دورگه ی عه ره بی^۲.

ب- نامه یه کی نووسی بۆ خلیفه عه باس الناصر الدین الله (۵۷۵هـ - ۶۲۲ک) (۱۱۸۰ز - ۱۲۲۵ن). که تیایدا باسی کارو جیهادی خۆی ده کرد له نیسلامدا، ئه و کاره مه زنانه ی که پېشکه شی خه لافه تی عه باسی کرد و رۆلئ خۆی خسته روو له روخاندنی خه لافه تی فاتمیدا و گێرانه وه ی ده سه لاتی عه باسی بۆ میسر، له هه مان کاتدا خراپی بارودۆخی ولاتی شام وهیترشکردنی خاچه رسته کان بۆ سهر حارم^۳ و ناپاکی فه رمانپوه ای موسل و ده ستدریژی کردنی سوپای حه له ب بۆ سهر ناوچه کان ژیر ده سه لاتی و هانا بردنیان بۆ خاچه رسته کان و نامه

^۱ البداية والنهاية (۵۵۳/۱۶).

^۲ تاریخ الأيوبيين فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۹.

^۳ حارم: شورا یه کی تۆکمه و شارۆچکه یه کی پرۆزه له لای ئه نطاکیه ئیستا سهر به حه له به.

گۆرپنه وه يان له گه‌ڵ چه‌شيشه‌كاندا به‌مه‌به‌ستى هاوكارى كردنيان دژ به‌په‌وه‌ى يه‌كيتى ئىسلامى كه‌سه‌لاحه‌دين هه‌ولتى پێكهێنانى ده‌دا. ئه‌وه‌شى ياد خسته‌وه كه‌خليفه‌ مستضىء بامر الله‌ چه‌له‌بو ده‌ورو به‌رى خستۆته ژيهر ده‌سه‌لاقيه‌وه، ئه‌ويش ته‌نها له‌به‌ر كۆپه‌كه‌ى نوره‌دين مه‌حمود ده‌سته‌به‌ردارى بوو، ئىستاش داواى مافى خۆى ده‌كات، ئه‌مه‌شى به‌م شيوه‌يه ده‌ربېرى: ئىستا با هه‌ر كه‌سه‌و مافى خۆى وه‌رگرتو به‌به‌شى خۆى رازى بێت، له‌لای خۆشيه‌وه عيزالدين مه‌سعودى يه‌كه‌م رويكرده‌ خاچه‌رسته‌كان بۆ هه‌تانه‌و هاندانيان بۆ هه‌ترشكردنه‌ سه‌ر سه‌نگه‌ره‌كانى موسلمانان، هه‌تا وه‌كو سه‌لاحه‌ديت سه‌رقاڵ بكات له‌هه‌ترشكردنه‌ سه‌ر و لا ته‌كه‌ى، سه‌لاحه‌دينش به‌هۆى ناپاكي فه‌رمانپه‌واى موسله‌وه مايه‌وه‌و بپياريدا گرنكى به‌ناوچه‌ى باكوورى شامو جه‌زيره‌ بداتو رويكا ته‌ چه‌له‌بو و موسل له‌كاتى به‌ريكه‌وتنيشيدا به‌ره‌و چه‌له‌ب مظفر الدين كه‌وكه‌به‌رى فه‌رمانپه‌واى چه‌ران چووه‌ پاليه‌وه‌و نامۆزگارى كرد به‌په‌رپنه‌وه له‌فوراتو ده‌ستگرتن به‌سه‌ر ئه‌و ناوچانه‌دا كه‌ كه‌وتونه‌ روژه‌لاقيه‌وه پيش به‌ريكه‌وتن بۆ چه‌له‌ب، هه‌تا وه‌كو به‌هۆى ئه‌ويوه شويته‌كانى تى له‌ياد نه‌چي‌ت، هه‌روه‌ها به‌ليني هاوكارى و كۆمه‌كيشى پيدا^١. شايانى باسه‌ كه‌وكه‌به‌رى ناكۆك بوو له‌گه‌ڵ فه‌رمانپه‌واى موسل و قايمازى جيجريدا كه‌ له‌ولايه‌تى ئه‌ربيل (هه‌ولير) دورى خستبويه‌وه^٢، ئه‌وه‌ بوو سه‌لاحه‌دين به‌ره‌و چه‌له‌ب به‌ريكه‌وت پشت ئه‌ستور به‌بېبه‌رى بوونى خليفه‌و بۆ ماوه‌ى سێ رۆژ گه‌مارۆى چه‌له‌بيدا له‌مانگى جه‌مادى يه‌كه‌م/ ئه‌يلولدا پاشان به‌ره‌و موسل به‌ريكه‌ت بۆ ده‌رهههتانه‌ى له‌ژيهر ريكفى بنه‌ماله‌ى زه‌نكى، ئه‌وه‌ بوو سه‌ره‌تا ده‌ستى گرت به‌سه‌ر جه‌زيره‌و قه‌لاكانى ده‌ورو به‌ريدا پاشان له‌فوراته‌وه په‌رپيه‌وه له‌نزىك البيره‌، كه‌مه‌مه‌دى كۆپى ئه‌لياسى ئه‌رته‌قى فه‌رمانپه‌واى گوپرايه‌لى بوو ئه‌رته‌قيه‌كانى قه‌لاى كيفاو ماردنيش ملكه‌چى بوون په‌يوه‌نديان كرد به‌سوپا كه‌يه‌وه، ئه‌وه‌بوو شاره‌كانى جه‌زيره‌و ره‌هاو سروج^٣ و نصيبين و ره‌ققه‌و خاپورو هتد يه‌ك له‌داواى يه‌ك خويان به‌ده‌ستوه‌داو سه‌لاحه‌دينش شارى ره‌هاى دا به‌كه‌وكه‌به‌رى و حوسامه‌دين ئه‌باله‌يجاي سه‌مينيشى كرده‌ والى و كار به‌ده‌ستى نصيبين، خاپوريشى به‌خشى به‌جمال الدين

^١ مفرج الكروب (١١٠/٢-١١٢)، تاريخ الأيوبيين، ل: ٧٠.

^٢ الكامل فى التاريخ، له: تاريخ الأيوبيين، ل: ٧٠.

^٣ تاريخ الأيوبيين فى مصر و بلاد الشام، ل: ٧٠.

^٤ سروج: شارۆچكه‌يه‌كه‌ نزىك چه‌ران له‌ولاى ميسر، الحموى (٢١٦١٣)

خوشتري^۱، به م شيوهيه سه لاهه دين تواني دهست به سه ره مو و لاتي مضردا بگري^۲ و هاوپه يمانيتيه ك دروست بكات دژ به ميرنشيني موسل. له م حاله ته شدا ته نها به ريكه وتن بۆ موسل و دهستبه سه راگرتني له بهر ده مدا مابوويه وه، چونكه موسل سه رچاوه ي دله پاوكي و مه ترسي و كۆسپي^۳ك بوو له بهرده م به ديپيتاني ئامانجه كانيدا كه به بي دهستگرتن به سه ره موسل و شه نگارو جه زيروه ي ئين عومهردا به دي نايه ت^۴. هه روه ها سه لاهه دين له مانگي ره جه بي سالي ۵۷۸هـ / كانوني يه كه مي ۱۱۸۲هـ گه شته موسل و ئابلوقه يه كي توندي به سه ردا سه پاندو پاشان هيرشي بۆ كرد، به لام نه يتواني دهستي به سه ردا بگري^۵ت به هۆي توكمه يي و به هيزي شوراكاني و ئه و ئاماده كاربه باشه ي كه عيزالدين مه سعودي يه كه م و قايماري جيگري كرد بويان، هه ستابوون به كۆكرده وه ي سه رباريكي زۆر بۆ به رگري كردن لي و چه ك و ئامي^۶ري جه نكي زۆريان له ده ورره يي شار دامه زراند بوو^۷، سه لاهه دينيش له كاتي گه مارۆكه دا هه ستا به گه شتيكي به سه ركردنه وه به ده ورره يي شارداو دلتيا بوو له وه ي كه ناتوانيت دهستي به سه ردا بگري^۸ت، فه رمانپه واي موسليش له م كاته دا به هه موو لايه كدا كه وته جموجۆل بۆپه يداكردني هاوپه يمان و قاضي به هائه ديني كوپي شه داد ي نارد بۆ به غدادو په ناي بردي بۆ خه ليفه ي عه باسي بۆ دورخستنه وه ي سه لاهه دين له ولاته كه ي، خه ليفه ش نامه يه كي نوسي بۆ شيخالشيوخ صدر الدين كه له گه ل سه لاهه ديندا بوو، فه رماني پيكرده كه ببيتته ناو بزيوان له نتيوان هه ردوولادا^۹، هه روه ها داواي كۆمه كي له ^{۱۰} قزل نه رسه لاني فه رمانپه واي نه زره بايجان^{۱۱} و په هله واني كوپي ئيلدكزي نه تابه كي هه مه دان كرد^{۱۲} به لام ته نها بگتмери سقمان هات به هانه يه وه و هه ستا به ناردي وه فديك بۆ لاي سه لاهه دين بۆتكاكردن و وازه ينان له موسل^{۱۳}، هه رچه نده سه لاهه دين داواي وه فده كه ي بگتمر ره تكرده وه، به لام تيكراي ئه م هۆكارانه بونه

^۱ مفرج الكروب (۱۱۹/۲)، تاريخ الأيوبيين، ل: ۷۱.

^۲ جزيه ي ئين عومهر: شارۆچكه يه كي له بابكوري موسله وه سي رۆژ دووره، الحموي (۱۳۸/۲).

^۳ الكامل في التاريخ، له: تاريخ الأيوبيين، ل: ۷۱.

^۴ تاريخ الأيوبيين، ل: ۷۱.

^۵ مفرج الكروب (۱۲۲/۱)، تاريخ الأيوبيين، ل: ۷۱.

^۶ خلاط: شارۆچكه ي عاميره ي به ناوبانگ كه خاوه ني خيرو بي^۷ريكي زۆره

^۷ ئازره بايجان: هه ري^۸ميكي به رفراوانه ناوه نده كه ي شاري ته بريزه، الحموي (۱۲۸/۱)

^۹ هه مه دان: گه وره ترين شاره له هه ري^{۱۰}مي چياكاندا

^{۱۱} الكامل في التاريخ، له: تاريخ الأيوبيين، ل: ۷۲.

هۆی ئه وهی که به پلانه کهیدا بچیته وه بۆ ده ست به سه راگرتنی موسل له رتی هیزی سه رباریه وه، و ناره زووی گرته به ری شیوازی سیاسی کرد، واش پیده چیت که سه لاهه دین تووشی ته نگه تاوی بویت له له ده ست دانی پله و پایه و پیگه ی خۆی ترسابیت وه ک تیکۆشه ریک له پیتا و ئیسلامدا، به هۆی ده رکه و تیه وه وه ک که سیبک که چاوی برپوه ته میرنشینی موسل، بۆیه سولح و ناشته وای پشینیار کرد بۆ عیزالدین مه سعودی یه که م، ئه ویش داوای گه راندنه وه ی ئه و ناوچانه ی کرد که سه لاهه دین ده ستی گرتبوو، سه لاهه دینیش رازی بوو به مه رجیک که رازی نه بیت به ده ست به سه راگرتنی حه له ب، به لام فه رمانپه وای موسل رازی نه بوو ناپاکی به رامبه ر به براکه ی بنوینیت و سور بوو له سه ر هیلا نه وه ی له ژیر رکیفی براکه یدا و ناماده یی خۆی ده ربپی بۆ یارمه تی دانی ئه گه ر روبه پوی مه ترسی بیته وه ^۱.

ج- ده ست به سه راگرتنی شه نگار: ده ره نجامی هه ره سه هیتانی دانوسنه کان له نیوان هه ردوولا، سه لاهه دین رای وابوو که گه مارۆی له سه ر موسل توند تر بکات و دایپریت له حه له ب، شه نگالیش ئه و شاره بوو که ئه م سیاسه ته ی بۆ مسۆگه ر ده کرد بۆیه ئابلقه ی هه لگرت له سه ر موسل و به ره و شه نگار به ریکه وت. له ۱۶ ی شه عبانی سالی ۵۷۸/ک ۱۵ ی کانوونی یه که می سالی ۱۸۲۱زدا، بۆ ماوه ی ۱۵ رۆژ گه مارۆیدا هه تاوه کو ده ستی به سه را گرت ^۲.

د- ده رنه نجامه کانی ده ست به سه را گرتنی شه نگار: ده ست به سه را گرتنی شه نگار بووه هۆی توپه بوونی ئه میره کانی جه زیره، بۆیه بانگه یشتیان کرد بۆ به ستنی هاوپه یمانیته یه کی به رگری دژ به سیاسه تی سه لاهه دین، چونکه هاتنی بۆ جه زیره و ده ستگرتنی به سه ر شه نگاردا بووه مایه ی بیزاریان، به و پیته ی که ئاسایشیان ده خاته مه ترسییه وه، هاوپه یمانیه تیه که ش له شاه ئه رمه ن سقمان فه رمانپه وای خلاط و قطب الدینی کوپی نجم الدین ابی فه رمانپه وای ماردین و ده ولته ی شاهی فه رمانپه وای به دلپس ^۳ و ئه رزن ^۴ له گه ل عزالدین مه سعودی یه که مدا ^۵ پیکهاتبوو، پاشان هاوپه یمانه کان چوونه ده ره وه بۆریه روو بوونه وه ی به سود وه رگرتن له بلالو بوونه وه ی سه ربازه کانی به جه زیره دا، ئه وه بوو له ناوچه ی حرزمی ماردیندا سه ربازگریان پیکه وه نا، کاتی سه لاهه دین به جموجۆله کانی زانی سوپا که ی

^۱ تاریخ الأیوبین، ل: ۷۲.

^۲ الکامل فی التاریخ، له: تاریخ الأیوبین، ل: ۷۲.

^۳ به دلپس: شارچکه یه که له ده رویه ری ئه رمینیا نزیک خلاط، الحموی (۱/۳۵۸).

^۴ ئه رزن: شاریکی به ناویانگه نزیک خلاط

^۵ تاریخ الزمان غریغوریوس الملطی، ل: ۱۹۹.

کۆکرده وه به رهو رأس العین به ریکه وت^۱ بۆ رووبه رووبونه وه یان، به لام نه وان وادیار بوو له رووبه روو بوونه وه ده ترسان بۆیه بلأوه یان لیکردو هه ریه که گه پرایه وه بۆ ولاتی خوێ^۲، به م شیوه یه عزالدین مه سعودی یه که م له هه وله کانیدا بۆ وه ده رنانی سه لآحه دین له ناوچه ی جهزیره شکستی هینا سه رباری پشگیری کردنی هه ندی له شه میره کان بۆی وه یه نده هینی به ده سه ته وه نه ما که بتوانیت کۆسپ بۆ پرۆژه کانی سه لآحه دین دروست بکات له ناوچه که دا^۳.

۵- ده سه تبه سه را گرتنی نامه د: سه لآحه دین سودی له بلأوه پیکردنی نه یارانی و لاوازیان وه رگرتو به رهو نامه د پیشه پوهی کرد پاش وه رگرتنی مۆله ت له لایه ن خه لیفه الناصر الدین الله وه بۆ هیزشکردنه سه ری نوره دین محهمه دی فه رمانه پوهای قه لای کیفاش زۆر داوای هیزشکردنه سه رو ده ست به سه را گرتن و راستکردنه وه ی نه و شارهی لیکرد، به پیتی نه و ریکه وتنه ی که له نیتوانیندا روویدا^۴، نه وه بوو سه لآحه دین له ۱۷ی ذی الحجه ی سالی ۷۸هـ/ ۱۵ی نیسانی ۱۱۸۲دا گه یشته نامه دو ئابلو قه ی به سه ردا سه پاند فه رمانه پوهاکه شی که محممد کوپی ئیلدکز بوو زۆر لاواز ته نها به ناو ده سه لاتداریوو، ده سه لاتداری راسته قینه ش به هانه دین نیسان بوو، که زۆر پیسه که و به دره وشت بوو، ئازوقه و مال و سامانی له خه لک ناوچه گرتبویه وه، له م ماوه یه شدا سه لآحه دین نامه ی نارد بۆ گه وره شه میره کانی نامه دو به لێن و مژده ی پێده دان و هه په شی لێده ده کردن نه گه ر سور بن له سه ر جه نگو کوشتار^۵. شه بارودۆخه ش که خه لکی تیکه وتبوو لاوازو بی هیزی کردن و بسووه هۆی رسوا بوون و خه مساردیان له به رگریکردندا، شه مه ش نیین نیسانی ناچار کرد که داوای شه مان و په نادان بکات بۆ خوێ و خیزانه که ی و ماوه ی سی رۆژ مۆله تی بدات بۆ گواسته نه وه ی سامان که نه جینه کانی، پاش کۆتایی هاتنی شه م مۆله ته ش سه لآحه دین له ۱۰ی موحه په می ۷۹هـ/ ۱۶ی ئایاری ۱۱۸۲دا سه لآحه دین شاره که ی گرته ده سه ستو له گه ل ناوچه کانی ده وره بریدا راده ستی نوره دین محممدی کردو فه رمانی پیکرد که دادگه ری تیا دا به ریا بکات و

^۱ رأس العین: شارێکی گه وره و به ناوبانگه له شاره کانی جهزیره له نیتوان هه ران و نصیبیندا

^۲ الکامل فی التاریخ، له: تاریخ الأیوبین، ل: ۷۳.

^۳ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۷۳.

^۴ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۷۳.

^۵ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۷۳.

ستم نه هیلت و گوپرایه ل و فرمانبردارى سولتان بیّت و، هرکاتیکیش داواى کومه کی له نامه د کرد بۆ رووبه روو بوونه وه ی فرنجه کان ناماده بیّت^۱.

دووهم: پاش دهست گرتنى به سهر حه له ب:

به سهر ناوچه ی جه زیره دا سه لاهه دین بوه دراوستی میرنیشنى حه له ب و بریاریدا بیهیئتته ژیر رکیفی خویه وه پیش نه وه ی دهستبه سهر موسلدا بگرت، هر بویه له فورات په پیه وه و له ناوچه ی تل خالدا بارگه و بنه ی خست ده وروبه ری له ده وروبه ری حه له ب و نابلقه ی به سهر دا سه پاند هه تاوه کو له مانگی محرم ی سالی ۵۷۹هـ / ئایارى ۱۱۸۳ز خوی به دهسته وه دا، پاشان له ویشه وه به ره و عینتاب به پیکه وت^۲ و ناصر الدین محمدی فرمانرواشی ملکه چى خوی پیشان داو داواى لیکرد که وهک والی نه شوینه بیهیئتته وه، سه لاهه دینیش رازی بوو، پاشان له عینتابه وه به ره و حه له ب پیشپه وی کرد و له ۲۶ى محرم / ۲۱ى ئایاردا گه شته حه له ب، به لام یه کسه ر جهنگی له گه لدا نه کردن، به لکو چوه میدان الأخضره داواى چهند رۆژیک گواستیه وه بۆ کئوى جوشن وای پیشانی عیمالالدین زهنگی دووهم ددها که خانوو بۆ خوی و سه ریاژهکانی دروستده کات هه تاوه کو ناچارى خۆبه دهسته وه دانی بکات و ریى له خوین رشتن بگرت^۳ عیمالالدین زهنگی دووهمیش ناچار بوو دانوستان بکات له گه ل سه لاهه دیندا بۆ به دهسته وه دانی شاره که و نه میر حسام الدین طومان بوو ناو بیوان له نیوانیانداو له سهر نه م خالانه ریک که وتن:

● عیمالالدین زهنگی دووهم دهستبه ردارى حه له ب بیّت بۆ سه لاهه دین.

● سه لاهه دین شه نگارو خاپور نصیبین و سروج بدات به عیمالالدین زهنگی دووهم.

● الرقهش بدات به حسام الدین طومان.

● عیمالالدین زهنگی دووهم هیژهکانی دهخاته ژیر فرمانی سلاحه دین هرکاتى پیویستی پێیان هه بوو.

● سه لاهه دین هاته شارى حه له به وه داواى مۆرکردنى ریکه وتننامه ی ناشتی له ۱۷ى صفری سالی ۵۷۹هـ / ۱۸ى حوزه ی رانی سالی ۱۱۸۳ز دا خه لکیش پیشوازیان لیکرد^۴.

۱- **ناکامهکانی دهستگرتن به سهر حه له ب**: به هیزیبونی پتگی سه لاهه دین و پته و بونی به ره ی نیسلامی و یه کلابوونه وه ی بۆ کوشتارى خاچه رسته کان هه ندیک بون

^۱ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۷۴.

^۲ عینتاب: قه لایه کی توکمه یه له نیوان حه له ب و ئهنگاکیه دا پیشتر به دلوک ناسرابوو.

^۳ تاریخ الأیوبین فی الشام، ل: ۷۴.

^۴ مفرج الکروب (۱۴۲/۲)، تاریخ الأیوبین، ل: ۷۵.

له دهره نجامه کانی ده سترگرتن به سهرحه له بدا ئه مهش ترسی خسته دلای فهره نجه کان و ئه م رووداو هان به گه وره ترین شکوزانی که رووبه روویان بو بیته وه ههروه ها ئه م رووداو هه پیه ون دی سیاسی و سه ربا زییه کانی نیوان میسرو ولاتی شامی دووپا تکرده وه، مولکه کانیشیانی له ولای شامدا له و میحوه رده دا قورخرکرد، ئه وه بوو بوهمی ندی سییه م که فهرمان په وای ئه نطاکیه بوو داوای په نادانی له سه لاهه دین کردو سه لاهه دینیش به وه رازی بوو پاش به ئه نجام گه یانندی پلان هه کی بو یه کخستنی جیهانی ئیسلامی له روزه ولاتی نزدیکدا^۱.

● **گه مارؤی دووه می موسل:** ئه رووداو پېشھاتانہی که له موسلدا رویاندا سه لآحه دینی ناچار کرد که دووباره ده سه ور داته کاروباری موسل، نه بوو له مانگی جه مادی یه که می سالی ۵۷۹هـ/ نه یلوی ۱۱۸۳زدا عزالدین مه سعودی یه که م گوی ی بۆ قسه لۆکی هندی له نه میره کانگرت دژ به مجاهد الدین قایمقازی جیگری (له وانهی که دوزمنایه تی له نیتوانیاندا هه بوو) و ده سنگیری کردو خسته زیندان هه و دهستی گرت به سه ر مال و مولکیدا، له ئه ربیل (هه ولین) و جه زیره ی ئین عومر شه هره زور و دقو قاً^۲، و قه لای عقر الحمديه که له ژیر ده سه لاتی قایمازدا بوو و چند جینشینکی ئیدا بوو که به ناوی نه وه وه حوکیان ده کرد، کاتی قایماز ده سنگیرکرا، نه و نه میرانه ی یاخیبوون و زهینه دین یوسفی فه رمانپه وای ئه ربیل و معز الدین سنجرشای فه رمانپه وای جه زیره ی ئین عومر نامه ی وه فا داریان نارد بۆسه لآحه دین به م شیوه یه ش نه م دوو شاره که وتنه ژیر ده سه لاتی سه لآحه دینه وه، نه م هه لسوکه وته نا مه سئولانه ی عزالدین مه سعودی یه که م بووه هؤی لاواکردنی هه لویستی خۆی به رامبه ر به سه لآحه دین، ناچار په نای برده به رسیاسه ت و قاضی به هانه دینی کوپی شه دادی نارد بۆ خه لیفه ی عه باسی له مانگی شه والی سالی ۵۷۹هـ/ کانونوی دووه می ۱۱۸۴ز دا، داوای لیکرد که سه ر له نوێ بپیته ناوېژیوان بۆ ناشته وای کردن له نیتوان نه وو سه لآحه دیندا، خه لیفه ش وه لآمی داخوازیه که ی دایه وه و شیخ الشیوخ و به شیر الخادمی نارد دانوستان له گه ل سه لآحه دیندا بکات بۆ چاره سه رکردنی کیشه کانی نیتوان نه وه و فه رمانپه وای موسل، محی الدین شاره زوریش وه نوینه ری فه رمانپه وای موسل پیه وهدنی پتوه کردن له گه ل قاضی ئین شه ددادا، به لام دانوستانه کان به هؤی چند گرفتیکه وه وه ستینران، به هؤی

^١ تاريخ الأيوبين، ل: ٧٥.

۲. شه هژور (شار هژور): ناوچه که به فراوانی، ناو حیاه لهنتوان ئه ریل و هه مه زاندا.

٣ دَقَقَا: شَارِكُهُ لَه نَتَوَان نَه رِييل و بَه غَدَادَا، الْحَمُوِي (٤٥٩/٢)

^٤ النوادر السلطانية، ل: ١١٢، ١١١، تاريخ الأيوبين، ل: ٧٦.

ئەو ھى ھەسەلا ھەدىن ھەرمەنپە ھەى ئەرپىل ھەزىرە ھى ئىپىن ھەمەرى سەرپىشكەردىبوو
 لەننۆن چوونە پال ھۆى ياخود ھەلپىزاردنى ھەرمەنپە ھەى موسلىدا ئەمەش لەلەين نوپىنەرى
 عىزالدىن مەسعودى يەكەمە ھە رەتكرابە ھە سور بوون لەسەر پاشكۆيەتيان بۆ ھەرمەنپە ھەى
 موسلى، ھەروەھا سور بوون لەسەر ناوھىتەنيان لەياداشتنامەى ئاشتەوايدا، ئەمەش بوو
 ھۆى گەپانە ھەى نوپىنە رەكان بەدەستى خالى،^۱ بەلام عىزالدىن مەسعودى يەكەم پەى بەو
 تەنگەژە بەرد كە ھۆى تىخستبوو و پەشىمان بوو يە ھەسەر ئەو كارەى كە ئەنجامى دابوو
 و جىگرەكەى ئازادكردو دەسەلاتى جارانى بۆگىپايە ھە.^۲ ئەو ھەبوو مجاھىدالدىن قايماز
 لەكاتىكدا لەزىندان ئازادكرا كە موسلى بەرەو لاوازى دەچوو دەسەلاتدارانى ورەيان بەردابوو،
 ئەویش كاريكرە بۆ گەپانە ھەى ھىز بۆ دەزگاكەنى دەولەت بەتايبەت سوپا، بۆ ئەم
 مەبەستەش داواى كۆمەكى لە ھىزەكانى دەوربەرەردو ھەولەكانى سەرەكەوتو
 بوونلەراكىشەنى قىزلى ھەرمەنپە ھەى ئازىبايجان و سى ھەزار سەربازى لەلەين ئەو ھەبوو بۆ
 نىردرا،^۳ ئەو ھەبوو داواى ئەو ھەى كەمتەمانەى بەتواناى ھۆى پەيداكرە، بىپاريدا كە ناوچەكە
 دەست بەسەرەگىراوەكانى ئەتەبەكەكەى بگىپتە ھە، بۆ ئەم مەبەستەش ھىرشى كەردە سەر
 ئەرپىل (ھەولپىر)، بەلام نەيتوانى دەستى بەسەردابگىت،^۴ سەلاھەدىنىش بى ئاگا نەبوو لەم
 روداوانە و بىپاريدا بەرگرى لەزىن الدىن يوسفى ھاوپەيمانى بكات كە ھەرمەنپە ھەى ئەرپىل بوو،
 پاشان بەرەو موسلى بەرپىكەوئىت بۆ دەرهەتەنى لەچنگى عىزالدىن مەسعودى يەكەم، زۆرى
 نەخايەندەھىزەكانى كۆكردە ھەو بەسەرەكرەيەتى ھۆى بەرەو ھەپران بە رى خست لەصفرى
 سالى ۵۸۱ك/ ئايارى سالى ۱۱۸۵ز داو لەرأس العىن لايداو پاشان بەرەو دىنيسر بەرپىكەوت،^۵
 لەویش عىمادالدىنى كۆپى قرا ئەرسەلان ئەرتەقى لەگەل سەربازەكانى نۆرەدىن مەمەدى
 بىرايدا كە ھەرمەنپە ھەى قەلاى كىفاو ئامەد بوو پەيوەندىان پىئوەكردو پىكە ھە بەرەو نصىبىن
 بەرپىكەوتن و لەویش موعىزەدىن سىجرو شاھى كۆپى سەيفەدىن غازى يەكەمى ھەرمەنپە ھەى
 ئىپىن ھەمەر گەيشتە ھە پىياندا،^۶ سەلاھەدىنىش بەردەوام بوو لەپىشپەويدا بەرەو موسلى و

^۱ مفرج الكروب (۲/ ۱۵۶، ۱۵۵)، تاريخ الأيوبيين، ل: ۷۶.

^۲ تاريخ الأيوبيين، ل: ۷۶.

^۳ تاريخ الأيوبيين، ل: ۷۶، سەبىرى: مجاهدالدين قايماز نائب إربد والموصل.

^۴ تاريخ الأيوبيين، ل: ۷۶، سەبىرى: مجاهدالدين قايماز نائب إربد والموصل.

^۵ دنىسر: شارۆچكە يەكى گەرەو بە ناوبانگە لە دەورو بەرى جەزىرەى نزىكماردىن

^۶ مفرج الكروب (۲/ ۱۶۶).

له ئىسماعىلياتى نزيك موسل لايدا له مانگى ره بىعى يه كه مى ٥٨١ ك/١١٨٥ ز دا. وهك پالېشتىكىش بۆ هه لۆيسته كانى نامه يه كى نارد بۆ خه ليفه ي عه باسى و ئاگادارى كرده وه له وه ي ئه يه ويّت كاروبارى موسل يه كلا بكا ته وه و ئاماژه شى به وه دا كه خه لكه كه ي به ناوى طغرلى سلجوقييه وه وتارده دهن كه سولتانى عه جه م و نه يارى خه ليفه يه، دراويشى به ناوى ئه وه وه لى دهن و نامه ش له گه ل خاچه رسته كاندا ئالوگۆر ده كه ن و هانيان دهن بۆ هئيرشكر دهن سهر ولاتى موسلمانان، هه رۆه ها رونيكرد وه كه ئه و بۆ پاوانخو ازى و له ناوبردنى بنه ماله ي زهنكى نه هاتو وه، به لكو مه به ستى گيژانه وه يانه بۆ گوپرايه لى خه ليفه و سه رخستنى ئيسلام و ريگري له سته مكارى و بى شرمى نواندن به رامبه ر به موسلمانان و پچراندنى په يوه نديان له گه ل سه لجوقيه بيتگانه كاندا و ناچار كردنيان بۆ ريژگرتن له دراوسى و گه ياندنى په يوه ندى خزمه يه تى^١، ئه وه بوو فشاريكي به هئيزى خسته سهر عيزالدين مه سعودى يه كه م ئه مه ش ناچارى كرد كه په نا بۆ ئاگر به ست به ريّت و پاشان وه فديكى نارد له لاي كه كچه ئاموزا كه ي نوره دين مه حمود و ژنانى كى ترى تيا دا بوون، له گه ل كۆمه ليك له پياو ماقولان بۆ داواى ئاشته وايى و ده ست هه لگرتن له گه مارۆدانى موسل، راي سه لّاحه دينيش له گه ل په سه نكردنى ريگه وتندا بوو ئه گه ر ناره زاي زانا عيسى هه كارى و ئه مير عه لى كورپى ئه حمه د المشطوب نه بوايه كه هۆشداريان پيدا هه ستان به په سه نكردنى سولّو و پتيان وت: شوئينىكى وهك موسل له بهر ئافره تيگ ده ستي ليّه ئاگيريّت، چونكه عيزالدين مه سعود به هۆى ده سته وسانى و بى توانايى له پاراستنى موسل ناردونى^٢، ئه ويش راكه يانى په سه نكردو پۆزشى هئيايه وه بۆ وه فده كه ي موسل و هه سته به گه مارۆدانى موسل، به لام چه ند كۆسپيگ هاته ري كه گرنگ ترينيان:

- خه لكى موسل له لاي رۆژه لاتى شاره كه وه ده هاتنه دهره وه و دژ به هئيزه ئه يوبيه كان ده جه نگان و پاشان ده گه رانه وه بۆ ناو شار ئه مه ش سه لّاحه دينى نيگه رانكرد.
- قايماز به ته واوى موه سلى توكمه و قايم كردبوو و چاكسازى له سوپادا كردبوو هه تا وه كو بتوانى به رپه رچى ئه يوبيه كان بداته وه، به م شيوه يه سه رياره كانى خوڤاگرانه به رگريان ده كرد.

^١ مفرج الكروب (١٦٦/٢)، تاريخ الأيوبيين، ل: ٧٧.

^٢ الكامل فى التاريخ (٥٠٦/١)، تاريخ الأيوبيين، ل: ٧٨.

● گه مارۆدانی موسڵ له کاتی کدا دهستی پێکرد که پلهی گهرما بهرز بوو، بۆیه سه لاهه دین
فهرمانی وهستاندی جهنگی دا هه تاوه کو ئه و گهرمایه کۆتایی دیت.

● واریکوت له و کاته دا ئاوی روباری دیجله زۆر که میکردو ئه ندازیاره کان ئامۆژگاری
سه لاهه دینیان کرد که رێره یی روباره که بگۆرێت و دوریخاته وه له موسڵ، هه تاوه کو
خه لکه که ی تینوو بین و ناچاری خۆبه دهسته وه دان بین، به لام سه لاهه دین پێی وابوو که ئه
پروژه یه کاتیکی زۆر ده خایه نیت و هه ول و ماندوو بوونیکی زۆری ده ویت ده بیته هۆی مانوو
کردنی سوپا.

● قه ده ردا بوو که له کاتی گه مارۆکه دا ههریه ک له شاه ئهرمه نی فه رمانپه وای خلای بی ئه وه ی
کو پێک جێبه یلێت که جێی بگریته وه و نوره دین محمه دی فه رمانپه وای ئامه دو قه لای کیفا^۱
مردن، سه لاهه دینیش ویستی کاروباری میرنیشینه ئهر ته قیه کان ریکبخت به شیوه یه ک
که خزمه ت به ئامانه جانی خۆی بکات^۲.

۲- **هه ولدا بو ده ستگرتن به سه ر خه لاطدا:** له دوا ی کۆچی دوا یی فه رمانپه واکه ی یه کێک
له مه مالیکه کان به ناوی سسف الدین به کتمر دهستی گرت به سه ر خه لاطدا، سه لاهه دینیش
به هیوا بوو دهستی به سه ردا بگریت بۆ ئه م مه به سته ش راویژی کرد به سه رکرده
سه ر یازیه جانی، ئه وانیش هه ندیکیان پای له گه ل درێژه داندا بوو به گه مارۆدانی موسڵ، به لام
هه ندیکی تر رایان وابوو که به رێ بکه ویت بۆ خه لاط به بیانوی ئه وه ی که ئه وه رێ خوشکه ره
بۆ ده ستگرتن به سه ر شوراو قه لاکانی تری ناوچه که دا، له ئاکامی ئه م جیاوازییه شدا
سه لاهه دین دوو دل بوو له بپار داندان و هه لویستی یه کلایی نه کرده وه هه تا ئه و کاته ی
که نامه ی بانگه یشتی له خه لکی خه لاطه وه پێگه یشت که تیایدا بانگه یشتیان ده کرد بۆ گرتنه
دهستی خه لاط^۳، له راستیشدا شمس الدینی کوپی په هله وانی کوپی ئیلدکزی فه رمانپه وای
نازه ر بیجان و هه مه دان و چاوی بریویه خه لاط پاش ئه وه ی هه وائی کۆچی دوا یی شای
ئهرمه نی بیست، بکمریش ترسی ئه وه ی لێنیشته که پۆسته که ی له ده ست بدات و خه لکی
خه لاطیش ئاماده نه بوون ملکه چی بن، بۆ رێگرتن و به رپه چدانه وه ی ئیلدکز، بکتمر له گه ل
پیاو ماقولانی شاره که دا ریککه وت له سه ر نامه ناردن بۆ سه لاهه دین و گوێرا په لی نواندن بۆی،
ئه م کاره شیان به نیازی به گژی که دا دانی سه لاهه دین و ئیلدکز ده کرد هه تاوه کو ناوچه که

^۱ تاریخ الأیوبین، ل: ۷۸.

^۲ تاریخ الأیوبین، ل: ۷۸.

^۳ الكامل فی التاریخ، ل: تاریخ الأیوبین، ل: ۷۹.

به ده ست خويانه وه بمينته وه، نه وه بوو سه لاهدين به ره و خه لاط به ريكه وت بي نه وه ي به نيازي بكتمر بزانيته و له پيشه وه ي سواكه شيذا ناصر الدين محمدي كړي شيركزي ناموزاو مظفر الدين كړي صاحبي فه رمانپه واي حه ران و چند كه سيكي تري دانا، له بطوانه له نزيك خه لاط لايانداو، زانا عيساي هه كاري و غرس الدين قلعج نه رسه لاني نارد بو خه لاط بو بپيارداني ري و شوييني خو به ده سته وه دانه كه، خو شي به ره و ميا فارقين به ريكه وت بو ده ست به سه راگرتني، هه چي په هله وانيشه به ره و خه لاط به ريكه وت و له نزيك نه و شاره بارگه ي خست، نيردراكاني بكتمريش سه رداني هه ردو لاياني كردو هه ربه شيان له په هله وان كرد كه نه گه ر هيرش بكا ته سه ر خه لاط نه و شاره كه راده ستي سه لاهدين ده كه ن، به لام په هله وان تواني بكتمر به لاي خويدا رابكي شيته و كچه كه ي خوي لي ماره بكات، بكتمريش پوزشي بو نيردراوه كاني سه لاهدين هينايه وه و نه وانيش به بي نه وه ي هيچ نامانجيك به ده ست بينن، ناوچه كه يان به جيهيشت، به م شيوه يه ش هه وله كاني سه لاهدين بو ده ست به سه راگرتني خه لاط شكستي هينا^۱. له لايه ن خو شيبه وه قطب الدين شقمان كه بووه جينشيني باوكي له فه رمانپه واي ته نامه دو قه لاي كيفادا داني به ده سه لاتي سه لاهدين داناو گوپراپه لي خوي بو دوپا تكدروه، چونكه مه ترسي نه وه ي هه بوو كه نامه دي ليبيسي نيته وه^۲.

۳- ده ست به سه راگرتني ميا فارقين^۳: ميا فارقين له ژير ده سه لاتي حسام الدين يولقي كړي قطب

الدين نيلغازي فه رمانپه واي ماردیندا بوو كه ته مه ني ده سال بوو، تيايدا پاسگه يه كي شاه نه رمني فه رمانپه واي خه لاط هه بوو كه نه سه ده دين يه رنه فش سه ركردايه تي سه ريازه كاني ده كردو ناماده نه بوو بچيته ژير ركيفي سه لاهدين و ياخي بووني خوي راگه ياند نه مه ش سه لاهديني ناچار كرد هه تاوه كه گه مارو بدات، به لام نه يتواني نه م شاره كوزترو لبات، بويه په ناي برد بو شيوازي هه ولي سياسي و په يوه ندي كرد به هاوسه ري قطب الدين وه كه له ماردیندا نيسته جي بوو بوو دواي تيگه ياند كه ير نقش له گه ليذا ريكه و توه له سه ر ته سليم كردني شاره كه پتي، نيردراو يكي شي نارد بو لاي قطب الدين و هه والي پيدا كه هاوسه ره كه ي ده يه ويته شاره كه يان راده ستي سه حه دين بكات، به م شيوازه سياسي تواني نه م شاره بخاته ژير ركيفي خو يه وه له ۲۹ ي جمادي يه كه مي سالي ۵۸۱ هـ / ۲۸ ي نابي

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۱۷، ۱۱۸.

^۲ نامه د: گه وره ترين شاري دياريه كره و ناوبانگي باشي هه يه.

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۱۱۷، ۱۱۸.

سالی ۱۱۸۵ز دا، له م کاته شدا نامه يه ک گيشته دهستی سه لآحه دينی له خليفه ی
عه باسيه وه که چاوديری و سه رپه رشی دياريه کړی پی ده سپارد له گه ل به رژه وه ندی هه تيوی
پاشا کانيان، نه وه بوو وتار له ولايه ته کانی نه رته قيدا به ناويه وه ده خوینترايه وه دراو به ناوی
نه وه وه لیدرا.

سپیه م: گه ماروی سپیه می موسل و چوونه ژیر رکيفی سه لآحه دينه وه:

کاتی سه لآحه دين مه سه له ی میافارقینی په کلاکرده وه، گه راپه وه بۆ موسل هه تاوه کو بۆ جاری
سپیه م گه ماروی بدات و ريگای نصیبینی گرت به ر پاشان گشت کفر زحار له شه عبا نی سالی ۵۸۱هـ
هه تاوه کو وه رزی زستان تیايدا مایه وه، پاشان نوینه ری عیزالدینی کوپی مه سعودی په که می
فه رمانږه وای موسلی پیگه يشت که تیايدا داوای ريکه وتن و سولخی ده کرد.^۱

له و کاته شدا صلاح الدين نه خوش که وت و سه فہری کرد بۆ حه ران و عیزالدین مه سعودی
په که ميش هه له که ی قوسته وه و هه وله کانی خسته وه گه ر بۆ ريکه وتن له گه ليدا دواي نه وه ی ناوميد
بوو له کۆمه کی خليفه بۆی و پشتگیری کردنی له لایه ن سولتانی عه جه مه وه، نه ویش به هائے دينی
کوپی شه ددادي نار دو ده سه لاتی مؤر کردنی ريکه و تنامه که ی پيدا^۲، ريکه وتن که ش نه م خالانے ی
له خۇده گرت :

۱- عیزالدین مه سعودی په که م نه تابه کی اموسل رادهستی سه لآحه دين بکات له گه ل شار ه زوورو
ده وروبه ری و ولايه تی القوابی و هه موو ناوچه کانی پشته وه ی زاب و وایله تی بنی قفحاق^۳.

۲- سه لآحه دين ده ست له موسل و ده وروبه ری هه لگريت بۆ عيسزالدین مه سعودی زه نکي و نه و
به رپړه ی ببات به مهر جی که سه ر به سه لآحه دين بیت و خودی موختاری هه بیت له چوارچه وه ی
ده وله تی نه یو بيدا.

۳- پیو یسته له سه ر عیزالدین که به ناوی سه لآحه دينه وه وتار بخوینيته وه و تار بۆ سلجوقیه کان
کۆتای پیبیت، هه روه ها عیزالدین مه سعود رازی بوو له سه ر لیدانی دراوی به ناوی
سه لآحه دينه نوه له ناوچه کانی ژیر ده سه لاتيدا.

^۱ الکامل فی التأريخ (۹، ۸/۱۰)، تأريخ الأيوبيين، ل: ۸۰.

^۲ الفكر السوقي الأيوبي: ل ۱۸۱.

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۱۱۹.

^۴ الفكر السوقي الأيوبي: ل ۱۶۲.

٤- پٽويسته له سهر عيزالدين مه سعود كه له كاتي پٽويستدا به خوي و سهر يازه كانيه وه له خزمهت سه لاهه دين ناماده بن و هردولا پټكه وه به شداربن له جيهاد كردن دژ به خاچپه رسته كانداو گټړانه وه ي فه له ستين.

٥- هردولا به لټني پابه ند بوون به م په يمان نامه يه وه ده دهن، كه پرپگه كاني له مانگي ذى الحجة ي سالي ٥٨١/٣ ي نازاري سالي ١١٨٦ دا دانراون و كار كردن به م ريكه وتننه به رده وام بوو و سه لاهه دينيش هه تاوه كو كچي دواي پابه ند بوو پټوه ي^١. به م ريكه وتننه ش سه لاهه دين تواني به ره ي نيسلامي يه كبخات له ژير سهر كر دايه تي خوي داو بوو به به هيترين فرمانپه واي موسلمانان له ناوچه كه دا، به هوي نه م ده سته و ته شه وه يه كلا بويه وه بؤ هه و لداني له پټناو نامانجي گه وره يدا كه بر يتي بوو له رزگار كردني قودسو زهويه داگير كراوه كاني تر له داگير كره خاچپه رسته كان^٢.

٦- قسه يه كه له سهر په يوه ندي سه لاهه دين به بنه ماله ي زه نكييه وه: له كاته دا گومان ده كرا له راستي پالنه ري سه لاهه دين و نيازو مه به ستو په يوه ندي به بنه ماله ي زه نكييه وه، له لايه ن هه ندي له ميژوو نوو سه كاني سهر دهمي خوي و هه ندي له ليكول ره هاوچه رخه كانه وه، به لام نه و گومان كرنه بي بايه خو به لگه يه له بهر نه م هويانه:

• سه لاهه دين زور بايه خي ده دا به وه ي كه به ورد ي پالنه رو مه به سته كاني خوي به خه ليفه بگه يه ني له نامه كانيدا بوي.

• هه ميشه پالنه رو پاساوي سه لاهه دين بر يتي بوو له جيهاد و تيكوژ شان دژ به خاچپه رسته كان و نازاد كردني به يتولمه قديس، نه مه وټپراي پٽويستي يه كخستني ريزي موسلمانان له پټناو كه شه دان به به رده وام بوون له جيهاد كردن و سهر كه وتن تيايدا.

• هه ميشه سه لاهه دين له مامه له يدا له گه ل زه نكييه كاندا به خشنده و به پټز بووه ته نانه ت پاش سهر كه وتن به سهر يشياندا له جه نكد او له كاتي گه مارو دان و شيوازه كاني سه پاندني گه مارو به سهر ياندا.

• پاش يه كخستني ميسرو ولا تي شام و مسوگه ركر دني پشتيواني ولا تي موسل، سه لاهه دين ده ستي دايه هه و لدان بؤ گه يشتن به نامانجي دووه مي كه خه مي گه وره و سهره كي بوو، كه نه و يش تيگشكاندي سوپاي مه يداني ميرنيشيني لاتيني و نازاد كردني به يتولمه قديس بوو،

^١ النوادر السلطانية، ل: ١٦٣.

^٢ الفكر السوقي الأيوبي: ل ١٦٣.

وهك دواتریش ده‌بینین نامانجی یه‌که‌م له‌جه‌نگی حطیندا به‌دیها‌ت و سه‌لماندی که‌توانای
 بلا‌و‌کردنه‌وه‌وی هی‌زی نی‌سلا‌می گه‌وره‌و یه‌ک‌گرتو‌وی هه‌یه له‌کات و شو‌ینی پی‌ویستدا ،
 له‌کاتی‌کدا که‌مه‌سه‌له‌ی دو‌وه‌م پاش جه‌نگی حطین به‌دیها‌ت و دهره‌نجامی سه‌رکه‌وتن بۆ له‌و
 جه‌نگه‌دا^۱.

له‌و ره‌وشتانه‌ش که‌سه‌لا‌حه‌دین له‌سو‌ل‌حی موس‌ل‌دا پی‌ی ناسرا‌بو‌ونه‌وه‌بو‌و که‌ناو‌چه‌ی موس‌لی
 به‌جی نه‌ه‌یش‌ت هه‌تا‌وه‌کو دیاری گه‌وره‌ی به‌خشی به‌فه‌رمان‌په‌وای موس‌ل‌و دایک و ک‌چ و خ‌یزانه‌که‌ی
 نوره‌دین و ژماره‌یه‌ک له‌پیا‌وانی ده‌و‌لت که‌به‌های هه‌مو‌یان ده‌گه‌یش‌ته ده‌هه‌زار دینار نه‌مه‌ج‌گه
 له‌ئه‌سپ و بۆنی خ‌وش و نه‌خینه‌ی ر‌ۆژئا‌وایی و جل و به‌رگ، دواتریش پاش چاک‌بو‌ونه‌وه‌ی له‌گه‌ل
 العادلی برای و له‌سه‌ره‌تای سالی ۵۸۲ه‌ک دا به‌ره‌وحه‌له‌ب و پاش‌تریش دیمه‌شق به‌ری‌که‌وت و نامه‌یه‌کی
 نوسی بۆ هه‌موو کاربه‌ده‌ستان و دا‌وای نار‌دنی پاره‌ی زه‌کاتی لی‌کردن و هه‌ستا به‌به‌خشی‌نه‌وه‌ی و
 ته‌نها له‌دیمه‌ش‌قدا پ‌ین‌ج هه‌زار دیناری می‌سری به‌خشی‌یه‌وه^۲.

چوارهم: هه‌وله‌کانی شیعه‌ی نی‌سماعیلی بۆ له‌ناو‌بردنی سه‌لا‌حه‌دین؛

نی‌سماعیلیه شیعه‌کان پاش ک‌و‌چی دوا‌یی خه‌لیفه فاطمی المستن‌ضر له‌سالی ۴۸۷ه‌ک/ ۱۰۹۴ز دا
 بو‌ون به‌دو‌و به‌شه‌وه: نزاریه‌کان که‌پ‌تیان وابو‌و نزاری کو‌په‌ گه‌وره‌ی خه‌لیفه شی‌او‌تره‌ بۆ
 خه‌لیفایه‌تی و پاش ئه‌وه‌ی روبه‌پ‌وی هه‌له‌متی را‌وه‌دونان بو‌نه‌وه هه‌لاتن به‌ره‌و ر‌ۆژه‌لات،
 سه‌ر‌کرده‌شیان هه‌سه‌نی کو‌پی ص‌باح بو‌و که‌ک‌ۆمه‌لی نزاری له‌ولاتی فارس‌دا دامه‌زاند و نا‌وی
 هه‌شیشیه‌و و با‌ط‌نیه‌کانیان به‌سه‌ردا ب‌را‌و‌ک‌ۆمه‌لی دو‌وه‌میش به‌موس‌ته‌علیه‌کان نا‌وده‌بران،
 که‌شو‌ین‌که‌وتو‌وی موس‌ته‌علی کو‌پی دو‌وه‌می موس‌ته‌نسیر بو‌و.

هه‌سه‌نی کو‌پی ص‌باح ق‌ول‌بو‌ویه‌وه له‌لی‌ک‌ۆلینه‌وه‌ی بی‌روبا‌وه‌پی نی‌سماعیلیدا^۳، ئه‌م پیا‌وه
 له‌ه‌ۆزی هه‌میری‌ه و شاری ره‌ی له‌ولاتی فارس‌دا گه‌وره‌بو‌و و هه‌ر له‌لا‌و‌یتی‌ه‌وه کاری‌گه‌ری‌بو‌و
 به‌بان‌گه‌وازی نی‌سماعیلی و سه‌ردانی می‌سری کرد و چا‌وی که‌وت به‌المست‌ن‌ضر^۴، به‌م شی‌وه‌یه
 هه‌سه‌نی کو‌پی ص‌باح بۆ ما‌وه‌ی هه‌ژده‌ مان‌گ له‌می‌س‌ردا مایه‌وه‌وه له‌لای‌ه‌ن المست‌ن‌صره‌وه
 می‌وانداری‌یه‌کی گه‌رم ک‌را و پاره‌یه‌کی ز‌ۆری پ‌ی‌به‌خشی و فه‌رمانی پ‌ی‌کرد که‌خه‌ل‌ک بان‌گه‌واز ب‌کات بۆ

^۱ تاریخ الأیوبین فی مصر وبلاد الشام، ل: ۸۱.

^۲ صلاح الدین الفارس المجاهد والملك الزاهد، ل: ۲۳۰.

^۳ تاریخ الأیوبین، ل: ۹۶.

^۴ الخلافة العباسية، فاروق فوزی (۱۸۸/۲)

مه زه بی ئیسماعیلی به پیشه وایه تی المستنصر له ولاتی فارسدا^۱، ههروه ها حه سه نی کوپی صه باح پیی وابوو که دانانی نزار به خه لیفه له گه ل رینمایه کانی مه زه بی ئیسماعیلیدا ده گونجیت، که به مه رجی داناو ئیمام کوپه گه وره ی باوکی بیت^۲. گومانیش له وه دا نییه که مانه وه ی حه سه نی کوپی صه باح له میسر دا بواری ناسین و شاره زابوون و، بواری بارودۆخی ده وله تی فاطمیدا پئیداو له گه ل ناشنابوون نه و بارودۆخی که بانگه وازی ئیسماعیلی تیکه وتبوو له سایه ی ده سه لاتی به در نه لجه مالیدا، نه وه بوو بریاریدا له ولاتی فارس و خوراساندا بانگه واز بۆ میتنصریه بکات و سووریو له سه ر پیکه یتانی کۆمه لگه یه کی ئیسماعیلی^۳، هه ربۆیه کاتیک گه پیه وه بۆ ولاتی فارس ده سته ی به بلاوکردنه وه ی بانگه وازو بانگه یشترکردن بۆ به یعه تدان به نزارو ره تکردنه وه ی به یعه تدان به مستعیلی و خۆشی به بریکاری ئیمام داده ناو نه خشه ی ده کیشا بۆ دامه زراندی ده وله تیکی نویی ئیسماعیلی له رۆژه لاتی ئیسلامیدا^۴، پاش نه وه ی که گه پایه وه بۆ ولاتی فارس و گه یشته نه سفه هان له سالی ۴۷۳ک داو ده سته ی کرد به بانگه وازکردن به نه یتی، کاتی نظام الملك یش ته نگه ی پیه لچنی، کۆچی کرد بۆ قه زوین و ده سته ی گرت به سه ر قه لای تۆکمه ی (الموت) داو کردی به باره گا بۆ خۆی و کۆمه له که ی^۵. نه وه بوو ده سته یان دایه پاوانخواری و خراپه کاری له ولاتدا^۶ و هه ر که حه سه نی کوپی صباحیش ده سته ی گرت به سه ر قه لاکانی ده وره بریداو بانگه وازه کانی بۆ به دیه یتانی مه به سته کانی به ناوچه که دا بلاوکرده وه^۷، زۆری نه خایاند توانی ده سته ی گرت به سه ر ته واوی نه و ناوچه یه ی که ده که ویته باشووری قه زوین دوی نه وه ی که ده سته ی گرت به سه ر قه لاکانی ناوچه که دا که نزیکه ی شه ست قه لا بوون، نه م قه لایانه ش به زۆری له ناوچه یه کدا بوون که له باربوو بۆ کشتوکال له نزیکه ی سه رچاوه ی هه میشه ی ئاودا، هه ر قه لایه کیش یه که یه کی سه ربازی ئابووری سه ربه خۆی پیکده هیتا و خه لکه که ی پشتیان به خۆیان ده به ست بۆ کشتوکال و به رگریکردن له ناوچه که له به رامبه ر هه ر هیرش و په لاماریکدا^۸. ههروه ها حه سه نی کوپی صه باح له سه رده می نظام الملك سه لجوقیدا توانی

^۱ تاریخ الفاطمیین، د. محمد طقوش، ل: ۳۹۲، ۳۹۳

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۹۳.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۹۳.

^۴ الخلافة العباسية (۱۸۸/۲)

^۵ حركة الحشاشین، ل: ۶۵، ۶۶.

^۶ الجهاد والتجديد فی القرن السادس الهجری، ل: ۹۵.

^۷ دولة الأسماعیلیة فی ایران، محمد السعید، ل: ۹۵.

^۸ دولة السلاجقة، ل: ۹۷.

شوینکه وتوانی که زۆر هوڭری بوون ناراسته بکات بۆ به دهستههینانی چەند ئامانجیکی سیاسی بۆ رووبه رووبوونه وهی دوزمنه کانی به تایبەت خیلافهتی عەباسی سوننه، ئەوه بوو به رهه لستی ره وایه تی و شه رعیه تی ده کرد له گه ل چەند ئەمیریکی موسلمانانی سلجوقیدا، به هیزترین چه کیکیش که به کاریهینا بریتیبوو له تیۆرکردن^۱.

ههروه ها شوینکه توانی ههستان به نهجامدانی زنجیره یه ک کاری تیۆرستی که بوو هو ی له ناوچونی کۆمه لای له نه میرو پیاوانی ده ولته تی عەباسی، ئەمه ش به هیزی کردن و بوونه جیی مه ترسی و خه لکی لییان ده ترسا، ههروه ها هه سه نی کوپی سه باح و شوینکه وتوانی له شیعه ی نیسلامی زۆر رقیان له سوننه بوو، ئەوه بوو شیعه ی ئیسماعیلی په ره یسه ندو توانیان چەند قه لایکی گرگ له شامدا کۆنترۆل بکەن وه ک قدموس و علیقه و الکهف و مصیاف و چەند قه لایه کی تر، به لام و دیار بوو که به هو ی رووخانی ده ولته تی فاطمیه وه له میسر ترسیان لینیشتبوو و هه ستیان ده کرد که مه ترسی چاوه رپیان ده کات له ولاتی شامدا به تایبەت که نوره دین مه حمودپاوانخوازی سنووردار کردبوون له رۆژه لاته وه، بۆ ئەم مه به سه ته ش سه رکردایه تی قه لای الموت له سالی ۵۵۸هـ / ۱۱۶۳ز دا ره شیده دین سنان البصری نارد که ناسرا بوو شیخی کتو (شیخ الجبل) بۆ سه ره رشتی کردنی هه ریمی نصریه له ولاتی شامدا، ئەویش به ره و خه له ب که وته ری و جلی ده رویشی له به رکردبوو بۆ ئەوه ی نه ناسریته وه و چەند مانگی ک تیایدا مایه وه، پاشان له نیوان قه لاکانی هه شیشیه کاندا هاتووچۆی ده کرد هه تاوه کو له المصیافدا نیشته جی بوو^۲.

۱- هه ولای تیۆرکردنی سه لاهه دین له لایه ن شیعه ی ئیسماعیلیه وه؛ شیعه باطنی یه کان (هه شاشیه کان) زۆر رقیان له سه لاهه دین بوو چونکه هه ستابوو به روخاندنی خیلافه تی فاطمی و هه ولای ده دا بۆ یه کخستنی ولاتی شام و لکاندن به میسره وه ئەمه ش هه ره شه یه ک بوو بۆ ده سه لاتی ئەوان، هه ریۆیه راشیده دین له گه ل هه موو خاچه رست و زه نکیه کان هاوکاری ده کرد بۆ له ناو بردنی^۳، راشیده دینیش گه وه و سه رکرده ی ئیسماعیلیه کان بوو ناویشی أبو الحسن سینانی کوپی سه لمانی کوپی مه مه دی به سری باطنی خاوه نی بانگه وازی نزاری بوو^۴، که سێکی به ره وشت و چاکه کاربوو، له فه لسه فه و میژوو ده کۆلییه وه

^۱ دولة السلاجقة، ل: ۹۷.

^۲ تاریخ الأیوبین، ل: ۹۷.

^۳ سیر الاعلام النبلاء (۲۱/۱۸۳).

^۴ سیر الاعلام النبلاء (۲۱/۱۸۳).

پیاوه‌تی و زیره‌کی و فیلزانی تیدابوو^۱، الذهبی دهرباره‌ی ده‌لایت: نه‌یاری و خواپه‌رستی و ملکه‌چی و ئامۆژگاری تیدابوو، له‌سه‌ر به‌ردێك داده‌نیشته‌و ته‌نها زمانی ده‌جولا، شوێنه‌که‌و توانیشی رۆچون تیا‌داو هه‌ندیکیان خواپه‌تیان ده‌داپه‌ پال، نه‌ویش به‌هۆی جادو‌گه‌ریه‌وه به‌ته‌واوی گومپایکردن، کتییی زۆری هه‌بوو و خوێندنه‌وه‌شی زۆر بوو و ماوه‌یه‌کی زۆریش ژیا^۲، نه‌وه‌ بوو له‌سالی ۵۷۰هـ / ۱۱۷۴ز کاتی‌ک الملك الصالح إسماعیل روی له‌راشده‌دین ناو داوای یارمه‌تی لێ‌کردو پارهی‌ه‌کی زۆری پێ‌به‌خشی له‌گه‌ڵ چه‌ند گوندیکدا وه‌ک نرخێك بۆ کوشتنی سه‌لاحه‌دین، وا دیاره به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی هاوپه‌ش هه‌بوو که‌هردوو لای کۆکردبوویه‌وه که‌نه‌ویش دوژمنایه‌تی هه‌ردوولا بوو بۆ سه‌لاحه‌دین، بۆیه ره‌شیده‌دین سنان کۆمه‌لێکی له‌شوینکه‌وتتوه‌ خویدا کاره‌کانی نارد بۆ سه‌ربازگه‌ی نه‌یویی، به‌لام نه‌میرێك به‌ناوی خمارتکین توانی پێیان بزانیته‌وه‌ وانیش کوشتیان و له‌نیوه‌ی شه‌ودا توانیان بگه‌نه‌ خێوه‌ته‌که‌ی سه‌لاحه‌دین که‌ له‌ناوچه‌رگه‌ی سه‌ربازگه‌که‌یدا بوو، نه‌وه‌ بوو یه‌کیکیان په‌لاماری سه‌لاحه‌دینی دا، هه‌تاوه‌کو بیکۆژیت، به‌لام پێش نه‌وه‌ی بگاته‌ لای کۆژراو، نه‌وانی تریش خۆپاگریان نواندو به‌رگریه‌کی باشیان له‌خۆیان کرد، پێش نه‌وه‌ی هه‌موویان بکۆژرێن، دوریشه‌ نه‌گه‌ر بلێن هه‌لنانی کمشتکین به‌ته‌نها پالنه‌ری سه‌ره‌کی ره‌شده‌دین بووه‌ بۆ کوشتنی سه‌لاحه‌دین، چونکه‌ نه‌و بۆ مه‌به‌سته‌کانی خۆی کاریده‌کردو، هۆی تری هه‌بوو، له‌وانه‌شه‌ هاتنی سه‌لاحه‌دین بۆ شام و هه‌لدانی بۆ یه‌کخستنی سوننه‌کان هۆکاریک له‌سه‌ر دروستکردن^۳.

۲- **هه‌ولێ دووهم:** ره‌شیده‌دین وازی نه‌هێنا له‌هه‌وله‌کانی بۆ تیرۆکردنی سه‌لاحه‌دین و یپرای شکست هێنانی هه‌ولێ یه‌که‌می، به‌لکو سورتر بوو له‌سه‌ر نه‌و کاره‌ نه‌وه‌ بوو له‌ذی القعه‌دی سالی (۵۷۱هـ / ۱۱۷۶ز) کۆمه‌لێك له‌شوینکه‌وتوانی نارد به‌نه‌ینی و به‌جل و به‌رگی سه‌ربازانی سه‌لاحه‌دینه‌وه‌و توانیان بچه‌ سه‌ربازگه‌ی نه‌یوبیه‌وه له‌کاتی گه‌مارۆدانی عه‌زاداو روبه‌رووی سه‌ربازه‌کانی سه‌لاحه‌دین ببینه‌وه، له‌کاتی‌کدا که‌ سه‌ربازه‌کان سه‌رگه‌رمی ئابلقه‌دانی قه‌لاکه‌ بوون، سه‌لاحه‌دینیش به‌لای خێوه‌تی نه‌میر جادلی نه‌سه‌دیدا تێپه‌ی بۆ هاندانی سه‌ربازه‌کان بۆ درێژه‌دان به‌جه‌نگ، له‌و کاته‌دا یه‌کێک له‌ئیسماعیلیه‌کان هێرشێ بۆ هێناو چه‌قۆیه‌کی دا له‌سه‌ری، به‌لام سه‌لاحه‌دین له‌وکاته‌دا کلاویکی ئاسنینی له‌سه‌ردا بوو، دووباره‌ کابرا هێرشێ

^۱ سیر الاعلام النبلاء (۱۸۵/۲۱).

^۲ تاریخ الأیوبین ، ل: ۹۷.

^۳ تاریخ الأیوبین ، ل: ۹۷.

هینایه وه و روومه تی بریندار کرد، سه لآحه دینیش به دهستی گرتی و ویستی له په لاماردانی بخت و کابراش به رده وام بوو له هیزشکردندا هه تاوه کو نه میر سیف الدین یانکوچ گه‌یشته لای و کابرای کوشت، پاشان خۆبه‌ختکاریکی تر هیزشی هیناو داودی کوپی منکلان به‌رپه‌رچیدایه وه و کوشتی، پاشان خۆبه‌ختکاری سییهم پیش‌په‌وی کرد، به‌لام نه‌میر علی نه‌بولفه‌وارس رووبه‌رووی بویه وه و ناصرالدین محه‌مدی کوپی شیرکو برینداریکردو مرد، که‌سی چواره‌میش له‌ختیوه‌ته‌که‌دا هه‌له‌هات و سه‌ریازه‌کان شوینی که‌وتن و کوشتیان^۱، نه‌م رووداو کتوپرپه‌ش بووه هۆی سه‌له‌ژانی سه‌لآحه‌دین ته‌نانه‌ت هه‌ستا به‌پشکنینی سه‌ریازه‌کانی و هه‌رکه‌سیکی نه‌ناسیایه‌دوری ده‌خسته‌وه و ری و شوینیکی خۆپاریزی زۆری گرته‌به‌ر، بیگومان نه‌م رووداو کاریگه‌ری خۆی هه‌بووه له‌سه‌رده‌رونی سه‌ریازه‌کانی، و بووه هۆی وه‌ستاندنی جه‌نگ دژ به‌عزان، به‌تایبه‌ت کاتیك که‌ده‌نگ‌وباسی کوشتنی سه‌لآحه‌دین بلآوبویه وه، بق خۆپاراستنی زیاتریش سه‌لآحه‌دین به‌ده‌وری ختیوه‌ته‌که‌یدا چوارچتیوه‌یه‌کی به‌ته‌خته‌دروستکردبوو، القاضی الفاضلیش نامه‌یه‌کی نارد بق دلتیا کردنی الملك العادلی برای سه‌لآحه‌دین له‌ته‌ندروستی براکه‌ی و تیایدا ورده‌کارییه‌کانی روداو‌که‌ی بق گتپرایه‌وه^۲.

۲- شیوازی رووبه‌رووبونه‌وه‌ی ئیسماعیلیه‌کان له‌لایهن سه‌لآحه‌دینه‌وه: سه‌لآحه‌دین نامه‌یه‌کی

نارد بق ره‌شیده‌دینی کوپی سنان و هه‌ره‌شه‌ی لیکرد نه‌ویش به‌م دێپانه وه‌لامی دایه‌وه.

یا للرجال لأمر هال مقطعه	ما مرّقط علی سمعی توفعه
فاذا الذی بقراع السیف هددنا	لا قام مصرع جنبی حین تصرعه
قام الحمام الی الباری یهدده	واستیقظت لاسود البرأ صبعه

ورده‌کاییه‌کانی نامه‌که‌تم خوینده‌وه و نه‌و هه‌ره‌شانه‌مان بیست که‌به‌کرده‌وه و گوتار لیمانی ده‌کات، به‌خوا سه‌یره می‌شیک له‌بنگوئی فیلکدا گیزه‌گیز بکات، یاخود می‌شوله‌یه‌ک رووبه‌پوی په‌یکه‌ریک ببیته‌وه، پیش توش خه‌لکانیک نه‌و هه‌ره‌شه‌یان کردو ئیمه‌ش تیکمان شکاندن، که‌س نه‌یتوانی پشتیوانیان بیت، ئایا ئیوه هه‌ق له‌ناوده‌به‌ن و ناره‌واو به‌تال سه‌رده‌خه‌ن؟ سه‌ته‌مکارانیش ده‌زانن که‌چۆن تیکده‌شکین، جا نه‌گه‌ر بریاری په‌پاندنی سه‌ری منت ده‌رکرد بیت یان بریاری له‌بنه‌ینانی کیوه به‌رزه‌کانت دابیت نه‌وه بزانه که‌ته‌نها چه‌ند هیوایه‌کی ناراست و خه‌یا لیک

^۱ تاریخ الیوبین، ل: ۹۸.

^۲ تاریخ الیوبین، ل: ۹۸.

نابه جییه، چونکه شته راسته کان به خه یال له ناوانچن، ههروهك چۆن رۆحه كان به نه خووشی له ناوانچن، جا نه گهر بیینه وه بۆ روالهت و وازله هه ناو بیینن ئه وه پیغه مبه ر(ﷺ) پیشه نگیکی باشه بۆمان كه نه فهرمویت (هیچ پیغه مبه ری هینده ی من ئازار نه دراوه).^۱ ده شرانیت چی به سهر بنه ماله و لایه نگرانیدا هات، به لام هیشتا بانگه وازه که ی هه ر ماوه، ئیوه ش بارودوخی ئیمه ده زانن و ده زانن پیاوه کانمان چۆن، چۆن ئاواتی نه مان و زیکبونه وه له مهرگ ده خوانن، له په نده که شدا هاتووه: ئایا هه په شه له مراوی ده کریت به ئاوی رووبار؟ جا چه ند هۆکاریك بۆ به لاو نه هامة تی ئاماده بکه و که وایه ک بۆ نارپه حه تی له بهر بکه، چونکه پیش ئه وه ی بچوئلیت ده گهینه سه رت و وه که سیکت به سهر دینم که به دوا ی مهرگی خویدا بگه رپیت، ئه مه ش لای خوا زه حمه ت نییه، چاوه ریمانیه و سه ره تای سه ره تی (نحل) و کوتای (ص) بخوینه ره وه.^۲

پاش هه وله شکست خواردووه کانیا ن بۆ تیرۆکردنی سه لآحه دین هه ستا به خو پارێزیه کی ژۆر ته نانه ت ده ورری ختیه ته که ی به ته خته گرتبوو،^۳ ههروهك ئه م رووداوه کاریگه ری ژۆری هه بوو له سهر ده رونی سه ربازه کان و توشی شله ژانی کردن و ده ستیا ن له چه نگ هه لگرت له به رامبه ر عازادا، به هه مان شیوه خه لکیش شله ژان، کاتیك بیستیان سه لآحه دین کوژراوه، ئه مه ش سه لآحه دینی ناچار کرد که به ناو سه ربازه کانیدا بگه رپیت هه تا وه کو بیینن و دلنیا بن له سه لامه تی، ههروه ها القاضی الفاضلیش نامه یه کی نارد بۆ الملك العادلی برای سه لآحه دین و تیایدا دلنیا ی کرده وه و راستی رووداوه که ی بۆ گێژاپیه وه.^۴ سه لآحه دینیش سور بوو له سهر دانانی سنووریک بۆ ئه م بزوتنه وه یه که مه ترسی دروستکردبوو بۆ سه ر ولاتی شام بۆ ئه م مه به سته ش هه لمه تیکی سه ربازی ریکخست له مانگی موچه په می سالی ۵۷۲هـ ته موزی سالی ۱۱۷۶ز داو گه مارۆی قه لاکانی دان و مه نجه نیقی گه وره ی بۆدابه ست و ژۆریه یانی کوشت و بریندار کرد و مه رو مالاته کانی بردن و ناوچه کانی وێران کردن، هه تا وه کو شه ها به دینمه حمودی خالی تکای بۆ کردن که فه رمان په وای حه ماه بوو، ئه وانیش به هۆی دراوسییه تیه وه داوای تکا کردنیا ن لیکردبوو، سه لآحه دینیش پاش تۆله سه ندنه وه^۵ لێیان به جیی هیشتن دوا ی ئه وه ی که هیزو توانایانی له ناو برد.^۶

^۱ به سه نه دیک ی لاواز گێژدراوه ته وه له فه رمووده ی آنسس و بریده و جابره وه، الجامع الصغیر.

^۲ سه ره تای سه ره تی النحل / (أتی أمر الله) و کوتای ص: (ولتعلمن بأه بعد حین)

^۳ العماد الاصفهانی، ل: ۹۸، تاریخ الأیوبین، ل: ۹۸.

^۴ کتاب الروضتین، له: التأریخ الأیوبین، ل: ۹۸.

^۵ کتاب الروضتین (۴۲۳/۲)

^۶ موسوعة تاریخ العرب: العصر الأیوبی، ل: ۶۳.

ههروهه ها حه شاشه كان ناچار بون كه له گه ل سه لاهه ديندا ريكبكه ون پاش نه وهى هه وه له يه كه له داوى يه كه كانين بۆ تيرۆركردنى شكستى هيناو نه يانتوانى بهرپه رچى سوپا كه ي بده نه وه، بۆيه پييان باش بوو به بى لايه نى بيمينتته وه هه تاوه كو نه وهى كه دوژمنى سه ره كيان بيت، هه رچو نيك بيت، سه رچاوه ميژوويه كان ئاماژه يان به هيچ روبه روو بونه وه يه كه نه داوه پاش ريكه ووتنيان، به لام ابن الاثير به ته نها بۆمان ده گيرپتته وه كه هاو كاريان كردوه كاتى سه لاهه دين داوى له ره شيده دين سنان كرد كه ريتشارد شيردل و كونرادي مونتفيراتي فرمانپه واي صور بكوريتت و به ليني پيدا كه پاره يه كى زۆرى پييدات له بهرامبهردا، به لام سنان له وه ده ترسا كه سه لاهه دين له دوژمنه كانى رزگارى بيت و يه كلا بيتته وه بۆ حه شيشه كان و له ناويان به ريت، بۆيه ته نها كونرادي كوشت و وازى هينا له كوشتنى ريتشارد^۱.

پينجه م: په يوه ندى سه لاهه دين له گه ل سه لجوقيه كانى رۆمه كاندا:

عيزالدين قلع نه رسه لانى دووه مله سالى ۵۵۰ك- ۵۵۸ك/ ۱۱۵۵- ۱۱۹۲ز دا سولتاني سه لجوقه رۆمه كان بوو، له نتيوان نه وو بيزه تيه كانيشدا ململاتييه كه هه بوو كه به سه ركه وتنى نه و كوتايى پتهات له جهنگى ميريوكيفالون له سالى ۵۷۱/ ۱۱۷۶ز دا سه ركه وتنه كه شى كاريگه رى هه بوو له سه رمانه وهى بيزه نتي، چونكه له م جهنگه دا توانى هيزى مهيدانى سوپاي بيزه نتي به ته واوى له ناويه ريت و ميژوونوسه كان باسى نه وه ده كه ن كه نه م جهنگه چاره نووسى ئاسيائى بچوك و رۆژه لاتی به شيوه يه كى په كجارى ديارى كردو چير بيزه نتيه كان نه يان توانى پاش نه وه هه په شه له ولاتى شام بكن^۲.

۱- روهه روو بوونه وهى يه كه م له نتيوان سه لاهه دين و قلع نه رسه لاند: قلع نه رسه لانى دووه م له ولاتى شامدا بيرى له وه كرده وه و ده يويست ريگايه كه بۆ خۆى دهسته به ريكات بۆ فورات، بۆيه نه رمى ده نواندو ده يويست به شيوه يه كى سياسيانه خۆى نيشان بدات، له گه ل صلاح الدين كۆبويه وه داواى قه لاي (رعبان) و قه لاي (كيسوم) لى كرد كه هه ردووكيان ده كه وپته باشورى قلع نه رسه لانه وه، رعبان شارى كه له نتيوان حه له ب و سميساط له تزىك فوجات^۳ و كيسوم گوندي كه له ده وره بهرى سميساط^۴، نه وه بوو نيردراوى قلع نه رسه لان هات بۆ پيشكه شكردنى نه م داوايه به بيانوى نه وهى كه پيشتر مولكى سه لجوقيه رۆمه كان بووه و مه سعودى باوكى

^۱ تاريخ الأيوبيين ، ل: ۸۸.

^۲ موسوعة تاريخ العرب: العصر الأيوبي، ل: ۵۸.

^۳ معجم البلدان (۵۱/۳).

^۴ هه مان سه رچاوه (۴۹۷/۴)

خستوویه تیه سەر شام، پاشان به ناچار ی ده سته برداریان بوو بۆ نوره دین مه حمود، ئەم نامە یەشی سەلاحە دینی توپە کردو رقی هەستاو به توندی له گەڵ نێردراوه کە ی ئەرسە لان قسە ی کرد، به لکو هەپە شە ی له قلع و ئەرسە لانی دووهم کرد، پاشان نێردراوه کە ی گە پرایه وه بۆ قونیه و سولتانه کە ی له مه سه له که ئاگادار کرده وه، قلع ئەرسە لانیش توپە بوو هێرش ی کرده سەر رعبان له سالی ٥٧٥هـ/ ١٧٩٩زدا به پررسی ئەم قەلایە ش شمس الدین کوپی مقدمی سەر به سه لآحه دین بوو، قلع ئەرسە لانیش به سوپایه کی زۆره وه هێرش ی کرده سەری که چەند هەزار که سیك ده بوون، کاتیك سەلاحە دین به مه ی زانی هێزیک ی سەربازی نارد که هەزار سوار ده بوون به سه رکردایه تی تقی الدین عومەری کوپی شاهنشای فه رمانپه وایی حه ماه^١ ئەوه بوو به سوپاکه ی وه پێشپه وی کرد هەتا وه کو له سەربازگە ی سەلجوقی نزیک بوویه وه و به ده وریدا ده سوپایه وه بۆ زانینی بارودۆخی، کاتی بۆی ده رکە و ت که سوپای ئەرسە لان له پشودان و بۆ ئاگایه، هه له که ی قۆسته وه و کۆمه لیک له سەربازە کانی به ده وری سەربازگە که دا بڵاو کرده وه به نامیری مۆسیقاوه، خۆشی له لایه کی تره وه ناماده کرد بۆ هێرشکردنه سەر سەربازگە که، ئەوه بوو له کاتی دیاریکراودا فه رمانی کرد به لێدانی مۆسیقا (ده هۆل و زوپنا) و به رپا کردنی ده نگه ده نگ، کاتی سەربازە سەلجوقیه کان ده نگ ی مۆسیقاو هات و هاواری پیاوان و پێکدادانی ئاسنو ته قە ی نالۆ ئەسپه کانیان بیست که به به رده وامی به ده وری سەربازگە که دا ده سوپانه وه ترسان و واتیکه یشتن که له هه موو لایه که وه به ژماره یه کی زۆر سەرباز گە مارۆ دراون و هه موو هه لاتن و به شپه زه ی و شله ژاوی ناوچه که یان به جیه یشت و خپوه ت و باره کیان بۆ نه پێچرایه وه، له و کاته شدا تقی الدین عومەر به سەربازە کانیه وه هه لیکوتایه سەریان و زۆرینه ی کوشت و به دیل گرتن و ئەوانیش به رده وام بوون له هه لاتن، پاشان دیله کانی نازاد کردو قلع و ئەرسە لانیش گە پرایه وه بۆ ملطیه و به سه ر شوپیی و شکست خواردوویه وه، ملطیه ش شاریکه له ولاتی شامدا له سه ر سنوری شامه^٢.

٢- **رووبه روو بوونه وه ی دووهم له نیوان سەلاحە دین و قلع ئەرسە لانی دووهمدا** : دای تێپه راندنی سالیك به سه ر ئەم رووداوانه دا، سه ر له نوێ رووبه روو بوونه وه له نیوان سەلاحە دین و قلع ئەرسە لانددا سه ریه لداو هۆی ئەم ناکۆکیه ش مه سه له یه کی خیزانی بوو، ئەوه بوو قلع ئەرسە لانی دووهم په یوه ندی سیاسی له گەڵ فه رمانپه وای قەلای کیفایدا به ست. ئەم

^١ الکامل فی التأریخ (١٤٨/٩).

^٢ معجم البلدان (١٩٢/٥)، موسوعة تأریخ العرب، ل: ٥٩.

په یوه نډیانه شی توکمه تر کرد به هاوسه رگری کردنی کچه که ی که ناوی سلجوقه خاتون بوو له گه ل نوره دین محمه دی کوپی قره نرسه لانی فره مانپه وای قه لاکه و، قلج نرسه لانی دووه میش چند قه لایه کی پښه خشی له ده ورویه ری ناوچه که ی خوی.... پاش ماوه یه کیش نوره دین محمد دلی چوو له گورانی بیژنک و خوازیننی کردو ده سستبه رداری هاوسه ره سه لجوقیه که ی بوو، نه ویش نامه یه کی نویسی بؤباوکی وتیایدا سکالای خوی کرد، باوکیشی نامه یه کی ناردوپتی پاگه یاند که یان ده بی باش بیت له گه لیدا یان لی جیابیته وه، به لام نه وگوئی پی نه دا، له به رنه مه قلج نرسه لان ی دووه م برپاری دا که هه لمه تیکی سه ربازی دژیه نوره دین محمد نه نجام بدات بۆتۆله لی سه ندنه وه لی و ده ست گرتن به سر ولاته که یدا، نوره دینیش په نایی برد بۆسه لاحه دین و سه لاحه دینش نیردراویکی ناردو داوای لیکرد که واز له وه لمه ته ی بیتی که ده یه وی دژ به میرنشین کیفا نه نجامی بدات، نه ویش به وه وه لامی سه لاحه دینی دایه وه که چند قه لایه کی ده ورویه ری ولاته که ی پښه خشیوه کاتی کچه که ی پیداو، به لام نه و خراپ ره فتاری له گه ل کچه که یدا کردووه بویه برپاری لیسه ندنه وه ی نه و قه لایانه ی داوه، پاشان نیردراوه کان له نیوان هه ردوولادا به رده وام بوون بی نه وه ی بگه نه نه نجامیک، نه مه ش سه لاحه دینی ناچارکرد که به ره و ولاتی رۆم به سوپاکه یه وه به رییکه ویت، بۆ ریگرتن له قلج نرسه لانی دووه م، نه وه بوو نوره دینیش په یوه نندی پیوه کردو به ره و تل باشر پیشره ویان کرد که قه لایه کی توکمه یه له باکووری حه له به وه^۱ پاشان به رعباندا تیپه پین، کاتی قلج نرسه لانی دووه م به پیشره وی سوپای سه لاحه دینی زانی ترسا له وه ی شکست بینیت و به په له یه کی که یاریده ره گوره کانی نارد که نه ویش نه میر اختیار ی کوپی عفراس بوو، هه تاوه کو مه سه له که ی بۆ روون بکاته وه تیی بگه یه نیت که پیویسته نوره دین مه حمود له سر نه و ره فتاره ی سزا بدریت، کۆبوونه وه کان به ناماده بوونی هه ر سی لایه ن له مانگی جه مادی یه که م ۵۷۶هـ / تشرینی یه که م ۱۱۸۰د به پیوه چوو^۲. دوا ی تاوتوی کردنیکی چروپی، سه لاحه دین سور بوو له سر بۆچونه که ی وه ره شه ی هه لکوتانه سه ر ملطیه و ولاتی سه لجوقی کرد نه گه ر قلج نرسه لان سور بیت له سر سزا دانی نوره دین محمه د، نه میره سه لجوقیه که ش له کاتی مانه وه یدا له سه ر یازگه ی سه لاحه دیندا توندی سه لاحه دین و به هیزی و زوری چه ک و ولاخه کانی بینیبوو، نه مه ش ترساندبووی، هه ر بویه هه ولیکی زوری خسته گه ر

^۱ معجم البلدان (۴۰/۲)، موسوعة تاریخ العرب، ل: ۶۰.

^۲ موسوعة تاریخ العرب، ل: ۶۰.

بۆ روئکردنەوێ مەسەلەكە لەرووی شەرعیەو، ئەوەبوو توانی مەسەلەكە بەسەلاحدین
بەلمیئیت، دوا جار لەسەر ئەمە رێكەوتن:

• نۆرەدین محەمەد گۆرانی بێژەكە دواي سالتیک تەلاق بدات.

• ئەگەر ئەم كارە نەكات سەلاحدین هاوكاری قلع ئەرسەلان دەكات بۆ جەنگکردن لەدژی.

• هەموو ئەمیرەكاني موسڵو دیار بەكروئەرتەقیەكان دینە ناو ئەم رێكەوتنەو.

وادیارە لەپەرەوێزی دانوستانەكاندا رێكەوتنێکی كراوە لەنێوان سەلاحدین و ئەمیری
سەلجوقیدا لەسەر هاوكاریکردنی سەلاحدین بۆ سەلجوقیەكاندژ بەئەرمەنیەكان لەکیلیكیەدا
كەهێرشیان دەكرده سەر خاکی سەلجوقیەكان، بە بەلگەي ئەوێ كە سەلاحدین هەستا
بەهێرشکردنە سەر ئەرمەن بەشیۆهێكی راستەوخۆ پاش مۆركردنی رێكەوتنامەكە و پیش ئەوێ
بگەڕیتەو بۆ ولاتی شام^۱.

هەرچۆنێك بووییت، ئەم رووبەرەو بوونەوێە كاریگەری سەلبی هەبوو
لەسەر پەيوەندی هەردو لایەنی ئەیبویی و سەلجوقی لەداها توودا ئەمەش لە هاوپەیمانیەتیدا
دەردەكەوێت كە دواتر لەنێوان سەلاحدین و ئیساك ئەنجیلۆسی ئیمپراطوری بیزەنتی لەلایەك و قلع
ئەرسەلانی دووهم و ئیمپراطور فریدریك بربوسا لەلایەكی ترەو بەسترا^۲.

شەشەم: پەيوەندی سەلاحدین لەگەڵ خەلافەتی عەباسیدا:

پەيوەندی سەلاحدین عەباسیەكاندا هەرگیز خراپ نەبوو و نەگەشتۆتە ئاستی خراپی و
دوژمنایەتی، رەنگە ماوێەك سارد بوویت، بەلام نەگەشتۆتە ئاستی دوژمنایەتی ئەگەر سەرنجی
سەلاحدینیش بدەین دەبینین كە پەيوەست بوو بە خەلیفەي عەباسیەو ئەمەش بەهۆي پەيوەست
بوونیەو بوو بەزەنکیەكانەو، بەو پێیەي سەركردەي زەنکیەكان نۆرەدین محەمەد پەيوەست
بوو بە خەلیفەي عەباسی المستضیء بامر الله ژۆر خوۆشی دەوێست، چونكە هەلگری بیروباوەپی
سونی بوو، لەبەر ئەو ژۆر سوربوو لەسەر پشستگیی كردنی دژ بە خاچیەرسەكان^۳، لێرەشەو
سەلاحدین پەيوەنیەكی باشی لەگەڵ خەلیفەي عەباسیدا دامەزراند كاتیك كە وەزیری خەلیفە
عاضدی فاطمی بوو، لەسالی ۵۶۷ك/۱۱۷۱زدا، ئەوەبوو سەلاحدین هەنگاوێکی گرنگی نا كاتیك

^۱ النواذر السلطانية، ل: ۹۸، الكامل فی التأریخ (۴۷۷، ۴۴۷۹/۹).

^۲ تأریخ الأیوبین، ل: ۹۲.

^۳ موسوعة تأریخ العرب، ل: ۵۴.

که وتاری به ناوی خلیفه‌ی فاطمیه وه هه‌لوه‌شاندوه وه کردی به ناوی خلیفه‌ی عه‌باسیه وه له‌سه‌ر مینه‌ره‌کانی میسر، نه‌مه‌ش راگه‌یاندنی گوێپایه‌لی و پشتگیری به‌ بۆ خلیفه‌ی عه‌باسی^۱.

کاتی که‌نوره‌دین مه‌حمودیش کۆچی دوایی کردو خاچه‌رسته‌کان و بارودۆخی ناجیگیری ولاتی شامیان قۆسته‌وه و په‌لاماریاندا، سه‌لاحه‌دین نامه‌یه‌کی نارد بۆ خلیفه‌ی عه‌باسی و بارودۆخی ناوچه‌که‌ی بۆ خسته‌پوو و باسی هێرشێ خاچه‌رسته‌کان و هه‌وله‌کانی خۆی بۆ له‌ناو برنی خیلافه‌تی فاطمی له‌میسرداو هه‌ستانی به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی خاچه‌رسته‌کان کاتی هێرشیان هێنایه سه‌رئه‌سکه‌نده‌ریه‌ و هۆکاری لکاندنێ یه‌مه‌ن به‌میسره‌وه بۆ کرد، پاش ئه‌م نامه‌ دورو درێژه‌ش که‌تیایدا سه‌لاحه‌دین ده‌سکه‌وته‌کانی خۆی هه‌ژمارکرد که‌خۆشه‌ویستی و گوێپایه‌لی بۆ خه‌لافه‌تی عه‌باسی ده‌سه‌لمێنن.

داوای کردله‌ خلیفه‌ که‌ پێ و ره‌سمیکی بۆ سازبکات که‌ میسرو مه‌غریبو یه‌مه‌ن و شام بگریته‌وه، له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌و شوێنانه‌ی که‌ به‌شیک بوون له‌ ویلایه‌تی نوره‌دین که‌ خوای گه‌وره‌ به‌هۆی شمشیره‌کانه‌وه‌ رزگاری کردوه‌ بۆیان، ئه‌م رێ و ره‌سمه‌ش ده‌بیته‌ ئه‌و نیعمه‌تانه‌ زیندوو راگریته‌ و هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی تێدا بیته‌ که‌ پاشا پێویستیته‌^۲. ئه‌م به‌رنامه‌یه‌ی سه‌لاحه‌دین و ئه‌و ده‌ره‌نجامه‌ی که‌ هه‌یبوو بۆ خاڵک بوو له‌ به‌رژه‌وه‌ندی ده‌وله‌تی سه‌لاحه‌دین بوو، چونکه‌ خلیفه وه‌لامی داواکارییه‌کانی دایه‌وه‌ و ده‌سه‌لاتی میسرو شامع پێبه‌خشی، دیاره‌ خلیفه‌ی عه‌باسی وه‌ک که‌ سایه‌تیه‌کی گونجاو لێی ده‌پوانی که‌ ده‌توانیته‌ رۆڵی نوره‌دین ببینی و بۆشای نوره‌دین پرېکاته‌وه، نه‌مه‌ش وای لیکرد که‌ دان به‌ سولتانیتی و ده‌سه‌لاتیدا بنی، چونکه‌ له‌ دیدی خلیفه‌دا تا که‌ که‌سیک بوو که‌ بتوانیته‌ به‌رگری له‌ موسلمانان بکات، ئه‌م رێ و ره‌سمه‌ و شته‌کانی تر وه‌ک ناردنی دار الخلافه‌ بۆی کاتی که‌ گه‌مارۆی حه‌مای دابوو له‌ سالی ۵۷۰هـ/ ۱۱۷۴ز دا که‌ تیایدا ته‌شریفات و مولکایه‌تی و مۆله‌تی تیاوو هه‌موو ئه‌مانه‌ رۆڵیان هه‌بوو له‌ به‌هێزکردن و شکۆدارکردنی سه‌لاحه‌دیندا له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌میره‌ موسلمانانه‌کانیدا، هه‌روه‌ها له‌ به‌رامبه‌ر خاچه‌رسته‌کانیشدا که‌ دره‌وشانه‌وه‌ و ده‌رکه‌وتنی سه‌لاحه‌دین و ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ باشه‌ی که‌ له‌ گه‌ڵ خه‌لافه‌تی عه‌باسیدا هه‌یبوو و نیگه‌رانی کردبوون، نه‌مه‌ش سودی هه‌بوو بۆ سه‌لاحه‌دین له‌ و ناکۆکیه‌کانیدا له‌ گه‌ڵ ئه‌و ئه‌میره‌ موسلمانانه‌دا که‌ نه‌یاری بوون یاخود ئاره‌زووی گرتنه‌ ده‌ستی ده‌سه‌لاتیان هه‌بوو وه‌ک زه‌نکیه‌کان، هه‌ریۆیه‌ به‌ به‌رده‌وامی خه‌لافه‌تی عه‌باسی له‌ ده‌سکه‌وت و کاره‌کانی ئاگادار ده‌کرده‌وه‌ ئه‌مه‌شی وه‌ک به‌شیک له‌ گوێپایه‌لی و

^۱ موسوعة تاریخ العرب، ل: ۵۴.

^۲ صبح الأعشى للقلقشندي (۱۳/ ۸۵-۹۵).

خۆشه‌یستی و خه‌مخۆری بۆ خه‌لافه‌تی عه‌باسی پيشان داوه^١، به‌م پێیه‌ش په‌یوه‌نده‌كان له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ مستضی‌دا زۆر باش بوو.

١- **كۆچی دواى خه‌لیفه‌ المستضی‌ ب‌أمر الله له‌سالى ٥٧٥هـ** دا؛ ناوی خه‌لیفه‌ أبو محمد الحسین كورپی المستنجد بالله یوسفی كورپی المقتدی محمدی كورپی المستظهر أحمد كورپی المقتدی الهاشمی العباسییه، له‌كاتی مردنی باوكیدا به‌یعه‌تی خه‌لیفایه‌تی پێدرا له‌ره‌بیعی دووه‌می سالی ٥٦٦هـ دا، به‌یعه‌ته‌كه‌ش له‌لایه‌ن عضدالدین أبو الفرج ی كورپی سه‌رۆکی سه‌رۆكه‌كانه‌وه جی‌ به‌جێكراو مستضی‌ كه‌سیکی نه‌رم و نیاو له‌سه‌رخۆ به‌به‌زه‌یی و خاوه‌ن خێرو چاكه‌ بوو، ابن‌ الجوزی له‌ المنتظم‌دا ده‌لێ: كاتی به‌یعه‌تی پێدرا باجی هه‌لگرتوو مافه‌كاني گێڕایه‌وه بۆ خاوه‌نه‌كانيان و دادگه‌ری و به‌خشنده‌بییه‌کی نواند كه‌ له‌ته‌مه‌نماندا نه‌مان دیبوو، هه‌روه‌ها سامانیکی زۆری به‌سه‌ر هاشمییه‌كاندا دا به‌شكرد^٢، ابن‌ الجوزی ده‌لێت:..... له‌سه‌رده‌می المستضی‌ دا ده‌وله‌تی عوبه‌یده‌یه‌كان له‌میسردا روخاو تیايدا به‌ناوی ئه‌مه‌وه وتار ده‌خوێندرایه‌وه و بازاڕه‌كان له‌خۆشیدا داخران و شیرینی ده‌به‌خشرایه‌وه و گومه‌ز دروستكراو منیش كتییك‌م داناو ناوی (النصر علی مصر) م‌لیناو خسته‌م پێش چاوی پێشه‌وا مستضی‌^٣، هه‌روه‌ها له‌یه‌مه‌ندا وتاری بۆ خوێندرایه‌وه، ئه‌مه‌ وێپرای برقه‌ و توزو و لاتى تورك و پاشاكان مله‌كه‌چی بوون، هه‌میشه‌ش داواى ابن‌ الجوزی ده‌كردو داواى لێده‌كرد كه‌ ئامۆژگاری خه‌لك بكات، هه‌زی له‌ مه‌زه‌به‌ی حه‌نبه‌لیه‌كان بوو و له‌ده‌وله‌ته‌كه‌ش شیع‌ه‌گه‌ری لاواز بوو له‌به‌غداو میسردا و سوننه‌ سه‌ركه‌وت و ئاسایش به‌رقه‌رار بوو^٤.

سه‌ره‌تای نه‌خۆشی المستضی‌ یش له‌كۆتای مانگی شه‌والی سالی ٥٧٥هـ دا بوو هاوسه‌ره‌كه‌شی ویستی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ بشاریته‌وه، به‌لام نه‌یتوانی و ئاژاوه‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌به‌غدا به‌ره‌پابوو و خه‌لكی شوینی زۆریان تالان ك‌ردو مال و سامانیکی زۆریان برد، رۆژی هه‌ینی به‌رواری بیست و دووی شه‌وال هات وتار به‌ناوی شازاده‌ أبی‌ العباس ئه‌حمه‌دی كورپی مستضی‌ و كه‌ خه‌لیفه‌ الناصردین‌ الله‌یه‌ خوێندرایه‌وه و رۆژیکی مه‌زن بوو تیايدا زی‌ریان هه‌لده‌دا به‌سه‌ر وتاریی‌ژو بانگێژو ئاماده‌بوواندا كاتی ناوی برا له‌سه‌ر مینه‌ر. نه‌خۆشی المستضی‌ و یش به‌تا ده‌ستی پێكرد له‌رۆژی جه‌ژنی ره‌مه‌زاند و مانگێك به‌و حااله‌ته‌وه مایه‌وه و له‌شه‌والدا كۆچی دواى كرد له‌ته‌مه‌نی سى و نۆ سالی‌دا،

^١ كتاب‌ الروضتين، له: موسوعة‌ تأريخ‌ العرب‌ وه، ل: ٥٥.

^٢ المنتظم (٢٣٣/١٠).

^٣ سير‌ الاعلام‌ النبلاء (٧٠/٢١).

^٤ سير‌ الاعلام‌ النبلاء (٧٠/٢١).

ماوهی خلیفایه تیشی نۆسالۆ سی مانگو چه فدا رۆژ بوو، له به یانیشتدا نۆیژی له سهر کرا پاش شتنی و له دار النصردا نۆژا که خۆی بنیاتی نابوو ئه مهش له سهر وه سیه تی خۆی، له پاش خۆشی دوو کوپی به جیهیشت، یه که میان: شازاده و جیگری خۆی بوو که ئه ویش أبو عباس أحمد الناصر دین الله، ئه ویتیشیان: أبو منصر هاشم بوو، که چه ند سه رۆکێک داوای وه زیریان بۆ ده کردو که سێک بوو زۆر فرمانی به چاکه ده داو ریگری له خراپه ده کردو باجی له سهر خه لگی هه لگرت و شته داهینراو نه نگه کانی نه هیشت و میهره بان و سامدارو به خشنده بوو و یه کێک بوو له خلیفه باشه کان رهحمه تی خوای لیبت، ئه وه بوو پاش خۆشی به یعه ت درا به ناصری کوپی بۆ خلیفایه تی^۱.

۲- په یوه ندی سه لاهه دین به خه لافه تی عه باسییه وه داوای المستچی و: خلیفه المستضیء بالله کۆچی داوای کردو أبو عباس أحمدی کوپی جی گرت و وه که نازناوای الناصر دین الله له خۆی نابوو، سه لاهه دینیش به یعه تی پێداو وه فدیکی نارد بۆ به غداد بۆ سه ره خۆشی کۆچی داوای باوکی و پیرۆزیایی کردن لێی به بۆنه ی بوونی به خه لیفه^۲، له م کاته شدا سیف الدین غازی یه که می فه رمانه وای موسل کۆچی داوایی کردو عیزالدین مه سعودی یه که می برای شوینی گرت و وه، سه لاهه دینیش نامه یه کی نووسی بۆ خه لیفه و داوای لیکرد که کاروباره کانی پێبسیپزیت به و شیوه یه ی له سه رده می باوکیدا هه بووه^۳، الناصر دین الله ش وه لامی داواکاریه کانی سه لاهه دینی دایه وه و شیخی شیخه کان صدر الدین أبا قاسم عبدالرحمن، شهاب الدین بشیر الخادمی نارد بۆ ئه وه ی ئه وکاره ی پێبسیپزیت و ریپه سمی بۆ ساز بدات، ئه مهش له مانگی رهجه بی/ کانونی یه که مدا بوو و چه ند نازناویکی سوننی لێنا له وانه، الملك الأجل السيد صلاح الدين، ناصر الإسلام، عماد الدولة، فخر الملة، صفي الخلفه، تاج الملوك و السلاطين، قانع الکفره والمشرکین، قاهر الخوارج و المرتدین عن المجاهدین، ألب غازی یوسفی کوپی ئه یوب، خوا ده سه لاتی بپاریزیت و ئه م سیفه تانه ی تیدا به دبیت^۴. هه روه ها فه رمانی له خواترسان و پاراستنی نوێژو چون بۆ مزگه وت خۆپاراستن له قه ده غه کراوه کان و چاکبوون له گه ل ژیر ده سه ته کان و دادگه ر بوون له گه لیاندان و پاراستنی سه نگه ره کان و جیهاد کرنی بی

^۱ البداية والنهاية (۵۴۱/۱۶).

^۲ تاریخ الأیوبین، ل: ۸۵.

^۳ کتاب الروضتین (۶۰، ۶۱، ۶۵/۳)، تاریخ الأیوبین، ل: ۸۵.

^۴ مآثر الأناقة فی معالم الخلافة (۸۸۱۸۷/۳).

باهوه پان و پشت به ستن به خواناسان له به پړوه بردنی کاروباری ولاتداو پاکیتی پيداو پاشان
 ناماژه ی به پټو یستی سوپاسکردنی خه لافه ت کرد له سر نه و هه موه پړلینان و پله و پایانه^۱.
 به م شټو هیه سه لاهه دین دلټیا بوو له پشتگیری خه لیفه بټی و په سه ندکردنی
 نامه که ی به شټو هیه کی باش، بټی نامه یه کی بټو نوسی و تیایدا هاتووه: سوپاس بټو خوا به نه ندازه ی
 نه و کاره باشانه ی که له نیسلامدا کراون، ده ولټه تی عه باسیش والیه کانی نه بومسلم ناوه دانی
 ناکاته وه چونکه نه و هات و رټشت و گفرلېکیش پی ی ناکرټ چونکه سه رکه وت و دواتر پوکایه وه،
 خزمه تگوزاریش توانی به رگی خه لافه ت له به ری نه یارانی لابه ریټ به ټیکشکاندنې بته کانی باطنی
 به شمشیره سه رکه وتو ه که ی^۲، شایانی باسه له مینبه ری سه رجه م ناوچه کانی ژیر ده سه لاتی و تار ی
 بټو خه لیفه ده خوینده وه و تار بیټزه کانیش جل و به رگی ده ولټه تی عه باسیان له به رده کردو نالای
 په شه کانیان به رزده کرده وه^۳.

له به رامبه ریشدا، خه لیفه ناماده نه بوو جل و به رگی په ش و میزه ره ی ره ش بدات به یه کټک
 له نزیکه کانی یان به نه میره کان له وانه ی که له ژیر ده سه لاتی سه لاهه دینا بوون، نه مه ش وه ک
 ریزلینان له سه لاهه دین و نرخاندنی که سایه تی و جیا کردنه وه ی له خه لکانی تر، بټو نمونه له سالی
 ۵۷۸ هـ / ۱۱۸۲ ز دا ناماده نه بوو به رگو میزه ره ی ره ش بدات به شازاده جمال الدین خوشتین که
 له موسل ه لات بوو ده یویست په یوه ندی به سه لاهه دینه وه بکات^۴، نه مه ش به لگه یه له سه ر
 ناره زووی راستگوییانه ی خه لیفه بټو پاراستنی په یوه ندی باشی له گه ل سه لاهه دینا^۵، به لام خه لیفه
 ویلا یه تی موسلی پټنه به خشی، هه رچه نده سه لاهه دین چهنه نامه یه کی ناراسته ی به غداد کردو
 پټو یستی خوی به گرتنه ده سی ویلا یه تی موسلی تیادا روونکرده وه، به لام نه م داوایه ی جټیه جی
 نه کرا، هه رچه نده میرنشینی نامه دی دیار یه کری پټبه خشرا^۶، دیاره موسل زور نزیک بوو له سنووری
 خه لافه ته وه و نه مه ش مه ترسی لای خه لیفه دروستکردبوو، میژوونوسانیش هو ی پټنه دانی ویلا یه تی
 موسل به سه لاهه دین بټو نه وه ده گټپنه وه که خه لیفه ترساوه له درټزه بوونه وه ی ده سه لاتی
 سه لاهه دین و په لکټشانی بټو نه و ناوچانه ی نزیکن له خه لافه ته وه وه ک جه زیره و موسل، له ناکوکی

^۱ کتاب الروضتین (۳-۸۵، ۸۶)، تاریخ الأیوبین، ل: ۸۵.

^۲ رحلة ابن جبر، ل: ۵۱، تاریخ الأیوبین، ل: ۸۵.

^۳ تاریخ الأیوبین، ل: ۸۵.

^۴ تاریخ الأیوبین، ل: ۸۶.

^۵ کتاب الروضتین له، تاریخ الأیوبین، ل: ۸۶.

^۶ کتاب الروضتین، له: موسوعة تاریخ العرب وه، ل: ۵۷.

نیوان سه لآحه دین و سیف الدین غازی فرمانبرداره وای موسلیشدا سه لآحه دین وه لآمی داواکه ی خلیفه ی دایه وه و له شه نکال پاشه کشه ی کرد، به لآم سه لآحه دین گله یه کی ناسکی له خلیفه کرد بی نه وه ی له گوپراهی لی ده رچی و به رده وام بوو له سه ر نامه ناردن و ناگادار کردنه وه ی له ده سکه و ت کاره کانی به تاییه ت له جه نگی حطیندا و پتی وت: خزمه تگوزار هه والی شه م نازاد کرد مه زنه تان بق باس ده کات خلیفه ش متعانه ی به سه لآحه دین ده کردو شه م دلسوژی به له شیوه وه ی ناردنی دیاری و تابلودا ده نرخاندو له تاو شه م تابلویانه شدا تابلویه کی نارد که چند نایه تیکی تیادا نوسرا بوو بق هه لواسینی به ده رگای به یتولمه قدیسدا و تیایدا ده یوت: خوی گه وره شه م نازاد کردنه ی له سه ر ده سستی بوژینه ری ده ولته و شمشیری سه رخه ری خوی و بنده ی گوپراهی لی دلسوز له په رستشیدا و تیکوشه ر له ژیر نالاکه یدا، یوسفی کوپی نه یوبی پشتیوانی شه میری باوه رداراندا به دیه تینا^۱. خه لکانی دوزمان و خراپه کاریشه ولیان دها بق تیکدانی نیوانی خلیفه و سه لآحه دین پاش جه نگی حطین^۲، شه مه ش له شوینی خویدا به پشتیوانی په روه ردار لیتی ده دوتین.

حه وته م: په یوه ندی سه لآحه دین به ده ولته ی بیزه نتیه وه:

نیمپراتور مانویل کومین یه کیکبوو له سه سه خترین دوزمنانی سه لآحه دین و هاوپه یمانی خاچه رسته کان بوو، به لآم کاتی نیمپراتور شه ندروس نیقوسی کومنین ده سه لاتی له سالی ۵۷۸هـ/ ۱۱۸۲ز دا گرته ده ست بارودوخه که گوراو په یوه ندی پته وی له گه ل سه لآحه دیندا هه بوو به هوی شه و به رژه ونه دیه هاوپه شه ی که کوی ده کردنه وه، چونکه دوزمنی یه که می نیمپراتوره سلجوقیه کان بوو که سوپای بیزه نتیان تیکشکاند له جه نگی (میربؤکیفا) لون له کوتای سالی ۵۷۱هـ/ ۱۱۷۶ز، هه روه که شه و رقو کینه ی که بیزه نتیه کان و شه ندرونیقوسی خاچه رسته لاتین و ئیتالیه کان هه یانبوو له به رنه وه وه ی که ده سستیان گرتبوو به سه ر خیرو بیرو نابووری بیزه نته دا، شه مه ش وایکرد له شه نقوستی کومنین که زیاتر له سه لآحه دین نزیک بیته وه، شه م نزیکبوونه وه ش به مه به سستی به رژه ونه ندی هاوپه شه ی نیوان هه ر دوولا بوو دژ به لاتینه خاچه رسته کان به شیوه یه کی گشتی و سلجوقیه کان به شیوه یه کی تاییه تی، رۆژناواییه شه ورپیه کانیش شه م نزیکبونه وه یان وه که پیشیل کردنی په یوه ندی ئایینی و تیپه پاندنی دابونه ریت له لایه ن بیزه نتیه کانه وه له قه لآم دها، چونکه جه نگی نیوان هه ردوولایه نی موسلمان و بیزه نتی له سه ره تای ده رکه وتنی ئیسلامه وه به رده وام بوو، به لآم له گه ل شه وه شدا شه ندرونیقوسی کومنین و ئیسحاقی دووهم ئنجیلوسی جینشینی شه م

^۱ مختصرالتاریخ من اهل الزمان الی تاریخ بنی العباس، ل: ۵۷.

^۲ موسوعة تاریخ العرب، ل: ۵۷.

سیاسه تەیان گۆڤی و نزیک بونە وە لە سەڵاحەدین کە گەورەترین دوژمنی خاچەرستەکان بوو، بە لکو هەولێ زۆریان دەدا بۆ لە ناوێردنی میرنیشینە خاچەرستەکان لە رۆژەلات دا، پێش ئەمەش نزیکبونە وە یەکی کەسی هەبووکاتێ ئەندرو نیقوسی کومینین دورخایە وە پاش لە سەرکار لابردنی لە میرنشین کلیلکلیە دواي سالی (١١١٦) دا، ئە وەبوو پەنای برد بۆ دیمەشق و نۆرەدین مەحمودیش بە گەرمی پێشوازی لێکرد، ئەندرونیقوسی کومینیش بناغەي ئەم پەيوەندیانەي دانا کاتێک کە بالێۆزی خۆي نارد بۆلای سەڵاحەدین لە سالی (٥٨/ک/١١٨٥) دا و پێشنیازی دروستکردنی هاو پەیمانیتیه کی کرد لە نێوانیاندا لە سەر چەند بێنە مایە کە گەرنگترینیان.

● سەڵاحەدین خۆي سەر بێنە ئەندرونیقوسی کومنین پێشان بدات چونکە ئە و ئیمپراتۆرە.

● هەردوولا هاوکاری یەکتربین دژ بە سلجوقیه کان و ئە گەر ناوچەي ئاسیای بچوک لە سلجوقیه کان سەندرایە وە بخزیتە سەر موڵکی ئیمپراتۆریە تە کە.

● ئەندرونیقوسی بە لێن دەدا بە یارمەتیدانی سەڵاحەدین لە خەباتیدا دژ بە خاچەرستەکان لە ولاتی شام دا بە لām پێش ئە وەي سەڵاحەدین بپیار لە سەر وە لām دانە وەي ئەم مەرجانە بدات ئەندرونیقوسی لە قدوس دا لە سەر کار لابرا لە جمادی دووهمی سالی ٥٨١ هـ ئە یلولی ١١٨٥ ز دا پاشان کوژا و ئیسحاق ئەنجیلۆسی بوە ئیمپراتۆر لە سالی ١١٨٥-١١٩٥ ز دا.^٢

سەڵاحەدینیش ئارەزووی لە بەر دەر وە مابوونی لێکنزیکبونە وە هەبوو لە گەل ئیمپراتۆر ئیسحاقی دووهمدا وە ک وە لām دانە وە یە ک بۆ خواستی ئە و کە پاراستنی ئەم پەيوەندیانەي بە گەرنگ دەزانی بۆ رووبە رووبوونە وەي دوژمنەکانی کە ئە و انیش: نۆرمانە کان بوون لە صقلیه کە هە پە شە یان لە قسطنطنیه ي پایتەخت دە کرد، وێری خاچەرستەکان لە شامدا و سلجوقیه کانلە ئاسیای بچوکدا، بۆ یە رێکە و تنامە کە ي پێشوو ی سە سەند کرد دواي ئە وەي کە چەند بێرگە یەکی هە موار کرد بە جۆرێک لە گەل بە هێزی دە سە لاتی خۆیدا بگونجیت کە لە ئاستی هێزی شکستخواردووی بیزەنتیه کاندا نە بوو.^٣ ئەم رێکە و تنە ش خاچەرستەکانی لە رۆژە لاتدا توپە کردو، ریمۆندی ئە میر طرابلس هە ستا بە دە ستهگیر کردنی ئە لکسیوسی برای ئیمپراتۆر، لە کاتێکدا کە لە دیمە شق وە بەر و قسطنطنیه به رێکە و تبوو، چونکە تا ئە و کاتە ش هەر میوانی سەڵاحەدین بوو، ئەمەش لە کاتی تێپەر بوونیدا بوو بە عە کادا لە سالی ٥٨٢/ک/١١٨٦ ز و پاش دە ستهگیر کردنی خستیە زیندانە وە، ئیمپراتۆر ئیسحاقیش هانای هێنا بۆ سەڵاحەدین و هانی دا بۆ هێرشکردنە سەر خاچەرستەکان و فشار خستیە

^١ تاریخ الايوبيين، ل: ١٠٤، ١٠٥

^٢ تاریخ الأعمال المنجزة، وليم الصوري (١٠٣٥/٢)

^٣ تاریخ الأعمال المنجزة، وليم الصوري (١٠٣٥/٢)

سەريان بۇرژىگارکردنى براكەي، لەسالى دواترىشدا ھىرشىكرەدەسەر مېرنشىنى بەيتولمەقدىسى خاچپەرست بەسود وەرگرتن لەو رووداوانەي كا تيايدا روويان دەدا بۇ بەديھىئانى ئامانجى يەكەمى كەبرىتیبوو لەئىدانى خاچپەرستەكان، ئەو ەبوو سەلاخەدىن توانى قودس وشارەكانى كەنار دەريا رزگارېكات و ئەلكسىوسىش ئازادېكات ئەوئش گەراپەو ە بۇ قسطنطنىيە و پاش ئەو ەش كەسەلاخەدىن سەرکەوت بەسەر خاچپەرستەكاندا چەندىردراوئكى بەديارپەو ە نارد بۇ ئىمپراتورى بىزەنتى و لەسەرکەوتن و دەستكەوتەكانى ئاگادارىكرەو ە، ئىمپراتورىش لەكۆشكىكى ناو ەپاسى شاردا مېو ەندارى نئىردراو ەكانى سەلاخەدىنى كرەو ەو ەپەيمانئىتى خۇي لەگەل سەلاخەدەدىندا نوئى كرەو ە^۱، ئىمپراتورىش نامەيەكى ەوشىو ەي ئەو ەي سەلاخەدىنى بۇ ناردەو ەو سەلاخەدىنىش پئشوازي لەدو نوئىنەرەكە كرە لەمانگى ذى العقدەي سالى ۵۸۳/ك ۱۱۸۸ز دا دواي چەندروئىك لە ەلگرتنى گەمارق لەسەر سور، بەئامادەبوونى كوپو ئەمىرو فەرمانبەرەكانى، ئىسحاقى دوو ەمىش لەنامەكەيدا ستايشى ئەو كارانەي دەكرە كەسەلاخەدىن پئى ەستاو ە ئەو ەولانەي كەخستىەگەر بۇ ئازادکردنى براكەي و پئزانىنى خۇي بۇ دەرپى، ەرو ەا پرسىارى لەدو نئىردراو ەكە كرە، دەرپارەي بارودۇخى ئىمپراتورىەكە، لەوانەيە گرنگترىن ەوالئىكىش كەو ەفدەكە پئى بوو برىتیبوو لەو ەي كە لەرۆژئاوادا روویدابوو لەبانگەشەكرەن بۇ ەلەمتىكى نوئى خاچپەرستى، سەلاخەدىنىش بەم مەسەلەيەي زانېبوو، لئىرەشەو ە دلسۆزى ئىسحاقى دوو ەمى بۇ دەرکەوت ەردوولا نىگەرەن بوون بەم مەسەلەيەو سەلاخەدىنىش وىستى ەو ەكارى ئىسحاقى دوو ەم مسۆگەر بكات لەكاتى تئپەربوونى شالاو ەكە بە ولاتەكەيدا كەرىپەوئكى سروشتى ەلەمتە زەمىنەكان بوو، ەربۆيە لەكاتى گەپانەو ەي دوو نئىردراو ەكەدا چەند نئىردراوئكى لەگەلدا نارد بۇ گفەوگۆكرەن لەگەل ئىمپراتورىەتى بىزەنتىدا سەبارەت بەدروستكرەنى ەو ەپەيمانىەتىەكى سەريازى لەئىوان ەردو ەولەتى بىزەنتى و ئەيوویدا بۇ بەرپەرچدانەو ەي ەئرشى خاچپەرستەكان، يەكئى لەو دياردانەش كەسەلاخەدىن بۇ ئىسحاقى دوو ەم ئنجلىوسى ناردبوو برىتى بوو لەمىنبەرئىك بۇ دانانى لەمزگەوتى قسطنطنىيە دا، لەگەل گرنگيدانى بەئاو ەدانى و ئەنجامدانى دروشمە ئاينىەكان تيايدا، ئىسحاقى دوو ەم ئنجلىوسىش ئارەزووى خۇي نىشاندا بۇ رەچاوكرەنى دروشمە يۆنانىەكان لەكئىساكانى فەلسطىندا^۲، دواترىش بەرئىزى باس لەپەيو ەندى ئەيووېەكان بەبىزەنتىەكانەو ە لەشالوئى سئىيەمى خاچپەرستىدا دەكەين بەپشتىوانى پەرورەدگار.

^۱ موسوعة تاريخ العرب العصر الأيوبي، ل: ۶۵.

^۲ موسوعة تاريخ العرب العصر الأيوبي، ل: ۶۶.

هه شتەم: پەيوەندى سەلاحەدين بە خاچەپرستەكانەو پيش حەطين:

سەلاحەدين ھەولیدەدا بۆ يەكخستنى ميسرو ولاتى شام، بەلام لەھەمان كاتدا لەو ھەشەشتبوو كەرووبەروو بونەو ھى خاچەپرستەكان و سەرقالکردنيان نابيت پاش بەدەستھيئەتەنى يەكيتى و يەكخستنى ھەموو ناوچەكان بيت، ھەريۆيە سەلاحەدين لەستراتيژى كاريدا پشتى بەم دوو ھيئەلە بەستبوو: ھيئەلە يەكخستن و ھيئەلە بەرپەرچدانەو ھى خاچەپرستەكان و سود وەرگرتن لە ھەر بارودۆخەكێك بۆ رووبەرووبونەو ھەيان، لەسەر بەندى ئەمەشدا سەلاحەدين بى ئاگانەبوو لەپەرپەرەوکردنى چەند سىتراتيژيک لەوانە:

أ- كارکردن لەپيتا و زياتر تۆكمەکردنى ناوچەكانى ژێردەسەلاتى لەميسرو ولاتى شامدا، لەرێى زيادکردنى ھيژەسەربازەكانى ھەو بەھەردوو بەشى وشكانى و دەريايى ھەو، ياخود لەرێى كارکردن بۆ بنیاتنانى قەلاو تۆكمەکردنى سەربازگەكان ھەتاو ھەكو پاراستنێكى باشتر بۆ خۆى و سوپاكەى دەستەبەر بكات، ياخود بۆ سود لێوەرگرتنى ھەك چەند ناوچەيەكى چاوديريکردنى قايمكارى ھەكانى خاچەپرستەكان، بۆ ئەم مەبەستەش ھەستا بەتۆكمەکردنى ھەسارو شورای قاھيرە و ئيسكەندەريە و دمياطو چەند قەلايەكى لەولاتى شامدا بنیاتنا ھەك قەلاى عجلون، ھەروەھا ھەولێ دەدا بۆ دەستگرتن بەسەر ئەو قەلاو ھەسارانەدا كەكەوتبوونە ژێر دەسەلاتى خاچەپرستەكان ياخود كارکردن بۆ پەكخستنى كارى خاچەپرستەكان لەبنیاتنانى قەلاو ئەو تۆكمەكارىيانەى كەمەترسى بوون بۆ سەر ناوچە ئيسلامى ھەكان.

ب- كارکردن بۆ مۆرکردنى رێكەوتنامە لەگەڵ ئەو ھيژانەى كەدەتوانن كارىگەريان ھەبيت بۆ پيشكەشكردنى كۆمەكى بەخاچەپرستەكان، ياخود تواناى كارتىکردنى بەرەى ئيسلامى ھەبيت لەرووى سەربازىيە ھەو، بۆ ئەم مەبەستەش زياتر گرنكى بەشارە بازەرگانى ھەكانى ئيتاليا دەدات.

ج- پەنابردن بۆ مۆرکردنى ئاگرىبەست لەگەڵ ھەندى لايەنى خاچەپرستەدا بەمەبەستى يەكلابوونەو ھى بۆ رووبەروو بوونەو ھى لايەنێكى خاچەپرستى تر، بەسود وەرگرتن لەبارودۆخ و ناكۆكى نيوان خاچەپرستەكان، بەتايبەت ئەو ناكۆكىيەى كە لەنيوان ميرنشيني بەيتولمەقديس و طرابلسدا ھەبوو، ھەروەھا سودى لەئاگرىبەستەكان و وەرەگرت بۆ

ته‌واوکردنی قایمکارییه سه‌ریازییه‌کان و یه‌کخستنی ناوچه‌کان، ناوچه‌کان، چونکه سروشتی بارودۆخه‌که بواړی پېنه‌دا. که له‌همان کاتدا له‌چند به‌ریه‌کی شه‌پدا به‌شداربیت^۱.

ئه‌وه بوو سه‌لا‌حه‌دین سودی له‌وبارودۆخه وه‌رگرت که له‌به‌رژه‌وه‌ندی به‌ری نیسلا می بوو بۆ به‌ده‌سته‌پێنانی ئه‌و ئامانجانه که به‌ئاراسته‌ی یه‌ک‌بووندا هه‌نگاویان ده‌نا، ئه‌مه له‌کاتی‌کدا بوو که به‌ری گاور له‌داب‌ه‌زیندا بوو به‌پێی قسه‌ی میژوونوس روبه‌رت باینه، هه‌روه‌ها سه‌لا‌حه‌دین سودی له‌و رۆحیه‌ته جیهادیه وه‌رگرت که له‌سه‌رده‌می عماده‌دین زه‌نکی و نوره‌دینی کورپییه‌وه روخساره‌کانی به‌ناشکرا ده‌رکه‌وتبوو، کاتی‌ک قسه له‌سه‌ر ئه‌و جه‌نگانه‌ش ده‌که‌ین که سه‌لا‌حه‌دین له‌م ماوه‌یه‌دا دژ به‌خاچه‌رسته‌کان نه‌نجامیدا، ده‌بی بزانی که چه‌ند جه‌نگی‌کی زۆر بوون و له‌زیاتر له‌شوینی‌کدا نه‌نجام دراوان، به‌لام له‌م قۆناغه‌دا نه‌گه‌شتبوه ئاستی شه‌پی هه‌مه‌لایه‌نه و سه‌رتاسه‌ری له‌گه‌ل خاچه‌رسته‌کاندا^۲، گرنگترینی ئه‌و جه‌نگانه‌ش بریتیه‌له:

۱- هه‌ی‌شه‌کانی خاچه‌رستان بۆ سه‌ر ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی سه‌لا‌حه‌دین ۵۷۰هـ- ۵۷۲هـ:

یه‌که‌م ئه‌رکی‌ک که‌ری‌مۆندی سییه‌م پێی هه‌ستا، وه‌ک سه‌ره‌رشتیار (وصی) ته‌ختی شانیشینی به‌یتولمه‌قدیس بریتی بوو له‌کارکردن بۆ سنوردارکردنی هی‌زی سه‌لا‌حه‌دین و ری‌گرتن له‌ده‌ست‌گرتنی به‌سه‌ر حه‌له‌دا، هه‌ریۆیه خاچه‌رسته‌کان وازیان نه‌هێنا له‌هه‌ی‌رش‌کردنه سه‌ر ناوچه‌کانی، له‌کاتی‌کدا که‌سه‌رگه‌رمی روبه‌روبو‌نه‌وه بوو له‌گه‌ل زه‌نکییه‌کاندا، هه‌رچه‌نده ئه‌م هه‌ی‌رشانه کاریگه‌رییه‌کی نه‌وتوایان نه‌بوو، به‌هۆی نات‌ه‌واوی بارودۆخی خاچه‌رسته‌کانه‌وه^۳ ئه‌وه بوو له‌مانگی موحه‌ره‌می ۵۷۱هـ/ ئابی ۱۱۷۵ز دا پاشای خاچه‌رست بلدیونی چواره‌م هه‌لی سه‌رقالبوونی سه‌لا‌حه‌دینی قۆسته‌وه که‌ناچاربوو به‌ری جه‌نگی خاچه‌رسته‌کان هه‌ی‌ر بکاته‌وه هه‌تاوه‌کو یه‌ک‌لابیته‌وه بۆ جه‌نگ کردن له‌دژی سیف الدین غازی ئه‌میری موسل، بۆ ئه‌وه‌ی له‌یه‌ک کاتدا له‌دووبه‌ره‌دا نه‌جه‌نگیت: زه‌نکییه‌کان له‌با‌کو‌رو رۆژه‌لاته‌وه و خاچه‌رسته‌کان له‌باشوری رۆژئاواوه، بۆیه ئاگره‌سته‌ی له‌گه‌ل شانیشینی بیتولمه‌قدیسدا نوێ‌کرده‌وه^۴، به‌لام خاچه‌رسته‌کان ئاگره‌سته‌که‌یان پێشیل‌کرد له‌سالی دواتر دا له‌گه‌رمه‌ی ململانێی سه‌لا‌حه‌دین له‌گه‌ل زه‌نکیه‌کاندا، ئه‌وه بوو هه‌ی‌رشیان هه‌ینایه سه‌ر ئه‌و زه‌ویانه‌ی له‌ژێر ده‌سه‌لاتی سه‌لا‌حه‌دیندا بوو و ری‌مۆندی سییه‌می فه‌رمان‌په‌وای طرابلس په‌لاماری

^۱ دراسات فی تاریخ الأیوبین والمماليك، ل: ۹۱.

^۲ دراسات فی تاریخ الأیوبین والمماليك، ل: ۹۲.

^۳ تاریخ الايوبیین، ل: ۱۱۹.

^۴ الكامل فی التاریخ (۴۲۲/۹)، تاریخ الايوبیین، ل: ۱۱۹.

ناوچه‌ی بی‌قاعید او سوپای شانشینیش له‌باشوره‌وه به‌سه‌رکردایه‌تی شاهمفری سیدتبین هیرشی هینا، به‌لام پیده‌چیت ریمۆندی سییه‌م دوچارى شکست بوو بیت له‌سه‌رده‌ستی ابن المقدمی نه‌میری به‌عله‌به‌ک، به‌لام هه‌ردوو سوپای خاچه‌رست پیکه‌وه کۆبوونه‌وه و پیکدادان له‌گه‌ل شمس الدولة توران شاداوپیدا که‌براو جیگری سه‌لاحه‌دین بوو له‌دیمه‌شقدایه‌تی له‌ناوچه‌ی عنجری بی‌قاعدا، له‌کاتی‌کدا که‌توران‌شاه بۆ به‌ده‌مه‌وه چوونی به‌عله‌به‌ک به‌ریکه‌تبوو، به‌لام نه‌و روبه‌روو بونه‌وه‌یه‌یه‌که‌که‌ره‌وه نه‌بوو، هه‌ر که‌سه‌لاحه‌دین له‌باکوره‌وه هات خاچه‌رسته‌کان له‌ناوچه‌که‌پاشه‌کشه‌یان کردو نه‌ویش نه‌یویست به‌دوایاندا بچیت، به‌لکو گه‌رانه‌وه‌ی بۆ میسر پێباشتر بوو و تورانشای براشی له‌دیمه‌شقدایه‌تیه‌وه^۱.

۲- **خاچه‌رسته‌کان هیرش ده‌که‌نه سه‌ر حمص و حه‌ما؛** گومان له‌وه‌دا نییه‌ که‌خاچه‌رسته‌کان هه‌لیکی زێڕینیان له‌ده‌ستدا بۆ لێدانی سه‌لاحه‌دین له‌میسردا له‌کاتی‌کدا که‌جی پیتی خۆی له‌باکووری نه‌فریقدا قایم نه‌کردبوو، چونکه‌بارودۆخه‌که‌به‌ته‌واوی له‌به‌رژه‌وه‌ندی نه‌واندا بوودوای نه‌وه‌ی که‌نیم‌پراتۆریه‌تی بیزه‌نتی هه‌موو توانایه‌کی خسته‌گه‌ر بۆ سه‌رخستنی نه‌م هه‌لمه‌ته، به‌تیپه‌رپوونی کاتیش سه‌لما که‌ه‌لی له‌وشیوه‌ بۆ خاچه‌رسته‌کان جارێکی تر هه‌لنه‌که‌وتوه^۲، نه‌مه سه‌رباری شکست هینانی هه‌لمه‌تی هاویه‌شی بیزه‌نتی - خاچه‌رستی بۆ سه‌ر میسر، به‌لام نه‌مه نه‌بووه رێگر له‌به‌رده‌م سود وه‌رگرتنی خاچه‌رسته‌کان له‌شالایی فلمنکی بۆ هیرشکردنه سه‌ر زه‌ویه ئیسلامیه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی سه‌لاحه‌دین له‌ولاتی شامدا، نه‌وه‌بوو له‌ره‌بیه‌ی یه‌که‌می سالی ۵۷۲ه‌/ ۱۱ی ئه‌یلولی سالی ۱۱۷۶ه‌ سه‌لاحه‌دین له‌میسره‌وه به‌ره‌و شام به‌ریکه‌وت، دوا‌ی نه‌وه‌ی که‌له‌گه‌ل پاشا الصالح ئیسماعیلی فه‌رمانه‌وه‌ی حه‌له‌بدا به‌ریکه‌وت^۳، بلدوینی چواره‌میش نه‌م هه‌له‌ی قۆسته‌وه‌و داواکه‌ی دوباره‌کرده‌وه له‌فیلیب نه‌لزاسی سه‌باره‌ت به‌پێویستی روبه‌روبوونه‌وه‌ی نه‌و هیزه ئیسلامیه‌یه‌ی که‌له‌سه‌ر سنوری رۆژه‌لاتی هه‌ردوو میرنشینی ره‌ها و طرابلس داو جیگیرپوون، نه‌ویش داواکه‌ی په‌سه‌ند کردو به‌یتولمه‌قدیسی له‌مانگی ره‌بیه‌ی دووه‌می سالی ۵۷۳ه‌ کۆتایی مانگی تشرینی یه‌که‌می سالی ۱۱۷۷ه‌ز به‌جیه‌ه‌شت و به‌ره‌و باکور به‌ریکه‌وت بۆ یارمه‌تی دانی هه‌ریه‌ک له‌ریمۆندی سییه‌می فه‌رمانه‌وه‌ی نه‌نطاکیه له‌سه‌ر داوای خۆیان، چونکه‌چاوه‌پوانی نه‌وه ده‌کرا که‌بتوان له‌ئاماده‌نه‌بونی سه‌لاحه‌دیندا ده‌سکه‌وتیک به‌ده‌ست بێنن، پاشاش سه‌د

^۱ ولیم الصوری (۸۸۶/۲)، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۱۹.

^۲ الحركة الصلیبیه (۷۵۴/۲)، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۱۹.

^۳ النوادر السلطانیة، ل: ۹۶، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۲۲.

سوارو دووو پياده پرهوى به كۆمهكى بۆنارد^۱، كه تيبه يه كيش له وسوپا به هيرشى كرده سهر حمص و كه وته بۆسه كه يه وه وه موو نه وه ده سته كه وتانه يان له ده سته دا كه پيشتر ده ستيان به سهر دا گرتبوو، له هه مان كاتدا فيليپ و ريمۆندى سييه م به هيزه كانيبه وه هيرشى كرده سهر حه ماو زۆرى نه مابوو داگيري بگه نه گهر خۆراگرى موسلمان هه كان نه بوايه، بۆيه به سهر شۆپيه وه پاشه كشه يان كردو دواى گه مارۆيه كى چوار رۆژى بى نه وهى هيج ئامانجيك به دييئىن. وادياره نه وشكه سالى و بى به رو بومي هه كه ناوچه كانى گرتبوو وه يه كيك بوو له هۆكاره كانى نه م جهنگه، له و نامه يه ي القاضى الفاضلدا كه ناردى بۆ به غداد به واژۆ سله لاهه دين ئاماره ي بۆ نه م مه سه له يه تيدايه: بيباوه پان هاتنه دهره وه بۆ ولاى شامو به شيۆه يه كى به هيز رووبه روويان بوينه وه ناوچه كه يان به جيهيشته و ايان دانابوو كه بدهن به سهر شامدا له كاتيكداه كه قات و قري و وشكه سالى رووى تيكردبوو، نه وه بوو له رۆژى دووشه ممه بيست و يه كى جه مادي يه كه م هاتنه ناوچه ي حه ماوه^۲.

۳- په لاماردانى حارم: حارم شارى كه ده كه ويته رۆژه لاتی روبارى عاصى له دورى دوانزه ميلله وه له نه نطاكيه، نه وه بوو نه ميرى نه نطاكيه بوهمۆندى سييه م داوايكره له فيليب ئيلزامسى كه هيرش بكاته سهر شارى حارم به لىنى يارمه تيدانى پيدا، فيليپيش به ره و حارم به رى كه وت به هاووپيه تى ريمۆندى سييه م، له و كاته شدا حارم له ژير ده سه لاتی كمشتكىندا بوو كه نه تابه كى پيشوو پاشاى الملك الصالح ئيسماعيل بوو، كه له و رۆژگاردا دوچارى پشيوى بوو بوو به هۆى پشتيوانى خه لگه كه ي له كمشتكىن له ناكۆكى له گه ل الملك لصالح ئيسماعيلدا^۳، نه وه بوو حارم له لايه ن خاچه رسته كانه وه له سه ره تاي مانگى جه مادي كۆتايى/ تشرينى دووه مدا گه مارۆ دراو خه لگى حارميش ناكۆكيه كانيان وه لاناو به ره نگارى نه م گه مارۆيه بونه وه كه چوار مانگى خاياندو توانيان به رگريه كى جواميرانه بگه ن، له هه مان كاتيشدا حه له بيه كان ده ستيان دايه هيرش كردنه سهر زهويه نزيكه كانى خاچه رسته كانو و الصالح ئيسماعيليش تيبكى سهر بازي ناردو توانى هيله كانى خاچه رسته كان بپریت و بجيته پالى پاسگاي شاره كه وه^۴، سله لاهه دينيش له هه مان كاتدا ميسرى به جيهيشته هه تاوه كو هيرش بكاته سهر شانشينى به يتولمه قديس خاچه رسته كانيش مه ترسى نه وه يان هه بوو كه

^۱ تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۱۹.

^۲ الكامل فى التاريخ (۴۳۰/۱۴۲۹/۹)

^۳ موسوعة تاريخ العرب، ل: ۷۴.

^۴ الكامل فى التاريخ (۴۳۱/۹).

حه له بیه کان هانا بهرن بۆ سه لآحه دین و نه شیانیویست که پشتیوانی له شانیشینی بهیتولمه قدیس بکه، به لام الملك الصالح نیسماعیل دانوستانی له گه لدا کردن له سه ره لگرتنی گه مارۆ که له به رامبه ر بړیک پاره دا، هه ره که هه پره شه ی ته سلیم کردنی شاره که ی به سه لآحه دین کرد، نه وانیش گه مارۆ که یان هه لگرت و نه یانتوانی ده ست به سه ره نه و شاره دا بگرن^۱.

۴- **جه نگی رهمله (الرملة):** ئەم جهنگه نه زمونێکی تال بوو بۆ سه لآحه دین و نه وه ی لیوه فیر بوو که هه له یه رووبه رووی خاچه رستان ببیته وه پیش به کخستنی به ره ی نیسلا می، چونکه به یه کخستنی ئەم به ره یه هیژکی له بن نه هاتوو ده ستگیر ده بیت که ناماده ی قوربانیدانه بۆ تیکشکاندی هیژی دوژمن ئەم سه رباری نه وه ی که سوپا که ی ده توانیت له رووبه ریکی به رفراوانتردا جموجۆل بکات، چونکه سه لآحه دین رووبه ریکی به رفراوانی ولاتی شامی خستبوویه سه ره ده وله ته که ی له میسر دا له و کاته شه وه که به ره و دیمه شق به ریکه وت له سالی ۵۷۰/۱۱۷۴ز دا حمص و حه ماو حارمی لکاند به میسره وه، به لام هیشتا ناوچه یه کی به رفراوان له ده ره وه ی ده سه لاتیدا مابوو یه وه^۲. پاش نه وه ی که گه پایه وه بۆ میسر له سالی ۵۷۲ه/ ۱۱۷۶ز دا بریاریدا که هه ستیت به شالاویک دژی به خاچه رسته کان به بیست هه زار جه نگاوه ره وه له مانگی جه مادی به که می ۵۷۳ه/ شرینی دووه می ۱۱۷۷ز دا میسری به جه هیشت و له شاری بلبیسدا^۳ خپوه تی هه لدا و که ده قوناغ له شاری میسره وه دووره له سه ره ریگای شام^۴، پاشان له وپوه به ره و ناوچه کانی باشوری فه له ستین به ریکه وتن و له نزیک عه سقلان لایدا که به ده ست خاچه رسته کانه وه بوو، توانی ژماره یه ک له خاچه رسته کان به دیل بگریت و فه رمانی کوشتنیانی ده رکرد^۵، نه وه بوو سه لآحه دین رووبه رووی به رگریه کی نه وتق نه بویه وه و سه رپازه کانی گونده کانیان رامالی و ده ستیان کرد به کۆکردنه وه ی ده سته که وته کان، پاشان سه لآحه دین کۆمه لی له سه رپازه کانی کۆکرده وه و به ره و شارۆچکه ی رهمله ی نزیک که نار ده ریا پیشره ی کرد که له وکاته دا یه کیک بوو له شاره گه وره کانی

^۱ تاریخ الأعمال (۲/ ۱۰۰۵)، موسوعة تاریخ العرب، ل: ۷۶.

^۲ الجيش الأيوبي فی عهد صلاح الدین، ل: ۴۱۱.

^۳ مرآة الزمان، له: الجيش الأيوبي، ل: ۴۱۱.

^۴ معجم البلدان (۱/ ۴۷۹).

^۵ مفرج الکروب، له: الجيش الأيوبي، ل: ۴۱۱.

فهلهستين^۱، بهلام روويه رووی روياری تل الصافيہ بونه وه و بلاويوونه وه بۆ گه پان به دوی شوینیکدا که لیوهی بپه پنه وه و له کاتیکیدا که له م حاله ته دا بون هیژیکي خاچه رست هیژشی کرده سهریان پیش نه وهی خویان ریکبخه نه وه، واپیده چیت که خاچه رسته کان چاودیژی جموجۆله کانیان کردبن و له کاتی گونجاودا په لاماریان داون به سه رکردایه تی نه میر نه رناطو پشتیوانی بلدوینی سییه م پاشای بهیتولمه قدیس^۲، له وکاته شدا سه لآحه دین ته نها ژماره یه کی که م له سه ربازو نه میره کانی له گه لدا بوو، چونکه زۆربه یان بۆ کۆکردنه وهی ده سته که وت بلاوه یان لیکردبوو^۳، نه وه بوو پیکدادان دهستی پیکردو سه ربازه کانی سه لآحه دین کۆبوونه وه و به رهنکاری خاچه رسته کان بوونه وه چه ند فرمانده یه کی سه لآحه دین و هه ندیک له خزمه کانی نازایه تی و خۆپاگری زۆریان نواند به تایبته ته قی الدین عومه رو نه حمه دی کۆپی و ضیاء عیسای هه کاری و ظهیر الدینی برای، به لام نه و دووانه ی دواپی به دیل گیران و دووسال له زینداندان مانه وه له ناکامدا زانا عیسی هه کاری به شه ست هه زار دینار نازادکرد^۴، نه وه بوو ته قی الدین عومه ر پیشپه وی کردو نازایانه دهستی دایه جهنگ له بهر دهستی مامیداو چه ند خاچه رستیکي کوشت و پاشان نه حمه دی کۆپی هاته پیشه وه و نازایه تی زۆری نواندو چه ند سه ربازیکی دوژمنی کوشت و به سه لامه تی گه پایه وه لای باوکی، پاشان باوکی فه رمانی گه پانه وهی دوویاره ی دا بۆ کوشتاری دوژمن و پیتی وت: بگه ریوه نه ی نه حمه د، نه وه بوو نه حمه دیش گه پایه وه بۆ کوشتاریان و به شه پ هات تاکوو شه هیدبوو^۵، به لام موسلمانه کان نه یانتوانی له به رامبه ریاندا خۆپاگرین و سه لآحه دینیش باسی شکستی کرد که چۆن گۆرپینی شوینی سه ربازه کان و لاکانی سوپا نه م دهره نجامه ناخۆشه ی لیکه وته وه کاتی وتی: له کاتیکیدا که دوژمن نزیکیان بوویه وه هه ندی له سه ربازه کان پتیان باش بوو له لای راسته وه بچن بۆ لای چه پ له لای چه پیشه وه بچن بۆ ناوجه رگه ی سوپا هه تاوه کو نه و گردۆلکه یه ی که له زه وی ره مله دا هیه بکه ویتته پشتیان وه نه ک پیشیان، له کاتیکیدا که سه رگه رمی نه میلانه بوو دوژمن هیژشی بۆ هیئان^۶.

^۱ یاقوت و باسی دهکات که شاریکي گه وره یه له فهلهستین، پیشتر شاری گه وره ی بووه.

^۲ الجیش الأیوبی، کاستلان، ل: ۵۹، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۲.

^۳ مفرج الکروب (۶۱/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۲.

^۴ سنا البرق الشامی (۲۵۶/۱)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۲.

^۵ سنا البرق الشامی (۲۵۶/۱)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۲.

^۶ کتاب الروضتین (۷۰۳/۱)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۳.

● هۆکاره کانی شکسته پنهان له جهنگی رهمله دا.

● په لاماردانی کتوپری سوپای نه یویی له لایه ن خاچه رسته کانه وه له کاتی بللویونه و یاندایش نه وه ی ریزه کانیان ریکبخه نه وه.

● نه م په لاماره کتوپره کاریگه ری هه بوو له شله ژان و شپړزه بوونی ریزو باله کانی سوپای نه یویی و بللویونه وه ی فرمانده کانی سوپا و په نابردنیان بۆشیوازه کانی رووبه رووبونه وه ی تاکه که سی که له م حاله تانه دا سودی نه وتوی نییه.

● ونیونی سه لآحه دین له بهر چاو به شیوه یه ک که وایان ده زانی کوژراوه.

● دورکه وتنه وه ی سوپای نه یویی له هیله کانی کۆمه کی و برانی نازوقه و ئاولیی^۱، نه وه ی که زۆری زیانه کانی سوپای نه یویی دوپاتده کاته وه نه و وتیه ی میژوونوسانه که ده لئین: نه م شکسته سه رشپۆی و لاوازییه ک بوو که خوای گه وره ته نها به سه رکه وتنی حطین قه ره بووی کرده وه و کۆتای پیه پنهان^۲، له م جهنگه شدا زۆرینه ی نه وانه ی که له گه ل سه لآحه دیندا بوون له نیوان کوژراو بریندارو به دیلگیراودا بوون^۳، به لام خۆی به شیوه یه کی سه رسوپه پنهان له ناوه راستی جهنگدا هاته دهره وه، به لام دوی شکسته که یه کێک له خاچه رسته کان هیژشی بۆ هیئاو زۆری نه مابوو پتی بگات، به لام پیش نه وه له به رده میدا کوژرا: پاشان فره نجه کان شوین سه لآحه دین که وتن و نه ویش ماوه یه ک رایده کردو ماوه یه ک ده وسته هه تاوه کو سه ریاژه کان پیایدا بگه نه وه، هه تاوه کو شه و داهات و ریگای وشکانی گرته به رو به ره و میسر به ریکه وت له گه ل چه ند که سیکی که مدا، له ریگه دا دوچاری ماندویه تیه کی زۆر بوون و خواردن و ئاویان که مبوبویه وه و لاخه کانیان له بهر دوری ریگا و تینویتی و برسیتی مرداربوونه وه^۴. له ریگه ی میسریشدا سه لآحه دین له بهر چاو ون بوو نه مه ش ترسو دله پاوکی خسته ریزه کانه وه، نه وه بوو القاضی الفاضل و به هه ندی له هاوه لانی که وتنه گه ران به دوایداو له ده شتدا بللویونه وه و توانیان بیدۆزنه وه و هۆی نه و خواردمه نییه ی که پییان بوو فریای که وتن، پاشان کاروانه که گه شته قاهره له ناوه راستی مانگی جه مادی دووه می ۵۷۳ ک/ کانونی یه که می ۱۱۷۵ ز دا^۵، به لام هه والی سه لامه تی پیشتر به وشتریکی خیرادا گه یشتبووه میسر^۱. بۆ دانانی

^۱ مفرج الکروب (۶۰/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۳.

^۲ النوادر، ل: ۵۳، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۳.

^۳ الكامل فی تاریخ العرب (۴۴۳/۱۱)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۴.

^۴ مفرج الکروب (۶۰/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۴.

^۵ مفرج الکروب (۶۰/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۴.

سنوریک بۆ ھەرکەسیک کەبیر لەیاخییوون بکاتەو بەتایبەت لایەنگرانی فاتمیەکان ھەرۆھا بۆ ئەوێ دوپاتی بکاتەو کەھێشتا زیندوو لەکاتی گەیشتندا بۆ قاھیرە کۆتری نامەبەر نامەى مزگینى برد بۆ ھەموو ناوچەکانى میسر بۆ دانیاکردنەوێ ھەموان^۱.

جەنگى پەملەش ئەزمونیکى تال بوو بۆ سەلاحەدین و زۆر شتى لێوھە فیروو بۆ رووبەرووبوونەو ھەکانى داھاتووی و یەکەم شکستى گەورەى خوێ و ھیزەکانى بوو لەبەرامبەر خاچپەرستەکاندا، لەلایەکی تریشەو سەلاحەدین راستیەکی لا ئاشکرا بوو کەپەیوھەندى بەم بەرەى جەنگەو ھەبوو دژ بەخاچپەرستەکان کە ئەویش بەرفراوانى ھێلى فریاکەوتن و کۆمەکی بوو لەنێوان پایتەختى خوێ لەقاھیرەو دەشتەکانى فەلەستینداو سەختى کەمى ئاوو گژوگیا تیايدا، ئەم راستیەش لای خوێ و ئەمیرەکانى والقاضى الفاضل ئاشکرا بوو، پێش سى سال لەنامەکەیدا بۆ بۆ خەلیفە باسکرابوو کاتیک کەسەلاحەدین داوای شامو میسرێ لەخەلیفە دەکرد: (ئیمە لەمیسرەو ھە توانای لەناوبردنى دوزمنمان نییە لەبەر دورى لێمانەو ھەنبوونى ئاوەدانى و ھەنبوونى لەوەرگە بۆ وڵاخەکان کەبەھۆیەو ھەتوانى بەھیزبیت بۆ جیھاد، جا ئەگەر بچینە شامەو ئەو بەرژوھەندى ئاشکرایە و سودى باشى دەبیت، دەستمان پێدەگات و وڵاخەکان پشوو دەدەن و سەربازەکان زۆر دەبن و کات لەبەرژوھەندى ئیمەدا دەبیت^۲ ئەو ھەبوو جەنگى رەملە راستى ئەم بۆچوونەى سەلماند لەوکاتەشەو سەلاحەدین بریار گواستەو ھى شوینى نیشەجیبوونى سەرەکیدا بۆ شام داوای بنیاتنانەو ھى سەر لەنوێ ھیزی سەربازى و سیاسى و گێرانەو ھى بۆ دیمەشق، لەویش لەنورەدین و ئەمیرەکانییەو ئەزمونیکى زیاترى دەستکەوت لەپووبەپوو بونەو ھى خاچپەرستەکانداو باشر توانى جوگرافىای ناوچەکە بناسیت ئەمە وێپرای کورتى و نزیکى ھێلەکانى ھاتوچۆو ئاسانى گەیاندى ئازوقە بۆ ئەوان و دورى و زەحمەت گەشتنى دوزمن... لەبەر ئەمە و بەو پێیەى کە ئامانجى سەرەکی سەلاحەدین لەکردە سەربازىەکانى لەئایندەدا بریتى بوو لەئازادکردنى قودس و گێرانەو ھى ئەو زەویانەى کەخاچپەرستەکان دەستیان بەسەردا گرتبوو، ئەو دیمەشق گونجاوترین بنکەى سەربازى بوو بۆ ئەم جۆرە کارانە، لەبەر ئەمە سەلاحەدین کردیە بنکەى سەرەکی و پایتەختى خوێ و تەنھا بۆ سەردان و بەسەرکردنەو دەچوو میسر^۳.

^۱ سنا البرق الشامى (۲۶۰/۱)، الجيش الأيوبي، ل: ۴۱۴.

^۲ رنسىمان (۲۱۳/۲)، الجيش الأيوبي، ل: ۴۱۴.

^۳ صلاح الدين القائد وعصره، ل: ۲۱۲.

^۴ كتاب الروضتين (۲۱۳/۱)، صلاح الدين القائد وعصره، ل: ۲۱۳.

^۵ صلاح الدين القائد وعصره، ل: ۲۱۳.

۵- جهنگی تل القاضی: سه لآحه دین چەند مانگیك پاش جهنگی ره مله له میسردا مایه وه، هه تاوه کو دلنیا بووه وه له وهی که هه موو شتیك له ژیر کۆنترۆلی خۆیدا یه، پاشان به جیهیشت و به ره و دیمه شق به ریکه وتو له رۆژی شه ممه ۲۴ی شه وال سالی ۱۱۷۹ز دا گه شته دیمه شق و نه و سالی له وی به سه ر برد هه موو نه و جهنگانهش که له و کاته دا رویدا له ههستان به چەند هێرشێك وه لآمدانه وهی چەند هێرشێك تیپه ر نه ده بوو، له راستیشدا سه لآحه دین سه رقال بوو به گه مارۆدانی به عله بهك دواي نه وهی که محه مەدی کوپی عبدالملکی ناسراو به أبین المقدمی فه رمان په وای ئاماده نه بوو دهستی لی هه لگرت و بۆ سالح تورانشای برای سه لآحه دین، به لآم سه لآحه دین شورای مخاضة الأحزانی فه رامۆش نه کردو به نه میره کانی راگه یاند که نه گه ر خاچه رسته کان له بنیاتنانی بینه وه (نه وه ده چین بۆی و ده یروختین)^۱ دواي نه وهی له مه سه له ی به عله بهك بویه وه داواي له خاچه رسته کان کرد که شورای ناوبراو بپوختن نه وانیش له به رامبه ردا داواي نه و پاره پوله یان کرد که له بنیاتنانیدا سه رفیان کردبوو نه ویش پێشنیاری شه ست هه زار دیناری بۆ کردن و پاشان کردی به سه د هه زار، به لآم نه وان به مه قایل نه بوون^۲، نه وه بوو له مانگی ذی القعدة ی سالی ۵۷۴هـ مانگی نیسانی سالی ۱۱۷۹ز دا بلدوینی چواره م ده سترێژی کرده سه ر چەند شوانیکی موسلمان که بۆ له وه راندنی مه رو مالآته کانیان هاتبونه له وه پگاکانی نزیک بایناس، همفری دی تورو ن سید تبینیش له مه دا هاوکاری کردبوو، سه لآحه دنیش هێژیکی سه ربازی نارد به سه رکرده یه تی عزالدین فروخشای برازای بۆ ئاگاداربوون له راستی رووداوه که، نه ویش له نزیک شقیف آرنون^۳ دا روویه رووی دوژمن بوویه وه و به سه ریاندا سه رکه وت و پاشا نه یده توانی رزگاری ببیت نه گه ر ئازایه تی همفری نه بوايه که له جهنگه که دا بریندار بوو و به هۆی کاریگه ری برینه کانیه وه دواتر کۆچی دوایکردو کۆچیدوایشی زیانیکی گه وره بوو بۆ خاچه رسته کان^۴.

سه لآحه دینیش کاتی هه والی سه رکه وتنی بیست له گه مارۆی بیت الأحزاندا دیمه شقی به جیهیشت، به لآم به هێرشکردنه سه ر پاسگا که ی وازی هینا، چونکه هیله کانی به رگری هینده تۆکمه بوون که پاش چەند رۆژێك سه لآحه دینی ناچار به کشانه وه کردو له تل القاضی له ده شتی

^۱ مفرج الکروب (۷۲/۲).

^۲ الکامل فی تاریخ العرب (۴۳۹/۹، ۴۴۱)، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۲۷.

^۳ شقیف آرنون: قه لآیه کی زۆر تۆکمه یه له شه و تیکی چیا که دا له نزیک بایناس.

^۴ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۲۸.

مه رجعيون له رۆژئاوایی بانیا سدا سه ربا زگه ی داناو سه ربا زه کانی نارد بۆ هێرشکردنه سه ر الجلیل و جبل لبنان بۆ له ناو بردنی به رو بومی شه و زهویانه ی که که وتونه ته نێوان سه یداو به یروت، شه مه هێرشانه ش بلدیونی چواره میان توپه کردو گه شته شه و بپوایه ی که ده بیت سنوریک بۆ شه مه هێرشانه دابنریت، بۆ شه مه به سه شته ش سوپاکه ی کۆکرده وه و چوو ده ره وه بۆ به ره چه دانه وه ی موسلمان هه کان و ریمۆندی سییه می فه رمان په وای طرابلسیش بۆ هه مان مه به ست بانگه یشت کردو زانی که فروخشا له که نار ده ریا وه به ده سه سته که وتیک زۆره وه ده که پتیه وه بۆ به ره و باکور به ریکه وت بۆ رێ پێ گرتنی له دۆلی مه رجعیون له نێوان روباری لیطانی و رپه وه ی سه ره وه ی روباری ئوردوندا، به لام سه لاهه دین شه مه جموجۆله ی بینی و، له و کاته دا که پاشای خاچه رسته له گه ل فروخشادا له پیکاندا بوون ریمۆندی سییه م و داویه به ره و روباری ئوردن پێش په ویان ده کرد، له ده روازه ی دۆله که شدا کتوپرچون به سه ر سه لاهه دیندا و به هۆی شه و پلانه سه ربا زییه وه که جیبه جیکرد توانی هێرشیکه هه لگه پاره به ریت و سه رکه وتن به ده ست بێنیت و خاچه رسته کان هه لاتن، کاتی گه یشتن به سوپای شانیشینی و به پریان بونه وه ناچار به هه لاتنیان کردو زۆریکیان لێ به دیل گرتن که اودوسانت شه ماند یان له نێوانیاندا بوو که سه رکرده ی داویه بوو له گه ل بلدیونی گه ره ی ره مله و هیوی فه رمان په وای الجلیل^۱، رو به رو بونه که ش له سه ره تای سالی ۵۷۵هـ/ هاوینی سالی ۱۱۷۹ز دا روویدا، به لام سه لاهه دین سودی له م سه رکه وتنه وه رنه گرت بۆ هێرشکردنه سه ر به به یتولمه قدیس، چونکه وایده زانی که پاشای خاچه رسته که هیشتا نازاد بوو ده یتوانی له هه موو لایه که وه سه ربا زه کانی بانگه یشت بکات و له ده وری کۆبینه وه، شه مه ش شه رکی سه لاهه دین گران ده کات به تایبه ت که له و کاته دا کۆمه کی زۆر سواره ی به هیز گه یشتبوونه شانشین بۆ حه ج کردن به سه روکایه تی هنری دووم ذی شامپانیای فه ره نسی، شه مه ئومیدیکی به خشی به خاچه رسته کان و وره یانی به رزکرده وه^۲، بۆیه هێرشکردنه سه ر به یتولمه قدیس هێرشیکرده سه ر شوری بیت الاقران له مانگی نه یلولدا و توانی دوا ی گه مارویه ک پێنج رۆژی خایاند بجیته ناویه وه و پاش تیکشکاندنی ته ختی زه وی کرد، هه ره ها هێرشه ی کرده سه ر ناوچه که ناریه کانی وه ک: صورو صیدا و به یروت و په لاماری که شتیگه لی ده ریایی عه کایدا و شه و که شتیانی ه ی تیکشکاند که له وی وه ستابون^۳.

^۱ الکامل فی تاریخ العرب (۴۳۹/۹)، موسوعة تاریخ العرب، ل: ۱۲۸.

^۲ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۲۸.

^۳ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۲۸، ولیم الصوری (۱۰۱۴-۱۰۱۵).

۶- **ئاگرېبەستى ئىيوان صلاح الدين و بلدوينى چوارەم**: زىانى خاچەرىستەكان زۆر بوو و بلدوينى چوارەمىش بىزار بوو بەم سەرکەرتنانهى مۇسلمانەكان و ھېچ چارىكى نەبوو جگە لەداواکردنى ئاگرېبەست، سەلاحەددىنیش داواكەى پەسەندكرد لەبەر چەند ھۆيەكى تاييەت بەخۆى، لەھۆيانەش:

● دەيوىست ھەلبەختە ژىر دەسەلاتى خۆيەو پىش ئەو ھى گورزىكى يەكلاکەرەو ھە ئاراستەى خاچەرىستەكان بکات، لەھەمان کاتيشدا خۆى لەھىرشى خاچەرىستەكان بپاريزىت لەکاتى ھىرشکردنە سەر ھەلبەدا.

● يەكىكى تر لەو ھۆکارانە ئەو ھەبوو کە دەيوىست ھەلمەتیک دژ بەئەرمىنيان ئەنجام بەدات. بۆئەو ھى پەيوەندى لەگەل قلج ئەرسەلانى دوو ھى سولتانی سلجوقە رۆمەکاندا ئەنجامبەدات ھەتاو ھەكو بىلایەن بىھەيلىتەو لەئىوان ئەو خاچەرىستەکاندا بۆ ئەو ھى خۆى يەكلاکاتەو ھەيىرشکردنە سەر مەنشىنى طرابلس، چونکە ھەوالى پىنگەيشتبوو کە پەيوەندى لەئىوان خاچەرىستەو بىزەنتىەکاندا ھەيە بۆ نوێکردنەو ھى ھاپەيمانى نىوانيان، ھەروەھا کەشتىگەلەكەى ھىرشيان کردە سەر ئەنظرنوس کە شارۆچکەيەكە لەکەنارى شامداو دوا شارۆچکەى سەر بەدىمەشقە لەکەنارى دەرياو ھ^۱. پاشان دوورگەيەكى لەدەريادا ئازادکرد لەنزىك قوستەنتىنيە کە پىتى دەوترا: ئەرواد، ئەمەش رىمۆندى ناچارکرد کە ئاگرېبەستى لەگەلدا مۆر بکات و داواى ھاتنە پال و بوون بەشۆينکەوتەى بکات بەھۆى ئەو ناکۆکیانەى کە لەناو شانشىنى بەتولمەقدىسدا ھەبوو^۲، ھەرچى بلدوينى چوارەمىشە ئەو بەھۆى زۆرى پىکدادان و رووبەروو بوونەو ھەکانى لەگەل سەلاحەددىن ماندوو شەكەت بوو، بۆيە داواى ئاگرېبەستى کرد، چونکە پىيوىستى پىتى بوو بۆ رىکخستەنەو ھى رىزەکانى و ھەلبەزاردنى ھاپەيمانى نوێ، ماو ھى ئاگرېبەستى نىوانيشيان بەدوو سال ديارىکرا، لەمەشدا ئەو ھەروو بوو ھە کە ئەو ماو ھەيە کە پىش ئاگرېبەستە کە ديارىکرا بوو مەبەست پىتى ھىرشکردنە سەر خاچەرىستەكان و رازى بوون بوو بەئاگرېبەستە کە لەپىناو رىکخستەنەو ھى رىزەکانى مۇسلمانان و ئاراستەکردنىدا^۳.

۷- **سەلاحەددىن و سوارەى دژ ئەرناط**: سەلاحەددىن سودمەند بوو لەو ئاگرېبەستەى کە لەگەل ھەمانپەواى مەنشىنى بەتولمەقدىسدا مۆرى کرد، بۆ گواستەنەو ھى چالاکیە سەربازىەکانى بۆ

^۱ معجم البلدان (۲۳۰/۱)، موسوعة تاريخ العرب، ل: ۸۲.

^۲ الكامل فى تاريخ العرب (۱۵۱/۹)، موسوعة تاريخ العرب، ل: ۸۲.

^۳ صلاح الدين فى بلاد مصر والشام والجزيرة، ل: ۲۸۲.

ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی خاچه‌رسته‌کان له‌باکوپی ولاتی شامداو توانی چهند هێرشیکێ ده‌ریایی سه‌رکه‌وتوو نه‌نجام بدات دژ به‌میرنشینێ طرابلس که‌به‌س بوو بۆ ناچارکردنی خاچه‌رسته‌کان به‌سه‌رکردایه‌تی ریمۆندی سییهم بۆ مۆرکردنی ناگره‌ست له‌گه‌ڵ سه‌لاحه‌دیندا، بۆ ماوه‌ی پینچ سال له‌ساله‌کانی ۱۱۸۰ - ۱۱۸۵ ز^۱ دا سه‌لاحه‌دینیش سودمه‌ندبوو له‌ده‌سکه‌وته سه‌ربازی و سیاسیه‌کانی بۆ گه‌شتن به‌ئامانجی سه‌ره‌کی که‌بریتیوو له‌یه‌کخستنی ولاتی شام، نه‌وه‌ بوو به‌چهند هه‌لمه‌تیک ده‌ستپێکرد. که‌پیشتر ئاماره‌مان پێدا. دژ به‌ناوچه‌کای موسڵو پاش نه‌وه‌ش هه‌ستا به‌گه‌مارۆدانی هه‌له‌بو ده‌ستگرتن به‌سه‌ریدا، له‌وکاته‌شدا که‌هێزه‌کانی سه‌لاحه‌دین گه‌مارۆی هه‌له‌بیان دابوو ئیسلامیه‌کان له‌میسردا هه‌ستابوون به‌ئه‌نجامدانی کرده‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوو له‌به‌ره‌ی باشوردا له‌ناوچه‌ی نه‌لداروم (له‌نیوان غه‌زه‌و میسردا) دا، هه‌موو ئه‌م جه‌نگانه‌ش نه‌وه‌یان سه‌لماند که‌به‌ره‌ی خاچه‌رستی له‌م ناوچه‌دا ته‌نها توانای به‌رگریکردنی هه‌یه‌ له‌هه‌ندێ ناوچه‌ی ژێر ده‌سه‌لاتیداو توانای هێرشکردنیان له‌ده‌ستداوه‌ به‌به‌راورد له‌گه‌ڵ سه‌رده‌می پێش ده‌رکه‌وتنی سه‌لاحه‌دیندا، تاکه‌ حاله‌تیکیش که‌ ئه‌م راستیه‌ی تێپه‌راندبێت، ئه‌و هێرشانه‌ بوو که‌فه‌رمانه‌وه‌ی ئه‌لکرکی خاچه‌رست ده‌یکرده‌ سه‌ر موسڵمانه‌کان که‌سه‌ر به‌شانیشینی به‌یتوله‌م‌قدیس بوو.^۲

ئه‌رناطیش لای فره‌نجه‌کان به‌سواری دژ ناسرابوو، چونکه‌ له‌و سوارانه‌ نه‌بوو که‌بایه‌خیان به‌شه‌ره‌فیان نه‌ده‌دا پابه‌ندی بته‌ماکانی سوارچاکی نه‌ده‌بوون، به‌لکو ته‌نها توانای تالانی و فیل و په‌لاماردانی خه‌لکانی بێ تاوان موسڵمانی هه‌بوو، هه‌ریۆیه‌ هه‌ندێ له‌میزوونووسه‌ ئه‌وروپیه‌کان وه‌ک نمونه‌ی سواری دژ له‌ سه‌رده‌می خویدا وه‌سفیان کردووه‌. چونکه‌ سیفه‌ته‌کانی چاوچنۆکی ناپاکی و دپه‌نده‌یی و ده‌مارگیری کوێرانه‌ی تیا دا کۆبووبویه‌وه‌ ئه‌و پانزه‌ ساله‌ زیندانیکردنه‌ی که‌ له‌هه‌له‌دا به‌سه‌ریبرد هیچ سودیکێ نه‌بوو بۆ راستکردنه‌وه‌ی هه‌لسوکه‌وتی و چاککردنی^۳، ئه‌بو شامه‌ی میژوونوسیش به‌م شیویه‌ وه‌سفی ده‌کات و ده‌لیت: ناپاکترینی فره‌نجه‌کان و خراپترین و نزمترین و گومرتینیا نه‌ و له‌هه‌موویان زیاتر په‌یمان هه‌لده‌وشیننیه‌وه‌ و سویندی درۆ ده‌خوات^۴.

^۱ الحركة الصلیبية (۷۵۳/۲).

^۲ دراسات فی تاریخ الأیوبین والمماليک، ل: ۹۵.

^۳ الحركة الصلیبية، عاشور (۶۱۷/۲)، الجهاد والتجديد، ل: ۲۳۱.

^۴ کتاب الروضتين (۷۵/۲).

ئەو ھەبوو ئەرنات ئەو ئاگرەستەى لەبىرخۆى بىردەو ھە ھە ئەنۆان سەلاھەدەىن و شانەىنى بەیتولمەقدەسدا مۆرکراو، بەسەرکەردایەتى ھەزىك لەپیاوھەکانى بەرىكەوت و لەبەیانى عەرەبدا رۆچوو ھەتاوھەگەشتە (تیماء) ^۱، نیازىشى وابوو لەتەیمائەو ھەزرىش بکاتە سەر مەدەنى رۆچەمبەر (ﷺ)، بۆیە دەستگرتن بەسەر ئەو ناوچە پەرۆزانەدا، ^۲ بەلام فەرەخشای برازای سەلاھەدەىن و جەنەشەىنى لەدیمەشەدا، پەلامارى ئوردون و ئەلکرکیدو تالانیکرد، ئەمەش ئەرناتى ناچارکرد ھەگەرئەتەو ھە بۆ میرنەشینەکەى بۆ بەرگریکردن، داوى ئەو ھەى کە کاروانیکى گەورەى مۆسلمانانى تالانکرد ھە لەدیمەشەو ھە بەرەو مەککە بەرىکەوتبوو سامانىکى زۆرى لێبرد ^۳. ئەمەش سەلاھەدەىنى توپەکردو نێردراویکى نارد بۆ لای پاشای بەیتولمەقدەس و لۆمەى کرد لەسەر ئەو رووداو ھە ئاگرەستەى نۆیان ھەردوولای بىرخستەو ھە داواى لێکرد ھە ئەرنات ناچاربکات بۆ گێرپانەو ھەى سامانە بەتالانبراوھەکان، پاشاش بۆ خۆى بێزار بوو لەئەرنات و نێردراویکى بۆ ناردو داواى سامانە تالانکراو دەھات و مۆسلمانەکانى لێکرد، بەلام ئەرنات گالتەى بەم سەرکەردەى (پاشای نەخۆش) دەکردو ئامۆژگاریبەکەى رەتکردەو ھە ^۴.

هیرشه‌کانی نه‌رناط سه‌رکه‌وتوو نه‌بوون له‌رووی کاته‌وه، چونکه له‌کاتیڤدا بوو که هیزی سه‌لاحه‌دین له‌فراوانبووندا بوو، له‌همان کاتیڤدا شانیشینی به‌یتولمه‌قدیس و میرنشینه خاچه‌رسته‌کانی تر روه و له‌لاواز بوون و دوچاری قه‌یرانی ناوخۆی گه‌وره‌بوو بوون، نه‌وه بوو گومان و بێ‌تمانه‌یی زۆریو بوو له‌نیوان بلدوینی چواره‌می فه‌رمانپه‌وای به‌یتولمه‌قدیس و بۆهیمۆندی سییه‌می نه‌میری نه‌نطاکیه‌و ریمۆندی سییه‌می نه‌میری طرابلسدا، هه‌روه‌ها نه‌م هیرشانه له‌کاتیڤدا بوون که شانیشینی به‌یتولمه‌قدیس رووبه‌رووی چه‌ند گرفتێک بووبویه‌وه وه‌ک تیکچونی ته‌ندروستی بلدوینی چواره‌م و ته‌ختی پاشایه‌تی، له‌سه‌رئاستی ده‌ره‌کیش په‌یوه‌ندیه‌کانی سه‌لاحه‌دین له‌گه‌ڵ شاره‌کانی ئیتالیا و پته‌و تر ده‌بون، هه‌روه‌ها له‌گه‌ڵ فه‌رمانپه‌وای ئیمپراتۆری بیزه‌نتیدا نه‌لکس کومینی دووم، نه‌مه‌سه‌رباری نه‌وه‌ی که نه‌م هه‌لمه‌تانه سه‌لماندی که شانیشینی به‌یتولمه‌قدیس توانای کۆنترۆڵکردنی ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی خۆی نییه، چونکه نه‌رناط که سه‌ر به‌شانیشینی به‌یتولمه‌قدیس هه‌ماده‌نه‌بوو پا به‌ندبیت به‌و رێکه‌وتنه‌وه که له‌نیوان نه‌و شانیشینه و سه‌لاحه‌دیندا مۆرکراوو، جگه له‌وه‌ی که نه‌م هیرشه‌ی نه‌رناط بۆ سه‌ر ناوچه یه‌رۆزه‌کان به‌خێر

^١ الجهاد والتحديد، ل: ٢٣١.

^٢ الكامل في التاريخ، حوادث سنة ٥٧٧هـ، الجهاد والتجديد، ل: ٢٣١.

^٢ الكامل في التاريخ (١٥٣/٩)، الجهاد والتجديد، ل: ٢٣١.

^٤ الحركة الصليبية (٦٠٦/٢)، الجهاد والتجديد، ل: ٢٣١.

شکایه‌وه به‌سەر به‌ره‌ی ئیسلامیدا ئیسمیدا، چونکه ئەم دەستدریژیانه وایکرد لەسەر جەم هێزە ئیسلامیه‌کانی ولاتی شام و جەزیرە بچە پال سەلاحە دینه‌وه بۆ بەرگریکردن لەناوچه پێرۆزه‌کان^۱.

پاشان سەلاحە دین دەستیکرد بەسزادانی ئەرناط لەسەر هەموو کردەوه دزیوه‌کانی که به‌رامبەر به‌کاروانی حاجیه‌کان ئەنجامیداو، ئەوه‌بوو چەند جارێک به‌ره‌و کرک بەرێکەوت به‌مه‌به‌ستی که‌مارۆدانی له‌سالی ۵۸۰/ک/۱۱۸۴ و ۵۸۳/ک/۱۱۸۷ دا ئەمه سه‌رباری ئەنجامدانی چەند کردەیه‌کی سه‌ربازی له‌به‌ره‌ی باکور له‌ناوچه‌ی طه‌ربه‌دا له‌سالی ۵۸۳/ک/۱۱۸۷ زدا، ئەم روداوانه له‌کاتی‌کدا روویاندا که به‌ره‌ی ئیسلامی به‌ته‌واوی یه‌ک‌خرا‌بوو دواي ئەو سولحه‌ی که له‌گه‌ڵ فه‌رمانه‌وه‌ای موسڵدا مۆرکرا، به‌لام به‌ره‌ی خاچه‌رستان به‌ده‌ست چەند کیشه‌یه‌که‌وه ده‌ینالاندو پاش کۆچی دواي بلدویونی چواره‌م دانانی بلدویونی پێنجه‌م له‌سالی ۱۱۸۵ دا به‌ره‌و خراپتر چوو، ئەوه‌بوو بلدویونی پێنجه‌میش دواي سالی‌ک کۆچی دوايی کردو لێره‌شه‌وه شانیشینی به‌یتولمه‌قدیس چووه‌ ناو مملانییه‌که‌وه له‌سەر ده‌سه‌لات که‌تیایدا ریمۆندی سییه‌می ئەمیری طرابلس به‌شداریکردو گومان دروستبوو له‌کۆچی دواي بلدوینی پێنجه‌مدا ئایا به‌شیوه‌یه‌کی ئاسایی بووه یاخود ئەو لایه‌نانه‌ی که‌چاویان بپه‌وه‌ته ده‌سه‌لاتی شانیشینه‌که له‌پشت ئەم رووداوه‌وه بوون، چونکه ده‌لێن: ژه‌هری پێدراوه^۲، ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ش گه‌شه ئاستی‌ک که‌خاچه‌رسته‌کان بوون به‌دوو سه‌ربازگه‌ی دژی‌یه‌که له‌سەر میراتی شانیشینی به‌یتولمه‌قدیس: کۆمه‌لی‌ک پشتیوانیان له‌جای لوزجان و ده‌سه‌لاتی ده‌کرد له‌قودسداو کۆمه‌لی‌کی تریش نه‌یاری ئەم ده‌سه‌لاته‌ بوون به‌سه‌رۆکایه‌تی ریمۆندی سییه‌م ئەمیری طرابلس و بۆهیمۆندی سییه‌می ئەمیری ئەنطاکیه^۳. ئەم بارودۆخه ئاناساییه‌ی ناوخۆی به‌ره‌ی خاچه‌رسته‌کان له‌به‌رامبەر یه‌وه یه‌ک‌یتی و به‌هێزی به‌ره‌ی ئیسلامی به‌دیده‌کرا، فه‌رمانه‌وه‌ای کرک (ئه‌رناط) هه‌ستا به‌نانه‌وه‌ی کیشه له‌گه‌ڵ لایه‌نی ئیسلامیداو، شیوازی پابه‌ند نه‌بوونی خۆی به‌ئاگریه‌ست و رێکه‌وتنه‌کانه‌وه‌ دووپات‌کرده‌وه‌ ده‌ستدریژی کرده‌ سه‌ر چەند کاروانی‌کی بازرگانی له‌نیوان دیمه‌شق و قاهره‌داو تالان و ده‌ستکه‌وتی‌کی زۆری بردو بازرگان و پاسه‌وانه‌کانی به‌دیل گرت، هه‌وله‌کانی سەلاحە دینیش سه‌رکه‌وتوو نه‌بوون بۆ رازی بوون به‌ئازادکردنی دیله‌کان و سامانه به‌تالان‌براه‌کان، هه‌روه‌ها هه‌وله‌کانی شانیشیتی به‌یتولمه‌قدیسیش نه‌یتوانی ئەرناط ناچار بکات به‌گێڕانه‌وه‌ی سامانه‌کان و ئازادکردنی دیله‌کان، ئەمه‌ش کاردانه‌وه‌یه‌کی ئیسلامی گه‌وره‌ی

^۱ دراسات فی تاریخ الأيوبيين والمماليك، ل: ۹۶.

^۲ دراسات فی تاریخ الأيوبيين والمماليك، ل: ۹۶.

^۳ دراسات فی تاریخ الأيوبيين والمماليك، ل: ۹۷.

ليکه وتەو لە لايەن سەلاحەدینەو و بوو ھۆکار بۆ جەنگی حەتین و دەرەنجامەکانی کە دواتر ئاماژەى پێدەدەین^۱، بە پشتیوانی پەرەردگار.

نۆیەم/ گەرنگترین وانە و پەند و سودەکانی لە ماوەى نیاوان کۆچى دواى نۆرەدینەو ھەتاوەکو جەنگى حەتین:

۱- ئەو ماوەیەى کە سەلاحەدین تیايدا بەرەى ئىسلامى یەكخست: دواى دوانزە ساڵ لە تىكۆشانى پەرچەرمەسەرى سەلاحەدین بوو بە گەورەى شام و میسرو موسڵ و ولاتانى تری موسلمان و ھیزە موسلمانەکانى لە دەورى خۆى كۆکردەو، كە ژۆربەى جار گوێپاھەلى بوون و ھەندى جاریش بێدەنگ دەبوون، ھۆکارەکانى بۆ بنیاتنانى ئەم بەرە یەكگرتووش لە چەند مەسەلەى كەدا خۆى دەبینیو ھەمە جگە لە پشتبەستنى بە دەزگای سەربازى ئەبوی كە خۆى دايمەزاندبوو^۲:

أ- بپارى پەنادانى بۆ ھەر كەسێك دەرکرد كە بەبى كۆشتار خۆى بە دەستەو بەدات بە مەرجێك كە سەربازەكانى یەكەن لەكاتى پشتگیری كردنیدا دژ بە دوژمنى دەرەكى وەك لە حصن كیفادا رویدا^۳.

ب- سەلاحەدین بە ھۆى تیرەكانیو ھەر پارچە پێستى فێدەدا كە تیايدا چەندین دەستەواژەى مژدەپێدان و ھەرەشەى لەخۆگرتبوو بۆ ناو قەلاو شورا تۆكمەكان و بۆ ناچارکردنى خەلگەكەى بۆ خۆبەدەستەو دان دواى ئەو ھەى كە شەژانى دەرونى دەخستە ریزەكانیانەو.

ج- سەلاحەدى واى لەشارە بەھیزو تۆكمەكان دەگەياند كە ئەو ھاووە ھەتاوەكو لە نزیکیدا نیشته جێبێت و ئەبەوێت لە تەنیشتیدا بەوێتەو، دواى گەمارۆدانى بەبى ئەو ھەى راستەوخۆ ھیزى بكاتە سەر، ئەمەش پالانەریك بوو بۆ خەلگى ناو قەلاو شارەكە داواى پەتادان بکەن یاخود ھەولبەدەن بۆ ئاشتەوايى بۆدورخستەو ھەى ھیزە زەبەلاحەكانى سەلاحەدین لەشارەكەیانەو، چونكە ئەگەر لە نزیک ئەو شارە بمینیتەو ئەو زيانێكى زۆریان پێدەگەيەنیت، ھەر ئەمەش لەكاتى گەمارۆدانى موسڵدا بۆ جارى سییەم رویدا لەساڵى ٥٨١ كە دا^۴.

^۱ ھەمان سەرچاوە، ل: ۹۷.

^۲ صلاح الدين المجاهد والملك الزاهد، ل: ۲۳۱.

^۳ تاريخ الوطن العربى والغز والصلبيى، ل: ۱۶۰.

^۴ تاريخ الوطن العربى والغز والصلبيى، ل: ۱۶۱.

د- له هندی کاتیشدا سەلاحەدین دەستی له چەند داواکارییه کە هەڵدەگرت و پارە ی زۆری دەدا بە ئەمیری هندی قەلاو شوراگان لە پێناو دەستگرتن بە سەر قەلاکیاناندا بۆ خۆلادان لە کوشتار، وەک ئەوێ کە لەگەمارۆدان ی هەردوو قەلای حارم و میافارقیندا رویدا^۱.

ه- له هندی کاتیشدا پەنای دەبرد بۆ شیوازی سیاسی وەک گریڤانی هاوێیمانی لەگەڵ هندی لە ئەمیرەکاندا بە مەبەستی لاوازکردنی بەرامبەر و هاندانیان بۆ خۆبەدەسته وەدان، سەلاحەدینیش ئەم شیوازی تاقیکردەووە لەگەڵ عیمالالدینی ئەمیری شەنگاردا دژ بە عیزەدین مەسعودی فەرمانپەر وای موسڵ^۲، بەو شیوازانە ی پێشوو هندی جاریش بەجەنگ سەلاحەدین توانی یەکتێتی بەدی بێنێت و زەمینەسازی بکات بۆ خۆنامادەکردن بۆ قوناغی نازادسازی^۳.

۲- **روخسارە گشتییەکانی هەلۆیستەکانی سەلاحەدین لە هەولە یەکی تی خوازەکانیدا؛ ئەو روخسارانەش لە چەند مەسەلە یە کدا خۆیان دەنوێنن.**

أ- بەخشندە ی لە سامانداو بەسوک سەیرکردنی: ئەمەش لەو سامانە زۆرەدا دەردەکەوێت کە پێتیدرابوو دەبێهەشی بە شوێنکە و توانی ئەوانە ی کە سەردانیان دەکرد یان گوێڕایەلی بریارەکانی بوون یاخود بەلێنی خەلاتکردنی پێدایوون، ئەمە لەگەڵ لیخۆشبوونی لە هەموو باجەکوئەکانی ئەو ولاتانە ی کە نازادی دەکردن و هەلوەشانندەوێ باج و مالیات جگە لەزەکات، ئەمەش رۆلی خۆی هەبوو لە راکێشانی خەلکی بەلایدا بێدەنگ کردنی نەیارەکانی.

ب- پرەوستی جوان: ئەو هەبوو دژ بەو کەسانە دەجەنگا کە دژ بە بریاربوونی بەرەیهەکی یە کگرتووبوون، بەلام کاتی بەسەریاندا سەرکەوت نەیدەهیشت شوێنیان بکەون یاخود بریندارەکانیان بکوژن و دیلەکانیان نازاد دەکرد و هندی جار لە دۆژمنانی خۆش دەبوو ناشکراشی نەدەکرد، چونکە ئەو دەیویست ببێهە و ئاست و هاوێیمانی.

ج- باوەری ئیسلامی قول و بەهیزی: کەتەنها لە پەرستشەکاندا خۆی نەدەبینیەو، بەلکو لە باوەرپێنانیدا بەوێ کە جیهاد یە کە مجار لەسەر خۆی پێویستە پاشان لەسەر خەلکانیتر بۆیە پازی نەدەبوو هەتاوێکو ئەو کارە ی پێ ئەنجامدەدان.

د- وازهێنانی لە میرنشینەکان بۆ ئەمیرەکان: یاخود سپاردنی بە سەرکردەکانیان و کەسانی نزیک لێیانەو یاخود بە دۆژمنانیان، چونکە ئەو چیت گرتە دەستی هیچ شوێنێکی ناوێت و تەنها

^۱ تأریخ الوطن العربی والغز والصلیبی، ل: ۱۶۱.

^۲ هەمان سەرچاوه، ل: ۱۶۱.

^۳ هەمان سەرچاوه، ل: ۱۶۱.

سەربازىكى دەۋىت كەھىزى پىيۈستى لەكاتى گونجاۋدا پىشكەش بىكەن، ئەمەش ھۆكارى ئەو دانۇستانە دىلۇماسى دەست بەردارىبونانەيە (تەنازۇلات) كەدەيىكىرۇ ئەۋە نادانانەي كە بەدۇرۇمنانى دەدا.

۵- لەبنەمالەي نۇرەدىن ئەمىرەكانى تىرىدا كەسايەتتەيەكى نەبۇو كەبتۇنەت ئەو ئامانجانە بەدىيەنەت كەنۇرەدىن باۋكى ھەۋلىن بۇ دەدا جگە لەسەلاھەدىن.

۶- ھەۋلىنى بۇ دەستە بەركۇرنى پەزىمەندى خەلىفە لەپال رەزىمەندى جەماۋەرى مۇسلىماناندا، چۈنكە بەردەۋام پىيۈبۇو كەسەرچاۋەي شەرىعتى رۇخى ھەمۇ مۇسلىمانانە، بۇيە بەبەردەۋامى نامەي بۇ دەناردۇ ھەمۇ ھەلىستەكانى بۇ پەۋندە كەردەۋە، جارجارىش نەيارانى تۆمەتباردە كەردۇ جارېكى تىرىش مۇلەتى ۋەردەگرتۇ لەجارى چۈرەمىشدا مۇگىنى پىدەداۋ بەم شىۋەيە ئالۇگۇر كەردى نامە بەردەۋام بۇو، لىرەشەۋە دەگەينە ئەو دەرەنجامەي كەھىزى سەلاھەدىن بەھۇي پەيۋەندى پتەۋى لەگەل جەماۋەرى مۇسلىماندا لەكاتى كارو جىھادىداۋ ۋەستانى ۋەك داکۇكىكارىك لەخۇاستى جەماۋەر خۇي لەپاراستى ئاينۇ بىرۇ باۋەپۇ بەرپەچدانەۋەي دۇرۇمناندا دەيىنەۋە، جا ئەگەر چى سەلاھەين دۇ بەھەندى لەفەرمانپەۋا مۇسلىمانەكان ەنگاۋە، بەلام ئەو دۇ تەماع ۋەرژەۋەندىيە تايىبەتەكانيان دەجەنگا خەۋن ۋاۋاتەكانى جەماۋەرى لەناۋ دەبەرد، ئەۋەبۇو دۈنۈزە سالى لەيەكخستى بەرەي ئىسلامىدا بەسەر بەرد لەسالى ۵۷۰ك - ۵۸۲ك/ ۱۱۷۴ز - ۱۱۸۶ز ھىۋاۋ ئاۋاتەكانىشى كەۋرەتربۇو لەتۈۋاناي جەستە ۋەخۇشەيىبەكانى، چۈنكە ئەۋ پالەۋانىكى جەنگ بۇو كەدۇچارى چەندىن نەخۇشى جەستەي بۇۋىۋو، بەلام خۇشەۋىستى جىھاد ئازارەكانى لەبىر بەدبۇۋىەسەر ئازارەكانىدا زالىكەرد^۱.

۳- يەكتر تەۋاۋكەردى دۇو كەسايەتى لەيەكخستى ۋاۋادىدا؛ لەرۇوداۋ بەسەر ھاتەكانىيەۋە بەئاسانى لەۋە دەگەين كەكەسايەتى نۇرەدىن كەسايەتى سەلاھەدىن ھەۋلەكانيان تىرۇ تەۋاۋ بۇۋە بۇ يەكخستى ئۇمەت لەسەر تىكۇشان ۋاۋادىسازى خۇاي كەۋرەش كۇمەكى كەردن بۇ ئەۋ كارە، سەلاھەدىن ھات كەيەكك بۇ لەفەرمانپەۋاكانى نۇرەدىن بۇ ئەۋەي دىرژە بەرپەۋى نۇرەدىن بەدات بۇ يەكخستى ئۇمەتى ئىسلامى ۋەكۇرەنەۋەي لەسەر باۋەپۇ خۇشەۋىستى ۋەلەنگرى خۇاۋ پىغەمبەر (ﷺ) ۋە باۋەپۇداران ۋەبىرەيۋىۋىن لەدۇرۇمنانى خۇاۋ پىغەمبەرەكەي ۋە باۋەپۇداران ۋەكۇشتارى خاچەرىستان ۋەدەرنانىيان لەۋلاتى مۇسلىمانان،

^۱ صلاح الدين المجاهد والملك الزاهد، ل: ۲۲۲.

توانیشی نومه ت له رووی زانستی و شرعی و تیکۆشانه وه ببوژیته وه و سزاو حه ده ده کانی جیبه جیکردو سته م و خراپه کاری له ناو برد، پاشان دواى نه وه ی که خواى گه وره نومه تی بۆ یه کخست که وته پئی بۆ جیهاد له میسرو شام و حیجاز و عیراق و یه مه ندا هه تا وه کو به گژ فره نهجه کاندایه بچیت و له خاکی موسلمانان وه ده ریان نیت. هه روه ها سه لآحه دین خۆی رایده گه یاند که نه و شتانیکی زۆری له ره وشتی نوره دینه وه وه رگرتووه به تاییه ت دادوهری له حوکمرانی و جیهاد کردنیدا، نه وه تا ده رباره ی دادگهری نوره دین ره حمه تی خواى لیبیت و وه رگرتنی لیبیه وه له لیدوانیدا له سه ردادگهری نوره دین له به رامبه ر نه و که سانه ی که خراپ بوون له گه لیدا ده لیت: نه مه یه هه ق و راستی و هه رچی دادگهری له ئیمه دا ده بینیت نه وه له وه وه فیری بووین^۱.

هه روه ها نه بو شامه ده رباره ی یه کتر ته واوکردنی نه م دوو که سایه تیه ده لیت: ماشه لآلان لیبیت دوو پاشا بوون به ره وشتی جوان و نه پنی پاک به دواى یه کدا چوون و یه کیکیان حه نه فی و نه وى تریان شافعی بوو، خواى گه وره به هۆی نه وانه وه هیه نه زانییه کی نه هیشت، نوره دین سه رچاوه ی هه موو نه وو خیره یه و به دادگهری خۆی زه مینه سازى کردو به سام و شکۆی له ولآتدا چه سپاندنی، له گه ل زۆری ناکوکی و فراوانی ولآتدا، هیند ولآتی ئازادکرد تا بتوانیت به هۆیه وه دریزه به تیکۆشان بدات و ریخۆشکه ر بوو بۆ دواى خۆی و بۆ دریزه دان به ریگه که ی، به لام سه لآحه دین تیکۆشانی زۆرترو ولآتی زیاتر ئاوه دانکرده وه و ئارامیگرت و خۆپاگری نواندو و چانی نه داو سه نگه ری چولنه کرد، خواى گه وره ه به نرخترین ئازادسازی خه لاتکرد که ئازادکردنی به یولمه قدیس بوو، ده سا خواى گه وره لییان رازیبیت چه ند شیاون بۆ وته ی شاعیر: یه که م چی هیشتوته وه بۆ دواى خۆی^۲، هه روه ها عمادالدین الکاتب ده رباره ی نوره دینو سه لآحه دین ده لیت: نه وان ئیسلامیان نوێ کرده وه دواى کۆن بوونی^۳، بینای یه کتا په رستی به رزکرده وه دواى داروخان، پاش نه وانیش خواى گه وره ئیسلامی پالپشت کرد به الملك الظاهر رکن الدین^۴.

۴- یه کخستنی نومه ت له ریی هیزه وه: رووداوه کان باس له وه ده که ن که موسلمانان له کاتی ده سته پیکردنی جه نگه کانی خاچه رستیدا په رته وازه و چه ند ده وله تیکی به ش به ش بوون، به لکو چه ند میرنشینیکی دژ به یه ک و ناکوکیبوون، نه وه بوو نوره دین مه حمودها ت و نومه تی

^۱ کتاب الروضتين فی أخبار الدولتين (۴۱/۱).

^۲ هه مان سه رچاوه (۴۱/۱).

^۳ مه به ستی کۆن بوونی تیگه یشتنه له ئاین نه ک خودی ئاین، چونکه ئیسلام هه میشه نوویی و کۆن نابیت.

^۴ مفرج الکروب (۱۹۳/۲)، دروس و تأملات فی الحروب الصلیبیه، ل: ۱۳۲.

له سەر جیهاد کۆکرده وه به دواندنیان به به لگه ی شه رعی ده رباره ی یه کیتی و ده سترگرتن به ناینی خواوه و کۆبونه وه بۆ کوشتاری خاچه رسته کان بۆ پاککردنه وه ی شوینه پیرۆزه کان، رووداوه کانیش سه لماندیان که یه کخستنی ئومه ت ته نها به هیوا و ئاواتی خواستنی گه لان به دی نایه ت به حه زو ئاره زوشیان نییه، به لکو پێویستی به بوونی فرمانپه وای دلسۆزو باوه پدارو یه کتا په رست هیه که به دلّ تامه زرو ی یه کخستنی ئومه ت بیّت ئه مه ش به هه ولّی کرده یی بیوچان و تیکۆشانی به رده وام به گیان و مالّ و جه سته ده یی به لکو له مه ش تپه پ ده بیّت بۆ به کاره یّانی هیزو رووبه رووبونه وه ی بانگخوازانی جیا بوونه وه وپارچه پارچه بوون به بیّ ئه مه هه رگیزیه کیتی و یه کگرتن روونادات، پاش ئه م پێشه کییه کورته سه یرنیه ئه گه ر ببینن نوره دین مه حمودی کوپی عیما الدین زه نکو و بنه مالّی زه نکو به گشتی و بنه مالّی ئه یوبیش، له پێشه وه ی هه مو یاندا سه لّاحه دیی ئه یوبی ئالّی یه کبوونیان به رزکردۆته وه ی یه کبوونی ئوممه ت هه تا وه کو به یه کپیز رووبه پ،وی دوزمه نه داگیرکه ره کان بووه سستیت و یه کخستنی له سەر جیهاد له پیتناوی خوا دا، زۆر شیلگی رانه کاریان ده کرد بۆ یه کخستنی و کوشتاری توندو جه نگی زۆریان به رپا کرد هه تا وه کو ولّانه کانیا ن ئازا دکردو ئه میره کانیا ن ملکه چ کرد بۆ یه کیتی و یه کبوون و تاریشیا ن وه ک روژی رونا ک ئاشکرا بوو، له هه مان کاتیشدا زۆر یه کلا که ره وه و بیّ دوو دلّی بوو یا ن ده بیّ به لّی بۆ یه کیتی بکریّت یا خود ئه و کار به ده سته له سەر کار لا بریّت^۱. هه روه ها سه لّاحه دینی ئه یوبی له سالّی ۵۸۰ هه ک پێش جه نگی حطین و پێش رزگارکردنی قودس و تاریکی ئاراسته ی زینه دین یوسف کوپی زینه دین عه لی کوچک له ئه ربیل و ناوچه و قه لاکانی ده و روبه ری که تیایدا هاتبوو: خوا ی گه و ره له زه ویدا به رقه راری و سه رکه وتوی کردوین بۆ سه رخستنی هه ق و بالا ده سترکردنی و جیبه جی کردنی فه رزه کان ئیمه ش پیمان باشه فه رزی جیهاد له پیتناوی خوا دا پێش بخه ین هه تا وه کو ریگی ی روونبکه ی نه وه و روبکه ی نه دوزمه نانی ئاین و باوه پداران له ولّاتانی موسلمان ه وه بانگه یشت بکه ین بۆ رووبه رووبونه وه ی دوزمه نانی ئیسلام، ریزه کانیا ن یه کبخه ین بۆ به رزکردنه وه ی ئالا که ی له زه ویدا هه تا وه کو له ئاسما نه وه سه رکه و تهما ن بۆ بباریّت، جا هه ر که سیّک یارمه تیمان بدات بۆ جیبه جی کردنی ئه م فه رزه و ده سخستنی ئه م چا که یه ئه وه خه لاتی باش ده کریّت و ده ستخۆشی خۆی وه رده گریّت، هه ر که سیّکی ش خۆی بدات به زه ویدا و شوین ئاره زووی بکه ویت و پشت له ناینی راست هه لّبکات ئه و ئه گه ر تۆبه ی کردو و گه راپه وه ئه وه په سه ندی

^۱ تأملات فی الحروب الصلیبیه، ل: ۱۳۶.

دهكهين و نه گهر سوريش بوو له سهر گومرایی نهوا له کاریده خهین و لایده بین^۱. نهوه تا هه مان میژوو نه مړو خوی دووباره ده کاته وه و موسلماننه کان یه ک نوممهت نین و هیچ دهوله تیکیان نییه که حوکمرانیان بکات، بویه په رته وازه بون و بارودوخیان له سهرده می جه ننگه کانی خاچه رستی خراپتره که نئیمه باسی لیوه ده کهین و ولاتیان به دهست دوزمنانیا نه وه یه و خیرو بیریان بو خویان نییه، ته نانهت ریوازو یاساکانی دوزمنانیا نه به سهردا سه پیئراوه.

ئیسلام پیویست دهکات له سهر بانگخوازانی یه کببون که دژ به بانگخوازانی جوداخوازی بکوشن و بیاننهننه سهر نه و ریگایه، خوی گهرهش بی پیویسته له بهنده کانی^۲.

۵- **یه کببون خواستیکی جه ماوهری گشتییه و فه رمانړه وایه کی جوداخواز ناتوانیت ریگرییت له بهرامبه رید؛** کاتیک فه رمانړه وای دیمه شق ناماده نه بوو پیشوازی له سه لاهه دین بکات، چونکه حهزی له یه کگرتن و تیکوژشان دژ به خاچه رسته کان نه بوو خه لکی دیمه شق نه م لاوازی نواندنه یان لیقبول نه کردو پیشوازیان له سه لاهه دین و سوپاکه ی سه لاهه دینیان کردو جه ماوهر بوو به لایه نگری سه لاهه دین و دهسه لاتی که وته دهست^۳، نهوه تا سهر خه کی مه ملوک که فه رمانړه وای قه لای حارم بوو و رازی نه بوو راده سستی سه لاهه دینی بکات کاتیک که سه لاهه دین به نامه نه و داوایه ی پیشکه شکرد، بو یه کخستنی هیزی موسلماننه کان دژ به خاچه رسته کان، نهوه بوو رازینه بوو و ناردی به دوا ی خاچه رسته کانداه تاوه کو بیپاریزن له سه لاهه دین، به لام کاتی سهر بازه کان نه مه یان بیست راپیچی زیندانیا نه کردو نامه یان ناردی سه لاهه دین و دوا ی هاتن و په نادانیا نه لیکرد، نهویش وه لامی داننه وه و قه لاکه یان ته سلیم کرد^۴.

۶- **یه کیتی نیوان میسرو شام و گرنگی:** یه کیتی نیوان میسرو شام ئاسه واری باشی هه بوو له سهر موسلمانان، چونکه نهوه به ریه کی جه نگو بنکه یه کی جه ماوهری به هیژو به رفراوانه بو به ریه چدانه وه ی خاچه رسته کان چونکه نه گهر بیانویستایه هیژش بکه نه سهر هر ناوچه یه ک له میسر یان له شام نهوه سوپای ناوچه که ی تر له ناماده باشیدا بوو بو کومه کی کردن و به رگریکردن لیی چ به ناردنی سوپای شام بو جه نگرکردن شان به شانیا نه یاخود به کردنه وه ی به ریه کی نویی جه ننگ بو بلاوه پیکردن و لاوازکردنی هیژه کانی دوزمن و

^۱ کتاب الروضتین (۲/۳۲، ۳۳)، مفرج الکروب (۲/۱۶۳، ۱۶۴).

^۲ درس و تأملات فی الحروب الصلیبیه، ل: ۱۳۷.

^۳ الکامل فی التاریخ، درس و تأملات، ل: ۱۳۸.

^۴ الکامل فی التاریخ، درس و تأملات، ل: ۱۳۸.

که مکړنده وهی فشار له سهریان، به هه مان شیوه ش نه گه ده ستریزئی بکرایه ته سره هر ناوچه یه کی شام سوپای میسر له ناماده باشیدا بوو بویه رگریکردن له براکانیان، ژياننامه ی سه لآحه دینیش بۆمان روونده کاته وه که چۆن سوپای شامو میسر هاوکاری یه کتریان ده کرد بۆ جه ننگکردن دژ به خاچپه رسته کان به تاییه ت له فقه تحى عه سقلان و شاره کانی که نار ده ریا یاخود به رگریکردن لئیان^۱. نه وه بوو سه لآحه دین توانی یه کیتی به دیبیتیت هندی جار به شیوازی دبلوماسی وهندی جاریش به هه ره شه و تۆقاندن، هندی جاریش به کرده یه کی سهربازی سنوردار، یه کیتی نیوان میسر و لآتی شامی به دیبیتا له گه ل به شیکى به رفرانی ناوچه ی فوراتدا، هه موو هیزه ئیسلامیه کان پابه ند کرد هه تاوه کو سنوری و لآتی عه جه م، به به شداریکردن له جیهاددا دژى خاچپه رسته کان، نه و کاره شى به نه نجام گه یاند بى نه وه ی جیهاد راگریتو کرده سهربازییه کان به سه رکردایه تی خۆی یاخود نه میره کان به رده وام بوو له بنکه ی سهره کیه وه له دیمه شق^۲.

۷- القاجی الفاجل و هه وله کانی بۆ یه کخستنی موسلمانان: قاضی فاضل نه و زانا گه وره یه بوو که کاریگه رى هه بوو له سه رده وله تی سه لآحه دین، سه لآحه دینیش راویژی پیده کردو به بى نه و هیچ کاریکی نه نجام نه ده داو هیچ کارو رازیکى دلئى لینه شاره وه^۳، پینوسى قاضیش هوکارى سه رکه وتنه سیاسى و هزرى و راگه یان دنیه کانی ده وله تی سه لآحه دینی بوو چ له به رده وامبوون و په یوه ندى له گه ل خه لیفه ی عه باسیدا، وه ک پيشتر باسما نکرد یاخود په یوه ندى و پیکه وه بوونى له گه ل ئومه تی ئیسلامیدا له رتئى وه رزى حه جه وه، سه لآحه دینیش نه رکه کارگرتی و کۆمه لایه تی و ئابوورى و ئاسایشیه کانی له میسر دا پیده سپاردو نه ویش به باشترین شیوه نه نجامی ده دا، هه روه ها نامه ی بۆ ده نار دو داواى فتواى لیده کرد له زۆر کاروباردا، نه مه ش چه ند به شیکى نه و نامه ییه که له القاضى الفاضل وه نیردراوه بۆ سه لآحه دین له شامدا.

أ- شورا و حسارى قاهره: سه باره ت به شوراى قاهره نه وه به و شیوه ی که گه وره مان فه رموى ده ستيپیکراوه و بیناکه ی به رزیۆته وه و به به رچاوه وه یه و به ته نیش ت رتگه ی که ناردا بر دومه وه، خواى گه وره ش ته مه نى گه وره مان دريژ بکات هه تاوه کو وه ک پشتویینیکى چه ماوه به ده وری نه و دوو شاره دا بیبیتیت، به لکو باز نه یه ک بیت که ده ستي ئیسلامی پى رازینریتته وه، نه میر

^۱ صلاح الدين القائد وعصره، ل: ۲۰۳.

^۲ البداية والنهاية (۵۷۶/۱۶).

^۳ کتاب الروضتين (۶/۲).

بهاالدين قهراقوشيش به خۆى و پياوه كانيه وه قۆليان ليّه ئالماليوه و بهرده وام له خه ميدان به پيچه وانهى هاوشيوه كانى، زۆر رۆح سوكانه كارده كات له گه ل ئه وه مووه ئهركه گرانهى كه له سه رشانیه تی له ريكخستنى كاروبارى خه لكيدا^۱.

ب- **دهربارهى مافى ئى سەندنه وهى دادوهرى وههزا له شرف الدين كورى ابى عسرونه:** كاتيك كه چاوى له ده ستدا چوو بۆ لای كوپه كهى وتى: مه سه له كه له دوو شت به ده ر نيه، خواى كه وره ش خۆى باشتري به شيان بۆ كه وره مان دياريبكات، نايت ئه م تهنگاوييه ش له بيربكه ين كه هيج پاشايه ك له پاشاكانى ئيسلام پيى نه گه يشتوه يان ده بيت مه سه له كه به ناوى باوكيه وه بميتته وه به جۆريك كه راي وه رگريت و راويژى پيكرىت و فتواو به ره كه تى وه رگريت و كوپه كهى بيت به جينشيني، به لام ده بيت سزادانايان بكه ينه مه رج له يه كه م هه له و تيگه وتنداو به يه كه هه له له سه ر كار لايان به رين، چونكه به هۆى خۆشويستنى مملانيوه مروّ ده كه ويته ده ستخستنى كارى چا كه وه، ده بيت مه سه له كان بسپيژدريت به پيشه وا قطب الدين چونكه نه وپاشماوهى زاناهه وره كان وپيشه نكي هاوه لانه و نابى كه سيك له ولاتدا پيش بكه ويت نه گه ر پلهى له وه به رزتر نه بيت له زانستدا^۲.

ج- **نامه يه ك ده بارهى پاسا و هينانه وه بۆدواكه وتن له جيهاند:** سه باره ت به نيگه رانى كه وره مان بۆ نه وكتانهى كه به فيرۆنه پروات دور له وفه رزهى كه له پيناويدا له مالّ ده رچوه، و به رده وامى كۆسپه كان كه كۆتاييان نيه نه وه كه وره مان نيه تى باشى خۆى بۆ ده نوسريت، ئاياخواى كه وره زانانيه به نيازى به نده كهى؟، خواى كه وره ليپرسينه وه له گه ل مروّ دا ناكات له سه ر تيروته واويى كاره كانى، چونكه نه وه به ده ستى مروّ نيه به لكو نيه ت گرنگه و پرسيار له توانايى كه سه كه ده كريت و به پيى توانايى داواى ئى ده كريت، جا له به رنه وهى كه كه وره مان هۆكاره كانى جيهادى به كار هيناوه و ريخۆشكهرى بۆ كرده ئه وه هه ر له تاعه تى په روه ردگاردايه به رده وامى و پاداشتيشى به پيى ماندوبونيه تى، چونكه هه ج بۆيه كه وره وگرنگه له به رنه و ماندوبونيه تى كه تيايدايه جا نه گه ر كه وره مان هه مووشوينه گرنگه كانى له چه ند رۆژيكدا ئازادبكرايه و مه سه لهى نيوان موسلمانان و بى باوه ران يه كلا بكردايه ته وه نه وه ئهركه كانى جيهاد كۆتاييان پيى ده هات و نه ولا په ره پرچاكانهى كه به مانه وهى ناوسه نكه رو چاوه پروانى تۆماركراون ده پيچرانه وه^۳.

^۱ كتاب الروضتين (۶/۲).

^۲ كتاب الروضتين (۶/۲).

^۳ كتاب الروضتين (۶/۲).

د- دهریاره یادی کورانی سولتان: پېش ولامدانه وهی به شه کان، مزگینى دده دین به وهی که وهک نه ریت بوه ته باو، خوی گه وره نه و نه ریت به لیت و سه لامه تی و ته ندروستی و له ش ساغی گه وره مان و کور به پیره کانی بگپته وه و خوی گه وره هه والی خوشیان له گه وره مانه وه پی بگه یه نی و له وانیشه وه هه والی خوش بگه یه نیت به گه وره مان و زو به دیداری به کترشادیان بکان.... چونکه نه وان خوشی و جوانی دونیان و گول و ره یحانی ژیانن، نه و دلش که توانای دوری نه وانی بوییت دلکی گه وره یه، دلکیش رازی بوییت به بیستنی هه والیان نه وه دلکی خاوهن قه ناعه ته، چاوکیش له دوری نه وان خه وی لیکه و تبیت خه والو، پاشایه کیش دانی به خوداگرییت وهک نه وان خوراگرییت نه وه نارامگرو خوراگره، نیعمه تی خواش بویان خوی له ژانی خوشگوزهرانیدا ده بینیت وه و نایا گه ردنی گه وره مان بیرى گه ردانه و ملوانکه کانیان ناکاته وه؟ چاوی تینوی بینیان نییه؟ دلی لئاندا بۆ دلیان؟ حه قی گه وره مانه (خوا ببپاریت) که بلیت:

وما مثلُ هذا الشوق تحمل مضغة ولكن قلبي في الهوى بقلوب

له نامه یه کی تریشدا ده لیت: پاشا کوربه کانی له پاریزراوی و سه لامه تیدان یاخوا نه و پاریزراوی و سه لامه تیه یان لیه لئه گریت، شکومه ندی سولتانیشیان پیوه دیاره، هه موو نه میره کان به وشپوهن و ملوانکه که هه مووی گه وه ره و هه ریه کیکیان وهک موروی گه وره و پېشه وهیه و هیچ کامیان له و سه لامه تی و ته ندروستی و پاریزراویه به دهر نییه... خوی گه وره ته مه نی گه وره مان دریز بکاته تا وه کو له نه وهی نه وان نه وه بینیت که به پیره یان (رحمه تی وای لیبت) بینویه تی له خانه واده ی خوی و له سکی چواره میاندا، نه و سوارچاکه مه زنانه ی جهنگ، که پاشان نیسلام بوون و هه ریه کیکیان کیسرایه ک بوو بۆ نیسلام:

وما فيهم عتد العلاء صغير وصغار أبناء الكبار كبار

نه وان نه ستیره کانی زه وی و نه وه یه کن له یهک سوارچاکی هیزو خوا به رستی له رۆزی رو به رو بوونه وه و رۆزی وه ستان له به رامبه ر په روه رداردا.

ه- نه و نامه ش: نه وهی که فه رمانی پیکراوه وهک نه هیشتنی خراپه ناشکراکان و لابرندی هۆکاره کانی و داخستنی دهرگاکانی و پاراستنی هه رپاکیک و پاککردنه وهی هه ر له که داریک،^۱

^۱ کتاب الروضتين (۸/۳).

^۲ کتاب الروضتين (۹/۳)، المبتوتة: نه و ژنه یه که ته لاقیکی ناته وادراوه.

ئەو خەلپە پاداشى گەرەمەن بىلەن پاداشى كەسك تۈرەيىت و بىلەنە وىت رازى بىكەن، خەلپە بىلەن سەر رەيىزى شەرى ئەدەبى خۇي^۱.

۱- دەرياهى لاپردنى باج و ماليات لە سەر حاجىيەكان؛ لە مەزگىنەكانى كە حاجىيەكانى

مىسرىيىشەر هاوشىوھيان نەدىبوو، ھىچ پاشايەكەش لە پاشاكانى ولاتى مىسرى شانازى وای تۆمارنە کردو، ئەویش نەمانى باج كۆكەرەوھەكانە لە شارى جەدو ناوچەكانى تر، بەسە بۆ ئەم كارەش كە بەلگە لە سەر پىچەوانەكەى ھەبوو ئەمەش پاداشى زياتر دەكات، چەند زۆرە ئەو رزق و رۆزىيەى كە خەلپە گەرەمە لە سەردەستى گەرەمەن بەخشى بە خەلپە، چەند شياوھ كە شوينى خۇي لە خەزەمەت ئەو دوو ھەرەمە پىرۆزەدا ديارىيەكات، كە خەلپەكانى خاوەن توانا دەستبەردارى بوون، بىبەشیش ئەو كەسە يەتواناى ھەبوو بىت و ھەلى لە دەستدەيىت لە گەرەمەن شەراوھەنيە كە فرەنجەكان چەندە گرنگى بە قودس دەدەن و لە وشكانى و دەرياوھ بەكەشتى و پشتى و لاخ و لەناشتى و جەنگو لەدوور لە نەزىكەوھ ھەللى بۆ دەدەن و دەپاريزن و لە بەرامبەر مۇسلماناندا و پەلەدەكەن لە سەرخستنى دانىشتوانەكەيدا و بەمال و گيان بە دريژاى رۆزگار پەنەدە گرم بەخوا و لەوھى كە لە گومپاييدا بەرچا و روون بن و ئىمەش لە راستى دورەوینەوھ و بەم ھەموو توانايەوھ نەتوانين لا لە دانىشتوانەكەى بکەينەوھ^۲ بەندەش لە سەرەتاي رەجەدا بە پشتىوانى پەرەردگار دەيەوئىت سەفەريەكات بۆ حىجاز بۆ ئەنجامدانى فەريزەى حەج بەقسە و کردار ئەوخەلپەش كە ئەمسال دەيانەوئىت لەوستانى ھەينيدا بەشەربىن و لەنەمانى باج بە ھەرەمەند بىن لە ژمارە نايەن، گەرەمەن لە پاداشتدا لە گەلەندا ھاوبەشە بەدلىخۆش بىت بەوھى كە پاشاكان مائەكانيان بۆ رووخان ئاوەدان کردۆتەوھ، بەلام ئەو مالى پەرەردگارى ئاوەدان کردوھ خەلپە گەرەمەش بەمىرەباني خۇي مالى ئەو ئاوەدانەكەتەوھ پاشاكان چەند شەرمەزەن لە بەردەم پىغەمبەردا (ﷺ) لەكاتىكدا كە مەتەرخەمەن لە بەرامبەر تىركردنى دراوسىكانى لەم سالىدا^۳.

ئەم ھەجەش لە سالى ۷۴ھ كە دابوو، لە سالى ۷۶ھ قاضى الفاضل مۆلتەى لە سەلاخەدين خواست بۆخەج و سولتانىش رازىبوو نامەيەكى بۆ نوسى كە لەيەكەم دىردا پاشا بىسم الله

^۱ ھەمان سەرچاوە (۹/۳).

^۲ البرق الشامى (۱۰۶/۳)، كەتاب الروضتين (۱۱/۳).

^۳ كەتاب الروضتين (۱۱/۳).

نوسیووی: به پشستیوانی خوی گه وره، خۆزگه منیشتان له گه لَ بوايه هه تاوه کو سه رفرازی گه وره ده سته وتایه^۱.

له ریوایه تیکی تریشدا هاتوو هه سولتان سه لاهه دین وه لامی داواکهی القاضی الفاضلدا نامه یه کی نوسی له سالی ۵۷۴هـ تیایدا هاتبوو: نامه ی قاضی الفاضل پیگه یشت که باس له وه ده کات که به نیازه هه ج بکات، خوی گه وره پیروزی بکات له ده ریاهه نه چیت له العسکره وه به ره وه ئه یله بروات وه ویشه وه به ربیکه ویت و سه ربازه کان شه ویک له ئه یله دا بهیلتیه وه شه ویکیش یان که متر له إرم، له قاطع إرم یش شه ویک، بهم شیوه یه دورکه ویته وه به پشستیوانی په ره ردگار مه ترسی له سه رنامه ییت، دووه میش: دهستی ده گریته و سویندی ده دهی که نه بیته هاوسی، سییه میش: له سامانی الجوالی سی هه زار دیناری پیده دهیت و پیده لیت: ده بیته ئه مه به دهیت به خه لکی مه ککه وه مه دینه به ناوی منه وه نه ک خۆت، ئه مه شتیکه ده بیته بیکهیت چونکه، خه لکی ده بیته وابکه وه ئیمه ش ده بیته بیبه خشین، ئه گه ر وتیشی: ئه وشته که مه، ئه و تو ئه و ریژه یه مه له پاره ی خۆت به قه رز پیده، ئه گه ر ئه مانه نه کات، مۆله تی چونی پێناده م بۆ هه ج و به و مه رجان نه بیته، ئه گه ر ویستیشی بابیته بۆ شام، چونکه من شوین و مالی ترم نه ماوه جگه له شام هه تاوه کو خوی گه وره نیاوانی ئیمه وه فه ره نه جه کان یه کلاده کاته وه: ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلَتْ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ (الأعراف: ۸۷). پاش گه پانه وه شی قاضی فاضل نامه یه کی نوسی بۆ زانا یانی مه ککه: خوی گه وره حیجاز تیرناو بکات و که عبه که ی زیندوو راگریته، ئه ی چهنده بیر مه ککه ده مه وه وه ناسه ی بۆ هه لده کیشم، له ناوچیت که سیك که نه یه ویت سه ردانی که عبه بکات، خۆشه ختی بۆ که سیك که زانستی تیا داده خوینتی،

آها عليها ليالٍ ماطر كن لنا
الأاسی و غدلاتٍ من الحلم
عسی الرياح اذا سارت مبلغة
توفی فقد غدر الاحباب بالدم

پاشان وتی: ئه و ریگه پیروژه ش چهن دین پوداو قسه تیایدا رویدا که هه موو ده رده دل بوو، له کۆتایشدا به سه لامهت گه شتین، کاتیك له الكرك نزیک بوینه وه دوژمن هه ستاو نه یترانی بگه ریته وه یان خوی لابات، پاشان خوی گه وره له و کیشه یه ده ربازی کردین و گه شتینه ولاتی سولتان و

^۱ کتاب الروضتین (۲/۲۴)، وه ک نامازه یه ک به نایه تی: ﴿وَلَمَّا أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لِيَقُولَنَّ كَانَ لَمْ تَكُن بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾

گه شتین به و رومه ته و له رووی گه شی بیبه ش نه بوین و فه ژلشیمان به رچا و که وت، بینیمان لهغه زادایه و جیهاد ده کات و کاته کانی له تیڅو شاندا سهر ف ده کات و نیازه کانی به دیدیت^۱.

ز- **ناره زووی سه لاهه دین بو چه جکردن له سالی ۵۷۶ کدا:** عماد ده لیت: له ره جه بدا

نیردراوه کانی دیوانی عه زیزی ناصری صدرالدین شیخی شیخه کان، أبو القاسم و له گه لیشیدا شهاب الدین بشیر گه شتن که تاییه ت بوون به ریپیدان و خه لاتکردن و پوستی نوی پيسپاردن نیمه ش به ریزو شکوه پیشوا زیمان لیکردن، سولتانیش بو پیشوازی کردن و لاخه که ی بو و مژده ی به رزبونه وه به روخسارییه وه دیاربوو، کاتی نیردراوه به پیزه کان پنی گه یشتن و ریزو به گه وره گرتنی له سهر پتویست بوو، له نه سپه که ی دابه زی و ملکه چی و بجوکی نواندو نیردراوه کانیش دابه زینو سلاوی نه میری باوه پدارانیان پیگه یاندو نه ویش نه رکه که ی قبولکردو زه وی ماچکرد پاشان سواری و لاخه کانیان بوون و چوونه ناو شار^۲. نه وه بوو سولتان له صدر الدین وه هاوړپیه کی دلسوزی ده سته که وت، پشتریش نیازی سهردانی ولاتی میسری هه بوو له ریگه ی نه یله و الیریه، بویه داوایکرد له الشیخ الشیوخ که هاوړپیه تی بکات و هانیشیدا بو سهردانی گوړی شافیهی (خوای لی رازی بیت) وتی: نه مسال ده مه ویت چه ج بکه م و له گه ل نیوه دا بیمه قاهره به مه رجی مانه وه ی دوو روژ، به لام نایه مه ناویانه وه، به لکو له التربة الشافعية ده مینمه وه و له ویشنه وه به ره و ده ریای عذاب به پیده که وم^۳، به لکو روژوی مانگی ره مه زان له مه ککه بگرم، نه وه بوو نه وه یان بو جیبه جیکردو هاوړپیکانی گه پانده وه بو به غدا، هه تا وه کو له ریگه ی نه و نیوه بین بو حجاز، نه وه بوو شهاب الدین گه پایه وه و له وه لامی نامه که یدا ئاواره به وه ده کات ضیاء الدینی شاره زور نیردراویشی له گه لدا بوو، عمادیش نامه یه کی نوسی بو الدیوان که تیایدا هاتووه، خزمه تگوزار به ره و ولاتی میسر به پیکه وتووه بو به سهرکردنه وه و سهرنجدانی بارودوخی، پاشان داوای کومه کی په روهردگار ده کات بو به جیگه یاندنی چه ج و دواتریش ده گه پیتنه وه بو جیهادکردن دژ به دوژمنانی^۴. القاضی الفاضلیش له بری الملك العادل نامه یه کی نوسی بو یه مه ن و پیپراگه یاندن که پاشا کانی روژه لات هاتونه ته ژیر رکیفی سه لاهه دین و نه ویش سوره له سهر سهردانی میسرو گرتنی مانگی ره مه زان تیایدا، دواتریش نه نجامدانی چه جی مالی خوا، هه روها فه رمانی پیکردن

^۱ کتاب الروضتین (۲۶، ۲۵/۳).

^۲ کتاب الروضتین (۶۶/۳).

^۳ نه وه دریایه که له زه وی عه ره به وه دریژ ده بیتنه وه بو جدده و له ویشنه وه بو یه مه ن.

^۴ سنا البرق الشامی (۲۵۴/۱۳۵۳).

که سامان و کهل و پهل ی زۆر بیتن بۆ مه ککه^۱، ههروهها قاضی نامهیهکی نویسی بۆ نه میری مه ککه و یه نبوع و ئاگاداری کردنه وه ههتاوه کو ئامادهیی خۆیان وه رگرن^۲، ههروهها نامهیهکی نویسی بۆ سولتان سه لاهه دین و تیایدا هاتبوو: خوای گه وره پاشاکان له ده وری شمشیره که ی کۆیکاته وه و خه وی دوژمنانی بزپێنی و خه لکی موسلمان دلتیا بکات به دادگه ری و حه جی گه وره شی بکات به نسیب و به ئاماده بونیشی شوینه که ی برا زینتیه وه، خوای گه وره ش ریزی ته و او بیه خشیت به وه فده که ی میوانانی ماله که شی بۆ پیکبخات^۳، له م ساله دا، پاشان پیرۆزیای پشتیوانی په روه ردگاری لیکرد به و خۆشه ویستی جیهاده ی که خستویه تیه دلیه وه، نه وه ی که له ولاتی نه رهن و شوینانی تر دا نه نجامی داوه و نه و حه جی که به نیاز نه نجام بدات، خوای گه وره به ئاواتی خۆی شادی بکات^۴. وادیاره سولتان حه جی له گه ل شیخی شیخه کاندای بۆ هه لکه وت، به لام دواتر کارێک بووه ریکر له به رده میداو بواری پێنه دا^۵.

ح- نه خوشکه وتنی سه لاهه دین و کاریگه ری له سه ره ره وتی رووداوه گان: له سالی ۵۸۱ هه نه خوشیهی که توندی توشبوو، به لام دانی به خۆیدا ده گرت و ئیش و ئازاری ده رنه ده بری، هه تاوه کو نه خوشیهی که زۆری بۆهینا کاتیک گه یشته حه پران، له وی خیه و تیان هه لدا و نه م هه واله ش له و ده وره به ردا بلا بوویه وه و خه لکیش ترسیان لینیشت و بیباوه پانیش قسه ی زۆریان هه لبه ست و باوه پدارانیش زۆر خه مییان بۆ ده خوارد و ده ترسان، ابوبکر العادلی براشی له حه له به وه به پزیشک و ده رمانه وه گه شته لای و بینی ته و او لاواز بووه، بۆیه داوای وه سیه و دانانی جینشینی لیکرد، نه ویش وتی: گویم لینییه چونکه له داوی خۆم نه بوبه کرو عومه رو عوسمان و علی به جیدیلیم (مه به ستی العادلی برایه تی) که فه رمان په وای حه له ب بوو، له گه ل تقی الدین عه مه ری فه رمان په وای حه ماه که له و که له و کاته دا جینشینییو له میسر داو له وی له گه ل العزیز عثمان و الافضل علی کوپیدا نیشته جیبو بوو، پاشان نه زریکی کرد که نه گه ر خوای گه وره نه م جاره شفای بدات نه وه هه موو توانای ده خاته گه ر بۆ کوشتاری بیباوه پان و هه رگیز چیتر به رامبه ر به موسلمان ناچه نگێ و گه وره ترین خه میشی ده بیئت به ئازا کردنی به یتوله قدیس، نه گه ر بیئت و له پیتا و نه ودا هه موو مال و مولکیشی دانا بیئت و ده بیئت

^۱ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

^۲ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

^۳ الخیف: لاپالێ سه ختی چیاو شوینی هاتنه خواره وه ی ئاوه.

^۴ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

^۵ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

نه لبونسی فه رمانپه وای کرکیش بکوژریت به دهستی خوئی، چونکه له و به لاینه ی په شیمانی بووبویه وه که به سولتانی دابوو و په لاماری کاروانیکی میسری دابوو، پاره و پولی بر دیوون و له گه ردنی دابوو و کوشتبونی و تېووی: کوا محمه ده که تان بۆ سه رتان ناخات؟ نه م هه مووه نه زره ش له سه ر داوای القاضی الفاضل بوو و نه و رینمونیکرد بۆ نه م کاره، نه وه بوو خوای گه و ره شیفای داو نه و نه خو شیه ی له کوژکرده وه که بووه که فاره تی گونا هه کانی و به رزکردنه وه ی پله و پایه ی، به مه ش مژده و مزگینتی له هه موو لایه که وه هات و ولات رازینرایه وه سوپاس بۆ خوا^۱. القاضی الفاضلیش له دیمه شقه وه نامه یه کی نوسی بۆ تقی الدین عومهری جینشینی مامی له میسردا، که هه والی چاکبوونه وه ی سه لآحه دینمان پیگه یشتوه و نه م هه وال هه موو شوینیکی روناک کرده وه و نه خو ش ی باری کرد و ناگری کوژایه وه و ته م و مژ ره و ییه وه و ته نها ماوه یه ک بوو خوای گه و ره پاراستنی له زانی، چونکه خوای گه و ره نزاکانی به زایه نادات و ناوه ستیت له وه لامدانه وه دا با گونا هیش پئی گرتبیت و به لیتنی ده روکردنه وه ی دوا ناخات با هه موانیش ناو میند بووبن.

فأصبح بعد بؤساء نعیماً
نعمی زاد فیه الدهر میماً
وما صدق النذیر به لأنی
رأیت الشمس تطلع والنجوم

نه وه بوو گه و ره مان الملك الناصر به چالاکی و گه رم و گورپه وه دهستی دایه وه جیهاد و به هه شتی بۆ رازینرایه وه و لپرسینه وه کرا و له پردی سیرا ط په پینه وه و ناخو شیه کانه ی بینی که له ترسدا خه ریک بوو و شتر ده چوو به کونه ده رزید^۲، عیمادیش وه سفی نه خو شیه که ی سه لآحه دین ده کات و ده لیت: ... سولتان هه رچه نده نازاری زیاد ی ده کرد هینده ی هیوای به لوتفی په رو ه دگار زیاتر ده بوو، هه رچه نده لاوازیشی ده ریکه و تایه هینده پشت به ستنی به په رو ه دگار به هیزتر ده بوو، منیش شه وو رۆژو به نهینتی و نا شکر له گه لیدا بووم و له هه موو کاتیکدا وه سیه ته کانی پیده نو سیمه وه و پاره و پوله که ی به سه ر خه لکه باشه کاند ا دابه شه کرد^۳.. ره و شتی شی له کاتی ته ندروستی با شتر بوو و به ره و شته جوانه کانی مامه له ی له گه ل ده کردین و مه جلیسه که شی خالی نه بوو له خه لکی خاوه ن فه زل و خانه دان و پیاو چاک که قسه ی به هیزو به سو دیان له خزمه تیدا ده کرد، ماوه یه ک با سی حوکه شه ریه کان و ماوه یه کیش باس له شی عرو زمانی عه ره بی و مانای نه ده بی

^۱ البداية والنهاية (۵۷۰/۱۶).

^۲ البداية والنهاية (۵۷۱/۱۶).

^۳ کتاب الروضتين (۲۳۸/۳).

کاتانیکى تريش دهر باره ی سه روه ی و جوامیریه کانی و خوئاماده کردن بۆ جه نگو جيهاد و خیر و نه زلی جيهاد، هه روه ها نه زری کرد نه گه ر خوائ گه وره له م نه خوئشیه رزگار بیکات نه وه به رزگار کردنی به یتولمه قدیسه وه سه رقال ده بیئت و، هه موو پارو و مالی له و پیناوه دا سه رف ده کات و ده بیئت هه موو ته مه نی له جيهاد کردن دا دژ به دوژمنانی خواو به خشینی مال و جیبه جیکردنی په یمان و بردنه سه ری به لینه کان سه رف بکات، چه ند کاتی کیش له شه و یمان روژدا پشووی ده دا بۆ بیستنی ریئمای پزیشکه کان، نه و نه خوئشیه ش بۆ پاک کردن وه ی بوو له گونا هه کانی له لایه ن په روه رد گاره وه و هۆشیار کردن وه ی بوو له خه وی بینا گای^۱. نه وه بوو خیر و به خشینی به رده وام بوو توانی نه و به لایه به به خشین و خیر دور بخاته وه و به لینه کانی بباته سه ر^۲.

۸- مردنی چه ند که سایه تیه که گرنگ له م قوناغه دا:

أ- **کۆچی دوائی عیصمه ت خاتون:** له سالی ۵۷۲ هـ سولتان سه لآحه دین هاوسه رگری له گه ل خاتون عصمه ت الدینی کچی معین الدین نه ندا کرد که خیزانی پاشا نوره دین مه حمود بوو، پاش خۆی له قه لادا به پیزو حورمه ته وه ژیاو سعد الدین مه سعودی برای ماره یکرد له سه لآحه دین و قاضی کورپی نه بی عه سرونیش ئاماده ی ماره برینه که بوو، سه لآحه دینیش نه و شه وه و شه وی دواتر لای مایه وه^۳، نه م خاتون هه ش یه کێک بوو له باشترین و پاکترینی ئافره تان و خیر و چاکه ی زۆری ده کرد، نه وه بوو کۆگای حجر الذهب و خانه قای خاتونی له باب النصر له بانیا سدا وه قفکرد بوو، هه ر له و شار هه شدا له قه د پالی چیای قاسیوندا کۆچی دوائی کرد له نزیک گومه زی الشکرسیه و له ته نیشت دار الحدیث الأشرفیه و الأتابکیه و چه ندین شوینی وه قف کرد بوو و کۆچکردنیشی له سالی ۵۸۱ هـ دا بوو^۴.

ب- **کۆچیدوائی نه میری گه وره سه عده دین مه سعودی کورپی معین الدین:** یه کێک بوو له نه میره گه وره کانی سه رده می نوره دین و سه لآحه دین و برای خاتون عصمه ت الدین بوو. کاتی سه لآحه دین ماره ی کرد له به رامبه ردا خاتوو ره بیعه خاتونی کچی نه یوبی لی ماره کرد، که خویندنگی سه لآحی ده درێته پال له سه ر مه زه به بی حه نبه لیه کان، ته مه نی نه م ئافره ته درێژ بوو له سالی ۶۴۳ هـ کۆچی دوا یکرد و دوا یه مین که س بوو که له بنه ماله ی نه یوبیدا کۆچی

^۱ کتاب الروضتین (۴/۴۰۳).

^۲ هه مان سه رچاوه (۳/۲۴۰).

^۳ البداية والنهاية (۱۶/۵۱۸).

^۴ هه مان سه رچاوه (۱۶/۵۷۳).

دوایی کرد، ئەمەش لەجەمادی دووهمی سالی ٥٨١ هـ دا بوو بەهۆی برینیکەوێ که لەگەمارۆی مینافارقیندا دووچاریبوو.^١

ج- کۆچی دوایی تورانشای برای سەڵاحەدەدین؛ لەسالی ٥٧٦ هـ برای سولتانی گەورە الملک المعظم شمس الدوله توران شاهی کۆپی ئەیوب کۆچی دوایکرد کە ولاتی یەمەنی ئازادکرد بەفەرمانی سەڵاحەدەدینی برای ماوہیەکی تیایدامایەوێ پارەو سامانیکی زۆری تیا دا دەستگەوت پاشان بوو جێنشینی تیا داو بەرەو لای سەڵاحەدەدین بەرێکەوت بۆ شام چونکە زۆر بیری دەکرد، لەرێگەشدا چەند دێرپە شیعریکی بۆ نارد کە ابن المنجمی شاعیر بۆی نوسیبوو کاتێک گەیشتنە تەیماء تیا دا هاتیوو:

فهل لأخي بل مالكي علم أثنى	ایە وان طال التردّد راجع
واني بيوم واحد من لقاءه	مللکی علی عظم المزیة بائع
ولم يبق إلاّ دون عشرين ليلة	وتجنی المنی أبصارنا والمسامع
لدى ملكٍ تعنوا الملوك اذا بدا	وتخشع إعظاماً له وهو خشع
كتبْتُ وأشواقی اليك ببعضها	تعلّمت التواح الحمام السواجع
وما الملك إلاّ راحة أنت زندها	تضمُّ علی الدنيا ونحن الأصابع ^٢

هاتینشی بۆ لای لەسالی هەفتاو یە کدا بوو پێکەوێش چەند غەزایەکی گرنگ و هەلۆیستیکی ستایشکراویان هەبوو و ماوہیەکیش کردی بەجێنشینی خۆی لەدیمشقدا، پاشان بەرەو میسر بەرێکەوت و کردیە جێنشین ئەسکەندەریەدا، بەلام ئەو کارە ی پێنەکرا، چونکە ماوہیە تووشی کولنج دەبوو، ئەو بوو لەوێ کۆچی دوایکرد و لەخوێندنگە ی شامیدا نیژرا^٣ لەکۆشکی ئەمیردا، توران شاهی و اتە پاشای رۆژەلات^٤، ئەم پاشایە زۆر بەخشندە و لیبوردە و ئازاو بەجەرگ و سامناک و دەرون گەورە و سنگ فراوان بوو، کاتێک هەوالتی مردنی گەشتە سولتان سەڵاحەدەدین خێوەتی لەحمصدا هەلدا بوو زۆر دلتەنگ بوو و شیعری شیوەن و سەرخۆشی ئەهۆنییەوێ که پێشتر لەبەرێکردبوو.^٥

^١ هەمان سەرچاوە (٥٧٢/١٦).

^٢ هەمان سەرچاوە (٥٤٦/١٦).

^٣ سیر أعلام النبلاء (٥٣/٢١).

^٤ سیر أعلام النبلاء (٥٣/٢١).

^٥ البداية والنهاية (٥٤٦/١٦).

^٦ هەمان سەرچاوە (٥٣/٢١).

د- کۆچی دواي پاشاي سهرکه وتوو عيزه دين فروخ شاي کوري شاهه نشاي کوري نه يوب: له سالي ٥٧٨ هـ دا کۆچی دوايکرد، فه رمانپه وای به عله به ک و جيتن شيني صلاح الدين مامي بوو، له ديمه شقدا، باوکی الملك الامجد به هرام شاي به عله به ککه دواي باوکی، فروخشايش نازارو جواميرو پالوانو ژيرو زيره ک و چاک و به خشنده بوو، شاعيره کانيش ستايشي به خشنده يي و چاکه کاريان کردوو و يه کيک بووه له گه وره هاوه لاني شيخ تاج الدين ابي اليمن کيندي و چه ند ستايشيکي ده رباره ي هيه، له وه لوڤستانه شي که به لگن له سهر پياوه تي و ليها تووي نه وه يه که رۆژنيکيان چووه ته گه رماوو حه مامه وه و کابرايه کي ده وله مهندي بينيوه که باريکي خراپي به سهر دا هاتبوو ته نانه ت به ده ستي لاشي داپوشيبوو، نه ویش به زه ي پيادا هاتوته وه و فه رمان نيکرد به خزمه تکاره که ي که پۆشاک و راخه ري بۆ به ريت و خوڤي هيستريکي بۆ هيتاو هه زار ديناري پيشکه شکردو مانگانه بيست ديناري بۆ برپه وه، کابراش که هاته گه رماوه که وه هه زار ترين که س بوو، به لام که چووه ده ره وه ده وله مهنترين که س بوو، ده سا ره حمه تي خوا له مرؤفه ژيرو به خشنده کان بيت.

ه- کۆچی دوايي نه حمه د الرفاعي دامه زرينه ري ره فاعيه: نه حمه دي رفاعي پيشه وای خواناسو دنياه و يست و شيخي خوا ناسان، نه بو العباس علي کوري نه حمه دي رفاعي مه غريبو به طانحيه، باوکی له مه غريبه وه هاتبوو، له البطائح نيشته جيپوو له گوندي أم عبيده، هاوسه رگيري له گه ل خوشکي مه نسوري زاهيدا کردبوو، له و ئافره ته ش شيخ نه حمه د و براکاني بوو، نه بولحسن قورئان خوڤن بووو پيشنوڤيژيشي بۆ شيخ مه نسور ده کردو کاتي کۆچی دوايکرد نه حمه دي کوري له سکی دايکيدا بوو، خالي په روه رده يکرد، ده لښ: له دايکيووني له سه ره تاي سالي پينچ سه ددا بووه، ده لښ: هاوپکاني سوښنداوه که نه گه ر هه له يه کي تيا بيت ناگاداري بکه نه وه، شيخ عمر الفاروشي پتي وتوه: قوربان من عه يبيکت تيا به دي ده که م. ده لښ وتي چييه؟ وتي: عه يبت نه وه يه که ئيمه هاوپتتين، پاشان شيخ و هاوه لاني گريان و، هه روه ها وتي: نه ي عومه ر: نه گه ر که شتي سه لامه ت بيت هه موو سه رنشيه کاني هه لده گرښت، ده لښ: نه گه ر پشيله يه ک له سه رده مي شيخ نه حمه ددا بخه و تايه ده مي داده خست و نازاري نه ده دا، پاشان داده نيشت و به رتي ده کردو ده يوت: هيچ نه بووه. هه روه ها ده لښت نزکترين ريگه بۆ لاي په روه ردگار شکانه وه و زه ليلي و هه زاري نواندن، فه رمانی خوا به گه وره بزانيه ت و به زه يت به به نده کاني خوادا يتته وه و شوڤن سوننه تي

پتغه مبه ر بکه ویت (ﷺ) ^۱ . هر گیز له بهر گه وره و بهر پر سه کان هه لئه ده ستاو ده یوت:
سه یرکردنی ده م و چاویان دل ره ق ده کات، استغفر الله و داوی لیخوشبوونی شی
له پروهردگار زور ده کردو زور به پیزو دلنه رم و دلن سو ز بوو له وسالی ۵۷۸ هـ و له مانگی
چه مادی یه که مدا کچی دوی کرد ^۲.

و- نه و شعرانه ی که و تراون:

أ- له جهنگی مرج عیوندا: شاعیر نبین التعاویذی له ستایشی سه لآحه دیندا ده لیت:

کاد الأعادی أن یصیک کیدها	لو لم تکیدک برأیها المأفون
تخفی عداوتها وراء بشاشة	فتشف عن نظر لها مشفون
دفنت حبال مکرها فرددتها	تدوي بغیظ صدورها المدفون
وعلمت ما أخفوا کان قلوبهم	أفضت الیک بسرّها المخزون
کمنوا وکم لک فی کمین سعادة	فی الغیب یظهر من وراء کمین
فهوت نجوم سعودهم وقضى لهم	بالنحس طائرهم بمرج عیون ^۳

وهه روهها له هونراوه یه داماتووه:

أضحت دمشق وقد حللت بجوها	ماوی الطرید وموئل المسکین
لک عفة فی قدره وتواضع	فی عزة وشراسة فی لین
وأريتنا بجميل ضحك ماروی	الراورن عن أمم خلّت وقرون
وضمنت أن تحي لنا أيامهم	بالمکرمات فکنت خیر ضمن ^۴

ب- نه وهی که نوسامه ی کور مونقیذ له ستایشی سه لآحه دیندا وتویه تی:

حدث على طول عمری المشیبا	وان کنت أكثر فیه الذنوبا
لأنی حییت الى أن لقیّت	بعد العدو صديقاً حبیبا ^۵

۹- هه لویستی زانایان بهرام بهر به و که سه ی که جنیو به هاوه لان ده دات: له سالی ۵۷۶ دا
شاعیر یکی شیعه له به غدا ده ستگیر کرا به ناوی ابن قرایا که له بازاردا کومه له شعر یکی دهوت
که تیایدا باسی هاوه لانی (ﷺ) به خراپه ده کردو جنیوی پیده دان و به سته مکاری ده زانین و

^۱ سیر أعلام النبلاء (۷۹/۲۱).

^۲ هه مان سه رچاوه (۸۰/۲۱).

^۳ کتاب الروضتین (۳۳/۳).

^۴ کتاب الروضتین (۳۴/۳).

^۵ هه مان سه رچاوه (۴۳۳/۲).

د- دهرباره یادی کورانی سولتان: پيش ولامدانه وهی به شه کان، مزگیننی دده دین به وهی که وه که نه ریت بوته باو، خوی که وره نه و نه ریت به یلایت و سه لامه تی و ته ندروستی وله ش ساغی که وره مان و کوربه به پیره کانی بگپته وه و خوی که وره هه والی خوشیان له که وره مانه وه پی بگه نی و له وانیشه وه هه والی خوش بگه یه نیت به که وره مان و زو به دیداری یه کترشادیان بکان.... چونکه نه وان خوشی و جوانی دونیان و گول و ره یحانی ژیانن، نه و دلش که توانای دوری نه وانی بوییت دلکی که وره یه، دلکیش رازی بوییت به بیستنی هه والیان نه وه دلکی خاوه ن قه ناعه ته، چاویکیش له دوری نه وان خه وی لیکه و تبیت خه والوه، پاشایه کیش دانی به خوداگر تبیت وه که نه وان خوراکر بیت نه وه نارامگرو خوراکره، نیعمه تی خواش بویان خوی له ژیانی خوشگوزهرانیدا ده بینیته وه و ئایا گهر دنی که وره مان بیر گهر دانه و ملوانکه کانیان ناکاته وه؟ چای تینوی بینیان نییه؟ دلی لئاندا بو دلیان؟ حقی که وره مانه (خوا بیپاریزیت) که بلایت:

وما مثلُ هذا الشوق تحمل مضغة ولكن قلبي في الهوى بقلوب

له نامه یه کی تریشدا ده لیت: پاشا کوربه کانی له پاریزراوی و سه لامه تیدان یاخوا نه و پاریزراوی و سه لامه تی یان لیه لته گریت، شکومه ندی سولتانیشیان پیوه دیاره، هه موو نه میره کان به وشپوه و نه و ملوانکه که هه مووی که وه ره و هه ریه کیکیان وه که موروی که وره و پیشه وه یه و هیچ کامیان له و سه لامه تی و ته ندروستی و پاریزراویه به ده ر نییه... خوی که وره ته مه نی که وره مان دریز بکاته تا وه کو له نه وهی نه وان نه وه بینیت که به پیره یان (ره حمه تی وای لیبت) بینوییه تی له خانه واده ی خوی له سکی چواره میاندا، نه و سوارچاکه مه زنانه ی جهنگ، که پاشان نیسلام بوون و هه ریه کیکیان کیسرایه ک بوو بو نیسلام:

وما فيهم عند العلاء صغير وصغار أبناء الكبار كبار

نه وان نه سستیره کانی زه وی و نه وه یه کن له یه که سوارچاک هیزو خواپه رستی له روژی روبه رو بوونه وه و روژی و ده ستان له به رامبه ر په ره دراردا^۱.

ه- له و نامه ش: نه وهی که فه رمانی پیکراوه وه که نه هیشتنی خراپه ناشکراکان و لابر دنی هۆکاره کانی و داخستنی ده رگاکانی و پاراستنی هه رپاکیک و پاککردنه وهی هه ره له که داریک^۲,

^۱ کتاب الروضتین (۸/۳).

^۲ کتاب الروضتین (۹/۳)، المبتوتة: نه و ژنه یه که ته لاتیکی ناتاوا و دراوه.

نه وه خوای گه وره پاداشتی گه وره مان بداته وه پاداشتی که سیک تورپه بیت و بیانه ویت رازی بکن، خه لکیش بخاته سهر ریازی شهرع و نه ده بی خوی^۱.

و- **دهرپاره‌ی لابرندی باج و مالیات له سهر حاجیه کان:** له و مرگینیا نه‌ی که حاجیه کانی

میسرپیشتر هاوشیوه یان نه دیوو، هیچ پاشایه کیش له پاشا کانی ولاتی میسر شانازی وای تۆمارنه کردوه، نه ویش نه مانی باج کۆکه ره وه کانه له شاری جدده و ناوچه کانی تر، به سه بۆ نه م کارهش که به لگه له سهر پیچه وانه که‌ی هه بوو نه مهش پاداشتی زیاترده کات، چه ند زۆره نه و رزق و رۆزییه‌ی که خوای گه وره له سهر دهستی گه وره مان به خشی به خه لک، چه ند شیاهه که شوینی خوی له خزمهت نه و دوو حه ره مه پیروژه دا دیاریبکات، که خه لگانی خاوهن توانا ده سته برداری بوون، بیبه شیش نه و که سه یه توانای هه بوو بیت و هه لی له ده سته دبیت له گه وره شمان شاراهه نییه که فره نجه کان چه ند ه گرنگی به قودس ده ده ن و له وشکانی و ده ریاهه به که شتی و پشتی و لاخ و له ناشتی و جهنگو له دوورو له نزیکه وه هه ولی بۆ ده ده ن و ده پیاریزن و له به رامبه ر موسلماناندا و په له ده که ن له سهر خستنی دانیشته وانه که یدا و به مال و گیان به دریزای رۆژگار په ناده گرم به خوا و له وه‌ی که له گومراییدا به رچاو روون بن و نیمهش له راستی دور که وینه وه و به م هه موو توانایه وه نه توانین لا له دانیشته وانه که‌ی بکه یینه وه^۲ به ند هس له سهره تای ره جه بدا به پشتیوانی په ره وردگار ده یه ویت سه فه ربکات بۆ حیجاز بۆ نه نجامدانی فره یزه‌ی حه ج به قسه و کردار نه و خه لک هس که نه مسال ده یانه ویت له وه ستانی هه ییندا به شدارین و له نه مانی باج به هره مه ند بین له ژماره نایه ن، گه وره شمان له پاداشته دا له گه لیاندا هاو به شه باد لخۆش بیت به وه‌ی که پاشا کان مال له کانیان بۆ رووخان ئاوه دان کردۆته وه، به لام نه و مالی په ره وردگاری ئاوه دان کرده وه خوای گه ورهش به میهره بانی خوی مالی نه و ئاوه دانه کاته وه پاشا کان چه ند شهرمه زارن له به رده م پیغه مبه ردا (ﷺ) له کاتی که ده مته ر خه من له به رامبه ر تیرکردنی دراوسێکانی له م سالدا^۳.

نه م حه جهش له سالی ۵۷۴ هک دابوو، له سالی ۵۷۶ هک قاضی الفاضل مؤله تی له سه لاهه دین خواست بۆ حه ج و سولتانیش رازیووو نامه یه کی بۆ نویسی که له یه که م دیردا پاش بسم الله

^۱ هه مان سه رچاوه (۹/۳).

^۲ البرق الشامی (۱۰۶/۳)، کتاب الروضتین (۱۱/۳).

^۳ کتاب الروضتین (۱۱/۳).

نوسیووی: به پشتیوانی خوی گه وره، خوژگه منیشتان له گهل بوايه هه تاوه کو سه رفرازی گه وره م ده سته وتایه^۱.

له ریوایه تیکی تریشدا هاتوه که سولتان سه لاهه دین وه لآمی داواکه ی القاضی الفاضلدا نامه یکی نوسی له سالی ۵۷۴هـ تیایدا هاتبوو: نامه ی قاضی الفاضلم پیگه یشت که باس له وه ده کات که به نیازه هه ج بکات، خوی گه وره پیروزی بکات له ده ریاهه نه چیت له العسکره وه به ره و نه یله بروت و له ویشه وه به ریکه ویت و سه رباره کان شه ویک له نه یله دا به یلیته وه و شه ویکیش یان که متر له یرم، له قاطع یرم یش شه ویک، به م شیوه یه دورکه ویته وه و به پشتیوانی په ره ردار مه ترسی له سه رنامه ییت، دووه میشت: دهستی ده گریت و سویندی ده ده ی که نه بیته هاوسی، سییه میشت: له سامانی الجوالی سی هه زار دیناری پیده ده دیت و پییده لیت: ده بیته نه مه بده دیت به خه لکی مه ککه و مه دینه به ناوی منه وه نه ک خوت، نه مه شتیکه ده بیته بیکه دیت چونکه، خه لکی ده بیته وابکه و نه ییمه ش ده بیته بیبه خشین، نه گهر و تیشی: نه و شته که مه، نه و تو نه و ریژه یه م له پاره ی خوت به قهرز پییده، نه گهر نه مانه نه کات، موله تی چونی پیناده م بۆ هه و مه رجان نه بیته، نه گهر ویستیشی بابیت بۆ شام، چونکه من شوین و مالی ترم نه ماوه جگه له شام هه تاوه کو خوی گه وره نیوانی نیمه و فره نه جکان یه کلاده کاته وه: ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلَتْ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ (الأعراف: ۸۷). پاش گه پانه وه شی قاضی فاضل نامه یکی نوسی بۆ زانایانی مه ککه: خوی گه وره حیجاز تیرناو بکات و که عبه که ی زیندوو راگریت، نه ی چنده بیرى مه ککه ده مه وه و هه ناسه ی بۆ هه لده کیشم، له ناوچیت که سییک که نه یه ویت سه ردانی که عبه بکات، خو شبه ختی بۆ که سییک که زانستی تیاده خوینى،

آها عليها لیل ماترکن لنا الأأسى وعذلات من الحلم

عسی الريح اذا سارت مبلغة توفي فقد غدر الأحباب بالدم

پاشان وتی: نه و ریگه پیروژه ش چه ندین پوداو قسه تیایدا روویدا که هه موو ده رده دل بوو، له کورتایشدا به سه لامه ت گه شتین، کاتی که له الکرك نزیک بوینه وه دوژمن هه ستاو نه یتوانی بگه ریته وه یان خوی لایبات، پاشان خوی گه وره له و کیشه یه ده ربازی کردین و گه شتینه ولاتی سولتان و

^۱ کتاب الروضتین (۲۴/۳)، وه ک ناماژه یه که به نایه تی: ﴿وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُن بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾

گه شتین به و رومه ته و له رووی گه شی بیبه ش نه بوین و فه زلشیمان به رچاوکه وت، بینیمان لهغه زادایه و جیهاد دهکات و کاتهکانی له تیڅو شاندا سهرف دهکات و نیازهکانی به دیدینیت^۱.

ز- **ناره زووی سه لاهه دین بو چه جکردن له سالی ۵۷۶ کدا**: عماد ده لیت: له ره جه بدا نیردراوهکانی دیوانی عه زیزی ناصری صدرالدین شیخی شیخه کان، أبو القاسم و له گه لیشیدا شهاب الدین بشیر گه شتن که تاییه ت بوون به ریپیدان و خه لاتکردن و پوستی نوی پېسپاردن نیمه ش به ریزو شکوه پېشوازیمان لیکردن، سولتانیش بو پېشوازی کردن و لاخه که ی بو و مزده ی به ریزو بونه وه به روخسارییه وه دیاربوو، کاتی نیردراوه به پیزه کان پتی گه یشتن و ریزو به گه وره گرتنی له سهر پتویست بوو، له نه سپه که ی دابه زی و ملکه چی و بچوکی نواندو نیردراوه کانیش دابه زینو سلای نه میری باوه پدارانیان پېگه یاندو نه ویش نه رکه که ی قبولکردو زه وی ماچکرد پاشان سواری و لاخه کانیان بوون و چوونه ناو شار^۲. نه وه بوو سولتان له صدر الدین وه هاوړپیه کی دلسوزی ده سته که وت، پېشتریش نیازی سهردانی ولاتی میسری هه بوو له ریگه ی نه یله و الریه، بویه داوایکرد له الشیخ الشیوخ که هاوړپیه تی بکات و هانیشیدا بو سهردانی گوړی شافیهی (خوای لی رازی بیت) وتی: نه مسال ده مه ویت چه ج بکه م و له گه ل نیوده دا نیمه قاهره به مه رجی مانه وه ی دوو روژ، به لام نایه مه ناویانه وه، به لکو له التربة الشافیهی ده منیمه وه و له ویشه وه به ره و ده ریای عیذاب به پریده که وم^۳، به لکو روژوی مانگی ره مه زان له مه کهه بگرم، نه وه بوو نه وه یان بو جیه جیکردو هاوړپیکانی گه پرانده وه بو به غدا، هه تاوه کو له ریگه ی نه وپوه بیتن بو حیجان، نه وه بوو شهاب الدین گه پایه وه و له وه لامی نامه که یدا ناماره به وه دهکات ضیاء الدینی شاره زور نیردراویشی له گه لدابوو، عمادیش نامه یه کی نوسی بو الدیوان که تیایدا هاتووه، خزمه تگوزار به ره و ولاتی میسر به ریکه وتووه بو به سه رکړنه وه و سهرنجدانی بارودوخی، پاشان داوای کومه کی په ره وردگار دهکات بو به جیگه یاندنی چه ج و دواتریش ده گه پرته وه بو جیهادکردن دژ به دوژمنانی^۴. القاضی الفاضلیش له بری الملك العادل نامه یه کی نوسی بو یه مه ن و پیراگه یاندن که پاشاکانی روژه لات هاتونه ته ژیر رکیتی سه لاهه دین و نه ویش سوره له سهر سهردانی میسر و گرتنی مانگی ره مه زان تیایدا، دواتریش نه نجامدانی چه جی مالی خوا، هه ره ها فه رمانی پیکردن

^۱ کتاب الروضتین (۲۶، ۲۵/۳).

^۲ کتاب الروضتین (۶۶/۳).

^۳ نه و ده ریایه که له زه وی عه ره به وه دريژ ده بیتته وه بو جده و له ویشه وه بو یه مه ن.

^۴ سنا البرق الشامی (۲۵۴۱۳۵۳/۱).

که سامان و کهلو په لی ژور بښن بۆ مه ککه^۱، هه روه ها قاضی نامه یه کی نوسی بۆ ئه میری مه ککه و یه نبوع و ئاگاداری کردنه وه هه تاوه کو ئاماده یی خۆیان وه رگزن^۲، هه روه ها نامه یه کی نوسی بۆ سولتان سه لاهه دین و تیایدا هاتبوو: خوای گه وره پاشاکان له ده وری شمشیره کی کۆبکاته وه و خه وی دوژمنانی بزپښی و خه لکی موسلمان دلتیا بکات به دادگه ری و حه جی گه وره شی بکات به نسیب و به ئاماده بونیشی شوینه کی برازیښته وه، خوای گه وره ش ریژی ته و او ببه خشیت به وه فده که کی میوانانی ماله که شی بۆ پښکاخات^۳، له م سه لاهه دا، پاشان پیروزیای پشتیوانی په روه ردگاری لیکرد به و خو شه ویستی جیهاده ی که خسته تویه تیه دلیه وه، ئه وه ی که له ولاتی ئه رمن و شوینانی تر دا ئه نجامی داوه و ئه و و حه جی که به نیازه ئه نجام بدات، خوای گه وره به ئاواتی خو ی شادی بکات^۴. وادیاره سولتان حه جی له گه ل شیخی شیخه کانداه بۆ هه لکه وت، به لام دواتر کاریک بووه ریگر له به رده میداو بواری پښه دا^۵.

ح- نه خو شه ووتنی سه لاهه دین و کاریگه ری له سه ره ره وتی رووداوه کان: له سه آلی ۸۱ هـ

نه خو شیهی کی توندی توشبوو، به لام دانی به خویدا ده گرت و ئیش و ئازاری ده رنه ده بری، هه تاوه کو نه خو شیهی که زۆری بو هینا کاتیک گه یشته حه پران، له وی خیهه تیان هه لدا و ئه م هه واهه ش له و ده وره به رده با لوبوبوه وه و خه لکیش ترسیان لښشت و بیباوه پانیش قسه ی زۆریان هه لبه ست و باوه پدارانیش زۆر خه مییان بۆ ده خوارد و ده ترسان، ابوبکر العادلی براشی له حه له به وه به پزیشک و ده رمانه وه گه شته لای و بینی ته و او لاواز بووه، بۆیه داوای وه سیه و دانانی جښشینی لیکرد، ئه ویش وتی: گویم لښیه چونکه له داوای خو م ئه بوبه کرو عومه رو عوسمان و علی به جیدی لیم (مه به ستی العادلی برایه تی) که فه رمان په وای حه له ب بوو، له گه ل تقی الدین عه مه ری فه رمان په وای حه ماه که له و که له و کاته دا جښشینی بوو له میسر داو له وی له گه ل العزیز عثمان و الافضل علی کو پدا نیشته جیبو بوو، پاشان نه زریکی کرد که ئه گه ر خوای گه وره ئه م جاره شفای بدات ئه وه هه موو توانای ده خاته گه ر بۆ کوشتاری بیباوه پان و هه رگیز چیت به رامبه ر به موسلمان ناچه نگی و گه وره ترین خه میشی ده بیئت به ئازاد کردنی به یتوله قدیس، ئه گه ر بیئت و له پښنا و ئه وده ها هه موو مال و مولکیشی دانا بیئت و ده بیئت

^۱ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

^۲ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

^۳ الخیف: لاپالی سه ختی چیا و شوینی هاتنه خواره وه ی ئاوه.

^۴ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

^۵ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

ئەلبونسى فەرمانپەرەى كركىش بكوژرئت بە دەستى خۆى، چونكە لەو بەلئىنەى پەشىمانى بووبوويه وه كه بەسولتانی دابوو وپەلامارى كاروانئىكى مىسرى دابوو، پارە و پولى بردبوون لەگەردنى دابوون و كوشتبونى و وتبووى: كوا محمەدەكه تان بۆ سەرتان ناخات؟ ئەم هەموه نەزەش لەسەر داواى القاضى الفاضل بوو و ئەو رەئىمونىكرد بۆ ئەم كارە، ئەوه بوو خواى گەوره شىفاى داو ئەو نەخۆشەى لەكۆلكردەوه كه بووه كه فارەتى گوناھەكانى و بەرزكردنەوهى پلە و پایەى، بەمەش مژدە و مژگىنى لەهەموو لایەكە وه هات و ولات رازىنرايه وه سوپاس بۆ خوا^۱. القاضى الفاضلىش لەدیمەشكە وه نامەى كى نوسى بۆ تقى الدین عومەرى جېنشینی مامى لەمیسردا، كه هەوالى چاكبوونەوهى سەلاحەدینمان پێگەیشتو وه ئەم هەوالە هەموو شوئىكى روناك كرده وه نەخۆشى بارى كردو ئاگرى كوزايه وه تەمومژ رەوییه وه تەنها ماوه یەك بوو خواى گەوره پاراستنى لەزىانى، چونكە خواى گەوره نزاكانى بەزایە ناداد و ناوەستىت لەو ئەمدانە وه دا باكوناھىش پێى گرتبىت و بەلئىنى دەروكردنەوهى دوا ناخات با هەموانیش ناوئەمێد بووبن.

نعمی زاد فیه الدهر میما
فأصبح بعد بؤساء نعیمما
وما صدق النذیر به لأنی
رأیت الشمس تطلع والنجوم

ئەوه بوو گەوره مان الملك الناصر بەچالاكى و گەرم و گورپە وه دەستى دايه وه جیهاد و بەهەشتى بۆ رازىنرايه وه و لېپرسینه وه كراو لەپردى سىراط پەرىنە وه ناخۆشیه كانمان بینى كه لەترسدا خەرىك بوو و شتر دەچوو بەكونە دەرزیدا^۲، عىمادىش وەسفى نەخۆشیه كەى سەلاحەدین دەكات و دەلئیت: ... سولتان هەرچەندە ئازارى زیادى دەكرد هئىندەى هئىواى بەلوتفى پەروەدگار زیاتر دەبوو، هەرچەندە لاوازیشى دەریكە وتایە هئىندە پشت بەستنى بەپەروەدگار بەهئىزتر دەبوو، منیش شەوو رۆژو بەهئىتى و ئاشكرا لەگەلیدا بووم و لەهەموو كاتێكدا وەسییه تەكانى پێدەنوسیمە وه پارە و پوله كەى بەسەر خەلكە باشە كاندا دا به شده كرد^۳... رەوشتیشى لەكاتى تەندروستى باشت بوو و بەرەوشتە جوانەكانى مامەلەى لەگەل دەكردین و مەجلیسە كەشى خالى نەبوو لەخەلكى خاوەن فەزڵ و خانەدان و پیاو چاك كه قەسەى بەهئىزو بەسودیان لەخزمەتیدا دەكرد، ماوه یەك باسى حوكمە شەریعەكان و ماوه یەكیش باس لەشیعرو زمانى عەرەبى و مانای ئەدەبى

^۱ البداية والنهاية (۵۷۰/۱۶).

^۲ البداية والنهاية (۵۷۱/۱۶).

^۳ كتاب الروضتين (۲۳۸/۳).

کاتانیکى تريش دهر باره ی سهره ورى و جواميريه کانى و خوئاماده کردن بۆ جه نگو و جيهاد و خير و فه زلى جيهاد، هه روه ها نه زرى کرد نه گهر خواى گه وره له م نه خو شيه رزگار ييكات نه وه به رزگار کردنى به يتولمه قديسه وه سهرقال ده بيتو، هه موو پارو و مالى له و پينا وه دا سهر ف ده کات و ده بيت هه موو ته مهنى له جيهاد کردن دا دژ به دوژمنانى خوا و به خشينى مال و جيبه جيک کردنى په يمان و بردنه سهرى به لینه کان سهر ف بکات، چهن د کات يکيش له شه و يان رۆژ دا پشوى ده دا بۆ بيستنى ريئماى پزيشکه کان، نه و نه خو شيه ش بۆ پاک کردن وه ی بوو له گونا هه کانى له لايه ن په روه ردگار وه و هوشيار کردن وه ی بوو له خه وى بيتا گای^۱. نه وه بوو خير و به خشينى به رده وام بوو توانى نه و به لايه به به خشين و خير دور بخاته وه و به لینه کانى بباته سهر^۲.

۸- مردنى چهن د که سايه تيبه که گرنگ له م قوئاغه دا:

أ- کوچى دوايى عيصمه ت خاتون: له سالى ۵۷۲هـ سولتان سه لآحه دين هاوسه رگيرى له گه ل خاتون عصمه ت الدينى کچى معين الدين نه نردا کرد که خيژانى پاشا نوره دين مه حمود بوو، پاش خوى له قه لادا به پيزو حورمه ته وه ژيا و سعد الدين مه سعودى براى ماره يکرد له سه لآحه دين و قاضى کوپى نه بى عه سرونيش ئاماده ی ماره برينه که بوو، سه لآحه دينيش نه و شه وه و شه وى دواتر لای مايه وه^۳، نه م خاتون هه ش يه کيک بوو له باشتري و پاک ترينى ئافره تان و خير و چاکه ی زورى ده کرد، نه وه بوو کوگای حجر الذهب و خانه قاى خاتونى له باب النصر له بانياسدا وه قفکردبوو، ههر له و شار هه شدا له قه د پالى چياى قاسيوندا کوچى دوايى کرد له نزىک گومه زى الشركسيه و له ته نيشت دار الحديث الأشرفيه الأتابكية و چهن دين شوينى وه قف کردبوو و کوچکردنيشى له سالى ۵۸۱هـ دا بوو^۴.

ب- کوچيدواى نه ميرى گه وره سه عده دين مه سعودى کوپى معين الدين: يه کيک بوو له نه مير ه گه وره کانى سه رده مى نوره دين و سه لآحه دين و براى خاتون عصمه ت الدين بوو. کاتى سه لآحه دين ماره ی کرد له بهرام به ردا خاتو ره بيعه خاتونى کچى نه يوبى ليئماره کرد، که خو يئندنگه ی سه لآحه ده دريته پال له سه ر مه زه بى حه نبه ليه کان، ته مهنى نه م ئافره ته دريژ بوو له سالى ۶۴۳هـ کوچى دوايى کرد و دوايه مين که س بوو که له بنه ماله ی نه يوييدا کوچى

^۱ کتاب الروضتين (۴/۳۸-۴۰).

^۲ هه مان سه رچا وه (۳/۲۴۰).

^۳ البداية والنهاية (۱۶/۵۱۸).

^۴ هه مان سه رچا وه (۱۶/۵۷۳).

دوایی کرد، ئەمەش لەجەمادی دووهمی سالی ٥٨١ هـ دا بوو بەهۆی برینیکەوه که لەگەمارۆی مینافارقیندا دووچاریبوو.^١

ج- کۆچی دوایی تورانشای برای سەلاحەدین: لەسالی ٥٧٦ هـ برای سولتانی گەورە الملك المعظم شمس الدوله توران شاهی کوپی ئەیوب کۆچی دواکرد کە ولاتی یەمەنی ئازادکرد بەفەرمانی سەلاحەدینی برای و ماوہیەك تیايداماوہ پاره و سامانئکی زۆری تیا دا دەستکەوت پاشان بوە جێنشینى تیا دا و بەرە و لای سەلاحەدین بەپێکەوت بۆ شام چونکە زۆر بیرى دەکرد، لەرێگەشدا چەند دێرە شیعریکی بۆ نارد کە ابن المنجمی شاعیر بۆی نوسیبوو کاتێک گەیشتنە تەیماء تیايدا هاتبوو:

فهل لأخي بل مالكي علم أئني	إليه وان طال الزدّد راجع
وانى بيوم واحد من لقائه	للكى على عظم المزيّة بائع
ولم يبق إلاّ دون عشرين ليلة	وتجنّى المنى أبصارنا والمسامع
لدى ملكٍ تعنوا الملوك اذا بدا	وتخشع إعظاماً له وهو خشع
كتبتُ وأشواقى اليك ببعضها	تعلّمت التّواح الحمام السّواجع
وما الملك إلاّ راحة أنت زندها	تضمُّ على الدنيا ونحن الأصابع ^٢

هاتنیشی بۆ لای لەسالی هەفتاویە کدا بوو پێکەوێش چەند غەزایەکی گرنگو هەلوێستیکی ستایشکراویان هەبوو و ماوہیە کیش کردی بەجێنشینى خۆی لەدیمشقدا، پاشان بەرە و میسر بەپێکەوت و کردیە جێنشین لەئەسکەندەریەدا، بەلام ئەو کارەى پێنەکرا، چونکە ماوہ ماوہ تووشى کولنج دەبوو، ئەو بوو لەوێ کۆچی دواکردو لەخوێندنگەى شامیدا نێژرا^٣ لەکۆشكى ئەمیردا، توران شاهیش واتە پاشای رۆژەلات^٤، ئەم پاشایە زۆر بەخشنده و لیبۆرده و ئازاو بەجەرگو سامناک و دەرون گەورە و سنگ فراوان بوو^٥، کاتێک هەوالی مردنى گەشتە سولتان سەلاحەدین خێوەتى لەحمصدا هەلدا بوو زۆر دلتەنگ بوو و شیعری شیوەن و سەرخۆشى ئەهۆنییەوه کە پێشتر لەبەر یکردبوو.^٦

^١ هەمان سەرچاوه (٥٧٣/١٦).

^٢ هەمان سەرچاوه (٥٤٦/١٦).

^٣ سیر أعلام النبلاء (٥٣/٢١).

^٤ سیر أعلام النبلاء (٥٣/٢١).

^٥ البداية والنهاية (٥٤٦/١٦).

^٦ هەمان سەرچاوه (٥٣/٢١).

د- کۆچی دواى پاشاى سهركه وتوو عيزه دين فروخ شاى كورى شاهه نشاى كورى نه يوب: له سالى ٥٧٨ هـ دا كۆچى دوايكرد، فرمانپره واى به عله بهكو جينشيني صلاح الدينى مامى بوو، له ديمه شقدا، باوكى الملك الامجد به هرام شاى به عله بهككه دواى باوكى، فروخشائيش نازارو جواميزو پالوان و ژيرو زيرهكو چاك و به خشنده بوو، شاعيره كانيش ستائيشى به خشنده يى و چاكه كاربان كردوو و يه كييك بووه له گه وره هاوه لانى شيخ تاج الدين ابى اليمن كيندى و چهند ستائيشيكى دهر باره ي هه يه، له وه لوستانه شى كه به لگه ن له سه ر پياوه تى و ليها تووى نه وه يه كه رۆژتيكيان چوو ته گه رماوو حه مامه وه و كابرايه كى دهوله مهندي بينيوه كه بارتيكى خراپى به سه ردا هاتبوو ته نانه ت به ده ستي لاشه ي داپوشيبوو، نه ويش به زه يى پياداها توت وه و فرمانيكرد به خزمه تكاره كه ي كه پو شاك و راخه رى بو به ريت و خو شى هيستريكي بو هينا و هه زار دينارى پيشكه شكردو مانگانه بيست دينارى بو بريه وه، كابراش كه هاته گه رماوه كه وه هه ژارترين كه س بوو، به لام كه چوو دهر وه دهوله مهنترين كه س بوو، ده سا ره حمه تى خوا له مرؤفه ژيرو به خشنده كان بيت^١.

ه- كۆچى دوايى نه حمه د الرفاعى دامه زرينه رى رفاعيه: نه حمه دى رفاعى پيشه واى خواناس و دنيانه ويست و شيخي خوا ناسان، نه بو العباس على كورى نه حمه دى رفاعى مه غريبى و به طائحيه، باوكى له مه غريبه وه هاتبوو، له البطائح نيشته جيپوو له گوندى ام عبيده، هاوسه گريرى له گه ل خوشكى مه نسورى زاهيدا كردبوو، له و ئافره ته ش شيخ نه حمه د و براكانى بوو، نه بولحسن قورئان خوين بوو و پيشنويزيشى بو شيخ مه نسور ده كردو كاتى كۆچى دوايكرد نه حمه دى كورى له سكى دايكيدا بوو، خالى په روه رده يكرد، ده لين: له دايكبوونى له سه ره تاى سالى پينج سه ددا بووه، ده لين: هاوپتيكاني سوينداده كه نه گه ر هه له يه كى تيا بيت ناگادارى بكه نه وه، شيخ عمر الفاروئى پتي وتوه: قوربان من عه يبيكت تيا به دى ده كه م. ده ليت وتى چييه؟ وتى: عه يبت نه وه يه كه ئيمه هاوپتتين، پاشان شيخ و هاوه لانى گريان و، هه روه ها وتى: نه ي عومه ر: نه گه ر كه شتى سه لامه ت بيت هه موو سه رنشيه كاني هه لده گريت، ده لين: نه گه ر پشيله يه كه له سه رده مى شيخ نه حمه ددا بخه وتايه ده مى داده خست و نازارى نه دده دا، پاشان داده نيشت و به رتي ده كردو ده يوت: هيچ نه بووه. هه روه ها ده ليت نزكترين ريگه بو لاي په روه ر دگار شكانه وه و زه ليلى و هه ژارى نواندن، فرمانى خوا به گه وره بزانيه ت به زه يت به به نده كاني خوادا بيت ه وه و شوين سوننه تى

^١ البداية والنهاية (٥٤٦/١٦).

پیغه مبه ر بکه ویت (ﷺ) ^۱ . هه رگیز له بهر گه وره و بهر پر سه کان هه لئه ده ستاو ده یوت:
سه بیر کردنی دهم و چاویان دل ره ق ده کات، أستغفر الله و داوی لیخوش بوونی شی
له پروه ردگار زور ده کردو زور به پیزو دلته رمو دلسوز بوو له وسالی ۷۸هـ و له مانگی
جه مادی یه که مدا کۆچی دوی کرد ^۲ .

و- ئه و شعرانه ی که و تراون:

أ- له جه نگی مرج عیوندا: شاعیر ئیبن التعاویذی له ستایشی سه لآحه دیندا ده لیت:

کاد الأعادی أن یصیک کیدها	لو لم تکدک برأیها المأفون
تخفی عداوتها وراء بشاشة	فتشف عن نظر لها مشفون
دفنت حبال مکرها فرددتها	تدوي بغیظ ضدورها المدفون
وعلمت ما أخفوا کأن قلوبهم	أفضت الیک بسرّها المخزون
کمنوا وکم لك فی کمین سعادة	فی الغیب یظهر من وراء کمین
فهوت نجوم سعدهم وقضى لهم	بالنحس طائرهم بمرج عیون ^۳

وهه روهما له هونراوه یه داهاتوه:

أضحت دمشق وقد حللت بجوها	ماوى الطريد وموئل المسکین
لك عفة فی قدرة وتواضع	فی عزة وشراسة فی لین
وأریتنا بجمیل ضعک ماروی	الراورن عن أمم خلعت وقرون
وضمنت أن تحیی لنا أيامهم	بالمکرمات فکنت خیر ضمن ^۴

ب- ئه وهی که ئوسامه ی کور مونقیذ له ستایشی سه لآحه دیندا وتویه تی:

حدثت علی طول عمری المشیبا	وان کنت اکثرت فیه الذنوبا
لأنی حییت الى أن لقیته	بعد العدو صديقاً حبیبا ^۵

۹- هه ئویستی زانیان به رامبه ر به و که سه ی که جنیو به هاوه لآن ده دات: له سالی ۵۷۶هـ
شاعیر یکی شیعه له به غدا ده ستگیر کرا به ناوی ابن قرایا که له بازاردا کۆمه له شعر یکی ده وت
که تیایدا باسی هاوه لآنی (ﷺ) به خراپه ده کردو جنیوی پیده دان و به سته مکاری ده زانیان و

^۱ سیر أعلام النبلاء (۷۹/۲۱).

^۲ هه مان سه رچاوه (۸۰/۲۱).

^۳ کتاب الروضتین (۳۳/۳).

^۴ کتاب الروضتین (۳۴/۳).

^۵ هه مان سه رچاوه (۴۳۳/۲).

سوکایه تی به و که سانه ده کرد که خوشیان ده ویستن، بویه به فهرمانی خلیفه مه جلیسیکی بۆگیرو هینایان قسه یان له گه لدا کرد بینیان که شیعه یه کی زیره و نازایه، زانایانیش فتوای برینی زمانیان و ده ستیان ده رکرد و نه و کاره یان پیکرد، پاشان خه لکی پاشرفاندنی نازاریان داو نه ویش له ترسا خووی خسته دیجله به لام توانییان ده ربیه یین و بیکوژن، دواتر گوریسیکیان بردو به ستیان به قاجیه وه به شاردا گیرپایان پاشان فریایان دایه ناو هه ندی خشت و کلسه وه^۱ پۆلیسیش نه یتوانی زرگاری بکات له ده ستیان^۲.

۱۰- **چوونی سه لاهه دین بۆ ولاتی ئهرمه ن**: له سالی ۵۷۶ هـ دا سه لاهه دین ناگرهستی له گه ل فره نجه کاندای مۆرکردو به ره و ولاتی رۆم به پیکه وت و ئاشته وایی خسته نیوانی نوره دین محمه د کوپی قرا نه ره لانی کوپی داودی کوپی ئهرته قی فهرمانپه وای قه لای کیفا و سلطان عیزه دین قلج ئهره لانی کوپی مه سعودی کوپی قلج ئهره لانی و له لای روبریک کۆبونه وه که پتیده و تریت: کوك سو^۳، پاشان دیاری و نزاکان و خوشی و به خشینه کان زۆریوون^۴ و له و کاته شدا سولتان چووه ولاتی ئهرمه نه وه بۆلابردنی ابن لاونی پاشایان، چونکه کۆمه لی له تورکمانه کانی کیش کردبوو هه تاوه کو له وه پرگاکانی ناوچه کانییدا مه پو مالآت بله وه پینیت، به لام دواتر په لاماری دان و هه موویانی ده ستگیرکرد، سولتانیش چووه ولاته که یه وه و سه ربازو لایه نگرانی شکست پتیه ناو خوای گه وره ترسی موسلمانه کانی خسته دلایانه وه و له ترسا قه لایه کی به رزیان سوتاند که به مانقیر ناسرابوو، موسلمانه کانییش توانیان ئامیرو دانه ویله کانی ناوی ده ربینن و به هویه وه به هیزبوون و به ته وای قه لاکه یان روخاند^(۵)، پاشای ئهرمه نیش ملکه چ بوو و دیله کانی ئازادکردو سولتانیش به سه رکه و تووی و سه رفرازی گه رایه وه و له کۆتایی مانگی جه مادی دووه مداکه شته وه حه ماه^۵.

۱۱- **ئه ستیره ناسه کان و له ناوچونی جیهان**: له سالی ۵۸۲ هـ دا، ئه ستیره کان له هه موو ولاته کاندای پییان وابوو که جیهان کۆتایی دیت له مانگی شه عبانی ئه و ساله دا له کاتی کۆبوونه وه ی شه ش ئه ستیره که له ترازودا به هوی ره شه باوه، به م شیوه یه ش توانیان خه لکیکی زۆر بترسینن

^۱ البداية والنهاية (۵۳۱/۱۶)، الکلس: نه وه ی که دیواری پتیده پۆشریت "گه چ".

^۲ البداية والنهاية (۵۳۱/۱۶).

^۳ روبریکی شینه، له لقه کانی فوراته له که نار ولاتی روم له لای حه له به وه.

^۴ کتاب الروضتين (۵۵/۳).

^(۵) هه مان سه رچاوه (۵۵/۳).

^۵ کتاب الروضتين (۵۵/۳).

له وانهی که بیروباوه پیکي به هیزو شاره زاییان له حوکمه ئایینییه کاندای نه بوو، له پاشاکانی عهجه م و رۆم و ههستان به هه لکه نندی نه شکوته کانی و لێدانی ژێرزهمین و گرتنی کونه باکانی و گه یاندنی ئاوو و گواستنه وهی ئازوقه و شتومه ک بۆی، پاشان گواستیانه وه بۆ ناوی و چاوه پیتی نه و واده و کاته یان ده کرد، هه رکاتیکیش ئیمه هه والیانمان بییستایه زۆر پێده که نین به نه قلیان، سه لآحه دینیش توپه بوو له قسه ی نه و نه ستیره ناسانه و دلتیابوو له وهی که درۆ ده که نو قسه کانیان ته نها پیشبینی و مه زنده کردنه، کاتیک واده ی نه و شه وه هات که نه ستیره ناسه کان دیاریان کردبوو بۆ هه لکردنی ره شه بای هاوشیوه ی ره شه باکه ی عاد^۱، عیمادیش وه سفی نه و شه وه مان بۆ ده کات ده لیت: واده ی نه و شه وه هات ئیمه ش لای سولتان دانیشتبووین له شوینیکێ فراوان و یانه یه کی پر مۆم و روناکیده، نه شنه باو نه هه وا هه بوو هه چ شه ویکمان نه بینی وه ک نه و شه وه له بیده نگه و کش و ماتیده^۲.

۱۲- ره چاوکردنی مافه کانی هاوڵاتیانی جوله که له لایه ن خه لیفه ی عه باسیه وه: له سالی ۵۷۳ه ک دا ئاژاوه یه کی گه وره که وته نیوان جوله که و خه لگی به غداد به گشتی، نه مه ش به هۆی نه وه وه بوو که بانگۆژیک له لای کلێسایه کی جوله که له لایه ن چه ند جوله که یه که وه قسه ی پێوترابوو، موسلمانانه که ش قسه ی پێوتبوو و هه ردوولا به شه پ هاتبوون، موسلمانانه که ش هات بۆ دیوان و سکا لای تو مارکردو بارودۆخه که خراپ بوو و خه لگی کۆبوونه وه و ده نگیان به رزکرده وه کاتی رۆژی ههینی هات خه لگی نه یانه یشت له هه ندی مژگه وتدا نوێژیکریت و چونه ده ره وه و بازاری عه تر فرۆشه کانیان تالانکردو که جوله که کانی تیابووو چون بۆ کلێسایه کی جوله که و تالانیانکرد، پۆلیسیش نه ی توانی رێگریان بکات، خه لیفه ش فه رمانیده که هه ندی که س بکری ن به داردا و هه ندی له و خراپه کارانه ی له زینداندا بوون ده ره یتران و له سیداره دران، که پێشتر بریاری کوشتنیان ده رکرابوو، لیره شه وه خه لکیکی زۆر وایان زانی که نه مه به هۆی نه و رووداوه وه بووه، به م شیوه یه کۆتایی به ئاژاوه که هات سوپاس بۆ خوا^۳.

۱۳- کۆژرانی وه زیری خه لیفه عضداالدوله: له سالی ۵۷۳ه ک دا وه زیری خه لیفه عضداالدوله کورپی سه رهۆکی سه رهۆکه کان ئه یین المسلمه به نیازی حه ج له شارده رچوو، خه لکیش بۆ خوا حافیزی لێکردنی شوینی که وتن، پاشان سی کس له شیعه کان له شیوه ی خه لگی هه ژاردا لیتی چونه پێش و چه ند چیرۆکیکیان به ده سه ته وه بوو، یه کیکیان بۆ پێدانی چیرۆکه که لیتی

^۱ کتاب الروضتين (۲/۲۶۴).

^۲ کتاب الروضتين (۲/۲۶۴).

^۳ البداية والنهاية (۶۸/۵۲۵).

چووه پيش و چه قويه كي ليذا پاشان دووه و ستيه ميش هيرشيان كرده سهري و كومه ليكيشيان له خه لكانى ده و روبه ري برينداركرد، به لام هر سى كه سه كه ده ست به جى كوزدان و سوتينران، وه زيريش به سر شانى چهنده كه سيكه وه هيترايه وه بۆ مالى خوئى و له هه مان رۆژه دا گيانى له ده ست دا، ئه م وه زيره ش بوو كه هه ردوو كوپه كه ي ابن هيبه ري كوشت و له سيده ري دان، خواي گه و ره ش كه سيكى بۆ نارد بۆ كوشتنه وه ي وه ك سزايه ك بۆ ئه و كاره ي كه كردى ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ (فصلت: ۴۶)¹. واته: دلتيا به كه په روه ردگارى تو بچوكترين سته م له به نده كانى ناكات. ته فسيري ئاسان. ل. ۴۸۱.

۱۴- **قه ره بو كردنه وه ي خوا بۆ به نده كانى:** له سالى ۵۷۷ هـ دا الملك الناصر سه لاهه دين له قايره دا نيسته جى بوو بۆ گوگرتن له فه رموده و، نامه يه كي له عزالدین فرخ شای جينشيني خوئيه وه له شام دا پيگه يشت سه باره ت به ونازو نيعمه ته ي كه په روه ردگار به سه ر خه لكيدا رشتوه و منالايكى رۆرى دوانه و جمكى پييه خشيوين له به رامبه ر ئه و ده ردو مردنه ي كه له سالى پيشودا دوچار يان بوو بوو، هه روه ها ئه و پيت و به ره كه ت و به روبومه ي كه ئه م سال شام هه يه تي وه ك قه ره بوويه ك بۆ وشكه سالى و گراني و قات و قپى پار².

۱۵- **ريگه خسته وه ي كاروبارى ئيدارى و سه ربازيه كانى سه لاهه دين پيش حطين:** سه لاهه دين له رۆژه لاتى فوراته وه گه رايه وه بۆديمه شق له رۆژى ۲ ره بيمى يه كه مى ۵۸۲ هـ و پيشوازيه كي گه و ره ي له لايه ن جه ماوه وه وه ليكرا، وه ك ده ربپينى خوئشى بۆ چاكبوونه وه ي له و نه خوئشيه ي كه خه لكى به گشتى به هۆى ئه و قسه و قسه لۆكه ي كه ده رباره ي بلاوبويه وه ي نيگه رانى كرد، خه لكى تايبه تيش به هۆى ئه و وه به هۆى به ده سته پينانى ئامانجى به يه كخستنى موسلمانان و يه كگرتنى ئه و ولاتانه ي كه به دلى جيهانى ئيسلامى داده نرين، به سه ركردايه تي خه ليفه ي عه باسى له عيراق و فه رمانده ي سولتان و پشتگيرى خه ليفه بۆى، هه روه ها نيشانه و مۆره كانى خه ليفه به نامه كانيبه وه بوو له هه موو شوئينكى جه زيره ي فورات و شام و ميسرو يه مه ن و شوينه كانى تر دا، يه كه م كه سيكيش كه دواي خزمه كانى له گه ليذا كۆبويه وه وه زيرى گه و ره و راويژكارى به هيتزو ئه قلى به رپۆه به ري ده و له ته كه ي القاضى الفاضل بوو³ العماد باس ده كات و ده لييت: سولتان له قه لادا له گه ل كه سو كاريدا كۆبويه وه، كۆتايى به قسه لۆك و پروپاگهنده هيتاو بارودوخ به ره و باشى رۆيشت و چاكه و به خشنده يمان بينى به گه شتنى

¹ البداية والنهاية (۵۲۵/۶۸).

² هه مان سه رچاوه (۵۲۵/۶۸).

³ صلاح الدين القائد وعصره، ل: ۲۶۳.

الفاضل بۆ لای و باسکردنی نهیینه کان ته مو مژی دلی ره واندده وه و برديه باخه که یه وه و به روبومی پيداو چهنه جارێک سهردانی کردو دهرياره ی کاروباره کانی ده ولت راویژی له گه ل کرد^۱.

ناخو سه لاحه دين چي ده سته و تبیت له هه له ته که یدا بۆ سه ر موسل؟ نه و ریوشوینه ئیداری و سه ر بازیه نه کامانه ن که پیتی هه سته دوا ی گه رانه وه ی بۆ دیمه شق بۆ ریکه سته وه وه ی کاروباره کانی ده ولت و خو ئاماده کردن بۆ روویه پوو بوونه وه ی مه زن؟

ا- له گه ل فه رمانه وه ی موسلدا که له بنه ماله ی زه نکی بوو ریکه و ننیکی مۆر کردو وتاری سلجوقی تیدا نه هیشت و به ناوی سولتان سه لاحه دینه وه پاش خه لیفه ی عه باسی و تار خوینرایه وه سولتانیش ده سته هه لگرت له هه چي له پشت رووباری زابه وه یه (له ولات و قه لاه و حه سارو ناوچانه ی وه ک شاره زورو ده و روویه ری و ویلایه تی به نی ففجاق و قه رابلی و بوازیج و عانه)، له به رامبه ر مانه وه ی موسل و ده و روویه ری به ده سته وه یه: به مه رجی که به بریاری ئیمه بجو لیته وه و سه ر بازه کانیان بنی ریت بۆ خزه تمان و وتارو دراو به ناوی ئیمه وه بیت^۲.

ب- وتارو دراو گو پرایه لی بۆ سه لاحه دين یه کلابوویه وه له ناوچه کانی تری جه زیره دا وه ک دیار به کر، به تاییه ت نه وانه ی که به ده سته ی بنی ارتق وه بوو، سوپاش ده نیردرا بۆ سولتان بۆ جهیاد کردن له کاتی پیویستدا، چونکه: وره ی جهیاد کردن له پیتا و خودادا هه میشه وه ک پیویست نیه، به م شتیه ویه ش به ریه ست و ریگره کان له به رده میدا لابران^۳.

ج- سه لاحه دين ریه او قه لاکه ی و ویلایه ته که ی خسته سه ر ناوچه ی ده سه لاتی که وکه به ری کوپی زهینه دين علی کوچک که یه که م که سیك بوو له سه ره تاوه پشتگیری بکات له کرده سه ر بازیه کانیاندا له رۆژه لاتی فور اتدا، چونکه نه و له خزه تی سولتاندا بۆ پاراستنی یاساکان و کاری وای جیه جیکرد که ناوی پیده رکردو پله و پایه ی هینایه پی شه وه^۴. هه روه ها نه م نه و نه میره بوو که سه رکردایه تی هه موو هیزه رۆژه لاتیه کانی پی سپیردرا له جه نگی حطیندا^۵.

^۱ هه مان سه رچاوه (۶۹/۲).

^۲ کتاب الروضتين (۶۴/۲).

^۳ صلاح الدين القائد وعصره، ل: ۲۶۴.

^۴ کتاب الروضتين له: صلاح الدين القائد وعصره وه، ل: ۲۶۴.

^۵ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۶۵.

د- سولتان باجه ناشه رعيه کانی هه لوه شانده وه له سه رجه می نه و ناوچانه دا که راسته وخو که وتبونه ژیر ده سه لاتی وه چ به شیوه یه کی راسته وخو بیت یان ناراسته وخو، چونکه نه مه: نه ریتی سولتانه له هه مو ناوچه کاند او ته نها نه و باجانه ی هیشته وه که شهرع ری پیده دا که نه وانیش: خه راج- باجی زه وی و کری و کشتوکال چه ند شتیکی تر بوون^۱. سه باره ت به کاروباره تاییه تیه کانی مالی خویان و مالی مامی، نه وه چه ند ریوشوینیکی له پیشتی گرت به رو العادلی له گه ل خویدا برد بؤدیمه شق هه تاوه کو ریزبه ندی کوتایی بریار بدات پاش راویژکردن له گه ل القاضی الفاضل و خه لگانی تر دا له ریگه شدا کاروباره کانی حمصی ریخست که فه رمانپه واکه ی (کوپه که ی شیرکز) کوچی دوایی کردبوو، نه وه بوو کوپه که ی خوی له شوینیدا دانساو پابه ندی کرد به پاراستنی سنورو سه نگه ره کانی و وه رگرتنی باجه شه رعیه کان، سه لآحه دینیش نه و ماوه یی که له و ساله دا ۵۸۲هـ/ حوزه یرانی ۱۱۸۷- نازار ۱۱۸۷ مابویه وه بؤ ته واکردنی ریخستنه ئیدارییه کان و ناماده ییه سه ربازیه کان له میسرو ولاتی شامدا به سه بربرد.

● سه لآحه دین الظاهر غازی کوپی ده ستنیشان کرد بؤ فه رمانپه وایی حه له ب له شوینی الملك العادلی بریادا، که باوکی هاوسه ری الظاهر بوو، به پیی ریکه وتنیک له نیوان هه ردو و برادا، نه میر بشاره شی کرده به پررسی قه لای حه له ب و شجاع الدین عیسی کوپی بلاشووی وه که نه میری مه دینه ده ستنیشان کرد^۲.

● الملك الأفضل کوپه گه وره که ی له میسره وه بانگ کرد بؤ دیمه شق هاتاوه کو بیکاته جینشینی خوی تیایدا، العزیز عثمانی کوپیشی کرده جینشینی له میصر دا و الملك العادلی براشی له گه لیدا دانا بؤ به پتیه بردنی میسرو ناوچه یه کی (زه وی) بؤ پرپیه وه که زۆر به لایه وه په سه ند بوو.

● نه م کاره ش تقی الدین عمری برازای وروژاندو بریاریدا به ره و مه غریب به پتیه ویت و دهستی به سه ردا بگریت و ببیته دهسته لاتدار تیایدا، به لام نه م کاره کاریگه ری خوی ده بیت له سه ر پلان و نه خشه و سه ربازه کانی سه لآحه دین، چونکه تقی الدین عومه ر یه کیک بوو له دیاریرترین پیوانی ده وله ته که ی و فه رمانده یه کی لیها تووی سوپا و راویژکاریکی به توانا بوو، هه ر بویه سه لآحه دین وه فدیکی نارده لای بؤ رازیکردنی و له و شتانه ش که له سولتانه وه هاتوه،

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۶۵.

^۲ کتاب الروضتین له: صلاح الدین القائد وعصره وه، ل: ۲۶۵.

ئەو ھەيەكەل ھەيەتە: سۆيىد بىت ئازاد كەردى مەغرىب گەنگە، بەلام ئازاد كەردى بەيتولمە قەدىس گەنگەتەرە سودى زىاتەرە بەرژە ھەندى تايىبەتە گەشتى زىاتەرە، جا ئەگەر تەقى الدىن بېروا پىياوانى ناسراوى ئىمە بەرەت، دەبىت تەمەنمان سەرف بەكەن بۆ پىگە ياندەن پىياوى ھاوشىۋەي ئەو، بەلام ئەگەر بەيتولمە قەدىس رەزگار بەكەن ئەو ھەنار دەريا ئازاد دەبىتە پاشان بۆ ئەو شۆيىنەش بەرپەدە كەوين^۱. دواتر نامەيەكى نووسى بۆ تەقى الدىن عمرو داۋاى لىكرد كەبىت بۆ شام، ھەروەھا القاضى الفاضلىش بەھەمان شىۋە نامەي بۆ نووسى قەسەي القاضى الفاضلىش گۆي بۆ گىراۋىبوو: بەھۆي ئەو نامەيەي گەرەمانە ھەيەكەل داۋاى مۆلەت دەكەت بۆ بەرپەكەتەن بەرە مەغرىب، گەرەم ئەو چى روۋىداۋە ئىۋە تا دۆيىنى پارچە زەۋىيەكتەن بەدەستە ھەنەبوو، بەلام ئەمەق خۋاى گەرە ئەو ھەموو نازو نىعمەتەي پى بەخشيون، پاشان ئىۋە ھەموۋتان كۆز بىخەم و گەفتبۇن ئايا ئىستا بۆدۇنياتان لە بەردەمدا تەنگ بوۋەتە ھەيچ ھۆكارىكتەن بەدەستە ھەنەماۋە، نەخىر سۆيىد بەخۋا گەرەم ھۆكارەكان كۆتايىيان پىنەھاتوۋە، بۆ كۆي دەچىتە مەبەستە چى؟ ئايا ئىمە ژيانمان خۇش نىيە يان ژمارەمان كەمە؟ يان ۋلايمان نىيە؟ چۆن بەسەر ھەلبۇزاردى خۋادا شۆيىنەلدە بۇيرى؟ ئايا خۋا باشتر لەخۇمان خەمى نەخۋاردىن؟ ياخۇد چۆن شۆيىنەكى وشك ھەلدە بۇيرىن لەكاتىكدا كەنئىمە لەۋلاتى خىرو بۇيرىن؟ يان چۆن دەستە بەردارى جەنگەردن لەپىناۋ ئىسلامدا دەبىن دۇ بەمۇسلمانان دەجەنگەن كە ئەو نەھى لىكراۋە؟ خەلگانى خەزمەتگوزارو سەربازو خاۋەن عەقلىۋ راکان ئايا لەئىۋەدا پىياۋىكى ھۇشيار نىيە:

تَعَقَّبُ الرَّأْيَ وَانْظُرْ فِي أَوَاخِرِهِ فَطَالَمَا أَتَهَمْتُ قَدَمَا وَأَوَّالَهُ

ھىشتا گەرەمان بەرادروستەكان كاردەكەتو بەوردى لىيان دەكۆلئەتە ھە، ئەو مالە نەمىنى كەچۆلە لەئەۋو ئەو رۆژانە لەناۋانچەن كەنئىۋچەۋانى تىيادا ھەلئايەتو بچىتە رىزى شەۋەكانە ھە^۲. ئاخۇ ئەمىرى گەرە چۆن دەتوانىت داۋى ئەم ھەموو بەلگەيە ۋەلامى فەرمانى سولتانى ناداتە ھە، ئەۋەبو بەكەسۇكارو سوپاكەيە ھە بەرە دىمەشق بەرپەكەتو سولتان لەمرج الصُفُردا لە ۲۳ى شەعبانى ۵۸۲، ۱۰ى تشرىنى دوۋەمى ۱۱۸۶ زدا پىشۋازى لىكردو پىكە ھەتە ناۋ دىمەشقە ھە سولتانىش ھەمەي پىبەخشى داۋاى لىكرد كەسەنگەرو سۈرەكانى بېارزىت، ئەۋىش بەرە ھەما بەرپەكەت، بەم رىكخستە ژىرانە سەلاھە دىنۋ قاضى فاضل تۋانىيان كاروبارەكانى دەۋلەت

^۱ كەتاب الروضتين لە: صلاح الدين القاندى وعصره ھە، ل: ۲۶۶.

^۲ صلاح الدين القاندى وعصره ھە، ل: ۲۶۷.

ریکبخەن لەئەوپەڕی رۆژەلاتەوہ بۆ ئەپەڕی رۆژناوای، لەم کاتەشدا بارودۆخی سیاسی لەشانیشینى خاچپەرستەکاندا بەرەو خراپتر دەچوو و ناکۆکی لەنیوان حیزبى بارۆنە دەرەبەگەکان و حیزبى پاشا و لایەنگرانیدا گەشتبوو و چلە پۆپەى، ئەمەش پاللى بەکونت ریمۆندى سێیەمەوہ نا کە لەتەختى پاشایەتى دورخراپەوہ بەدانانى غى دى لوزیجیانى هاوسەرى شاژنى میراتگرى تەختى پاشایى، بۆ مۆرکردنى ناشتەواى لەگەڵ سەلاحەدیندا لەسەر ولاتى خۆى (طرابلس) و ولاتى هاوسەرەکەى (طبرية) بەجۆرێک کە لەسەرچاوە عەرەبیەکاندا دەربارەى وتراوہ: پەناى برد بۆ سایەى سولتان و بوو بەشوینکەوتوى سولتانیش قبولى کرد و دەستى گوشى و بەهێزى کرد بەنازادکردنى ئەو سەربازانەى کە لەزینداندا بوون، ئەویش بوو بەدلسۆزى موسلمانەکان، ئەو ھۆکارەش پاللى نا بەریمۆندى سێیەمەوہ بۆ مۆرکردنى ئەم ریکەوتنامەى، ئەوہبوو سەرۆکى ئەلداویە ئامۆزگارى غى پاشای کرد بەکۆکردنەوہى ھێزەکانى و گەمارۆدانى ریمۆند و ناچارکردنى بۆ خۆبەدەستەوہدان، پاشاش ھێزەکانى کۆکردەوہ، بەلام بالیانى کوپى بارزان (فەرمانرەواى نابلس) توانى قایلى بکات بەھەڵە بوونى ئەم کارە، ئەویش ھێزەکانى بللۆھ پیکرد و گەراپەوہ بۆقودس، سەلاحەدینیش لەدیمەشقدا مایەوہ لەچاوەپوانى ھەلى گونجاودا بۆ کۆکردنەوہى سەربازەکانى و بەرێکەوتن بۆ گۆرەپانى جەنگ، ئەوہبوو دەستگیرا بەسەر ئەو کاروانەى کە لەمیسرەوہ ھات بۆ شام و دانوستانەکانیش شکستیان ھێنا لەنیوان سولتان و ئەرناط پاشادا بۆچارەسەرکردنى کیشەکەو، ھەردوولا دەستیاندایە ئامادەسازى و خۆرێکخستن، سولتانیش نامەىکى نووسى بۆ سەربازەکانى لەموسل و جەزیرەى فورات و حەلەب و حەماو ميسرداو داواى لیکردن کە بەرێکەوتن بۆلای: سەربازەکانى رۆژەلات و حەلەب لەرأس الماء کۆبینەوہ، ئەو ئۆردوگایەى کە سەلاحەدین ھەمیشە بەکاریدەھێنا، ناوەندى کۆبوونەوہ و بەرێکەوتنى ميسرییەکانیش بەسەرکردایەتى العادلى براى بەرەو کرک و شوبک، سولتانیش خۆى بەرەو جسر الخشب بەرێکەوت و لەوێ مایەوہ ھەتاوہکو ھەموو ھێزەکانى دیمەشق لەلای کۆبونەوہ^۱.

^۱ صلاح الدين القائد وعصره وه، ل: ۲۶۷.

به‌شی سییه‌م: جه‌نگی حگین و نازادکردنی به‌یتوله‌قدیس و شالای

خاچپه‌رستی

باسی یه‌که‌م: جه‌نگی حطین:

سه‌لا‌حه‌دین توانی به‌ره‌یه‌کی نیس‌لامی یه‌کگرتوو و به‌رفراوان پی‌کبیتیت، به‌لام ده‌ستگرتنی خاچپه‌رسته‌کان به‌سه‌ر هندی له‌شاره‌کانی که‌نار ده‌ریادا له‌شام، له‌گه‌ل هه‌ردوو قه‌لای کرک و شوبکدا، بوونه به‌ره‌به‌ستیکی گه‌وره له‌به‌رده‌م په‌یوه‌ندی کردنی هه‌ردوو به‌شی ده‌وله‌ته‌که‌یدا، که‌میسرو زۆربه‌ی ناوچه‌کانی ولاتی شام و به‌شیک له‌عیراقی له‌خۆگرتبوو، نه‌مه سه‌رباری نه‌وه‌ی که‌ نه‌م شارانه پی‌گه‌یه‌کی ستراتیژی گرنگیان هه‌بوو، چونکه خاچپه‌رسته‌کان توانیان به‌هۆی ده‌ستگرتنیان به‌سه‌ر نه‌م شارانه‌دا له‌په‌یوه‌ندی به‌رده‌وامدا بن له‌گه‌ل ولات و زیدی سه‌ره‌کی خۆیاندا که‌نه‌و روپای رۆژئاواییه^۱، له‌به‌ر نه‌وه سه‌لا‌حه‌دین له‌سه‌ره‌تای ده‌سه‌لاتیه‌وه بایه‌خی ده‌دا به‌هێرشکردنه سه‌ر نه‌م ناوچه‌یه، بگره گرنگیدانی به‌م مه‌سه‌له‌یه ده‌گه‌رنته‌وه بو سه‌رده‌مانیکی پیشتر کاتی که‌وه‌زیری ده‌وله‌تی فاطمی بو^۲.

له‌راستیشدا سه‌لا‌حه‌دین توانی زیانیکی زۆر به‌خاچپه‌رسته‌کان بگه‌یه‌نیت له‌ناکامی نه‌م هێرشانه‌دا له‌رووی گیانی و که‌ره‌سته‌که‌ی جه‌نگه‌وه، نه‌مه‌ش پالی به‌خاچپه‌رسته‌کانه‌وه هه‌ناوه‌کو بیر له‌که‌مکردنه‌وه‌ی فشار بکه‌نه‌وه بو سه‌ر نه‌م ناوچانه، به‌دورخستنه‌وه‌ی سه‌لا‌حه‌دین لێی و راکیشانی سه‌رنجی به‌هێرشکردنه سه‌ر که‌ناره‌کانی ده‌ریای سور، نه‌مه جگه له‌قۆستنه‌وه‌ی بونی له‌وناوچه‌یدا بو هه‌ره‌شه‌کردن له‌شوینه پی‌رۆزه‌کان له‌پێناو لێدانی پی‌رۆزترین ناوچه‌ی نیس‌لام^۳، به‌لام رووداوه‌کان زۆر به‌خیرای له‌به‌رژه‌وه‌ندی سه‌لا‌حه‌دین ده‌رۆیشتن.

یه‌که‌م: پیشه‌کیه‌کانی جه‌نگی حطین:

۱- کۆچی دوا‌ی بلدوینی پینجه‌م و کاریگه‌ری له‌سه‌ر بارودۆخی خاچپه‌رسته‌کان: پاشا بلدوینی پینجه‌م له‌مانگی جه‌مادی دووه‌می ساڵی ۵۸۲ه‌/ مانگی ثانی ساڵی ۱۱۸۶زدا دوا‌ی چه‌ند مانگی که‌ ده‌ست به‌کاربوونی کۆچی دوا‌یی کرد، لێره‌شه‌وه دووباره کیشه‌یه‌کی ناوخوا‌یی له‌نیوان خاچپه‌رسته‌کاندا سه‌ریه‌له‌داو کۆچی دوا‌یی سه‌ره‌تایه‌ک بوو بو مملانییه‌کی توند بو

^۱ صلاح‌الدین و الصلیبیین، ل: ۱۵۷.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه: ۱۵۷.

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه: ۱۵۷.

گه شتن به ته ختی شانشینى، نه یارانی وه سیه ته که ی ریموندی سییه میش به رده وام بوون له پلانداناندا هه تاوه کو دواچار توانیان ده سه لاتی لی زهوت بکن وده سه لاتی له منداله که یه وه به رن بق سیبیلای دایکی وه له بژاردنی پاشای نوییان دایه دهستی، چونکه که خوی وه ک ثافره تیک توانای حوکمرانی نییه، سیبیلیش تاجی پاشایه تی رادهستی جای لوزینانی هاوسه ری کرد وه نه یارانی ریموندی سییه م دهیانویست^۱.

۲- سود وه رگرتنی سه لاهه دین له و بارودوخه ی که شانشینى به یتوله قدیس پیایدا تیده پهری: سه لاهه دین لیبراونه کاری ده کرد بق پیکهینانی هیژیکى سه رباره پر چه گو تفاق، وه ک خوئاماده کردنیك بق روویه پوووبونه وه ی یه کلاکه ره وه دژ به خاچه رسته کان، له هه مان کاتدا خوی ده بوارد له روویه پوووبونه وه ی خاچه رسته کان له چهند به ریه کی جه نگدا، هه تاوه کو بوار نه دات دوزمن ریزه کانی یه کبخاتو خوی ئاماده بکات بق روویه پوووبونه وه ی هیژی موسلمانان، بق ئه م مه به ستهش له سالی ۵۸۳هـ / ۱۱۸۷زدا نیردراویکی نارد بۆلای خه لکی حه له بو فه رمانی پیکردن به ئاشته وایی کردن له گه ل بۆهیموندی سییه می ئه میری ئه نطاکیه دا هه تاوه کو له یه ک به ریه ی جه نگه وه روویه پوووی خاچه رسته کان ببیته وه^۲، هه روه ها سه لاهه دین به هوی ئه و لیها توویی و شاره زاییه سه رباره یی که هه ییوو هه ولیدا بارودوخى ناله باری شانشینى به یتوله قدیس بقوزیته وه که پاش دانانی جای لوزجیینان تیی که تبوو، دواى ئه وه ی هاوسه ره که ی تاجی له سه ر سه ری خوی لابر دونه یه سه ر سه ری ئه وو وتی: میژده که م به تواناترو شیاوتره بۆپاشایه تی^۳، قومص ریموندی صه نه جلی ئه میری طرابلسیش شکستی هیئا له برده وه ی ئه و پۆسته دا، سواره کانی داویه ش رازی نه بوون خوی به ته نها حوکمرانی بکات و داویان لیکرد که کار به و وه سیه ته بکات که ته نها مافی سه رپه رشتی کردنی پیژده به خشی، ئه مه ش وایلیکرد که خو بخاته باوه شی سه لاهه دین و داواى کۆمه کی لییمات، سه لاهه دینیش په نای داو، به دهم دواکه یه وه چوو وکۆمه کی پتویستی پتیشکه شکرد، به م شیوه یه ش توانی هاوپه یمانیکی نوئ په یدابکات له ناو خاچه رسته کاند او که لینیکی گه وره بخاته ریزی خاچه رسته کان^۴، ئه وه بوو خه ریکبوو پیکدadan له نئوان پاشا جای و ریمونددا روبدات کاتیک ریموند له طبریه دا سه ربارگه ی داناو وه ک که سیکی خۆبه زلزان و له خۆبایی

^۱ تأریخ الأیوبین فی مصر وبلاد الشام، ل: ۱۴۰.

^۲ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۷۵.

^۳ الفتح القسی، ل: ۶۸، ۶۷، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۷۵.

^۴ الکامل فی التأریخ، نقداً عن: صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۷۵.

کۆمەلئیکی نۆزى له خاچپه رسته كان له ده ورى خۆى كۆكرده وه و سولتانی هاندا بۆ هێرش كردنه سهريان بۆ گێرانه وهى ده سەلەت بۆى^۱، پاشای به يتولمه قديسيس هه ستا به كۆكرده وهى سوپا يه كى نۆز بۆ هێرش كردنه سه رطېريه، به لام هه ستانى هه ندئ له شه ميره كان به ناوېژيوانى بۆ هيوور كردنه وهى بارودۆخه كه و بانگه يشت كردنى هه ردولا بۆ يه كگرتن بۆ رووبه روو بوونه وهى ئه و ئاماده كار ييه مه زنه ي كه سه لآحه دين بۆى سازدا بوون، ئه مه ش پاشا لوزينانى ناچار كرد كه خۆى به ر يېكه ويئت بۆلاى قومص ريموندى قونجلى بۆ ئاشت كردنه وه و ر يكه وتن له گه ليدا^۲. سه ربارى ئه مه ش ده توانين بلين كه سه لآحه دين ده ره نجامى ده ست يوه ردانى له كاروبارى خاچپه رسته كاندا بۆ كۆمه كى كردنى يه كيكيان دژ به ئه وى تريان چه ند به ره مه يكي ده سكه وت، كه گرنگ ترييان ئه و جياوازيه گه وريه بوو له ديدو بۆ چونه كانيدا له نيوان ريمۆند صنجلى و هه ندئ له شه ميره خاچپه رسته كاندا، له پيشه وهى هه مووشياندا ئه رناطى فه رمان په وای قه لآى الكرك . ره نگه ئه مه ش ئه و هۆيه بيت كه هانى ميژوونوس ابن الاثير ي داوه بۆ وه سفكر دى هاوپه يمان يتي نيوان سه لآحه دين و ريمۆندى سييه م سه ربارى كورتى ماوه كه ي به وهى كه: گه وريه ترين هۆكار بوو بۆ ئازاد كردنى ولاتيان و ده ره ينانى به يتولمه قديس له ژيړ چه پۆكيان^۳، به م شيوه يه سه لآحه دين ئاگريه ستيكى به جيا له گه ل بوهيمۆندى سييه مى ئه ميرى ئه نطاكيه مۆركرد له سه رداواى ئه و يان له سه رداواى سه لآحه دين، هه تا وه كو له هيله كانى پشته وهى سوپا كى دلن ياب يته وه يه كلا ب يته وه بۆ كوشتار له باشوردا^۴. هه روه ها ريمۆندى سييه م مه وداى ر يكه وتنه كه ي فراوانتر كرد هه تا وه كو ناوچه ي الجليليش بگريته وه، به م پييه ش ر يى خوشكرد بۆ سه لآحه دين بۆ چوونه نيوان ئوردون و فه له ستين^۵.

۳- رينۆلد شاتيۆن دووباره ر يكه وتننامه كه ي پيشيل ده كات له گه ل سه لآحه ديندا: هاوپه يمانى نيوان سه لآحه دين و ريمۆندى سييه م رينۆلد شاتيۆنى توپه كرد كه له وكاته دا له ئاگر به سستا بوو له گه ل سه لآحه ديندا و به وه ناسر ابوو كه تاك لايه نه بير ده كاته وه، به هۆى ئه و پار يژگاريه شه وه كه ئاگر به سته كه له خۆى ده گرت كاروانه بازرگانيه كان ده ستيان كرده وه

^۱ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۷۶.

^۲ كتاب الروضتين، له: صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۷۶.

^۳ الكامل فى التأريخ، له: صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۷۶.

^۴ تأريخ الأيوبيين، ل: ۱۴۲.

^۵ تأريخ الأيوبيين، ل: ۱۴۳.

به هاتووچۆ له نێوان میسرو ولاتی شامداو به سه لامه تی به خاکی خاچه رسته کاندایه تیپه پرده بوون^۱، نه مهش سودی بۆ خودی رینولدشایستۆنیش هه بوو، به هۆی ئه و باج و مالیاتهی که له سه ری دانا بوون، وه ک ده ریش که وتبوو وادیار بوو که ئه و نهیده توانی به یی دزی و تالانی بژی، بۆیه هه ستا به هه لوه شانده وهی ئاگریه سته که ی له گه ل سه لاهه دیندا له سالی ۵۸۲هـ/ کۆتایی سالی ۱۱۸۶زدا کاتی که کاروانیکی بازرگانی گه وره ی وه ستاند که به خاکی کرکدا تیپه پرده بوو له کاتی که کدا که له میسره وه به ره و شام ده رۆشت و توانی پاسه وانه کانی بکوژی و ده سستی به سه ردابگری و چه ند سه ربازیکیش به دیل بگری، هه ره ک بازرگان و خیزانه کانی ناوکاروانه که ی ده سته گری کرد و بردنی بۆقه لای الکرك^۲، زۆری نه خایه ند هه والی ئه م ده ستریزیانه گه شته سه لاهه دین، به لام له بهر سووریوونی له سه ر ری زگری نی ریکه و تنامه که نامه یه کی نارد بۆ رینولد شاتیۆن و ئیدانه ی ئه م کاره ی کرد و هه په شه ی ئه وه ی لی کرد که نه گه ر دیله کان نازاد نه کات و سامان و مولکه کان نه گری پته وه ئه وه لی قبول ناکات، به لام فه رمان په وای کرک ئاماده نه بوو پیشوازی له نێردراوه کانی بکات.

کاتی سه لاهه دین پشت تیکردنی رینولد شاتیۆنی بینی، نامه یه کی سکالا ئامیزی نارد بۆ پاشا جای لوزینان و داوای لی کرد که ئامۆزگاری رینولد بکات بۆ گری پانه وه ی دیل و ماله به تالان براوه کان، ئه وه بوو جای به ده م بانگه وازه که ی سه لاهه دینه وه هات، به لام نه ی توانی فشار بخاته سه ر رینولد^۳، ئه م شیوازه ش که سه لاهه دین گرتیه بهر ده رباره ی ئه و دیلانه ی که که وتبونه ژیر ده سستی ئه رناطی فه رمان په وای کرک و داوای نازاد کردن و گری پانه وه ی سه ره و ت و سامانه کانیان، ئه م شیوازه رۆلی هه بوو له دروستکردنی ناوکی و نه هیشتنی متمانه له نێوان پاشای به تولمه قدیس و ئه رناطدا که داواکه ی ره تکرده وه بۆ ری زگری ئه و په یمانه ی که له گه ل سه لاهه دین به ستراره، به مهش پاشای خاچه رسته گومانی له نیاز و مه به سته کانی ئه رناطدا بۆ دروست بوو وه ره که یان مه ترسی له وی تر ده کرد^۴.

ئه م هاوپه یمانی تیا نه وه هه لوه شانده وه ی خالی ده سته پی و سه ره تای جه نگی حطین بوو، چونکه هاوپه یمانی سه لاهه دین له گه ل ریمۆندی سییه مدا بواری ره خساند بۆ ده سته وهردانی سیاسه تی ناوخوازی خاچه رسته کان، نوی کردنه وه ی هاوپه یمانیه که شی له گه ل ریمۆندی سییه م و

^۱ مفرج الکروب (۱۸۵/۲)، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۴۲.

^۲ الکامل فی التاریخ (۱۹، ۱۸/۱)، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۴۲.

^۳ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۴۲.

^۴ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۷۶.

^۵ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۴۳.

بوهيموندی ستيه‌دا شانشينه‌ی به‌یتولمه‌قدیسی بیبه‌شکرد له‌کۆمه‌کی دوان له‌به‌هێزترین میرنشینه‌کانیان له‌شامدا، که ئه‌وانیش میرنشینی طرابلس و میرنشینی ئه‌نطاکیه‌ بوو، به‌م شیوه‌یه‌ش سه‌لاحه‌دین سه‌رکه‌وتوو بوو له‌په‌رته‌وازه‌کردنی ریزی خاچه‌رستاندا، له‌به‌رامبه‌ریشدا سه‌رکه‌وتوو بوو له‌یه‌ک‌خستنی ریزه‌کانی موسلماناندا و سوپای ئیسلامی له‌میسرو جه‌زیره‌ و شام و موسڵدا له‌رووی مه‌عنه‌وی و سه‌ربازیوه‌ ئاماده‌کرد بۆ ئه‌و جه‌نگه‌ی که‌ده‌یویست یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ بیٔ^١، کاتی‌ک که‌ئاماده‌کاریه‌کانی سوپاکه‌ به‌کۆتا گه‌یشت، سه‌لاحه‌دین دیمه‌شقی به‌جیه‌یشت له‌مانگی محرمی سالی ٥٨٣ه‌ک نازاری سالی ١١٨٧ز دا به‌سه‌رکردایه‌تی سوپایه‌کی زۆره‌وه‌ به‌ره‌و باشوور به‌ریکه‌وت و گه‌شته‌ رأس‌الماء له‌باکوپی رۆژه‌لاتی حۆران^٢، پاشان به‌ره‌و بصری به‌ریکه‌وتن^٣، بۆپشتیوانی کردن له‌کاروانی حاجیان که‌ خوشکه‌که‌ی و که‌چه‌که‌ی له‌ناویاندا بوون، له‌هه‌مان کاتیشدا ئه‌گه‌ری په‌لاماردانی رینۆلدیان ئی دوورده‌خاته‌وه‌، چونکه‌ ئه‌و راپۆرتانه‌ی که‌ده‌گه‌یشتن باسیان له‌وه‌ ده‌کرد که‌فه‌رمانپه‌وای کرک له‌ بۆسه‌دایه‌ بۆ حاجیه‌کان^٤، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌سه‌لاحه‌دین له‌گه‌شتنی کاروانه‌که‌ و سه‌لامه‌تیان دلنیا بوویه‌وه‌، په‌لاماری کرکی دا کاتی‌ک رینۆلدشایتون زانی که‌سه‌لاحه‌دین هاتۆته‌ ناوچه‌که‌ پاشه‌کشه‌ی کرد بۆ ناو‌حه‌ساروقه‌لاکه‌ی، سه‌لاحه‌دینیش الأفضل نوره‌دین عه‌لی کوپی له‌رأس‌الماء دا دانابوو، چاوه‌پێی گه‌شتنی ئه‌و سه‌ربازانه‌ی ده‌کرد که‌بانگه‌یشتی کردبوون بۆ جیهاد^٥، جموجۆلی سه‌لاحه‌دینیش به‌ئاراسته‌ی کرک دوو ئامانجی به‌ده‌یپنا:

یه‌که‌م: شارده‌نه‌وه‌ی مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی، که‌هه‌رشکردنه‌ سه‌ر به‌یتولمه‌قدیس بوو.

دووهم: ترساندنی رینۆلدشایتیۆن (أرناط) و رێگرتن له‌رۆیشتنی بۆ به‌یتولمه‌قدیس.

ئه‌وه‌بوو سه‌لاحه‌دین سوپاکه‌ی به‌ناوچه‌که‌دا بلاوپێکرد و تیایدا ده‌سورپانه‌وه‌ و خوشی به‌ره‌و شه‌وبه‌ک به‌ریکه‌وت و هه‌مان کاریشی به‌رامبه‌ر به‌شه‌وبه‌ک ئه‌نجامدا و ئوردوندا مایه‌وه‌ له‌مانگی صفر ره‌بعی یه‌که‌می سالی ٥٨٣ه‌ک/نیسان و ئایاری سالی ١١٨٧ز دا بۆ روپۆش کردنی ئه‌و سوپایه‌ی که‌ له‌ده‌وری الأفضلی کوپی له‌رأس‌الماءدا کۆده‌بونه‌وه‌^٦.

^١ تاریخ الأیوبین، ل: ١٤٣.

^٢ حوران: گوندیکی گه‌وره‌یه‌ له‌ده‌ورو به‌ری دیمه‌شق له‌لای قیبه‌له‌وه‌.

^٣ بصری: سه‌ر به‌دیمه‌شق گوندی حۆرانه‌.

^٤ الفتح القسی فی الفتح القدسی، ل: ٥٩، ٥٨.

^٥ تاریخ الأیوبین، ل: ١٤٣.

^٦ تاریخ الأیوبین، ل: ١٤٤.

٤- روویه روو بوونه وهی صفوریه: له هه مان کاتدا که سه لآحه دین ختیه تگه ی هه لآد ابو له نزیک قه لآی کرک و شه ویک بۆ پاراستنی حاجیه کان له ده سترژی خاچه رسته کان، هه ستان به نارندنی هیزکی هه والگری که نه ندامه کانی به شیوه یه کی تایهت ده ستیشان کردبوو، سه رکردایه تیشی دابوو ده ست مظفر الدین که وکه به ری فه رمان په وای حه ران و بدر الدین دلدرمی کوپی یاروق نه میری سه رباره کانی حه له بو صارم الدین قایمانه جمی نه میری سه رباره کانی دیمه شق هه تاوه کو هه ستن به هیزشکر نه سه ر مال و مولکی دوژمن بۆ لاواز کردنی سه رباره کانی و په ی بردن به پلانه کانی، نه م سربه پر چه کو تفاقه ش به ئا پاراسته ی صفوریه به ریکه وت، سه رکرده کانی شی سور بوون له سه ر نه وه ی که رپه وه و جموجولی زۆر نه یی بیته و بۆیه له به شی کوتای شهودا بۆی به ریکه وتن هه تاوه کو به ره به یان هیزشی بۆ بکه ن نه وه بوو نه وپلانه زۆر به وردی له به ره به یاندا جیه جیکراو له به ره به یاندا هه لیان کوتایه سه ر صفویه^١، هه رچی خاچه رسته کانی شه که له خه ویک قو لدا بوون به ده نگی شمشیرو رمه وه به خه به ر هاتن و به په له خویان کو کرده وه بۆ روویه روو بوونه وه ی نه و هیزشه ئیسلامیه کتوپه، پاشان هه ردوولا روویه روو بوونه وه و جه نگیکی توند له نیوانیاندا رویداو به سه رکه وتنیک ی مه زن بۆ موسلمان هه کان کوتای ش هات و زۆرینه ی خاچه رسته کان کوژران و بریندار بوون، له ناو کوژراوه کانی شدا سه رکرده و موقه دده می ئسبتاریه و ژماره یه کی زۆر له سواره ناوداره کانیان هه بوون، موقه دده می داویه کانی ش زۆر به زه حمه ت رزگاری بوو^٢، نه وه ی که قوپه که ی زیاته ر خه ست کرده وه نه وه بوو که کاتی هیزکی خاچه رسته ی تر به په له گه شته صفوریه بۆ به ده مه وه چونی براکانیان شه ره که ی کوتای پیته اتبوو موسلمان هه کان توانیان ته وای نه و هیزه ده ستگیر بکه ن، پاشان موسلمان هه کان به سه رکه وتن و ده سته که وته وه گه رانه وه^٣ سه رکه وتنیشیان له مه نکه دا تۆبه ره ی به ره که ت و پیشه کی سه رکه وته کانی دواتر بوو^٤ به م شیوه موسلمان هه کان توانیان زیانی گه وه به خاچه رسته کان بگه یه نن و نه م جه نکه ش خاچه رسته کانی تۆقاند و ده رکیان به مه ترسی نه وه یزه ئیسلامیه گه وره کرد که سه لآحه دین ئاماده ی کردبوو بۆ کوشتاریان^٥.

^١ کتاب الروضتین (٧٥/٢)، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ١٧٨.

^٢ مفرج الکروب (١٨٧/٢)، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ١٧٨.

^٣ مفرج الکروب (١٨٧/٢)، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ١٧٩.

^٤ کتاب الروضتین (٧٦/٢)، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ١٧٩.

^٥ صلاح الدین والصلیبیون، ل: ١٧٩.

۵- نهو ناماده کارییانهی که پیش جه نگی حطین نه نجامدران؛ سه لآحه دین دلخوش بوو بهو سرکه وتنهی که به دهست هات له سرده سستی نهو سریه نیسلامیه له جه نگی صفوریه دا، بویه کرکو شوبکی به جیهیشت و به په له به ئاراستهی دوزمن به پیکه وت له عشرادا خیره تگهی هه لدا، سهربازه نیسلامیه کانیش له دهوری کوبونه وه به ریژه یه کی زور که له ده شته دا شه پولیان ده دا به پیی ووتهی ابن واصل^۲، نه وه بوو هه سستا به ریزکردنی سهربازه کانی، که دوازه هزار جه نگاوه ربوون^۳، پاشان سوپاکهی به پیی یاسای جه نگی باو له وکاته دا ریخست و تقی الدین عمری برازای خسته لای راست و مظفر الدین کوکبری له لای چه په وه دانا خوشی له ناوچه رگهی سوپاکه دا بوو، سوپاکه ش به سهر هه ردوولادا دابه شبوو بوون وه ک خوئاماده کردنی بۆ روویه پوووبونه وه^۴.

۱- ناماده کاری خاچیه رسته کان؛ له وه لامی نهو کوبونه وه نیسلامیه گه وره دا، خاچیه رسته کان کاتی بیستیان موسلمانان کان کوبونه ته وه سوپایه کی گه وره یان به ریخست بویان، چونکه ده یان زانی که روویه پووی سوپایه ک ده بنه وه که هاوشیوه یان نه دیوه و ده ولته و ده سه لاتیان له تیاچون و فه وتان دایه، بویه هه موویان کوبونه وه و له هه موو لایه که وه که وتنه خویان و هه موو نا کۆکیه کانیان وه لاناو القومص له گه ل جای پاشادا ناشت بویه وه و دوی نه وه ی که چوه لای و خوی خسته به ریپی^۵، لیژه شه وه پاشا جای هه سستا به ده رکردنی فره مانی ره شبگیری گشتی واته ده بیته هه موو نهو پیاوانهی که توانای چه ک هه لگرتنیا هه یه به شداریبکه ن، دیاره پاشاش ته نها له نه و په پی ته نگانه وه و پتویستیدا په نا بۆ نه م حاله ته ده بات^۶، نه وه بوو خاچیه رسته کانیش کۆمه لانیکی زوریان پیکه وه ناو خاچیان به رزکرده وه و خه لکی له دهوری کوبونه وه، سوپاکه ش به ته وای ناماده بوو، دوی نه وه ی نه وپاره یان دابه ش کرد که هنری پاشای ئینگلته را ناردبووی بۆ جای پاشا و فره مانی کردبوو که به سهر سوپادا دابه شی بکه ن، سه باره ت به ژماره ی سوپای خاچیه رست که له صفوریه دا خیره تی هه لدا بوو دوی شکسته یانی له به رامبه ر سریه نیسلامیه که دا نه وه هه ندی له میژوو نوسه هاوچه رخنه کان

^۱ عشرتا: شوینیکه له حوران سهر به دیمه شق.

^۲ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۷۹.

^۳ کتاب الروضتین (۸۶/۲)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۸۰.

^۴ وفيات الأعیان (۱۷۴/۷)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۸۰.

^۵ کتاب الروضتین (۸۶/۲)

^۶ الشرق الأدنى فی العصور الوسطی، ل: ۸۴.

ده لَين نه ورماره يه نويکه ي په نجا هزار، يان زياتر بووه^۱، هه نديکيشيان پتيانوايه که بيسټ هه زاريووه^۲.

ب- هه لبرژار دنه جهنگي يه کلاکه ره وه له لايه ون سه لاهه دينه وه: کاتيک سه لاهه دين به کوبونه وه ي خاچپه رسته کاني زاني له صفوريه دا پاش شکست خواردينان له بهرام بهر سريه موسلماننه که وه له وشوينه دا، راويژي به فهرمانده کاني کرد، و زوريه يان رايان وابو که واز له رووبه رووبونه وه بينيت و شيوازي هيرش و په لاماري بهرده وام بگريته بهر وه ک رابردو له پيتناو که ياندني زاني زياتر به دوژمن بؤ لاوازکردني بهرگري و وه شاندي گورزي يه کلاکه ره وه ليتي، کومه ليکي تريش داواي چوونه ناو خاک و رووبه رووبونه يانده کرد له جهنگيکي يه کلاکه ره وه دا^۳.

ليړه دا ليته اتوي سهربازي سه لاهه دينمان بؤ دهرده که ويټ، کاتي پلاني دووه مي هه لبرژار د که بريتي بوو له پيکداداني راسته وخؤو يه کلاکه ره وه، وادياره سه لاهه دين زانيويه تي که زوريه ي نه و هيرانه ي که له ده وري کوبونه ته وه له شويني دووره وه هاتون وه ک ميسرو ديمه شقو حله بو چه زيره و موسل ديار به کرو چه ند شوينيکي تر، نه م هيرانه ش له سر بنه ماي دهره به گايه تي سه ربازي دروست بوون و چه ند نه رکيکيان له سر شاننه که ده بيت له ناوچه کاني خوياندا رايپه پيټن، نه مه ش له وانه يه له هه ندي کاتدا ناچاري مؤله ت وهرگرتن و گه رانه وه يان بکات بؤ جيبه جيکردني نه رکه کانيان^۴، نه مه له گه ل نه وه دا که رهنگه سه لاهه دين ويستبيتي له ريي نه م پلانه وه سود له و ناکوکيه وهرگريټ که له ريزي خاچپه رسته کاندا، له پاش کوچي دواي پاشا بلدويني پيټنجه م و داناني پاشا جاي لوزينان که ليکوله ريک به يه کيک له هوکاره کاني بيټه شبووني شانسيني به يتولمه قديسي زانيوه له پشتيواني و کومه کي دوو له به هيزترين ميرنشينه خاچپه رسته کان له شامدا که نه وانيش ميرنشينی طرابلس و نه نطاکيه ن^۵.

به م شيوه يه هه لويستي نيوان سه لاهه دين و خاچپه رسته کان زور توند بوو، هه ردو لا تامه زروي پيکدادان بوون بؤ يه کلاکردنه وه ي بارودوخه که، هه روه ک سه لاهه دين ده يزاني کوبونه وه يان له صفوريه دا پيگه يه کي به هيزيان پيډه به خشيت له جهنگدا، چونکه يه کيکه له باشتري و گونجاو ترين شوينه کاني بنياتتاني سه ربازگه، نه مه ش به هو ي نه و له وه رگه و ناوو داهاته سروشته پيويستانه ي

^۱ کتاب البوضتين (۷۶/۲).

^۲ الشرق الأدنى في العصور الوسطى، ل: ۸۴.

^۳ تاريخ ابن خلدون، ل: صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۰.

^۴ الحركة الصليبية (۷۹۹/۲).

^۵ تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۸۲.

که پیوستن بۆ ئو مەبەستە^۱، بۆیە هەستا بەکیشکردنی خاچەرستەکان بۆ شویننکی گونجاو
 که بتوانی تیا دا شکستیان بەسەردا بینیت. ئەمە سەرباری ئو هەوای که سەلاحەدین دەبووست
 بەماندویتی بگەنە لای و ناچاری ریی رۆشتنیان بکات، خۆی و سوپاکە ی لەماندوو بوون بپارێزیت^۲،
 هەربۆیە سەلاحەدین خۆی ئامادەکرد بۆ ئەنجامدا کارێک که بەهۆیەوە بتوانیت خاچەرستەکان
 لەسەربازگەکیان لەصفوریە بینیت دەروەو پەلکیشیان بکات بۆ ئو جێیە ی که خۆی دەیهویت،
 بەلام ئەم پەلامارە دوو بارانە کاریگەرییەکی ئوتۆی نەکردە سەر خاچەرستەکان دەستبەرداری
 شوینەکانیان نەبوون لەصفوریە دا بۆیە سەلاحەدین بپاریدا که هێرش بکاتە سەر خۆدی طبریە،
 چونکە هەر کاتی خاچەرستەکان بینیان هێرش دەکات دەچن بۆ رووبەروو بونەو هەوای و بەم
 شیوەیەش ئامانجەکی دەپیکیت^۳.

ج- **رۆشتنی سەلاحەدین بۆ طبریە**: سەلاحەدین بەهۆی هێرشەکیەوە بۆسەر طبریە بۆی
 دەرکەوت که دەتوانیت ریمۆندی سییەمی ئەمیری طرابلس که بەبی ئارام ناسراوە
 بورۆزینیت^۴، ئەمە سەرباری ئو هەوای که سەلاحەدین دەیزانی بەهێرشکردنی سەر طبریە
 دەتوانیت ئو رینگایە بگریت که دەچیت بۆ طبریە هەروەها دەست بەسەر هەموو ئو
 دەروازە و رینگایانە ی تریشدا بگریت که بەکەناری رۆژەلاتیدا تێپەری بەرەو طبریە و
 بەگەشتنی بەئاوەکی کوتایی دیت^۵، لەکاتیکدا که خاچەرستەکان لەکاتی دەرچونیاندا
 لەصفوریە دەمیننەو و لەناوچەکی سەختدا که ئاوی تیدا نییە جیگیر دەبن^۶، ئەو هەبوو
 لەرۆژی پینجەشمە ۲۳ی رەبیعی یەکەمی سالی ۵۸۳ هـ دا دووی یولیوی سالی ۱۱۸۷ زدا
 سەلاحەدین فەرمانی دا بەبەشی سەرەکی سوپاکە ی بۆ پیشپەرەوی کردن بەرەو طبریە و
 هێرشکردنە سەر طبریە هەتاو هەکو دەستی بەسەردا بگرن و لەقەلاکەیدا خۆیان قایم بکەن^۷،
 هەر که هەوایی ئەم هێرشە گەشتە گوئی خاچەرستەکان، شیت و هاربون و پاشا جای دوا

^۱ الحركة الصليبية (۸۰۴/۲)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۲.

^۲ الحركة الصليبية (۸۰۴/۲)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۲.

^۳ الحركة الصليبية (۸۰۴/۲)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۲.

^۴ الشرق الأدنى في العصور الوسطى، ل: ۸۷.

^۵ الشرق الأدنى في العصور الوسطى، ل: ۸۷.

^۶ هەمان سەرچاوە، ل: ۸۷، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۲.

^۷ الكامل في التاريخ (۵۳۳/۱۱)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۲.

گریدانی کزبونه‌وی نه‌نجومه‌نی جه‌نگی کرد^۱، نه‌وه‌بوو هه‌ندیکیان رایان وابوو که‌پیش‌په‌وی بکه‌ن و رووبه‌رووی موسلمان‌ه‌کان ببنه‌وه، بۆریگری کردن له‌چونه ناو طبریه، به‌لام ریمۆندی فه‌رمان‌په‌وای طرابلس داوای کرد له‌پاشا که له‌شوینی خۆیدا له‌صفوریه بمینیت‌ه‌وه و پتی وت: طبریه مولکی من و خیزانه‌که‌مه، سه‌لاحه‌دینیش نه‌وه‌ی به‌و شاره‌کردوه که‌کردوویه‌تی و قه‌لاکه‌ی ماوه‌وهاوسه‌ره‌که‌می تیایه، منیش رازیم به‌وه‌ی قه‌لاکه‌ش وهاوسه‌ره‌که‌شم به‌ریت، چونکه پتیشتر و نیتاش سوپای نیسلام دیوه، به‌لام هه‌رگیز کۆمه‌لی نه‌وه‌نده زۆرو به‌هیزم نه‌بینوه‌وه، نه‌که‌ر ده‌ست به‌سه‌ر طبریه‌شدا بگریت، ناتوانیت تیایدا بمینیت‌ه‌وه به‌و هه‌موه سه‌ربازه‌وه و ناتوان تاسه‌ر له‌شوینه‌دا خۆیان بگرن دوور له‌خیزان و نیشتمانیان و ناچار ده‌بیت به‌جی به‌یلت^۲.

لیره‌شه‌وه ده‌رده‌که‌ویت که‌سیاسه‌تی جیاوازی نانه‌وه له‌نیوان خاچه‌رسته‌کاندا له‌لایه‌ن سه‌لاحه‌دینه‌وه به‌رهمه‌می خۆی هه‌بووه، کاتی نه‌م رایه‌ی ریمۆندی به‌توندی ره‌تکرایه‌وه له‌لایه‌ن هه‌ریه‌ک له‌ئه‌رناطی فه‌رمان‌په‌وای کرک و جیراری موقه‌ده‌می داویه که‌تۆمه‌تباریان کرد به‌خیانه‌ت و لایه‌نگری کردنی موسلمان‌ه‌کان، نه‌وه‌ بوو ئه‌رناط وه‌لامی دایه‌وه‌ و‌تی: زۆر ترساندین له‌موسلمان‌ه‌کان، دیاره تو خۆشت ده‌وین و ئاره‌زووت له‌که‌لیاندايه. هه‌روه‌ها ارناط و جیرار توانیان کاریگه‌ری له‌سه‌ر جای پاشا دابنیز و ئه‌ویش فه‌رمانی ده‌رکرد بۆ سه‌ربازه‌کان که‌به‌ره‌و طبریه به‌پتیکه‌ون، سوپای خاچه‌رستیش ده‌ستی به‌جموژۆل کرد له‌صفوریه و ریمۆندیش له‌بارودۆخیکی زۆر خراپدا پیشیان که‌وتبوو، وه‌و لایه‌نی مه‌عه‌ویان دابه‌زیوو، زۆرینه‌شیان له‌که‌ل پیش‌په‌وی کردندا نه‌بوون به‌ره‌و طبریه و به‌نابه‌دلی ده‌پۆیشتن^۳، نه‌مه سه‌رباری نه‌و بۆسه‌و په‌لامارانه‌ی که له‌ریگه‌دا تووشی نه‌و سوپایه‌ بوو، له‌که‌ل گه‌رمی که‌ش و هه‌وارو سه‌ختی ریگا و نه‌بوونی ئاو، به‌هۆی نه‌م بارودۆخه‌ دژواره‌وه سوپای خاچه‌رست له‌کاتی رۆیشتنیدا له‌صفوریه‌وه بۆ طبریه تووشی جیابونه‌وه و لیک‌دابړان بوو، چونکه دواوه‌ی سوپاکه نه‌یتوانی هاوشانی پاشماوه‌ی تری سوپاکه‌ی بپوات و په‌یوه‌ندی به‌پاشاوه بکات له‌ناوه‌راستدا، نه‌مه‌ش پاشا جای ناچارکرد که‌پیش گه‌شتنه طبریه سه‌ربازگه‌ و خپه‌تگه‌ هه‌ل‌ب‌دات، سه‌رباری نه‌و هه‌وله‌ی که‌ریمۆندی نه‌میری طرابلس پتی هه‌ستا که‌له‌پیشه‌وه‌ی سوپاکه‌دا بوو، بۆ هاندانی خاچه‌رسته‌کان بۆ پیش‌په‌وی کردن و گه‌شتن

^۱ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۸۳.

^۲ الکامل فی التاریخ، له، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۸۳.

^۳ الحركة الصلیبیه (۸۰۳/۲۲).

به‌ئاو، نه‌مه‌ش بووه هۆی بی‌زاری ریمۆند له‌وه‌ه‌لسوکه‌وته، دل‌تیا‌بوو له‌وه‌ی که‌شک‌ست‌خواردن مه‌سه‌له‌یه‌کی حه‌تمیه^۱.

له‌راست‌یشدا ئه‌م ب‌پیارانه زۆر سه‌ره‌پ‌تیی و سه‌رکه‌شانه بوو و به‌لگه‌ بوو له‌سه‌ر نه‌بوونی ب‌یرکردنه‌وه‌ی سه‌ربازی دروست له‌لای سه‌رکرده‌ خاچه‌رسته‌کان که‌سۆزی ئایینی توند‌په‌وانه‌ زāl بوو به‌سه‌ریاندا، چونکه‌ پاشاو شانشین و سوپای خاچه‌رستیان خسته‌ داوی سه‌لاحه‌دینه‌وه، که‌ له‌کاتی به‌ریکه‌وتنیاندا ووتی، ئه‌وه‌ی که‌ده‌مانویست روویداو مه‌به‌سته‌که‌مان هاته‌دی، به‌پشتیوانی خوا لی‌برانمان نو‌ی و سنورمان پۆل‌این و جه‌نگمان توندو سه‌رکه‌وتنمان به‌ه‌یژه، ئه‌گه‌ر ئه‌م جاره‌ دووچاری کوشتن و دیل کردنیان بکه‌ین ئه‌وه‌ هیچ به‌ربه‌ستێک له‌به‌رده‌مماندا نام‌یت‌ی و که‌ناری ده‌ریامان به‌ته‌واوی ده‌که‌و‌یت‌ه ژێر ده‌ست^۲. پاشان سه‌لاحه‌دین له‌وه‌ه‌دا سوپاکه‌ی ر‌یک‌خست و خۆشی به‌سه‌رکرده‌یه‌تی سوپاکه‌ی به‌ریکه‌وت بۆ رووبه‌پووبوونه‌وه‌ی خاچه‌رسته‌کان له‌سه‌ر لوتکه‌ی چپای ط‌بریه‌که‌ده‌پروانیی به‌سه‌ر ده‌شتی حطیندا که‌ناوچه‌یه‌ که‌ له‌شیوه‌ی بان‌یک‌دایه‌ که‌سی سه‌د مه‌تر له‌ناستی ده‌ریا به‌رزتره‌و دوو لوتکه‌ی هه‌یه‌ ئه‌مه‌ش وایکردوه له‌عه‌ره‌ب که‌ناوی شاخه‌کانی حطین‌ی لی‌ بن‌ین، به‌گه‌شتنی خاچه‌رسته‌کانیش به‌م بانه‌ زۆر ماندوو شه‌که‌ت بوو بوون و تینو‌یت‌ی زۆری بۆ ه‌ینا‌بوون داوی ئه‌وه‌ی که‌سوپای سه‌لاحه‌دین بوه‌ ر‌یگر له‌نیوان ئه‌وان و سه‌رچاوه‌ی ئاودا^۳. ئه‌وه‌بوو هه‌ردوولا له‌ده‌شتی قه‌دپالی چپای رۆژئاوای ط‌بریه‌دا رووبه‌پوی یه‌ک بونه‌وه، به‌لام به‌هۆی هاتنی شه‌وه‌وه‌ رووبه‌پووبوونه‌وه‌ که‌دواکه‌وت، وه‌رکۆمه‌له‌و له‌شو‌ین‌ی خۆیدا‌مایه‌وه^۴، له‌به‌ربه‌یانی رۆژی هه‌ینی ۲۴ ر‌ه‌ب‌یعی دووه‌می سنالی ۵۸۳ه‌/ک ۱۱۸۷ زدا هه‌ردوو سوپا که‌وتنه‌ جموجۆل‌و له‌شو‌ین‌یک‌دا پ‌یک‌د داان رویدا که‌ به‌لوبیا ناسراوه، وکوشتار له‌نیوانیان دا به‌رده‌وام بوو هه‌تاوه‌کو تاریکی بوه‌ر‌یگر له‌به‌رامبه‌ریاندا^۵ ئه‌وه‌بوو سوپای سه‌لاحه‌دین ئه‌ودوو شه‌وه‌ به‌هرمه‌ندبوو له‌سه‌رجه‌م ئه‌و هۆکارانه‌ی که‌یارمه‌تیده‌ری بوون بۆ رووبه‌پونه‌وه‌و، توانی له‌ده‌شتاییه‌کی پ‌ر له‌وه‌رگه‌و ئاودا سه‌ربازگه‌ی هه‌ل‌دات، هه‌رچی سوپای خاچه‌رستیشه‌ ئه‌وه‌ له‌و ماوه‌یه‌دا ماندو‌یت‌ی و به‌دبه‌ختی زیاده‌بوو به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ که‌سه‌ربازگه‌که‌یان له‌ناوچه‌یه‌کی سه‌ختی بی‌ ئاوو گه‌رمدا هه‌ل‌دابوو، وا دیاره‌ سه‌لاحه‌دین له‌وه‌ه‌دا بارودۆخه‌که‌ی قۆسته‌وه‌ هه‌تاوه‌کو

^۱ صلاح‌الدین و الصلیبیون، ل: ۱۸۴.

^۲ تأریخ‌ الأیوبین، ل: ۷۷، له‌ العمداد‌ الأصف‌هانی یه‌وه.

^۳ الکامل فی‌ التأریخ‌ (۵۳۴/۱۱)، صلاح‌الدین و الصلیبیون، ل: ۱۸۵.

^۴ النوادر‌ السلطانیة، ل: ۷۶.

^۵ کتاب‌ الروضتین (۸۱/۲)، صلاح‌الدین و الصلیبیون، ل: ۱۸۵.

ئامادەكارىيەكانى تەواۋىكات بۇ ھېرش كىرگەن سەر دۆڭمەن كەچۈرۈۋە قەدپالى چىيى حطين، بۇ خۇپاراستن لەتياچون ومانە وە لەكەشىكى مامناۋەندە بۇ كەمكردە وەى ئاسە وارى تىنۋىتى و گەرما لەسەريان، سەربارى ئەو فەرمانانەش كەشا جاي دەرىكردبوو داۋاي بەرى كە و تىناني دەكرد بۇ خوارە وەى گردۆلگە كە ھە تاۋەكو ئەركى خۇيان بەرامبەر خاچ وەستان و رىزبون جى بەجى بىكەن، بەلام ئەوان پاساويان بە تىنۋىتى و نەمانى تواناي روبە پوۋبونە وە ھىنايە وە، سەلاخە دىنىش ئەمەى قۇستە وەو سوپاكەى رىكخست و پلانى بۇ دارشت و بەشىۋەيەكى بازنى گەمارۆيدان وەك ابن الاثير دەلى^۱.

دوۋەم: رووداۋەكانى جەنگەكە:

خاچپەرستەكان لەبەرەبەيانى رۆژى شەممەى ۲۴ى رەبىعى دوۋەمى ۵۸۲ھ دا بۇيان دەرگەوت كەئەوان دور لەئاو گەمارۆ دراۋن، لەم كاتەشدا جەنگىكى ترسناك روويدا ئەوە بوو سوپاى ئىسلامى پىشپەوى كردو بەپەلە دابەزىن بۇ شاخەكانى حطين، سوپاى خاچپەرستىش دەستىكرد بەجموڭلى و وايان دانابوو بگەنە طبريە بۇ ئەوەى دەستيان بگات بەئاو، بەلام سەلاخە دىن بەئەزمنى سەربازى خۇى لەمەبەستەكەيان تىگەيشت و بەسوپاكەيەو روۋپە پويان بويەو وەو بەناۋى سوپاكەيدا دەگەپاۋ ھانى دەدان بۇ جىھاد و ئەوانىش گوپرايەلى بوون^۲.

۱- دەستپىكردنى ھېرشى ئىسلامى: ھېرشى مۇسلمانەكان بۇ سەر خاچپەرستەكان دەستپىكردو مۇسلمانەكان ھېرشەكانيان چىكردەو بۇ سەر دۆڭمەن و تىگەيشتن كەروبارى ئوردون لەپشتيانە وەيە و لاتى رۆمىش لەپىشياندايە و تەنھا خۇاي گەرە دەتوانىت بەھانايانە وە بىت^۳ لەبەرەمبەر ئەو ھېرشە ترسناكەى مۇسلمانەكانىشدا، خاچپەرستەكان دلتىابوون لەوەى كەكۆتايان ھاتوۋە و تەنھا خۇبە دەستە وەدان ياخود ھەلاتن فرىيان دەكە وىت، تەنھا رىمۆندى ئەمىرى طرابلوسىش توانى دەربازى بىت كاتى دەستە و سانى خاچپەرستەكانى لەبەرەمبەر سوپاى ئىسلامىدا بۇ دەرگەوت، بۇيە لەگەل كۆمەللىك لەسەربازەكانىدا رىككە و تەنوپە لامارى مۇسلمانەكانيان دا ئەوانىش رىگەيان بۇ كىرگەنە وە ھەتاۋەكو لىيەو دەربازىن و داۋى دەرچونيان رىزەكە يەكى گرتەو^۴. واش ديارە كەدەربازبونى رىمۆند بەرازامەندى سەلاخە دىن بوو، ئەو فەرمانى دا بەتقى الدىن عمرى

^۱ الكامل فى التاريخ (۵۳۵/۱۱).

^۲ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۶.

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۱۸۶.

^۴ الكامل فى التاريخ (۵۳۵/۱۱).

برازای که پیشه‌نگی نه و لایه‌ی سوپا بوو که ریموند هیترشی بۆ هیئا، مه‌به‌ستی سه‌لاحه‌دینیش له‌م کاره ترساندن و لاوازکردنی سوپای خاچه‌رست بوو کاتی که هه‌لاتنی ریموند کۆمه‌له‌که‌ی بینی، هه‌روه‌ک دورنیه نه و مه‌سه‌له‌یه به‌ریکه‌وتنی هه‌ردوولا صلاح الدین و ریموند بوو بیئت، به‌به‌لگه‌ی نه‌وه‌ی که خاچه‌رسته‌کان کاتی دووچاری هیترشی هه‌مه‌لایه‌نه بوونه‌وه شمشیره‌کانیان فریڤداو خۆیان به‌ده‌سته‌وه‌دا، نه‌وه‌ی که قوپه‌که‌ی زیاتر خه‌ستکرده‌وه نه‌وه‌بوو که له‌وکاته‌دا ریموند هه‌لات و ده‌ستبه‌رداری سه‌ربازه‌کانی بوو، هه‌ندی له‌موسلمانانه خۆبه‌خشه‌کان هه‌ستان به‌ناگرپتیه‌نانی نه‌و پوش و گژو گیا وشکه‌ی که نه‌و ناوچه‌ی داپۆشیبوو، ره‌شه‌باش کردی به‌رووی خاچه‌رسته‌کاندا، به‌م پییه‌ش گه‌رماو تینویتی و دووکه‌ل و ناگر زۆری بۆ هیئنا بوون، نه‌مه‌ش ناچاری پاشه‌کشی کردن بۆ سه‌ره‌وه‌ی کپوه‌که‌و ده‌یانویست خپوه‌ته‌کانیان له‌سه‌ره‌وه هه‌لبه‌ه و خۆیان بپاریژن، به‌لام جه‌نگ له‌هه‌موو لایه‌که‌وه زۆری بۆ هیئنا بوون و بواری نه‌و کاره‌یان پینه‌دراو نه‌یانتوانی جگه له‌خپوه‌تی پاشا هیچ خپوه‌تیکی تر هه‌لبه‌ه.^۱

۲- **جه‌نگی ده‌رونی لای سه‌لاحه‌دین:** وادیاره سه‌لاحه‌دین له‌و جه‌نگانه‌دا ده‌یویست خاچه‌رسته‌کان له‌ناوبه‌ریت و به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک ترس و توقاندن بخاته دلیانه‌وه، ته‌نیا رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی راسته‌خۆشی به‌کارده‌هیئا بۆ کارتی‌کردنی دوژمن، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر نه‌مه نه‌وه بوو کاتی خاچه‌رسته‌کانی له‌لوتکه‌ی چپای حطین‌دا گه‌مارۆدا، بایه‌خی زۆری ده‌دا به‌ده‌ستگرتن به‌سه‌ر خاچی گه‌وره‌یاندای که به‌الصلبوت ناسرابوو و ده‌لێن: پارچه‌یه‌ک له‌و ته‌خته‌یه‌ی تیایه که مه‌سیحی له‌سه‌ر سی‌داره دراوه به‌قسه‌ی خۆیان^۲، چونکه ده‌یزانی ده‌ستگرتن به‌سه‌ر نه‌و خاچه‌دا باشترین چه‌که بۆ تیکش‌کاندنی خاچه‌رسته‌کان له‌رووی ده‌رونی و مه‌عنه‌ویییه‌وه نه‌وه‌بوو توانی نه‌و خاچه‌یان له‌ده‌ست بستی‌ن و خاچه‌رسته‌کان ته‌واو لاواز بوون و له‌تیاجوونی خۆیان دلیا بوو، و موسلمانانه‌کانیش به‌ره‌و لوتکه‌ی چپا که پیش‌ه‌ویان کردو خاچه‌رسته‌کانیش له‌پاشه‌کشی ده‌بوون و کوژران دی‌کردن بیه‌رده‌وام بوو، هه‌تا وه‌کو له‌گه‌ل پاشای خاچه‌رستدا که گه‌یشته‌بووه لوتکه‌ی ته‌پۆلکه‌که ته‌نها ژماره‌یه‌کی که مابوو یه‌وه که له‌سه‌د و په‌نجا سواره‌ی ئازا تیته‌ده‌په‌ری^۳، ابن‌ال‌ثیریش

^۱ مفرج الکروب (۱۱/۵۳۵، ۵۳۶)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۸۶.

^۲ الکامل فی التأریخ (۱۱/۵۳۵)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۸۷.

^۳ کتاب الروضتین (۲/۸۷).

^۴ مفرج الکروب (۲/۱۹۱)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۸۷.

له سەر زاری الملك الأفضلی کورپی سه لآحه دینه وه ده لیت: کاتی خاچه رسته کان پاشه کشه یان کرد له گه ل پاشاکه یاندا بۆ لوتکه ی ته پۆلکه که هیرشیککی به هیزیان هینایه سهر موسلمانانه کانی به رامبه ریان و خه ریک بوو له شوینه کانیان دوریان بخره وه، به لام موسلمانانه کان توانیان نه وه له مه ته تیکبشکینن و خاچه رسته کانیان گیرایه وه بۆ لوتکه ی چیاکه، الملك الأفضلیش خو شحالی خوی به م سهرکه وتنه درده بپری و ده لیت: (تیکمان شکاندن)، لیره شدا لیتا تووی سهریازی سه لآحه دین و نه زمونی جه نگیمان بۆ درده که ویت، که پیی وابوو، خاچه رسته کان شکست ناهینن هه تا وه کو سهر کرده کانیان رووبه رووی کوشتن یان دیلکردن نه بنه وه، بۆیه وه لآمی کورپه که ی دایه وه و وتی: بیده نگ به سهرناکه وین هه تا وه کو نه و خیره ته نه که ویت، مه به ستی خیره تی پاشا بوو، پاشان هیرشه کانی توندتر کرد و پاشا چه ند ساتیک خیره ته که که وت و سه لآحه دینیش دابه زی و کړنوشی برد بۆ په روه ردگارو له خو شیدا ده ستیکرد به گریان.^۱

۳- **زیانه کانی خاچه رستان له حطین:** له راستیدا نه و کوژراو دیلانه ی که خاچه رسته کان له م جهنگه دا ده ستیان دا یه کیک له گه وره ترینی نه و نسکوو کاره ساتانه داده نریت که به سهریاندا هاتوه، نه وه بوو ته نها ژماره یه کی که م جهنگا وه رزگاری بوو له گه ل کۆمه لیک له سهریازی دوای سوپاکه به سهر کرده تی ریمۆندی فرمانپه وای صیدا و چه ند سهریازیکی پیشه وه ش به سهر کرده تی ریمۆندی فرمانپه وای طرابلس^۲. ژۆرینه ی سوپاکه ش به خودی، نه مه جگه له نه رناطی فرمانپه وای کرک و ئوکی فرمانپه وای جبیل و هنفری کورپی هنفری فرمانپه وای تبنین و کورپی ژنه فرمانپه وای طبریه و جیراری پیشه نگو فرمانده ی داویه، ژۆرینه ی نه وانه ش که رزگاریان بوو له ئسبتاریه و سهرانی خاچه رسته کان بوون^۳. سه لآحه دین نوێژی سوپاسگوزاری ده کات و پیشوازی له پاشا دیلکراوه کان ده کات:

سه لآحه دین فرمانیدا به هه لآدانی خیره تیک بۆی، پاشان چوو ه ناویه وه نوێژی سوپاس گوزاری بۆ خوی گه وره نه جامدا به رامبه ر به م نیعمه ته ی که پاشاکانی پیش خوی به ئاواتیه وه بوون، به و خه مه وه سهریان نایه وه^۴، پاشان داوای پاشا و فرمانده کانی کرد و پیشوازییه کی باشی لیکردن و جای پاشای له ته نیشت خویه وه دانا و هه لبرنس نه رناطیش له ته نیشت نه وه وه دانا و

^۱ الکامل فی التاریخ (۵۳۶/۱۱)، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۱۸۸.

^۲ الشرق الأدنى فی العصور الوسطی، ل: ۹۸، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۱۸۸.

^۳ النوادر السلطانیة، ل: ۷۷، مفرج الکروب (۱۹۲/۲).

^۴ مفرج الکروب (۱۹۴/۲).

جاميکي پيشکesh کرد به پاشا جاي که ناوي ساردی تيدا بوو نه ویش ليخواره ده وه و پاشماوه که شي دا به نرناط بؤ خوار دنه وهی، له م کاته دا سه لآح الدین توپه بوو ويکرده پاشا و دوپاتيکرده وه که نرناط به پتي مؤله تي نه و ناوي نه خوار دوته وه و په نادان ناگرته وه، پاشان ناوري ليدايه وه و تاوان و خيانه ته کاني يادخسته وه و پتي وت: بؤ نه وهنده بي به لين و ناپاکي؟ وه رگيره که شي وه لامي دايه وه که ده ليت: نه وه نريتي پاشاکانه^۱، پاشان سه لآحه دين وتي: نه وه من محمه د سهرده خه م و پاشان پيشنياري موسلمان بوني بؤ کرد، به لام نه و رازي نه بوو، سه لآحه دينيش شمشيره که ي ه لکيشا و کيشاي به شانيدا و شليکرد و ناماده بوان به ته ماي نه مان^۲، پاشان وتي: دوچار نه زري کوشتنيم کردوه نه گهر بکه ويته ژير ده ستم، يه که ميان: کاتيک ويستي به ره و مه که و مه دينه بپوات، دووه ميش: کاتيک ناپاکانه په لاماري کاروانه کاني داو تالايکردن، کاتيک پاشاي به يتولمه قدسيش نه م ديمه نه ي بيني ترساو وايد زاني که سه لآحه دين له ویش ده دات، به لام سه لآحه دين دلتيای کرد و پتي وت: نه بووه به نرريت و پاشا پاشا بکوژيت، به لام نه مه سنوري خوي تپه پاندبوو بويه نه وه رويدا^۳.

۴- **هه لويستي سه لآحه دين به رامبه ره دي له کان:** سه لآحه دين داواي داويه و نه سستباريه کاني کرد و هينانيان و داواي موسلمان بووني ليکردن نه وه ي موسلمان بوو، هيشتیه وه و نه وه ي ناماده نه بوو فره ماني کوشتنيدا^۴، ابوشامه ش هؤکاري کوشتيان رونده کاته وه و ده ليت: من زه وي له م دوو ره گزه پيسه پاکده که مه وه، چونکه نه وان که س ناهي لئه وه و ده ست له دزايه تي هه لئاگرن و خزمه تي که س ناکه ن له دي ليدا و پيستريني بي باوه پان^۵، زانراویشه که نه مدو و ده سته يه له و بنه مايانه پاشه گه زبوننه وه که ژيانيان بؤ ته رخانکردبوو و جل و به رگي ثاني ره شيان لابر دو پؤشاکي سه ربازي سپي و هيماي سوري خاچه رستيان پؤشي و چوونه ريزي جه نگاوه رانه وه و هه ريه که يان سي نه سپيان هه بوو له گه ل خزمه تگوزاري کدا که هه ميشه به شوينتيانه وه بوو. هه روه ها چهندين سه رکرده يان تيدا هه لگه وت که هه لگري پله و نازناوي سه ربازي بوون و سياسي ته ناپاکي و ليداني موسلماننه کانين داده پشت، نامانجي سه ره کي نه م دوو کومه له شي ليداني ئيسلام و له که دار کردني پيرؤزيه کاني بوو به هه ر شيوه و نرخيک

^۱ مفرج الکروب (۱۹۵/۲).

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۷۸ - ۷۹.

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۷۹، مفرج الکروب (۱۹۵/۲).

^۴ مفرج الکروب (۱۹۶/۲)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۹۰.

^۵ کتاب الروضتين (۷۹/۲).

بیت^۱ ژماره‌ی نيسبتياريه و داويه‌ش نزیکه‌ی سی سەد و شەست کەسێک بوو، گومانیش لەوە دانیه کەرۆلی خراپیان لە جەنگدا ھۆکاری سەرەکی کوشتنیان بوو، چونکە ناسراو بوون بەرێز نەگرتنی رێکەوتنەکان و ناپاکی نواندن، ھەرۆک دانیاش بوو لەوەی کە ئەگەر ئازادبکرێن ئەو دووبارە دەگەرێنەوێت بۆ کوشتار بەشیوەیەکی دێراندانە تر، دەبێت لەیادیشمان نەچیت کە ھەندیکیان بەشداربوون لە ھەڵمەتی ئەرناطدا بۆ سەر مەککە و مەدینە، لەبەر ئەم ھۆیانە سەلاحەدین دووای نەواندن لەکوشتنی ئەو دیلە خاچەرستانەدا، بەھۆی ئەم شەوێ لەلایەن کۆمەڵێک لە میژوونوسە رۆژئاواییە ھاوچەرخیەکانەو لەوانە‌ی کە لەقەسابخانەکانی خاچەرستانیان لەبیریان چۆتەو یاخود لێری خۆیان بردۆتەو کە تیایدا بەدەیان ھەزار موسلمانیان لەناوبردو، ئەمەش شتێکی نوێ نییە بۆ ئەقلییەتی رۆژئاوایی کە ھەندێ جار بەدوو پێوەر پێوانە دەکات و شتانیکی بۆ خۆی بەرپەوا دەبینیت کە بۆ خەڵک بەناپەرھەزی دەزانیت، بەلام دەبێت ئەو ھەمان لەیادبیت کە ئەو سیاسەتە لەلایەن سەلاحەدینەو ھەڵەتییکی تایبەت و ھەرچون بوو لەسیاسەتییکی گشتی لێیوردەو بەخشدانە بەرامبەر بەدوژمنەکانی^۲. سەبارەت بەدیلەکانی تر ئەو سەلاحەدین فەرمانیدا کەبەرێن بۆ دیمەشق و لەوێ بەنرخێکی کەم فرۆشران^۳. قاضی کوپی ابی عسرونیش ھاتە دیمەشق و ھاوچەری گەورە صلیبوتی بەدەستیەو شۆڤکردبوو و سولتانی شەرقیەو پەڕاوە بۆ طبریە^۴، ریمۆندی سییەمی فەرمانپەرھەزی طرابلس و چەند رۆژێکی کەم ماوە پاشان لەغەم و داخی ئەوێ صور و لویشەو چوو طرابلس و چەند رۆژێکی کەم ماوە پاشان لەغەم و داخی ئەوێ کە بەسەر خاچەرستەکان و ئاینی گاوردا ھات گیانی لەدەست دا^۵.

سێھەم: ھۆکارەکانی سەرکەوتن لە جەنگی حەطین؛

- ۱- خۆنامەکردن و گرتنەبەری سوننەتی دەستگرتن بە ھۆکارەکانەو: سەلاحەدین (رەحمەتی خۆی لێبێت) توانی ئومەت یەكجەخت و لەسەر قورئان و سوننەتی پێغەمبەر (ﷺ) و

^۱ التأريخ الحزب المصري، حسان سعداوي، ل: ۱۸۶.

^۲ الحروب الصليبية العلاقة بين الشرق والغرب، ل: ۲۱۹.

^۳ كتاب الروضتين (۸۲/۲)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۷۹۰.

^۴ مرآة الزمان، ل: صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۹۰.

^۵ الكامل في التاريخ (۵۳/۳-۵۵)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۹۱.

جیهاد کردن له پیتناو خودادا کۆبکاته وه له پیتناو رزگارکردنی ولاتانی ئیسلامیدا. ئه وه بوو ولاتی شامو میسرو حجازو یه مهن و عیراق که وته ژێر دهسه لاتو حوکمرانی سه لاهه دین و بۆ ئه م کارهش زانایان و شه رعناسان و سوپا و هه زاران تیکۆشه ری کۆکرده وه که زانایان له پیتشه وه یاندا بوون بۆ هاندانیان بۆ جه ننگردن و توانی سوپایه کی به هیزی وشکانی که شتیگه لیکی ده ریایی به هیزی پتکه وه بنیت و که پاره و پولیکی زۆری تیادا سه رف کردبوو^۱.

ئیهن شه داده لیت: سولتان پتی وابوو که سوپاسگوزاری نیعمه تی په روه ردگاری به سه ری وه له موک و ده سه لات پیدان و گوپرایه لی خه لکی بۆی و جیهادکردن له گه لیدا ته نها به جیهادکردن به ریخستنی سه ربازه کان و کۆکردنه ویهان ده کریت، بۆ ئه م مه به سه ش له عه شترادا کۆیکردنه وه له ۲۴ی ره بیعی دووه می سالی ۵۸۳دا به ره و ولاتی دوزمن پیتشه ری پیکردن له نیوه پۆی رۆژی هه ینیدا.... هه میشه ش له رۆژی هه ینیدا به ریده که وت بۆ جه نگ، به تاییه ت له کاتی نوێژی هه ینیدا بۆ به هره مه ند بوون له نزای و تاربیژه کان له سه ر مینه ر، که ره نگه وه لامدانه وه ی نزیکتر بیت^۲، هه روه ها سه لاهه دین به باشی سه ربازه کانێ ئاماده ده کردو تیر هاوویژه کانێ دیاری ده کردو تیری پتیوستی پیده دان، ژماره ی ئه و تیرانه ش که به سه ریاندا دابه شی کرد گه یشته چوار سه د و شترو باری حه فتا و شتریشی له گۆره پانی جه نگدا ئاماده کرد بۆ دانانی وه که یه ده ک بۆ سودمه ند بوونی جه نگاوه ره کان لێی له پیتناو به رده وامبوونی جه نگدا هه تاکو سه رکه وتن به پشتیوانی په روه ردگار به ده ست دیت، هه روه ها سه لاهه دین به سوپایه کی به هیزو نه زمونی جه نگه که م وینه وه چووه ناو جه نگه وه، ئه مه سه رباری هه لبژاردن و دیاریکردنی گۆره پانی جه نگ له لایه ن خۆیه وه و پیرای دیاریکردنی کاتی پویه پووینه وه، ئه وه بو له طبری ده مایه وه و توانی بیته به ر به ست له به رده م دوزمندا سه رچاوه ی ئاودا، هه روه که له مانگی یولیۆ- ته مموزدا جیهادی پاگه یاندا که یه کتیکه له گه رمترین مانگه کانێ سال و که م ناویش تیایدا زۆری بۆ دوزمن هینابوو یه کتیک بوو له کاریگه رترین چه که کانێ سه لاهه دین^۳، له راستیدا سه لاهه دین ئه م نایه ته ی جیبه جی کرد که ده فه رموی:

﴿وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ﴾ (الأنفال: ۶۰)، واته: هه رچی له توانانتاندا هه یه بۆ به هیزکردنی سوپای ئیسلام بیخه نه گه رو ئاماده ی بکه ن له ئاماده کردنی هه موو جۆره ئه سپ و هۆکانی تری گواسته نه وه

^۱ صلاح الدین الأیوبی، علوان، ل: ۱۲۱.

^۲ النواذر السلطانية، والمحاسن اليوسفية، ل: ۷۵

^۳ صلاح الدین والصليبيون، ل: ۱۹۱.

که مته رخه می مه که ن تا دوژمنانی خواو دوژمنانی خؤانی پی چاو ترسین بکه ن. (تەفسیری ئاسان
ل: ۱۸۴).

ئەو بوو سوپای ئیسلامی کۆکرده وەو سوپای خاچە رستی کیش کردو شویتێ گونجای
هەلبێژارد بۆ جەنگە کە.

۲- سوننه تی پله به ندی و یه کیتی ئومه هات: ئەمیره سلجوقیه کانی کاری زۆریان کرد له پیناو
تیکشاکاندنی خاچە رسته کان، ئەبوو عماد الدین زهنگی دهسکه و تیکی مه زنی به دهست هینا
به دانانی پرۆژه یه کی پیشه نگانه که رهنگه زۆریه ی خه لک له و کاته دا به زه حمه تیان زانیبیت،
که نه ویش پرۆژه ی یه کبوز و رزگارکردن بوو، که نوره دینی کوپی به شی یه که می
به دهسته پیناو سه لاهه دینیش توانی به شی دووهم و هره گرنگی به دهست بپنیت، هه ربویه
سه رکه وتنی سه لاهه دینی له حطین دا ته واو که ری پرۆژه که ی عماده دین بوو بۆ یه کیتی و
سه ربه خو ی، جا نه گر نوره دین شوین پپی باوکی هه لته گر تابه بۆ یه کخستنی شام و دواتریش
یه کگرتنی له گه ل میسر دا نه و ا نه م سه رکه وتنه به دینه ده هات، که به هو ی نه و هه وله یه کیتی
خوازانه وه بوو که له سه ر بیرو باوه پی راست و دروستی ئیسلام بنیاتنرابوو که جیاوازی
له نینوان ره گه زیک و ره گه زیکی تر دا ناکات و هه موویان به برای بیرو باوه پ ده زانیت، شاعیر
ده لیت:

ولست أدری سوى الإسلام لی وطناً الشام فیه وادی النیل سیان
وأینما ذکر أسم الله فی بلو عددت أرجاءه من لب أوطانی^۲

دیاره نه و هوکارانه ی که یارمه تی یه کبونیاندا له سه رده می سه لاهه دیندا کارلێکیان له گه ل
رۆژگار و کاتدا کردو به پپی سوننه تی پله به ندی و له جەنگی حطینیشدا به ره می خو ی دابه دهسته وه
که به ئازادکردنی قودس کۆتایی هات، موسلمانانیش له برایه تی و سۆزو خوشه ویستیاندا وه که یه ک
جهسته یان لیها ت که کاتی که نه دامتیک ئازاری پیده گات هه موو جهسته ی شه ونخونی بۆ ده کیشیت و
تا دایده گریت^۳ سه رباری نه و هه وله زۆرانه ش که داگیر که ران خستیا نه گه ر بۆ به شبه شکردنی جیهانی
ئیسلامی هه رچه نه ده توانیان هه ندی زه وی موسلمانان به ش به ش بکه ن، به لام نه یان توانی دلیمان
له یه ک دابرن و موسلمانان هیشتا برا موسلمان هه کی خوش ده ویست و به زمانی حال^۴ ده یوت:

^۱ العلاقات الدولية فی عصر الحروب الصلیبة (۲/۳۷۵).

^۲ الوحدة الإسلامية بین الأمس والیوم، ابراهیم النعمة، ل: ۹.

^۳ البخاری، کتاب: الأدب، باب: رحمة الناس والبهايم.

^۴ الوحدة الإسلامية بین الأمس والیوم، ل: ۲۳.

لو اشتكى مسلم فى الصين اَرَفنى	او اشتكى مسام فى الهند أبكاني
فمصر ربحانتي والشام نرجستي	وفى الجزيرة تاريخي وعنواني
وفى العراق أكف المجد ترفعتي	عن كل باغ ومأفون وخوان
ويسكن المسجد الأقصى وقبته	فى القلب لاشك أراعاه ويرعاني
أرى بخارى بلادی وهى نائية	واستريح الى ذكرى خراسان
شريعة الله لت شملنا وبنت	لنا مقاماً باحسان وإيماناً ^۱

۳- دوربینی و به نه زمونی سه لاهه دین له رووی سیاسییه وه: تبیینی نه وه ده کریت که سه لاهه دین ده رکى به گرنگى کارى دولایه نه ده کرد بۆ یه کخستنى به ره ی ئیسلامی و جیهادکردن دژ به خاچپه رسته کان، چونکه په یوه نډیه کی پته و له نیتوان نه م دوو کاره دا هیه، شایانی باسه سالی ۱۱۸۶ز/ ۵۸۲ ک ریکه وتنی عزالدين مه سعودی فه رمانپه وای موسل و سه لاهه دینی به خوقوه بینى به مه رجی موسل سر به سه لاهه دین بیت، به م پییه ش توانی هر چوار شاره ئیسلامیه سه ره کییه که یه کبخات که نه وانیش قاهره و دیمه شق و حله بو موسل بوون هه ریه که شیان رۆلى شیاوی خویانه هه بوو له پرۆزه ی جیهاددا^۲، هه روه ها خاچپه رسته کانیش به سه رۆکایه تی ریمۆندی سییه می کۆنتی طرابلس ناگرپه ستيکیان له سالی ۱۱۸۵ز/ ۵۸۱ ک دا له گه ل سه لاهه دیندا مۆرکرد بۆ ماوه ی چوار سال، هه ریه که شیان پتویستی به م ناگرپه سته هه بوو بۆ ریکخستنه وه ی هیزه کانی و وه رگرتنی پشوویه ک، نه وه ش که به نه زمونی و لیتاتووی سیاسی سه لاهه دین دووپاتده کاته وه نه و ریکه وتننامه نه بوو که له گه ل هه ندی لایه نی خاچپه رستدا مۆری ده کرد له پینا و پاراستنی هیزه کانی و به فیرونه دانی توانا کانیان له کرده ی جهنگی گه وره و به رده وامدا دژ به خاچپه رسته کان، هه ربۆیه له و چه ند ساله دا خۆی له رووبه پووبونه وه ی یه کلاکه ره وه ده پاراست و په له ی نه ده کرد، به لکو ناشتی کاتی پی باش بوو له گه لیاندا، گرنگیشه که بزانی نه و ریکه وتننامه نه ی کاتی که پيشیل ده کرین بوار ده ره خستین بۆ به رپاکردنی جهنگی یه کلاکه ره وه، که جهنگی حطینیش به م شیوه بوو، یه که م هه لگیرسینه ری پیکدادان له نیتوان سه لاهه دین و خاچپه رسته کاند له لایه ن سواره ی خاچپه رست رینتۆری شاتپۆن یان نه رناطه وه که هه له شه یی بووه هۆی تۆمارکردنی ناوی له میژوودا، نه وه بوو نه رناط ناگرپه سته که ی پيشیلکردو سه لاهه دینیش نه مه ی به راگه یاندنی

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۴.

^۲ الحروب الصليبية، العلاقات بين الشرق والغرب، ل: ۲۱۵.

جەنگ لە دەژی لە قەلامداو وە لاسی ئە یویبە کانی ش توندو یە کلا کەرە وە بوو وە ک لە جەنگی حطیندا روویدا لە سالی ٥٨٣ ک/ ١١٨٧ زدا، هەر وە ها دورینی سە لاهە دین و لیها تووی سیاسی لە وە دا بوو کە پیش، چونە ناو جەنگی حطین ئەم کارانە ی ئە نجامدا:

ا- **ریکخستنی دەوڵەت و ناوچەکان بۆ ئە میرەکان:** سە لاهە دین زۆر سەرکە وتوو بوو لە رازیکردنی بە رامبەرە کان و پاراستنی هاوسەنگی لە پێناو رازیکردنی هەموواندا، خە لکانی تریشی بە شدار دە کرد لە کاروبارە ئیدارییە کاندو خۆی بە کارە سە ریا زییە کانه وە سەرقال دە بوو، هە مو کاریکیشی بە پسپۆری خۆی دە سپارد، هەر وە ها مە رچی بۆ جێنشین و بریکارو فەرمانرە وای هەر ژمە کان ئە وە بوو کە لە گە ل هاو لاتیاندا دادگە رین و لە خەر جییە کانی جیهاندا بە شدار بن و سوپا کانیان لە نامادە باشیدا بهێلنە وە بۆ جەنگ و کوشتار، زۆر لە خە می دلسۆزی شونکە وتوانیدا بوو جاریکیان بە قاضی ابن شدادی وت: ئە گەر من بمرم ئەم سە ریا زانە تان چیتەر بۆ کۆنایبته وە^١، هەر وە ها نامە یە کی لە الرقە دا نوسی کە تیایدا هاتبوو: بە دبه خترین فەرمانرە وای ئە و کە سە یە کە ورگی خۆی قە ل و خە لکی لاوازی کات و دورترینیشیان لە راستیە وە ئە و کە سە یە کە نارە وای بە تال وە ک هە ق و راستی پیشانی خە لکی بدات، هەر کە سیکیش لە بەر خاتەر خوا واز لە خە لکی بهێنیت خوای گەر وە بۆی قەرە بوو دە کاته وە، هەر کە سیکیش قەرزی ک بدات بە خوا خوای گەر وە قەرزە کە ی دە داته وە^٢، ریکخستنه وە ی دە وڵە ت و ناوچە کانی ئە میرە کان پاش کرداری یە کخستن روویدا کە زیاتر لە دە یە یە کی خایاند.

ب- **ریکخستنی حە زە کانی بنە ماله کە ی و رازیکردنیان:** بنە ماله ی ئە یویبە پالێشت و سەرقالکە ری یە کە می سە لاهە دین بوو لە یە ک کاتدا، تە ماعی تاکە کانیشی لە گە ل چە مکە کانی ئە و سە رده مە دا هاو رابوو، بە لām لە گە ل خواست و تیگە یشتنی سە لاهە دیندا بۆ دە وڵە ت نە دە گونجا، ئە وان تازە بوون لە بواری حوکمرانی داو واتی دە گە شتن کە حوکمرانی بریتی یە لە دە ستگرتن بە سەر زهوی و ملی خە لکیدانە ک بە پێ وە بردنی کاروباری ژیا نیان بیت و بە پر سياریتی بیت لە بە رامبەر یاندا، ئە م تیگە یشتنه ش لە نوره دین مە حمودی مامۆ ستایە وە بۆی جیما بوو، بە لām تیگە یشتنی بنە ماله ی هە لقو لای ئە و واقعە بوو کە لە و سە رده مە دا باوو بوو، سە لاهە دینیش بە دە ست جیاوازی ئە م دوو حالە تە وە دە ینا لاند، ئە م جیاوازیە شی بە م شیوہ یە دە ربیری کاتی بە الملك العادلی برای ووت کاتی داوای عە قدی مولکایە تی حە لە بی

^١ الحروب الصليبية، العلاقات بين الشرق والغرب، ل: ٢١٧.

^٢ النواردر السلطانية، ل: ٢١٨.

^٣ صلاح الدين الفارس المجاهد والملك الزاهد، ل: ٢٥٣.

لیده کرد له بهرامبه ر ۱۵۰ هزار دیناردا که سه لاهه دین به قهرز لئی وه رگرتبوو: ثایا واده زانیت ولات کرین و فروشتنی پیوه ده کریت؟ نهی نازانی ولات مولکی نه و خه لگانه یه که تیایدا نیشته جین، نیمه ته نه خزنه داری موسلمانان و پاریزه رانی ثاین و مالیانین^۱ دوی حکومه لیک گورانکاری و ئالوگور له سالی ۵۸۲ دا بارودوخه که به م شیوه یه ی لیها ت:

• تقی الدین عومری برازای بۆ ناوچه ی میا فارقین و دیار به کر ده ستیشانکرا دوی نه وه ی له میسر دا یاخی بوو، یان خه ریک بوو یاخی ببیت و میسر به جیبه ی لیت، به لام القاضی الفاضل قایلی کرد به دورکه و تنه وه له سه رکه شی.

• الظاهر غازی کوپی سه لاهه دین گه پینرایه وه بۆ ویلایه تی حه له ب.

• شیرکوی کوپی ناصر الدین محمد له حمصدا مایه وه وه نه گۆرا (!).

ج- کاری دبلو ماسی ده ره کی: به هوی نه زمونی بیست و نه وه نده ساله ی له بواری سیاسیدا و

نه زمونی له فه رمان نه وایه تیدا سه لاهه دین ده یزانی که باز نه ی ده ره کی کاریگه ری زۆری هه یه له سه ر روودا وه کان، نه و هیزه مادیانه ی که پارچه پارچه ولاته که ی له سه ر بنیات ناوه به س نییه بۆ دلتیا بوون له به پیوه چوونی روودا وه کان به و شیوه یه ی که نه و ده یه ویت و پیویسته چه ندین دۆستایه تی و ئاگر به ست و په یوه ندی ناشته وایی به سته له گه ل هیزه ده ره کیه کان و تانه نه ت دۆستایه تیدا، نه وه بوو له سالی ۵۷۷ کدا په یوه ندی باشی له گه ل قوسته نتینیه دا به رپا کرد و مزگه وتی ئیسلامی تیا دا کرایه وه و نزیکه ی دووسه د دیلی موسلمانیش ئازاد کران، نه مه ش سه لاهه دینی له بیزه نتیه کان و قوبرس دلتیا کرده وه و دۆستایه تی نیوان بیزه نتیه کان و خاچه رسته کانی شامیشی زیاتر کرد^۲، له لایه کی تریشه وه که شتیگه له ئیتالیه کان (که شتیگه لی جه نه و او پیزاو بوندوقیه و نه مالقا) زۆر ده هاتن و له که ناره کانی شامدا ده رده که وتن و ئیمتیا زایان له هه موو به نده ره کاند هه بوو، جه نگا وه رو چه ک و پاره ی به به رده و امیان بۆ ده گواسته وه، به که لوپه لی رۆژه لات و به هارات و بابته خۆراکیه کانه وه ده گه رانه وه بۆ رۆژئاوا، رۆلی کاریگه ریشیان له کومه کیکردنی میرنشینه فره نه جه کان و بۆما وه ی سه ده یه که له رۆژه لاتدا هه بوو، هۆکاری په که می مانه وه ی نه و میرنشینه و به هیژ یان بوون، له سه ر سه لاهه دینیش پیویست بوو که ریگریت له به هیژ بوونیان به پیتی تواناو، له ده ریاشدا رووبه روویان نه بیته وه، چونکه که شتیگه لی پیویستی نه بوو بۆ نه جامدانی نه و

^۱ کتاب الروضتین (۵۲/۲).

^۲ صلاح الدین الفارس المجاهد والملك الزاهد، ل: ۲۵۶.

كاره، ھەربۆيە ھەندى بەندەرى لە بەردەمياندا والادە كردو دەيزانى كە بەرژەو ھەندى ئەو بازىرگانانە لە دىندارىيان بە ھىزىترەو ئەو بىتەشەيان لە بىر دەباتەو كە لە وانە يە پاپا توشيان بىكات، ھەروەھا ئەوان رىكابەر بوون لە ناو خۆيانداو ئەويش سودى لەم رىكابەريە وەرگرتو ھەولتيكى زۆرى دا بۆ راکيشانى بازىرگانىيە كانيان بۆ بەندەرەكانى مىسر، ئەمەش دەبىتە ھۆى دەستە بەرکردنى بەرژەو ھەندى دەولەت و زىادبوونى داھاتەكانى و لە بەرژەو ھەندى بازىرگانە مىسرىە كانىشدايە، ھەروەك لە گەل بەيازىنە و بەياشىنەكانى بازىرگانى پىزادا رىكە و تنامە يەكى مۆرکرد لە سالى ٥٦٩ هـ، لە نامە يەكى سەلاخە دىنيشدا بۆ خەلىفە لە بەغدا بوونى رىكە و تنىكى ھاوشىو ھى ئەو رىكە و تنامە يە لە گەل جەنەواو بوندو قىەدا رادەگە يە نىت، ئەو بەندەى كە لە نامە كەدا ھاووە دەلەيت: ھەر ھەمويان ئىستا ئامىرى جەنگى خۆى دەھىننە ولاتمان و خۆى لىمان نزيكە كاتەو بە پيشكە شىكردنى كارەباش و دەگمەنە كانيان و لە گەل ھەموشياندا بىريارى بەردەوامبون و ئاشتە و اييمان داوہ^١.

د- **مەسەلەى جىھاد:** ئەو دۆزە سەرەكە يە كە سەلاخە دىنى سەرقال كردبوو لە ھەموو كاتە كانيدا لەراوولە ناو خىزانە كەيدا، مانگەكانى كۆتايى سال ٥٨٢ هـ يىش مانگى نامە و نوسىنەكانى بوو بۆ جىنشىن و كار بە دەستانى لە مىسر و شام و جەزىرە و بۆ خۆ ئامادە كردن بۆ جەنگ، ھەرگىز لە كيشە و ناكۆكەكانى شانشىنى بە يتولمە قدىسيشدا بى ئاگانە بوو، ماناى ئەو ئاگر بەستەشى دەزانى كە لە گەل رىمۆندى سىيەمى ئەمىر طرابلوسدا مۆرىكردبوو كە لە پاشاى قودس تورپە بوو بوو، بە ھەر حال ھەموو سەرەداوەكان لە دەست سەلاخە دىندا بوون لە سەرەتاي سالى ٥٨٣ هـ، خواى گەرەش دەر فەتى قۆستەو ھى ئەو ھەلەى بۆ رەخساند كاتىك ئەرناط بەلەينە كەى ھەلۆە شانەو ھەو ئەويش بە پىتى سوونەتى دەستگرتن بە ھۆكارەكان و پشت بەستنى بە خوا لە گەلیدا جولايەو ھە.

٤- **لەبرى من مەجەنگىن و لە پىناو خودا بجەنگىن:** دلسۆزى مەزنى بۆ پەرەردەگار (جل جلاله): كاتىك سەلاخە دىن لە جەنگى حكىندا بىستى كە سوپاى خاچپەرست پيشرەوى كردو ھەو بەرپۆە يە بۆى وتى: ئەو ھى دەمانوىست ھات، ئەو ھەو كۆبوونەو ھەو ھاو لەنى رايان وابوو كە دەست بىكەن بە پەلاماردانىيان، بەلام ئەو بەمە رازى نەبوو وتى: من رام وايە بەكۆمەلئى مۆسلمانەو ھەو رۆبەپوويان ببىنەو ھەو، چونكە مەسەلەكان بە دەست مۆڤ نىن و نازانىن تەمەنمان چەندى ماو ھەو، نايبت ئەم كۆمەلە بلۆە پىبىكەين ھەتاو ھەو كۆمەلە پىناو خودادا

^١ صلاح الدين الفارس المجاهد والملك الزاهد، ل: ٢٥٧.

تینه کۆشین، ههروهها وتی به سه رباره کان: بۆ من مه جهنگین، به لکو له پێناو خوددا بههنگین^۱
 نه مه ش جیهه جیکردنیکێ کردیهی فهرماشتی پهروهردگار: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾ (النساء: ۷۶)، واته نهوانه ی ئیماندارن ته نه
 له پێناو خودا ده جهنگن، به یلام ببیاوه پان له پێناوی سته مکارو زۆردارو (طاغوت) دا
 ده جهنگین... تهفسیری ئاسان لا ۹۰.

به م پێهه سه لاهه دین هه موو جهنگه کانی به پێی به نه مای جهنگکردن له پێناو خودادا بوو^۲،
 هه ربویه زۆر سووبوو له سه ره نه وه ی که جهنگ له پێناوی خوداو به زرکردنه وه ئالای ئسلام و داگرتنی
 ئالای ببیاوه پو هاوه لگه پانی خاچه رست بێت، ههروهها سه لاهه دین راستگۆ بوو له خواستی
 شه هیدیداو پێوستی دلسۆز بوونیشی بیری فهرمانده و نه میره کانی ده خسته وه، هه تاوه کو خوی
 گه وه پاداشتی موجهیده کانیان پێبه خشیته و بیانگه یه نیته پله و پایه ی شه هیده کان، خوی
 گه وه ره له بهر دلسۆزی له جهنگ و فتوحه کانییدا سه رکه وتنی پێده به خشی، چون نا له کاتی کدا
 که ولاتیکی ئازاد ده کرد سه رکه وتنی نه ده دایه پال خۆی، به لکو ده دایه پال خوی گه وه، چونکه
 نه و به خشه ری سه رکه وتنه کانه و سه رخه ری باوه رداری یه کتاپه رستان و شکست پێهێنه ری ببیاوه پو
 هاوه لگه رانه، بۆیه هه ر که موسلمانان سه ریکه وتنايه به سه رکردایه تی سه لاهه دین یه کسه ر کرنوشی
 سوپاسگوزاری بۆ پهروهردگار ده بردو سوپاسی ده کرد له سه ر سه رخستنی، هه ر نه مه ش له حطین و
 شوینه کانی تر دا رویداوه^۳.

۵- جیهه جیکردنی شه ریه ته و به ره که ته ی نه ده و له ته ی سه لاهه دیندا: میژوو ناگادارمان ده کاته وه
 که سه لاهه دین کاتی بوو به سولتان، ته و به یه کی نه سوچی کرد له هۆکاره کانی تاوان و
 رابواردنی له سه رخۆی قه ده غه کردو دورکه وته وه و په شیمان بویه وه له هه موو نه و شتانه ی
 که له گه نجیه تیدا کردبووی، ته و به یه کی راستگوزانه ی کرد بۆ پهروهردگارو، به خوا په رستی و
 به ندایه تیه وه خه ریک بوو، ههروهها سه رباره کانی له سه ر په یوه ندی باش به پهروهردگاره وه
 پهروهرده کرد، له گه ل پاراستنی سنوره کانی شه رع و دورکه وته وه له گوناوه سه رپێچی و
 رووکردنه تاعه تی پهروهردگار. هه روه ک گرنگی به شه ریه ته و زانیانی ده داو حوکه
 شه ریه کانی جیهه جیده کرد به سه ر ژێر ده سته کانییدا و خه لگانی گومراو خراپه کاری

^۱ صلاح الدین الفارس المجاهد والملك العادل، ل: ۲۹۳، کتاب الروضتين (۲۷۹/۳).

^۲ صلاح الدین الأيوبي، عبدالله علوان، ل: ۱۱۳.

^۳ دروس وتأملات فی الحروب الصليبية، ل: ۱۷۹.

سه‌رکونه ده‌کرد، فرمانی ده‌دا به‌چاکه و نه‌هی ده‌کرد له‌خراپه و خاکی بوو له‌گه‌ل‌خه‌ل‌کداو دۆستی پیش نه‌ده‌خست و ستمی له‌ناحه‌ز نه‌ده‌کرد، به‌لکو وازی له‌و‌که‌سه ده‌هینا که به‌ناپه‌وا نا‌کوکی له‌گه‌ل‌دا ده‌کرد و به‌خشنده‌یی و ره‌وشت جوانی ده‌یگرته‌ خوئی، فرمانی به‌خیزان و فرمانده‌کانی ده‌دا که په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل‌ په‌روه‌ردگاردا پته‌ویکه‌ن و هه‌میشه‌ی مردنی یاد ده‌خستنه‌وه و داوای کارکردن و خویندنه‌وه و له‌به‌رکردنی قورنانی لیده‌کردن و وه‌سیه‌تی خواپه‌رستی و له‌خواترسان و له‌یادبوونی مه‌رگو داوای مه‌رگیشی بۆ کوپه‌کانی ده‌کرد، وهرن باپیکه‌وه سه‌رنجی ئه‌م وه‌سیه‌تی بۆ یه‌کێک له‌مناله‌کانی الملك الظاهر، که‌حه‌فده کوپیان تیا‌بوو بده‌ین که‌ده‌لێت: وه‌سیه‌تی له‌خواترسانت بۆ ده‌که‌م، چونکه ئه‌وه بناغه‌ی هه‌موو خیریکه و فرمانت به‌و شتانه پێده‌که‌م که‌خوای گه‌وره فرمانی پیکردوویت، چونکه ئه‌وه هۆکاری رزگاربووته، ناگاداریشت ده‌که‌مه‌وه له‌خوین و ده‌ستخستنه‌ناویه‌وه، چونکه خوین ناخه‌ویت، هه‌روه‌ها وه‌سیه‌تت بۆ ده‌که‌م به‌پاراستنی دلی ژێرده‌سته‌کانت و ره‌چاوکردنی پیاوه گه‌وره‌کانی ده‌وله‌ت، چونکه ئه‌وه‌ی که‌من پێی گه‌یشتموم به‌هۆی مودارات و دل‌پا‌گیرکردنی خه‌لکه‌وه‌یه، رقیش له‌که‌س هه‌لنه‌گرت، چونکه مردن که‌س ناهیلێته‌وه و ناگات له‌وه بی‌ت که‌له‌نیوان تو‌وخه‌لکدا‌یه، چونکه خوا لیت خو‌شنا‌بی‌ت و هه‌تاوه‌کو ئه‌وان لیت رازی نه‌بن، به‌لام ئه‌وه‌ی له‌نیوان تو‌و په‌روه‌ردگاردایه ئه‌وه به‌ته‌ویه‌کردن لیت خو‌شده‌بی‌ت، چونکه په‌روه‌ردگار به‌خشنده و مه‌ره‌بانه^۱.

له‌راستیدا هو‌کم‌کردن به‌وه‌ی که‌خوا دایه‌زاندووه ئاسه‌واری دنیایی و دوا‌روژی هه‌یه، ئه‌و ئاسه‌واره دنیایانه‌شی که‌له‌ده‌وله‌تی سه‌لاحه‌دیندا ده‌رکه‌وتن ئه‌مانه‌ن:

۱- **جینشینی و پایه‌داربوون**: وه‌ک ده‌بینین نوره‌دین و دواتریش سه‌لاحه‌دین سوربوون له‌سه‌ر حیبه‌جیکردنی شه‌ری خوا له‌ده‌رونی خو‌یاندان و دلسۆزانه و له‌نه‌ی‌تی و ئاشکرادا گه‌پاونه‌ته‌وه بۆ‌لای په‌روه‌ردگار، خوای گه‌وره‌ش به‌هیزی و جینشینی له‌زه‌ویدا پێبه‌خشین، سه‌لاحه‌دینیش شه‌ریه‌تی خوا له‌ده‌وله‌ته‌که‌یدا جیبه‌جیکرد و خوا گه‌وره‌ش پایه‌داری کرد و ئه‌مه‌ش سوننه‌تێکی خوایی هه‌میشه‌یه له‌و تا‌کو گه‌لانه‌دا که‌ به‌لی‌پانه‌وه، هه‌ول ده‌دن بۆ‌پایه‌دارکردنی شه‌ری په‌روه‌ردگار، خوا گه‌وره‌ش رووی وتاری ده‌کاته ئه‌م ئومه‌ته و به‌لێنیان پێده‌دات به‌و به‌لێنانه‌ی که‌ به‌باوه‌پدارانی پیش ئه‌وانی داوه ئه‌وه‌تا خوا گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي

^۱ درس وتأملات فی الحروب الصلیبیه، ل: ۱۸۰.

الأَرْضِ﴾ (النور: ۵۵) / واته له بری کافران ﴿كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (النور: ۵۵).^۱ جا هر که خه لکی باوه پریان هینال و به پیتی شهر جولا نه وه و گه پانه وه بوی، نه وه به ره می نه وه یان پیده گات و شوینه واری ده مینیتته وه. ﴿وَلْيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ﴾ (النور: ۵۵). که واته گه پانه وه بۆناین جینشینی له زه ویدا لی ده که ویتته وه و حوکم کردن به شهر عیش ده مانگه یه نیت به ناین، نه مهش له ده و له تی نوره دین و سه لاهه دیندا به دیده که یین.

ب- **ناسایش و هیمنی**: دوی نه وهی که خوی گه وره ریزی نا له سه لاهه دین به له ناوبردنی ده و له تی فاکمی و نازا کردن میسرو لکاندنن حه له بو دیمه شق پیوه ی و ریکه وتن له گه لا موسلدا له به ره یه کی ئیسلامی به رفر او اندا که هیمنی و ناسایشی لیکه و ته وه بۆ ولاته که ی له و ناوچانه دا که شهرعی خوا حوکمی تیادا ده کرد، ده بینین که ده و له تی سه لاهه دین دوی جینشینی پایه داریون، خوی گه وره هوکاره کانی ناسایش و هیمنی بۆ ره خساند، هه تا وه کو پیگه ی خوی بپاریزت نه مهش سوننه تیکی خوی به رده وامه ، خوی گه وره گرهنتی داوه به خه لکانی باوه پدارو په پیره وکاری شهرعو حوکمه کانی به دلی خویان هیمنیان له دهر و ن و ژیاناندا بۆمسوگر بکات، چونکه هه موو کاره کان به ده ست په روه ردگار، هه ر خۆشی ده کان ده گوریت خوی گه وره ش هیمنی ته و او ده خشی به و که سانه ی که دامه زراون له سه ر یه کتا په رستی و له هاوه لگه ری خویان به دورده گرن به هه موو جوړه کانیه وه: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ (الأنعام: ۸۲).

ده رونیان پاریززوه له مه ترسی و نازارو به دبه ختی نه گه ر پاکبیتته وه له هاوه لپه یداکردن بۆ په روه ردگار، له راستیدا حوکم کردن به شهرعی په روه ردگار پشوووه بۆ ده رونه کان، چونکه به ر دادگه ری و میهری په روه ردگار ده که ویت، خوی بالاده ستیش دوی نه وهی که به لینی جینشینی پاشان پایه داریونی به باوه پداران داوه بیبه شینه کردون له ناسایش و دلنیا یی و دور له ترسو دله راوکی خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلِيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلِيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (النور: ۵۵)، واته به لینی دلتیا به خشو ته وای داوه به وانه ی باوه پریان هیناوه له ئیوه و کارو کرده وه چاکه کانیان نه نجامداوه به پراستی له ناینده یه کی نزیکدا جینشین و پایه داریان ده کات له ولاتدا هه روه ک چۆن ئیماندارانی پیش

^۱ تفسیر الجلالین، ل: ۴۶۶.

ئەمانى جېنشېن كىرۋەھ ۋە دىن ۋە ئاينەيان بۇ دەھەسپىيىن كەخۇا خۇي پىي رازىيە ھەرۋەھا ترس و بىميان بۇ دەگۈپىت بەئارامى ۋە ھىمنى ۋە كاتە ئىتلر بەتەۋاۋى ھەمن دەپەرستە ۋە ھەرگىز ھېچ جۆرە ھاۋەل ۋە شەرىكىكىم بۇ پىيار نادەن)) تەفسىرى ئاسان لا ۳۵۷.

لە راستىدا ئە نجامدانى بەندايەتى بۇ پەرۋەردىگار ۋە دوركە وتىنەۋە لە ھەموو جۆرە ھەكەنى ھاۋەلگەرى ئاسايش ۋە ھىمنى لە دلە كاندا بە دىدىيىت لە سەر ئاستى تەك ۋە كۆ، ئەمەش لە دەۋلەتى سەلاھە دىندا بە دىھات كاتىكە ملەكەچى رىيازى پەرۋەرگارى جىھان بوون.

ج- سەرپەرۋى ۋە شەكۈمەندى: سەرپەرۋى شەكۈمەندى سەلاھە دىن ۋە ئەيۈبىيەكان كە لە مېژۇدا تۆمار كراۋە دەگەپىتەۋە بۇ دەستگرتىيان بە قورئانەكە پەرۋەردىگار سوننەتى پېغەمبەر (د.خ) لىيىت، چونكە ھەر كەس شەرەفمەند بىت بە خۇدا نە پال قورئان سوننەت ۋە سەرى نە تەۋەكەلى بەرزە كاتەۋە ۋە ناۋبانگى بەرزە بىتەۋە، خۇاى گەۋرە دەفەر مويت: ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (الانباء: ۱۰).

ئىبن عەباس دەربارەى راھى ئەم ئايەتە دەلىت: شەرەفمەند بوئاننى تىدايە^۱، چونكە ئەم ئومەتە شەرەفمەندى ۋە سەرۋەرى تەنھا لە دەستگرتىدايە بە ھۆكەمەكانى ئىسلامەۋە، ۋەك عومەرى كۆپى خەتتاب دەفەر مويت: (ئىمە سەرشۆپىرگەل بووين، بەلام خۇاى گەۋرە بە ھۆى ئىسلامەۋە بە ھىزى كىردىن، جا ھەتاۋەكو داۋاى سەرپەرۋى بىكەين لە دەۋرەۋەى شەرعى خۇاى گەۋرە ھەرسەرشۆپىرمان دەكات^۲. عومەر لەم وتەيەيدا پەيۋەندى ئىۋان بارودۇخى ئومەت ۋە سەرشۆپىرى سەرپەرۋى بۇ راھە كىردىن، كەپەيۋەستە بە ھەلۋىستى ئەم ئومەتە بە رامبەر بە شەرە، سەرپەرۋى لە ھۆكەم پىكىردىندا، ھەرگىز بە بى ئاينى خۇا سەرپەرۋىز نە بوۋە ۋە سەرشۆپىشى ھەمىشە بە ھۆى لادانەۋە بوۋە لىي، ۋەك دەفەر مويت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾ (فاطر: ۱۰)، واتە: ھەر كەس سەرپەرۋى دەۋىت با بەگۈپرايەلى خۇا خۇي سەرپەرۋىز بىكات^۳ ھەۋەھا دەفەر مويت: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (المنافقون: ۸).

لە راستىدا سەلاھە دىن ۋە مۇسلمانەكان لە حطىندا بەفەزلى ئەم خۇايە سەرەكە وتىن كە شەرەيان جىبە جىكىرد.

^۱ تفسىر ابن كئىر (۱۷۰/۳).

^۲ الحاكة لة المستدرك داهىناۋىيەتى لە باسى الأيخاند (۶۲/۱).

^۳ تفسىر ابن كئىر (۵۲/۲).

د- **سه ره که وتن و نازاد سازی:** سه لاهه دین و موسلمانانه کان سوربوون له سه رخستنی ناینی په روه ردگار به هم موو توانایه کیانه وه و سوننه تی خویان تیا دا به دیها تبیت بق سه رخستنی بق نه و به ندانه ی که به رنامه که ی سه رده خن، چونکه خوی گه وره به لینی داوه به هر که سیک که دامه زراو بیت له سه ر شهرع که سه ری بخت به سه ر دوژمنه کانیدا: ﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ٤٠ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ (الحج: ٤٠-٤١)

٦- **دادپه روه ری:** دادپه روه ری بناغی ده سه لاته هریویه په روه ردگار فه رمانی کردوه به پیغه مبه ره که ی که هستیت به به دیهینانی، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَأَمَرْتُ لِعَدْلِ يَتِيمَكُمْ﴾ (الشوری: ١٥)، هه روه ها ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ﴾ (النساء: ١٣٥)، واته: نه ی نه وانه ی باوه رپتان هیناوه هه میشه راگری دادوه ری بنو شایه تی بق خوا بدهن، با شایه تیه که شتان زیانی بق خوتان و... تد، (ته فسیری ناسان، ل: ١٠٠). هه روه ها ده شفه رمویت: ﴿كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ﴾ (المائدة: ٨)، واته: نه ی نه وانه ی باوه رپتان هیناوه زور به چاکی هه ستن به نه نجامدانی شایه تی دادپه روه رانه له بهر خوا..... (ته فسیری ناسان، ل: ١٠٨).

فه رموشیه تی: ﴿وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ (النساء: ٥٨)، واته: هه رکا تیکیش دادوه ریتان کرد له نیتوان خه لکیدا، دادپه روه رانه فه رمانپه وایی بکن (ته فسیری ناسان، ل: ٨٧). دادگه ریش له به رامبه ر ژیر ده سته کاندوا گه یاندنی مافه کان به دادگه ری گه پاندنه وه ی ماف بق سته ملیکراو سه ربه رزی و شکومه ندی له ثومه ندا دروست ده کات و نه وه یه کی نازاو ثومه تیکی خاوهن ئیراده ی نازا دبه ره م دینیت که سته م قبول ناکات، ژیرده ستانیکه که حوکم پرانیه کانیا ن خوشده ویت و ملکه چی ده بن، چونکه دادگه ریان له خویاندوا له ده ره وه ی خویاندا به رجه سته کردوه، چونکه دادگه ریان له خویاندوا له ده ره وه ی خویاندا به رجه سته کردوه، چونکه سته م تاریکیه له روژی دوا ییداو سه ره تابه که بق روخانی ده ولت بویه خوی گه وره له خوی قه ده غه کردوه و له نیتوان خه لکیدا ری پینه داوه، وه که له فه رموده قودسیه که دا هاتوه که ده فه رمویت: نه ی به نده کانم من سته م له سه ر خوم حه رام کردوه و له نیتوان ئیوه شدا به حه رام داناوه، وریابن سته م له یه کتر نه کن^١. خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ (الصفات: ٢٢)، خوی گه وره فه رمانده دات به فریشته کان هه موو نه وانه ی سته میان کردوه کویان بکنه نه وه خویان و هاوسه رانیان... (ته فسیری ناسان، ل: ٤٤٦). هه روه ها خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿فَتِلْكَ يَبُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ (النمل: ٥٢)، واته: نه وه تا ماله کانیا ن

^١ مختصر صحیح للمنزى، ژماره: ١٨٢٨.

کاولو چۆله به هۆی ئه و سته مه ی که کردیان (تهفسیری ئاسان، ل: (۳۸۱)، جێی خوشیه تی که بێتین دهوله تی نوری له سهرده می نوره دین زهنکی و دهوله تی نه یوبی له سهرده می سه لاهه دیندا، دادگری تیادا بالاده ست بوو، مافی خه لگی پارێزرا بوو، نه وانیش چالاکانه ده ستیاندا یه جیهادو به گری کردن له دهوله ته که یان^۱، قاضی ئین شهنشاده دربارهی سه لاهه دین ده لیت: بۆ چه سپاندنی دادگری هه موو دوو شه ممه و پینجشه ممه یه که داده نیشته له مه جلیسکی گشتی و کراوه داو زانیان و دادوه ران و مامۆستایانی ئاینی ئاماده ی ده بون و ده رگای والاده کرد بۆ که سه خاوه ن سکالاو داواکان تاوه کو بگه نه لای، به بچوک و گوره و پیرو به سالاجووه وه. ئه م کاره شی له کاتی سه فه رو له شاردا ده کردو هه میشه ئاماده ی گوپیست بوونی چیرۆکه کان و ده ستنیشان کردنی سته م بوو تیادا رۆژانه هه موو رووداوو چیرۆکه کانی کۆده کرده وه و ده سته ی به رووی که سه وه نه ده نا که کیشه ی هه بویته یان هانای بۆ هینابیت گوپیستی بووه و سته می له سه ره لگرتوه ^۲، به م شیوه یه سه لاهه دین دادپه روهری به رجه سته کرد له ده وله ته که یداو چه ندین رووداوو جیبه جیکردنی پراکتیکی بۆ به جیه یشتوین له گه ل^۳ نه میرو هاو لاتیاندا بۆ پاراستنی مافی تاکه کان و مافه کانی ده وله ته که هه مووی له سه ر بنه مای دادپه روهری و ماف بۆ گێرانه وه بنیات نراو، که هه موویان ئه م بنه مایه مان بۆ ده چه سپتن: دادگری بناغه ی ده سه لانه و سته میش ده وله ته له ناو ده بات^۴. هه روکه ئه م دادگریه یه کێک بوو له هۆکاره کانی سه رکه وتن له حطیندا.

۷- **ئه وه یه کی جه نگاوه له پیناوی خودادا**: نه وه ی سه لاهه دین له بۆشاییه وه و نه هاتبوو، به لکو له ئاکامی چه ندین هه ولێ زانستی و په روهره ییه وه بوو له سه ر رییازی نه هلی سوننه ت و جوماعه ت، نه وه وه یه ش که خوای گه وره سه رکه وتنی خه لاتکرد له حطیندا چه ندین سه فته تی تیادا به رجه سته بوو بوو که سیفه تی (طائفه ی منصوره) کۆمه لێ سه رخواو و گرنگترینیان:

أ- **له سه ره ق و راستین**: طائفه ی منصوره له هه موو موسلمانانی تر زیاتر پابه ندی هه ق و راستین، باسکردن و سه رکه وتنیشیان به هۆی ده ستگرتنیه وه یه به راستی تێرو ته واوه وه کاتێک که خه لکانی تر پشته تێده که ن، له ولایه نه دیارانه ش که له وه ق و راستیه دا هه ن که طائفه ی منصوره پێوه ی به نده:

● **دامه زراوی له پیرو باوه رداو پابه ندبوون به وه ی که پێغه مبه رو هاوه لان له سه ری بوون و خۆپاراستن له بیدعه و بیدعه چه کان، چونکه نه وان هه لگرانی سوننه تن، سه لاهه دین و نه و**

^۱ دروس وتأملات فی الحروب الصلیبیه، ل: ۲۰۸.

^۲ النوادر السلطانیة فی المحاسن الیوسفیه، ل: ۱۳-۱۴.

^۳ دروس وتأملات فی الحروب الصلیبیه، ل: ۲۱۱.

موسلمانانەش كە لەگەڵیدا بوون، ئەوان بوون كە دەولەتی فاطیمی شیعەیی ئیسماعیلیان لەناو برد.

● دامەزراوی لەرێنمایی و هەلسوكەوتدا كە بە پێبازی پیغەمبەرەو دیارەو لەهاوولانەو هە مانگۆیزراوەتەو و خۆپاراستن لەو شتانەیی كە دەبنە هۆی تاوان كەوتنە گومان و ئارەزووی ناپەرەوا.

● دامەزراوی و پابەندبوون بە جیهاد و تێكۆشانەو بە مال و بەگیان و فرماندان بە چاكە و رێگری لە خراپە، گێڕانەو هێ ماف بۆ خاوەنەكانیان.

● دامەزراوی و سۆربوون لە سەر دەستە بەركردنی هۆكارە مادی و مەعنەوییەكانی سەر كەوتن و كۆكردنەو هێ ئەو تاییبەتمەندیانەیی كە سەر كەوتنی خوای بۆ موسلمانان دەستە بەردەكەن، گومانیش لەو هەدا نیە كە ئەوان بە هۆی ئەو رێگە راستەو سەردەكەون كە گوتویانە لەگەڵ ئەو هەول و تێكۆشانەیی كە بۆ دەستخستنی هۆكارەكان دەیدەن، سەلاحەدین و سەر كردهكانی هاورپێشی ئەم كارەیان ئەنجامدا و هەول دانیشت بۆ دەستخستنی هۆكارەكان بە شێكە لە دامەزراوی لە سەر ئاین، چونكە شەریعەت فەرمان دەدات بە گرتنە بەری هۆكارەكان و گرتنە بەری شیوازە مادییە گونجاوەكان، لە پێشەسازی و چەك و پلاندانان و كارگێڕی... هتد، نابییت واگومان بەرین كە سەر كەوتن بۆ ئەوانە بە دیدیت، چونكە بە دیهێتانی ئەمانە لە پێداویستیەكانی دامەزراویە لە سەر ئاینی پەروەردگار^۱.

ب- ئەم كۆمەڵە فەرمانەكانی خوا جێبەجێدەكەن؛ ئەمەش تاییبەتمەندییەكی زۆر دیارە لەو سەفەكەیی پیغەمبەر (د.خ) دا بۆ ئەم كۆمەڵە، چونكە ئەوان كۆمەڵێكن كە هەڵدەستن بە جێبەجێكردنی فەرمانەكانی خوا، ناویشان (الطائفة المنصورة) یە، سەلاحەدینیش بەو ناسرابوو كە هەلگری ئالای بانگەوازە بۆ لای خوا و ئاین و شەرع و سوننەتی پیغەمبەرەكەیی (د.خ) و هەستا بە بلالوكردنەو هێ سوننەت لە نێوان خەلكیدا بە هەموو شیوازیكی توانا و دروست، تواناكانی دەولەتیشی بۆ ئەم مەبەستە بۆ درووخستنەو هێ گومان لە رێبازی ئەهلی سوننەت و ولامدانەو هێ نەیارەكانیان خستەگەڕ.

● هەر و هەدا دەولەتی سەلاحەدین هەڵدەستا بە فەرمان دان بە چاكە و نەهێ لە خراپە بە دەست و زمان و دلی دژ بە هەر لادانیك بوو، لە هەر بوارێكدا بوبییت چ رامیاری یان كۆمەڵایەتی یان ئابوری یان زانستی یان بیروباوەری.

^۱ تبصیر المؤمنین بفقہ النصر والتکمین، ل: ۴۷۳.

ج- **ئە و کۆمە ئە یە هە ئە دە ستی ت بە ئە نجام دانی ئە رکی جیهاد کردن له پینا و خودادا**: طائفەى مەنصوره له فەرمودەکانى پێغه مبه ربه و شیوه باسکراون که (یقاتلون على الحق^۱ او یقاتلون على امرالله^۲ واتە: له پینا و راستیدا ده جه نگی ن یان له پینا و فرمانه کانی په روه ردگارد. سه لاهه دین و سوپاکه شی هه ستان به جیهادی شه رعى له پینا و خودا و رووبه پوو بونه وه ی دوژمنانى خوا له بى باوه پان و خه لکانى تر.

د- **کۆمه ئیکی ئارامگرن**: خواى گه وره طائفه ی مەنسورەى بە ئارامگرى تايبه تمەند کردوه و تۆش بینیت و دواتریش ئە یبینیت که چۆن سه لاهه دین و سه ر یازه کانی ئارامگره کی جوانیان نواندو هیزه سته مکاره کان نه یانتوانی له ریبازو ئامانجى خۆیان لایان بدەن، بۆیه پێغه مبه ر د.خ نه وانه ی وه سف کردوه به وه ی که: گوئى ناده ن به وانه ی که به درۆیان ده خه نه وه یان جیاوازن له گه لیا ندا^۳. ئە م ده سته واژه ی پێغه مبه ریش د.خ ئاماژه به و مۆفه کارایانه ده کات که ئامانجه کانیان دیارى کردوه و رێگه یان گرتۆته به رو گوئى ناده ن به جیاوازی خه لکی نه یارو کۆسپى مۆفه ترسنۆک و لاوازه کان و به درۆخستنه وه ی دوژمنه داخ له دلە کان و به ئارامگرى و دامه زراویه وه رووبه پوی کۆسپ و نه هامه تیه کان ده بنه وه^۴. ئە م وه سفانه ی که بۆ طائفه ی مەنصوره له فەرمودەکاندا کراوه به سه ر نه وه ی سه لاهه دین دا جى به جى ده بی ت، سه لاهه دینش وه سیه تی به سودی بۆ سه ر یازه کانی ده کردو روژیکیان وتی: بزائن که ئیوه ئە مۆ سه ر یازی ئیسلام و خوین و مال و منالی موسلمانان له گه ردنتاندا یه و خواى گه وره ش له روژى داویدا ده رباره یان لپرسینه وه تان له گه ل ده کات، ئە م دوژمنه ش جگه له ئیوه که س نییه له ولاتی موسلماناندا روبه پوی ببی ته وه، جا ئە گه ر ئیوه پشت هه لبکه ن (په نا به خوا) ولات ده پی چریت ته وه و به نده کان تیا ده چن و ژن و مندال و سه رو مال تان ده بریت و له مزگه وتدا خاچ ده په رستری و قورئانی لیدور ده خریت ته وه و نوێژى تیا دا نا کریت، هه موو ئە و شتانه ش له گه ردنی ئیوه دایه، چونکه ئیوه بوون که بونه ته هوی ئە وه و مالی موسلمانان تان خواردوه هه تا وه کو به رگریان لیبکه ن، که واته موسلمانان له ولاته کانی تر دا چاوه پێ ئیوه و والسلام علیکم^۵.

^۱ أبو داود، کتاب الجهاد، باب: داود الجهد (۱۱/۳)، ژماره: (۲۴۸۴).

^۲ مسلم، کتاب: الأمارة، باب قوله: لاتزال (۱۵۲۴/۳۱)، ژماره: ۱۷۶.

^۳ سه عیدى كبرى مەنصور گێراویه تیه وه، کتاب، الجهاد، ژماره: ۲۳۷۶، چە ند رێگه یه کی ترى به هیز ده کات.

^۴ صفة الغریاء، ل: ۲۰۵.

^۵ البداية والنهاية، له: واقد ساه وه (۳۷۲/۱).

۸- پشت به ستن به زانایان و راویژ پیکردنیان له جه نگو به پړوه بردنی ولاتدا؛ سه لاهه دین هه میسه له گه ل زانایاندا بوو، له گه لایاندا داده نیشت و راویژ پیده کردن له جه نگو به پړوه بردنی ولات داو گوئی بۆ ناموژگاریه کانیاں ده گرت، ده به ست، نه و زانایه ش که زیاتر له گه لیدا بوو له کاتی سه فورو له شاردا بریتی بوو له القاضی الفاضل، سه رنجی قسه ولیکدانه وه کانی بده بۆ گرنگترین هوکاره کانی سه رکه وتن پاش کومه کی په روه ردگار، نه لئ: ولاته کان به سه رباز رزگار نه ده کران، به لکو به هوئی وته کانی الفاضل وه بوو قاضی فاضل رای به هیژو قسه ی راست و برپاری دانایانه ی پیشکه ش ده کردو له روجه نگو پلان و سیاست و فرمانپه وایدا راستگو بوو له گه لید، ابن کثیر نه لئ: قاضی الفاضل له میصردا ولاتی به پړوه ده بردو سولتان هه ر پاره یه کی پتویست بویه بوی ده نارد، و که شتیگه لیشتی بنیات ناو نامه کانی سولتانیشی دنوسی^۱، هه روه که سه لاهه دین له لایه ن زانایانه وه پشتیوانی ته وایی لئ ده کراو نه ویش راویژ پیده کردن و رای و ده رده گرتن، دواى سه رکه وتنی مه زنیشتی له جه نگی حطین دا سه لاهه دین رای و ابوو که دریژه بدات به جیهاد دژ به خاچه رسته کان بۆ گه پاندنه وه ی شاره کانی شام بۆ ژیر ده سه لاتی موسلمانان، کومه لیکیش له زانایان له م نازادسازیه دا به شداریان کرد که له شوینی خویدا باسیان ده که یں به پشتیوانی په روه ردگار^۲، نه وه بوو سه لاهه دین پشتی به ست به زانایان بۆ نامه ده کردنی نوممه ت له رویی جیهاده وه و رونکردنه وه ی مه به ستی نیسلام له جیهاد و پتویستی پابه ند بوون پړوه ی و کارکردن بوی، زاناکانیش رولیکى سه رکه یان هه بوو له به رزکردنه وه ی وره ی سوپا له جه نگی حطین و جه نکه کانی تردا.

۹- په یوه نډی باش له گه ل په روه ردگارا: سه لاهه دین خاوه نی په رستش ونزای ژور بوو و نومیدی به هیژى به پشتیوانی و سه رخستنی په روه ردگار هه بوو، فرمانیشی به خه لک ده کرد بۆ کاری چاکه و دورکه وتن وه له خواپه وهانی ده دان بۆ تاعه ت و خواپه رستی و خوشی پیشه نگیان بوو له و بواره داو بواری بۆ ره خساندن بۆ پاککردنه وه ی ده رونیان و خه ریک بوون به خویندنه وه ی قورئان و وردبونه وه لئی و له به رکردنی، هه روه که ژور بایه خی به شه و نویژ ده داو ژور یادی په روه ردگاریشتی ده کرد، سه ربازو فرمانده کانیشی بۆ هانده دا، نه وه بوو له خزمه ت زانایاندا

^۱ شذرات الذهب (۴/۳۲۷).

^۲ البداية والنهاية، درس وتأملات فى الحروب الصليبية، ل: ۱۹۸.

^۳ درس وتأملات فى الحروب الصليبية، ل: ۱۴۳.

داده‌نیش و قورئانی بۆ ده‌خویندنه‌وه و گوێی له‌رافه‌کردنی ده‌گرت، هه‌روه‌ها له‌گه‌ڵ خه‌لکی فه‌رمووده ناسدا داده‌نیش و لێئانه‌وه فێری تیگه‌یشتن له‌فه‌رمووده ده‌بوو، ئه‌مه‌ جگه له‌ئاماده‌بوونی له‌مه‌جلیسی زانایاندا، هه‌روه‌ها زانایان و مامۆستایان و رافه‌کارانی قورئانی بانگ ده‌کرد هه‌تاوه‌کو سوپاکه‌ی فێری قورئان و تیگه‌یشتن له‌ئاین بکه‌ن و په‌یوه‌ندیان به‌په‌روه‌ردگاره‌وه به‌هێز بکه‌ن، فه‌رمانیشتی ده‌دا به‌سه‌ریانه‌کانی که‌هه‌ستن بۆ شه‌و نوێژویدی په‌روه‌ردگار زۆر بکه‌ن، سه‌ردانی خێوه‌ته‌کانی ده‌کردو ئه‌گه‌ر خه‌لکی ناو خێوه‌تیک بێ ئاگابونایه به‌ئاگای ده‌هێنان و باسی پێویستی یادی په‌روه‌دگار و په‌رستش و گوێزپه‌لیکردنی بۆ ده‌کردن، دیاره ئه‌م کارانه‌ش گه‌رنه‌ترین هۆکارن بۆ سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر دوژمندا^۱.

۱۰- **خۆدانه‌ ده‌ست په‌روه‌ردگار پاش خۆ ئاماده‌کردن:** یه‌کیکی تر له‌هۆکاره‌کانی سه‌رکه‌وتنی ئه‌وه‌بوو که‌ پاش ده‌ستگرتن به‌هۆکاره‌کانه‌وه و فه‌راهم کردنیان هه‌نای ده‌برد بۆ په‌روه‌ردگار و داوی پشتیوانی و کۆمه‌کی لێده‌کرد، هه‌میشه ده‌ست به‌نزا بوو له‌ته‌نگانه‌شدا هه‌میشه په‌نای بۆ خوا ده‌بردو زۆر به‌کۆل و دڵسۆزانه ده‌پاراپه‌وه، القاضی زانا و هاوڕێی سه‌فه‌رو جیهادی ده‌رباره‌ی نزاو بارودۆخی له‌و کاتانه‌دا ده‌لێت: خێری ده‌کردو ده‌یشارده‌وه، له‌کاتی کڕنوش بردنیشدا رازو نیازی خۆی بۆ په‌روه‌ردگار ده‌رده‌پێی و ده‌یوت: په‌روه‌ردگار، هۆکاره زه‌مینه‌کانی من به‌بنه‌ست گه‌شتوون و ده‌سته‌و سانه‌ له‌به‌رامبه‌ر سه‌رخستنی ئاینه‌که‌ تداو ته‌نها په‌نا هێنان بۆ تۆ و ده‌ستگرتن به‌ئاینه‌که‌ ته‌و پشت به‌ستن به‌فه‌زلی تۆ ماوه‌ته‌وه، تۆم به‌سه‌و تۆ باشتترین پشت و په‌نای، بێنیم له‌کڕنوشدا بوو فرمێسکه‌کانی به‌ریشیدا ده‌هاتنه‌ خواره‌وه و ئه‌م ده‌زانی چی ده‌وت^۲، پاشان خێرا په‌روه‌ردگار وه‌لامی نزاکه‌ی ده‌دایه‌وه و خاچه‌رسته‌کانی توشی شه‌ه‌زان و شکست هێنان ده‌کرد، به‌لێ ئه‌مه به‌ره‌می پشت به‌ستنی ته‌واوه به‌په‌روه‌ردگار و نزاکردنه له‌ناخی دله‌وه بۆ په‌روه‌ردگار که‌ خۆی ده‌فه‌رموێت (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۚ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ) (الطلاق: ۲ - ۳)، واته‌ جا ئه‌وه‌ی له‌خوا بترسیت و پارێزکاریبیت، ئه‌وه خوا ده‌روی لێده‌کاته‌وه و له‌شوێنیکه‌وه رزوی پێده‌به‌خشیت که‌ حسابی بۆ نه‌کردبیت و خۆی پێی نازانیت. ته‌فسیری ئاسان ل: ۵۵۸.

^۱ دروس وتأملات فی الحروب الصلیبیه، ل: ۱۴۳.

^۲ النواذر السلطانیة، ل: ۱۲.

ههروهه دهفهرموئیت: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ (الطلاق: ۳)، واته: جا نهوهی پشت به خوا بههستتیت، نهو زاتهی بهسه، بۆ نهوهی یارمه تیدهوهی ده ربیتت چونکه به راستی خواکارو فه رمانی خزی به نه نجام دهگه یه نیتت بیگومان خوا بۆ هه موو شتیک نه خشه یه کی دیار یکرای بریارداوه. (تهفسیری ئاسان، ل: ۵۵۸) دهشفه رموئیت: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ (البقرة: ۱۸۶)، واته نهی محمد (ﷺ) لیبتت نه گهر بهنده کانه پرسیارت لیبکه نه ده ربارهم، نهوه من نزفیکم لیبانهوه، به هاناو هاواری دوعا گوئیانهوه دهچم هه ر کاتیک لیم بپارینهوه و نزا بکه نه، دهبا نه وانیش بهدهم بانگه وازی منهوه بیزو باوه {ی دامه زواو به من بهینن بۆ نهوهی ریگای هوشیاری و ناگایی بگره بهر (تهفسیری ئاسان، ل: ۴۷۴)}.

۱۱- سه رکه وتنی کاره هه والگریه کانی سه لاهه دین: سه لاهه دین توانی هه والگره کانه دزه پتیکاته ریژی خاچه رسته کانهوه، نهوه بوو پیش جهنگی حطین سه لاهه دین توانی سیبلی هاوسه ری بۆ هیموئندی سییه می فه رمانپه وای نه نطاکیه رابکمیشیت و په یوه ندی نهیئنی له گهل سه لاهه دیندا هه بیت و بهرده وام له نه خشه و جموجولی خاچه رسته کانه ناگاداری ده کردهوه، نه م کاره شی له به ره به یانی رۆژی حطیندا نه نجامدا، ابن الاثیر میژوونوسیش نه م "راستیه دوپاته کاتهوه، ده لیت: شازاده ی نه نطاکیه په یوه ندی له گهل سه لاهه دیندا هه بوو له بارودوخی نه نطاکیه ناگاداری ده کردهوه^۱، أبو شامه ش ده لیت: هاوسه ری البرنسی خه لکی نه نطاکیه، که به خاتوو سیبیل ناسرابوو لایه نگر سولتان بوو وهک چاوئیک سودی لیوه رده گرت له به رامبه ر دوژمندا، هه والو نامۆزگاری پیشکه ش ده کردو له نه پنیه کانیان ناگاداری ده کردهوه و سولتانیش دیاری به نرخی پیشکه ش ده کردو ریژی لیده نا^۲، یه کیک له هۆکاره کانی سه رکه وتن له حطینیشدا گرنگیدانی پیویست بوو به م لایه نه و نه مه ش سه لاهه دینی له ده ستریزی کتوپر پاراست و صن تزویش ده ربارهی گرنگی نه م کاره ده نوسیت: نه گهر دوژمن بناسیت و خوشت بناسیت، ئیتر هیچ پاساوئیک نییه بۆ ترسان له سه د جهنگ، به لام نه گهر خۆتت ناسی و دوژمنت نه ناسی نهوه له هه موو جهنگیکدا توشی

^۱ دور المرأة فی الاستخبارات الاسلامیه، ل: ۶۷.

^۲ حین وقائع وعبر، عبدالفتاح عاشور، ل: ۴۵.

شکست ده بیت^۱ بلیمه تی سه لآحه دین له پیکه پێنانی توپێکی په یوه ندی هه والگیرى تۆکه دا
بوو له ریزی خاچه رسته کاند به جۆرێک که هه والی جموجوله کانی خیرا پێده گهشت^۲.

۱۲- **ئه و هوکارانه ی که په یوه ندی به خاچه رسته کانه وه هه بوو:** خاچه رسته کان له م جهنگه دا
به ش به ش بوو بوون له کاتی که که قومصی فرمانپروای طرابلس رو به پوویوونه وه ی پێ باش
بوو، ئه رناطی فرمانپروای کرکی لێ راست بوویه وه و تۆمه تباری کرد به ترسنوکی و بونی
په یوه ندی له گه لێ موسلمانانه کاند او پروپاگه نده کردن بۆ هیزیان و نه رمی نوادن له به رامبه ریاندا
به هۆی ئه وه ی که سه لآحه دین و موسلمانانه کان هاوسه ره که یان له قه لای طبری ده گه مارۆ دابوو،
هه ربۆیه بینیمان هه ر که هه لێ بۆ هه لکه وت به سه ربازه کانییه وه هه لات و له دژوارترین کاتدا
خاچه رسته کانی به جیه یشت هه ره وک چۆن خیزانه که ی له م بارودۆخه ناله باره دا جیی
هیششت.

• ئه وه بوو به شیوه یه کی ساویلکانه که وتنه ناو و داوه وه که سه لآحه دین بۆی ته نیبون،
پیشتریش قونصی طرابلس هه سته پیکرد و ئاگاداریکردنه وه لیتی.

• روخانی لایه نی مه عنه وه ی و ره یان له سه ره تای جهنگه که دا ده ره نجامی په لاماره به هیزو
کتوپره کانی موسلمانان، که زۆر نه بهردانه هیزشیان ده برد و به ته واوی و ره ی خاچه رستانیان
رووخاند.

• خرابی به دپوشتی خاچه رسته کان و بلاویوونه وه ی خراپه کاری له ناویاندا، چونکه به شیکی
زۆریان بۆ تالانی و خوینپرشتن و دزی هاتیبوون، سه ره که وتنی ئه وانه ش به سه ر باوه ردارانی
یه که تابه رستدا دووره، سه باره ت به مه ش گۆستاف لوبون له کتیبی (حضارة العرب) دا ده لیت:
ئه وه ی که جیی تیرامانه ئه وه یه که ئه وسوپایه زۆر بێ ره وشت بوون و هیه به هایه کی
ره وشتیان نه بوو، به لکو کۆمه له خه لکیکی خراپه کارو نزم و بێ ره وشت بوون، ئه م جۆره
که سانه ش دوژمن و له ناو به ری شارستانین، چونکه جگه له بیباوه رو دزو زیناکه رو پیاو کوژو
خیانه تکارو راهبی بێ ره وشت که سی تریان تیا دا نه بوو^۳.

۱۳- **زای ابی الحسن الهندوی ده رباره ی نهینی سه ره که وتنی سه لآحه دین:** شیخی نه ده وه ی وتاریکی
له (رابطة العالم الاسلامی) دا پیشکه شکرد که تیا دا هاتبوو: چاره سه ری یه که می کیشه ی

^۱ الاستخبارات العسكرية فی الاسلام، ل: ۳۱۱.

^۲ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۵۳.

^۳ حضارة العرب: ۳۲۸.

فەلەستىن ئەۋەيە كەسەلاخە دىنىك لەسەر شاتقى كېشەي فەلەستىن و جىھادى ئىسلامىدا
بۇجارى دووم دەرەكە وىت: الزركلى دەلىت:

هاتى صلاح الدين ثانية فينا وجددى حطين أو شبه حطينا

.. نەينى ئەۋەسەرەكە وىتە مەزنى سەلاخە دىن چى بوو كە جىھانى ھىنايە خرۇش، رىپرەۋى
مىژۋى گۆپى؟ نەينى تەنھا ئەۋەيە كە ئەۋەسەلەمەن باۋەردارو موخەمەدى بوو جگە لە زمانى
قورئان ھىچى تىرى نە دەزانى، تەنھا زمانى بىرو باۋەردى دەزانى، زمانى بەھەشتى دەزانى و
موسلمانانىش ھەروابوون... موسلمانانىش ھەتاۋەكە ئەمۇ ھەچەندە رەۋتى مادىي و پەرۋەردەي
ھاۋچەرخ كاريگەرى خۇيان ھەبوۋە لەسەرى، بەلام ھىشتا تەنھا زمانى قورئان و دەزانى، بىگومان
موسلمانان لەرۇزەلەت و رۇزئاۋى زەۋىدا، ھەچەندە زمانىان جىاۋاز بىت، ھەچەندە زىرەك و
ناۋدارو لىھاتوۋ بىن ئەمۇ تەنھا زمانى محەمەد (د.خ) دەزانى كە باۋەردىان پىيەناۋە ۋەك
پىيەمبەرلىكى نەمرو ھەلگىرى ئالاي جىھادى پىرۇز، ئەۋان تەنھا زمانى قورئان دەزانى، بىرايان
بەزمانى قورئان بىاندوۋىتنەك بەزمانى سىياسەت، سۆزو باۋەردىان بۇ ۋوشەي جىھاد بىجولۋىتنە
تامەرزۇ شەھىدىان بۇ باس بىكەن، ئەۋان تا ئەمۇش باش ئەۋە زمانە دەزانى، تاقە نەينى ھەژمىنى
سەلاخە دىن بەسەر دلۇ گىيانەكاندا لەۋەدابوۋ كە ئەم نەينىيەي دەزانى، لەراستىدا موسلمانان بۇ
جىھاد نەبىت ناجولۋىتن، بۇيە سەلاخە دىن لەژىر سەركردايەتيدا جۆرەھا سەركردەي كۆكرەۋە وىپراي
چەندىن گەلى جىاجىيا تۋانى جىھادى ئىسلامى يەكبىخات و بەسەر ئەۋە ھەموۋە دابەشبوۋن و
ناكۆكىدا زال بىت، بەلام ئايا چۆن تۋانى ئەم جىھانە بەرۋاروان و جۆراۋجۆرە لەروۋى مەزەب و
رۇشەنبىرى و كەلتۈرەۋە يەكبىخات؟ چۆن تۋانى لەم كاتە ناسكەدا لەژىر ئالاي ئىسلامدا يەكگرتن
بەدبىيەت؟ ئالاي نەتەۋەپەرستى عەرەبى بەرزەنەكردەۋە رىم پىيەدەن ھەتاۋەكە بلىم: مەن
بەرەچەلەك ھندىم و كەلتۈرىشم ھندىيە لەھىنددا لەدايىكبوۋم و گەرە بوۋم، بەلام باۋەردىم بە محەمەد
(د.خ) بەقورئان ھەيە و مىليونەھا دلۇ ھەيە تامەرزۇ بەئاۋاتى ئىۋەۋەيە و ئامادەيە گىيان و
ژيان ۋەندروستى لەپىناۋاتاندا بەخت بىكات، قەسەبىخانەيەكى گەرە لەھىنددا روۋىدا لەئەحمەد ئاباد
لەم نىزىكانەدا، ھۆي چىبوۋ؟ چۈنكە كۆبۈنەۋەيەكى ئىسلامى گەرە ھەبوۋ بۇ پىشتىۋانى كىردن
لەمەسەلەي فەلەستىن، ئەم قەسەبىخانەيە ئەم جەنگە تائىفىيە بۇيە روۋىدا، چۈنكە موسلمانان
لەدوۋرى خاك و بەرەستە دەريايەكاندا وىپراي شارەزا نەبوۋن لەزمانى عەرەبى، ئەم كۆبۈنەۋە
مىژۋىيە مەزەنەيان ئەنجامدا بۇ داكۆكىكردن لەمەسەلەي فەلەستىن، ئەمەش بەلگەيەكى روۋنە
لەسەر ئەۋەي كەدەلانىكى باۋەردارو دىسۆز ھەن كەتەنھا پەرۋەردىگار رادەي دىسۆزىان دەزانىت و
زمانى سىياسەت و دىپلوماتى نازانن، بەلكو زمانى باۋەردى سۆزدارى بۇقورئان دەزانن، بەم پىيەش

ئىۋە سامانىكتان ھەيە كەئەمريكاو روسيا نيانه، كەئەويش سامانى باۋەرە، باۋەرە بى ھەيزو لە بن ھاتوو... ئەم سامانە ھەيە، بەلام پيويستى بەجولاندن ھەيە جولاندنىكى راستگۇ باۋەرەدارانە^۱.

چوارەم: كاردانە ۋە كانى جەنگى حگين:

۱- خوشحالى القاجى الفاجل بەسەر كەوتن لە حگيندا: القاضى الفاضل لەسەر كەوتنى حطيندا لە ديمەشق دابوو، كاتيك ئەم ھەوالەي پيگەيشت نامەيەكى نووسى بۆ سولتان كەتيايدا ھاتبوو: با گەرەمان خوشحالييت بە ۋەي كە پەرۋەردگار ئاينى راستى بە ھۆي ئە ۋە ۋە پايەدار كىرد، ۋەك دەلەين: ئىستا بووى بە گەرەي من و گەرەي ھەموو موسلمانان، خۋاي گەرەش دوو نيعمەتى ديارو ناديارى پيەخشىويت و دوو مولكى پيداويت: مولكى دونيا و داورۆز، بەندە ئەم نامەيەي نوسى ھىشتا سەرمان لە كړنوش بەرزنە كړدۆتە ۋە فرميسكە كان وشك نەبۇنەتە ۋە چەندە بە ئاۋاتە ۋە بوم كە كلىسە كان بىيەتە ۋە بە مزگەوت، ئەو شويەي كەتيايدا دەوترىت خۋاي گەرەي سىيە ميني سى كەسەكەيە تيايدا بوترىت: خۋاي گەرەيەكە سوپاسگوزارى پەرۋەردگار جاريك لە زمان و جاريكى لە پىلوى چاومان دەرژىت....

تللك المكارم لأقعبان من لبنٍ وذلك الفتح لأعمان واليمن

وذلك السيف لاسيف ابن ذى يزن

زمانەكانىش دواي ئەم ئازادسازى تەسبيحات و ستايشى بى كۆتايان دەبيت^۲.

۲- نمونه يەك لە شعري عيمادى ئەصفەھانى دەربارەي حطين:

يايوم حطين والأبطال عابسة	وبالعجاجة وجه الشمس قد عبسا
رايت فيه عظيم الكفر مُحترراً	مُعقراً خُدَّه والأنف قد نَعَساً ^۳
ياظْهَر سَيْفٍ برى رأس البرنس فقد	أصاب أعظم من بالشركِ فدُجِسا
وغاص إذ طار ذاك الرأس فى دمه	كانه ضفدع فى الماء قد غطس
عرى ظُباه من الأغماد مهرقة	دماً من الشرك رذاها به وكسا
مَم سَيْفُهُ فى دمَاء القوم منغمسٌ من	كلٌ من لم يزل فى الكُفر مُنْغَمِسا
أفناهم قتلهم والأسرُ فانتكسوا	وبيتُ كفرهم من خبثهم كُنْسا ^۴

۳- ھەر ۋە ھاشەھاب قتيان شاغورى دەلييت:

^۱ محاضرات فى الفكر والدعوة (۲/۲۲۸، ۲۲۹).

^۲ كتاب الروضتين (۳/۳۰۶).

^۳ ھەمان سەرچاۋە، ل: (۳/۳۰۰، ۳۰۱).

^۴ ھەمان سەرچاۋە، ل: (۳/۳۰۱).

جاشت جيوش الشرك يوم لقيتهم
أوردت أطراف الدِّمَاح صُدُورَهُمْ
فهنالك لم يُرَ غيرُ نجم مُقبلٍ
فمن الذي من جيشهم لم يُحترَم
حتى لقد بيعت عقائلُ أرهقت
سقت الممالكُ الكرامُ ملوكهم
وعجمت عُودَ صليبيهم فكسرتَه
أعلى الأدهام^٢ من أسرت وأرخصت
وجعلت شرق الأرض يحسد غربها
لا يعلّمَنَّك المسلمون فكم يد
أمّنت سريتهم وصنّت حريمهم
ما إن رآك الله إلا آمراً
متواضعاً لله جلّ جلاله
لم يخل سماعاً من هناءٍ منهئىء
واستعظم الأخبار عنك معاشرُ
مضت الملوك ولم تنل عشرِ الذي

يتدامرون على متون الضمير
فولّغن في علق التّجيع^١ الأحمر
فى إثر عِفريت رحيم مدبر
ومن الذى من جمعهم لم يؤسر
بالسّبي بالثّمن الأخس الأحر
كأسابه سقت اللّثيم الهنفرى
وسواك ألفاه صليب المكسر
بيض الصوارم من زهاب العسكر
بك فهو داعِ دعوة المستنصر
أوليتهم معروفها م ينكر
ودرأت عنهم قاصمات الأظهر
فيهم بمعروف ومُنكر ومُنكر
وبك اضمحلّت سطوة المتكبر
للمسلمين ومن سماع مبشر
فاستصغروا واستعظموا بالمخبر
أوتيتّه من منجح أو مفخر^٣

^١ كتاب الروضتين (٣/٣٠١).

^٢ الأدهام جمع، مفردها: أدهم

^٣ كتاب الروضتين (٣/٣٠٤).

٤- هه روه ها نه بو حه سه ن عه لي نه لساعاتي نه نازا دكر دني گه ريه دا ده ئيت:

شاعر ده ئيت:

جلت عزماتك الفتح المبينا	فقد قررت المؤمنين
رددت اخيعة الاسلام لما	غدا صرف القضاء بها صمينا
وهان بك الصليب وكان قدما	يعز على العوالي أن يهونا
يقاتل كل ذي ملك رياء	وأنت تقاتل الأعداء دينا
غدت في وجنة الأيام خالاً	وفي جند العلا عقداً ثميناً
فيا لله كم سررت قلوباً	وبالله كم أبكت عيوناً
وما طرية إلا هدي	ترفع عن أكف الأمسينا
حصان اللئيل لم تقذف بسوء	وسل عنها الليالي والسنيينا
فصنعت ختامها قسراً ومن ذا	فكان نتاجها الحرب الزبونا
منال بلد أهل الأرض طراً	سيواك ومعمل أعيا القرونا
فست حتى رأت كفواً	وغاية كل قاس أن يلينا
قضيت فريضة الاسلام منها	وصدت الأمانى والظنوننا
تهز معاطف القدس ابتهاجاً	وترضى عنك مكة والحبوننا
فلو أن الجمام يطيق لطقاً	لنادتك ادخلوها آميننا
جعلت صباح أهلها ظلاماً	وأبدلت الزئير بها أنينا
تخال حومة حوزتها نساء	بموضون الحديد مقنعينا
ليضلك في جماجهم غناء	لذيذ علم الطير الحنينا
تميل إلى المثقفة العوالي	فهل أمست رماحاً أم غصوننا
يكاد التقع يذهلها فلولا	بروق القاضبات لما هديننا ^١
فكم حازت قدود قناك منها	قدوداً كالقنا لونا ولينا
وغيداً كالجاذر آنسات ^٢	كغيد نذاك أبكاراً وعونا

هه روه ها ده ئيت:

فلا عديم الشام وساكنوه طبي تشفي بها الداء الدفينا

^١ كتاب الروضتين (٣/٣٠٥).

^٢ الجاذر: بيچوى مانگای کتوييه.

سُهاد جُفْنُها فی کلَّ فتح	سُهاد یمْنَح الغمض الجفونا
فَالِمْ بالسَّوْاحِلْ فِهی صور	إِلیک وألْحَق الهام المُنَا
فقلب القدس مسرورٌ ولولا	سُطاک لکان مکتباً حزینا
أَدْرَتْ علی الفرنج وقد تَلَاَقَتْ	جُمُوعُهُم عَلَیک رَحَى طَحُونَا
ففی بیسان ذاقوا منک بؤساً	وفی صفد أتوک مُصَفَّدِینَا
لقد جاءتهم الأحداث جمعاً	کان صروفها کانت کمینَا
وخانهم الزمان ولا مَلامُ	فلست بِمُبْغِضَ زَمناً خَوُونَا
لقد جَرَّدَتْ عِزماً ناصریاً	له هَوَاتِ الکواکِبُ ساجدین
لقد أَتَبَعَتْ من طلب المعالی	وحاول أن یسوس المسلمینَا ^۱

۵- خه ویکی سهیر:

دایکی سولتان سه لآحه دین باسی نه وه ده کات که له خه ویدا سکپرپووه به سولتانه وه و پئیان وتووه: سکت شمشیرِکی له شمشیرِه کانی خوا تیادایه^۲.

۶- نازادسازیه کانی که نار پیش نازادکردنی قودس:

دوای نه وهی که خوای گوره سه رکه وتنی به خشی به سه لآحه دین له جهنگی نه مری حطین، که نه مهش به کلیلی نازادسازیه نیسلامیه کان له ناوچه که دا داده نریت^۳ سه لآحه دین ویستی نه و جیهاده مه زنه ی به نازادکردنی شاری قودس و ده رپه پاندنی خاچه رسته کان تیایدا کۆتایی پئیینییت، به لام راسته وخۆ به ره و قودس نه پوشتن، به لکو رووکردنه که نار ده ریای پییاشتر بوو بۆ نازادکردنی شارو حه ساروقه لاکانی خاچه رستان نه مهش له بهر چند هۆیه ک:

أ- هه ستانی به هیرشی راسته وخۆ بۆ سه رشاری قودس ده بیته هۆی وروژاندنی هه موو به صره هیزه خاچه رسته کان له ناوچه که داو هه موان له دژی کۆده بنه وه، رهنگه نه مهش نازادکردنی نه و وشاره دوابخت.

ب- نازادکردنی نه م شاری له لایه نه سه لآحه دینه وه له وانه یه نیگه رانییه کی زۆر لای جیهانی روژ ناوا دروست بکات و به هه موو هیژیکیه نه وه ده که ونه خوایان بۆ رووبه پووبونه وه ی.

^۱ هه مان سه رچاوه (۳/۳۰۶).

^۲ مفرج الکروب (۲/۸۸).

^۳ سیاسة صلاح الدین فی بلاد میسر، ل: ۳۰۵.

ج- ههروهه ها له بهر ناشنایه تی به و توکمه یی و قایم کاریانه ی که خاچه رسته کان له ناو شوروا له ده ره وه ی ئه و شارده دا کردبوویان.

د- به روشتنی به ره و شاره کانی که نار ده ریا ویستی خاچه رسته کان له بنکه ی ده ریایه کانیان بێبهش بکات و که ده یان به ستیته وه به جیهانی ده ره وه به تایبه ت به روژئاوای ئه وروپایی و، له ناو ولاتی شامدا گه مارۆیان بدات.

ه- ویستی په یوه ندی ده ریایی خیرا له نیتوان به نده ره کانی که ناری میسرو که ناری شام ئاسان بکات.^۱

له بهر ئه م هۆیانه سه لاهه دین هه ستا به ریکه وتن به ره و ئه و ناوچه و سه نگه ره خاچه رسته نه ی که که وتونه ته که نار ده ریا له چوارچێوه ی نه خشه یه کدا بۆلاوازکردنی توانا کانیان و رێگرتن له گه شتنی کۆمه کی بۆیان له ئه وروپاوه ^۲. ئه وه بوو له روژی یه کشه ممه ۲۵ ی ره بیعی دووه می سالی ۵۸۳هـ/ی ته موزی ۱۱۸۷زدا سه لاهه دین له طهریه لای داو دهستی گرت به سه ر قه لاکه یدا، تاروژی سێشه ممه تیایدا مایه وه و کاروباره کانی رێکخست، پاشان صارم الدین قایماز النجمی تیادا دانا^۳، له روژی چوارشه ممه ۸ ی ته موزی ۱۱۸۷زدا سه لاهه دین به ره و عه ککا به ریکه وت^۴ هه ر که گه یشته نزیکه خه لکه که ی هاتنه ده ره وه و تکاو داواکاری په نادانیان لێکرد، ئه ویش په نایدان و له سه رو مالیان دلنای کردنه وه و، سه رپشکی کردن له نیتوان مانه وه و کۆچکردندا ئه وانیشی کۆچیان کردو سوپای ئه یوبی هاته ناو شاره وه له روژی هه یینی مانگی جه مادی یه که می ۵۸۳هـ/ی داو دهستیان گرت به سه ر ئه و چه وک و پارانه ی که تیایدا بوو و دیله موسلمان ه کانیشیان تیادا ئازادکرد که ژماره یان چوار هه زار دیل بوو، ئه م کارانه یان ئه نجامدا به بێ ئه وه ی هیچ زیانێک بگه یه نن به خه لکی ناوچه که، یان به بازرگانه بوندوقی و بیازنیه کان^۵، ئه م سیاسه تی چاوپۆشی کردنه ش که سه لاهه دین گرتیه بهر سودی ئۆری هه بوو، چونکه بووه هۆکاریک بۆ ئاسانکردنی رزگارکردنی شار ه که ناریه کان به یی روودانی بهرگرییه کی ئۆر، ههروهک ئه م سیاسه ته ش روژی هه بوو له بهرده وامبوونی ژیا نی ئابوری

^۱ صلاح الدین و تحریر القدس، علیه ی المهدی، ل: ۱۲۴.

^۲ صلاح الدین و تحریر القدس، علیه ی المهدی، ل: ۱۲۴.

^۳ کتاب الروضتین (۷۹/۲)، مفرج الکروب (۱۹۶/۲).

^۴ عه ککا: شارێکی گه ووه و فراوانه و به نده رێکی باشی هه یه.

^۵ النوادر السلطانية، ل: ۷۹.

^۶ سياسة صلاح الدین، ل: ۲۹۷.

له‌شاره‌که‌دا دواى هه‌ستکردن باززگانه رۆژئاوايييه‌كان به‌دادگه‌رى و لى‌بورديه‌ى سه‌لا‌حه‌دين^١. نه‌وه بوو سه‌لا‌حه‌دين بۆ ماوه‌يه‌ك له‌عه‌ككا‌دا مايه‌وه‌و، كردى به‌بنه‌كه‌يه‌ك بۆ ده‌رچوونى سوپا‌كه‌ى بۆ ئازاد‌كردنى سه‌ربازگه‌ نزيكه‌كان) وه‌ك: ناصه‌رو قيساريه‌و حه‌ي‌فاو صفوريه‌و شقيق و فوله‌و طور شويته‌ نزيكه‌كانى تر^٢. توانى ده‌ستيان به‌سه‌ردا بگه‌رێت، پاشان ده‌ستى گه‌رت به‌سه‌ر شارى نابلس و خه‌لكى شاره‌كه‌ى له‌سه‌ر مال‌و مو‌لكيان هه‌يشته‌وه به‌هۆى نه‌وه‌ى كه‌ موسو‌لمان بوون و پاش داگه‌ركردنى له‌لايه‌ن خاچه‌رسته‌كانه‌وه تيايدا ما‌بوونه‌وه^٣. هه‌روه‌ها صيدا و به‌يروت و ناوچه‌ى جبيلش ئازاد‌كران، به‌لام سه‌لا‌حه‌دين په‌رياريدا كه‌ رزگار‌كردنى صور دواى رزگار‌كردنى به‌يت المقدس بێت، هه‌ر بۆيه‌ نيا‌زى به‌رێكه‌وتنى به‌ره‌و عه‌سقه‌لانى هه‌بوو چونكه‌ ئازاد‌كردنى ئاسانتره‌^٤ و ده‌كه‌ويته‌ چوار رۆيانێكه‌وه له‌نيوان ولاتى شام و ميسردا^٥، له‌رێى عه‌سقه‌لانيشدا ده‌ستى گه‌رت به‌سه‌ر مه‌له‌و قه‌لاى تبين و بيت لحم و خه‌ليلدا و عه‌سقه‌لانيش له‌ره‌جه‌بى سالى ٥٨٣ه‌/ ئه‌يلولى ١١٨٧زدا خه‌زى دا به‌ده‌سته‌وه^٦. هه‌روه‌ها شاره‌كانى غه‌ززه‌و داروم و نه‌رسوف و نه‌طرون و بيت جبريل ئازاد‌كرد، الملك العادلى براشى له‌ميسره‌وه هه‌يشى هه‌تا و ده‌ستى گه‌رت به‌سه‌ريانادا، به‌م شيوه‌يه‌ هه‌موو شارو قه‌لا و ناوچه‌يه‌كان ده‌ستيان به‌سه‌ردا گه‌را جگه‌ له‌كه‌رك و شوبك كه‌توانيان خۆراگه‌ر به‌م پييه‌ش ته‌واوى ناوچه‌كانى كه‌نار ده‌ريا كه‌وته‌ ده‌ست سه‌لا‌حه‌دينه‌وه له‌به‌يروه‌وه هه‌تا وه‌كو يافا جگه‌ له‌شارى صور كه‌مه‌ركه‌يز كو‌نراد دى مو‌نتفراى تيا‌دا‌بوو له‌و كاته‌دا، كه‌زۆر في‌لبازو به‌هه‌يزو پا‌ره‌داربوو، ده‌ستى دا‌يه‌ نه‌جامدانى قايم‌كارى له‌شاره‌كه‌دا و نوێ‌كردنه‌وه‌ى هه‌لكه‌ندنى خه‌نده‌قه‌كه‌ى وه‌ك خۆئا‌ماده‌كردنێك، بۆ رووبه‌رپووبوونه‌وه‌ى سه‌لا‌حه‌دين^٧، به‌تايبه‌ت كه‌سه‌رجه‌م نه‌و هه‌يژانه‌ى كه‌ له‌شاره‌كانى كه‌نار ده‌رياوه ده‌رچووبوون روويان كردبوويه‌ صور، دواى نه‌وه‌ى كه‌سه‌لا‌حه‌دين سه‌رپه‌شكى كردن له‌هه‌لبژاردن له‌نيوان به‌يتو‌لمه‌قديس و صوردا و زۆربه‌يان روويان كرده‌ صور^٨.

^١ صلاح الدين و تحرير القدس، ل: ١٢٥.

^٢ مفرج الكروب (٢٠٢/٢).

^٣ هه‌مان سه‌رچاوه (٢٠٣، ٢٠٢/٢).

^٤ النوادر السلطانية، ل: ٨٠، صلاح الدين و تحرير القدس، ل: ١٢٦.

^٥ صلاح الدين و تحرير القدس، ل: ١٢٦.

^٦ النوادر السلطانية، ل: ٨٠، صلاح الدين و تحرير القدس، ل: ١٢٦.

^٧ مفرج الكروب (٢٠٨، ٢٠٩).

^٨ صلاح الدين و تحرير القدس.

پینجهم: دهره نجامه کانی جهنگی حطین:

جهنگیکی یه کلاکه ره وه بوو: جهنگی حطین به وه وه سف ده کریت که جهنگیکی یه کلاکه ره وه بوو، چونکه نه خشی دابه شبوونی سیاسی له ناوچه که دا گۆپی و پاش ئەم جهنگهش ئەو سولتانه تیکۆشه رهش که وته پێ بۆ ئازادکردنی شاره کانی که ناری شام و یه که له دوا یه که له بهر ده ستیدا شکستیان ده هینا جگه له صور که زۆر توکم به بوو، به م شیوه یه گرفتگی که ناری شام چاره سه رکرا که ماوه یه کی زۆر بوو موسلمانان کانی تیادا وه ده رنرابوو، له راستیشدا مۆڤ به سه رنجدانی ده قه کانی سه رچاوه میژووه ییه کانی ئەم سه رده مه سه رسام ده بیت له به رامبه ر شه پۆلی شکست هینانی شاره خاچه رسته کاندایه شیوه یه کی که م وینه که ره نگدانه وه ی ئەو هه ژموونه سه ربازیه یه کلایه نه بوو که موسلمانان کان به ده ستیان هینابوو، هه روه ها ئەو قه لا خاچه رسته تیکشکان که به به رده وامی په لاماری موسلمانان کانیان ده داو، هه ندی جار ژبیانی لیکردبوونه دۆزه خ، له و قه لایانه ش طبریه و صفد و هونین و تبین و بغراس و دریساک و حجر شغلن والقصیر و قه لاکانی تر، پاش ئەو هه ش موسلمانان کان بیت المقدسیان ئازاد کرد که پایته ختی قه واره ی خاچه رسته بوو.^۱

۱- **سه ره تای کۆتای هینانی به بوونی خاچه رستی:** جهنگی حطین که وره ترین کاره سات بوو که به سه ر خاچه رسته کاندایه هات، به لکو ئەم جهنگه مزگینی سه رکه وتنی موسلمانان کان بوو بۆ له ناو بردنی که وره ترین بزوتنه وه ی داگیرکاری که جیهان له سه ده کانی ناوه پاستدا به خۆیه وه بینی، هه روه که سنوریک بوو که تیایدا هه لکشانی خاچه رستان به ره و رۆژه لاتنی ئیسلامی پاشه کشی کردو سه ره تای کۆتایی هینانبوو به بوونی خاچه رسته کان،^۲ ئەم جهنگهش کۆتایی به ماوه ی نو سه ده له لاوازی و تیکچوون په رته وازه یی ناوچه ی ئیسلامی هینا، گرنگی یه کیتی نیوان ولاته کانی ئەم ناوچه جوگرافیه ی باشوری رۆژئاوای ئاسیا و میسری ده رخست بۆ رووبه روو بوونه وه ی مه ترسیه کان، له راستیدا حطین سه ره تایه کی نوێ بوو بۆ هاوسهنگی هیزه کان و سه لماندی که سه رکه وتن به سه ر هیزی فه ره نه کاندایه شتیکی مه حال نییه، ئەو لیکۆلینه وه میژوویه هاوچه رخانهش که باسیان له ورده کارییه کانی ئەم قۆناغه کردوه سه لماندویانه که جهنگی حطین به سه رکه وتنی سه لآحه دین کۆتایی پێهات، به لام ئەم جهنگه

^۱ الحروب الصلیبية، العلاقات بین الشرق والغرب، ل: ۲۱۹.

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۸۹، ۹۶.

^۳ الحروب الصلیبية، العلاقات بین الشرق والغرب، ل: ۲۲۰.

^۴ تاریخ الأیوبیین فی مصر، ل: ۵۳.

نه يتوانی به ته واوی فەرهنجه کان ریشه کیش بکات، چونکه له رووی ستراتیژییه وه نه مه چه ننگیکی یه کلاکه ره وه بوو لونیوان دوو قوناغدا، به و مانایه ی که کوتایی به قوناغی پاشه کسه هیناو بناغهی سه رکه وتن و پیشکه وتنی داناو شه و ریگه دوورو زه حمه ته ی بری که هه لبه زو دابه زو هیرشی هه لگه پاوه ی به خووه بینی هه تاوه کو سه نگره کانی فەرهنجه کانی له ق کردو شانشینه که یانی هه لوه شانده وه و ده ریبه پاندن له ناوچه که^۱.

۲- به رزبوونه وه ی پله و پایه ی سه لاهه دین: الرافع (به رزکه ره وه) یه کیکه له ناوه کانی په روه ردگار جه نگی حطینیش یه کیک بوو له و هۆکارانه ی که خوای گه وره به هۆیه وه سه لاهه دینی به رزکرده وه و چوه ریزی گه وره خه باتگپرو سه رکرده وه فرمانده موسلمانانه کانه وه، هه روه ها متمانه ی گپراپه وه بۆ موسلمانانه کان و که رامه تیشی پپه خشینه وه دوا ی شه وه ی که به مردنی نوره دین مه حمود له ده ستیاند^۲.

نهم جه نگه ش ده نگدانه وه ی باشی هه بوو له ریزی موسلمانانه کاندایه گشتی و خه لکی دیمه شق له و رۆژگاردا که پایته خت و باره گای سه رکه کی بوو، دادوه رو نوسه رکه کانی تیا بوو که به دریا ی جه نکه که له کپنوشدا بوون بۆ په روه ردگار و نزای سه رکه وتنیان بۆ ده کرد، کاتیک زانیشیان سه رکه وتنوه، به گریان و فرمیسک خوشیان ده رده بپی و سوپاس وستایشی خویان کرد^۳.

۳- جه نگی حگین کلیلی به یتوله قدیس: جه نگی حطین جه نگی رزگارکردنی فه له ستین بوو، چونکه ریخۆشکه ر بوو بۆ سه رکه وتن و نازادکردنی به یتوله قدیس، پاشماوه ی فه له ستین و، نیین واصلیش وه سفی شه م جه نکه مان بۆ ده کاو ده لیت: جه نگی حطین کلیلی نازادسازیه کانی سوپای نیسلام بوو به هۆیه وه توانرا بیت المقدس رزگاریکریت^۴. هه روه ک بازنه ی پیگه یاندنی نازادسازیه کانی نوره دین مه حمود و رکن الدین بیبرسی بند قاری بوو له و کاته وه که پاشاکانی فەرهنج هاتنه ناوچه کانی که نار ده ریا وه و ده ستیان گرت به سه ریدا، جه نگی هاوشیوه ی حطین له نیوان شه وان و موسلمانانه کاندایه رووی نه دابوو، ده سا ره حمه تی خوا له الملك الناصرو رۆحی شادبیت، دیاره له پاش هاوه لان نیسلام پیاوی وه ک شوو

^۱ هه مان سه رچاوه ، ل: ۱۵۳.

^۲ تاریخ الأيوبيين فی مصر، ل: ۱۵۴.

^۳ مفرج الکروب (۱۸۸/۲).

^۴ ابن عمر بن عبدالعزیز رحمه الله.

نوره دینی به خۆوه نه بینویه^۱، چونکه نه وان تیگه یشتیان بۆ ئاین نوێکردوه و بینای یه کتا په رستیان بنیاتنایه وه دوی داپوخانی، پاش نه وانیش خوی گه وره پالپشتی ئیسلا می کرد به پاشا مظفر الدین بیبرس، که له وان سه سپوهینه رتر بوو، چونکه نه و دوی ده سترگرتی ته تاردا هات به سه ر زۆری ناوچه کانی ولاتی ئیسلامیدا، له کاتی کدا که خه لک نا ئومید بوو بوون له بوژانه وه و هه ستانه وه به لام نه و ته تاره کانی په رته وازه کردو و لاتانی ئیسلا می پاراست و زۆری قه لاکانی که نار ده ریای له فره نجه کان سه نده وه^۲.

۴- **گرنگی هوشیاری جوگرافی:** نه م جه نکه گرنگی هوشیاری ته وای به پیوستی سود وه رگرتن له پیگه و شوینی جوگرافی رۆژه لاتی ئیسلا می و سوده رگرتن له تایبه تمه ندییه کانی ده رخست هه تا وه کو ببیته فا کته ریکی کارا له فا کته ره کانی هیزی خودی زاتی، له ئاماژه کانی نه م جه نکه ش ده رکه وتنی گرنگی میسر وه ک بنکه یه کی مادیی مرۆیی که زۆر پیویست بۆ به ستنه وه ی جیهانی ئیسلا می به رۆژه لاتی نزیکه وه، هه روه ها گرنگی زه وی فه له ستینیش ده رکه وت پردیک یان گوزه ریک له نیوان شام و میسر دا^۳.

۵- **سام و شکۆی سه لاهه دین و ناویته بوونی، له گه ل ریزو سه رسامیدا:** ناوی سه لاهه دین پاش نه و سه رکه وتنه ی ترسیکی خستبووه دلی خا چه رسته نه وه که ناویته بوو بوو له گه ل ریزو سه رسامیدا، له بهر نه و پیاوه تی و جوامیری و ئازایه تییه ی که له فتوحه کانیدا پتی ناسرابوو، هه روه ک لی بوردیه ی و هه ل سوکه وتی جوانی له گه ل دیله کانیدا کاریگه ری زۆری هه بوو له خۆ به ده سته وه دانی زۆر شارو قه لای خا چه رستدا به بی به رگری، له راستیشدا سه لاهه دین میهره بانی و جوامیری و ئازایه تییه کی زۆری نواند له مامه له ی له گه ل خا چه رسته کاندا، به هۆی نه م سیفه تانه شه وه سوپا که ی دانی به خۆیدا ده گرت له کاتی سه رکه وتنیدا و کاری دپندا و نامرۆقانه ی نه نجامنه ده دا، که له و کاته دا باوو بوو، ده رباره ی پیاوه تی سه لاهه دین له گه ل هاوسه رو کچی خا چه رسته کاندا^۴ ارنول ده لئوسیت: زۆر چاک بوو له گه ل یاندا به راده یه ک که سوپاسی خویان له سه ر ده کردو له ده ره وه ش زۆر باسی نه و سوۆزو ریزه یان ده کرد که سه لاهه دین لیتی نابوون، هه روه ها ریزی زۆری نا له سکیفای هاوسه ری ریمۆندی سییه م و

^۱ مفرج الکروب (۱۹۳/۲)، مبالغة ابن عمر بن عبدالعزيز.

^۲ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۵۴.

^۳ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۵۴.

^۴ تاریخ الأیوبین فی مصر وبلاد الشام، ل: ۱۵۵.

رى پيدا ھەتا ۋەكۈ بچىتە دەرەۋە بۆقەللى طېرىيە بە پارىزراۋى، ئەۋىش بە مال ۋە پياۋو ژانانىيە ۋە بەرە ۋە طرابلوس بەرىگە ۋە، بالبانى اېلېن ىش يەكك بو ۋە ئەمىرەنى كەرزگارى بو، ژن ۋە مندالە كانىشى لە بەيتولمەقدىسدا بوون، سەلاخە دىنىش مۇلەتيدا ھەتا ۋەكۈ ژن ۋە مندالە كانى دەرىكات ۋە بەمەرجىشى دانا كە لەشەۋىك زياتر تيايدا نەمىننە ۋە^۱، ھەرەھا رۇژئاۋى ئەۋروپايى بەتايىيەت ھەرەنسا ھەلۋىستى ستايش ۋە سەرسامى بۆسەلاخە دىن دەرېپى، بەرادەيەك كەكتىبە ئەدەبىيە كانى ئەۋروپا ۋەك ئەفسانە يەكيان لىكرىدوۋە ۋە لەچۋار چىۋە مىژۋىيى راستەقىنە ۋە بابەتى دەرېان كرىدوۋە^۲ شىكستى خاچپەرستە كانىش لە حطيندا شىكۋى شاننىنى بەيتولمەقدىسى نەمىشت، بەتايىيەت پاش بەدىل گىرانى پاشا جاي لوزجنان ۋە كوزرانى ژمارەيەكى زۆر لەسۋارە كانىان، پاش كوزرانى زۆرىيە سۋارە خاچپەرستە كان ۋە زۆرىنە سۋارە كانى سوپاي بەيتولمەقدىس دەلىن: ھەر كەس كوزراۋە كانى بىننىيەت ۋە ايزانىۋە دىليان نيە ۋە ھەر كەس شىش دىلە كانى بىننىيەت ۋە تويەتى كەس نە كوزاۋە^۳.

۶- ئەۋ ھەۋلە زۇرانەي كە پىش سەلاخە دىن دران: سەر كە ۋەتنە كانى سەلاخە دىن لە بۆشايىيە ۋە نەھاتىبون ئەۋ ئەنجامە سەربازىيانەش كە بەدەستىيەتتا بەجى پىشەكى سىياسى ۋە رىكخستنى ۋە ئىدارى ۋە چاكسازى ۋە بوزانە ۋە بۆماۋە زياتر لە سەدەيەك نەبو، ھەتا ۋەكۈ لە سەردەمى عمادە دىن زەنكى ۋە نورە دىن زەنكى بەرەكەى چىرايە ۋە، دۋايە مىنىشيان (نورە دىن زەنكى) كە دادەنرەت بە دامە زىنەرى ئەۋ رووداۋ گۆرپىكارىيە گەۋرانەى كەۋلاتى شام ۋە پاشان مىسر بەخۋىيە ۋە بىنى، ئەۋ بوو نورە دىن مەحمود بەكارە چاكسازى ۋە سەر كە ۋەتنە سەربازى ۋە دەسكەۋتە شەرىيە كان ناسرابو، ناۋبانكى بەدروستكردى خويىندىگە ۋە پەيمانگاي پەرۋەردە ۋە فىركردن ۋە گرنگيدان بەدادۋەرى ۋە دروستكردى مەزگەۋت ۋە بىناتنانى شور ۋە ۋاۋ كوردنە ۋە زانست لە ھەلەب ۋە دىمەشق ۋە شارە كانى تىرى شامدا دەر كرىدو، لە سەردەمىشيدا دادۋەرى رۆلى شەرىيە خۋى بىنىلە ئامادە كرىدى دەرۋىنى بۆ سوپاۋ گە ياندنى پەيامى خۋاۋ ئاشنا كرىدى ۋە فرماندە كانى سوپاكەى بەبنە ماكانى زمان ۋە فىقە ۋە ۋەرموۋە، لە م كەشە زانستىيەشدا سەلاخە دىن زانست ۋە پەرۋەدەى ئاينى ۋە رىگرت ۋە

^۱ ھەمان سەرجاۋە، ل: ۱۵۵.

^۲ ھەمان سەرجاۋە، ل: ۱۱۵.

^۳ تارىخ الأيوبيين فى مصر وبلاد الشام، ل: ۱۱۵.

له دهستی فهرموده ناس نه حمه دی کوپی محمه دی نه سفه هانی و مه وعیزه کانی عه لی کوپی ابراهیمی نه جاو نجم الدین خه بوشانی زانستی وهرگرت و نه مانه ش هه ندیک له و زانایانه بوون که سه رپشتی په روه رده کردنی نه وهی سییه می سه رکرده سیلسی و سه ربازییه کانیان کرد که سه روه ری شکستپننه پنهانی فره نه کهانه دواي سه د سال له رپییکدادانی بچر بچر دهسته بهرکرد، که واته سه لاهه دین خوی خوی پینه که یاند به لکو خواي که وره سه رکه وتووی کرد کو، پاشان نه و بهرهمی میژووی بابه تی و سه رده میکه له پیشکه وتن له که له دهستی کردنی بزوتنه وهی چاکسازی ناینیدا دهستی پیکرد^۱. که نظام الملك له سه رده می سلجوقیه کاند سه رکردایه نی ده کرد، له که سه دیاره کانیشیان الجوینی و ابو اسحاق شیرازی و غزالی و... هتد، به راستی نه م هه ولانه ش بهرهمی خویان دابه دهسته وه که گرنگرینیان جهنگی حطین و نازاد کردنی قودس بوو له سه ر دهستی سه لاهه دین.

^۱ صلاح الدین الأيوبي وسقوط القدس وتحريرها، ل: ۷۸، ۷۹.

باسی دووهم: نازادکردنی بهیتوله قدیس

جهنگی حطین به جهنگیکی یه کلاکهره وه داده نریت له میژوی مملانیسی ئیسلامو خاچهرسته کاند، به هویه وه شانیشینی بهیتولموقدیس هیزه سه ره کیه کانی له دهستدا، ههروه توانرا به هیزترین و گهرهترین سوپای خاچهرست تیک بشکیتنریت، ئه وه سه رکرده یه ش که لهم جهنگه دا به سه ره خاچهرسته کاند سه رکوت توانی بیته خاوه ده سلات به سه ره مو جیهانی ئیسلامیدا^۱، دوی حطین خاچهرسته کان له بهیتولمه قدیسدا هیزکیان نه بوو شانازی پتوه بکه ن، بویه هه ره که سه عه سقه لان و غه زه خویان رادهستی سه لاهه دین کرد له ئیلولی هه مان سالد، یه کسه سه لاهه دین: بریاریدا به سوپاکه یه وه که دووباره له باشووری فهلهستیندا کویکرده وه، چونکه پیشتی بلأوه ی پیکردو له پینا و نازادکردنی ناوچه کانی تری ولاتی شام، هه ره که بهم سوپایه شه وه به ره و باکور به ئاراسته ی قودس به ریکه وت بۆ رزگارکردنی، خیراشاری قودس خوی ناماده کرد بۆ رووبه روو بوونه وه ی ئه م سه رکرده موسلمان ه پاش تپه پبوونی هه شتا وه شت سال به سه ره داگیرکردنیدا له لایه ن خاچهرستانه وه^۲.

یه کهم: ناماده کاریه کانی خاچهرستان له ناوبه ییت و له قدیسدا:

ژماره ی جهنگاوه ره خاچهرسته کان له قودسدا نزیکه ی شهست هه زار نه سپ سواریبو ئه مه جگه له ژنو مندال وه ک أبو شامه له کتاب الروچتیندا باسی ده کات^۳، وادیاره ژماره ی دانیشتوانی شاره که و ژماره ی جهنگاوه ره کان تیایدا زۆر بوو بوو به هوی هاتنی په نابهران بۆی له شارو گونده فهلهستینه کانی ده ورو به ره وه، که دوچاری مه ترسی جهنگ بونه وه له کاتی جهنگی موسلمانان له گه ل خاچهرستاندا، هه ره ها ((رنسیمان)) باسی ئه وه ده کات که: زۆریه ی ئه و په نابهرانه باش هونه ری جهنگیان ده زانی، وژماره ی پیاوان تیایاندا زۆر که م بوو، یه ک پیاو به رامبه ر به په نجا ژنو مندال بوو، له شاره که شدا ته نهادوو سواره هه بوون ئه وه ش وای کرد له بالیان که هه ر لاویک ته مه نی گه یشتبته شازده سال بیکاته سواره به مه رجی له خیزان و بنه ماله یه کی خانه دان (به گه وه) هاتبیت. پاشان هه مو ئه و کوپانه ی چه کدارکرد که ته مه نیان گه یشتبوه شازده سال و چه کیشی دابه ش کرد به سه ره هه ره که سی کدا توانای هه لگرتنی چه کی

^۱ حروب القدس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ۹۴.

^۲ حروب القدس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ۹۴.

^۳ کتاب الروضتین (۹۲، ۹۲).

هه بێت^۱، پاشان جهنگاوه ره کانی به سه رقه لاو شوراو هه ساره کاندایا به ش کردو مه نجه نیقی دا به ستو خنده قی هه لگه ند، نه بوشامه ده لیت: له سه ره هه موو لوتکه ی چیا به ک مه نجه نیقیکیان دابه ستو خنده قه که یان زۆر قولکردو هه رکۆمه لیکیان به سه ر ناوچه یه کدا دابه ش کردو به ره یه کی توکمه یان پێک هینا^۲. به لام ابن الاثیر جیاوازه لوگه ل رنسیماندا ده رباره ی ژماره ی نه و سوارانه ی که له قودس دابوون پیش چه کدارکردنی لاوه خانه دان و گزاده کان، نه وه باسی نه وه ده کات نه و سوارانه که مابونه وه له شاره که دا نه وانه بوون که له حگین دا هه لاتبوون له گه ل کۆمه لیکێ زۆری تر دا. له خه لێ نه و ده ور به ره، هه سقه لان و شوینه کانی تر، هه موشیان چونه سه ر شوراکان به شمشیر و ئامیره کانیانه وه نه وه بوو مه نجه نیقیان دابه ستو شوراکیان توکمه کرد به هه موو توانایه کیانه وه^۳.

دووهم: پلانی سه ربازی سه لاهه دین:

۱- نه و هه نگاوانه ی که پیش نازا کردنی قودس گیرانه بهر:

توانای جهنگی سه لاهه دین له و پلانه دا ده رکه وت که گرتیه به رو دژ به خاچه رسته کان بۆ سه ندنه وه ی بیتومه قدیس لێیان، نه م پلانه ش له سه ر بنه مای پیکهینانی به ره یه کی ئیسلامی یه کگرتو پێک هاتبوو که میسرو شامو چه ند به شیکی له عێراق پێک ده هینا، پاشان هه ستان به ربه پونه وه ی خاچه رسته کان له خاکی خۆیاندا وه شانندی گوزه رێکی به هیز لێیان وه ک له جهنگی حطین دا روی دا، پاش نه وه ش به ره و شاره کانی که ناوی شام به پێ که وت بۆ لاوازکردنی خاچه رسته کان له روی مادی و مه عنه ویه وه، دیاره نه گه ر سه لاهه دین پاش سه رکه تنی له حطین دا روی دا له بیت المقدس بکرایه نه وه ئاسایش و دنیایی له به یتومه قدیس دا بۆ ده سته به ر نه ده بوو، چونکه وا چاوه پوان ده کرا که رۆژه لاتێ نه وروپایی سوپای بناردایه بۆ که ناره کانی شامو سواره و سه ربازه کانی له وێوه په لاماری سه لاهه دینیان ده دا بۆ گێرانه وه ی به یتومه قدیس که کلێسای قیامه ی تیا به و به یربوو چونی ناره وای نه وان وه ک عیمادی نه صفه هانی نه لێ: تیایدا مه سیح له خاچ دراوه، و ئیسماعیلیش له ویدا کراوه به قوریانی و لاهوتیش له ویدا به رجه سته بووه و ناسوتیش بوه به خواو خاچیش دانراوه^۴. نه وه بوو به فه زلی خواو پاشان به فه زلی نه و پلانه

^۱ رنسیمان (۷۴۹/۱۲).

^۲ کتاب الروضتین (۹۳/۲).

^۳ حروب القدوس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ۹۴.

^۴ حروب القدوس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ۹۶.

سەريازيەوہ کەسەلەدین جی بەجی کردو توانی دەست بگرت بەسەر ناوچە کەناریەکان داو بەیتولمەقدیس گەمارۆ بدات و ری لەگەشتن کۆمەکی بگرت بۆی و هیوای خاچەرستەکانی لەئەورپا و لەولاتی شام دا بپری بۆ گەیشتن بەبەیتولمەقدیس، و رزگارکردنی لەدەست سوپای موسلمان، ئەوہبوو بەوہرگرتنەوہی عەسقەلان و دەوروہری لەخاچەرستەکان سەلاحەدین توانی داپرائیکی تەواو بەسەر بەیتولمەقدیس دا بسەپێتی، پاشان قۆلی مەردانەیی لێ ھەلمائی و روی کردە بەیتولمەقدیس و فەرمانی دا بەکۆبونەوہی سەریازە موسلمانەکان کەپیشتر بەناوچە کەناریەکاندا بڵاویبونەوہ^۱.

۲- بواری راگەیانندن:

ئەو سوپایەیی کەکۆبووہوہ بەشداری سەلاحەدینی کردبوو لەجەنگی حطیندا، سەلاحەدینیش لەشام دا قۆستەوہ پیش گەپاندنەوہیان بۆ ناوچە کەنیاں بۆ دەستگرتن بەسەر کەنارو بەندەرەکانی شام دا، ھەرھەما سوربوو لەسەر ئەوہی ھەلمەتییکی راگەیانندن ئاراستەیی سەرچەم ناوچە ولایەنەکانی جیھادی ئیسلامی بکات بەمەبەستی تاودانی موسلمانەکان بۆ جیھاد، ئەمەش وەرە ئیرادەیی موسلمانانی بەھیز کرد بۆ جیھاد و پاککردنەوہی ئەو ناوچە پیرۆزە کە یەکەمی دوو قیبلە کە و سێیەمی دوو حەرەمە پیرۆزە کە و شویینی شەو پەرەوی پیغەمبەرە (د.خ)، ابوشامە و ابن کثیریش باسی ئەوہ دەکەن کە موسلمانان ھەر کە باسی سەرکەوتنی سەلاحەدینیان لەحطین و ئازادکردنی شام دا بیست و زانیان بەوہی کە نیازی ئازادکردنی بەیتولمەقدیس ھەبە پۆل پۆل رژان بەسەری داو زانیان و مۆستایانیش لەپیشەوہ یاندا بوون بۆ خۆبەخشین لەپێناو پاکتا و کردنی بونی خاچەرستی لەولاتی شام دا^۲.

۳- بانگیشتکردنی ھیزە میسریەکان:

لەلایەکی تریشەوہ سەلاحەدین پاش دەستگرتنی بەسەر ناوچە کەناریەکاندا سوپای میسری بانگیشت کرد بۆ یارمەتیدانی بۆ دەستگرتن بەسەر قەلاکانی باشورداد لەگەڵ الملك العزيز عوسمانی کوریدا لەعەسقەلان دا بەیەکگەیشتن و چاوی رون بووہوہ و وەرە بەرزتر کردەوہ، وادیارە سەلاحەدین سەرباری دەستگرتنی دا بەسەر کەنار دەریادا بەلام مەترسی ئەوہی ھەبوو کە خاچەرستەکانی رۆژئاوا ھێرش بێنن، لەکاتی پێشپەرەوی کردنیدا بەرەو بەیتولمەقدیس، ھلابۆیە فەرمانی دا بە گەیشتیگە لەکەیی لەمنصورەدا کە بەرپێ بکە و پێ بۆ بەشداری کردن لەجیھاددا،

^۱ النواذر السلطانية، ل: ۸۱، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۰۸.

^۲ البداية والنهاية، ل: صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۰۹.

که باوکی فەرمنرەوای قەلای جەبر بوو،^۱ پاش ئەوێش شەر بە توندی بەردەوام بوو، غروسیە وەسفی ئەو جەنگە دەکاتکە لە نزیک شوراکانی شارددا رووید بەوێی کە هیندە گەرم و توندبوو هەوشیوەی نەبوو، هەر وەک تینۆیتێهەکی راستەقینە بۆ شەهیدی تیا دا بە دیدە کرا، دەلێت: لە راستیدا ئەم جەنگانە توندترین جەنگ بوون، هیچ مەژگێکی شتی وای نەبینووە، چونکە سەبازی هەلایەکی ئەم جەنگە وەک ئەرکیکی ئاینی و ژۆر گەرنگ دەبینی.^۲ زالبوونی سەلاحەدینیش لەمەنجە نیکدا بەرادرەیک بوو، کە روخانی شارە کە مسۆگەر بوو بوو، کونکەرەکانیش کە ژێر روپۆشی مەنجە نیکە کاندایان کرد تەوانیان کە لێتێک بکەنە دیواری شار،^۳ ئەمەش وای لە سوارە دەرهەبە گەخاچەرستەکان کرد کە بپاردانی ئەنجامدانی هێرشێکی خۆکوژی بکەن سەر موسڵمانان لە دەرهەوێ شوراکانی شارددا، بەلام هەر قەسلی بطریکیان پاشەگەزیکردنەوێ دوا و ئەوێ پێی سەلماندن کە ئەو کارە تەنها هێشتەوێ ژن و مندالەکانی بە تەنایی و بێ بەرگری لێدەکەوێتەوێ لە بەرامبەر دۆزمندا.^۴

۵- هێرشێ یەکلایە کردووە:

دوا و ئەم کوشتارە توندە سەلاحەدین بپاریدا کە هێرشێکی یەکلایە کردووە بکاتە سەر شار و هەوێشتنی مەنجە نیک چۆن کردووە، بۆ روپۆشکردنی هێرشبەران و هەر وەک رێژنەیک تێری بە ئاراستە و بەرگریکاران لە شورا کە هەوێشت بۆ پەخستنی بەرگریان، ئەمەش وایکرد لەو بەرگریکارانە کە پاشەکشە بکەن بۆ پێگەیان دانیان، لە هەمان کاتیشدا موسڵمانەکان پێشپەرەیان کرد و لە خەندەقە کە پەڕینەوێ کە بە دەوری شورا کە دا لێدرابوو، شورا کەیان کۆن و وێران کرد، پاشان هەوێشتنی تێر و بەردەوام بوو لە تێر هەوێشتی پێشکەوتووێ کە لە پێشتی هێرشبەرهەوێ بوون و پارێزگاری لێکردنیان، ئەو بوو هێرشبەرهەوێ کە سەرکەوتبوون لە کردنەوێ چەند کە لێتێک لە و شورا کە دا کە خەریک بوو دەکەوتە دەستی هێرشبەرهەوێ، لە کاتێکی تری ۲۹ی ئەیلوێدا هێرشبەرهەوێ تەوانیان کە لێتێکی گەورە بکەن شورا کە موسڵمانەکان لێیەوێ چۆنە ژوورەوێ و ئالاکانیان بە سەر یەوێ هەلکرد، بەلام بەرگریکارەکان خێرا خۆیان رێکخستەوێ و موسڵمانەکانیان لە شورا کە دورخستەوێ، لە گەڵ ئەوێشدا بەرگریکارەکان باش

^۱ حروب القدوس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ۱۰۰.

^۲ هەمان سەرچاوە، ل: ۱۰۰.

^۳ هەمان سەرچاوە، ل: ۱۰۰.

^۴ هەمان سەرچاوە، ل: ۱۰۰.

ده يانزانى كه بهرگرده كه يان بيسوده و بهرو تياچوون ده پون^۱، بويه بهرديان ده كيشا به خويانداو داواى كومه كيان له پهروهردگار ده كردو ژنه كانيشيان قزى كچه كانيان بړى بڼ هاندانى پياوه كانيان بڼ بهرگرى ليكردن و پاراستنيان له ده ستي موسلمانان^۲.

۶- دانوستانه كان و به ده سته وه داني قودس:

خاچپه رسته كان ريكه وتن له سهر ناردنى وه فديكي بڼ داواكردنى په نادان بهرامبر به ده سته وه داني شاره كه، سه لاهه دينيش ناماده نه بوو وه لاميان باته وه و تى: ده بيت هه مان كارتان پيېكه م كه به خلكه كه تيان كرد كاتيک كه ده ستيان به سهردا گرت له سالى ۴۱۹ ك دا كاتيک هه ستان به كوشتن و بى سهر شوين كردنيان پاداشتي خراپه ش هه خراپه يه^۳. كاتيک سه لاهه دين وه فديكيانى به سهر شوپړى و ناو ميدييه وه گه پانده وه، دووباره خاچپه رسته كان له ناو به يتولمه قديسدا كزبونونه وه و ويستيان چه ند هيرشيكي كتوپر بكه نه سهر موسلمانان كان، به لام هه قلى بطريك نه يارى خويان نيشاندا روونيكردنه وه كه نه گهر نه و كاره بكن نه وه ژن و مناله كانيان بهروه و كويلايه تى ده به ن وهانيدان بڼ داواكردنى په نادان له سه لاهه دين، پاشان باليان دى ابلين نيردراوېكى نارد بوسه لاهه دين و داواى په نادانى ليكرد بڼ خوى هه تاوه كو بيته لاي بڼ گفتوگوكردن سه لاهه دينيش داواكه ي په سه نكردو و نه وپيش لاي سه لاهه دين ناماده بوو و داواى په نادانى خاچپه رسته كانى ليكرد، به لام سه لاهه دين سوور بوو له سهر نازادكردنى شاره كه به زورى شمشير، كاتيک باليان له وه بى نوميد بوو ويستى سوزى سه لاهه دين بجه ولينيت به هه پرشه ي كوشتنى ژن و مندال و ديله موسلمانان كان و پتي و ت: نه ي سولتان بزانه كه نيمه له م شاره دا خه لكىكي زورين كه تهنه خوا ژماره يان ده زانيت، بويه وازيانله جهنگ هيناوه به نوميدى په نادان و واده زانن كه تق په نايان ده دهيت وهك چون خه لكى ترت په نادا، هه روهك نه وان رقيان له مهرگه و حه زيان له ژيانه، جا نه گهر بزانيان كه هه ده بيت بمرين نه وه سويند به خوا منال و ژنه كانمان ده كوژين و مال و كلوپه له كانمان ده سوتينين و ناهيلى ديناړيك يان درهه ميكتان ده ست بكه وييت و هيچ كه سيكمان ليده سستگر بكن، كه له وهش بوينه وه به رده كه و مزگه و تى نه قساو شوينه كانى تر ده ردنين و پاشان ديله موسلمانان كان ده كوژين كوپنچ هه زار ديلن و ناهيلى كه سمان ليكوزيت هه تاوه كو هاوشيوه ي خوى

^۱ حروب القدس فى التاريخ الإسلامى والعربى، ل: ۱۰۱.

^۲ مفرج الكروب (۲/۲۱۳)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۳.

^۳ الكامل فى الأثر، له صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۳.

نه کوښت و سه ريزانه و پياوانه ده مرين^۱، سه لاهه دينيش راوړځي به سه ريزه کاني کړدو نه و انيش بډيان روڼ کړده وه که رزگار کړدني قودس به سه بډ بردنه سه ري سوينده که وي خو به دسته وه داني نه م ارهش به چه ند مه رچيک وه ک رزگار کړدني به زوري شمشير وايه، له م حاله ته شدا خه لکي شاره که ده بڼه ديلي جه نگ^۲، سه لاهه دينيش په ناييدان به مه رچيک به ده دسته وه داني به يتولمه قديس و خاچه رسته کانيش شاره که يان به جيپيشت له به رامبه ر ده ديناردا ده وله م هندو هه ژاريش له مه دا هاويه شن، بلام ثافره ت نه نها پيښ دينار ده دات^۳، هه ريه که له کچه زاي ابن جوزي و عماد الحنبليش ناماژه به وه ده که ن که له سه ر هه ر کورشيکي لاويش چوار دينار دانرابوو^۴، هه رچي منداليشه نه وه جياوازي له سه ر نه و بړه هه يه که بډي دياريکرا بوو، هه نديک پيښان وايه که يه ک دينار بووه^۵، رايه کي تر هه يه که ده لټيت دوو دينار بووه^۶، به لام واپيډه چيټ که راي يه که م به هيژ تربيت به به لگه ي يه که ده نگي سه رچاوه خاچه رسته کان له سه ري، هه رچي هه ژارو بيڼه شه کانيش نه وه سه لاهه دين رازييووه که باليان له به رامبه ر نازاد کړدنيان سي هه زار دينار بدات هه روه ها سه لاهه دين ماوه ي چل روژي بوليني ده ستي نيشان کړد، هه ر که س له و ماوه يه دا پاره که ي بدايه نازادي ده کړد، هه ر که سيکيش ناماده ي نه کړد ايه ده بووه کويله، شاره که ش له روژي هه يني ۲۷ ي ره جه بي سالي ۵۸۳ هـ دا ۱۲ ي نوکته به ري ۱۱۸۷ ز نازاد کړا^۷ نه بو شه مامه ش له العماده وه له البرق الشامي دا باسي نه وه ده کات که خاچه رسته کان دواي موړ کړدني ري که وتني خو به ده دسته وه دان هه سستان به چو لکړدني مالکان و فروشتني که لوپه ل و نازوقه کانيان به نرخيکي هه رزان، چوونه ده ره وه شيان هه رپه مه کي بوو، چونکي زور که لوپه ليان بډ هه لته ده گيراو به و شيوه بوون که خواي که وره هه رموي: ﴿كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۚ ۲۵ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۚ ۲۶ وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَاسْكِينٍ ۚ ۲۷ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ (الدخان: ۲۵ - ۲۸)، واته (نه وانه چه ند ها باخ و باخات و کانياوي سازگاري زوريان به جيپيشت، چه ند هه کي لگه و بيستان و جيگه و ريگه ي خوشيان لودوا به جيما، جوړه ها

^۱ مفرج الکروب (۲/۲۱۴)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۴.

^۲ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۴.

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۸۰ - ۸۱.

^۴ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۴.

^۵ کتاب الروضتين (۲/۹۵)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۴.

^۶ النوادر السلطانية، ل: ۸۲، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۵.

^۷ النوادر السلطانية، ل: ۸۲، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۵.

نماز و نعيمه تى تریش که ژيانيان به خوشی تيا دا ده برده سەر ئا به و شتوويه له وانمان سه نده وه و
کردمانه ميراتی خه لکانه تر). (تهفسیری ئاسان، ل: ٤٩٧).

سى' يه م : چوونه ناوه وهی سه لآحه دين بۆ به يتوله قديس :

سه لآحه دين و باليان ريکه وتن له سەر دهسته وه دانی شاره که به پيی ئه و مه رجانیه که باسما ن
کرد و پاشان سه لآحه دين چووه ناويانه وه و، له رۆژى هه ينى ٢٧ى ره جبهى ٨٣هـ کا ، ئه مه ش پاش
ئهو ی که له ده روزه يدا فه رماندا به پاسگا که یى بۆ فری دانی چه که کانیا ن و خو به دهسته وه دان بۆ
سه ربا زه موسلمانه کان، ئه م رۆژه ش رۆژیکى ميژووی مزن بوو ئالای ئیسلام به رزکرايه وه به سه ر
دیواری شورای ئه و شاره پیرۆزه دا، گه مارۆی ئه م شاره دوانزه رۆژى خایه ن به رووخانى قودسیش
زۆربه ی ئه و شارو پنگانه ی له به رده م سه لآحه ديندا روخان که هیشتا به ده ست خاچه رسته کانه وه
مابوونه وه له زۆربه ی ناوچه کانی شامدا، سه لآحه دينیش له شه وى شه وه ویدا چووه قودسه وه
که به رامبه ر بوو له گه ل ٢٧ى ره جبه دوا فه رمانیدا که له هه رده روزه يه که له ده روزه کانی شاردا
ئه ميریک دابنریت هه تا وه کو فدی ه له خاچه رسته کان وه ريگيریت که شار به جیديئلن، له شاره که شدا
شه ست هه زار پیا و هه بوون به سوارو پیاده ئه مه جگه له مال و منداله کانیا ن^١. ابن الاثير زیاتر
ده روات و ده لیت، باگو یگر سه رسام نه بیت، چونکه ولاته که فراوانه، له هه موو لایه که وه
له عه سقه لان و شوینه کانی تره وه خه لکی بۆ هاتبوو، به جۆریک که کلێسا و ریگا و بانه کان پرپوو بوون
له خه لک و نه یده توانی هاتوو چۆ بکات^٢.

سه باره ت به سه لآحه دينیش ئه وه دوا یه کلابونه وهی ده سه لات بۆی له شاره که دا فه رمانیدا
به گه رانه وه ی بۆ دۆخی جارانى پيش داگيرکرانى له لایه ن خاچه رسته کانه وه، چونکه ئه وان
گۆرپانکاریا ن به سه ر زۆر شوینه واری ئیسلامیدا هیئا بوو له شاره که داو خاچیکى گه وره یا ن له سه ر قبه
الصخره دا دانا بوو، سه لآحه دينیش فه رمانی لابرديدا، سواره کانی داو یه ش چه ند بینایه کیا ن بۆ
خویان له رۆژئاوای مزگه وتی ئه قسادا بنیاتنا بوو، هه تا وه کو تیايدا نیشه جیبین، به شیکی
مزگه وته که شیا ن خستبویه سه ری، سه لآحه دينیش فه رمانی گه رانه وه ی ئه و زه ویا نه ی ده رکردو
هه روه ک فه رمانیدا به پا ککرده وه ی مزگه وت و به رده که ی له پیسی پاشان پيشنو یژیکى دیاریکرد بۆ
مزگه وتی ئه قسا و مینه بریکی تیا دا دروستکردو هه موو ئه و وینانه ی سرپییه وه که خاچه رسته کان

^١ حروب القدوس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ١٠٦.

^٢ حروب القدوس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ١٠١.

کیشابوویان یاخود هه‌لیانواسیبوو، گاوره‌کانی نیشته‌جیی قدوسی شی هینایه‌وه بۆشوینه‌کانی خویان و ماله‌کانی بۆ گه‌پندنه‌وه و مۆله‌تی کرینی شت و مه‌کو که‌لوپه‌لی فره‌نجیه‌کانیشی پیدان^۱.

۱- میژوو رزگار که‌ریکی میهره‌بانتر له‌موسلمانانی به‌خۆوه نه‌بینیوه: نه‌وه‌بوو سه‌لاحه‌دین به‌لینه‌که‌ی برده سه‌رو مۆله‌تیدا به‌وانه‌ی که‌فدیه ده‌دهن بچنه ده‌ره‌وه و له‌هر ده‌روازه‌یه‌کی شاریشدا نه‌میریکی دانابوو بۆ وه‌رگرتنی پاره‌لییان، هر که‌س پاره‌ی بدایه ده‌چوه ده‌ره‌وه^۲، سه‌ریاری نه‌و پاره‌ که‌مه‌ش که‌سه‌لاحه‌دین داینا‌بوو بۆ ده‌رچوونیان له‌به‌یتولمه‌قدیس و مسوگه‌رکردنی گه‌شتنیان به‌شوینیکی سه‌لامه‌ت، به‌لام زۆرینه‌یان نه‌یتوانی نه‌و پاره‌یه‌ بدهن دوا‌ی چل رۆژ به‌دیلکراوی لای موسلمانانه‌کانه‌وه مانه‌وه، هیچ ده‌وله‌ندیکی خاچه‌رستیش هاوکاری هه‌ژاره‌کانیان نه‌ده‌کرد بۆدانی فدییه، نه‌وه‌بوو بطیریک هرقل به‌گه‌نجینه زۆره‌کانیه‌وه به‌یتولمه‌قدیسی به‌جیه‌یشت به‌بی نه‌وه‌ی گوی به‌که‌س بدات^۳، نه‌مه‌ش به‌هۆی نه‌بوونی په‌یوه‌ندی خیزانیه‌وه بوو له‌نیوان خاچه‌رسته‌کاندا له‌و کاته‌دا، هه‌روه‌ها دیله‌کان تیکه‌ل^۴ یه‌ک‌بوون له‌ره‌گه‌زو گه‌لی نه‌و‌روپی جیا‌واز و سه‌ریازی نه‌ناسراو به‌کرێگی‌راو که‌هه‌زیان له‌سه‌فه‌رکردن بوو بۆ رۆژه‌لات بۆ رزگاری‌بوون له‌کویله‌یه‌تی زه‌وی له‌و کاته‌دا له‌کۆمه‌لگه‌ی نه‌ورپادا با‌و‌بوو^۵.

به‌کورتی نه‌و هه‌لو‌یسته پر شه‌رمه‌زارییه‌ی سه‌رانی خاچه‌رستان و نه‌و جوامی‌ری و لی‌بورده‌یه‌ی که‌سه‌لاحه‌دین نو‌اندی نو‌سه‌ری ئینگلیزی لێن بولی ناچار کرد بۆ ده‌ربپینی سه‌رسامی به‌سه‌لاحه‌دین نه‌وه‌تا دوا‌ی هێرش‌گکردنه سه‌ر به‌تیراک ده‌لێت: (نه‌وه هه‌لێک بوو بۆ نه‌و پاشا موسلمانانه‌که گاوره‌کان فی‌ری مانای لی‌بوردن بکات)^۶ سه‌لاحه‌دین و سه‌رکرده موسلمانانه‌کانی تریش نه‌و جوامی‌ری و لی‌بورده‌یه‌یان دو‌پات‌کرده‌وه کاتێک که‌ الملك‌ العادلی برای سه‌لاحه‌دین دوا‌ی لی‌کرد هه‌زار که‌س له‌و خاچه‌رستانه‌ی بۆ بنی‌ریت که‌ له‌به‌ر نه‌دانی فدییه به‌دیل گیران هه‌تاوه‌کو له‌پینا‌و‌خو‌ادا رزگاریان‌بکات، سه‌لاحه‌دینیش به‌مه‌رازی بوو، نه‌م کا جوامی‌رانه‌ش هه‌ستی بی‌تیراک و بالیانی بزواندو نه‌وانیش هه‌مان دا‌ویان پێش‌که‌ش به‌سه‌لاحه‌دین کرد، سه‌لاحه‌دینیش وه‌لامی دانه‌وه‌و دیله‌کانی

^۱ حروب‌ القدوس فی‌ التاریخ‌ الاسلامی‌ والعربی، ل: ۱۰۸.

^۲ کتاب‌ الروضتین (۹۵/۲).

^۳ صلاح‌ الدین‌ والصلیبیون، ل: ۲۱۶.

^۴ جیش‌ مصر، ل: ۶۹.

^۵ صلاح‌ الدین‌ والصلیبیون، ل: ۲۱۶.

ئازادکردن، پاشان سەلاحەدین فەرمانی کرد بە پاساوانەکانی کە لە شەقامەکانی بەیتولمەقدیسدا بانگەوازی کەن کە ھەرکەسێک نەیتوانیبێت فدیە بدات و یەسا لاچوو بێت ئەو سەلاحەدین ئازاد یان دەکات و بۆیان ھەیە لە دەروازەی پشتەوی شارەو لە کاتی گزنگەو ھەتاوەکو شەو شار بەجێبھێڵن، ھەرکە ئەم راگەیانندنە بڵاوکرایەو ھاچەپرستەکان بە ژمارە یەکێ ژۆرەو ھەرویان کردە دەروازەی پشتەوێ شار،^۱ کچە شازادەیی بېرەش داوای ئازادکردنی نزیکەی پێنج سەد ئەرمەنی کردو بە سەلاحەدینیان راگەیاندا کە ئەوانەیی خەڵکی شارەکی خۆینی، ھاتنیان بۆ بەیتولمەقدیس بۆ خواپەرستی بوو، ھەرۆک ئەمیر مظفر الدین علی کوچک داوای ئازادکردنی نزیکەی ھەزار جدیلی ئەرمەنی کرد کە گوايا خەڵکی رەھان، سەلاحەدینیش وەلامیدانەو و ئازادکردن^۲، ئەو لایب وردەبیەش لە لایەن موسلمانەکانەو تەنھا خۆی لەو کارانەیی سەلاحەدین والملك العادل وگەرە ئەمیرەکانیاندا نەدەبینیەو، بە لکو لوھ تیپەری بۆ موسلمانان بە گشتی، لە راستیدا سەلاحەدین لایبوردەیی و رەوشتبەرزییەکی ژۆری بەرامبەر بە ھاچەپرستەکانی بەیتولمەقدیس پیشاندا، ئەو ھوو ریزو بەخشنەو بەرامبەر بە ھاوسەری ئەو سوارە ھاچەپرستانەیی کە کوژراون یاخود بەدیل گیران گەشتە رادەیک، کاتی کۆبوونەو بەرەمدە میداو گریا، ئەویش بەزەیی و سۆزی بۆ دەربرپین ئەوانەیان کە مێردەکانیان لە دیلیدا بوو ئازادیکردن، ئەو ژن و کچانەش کە باوک یا مێردەکانیان کوژرابوون ئەو سولتان فەرمانیدا کە لە بودجە خۆی پارەیان بۆ بېریتەو بە پێی گوزران و پلەو پایەیان، لە ئاگانە ئەمەشدا ئافەرەتەکان دەستیان کرد بە نزاکردن بۆی^۳.

ا- **شاژنیکی رۆحی خواپەرستا:** لە قودسدا شاژنیکی رۆمی خواپەرست ھەبوو کە بەرەدەوام سەرقالی پەرستنی خاچ بوو و ژۆر توندپەرەو دەرمارگیر بوو، ھەناسە ساردەکانی بۆ شکستی ھاچەپرستان کۆتایی نەدەھات و فرمیسکەکانی وەک بازارن دەھاتە خوارەو، مال و حال و کەلوپەلیکی باش و لایەنگرو شوینکە و تووی باشیشی ھەبوو، ئەو ھوو پەنای ھێنا بۆ سولتان و ئەویش پەنای داو خۆی و لایەنگرانی ئازادکردو بوازی پێدا بۆ بردنی ھەموو سەرۆت و سامانەکی، مال و مۆلک و گەوھەر و ھاچەزێپو سندوقە داخراوەکان و شوینکە و توانی

^۱ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۶.

^۲ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۷.

^۳ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۸.

به که سانیکی شه وه که شوینکه وتوی نه بوون بر دو به خوشحالیه وه رۆشت هه رچه نده به ده دست برین و نازاری شکسته که یانه وه دهینا لاند^۱.

ب- **هاوسه ری پاشه یه کی دیلگراو:** ژنی پاشا (کی) به دیلگراو که کچی اُماری بوو له ته نیشته قودسدا نیشته جیبو بوو به خوی و خزمه تگوزارو که نیزه کانیه وه هاته دهره وه داوای بینینی هاوسه ره که ی کرد، له بورجی نابلسدا کو تکرابوو، سه لاهه دینیش به دانانی بارمه یه ک تاکاتی نازادکردنی رازی بوو و نازادی کرد هه تا وه کو له گه ل هاوسه ره که یدا بژین^۲.

ج- **ئیرنسا سه ی دایکی هنفری:** ئیرنسا که ی دایکی هنفری که کچی فیلیپ و هاوسه ری ئیرنسه که له رۆژی هگیندا کوژرا، ئه م ئافره ته ش شازنی کرک و ویک بوو خاوه ن راو چه ندین یار یده دهر بوو، کاتی هات داوای کوپه که ی کردو، به ئینی پندرا که ئگه ر له قه لاکه ی هه لگریت و کوپه که ی پیده دریته وه، ئه ویش ئه م داوایه ی قبو لکردو هنفری کوپی هنفری کوپیان له دیمه شقوه بۆ هینا و چاوی به بینینی کوپه که ی گه شبوو یه وه، پاشان ئه میره کان له گه لیدا چون بۆ وه رگرتنه وه ی پیگه و ناوچه کانی، به لام دانیشته وانه که ی ئاماده نه بوون ته سلیمی بکه ن و به بی ئومیدی گه پاندیا نه وه و کوپه دیلگراوه که ی راده سستی سولتان کرده وه، ئه ویش به ئینی پیدا که له کاتی وه رگرتنی ئه و شورا و قه لایانه دا نازادی بکات^۳.

د- **ریزگرتنی سه لاهه دین له بیر ویا وه ری گا وره کان:** سه لاهه دینی له هه ست و نه سستی گا وره کان ده نا، ئه وه بوو داوای ئه وه ی هه ندی له موسلمان ه کان داوای رو خاندنی کلّی سای قیامه یان لی کرد داوای ده سترگرتنی به سه ر قوددا وتیان: ئه گه ر بینا که بپوخی نیت و سه رو ژیری بکه یت و گوپه که ی تیادا ده ری نیت ئه وه ئاگره که ی ده کوژی ته وه و وینه کانی ده سرپیته وو چیت ره خه لکی سه ردانی ده کن، به لام هه ندیکی تر پییان وابوو: که کاتی ک عومه ری کوپی خه گاب ئه م شوینه ی نازادکرد له سه ره تای ئیسلامدا له م شوینه دا هیشتنه وه و فره مانی نه کرد به رو خاندنی^۴، هه ربۆیه سه لاهه دینیش وازی له رو خاندنی هینا^۵.

^۱ کتاب الوضتین (۳/۳۴۲)، بیت المقدس امام أحداث التاریخ، ل: ۳۱۴.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: (۳/۳۴۲).

^۳ کتاب الوضتین (۲/۳۴۴).

^۴ صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۲۱۸.

^۵ مفرج الکروب (۲/۲۳۱)، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۲۱۹.

ه- مانه وهی کۆمه ئێک گاور له قودسدا: هندی له گاوره کان له سه لاهه دین پارانه وه که ریتنا پێدات بق مانه وهی له قودسدا دواى نه وهی که فیدییه یان داو، به لئیاندا که کهس بێزار نه که نو خزمه تی شاره که بکه ن، سه لاهه دینیش به مه رازی بوو به رامبه ر به پابه ندبونیان به چه ند مه رجیکه وه که هه موویان قبولکرد به م شیوه یه سه رانه یان له سه ردانراو وه ک (ئه هلی ذمه) مامه له یان له که لدا ده کراو مافو ئه رکیان وه ک موسلماننه کان له سه ردانرا، به لام به م شیوه یه موسلماننه کان به به زه ییه وه جولانه وه له که ل ئه م شاره دا که ده سه لاتی ته وایان به سه ریدا هه بوو، به لام نه گه ر مرۆف یاده وهی سالی ۱۰۹۹ از بێنیتته وه یاد کاتی که خاچه رسته کان هاتنه ئه م شاره وه جو دفری و تانکرد مه رگیان له شه قامه کانی قودسدا بلاو کرده وه به رگرێکاره موسلماننه کان له رویاری خویندا خنکێنران پاشان سوتاندیان ئه مه جگه له و دزی و تالانییه ی که پیتی هه ستان جگه له بردنی ژن و مندالی موسلمانان^۱، نه وه ده توانی هه ست به و جیاوازیه فراوانه بکات که له نێوان لیبوره یی سه لاهه دین و درنده یی سه رکرده خاچه رسته کاند هه بووه، راده ی پابه ندبونی سه لاهه دین به بنه مای لیبوره ی و حومه کانی شه ریعه تی ئیسلامیه وه و دورکه و تنه وهی له زالکردنی سۆزو ئاره زووی به رامبه ر به خاچه رسته کان که هیشتا سه ده یه ک به سه ر نه و تاوانه دراندنه یاندا تینه په ریبوو^۲. جیمس رستون ده لێ: به م شیوه یه سه ربارزه کانی سه لاهه دین ره وشت و هه لسوکه و تیکی نمونه بیان گرت به ر له کاتی داگیرکردنی قودسدا له سالی ۱۱۸۷ از داو سه لاهه دین گوئی به که سایه تی و ئابروی خۆیدا، دواى نه وهی که تۆله ی له خاچه رسته کان کردووه و قودسی له ده ست سه ندنه وه، دواى ده ست به سه راگرتنی له سالی ۱۰۹۹ داو به هۆی پارێزگاری کردنی له کلێسای قیامه وه، شوینه کانی تری گاوره کان هه مووان یادى لیبوره یی به رامبه ر به خاوه ن ئاینه کانی ترو شوینه په رۆزه کانی ئاینی گاور ده که نه وه، وادیاره هه لسوکه و ته کانیشی وه ک نمونه یه ک داده نریت بق چۆنیه تی گرتنه به ری هه لسوکه و تی راست و دروست به هۆی لیبوره ی و کاره خیره زۆره کانیه وه و سروشتی خێرخوازیانه ی مامه له ی له که ل دوزمه کانیدا به هه میشه یی و ناوبانگی به نه رمی و لیبوره ی و دانایی ده مینیتته وه^۳.

^۱ الفتح القیسی فی الفتح القدسی، ل: ۱۳۹، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۱۹.

^۲ أعمال الفرنجة، ترجمة حسن جیشی، ل: ۱۱۸، ۱۲۰.

^۳ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۱۹.

^۴ مقاتلون فی سبیل الله، ل: ۱۳۷.

و- **رای ستیفن رنسیمان**: چاکهش نه وه یه که دوزمنان شایه تی بۆ بدهن، ستیفن رنسیمان که یه کیکه له میژوونووسه فهره نجه کان ده لیت: له راستیدا موسلمانان سهرکه وتووه کان به ناویانگ بوون به دامه زراوی و مامه له ی مروییانه، چونکه له کاتیکدا که پیش هه شتاو هه شت سال فره نجه کان له ناو خوینی کوژراوه کانیاندا هاتوچۆیان ده کرد، نه وان ده ستیان بۆ مالتیک نه برد، که س توشی ئازارو ته نگ پێهه لچنین نه بوو، چونکه پیاوانی پۆلیس به فهرمانی سه لاهه دین به گهره ک وشه قامه کاند ده گهران و رییان به که س دنده که ده ستریزئی بکاته سهر گاواره کان، نه و دیمه نانهش که مایه ی خه م و په ژاره بوو نه وه بوو که روویدا کاتیک که العادل داوی له سه لاهه دینی برای کرد که هه زار دیلی پیدبات بۆ ئازادکردنیان له به رامبه ر نه و خزمه تانه ی که پیشکشی کردوه، سه لاهه دینیش پێی به خشی و العادلش ئازادی کردن، نه مهش بطریارک هرقلی خو شحاکرد چونکه هوکاریکی ده ستهکوت بۆ چاکه کردن که زۆر هه رزانه و پاره ی ناویت، نه وه بوو نه ویش هه مان داوی پیشکشی به سه لاهه دین کردو نه ویش حه وت سه د دیلی بۆ ئازادکرد، هه روه ها سه لاهه دین پینج سه د دیلیشی بۆ بالیان ئازادکرد، پاشان رایگه یاند که هه لده ستیت به ئازادکردنی هه موو ژن و پیاویکی به سالاچوو، کاتی ژنانی بیوه ژن که میرده کانیاان کوژرابوون یاخود به دیل گیرابوون، هاتنه لای و به گریان وه داوی چاره سه ریانکرد، نه ویش به لێنی ئازادکردنی پیاوه کانی پیدان و نه وانهش که پیاوه کانیان کوژرابوون له خه زینه که ی خۆی پاره و موچه ی بۆ برینه وه هه ریه ک به پێی بارۆدۆخی خۆی، له راستیدا لیبورده یی و میهره بانیی پێچه وانه ی کرده وه ی گاواره کان بوو له شالاوی خاچه رستی یه که مدا^۱.

ز- **غروسیهش نه م ده قه ی نوسیوه**: به پێچه وانه ی خاچه رسته کان سه لاهه دین پابه ندبوو به به لێن و ههستی مرقانه وه به شیوه یه کی شه ره فمه ندانه و گیانی سوارچاکیه وه، نه مهش بووه مایه ی سه رسامی میژوونووسه لاتینه کان که رووداوه کانی نه و سه رده مه یان باسکردوه... پاشان غروسیه ده لی: چه ند توند ته ند په ویک داویان له سه لاهه دین کرد که ههستی به روخاندنی په رستگای گاواره کان به تاییه ت کلێسای قیامه و هه لوه شانده وه ی حه جی گاواره کان (نه وانه ی که باوه رپان به سیانه ی پیروژه یه) به لام نه و به رپه رچیدانه وه و وتی: بۆچی بیروخینین، له کاتیکدا که نه وان ئامانجیان له په رستشه که یاندا بریتییه له شوینی خاچ و گۆره پیروژه که نه ک بیناکه ی دهره وه؟ هه ربۆیه نه گه ر بیناکهش له گه ل زه ویدا ته خت

^۱ حروب القدس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ۱۰۸.

بکین، نه وه تایفه گاوره جیاجیاکان هرگیز وازناهیښن له هه وډان بڼو گشتن به م ناوچانه، جا باوه ک پېشه وا عومر بکین که نه م بینایه ی پاراست کاتیک که له سهره تایی نیسلا میدا قودسی رزگارکرد، غروسیه ش له سهر نه مه دپوات ده لیت: هرچی شازادی بیرو باوه پورا دهرپړین له م سولتانه مه زنه هه بوو له م دهسته واژه جوانه دا بهرجه سته ده بیت، شاعیر ابو الحیص بیص شهاب الدین یش راستی وتووه کاتو وتویه تی:

ملکنا فکان العفو منا سحیة فلما ملکتم سال بالدم أبطح
وحللتهم قتل الأسارى وطالما عدونا على الأسرى نمن ونصفح
وحسبکم هذا التفاوت بینا وکل وعاء بالذی فیه ینضح^۱

له راستیدا سه لآحه دین بهر په وشت و ټاکاره جوانه کانی پاشاو سهرکرده کانی روژواوایی سهرسامکرد، که سهرکرده یه تی سوپا کانیان ده کرد له شامدا ته نانه ت فهره نسیه کان ده یانوت: خوینی خوینیکی فهره نسیه، نیثالی و نه لمانیه کانیش چیروکی زوریان دانابوو له سهر ټاکاری سه لآحه دین و له شارو گوندو شاتو کانیاندا باسیانده کرد^۲، به راستی سه لآحه دین پیاوکی موسلمانبوو به ته واوی مانای نه و وشه یه و شوینکه وتووی پتغه مبه ر(د.خ)بوو له لیبورده یی و میهره بانو و به خوشنده بییدا، یه کیک له میژوونوسه نه وروپیه کان دهریاره ی ده لیت: له یاداوه ریدا ده میښتته وه که سهرده میکی خویناوی و توندی وه که نه و سهرده مه نه یوانی مروفیک بگوریت که ده سه لاتیکی مه زنی هه بوو، نه و که سه ش سه لآحه دینه^۳، که وره ترین به لگه ش له سهر ریزگرتنی فره نجه کان بڼو نه و پاله وانیتیه که م وینه و لیبورده یه مه زنه گرنگیدانی نیمپراتوری نه لمانیا بوو به سهردانی گوری سه لآحه دین کاتو که سهردانی ولاتی شامی کرد له سالی ۱۳۱۵ ک/ ۱۸۹۹ ز دا به هاوړپیه تی شازنی نیمپراتور، له ویش وتاریکی دا که ستایشی سه لآحه دینی تیا دا کردو شازنیش چه پکه یه ک گولی نارد هه تاوه کو له سهر گوری نه و پاله وانه مه زنه دابنریت، نه میری شاعیرانیش (نه حمده شه وقی) له یادی نه چووه نه م یاده وه ریه تومار بکات و ده لیت:

عظیم الناس من یبکی العظاما ویند بهم ولو کانوا عظاما
فهل من مبلغ غلیوم غنی مقالاً مرضیا ذاک المقاما

^۱ حروب القدوس فی التاریخ الأسلامی والعربی، ل: ۱۰۸.

^۲ شذات الذمب(۶/۴۱۰).

^۳ الوجیز فی الشام أرض الأنبیاء ومهد الأصفیاء، ل: ۶۱.

^۴ الوجیز فی الشام أرض الأنبیاء ومهد الأصفیاء، ل: ۶۱.

رعاك الله من ملك همام	تعهد في الثرى ملكاً هماما
أرى النسيان أظماه فلما	وقفت بقبوره كنت الغماما
أتدري أئى سلطان تحيى	وأى مملك تهدي السلاما
دعوت أجلّ أهل الأرض حرباً	وأشرفهم اذا سكنوا سلاماً ^١

چوارهم: يه که مین نویژی هه ینى له به یتوله قدیسدا:

کاتیك كه به یتوله قدیس پاککرایه وه له و خاچ و زهنگو به رازو قه شه و راهیبانه ی که تیایدا بون و خه لکانی باوه پدار چوونه ناویه وه، بانگی تیدا دراو قورئانی تیادا خوینرایه وه و شوینه که ی پاککرایه وه و شه یتانی تیادا ده رپه پیندرا، یه که م نویژی هه ینیش له چواره می شه عباندا بو دواى رۆژى نازادکردنى به هه شت رۆژ، نه وه بوو مینه بریان له ته نیشتم میحرا به که وه داناو فهرشى باشیش تیادا راخراو قه ندیل و گلۆپی تیادا هه لئاسراو قورئانی تیادا خوینرا له برى نه و ئینجیله شوینرا وه ی که پیشتر ده خوینرا، پاشان نویژی تیدا کراو کپنوشى زۆرى تیدا براو په رستیشى جؤراو جؤرى تیادا نه نجامدراو نزای زۆرو به ره که تی زۆرى تیادا بارى و کیشه کان ره وینه وه و نویژه کان به رپاکرانو بانگ به رزکرایه وه زهنگ بیده نگ کراو بانگوژان هاتنو قه شه کان نه مان و ده رونه کان ئاسوده بوون خوشى هاتو په ستى بارى کردو خوا ناسان و دنیا نه ویسته کان مزگه وتیان ئاوه دان کرده وه، ... پاشان خوا به تاک و ته نها په رستراو کپنوش زۆر بوو و مزگه وت پپوو دلّه نه رمه کان فرمیسکیان به چاواندا هات، نه مه رۆژیکى پیروژه و فه زلیکی گه وره یه و سالیکی خوشه، رۆژیکه نزاکان تیایدا گیرا ده بنو به ره که ت ده باریت و له هه له و که موکورتیه کان ده بوردریت، پاشان بانگوژه کان بانگی نیوه رۆیان فه رموو دلّه کان خه ریک بوو له خوشیدا ده فرپین و سولتانیش تا نه و کاته و تارپیژی دیارینه کردبوو، به لام کۆمه له زانایه ک خۆیان بو ئاماده کردبو نه بادا نه و نه رکه یان پپیسپیتریت، پاشان مه رسومی سولتانی سه لآحى ده رکرا له قبه الصخره دا که قاضى محى الدین زه نکى نه مپو ببیته و تارپیژ، نه و ویش جبه ره شه که ی له به رکردو چووه سه ر مینه رو خواى گه وره ش جوانى پارێزکاری پتبه خشیبوو، له گه ل شکوو شکۆمه ندیدا، نه وه بوو و تارپیکى گه وره ی سونى ره وانبیژانه ی خوینده وه و تیایدا پله و پایه ی به یتوله قدیسی باسکردو نه و فه زل و مژده و به لگه و نیشانانه ی باسکرد که له باره یه وه هاتووه و نه و نیعمه ته گه وره یه ی که خواى گه وره به ئاماده بووانى به خشيوه که به رامبه ره به چه ندین خیری گه وره، شیخ شهاب الدین أبو شامه ش له الروضتیندا به ته وای و تاره که ی هیناوه، یه که م جاریش که قسه ی کرد وتی (الأنعام: ٤٥) خوینده وه و نیتر نه و

^١ صلاح الدین الأيوبي، أحمد عبدالجواد، ل: ٥١.

گهلهی سته میان کردو بیږوابوون بیږکراون... (تفسیری ئاسان، ل: ۱۳۳). پاشان سوپاسگوزاریه کانی قورئانی وتو ئینجا وتی:

۱- توانای پهروهردگار له به ده سته پینانی سه رکه وتندا: سوپاس بۆ ئه و خوایهی که به ده سه لاتی خۆی هاوه لگه ری سه رشۆپ کردو به فهرمانی خۆی کاروباره کانی ریڅخست و به سوپاسگوزاری نیعمه ته کانی به رده وامکرد، کافرانی به ویستی خۆی له ناوېردو به دادگه ری خۆی ده سه لاتی ئالوگړپ کردو سه ره نجامی دایه ده ست پارێزکاران و به نده کانی خسته سایه ی خۆیه وه و ئاینه که ی سه رخست به سه ر هه موو ئاینه کاند او به ده سه لاته به سه ر به نده کانیدا، سوپاسی ئه که م له سه ر سه رخست و سه رفراز کردنی لایه نگرانی پاک کردنه وه ی ماله پیروژه که ی له پیسی هاوه لگه ری.

۲- ستایشکردنی پییغه مبه ری سه روه ر (د.خ) و هاوه لانی: گه واهی ئه ده م که ته نها الله خوایه و هاوه لی نییه، تاکی بۆ هاوتا و بۆ مندال و هاوشیوه یه، شایه تی که سیڅ که به یه کتا به رستی دلی پاکر دبیته وه و خوی له خۆی رازیکر دبیت، گه واهیشی ده ده م که پییغه مبه ر (د.خ) به نده و نیردراویه تی ره وینه ری گومان و له ناو به ری هاوه لگه ری و ئه و پییغه مبه ری که له مسجد الحرام وه شه و ره و ی پیکرا بۆ مسجد الاقصی و له ویشه وه بڵند بوویه وه بۆ ئاسمانه به رزه کان و سدره المنتهی که جنة المأوی له لایه، (اذ یغشی السدره ما یغشی مازاع البصر و ما طفی) سلای خوا له سه رخشه ویست و سدیقی جینشینی و له سه ر عومه ری کوپی خه تاب یه که م که س که خاچی له م شوینه دا نه هیشتو، له سه ر ئه میری باوه پداران عثمانی کوپی عه فان ذی النورین و کۆکه ره وه ی قورئان و له سه ر ئه میری باوه پداران عه لی کوپی ئه بو طالب تیڅشکینه ری بتو له به نه یه ری هاوه لگه ری و له سه ر به نده ماله و هاوه لان و شوینکه و توانیان به چاکه^۱.

۳- رازیبوونی پهروهردگار له موجهیده کان (تیڅوشه رو خه باتگیره کان): ئه ی خه لکینه، مژده بیت لیتان ره زامه ندی پهروهردگار که ئامانجی سه ره کی و پله ی به رزه بۆ ئه و کاره ی که خوی گه وره له سه ر ده ستی ئیوه ئاسانی کرد، له گه پاندنه وه ی ئه و ونبوووه بۆ ئه م ئوممه ته و ونبوووه گێرانه وه ی بۆ شوینی خۆی له ئیسلامدا، دوی ئه وه ی به ده ست هاوه لگه رانه وه بۆ ماوه ی سه د سال سوکایه تی پیکراو، پاک کردنه وه ی ئه م ماله ی که خوی گه وره دایناوه بۆ به رز کردنه وه ی ناوی خۆی تیا داو دورخستنه وه ی هاوه لگه ری لیتی، دوی ئه وه ی که له سه ر یه کتا به رستی بنیاتنرا.

^۱ البداية والنهاية (۱۶/۵۹۰).

۴- **فَهَزَلُوا پِلَه و پایه ی مزگه وتی نه قسا :** زیدی باوکتان ئیبراهیم و ره وگه ی محمد پیغه مبهرتان (ﷺ) و نه و روگه یه یه که روتان تیده کرد له نویژه کانتاندا له سه ره تای ئیسلامدا، باره گای پیغه مبهران و نیازی پیاو چاکان و شوینی دابه زینی سروش و وحی و شوینی دابه زینی نه مرو نه می په روه ردگار، له ده شتی کزبوونه وه و که ناری بلاربوونه وه دایه و نه و زهویه پیروژه یه که په روه ردگار له کتیبه رونه کهیدا باسیکردوه. هه روه که نه و مزگه وتی که پیغه مبه (ﷺ) نویژی به فریشته نزیکه کان تیدا کرد و نه ولاته ی خوی گه ووه بهنده و پیغه مبه ره که ی خوی و نه وشه یه ی که هاویشتی بۆ مه ریه م که نه ویش عیسایه که خوی گه ووه شه ره فمه ندی کرد به په یامی خوی و پیغه مبه ریتی پی خه لات کرد بی نه وه ی له پله ی به ندایه تی بخت خوی گه ووه ده فرمویت **﴿لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ﴾** (النساء: ۱۷۲)، واته: هه رگیز مه سیح لاری له وه نییه که به نده ی خوا بیته... (ته فسیری ئاسان، ل: ۱۰۵). هه روه ها ده فرمویت: **﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾** (المائدة: ۷۲)، واته: سویند بیت بیگومان نه وانه ببیاوه پ بوون که وتیان: به راستی خوا، هه مه سیحی کوی مه ریه مه... تد (ته فسیری ئاسان، ل: ۱۱۰). هه روه ها قودس یه که مین روگه و دووم مزگه وت و سییه م حه رهمی پیروژه و دوی دوو حه رمه که ی تر بۆ هیچ شوینیک کۆل و بار ناپیچریته وه دوی دوو حه رمه که ی تر ته نها بۆ نه وی نه بیت.

۵- **پیرۆز بایکردن له سه لاهه دین و سه ربازه موسلمانه کانی به هو ی سه رکه وتنه وه :** نه گه ر ئیوه له و که سانه نه بونایه که خوی گه ووه هه لیبژاردوون نه وه نه م چاکه یه ی پینه ده به خشین، که که س ناتوانیت هاو شان تان بیت تیایدا، ده سا خوشبه ختی بۆ ئیوه که سوپایه کن سه راسیمه له سه ر ده ستان به دیها تووه و جهنگی به دریتان تۆمار کردوه و لیبرانی نه بو به کریتان ده سته که وتوو ئازادی سازی عومه ریتان نه نجام داو سوپای عوسمانیتان به ریخستوو په لاماری عه لی ئاساتان داو و ژده کانی قادسیه و یه رموکتان بۆ ئیسلام نو یکرده وه و روبه رو بوونه وه ی خه یبه ری و هه لمه تی خالیدیتان تۆمار کرد، ده سا خوی گه ووه پاداشتان بداته وه له بری محمه د (ﷺ) به باشترین پاداشت و نه م داستانه مه زنه تان لیوه رگریته و به هه شت بکاته شوینتان که شوینی خوشبه ختانه.

۶- **سوپا سکردنی په روه ردگار له سه ر سه رکه وتن :** قدری نه م نیعمه ته بزانن و هه ستن به نه رکی سوپا سکردنی په روه ردگار، چونکه نه و نه م نیعمه ته ی تایبه تکردوه به ئیوه وه و هه لیبژاردوون بۆ نه م خزمه ته، نه مه یه نه و رزگاریه ی ده رگا کانی ئاسمانی بۆ کراوه ته وه و به روناکی خوی

رومه ته تاریکه کانی گه ش کردۆته وه و فریشته نزیکه کانی پئی خوشحال بوون و چاوی پیغه مبهرونێردراوانی پی روونبۆته وه، چیتان دهوێت له وه زیاتر که خوای گه ودهی کردوونی به و سوپایه ی که له ناخر زه ماندا قودس له سه ر دهستی نازاد ده کریت و گێپاوانی به و سه ربازانه ی که دوا ی پیغه مبه رایه تی به ماوه یه ک به شمشیره کانیان ئالای باوه پ به رزده که نه وه .

۷- **فه زلی قودس و مزگه وتی نه قسا (الأقصى)؛** ئایا نه قسا (الأقصى) نه و ماله نییه

که په روه ردگار له کتێبه که یدا ناوی بردووه فه رموویه تی: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (الإسراء: ۱)، واته: پاکی و بیگه ردی و ستایش بۆ نه وزاته ی که شه و ره ویکرد له به شیکی که می شه ودا به به نده ی خۆی محمه د (ﷺ) له مزگه وتی حه رام (که عبه ی پیروژ) بۆ مزگه وتی (الأقصى) له بیت المقدس که ده ورو به ریمان پیروژو پ به ره که ت کردووه ... (ته فسیری ناسان، ل: ۲۸۲). ئایا نه و ماله نییه که پاشاکان به گه وده یان زانیووه و پیغه مبه ران ستایشیان کردووه و چار کتێبه دابه زینراوه که ی له لایه ن په روه ردگار تانه وه تیادا خوینراوه ته وه؟ ئایا نه و مالا نییه که خوای گه وره خۆری تیادا به سه ر یوشع وه راگرت هه تا وه کو ئاوانه بیته له به ر خاتری نه و؟ ئایا نه و ماله نییه که خوای گه وره فه رمانی کرد به موسا که فه رمان بدات به گه له که ی بۆ رزگار کردنی، که ته نها دوو پیاو وه لامیان دایه وه و خوای گه وره ش له به ر نه وه لییان توپه بوو، توشی گو مپایی کردن وه ک سزایه ک بۆ یا خبیونیان؟

۸- **سوپاس و ستایشی په روه ردگار؛** سوپاسی نه و خوایه بکه ن که ئیراده ی پێدان بۆ نه نجامدانی

نه و کاره ی که به به نی ئیسرائیلی نه دا، له کاتیکدا که فه زلی دابوون به سه ر خه لکانی ترداو ئیوه ی سه رکه وتوو کرد بۆ کارێک که خه لکانی تر پیش خۆتان تیادا شکستیان هێناو ریزه کانی یه که خستن دوا ی نه وه ی که په رته وازه و ناگۆک بوون، بووو به دیهات ده بیته و به لکوی له کۆل کردنه وه .

۹- **فریشته کان ستایشی په روه ردگار ده که ن بۆ موجهیده کان؛** مژده بیته لیتان به وه ی که خوای

گه وده ی لای خۆی باسی کردوون و به سه ربازی خۆی له قه له م داوون و فریشته دابه زینراوه کان سوپاسیان کردوون له سه ر نه و دیاریه ی که پیشکه ش به م ماله تان کردووه له بۆنی خوشی یه که تا په رستی و بلاو کردنه وه ی پیروزی و سوپاسگوزاری و نه و نازاری هاوه لگه ری و سی به شی

خواو بیرو باوه په نارو وایه ی که له ری لاتان داوه، ئیستا فریشته ی ئاسمانه کان داوی لیخو شونتان بۆ ده کون و سلاوات و درودی پیروژتان بۆ ده نین.

۱۰- نه هیکردن له تاوانکاری و له خوږاییوون: رحمه تی خواتان لیبت نه و به هره یه له خواتاندا

پاریزن و ناگاداری نه و نیعمه ته بن، به ترسان له پوره دگار، چونکه هر که سی دهستی پیوه بگریت پاریز او ده بیت، ناگاشتان له شوینکه و تنی ئاره زوو و پاشه کشکردن بۆ دواوه و پالدا نه و بیت له بهرام بهر دوژمندا، هه له کان بقوزنه وه و له پیتاو خودادا جیهاد بکه و خواتان له پیتاو ره زامه ندی خوادا بفروشن، چونکه ئیوه ی کردوه به بهنده ی خوی.

۱۱- سهرکه وتن ته نها لای خوایه: وریابن شه یان هه لتان نه خه له تیبت و سهرکه شی نه تانگریته وه و ابزانن نه م سهرکه وتنه به هوی شمشیره تیژو نه سپه باشه کان و لیاتوی خواتان بووه نه خیر به خوا (الأنفال: ۱۰).

۱۲- دورکه وتنه وه له تاوان: ناگاتان له خواتان بیت بهنده کانی خوا پاش نه م سهرکه وتنه مه زن و به خششه گه وره یه، نه کهن تاوانی گه وره نه نجامیده ن، هه تاوه کو وه نه و نه تان لیته یه ت که خوریه که ی کرده وه به ریس یان وه نه وه ی که خوی گه وره ده سه لاتی پیتا، به لام لیی هه لگی پرایه وه و دوی شه یان که وت و چوه ریزی سهر لیشتیواونه وه.

۱۳- بانگه وازیك بۆ بهردهوام بوون له سهر جیهاد (بۆ دریزه پیتان به جیهاد): جیهاد باشترینی په رستش و نه ریته کانه، خوی گه وره سهربخن سهرتان ده خات و یادی بکه ن یادتان ده کات، سوپاس گوزاری بن بۆتان زیاده کات و سوپاسیشتان ده کات، په له بکه ن له چاره سهرکردنی برین داو برینه وه ی دهستی دوژمنان و پاککردنه وه ی پاشماوه ی نه و زه ویه ی که خواو پیغه مبهری توپه کردوه، لق و پۆپ بی باوه پی بپرن و ریشه ی ده ربینن، چونکه روژگار داوی شوپشی ئیسلام و ئابینی محمد د.خ ده کات. الله اکبر سهرکه وتنی خوی نزیکه وه ک چون تانیستا ئیوه ی سهرخستوه و بی باوه پی سهرشوپکردوه.

۱۴- بانگه وازیك بۆ رزگارکردنی نه و زه ویه پیروژانه ی که به داگیرکرای ماونه ته وه: بزنان رحمه تی خواتان لی بیت که نه مه هه له و بیقوزنه وه و نه رکیکه به هیمه ته وه بۆی ده رچن و سورین له سهری چونکه ده ره نجامی کار به کوتاییه که ی دا دیاره و ده سکه وتیش به و گه نجینه یه دا ده رده که ویت که ده ستخراوه، خوی گه وره به سهر نه و دوژمنه شکستخواردوه دا زالی کردن له کاتیکدا که هینده ی ئیوه یاخ ﴿ زیاتربوون، نه ی ئیستا چون سهرناکه ون که ئیوه بیست هینده ی نه وانن (إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ) (الأنفال: ۶۵)

واته: ئەگەر بیست خۆپاگر هەبێت لە ئێوه، ئەو زۆر دەبن بە سەردووسەد کەس لە بێ باوەر پاندا زۆر دەبن (تەفسیری ئاسان، ل: ۱۸۵)، خۆی گەر لە گەل ئێوه دا یارمەتیمان بدات بۆ شوێنکە و تنی فەرمانەکانی و دورکە و تنەو لە قەدەغە کراوەکانی و سەرکە و تنی خۆیان پێی بێخەشی ﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (آل عمران: ۱۶۰)، واتە: ئەگەر خوا سەرکە و تننتان پێی بێخەشێت ئەو هێچ کەس ناتوانێت سەرکە وێت بە سەرتاندا، خۆ ئەگەر پشتان بەریدات ئەو کۆی هەیه دۆی ئەو کۆمەکتان بکات و سەرتان بخات) تەفسیری ئاسان، ل: ۷۱.

۱۵- چەند نەزایەکی بۆ سولتان سەلاحەدین و موسلمانان لە ئایین و دۆنیایان دا: و تەری دۆوەمیش

نزیکی لە و تەری ئاساییەو، ئەو هەبوو دۆی نەزاکردن بۆ خەلیفە و تەری: پەرورەدگار: دەستەلاتی بەندە کەت بەردەوام بکەیت بە ملکە چۆی گەر و تەری تۆو سوپاسگوزاری نەعمەتە کانت، دانپادانەری بە هەرە کانتە شمشیری تیژو پارێزەری ئایین و بەرگریکاری ماله کەت پاشماوەی گەر و تەری سەرکەتوو، کۆکەرەو و تەری و شەری ئیمان و چەوسیتەری خاچەرستان سەلاحەدین و دۆنی سولتان ئیسلام و موسلمانان پاکەرەو و تەری بەیتولمەقدیس، باوکی سەرکە و تەری یوسفی کۆری ئەیوب زیندوو کەرەو و تەری دەوڵەتی ئەمیری باوەرپاران.

• خۆیە گیان دەستەلاتی بە سەرزەویدا بۆیکەرەو و تەری فەریشتە کانت دەوری ئالاکانی بدەو لە بۆری ئەم ئایینە پاکە بە باشی پاداشتی بدەرەو و تەری ئوممەتی محەمەدیش (ﷺ) سوپاسی لێهاتویی و بەردەوامی بفرمۆه.

• پەرورەدگار ئەم پیاو بەیڵەرەو بۆ ئیسلام و بانگەوازە کەری لە رۆژەلات و رۆژناوای زەویدا بۆیکەرەو.

• خواە گیان چۆن لە سەردەستی بیت المقدس رزگار کرد دۆی ئەو و تەری گومانی جۆراو جۆر براو موسلمانان تووشی تاقیکردنەو بوون، بە هەمان شێوە شوێنەکانی تەری زەوی لە سەردەستی رزگار بکەن و بێباوەر پان ملکە چ بکە بۆی و هەموو کۆمەلەکانیان لە سەردەستی پەرته وازە بکە و سەرکە و تنی یە کجارتی پێی بێخەشە.

• خۆیە گیان لە بۆری محەمەد (د.خ) سوپاسی بکە و فەرمان و قەدەغە کراوەکانی بگەیهنە رۆژەلات و رۆژناو ناوەرست و سنوور و هەموو ناوچەکانی و لاتی بۆ چاک بکە.

• پەرورەدگار لوتی بێباوەر پان بشکێنەو دەستەلاتی بە هەموو و لاتدا بۆیکەرەو و تەری سەربازەکانی بگەیهنەرە هەموو شار و وڵاتەکان.

• خواجه گیان دهسه لات له خۆی و پشت و نه وه کانیدا بهرده وام بکه هه تاوه کو روژی دواپی و کوپو براکانی بپاریزه و بیانکه به پشتیوان بۆی. په روهردگار هه روکه چۆن له سهردهستی ئهم کاره چاکهت به ديهینا که به درێژای سال و روژه کان ده مینیتته وه و باس ده کریت، به هه مان شیوه دهسه لاتی هه تا هه تای بی کۆتایی له دار المتقیندا پییبه خشه و ئهم نزایه ی قبول بفرمویه: ﴿رَبِّ اَوْزَعْنِي اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَاَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ (النمل: ۱۹).

• پاشان نزای ئاسایی کرد، پاش نوژی نیوه پۆش شیخ زین الدین أبو الحسن علی کوپی نجای میسری له سهه کورسی (وه عن) دانیشت له سهه ئیزنی سولتان و ئامۆژگاری خه لکی کرد، کاتیکی خوش و حاله تیکی باش بوو بۆ ستایش بۆ په روهردگارو، پاشان قاضی محی الدین کوپی زه کی بۆ ماوه ی چوار هه فته و تار ی بۆ خه لکی خوینده وه، دواتر سولتان و تار بیژیکی هه میشه ی بۆ قودس دیار کرد و ناردی بۆ خه له بو ئه و مینبه ره یان هینا که الملك العادل نوره دین مه حمود داینا بوو بۆ به یتولمه قدیس و به هیوا بوو که رزگار کردنی ئه و شاره له سهه دهستی ئه و بیته، به لام له سهه دهستی شوینکه و توانی بوو پاش کۆچی دواپی.^۲

پینچه م: مینبه ری نوره دین له به یتولمه قدیسدا:

الملك العادل نوره دین مه حمود زه نکى ره حمته ی خواى لیبت به نوری باوه پی ههستی به ئازاد کردنی به یتولمه قدیس ده کرد له پاش خۆی هه ر بۆیه فره مانى دا به دروست کردنی مینبه ری بۆ قودس که دار تاش و پیشه سازو ئه ندازیاره کان چه ند سالیك له دروست کردنی مان دوو بوون و داهینانیان کرد له دروست کردنی له رووی تۆکمه و جوانییه وه و چه ند هه زاریکی له جوانکاری و تۆکمه یدا سه رف کرد و به جوړیک بوو که هه میشه ده ناسرایه وه و له مزگه وتی خه له بدا دانرا بوو، هه تا وه کو سولتان فره مانیدا به هینانی بۆ بردنه سه ری نه زره که ی نوره دین، پاشان مینبه ره که گوێزایه وه بۆ قودس و به م شیوه یه ش که رامه ته که ی نوره دین ده رکه وت که روناکی پاش چه ند سالیك دره وشایه وه، چونکه ئه و له و چاکه کارانه بوو که خواى گه وره له باره یانه وه ده فره مویت: ﴿وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (آل عمران: ۱۳۴)، واته خواى مه ره بانیش چاکه کارو چاکه خوازی خوش ده ویت. (ته فسیری ئاسان، ل: ۶۷). له ریوایه تیکی عمادی ئه سفه هانیشدا ها تووه: هه میشه روناکی

^۱ کتاب الروضتین (۳/۳۱۹).

^۲ البداية والنهاية (۱۶/۵۹۲).

^۳ کتاب الروضتین (۳/۳۹۴).

دین له دلی نوره دیندا بوو، پارټیزگاریشی بووه ناسه وارټک بۆ پارټیزگاران، نهو دونیا نهو یسترین خواپه رستو خواپه رسترین دونیا نهو یست بوو، له نهو ولایا پاکو له خواترسه هره باشه کان بوو، به نوری فیراسه تی بینی که نازادکردنی به یتولمه قدیس نزیکه و خوی گهرهش نزاکی گیرا دهکات، نه گهر چی پاش مردنیشی بیت، خوی گهرهش له که موکورتی دوری گرتبوو و نهو نهینیه شی بۆناشکرا کردبوو^۱. نهو بوو له سه ردهستی سه لاهه دین که نوره دین په روه ردهی کردو خوشیده ویست و خوشی ریگه ی نازادسازی جیهادی پیشاندا نهو شاره نازادکرا، ده لټین له سه ردهمی نوره دیندا مزگوتی حله ب سوتاو پټویستی به مینبه ریگ هه بوو بویه نهو مینبه ره دانراو دیمه نټکی جوانی به مزگوت به خوشی، دواتریش له سه ر شیوه ی نهو بۆ مزگوتی حله ب مینبه ریگی تر دروستکرایه و هه رکه سیگ نیستا بییټیت مینبه ری قودسی بیرده که وټه وه، کاتی سولتان سه رکه وت هه ستا به گواستنوه ی نهو مینبه ره و دانانی له مزگوتی نه قساداو هه موو لایه ک نزیان بۆ سه رکه وتنی سه لاهه دین و به ر ره حمه ت که وتنی نوره دین ده کرد^۲ نه م کارهش به لگیه له سه ر راده ی دلسوزی سه لاهه دین بۆ نوره دین که هه ولی زوری دا بۆ به ده سته ینانی یه کټی ئیسلامی وه ک ریخوشکریه ک بۆ ریشه کټش کردنی بوونی خاچپه رستی له ولاتی شامدا، هه روه ها نه م به لگیه له سه ر نهو وه ی که سه لاهه دین کاتی ده ولته تی زه نکیه کانی له سه ردهمی لاوازیدا له ناوبرد پاش کۆچی دوی نوره دین مه حمود و سپاردنی ده سلات به الملك الصالح ئیسماعیلی کوری، ته نها مه به سستی نهو وه بوو درټزه بدات به و کاروانه و خوی سازیدات بۆ جیهادکردن دژ به خاچپه رسته کان بۆ ده رپه پندنیان و گټرانه وه ی به یتولمه قدیس^۳.

شه شه م: چاکسازی به کانی سه لاهه دین له به یتولمه قدیسدا:

سه لاهه دین هه ستا به لابرندی نهو باله خانه و شورایانه ی که خاچپه رسته کان له به تولمه قدیسدا بنیاتیان نابوو، نهو وه بوو سواره کانی داویه له رۆژئاوای مزگوتدا چه ند خانویه کیان بنیاتنابوو، به شیک له مزگوتی نه قساشیان خستبووه سه ر خانوه کانیان و له رویی میحرا به که شه وه دیوارټکیان بنیاتنابوو و وه ک خه زینه ی دانه وټله به کاریان ده هټنا، ده شلټین: کردوویانه به ده سته شوری

^۱ خوی گهره غه یی پیشانی که س نه داوه، به لکو نهو باوه پپوونه به سه رکه وتنی خوی دوی ناماده کردنی

هۆکاره کانی.

^۲ کتاب الروضتین (۳/۳۹۲).

^۳ صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۲۲۲.

بۆسوکایه تی پیکردنی ئیسلام موسلمانان^۱، ههروهها لهسهر بهردهکهی بیت المقدس کلێسایهکیان بنیاتناو بهبێنا دایان پۆشی وپریان کرد بوو لهوینەوه قهسابخانهیهکیان لهسهر داناو بوو تیایدا شوینی قهشهکانیان دیاری کردبوو و لهسهر لوتکهی قبه الصخره ش خاچیکی گهورهیاندا چهقاندبوو بهم شینویه روخساریان شینواندبوو، خهڵکه تهماعکاره کانیشیان ههستابوون بهبرینی چهند بهشیکی و فروشتنی لهبازارهکانی قوستهنتینی و دورگهی صقلیه داو گۆرینهوهی بهکیشی خۆی لهزێر^۲، کاتی رۆژی ههینی مانگی شباطی ۵۸۳هـ / ۹ی ئۆکتۆبهری ۱۱۸۷ز هات که ههفتهی دووهمی ئازادکردنی قودس بوو، سهلاحه دین فرمانیدا بهلابردنی ههموو ئه و شتانهی که خاچه رسته کان زیادیان کردبوو لهبێناو دیوارو دیواری بهردهم میحرابیشیان لابرد، ههروهها فرمانیکرد بهلابردنی ئه و شتانهی که بۆ قبه الصخره زیادیان کردبوو لهبێناو وینه، پاشان فرمانیدا به زانا ضیاء الدین ههکاری که ئهرکی سه ره رشتی کردنی له ئه ستوبگریت و چهند په نجه ره یه کی ئاسنی به ده وردا دروست کرد^۳، سه باره ت به و خاچه ئالتونانه ش که خاچه رسته کان به سه ره قبه الصخره وه بنیاتیان نابوو، ئه وه ئیبن واصل باسی ئه وه ده کات که موسلمانان هه ر که چوونه ناو به یتولمه قدیسه وه کۆمه لێکیان چوونه سه ره گومه زه که و خاچه که یان هه لکه ندو که و ته خواره وه، له و کاته شدا خه لکه که هه موو هاواریان کرد به موسلمان و فره نجه وه موسلمانان له خوشیدا و فره نجه کانیش له خه م و داخدا^۴. کاتی که سه لاحه دین له لابردنی زیاده وه یه کان بوییه وه دهستی کرد به نۆژه نکرده وهی مزگه وتی ئه قصاو هه ولێکی زۆری دا بۆ جوانکردن و ره سیف کردن و رازاندنه وهی نه خشه کانی و جۆره ها کانزاو به ردی نایابی قوسته نتینی بۆ هینا و دهستی دایه نۆژه نکرده وهی جوانکاری و نه هیشتنی ئه و وینه و په یکه رانهی که به دیواره کانی وه دروستکرا بوو^۵، گرنگیه کی تاییه تیشی به میحرابه که ی داو جوانکاری زۆری تیادا ئه نجامدا^۶، پاشان هه وشه که ی پا کرده وه و رازاندییه وه بۆ ئه هلی ئیخلاص و هه موو پیساییه کانی لیدورخسته وه^۷، الملك المظفر تقی الدین عمریش چه ند بارێک گولاوی هینا بۆ قبه الصخره و به دهستی خۆی هه وشه که ی گسکدا، پاشان چه ند جارێک به ئا و شتی هه تا وه کو

^۱ کتاب الروضتین، له صلاح الدین و الصلیبیون وه، ل: ۲۲۲.

^۲ مفرج المکروب (۲۲۷-۲۲۹)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۲۲.

^۳ مرآة الزمان، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۲۲.

^۴ مرآة الزمان، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۲۲.

^۵ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۲۳.

^۶ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۲۳.

^۷ کتاب الروضتین، له صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۲۴.

پاكبويه وه پاشان دووباره گولای پیاكرده وه و دیواره كانی به باشی شت، الملك الأفضل نورالدین علی کوپی صلاح الدینیش فهرشی جوان و به نرخی هینا و تیایدا رایخست^۱.

هه وره ها موسولمانه كان ههستان به گسكدانی گۆره پانی مزگه وتو پاككرده وه و راخستنی فهرش وه لواسینی قه ندیل تیایدا^۲، پاش لیبونه وه ی سه لاهه دین له پاككرده وه ی مزگه وتی نه قسا له شوینه واری پیسی خاچ په رستان، ههستان به دانانی و تاربیژو پیشنوژو بانگوژو موجه و بۆ مزگه وتی نه قسا و مزگه وته كانی تر، هه روه ها قورئانی زۆری بۆ هینا و هه ستا به بنیاتنانی مزگه وتو کلّی سایه کی کرد به خویندنگه یه ك بۆ زانایانی شافیعی مه زه ب، مالی به طریاكیشی کرده یانه یه ك بۆ هه ژاران و وه قفیکی زۆری بۆ دیاری کرد^۳.

سه ندنه وه ی قودسیش له خاچه رستان گرنگیه کی تاییه تی هه بوو بۆ سه لاهه دین و پله و پاییه کی تاییه تی په یدا کرد له دلی موسولماناندا و نه توانین بلیین نه گهر چی خه لیفه عومه ری کموری خه تاب له سالی ۱۵ ی کۆچیدا قودسی له ژیر چنگی رۆمه كاندا ده رهینا، به لام سه لاهه دینیش توانی نه و یاده وه ریبه نو ی بکاته وه له سه ده ی شه شه می کۆچیدا دوی نه وه ی به یتولمه قدیس دوچاری ده ست دریژی خاچه رستان بویه وه بۆ ماوه ی نزیکه ی سه د سالتیک به م کاره مه زن و پیروژه ش سه لاهه دین بناغه ی دانا بۆ موسولمانه كانی دوی خوی بۆ له ناوبردنی پاشماوه ی خاچه رسته كان له ولاتی شامدا^۴.

حه وته م: ناردنی مزگیننی و نیردراو بۆ ناوچه كانی جیهانی ئیسلامی :

به سه ندنه وه ی بیت المقدس سه لاهه دین گه یشته لوتکه ی سه روه ری سیاسی و سه ریازی و باسی نه و روداوه به هه موو گۆشه یه کی جیهانی ئیسلامیدا بلا بووه وه، سه لاهه دینیش خیرا مزگیننی نارد بۆ خه لیفه ی عه باسی له به غدا و بۆ سه رجه م نه میرو فه رمانره و موسولمانه كان، نه بو شامه له عیمادی نه سفه هانییه وه نه گپۆته وه که له نازادکردنی به یتوالموقه ده سدا ناماده نه بوو له به ر نه خۆشییه ك که توشی بوو کاتێ که هه والی رزگارکردنی به یتولموقه دیسی له لایه ن سه لاهه دینه وه بیست له نه خۆشییه کی رزگاری بوو، به ره و لای سولتان به ریکه وتو له رۆژی شه مه ی دووه م رۆژی نازادکردنیدا گه یشته لای، العماد ده لێ: به یانی زوو گه یشته لای نه ویش زۆر خۆشحال بوو و زوو

^۱ مفرج المکروب (۲/۲۳)، صلاح الدین والعلیبیون، ل: ۲۲۴.

^۲ صلاح الدین والعلیبیون، ل: ۲۲۴.

^۳ مفرج الکروب (۱۲/۲۳)، صلاح الدین والعلیبیون، ل: ۲۲۴.

^۴ صلاح الدین والعلیبیون، ل: ۲۲۴.

مژده‌ی پینگه‌یاندنم پیش نه‌وه‌ی بمبین، چونکه هاوه‌لانی داوایان لیده‌کرد که زوو نامه‌ی مزگینى بنوسیّت و بۆ رۆژناو و رۆژه‌لانی بنیڤیت، نه‌لن: له‌و رۆژه‌دا حه‌فتا نامه‌ی مزگینیم نووسی، به‌شیوه‌یه‌کی جوان و رازاوه، نامه‌یه‌کیان بۆ دیوانی به‌غدا که به‌نایه‌تی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا﴾ (النور: ۵۵)،

هه‌روه‌ها وه‌فدی‌کیشی نارد بۆ لای ئیمپراتۆری بیژه‌نتی ئیسحاق نه‌نجیلۆس و مژده‌ی نه‌و سه‌رکه‌وتنه مه‌زنه‌ی پێدا، دواتر سه‌لاحه‌دین پێشوازی له‌نێردراو و وه‌فدی پاشا و نه‌میره موسوڵمانه‌کان کرد له‌نه‌میره سه‌لجوقیه‌کانی رۆم و عێراق و خوراسان که مه‌به‌ستی پیروزیایی لیکردنی به‌بۆنه‌ی نه‌و سه‌رکه‌وتنه مه‌زنه‌وه سه‌ردانیان کردبوو^۱، موسوڵمانه‌کانیش هه‌رکه‌بیستیان قودس رزگارکراوه پۆل پۆل که‌وتنه رێ بۆ سه‌ردانی مزگه‌وتی نه‌قسای پیروژ^۲ سه‌لاحه‌دینش له‌خێوه‌تگه‌که‌یدا له‌ده‌ره‌وه‌ی بیت المقدس دا دانیششت بۆ پێشوازی‌کردن له‌گه‌وره‌ پیاو و نه‌میره زانیانی که له‌هه‌موو لایه‌که‌وه روویان تیکردبوو بۆ سه‌ردانی به‌یتولمه‌قدیس و پیروزیایی لیکردنی به‌هۆی نه‌م پله‌و پایه مه‌زنه‌وه که‌خۆی له‌نازادکردنی به‌یتولمه‌قدیسدا ده‌بینییه‌وه^۳.

هه‌شته‌م: ناکۆکی سه‌لاحه‌دین له‌گه‌ڵ خه‌لیفه‌ی عه‌باسیدا:

سه‌لاحه‌دین تووشی که‌سایه‌تی الخلیفه‌ الناصر بوو که‌ خاوه‌ن که‌سایه‌تیه‌کی به‌هێز بوو زۆر هه‌ستیار بوو به‌نازناو و رواله‌ت، هه‌رچه‌نده‌ خه‌لیفه‌ ناصر کاتێ بوو به‌خه‌لیفه، سه‌لاحه‌دینی وه‌ک سولتانی نه‌و ناوچانه‌ی ژێر ده‌سه‌لاتی په‌سه‌ند کردو رۆژه‌سمی ته‌واوی بۆ به‌رێکرد، به‌لام پاشا ماوه‌یه‌ک نامه‌یه‌کی له‌رێی وه‌زیره‌که‌یه‌وه بۆ ناردو تیایدا گله‌یی ئاراسته‌کرد له‌سه‌ر چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌ک که‌ پێی گه‌شتبوو^۴.

ابن الکثیریش نه‌م ناکۆکییه‌ی نێوان الخلیفه‌ الناصرو سولتان سه‌لاحه‌دینی کورتکردۆته‌وه‌ و نه‌لن: ... خه‌لیفه‌ نامه‌یه‌کی بۆ نووسی که‌تیایدا گله‌یی هه‌بوو له‌چه‌ند شتی‌ک له‌وانه‌ ناردنی مزگینى سه‌رکه‌وتنی حطین به‌لاوێکی به‌غدادی ساده‌دا که به‌لایانه‌وه‌ شیاوی نه‌وه‌ نه‌بوو، مزگینى

^۱ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۲۰.

^۲ كتاب الروختين (۱۲۰۱۲)، مفرج الكرب (۲۴۸۱۲).

^۳ السلوك (۹۷/۱)، صلاح الدين والعليبيون، ل: ۲۲۱.

^۴ كتاب الروختين (۹۶۱۲)، صلاح الدين والعليبيون، ل: ۲۲۱.

^۵ دراسة وثيقة التاريخ الاسلامي، ل: ۲۶۴.

نازادکردنی بهیتولموقه دیسیشی به که سیکی خانه دانداناردبوو، نازناوی الملك الناصریشی له خوی ناوبوو نه مهش ململانی کردنی الخلیفه الناصره، نه وه بوو سه لاهه دین به روویه کی خوش و نه رمو نیانه وه پیشوازی له نیردراوه که ی کردو گوپرایه لی بۆ خلیفه ده ربپی و نامه یه کیشی ناردو پۆزشی بۆ هیئیه وه به وه ی که سه رقالبوونی به جهنگوه بواری بیرکردنه وه وردبوونه وه ی له زۆر مه سه له دا پیته داوه، سه بارهت به نازناوی الناصریش نه وه له سه رده می خلیفه المسبتضی دا بووه و نیستاش خلیفه هر نازناویک دیاری بکات لایم لپی نییه، به م شیوه یه به و په پی نه ده به وه له گه ل خلیفه دا هه ل سوکه وتی کرد ره حمه تی خوی لیبت^۱.

نۆیه م: ناماده بوونی زانایان له فتوحاته کانی سه لاهه دیندا:

زانایان و مامۆستایان له گه ل سه لاهه دیندا بوون و پشتیوانی ته وایان لیده کرد، سه لاهه دینیش پاش حطین فتوحاته کانی به نازادکردنی عه ککا دهست پیکرد له رۆژی هینی دووه می جه مادی دووه می سالی ۵۸۳ هـ ۱۱۸۷ ز دا چونکه له لایه که وه نه وه ریگه یه که بۆ بهیتولموقه دیس له لایه کی تریشه وه هه تاوه کو به نازادکردنی ری له و کۆمه کیانه بگریت که له ری نه وروپاوه ده گه یشت به خاچه رسته کان له م نازاد سازیه شدا کۆمه لیک له زانایان به شدارییان کرد له پیشه وه یاندا القاضي الفاضل زانا جمال الدین عبداللطیفی کوپی شیخ أبی النجیب سه هره وه ردی و زانا ضیاء الدین عیسی هه کاری پاش رزگارکردنی عه ککاش، القاضي الفاضل هه ستا به گوپینی کلّیسه ی گه وره تیایدا بۆ مزگه وت و فرمانی دا به دروستکردنی مینه رو روگه پاشان نوژی هینی تیادا کرا. له م باره یه وه ئیبن نه ثیر نه لّ: نه وه یه که مین نوژی جومعه بوو که له که ناری شامدا نه نجام بدریت، دوی دهست به سه راگرتنی له لایه ن فره نه که نه وه^۲، له و کاته شدا زانا جه مال الدین عبداللطیف کوپی الشیخ أبی النجیب سه هره وه ردی نه رکی پیشنوژی و تارپیژی گرت نه ستق، پاشان سه لاهه دین دوی نازادکردنی عه ککا پۆستی وتار خوین و دادوه ری و چاودیری و وه ستان له شاری عه ککادا پیسپارد^۳، سه بارهت به زانا عیسی هه کاری نه وه هه میسه هاوپی سه لاهه دین بوو له غزاو جهنگه کانیدا، هه بۆیه سولتان دوی فه تحی عه ککا سه رجه م خانوو که لوپه لو دانه ویلّی سواره کانی داویه

^۱ البداية والنهاية (۵۹۶/۱۶).

^۲ الکامل فی التّارخ، لة دور الفقهاء والعلماء فی الشرق الأدنى، ل: ۱۴۴

^۳ دور الفقهاء والعلماء فی الشرق الأدنى، ل: ۱۴۴

پېښه خشی نه مه ش وهك پړژلنناتيك بسوی و داننانناتيك به پيگه و به شداری له جيهاددا دژ به خاچه رسته كان و له پيناو هاندانی زياتری بۆ به خشين و هه ولدان بۆ به جيپينانی هم نه ركه^۱.

هم هه لويستهی سه لاهه دينيش ده ستپنښخه رييه كه بوو كه كه س تيايدا پيښی نه كه وتبوو ، هم خه لاتش پيچه وانهی نه و ده سته كه وتو فیه نه بوو كه سه لاهه دين به سهر سوپادا دابه شى كرد، سه رچاوه ئيسلاميه كانيش كۆده ننگن له سهر به شداری ژماره يه كي ژور زاناو شه رعناس له گه ل سه لاهه ديندا له نازاد كړدنې به يتولمه قديسدا به پيښی وتهی ميژوو نوسه كان: زانايان له ميسرو شامه وه به جورتيك روويان تيكردبوو كه هيچ زانانيه كي ناسراو نه بوو كه ناماده نه بيت^۲، شيخ أبو عومهری كوپي ابن قدامه ی مقدسی و موفق الدينی برای ابن قدامه ش له ناو نه و كه سانه دا بوون كه به شداريان له م نازاد سازييه دا كردو له زانا ژور ناوداره كان بوون^۳، ابن كثير نه لئ: نه وو براكه ی و خالوزاكه يان الحافظ عبدالغني والشيخ عمادی برای له هيچ غه زايه ك دوا نه ده كه وتن كه سه لاهه دين بۆ سهر ولاتی فره نه كان نه نجامی بدياه، وه له فته تحي قودس و ناوچه كانی كه نارو شوي نه كانی تريشدا ناماده بوون^۴، به لام سه لاهه دين له گه رمه ی خوشحاليدا به م سهر كه وتنه گه وره يه القاضي الفاضلي رايژكارو وه زيبري له بير نه كرد. كه نه خوشی بووه ريگر له به رده م ناماده بونيداو نه و كاته له ديمه شقدا بوو، نه وه بوو سه لاهه دين نامه يه كي بۆ نارو مژده ی پيدا ، له روانگه ی وشه كانی نامه كه شه وه نه و خوشه ويستی و ريژه ژوره مان بۆ دهرده كه وييت كه سه لاهه دين هه يبووه بۆ هم قاضيه به ريژه و تيايدا به ناوات بوو كه نه و ناماده بوايه هه تاكوو خوشيه كه زياترو ته و اتر بوايه^۵.

دواي نه وه ی كه كه خواي گه وره به يتولمه قديسی له سهر ده سستی سه لاهه دين رزگار كرد له روژی هه يني ۲۷ ره جبه ی ۵۸۳هـ / نوكتو به ري ۱۱۸۷زدا هه ستا به دابه شكردنی نه و مولك و سامانه ی كه له خاچه رسته كانه وه وه رگير ابو له به رامبه ر رزگار كړدنې گياناندا به سهر نه ميرو زاناو ناماده بوانی جه نكه كه دا، سه رجه ميشی سئ سه دو نه وه نده هه زار دينار بوو^۶، پاشان له خيوه ته كه يدا له دهره وه ی قودسدا دانيشت به و په پي ته واضعو و شكوداريه وه له نيوان زاناياندا بۆ وه رگرتنی

^۱ دور الفقهاء والعلماء في الشرق الأدنى، ل: ۱۴۴

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۴۵، له : البداية والنهاية.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل ۱۴۶.

^۴ البداية والنهاية، ل: (دور الفقهاء والعلماء المسلمين) وه

^۵ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، ل: ۱۴۷

^۶ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۴۷.

هه‌وله‌كانيانى به‌سه‌ركه‌وتن كۆتايى پيڤيڤناو قودس و مزگه‌وتى ئه‌قساي گيڤايه‌وه بۆ موسولمانان، به‌لام رۆلى ئه‌وان پاش ئه‌مه‌ كۆتايى پيڤنه‌هات، به‌لكو ئه‌م ئازادكردنه پالنه‌ريكي به‌هيز بوو وره‌يانى به‌رز كرده‌وه وهك له وتاره‌كه‌ى قاضى ئيبين ئىبن ذكي دا بۆمان ده‌رده‌كه‌وييت كه هه‌ستا به‌هاندانى موسولمانه‌كان بۆ دريژه‌دان به‌جيهاد هه‌تاكو سه‌رحه‌م خاكي موسولمانان له‌دوژمن پاك ده‌كرىته‌وه، هه‌روه‌ها ئه‌مه‌مان له‌ئاموزگارييه‌كه‌ى زانا ئيبين نه‌جاشه‌وه بۆ روون ده‌بيته‌وه^١، له‌وه‌ كرده‌وه مه‌زنانه‌ى تريش زانايان له‌ به‌يتولمه‌قديسدا له‌پاش ئازادكردنى پيى هه‌ستان، ئه‌وه‌ بوو زانا ضياء‌الدين عيسى ى هه‌كارى پيى هه‌ستا كاتى په‌نجه‌ره‌ى ئاسنى بۆ (قبة الصخرة) دروست كرد بۆ پاريزگارى ليكردى دواى ئه‌وه‌ى كه‌سوالتان سه‌لاحه‌دين ئه‌و شته ناره‌واو ويته‌و خاچانه‌ى ده‌ورو به‌رى لا برد^٢.

ده‌يه‌م: ئه‌هۆنراوه‌كاني شاعيران ده‌رباره‌ى ئازادكردنى قودس:

بۆ ئه‌م ئامانجه مه‌زنانه له‌سه‌رو به‌ندى ئه‌م سه‌ركه‌وتنه مه‌زنه‌دا^٣ هۆنراوه ده‌وترىت.

- ١- ده‌گيڤنه‌وه كه لاويكي موسولمان دي‌ل بووه له‌به‌يتولمه‌قديسداو خه‌لكى ديمه‌شق بووه چه‌ند دي‌ره شعريكي نووسيوه بۆ سه‌لاحه‌دين كه تيايدا بانگه‌يشتى كردووه بۆ ئازادكردنى به‌يتولمه‌قديس و تيايدا ده‌ليت:

يا ايها الملك الذي	لمعالم الصلبان نكس
جاءت اليك ظلامه	تسعى من البيت المقدس
كل المساجد طهرت	وأنا على شرفي منجس

٢- شاعير الجيلانى ده‌ليت:

أبا المظهر أنت المحتي لهدى	أخرى الزمان على حبر بخبرته
فلو رآك وقد حزت العلا عمر	في قلة التل قضى كنه عبرته
ورآك وأهل القدس في وله	أبو عبيدة قدى من مسرته
غداة جزوا النواصي في قمامته	وأعوالوا بالتباكي حول صخرته
دارت بكك الملة الحسنى فنحن على	عهد الصحابة في استمرار مرته
وأنت كاسمك صديق وصاحبه	الملك المظفر سام في مبرته

^١ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، ل: ١٥٣.

^٢ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، ل: ١٥٣.

^٣ واقدساوه (٣٤٢١١).

وفي السلالة عثمان سؤيده

وكم لديك ذوي قرى رقوا

يشبه القبح ما بين البزاة لقي

معالي يوسف نسقت

أضحى لنشر الهدى في فتح منهجه

واستقبح الرجس ممنوا بمشهده

لكن بأس صلاح الدين أذهلهم

تعيًا للجوارح و الفرسان وهو على

يا فاتح المسجد الأقصى على بهم

أبشر بملك كظهر الشمس مطلع

حتى يكون لهذا الدين ملحمة

٣- أبو علي الحسن بن علي الجويني:

جند السماء لهذا الملك أعوان

متى رأى الناس ما نحكيه في زمن

هذي الفتوح فتوح الأنبياء وما

أضحت ملوك الفرنج الصيد في يده

كم من فحول ملوك غودروا وهم

هذا وكم ملك من بعده نظر إلى

تسعون عاما بلاد الله تصرخ

فالآن لبي صلاح الدين دعوتهم

لنناصر ادخرت هذي الفتوح وما

حياه ذو العرش بالنصر العزيز

في نصف شهر غدا للشرك مصطلما

فأين مسلمة عنها وإخوته

وعد عما سواه فالفرنجة لم

لو أن ذا الفتوح في عصر النبي لقد

يا قبح أوجه عباد الصليب وقد

علا علي على إثثار نصرته

وكم بعيد رأى الزلفي بهجرته

ملك الفرنج أخيدت بين عثرته أما رأيت

حتى رمت كل ذي ملك بحسرتة

وبات يطوي العدى في سد ثغرتة

فاستفتح القدس محشوا بزمزمتة

بوقعة التل واستشرى بسورته

بدء النشاط عشيا مثل بكرته

وقانص الجيش لا يحصى بقفرتة

على البسيطة فتاح بشرته

تحكي النبوة في أيام فترته

من شك فيهم فهذا الفتوح برهان

وقد مضت قبل أزمان وأزمان

لها سوى الشكر بالأفعال أثمان

صيدا وما ضعفوا يوما وما هانوا

خوف الفرنجة ولدان ونسوان

الإسلام يطوى ويحوى وهو سكران

والإسلام نصاره صم وعميان

بأمر من هو للمعوان معوان

سمت لها همم الأملاك مذ كانوا

فقال الناس داود هذا أم سليمان

فظهرت منه أقطار وبلدان

با أين والدهم بل أين مروان

ييدهم من ملوك الأرض إنسان

تنزلت فيه آيات وقرآن

غدا يبرقعها شؤم و خذلان

خزنت عند إله العرش سائر ما
فأله يبيحك للإسلام تحرسه
وهذه سنة أكرم بها سنة
يا جامعا كلمة الإيمان قانع من
إذا طوى الله ديوان العباد فما
معبوده دون رب العرش صلبان
يطوى لأجر صلاح الدين ديوان
ملكته وملوك الأرض خزان
من أن يضام ويلقى وهو حيران
فالكفر في سنة والنصر يقظان

٤- شاعير نقيب الأشراف بالديار المصرية النسابة الجواني دهليّت:

أترى مناما ما بعيني أبصر
القدس يفتح و الفرجة تكسر
وقمامة قمت من الرجس الذي
بزواله ورزاها ينطهر
ومليكمهم في القيد مصفود ولم
ير قبل ذاك لهم مليك يؤسر
قد جاء نصر الله و الفتح الذي
وعد الرسول فسبحوا واستغفروا
فتح الشام وطهر القدس الذي
هو في القيامة الأنام الخشر
من كان هذا فتحه لمحمد
ماذا يقال له وماذا يذكر
يا يوسف الصديق أنت لفتحتها
ولأمن عثمان الشريعة بعده
ملك غذا الإسلام من عجب به
نشر ونظم طعنه وضرا به
حيث الرقاب خواضع حيث
غاراته جمع فإن خطبت له
إذ لا ترى إلا طلى بسنابك
تمشي على جثث العدى عرجا
تحدى نعالاً أو دماء تهدر
ولا عرج با لكنها تتعثر

٥- أبو الحسن على كويرى محمد الساعاتى دهليّت:

عصفت به ريح الخطوب زعازعا
هو منقذ البيت المقدس بعدما
بيت تأسس بالسكون وإنما
أمت شتت الأعداء وهي جحافل
أوتيت عزما في الحروب مسددا
أحسننت بالبيت العتيق ويثر ب
فلقين طودا لا تخف أناته
طالت فما وجد الشفاء شكاته
عند الزحاف تحركات سكناته
عن شمل دين جمعت أشتاته
لازيغه يخشى ولا هفواته
ولك الفعال كثير حسناته

هذي سيوفك محرمات دونه
لبكائهن تبسمت جحراته

٦- نجم الدين يوسف بن الحسين بن المجاور ده لئيت:

الوقت أضيق من سماع قصيدة	موسوعة بصفات أغيد أهيف
الجد في هذا الزمان مبين	والهزل فيه مع الغواية مختلف
بالنصر المهدي و الهادي إلى	سبل الجهاد أبي المطفر يوسف
المستعين بربه و الوائق	المنصور و المستظهر البر الوفي
شدت قوى أركان ملة أحمد	وتجملت بجهاده في الموقف
ملك إذا أم الملوك جنابة	لاذوا بأكرم من يؤم وأشرف
وإذا أتوا اسرى إلى ابوابه	وقفوا بأعظم من يعول وأراف
مولى غدا للدين أكرم والد	حذب على أبنائه متزفر
عزل الفرنجة ثم ولى جيشة	أعظم به من صارف ومصرف
قد أنصف التوحيد من تثليثهم	وأقام في الإنجيل حد المصحف
مغرى بتجريح الرجال لأنه	يروي أحاديث العوالي الرعف
ملك له في الحرب بحر مفضل	فلذاك يقرؤه بسبعة أحرف
عزم وحلم أنسيا ما كان من	عزم ابن مرداس وحلم الأحنف
يا صاح قل الإنكتير الكلب دع	عنك الجنون وخذ مقالة منصف
القدس ما فيه لسرجك مطمع	كلا ولا نور الإله لمنطفي
والميجد الأقصى فعنه نقص من	وقع الدبابيس الأليمة تعرف
واستفت نفسك فهي أخبث ناصح	واترك متابعة اللجاج المتلف
واعجب لرمح بالرؤوس معمم	واطرب لسيف بالدماء مغلف
يا أيها الملك الذي لطباعه	وسيوفه خلقا رضى وتعسف
لله يوم عروبة إذ أعربت	ساعاته هن نصرك المتعرف
سنت سيوفك في الرؤوس ختانة	ذهبت بمهجة كل علج اقلف
لآفاتهم وافت بأخذك منهم	يا فافكم من حسرة وتأسف
أو ما رأى الأعلاج حين دعوتها	بلسان سيف في الكريهة ملحق
لم تستطيع عصيان أمرك بل أتت	منقادة طوعا ولم تتخلف
فاستدع جارتها وثن بأختها	وكذاك حتى تأربعين ونيف

بشبا سنان أو بصفحة مرهف	ما للسواحل غير بحرك حافظ
فزها بثوب من علاك مسجف	هذا الطراز الأخضر استفتحته
وسترته من بعد طول تكشف	أحييت دين محمد وأقيمته
من عامل وبمشراف من مشرفي	وضبطت ديوان الجهاد بعامل
وبناظر الرأي الذي لم يطرف	وبجهذ العزم الذي لا ينثني
واستأد فرضي جزية وموظف	فخذ الخراج من البسيط كلها
وابسط لرحمتها جناح تعطف	واقبض على دنيا بكف زهادة
وصدورها بك عن قليل تشتفي	جاءت جنود الله تطلب ثأرها
أن الإله بما تؤمله حفي	فانهض بها وتقاضى حقلك موقنا
يغشى الكريهو فوق كل مجفجف	هم فية تأترك كل مجفجف
لابنطرون إليه من طرف خفي	قوم بخوضون الحمام شجاعة
تركوا ديارهم كقاع صفصف	إن صبحوا الأعداء في أوطانهم
الله در المصطفى و النصطفى	أنت اصطفيتهم لنصرة ديننا

جوانی ئەم ھۆنراو ھەش تەنھا لە روون و ئاسانی و یادەو ھەری راستگۆیانە و سۆزی گەرمیدا نییە، بە لێکو لە گەڵ ھەموو ئەو ھەشدا تێپروانیی موسولمانان پیشاندەدات لە مەغریبی ئیسلامیدا بۆ سەلاحەدین و ئەمەش بە لێگەیە لە سەر ئەو ھەشدا کە جیھانی ئیسلامی لە و کاتەدا یەك بوو و سنوورە دەستکردە سیاسییەکانی نێوان دەوڵەتەکانیش نابێتە رێگر لە بەردەم ئاویتە بوونی سۆزداری لە نێوان موسولماناندا، چونکە ئەوان لە ھەموو شوێنێکدا ھاوبەش لە ئازار و ئاواتەکانیاندا^١.

یازدەھەم: گەمارۆدانی صور؛

لە سالی ٥٨٣ھ/ ١١٨٧زدا سەلاحەدین سەرکەوتنی مەزنی بە سەر خاچەرستەکاندا بە دەست ھێنا، کە تیایدا دەستی گرت بە سەر زۆربەی ئاوەکانی میرنشینی بەیتولمەقدیسدا، جگە لە شاری صور مێژو نووسە موسولمانەکان باسی ئەو دەکەن کە شاریکی تۆکمە بوو لە نێوان دەریادا لە شێوەی کەشتیدا بوو ھێچ رێگایەك نەبوو بۆ گەیشتن پێی لە وێشانییەو جگە لە یەك رێگا نەبێت کە حەوت بورجی لە سەر بوو^٢، ئەمە جگە لە و شورا تۆکمە و بورجە بەرزانی کە پێپوو لە خاچەرستە ھەڵھاتوو ھەڵھاتووکان بە ھۆی ئەو پەنادانە کە سەلاحەدین بە خاچەرستەکانی بە خشی

^١ صلاح الدين الأيوبي قاهر العدوان الصليبي، ل: ٢٥٨.

^٢ كتاب الروضتين (١١٩٢)، صلاح الدين والصليبيون، ٢٢٩.

بهرامبر به به ده سته وه دانی شاره کانیان^۱، نه گرجی خاچه رسته کان زۆربه ی سه رکرده و فرمانده کانیان له جهنگه کانیاندا دژ به سه لاهه دین له ده سته بوو، به لام چند فرمانده یه کی تریان تیا دا هه لگه وت وه ک کونراد مونتفرات^۲ که ئیبن شداد ده رباره ی ده لئ: پیاویکی مه زن و خاوه ن رابوو زۆر به هیژو توند بوو له ناینداریدا^۳. که زاکه ی (ئیبن الجوزی) ش وه سفی ده کات و ده لئ: پیاویکی نازاو توند بوو^۴.

ئه م کونرا ده ش یان مه رکیز (وه ک سه رچاوه عه ره بییه کان ناوی ده به ن) بوو به سه رکرده ی خاچه رسته کان و هه موو نه میرو سواره کانیان له ناو شاردا قایل بوون که بچه زۆر رکفیه وه و دان به ده سه لاتی دا بنی ن له بهرامبر به لئندانی به به رگری کردن لییان و پاراستیان له هیژشی موسلمانان، هه روه ها بریاریا ندا که ئه و مه رجان ه ره تبه که نه وه که سه لاهه دین له کاتی دانوستانه کاند پئشنیاری کرد بوو، په له شی کرد له ناردنی وه ف د بۆ رۆژئاوا_ نه وروپا_ بۆ داواکردنی پشتیوانی و هه ستان به نه رکی به رگری کردن له پاشماوه ی قه واره ی خاچه رستی له ولاتی شامدا هه تا وه کو شالای خاچه رستی سییه م ده گاته به ره وه^۵، نه وه بوو سه لاهه دین ناچار بوو که مارۆی یه که می له سه ر صور هه لگرت پئش نازا دکردنی به یتولمه قدیس، کونرا دیش هه ولئ دا بۆ به هیژکردنی ئاماده کارییه کان و ئاماده کردنی بۆ جهنگی چاوه روانکراو، بۆ ئه م مه به سته ش هه ستا به لئدانی خه نده قیك له لای رۆژه لاتی شاره که وه، که تاکه لای وشکانی نه و شاره یه و به م پئیه ش شاره که ی وه ک دورگه یه ک لئکردو شورا کانیشی زۆر توکمه کرد، کاتئ سه لاهه دین که پرایه وه بۆ که مارۆدانی له ۲۲ ی ره مه زان/ تشرینی دووه م و که مارۆکه ی به به رد بارانکردنی شاره که له ریی مه نجه نیقیکه وه ده ست پئیکردو موسولمانان کان جۆره ها چه کیان به کار هیئا بۆ ده ست به سه راگرتنی به لام به بیئ سود، ئه م شاره توانی له بهرامبر هیژشه ده ربایی و وشکانیه کانی موسولمانان کاند خۆی رابگرت، ئه مه ش سه لاهه دینی ناچار کرد که په نا به ریته به ر شیوازی سیاسی بۆ به ده سته وه دانی شاره که، دیاره به سوده رگرتن له به دیلگیرانی (ولیه م) ی سییه می باوکی مونتفرات لای سه لاهه دین، نه وه بوو سه لاهه دین ویستی وه ک کارتی فشار به کاری به یئنی و هه ره شه ی

^۱ کتاب الروضتین (۱۱۹۱۲)، صلاح الدین والصلیبیون، ۲۲۹.

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۹۸.

^۳ مرآة الزمان، ل: (صلاح الدین والعلیبیون)، ل: ۲۳۰.

^۴ الكامل فی التاریخ، ل: (تاریخ الأیوبیین)، ل: ۲۳۰.

^۵ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۷۰.

له سیداره دانی کرد، به لام ئەم ههوله شکستی هێنا له بهرامبەر ههلوێستی توندی کونراددا که رایگه یاند ئه و پێی خۆشه خۆی و باوکی سهر بپردیڤ نه وهك به شیک له و شاره بدات به دهسته وه، له بهرامبەر ئەم پێشها ته سیاسي و سه ربا زیانه شدا سه لاهه دین ناچار بوو که گه مارۆکه له سه ر صور هه لێگریته، له کوتای شه والی ٥٨٣هـ/ سه ره تاي کانوونی یه که می ١٨٨٨زدا ئەمه ش یه که م شکست بوو که سه لاهه دین تووشی ببیت له کاره سه ربا زیه کانیدا. دای جهنگی حطین^١، چه ندین هۆکاریش هه بوون که رۆلیان ببنی له هه لگرتنی گه مارۆ له سه ر صور که گرنگترینان:

- بارودۆخی دهرونی سوپای ئە یوبی له بار نه بوو دای ئە وهی دوو چاری گرفت بوو له هه ولیدا بۆ ئازادکردنی ئە و شاره.

- داواکردنی ئە میره دهوله مندو کۆمه ککاره کانی سوپا بۆ هه لگرتنی گه مارۆ له سه ر صور، چونکه له وه ده ترسان که سه لاهه دین داوی قه رزیان لیبکات بۆ سوپاکه ئە گه ر به رده وام بیت له سه ر گه مارۆکه ی. ئە مه له کاتی کدا بوو که پای سه لاهه دین له گه ل پای گه وره فه رمانده کانیدا یه کی ده گرت وه، که پێیان وابوو پێویسته له سه ر گه مارۆدان به رده وام بن له گه ل داواکردنی قه رز له ده وله مهنده کان، به لام ئە وان تکی هه لگرتنی گه مارۆکه یان لیکرد.

- کرانه وهی صور به رووی ده ریادا پاش شکسته یێنانی ئە و ئابلقه ده ریاییه ی که سوپای میسری به سه ریدا سه پاندو به رده وامبوونی گه شتنی که ره سته و ئازوقه بۆی.

- شلگیری سه لاهه دین له گه ل خاچه رسته کانی ئە و شارانه ی که ئازادی کردبوون، بوار پێدانیان بۆ کۆبوونه وه له صوردا ئە مه ش وره ی ئە وانی به رزکرده وه و هه مو یه کیان گرت بۆ به رگری کردن له و شاره.

- هۆکاره سروشتیه کان رۆلیان هه بوو له شکسته یێنانی گه مارۆکه دا، چونکه زستانی ئە و ساله زۆر سادو ته پ بوو، بوو هۆی بڵاوبوونه وه ی نه خۆشی له ریزی سوپای ئە یوبیدا^٢.

میژوو نووسه موسولمانه کانیش نیگه رانی زۆر ده رئه پین بۆ شکست هێنانی سه لاهه دین له ئازادکردنی صوردا به لام میژوونوس ئین الاثیر که (به هێرش کردنه سه ر سه لاهه دین ناسراوه) به رپرسیاریتی ئە و شکسته ی که به سه ر موسولمانه کاند هات ئە خاته ئە سته ی سه لاهه دین. به و پێیه ی که سه لاهه دین خۆی خاچه رسته کانی ئاماده کردو پاره و پیاوه کانی عه ککاو عه سقه لان و

^١ النوادر السلطانية، ١٣٨.

^٢ الحركة الصليبية (٨٤١٢) عاشور.

قودس و شوپنه کانی تری بۆ ناردن، ئەمەش بەهۆی زیاده پۆیی کردنیەوه لە لیپوردەیی بەرامبەر بەخاچەرستان^۱.

هەرچی کەچەزاکی (ئەبن الجوزی) شە ئەوه پیتی وابوو کە سەلاحەدین ئەم هەلە لە دەست موسولمانان دا بەهۆی مۆلەتدانی بەرۆیشتنی خاچەرستان بۆ صورو لەدەرەنجامی ئەم کارە ی نەکوڵییەوه، پیتیست بوو لەسەری داوای موسولمان بوونیان لێکات ئەگەر نا لەگەردنی بدانایە، هەرۆک ئەمە ی چواندوو بەوه ی کە لەجەنکی ئوحدو بەدردا روویدا، وادیارە ئەبن الاثیر بۆیە دابەزیووە سەر سەلاحەدین چونکە ئەو پەرۆردەکرای بنەمالە ی زەنکیەو لەبیری نەچوو کە ئەو مولکیانی لەشامدا لەناو بردوو، دوریشتن نییە کەچەزاکی (ئەبن الجوزی) ش کەوتیشتە ژێر کاریگەری (ئەبن الاثیر) هەو لەم رووداوەدا^۲. لەراستیدا ئەو پلانە ی کە سەلاحەدین دایرشت، بریتی بوو لەپەنادانی خاچەرستەکان لەبەرامبەر بەدەستەوه دانی شارو قەلاکانیاندا، ئەمەش هەل کۆنترۆڵکردنی زۆریە ی ناوچەکانی شانشینی بەیتولمەقدیس لەچەند مانگیکی کەمدا بۆ سەلاحەدین رەخساند، جگە لەچەند شوپنێکی کەم کەصوریشت یەکیک بوو لەوانە پاشان سەلاحەدین هیچ چاریکی تری نەبوو، چونکە ئەگەر بیویستایە لەرێی کوشتارو جەنگەوه دەست بەسەر ئەو شارانەدا بگریت ئەوه زۆری دەخایاند، ئەمە جگە لەوه ی کە ئەو سیاسەتی خۆبەدەستەوه دان بەرامبەر بەپەنادانی بەکار هێناوه کە لەشەریعەتی ئیسلامیدا رێی پێدراوه^۳.

سەلاحەدین هەمیشەو بەدریژایی جەنگەکانی وا هەلسوکەوتی دەکرد کە لەلای هاوڵاتیانی پەسەند کراو بێتو بناغە ی دەوڵەتیک دابنیت کە هەردوو ئاین لەتەنیش یەکەوه تیایدا بژین لەژێر سایە ی دەسەلاتی سولتاندا، ئامانجیش تێکشکاندنی هێزی سیاسی خاچەرستەکان بوو نەک پاکتاوکردنی گاوریەکان^۴.

بەراستی هەلسوکەوتەکانی سەلاحەدین هەلقولای رینماییه کانی ئیسلام بوو کاریگەری هەبوو لەسەر گەلان و سەرکردەکانی ئەوروپا و پێشەنگێکی باش بوو بۆ موسولمانان^۵، نموونە یەک بو کە بۆ خەلک دەهینرێتەوه، خەلکی بەدل و شمشیری بۆ ئیسلام کەمەند کیش کرد، ئەمەش وایکرد

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۳۸.

^۲ الكامل في التاريخ، له (صلاح الدين والعليبيون)، ل: ۳۳۵.

^۳ صلاح الدين والعليبيون، ل: ۲۳۵.

^۴ صلاح الدين والعليبيون، ل: ۲۳۶.

^۵ صلاح الدين اليوبي، قلعي، ل: ۲۸۰.

له تشرشل كه ده‌باره‌ی بلیت: كه يه كيك بووه له‌گه‌وره‌ترین پاشاكانی دنیا، هه‌روه‌ها پالی به‌نوسه‌ری ئینگلیزی ریده‌جاردوه نا هه‌تاكو بلی كه نه‌و: گه‌وره‌ترین پیاوه له‌سه‌ر روی زه‌وی^۱.

دوازه‌یه‌م: ته‌واوکردنی نازادیسازییه‌كان (فتوحات):

۱- نازاد کردنی کرکو شوپك: كانت ستیقای، فه‌رمانه‌وای ناوچه‌ی پشت پویاری ئوردنی ته‌نیش شانشینی به‌یتولمه‌قدیس له‌ناو نه‌و دیلانه‌دا بوو كه به‌فدیه نازاد کران و داوای کرد له‌سه‌لاحه‌دین كه هفری کوپی نازاد بکات كه فه‌رمانه‌وای تیبین بوو: سه‌لاحه‌دینش داواکه‌ی په‌سه‌ند کرد، به‌لام له‌به‌رامبه‌ر نه‌وه‌دا داوای به‌ده‌سته‌وه‌دانی هه‌ردوو قه‌لای کرکو شوپکی لیکرد كه سه‌ر به‌هه‌ریمه‌که‌ی نه‌و بوون، وادیاره كه ستیقای رازی بوو به‌مه‌رجه‌که‌ی سه‌لاحه‌دین، نه‌ویش هه‌ستا به‌نازادکردنی کوره‌که‌ی، له‌به‌رامبه‌ریشدا ستیقان داوای له‌و دوو قه‌لایه کرد خۆیان بده‌ن به‌ده‌سته‌وه، به‌لام نه‌وان رازی نه‌بوون، نه‌مه‌ش بووه هۆی گیرانه‌وه‌ی کوره‌که‌ی بۆ زیندان، له‌به‌رامبه‌ر نه‌م هه‌لسوکه‌وته جوانه‌یدا سه‌لاحه‌دین به‌هه‌لسوکه‌وتیکی جوانتر وه‌لامی دایه‌وه كه بریتی بوو له‌هه‌ستانی به‌نازادکردنی کوره‌که‌ی، پاشان گه‌مارۆی هه‌ردوو قه‌لاکه‌ی داو گه‌مارۆکه‌ش زیاتر له‌سالتیکی خایاندو به‌رگریکارانی تووشی برسیتی و تینویتی کرد، به‌لام خۆیان به‌ده‌سته‌وه نه‌دا تاكو نازوقه‌یان لێ‌پراو ولاخه‌کانیان سه‌رپه‌ی و ناویمید بوون له‌گه‌یشتنی کۆمه‌ك و هیچ بواریك بۆ ئارامگری نه‌مایه‌وه، نه‌مه‌ش له‌مانگی ره‌بیعی یه‌که‌می سالی ۵۸۴هـ/ ئایاری ۱۱۸۸م دا بوو.

۲- ناوردانه‌وه به‌ره‌و باکور: پاش نازادکردنی ناوچه‌کانی باشوری ولاتی شام و په‌یوه‌ندیکردنی به‌ناوچه ئیسلامیه‌کانی تره‌وه له‌ئێله‌ی عه‌قبه‌وه له‌باشوره‌وه هه‌تاوه‌كو به‌یروت له‌باکوره‌وه، جگه له‌صور پاشان سه‌لاحه‌دین روی کرده باکور بۆ نازادکردنی ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی خاچه‌رسته‌كان له‌هه‌ردوو میرنشینی نه‌نطاکیه و طرابلسدا، ریموندی سییه‌می فه‌رمانه‌وای طرابلسیش له‌و ماوه‌یه‌دا به‌غهم و په‌ژاره‌وه کۆچی دوا‌یی کر، دوا‌ی هه‌لاتنی له‌جنگی حطین به‌ماوه‌یه‌کی که‌م، دیاره منداڵی نه‌بووه بۆیه وه‌سیه‌تی کرد كه کوره گه‌وره‌ی بوهموندی سییه‌می نه‌میری نه‌نطاکیه بیته جێنشینی، به‌لام نه‌م پتو‌یستی به‌کوپی یه‌که‌می هه‌بوو هه‌تاكو له‌ته‌نیشته‌وه بیته بۆ به‌رگری کردن له‌ نه‌نطاکیه‌كو کوپیکی تری نارد كه نه‌ویش بۆه‌یموند بوو^۲، نه‌وه بوو سه‌لاحه‌دین بقیه‌ی رامالی دوا‌ی

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۲۸۲.

^۲ مفرج الکوب (۲۷۱۱۲)، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۷۲.

نه‌وه‌ی کۆمه‌کی له‌شه‌نگاره‌وه پێی گه‌یشته پاشان هه‌یشتی کرده سه‌ر قه‌لای کوردان (حصن
 الاکراد) له‌مانگی ره‌بیمی دووه‌م/ حوزه‌یراندا له‌و کاته‌شدا به‌ده‌ست داویه‌کانه‌وه بوو، به‌لام
 رووبه‌رووی به‌رگرییه‌کی به‌هه‌یزو قایمکارییه‌کی زۆر بوویه‌وه، بۆیه ده‌ستبه‌رداری بوو رووی
 کرده که‌ناره‌کانی طرابلس و نه‌نطاکیه‌و له‌مانگی جمادی یه‌که‌م/ ته‌مووزدا په‌لاماری
 انطروسی داو توانی به‌چێته ناویه‌وه به‌لام قه‌لاکه‌ی لێیاخیبوو، بۆیه فه‌رمانی دا به‌ناگر
 ته‌یبه‌ردانی گونده‌که‌و هه‌مووی سوتاند^۱ پاشان گه‌مارۆی قه‌لای (حصن المرقب)ی داو
 نه‌یتوانی ده‌ستی به‌سه‌ردا بگرێت، بۆیه رووی کرده بانیاو له‌باکوپی میرنشینی طرابلس و
 نازادی کرد، پاشان چووه ناو میرنشینی نه‌نطاکیه، قه‌لای جبه‌ی که‌نار ده‌ریای
 کۆلترو لکردو، لاذقیه‌ش خۆی به‌ده‌سته‌وه دا که‌گه‌وره‌ترین به‌نده‌ری میرنشینی نه‌نطاکیه
 بوو، پاشان خاچه‌رسته‌کان به‌جێیان هه‌یشت دای نه‌وه‌ی که نه‌یانتوانی به‌رگری لێبکه‌و
 قه‌لای بکسرا ئیل نازادکرد که‌ده‌که‌وێته سه‌ر رێگای حه‌ما له‌ته‌نیشت جبه‌^۲. پاش نه‌وه‌ی
 سه‌لاحه‌دین رووی کرده ناوچه‌کانی ناوه‌وه والظاهر غازی کوپی که‌فه‌رمانپه‌وایی حه‌لب بوو
 له‌گه‌ڵ خۆیدا بردو په‌لاماری قه‌لای سه‌هه‌یۆنی ئیسبته‌ریه‌ی داو توانی ده‌ستی به‌سه‌ردا
 بگرێت و هه‌ردوو پاسگای بکاس و شغریش خۆیان دا به‌ده‌سته‌وه که ده‌که‌وێته باکوپی
 رۆژئاواوه، له‌سه‌ر رووباری عاصی سرمین و برزیه که‌دوایه‌مین قه‌لایه له‌به‌شی هه‌ره
 خواره‌وه‌ی رووباری عاصی^۳. به‌م نازادسازیانه‌ش، توانرا ده‌ست به‌سه‌ر سه‌رحه‌م
 مه‌خفه‌ره‌کانی پێشه‌وه‌ی نه‌نطاکیه‌دا بگرێت و ته‌نها قه‌لاکانی بغراس و درېساک مابون
 له‌باکویدا، نه‌وه‌بوو سه‌لاحه‌دین هه‌یشتی بۆ کردن و درېساک که‌ده‌که‌وێته چیاکانی نه‌مانوس
 خۆی به‌ده‌سته‌وه‌دا که‌سه‌ر به‌داویه‌کان بوو و کۆنترولی نه‌و رێگه‌یه‌ی ده‌کرد که نه‌نطاکیه‌ی
 ده‌به‌سته‌وه به‌کیلیکیه‌وه^۴، به‌م شیوه‌یه سه‌لاحه‌دین توانی په‌رو بایی هه‌ردوو میرنشینی
 نه‌نطاکیه و طرابلس بکات ته‌نها به‌نده‌ری سویدییه‌ی نه‌و دوو شاره‌مایه‌وه و ئیسبته‌ریه‌ش
 توانیان پارێزگاری له‌هه‌ردوو قه‌لای نه‌کراد (کوردان) و مرقب بکه‌ن، داویه‌کانیش نه‌نظر
 طوسیانه‌ به‌ده‌سته‌وه بوو، ده‌ره‌نجامی نه‌و بارودێخه‌ش که‌به‌سه‌ر نه‌نطاکیه‌دا بۆ هات

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۲۹.

^۲ تاریخ الأيوبيين، ل: ۱۷۳.

^۳ تاریخ الأيوبيين، ل: ۱۷۳.

^۴ تاریخ الأيوبيين، ل: ۱۷۳.

هيموندى سڀيه م داواى ناسته وايى له سه لاهه دين كرد به مهرجى دان به هه موو شه و ناوچانه دا بنى كه نازادى كردوه، سوپاى ئيسلاميش تووشى ماندبوون هاتبوو له ناكامى جهنگى به رده وام و هاتوچوى زوره وه، هر بويه سه لاهه دين داواكهى قبولكردو بۆ ماوهى ههشت مانگ ناگر به ستيكيان مۆر كرد^۱، ئه م ناگر به ستهش هه لى ئاوړدانه وه له باشور بۆ سه لاهه دين ره خساند، شه وه بوو داواى شه وهى كه به شيك له سوپاكهى مۆله تدا په لامارى هه ردوو قه لاي داويهى له صفدو ئيسبتاريه له كوكددا داو توانى دهستان به سه ردا بگريته شه مش له هه ردوو مانگى شوالو ذى القعدة ٥٨٣هـ / كانوونى يه كه مى ١١٨٨ز و كانوونى دووه مى ١١٨٩ز دا بوو.

سيازدهيه م: ئيمه بۆ مانه وه له ديمه شقدا دروست نه كراوين:

به لكو بۆ په رستش و جيهاد كردن له پيناو خوادا دروست كراوين: له سالى ٥٨٤هـ دا سه لاهه دين هاته وه بۆ ديمه شق داواى گه رانه وهى له غه زاو له ره بيى يه كه مدا گه شته وه ديمه شق و موسولمانه كانيش به هاتنى زور خوشحالبوون و شاريان رازنده وه مزگينييان دها به يه كتر، الصفى كوپى القابض) بريكارى خه زينهش هه ستا بوو به بنياتنانى كوشكيكى گه وړه له قه لادا كه به سه ر الشرف القبلى دا ده روانى، سه لاهه دينيش لايى تووپه بوو و له پۆسته كهى لايداو وتى: ئيمه بۆ مانه وه و نيشته جيپوون له ديمه شقدا دروست نه كراوين، به لكو بۆ به ندياه تى و تيكوشان دروستكراوين^۲. ئه م كار ههش تۆ كردو ته مروف سارد ده كاته وه له و ئامانجهى بۆى دروستكراوه^۳. له راستيدا شه و بيو باوه په ئيسلاميه دروستى كه ئوممهت له پيغه مبه ره وه (ﷺ) فيرى بوو بالى كيشابوو به سه ر هه لسوكه وت و ويست و حه زه كانى سه لاهه ديندا، هه ر بويه شه م وته يهى فه رموو كه شياوى شه وه يه به ئاوى ئالتون بنوسريته وه " ئيمه بۆ به ندياه تى و تيكوشان دروستكراوين"، به راستى يه كتا په رستى ده رونى پاكدردبووه وه له ئاره زوو ئاژاوه و كاريگه رى شه يتان و به هوى باوه پى به هيزو تيگه يشتنى قوليه وه بۆ ئاينه كهى روبه روى شه ستيره ناسه كان بوويه وه كه هوشدارييان دا له نازادكردنى به يتولموقه ده سو پييان وت: قودس نازاد شه كه يت و چاو يكت له ده ست ده ده يت، فه رموى: رازيم نازادى بكه م و كويزيم، شه وه بوو توانى رزگارى بكات پاش نه وه د سال

^۱ النوادر السلطانية، ل: ١٥٢ - ١٥٤، تاريخ الأيوبيين، ل: ١٧٤

^۲ البداية والنهاية (٦٠٤/١٦).

^۳ حياة صلاح الدين، محمود شلبى، ل: ١١١

داگیرکاری له لایەن فرەنجه کانه وه^۱ قسه پرو پوچه کانی ئه ستیره ناسه کانی به درۆ خسته وه، چونک
ئهو ته نها گوئی بۆ بانگه وازی خواو پیغه مبه ر ده گرت (ﷺ)^۲. زمانحالیشی ئه م وته یه ی شاعیر بوو:

وما زادنی عزاً وتیها وکدت بأخصی أطالثریا

دخولي تحت قولك يا عبادي وأن صیرت أحمد لي نبیا

چواردیهه م: کۆچی دواپی ئوسامه ی کوری مونقیز:

له سالی ۵۸۴ کدا زانی گه وره و سوار چاکی شام مجد الدین مؤید الدولة أبو مظفر أسامه ی ئه میر
مورشدی کۆپی مقلدی کۆپی نصری کۆپی منقذی کنانی شه یزه ری کۆچی دواپی کرد^۳، الذهبی
ئه لئ: ماوه ی نه وه دو حه وت سال ژیاو له مانگی ره مه زانی سالی ۵۸۴ هـ^۴ دا له دیمه شق کۆچی دواپی
کردو چه ند هۆنراوه یه کی هه یه له ستایشکردنی سه لاهه دین له وانه:

والناصر الملك المتوج ناصري	وعلاه قد خطت كتاب أمانی
قد كنت أُرهب صرف دهري قبله	فأعاد صرف الدهر من أعواني
أنا جاره ويد الخطوب قصيرة	عن أن تنال مجاور السلطان
ملك يمن على أسارى سبيه	فيعيدهم في الأسر بإحسان
خضعت له صيد الملوك فمن برى	أقلامه غرر على التيجان
ملا القلوب محبة مهابة	فخلت من البغضاء والشان
لي منه إكرام علوت به على	زهر النجوم .. ونائل أناني
قرن الكرامة بالنوال مواليا	فعبزت عن إحصاء ما أولاني
فنداه أخلف ما مضى من ثروتي	وبقاؤه عن أسرتي أسلاني
فلأهدين إلى علاه مدائح	تبقى عن الأحقاب والأزمان
مداحا أفوق بها زهيرا مثلما	فاق المليك الناصر ابن سنان
يا ناصر الإسلام حين تحالت	عنه الملوك ومظهر الإيمان
بك قد أعز الله حزب جنوده	وأذل حزب الكفر والطغيان
لما رأيت الناس قد أغواهم	الشیطان بالإلحاد والعصيان

^۱ الحروب الصليبية موافق وتحديات، ل: ۹۹

^۲ الحروب الصليبية موافق وتحديات، ل: ۹۹

^۳ سير أعلام النبلاء (۱۶۵/۲۱).

^۴ هه مان سه رچاوه (۱۶۵/۲۱).

جردت سيفك في العدا لا رغبة
فضربتهم ضرب الغرائب واضعا
وغضبت الـ الذي أعطاك
فقلت من صدق الوغى ووسمت
ويذلت أموال الخزائن بعدما
في جمع كل مجاهد ومجالد
من كل من يرد الحروب بأبيض
ويخوض نيران الوغى وكأنه
قوم إذا شهدوا الوغى قال الورى
لو أنهم صدعوا الجبال لززعوا
فهم الذخيرة للوقائق بالعداء
والسعد يشهر الصوم فهو مبشر
في دولة عمت بنائلها الورى
حدث على طول عمري المشيبا
لأبي حبيب إلى أن لقيت
سمعت صروف الدهر قول العاتب
وتجافت الأيام عن مطلوبه
هو من عرفت فلو عصاء نهاره
وإذا سطا أضحت قلوب عداته
وإذا سرى خلعت البسيطة لجة
ملك القلوب محبة ومهابة
تهن يا أطول الملوك يدا
تهن وذكرنا من ذلك الشكر
لا تستقل الذي صنعت فقد
وحبست أرض العداء وأفيت من
وما رأينا غزا الفرنج من
فسر إلى الشام فالملائكة

في الملك، بل في طاعة الرحمن
بالسيف ما رفعوا من الصليبان
فصل الحكم غضبة نائر حران
من نجى الفرار بضله وهوان
هرمت وراء خواتم الخزان
ومبارز ومنازل الأقران
عضب ويصدر وهو أحمر قان
طمآن خاض موارد الغدران
ماذا أتى بالأسد من خفان
أركانها بالبيض والخرسان
ولفتح ما استعصى من البلدان
لعلاك بالتأييد والغفران
فدعا لها بالخلد كل لسان
وإن كنت أكثر في الذنوبا
بعد العدو صديقا حبيبا
وتجنب حرب المليك الحارب
ومراة أكرم به من طالب
لرماه نقع جيوشه بغياهب
تلوى كمحراق ردى ومواهب
أمواجها بيض وبيض قواضب
فاقتادها طوعا بهية غاضب
في يسط عدل و سطوة وندى
في الدنيا ومن ذلك الجنان غدا
قمت بفرض الجهاد مجتهدا
أبطاهم ما يجاوز العددا
الملوك فب عقر دارهم أحدا
الأبرار تلقاك ملتقى حمدا

تصلح بالعدل منه ما فسد	فهو فقير إليك يأمل أن
الناصر كما في كتابه وعدا	والله يعطيك فيه عاقبة
العدل و أعطاك ما ملكت سدى	فم حياك الورى و أهلك
على مصر ظلماء الضلالة سرمد	فم أنت إلا الشمس لولاك لم تزل
كما كان لما أن طغا وتمردا	وكان بها طغيان فرعون لم يزل
وأرشدتهم تحت الضلال إلى الهدى	فبصرتهم بعد الغواية و العمى
العلياء للملك الهمام الناصر	قال للملوك ترحزحوا عن ذروة
طلق الحيا في القنا المتشاجر	يعطى الألوف ويلتقيها باسم

نوسامه‌ی کوپی مونقیزیش یه کیک بوو له که سه به ته مه نه کان و ته مه نیکی زۆرو پې پیاوه تی و داستان و نه هامه تی به سه ربردوه، ناماده‌ی شالاهه خاچپه رسته کان بوو بۆ سه ر ولاتی شامو له بزوتنه وه‌ی جیهادو تیکۆشاندا دژ به خاچپه رستان و له پیناو رزگارکردنی خاکی موسولماناندا له شیزه رو شوینه کانی تردا له ژیر ئالای زه نکیه کاندا به شداربوو، هه روه ک بۆلی هه بوو له ژیا نی سیاسیدا له رۆژگاره کانی شه پو ناشتیدا پاش سه رده می زه نکی و له کۆتایی سه رده می فاتمییه کاندا که له سه رده سستی سه لاهه دین روخینراون میسرو شامی له ژیر سایه‌ی ده وله تیدا کۆکرده وه، وه ک زه مینه سازییه ک بۆ رزگارکردنی قودس، ئه وه ش سوپاس بۆ خوا به دی هات، به کۆچی دوا یی نوسامه‌ی کوپی مونقیزیش دوا یی لاپه ره‌ی میژوی بنه ماله‌ی مُنقذ له شامدا پیتجرا یه وه، وئین عدی م به وه وه سفی ده کات که ئه میریکی پیاوچاک و نه دیب و شاعیریکی به جه رگ ببوه چه ندین نوسراو و کتیبی به نرخ و هه لو یستی به ناوبانگو چاکه‌ی تۆمارکراوی هه یه، وئین تغری بریدیش ده لئ: ده سته‌یکی بالای هه ببوه له نه ده پ و نوسین و شعرداو سواریکی ژیرو کارساز بوو بیست هه زار دیر شعر ی جا هیل ی له به ر بوو^۱.

پازده یه م: گرنگترینی وانه و په‌ندو سوده‌کان:

له روانگه‌ی سه رنجدا نی ئه م رودا وانه‌ی پیتشه وه ناشنا ده بین به چه ندین په‌ندو وانه که بۆ ژیا نی هاوچه رخان گرنگ له وانه:

- ۱- گرنگی زانا خوا ویسته‌کان بۆ هۆشیارکردنه وه‌ی ئومه مه ت: نه ته وه‌ی ئیسلام زۆر پتویستی به که سانیک هه یه که له خه‌وی غه فله ت به ئاگای بیئن و له نه زانی رزگاری بکه ن، ئه و خیر و کاره که و رانه ش که له سه ر ده سستی سه لاهه دین به دیهات یه کیک له هۆکاره کانی هه سستانی زانا یان

^۱ اوسامة بن منقذ والجديد من آثاره وأشعاره، ل: ۱۳۵.

بوو به په روه رده ناراسته و فیزکردن و رښتوینی خه لک، چونکه روڼی گه وره و مه زنی زانا
 خواویسته کان بریتیه له پاککردنه وهی بیرو باوه پری خه لک له بیرو بڅچونه نارپه واو شته پرو
 پوچ و هاوه لگه ریه کان (شرکیات) و پالفته کردنی سوننه له و شتانه ی که پټوهی لکاوه و
 پاککردنه وهی میژووی ئیسلامی له و ناژاوانه ی که تییکه و توه، له پټناو دهرخستنی رووی
 جوانی نوممه تی مه زنه ی ئیسلام دهرهینانی په ندو سود وهرگرتن لی، پاکتاو کردنی فیه
 له و شته داهینراو نار واکان و پالفته کردنی مه وعیزه و و تاریخ له و ئیسرا ئیلیات و شته پرو
 پوچ و چیرکه هه لبه ستر اوانه ی که پټوهی لکینراوه و په روه رده کردنی هم نه وه یه له سهری،
 نه مه یه بنه ماکانی چاکساز ی بڅ هر بوژانه وه و رابونیک، له سهر زانایانی به ریزیش پټویسته
 که په روه رشیاران رښتمایی بکن بڅ چاکساز ی کردن له پروگرامه کانی په روه رده و فیزکردندا
 له پټناو ناماده کردنی پیگه یانددنی نه وه کان له سه رخو شه ویستی جیهاد و تیکو شان و نه بی
 میژووی سهر کرده مه زنه کانی هم نوممه تیان بخه نه پیش چاو، که بی باوه پانیان و پر کرده بو،
 له و سهر کرده هاش خه لیفه کانی راشدین و أبو عبیده و معاذو خالیدی کوپی و ه لیدو مثنی ی
 کوپی حارثه و نورالدین و صلاح الدین و قطزو بیبرسو نه بی جهنگه یه کلاکه ره وه کانی
 ئیسلامیان به وانه پټیوتریتیه وه بڅ هاندانیان له مندالیه وه بڅ خو شو یستنی هه و لدان و
 ماندو بوون له پټناو ئاینه که یاندا، هه روه ها له سهر زانا به ریزه کان پټویسته که فرمان
 به چاکه و ریگری له خراپه بکن و روبه روی شه پو دابه زینی و ره و سارد بوونه وه ببینه وه، نوممه
 بپارینن له وهی که خه لکانی خراپه کاریان پټ بکات، پټویسته زانایان لاری و خوارو خیچی
 نوممه ت و سهر کرده کانیان راست بکنه وه که ستم کارو یاخی و نزم و لاوازیشیان تیایه،
 شلگیری خه زنه کردن له جدیدیت خوی هه ندیکیان و ستمکاری و را کردن له دادگه ریش
 به شیکیان گرتوه ته وه، هه روه ک تیایاندا یه که فرمان به خراپه و ریگری له چاکه ده کات،
 هه رگیز قودس ناگه پټیه وه هه تاوه کو زانا خواویسته کان ربه رایه تی کاروانی نوممه ت نه گرنه وه
 ده ست و فرمانپره واکانیان به ره و چاکه نه بن.

۲- په روه رده کردنی نه وه کان له سهر بیرو باوه پری نه هلی سوننه ت و جه ماعه ت؛ بانگخوازن بڅ
 ئیسلام و تیکو شه ران بڅ رزگار کردنی قودسو نه قسا نه بی هه ستن به په روه رده کردنی نه وه ی
 سهر که وتن له سهر نه و بیرو باوه پری که پیغه مبه ر (د.خ) و هاوه لانی له سهر بو، بیرو باوه پریان
 پالفته بکن له و شتانه ی که لیتی نیشتوه وهی لکاوه له شتی نارپه واو پرو پوچ و
 هاوه لگه رانه وه داهینراو، خوی گه وره له پیشه و مالکی کوپی نه نس رازی بیت پیشه وای دار

الھجرە كە فەرمووویەتی: ئەوەكانى داھاتووى ئومەت بەھىچ شتێك چاك نابن جگە لەوہى كەپیشیان پێى چاك بوون، وتەى ئەو كەسەش چەند جوانە كەوتوویەتی: دەولەتى ئىسلام لەدلتاندا بەرپا بكەن، لەسەر زەویدا بەرپا دەبێت، دیارە قودس لەسەر دەستى بیدعەچىە فاطمىە كان رزگارى نەبوو، لەدەستیش نەدرا ھەتاوہكو وەلاو ئىنتىما بۆ ئىسلام لەدەست درا، پىاوانى شۆرشى ەرەبىش بوونە ھاوپەیمانى ئىنگلیزەكان لەدژى توركە موسولمانەكان، قودسیش لەدەست نەدرا ھەتاوہكو خەلكى لەراستە شەقام لایان نەداو كەشتىوانەكان ئىسلامیان لەملەلانىكە دور خستەوہ. مەحالىشە قودس لەسەر دەستى خەلكانىك ئازاد بكریت كە جنىو بەھاوہلانى پىغەمبەر دەدەن و بەبێ باوہریان دەزانن و تانە لەبنەما نەگۆرەكانى ئىسلام دەدەن ئەوان و ئەوانەش كەھاوشىوہیان چەند خەنجەرىك بوون كە لەپشتەوہ لەئومەت دران، خۆى گەرەش دلى كەسانێك گوشاد دەكات كە راستگوى ئىرادەو راستى رىيازو یەكتاپەرستى تەواوى تىادا بەدى بكات.^۱

۳- **ساغكرەنەوہى وەلاو لایەنگرى بۆ خواو پىغومبەر و باوہرداران:** ئەمە مەبەستى سەرەكىیە دەبێ دورو نزیك و گەرەو بچوكى ئەم ئومەتە بىزانیت، پقبوونیش لەجولەكەو گاور بەپلەى یەكەم لەبەر بى باوہرپیانەو دووھمیش لەبەر ئەوہى خاك و ولاتیان داگیر كردووين، لىدوانى سەركرەدەكانىشیان بەلگەىە لەسەر ئەوہى كەجەنگى نىوانمان ئایىنە، بۆ نمونە دەسەلاتدارانى ئەمريكا لەروانگەىەكى ئاینى تەوراتىیەوہ جولەكەیان خۆش دەوێت، ئەوان تەورات بەپىرۆز دەزانن "العهد القديم" وەك چۆن ئىنجىل "العهد الجديد" بەپىرۆز دەزانن، دروستكرەدى ئىسرائىل و پاراستنىشى لەسەر بنەماى پابەندبوونىكى ئاینى لەلایەن ئىنگلتەرەو ئەمريكاوہ بنىاتنراوہ، جا شورەبىيە بۆ ئەم ئومەتە كەكاروبارى خۆىو رۆلەكانى و سامان و خاكى بداتە دەست دۆژمانى، ھەرەھا شورەبىيە بۆ ئومەت كە لەئىسلامەكەى ھەلگەرپتەوہو لەبەردەم زىلدانى بىرى یۆنانى و رۆمانىدا چۆك دابدات، چونكە سوال كردن نەنگیە بۆ دەولەمەند^۲. سەركرەدەكانى ئەمريكا كەش باسى ئەوہیان كردووە كە ئىسرائىل چى دەگەىەنیت بۆ ئەوان، رۆژنامەى ھىرالدىترىبىونى نىو دەولەتى راپۆرتىكى تايبەتى بلاوكردەوہ لەژمارە (۳۵۸۱۸)یدا لەبەرەوارى ۲۹/۴/۱۹۹۸دا تىايدا وتەى دە لەسەركرەدەكانى ئەمريكاى لەماوہى پەنجا سالى یەكەمى دروست بوونى ئىسرائىلدا

^۱ واقدسە (۵۲۱/۳-۵۲۳).

^۲ واقدسە (۴۹۴/۳).

بلاؤكرده وه تيايدا هه موويان پابه ندبوونيان به پاراستنى ئاسايشى ئيسرائيله وه دوپات ده كه نه وه، رۆژنامه كەش له ليدوانىكىدا نووسىبووى: له سه ربه خۆيى ئيسرائيله وه له سالى ۱۹۴۸ وه هه تاكو ئىستا ئيسرائيل پيگه يه كى تاييه تى هه بووه له دلى سه رۆكه كانى ئه مريكاداو له هه موو ئيداره كاندا سه رۆك دانى به وهدا ناوه كه پاراستنى ئاسايشى ئيسرائيل رۆر گرنگه بۆ به دهسته پينانى ئامانجه نه ته وه يه كانى ئه مريكا^۱. بيل كلنتون ئه لى: ئه مريكاو ئيسرائيل به ئيننامه يه كى تاييه ت پيگه وه يان ده به ستى و په يوه ندييه كانيان بى و ينه وه گه من، چونكه ئيسرائيليش به هه مان شيوه ئه مريكا ديموكراسيه تىكى به هيزى تيدايه وهك هيمايهك بۆ ئازادى و گولزارىك بۆ سه ربه خۆيى و په ناگه يهك بۆ سته م ليكراوو چه سينراوان.

جۆرج بوش: ئه مريكاو ئيسرائيل بۆ ماوه ي چل سال به هه رمه ند بوون له دۆستايه تيه كى بنيا تئراو له سه ر ريزگرتنى دوو لايه نه، پابه ند بوون به بنه ماكانى ديموكراسى و، به رده وامبوونيشمان له گه پان به دواى ئاشتى له رۆژه لاتى ناو راستدا هه لقولاوى ئه و راستيه يه كه په يوه ندى نىوان هه ردوولامان هه رگيز جيا بوونه وه هه لئاگرىت.

رؤنالد ريگان: پياوو ئافه رته ئازديخوازه كانى ئيسرائيل هه موو رۆژى ئازايه تى و به هيزى بىرو باوه ريان دووپات ده كه نه وه، به گه رانه وه بۆ سالى ۱۹۴۹ ز كاتى ئيسرائيل پهيدا بوو، ره خه گران پتيان وابوو كه ئه م ده ول ته ناتوانىت به رده وام بىت، به لام ئىستا كه س گومانى له وه دا نيه كه ئيسرائيل زهوى ئارامى و ديموكراسيه له ناوچه ي سته مكارى و پشيويدا.

جيمى كارتەر: مانه وه ئيسرائيل ته نها مه سه له يه كى سياسى نيه، به لام ئيلتيرامىكى ئه خلاقيه، ئه مه ش ئه و باوه ر به هيزه يه كه ده مه به ستى ته وه به ئيسرائيله وه، ئه و باوه ر به كه رۆرينه ئى هه ره زۆرى خه لكى ئه مريكا هاويه شن له گه لىدا تيايدا، له راستيدا ئيسرائيلىكى به هيزو ئارام ته نها بۆ ئيسرائيله كان جى بايه خ نيه، به لكو ئه وه جى بايه خى ئه مريكاو هه موو جيهانى ئازادىخوازه^۲.

جىرارد فۆرد: پابه ندبوون به ئاسايش و داها تووى ئيسرائيله وه له سه ر چه ند بنه مايه كى سه ره كى بنيا تئراوه، له هه مان كاتدا بايه خدانىكى كه سى تاييه ته وهك كه سىكى رۆشنير، هه رهك رۆلشمان

^۱ واقدساره (۴/۴۹۴).

^۲ واقدساره (۳/۴۹۲).

له پښتگيری کردنی ئیسرائیلدا سه روهریه بۆ کلتوری نیشتمانیمان^۱. ریتشارد نیکسون: نه مریکه کان سه رسامن به وگه له ی که بیابان هه لده که نه و دهیکات به باخچه، له راستیدا ئیسرائیلیه کان سه لماندیان که ناویه تی و نیشتمانه ره وه ری و میسالیه ت و تامه زړوی نازادیان تیدایه، نه مه م بینوه و باوه پری ته وام پیتی هه یه^۲.

چون که نه دی: ئیسرائیل بۆ سپینه وه و نه مان دروست نه بووه، به لکو ده مینیتیه وه که شه ده کات، چونکه نه و له دایکبووی ئاسایشه و ولایتیش بۆ موزفه نازاکانه، به درۆ ده له سه ناروخیت یاخود به روخاندنی وره ی ناروخیت، چونکه نه و هه لگری قه لغانی دیموکراسیه و شمشیری نازادی هه لکیشاوه^۳.

دوايت نایز نه هاوهر: هیزه کانمان پاشماوه ی که لی جوله که یان له نه و روپادا رزگار کردله پیتناو ژيانیکی نوێ و هیوايه کی نوێ له سه ر زه ویه کی نوێ داو ئیمه له گه ل هه موو نه و پیاوانه داین که خاوه نی ئیراده یه کی راستگويانه و سلوا نه نیرم بۆ نه و ده ولته ساوايه و هیوا ی سه رکه وتنی بۆ ده خوازم^۴.

هاری ترومان: باوه پرم به ئیسرائیل هه بووه پیتش دروستبوونی، هه روه ک چون ئیستا باه پرم پیتی هه یه و دلنایام که ناینده یه کی پرشنگذاری له به رده م دایه، نه ک له به ر نه وه ی که نه ته وه یه کی سه ره خۆ و نوێیه، به لکو وه ک به رجه سته کاری میسالیاته مه زنه کانی شارستانی هه که مان^۵.

۴- **یه کییتی ئوممه ت له سه ر بنه مای یه کییتی بیرو باوه پ:** خوا ی که وره نه فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ﴾ (الصف: ۴)، واته: به راستی خوا نه و که سانه ی خوش ده ویت که ده جه نگی له پیتناو ری یازی خودادا به یه ک ریزو پارچه و یه ک دل هه روه ک کۆشکیکی به رزی قایمی دارێژراو به قورقوشم. (ته فسیری ئاسان ل ۵۵۳) نه ته وه ی یه ک ریز به هیزتره له کاتی روبه روو بوونه ودا له چه ند به ره یه ک که هه لبه ودا به زی تیا دا بیت و به رژه وه ندی کاتی کۆیان بکاته وه، نه وه سوننه تی خوا یه له ژياندا کاتی ئوممه ت یه کده گریت له سه ر بنه مای بیرو باوه پ نه وه به هیزتره سه رفرازتره هه رچه ند ژماره شی که م بیت نه مه ش

^۱ واقدسه (۴۹۲/۳)

^۲ واقدسه (۴۹۲/۳)

^۳ واقدسه (۴۹۲/۳)

^۴ واقدسه (۴۹۲/۳)

^۵ واقدسه (۴۹۲/۳)

له ره وتی میژووه ده رده که ویت: چەند جیاوازه نه کاروانه ی که ناره زوو و بۆچونی مړوځ ناراسته ی ده کات له گه ل کاروانیکدا که بنه ما خوا بیه کان ناراسته ی بکن، چەند جیاوازه نه نوممه ته ی که ریباری په روه ردگار ری روناک ده کاته وه له گه ل خه لکانیکدا که ناره زوو تروسکایه کیان پیده داتو پاشان ده کوژیته وه، دیاره به یه ککه یشتن له جه نگی به کلاکه روه له گه ل شیعه ی رافیزه دا نه وه به دینا هیئت، چونکه سه لاهه دین ده وله تی فاطمی له ناو بردو پاشان توانی به یتو لمقدیس زرگار بکات دوا ی له ناو بردنی بیری شیعه گه ری رافیزر، میژوش رولی شیعه ی رافیزه مان پیشان ده دات له ناپاکی نواندن به رامبه ر به نوممه ت و کوشتنی تیکوشه رانی و کوښپ خستنه سه ر ری بزوتنه وه جیهادیه کان دژ به خاچه رستان به دريژایی میژوی نیسلامی، له میژوی نویشدا له گه ل نه مریکادا بوونه هاوپه یمان له سه ر حسابی نه فغانستان و عیراق و به رژه وه ندیه مه زه بیه کان له سه رووی هه موو شتیکه وه دانا، له راستیدا خه لکانی بیده چی وه ک دوپشک وان و سه رو جه سته یان له خاکدا ده شارنه وه و کلکیان ده ردینن هه رکات توانایان هه بوو پیته وه ده دن، خه لگی بیده چی ش به هه مان شیوه ن، له ناو خه لکیدا خویان ده شارنه وه، به لام هه ر که بواریان بۆ ره خسا هه ولی به دیهیتانی نامانجه گلاره کانیان ده دن^۱.

۵- رووبه رووبوونه وه له ژیر نالای نیسلامدا: نالای نیسلام ژیان و نومیدو نووری چاوو دیده مانه، تاکه نالاشه بۆ جه نکه کانی داهاتومان، له راستیدا جوله که و گا وره کان به ته ورات جه نگیکی نابینیمان له دژ به رپا ده کهن له ژیر دروشمی خاچ و نه ستیره دا نیمه ش ده بی به قورئان رووبه روویان بینوه، نه گه ر نه وان گه رانه وه بۆ رینماییه کانی تلمود نیمه ش نه گه رینه وه بۆ بوخاری و موسلم، نه گه ر و تیشیان شه ممه به گه وره ده زانین، نه لئین نیمه ش جومعه به گه وره ده زانین، نه گه ر و تیان هه یکه ل (په یکه ری سوله یمان) علیه السلام، نه لئین: مزگه وتی نه قسا، نه گه ر له ژیر نالای جوله که و گا ورده له گه لماندا جه نگان له ژیر نالای نیسلامدا رووبه روویان ده بینوه^۲. جمال همدان ده لیت: پیش نیسلام عه ره بی دورگی عه ره ب نه ته وه نه بوون به لکو چەند تیره یه کی به شه پ هاتوو دژ به یه ک بوون که هه میشه سه رگه رمی قه تل و عام کردنی یه کتر بوون و چەند شیوه زاریکیان هه بوو. نه گه ر له نیوه دوورگی عه ره بیشدا

^۱ واقدا ساه (۴/۹۰).

^۲ هه مان سه رچاوه (۳/۹۰).

نه ژيانايه نه وه ته نها خاوه نى ميژوويه كى فولكلورى ده بوون^۱. هـ روه ها ده لئيت: به هوى
 ئيسلامه وه عه رب له بيايان ده رچوون و هاتنه ناو ميژووه وه، نه گه ر ئيسلام نه بوايه هيچكام
 له و دوو كاره يان بۆ نه ده كړا، ئيسلاميش بۆ عه رب ته نها په ياميكى ئاسمانى نه بوو به لكو
 فريادره سيكى ئاسمانيش بوو^۲، هـ روه ها ده لئيت: ئيسلام هاتووه بۆ نه وه ي بمينيتنه وه.
 ده شلئيت: گه رانه وه ي ئيسلام بۆ نه وه يه كه دووباره سه ركردايه تى بكات^۳. سه لآحه دين و
 نوره دينيش له جه نكه كانياندا ئالاي ئيسلاميان به رزكرده وه هـ ر بويه سه رجه م گه له
 موسولمانه كان چوونه ژير پكيتفيا نه وه به عه رب و كوردو توركو فارسو هتد. به م
 شتويه ش توانيان سه ركه وتنى مه زن به ده ست به نيئت.

۶- ستراتيژيكي ئيسلامي دريژر خايه ن و كادري زانستى كه به باشى شاره زاي واقع بيت:
 ئازادكردنى قودس له سه رده ستى سه لآحه دين فيرى نه وه مان ده كات كه نه و كاروانه ي
 كه ده يه وي سر له نوئ قودس رزگار بكات ريبازو په يره وي تاييه تى خوى هيه، هـ روه ك
 ئامرازو ئامانچو شتوازه كانيشى شه رعين، به لام نابى به بئ ريبازيكي روون و ورد هـ نكاو بنيت
 كه تاكه كانى به رچاو روون بكاته وه له مه به سته كانيان، خواى گه وړه نه فهرمويت: ﴿وَأَعِدُّوا
 لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا
 تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَوْفَ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا
 تُظْلَمُونَ﴾ (الأنفال: ۶۰).

ليړه دا پتويسته چنډ راستييه ك روون بكه ينه وه:

أ- دوژمنه كان كيڼ ؟

ب- نه و دوژمنانه چوڼ بيرده كه نه وه و توانايان چنده ؟

ج- ئايا خوځمان ئاماده كړدوه بۆ رووبه رووبوونه وه ي به ربه سته كان ؟ بۆچى دوژمن سه ركه وت
 له گه يشتن به ئامانچه كانيدا ؟

د- نه و دوژمنه جوړاو جوړانه مان چييان ئاماده كړدوه بۆ مان ؟

هـ- بۆچى دوژمن سه ركه وتو بووه له كوټكردنى نوممه ت به و كوټ و به ندانه ؟ ناچار كړدى بۆ
 خوځبه ده سته وه دان و زه وي و پيرؤزى و سامانه كانى زه وت بكات و گالته به پيرو باوه پى و بكات ؟

^۱ واقدساه (۴/ ۹۹۶)

^۲ واقدساه (۴/ ۹۹۶)

^۳ واقدساه (۴/ ۹۹۶)

۹- بۆچى ئوممەت ھېندە خەم ساردە بەرامبەر بە مەترىسىيە گەرەيەى كەھەرەشە لەبوونى دەكات؟

ھۆكارى ئەمە لەناشارەزايى ئەم ئوممەتەدایەبەرامبەر بەئاینەكەى، بەو پەيامەى كە لەپېتئاویدا دروستكراوە و لەسەر زەویدا جېنشېن كراوە، ئەمەش بووتە ھۆى گەندەلى بېروباوە پو سیاسەت رەوشت و ئاكارو لێرەوھەشە خەلكى كەوتنە ناو حەرەمەو ھەرەزەكانى خاويان وازلێھێناو وە لاو بەرائيان لەدەستداو نەيانتوانى خۆيان بۆ خوا يەكلا بكەنەو. چارەسەريش دوورنە ئەگەر نەيتى پاك و پشت بەسقتى تەواو بەپەرەردگار ھەبێت، ئەشتوانين، لەئەزمونە مێژوويەكان كەلك وەرگريش بۆ ئامادەكردنى پلانىكى ستراتيژى دريژخايەن بۆ رووبەر و بوونەو ھى كۆسپ و لەمبەرە ھاوچەرەكان، ستراتيژىك كە لەو " شوناسەى ئىسلامى ھە " ، وەرگيراييت كەبە لەدەستدانى كەسايەتيمان لەدەستدا خواى گەرە دەفەرمويت: ﴿صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ﴾ (البقرة: ۱۳۸)، واتە: ئەم ئايين و بەرنامەيە ئەو رەنگ نەخشەيە كە خوا دايرەشتوو، كى ھەيە لەخوا چاكتەر رەنگ و نەخشەى جوان بكيشت و دايرەژييت، لەھەموو بارودۆخكدا ئيمەى ئيماندار ھەر ئەو دەپەرستين. (تەفسىرى ئاسان ل: ۳۱).

۷- تەوہەكردنى ئوممەتى ئىسلامى و گەرەنەو ھى بۆ لاى پەرەردگار و دوركەوتنەو ھى ئەتوان: سەرکەوتنى خوايى ھەرگيز بۆ ئوممەتێكى بەدپەرەوشت و بى ئاگا و سەرگەردان و دوور لەپەيامى خوا دانابەزى، سەرکەوتن بۆ ئوممەتێك نەيە كە لەژنگاوى تاواندا گەوزاييت و ياخى بووييت لەرېيازى خوا، پێوەرەكان بگۆژييت و لەرېيازو سوننەتەكانى خوا ياخى بێت. بەلكو سەرکەوتن بۆ ئوممەتێكى خۆپاگرە كە بزانييت تەنھا بەھۆى گۆيەپاھەلى خواو بەسەر دوژمنانيدا زال دەبێت و دوژمنانيشى بەھۆى سەرپېچى فرمانى پەرەردگارە شكست دێنن، ھەرەھا بزاني كە شكۆمەندى لەئىسلامدايە و ھەركاتى بىھوئى شكۆمەندى لەشكستى تردادەست بكەوئ ئەو ھوئە خواى گەرەسەرشۆرى ئەكات، چونكە سەرکەوتن پێويستى بەپارەنەو فرمەيسك و نزاو لێدانى قاپى پەرەمبەرى پەرەردگارە، پرسىار لەشەوى بەدریش بکەن دەربارەى گريان و نوێژەكانى پێغەمبەر (د.خ)، پرسىار لەشەوى جەنگى ئەحزاب و شەوى جەنگەكانى ترى ئەم ئوممەتە بکەن، كەواتە گەرەنەو بۆ لاى خوا لەھۆكارەكانى سەرکەوتنى مەزنە.

۸- جیھادكردن لە پېتئاو خوادا تاكە رێگەى گێرانەو ھى قودسە: تاكە رێگە بۆ گێرانەو ھى قودس بریتىيە لەتێكۆشان لەپېتئاو خوادا كە كرۆكى داينكردنى ئاسايش و چلە پۆپەى ئاینەكەمانە

به لکو دهرگایه که له دهرگاگانی به ههشت، که نه ویش دهرچوونه له کۆت و بهنده کانی زهوی به رزبونه وهیه له قورسای گۆشت و خوین، هه رگیز نه م ئوممه ته نه یده توانی بوون و شوینه پیروژه کانی بپاریزیت به بئ پرستشی جیهاد له پیناو خوادا، نه و پرستشی که نوره دین و سه لاهه دین پراکتیزه یان کردو هۆکاری به ره پرچدانه وهی داگیرکاری خاچه رستی بوون خوی گه وه ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ۚ تُمْنُونُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ ۱۱ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ ۱۲ وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الصف: ۱۰ - ۱۳)، واته: نه بی نه و که سه ی هیناوه ده ستنیسانی بازرگانیه یکتان بۆ بکه م که له سزایه کی به ئیش رزگار تان بکات، سه ره تا باوه ره پینان تانه به خواو پیغه مبه ره که ی، نینجا هه ول و تیکۆشان تانه له ریگه ی خوادا به خشینی مال و سامانتان، به خشینی خۆتان (واته: ماندوو کردنی جهسته و پیرو هۆشتان، تا به خت کردنیان له پیناو خوادا) بیگومان نه و کاره تان چاکتر و به فهره پتره بۆتان نه گه ر بزنان و تیپگه ن، نه وسا خوا له گونا هه وه هه له کانتان خۆشده بیت و ده تانخاته باخه کانی به هه شته وه که چه نده هارووبار به ژیر دره خته کانیدا تیده په پیت و جایه هه ره ها کۆشکو ته لاری خۆش و رازا وه و پاک و خلوین له باخه کانی به هه شتی عه نددا به راستی ئانه وهیه سه ره وتن و سه رفرازی و ده سکه وتی گه وه و بئ سنور، جاشتیکی تریش هه یه که چه زی لیده که ن، نه ویش به خشینی سه ره که وتنه له لایه ن خواوه و کردنه وهی ولاتان و دلّه کان، نه م مژده یه شیده به ئیمانداران. (تفسیری ئاسان ل: ۵۵۳).

له و په ند وانه و سودانه شدا گرنگی پشت به ستنی ته وا و به په ره وردگار و متمان به بوون پیی و دلنیا بوون له سه ره که وتن و مامه له کردن له گه ل سوننه ته کانیدا و تیگه یشتن لییان، وه ک سوننه تی گۆرپینی دهر و نه کان، سوننه تی به گژیه کدادان و، سوننه تی خوا سه باره ت به سه ره که وتن و شکست و زانینی هۆکاره مه عه ویه کانی سه ره که وتن وه ک باوه پبوون به په ره وردگار و ترسان لیی و تیکۆشان و دلسۆزی و پشت به ستن و ئارامگری و یه کیتی و راویژ کردن و یادی خوا و نزا و گۆپراهی و ئازایه تی و دامه زراوی و هۆکاره ماده کانی سه ره که وتن وه ک به خشین له پیناو خوادا و ناماده کردنی چه ک و که ره سه ته ی جه نگی و ناماده کردنی تیکۆشه ران له رووی سه ربازی و به رگریه وه و پلان دانان و به کاره یانی بنه ما کانی جه نگو پیاده کردنیان وه ک هه لبار دنی شوینی مه به ست و کۆکردنه وهی هیزو ده ست پیوه گرتنی و به کاره یانی هیزشی کتوپرو غافلگیرو ری پیگرتن و نه رمی نواندن و خۆ

قایمکردن و هاوکاری و راوه دوونان، ههروه ها شاره زابوون له سوننه تی خوادا له سه رخستنی حق و له ناویردنی به تالداو ململانی نیوان حق و به تال و سوننه تی پهروه ردگار له سزادانی نه ته وه کاندایا به ریشه کی شکردنیان له سه ربی باوه پری و ره تکردنه وهی رژی دواپی و نه وهی که بی باوه پری و تاوانه کانیان ده ده نه پال خواو نازاردانی پیغه مبه ران به هه موو شیوه کانی نازاردان و به درق خستنه وه و داواکردنی هاتنی سزاو نکولی کردن له راستی و سه رقالبوون به دنیاو له بیرکردنی رژی دواپی خوشگوزهرانی و رابواردن و له خوباییوون و پیته زانینی نازو نیعمه ته کان و لوت به رزی و قیل و ته له که بازی و قه ده غه کردنی مزگهوت له خه لک و تاوانکاری و.... تد.

بەشى سىيەم: شالاۋى سىيەمى خاچپەرستى و كۆچى دوايى سەلاھەدىن:

يەكەم: خاچپەرستەكان پەنا دەبەن بۇرۇنلار:

ھېشتا جەنگى حطين كۆتايى نەھاتىبو خاچپەرستان شىكىستى تەوايان نەھىناپوو، خېرا نېردراۋەكانيان بەرەو رۇنلار خىستە رى بۇ ئاگادار كىرەنەۋەى نەمىرو پاشاكانى ئەۋروپا لەو بارودۇخەى كەتتى كەتتېون، پاش ئازاد كىردى بەيتولمە قىدىس كۆمەلە نېردراۋىكى تىران بەدۋادا ناردىن، لەراستىشدا ئەو سەر كەۋتنو ئازاد كىردەنە كاردانەۋەى كى توندى ھەبو لەمۇمەلگەى رۇنلارۋادا ئەم دوو نىسكۆ كارەساتە بەتەۋاۋى تۇقاندى، ھەرۋەھا گاۋرەكان لەرۇنلارۋادا پېتيان وابو كەئەم دوو شىكىستە لەئاكامى فەرامۆش كىردى ئەو بانگەيشتە بەردەۋامانەۋە بوو كە لەشانىنى بەيتولمە قىدىسەۋە دەھات لەم سالانەى دوايدا، ئەو خاچپەرستانەش كە لەۋوردا مابونەۋە دلتيا بوون كەئەگەر كۆمەكيان پېتەگات ئەۋە ھەلى مانەۋەيان زۆر لاۋازە، بەلام زۆرى نەخايند كۈنراددى مونىقرا ت جوسىياسى سەرۋكى ئەس قوفەكانى سورى نارد بۇ رۇنلارۋاى ئەۋروپايى لەناۋاراستى سالى ۵۸۳كە كۆتايى ھاۋىنى ۱۱۸۷دا ھەتاۋەكو داۋاى كۆمەكى بەپەلە لەپاپاۋ پاشاكانى ئەۋروپا بىكات ئەۋە بوو جوسىياس گەيشتە صقلىيەۋ لەگەلئاندا كۆبۈۋە ھەتاكو داۋاى كۆمەكى بەپەلە لەپاپاۋ ئەمىرەۋ پاشاكانى ئەۋروپا بىكات پاشان جوسىياس گەيشتە صقلىيەۋ لەگەلۋەلىيەمى دوۋەمى پاشايدا كۆبۈۋەۋە كەبەدەم داۋاكەيەۋە ھات دواى ئەۋەى سەرسام بوو بەۋ ھەۋالە كارەسات ئامىزەى كەبەسەر خاچپەرستەكانى لەرۇنلارۋاى ھاتوۋە، لەبەر ئەۋەى لەھالەتى شەپدا بوو لەگەل بېزەنتىيەكاندا ھەستا بەمۆر كىردى ئاگر بەستىك لەگەل ئىمپراتورى بېزەنتى ئىسحاق ئىنجىلوس لەمانگى موحەرپەمى سالى ۵۸۴كە دا ئازارى/۱۱۸۸زدا ھەتاۋەكو يەكلا بېيتەۋە بۇ كېشەى خاچپەرستەكان، پاشان كەشتى گەلئىكى نارد كەچەند سۈرىكى تېداۋو بۇ طرابلوس بەسەر كىردىيەتى ئەمىرى صقلىيە مرجىت بىرندىزىۋ تۈانى بېيتە رىگر لەئازاد كىردى ئەۋشارە لەلايەن سەلاھەدىنەۋە^۱ پاشان جوسىياس لەصقلىيەۋ بىرئىكەت بەرەو رۇما بەھاورىيەتى ۋەفدى صقلىيە ھەتاكو راستى بارودۇخى خاچپەرستان لەشامدا بۇ پاپا ئۆربانى سىيەم روون بىكاتەۋە ، بەلام پاپا بەرگەى ئەۋدەنگو باسانەى نەگرتو لەداخو غەمدا لە۱۴ى شەعبانى ۵۸۳/ تشرىنى يەكەمى ۱۱۸۷دا مرد، بەلام جېنشەنەكەى واتە گرىگورى ھەشتەم خېرا پەيۋەندى كرد بەھەردو پاشاى فەرەنسائو ئىنگلتەراۋ ئىمپراتورى ئەلمانىاۋە ھانى دان بۇ لەبىر كىردىۋە لانانى

^۱ تاريخ الأيوبيين في مصر بلاد الشام والجزيرة، ل: ۱۷۶.

ناكۆكيه كانيان و يەكخستىن و ئامادە كرنى ھىزە كانيان بۇ رووبە پووبونە وەى موسولمانە كان، ئەگەرچى پاپا گريگورى ھەشتەمىش لە ۱۲ى شەوال/ ۱۷ى كانوونى يەكەمدا كۆچى دوايى كرد پيش ئەو وەى بەرھەمى ھەولە كانى بېينىت، بەلام كليمىنى سىيەمى جىتئشىنى (۵۸۳ك/ ۱۱۸۷ز- ۱۱۹۱ز) خىرا پەيوەندى كرد بەفرىدىكى يەكەم بربوساى ئىمپراتورى ئەلمانىا وە قەناعەتى پىكر بەپئويستى بەشدارىكردنى لەشاللاوئىكى خاچپەرستىدا بەرەو رۆژەلەت، ئەمەش لەكاتىكدا رووى دا كەجوسىياس بەرەو رۆژئاوا بەرئ كەتتەو بۇ چاوپىكەوتن لەگەل ھەردو پاشاى فەرەنسا و ئىنگلەتەرادا (فليب ئوغسسطس و ھەرى دووھ) ئەو ەبو لەجىزورزدا لەسەر سنوورى ئىوان تۆرماندىا و فەرەنسا لەگەلئاندا كۆبووئەو قايلى كردن بە لەبىركردنى ناكۆكيە كانيان (كەزۆر تووند بوو) ھانىدان بۇ مۆركردنى رىكەوتنامە و بەشدارىكردن پىكەو ەلەلمەتى خاچپەرستىدا، بەلام ھەردولا خۆيان لەجىبەجىكردنى رىكەوتنەكە دەدزىيەو ەو دىبارە جەنگ لەنئوانىندا ھەلگىرسا، پاشان ھەرى دووھى پاشاى ئىنگلەتەر كۆچى دواى كرد لەسالى ۵۸۵ك/ ۱۱۸۹زداو رىتشارد شىرل دۇق بواتوى كوپى شوئىنى گرتەو ەو ەستا بەمۆركردنى رىكەوتنامە يەك لەگەل پاشاى فەرەنسادا و خۆى ئامادە كرد بۇ ئەجامدانى ھەلمەتتىكى ھاوبەش بۇ رۆژەلەت^۱.

لېرەشدا رۆلى پياوانى ئاينى مەسىحى دەردەكەوئەت لەكاتى قەيراندا لەروانگەى ئەو كارەو ەكە جوسىياس و پاپا پئى ھەستان، لېرەشەو ەوانەيەكى گىرنگ فېردەبىن كەئەوئەش ئەو ەيەكە پئويستە لەسەر زانايان و بانگخوازن و بىرپاران و ئەدىبان و سىياسىەكانى ئومەتەكەمان كە قۇناغى ھەستكردن بەداخ و ھەناسە ھەلگىشان تىپەرپىنن لەكاتى ئەو نىسكۆ نەھامەتپانەدا كەرووبەپووى ئومەتەكەمان دەبىتەو ە پئويستە ھەولى بېوچان و كارى راست و دروست ئەجام بدرىت كەخواو پىتغەمبەر (دخ) پئيان خۆشە وەك تەوزىف كردنى ائىھاتووىى توانا سەركرەبىيەكان بۇ قەناعەت پىكردىنى يەكترو پلانى باش دانان و پىشكەشكردنى تىپوانىنىكى شارستانى پىشكەوتوانەو ەتد، لەپىننا و سەرخستنى ئاينى خواو بەرپەرچدانەو ەى داگىر كەراند.

خاچپەرستەكان بەرېژەيەكى زۆرەو ەروويان كىردە ولاتى شام كە لەژماردن نەدەھات، بەلگەش لەسەر ئەمە ئەو نامەيە بوو كەسەلاھەدىن ناردى بۇ خلىفەى عەباسى لەبەغدا لەسالى ۵۸۶ك/ ۱۱۹۰زدا تپايدا ئاگادارى ئەكرەو ەو دەيوت: ئىسلام تووشى كۆمەللىكان بوو ەكە ئارەزووى مەرگيان ھەيە و ھاتوون بەدەم بانگەوازەو ەو خۆشەوستانيان جىھىشتو ەو خاك و زىديان لەبىر چوو ەو ھاتوون بۇ حەج ھەمو ئەمەشيان وەك وەلامدانەو ەى بانگەپىشتى قەشەو

^۱ تاريخ الأيوبيين في مصر بلاد الشام والجزيرة، ل: ۱۷۶.

مەركەيزەكەيان كىردۈۋە^۱. ھەموو چىن و توۋىژەكانى خاچپەرستان بەرەو رۆژھەلات كەۋتنە پىر ھەركەسىكىش نەيتوانىبايە بېۋات بەپارەو كەرەستەكانى كەسىكى لەبرى خۆى دەنارد^۲، ژنانىش ھاتنە دەرەۋە بۇ بەشدارى كىردن لەشالۋى سىيەمى خاچپەرستاندا، ھەندىكىيان لەگەل سۋارەكاندا دەرچۈۋن و ئازوقەو كەرەستەكانىيان دەرگرتە ئەستۋى خۆيان، بۇ نەمۈنە ئەبۈو شامەو كەسانى تىرىش ئەگىرپنەۋە كە لەسالى ۵۸۵ك/ ۱۱۸۹زدا لەدەرياوە ئافرەتىكى خانەدانى گاۋرگەشتە ۋلاتى شام كەپىچ سەد سۋارى لەگەلدا بوو بەئەسپ و شوپىن كەۋتۈۋەكانىيەۋە، ئەم ژنە ھەموو پىداۋىستىيەكانىيانى گىرتبۈۋە ئەستۋ^۳، ھەندىكىش لەئافرەتەكان بەجلى پىياۋەۋە ھاتىبۈۋن و زىر پۇشيان پۇشيبۈۋ، ھەتاۋەكو خۆيان لەجەنگەكاندا بەشدار بن چۈنكە ئەم كارەيان بەپەرستىن دەرزانى^۴. ھەندىكىشيان بۇ فرىاكەۋتن بەدەمەۋە چۈۋنى كەسە نەزانراۋو بىر كەسەكان و دلخۇشكىردنى خاچپەرستان بۇ رابۋاردن لەگەلئاندا ھەتاۋەكو بىزىرى رۈۋيان تى نەكات^۵. سەبارەت بە ۋليەمى پاشاى دوۋەمى صقلىش ئەۋە ھەستابەناردنى كەشتىگەلىك لەسالى ۵۸۵ك/ ۱۱۸۹زدا كەشەست پارچەى لەخۆى دەرگرت دە ھەزار جەنگاۋەرى تىادا بوو، ئەم كەشتىگەلەش چۈۋە صۈرۈ پاشان گەراپەۋە طرابلوس سۈدىكى ئەۋتۋى نەبوو بۇ خاچپەرستان چۈنكە ئازوقەكەى بەشى پىاۋانى ناۋ كەشتىيەكەى نەدەكرد^۶.

دوۋە : ئىمپراتۋرى ئەلمانى بەرەو رۆژھەلات بەرى دەكەۋىت؛

پاشاۋ فەرمانرەۋاكانى ئەۋروپا ناكۆكى و كىشەكانى نىۋانىيان لەبىر كىردىۋو سۈرۈۋن لەسەر بەدەمەۋە چۈۋنى بانگەۋازەكەى پاپاۋ بەرىخستنى شالۋى خاچپەرستى بۇ ۋلاتى شام يەكەم كەسىكىش كە بەدەم ئەم بانگەۋازەۋە ھات فرىرىك بىرىوساى ئىمپراتۋرى ئەلمانىا بوو^۷، ئەۋەبوو لەبەھارى سالى ۵۸۵ك/ ۱۱۸۹زدا سوپاى ئەلمانىا دەستى كىرد بەكۆبۈۋنەۋە لەشارى (راتسبۈن) ۋەك ئامادەكارىيەك بۇ بەرىكەۋتن بۇ ۋلاتى شام، ئەۋ سوپايش سەرىبارى زۆرى ژمارەى،

^۱ تأريخ الأيوبيين في مصر و بلاد الشام والجزيرة، ل:

^۲ كتاب الروختين (۱۱۱/۲-۱۶۲)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۳۸

^۳ مفروج الكروب (۳۰۸/۲) صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۳۸

^۴ كتاب الروختين (۱۴۹/۲)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۳۸

^۵ ھەمان سەرچاۋە (۱۴۹/۲) صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۳۸

^۶ مفروج الكروب (۵۵۸/۲) صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۳۹

^۷ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۴۰.

به شیوه‌ی‌کی باشریکخرابوو، هه‌رکه‌سیکیش تیا‌ی‌اند‌ا تاوانیکی بکردایه‌ئوه پاداشتی سه‌ری‌پ‌ین بوو وه‌ک به‌رخ^۱.

ئه‌م سوپایه‌که‌وته پئی و ئیمپراتۆر فریدریک بربروساش پی‌شی که‌وت‌بوو به‌هاو‌رپی‌ه‌تی یه‌ک‌یک له‌کوپه‌کانی و ریگای و شکانی به‌ئاراسته‌ی قوسته‌نته‌نیه‌ گرت‌ه‌ به‌ر، به‌لام روبه‌رووی دوژمنایه‌تی‌یه‌کی زۆر بووه‌وه له‌لایه‌ن ئیمپراتۆری بیزه‌نتی ئیسحاقی دووهم ئینجیلۆسه‌وه که‌هه‌والی به‌پ‌یکه‌وت‌نی ئه‌لمانه‌کانی بۆ سه‌لا‌حه‌دین ناردو به‌ئیتی پ‌یدا که‌ری‌یان پ‌ینه‌دا به‌ولاته‌که‌یدا ت‌پ‌پ‌ه‌پ‌ن، به‌لام سه‌رچاوه‌کان باسی ئه‌وه‌ ده‌که‌ن که‌ئیمپراتۆری بیزه‌نتی نه‌یتوانی ریگرییان بکات، به‌لام به‌هیچ شیوه‌یه‌ک کۆمه‌کی نه‌کردن، ئه‌مه‌ش بووه‌ هۆی که‌مبونه‌وه‌ی ئازوقه‌یان و له‌که‌نداری سفۆر په‌پ‌ینه‌وه‌و زۆر ته‌نگاو بوو بوون و تووشی نا‌په‌حه‌تی‌یه‌کی زۆر بوو بوون^۲. کاتی په‌پ‌ینه‌وه‌ بۆ ئاسیای بچوک دووباره‌ تووشی کی‌شه‌ی زۆر بوون به‌هۆی نه‌شاره‌زاییانه‌وه‌ له‌ناوچه‌که‌ ئه‌مه‌ش وایکردبوو که‌ قوناغه‌ ری‌یه‌ک به‌دوو روژ ب‌پ‌رن و هه‌ندی چاریش له‌لایه‌ن دانیش‌تووه‌ تورکمانه‌کانی ناوچه‌که‌وه‌ ده‌فرینران، هه‌روه‌ها هاتنی زستانیش کارگه‌ری زۆری هه‌بوو له‌سه‌ر ر‌ئ و پ‌ۆشتنیان، چونکه‌ به‌فریکی زۆر باریبوو، ئه‌مه‌ش ناچاری خواردنی و لا‌خه‌کان و سوتاندنی که‌ل و په‌له‌کانی کردن له‌به‌ر نه‌بوونی دار بۆ سوتاندن. هه‌روه‌ها نه‌مانی ئالف بووه‌ هۆی ماندوو‌بوونی و لا‌غه‌کانیان و نه‌مانی توانای باره‌لگرتنیان، بۆیه‌ ناچار بوون ئه‌و که‌ل و په‌لانه‌ بشارنه‌وه‌ که‌ پ‌ی‌یان هه‌ل‌نه‌ده‌گیرا^۳. کاتی که‌نزیك بوونه‌وه‌ له‌ناوچه‌ی سه‌لجوقه‌ پ‌ۆمه‌کان که‌سولتان ق‌لج ئه‌رسه‌لانی کوپی مه‌سعود سلجوقی سه‌رکردایه‌تی ده‌کردن، قطب الدین مه‌لیکشای کوپی ل‌یی‌ان راست بوویه‌وه‌ وه‌له‌جه‌نگیکی گه‌وره‌دا روویه‌پوویان بوویه‌وه‌، به‌لام توانییان به‌سه‌ری‌دا سه‌رکه‌ون ئه‌ویش پاشه‌کشه‌ی کرد بۆ قونی‌ه‌ی پایته‌ختی میرنشینه‌که‌ی، به‌لام ئه‌لمانه‌کان شوینی که‌وتن چوونه‌ شاره‌که‌یه‌وه‌ و بازاره‌کانیان سوتاند پاشان نارديان به‌دوای ئه‌رسه‌لانی باوکیداو پ‌ی‌یان وت: ئی‌مه‌ بۆ ده‌ستگرتن به‌سه‌ر و لا‌تی تۆدا نه‌هاتووین، به‌لکو هاتووین بۆ تۆله‌کردنه‌وه‌ی ده‌ست به‌سه‌راگرتنی به‌یتولمه‌قدیس^۴، پاشان چه‌ند دیاریه‌کیان بۆ ناردو داوای ئاگر به‌ستیان ل‌یکردو ئه‌ویش رازی بوو، به‌لام خۆی و کوپه‌که‌ی نامه‌یه‌کیان نارد بۆ سه‌لا‌حه‌دین و پ‌ۆزشیان بۆ ه‌ینایه‌وه‌ بۆ ریگه‌دان به‌هاتنی ئه‌لمانه‌کان بۆ

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۲۶، ج: ۲۴۰.

^۲ الكامل في التاريخ، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۴۱

^۳ مفروج الكروب (۳۱۸/۲) صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۴۱

^۴ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۴۲

ولّاتەكەيان و روونيان كرده وە كەزۆر پېكرەو، سوپای ئەلمانیش بۆ ماوەیەك لە ولّاتی قلعجا ماوە وە خۆیان بە هیژ كەرد بە ئازوقە و كەرەستە و پاشان بە جێیان هیشت و درێژەیان دا بە پێ و پۆششتە نەكەیان، ئێین شەداد و ئەبو شامەش ئاماژەیان بە پەییوەندی دۆستایەتی نێوان سولتان قلع ئەرسەلان و ئیمپراتۆر فردریك بربروسا داو، گواپە قلع كاتێ پۆزشی هیئاو تەو وە بۆ سەلاحەدین وویستوو یەتی خۆی وەك دۆزمنی پاشای ئەلمانی پیشان بدات لە حالێكدا كە دۆستی بوو، هەروەك چا و ساغ و رێنیشاندەری لەگەڵدا ناردوو هەتا وەكو بەسەلامەتی تێپەڕی، ئەمە لە كاتێكدا یە كە ئێین الاثیر چەند هۆكارێك باس دەكات كە پالێ بە پاشا قلع ئەرسەلان وە ناو وە بۆ رێگەدان بە تێپەربوونی پاشای ئەلمانی بە خاكیدا، لەوانە ئەو لاوازییەكی كە ولّاتەكە ی پێیدا تێدەپەردەبوو بە هۆی كێشە ی ناو خۆیی وە دەرەنجامی دابەسكردنی مۆلكەكە ی لە نێوان كۆرەكانیدا^۱، ئەمە وێپرای ئەو فشارە ی كە لەسەری بوو بە هۆی هاو پەیمانێتی نێوان هەردوو ركا بەرەكە ی، صلاحەدین و ئیمپراتۆری بیزەنتی،^۲ بە هەر حال ئەو هەموو ئەسانكارە ی كە قلع بۆ سوپای ئەلمانی بكرد سودی بۆیان نەبوو، چونكە لە كاتێ تێپەربوونیاندا رووبە پووی چەندین هیژش بوو، ئەمەش پاشای ئەلمانی تۆرە كرد و چا و ساغ و رێنیشاندەرهكانی گرت و خستنیە زیندان وە^۳.

۱- چوونە ناو وە ی ولّاتی ئەرمەن لە لایەن ئەلمانەكانە وە: ئەلمانەكان درێژەیان بە پێ و پۆششتنیان دا سەرباری ئەو كۆسپانە ی كە هاتە رێیان، هەتا وەكو گەیشتنە ولّاتی ئەرمەن لە وێ ئێین لاونی ئەمیری پێشوازییەكی گەرمی لێكردن و هەموو پێداویستی یەكی پێشكەشكردن و ئاسانترین رێگە ی پێشاندان^۴، ئەمیری ئەرمینیەش بە هیوا بوو كە ببێتە پاشا لە ئەرمینیای بچوكدا هەتا وەكو بچوكتر لە ئەمیرە خاچە رستەكانی تر دەرەكە وێت كە لە ولّاتی شامدا بوون، هەروەها خۆی لە تەماع و چا و تێپربینی ئیمپراتۆری بیزەنتی دوربخاتە وە، وادیار بوو كە ئەمیری ئەرمینیە بۆ بە دیهێنانی ئەم ئامانجە ئومێدی زۆری بە پاپا و ئیمپراتۆری ئەلمانیا هەبوو^۵.

^۱ هەمان سەرچاوە، ل: ۲۴۲.

^۲ الكامل في التاريخ، له (صلاح الدين و الصليبيون) وە ل: ۲۴۲

^۳ الحركة الصليبية (۸۴۷/۲) سەعید عاشور

^۴ مفرج الكروب (۳۱۹/۲)، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۴۳

^۵ مفرج الكروب (۳۱۹/۲)، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۴۳

^۶ صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۴۳.

۲- **مردنی ئیمپراتۆرى ئەلمانى**: مانەۋى ئەلمانەكان لەولائى ئىبن لاۋندا زۆرى نەخاياند بەلگە درىژەيان دا بەرئ و پۆيشتن دواى ئەۋەى كە رىئى نىشاندان و پاشان بەو پەپى ماندوئىتەۋە گەيشتنە طرطوس^۱ و يىستيان چەند رۆژىك لەوى بىمىننەۋە بۆ پشودان، بەلام قەدەرى شتىكى تىرى بۆ بېيار دابوون، ئەۋە بوو روداۋىكى كىتوپر روويدا كە ھەموو ھاۋىكەشەكانى سەر و خوار كەرد ئەۋىش خنكانى ئىمپراتۆر فرىدريك بىروسا بوو لەيەكەك لەروبارەكاندا ئەمەش لەسالى ۵۸۶ هـ / ۱۵ى يۇنىۋى ۱۱۹۵زدا، مېژوو نووسانىش جىاۋازىيان ھەيە سەبارەت بە ھۆى مردنى، عمادو ئىبن واصلو باس لەۋە دەكەن كە ئەلمانەكان كاتى لە روبارى سالف پەپىنەۋە بەر شەپۆلىكى ئاۋەكە كەۋتن پاشاش داۋاى شوئىنىكى كەرد كە بەتەنھا لىيەۋە بپەپتەۋەۋە چوۋە ناو ئاۋىكى خورپەۋە شەپۆلى ئاۋ بردى و كىشاي بەدرەختىكداۋ سەرى برىندار بوو كاتى دەريان ھىتا لەدوا ساتى ژيانىدا بوو پاش كەمىك مرد^۲، ئىبن شىدادو مېژوو نوسانىكى تر باس لەۋە دەكەن كە فرىدريك بىروسا چوۋە كەنارى يەكەك لەروبارەكان و مەلەى تىادا كەرد، بەلام بەھۆى ساردنى ئاۋەكەۋە نەخۆش كەۋت و پاش چەند رۆژىكى كەم گىيانى لەدەست دا^۳. ھەرچى ئىبن (الأثير) ىشە ئەۋە باسى ئەۋە دەكات كە فرىدريك وىستويەتى خۆى بشۋاتى خنكاۋە^۴. بەھەر حال ئەۋەى بەلای ئىمەۋە گرنگە ئەۋەيە كە ئىمپراتۆر پىش ئەۋەى بەئامانجى خۆى بگات گىيانى لەدەست دا ئەمە جگە لەۋەى كەئەو رووداۋە كىتو پەرە كارىگەرى زۆرى ھەبوو لەسەر شكسەينانى شالاۋى سىيەمى خاچپەرستى، چونكە بەشىكى زۆرى سوپاى ئەلمانى پاش كۆچى دواى ئىمپراتۆر گەپايەۋە بۆ ئەۋروپا^۵، سەربارى ئەۋەى كە خاچپەرستەكان بەمردنى كەسايەتەكى گەرە و دىلسۆزىيان بۆ پەرۋەى خاچپەرستى لەدەست دا كە ئەگەر بگەشتايەتە ەككا ئەۋە ەللاھەدىن دەردى سەرى زۆرى توش دەبوو^۶.

۳- **پەرەۋازە بوۋنى ئەلمانەكان دواى مردنى پاشا كەيان**: بەمردنى ئىمپراتۆر فرىدريك بىروسا ئەلمانەكان توشى نەھامەتى زۆر بوون، چونكە لەسەرەتاۋە ناكۆك بوون لەسەر ئەۋەى كى

^۱ ھەمان سەرچاۋە، ل: ۲۴۳.

^۲ مفرج الكروب (۲/ ۳۱۹)، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۴۴

^۳ كتاب الروختين (۲/ ۱۵۵)، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۴۴

^۴ الكامل في التاريخ، ل (صلاح الدين و الصليبيون) ۵۰۷: ل: ۲۴۴

^۵ الكامل في التاريخ، ل (صلاح الدين و الصليبيون) ۵۰۷: ل: ۲۴۴

^۶ التاريخ العربي، ل: ۲۳۹

ببیته جینشینی له رابه رایه تیکردنی هه لمه تی خاچه رستی نه لمانیدا، هه ندیکیان ثاره زوویان لیبوو که فریدریک سوایی کوپی دابنن، به لام نه وانی تر پییان باش بوو که برا گوره که ی فریدریک سوایی دهست نیشان بکن^۱، هه رکه پاشای ئه رمه نه کان ئه م بارو دوخی بینی که به سهر نه لمانه کانداهات دواي مردنی فریدریک بربروسا خیرا خوی لی دورخستنه وه، چونکه نه و نازانی چییان به سهر دئ، پاشان نه و ئه رمه نی و نه وان فرهجن، هه ربوویه له قه لایه کی توکمه دا خوی دورگرت^۲، نه لمانه کانیش پاش مردنی پاشاکه یان بلابوونه وه هه ندیکیان گه رانه وه بۆ نه وروپاو هه ندیکیشیان له گه ل نه میر فریدریک سوایی دا رۆشتن که بووه جینشینی باوکی له سهر کردایه تی کردنی سوپاکه دا، دواي به ریکه وتنی پاشماوه ی هه لمه ته که به ره و نه نطاکیه دهر دق په تابه کی کوشنده یان تیادا بلابووه وه که بووه هوی له ناوچوونی ژماره یه کی زور له سهر بازه کانیا و نه وانه ی که دهر بازبوون گه شتنه نه نطاکیه و نه توت له گۆر دهر هینراون وه ک میژوو نووس نین الاثیر ده لی^۳، هه ر که نه لمانه کان گه شتنه نه نطاکیه بوه هیمۆندی سییه م بیزاری خوی دهر برپی و چاری بریه سامان و شتومه که کانیا و هه ولی دهست به سهر اگرتنی دا، نه ویش به وه ی که پیشنیاری پیشپه وی کردن بۆ حه له بی خسته پیش چاویان و باسی ئاسانی و خویشی ریگه که ی بۆ کردن، به لام فریدریک سوایی وه لامی پیشنیازه که ی نه دایه وه دواي لیکرد که قه لای نه نطاکیه ی پییدات بۆ دانانی که لو په لو سامان و که ره سه ته کانی تیایداو بوه هیمۆندیش ره زامه ندی له سهر دواکه ی پیشاندا، به ئومیدی نه وه ی که دهست بگریت به سهر نه و سامنا و ئازوقه دا هه رواش دهر چوو که ویستی چونکه نه لمانه کان کاتی نه نطاکیه یان به جیه یشت دوباره نه گه رانه وه بۆی بوه هیمۆند دهستی به سهر که لو په له کانیا ندا گرت^۴، له هه مان کاتدا تیپکی تری نه لمانه کان تووشی کاره ساتیک بوون که رۆلی هه بوو له دابه زاندنی وره یان، نه وه بوو نه م تیپه به ره و بغراس به ریکه وت چونکه وایان ده زانی که به دهست خاچه رسته کانه وه یه، هه ر که گه شتنه پیشه وه دهر گاگانی قه لاکه کرایه وه موسولمانه کان هیرشیا ن کرده سهریا و دهستیا ن گرت به سهر سه روه ت و سامان چه ک و که ره سه ته کانیا نداو ژماره یه کی زوریان لیکوشت و دهستگیر کرد، هه روه ک هه ندی

^۱ تاریخ ابن خلدون (۳۲۲/۵)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۴.

^۲ النواذر السلطانية، ل: ۱۲۴، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۴.

^۳ کتاب الروختین (۱۵۶/۲)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۵.

^۴ مفرج الكرب (۳۲۲/۲)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۵.

لهدانیشتوانی حهلهبیش هاتنه دهرهوهو دهستیان دایه فراندنی ئەلمانهکان و ژمارهیهکیان لیفراندن و بهنرخیکی ههزان لهبازاردا فروشتیان^۱ ئەمهش رادهی ئه و دایرانه مان بۆ دهردهخات که سه لآحه دین سه پاندی به سه ر سوپای خاچه رسته کان له شامدا، دوی به هیزکردنی ده سه لآتی به سه ر ناوچه که نارییه کاند، ته نانه ت خاچه رسته رۆژئاوایه کان نه یان ده توانی جیاوازی له نیوان ئەوقه لآو شارانه دا بکه ن که به ده ست براکانیا نه وه یه له گه ل ئەوانه ی که به ده ست سه لآحه دینه وه بوو له رۆژه لاتدا^۲، دواچار فریدریک سوایی پاش ئه و نه هامة تیا نه ی که رووبه رووی سوپاکه ی بوویه وه بریاری دا به ره و عه ککا به ریکه ویت و له رۆژی چوار شه ممه ۲۵ی ره جبه ی سالی ۵۸۶هـ / ۱۱۹۰زدا به سه رۆکایه تی سوپاکه ی به ره و عه ککا به پێ که وت له ریکه ی جبه له و لاذیقه وه، موسو لمانه کانیش له لاذیقه دا هه لی تیپه رپوونی سوپای به ش به ش بووی ئەلمانیا یان قۆسته وه هاتنه سه ر ریا یان و ژماره یه کی زۆریان لیکوشت و به دیل گرتن، کاتی ئەلمانه کان گه شتنه طرابلس بۆ پشودان تیا دا مانه وه، به لآم دووباره تووشی په تایه کی کوشنده بوون و له ئاکامدا زۆرینه یان گیانیان له ده ست داو ته نها هه زار که سیان لی مایه وه، ئەوانیش به ده ریادا په رینه وه بۆ عه ککا و له ۱۶ی ره مه زانی سالی ۵۸۶هـ / ئۆکتۆبه ری ۱۱۹۰زدا گه شتنه به ره وه^۳.

۴- هه ئویستی سه لآحه دین به رامبه ر به شالآوی ئەلمانه کان؛ سه لآحه دین مه سه له ی شالآوی ئەلمانه کانی فه رامۆش نه کردو هه رکه زانی خه لگی هاندا بۆ جیهاد له ره مه زانی سالی ۵۸۵هـ / ۱۱۹۰زدا نێردراوێکی نارد که ئه ویش قاضی به هادین ئیبن شداد بوو بۆ لای خه لیفه عه باس که له و کاته دا الناصردین الله أبو العباس أحمدی کورێ المستضیء بوو بۆ ئاگادارکردنه وه ی له هاتنی ئەلمانه کان بۆ ولآتی شام، هه روه ها سه لآحه دین فه رمانی کرد به قاضی ئیبن شه داد که سه ردانی ئەمیره کانی موسل و شه نگار و جزیره و ئه ربیل بکات بۆ بانگه یشتکردنیان بۆ جیهاد، ئەوانیش وه لآمیا ن دایه وه و خۆیا ن ئاماده کرد بۆ به ریکه وتن بۆ لای سه لآحه دین، خه لیفه ش به ئینی باشی پێدا و پاره و که ره سه تی بۆ نارد^۴.

^۱ مفرج الکروب (۲/۳۲۲)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۵.

^۲ تأریخ ابن الفرات، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۵.

^۳ تأریخ ابن الفرات، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۵.

^۴ النوادر السلطانية، ل: ۱۱۵، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۷.

له هه مان کاتدا سه لآحه دين به رده وام بوو له چاودير کړدنی پيشپه وی نه لمانه کانداه ريگه ی ناردنی سيخوړوچاوساغه وه بۆ ناگادار بوون له جموجولې دوژمنو به رليگرتنی، هه روه ها جينشینه کانی له ناوچه جياجياکانی شامدا سه رياره کانیان نارد بۆ به دواواچوونی دوژمنو روبه روو بوونه وهی له کاتی پئويستدا، نه وه بوو تووشی تيپيکی سوپای نه لمانی بوون که بۆ په يدا کړدنی ئالف بۆ ولاغه کانیان ده رچووبوونو نزیکه ی پينچ سه ده که سیان لی کوشتو ديل کړدن^۱، کاتی سه لآحه دين دلنیا بوويه وه له گه شتنی نه لمانه کان بۆ ولاتی نه رمنو نزیک بوونه وه یان له خاکی موسولمانان، نه ميره کانی ده وله ته که ی کوکړده وه راوړی پيکړدن ده رياره ی چؤنيه تی روبه روو بوونه وه یان، نه وانیش کوکړه دنگ بوون له سه ر به گه پخستنی سوپایه کی گه وره بۆ روبه روو بوونه وه ی دوژمن له ريگه داوا پاراستنی چهند شاریک، نه وه بوو سوپاکه به سه رکړدایه تی چهند نه ميريکی موسولمان به ريکه وتو توانی زیانی گه وره له ريگه دا به سوپای نه لمانی بگه یه نيټ^۲. هه روه ها سه لآحه دين فه رمانی دا به روخاندنی شورا کانی طریه و يافاو ارسونو قيسارييه و صيداو جبيل چونکه مه ترسی نه وه ی هه بوو که خاچپه رسته کان ده سستی به سه ردا بگرنو له دزی موسولمانه کان به کاریبه يئن^۳، له راستيشدا هه لمه تی نه لمانه کان کاتی شکستی هینا که ئيمپراتور فريدريک بربروسای سه رکړده یان له يه کيک له رووباره کانی ئاسیای بچوکدا خنکاو سوپاکه یان په رته وازه بوو له شامدا نه مه ش بووه هوی نه وه ی که نه توانن بگه نه به يتولمه قديس، نه مه جگه له وه ی که فريدريک بربروسای په له ی کړد له به ريکه وتن بۆ رۆژه لاتو ريگای وشکانيشی هه لبارد بۆ گه يشتن به ولاتی شام له کاتيکدا فيليپ ئوغسطسی پاشای فه رنه ساو ريتشارد شيردلی پاشای ئينگلته را نه روپايان جينه هيشت له شالوی خاچپه رستیدا ته نها له هاوینی سالی ۵۸۶هـ/ ۱۱۹۰زدا نه نيټ کاتيک له ريی ده ریاوه روپايان له شاری عه ککا کړد^۴.

سپيه م: خاچپه رسته کان عه ککا گه مارؤده دن:

نه وه فه رنه جانه ی که له صورا کوو بوونه وه کوکمه کی زؤريان پيگه يشت، له وه ش گرنگتر به ليینی پاپا بوو به وه ی که پاشاکانی نه روپا به پيونه بۆ به ده مه وه چونيان، نه مه ش وايکرد که به رگرييان توند ترو به هيژ تر نيټ، له کاتيکيشدا که نه روپا گه رم بوو بوو بۆ هيرشکردنه سه ر رۆژه لاتی

^۱ مفرج الکروپ (۲/۲۲۳)، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۴۷.

^۲ صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۴۷.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۴۷.

^۴ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۴۸.

ئىسلامى و گىرپانه وەى قودس، سەلاھە دىن لە ھەولەى ئازادکردنى صوردا بوو، گيانى بەرگىرکردنىش لەم شارەدا کونزادى مونتفرات بوو کە چاوى بېرىبووئە تەختى شانشىنى قودس، بەو ھۆيە شەو ھەمادە نەبوو رىئەدات بەجای لوزىنانى پاشاى قودس بۆ چوونە ناوشارى صور دواى ئازادکردنى لەلايەن سەلاھە دىنەو، ئەو ھەم بۆ ماو ھەم شەش مانگ لەدەروپەرى طرابلوسدا ماو ھەم لەسەربازگەيەكى دوور لەشارەكەو ھەم دەستى کرد بەكۆکردنەو ھەم چەند ھېژىك لەدەورى خۆى بۆ رووبەروو بوونەو ھەم مونتفرات، پاشان ھەردوو لايان رىككەوتن لەسەر رووبەروو بوونەو ھەم سەلاھە دىن و ھېشتەو ھەم سەلەى تەختى فەرمانپەر وایى بۆ پاپا و پاشاكانى ئەوروپا، ئەو ھەم بۆ بېرىارى چوونە دەريایاندا لەصوردا بەھۆى زۆرى ژمارەيانەو ھەم بۆ گەمارۆدانى عەككا، سەلاھە دىنیش پېشتر ئەركى قايمکردن و نۆزەنکردنەو ھەم شورای عەككا و ھېتەنى ئازوقە و كەرەستە بۆى سپارد بوو بە ئەمىر بەھادىن قەراقوش، ئەویش قەلاو شوراكەى و ھەم كۆشكىكى تۆكمەى لىكردبوو بەفەرمانى سەلاھە دىنیش جەنگاو ھەم باشى بۆ ھېتابوو، لەمیسرىشەو ھەم كەشتىگەلى ئەو ناوچەيەى بانگھېشت کرد بۆ بەندەرى ئەو شارە، فرەنجەكانیش لەرەجەبى سالى ٨٥٠ك / ١١٨٩زدا بەرپىكەوتن و كەشتىيەكانيان لەتەنىشتیانەو لەدەرياو دەھاتن، ھەرچەندە ھاتنىيان مەسەلەيەكى كۆتوپو چاوەرواننەكراو نەبوو بۆ سەلاھە دىن چونكە لەرىي چا و ساغ و سىخو ھەم كانیو ھەم پاسگاگەى عەككا ئاگادار كەردبووئەو ھەم كە لەھالەتى ئامادەباشیدا بىت، فرەنجەكانیش لەدەرياو و شكانىيەو ھەم ھاتنە ناو عەككا، بەھېژىكى زۆرەو ھەم گەمارۆيان دا ئەمەش لەرەجەبى سالى ٨٥٠ك / ١١٨٩زدا، راي سەلاھە دىنیش راي و ابوو كەپش گەشتنى فرەنجەكان بەعەككا رووبەروويان بىنەو، چونكە بەگەيشتىيان بەو شارە دەربەراندنىيان زەحمەت دەبىت، بەلام فەرماندەكانى بەمە رازى نەبوون و بەبىيانووى ئەو ھەم كە ئەو رىگەى كە فرەنجەكان گەرتوویانەتە بەر تەسك و خلیسكە و ئاسان نییە تىايدا رووبەروو بوونەو ئەنجام بەدرىت، سەربارى ئەمە سەلاھە دىن چەند بۆسەيەكى دانا بۆ فرەنجەكان لەرىي خەلكى گوندەكانەو ھەم بۆ فراندنىيان، بەلام ئەمە سودى نەبوو فرەنجەكان توانیان لەدەرياو و شكانىيەو ھەم بگەنە بەرەمبەر عەككا، سەلاھە دىنیش پېشتر نامەيەكى نووسى بوو بۆ سەربازەكانى كە لەبەرەمبەر ئەنطاکیەو طرابلوس و صورو كەنارەكانى میسردا ئەسكەندەریەو رمیاط لەگەل عادلى برايدا بلاو بوو بوونەو ھەم ژمارەيەكى زۆریان گەپانەو ھەم پاشان سەربازەكانى شام و جزیرە ھاتن و بەم شێوئەيە توانى پشتوینەيەك بەدەورى گەمارۆى فرەنجەكاندا دروست بكات و فرەنجەكان كەوتنە نێوان پاسگای شارەكەو سەربازەكانى سەلاھە دىن^١، عەماد دەلێت: لەكۆتایدا

^١ صلاح الدين الفارس المجاهد الملك الزاهد، ل: ٢٨٥.

بۆمان دەرده که ویت که پای سولتان راستر بوو، چونکه رووبه روونه وه یان دوی جیگیر بوونیان قورستر بوو، نه وه بوو فره نجه کان گه شتنه عه ککا له دهریاوه بۆ دهریاو رووبه پووبوونه وه ش پۆژانه روویده داو هندی رۆژ رۆژ توند بوو، له سه ختترینی نه وه جهنگانه ش نه وه بوو که موسولمانه کان ویستیان کۆمه کی بگه یه نته عه ککاو هیژشیان کرده سهر خاچه رسته کان و له شورا کان دوریان خستنه وه سوپایه کی رۆژ که له میسره وه هاتبوو له گه ل چه ند نه میریکدا نارد نه ناو شاره که، له بهرامبه ریشدا فره نجه کان پیش که شتنی پاشماوه ی کۆمه کییه کان له میسره وه ههستان به هیژشکردنه سهر موسولمانه کان و توانیان له سهر تادا شکستیان پییهینن و گه شتنه خیه ته مه لیک عادل و سه لاهه دین و پاسه وانه کانیان کۆشت، به لام سولتان به ناو سوپاکه یدا هاواری کرد: هاوار بۆ نیسلام و له گه لیاندا په لاماری فره نجه کانی داو تیکیان شکاندن و پاسگای عه ککاش له پشته وه تیر بارانی کردن و به په له قاژه رزگاریان بوو کشانه دواوه، عمادیش دوپاتی ده کاته وه که له و رووبه پووبوونه وه دا هه زارانیان لیکورژاوه و نه وه جهنگه ش به (الوقعه الکبری) ناوی دهرکرد^۱.

۱- نه و زانیانه ی که له وجه نگه دا به شدار بوون: زانا (ضیاء الدین عیسی) ی هه کاری سه ره رشتی پیشه وه ی دلی سوپای ده کردو^۲ القاضی به هادینی کوپی شه ددادو زانا عمادی نه سفه هانیش له م جهنگه دا به شدار بوون، به شیوه یه کی ورد وه سفیان کردووه وه ک دوو شایه تحال^۳ به لام باسی نه کی خویان له وجه ونگه دا نه کردووه، سه رکه و تنیش له کۆتایی نه م جهنگه ندا بۆ موسولمانه کان بوو و خاچه رسته کانیش زیانیک ی رۆریان لیکه وت که به ده هه زار کورژاوه زنده ده کریت^۴. هه روه ها له م جهنگه دا زانا ظهیر الدین هه کاری برای زانا عیسی هه کاری شه هید بوو که والی به یتولمه قدیس بوو، نازییه تی و زانست و دینداری تیا دا کۆبووبیه وه^۵، کاتی زانا عیسی هه کاریش به شه هید بوونی زانی رازی نه بوو خه لکی سه ره خۆشی لییکه نو وتی: نه مه رۆژی خۆشییه نه ک سه ره خۆشی و پرسه^۶، هه روه ها زانا نه بو عه لی کوپی رواحه له گه ل چه ند که سیکدا له نزیک خیه ته که ی سه لاهه دین شه هید بووه، له کاتی کدا که به رگری له خیه ته که ی سه لاهه دین ده کرد له کاتی په لاماردانی دا له لایه ن

^۱ صلاح الدین الفارس المجاهدو الملك الزاهد، ل: ۲۸۶.

^۲ مفرج الکروب (۲/۲۹۶).

^۳ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۶۳.

^۴ البداية والنهاية، له: (دور الفقهاء والعلماء) وه، ل: ۱۶۳.

^۵ دور الفقهاء والعلماء، ل: ۱۶۴.

^۶ دور الفقهاء والعلماء، ل: ۱۶۴.

خاچپه رسته نه وه^۱، له ناو نه و دادوهر و قاضیانه شدا که به شدار بوون له مچنگدا دژ به خاچپه رسته کان له عه ککا له سالی ۵۸۶هـ/ ۱۱۹۲زدا قاضی المرتضی ی کوپی قریش که به شدار ی کرد له مه وه لکانی موسولمانه کاندای بۆ تیکشکاندن ی که ماروی سر عه ککا، به لام دواچار له رۆژی ههینی دهی جه مادی یه که می سالی ۵۸۶هـ/ ۱۱۹۰زدا شهید کرا^۲.

۲- کاریگهری مه عه دهوی زانیان له سهر جه نگاوهره کان؛ رۆلی زانیان له کاتی که ماروی عه ککادا

له لایه ن خاچپه رسته کانه وه له چه ک هه لگرتن و رووبه رووبوونه وهی خاچپه رستاندا کورت نه بووبیه وه، به لکو به ناو سه ر یازگه و سه ر یاز ه کاندای ده که پان و هانیان ده دان و وره یان به ر زده کردنه وه، قورئان خویننه کان قورئانیان ده خویندن و سه ر یاز ه کانیان له هه لاتن ناگادار ده کرده وه و پاداشتی په روه ردگاریان بیر ده خسته نه وه و نایه ت و فه رموده یان ده رباره ی پاداشتی شه هیدان له به هه شتدا بۆ ده خویندن وه، هه تاوه کو وره یان به ر ز بکه نه وه و خۆپاگرییان زیاتر بکه ن، نه مه ش له هه موو جه نگو رووبه رووبوونه وه کانی سه لآحه دیندا روویده داو قاضی به هادین کوپی شه دادیش رۆلێکی مه زنی هه بوو له م به واره دا، نه وه بوو کاتی هه والی به رێکه وتنی هه لمه تی خاچپه رستی و سوپای نه لمانیا به سه رکردایه تی فردریک بربروسای بۆ رۆژه لات به ده مه وه هاتنی خاچپه رسته کان له شامدا به سه لآحه دین گه یشت خه م دایگرت و هه ستا به هاندانی خه لک بۆ جیهاد و ناگادار کردنه وهی خه لیفه له م پێشها ته، بۆ نه م مه به سته ش داوای له قاضی به هادینی کوپی شه داد کرد که به رێکه ویت بۆ لای خه لیفه ی عه عباسی پێشه و ناصر نه بو عه باس نه حمه دو سه ردانی سه رجه م نه میرو سه رکرده کان بکات هه تاوه کو رۆلی خۆیان ببینن له هاندان و کۆکردنه وهی موسولمانان بۆ جیهاد و هاوکاری کردنی موسولمانان له شامدا نیین شه دداد له و به ریه وه ده لیت: بۆ نه و مه به سته بانگی کردم و داوای لێکردم که به رێکه وم بۆ لای فه رمانره وای شنکارو جزیره و موسل و نه ربیل و بانگه یشتیان بکه م بۆ جیهاد به خۆیان و سه ر یاز ه کانیانه وه، پاشان فه رمانی پێکردم که به رێکه وم بۆ به غدا بۆ ناگادار کردنه وهی خه لیفه و داوای کۆمه کی کردن لیتی، به رێکه وتنیشم له یازده ی ره مه زاندا بوو، خوای گه وره گه یاندنی نه و په یام و نامانه ی ئاسانکردو هه مو ان به ده مه وه هاتن و به لیتنی پێشکه شکردنی هه موو کۆمه کیه کیان دا، پاشان گه پامه وه بۆ خزمه تی (ره حمه تی خوای لیبتیت) له رۆژی پینجی ره بیعی یه که می سالی ۵۸۶هـ دا خۆشم پێش

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ، النوادر السلطانية، ل: ۱۶۴.

^۲ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۶۷.

سه رياره كان كه وتمو هه والم پيدا كه هه مووان گوڤراپه لڼو خه ريكي خو ئاماده كردن، ئه ويش به مه زور دلخوش بوو.^۱ ليره ده تيبيني تواناي سه لاهه دين كه كه ين له چاوديري كردني دوژمنداو ده سخستني زانياري ورد ده رياره يان نه مه ش وايكرد كه كاتي پښويستي له بهر ده ستدا بيت بڅ خو ئاماده كردن و به ريكيكه وتنو خه لك كوڅكړنه وه. له م قسانه ي ئيبن شه داده وه گرنكي و ترسناكي نه م نه ركه مان بڅ ده رده كه ويټ كه پتي سپارد بڅ به غذا به تاييه ت له و بارودوخه دژواره دا كه خاچه رسته كان هه په شه يان له عه ككا ده كړدو زوري نه مابوو بكه ويټه ده ستiane وه، بڅيه سه لاهه دين پيشنياري كرد بڅ خه ليفه كه خوخي ته شريف بيتيت بڅ هانداني زياتري موسولمانان به رامبه ر به ده سته لگرتني له سه رجه م ناوچه كاني ژير ده سه لاتيدا بڅي^۲، به لام وادياره خه ليفه زور دلگه رم نه بوو كه له كوڅكه كانيه وه بگوازيته وه بڅ به ره كاني جهنگ هه ر بڅيه وه لامي پيشنياره كه ي سه لاهه ديني نه دايه وه و ته نها چهند باريك نه وت و واڅوي وه رگرتني پاره ي له چهند بازرگانك بڅ نارد، نه مه ش سه لاهه ديني توږه و بيتزار كړد^۳، له راستيدا پښويست بوو له سه ر خه ليفه كه خوخي سه ر كړدايه تي جيهاد دژ به خاچه رستان له نه ستو بگريټ، وهك نه ركي خوخي له پيتناو به شداري كړدني له جيهاد كړدن له پيتناو خودا به مال و به گيان و وهك هه وليكيش بڅ گيږانه وه ي رځي خه لافه ت و زيندو كړدنه وه ي له ژياني خه لكيدا، چونكه نه مه ده بيته پالنه ريكي گه وره بڅ موسولمانان دژ به وه له مه ته خاچه رستيه زه به لاهه، نه وه ي كه بڅ سه لاهه دينيش تومار ده كريت ده روڼبه رزي و دنيا نه ويستيه تي كاتي پيشنياري كرد بڅ خه ليفه كه ئاماده يه ده ست له سه رجه م ناوچه كاني ژير ده سه لاتي هه لبرگريت به رامبه ر به هاتني بڅ به ره كاني جهنگ.

۲- سه لاهه دين نه نجومه ني شورا كوډه كاته وه: پاش كوتايه اتني جه هنگ سه لاهه دين داواي كوښوونه وه ي نه نجومه ني شورا ي كړدو خاوه ن پاو نه ميره كان تيايدا به شدارييان كړد وهك قاضي ئيبن شه د دادو عمادي نه سفه هاني نوسه ر، نه م كوښوونه وه يه ش بڅ تاوتوي كړدني مه سه له ي عه ككا بوو، سه ره تا سه لاهه دين و تاريكي پيشكه شكړدو تيايدا وتي: به ناوي خواي به خشنده و ميهره بان، سوپاس و ستايش بڅ په روه رديگار درودو سه لام له سه ر محه مه د(د. خ)، بزائن كه نه مه دوژمنني خواو دوژمنني ئيمه يه و پتي ناوه ته خاكمانه وه، به لام

^۱ النواذر السلطانية، ل: (۹۸-۹۹)، دور الفقهاء، ل: ۱۶۸.

^۲ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۶۸.

^۳ مفرج الكروب (۲/۳۴۰)، دور الفقهاء والعلماء، ل: ۱۶۵.

ئىمە بەرپەرچمان داپەو سەرکەوتن نىزىكە بەپشتىوانى خوا، ئىستا كۆمەكى كەمىيان ماوۋە دەبى لەخەمى رىشە كىشكردىناندا بىنو خىۋى گەورەش ئەمەى لەسەر فەرز كىردوۋىن، ئىۋەش دەزانن كە ئەمە سوپاكەى ئىمەيە و چىتر كەس نەماوۋە كۆمەكىمان بىكات جگە لەمەلىك عادل كە بەپىۋەيە، ئەم دۆزمنەش ئەگەر مانەوۋەى دىرژە بىكىشىت كۆمەكى پى دەگات و بەھىز دەبىت، بۆيە بەپى مەن دەبىت ھىرشىيان بۆ بەرىن و ئىۋەش پى خۇتان بلىن^۱. پاش گىفتوگىز قىسە و باسكى زۆر بوون بەدوۋ دەستەو: كۆمەلى يەكەم پىشتىگىريان لە پاكەى سولتان دەكرد بۆ ھىرشكرىنە سەريان پىش خۇكۇكرىنەوۋەى گەشتىنى كۆمەكى بۆيان، بەلام كۆمەلى دوۋەم داوايان كىر كە سەرىازەكان بىرپىن بۆ خروپە بۆ پىشودان و تىيان: پەنجا رۆژە لەسەر ئەسپ دانە بەزىۋىن و چەندىن شەو نەخەوتىن، ئىستا ماندوۋ بىتاقەت و شەكەتىن و زىستانىش بەرپىۋەيە و دۆزمنىش بەسوپايەكى زۆر نەبىت لەناونابىت، بۆيە باشتروايە ئەم زىستانە مۆلەتىيان بەدەين دواتر بەھىز و گىرپوتىنەوۋە روۋبەروۋيان دەبىنەوۋە دەگەينە ئاكامىك.

... باشتروايە خۇمان بىپارىزىن و نامە و نىردراو بەرىبخەين بۆ ناۋچە و شوپىنەكان و موسولمانان لەشامدا، چونكە موسولمانان دىن بەھانا مانەوۋە ئەكات واز لەدان بەخۇدا گىرتن دىنن و پاش زۆر بوون ھىرشىيان بۆ دەكەين و ئەگەر كىۋىش بىن لەبىيان دىنن^۲. ئەوۋە بوۋ پى نەيارەكان سەرکەوت و سەلاخەدىن ناچار بوۋ بچىتە سەر پاكەيان و سەرىازەكان روۋيان كىردە خروپە لەچوارى رەمەزانى ۵۸۵ھ / ۱۸۹۱زاد و لوپش زانا عىسەى ھەكارى توۋشى نەخۇشپىك بوۋ بوۋە ھۆى كۆچى دوايى كىردى^۳، بەجىپىشتىنى عەككا لەلايەن سەلاخەدىن و سەرىازەكانىيەوۋە ھەلىكى گەورە بوۋ بۆ خاچەرىستەكان كە بەباشى قۇستىيانەوۋە گەمارۇكەيان لەسەر عەككا توندتر كىرد و ھەموۋ رى شوپىنكىيان گىرتە بەر بۆ خۇپاراستن لەسەلاخەدىن^۴، ئەمەش بوۋە ھۆى لەدەستدانى عەككا دواي دوۋ سال گەمارۇدان لەخەقدەى جەمادى دوۋەمى سالى ۵۸۷ھ / ۱۱۹۱زاد^۵.

^۱ قەلەيكە لەكەنارى شام بەسەر عەككادا دەپوانى، معجم البلدان (۲/۲۶۲).

^۲ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، ل: ۱۶۵

^۳ ھەمان سەرچاۋە، ل: ۱۶۶

^۴ ھەمان سەرچاۋە، ل: ۱۶۶

^۵ ھەمان سەرچاۋە، ل: ۱۶۶

٤- دواى كۆمهكى له پاشاي مه غريب (موه حيددين) ئه بو يه عقوب مه نصورى كوپى عبولونمنى موه حيددى: به لام ئه م سولتانه تورپه بوو له سه لاهه دين چونكه يه كيك له مه ماليكه كانى برازاكه ي به ناوى قهراقوشى ته قهوى هيرشى كردبوو سه ر برقه و طرابلوسى رۆژئاوا و تونس ، به هۆى ئه وهى كه ته قى الدين عمرى گه وهى به ئوميد بوو له وى ده سه لاتيك پيكه وه بنى، پرۆژه كه شكستى هينا^١. ئه وه بوو سه لاهه دين دياريه كه نارد بۆ پاشاي مه غريب كه دوو قورئان و سه د درهه م و ده ره تل دارو شه ش سه د مسقال مىسكو عه مبه رى په نجا كه وانى عه ره بى به وه ته ره كانپانه وه و بيس ت تيرى هندى و چه ند زينيكى رازا وهى ئه سبى تيدا بوو^٢، له گه ل ئه م دياريه شدا نامه يه كى ناسكى بۆ نووسىبوو كه تيايدا هاتبوو: سوپاس بۆ ئه و په روه ردا گه رى كه به سه ر موسولمانانه وه كه سىكى داناهه كه زه وى ئاوه دان كردۆته وه و خه لكه كه ي ده ول مه ند كردوو و فه رزو سووننه تى له سه ر ده ستى جيبه جى كردوو و ئاسمانى نه وه كانى رۆشن كردوو ته وه سه ره تاي ئه م نامه يه ش به م شپوه يه بوو: له سه لاهه دينه وه بۆ ئه ميرى موسولمانان له سه ره تاشيدا هاتبوو: به نده ي هه ژارى په روه ردا گار يوسفى كوپى ئه يوبوب، السلاويش باسى ئه وه ده كات كه ئه بو يه عقوبى كوپى مه نسور پىي خوش بوو سه لاهه دين به نازناوى ئه مير المؤمنين نه ك مسلمين بانگى بكات، به لام ئه مه ي ده رنه برى و ريزى زورى نيردرا وه كه ي سه لاهه دينى گرت بى ئه وهى هيج كارىكى بۆ بكات ده شلئين: له گه ل ئه وه شدا مه نسور سه دو هه شتا كه شتى ئاماده كردوو بۆ ناردنى، به لام ده سترگتنى خاچپه رسته كان به سه ر كه ناره كانى شامدا بووه ريگر له به رامبه ر گه شتنى ئه و كۆمه كيه دا، ئه ين خه لدونيش^٣ ئه مه ده كاته به لگه له سه ر به هيزى پاشاكانى مه غريب و ده سه لاتدارييان به سه ر پاشاكانى رۆژه لاتدا له بنيا تنانى كه شتيگه لى ده رباييدا^٤.

هه رچه نده ئه وهى كه هه ندئى له ميژوونوسان باسيان كردوو كه مه نصورى موحيدي خوشحال نه بوو به نامه كه ي سه لاهه دين چونكه نازناوى ئه ميرى باوه ردارانى لى نه نابوو نابيته به لگه بۆ يارمه تى نه دان و به ده مه وه نه هاتنى داواكه ي سه لاهه دين، به لكو هۆى ئه وه بوو كه يه عقوبى كوپى

^١ صلاح الدين الفارس المجاهدو الملك الفارس ، ل: ٢٨٦.

^٢ تاريخ الاسلام، حسن إبراهيم (٢١٦/٤)

^٣ تاريخ ابن خلدون (٤٩٠/٦)

^٤ تاريخ الاسلام (٢١٦/٤)، صفحات مشرقه من التاريخ الاسلامي (٥١٨/٢)

مه‌نصور هه‌میشه له‌ئاماده باشیدا بوو بۆ رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی خاچه‌رستان له‌ئنده‌لوسدا^۱، هه‌روه‌ك موه‌حیدینه‌كان له‌لێدوانه‌كانیاندا داووپاتیان كردووه‌ته‌كه‌ئاره‌زوی به‌رێكه‌وتنیا هه‌بوو به‌روه‌و رۆژه‌لات بۆ لكاندنێ به‌ده‌وله‌ته‌كه‌یانوه‌، الذهبش ئاماژه به‌وه‌ ده‌كات كه‌ سلطان مه‌نصور ئاره‌زوی چوون بۆ میسری هه‌بوو^۲، ئهم ئاره‌زووه‌ش به‌راشكاوی له‌لایه‌ن ئه‌بو عه‌باسی كوی عه‌بدولسه‌لام الجراوی شاعیری موه‌حیدینه‌كانه‌وه‌ ده‌بپراوه‌ كاتێ له‌ستایشی خه‌لیفه‌ یه‌عقوبی كوی مه‌نصوردا ده‌لی^۳:

إن الخلافة نالت من محاسنكم أو في الحظوظ فابتدت منظرًا عجباً
أعلى المراتب بعد النبوة قد حبا بها الله أعلى الخلق وانتخبا
سينظم السعد مصرًا في ممالكه حتى يدوخ منها خيله حلبا
الى العراق الى أقصى الحجاز الى أقصى خراسان يتلو جيشه الرعبا
هو الذي كانت الدنيا تؤمله وكل عصر له مازال مرتقبا^۴

له‌راستیدا موه‌حیدینه‌كان پلانیان داپشتبوو بۆ داگیرکردنی ولاتی رۆژئاوای ئیسلامی، یه‌كه‌م ئامانجیشیان میسر بوو، سولتانی موه‌حیدیش راششكاوانه ئاره‌زوی خۆی بۆ هێرشکردنه‌ سه‌ر ولاتی میسر ده‌ربڕی و باسی ئه‌وه‌یه‌موه‌موشته‌ناپه‌واو بیدعه‌یه‌ی كرد كه‌تیایدایه‌و، وتی: ئیمه به‌شتیوانی خوا پاکی ده‌كه‌ینه‌وه‌، ئه‌مه‌ی له‌به‌رنامه‌دا بوو هه‌تاوه‌كو گیانی له‌ده‌ستدا په‌حمه‌تی خوای لیبیت^۵، كه‌واته‌ موه‌حیدینه‌كان پلانیان داپشتبوو بۆ هێرشکردنه‌ سه‌ر رۆژه‌لات به‌گشتی و ئه‌میره‌كاني ده‌وله‌تی ئه‌یوبی و نوریش به‌مه‌یان ده‌زانی، بۆیه‌ ویستیان ده‌ست پێشخه‌ری بکه‌ن و ئه‌وه‌ بوو ئه‌یوبیه‌كان هه‌ستان به‌راسپاردنی هه‌ندێ له‌گه‌وره‌ پیاوانیان بۆ ناردنیا بۆ ولاتی مه‌غریب بۆ دۆزینه‌وه‌ و په‌یداکردنی لایه‌نگری بۆیان هه‌تاوه‌كو ئه‌مانه‌ ببنه‌ هیلی به‌رگری یه‌كه‌م له‌به‌رامبه‌ر ته‌ماعاری موه‌حیدینه‌كاندا، هێرشێ قه‌راقوشیش بۆ سه‌ر مه‌غریب یه‌كێك بوو له‌و هه‌نگاوانه‌و ئه‌چووه‌ چوار چێوه‌ی ئه‌و هه‌والانه‌وه‌^۶، ئه‌وه‌ بوو سوپای ئه‌یوبی به‌رێی بیاباندا به‌ره‌و مه‌غریب به‌رێكه‌وت ئه‌مه‌ش له‌به‌ر كورتی و نزیکێ نه‌بوونی مه‌ترسی تیایدا، هه‌ربۆیه‌ وازیان له‌رێگه‌ی

^۱ صفحات مشرقة من التاريخ الاسلامي (۵۱۹/۲).

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه‌، (۵۱۹/۲).

^۳ دراسات في تاريخ الغرب، ل: ۱۱۵

^۴ دراسات في تاريخ الغرب، ل: ۱۱۵

^۵ سقوط الدولة الموحدين، ل: ۱۹۸

که نار دهریا هیئا که تیره و هۆزه کانی به نی سه لیمو به نی هیلال تیدا بوو که توانیبوو یان روژه لاتى لیبیا کۆنترۆل بکه ن ژیا نیکی خوش بو خویان دهسته بهریکه ن و به جددی کاریان ده کرد بو پاریزگاری کردن له و ناوچانه و رو به پووبوونه و هی هر هیزیک که نیازی نزیکبوونه و ده دست به سه را کرتنی نه و ناوچانه ی هه بیته^۱. له راستیدا نه ناردنی کۆمه کی له لایه ن مه نصوره و به هۆی چه ند گرفتیکی ده رونی و باری شله ژاوی ناو خۆیی و ده ره کییه و به بو، هه رچه نه د ریزی زۆری له بالۆیزی سه لآحه دین ناو کاتیکیش که بالۆیزه که ی سه لآحه دین شه مه سه دینی کوپی مونقیذ ستایشی مه نصورى کرد به هۆنراوه یه کی چل دێپی مه نصور له بری هر دێپیک هه زار دره می خه لات کرد، له هۆنراوه که شدا^۲ هاتوه:

سأشکر بحراً ذاعباب قطعته	الى بحر جود ما لنعماء ساحل
الى معدن التقوى الى كعبة الهدى	الى من سمت بالذكر منه الأوائل
اليك أمير المسلمين ولم تزل	الى بابك المأمول ترجى الرواحل
قطعت اليك البر والبحر موقناً	بأن نذاك القمر بالتجح كافل
فما راعى من وجبة البررائع	ولا هالني من زاحر البحر هائل
ومن كان غايات لمعالي طلابه	يهون عليه كل أمر يحاول
رجوت بقصدك العلا فبلغتها	وأدنى عطايك العلا والفضائل
فلا زلت للعلاء والجود ثانياً	تبلغك الأيام ما أنت أمل

له راستیدا سه لآحه دینی ئه یو بی دانی نه نا به خه لیفایه تی سولتانی موه حیدینه کاندای نازناوی نه میر موئمنینیشی بو به کار نه هیئا له و نامه یه دا که به ئیبن منقری نێردراویدا ناردی، نه م مه سه له یه ش گرنگی خۆی هه یه، چونکه نه وه داننا نه به خیلافه تی موه حیدینه کاندای که له سه ر به نه مای رێنما ییه چه وته کانی ئیبن تومرت بنیاتنرا بوو، نه مه ش له لایه ن القاضی الفاضلی گه وه راویژگاری سه لآحه دینه وه روون کرایه وه کاتی وتی : ... نه و گوتاره به سه و بواری نه وه ی تیا یه که نکولی لیبیکه ین، نو سینیش به لگه یه که زمان نه به ستیته وه نه گه ر له سه ر مینبه ریک له مینبه ره کانی مه غریبیدا بخوێرتیته وه، نه وه ئیمه له به یعه ت دان به خه لیفه ی عه باسی پاشگه زبووینه ته وه به یعه تمان به که سیك داوه که خوا پشتیوانی نییه شوینکه وتنی دروست نیه، به م پێیه ش خاوه ریزمان سوک کردوه و خۆمان خستوو ته خوار شتی ریزددارو ریزی موسولمانانمان جیهیشتوو وه

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۹۸.

^۲ صفحات مشرقه من التاريخ الاسلامی (۵۲۰/۲).

سەرپێچی خوامان کردوو، ههروهك گۆپراپه‌لی كه سێكمان كردوو كه گۆپراپه‌لی دروست نیه و رابه‌رێكمان دیاریكردوو كه شیاو نییه^۱. رهنگه ئه‌گه‌ر سه‌لاحه‌دین له‌گه‌ڵ سولتانی موه‌حیدینه‌كاندا به‌یه‌ك بگه‌شتنایه‌ له‌ژووری گفتوگۆدا ئه‌و له‌سه‌ر كۆمه‌له‌ شتێك رێك بگه‌وتنایه‌ كه به‌سود بوايه‌ بۆ هه‌مان، به‌هۆی ئه‌و مرونه‌ت و لیها‌تووییه‌ سیاسیه‌ كه‌م وێنه‌یه‌یه‌ی كه‌ له‌سه‌لاحه‌دیندا هه‌بوو، هه‌روه‌ها له‌به‌ر سوڕبوونی سولتان مه‌نصور له‌سه‌ر چاكسازی كردن له‌بیرو باوه‌ری موه‌حیدینه‌كانداو نزیک بوونه‌وه‌ له‌بیرو باوه‌ری ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت. به‌لام خوای گه‌وره‌ به‌دانایی خۆی كاروباره‌كان ئاراسته‌ ده‌كات به‌و شیوه‌یه‌ی كه‌ ده‌یه‌وێت، به‌هه‌ر حال جیاوازی سیاسه‌ت و بیروباوه‌ری نێوان سه‌لاحه‌دین و پاشای موه‌حیدینه‌كان نه‌بووه‌ رێگر له‌به‌رامبه‌ر هاوكاری گه‌لانیان له‌كاتی خۆشی و ته‌نگانه‌دا وه‌ك له‌هه‌موو كات و شوێنێكدا رووده‌ات، چونكه‌ وه‌ك له‌كتیبه‌كانی زیاننامه‌ی ناوداراندا ده‌رده‌كه‌وێت ژماره‌یه‌كی زۆر له‌مه‌غریبه‌كان به‌شدارییان له‌جنگ كردن له‌دژی خاچه‌رسته‌كان شان به‌شانی براكانیان له‌و ژۆه‌لاتدا كردو ژماره‌یه‌كی زۆریشیان لێ شه‌هید بووه‌ هه‌ر له‌فه‌له‌ستینیشدا به‌خاك سپێردراون^۲. له‌راستیدا سه‌لاحه‌دین ئه‌یویست سود له‌موه‌حیدینه‌كان وه‌رگرت دژ به‌هه‌لمه‌تی خاچه‌رستان ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌رمی و دانایه‌کی فراوان له‌بواری سیاسیدا. ئه‌و به‌مه‌ به‌ئهرکی خۆی هه‌ستا، به‌لام سولتانی موه‌حیدینه‌كان نه‌یتوانی ناكۆكیه‌ مه‌نه‌جیه‌كان تیپه‌پنێت و له‌گه‌ڵ سه‌لاحه‌دیندا هاوكاری بكات بۆ به‌رگری كردن له‌ئومه‌تی ئیسلامی

۵- **رؤی القاضی الفاضل له‌كاتی گه‌مارۆدانی عه‌ككا له‌لایه‌ن خاچه‌رسته‌كانه‌وه:** القاضی الفاضل رۆژیکی زۆر گرنگی بینی له‌ماوه‌ی گه‌مارۆی خاچه‌رسته‌كاندا، دیاره‌ له‌و كاته‌دا له‌میسر سه‌ره‌پرشته‌ی كاروباره‌كانی ده‌كرد له‌بری سه‌لاحه‌دین، له‌روانگه‌ی ئه‌م پۆسته‌شه‌وه‌ كاروباره‌كانی سولتانی رێكه‌ده‌خست وه‌ك ئاماده‌کردنی سه‌ریازه‌كان و نۆژه‌نکردنه‌وه‌ی كه‌شتیگه‌ل و هه‌لگرته‌ی پارو و گراسته‌نه‌وه‌ی ئازوقه‌ بۆ عه‌ككا، سولتانیش سه‌باره‌ت به‌ ئه‌ركه‌كانی نامه‌ی بۆ ده‌نوسی، ئه‌ویش وه‌لامه‌كانی به‌باشترین ده‌سته‌واژه‌ ده‌رده‌بهری و ئامۆژگاری و تیپینی پێشكه‌ش ده‌كردو به‌دوای به‌رژه‌وه‌ندی ئیسلامدا ده‌گه‌را^۳، نامه‌كانیشی بۆ سه‌لاحه‌دین له‌ماوه‌ی گه‌مارۆدانی عه‌ككا له‌لایه‌ن فره‌نجه‌كانه‌وه‌ به‌رده‌وام بوو پڕ بوو

^۱ صفحات مشرقه من التاريخ الاسلامی (۵۲۱/۲).

^۲ صفحات مشرقه من التاريخ الاسلامی (۵۲۱/۲).

^۳ كتاب الروضتين (۱۶۵/۲)، دور الفقهاء والعلماء، ل: ۱۶۹

له دهسته واژه ی پړولیاو نلیو له هه سستی پر خۆشه ویستی و دلسۆزی له پیناوسو ککړدن و رواندنه وه ی ماندویتی نه و گه مارویه و به شداری کردنی براکانی له غم و نازارو ناواته کانیاندا، نه وه بوو له نامه کانیاندا هانی ددها بڼ خوراکگری و وړه ی به رزده کرده وه بڼ دريژده دان به جیهادو بڼ نومید نه بوون له ره حمه تی په وړه ردگارو داوای ده سترگتن به هیواو نومید بوون به سرکه وتنی خوایی لیده کرد، به لام نه م په یوه ندیبه شیان له سر بنه مای برایه تی بیرو باوهرپو یه که مه به سستی بنیاتنرا بوو، نه که وړه و بچوک و سرکرده و خزمه تگوزار، له یه کیک له ونامانه شدا هاتووه: باگه وړه مان دريژبوونه وه ی ماوه ی نه م تاقیکردنه وه یه ی پی ناخوش نه بیټ چونکه پاداشتی ده ست ده که ویت، چاکه کانی زیاد ده بن و سرکه وتنه کانی به رده وام ده بن، سره نه نجامیش بڼ خواپه رستی و خواپه رستانه، خوای گه وړه ش نه و که سه سرده خات که خوای سرخسبیت له ژیاندا، خوای گه وړه ش پاداشتی تیکوشانی گه وړه مان بداته وه به خوی و کار به ده ست و براو کوپو سه ریزه کانی^۱. له و نامانه ی تریش که قاضی فاضل ده ینارد بڼ سه لاهه دین نه و نامانه ی که تیایدا پوزشی بڼ هیئایه وه به هوی دواکه وتنی گه یشتنی که شتیگه لی میسر وه بڼ شام به و کومه کیانه وه که سه لاهه دین له میسری دواکرده بوو، تیایدا روونی کرده وه که هۆکار ه لگردنی دژه بایه کی توند بووه نه که که مته رخه می نه و^۲ گومانیش له ودها نییه که نه م نامه یه نه و رۆله دوویات ده کاته وه که نه م قازیه به ریزه و زانایانی تر پیتی ه لده ستان بڼ یارمه تیدانی سه لاهه دین و دابینکردنی پیداویستی سه ریزه کان^۳، شایانی باسه قازی هه موو شیوازو ریگه یه کی ده گرتنه بهر بڼ یارمه تیدانی سه لاهه دین و موسولمانه کان له کاتی نه م نابلقه یه دا، له م بواره شدا نامه یه کی نووسی بڼ خه لیغه ی عه باسی و به جوانترین و به هیژترین ده سته واژه داوای لیکرد هانی دا بڼ پشتیوانیکردن له سه لاهه دین له م هه لومه رجه دا سه خته دا له پیناوسه رخسنتی ثاینی خواو پیغه مبه ره که ی و به رز پاگرتنی پله وه پایه ی موسولمانان، ره نگه به هیژترینی نه و ده سته واژانه ش که له م نامه یه دا به کاریه پینابیت نه وه بیټ: نه ی جینشین و خانه واده ی محمه د (ﷺ)، به جوریک رابه رایه تی نوممه ته که ی بکه که نه و ناسوده بکات، مافی نه و بده به چاودیریکردنی ئیمه، چونکه ئیمه و موسولمانان سپارده ی نه وین لای تو، نمونه ی

^۱ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، في الشرق الأدنى، ل: ۱۶۹.

^۲ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، في الشرق الأدنى، ل: ۱۶۹.

^۳ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، في الشرق الأدنى، ل: ۱۶۹.

خزمه تگوزارستان ئیستا وهك نهو بهنده به هی كه نه گهر بۆ بکرایه له شوینه پیروژه کاندایه پارایه وه زهوی و خاکی ماچ ده کردو خۆی له بهر قاپیدا ده دا به زه ویدا هه تا کو خوی گهره کۆمه کی ده نارد، نه گهر وتنی هه موو شتیکیش نهنگی نه بوایه نه وه شتانیکم دهوت كه چاوه کانی بهیته نایه ته گریان و دلّه کانی راجله کاندایه، به لام ئارامگرو چاوه پوانی پاداشتی خواین به ئومیدی سه رکه وتنیکی خوایی نزیکین^۱. به م شیوه به قاضی فاضل توانی نهو نه هه مه تیبه به سه لّاحه دین تیبه پینئو خۆی به ته نها وهك سوپایه ك وابوو كه له ته نیشت سه لّاحه دینه وه ده جه نگا^۲. له و نامانهش كه قاضی فاضل وهك ئامۆزگاریه ك بۆ سه لّاحه دینی نووسی: ئه مه ئاینیکه نه به زۆری سه رده که وئو نه به سامان، به لکو خوی گهره كه سانیکی نیه تپاک و دلسۆزی بۆ هه لّباردوه، جا باگه وره شمان پاشماوه به کی باش بیت بۆ نهو پیشینه چاکانه، ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (الأحزاب: ۲۱)

قهیرانه کانتیبه پده بن و سه رقالییه کان کۆتاییان پیدیت و خوی گهره ش هه والیک ده نیتری كه دلّه کان ئاسوده بکات. نه هه مته و ناخۆشی له ئیسلام و موسولمانان دورد هخاته وه، داوای لیخۆش بوون له په ره وردگار ده کهین، چونکه به لاو ناخۆشی هه میسه ده رنه نجای تاوانه^۳. له نامه به کی تریشدا ده لئ: ئیمه گیرۆده ی دهستی دهروونی خۆمانین و نه گهر راست بکهین نه وه خوی گهره ده رنه نجای نهو راستگویییه مان بۆ پیش ده خات و نه گهر گوپینه لی بووینایه به ده ست دوژمنه که یه وه گیرۆده نه ده بووین، نه گهر ئیمه نهو فه رمانانه ی جیبه جئ بکهین كه له توانامان دیه نه وه پاداشتمان ده داته وه به جیبه جئ کردنی نهو کارانه بۆمان كه به بی نهو ناکریت، جا با که س به دوژمن نه زانین جگه له کرده وه کانمان و گله ییش ته نها له خۆمان بکهین و ئومیدیشمان ته نها به په ره وردگار بیت نهك به زۆر بونی سوپاو سه رباز یا خود مالّ و سهروهت، یان به کوشتاری فلان و پاو نه خشی فیسار، هه موو نه م شتانه خوامان له یاد ده باته وه و نامانه وئو خوی گهره بمانداته ده ست هۆکاره کان چونکه سه رکه وتن هه ر له زاتی نه وه وه یه، داوای لیخۆش بوونی تاوانه کانمانی لیده کهین، چونکه نه گهر تاوان ریّی نزاکانی نه گرتینایه ئیستا وه لاممان درابوو وه و شه پۆلی فرمیسکی له خوا ترسان دلانی پاک کردبوه وه، به لام کۆسپیک له پیدایه^۴، له نامه به کی تریشدا هاتوه

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۷۰

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۷۰

^۳ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، فی الشرق الأدنى، ل: ۱۷۰

^۴ کتاب الروختین (۱۷۹/۴)

سوپاکه مان سوپاس بۆ خوا لاوازی تیدا نییه، به لّام ماندوو بووه و توانای مرقیش سنوری هیه، قه ده ری خواش شتیکه و هه موو خاوه ن ئامانجیکیش بۆ ئامانجه که ی هه وڵ ده دات له سنوری توانیدا، خزمه تگوزارتان ئه مه بۆیه باس ده کات هه تاوه کو گه وره مان توپه و بیزار نه بیّت له سه ربازه لاوازه ته مه له کانی و سوپاس و ستایشی پاله واننه کانیشیان له یاده نه کات خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ (آل عمران: ۱۵۹)، واته: که واته (چاپوشیان لیبکه و لییان ببوره داوای لیخوشبوونیان بۆ بکه له کارو پیشه اتدا پرسو پایان پنبکه) (ته فسیری ئاسان، ل: ۷۱).

گه وره م: ئایا خوای گه وره سه یری دلّی خه لکی سه رزه وی نه کردوو و که سی به باش و شیوا نه زانیوه و به کارینه هیناوه بۆ به رپاکردنی ئایین و به رزکردنه وه ی وشه و بلاوکردنه وه ی ده سه لات و پاراستنی دروشم و پاریزگاری کردن له روگه (قیبله) ی یه کتا په رستی جگه له تو؟ ئه مه له کاتیکیه که له سه رزه وی خه لکانیک هه ن نزیکترن له پیغه مبه ره وه (د.خ) و ده سه لات و موّلک و سامانیان زۆرتره، به لّام ئه وانی دانیشتانددوه و توّی هه ستانده وه، ئه وانی ته مه لّ و توّی وریا و چالاک و ئه وان ده ست به ستراو توّی ده سترکراوه و دونیای لای ئه وان خۆشه ویست کردوه و له دلّی توّ خۆشه ویستی ده رهیناوه، بۆ توّ ئه م کاره ی ئاسان و بۆ ئه وان گرانکردوو، ده سستی ئه وانی به سستوه ته وه و ده سستی توّی والا کردوو، شمشیری ئه وانی خستۆته کیلان و شمشیری توّی هه لکیشاوه، ئه وانی به ده بخت و توّی خۆشه بخت کردوو و ئه وان دانیشتون و توّی خستۆته جوله، ﴿وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ (التوبة: ۴۶)، واته ئه گه ر ئه و دوو پووانه بیانه ویت ده رچن بۆ غه زه ئه وه خۆیان بۆ ئاماده کردوه، به لّام خوا چالاک نواندن و ده رچوونی ئه وانی نه ویست له بهر ئه وه سستی کردن له شی قورس کردن و پتیا و ترا: ئه وانیش بۆ خۆتان له گه لّ پیرو مندالّ و په ککه وته کاندّا. (ته فسیری ئاسان ل: ۱۹۴).

به لّی شتی تری له مه ش گه وره تر هیه، نه ویش ئه وه یه کاتئ بیباوه پان له هه موو گۆشه و که ناریکی سه ر زه وییه وه، له روژئاوا و ده ریاوه، بئ دواکه وتن هه مووان، بی گویدان به دوری ریگه و به ئاره زوی خۆیان بیئ ئه وه ی پاشایه ک پاره یان بۆ خه رج بکات یان که سیّک راپیچیان بکات له هه موو لایه که وه هاتن به دهم بانگه وازه که یانه وه وه ک ده لّین:

ولست بملكِ هازم لنظيره ولكنك السلام للشركِ هازم

ئه مه له کاتیکیه که توّ له ناو هه موو موسولماناندا هاوکاریکت نییه و که س له گه لّتا نایه ته ده ره وه و که سیش به زمان جیهادت له گه لّدا ناکات و به بی کرئ له گه لّدا نایه ته ده ره وه و هه نگاوکت

به بالئىك و بالئىك به زياتر پى ده فروشن بانگيان نه كه يت بۆ به ههشت، بانگيان نه كه يت بۆ لای خوا وا ده زانن بۆ لای خۆتيان بانگ ده كه يتو داواى نه نجامدانى فهرزيان ليدنه كه يت وا ده زانن باسى سوننه تيان بۆ ده كه يت و به ههشتيان نه خه يته پيش چاو وا نه زانن ده ته وى بۆ خۆتى قورغ بكى^۱، ههروهه له نامه يه كى تر دا ده لى: تاوانه كانمان ريگه ي نزاى ليگرتوين جى خۆيه تى لۆمه ي خۆمان بكه ين، خواى گه وده ش قه ده ريكي هه يه كه تواناى لادانيان نيه هه ته نها نه وه نه بيت كه بلين: لاهول ولا قوة الله بالله، ئيستاش چه ند ناخوشيه ك به پتويه **﴿قُلِ اللَّهُ يُجَبِّكُم مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ﴾** (الأنعام: ۶۴)، واته: جا له وه لامياندا بلئى: خوا له و تاريكيانه وه له هه موو كۆسپىك رزگار تان ده كانكه چى..... هتد (ته فسىرى ئاسان، ل: ۱۳۵). دوژمنيش سوپا يه كى زۆرى بۆ كۆكردينه وه وه خه لكيش وتيان بترسن، ئيمه ش وتمان: پشت و په نامان خوا يه وه هه ره ئه ويش باشتريان پشتيوانه، به و شيوه يه ش نه و به لئنه ي پهره رديگار مان مسۆگه ر كرد كه ده فه رموئى: له فه زل و نيعمه تى خوا به شيان درا، ئيمه ش ته نها نه و فه زله گه وده يه مان ده وى پشت و په ناشمان هه ره خوا يه، خواى گه وده ش ته نها نزاكردنى پيشان داوين له كاتى ته نگانه داو ده بى هه ميشه له ده رگاى ره حمه ت و ميه رى بده ين و لئى بپاړينه وه: **﴿قُلُوا إِذْ جَاءَهُمْ بِأُسْنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾** (الأنعام: ۴۳)، واته كاتىك سه ركه ش و ياخى بوون تووشى تالاولى جه نگو به لاو ته نگانه مان كردن بۆ نه وه ي ليمان بپاړينه وه بلائينه وه، به لام دلان ره ق و ره ش بوو. (ته فسىرى ئاسان، ل: ۱۳۲).

په ناش ده گرين به خوا له دلپه قى و بيتوميد بوون له په حمه تى پهره رديگار هيو ا بران له ده روى، چونكه ته نها كه سانيك هيو ا بر او ده بن كه هوش و ژيريان له ده ست دا بيت، له خوا دورو بيت به ش بن له په حمه تى، هيج فيل و چاره يه كيش نيه جگه له واز هينان له فيل، جا نه گه رخواى گه وده بزانيه ت كه سه ر يازه كانى گه وده مان هه موو توانايان خستووه ته گه پ نه وه عوزرى بۆ داناون باگه وده شمان گله بيان لينه كات، نه گه ر بشزانيه ت كه مته رخه ميان نواندووه و زۆر هه ولى زۆريان نه داوه نه وه توپه ي پهره رديگاريان به سه^۲، به بنده ش ئارامگرى و سينه فراوانى و ره وشت جوانى و پاريزكارى بىرى گه وده مان ده خاته وه داواى دل پاگرتن و پاكي دلى ليدنه كات هه تاوه كو جه سته شى پاك بيت **﴿وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ...﴾**، واته: خو نه گه ر پشت هه لكردن و سه رپيچى خوانه ناسان زۆر له ساخته هتد. (ته فسىرى ئاسان، ل: ۱۳۱). هه تاوه كو **﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى﴾**

^۱ كتاب الروختين (۱۸۲/۴).

^۲ كتاب الروختين (۱۸۲/۴).

(الأنعام: ۳۵) واته: نه گهر خواش بيوېستايه له سهر هيدايه ت و رتيانې دروست نه وه كوي ده كړنه وه به مه رجيك خويان مه به ستيان بښت. (تفسيرى ناسان، ل: ۱۲۱).

گه وره شمان له پېښتره به م دپړه شعره:

ولا بطرء إن تابعت نعم و صابر في البلاء محتسب

وتيان به المهلب: نایا حضرت له سرکه وتنیکه به بڼ ماندوو بوون؟ نه ویش وتی: رقم له نه ریتی ده سته وسانیه و هر ده بڼ وستی خوا له بنده کانیدا به دبښت، که س ناتوانی حوکم و بپیری رت بکاته وه جا با گه وره شمان به هیچ قه ده ریکی په روه ردگار بیتاقت نه بښت، چونکه نه گهر قه زاو قه ده ر تیپه پړی و نه ویش پتی رازی بښت و پاداشتی و هر گړت بستره له وهی که نارازی و گونا هبار بښت، خوی گه وره پاداشتی که سیک بداته وه که غم و بیزاری بڼ په روه ردگار ده ربړی و په نا بڼ خاوه ن ده سالات به ریت، هر که سیکش به نه پنی هاوار له په روه ردگار بکات به ناشکرا وه لامی ده داته وه، جا با سکا لای گه وره مان بڼ په روه ردگار به نه پنی بښت، هه تاکو باری شان و غمی سینه ی قورس نه کات که به بڼ خوا هیچیان پیناکریت، نه وه ش که هیرش به رانی لاواز کړدوه بیرو هزی هه موانی گرتوه ته وه تنها قهیرانی بڼ نازو قه ییه له عه ککا... گه وره شمان به نه زمون بڼی ده رکه وتوه که به ریڼه به ری، زه مانه تنها په روه ردگاری زه مانیه و کاریش به خاوه ن کار ده کړیت و نذر بیر کړنه وه ش خه م و خه فته که م ناکاته وه.

قد قلت الرجل المقسم أمره فوض اليه تنم قرير العين

هه موو شتيك به ده مه وه چوونی هه یه جگه له سهر یازگه یه که دوی موسولمان بوون بیت به گاوو ولاتیک که مینه به ره که ی پاش و تاردان بیده نگ کرابیت، گه وره م نه و شه وانه ی که تو له سه نگره دا بوویت و خه لك خه وتوون و له ناماده باشیدا بویت و خه لك بیزابوون و شه و خونیت تیا کیښاوه و خه لكی بیتاگا بوون ثم روژانه ش که تیایدا بانگه واز ده کړیت: نه ی نه سپه کانی جهاد خه لك سهرخن نه م کاتانه ش که سهره کان تیایدا سپی ده بن هه موو نیعمه تی په روه ردگارن به سهرته وه و نه مامن بون له به هه شتداو سپی که ره وه ی لاپه ره ی کړده وه کانتن ﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا﴾ (آل عمران: ۳۰). واته: روژيك دیت هه موو که س کارو کړده وه کانی خوی ده ببښت ناماده کراون به خپرو شه پړه وه. (تفسيرى ناسان، ل: ۱۵۴).

نه مانه له صراط ده تپه پښنه وه و تاي ترازووت قورس ده که ن و ره زامه ندی خوات بڼ مسوگره ده که ن توش سوپاسی خویان له سهر بکه هه روه ک چون له سهر سهرکه وتنه مه زنه کان سوپاسی

ده كه یت، بشزانه كه پاداشتی نارامگرتن له سه رووی پاداشتی سوپاسگوزاره وهیه، له دلداهه زراوی نه میری باوه پداران عومهری كوپی خه تابیش نه وه بوو كه نه یفه رموو: نه گهر نارامگری و سوپاسگوزاری (صبر شكر) دوو خوشتر بونایه گویم پینه ده دا سواری ههركامیكیان ببم. بهم وره به رزه وه پیشمان كه وتنو جیپیان هیشتین و ئیمهش حه زمان له ته پ و توژ نیه، نه وان ههنگای باشیان ناو په نا نه گرم به خوا له كه وتنو گلان. خوی گه ورهش بو جیبه جیكردن و گه یاندنی حهق باشترین دروستكراوه كانی هه لېزار بووه، خوشی باش ده زانی كه له پیشیاندا چی رویداوه و به سه رهاتی پیغه مبه ران چی بووه، خوی گه ورهش پیغه مبه ره كه ی هانداه كه چاو له وان بكات و شوین پپیان هه لېگریت به تاییه ت پیغه مبه رانی اولی العزم له ناویاندا، هیچ نرخیکیش بو به ههشت زور نیه، خوی گه ورهش ته نها نه و به ندانه ی تاقیده كاته وه كه ده زانی توانای نارامگرتیان ههیه، دونیاش هه ندیكی نه وی تری ده سپرته وه و شتانیك رویداوه وهك رووینه داییت وایه، ماندوو بووونیش ده روات و پاداشت ده مینیتیه وه، گرنگترین وه سیه تیش نه وهیه كه گه وره مان خه میك نه خوات كه جهسته ی لاواز بكات و میزاجی تيك بدات، چونكه ئومه ت بینایه و نه ویش (خوا بیپاریزی) بناغه و پایه كانیه تی خوی گه ورهش نه و پایانه دامه زراو بكات بو سه رخستنی حهق له و وه سیه ته باشانهش كه فارسه كان كردوویانه نه وهیه كه وتویانه: نه گهر شتیكت توش بوو كه له تواناندا بوو نه وه دهسته وه سان مبه، نه گهر شتیكیش هاته ریته و له توانات به ده ر بوو (په نا به خوا) نه وه بیزارو نا ئومید مبه و ناره زایی ده ر مبه ر، له وانه شه خاوه ن كیشه یك نه گهر له بری خه مخواردن بیر له ده سه لات و توانای خوا بكاته وه نه وه خوی گه وره بو چاره سه ر ده كات ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ (الانسان: ۳۰). واته: ئیوه هیچ کاریكتان پیناكریت مه گهر خوی ویستی له سه ر بیته. (ته فسیری ئاسان، ل: ۵۸۰).

نه مه ده سه لاتیكه له سه رو هه موو ده سه لاته كانه وهیه، پاشاكان به هوی ته ماعه وه جهنگاون نه و به هوی ئیمان و باوه رپه وه ده جهنگی، جا نه گهر په روه ردگارمان سهیری دلی گه وره مانی كردو بینی ته نها پشت به و ده به ستی و متمانه شی هه ر به زاتی نه وه، نه وه ده روی لیده كاته وه و لوتفی خوی به سه ردا ده بارینی، با هه رگیز له خوا نا ئومید نه بین و نه لپین "كه ی خوا سه رمان ده خات" و با نارامگرین چونكه ئیمه بو نارامگرتن دروست كراوین، به لكو با سوپاسگوزار بین، چونكه سوپاسگوزاری له شوینی نارامگریدا به رزترین جوری سوپاسگوزارییه، بابو كه سانهش بلپین كه تووشی ناخوشی بوون تو پاریزراویته تا وه كو رازیبن له په روه ردگار، سه باره ت به نا ئاوه ی ولاتی

عهجه ميش نه وه پاك و بيگه ردى بۆ په روه ردگار كه دل و زمانى پيكه وه كۆكردونه ته وه: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَارِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾ (الأنعام: ٩١). واته پييان بلى: هر خوا خوئ داييه زاندووه و فيريشى كردووه له وه دوا وازيان ليبيهنيت با له به تال و نادروستى خوتاندا رويچن و گه مه و يارى بكن (ته فسيري ناسان، ل: ١٣٩) سولتانيش نامه يه كي نووسى بۆ قاضى فاضل له ولاتى فهره نجه كانه وه و ناگادارى كردووه له و ناماژانه ي سهر كه وتن كه بۆي ئاشكرا بووه تيايدا نه يوت: تنه ها له وه ده ترسم كه په روه ردگار به پيى تاوانه كانمان له گه لماندا بجوليتته وه، چونكه تاوانه كان پيش ئيستا هه بوون و له م كاته دا سرانه وه و پيشتر تۆمار كرابوون ئيستا ليخوشبوون گرتهيه وه، چونكه شمشيره سوره كان به سن بۆ تكاكارى و به يه كدا كي شانى شمشيره كان به س بوون بۆ ليدانى قاپى به هه شت و نه و وليدانانه شن له گۆرپه پاندا له بهر خواي مه زنه و خوشبه ختى بۆ قاچي ك كه له گه ل تۆدا هه نكاوى نابيت بۆ جيهاد و دهم و چاوي ك كه له گه ل تۆدا تۆزاوى بوويت و كه سيك له ژير سايه ي تۆدا كوشتارى كرديت و كوژرا بيت، نه مه يه قاضى فاضل و نه و زانا خواويسته، خاوه نى ده رپرپنى ناياب و تيگه يشتنى قول و بۆ سوننه ته كانى په روه ردگار له سهر كه وتندا، دواي ئه م نووسينانه ش نابى سهر سام بين به قسه ي سه لآحه دين كه وتويه تى: به شمشيرى خۆم هيچ شوييتيكم رزگار نه كردووه، به لكو به قه له مى قاضى فاضل بووه، له راستيدا بوونى كه سايه تى هاوشيوه ي قاضى فاضل له ته نيشت سهر كرده موسولمانه كاندا كارى كي زۆر گرنگه چ سهر كرديته ي سهر بازي يان سياسى و رۆل و كارى گهرى مه عنه وى زۆرى هه يه له سهر يان و خواي گه و ره ده رگاى ئوميد و هيو ا به هويانه وه والا ده كات و له خه مى پاداشتى خوادا ده بن و ده بنه هوكاريك بۆ ئارامگرى و دامه زراوييان.

٦- هه وه كه كانى سه لآحه دين بۆ هه لگرتنى گه مارۆ له سهر عه ككا: سه لآحه دين موسولمانان و نه ميره كانيانى هاندا بۆ جيهاد كردن له پيئاو خوادا له گه ل كۆمه لى موسولماناندا هيرشى ده برده سهر بيباوه پان و جه نكيش له نيوان نه و و خاچپه رسته كاندا هيتان و بردن بوو، هه ركه كه تيبه يه كيانى له ناو ده برد كه تيبه يه كى تر ده هاته شوينى، نه وروپاش له پشت سوپاكانيه وه بوو و به سامان و كه شتى و جه نكاوه ر پالپشتى ده كرد و رقو كينه به راممبه ر به موسولمانان دلى داگير كردبوو، كاتى گه مارۆ له سهر عه ككا توند بوو، خه مى سهره كى سه لآحه دين نه وه بوو كه جه نكاوه رو پاره و نه وت بگه يه نيته ده ست گه مارۆ دراوه كان، چونكه به ئاسانى

کۆمه کی له رێی ده ریاوه به خاچه رسته کان ده گه یشت و هیچ فیل و نه خشه یه کی سه ریا زی نه ما که فه رمانده کان بیری لێکه نه وه سه لاهه دین به کاری نه هیتا بیت، له و فیل و پلانا نه ش^۱ :
 ۱- برینی گه مارۆی ده ریا یی سه ر عه ککا: سه لاهه دین ره حمه تی خوا ی لیبیت له به یروتدا که شتییه کی نۆژه نکرده وه و چوار سه د فه رده گه نم و برێک په نیرو پیا زو مه پو ئازووقه ی تری تیکرد، فره نهجه کانیش که شتییه کانیا ن به ده وری عه ککادا دانا بوو بۆ پاراستنی له هاته نه وه ی که شتی موسولمانان، موسولمانانی ناو عه ککاش زۆر پتویستیان به خوارده مه نی و ئازووقه بوو، بۆیه کۆمه لێک له موسولمانه کان له به یروته وه سواری که شتییه ک بوون و جلی فره نهجه کانیا ن پۆشی و ریشیا ن تاشی و به رازیا ن خسته پیشه وه ی که شتییه که هه تا وه کو له دووره وه ببینرێن و خاچیا ن هه لواسی و توانیا ن خویان تیکه ل به که شتییه کا نی دوژمن بکه ن، به لام ئه وان ریا ن پنگرتن و وتیا ن: ده تانه وی به ره و شار بچن؟ وایا ن ده زانی له خویان، ئه وانیش وتیا ن بۆ ئیوه ده ستان به سه ریدا نه گرتوه ؟ وتیا ن: نه خیره یشتا ده ستما ن به سه ردا نه گرتوه ، وتیا ن : زریپۆش ئه به ی ن بۆ سه ریا زه کان به لام که شتییه کی ترما ن به دا وه یه ئاگا دا ریا ن بکه نه وه هه تا کو نه چنه شاره که وه دیا ره که شتییه کی فره نهجی به دا ویا نه وه بوو کاتی ئه ما نی بی نی ویستی ئاگا ریا ن بکا ته وه ، به لام که شتییه موسولمانه که خیرا تر بوو، با یا ره تی دا و توانی بکا ته به نده ری شاره که سوپاس بۆ خوا به سه لامه تی گه یشته به ره وه و ئه مه ش سه رکه و تنیکی مه زن بوو چونکه خه لگی شار زۆر برسی و ماندوو بوون و به بی کۆمه کی هیچیا ن پتیه ده کرا^۲ . له ده یه نا وه راستی شه عبانی شدا به هادی ن قه راقوش که وا لی عه ککا بوو له گه ل پیشه نگی که شتییه که لدا که لؤلوی حاجب بوو سولتا نیا ن ئاگا دار کرده وه که ئازووقه له شاردا ته نها هه تا وه کو شه وی نیوه ی شه عبان له شاردا ده مین، یوسفیش ئه مه ی به نه ینی لای خوی هیشته وه بۆ که سی ده رنه بری نه وه کو بلاویته وه بکا ته لای دوژمن و کاریگه ری له سه ر وه ی موسولمانان دا بنیت، پیشتریش نامه یه کی نووسیوو بۆ میسرو داوا ی سی که شتی خۆراک و ئازووقه ی کردبوو له گه ل ئه و شتا نه ی که له گه مارۆدا پتویستی پتیه تی به درێژایی زستان، ئه وه بوو سی که شتییه که به ریکه وتن له میسره وه و چا وه پتی هه لگردنی بابوون بۆ به ریکه وتن و خوشبه ختا نه بایه کی باش هه لیکردو پاش به ریکه وتیا ن له شه وی پا زده ی شه عباندا گه یشتنه عه ککا، ئه مه ش

^۱ کتاب الروضتین (۱۹۰/۴).

^۲ کتاب الروضتین (۱۵۴/۴).

له کاتی کدا بوو که نازووقه له عه ککادا نه مابوو دوژمنیش بهرده وام بوو له په لاماردانیداو که گه شته بهر وه سهریازه موسولمانه کان الله اکبر والحمد لله یان ده کرد دوی نه وی که نازووقه و خوراکیان لیبرابوو، موسولمانه کان هاتنه که نار دهریاو نژای گه شتیان ده کرد به سه لامه تی چونکه پیش گه شتی به که نار ه کانی عه ککا له گه ل که شتی ه کانی دوژمندا روویه پوی یه ک بوونه وه بویه نژای سهرکه وتن و گه شتیان بو ده کرد جه نگیش له هه مو لایه که وه له گه ل که شتی به که دا بهرده وام بوو خوی گه ورده ش ده پیراسته و باش توند تر ده بوو، ده نگیش له هر دو لاه بهرزه ده بوویه وه هه تاوه کو دواچار به سه لامه تی دهریاو یان بوو خه لکیش وه ک بارانی دوی وشکه سالی به ده میانه وه چوون^۱.

ب- عیسی عه وام (مه له وان) گه ماروکه ده شکینی له و شته سهرانه ی که له م جه نگه دا رویداده نو بوو که سواریکی موسولمان به ناوی عیسا نه هاته ناو شاره وه به شه ودا نامه و پاره ی ده هیئا به دزی دوژمنه وه و پاشان به مه له له بهرده م که شتی ه کانی دوژمنه وه دهریاو ی ده بوو نه وه بوو شه ویکیان سی تووره کی له خوی به ست که هه زار دیناری تیدا بوو له گه ل چه ند نامه یه کدا بو سهریازه کان و خوی فریدایه ناو دهریاوه و به لام تووشی شتی ه هات و خنکاو هه والی له موسولمانه کان دواکه وت نه ریش و ابو هه رکه بگه یشتایه ته شار بالنده یه ک ده فری و موسولمانه کان ده یان زانی که گه شتووه ته بهر وه، به لام نه و شه و بالنده که نه فری بویه هه ستیان به له ده ستدانی کرد، پاش چه ند رۆژیک کاتیک خه لکی له قه راغ دهریا دا ووه ستابوون ناوه که مردویه کی فریدایه که نار دهریا کاتی چوونه سهری بینیان که عیسا ی مه له وانه له ناو قه دیدا پاشماوه ی نامه و ژیره که یان بینی که بو مواهیده کان نیرد رابوو، هه رگیز که سیک نه بینراوه وه که نه م که چون له کاتی ژیانیدا سپارده ی گه یاندووه خوی گه وره له دوی مردنی بوی گه یاند بیته^۲. العمد ده لئ: عیسا ون بوو هیچ هه وال و شوینه واریکی نه بوو گومانی زوریان لا دروست بوو به لام وا دیار بوو لای خوی گه وره پله و پایه یه کی بهرزی هه بوو بویه نه یویست به و شتووه یه له ناو بجیت و جیی گومان بیته و گه یاندیه که نار دهریاو راستی مه سه له که یان بو دهرکه وت^۳.

^۱ کتاب الروضتین (۱۵۴/۴).

^۲ کتاب الروضتین (۱۶۰/۴).

^۳ کتاب الروضتین (۱۶۰/۴).

۵- به نامانچ کردنی نامیره کانی گه مارۆو به رگری له لایه‌ن موسولمانه کانه وه: چاو تیپرینی خاچپه رسته کان بۆ عه ککا زیادى کردبوو، له هه‌موو لایه‌که وه مه‌نجه‌تیقیان دابه‌ستو به‌تۆره به‌شه‌وو به‌روژ به‌ردیان ده‌هاویشته کاتى که موسولمانه کان ئه‌م بارودۆخه‌یان بى‌نى غیره‌تیان جولۆو بپرسارى کردنه‌وه‌ی ده‌روازه‌کانى شارو هێرش‌کردنه‌ سه‌ر خاچپه‌رسته‌کانیاندا له‌ده‌ره‌وه‌دا، ئه‌وه‌بوو ئه‌م کاره‌یان کردو به‌یه‌کجار له‌هه‌موو لایه‌که وه په‌لامارى خێوه‌تى خاچپه‌رسته‌کانیان داو ئه‌وانیش سه‌رقاڵ بوون به‌به‌رگری کردن له‌خێوه‌ته‌کانیان و مه‌نجه‌نیقه‌کانیان به‌جیه‌یشت و گروپی ناگراوێژى ناو موسولمانه‌کانیش ئه‌م هه‌له‌یان قۆسته‌وه‌و مه‌نجه‌نیقه‌کانیان ناگر باران کردو هه‌ر هه‌موویان سوتاند^۱.

۶- گه‌ مارۆدانى بورجى الذبان له‌لایه‌ن خاچپه‌رسته‌کانه‌وه: له‌شه‌عبانى هه‌مان ساڵدا ۵۸۶ هه‌ خاچپه‌رسته‌کان هه‌ستان به‌گه‌ مارۆدانى بورجى الذبان که ئیبن شه‌داد وه‌سفى ده‌کات به‌وه‌ی که بورجیکه له‌ناوه‌پاستى ده‌ریادا له‌سه‌ر به‌رد بنیاتنراوه له‌ده‌روازه‌ی به‌نده‌رى عه‌ککادا بۆ پاراستنى به‌نده‌ره‌که چونکه که‌شتى هه‌ر که تیپه‌په‌بوو لێى ئه‌وه له‌مه‌ترسى دوژمن رزگارى ده‌بیته هه‌روه‌ک ده‌ستگرتن به‌سه‌ر ئه‌م به‌نده‌ره‌دا ده‌بیته هۆی رێگرتن و ده‌ستگرتن به‌سه‌ر ئه‌و که‌شتیه‌دا که وه‌ک کۆمه‌کی ئاراسته‌ی به‌نده‌ره‌که ده‌کرێن، ئه‌وه بوو خاچپه‌رسته‌کان چه‌ند که‌شتیه‌کیان هه‌ینا و چه‌ند بورجیکیان تیا‌دا دروست کردو پریان کرد له‌دارو نه‌وت، به‌لام هه‌موو ئه‌و سه‌ربازانه‌ی که ئه‌م کاره‌یان ده‌کرد کوژران، دووباره که‌شتیه‌کی تریان پپرکرد له‌دارو نه‌وت و هه‌تاوه‌کو بیه‌یتره‌ ناو که‌شتى موسولمانه‌کان و پاشان گه‌ری تیپه‌رده‌ن، هه‌روه‌ها که‌شتى سێیه‌میشیان به‌هه‌مان شێوه ئاماده‌کردو پریان کرد له‌جه‌نگاوه‌ر و به‌ربه‌ستیکیان بۆ دروست کرد بۆ ئه‌وه‌ی بیه‌یته رێگر له‌به‌رامبه‌ر تیر هاویشته‌نى موسولمانه‌کاندا، ئه‌م به‌ربه‌سته‌ش له‌شێوه‌ی ژوریکدا بوو هه‌تا‌کو له‌کاتى سوتاندنى هه‌ر شتیکدا خۆیان بچه‌ ناویه‌وه، سه‌ره‌تا ئاراسته‌ی با به‌دلى ئه‌وان بوو، به‌لام ویستی په‌روه‌ردگار وابوو کاتى ناگریان کرده‌وه ناگه‌ره‌که به‌ربه‌بووه بورجه‌کانى خۆیان و ئه‌و که‌شتیه‌ی که به‌نیازیوون بیه‌نه‌ نێوان که‌شتى موسولمانه‌کان، پاشان ناگر په‌ره‌ی سه‌ندو ناو که‌شتیه‌کانى گرت‌وه کاتى چوونه ناو به‌ربه‌سته‌که وه به‌هۆی باوه‌ دزه‌ی کرده ناویه‌وه هه‌موویانى تیا‌دا سوتا^۲. سه‌ربارى ئه‌م کاره‌ساته‌ش که به‌سه‌ر خاچپه‌رسته‌کاندا هات له‌کاتیکدا

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۳۴.

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۱۳۸، ۱۳۹، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۶۰.

که له هه وڵی دهستگرتن به سهر بورجی الذباند ا بوون، به لام له دهست به سهر ا گرتنی بېنومېد نه بوون و جارېکې تر هاتنه وه و ناميرېکې گه وره يان هېنا که له شپوه ي تانک (ده بابه) دا بوو^۱ که سهرېکې گه وره و مليکې نه ستووری ناسنی هه بوو پېيان دهوت به ران و قوچې له بورجه که ده دا و هه لېده کړند، هه روه ها ناميرېکې تريان به کاره ينا که شپوه يه کې گومه زې هه بوو چه ند سهر بازېکې تيا بوو سهره که شې له شپوه ي گاسنی زه وې کتلا ند ا بوو پېي ده و ترا سنوور، سهرې به رانه که خرپوو به قورساييه کې شتي ده روخاند و سهرې سنوره که ش به نوکه تيژه کې شتي ده روخاند، هه روه ها پليکانه و په رده ي گه وره يان به کارده هېنا، له ده ريا شدا که شتيه کې گه وره يان ناماده کړد بوو که بورجېکې گه وره ي تيا بوو ده يانويست بيخه نه به سهر شوراکه دا و به جولان و ه رده گه پا و وه ک ريگه يه که به کارده هات بوو نه و شو يته ي که به سهر يا ده که و يت و چه نگا و ره کان به سهر يا ده پړويشتن، نه و ه بوو ويستيان له بورجی الذبان نزیکې بخه نه وه و دهستی به سهر دا بگرن کاتې ناماده کار ييه کانيشيان ته وا و بوو، له هه موو لايه که وه په لاماری بورجه که يان دا و به ژماره يه کې زوره وه، موسولمانه کانيش سهره تا گو ييان پېنه دان هه تا وه کو چر نوکی ته ماعيان له عه ککا گير بوو و ناميره کان يان راکيشا و پېکړد و له شورا کان نزیکيان کړده وه، کاتې نه مه يان کړد موسولمانه کان به يه که ده نگ ها واريان کړد و ده رگا کان يان کړده وه و گيانی خو يان فروشت به په روه ردگار، ميژوونوس نيين شه داد ده لې: له هه و لايه که وه په لاماری دوژمنيان دا و له خنده قه کان ياندا خه فەيان کړد، کاتې بينيان خاچه رسته کان تووشی سهر شوړی و شکست هاتون په لاماری به رانه که يان دا و ناگرونه و تيان تي فرېدا و توانييان ناگري تېبه ريده ن و چه نگا و ره خاچه رسته کانيش له ناويدا هه لاتن پاشان ناگره که گه شته سنوره که و سوتاندي و دواتريش موسولمانه کان قولاپيان له به رانه که گير کړد و توانييان به ناگره که وه رايکيشن و بيهيژنه ژيرده سه لاتی خو يان، نه م به رانه ش له چه ند ناميرک پېک هاتبوو، نه وه بوو ناويان پيا کړد و پاش چه ند روژيک ناسنه که ي سارد بووه وه، نه مه ش له روه مه زانی سالی ۵۸۶ هـ ک دا / نوکتوبه ري سالی ۱۱۹۰ ز دا بوو^۲.

ژ- زالبوونی موسولمانه کان به سهر جهنگه که دا: به مه ي که باسکرا راده ي زالبوونی موسولمانه کانمان به سهر جهنگه که دا بوو ده رده که و يت، هه روه ک راده ي نه و ترس و دلّه

^۱ صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۰.

^۲ صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۱، النوادر السلطانية، ل: ۱۶۰.

راوکیټی هې که خاچپه رسته کانی گرتبوویه وه. ناشکرا ده بیټ، چونکه موسولمانه کان ته نها به زیانگه یاندن به نامیره کانیاں وازیان نه هیټا به لگو شه و نامیره شیان له دژیان به کار هیټا، کاتی رژی چوارشه ممه نیوه ی مانگی ره مه زان هات موسولمانه کان به که شتی ه کایانه وه چوونه دهره وه و کتوپ هیرشیان کرده سهر شه و که شتی خاچپه رسته ی که دانرابوو بۆ دهست به سه راگرتنی بورجی الذبان و دایانه بهر شوشه ی نه وت و توانییان شکست به م هه ولای خاچپه رسته کان بیټن^۱.

ح- نازایه تییه کی که م وینه: له جه مادی یه که می سالی ۵۸۷ هـ / یونیوی ۱۹۹۱ زدا خاچپه رستان په لاماری که شتییه کی موسولمانه کانیاں دا که له به یرووته وه هاتبوو پریوو له نامیره چه کو نازووقه و جه نگاوه، فرمانده ی، شه و که شتییش که سیکی نازابوو، کاتی هیرشو هه ژموونی دوزمنی بیټی، داوی نو قومکردنی که شتییه کی کرد هه تاکو دوزمن سودی لیټه بیټی، شه وه بوو که شتییه که یان نو قومکردو نه یان نه یشت دوزمن سودی لیټی بیټی^۲.

هیرشیکی نیسلامی بۆ سهر تانکیکی گه وره که له چوار چین پیکهاتبوو: شه و موسولمانه ی که له عه ککادا بوون به نیاز بوون هیرشو بکه نه سهر دوزمن و زیانی رژی پیکه یه نن، هه تاوه کو بیسه لمیټن که نو قوم بوونی که شتییه که کاری تیټه کردوون، له و کاته شدا دوزمن تانکیکی چوار قاتی گه وره ی دروست کردبوو، که قاتی یه که می له ته خته دروستکراوو دووه میشی له په صاص و سیټیه میشی له ناسن و چواره میشی له مسبه رزییه که شی له به رزی شورا که زیاتر بوو پرکرا بوو له جه نگاوه و نزیک کرا بووه له شورا که هه تاکو لیټه وه هیرشو بکه نه سهر موسولمانه کان له عه ککا، به لام موسولمانه کان دهست پیټخه رییان کردو شه و رژیټک به نه وت لیټیان دان و توانیان ناگری تیټه ریده ن^۳، سه ریاری شه م زیانانه ش که موسولمانه کان به خاچپه رسته کانیاں گه یاند، به لام شه وروپییه کان به رده وام بوون له ناردنی کومه کی بۆ شام، شه مش یارمه تی خاچپه رسته کانی دا بۆ دریژه دان به گه مارټ که یان بۆ سهر عه ککا، شه بوو له کاتی کدا که سه لاهه دین سه رکه وتنی مه زنی به دهست هیټا به سهر خاچپه رسته کاند چ له جه نگو روویه روو بوونه وه کاند بیټ یان به له ناو برددنی نامیره که ره سته کانیاں، له م کاته دا گه وره ترین پاشا کانی شه وروپا له و سه رده مه دا گه شتنه ناوچه که که شه وانیش فلیپ ئوغسگوسی پاشای شاری فه رنساو ریتشارد شیردلی پاشای ئینگلته را

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۴۳، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۶۱.

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۱۴۳، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۶۱.

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۱۶۲، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۶۲.

بوون، که به ریگای دهریادا هاتبوون، بیگومان گه یشتنیان کاریگه ری زوری هه بوو له سهر به رزکردنه وهی وره و لایه نی مه عنه وی خاچه رسته کان^۱.

ا- هیتانه دهره وهی سهریازه کانی ناو عه ککاو ناردنی سهریازی تر له جیتیاند: کاتی زستان هاتو دهریا شه پۆلی ده داو دوژمن وازی له هیرش کردن هیتا له بهر زوری باران و ناله باری که ش و هوا، سولتان مۆله تی به سهریازه کانی دا بۆ گه پانه وه بۆ ولاته کانیان هه تاوه کو وچانیک بدنه ته نها چند که سیکی که م له نه میرو پیاوه تایبه ته کانی لای مانه وه^۲، سولتانیش دهستی دایه ئالوگۆپکردنی سهریازه کانی ناو عه ککاو ناردنی سهریازی تر له شوینیاندا نه مه جگه له ناردنی نازووقه و که رهسته ی جهنگی بۆیان و هیتانه دهره وهی نه و نه میرو جهنگاوه رانه ی که تیایدا بوون، چونکه ماوه یه کی دورو دریز تیایدا مابوونه وه ماندوو بون بیزاری کردبوون، نه و موقه ده مهش که جیتی نه وانی گرته وه سه یف نه لدین مشطوب بوو که له شازده ی موچه ره می سالی نۆی کۆچیدا چوو عه ککا، نه و موقه ده مه ی ناردنه وه که پیشتر تیایدا بوو که نه ویش نه میر حسام نه لدین نه بو له یجاء بوو له گه ل چه ند نه میرو جهنگاوه ریکی تردا، له گه ل (مشطوب) یشدا کۆمه لیک نه میرو ناودار چوونه شاره که وه هه ری که یان نازووقه ی سالتیکیان له گه ل خۆیاند برد^۳.

ب- به لایه کی گه وره به سهر موسولماندا: مه لیک عادل به سهریازه کانیه وه چوو بۆ حه یفا له که ناری دهریا، نه و شوینه ش شوینی وه ستان و هاتن و چوونی که شتیه کان بوو، نه وه بوو ماوه یه ک مایه وه پاشان خه لکی هاندا بۆ چوونه ناوی و له هه مان کاتدا نازووقه و که رهسته سهریازییه کانیشی ده پاراست نه وه کو دوژمن دزه ی بۆ بکات، له م کاته دا حه وت به له م که پر بوو له نازووقه و که رهسته و که ل و په ل له میسر وه هیترا بوون، گه شته ناو شارو نه مهش له رۆژی دوو شه مه ی دووه می ژنی الحجه دا بوو، به لام به له میکیان تیکشکا له نا کامی پیکدادانی له گه ل نه و به رده ی که له به نده ره که دا بوو، نه مهش وایکرد که هه موو سهریازه کان بچه قه راغ دهریا وه بۆ کۆکردنه وه ی نازووقه و که رهسته، کاتی دوژمن به مه ی زانی ژماره یه کی زوریان کۆکردنه وه و له وشکانیه وه په لاماری شاره که یان داو له شوراکان نزیک بوونه وه و چوونه سهر پلیکانه یه ک، به لام به ویستی په روه ردگا پلیکانه که شکاو خه لکی شاره که په لاماریان دان و

^۱ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۶۲.

^۲ النواذر السلطانیة، ل: ۲۳۱.

^۳ کتاب الروضتین (۴/۲۳۲).

ژماره یه کی زۆریان لیکوشتن و به شکست خواردوویی گه پانه وه^۱، سه بارهت به به له مه کانیس شه وه شه پۆلی به هیزی ده ریاکه پیکدادانی له نێواندا دروست کرد به خۆیان و سه ر نشینه کانیانه وه نوقوم خه لکیکی زۆری تیا دا له ناوچوو، که ده لێن شه ست که س بوون و ئازووقه یه کی زۆریشی تیا بوو به شی سالیکی شاره که ی ده کرد، نه مه ش موسولمانه کانی لاواز کردو سولتانیس ته نگاوو بیتاقهت بو^۲، هه روه که یه که م ئاماژه ی له ده ست دانی شه و شاره بوو.

ج- موسولمان بوونی هه ندیک له فره نجه کان: کۆمه لکیکی زۆر له فره نجه کان داوای په نادانیان له صلاح الدین کرد که برسیستی زۆری بۆ هینابوون و وتیان: ئیمه به چه ند به له میکی بجوکه وه ده چین و په لاماری خاچه رسته کان ده ده یین و چه ند ده سته و تیک دینیینه وه، نه ویش مۆله تی پێدان و به له میکی بجوکیان بۆ ئاماده کردن و توانیان په لاماری چه ند بازگانیکی دوزمن بده ن و هه رچی زیوو که له په لی تیاوو که و ته به رده ستیان و سه رنشینه کانیشیان به دیل گرتو هینایانیان بۆ به رده ستی سولتان، سولتانیس هه موو ده سته و ته کانی به خشی به خۆیان، کاتی ئه م خه لاته کران ژماره یه کیان لێ موسولمان بوو، پاشان بریکی زۆر زیویان هینا که بارێک ده بوو، به لام سه لاهه دین گوئی پێنه داو به هیچ شیوه یه که سه رنجی نه دا^۳.

د- شه هید بوونی جه ماله دینی محهمه دی کوپی ئه رکز: له م سالا ده که شتییه موسولمانه کان رووبه رووی که شتی خاچه رسته کان بوونه وه و توانیان ژماره یه کیان لێ بسوتینن، به لام له کاتی گه پانه وه دا که شتییه کیان لێجیما که ئه میر جه ماله دینی محهمه دی کوپی ئه رکزی تیا دا بوو، له ئاکامدا که شتییه کانی دوزمن گه مارۆیان داو که شتیوانه کانی خۆیان فریادیه ناو ده ریا، به لام شه و خۆی نه دا به ده سته وه و به رده وام بوو له کوشتارداو خۆپاگری نواند، شه وه بوو خاچه رسته کان پێشنیاری په نادانیان بۆ کرد نه ویش وتی ئه یی گه وره که تان بانگ بکه ن، کاتی بانگیان کرد باوه شی پیدا کردو له گه ل خۆیدا خستییه ناو ده ریاکه وه و پێکه وه خنکان و له سه ر ریی به هه شت و دۆزه خدا له یه که جیا ده کرینه وه^۴.

^۱ کتاب الروضتین (۲۳۲/۴).

^۲ هه مان سه رچاوه، (۲۳۳/۴).

^۳ کتاب الروضتین (۲۳۶/۴).

^۴ کتاب الروضتین (۲۳۶/۴).

ه- گهشتنی قاضی فاضل بۆ سه‌ربازگه‌ی سولتان سه‌لاحه‌دین: قاضی فاضل له‌میسره‌وه گه‌شت سه‌ربازگه‌ی سولتان له‌مانگی ذی الحجه و سولتانیش تامه‌زۆی دیداری بوو چونکه ماوه‌ی دوو سال بوو نه‌یدیوو، به‌هۆی سه‌رقالبوونی به‌سه‌ر په‌رشتیکردنی کارو باری میسره‌وه له‌و ماوه‌یه‌شدا بارو دۆخی میسر زۆر جیگه‌رو ئارام بوو و سام خۆشه‌ویستی سولتانی خستبووه دلی خه‌لکه‌وه، سولتانیش متمانه‌ی زۆری پێی هه‌بوو و له‌زۆریه‌ی کاروباره‌کانیدا پشتمی پێده‌به‌ست، کاتێ بانگی ده‌کرد خه‌می نه‌و نه‌رکانه‌ی بوو که جێده‌هێشت، له‌کاتیکیشدا که نه‌وی له‌گه‌لدا نه‌بوایه هه‌ستی به‌بی‌تاقه‌تی ده‌کردو له‌و بپایو حوکمانه ده‌ترسا که ده‌ریده‌کرد، هه‌میشه نامه‌ی بۆ ده‌نووسی و پرس و پای پێده‌کرد له‌کاروباره‌کانیدا، کاتێ قاضی گه‌یشته قودس بارانیکی زۆر باری و فه‌زلی په‌روه‌ردگار بلآو بووه‌وه سولتانیش به‌بینینی راویژکارو دۆسته‌که‌ی دلشاد بوو^۱.

و- کۆچی دوا‌یی (قاضی القضاة) گه‌وره‌ی دادوه‌ران قاضی که‌مال الدین شاره‌زووری له‌موسلدا: له‌م ساله‌دا قاضی گه‌وره محی الدین نه‌بو حامد کوپی قاضی القضاة که‌مال الدینی کوپی شاره‌زووری کۆچی دوا‌یی کردو العماد کاتبیش له‌(الحیدیه)دا ستایشی زۆری کره‌و چه‌ند هۆنراوه‌یه‌کی پیا‌دا هۆنیوه‌ته‌وه له‌یه‌کیکیاندا ده‌رباره‌ی یه‌کتا په‌رستی ده‌لێ:

قامت بإثبات الصفات أدلة قصمت ظهور أئمة التعطيل
وطلائع التري لما أقبلت هزمت ذوي التشبيه والتمثيل
فالحق ماصرنا اليه جميعنا بأدلة الأخبار والتنزيل
من لم يكن بالشرع مقتدياً فقد القاه فرط الجهل في التضييل

له‌باره‌ی ستایشی هاوه‌لانیشه‌وه ده‌لێ:

لائمي في هوى الصباحية ————— ألوجع الى سقر
لا بلغت المنى ولا نلت من رفضك الوطر
كيف تنهى عن حب قوم هم السمع والبصر
وهم سادة الورى وهم صفوة البشر
فأبو بكر المقدم من بعده عمر
ثم عثمان بعده وعلى على الأثر

ز- ہردو پاشای فہرہ نسبی و ٹینگلیزی لہ عہ ککادا: نہ وہ بوو گہ ورتین پاشاکانی نہ وروپا لہ و کاتہ دا گہ شتنہ رۆژہ لاتی ئیسلامی، کہ نہ وانیش پاشا فلیپ ٹوگوستسی پاشای فہرہ نساو ریتشارد شیردلئی پاشای ٹینگلتہ را بوون کہ ریگہی دہریان گرتہ بہ رو گہ یشتنیشیان کاریگہری زوری مہ بوو لہ بہ زکردنہ وہی وروہ لایہ نی مہ عنہوی خاچہ رستہ کاند، پاشای فہرہ نسا لہ شاری جہ نہ واوہ کہ وتہ ری و پاشای ٹینگلتہ راش لہ مارسیلیاوہ بہ ریگہ وت و لہ صقیہ دا بہ یہ گگہ یشتن و لہ ویش بۆ ماوہی شہ ش مانگ مانہ وہ و لہ ہہ وای خوئی زستانی نہ و ناوچہ یہ بہ ہرہ مہ ند بوون، لہ کاتیکدا کہ خاچہ رستہ کان بہ و پیری نیگہ رانییہ وہ لہ بہ رامبہر عہ ککادا چاوہ پوانیان بوون. پاشان فلیپ ٹوگوستسی لہ میسیناوہ لہ دوانزہی رہ بیعی یہ کہ می ۵۸۷ھ / ۱۱۹۱زدا لہ دہریاوہ کہ وتہ پئی و^۲ گہ شتہ صورو کونراد مونتیفرات بہ گہ رمی پششوازی لیکردو پیکہ وہ بہرہ و عہ ککا بہ ریگہ وتن لہ نیو خوشحالی خاچہ رستہ کاند نہ مہ ش لہ ۲۳ی رہ بیعی یہ کہ می ۵۸۷ھ / ۳۱ی نازاری سالی ۱۱۹۱زدا^۳ لہ بہ رامبہریشدا ہہ لویستی موسولمانہ کان زور زہ حمہت بوو سہریازہ کان لہ دریزہ کیشانی جہ نگ بیزار بوون و فہرمانپہ وای شہ نگارو جزیرہ و موسل ناوچہ کہ یان بہ جیہیشت^۴، وادیارہ فلیپ ٹوگستس چاوہ پئی گہ شتنی ریتشارد شیردلئی نہ کرد بہ لکو راستہ و خو گہ ماروی سہر عہ ککای توندتر کرد، دوی ریخستہ وہی ریزی خاچہ رستہ کان و بنیاتنانی چہ ند بورجیک بسویان، بہ شیوہ یہ کی بہرہ وام شاریان بہرہ باران دہ کرد و ہہ وئی پپرکردنہ وہی خہ ندہ قہ کہی دہوری شارہ کہ یان دہ دا، بہ لام پہ لاماردانی شور او حہ سارہ کہ دواخرا بۆ کاتی گہ شتنی ریتشارد شیردل و ہاوہ لانی^۵، ریتشارد شیردلئش بہ سہردانی دوورگہی قوبرس دوی بہ ریگہ وتنی لہ میسیناوہ، لہ و کاتہ شدا قوبرس لہ ژیر فہرمانپہ وایہ تی دوکاس کومنین دا بوو کہ بہ نہ یاری بۆلاتینہ کان ناسرا بوو، نہ وہ بوو لہ ۱۰ی رہ بیعی دووہ می سالی ۵۸۷ھ / نیاری ۱۱۹۱زدا گہ یشتہ نہ وئی و دہستی بہ سہردا گرت و ئیسحاقی

^۱ ہمان سہرچاوہ، (۲۳۹/۴).

^۲ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۶۲

^۳ النوادر السلطانیة، ل: ۲۳۷، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۸۳

^۴ ہمان سہرچاوہ، ل: ۲۳۰، ہمان سہرچاوہ، ل: ۱۸۳

^۵ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۸۳

به ديل گرت پاشان به جپى هيشته و به ره و شام به ريگه وت و له ۱۰ى جمادى يه كه م / ۵ى حوزه يراندا كه شتبيه كانى كه شتنه كه ناره كانى شام و خوى دابه زيه سهر و شكاني له نزيك صور، به لام پاسگاي شاره كه ناماده نه بوو مؤله تي هاتنه ناو شارى پيبدات نه مهش له سهر داواو به پتي رينمايه كانى دى مونتي فرات له و كاته دا، بويه له ده رياوه به ره و عهككا به ۲۵ كه شتبيه وه به ريگه وت له ۱۳ى جمادى يه كه م / ۸ى حوزه يراندا كه يشته به ره وه كه يشتنيشى ئوميدى له دلى خاچپه رسته كاندا بوژانده وه سهر يارى نه و ساردييه ي كه له په يوه نديه كانيدا هه بوو له گه ل پاشاي فهره نسادا^۱، له به رامبه ريشدا هه لويستى پاسگا نيسلاميه كي شاره كه خرابتر بوو له به رامبه ر فشاري نه و كومه له زورانه ي خاچپه رستاندا كه كه مارويان بق سهر شاره كه توندترو هيرشه كانيان چرتر كرده وه^۲.

چواره م: داگير كردنى عهككا:

سه لاهه دين له سه نگره كانيه وه له شفعمهر چاوديري بارودوخه كه ي ده كر د، پاشان له الخرويه و دواتر له العياضيه وه، له كوتايي جه مادى يه كه م / حوزه يرانيشدا له جزيره وه كومه كي باشى پيگه يشته وه سته به نه نجامداني چهنه هيرشيك بق سهر خاچپه رسته كان، له به رامبه ريده خاچپه رسته كانيش چهنه هيرشيكيان كرده سهر سهر يازه كانى بي نه وه ي هيچ ئاكاميكي هه بيت، پاش نه وه ي موسولمانه كان خوپراگريه كي باشيان نواند^۳، ئامانج له م جهنگانهش زانيني تواناي به رامبه ر بوو، سه لاهه دين ويستى بق ريتشارد شي ردلى بسه لمي نيت كه سوپا كه ي هيشته به هيزه، ريتشارد شي ردلىش ده يويست له وه دلنيا بيت كه ئايا ده توانيت به هيز داواكار ييه كانى به سهر سه لاهه ديندا بسه پي نيت، يا خود ناچارى دانوستانى بكات وه موو مه رجه كانى خوى به سهر دا بسه پي نيت دياره دلنيا بوون له وه ي كه بارودوخى سهر يازى بق نه م مه به سته زور له باره^۴.

سه رجه م نه وه هيرشانهش كه موسولمانه كان كرديان بق تيگشكاندن ي گه ماروي سهر عهككا سهر كه وتوو نه بوو، به لام خوپراگري موسولمانه كان له به رامبه ر دژه هيرشه كاندا، ريتشارد شي ردلى ناچار كرد كه له داواي دانوستان و كۆبوونه وه له گه ل سولتاندا بكات، به ئوميدى گه يشته به چاره سهر يكي ئاشتيايه، به لام سولتان به ورياييه كي زوره وه وه لامى دايه وه "كه ژيرانه نيه دوو

^۱ تاريخ الايوبيين في مصر وبلاد الشام، ل: ۱۸۴.

^۲ تاريخ الايوبيين في مصر وبلاد الشام، ل: ۱۸۴.

^۳ النواذر السلطانية، ل: ۲۴۱، ۲۴۲، تاريخ الايوبيين، ل: ۱۸۴

^۴ تاريخ الايوبيين، ل: ۱۸۴

پاشای دووژمن کۆببنه وه به بی ئه وهی ئاگر به سستیک له نیتوانیاندا هه بیت"، به لام له هه مان کاتدا ری دا به کۆبوونه وهی مه لیک عادلای برای بۆ نه نجامدانی کۆبوونه وه له گه ل پاشای ئینگلیزدا داو بریاری وه ستاندنی کوشتار بۆ ماوهی سێ رۆژ دراو ریککه وتن له سه ر ئه وهی که کۆبوونه وه که له وه ده شته دا ببه ستریت که ده که ویتته نیتوان سه ر یازگهی هه ردوو لاه، به لام کتوپر هه ردوو پاشای فه ره نساه ئینگلتیه را نه خو ش که وتن وه خو شی زۆری بۆ ریتشارد شیردل هینا، به لام ئه مه کاریگه ری له سه ر وره ی خاچه رسته کان نه بوو که سو رترو توندتر ده بوون.^۱

۱- دانوستانه کان بۆ به ده سته وه دانی عه ککا: له راستیدا ئه وه هیرشانه ی که سه لاهه دین کردیه سه ر خاچه رسته کان سه رکه وتوو نه بوون، عه ککاش زۆر لاهاز بوو بوو موسو لمانه کانیش ته نگیان پێه لچنرا بوو مه نجه نیقی خاچه رسته کانیش به شیکی شوراکه یانی رووخاندبوو به شه که ی تریش درزی تیکه وتبوو، ماندویتی و شه ونخونی خه لکی شاره که ی ماندوو کردبوو به هۆی که می ژماره و زۆری ئه رکه کایانه وه، ئه وه بوو له ۷ی جه مادی دووه م / ته موزدا پاسگاهه نامه یه کی نارد که تیایدا ها تبوو: هینده لاهاز بووین که جگه له خۆبه ده سته وه دان کاریکی ترمان پیناکریت، سه به یئێ ئه گه ر کاریکمان بۆ نه که ن داوای په نادان ئه که ین و خۆمان رزگار ده که ین.^۲ ئه م هه واله گه وره ترین کاره سات بوو بۆ موسو لمانه کان، چونکه عه ککا گه نجینه یه کی گه وره ی چه ک بوو له ناوچه ی که نار ده ریاه به ی توملقدیس و دیمه شق و حه له بو میسرداو گه وره ئه میره کانی سه لاهه دینی تیدابوو وه که سه یفه دین عه لی کوپی ئه حمه دی هه کاری ناسراوه به مه شطوب و به هادین قه راقوش.^۳ پاسگاهه ش تازه بریاری راگرتنی جه نگی داوه و سه یفه دین عه لی مه شطوب خۆی چوو بۆ سه ر یازگهی خاچه رسته کان بۆ چاوپیکه وتنی پاشای فه ره نسی و ریککه وتن له گه لیدا له سه ر مه رجه کانی به ده سته وه دان. نه ریتی موسو لمانه کانیش وابوو کاتێ شارێک خۆی به ده سته وه ده دا، له به رامبه ردا سه ر یازه کانی ناو شاره که یان ئازاده کردو په نایان ده دان، به لام پاشای فه ره نساه زۆر دور بوو له و سیفه تی جوامیری و پیاوه تیه ی که له سه لاهه دیندا هه بوو ئاماده نه بوو داوای په نایان قبول بکات ئه مه ش غیره تی سه یفه دین مه شطوبی جولاندو به توندی وه لامی دایه وه و پیتی وت: ئیمه ئه وه شاره به ده سته وه ناده ین هه تاوه کو هه ریه که مان په نجا که س له گه وره

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۸۵.

^۲ النوار السلطانية، ل: ۱۸۵، تأریخ الأیوبین، ل: ۱۸۵.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۵۲.

پیاوئنتان نه کوژیت پاشان که پایه وه و چوهه عه ککاو راویژی به خه لکی کرد بق جیهادو به خشینی گیانیان له پیتناو خواد^۱. وپرای نه و توندی نواندنه ی پاشای فره نساش، به لام خاچه رسته کان حسابیکی که وره یان ده کرد بق نه وه ی نه و هیزه ی موسولمانان به به لگی نه وه ی که ئین الاثیر باسی ده کات که خاچه رسته کان ته نها به دانوستان له گه ل پاسگاکی عه ککادا وازیان نه هیتنا به لکو دانوستانیان له گه ل سه لاهه دینیشدا کردوو وه فدیکیان نارد بق مه سه له ی به ده سه ته وه دانی شاره که، نه ویش رازی بوو له به رامبه ر ئازادکردنی موسولمانه کانی ناو شاره که، له به رامبه ریشدا نه و هینده ی ژماره ی نه وان دیلیان لی ئازاد ده کات^۲.

۲- سه لاهه دین هانی موسلمانانی عه ککا ده دات بو دان به خودا گرتن: مه رچوئیک بوو سه لاهه دین کاتی توندی هه لوئستی خاچه رسته کانی بینی، نامه یه کی نووسی بق موسولمانه کانی عه ککاو داوای دان به خوداگرتن و ده رچوونی به کومه لی لیکردن له شاره که، به جوړیک که هه مووان به کومه ل هه لمت به رنه سه ر خاچه رسته کان و به لئنی دا که له و شوینه وه ی که نه وان هیرش ده که ن پیشپه وه ی بکات و له گه ل خاچه رسته کاندای بجه نگیت هه تاوه کو ده رباز ده بن، به لام نه و هه ولش سه رکه و توو نه بوو به هوی ده سترگرتنی خاچه رسته کان به سه ر شاره که دا^۳، به مشیویه نه و موسولمانانه ی که له عه ککادا بوون دلتیا بوون له وه ی که جگه له تیکوشان و روویه روو بوونه وه ی جوامیرانه چاره یه کی تتریان نه ماوه بویه نامه یه کیان نووسی بق سه لاهه دین و پیتیان راگه یاند که به لئنی مه رگیان داوه و به رده وام ده بن له جه نگدا هه تاوه کو له ژياندا مابن و نه و شاره ناده ن به ده سه ته وه^۴. سه رباری نه و قوربانیدانه مه زنه و ئاره زووی شه هیدبوونه ی که خه لکیکی عه ککا نواندیان، به لام وادیار بوو سه لاهه دین و نه و نه میرانه ی که له له ناو عه ککادا بوون وه ک سه یفه دین مه شطوب زور له خه می پاراستنی سه رو گیانی موسولماناندا بوون، به لگش له سه ر نه مه نه وه یه که نه میر سه یفه دین مه شطوب کاتی نه م بارودوخه ی بینی دووباره چوهه لای خاچه رسته کان له گه لئاندا ریکه ووت له سه ر به ده سه ته وه دانی شاره که به رامبه ر به هاتنه ده ره وه ی موسولمانه کانی ناو شاره که به سه لامه تی نه ممه جگه له پیشکه شکردنی و

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۶۸، تاریخ الأيوبيين، ل: ۲۶۵

^۲ الكامل في التاريخ، له صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۶.

^۳ مفرج الكروب (۳۵۸/۲)، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۶

^۴ النوادر السلطانية، ل: ۱۹۶، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۶

دوسه هزار دینارو نازادکردنی پینج سه دیل و گیزانه وهی خاچی صلیبوت و دانی برێك پاره به کۆنراد نتیفراتی فرمانپه وای صور.^۱

۳- ناپاکی نواندنی خاچپه رسته کان و هه ئوه شانده وهی به ئینه کانیان؛ خاچپه رسته کان رازی بوون به و ریککه و تننامه یه و سویندیان خوارد بۆ سه یفه لدین مه شطوب و ئه ویش شاره که ی ته سلیم کردن و به بی جهنگ هاتنه ناویه وه، کاتی ئه مه رویدا خاچپه رسته کان وه که نه ریتی هه میشه بیان له به ئینه کانیان پاشگه زبوننه وه و ناپاکیان نواند به رامبه ر به موسولمانه کان و ده ستیان به سه ر خویان و مال و مولکیاندا گرت و زیندانیان کردن، ئه مه ش له ۱۷ی جه مادی کۆتایی ۸۷هـ / یۆنیوی ۱۱۹۱زدا بوو وایان پیشاندا که مۆکاری ئه م هه لسوکه وته یان ئه وه یه هه تا وه کو ئه و پاره یه یان پتیکات که وه که فیدیه بریار دراوه له گه ل ئه و پینج سه د دیله دا که به ئینی نازادکردنیان داوه، له م کاته شدا سه لاهه دین ده ستی دایه کۆکردنه وه ی پاره و برێکی زۆری لا کۆبووه وه و پاشان راویژی به هاوه لانی کرد ده رباره ی ته سلیمکردنی به خاچپه رسته کان، ئه وانیش رایان وابوو که دووباره خاچپه رسته کان سویند بدات و له سه ر نازادکردنی هاو پیکانی و داویه کان گرتی ئه وه ی پێده ن چونکه ئه وان دیندارن و به ئین ده به نه سه ر، به لام داویه کان ئه وه یان ره تکرده وه و وتیان: ئیمه سویند ناخوینو گرن تیش ناده ی چونکه دلنیا نین و ده ترسین ئه وانه ی که له گه لماندان ناپاکی بنوینن^۲، لیره دا سه لاهه دین ناپاکیانی بۆ ده رکه وت و پاره که ی پینه دان^۳، ئه وه بوو ئالای خاچپه رسته کان له و کاته دا به سه ر عه ککاوه ده شه کایه وه و دوا ی دوو سال ئابلوقه دان توانیان بچه ناو ئه و شاره وه ئه مه ش بووه مایه ی غه م و په ژاره و میژوو نووسه موسولمانه کان تۆماریان کردوه، وادیاره بوو خاچپه رسته کان ده ستی ده ستیانی ده کرد له جیبه جیبه کردنی به شی یه که می ریککه و تننامه که که په یوه ست بوو به وانه وه، سه لاهه دینش به شی یه که می پاره و دیله کانی بۆ نارد بوون، کاتی داوای جیبه جیبه جیکردنی به شه که ی خویانی لیکردن رازی نه بوون و به ته وای ره تیان کرده وه، ئه ویش دلنیا بوو له ناپاکی و پاشگه ز بوونه وه یان رازی نه بوو بری دووه می پاره و دیله کانیان پیدبات^۴، کاتی ریتشارد شیردل بینی که سه لاهه دین پاره و دیل و

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۷۰، ۱۷۱، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۶

^۲ الكامل في التاريخ، له صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۷.

^۳ صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۷

^۴ صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۷

خاچی صلבותیان ته سلیم ناکات په یوه ندى پټوه نه کړد، به لکو سرکه شی و نه قامی پالی پټوه نا بۆ هینانی ئو دیله موسولمانانہی که له عه ککادا بوون و نزیکه ی سى هه زار دیل ده بوون بۆ ناوچه ی العیاضیه و به ستنه وه یان به گوریس و دواتریش خاچه رسته کان به کۆمه ل هیرشیان بۆ هیان و هه موویان کوشتن ئه مه ش له ۲۷ ی ره چه بی ۵۸۷ ک/ ۲۰ ی ئابی ۱۱۹۱ زدا بوو^۱ گومانیش له وه دا نییه که ئه م هه لسوکه وته دپندانه ی که ریتشارد شیردل له گه ل دیله موسولمانه کاند ا گرتیه بهر، هیچ ئه نجامیکی نه بوو جگه له وروژاندنی غیره تی موسولمانه کان که به جدی دهرکیان به مه ترسی و درنده یی خاچه رسته کان کړدو له هه موو ولاته ئیسلامیه کانه وه به دهم بانگه وازی جیهاده وه هاتن و له ناکامی ئه م به دمه وه هاتنه شدا خاچه رسته کان نه یان توانی پاش داگیرکردنی عه ککا هیچ سرکه وتنیک تۆمار بکه ن، ئه مه ش به هۆی دلسۆزی سوپای ئیسلامی له به ره کانی جهنگداو به هۆی هه سترکردنی به به مه ترسی خاچه رسته کان، ئه مه جگه له و ناکۆکی و دو به ره کییه ی که که وته نیتوان خاچه رستانه وه پاش هاتنه ناو عه ککا له ئه نجامی ناکۆکی سه رکرده کانیان، که بووه هۆی لاواز بوون و په رته وازه بوونیان و ده سته وه ستان بوون له تۆمارکردنی هیچ سرکه وتنیک تر جگه له داگیرکردنی عه ککا. که تیایدا زیانیکى زۆریان لیکه وت^۲ که به های ئه و سرکه وتنه ی دابه زاند، ئه گه ر سه رنجیش بده ی ن جیاوازی نیتوان هه لویستی دپندانه ی ریتشارد شیردل به امبه ر به دیله کانی عه ککا و هل، یسته مرۆفانه ی سه لآحه دینمان له بۆنه جیا جیاکاندا بۆ دهرده که ویت، که یه کیکیان ئه و هه لویسته بوو به رامبه ر به دیله کانیان گرتیه بهر دواى جهنگی حطین و پاش نازادکردنی به یتولمه قدیسن ئه وه بوو هه میشه سور بوو له سه ر رنجه دان به خه لکی ئه و شارانه ی که ده شتی به سه ردا ده گرتن هه تاوه کو به سه لامه تی شاره که به جیبه یلن^۳، له و هه لویسته ئیسلامیه مؤریانه یش ک سه لآحه دین نواندنی له کاتی که مارۆدانى عه ککادا.

۴- ئه و ژنه گاوه ی که به دواى کوره شیره خۆره که یدا ده گه را؛ موسولمانه کان چه ند دزکیان هه بوو که ده چونه خپوه ته کانی دوژمن و شتیان لیده فراندن ته نانه ت هه ندى جار پیاوه کانیشیان ده فراند، ئه وه بوو شه ویکیان منالیکى بچوکی سى مانگه یان فراند، کاتى

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۶۸

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۶۸

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۶۸

دایکی زانی هاواری لیته ستاو نه و شه وه تابه یانی ده گریا و نه م هه والـه ش گـشت به پاشا کانیان ونه وانیش پییان وت: نه و (سه لاهه دین) ه پیاویکی دلنه رم و به به زه ییه وه نیمه ش مؤلته ت ده ده یین سه ردانی بکه یت و برۆ داوای لی بکه و بۆت ده گپڑته وه، نه ویش هاتو هاواری هیئا بۆ یه زه کی ئیسلامی و باسی روداوه که ی بۆ کردن، نه وانیش بردیانه لای سولتان که له گردی خروبه دا به سوار نه سپیکه وه بوو، قاضی ئیبن شه دادیش له خزمه تیدا بوو هه ر نه ویش رووداوه که مان بۆ ده گپڑته وه، له و کاته شدا خه لکیکی زۆری لای سه لاهه دین بوون ئافره ته که هات و گریانیکی زۆری کردو خۆلی کرد به سه رو چاوی خۆیدا، سولتانیش پرسیماری له باره وه کردو نه وانیش رووداوه که یان بۆ گپڑایه وه، نه ویش به زه یی پیدادا هاته وه و فرمیستک به چاویدا هاته خواره وه و فره مانى کرد به هیئانه وه ی مناله که بۆی، کاتى رویشتن بۆ هیئانه وه ی بینییان له بازاردا فروشراره، سولتانیش فره مانى دا که پاره ی کپیاره که بگپرنه وه و خۆی به پپوه وه ستا (ره حمه تی خواى لیئیت) هه تاوه کو منداله که یان بۆ هیئانه وه، دایکه که ش له باوه شی گرت و گریانیکی به کوئی بۆ کردو خه لکیش سه یریان ده کردو ده گریان، منیش له ناویاندا وه ستا بووم، نه وه بوو ماوه یه ک شیرى پیداو پاشان سولتان فره مانى دا به هیئانی نه سپیک بۆی و له گه ل منداله که یدا بردیانه وه بۆ سه ربازگه که یان، سه یری نه م میهره بانیه گشتگرو فراوانه ی بکه بۆ مرۆقه کان.

۵- **مامه لای له گه ل پاشای ئینگلته رادا:** فره نه که کان نامه یه کی زۆریان بۆ سولتان نووسی که زۆریه ی کات کوشتن و بی سود بوو، یه کیک له و نامانه ش نه وه بوو که پاشای ئینگلیزه کان ده یه وئ له گه لیدا کۆبیتته وه، به لام پاش چهنه رۆژیک بیده نگ بوون، پاشان نیردراویان هاتو داوای مؤلته تی کرد بۆ پیشکه شکردنی دیاریه که له گیانه وه ریکی ده ریایی پیکهاتبوو به ره و لاوازی تیکچوون چوو بوو بوو داوای بالنده و مریشکی ده کرد بۆ ده رخوارددان و به هیژکردنی و پاشان به دیاری ناردنی بۆ سولتان به لام سه لاهه دین تیگه یشته که ریتشرد نه مه ی بۆخۆی ده وئ چونکه تازه نه خوش که وتوو، هه ر بۆیه دیلیکی مه غریبی ئازاد کردو ناردی بۆ هیئانی میوه و به فرو سه مؤل بۆی و پاشان بۆی نارد.

پینجه م: هۆکاره کانی رووخانی عه ککا:

کۆمه لیک هۆکار هه بوون که بوونه مۆی رووخانی عه ککا دواى دوو سال له به رگری موسولمانه کان له و هۆکارانه:

۱- گه‌یشتنی هیڙی نه‌وروپی نوئ؛ نه‌م هۆکاره بارودۆخه‌که‌ی یه‌کلاکرده‌وه له‌به‌رژه‌وه‌ندی خاچه‌رسته‌کان یه‌کلایکرده‌وه، چونکه سه‌رباری نه‌و ژماره زۆده‌ی که لییان کوژا، به‌لام له‌ده‌ریاوه کۆمه‌کی زۆریان پێده‌گه‌یشت و ژماره‌یان زۆر زیادی کردو چه‌ندین نه‌ته‌وه به‌شدارییان کردو له‌و شالاوه خاچه‌رستیه زه‌به‌لاحه‌دا، نه‌وه بوو نه‌میره‌کانیان به‌مالو که‌رسته‌کانیان‌وه به‌کۆمه‌کی شاره ئیتالیه‌کان که به‌شدار بوون له‌گواستنه‌وه‌ی سه‌ربازو که‌رسته‌و نازوقه‌و پێنه‌دان به‌که‌شتیه ئیسلامیه‌کان بۆ گه‌یاندنی نازوقه‌و که‌رسته‌ی پتویست بۆ نه‌و شاره گه‌مارۆ دراوه هه‌ژموونیان به‌سه‌ر ده‌ریادا په‌ره‌ی سه‌ند،^۱ نه‌و شاره‌ش (عه‌ککا) دوو سال له‌به‌رامبه‌ر گه‌مارۆی خاچه‌رسته‌کاندا خۆی پاکرتو له‌و ماوه‌یه‌دا گه‌وره‌ترین کرده‌ی سه‌ربازیان به‌خۆوه‌بینی، خاچه‌رسته‌کان به‌نزیکه‌ی چاره‌که ملیۆنیک سه‌ربازه‌وه تیايدا به‌شدارییان کردو چه‌ندین ئامیڤی زه‌به‌لاح و که‌شتیگه‌لیکی به‌هیڙیان به‌کارده‌هێنا.^۲

۲- به‌کارهێنانی چه‌کی نوئ و هه‌مه‌ جه‌وره‌ی نه‌و له‌لایه‌ن خاچه‌رسته‌کانه‌وه؛ خاچه‌رسته‌کان له‌عه‌ککادا جه‌وره‌ها چه‌کی نوئیان به‌کارهێنا جگه له‌ئامیڤه جه‌نگیه کۆنه‌کان که گۆرپانکاری و چاکسازیان له‌هه‌ندیکیاندا کردبوو به‌تایبه‌ت نه‌وانه‌یان که بۆ هێرش کردن و لێدانی شوراکانی شار یاخود بۆ پاراستنی خۆیان به‌کاریان ده‌هێنا له‌پشت نه‌و دیوارو خه‌نده‌قانه‌وه که بنیاتیان نابوو بۆ رێگری کردن له‌گه‌شتنی هیڙه‌کانی سه‌لاحه‌دین، پاشان خۆراگریه‌کی زۆریش له‌نێوان شوراکانی عه‌ککا و هیڙه‌کانی سه‌لاحه‌دیندا توانیان که‌لێن له‌دیواری شوراکاندا دروست بکه‌ن،^۳ نه‌وه‌تا له‌نامه‌یه‌کدا که قاضی فاضل نوسیپووی و سه‌لاحه‌دین بۆ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی نادر هاتوه‌وه: به‌جاریک بورجه‌کان ده‌جه‌نگێن و جاریک به‌مه‌نجه‌نیق و تانکو به‌رانه‌کان و هه‌ندێ جاریش دیوار کونکه‌ر به‌کار ده‌هێنن، شه‌ویش سریه ده‌نێرن، جاریک بۆ خه‌نده‌ق پێکرده‌وه‌و جاریکیش بۆ دانانی پلیکانه، هه‌ندێ جاریش به‌شه‌وو رۆژ هێرش ده‌که‌ن و جار جاریش به‌که‌شتی له‌ده‌ریاوه،^۴ هه‌روه‌ها پیاوه‌کانیان ده‌یان‌توانی بچه‌سه‌ر دیواری شوراکان نه‌مه‌ش به‌هۆی ئامیڤیکی نوئوه‌وه بوو که دروستیان کردبوو پێیان ده‌وت

^۱ کتاب الروضتين (۲/ ۱۸۴)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۶۵.

^۲ صلاح الدین الأیوبی، قدری قلجی، ل: ۲۰۴.

^۳ الجیش الأیوبی فی العهد صلاح الدین، ل: ۴۶۵.

^۴ کتاب الروضتين (۲/ ۱۸۵)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۶۶.

(الهر) و جوړه مه نجه نيقيك كه توانای فریدانی به ردی گه وره ی هه بوو كه له كاتی كه وتنیدا
شاره كی ده هه ژاند^۱.

۳- دریژي ماوه ی گه مارؤی ده ریایی و وشكانی: نه مه بووه هؤی ماندوو كردن و بیزار كردنی
موسولمانه كان، سه ریاری نه و نالوگوړو شوین گورکيځيی كه سه لاهه دين به سوپاكي ده كرد،
جه نگاوه ره كانی ناو شاری ناوه ناوه ده گورپی، به لام نه ی توانی له پیاوه كړدنې نه م شیوازه دا
به رده وام بیټ، به تاییه ت له كاتیكدا كه خاچه رسته كان گه مارؤیان توند كړد له سه ری،
هه روه ها نه و سه ركه وتنه اش كه سوپای سه لاهه دين به ده سستی ده هینا له گه مارؤی بؤ سه ر
سوپای گه مارؤده ری خاچه رسته كان كاریه گرییه کی نه و توی نه بوو به تاییه ت له سه ره تایی
گه مارؤی خاچه رستاندا^۲، ده رنه نجامی حه تمیش بریتی بوو له كه مكر دنه وهی هه وله
راسته قینه كان و بیزاری ده ریرین له سه لاهه دين و نه م بیزارییه ش ورده ورده بوو به نه ریت
دواتر له بیزارییه وه بوو به ره خنه و پاشان له ناو سوپای سه لاهه ديندا دروست بوو كه بووه
هؤی لاواز كړدنې ریزی موسولمانان^۳، له نامه یه كیشدا كه سولتان بؤ خه لیفه ی عه بیاسی نارد
بوو تیایدا ره هه نده كانی بارودخی ناو عه ككاو كشانه وهی یه كه له دوا ی یه کی نه میره كانی بؤ
روون ده كاته وه كه به هؤی: نه و ماوه دریژو نه ركه قورسه وه بوو كه كاری كړدوه ته سه ر
توانایان نه ك گورپا یه لییان و كیشه كه له باروو دڅه كه دا بووه نه ك له لاوازی نه واند ا چونكه
جله كانیان دپا و چه كه كانیان سواو دره مه كانیان ته واو بوو له كاتیكدا كه ده ری ا
له شه بؤ له كانی زیاتر كه شتی بؤ فره نجه كان ده نارد جا نه گه ر موسولمانه ه كان یه كیكیان
له وشكانیدا بكوشتایه له ده ری اوه هه زارانیان بؤ ده هات پیده گه یشته نه گه ر كومه لیكیشیان
له ناو بېردایه نه وه نه وه ده سته و كومه لیكی تر له شوینیاندا ناماده بوون^۴. هه رچه نده
سولتان به هیچ شیتیكه یه كه هینده ی ناماده نه بوونی ته قیه دين عومری برازی كه چوبوویه وه
بؤ میرنشیه كی له جزیره تاوه كو له زوترین كاتدا بگه ریته وه، دلگران نه بوو، كه رووداوه كانی

^۱ الجيش الأيوبي في العهد صلاح الدين، ل: ٤٦٦

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ٤٦٦.

^۳ الجيش الأيوبي في العهد صلاح الدين، ل: ٤٦٦

^۴ صلاح الدين الأيوبي، قدری قلجی، ل: ٣٠٠

میرنشینه که ی سهرقائی کردبوو نه ی توانی خیرا بگه ریته وه، سولتان سه لآحه دینش ناماده نه بوونی ته قیه دین عومهری به یه کیك له هۆکاره سهره کییه کانی رووخانی عه ککا ده زانی^۱.

۴- لاوازی ده زگای دارایی له سوپای سه لآحه دیندا: ململانیی دورو دریژی له گه ل خاچپه رسته کاندای رووخانی عه ککا په رده ی له سهر لاوازی بواری دارایی له سوپای سه لآحه دیندا هه لمالینی لادا، ناشکراشه که سه لآحه دین گرنگی پیویستی به به ریوه بردنی دارایی نه داو هیچ پاره یه کیشی پاشه که وت نه کردبوو بۆ ته نگانه ئه و پاره به خشینه ش که پیتی ناسرابوو واییکده دریته وه که بارودۆخی جیهاد ئه وه ی خواستوو، ئه وه بوو گه وره مان دارایی میسری له ئازادکردنی شامد سهر ف کردو دارایی شامیشی له ئازادکردنی جزیره دا سهر ف کردو دارایی هه مو ئه و شوینانه شی بۆ ئازادکردنی که نار ده ریا سهر ف کرد^۲. هه ر بۆیه خیرا خۆی له هه ژاری نه داریییه کی زۆردا بینیییه وه که پیویست بوو بۆ دابینکردنی چه ک و ئازووقه و ئالفو که ره سته و موچه ی سهر بازه کانی، هه روه ها نه ی توانی چاره سهری ئه و نه داریه ی که جه نگاوه ره کانی ناو عه ککای گرتبووه وه ئه مه ش ناچاری قهرز کردنی کردن، هه روه ها نه ی توانی ئه سپو چه کی نوپیان بۆ دابین بکات له ببری چه که کۆن و به کارهاتوو هه کان، چونکه ئه سپه کان ماندوو بوون و که ره سته کانیش ته واو تیکشکا بوون هه روه ها که وانه کانیشیان بی تیر که وتبوون^۳. عماد زیاتر له سهر قسه کانی ده پواو ده لی: له م سالانه دا پیدایسته هه کان زۆر بوون که جرێک که پیشه سازه کان پییان دابین نه ده کراو کریکاره کانیش نه یانده توانی پیتی هه ستن^۴، ئه مانه گرنگترین ئه و هۆکارانه بوو که بوونه هۆی له ده سته دانی عه ککا.

۵- پاش عه ککا: له ده سته دانی عه ککا کاریگه ری زۆری هه بوو له سهر بارودۆخی موسولمانه کان هه رچهنده ئه م گورزه یه کلاکه ره وه نه بوو به لام توانی موسولمانه کان زۆر لاوژ بکات به جۆرێک که پاش ئه و ده ستیان کرد به به رگریکردنیکی سلبی که خۆی له رووخاندنی هه ندی قه لاو شورادا ده بینیه وه هه تاوه که نه که ویتته ده ست دوژمن، راسته که شکست هیسانی سوپای سه لآحه دین له گه مارۆدانی صوردا به سهره تای تیکشکانی موسولما هه کان داده نریت، به لام ئه م شکسته سوپای سه لآحه دیندا داده نریت، نه ک له ناو سهر که وتنه کانی خاچپه رستاندا،

^۱ صلاح الدین الأیوبی، قدری قلجی، ل: ۳۰۰

^۲ کتاب الروضتین (۲/ ۱۷۷)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۶۷.

^۳ الجیش الأیوبی، ل: ۴۶۷

^۴ الجیش الأیوبی، ل: ۴۶۷، الفتح القسی، ل: ۵۳۳

مه به ست نه وه يه كه نه وه ي له صوردا روويدا برتیبوو له شكسته یتانی موسولمانه كان له كه مارؤدانی شارېكدا، به لام له عه ككاداو موسولمانه به رگریكاره كان ټیكشكان و خاچه رسته كان سه ركه وتن^۱.

شه شه م: جهنگی نه رسوف:

ریتشارد شیردل نه خشه يه كي دانا بؤ گپړانه وه ي نهو شاناره ي كه كه وتبونه كه ناری فه له ستین له عه ككاوه هه تاكو عه سقلان، پیش نه وه ي كه به ره و ناوچه كانی ناوه به پړېكه ویت بؤ گپړانه وه ي به یتولمه قدیس، بؤ نه م مه به سته ش له روژی پینچ شه م مه ي ۲۹ ی ره جه بی ۵۸۷ هـ / ۲۲ ی ثابی ۱۱۹۱ زدا سه ركردايه تی سوپای خاچه رست عه ككای به جه پېشت و ریگه ي كه نار ده ریای گرت به ر چونكه بالی راستی سوپاكي له لایه ن كه شتیگه لي خاچه رسته وه پاریزرابوو، دیاره بارودوخی گه شته كه ئاسان نه بوو خاچه رسته كان به ده ست گه رماو كه می نازوقه و رووخانی نه و گوندو شاناره وه ده یاننانالاند كه پیایدا تیپه رده بوون، هه روه ها تنگ پیته لچینی داووه ي سوپاكه شیان له لایه ن موسولمانه كانه وه بؤ خو ی گرفتیک بوو^۲، له راستیشدا سه لآحه دین نه یه ده یست سوپای خاچه رست به سه لآمه تی تیپه رییت به لكو شوینی كه وتو له وه ده ترسا كه ریتشارد شیردل به ره و عه سقلان بسروات و داگیری بكات و وه ك بنكه يه ك به كاربه پینیت و په یوه ندی نیوان نه وو به یتولمه دیسو میسر بیچریت كه سه رچاوه ي نارنی هیزی لیده ره، نه وه بوو داوی ده سترگرتی خاچه رسته كان به سه ر حه یفادا به هو ی چؤلكر دنیوه له لایه ن پاسگاموسولمانه كه یه وه به ره و قیساریه به ریكه وتن، كاتی كه لیتی نزیك بوونه وه له ۷ ی شه عبان / ۳۰ ی ثابدا پیکدادان له نیوان هه ردوو سوپادا نزیك بوویه وه موسولمانه كان بوازی ئازادی جموجولیان هه بوو، به لام خاچه رسته كان خو یان له نیوان موسولمانه كان و ده ریادا گه مارؤدابوو^۳، روبه پوبوونه وه ي توندیش خهريك بوو روژانه له نیواناندا هه لېگریست و سه لآحه دینیش ده یو یست خاچه رسته كان په لكیش بكات بؤ ناوه وه هه تاكو له ریپه وی خو یان لایانبدات و له كه نار ده ریا دور بكه ونه وه و تایبه تمه ندی پشتگیری كه شتیگه ل ده ده یستبدن، به لام ریتشارد شیردل كه به نه زمون و لیها تویی سه ربازی ناسرابوو نه كه وته نه و داوه ي سه لآحه دینه وه و ریپه وی خو ی پاراست و سه ربازه كانی بانگه پشت كرد بؤ پاراستن و پابه ندبوون به یاساوه، نه كه وتنه داوی سوپای موسولمانه كانه وه، به م شیوه یه ش

^۱ الجیش الأیوبی، ل: ۶۸

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۱۸۹.

^۳ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۸۹

هه‌لێکی له‌کیس سه‌لاحه‌ین دا که زۆر تاهه‌ زۆری بوو^١، پاشان خاچه‌ رسته‌ کان ده‌ستیان گرت به‌ سه‌ر قیساریه‌ ی وێران کراودا که له‌ لایه‌ن موسوڵمانه‌ کانه‌ وه‌ روخێنرابوو هیچ سودێکیان له‌ و کاره‌ ده‌ست نه‌ که‌وت، پاشان درێژه‌ بان دا به‌ هه‌لکشانیان، هه‌تا وه‌کو که‌ شتته‌ نزیک ئه‌رسوف و چوونه‌ باکوپی رۆژه‌لاتی شاره‌ که‌ که‌ دوو میل له‌ ده‌ریاوه‌ دوور بوو ده‌شته‌ که‌ ی هێنده‌ فراوان بوو که‌ به‌شی رووبه‌ رووبوونه‌ وه‌ پێکدادانی ده‌کرد^٢. سه‌لاحه‌دیش که‌ پێش دوزمه‌ن که‌وتبوو بۆ دارستانه‌ که‌ بپاری دا که‌ له‌م شوێنه‌ دا رووبه‌ رووی دوزمه‌ن بپێته‌ وه‌ هێزه‌ کانی ئاماده‌ کرد بۆ رووبه‌ رووبوونه‌ وه‌ن کاتی ریتشارد شیردل به‌ مه‌ی زانی له‌ دوو قۆله‌ وه‌ رۆ و شویتی گرت به‌ر:

♦ ناردی به‌ دوا‌ی کۆمه‌کی خاچه‌ رستان له‌عه‌ککا.

♦ هه‌وڵی رێکه‌که‌وتنی دا له‌ گه‌ل سه‌لاحه‌دیندا.

دیاره‌ سه‌لاحه‌دینیش ده‌ویستی سود له‌ کات وه‌رگیریت هه‌تا وه‌کو ئه‌و هێزه‌ تورکمانانه‌ ده‌گه‌نه‌ به‌ره‌ وه‌ که‌ داوا‌ی کردبوون، هه‌ربۆیه‌ خۆی واپیشاندا که‌ دانوستانی لاپه‌ سه‌نده‌ و عادلێ برای نارد له‌بری خۆی و ئه‌ویش له‌ گه‌ل ریتشارد شیردل دا کۆبووه‌ وه‌ له‌ ١٢ی شه‌عبانی / ٥ی ئه‌یلوولدا، به‌لام گفتوگۆکان به‌هۆی سوربوونی ریتشارد له‌ سه‌ر هه‌لوێستی شکستیان هێنا، چونکه‌ ئه‌و سوربوو له‌ سه‌ر ده‌سته‌ لگرتنی موسوڵمانه‌ کان له‌ سه‌ر جه‌م ئه‌و ناوچانه‌ ی که‌ له‌ شانیشینی به‌یتولمه‌قه‌ دیسدا ده‌ستیان به‌ سه‌ر دا گرتوه‌، هه‌ر بۆیه‌ عادل خێرا کوتایی به‌ گفتوگۆکان هێنا و کوشتار بووه‌ تا که‌ چاره‌ سه‌ر^٣ له‌ نێوان هه‌ردوو لادا ن له‌م کاته‌ دا کۆمه‌کی سه‌ریازی که‌ شته‌ هه‌ردوو لاو، خۆیان ئاماده‌ کرد بۆ رووبه‌ رووبوونه‌ وه‌ و جه‌نگ له‌ چیشته‌نگای رۆژی شه‌ممه‌ ١٤ی شه‌عبان ٥٨٧ه‌/ ٧ی ئه‌یلوولی ده‌ستی پێکردو سه‌ره‌تا موسوڵمانه‌ کان که‌ مارۆیان دان و زۆری نه‌ما بوو له‌ ناویان به‌رن، به‌لام ریتشارد شیردل خۆپاگری نواندو به‌ خیرایی ریزه‌ کانی رێکخسته‌ وه‌ و جه‌نگ له‌ به‌رژه‌ وه‌ندی ئه‌وان بوو توانی ریزه‌ کانی موسوڵمانه‌ کان ببه‌ زینیت، کاتی سه‌لاحه‌دین بینی موسوڵمانه‌ کان لاواز بوون^٤ هاواری کردو هانی دان بۆ جیهاد کردن له‌ پێناوی خوادا، خۆی به‌ دامه‌ زراوی مایه‌ وه‌، کاتی

^١ تأریخ الأیوبین، ل: ١٨٩

^٢ الکامل فی التأریخ، له‌ تأریخ الأیوبین وه‌، ل: ١٩٠

^٣ النواذر السلطانیة، ل: ٢٧٣ - ٢٧٥، تأریخ الأیوبین، ل: ١٩٠

^٤ تأریخ الأیوبین، ل: ١٩٠

موسولمانه كان ئەم ھەلۆیستە ئازادو خۆپاگراڭەى سەلاھە دىنيان بينى پەلامارى خاچپەرستە كانيان داو توانييان پاشە كەشەيان پېيكەن بۆ شوپنە كانيان^۱.

جەوتەم: رووخاندی عەسقەلان:

داوى جەنگى ئەرسوف ريتشارد بەرەو يافا بەرېكەت و بەبى بەرگى دەستى بەسەردا گرت، چونكە كەسى لە موسولمانە كانن تىادا نەبوو، وەك ئىبن ئەشیر دەلەت^۲، پاشان دەستى كرد بە بنىاتنانە وەى سەنگەرو قايمکردنى سەربازگە و شوراكى سەلاھە دىنيش بەرەو رەملە بەرېكەت و لەوى ئەنجومەنى جەنگى كۆكرده وەو راوېژى پېكردن و ئەمىر علم الدىن سولەيمانى كوپى جەندەر پاى وابوو كە عەسقەلان چۆل بكاو دواتر بېروختىت چونكە ئامانجى دوزمەن داوى عەككاو يافاو عەسقەلان و پاشان قودسە، يافاش كە ريتشاردى تىايە دەكە وپەنتوان قودسو عەسقەلانە وەو ناشتوانى بەرگى لە ھەردوو شارەكە بەيەكجار بكرىت^۳، ھەروەھا ئەو ئەمىرانەى كە داوى رووخاندنى عەسقەلانن دەكرد رايانگە ياند كە بەرگىكردن لەو شارە پىويستى بەبوونى پاسگايەكى گەرە ھەيە تىايدا كە ۲۰ تا ۳۰ ھەزار جەنگاوەر لەخۆ بگرىت و^۴ وتيشيان بەسەلاھە دىن: دەزانى دويىنى چيمان بەسەر ھات، ئەگەر فرەنجەكان بپنە عەسقەلان پووبەروويان ببينە وە ھەولە دەرپەراندنمان دەدەن ئەگەر ئەو ھەش رووبدات وەك عەككامان بەسەر دىت و ئەمەش مەترسیدارە، بەلام سەلاھە دىن بەم رايە پازى نەبوو داوى لە ھەندى لە ئەمىرەكانى كرد كە بچنە عەسقەلانە وەو بەرگى تىادا رېيخەن، بەلام ئەوان ئەو كارەيان نەكرد، بەلكو جيا لەجاران زۆر توند وەلاميان داىە وەو دواترىش لەسەر ئەم شىوازە پاھاتن وەك عەمادو ئىبن اثىر دەيگىرپنە وە كە وتوويانە: ئەگەر دەتەوېت بەرگى لېيكەيت ئەوە يان خۆت يان يەكئ لە كوپە گەرەكانت لەگەلماندا بنىرە، ئەگىنا كەسمان ناچىنە ناويە وە چونكە وەك خەلكى عەككامان بەسەردىت^۵. سەلاھە دىنيش نەيتوانى قەناعەت يان پىيىنىت و ئەمەش زۆر دلەنگى كردو شەو بەغەمبارى مايە وە، ئىبن شەداد دەلى: ئەو شەو زۆر كەم خەوت و بەرەبەيان بانگى كردم بۆ خزمەتى و منىش چووم مەليك ئەفضەلى كوپىشى بانك كردو راوېژى پېكرد دەربارەى ئەم مەسەلەيە و پاشان وتى: سوپند بەخوا ئەگەر ھەموو

^۱ صلاح الدين و الأيوبي، ل: ۲۷۰، النوادر السلطانية، ل: ۱۸۴

^۲ الجيش الأيوبي، ل: ۴۷۶، له كامل في التاريخ وەو.

^۳ الجيش الأيوبي، ل: ۴۷۶، له كامل في التاريخ وەو.

^۴ كتاب الروضتين، له الجيش الأيوبي، ل: ۴۷۷.

^۵ الجيش الأيوبي، ل: ۴۷۸

منالەكانم لە دەست بدهم پيم خوشتەرە لەوەی كە يەك بەرد لە عەسقەلان بپوختيم، بەلام ئەگەر خواى گەورە ئەوەى بپارداييت بۆ پاراستنى بەرژەوهەندى موسولمانان چى بكم^١. دواچار ناچار بوو پاى ئەمىرەكانى پەسەند بکات و پاڤى بوو بەرووخاندنى و فەرمانى دا بەوالى شارەكە كە خوڤى ئەو ئەركە بگريته ئەستۆ واليش لە بەرەبەيانى ١٩ى شەعبانى ٥٨٧هـ / ١٢ى ئەيلولى ١١٩١زدا دەستى بەرووخاندن كردو خەلكيشى هانداو شوراي شارى بەسەردا دابەشكردن و بۆ ھەر كۆمەليك بەشيك لەشوراكەى ديارىكردو سەلاحەدين و كۆپەكەشى لەرووخاندنىدا بەشداریيان كردو ناردى بەدواى عادلى برايدا كە لەگوندیكدا خەريكى خانوو دروستكردن بوو لەنزىك رەملە و يافاو داواى ليكرد كە دەستى دەستيان پييكات گفتوگۆى ناشتى لەگەلياندا دريژيكاتەوه، ھەتاوھەكو لەرووخاندنى شار دەبنەوه^٢. خەلكيش زۆر غەمبار بوون بەم كارە و گريان ھاوريان ليبنەرز بوويهوه، چونكە عەسقەلان شارىكى دلكيرو خوڤ بوو، بيناي گەورە و شوراي تۆكمەى تيايدا بوو نيشتەجيبوونى خوڤ بوو تەنانەت بەبوكى شام ناسرابوو^٣، دواى ليبوونەوه لەروخانى فەرمانى سوتانيدا، خەلكەكەشى كۆچيان كردو بەميسرو شامدا بآلوبوونەوه، كردارى و پيرانكارى و سوتاندن ھەتاوھەكو سەرھەتاي رەمەزاني ٥٨٧هـ كۆتايى ئەيلولى ١١٩١ز خايند، ھەركە لەرووخاندنى عەسقەلان بوونەوه سوپا دەستى كرد بەبنیاتنانى بنكەى فەرماندەى العادل و پاشان بەرەو رەملە بەريكەوت^٤. ريتشارد شتردليش ھەستا بەتۆكمەكردنى يافاو ھيرشى نەكردە سەر بەيتولمەقديس، چونكە ئەگەر ئەم كارەى بكردايە ئەو لەوانە بوو سوپاي سەلاحەدين ريگاي پەيوەندى نيوان ئەو دەريايان ببچراندايە، بۆيە كارىكى ژيرانە بوو كە سەرھەتا يافا تۆكمە بکات، چونكە ئەگەر دەستى بەسەر قودسدا بگرتايە و دواتر پاشەكشەى لييكردايە ئەو بۆ ئابروييان خراپتر دەبوو، ھەرچەندە دان بەخۆدا گرتن دواخستن دريژەى كيشاو ھەولييك بۆ سەلاحەدين رەخسا بۆ بەھيژكردنى بەرگري قودس و ريكخستنەوھى ريزەكانى سوپاكەى بۆ جەولەى دووھم لەكاتيكدە كە خاچپەرستەكان لەپشودا بوون لەعەككا، دوپارە بايەخدانى ريتشارد بەتۆكمەكردنى عەككا لەبايەخدانى سەلاحەدين بەرووخاندنى عەسقەلان كەمتر نەبوو، چونكە ئەو سەركردە خاچپەرستە

^١ الجيش الأيوبي، ل: ٤٧٨

^٢ النوادر السلطانية، ل: ١٨٨

^٣ معجم البلدان (١٢٢/٤)، آثار البلاد، ل: ٢٢٢.

^٤ النوادر السلطانية، ل: ١٨٩، كتاب الروچتين (١٩٢/٢)

^٥ الجيش الأيوبي، ل: ٤٧٩

دەیزانی که ناتوانی دەست بگریټ بە سەر بە یتولمە قەیسدا بە بێ بە هیژکردنی دەسەلاتی لە یافادا، بە تاییەت که عەسقەلان رووخیترابوو^١.

هەشتەم: ریکخستنی بەرگری ئەقودس:

سەلاحەدین تاکاتیکی درەنگ نەگە پایەو بە یتولمە قەیسدا، گەپانەو هەشی لە کۆتایی ذی القعدە ٥٨٧ هـ دا بوو، بە لام پێشتر الملك عادلی نارد بۆ بە سەرکردنەو و چاودێریکردنی ئاوەدانی تیایە^٢، دیارە بە باشی دەزانی کخۆی لەو ناوچە وێرانکراوانە دا بێت که سوپا رووخاندنی لە نزیک قودس و رەملە، مە بە سستیشی لەم کارە ی ئێوە بوو که لە هەمان کاتدا لە قودس و لە دوژمنیشەو و نزیک بێت، هەتاوەکو ئێگەردوژمن ویستی هێرش بکاتە سەر قورسترییان پێیگریټ و لە شوینیکی دەشتایدا رووبەروویان ببیتەو، لە ٦ شەوالیشدا سەلاحەدین گەورە ئەمیرەکانی کۆکردەو راویژی پێکردن دەریارە ی چۆنیتی رووبەروو بوونەو هە ی هێرشێ دوژمندا، چونکە هەوالەکان وایان بلۆدە کردەو که خاچەپرستەکان بریاری بە ریکەوتنیان داوە بەرەو سەربازگە ی ئیسلامی، موسولمانەکانیش یەک دەنگ بوون لە سەر مانەویان لە جێی خۆیانداو ئێگەر فرەنجەکان هاتن رووبەروویان دەبنەو^٣، ئێوەبوو دوو پیاو لە خاچەپرستە پەنادارەکان گەشتنە سەربازگە کە ی و ئاگاداریان کردەو که دوژمن دوو سبە ی دیاریکردووە بۆ هێرش کردن، دواتر دیلیکی موسولمان که لە سەربازگە ی خاچەپرستەکان هەلەاتبوو گەشتە سەربازگە ی موسولمانەکان و ئاگاداری کردنەو که بە یازی هێرشکردن، ئێوە بوو سەلاحەدین دەستی کرد بە تۆکمەکردنی قودس و ناردی بۆ شارەکان بەدوای پیاوانی شارەزا لەم بوارە داو سولتان و کوپەکانی و ئەمیرەکانیشی کاریان تیا دا کردو زانیان و مامۆستایان و دادوهرانیان هاوکاریان کردن^٤.

لە موسلێشەو کۆمەڵیکی زۆر گەشتن که بە پەنجا کەس مەزەندە دەکران و هەموویان بەرد تاش بوون بۆ تۆکمەکردنی شوراو خەندەقی شارە کە هاتبوون^٥، هەرکە لەم کارە بوویەو فەرمانی دا بە چاوەش که بانگەواز بکات بۆ کۆبوونەو هە ی سەربازەکان و هەلگرتنی ئالاکان بۆ رووبەروو بوونەو هە ی دوژمن لەم کاتە شدا سوپای ئەویبی تووشی کارەساتیک بوو بە کۆچی دوایی تقی الدین عمر

^١ الجیش الأیوبی، ل: ٤٧٩

^٢ النوادر السلطانية، ل: ١٩٢، الجیش الأیوبی، ل: (١٩٢/٢)

^٣ النوادر السلطانية، ل: ١٩٦ - ١٩٧، الجیش الأیوبی، ل: ٤٨٠.

^٤ مفرج الکروب (٣٧٥/٢)، کتاب الروضتين، ل: (١٩٤/٢)

^٥ مفرج الکروب (٣٧٥/٢)، الجیش الأیوبی، ل: ٤٨١.

له ناوچه‌ی جزیره‌داو ئه‌مه‌ش سولتانی زۆر ئازار دا، به‌لام ئه‌م هه‌واله‌ی له‌سه‌ربازه‌كان شارده‌وه، هه‌تاوه‌كو ئه‌م هه‌واله‌ نه‌گات به‌دوژمن له‌م كاته‌ ناسكه‌دا،^١ هه‌روه‌ها سه‌ركرده‌ی لی‌هاتوو ئه‌میر حسام محهمه‌دی كۆپی عومهری كۆپی لاجینی خوشكه‌زای سه‌لاحه‌دین كۆچی دوا‌یى كرد به‌هۆی نه‌خۆشیه‌كه‌وه له‌هه‌مان رۆژی كۆچی دوا‌یى تقى الدین عمر دا له‌ ١٩ى ره‌مه‌زانی سا‌لى ٥٨٧ه‌ك/ پا‌یزی ١١٩١زدا،^٢ واپی‌ده‌چیت كه هه‌والی ئاماده‌كاریه‌كانی سوپای سه‌لاحه‌دین به‌ریتشارد شێردل گه‌شتبیت، هه‌ربۆیه نه‌یده‌ویست رووبه‌پووی ببیته‌وه زۆر داوا‌ی دانوستانی ده‌كرد، هه‌تاوه‌كو بناغه‌ی په‌یوه‌ندی نیوان هه‌ردوو لابیت وه‌ك رووداوه‌كانی رۆژانی داها‌توو ده‌ریان خست، ئه‌وه‌بو هه‌ركه‌ زستانی سا‌لى ٥٨٧ه‌ك/ ١١٩١ز هات هه‌ردوو لا وه‌ستان و هه‌چ رووبه‌رووبوونه‌وه‌یك رووی نه‌داو سه‌لاحه‌دینیش له‌كاتی تووندبوونی باران باریندا چووه قوودسو خاچه‌رسته‌كانیش گه‌رانه‌وه بۆ یافاو به‌شتیكیشیان گه‌رانه‌وه بۆ عه‌ككا به‌لام ریتشارد زوو زوو نێرداوه‌كانی ده‌نارده‌ لای سه‌لاحه‌دین و هانی ده‌دا بۆ رێكه‌وتن، هه‌رچه‌نده سه‌لاحه‌دین زۆر ئاره‌زووی مۆركردنی رێكه‌وتن و ئاگر به‌ستی نه‌بوو له‌هه‌مان كاتیشدا ده‌یویست سود له‌بارودۆخی دانوستان وه‌ریگریت له‌م وه‌رزهدا كه‌سوپای ئه‌میره‌كانی له‌لا نه‌ما‌بوو بۆیه داوا‌ی كرد له‌ مه‌لیك عادل كه‌دووباره ده‌ستی ده‌ستی به‌ریتشارد بكات هه‌تاوه‌كو سه‌ربازه‌كانی ده‌رووبه‌ر ده‌گه‌نه به‌ره‌وه‌و مه‌لیك عادلیش قودسی به‌جیه‌شت له‌سه‌ره‌تای ره‌بیعی یه‌كه‌می ٥٥٨ه‌ك ئاداری ١١٩٢زدا،^٣ به‌لام دانوستانه‌كان بۆ به‌ره‌م بوون، بۆیه چه‌ند كۆمه‌لیك له‌خاچه‌رسته‌كان هه‌ستان به‌داگیرکردنی چه‌ند شو‌راو قه‌لایه‌ك كه‌ بواری به‌رگریکردنی كه‌م بوو، وه‌ك عه‌سقلان كه‌ریتشارد نۆژه‌نی كردبووه‌وه،^٤ به‌جۆرێك كه‌ تۆكه‌مه‌ترین قه‌لا بوو له‌ته‌واوی ناوچه‌ كه‌نارییه‌كان فه‌له‌ستیندا،^٥ هه‌روه‌ها قه‌لای دارومیان داگیر كرد كه سه‌لاحه‌دین پێشتر فه‌رمانی كرد به‌رووخاندنی كاتێكیش ریتشارد داگیرى كرد تۆله‌ی له‌به‌رگریكاران سه‌نده‌وه،^٦ هه‌روه‌ك چه‌ندین پێگه‌ی بچوكیان له‌كه‌ناری فه‌له‌ستیندا داگیر كرد.^٧

^١ النوادر السلطانية، ل: ١٩٨

^٢ الجيش الأيوبي، ل: ٤٨٠، كتاب الروضتين، (١٩٥/٢)

^٣ النوادر السلطانية، ل: ٢٠٥، الجيش الأيوبي، ل: ٤٨٢.

^٤ الكامل في التاريخ، له (الجيش الأيوبي) هوه، ل: ٤٨٢

^٥ النوادر، ل: ٢١٠

^٦ الجيش الأيوبي، ٤٨٢

^٧ تاريخ الأيوبيين، ل: ١٩٣

نۆپەم: سروشتى دانوستانەكان لەنيوان عادل وريتشارد لەم قۇناغەدا:

دانوستانەكان لە ۱۸ى شەوالى سالى ۵۸۸/ ۹ى تشرىنى دووھى سالى ۱۱۹۲دا دەستى پيكرى
لەكاتيكا كە ريتشارد نامەيەكى ئاراستەى سەلاحەدين كرد لەسەربازگەكەيەو لەنزىك بازوردواوى
دانوستانى ليكرى لەپيناو ئاشتەوايدا بەبيانوى ئەوھى كە كوشتار خەلكيكي زۆرى لەھەردوو لا
لەناو بردووھ و لاتيشى ويران كردووھ^۱، بەلام ئەم دانوستانەش كە سەلاحەدين مەليك عادلى تيادا
نارد شكستى هينا بەھۆى سوربوونى ريتشارد لەسەر گيپانەوھى بەيتولمەقديسدا و ئەو ناوچانەى
كە دەكەونە رۆژئاواى دەرياي نوردنەوھ بەھەموو قەلاو شوراكان و خاچى الصليبوتەوھ، ئەمە و پيراي
سوربوونى لەسەر عەسقەلان، سەرچەمى ئەم مەرجانەش لەلايەن سەلاحەدينەوھ پەتكرانەوھ، بەلام
پاش چەند رۆژيكي ريتشارد چەند پيشنياريكي نوئي خستە بەردەم سەلاحەدين كە تيايدا هاتبوو:

۱- مەليك عادلى براى سەلاحەدين ھاوسەرگيرى لەگەل شازادە جواناي خوشكى ريتشاردو
ھاوسەرى پاشاي صقلية بكات.

۲- سەلاحەدين ھەموو ئەو ناوچانەى كە لەژيژ دەستيدايە لەفەلەستيندا رادەستى براكەى
بكات و ريتشارد شيردليش ناوچە كە نارىەكانى پيدەدات بەعەسقەلانيشەوھ كە بەم دوايانە
داگيرى كردبوو.

۳- بووك و زاوا لە بەيتولمەقديسدا نيشتەجى بن و گاوردەكانيش سەردانى كلنيساي قيامە بكەن.

۴- خاچى الصليبوت بگيردريتەوھ بۆ گاوردەكان.

۵- ديلي ھەردوو لا ئازاد بكرين.

۶- ھەندى گوندو ئاوايى ناو فەلەستين بدريتەوھ بە داويە و ئسبتاريەكان^۲.

عادل ئەم پيشنيارنەى پيباش بوو پيشوازي ليكرى زۆر بەدروستى دەزانى بۆ يەكخستنى
موسولمانەكان و خاچپەرستەكان لەژيژ دەسەلاتيدا لەولائى شام و چەسپاندنى كاروبارەكان لەسەر
بنەماى خۆشەويستى و پيكرەوھ ژيان لەنيوان ھەردوو لادا^۳.

سەلاحەدينش ئەم پيشنيارەى بەجۆرە گالتيەك دەزانى، بەلام خۆشحال بوو بەپەسەند
كردنى، واديار بوو كە رازى بوونى بەم پرۆژەيەش لەو بارەيەوھ سەرچاوەى گرتبوو كە پاشاي

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۲۹۲، تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۹۴

^۲ الحركة الصليبية، عاشور (۸۸۲/۲).

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۲۹۳، تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۹۴

ئىنگلىتەرا ناتوانىت ئەم پرۆژەيە جىبەجى بىكات، ئەمە تەنھا فىل ۋ گالتەيە^۱، ئەو ھەبوو خىرا كۆسپ لەلايەن جواناۋە بۆ ئەم پرۆژەيە دروست كرا كە تووشى شۆك بوو كاتىك ئەم ھەوالەي بىست وتى: ھىچ پىويستىيەك بەدىناكات بۆ شووكرىن بەپىياۋىكى موسولمان، ئەمەش واىكرىد لەرىتشارد كە داوا لەمەلىك عادل بىكات كە بىيئە گاۋر بۆ نەھىشتىنى ئەو كۆسپ بەلام عادل ئەو ھى پەتكرىدەو^۲.

لەراستىشدا پەسەندكرىنى ئەم پرۆژەيە لەلايەن ئەو سى سەركردەيەو، بەلگەيە لەسەر ئەو نىزىكىيە راميارى ۋ شارستانىيە كە لەولاتى شامدا پەيدا بوو دواي تىپەپىۋونى سەدەيەك بەسەر دەستپىكرىنى جەنگەكانى خاچپەرستىدا، ئەمە جگە لەگەشەكرىنى گيانى لىيۋوردەيى كە بەئاشكرا لەرەفتارى ھەردوۋ لادا بەدەيدەكرا، بەبەلگەي كۆبۈنەو ھى رىتشارد لەگەل مەلىك عادل لەسەر خوانىكى رازاۋەو تاييەت لە ۱۸ى شەۋالى ۵۸۸ھ دا، پاش پتەۋكرىنى دۆستايەتى نىۋانىان لەيەك جىابۈنەو، ھەروەھا پاشاى ئىنگلىزى ئارەزوۋى خۆي نىشاندا بۆ كۆبۈنەو لەگەل سەلاخەدىندا، مەلىك عادل داۋاكەي رەتكرىدەو وتى: پاشاكان كاتى كۆدەبنەو ناكۆكى دەكەۋىتە نىۋانىان بۆيە دەبى پاش پىككەۋتن كۆبۈنەو ئەنجام بدرىت^۳، رىتشارد شىردلىش سەرقال بوو بەچارەسەركرىنى كىشەي خاچپەرستەكان بەتاييەت ناكۆكى نىۋان كونراددى مونتىفات و جاي لوزىنان^۴.

دەيەم: تىگەيشتىنىكى سىياسى سەلاخى كە ھاۋتا بوون لەگەل جەنگدا:

لەو كاتەدا كە دانۇستان لەگەل رىتشارد شىردلدا بەردەوام بوو، سەلاخەدىن پىشۋازى كرد لەرىنۆلدى فەرمانرەۋاي صىدا كە ۋەك نىردراۋى كونراددى مونتىفات ھاۋتاۋ پىشنىارى ھاۋپەيمانىتى كرد لەگەل سەلاخەدىندا لەبەرەمبەر بەپىدانى صىداۋ بەيروت، تەنانت پىشنىارى گىرپانەۋەي عەككاي كرد بۆ موسولمانەكان، مەبەستىشى لەمە گۆپىنى ئاراستەي دانۇستانەكان بوو لەبەرژەۋەندى خۆي^۵.

كاتى رىتشارد شىردل بەجموۋلەكانى كونراددى زانى ھەۋلى زۆرى دا بۆ گىرپانەۋەي بۆ رىزى خاچپەرستان، بەلام ھەۋلەكانى بىئاكام بوون، دى مونتىفاتىش ھەۋلى لىكتىگەيشتىنى لەگەل

^۱ الجيش الأيوبي، ۴۸۲

^۲ تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۹۴

^۳ النواذر السلطانية، ل: ۳۰۱، ۳۰۰، تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۹۴

^۴ تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۹۵

^۵ النواذر السلطانية، ل: ۲۸۵، ۲۸۶، ۲۹۷

سه لاهه دیندا دووباره کرده وه، سه لاهه دینیش کۆبوونه وه یه کی سازکرد بۆ فه رمانده کانی سوپاکه یه تاوه کو بزانیته له گه ل کام لایه نی خاچه رستدا درێژه به گفتوگۆکانی بدات، مه لیک عادل و هه ندی له نه میره کانی له گه ل درێژه دان به دانوستان له گه ل پاشای ئینگلیزدا بوون، چونکه نه و رۆژه لات به جیده هیلتیت، له کاتیکدا که دی مونتیفرات ده یویست له فه له ستیندا نیشته جیبتیت، نه وه بوو بریاردا پێشنیاره کانی ریتشارد شیردل قبول بکن^۱. سه رباری هه وه کانی لیکه یشتن و نه و جه نکه سنورداری که له نیوانیاندا رویدا به لام هیچ پالنه رێک نه بوو بۆ له یه ک نزیکه بونه وه، له م کاتانه شدا له رۆژئاواوه هه والی ناخۆش گه یشته ریتشارد شیردل، چونکه یوچه نای برای هه ستابوو به نه حجامدانی کو ده تایه ک له درزی نه مه ش ده یخواست که به زوترین کات بگه پێته وه بۆ ولاته که ی، به لام نه یویست رۆژه لات به جیبه هیلتیت پێش نه وه ی کێشه ناوخییه کانی خاچه رستان چاره سه ر بکات و له گه ل موسولمانه کانیشدا لیک تیکه یشتن مۆر بکات هه رچی کێشه ناوخییه کانیش بوو نه وه به تیرۆرکردنی دی مونتیفرات له لایه ن حه شیشیه کانه وه کۆتایی پێهات له ۱۳ی ره بیعی دووه می سالی ۵۸۸هـ / ۲۸ی نیسانی سالی ۱۱۹۲زدا^۲، به م شیوه یه ش ریتشارد شیردل له رکابه ریکی سه رسه خت رزگاری بوو و دهستی به سه ر صوردا گرت و هنری دی شامبازی هه لبژارد بۆ پاشاییتی مه مله که تی به یتولمه قدیس دوا ی نه وه ی ئیزابیلای هاوسه ری کونرادی ماره کرد که میراتگری ته ختی پاشایه تی بوو^۳، سه باره ت به کێشه کانیا ن له گه ل لایه نی ئیسلامیدا نه وه پێویستی به جۆریکی تر له چاره سه ر بوو، که نه ویش بوونی هینۆ گێرانه وه ی به یتولمه قدیس بوو، نه وه بوو له ۹ی جه مادی یه که م / ۲۳ئایاردا دهستی گرت به سه ر قه لای دارومدا دوا ی به رگری کردنه پاسگا که ی به لام نه یوانی ده ست بگریته به سه ر مه جده ل و یافادا، بۆیه به ره و عه سقه لان به ریکه وت و له و پوه به ره و به یتولمه قدیس هه لکشاو له ۲۷ی جه مادی یه که م / ۱۱ی حوزه یراندا گه یشته به یت النوبه^۴، سه لاهه دینیش خۆی ئاماده کرد بۆ رووبه پوو بوونه وه ی و به ره و به یتولمه قدیسدا به ریکه وت.

^۱ تاریخ الأیوبیین، ل: ۱۹۵

^۲ النوادر السلطانیة، ل: ۳۱، تاریخ الأیوبیین، ل: ۱۹۵

^۳ تاریخ الأیوبیین، ل: ۱۹۵

^۴ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۹۶

یازدهیهم: ریّو شوینه کانی سه لآحه دین بۆ بهرگریکردن له قودس:

سه لآحه دین ههستا به گرتنه بهری چهند ریّو شوینهکی کاتی بۆ بهرگریکردن له و شاره پیروژه

له وانه:

- ۱- شورا کانی به سه ره میره کانیدا دابه شکردو هه موو پیداو یستیه کانی بهرگری بۆ دابین کردن.
- ۲- سه رچاوه کانی ئاوی له ده و روبه ری قودسدا تیکداو هیچ سه رچاوه یه کی ئاوی خواردنه وهی به ده وری قودسدا نه هیشت، نه مهش دوژمن تووشی تینویتی ده کات نه گهر ویستی هیرش بکات.
- ۳- هه موو هیژه کانی له ده و روبه ره وه بانگهیشت کرد، نه وه بوو مه لیک الافضل له گه لّ سه ربازانی روژه لات و بدرالدین دلدرم یاروقی له تورکمان و عزالدینی کوپی موقه ده مدا هاتن^۱.
- ۴- هه سستانی سواره موسولمانه کان به نه نجامدانی هیرشی کتوپر بۆ سه ره ربازگهی خاچه رسته کان^۲.

پاشان سه لآحه دین له ۱۹ی جه مادی دووهم / سه ره تای ته موزدا کۆبوونه وه یه کی له بهیتومه قدیسه ساژداو له گه لّ فه رمانده کانی سوپاکهیدا بۆ راویژکردن سه بارهت به باشترین ریگه چاره بۆ بهرگریکردن له شاره که له بهرامبه ره هیژی زه به لاهی خاچه رسته کاند، نه وه بوو سولتان داوای له قاضی ئه بن شه داد کرد که دانیه شته که ده ست پیبکات نه ویش له سه ره تای قسه کانیدا باسی فه زلی جیهادو تیکۆشانی کردو داوای لیکردن که شوین پیغه مبه ری مه زن (د.خ) بکه ونو هه موان قسه کانیان پیّ باش بوو، پاشان بیده نگ بوونو داوای که میک سه لآحه دین دهستی به قسه کردن کردو له و شتانه ش که باسی کرد: خوینو سه رو مائی موسولمانان له نه ستۆی ئیوه دایه، نه م دوژمنه ش له ناو موسولماناندا که سیك نییه رووبه رووی ببیته وه جگه له ئیوه، جا نه گهر ئیوه که مه ترخه می بنوینن ولاتمان وه ک کاغه ز ده پیچنه وه و تاوانیش له گه ردنی ئیوه دایه، نه گهر ئیوه ش به ره رچیان بده نه وه نه وه موسولمانان له ناوچه کانی تردا چاو له ئیوه ده که نو والسلام^۳. نه وه بوو نه میر سه یف الدین مه شطوب هاته گۆو وتی: گه وره م: ئیمه خزمه تگوزاری توین، تو گه وره ت کردینو نیعمه تی خوئت پیبه خشینو ده وله مه ندت کردینو ته نها گه ردنمان هه یه نه ویش له بهر

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۹۶

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۹۶

^۳ مفرج الکروب (۲/۳۸۶)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۸۵.

دهستی تۆدایه، سویند به خوا که سمان پاشه کشه ناکهین تا دهمرین، ئاماده بوانیش بهم قسانه ی مه شطوب رازی بوون نه مهش سولتانی دلخوش کرد، به لام نه میره کان خیرا له رۆژی دواتردا له م هه لۆیسته یان پاشگه زیبونه وه وه که نه بو الهیجاء هه والی داوه. نه وه بوو رایان گه یاند که هه له یه خۆیان له ناو نه و شاره دا گه مارۆ بدهن، چونکه ده ترسن وه که خه لکی عه ککایان به سه ر بیته و بۆیه رووبه روو بوونه وه یان له ده ره وه ی شوراکانی قودسدا پی باشتره و وتیان: نه گه ر خوای گه وره نوسیبیتی به سه ر یاندا سه ر بکه وین نه وه پاشماوه ی ولاته که یان ده که ویتته ده ستمانه وه، نه گه ر شکستیمان هینا نه وه سه ر یازه کان ده ر یاز ده بن و قودسیش دهستی به سه ردا ده گیریت^۱، سه لاهه دینیش به وه لامی نه میره کان قه ناعه تی نه کرد چونکه مه سه له ی قودس لای نه و مه سه له یه کی مه زنه و به کێوه کانیش هه لئاگیریت، به لام نه میره کان وه لامیکی توندیان دایه وه که له و کاته وه که پیشتر باسمان کرد فیژیوویوون وادیار بوو ململانی نیوان سه ر یازو نه میره کوردو تورکمانه کانی گه شتیبوه لوتکه و ئاستیکی مه ترسیدار نه مهش به قسه کانیاندا دیار بوو کاتیک وتیان: تۆ نه گه ر ده وته ویت به چینه ناو قودس نه وه ده بیته له گه لماندا بیته نه گینا کورده کان متمانه یان به تورکه کان و تورکه کانیش متمانه یان به کورده کان نییه^۲، له راستیشدا سه لاهه دین له بارودۆخیکدا بوو که ئیره یی پینه ده برا، ئهین شه دادیش باشی کرد که کاته ئامۆژگاری کرد به وه ی که کاروباری خۆی بسپیژیت به په روه ردگارو دان به ده سه ته وه سانی خۆی له به رامبه ر نه و نه رکه دابنێ که گرتویه تیه نه ستۆ به لکو خوای گه وره به هانایه وه بیته، نه وه بوو ئهین شه داد بینی نوژی ده کردو فرمی سک هۆن هۆن به چاوه کانیدا ده هاته خواره وه و ده تکاته سه ر شوینی کرپنۆش بردنی ن پاشان رۆژی هه یینی قودس و دورو دریز تپه پری و پیاوانی هه والگری هاتن و رایانگه یاند که خاچه رسته کان بریاریان داوه هیژشه که یان به ره و قودس رابگرن^۳، ئهین الاثیر ده لئ: ریتشارد داوای له خاچه رسته پیشینه کان کرد (گاوه کانی شام) که بارودۆخی شاری قودسی بو باس بکن، قایمکاریه کانی سه لاهه دینی بخه نه پیش چاو نه وانیش نه و کاره یان کرد کاته به ته واوی له بارودۆخی شاره که دلنیا بوو، وتی: نه مه شاریکه ناتوانریت گه مارۆ بدریت هه تا وه کو سه لاهه دین زیندو بیت و موسولمانان یه ک بن^۴، نه مهش وای له خاچه رسته کان کرد که بن به دوو به شه وهن

^۱ مرآة الزمان (۸/ ۴۱۶)، الجيش الأیوبی، ل: ۴۸۵.

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۲۱۷، الجيش الأیوبی، ل: ۴۸۵

^۳ الجيش الأیوبی، ۴۸۶.

^۴ الكامل في التاريخ، له (الجيش الأیوبی) وه، ل: ۴۸۲

به شيکیان که داوای هیزشکردنه سهر قودسیان ده کردو به شی دووه میش که داوای وهستان و دهست هه لگرتیان ده کرد، ریتشاردیش له گه ل دهستی دووه مدا بوو، به لام فره نسیه کان له گه ل رای یه که مدا بوون و وتیان: ئیمه به هوی قودسه وه ولاته که مان به جیه یشتووه و به یی قودس ناگه پینیه وه، ریتشاردیش وه لامی دانه وه و تی: ئهم شوینه ئاوی تیا دا نه ماوه له کوئی ئاو بخوینه وه؟ وتیان: له ئاوی گوندی نقوع ده خوینه وه، رۆژی یه کجار ئاو ده خوینه وه،^۱ پاشان خاچه رسته کان په نایان برد بۆ بنه مای هه لېژدن و کۆکردنه وه ی دهنگ بۆ کارکردن به پای زۆرینه، له ئاکامدا پای وهستاندن هیزش زۆتر بوو هه ر بویه به ره و رهمله به ریکه وتن^۲ و سولتانیش به مه زۆر دلخۆش بوو.^۳

دوازدهیه م: جهنگی یافا:

جهنگی یافا و ئاکامه که ی به دوايه مین رووبه پېوونه وه ی دیارو گرنگ له نێوان موسولمانه کان و خاچه رسته کانی شالای سیه مدا داده نریت، ئه وه بوو ریتشارد شیردل ئهم شارهی کردبوویه بنکه یه که بۆ سوپاکه ی پاش سهرکه وتنی به سهر سه لاهه دین له ئه رسوفدا، ئه مه ش به هوی نزیکه وه له به یتولمه قه دیسدا،^۴ له هه مان کاتیشدا که دانوستانه کان له نێوان موسولمانه کان و خاچه رسته کاند به رده وام بوو بۆ گه یشتن به ریکه و تننامه یه که، ریتشارد شیردل یافای به جیه یشت و به ره و عه ککا به ریکه وت و پلانیکه ی دانا بوو بۆ گه پانه وه بۆ ولاته که ی ئه گه رهات و دانوستانه که نه گه شتنه ئاکامیک و پلانه که ش به هه لکشان به ره و به یروت و له ویشه وه گه پانه وه بۆ ئه وروپا پیک ده هات.^۵ ئهم جموجوله ش هه لیکی بۆ سه لاهه دین ره خساند که توانی بیقوزیته وه بۆ ریکه ستنی هه لمه تیک بۆ سهر یافا و پینده چیت چوار ئامانجی له م هیزشه هه بیت:

• ویستویه تی ده سته بگریت به سهر یافادا له کاتی ئاماده نه بوونی پاشای ئینگلیزدا.

• به هیوای به ده سته ینانی سهرکه و تننیکه یه کلاکه ره وه بوو له یافادا.

• هه ولێک بۆ به رزکردنه وه ی وری سهر بازه کانی.

• بۆ ریکرتن له داگیرکردنی به یروت له لایه ن ریتشارد شیردل وه.^۶

^۱ النوادر، ل: ۲۱۷، ۲۱۸، الجیش الأیوبی، ۴۸۶

^۲ شفاء القلوب، ل: ۱۷۵، الجیش الأیوبی، ۴۸۷

^۳ الجیش الأیوبی، ۴۸۷

^۴ تاریخ الأیوبیین فی مصر و بلاد شام و الجزیره، ل: ۱۹۹

^۵ تاریخ الأیوبیین، ل: ۱۹۹

^۶ تاریخ الأیوبیین، ل: ۱۹۹

هه‌رکه سه‌لاحه‌دین له‌یافا نزیک بووه‌وه له‌١٥ی ره‌جبه‌ی ٨٨ه‌ی ک/ ٢٧ی ته‌موزی ١٩٩٢زدا شه‌وه خیرا خاچه‌رسته‌کان نامه‌یه‌کیان ئاراسته‌ی ریتشارد شیردل کرد که تیایدا هه‌والی هیرشکردنه سه‌ر یافاویان پی‌راگه‌یاندا، شه‌ویش خیرا ریگه‌ی ده‌ریای گرته به‌ر بۆ به‌ده‌مه‌وه چوونی و بیزایی و جه‌نه‌واییه ئیتالیه‌کانیش کۆمه‌کیان کردو سوپایه‌کیشی له‌ریی وشکانیه‌وه نارد، به‌لام بای پێچه‌وانه (دژه‌با) له‌نزیک کۆی الکرم‌ل دا هیشتیه‌وه سوپای وشکانیش ئاماده نه‌بوون بچه یافا پێش‌گه‌یشتنی پاشاکه‌یان، بۆیه هی‌واش ده‌رۆیشتن^١، شه‌م پێشهاشه‌ش هه‌لیکی باشی بۆ سه‌لاحه‌دین ره‌خساند بۆ ئازادکردنی یافا، شه‌وه‌بوو له‌١٨ی ره‌جبه‌ی / ٣٠ی ته‌موزدا توانیان بچه ناو‌شاره‌که‌وه دوا‌ی جه‌نگیکی توند له‌گه‌ڵ پاسگاه‌که‌داو پاشان ئابلقه‌ی قه‌لاکه‌یان داو خاچه‌رسته‌کان ناچاربوون که داوا‌ی ریککه‌وتن بکه‌ن، له‌و کاته‌شدا که دیاریکرا‌بوو بۆ ته‌سلیم‌کردنی قه‌لاکه به‌موسولمانان ریتشارد شیردل دابه‌زیه سه‌ر وشکانی و دژه هیرشیکی کرده سه‌ر موسولمانه‌کان و توانی بچێته ناو‌شاره‌که‌وه و موسولمانانی له‌شاره‌که وه‌ده‌ر ناو سه‌لاحه‌دینیش پاشه‌کشی به‌سوپاکه‌ی کرد^٢. له‌م کاته‌شدا نه‌خۆشی زۆری بۆ ریتشارد هی‌نا‌بوو به‌رده‌وام بوو له‌ناردنی نێردراو بۆ داواکردنی میوه به‌فر له‌سه‌لاحه‌دین، هه‌روه‌ها به‌هۆی نه‌خۆشیه‌که‌یه‌وه ئاره‌زووی خواردنی قو‌خو به‌هی ده‌کرد سه‌لاحه‌دینیش به‌لێبۆرده‌یی خۆی بۆی ده‌نارد^٣، هه‌روه‌ها ریتشارد شیردل دووباره‌ناشته‌وایی خسته پێش‌چاوی سه‌لاحه‌دین و کۆمه‌لیک هۆکاریش پالنه‌ری بوون بۆ له‌وانه:

- ئازار زۆری بۆ هی‌ناو نه‌خۆشی ته‌نگی پێهه‌لچنی و ته‌ندروستی به‌شیوه‌یه‌کی به‌رچاو به‌ره‌و خراپی ده‌رۆیشتن شه‌مش وای لێکرد ده‌سته‌وه‌ستان ببیت و توانای سه‌رکردایه‌تیکردنی سوپاکه‌ی و پلاندانانی دروستی نه‌مێنیت.
- چه‌ند هه‌والیکی تری ناخۆشی له‌ ئینگله‌راوه پێگه‌یشت که باسیان له‌وه ده‌کرد که یو‌حه‌نای برای چه‌ند کاریکی خراپی شه‌نجامداوه و پێویست به‌گه‌رانه‌وه‌ی به‌په‌له‌ی ریتشارد ده‌کات.
- نه‌هاتنی کۆمه‌کی سه‌ربازی له‌ئه‌وروپاوه.
- بێئومێد بوون له‌گه‌رانه‌وه‌ی به‌یتولمه‌قدیسدا.

^١ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ٢٠٠

^٢ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ٢٠٠

^٣ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ٢٠٠

● ئەو ماندوو بوون و شەكە تىيەى كەتۈشى خاچپەرستەكان بوو بوو و ئەو بىزارى و بىتمەنەيىيەى كەھىنرى خوشكەزاو تايفە مەسىحە ئاينى و سەربازىيەكان بەرامبەر بەسياسەتەكانى دەريان بىرى^۱.

سەلاخە دىنىش ئاماژەى داوۋە بەو ھۆكارانەى كەپالايان پىۋە ناوۋە بۆ قايل بوون بەرىككەوتن لەوانە:

● ناكۆكى نىوان كوردو توركەكان لەسوپاكەيدا.

● بىزار بوونى سەربازەكانى و ئاشكرا كوردنى نەيارى و نارەزايى دەرىپىن.

● زىادبوونى ھىزى دوزمن.

● ترسى لەروودانى ناكۆكى لەنىوان بنەمالەكەيدا لەكاتى كۆچى داواىدو وازھىنانيان لەگرنگيدان بەبەرژوۋەندى گشتى^۲.

سىازدەيەم: گەفتوگۆكان و رىككەوتنى رەملە:

گەفتوگۆ لەگەل فرەنجەكاندا بۆ ماوۋەى ۱۵ مانگ بەردەوام بوو چلو دوو ۋەفد تىايدا بەشدارىيان كرد، ھەمىشەش پاشاى ئىنگلىز دەستپىشخەربوو لەداوا كوردنىدا^۳، گرنگترىن ئەو قۇناغانەش كەدانوستانەكان پىايدا تىپەر بوون ھەتاوھەكو سولج و ئاشتەوايى برىتىببون لە:

قۇناغى يەكەم: پاش دە رۆژ لەگەشتنى رىتشاردى پاشاى ئىنگلىز ھەستا بەناردنى نوپنەرىك بۆ لای سەلاخە دىن و مۆلەتیشى پىدا كەسەرەتا بچىتە لای مەلىك عادل و لەگەل ئەودا پىكەوھ چوونە خزمەت سەلاخە دىن، كورتهى نامەكەشى ئەو ھەبو كە رىتشاردى پاشاى ئىنگلىز داواى ئەنجامدانى كۆبوونەو لەگەل سەلاخە دىندا دەكات و سەلاخە دىنىش بەبى دوولتى ۋە لامى دايەو ۋە وتى: پاشاكان پاش ئاگر بەست كۆدەبنەو، جا ئەگەر رىتشارد دەپەوئى لەگەل سەلاخە دىندا كۆبىيتەو ھە پىويستە سەرەتا ئاگر بەست مۆر بكات پىش كۆبوونەو ھە پىويستە ھە رگىرپىكى باوھ رىپىكراو لەنىوان ھەردو لادا ھەبىت كە بەباشى لەقسەى ھەردو لا بگات، ئەگەر ئاگر بەست مۆركرا ئەو كۆبوونەو ئەنجام دەدەين. پاشان نىزدراوھەكە گەراپەو ھە بۆ لای رىتشاردو دووبارە ھاتەو ھە ئەم جارە لەگەل مەلىك عادل قسەى كردو رىككەوتن لەسەر ئەنجامدانى كۆبوونەو لەنىوان مەلىك عادل و رىتشارد شىردل دا لەمرج عكاو بەئامادەبوونى سەربازەكان و ھە رگىرپەكە،

^۱ تارىخ الأيوبيين، ل: ۲۰۱

^۲ تارىخ الأيوبيين، ل: ۲۰۱

^۳ صلاح الدين المفترى عليه، ل: ۳۲۵

پاشان نیردراوه که گه پایه وه، به لام به هوی نه خۆشییه وه چه ند رۆژێک دوا که وت، هه رچه نده راستیه که ی ئه وه بوو که ریتشارد خۆی نه خۆش بوو نه وه ک نیردراوه که ی، له ریوایه تیکی تریشدا هاتوه که فەرمانده خاچه رسته کان ریککه وتنیان له گه ل موسولمانه کاندرا تکرده وه ته وه و وتیانه: ئه مه مه ترسیداره بۆ ئایینی گاوران، پاشان نیردراوه که دووباره گه پایه وه و پۆزشی بۆ دواکه وتنه که ی هینایه وه به وه ی که به هوی نه خۆشییه وه بووه، له و شتانه ش که وتی: پاشانکا که لیک نزیکیبونه وه ده بێ خه لات و دیاری بۆ یه کتر بنیژن، هه روه ها وتی: دیارییه کی شیام پێیه بۆ موسولمانان و داوی مۆلت ده که م بۆ گه یاندنی پێی، مه لیک عادلش رازی بوو له به رامبه ر ناردنی دیاریه ک بۆ پاشای ئینگلیز، پاشان نوێنه ره که وتی: دیارییه که مان گیانه وه ریکی ده ریایه له ده ریاهه بۆمان هیناوه، به لام لاواز بووه و اباشه بالنده و مریشکمان بۆ بێنن هه تاوه که به هیز بێت و بۆتانی بێنن، مه لیک عادلش به گالته وه وتی: پاشاکه تان پێویستی به په له وه رو مریشک هیه و ده یه وێ به بیانوی ئه مه وه بۆی بنیژن، پاشان بۆ چه ند رۆژێک بێده نگ بوون، دواتر نیردراوه که هاته وه که سیکی مه غریبی موسولمانی هینابوو که خاچه رسته کان ماوه یه کی زۆر بوو دیلیان کردبوو وه ک دیارییه ک بۆ سولتان ئه ویش دیارییه که ی وه رگرت و ئازادی کردو به ریزه وه نیردراوه که ی به ریخست^۱. میژوو نووس ئیبن شه دادیش ئه و هۆکارانه ی ناشکرا کردوه که له پشت ئالوگۆرکردنی نیردراوه کانه وه بووه ده لێ: مه به ستی خاچه رسته کان له ناردنی ئه و نامانه زانینی به هیزی و لاوازی ده روونی موسولمانه کان بوو، مه به ستی موسولمانه کانیش له وه رگرتنی نامه کان زانینی هه مان شت بوو لای خاچه رسته کان^۲.

قوناعی دووهم: له ۹ی جه مادی دووهمی سالی ۵۸۷/ ۴ی یۆلیۆی ۱۱۹۱ز داو له کاتی هه لگیرساندنی جه نگ له نێوان موسولمانه کان و خاچه رسته کاندرا له عه ککاو کاتێ که پاسگا ئیسلامیه که ی عه ککا بپاری دا واز له جه نگ و کوشتار بێنیت و ئه مه شیان به نامه یه ک بۆ ریتشارد نارد و ئه ویش ئه مه ی ره تکرده وه، به لام له هه مان رۆژدا سێ نیردراوی نارد بۆ لای سه لآحه دین بۆ داوی میوه و به فر، نیردراوه کانیش باسی ئه وه یان کرد که پێشه نگ و فەرمانده ی ئسبتاریه سبه ینی دیت بۆ قسه کردن له باره ی ریککه وتنه وه هه روه ها سه لآحه دین ریزی له نیردراوه کاندرا سه ردانی بازاپی سه ربازه کانی پیکردن و له هه مان رۆژیشدا گه پانه وه سه ربازگه که ی خۆیان، پاش ئه وه ش شاری عه ککا راده ستی خاچه رسته کان کراو سه لآحه دینیش پێشوازی له نیردراوه کان کرد بۆمه سه له ی

^۱ تاریخ الحروب الصلیبیه، محمود سعید عمران، ل: ۱۷۵.

^۲ تاریخ الحروب الصلیبیه، محمود سعید عمران، ل: ۱۷۵.

به به ده سته وه دانی عه ککا، نه مهش لایه نیکه ته نها په یوه ندی به شاری عه ککاوه هه یه، وهک پیشتر روونمان کردیه وه په یوه ندی به ناوه پوکی مه سه له ی ناشته وایی گشتیه وه نییه که له م لاپه رانه دا تاو توئی ده که ین^۱. لاپه ره ۹۴۳ نیه واته په پوک به و ناوه وه نیه.

قوناغی سییه م: قوناغی سییه می گفتوگوزکانیش، له قوناغی پیش جهنگی نه رسوفدا بوو، نه وه بوو له یازدهی شه عبانی ۵۸۷هـ/ سیتی سیپته مبهری ۱۱۹۱زدا چهند نیردراویک له لایه نی خاچه رسته کانه وه هاتن و داوی قسه کردنیان له گه ل مه لیک عادل کردو، رییان پیدراو نا کامی قسه کانیش نه وه بوو که: جهنگ دریزه ی کیشاوه و له هردو لا چهندین پاله وانکورزراوه، نیمهش بۆ سه رخستنی فره نه کانی که نار ده ریا هاتووین و جا ئیوه له گه ل نه واندا ریگ بکه ون و باهه ریه که مان بگه ریته وه بۆ شوینی خۆی، سه لاهه دینیش به ناوه پوکی قسه کانی نیردراوه کانی زانی و نامه یه کی نووسی بۆ مه لیک عادل برای داوی لیکرد که دریزه بدات به گفتوگوزکان له گه ل ریتشاردا هه تاوه کو کومه کی به موسولمانه کان ده گات. نه وه بوو رۆزی دواتر مه لیک عادل له گه ل پاشا ریتشارد شیردل دا کوبوویه وه و هیمفری سید تبین وه رگپری ئیوانیان بوو، مه لیک عادل پرسیری له ریتشارد کرد ده رباره ی مرجه کانی بۆ ناشته وایی، نه ویش وتی: "هه مو ناوچه کانمان بۆ بگپنه وه و بچنه وه بۆ ولاتی خۆتان، نه مهش گه رانه وه بۆ پیش جهنگی حطین ده گه یه نیت، مه لیک عادلش نه م جوړه مرجه نه ی قبول نه کردو به توندی وه لامی پاشای ئینگلیزی دایه وه، چهند قسه یه ک چوو به به ینیاندا که پیوستی کرد پاشای ئینگلیز و هاوه لانی شوینه که به جیبه یلن، پاشان جهنگی نه رسوف روویدا که تیایدا هیزه خاچه رسته کان سه رکه وتن هه رچهنده سه رکه وتن که یان یه کلاکه ره وه نه بوو، پاش هشت رۆژ له کاتی مانه وه ی خاچه رسته کان له یافادا به سه رکردایه تی ریتشارد و هه ستانی سه لاهه دین به رووخاندنی شاری عه سقه لان، له تۆزده یه می شه عبانی سالی ۵۸۷هـ/ یازدهی سیپته مبهری ۱۱۹۱زدا که سانیک له لایه ن مه لیک عادل وه گه شته لای سه لاهه دین و ناگاداریان کرده وه له وه ی که خاچه رسته کان له گه ل مه لیک عادلدا ده رباره ی سولج و ریککه وتن قسه یان کردوه و مرجه کانیشیان بریتیه له گپانه وه ی ناوچه کانی که نار ده ریا، سه لاهه دینیش داوی له عادل برای کرد که ده رگای گفتوگو بکاته وه به هۆی نه و بیزاریه ی له ریزی موسولمانه کاندا به دیده کرد، هه روه ها داوی دریزکردنه وه ی ماوه ی دانوستانه کانی لیکرد هه تاوه کو به ته وای عه سقه لان ده روخینیت.

^۱ تاریخ الحروب الصلیبیه، ل: ۱۷۷

له چه ند رۆژی دوايشدا روداويك روويدا كه گرنگى خۆى هه بوو له ميژووى شالاوى سييه مى خاچپه رستيدا، ئه وه بوو له دواژدهى ره مه زانى سالى ٥٨٧هـ/ سييه مى ئوكتۆبه ردا نيردراوه كانى كونراد سه رچاوه عه ره بيه كان به مه ركيز ناويان ده بن گه شتته لاي سه لاحه دين، دياره كونراد هه ستى كردبوو كه خاچپه رسته كان ده يانه وي ده ست به سه ر صوردا بگرن، بۆيه خۆى له هيزه خاچپه رسته كان جياكرده وه ناردى بۆ لاي سه لاحه دين و داواى سولجى كرد له به رامبه ر ده ست هه لگرتن له صيداو به يروت بۆى، له به رامبه ريشدا ئه وه له ده ستيت به راگه ياندى دوژمنايه تى خۆى بۆ ريتشاردو به هيزه كانيه وه گه مارۆى عه ككا ده دات و ده ستى به سه ردا ده گريت ناشكراشه كه كونراد زۆر ناپاك و خيانه تكار بوو، بۆيه سه لاحه دين ويستى له نيه تپاكى دلتيا ببيت ئه وه بوو له سه ره تادا داواى گه مارۆدانى عه ككاو ده ست به سه راگرتنى ليكرد، پاشان ئازادكردنى ديله موسولمانه كان له عه ككاو صوردا پاشان سه لاحه دين عه ككاو صورى بدات به ده سه ته وه، له ئۆتواره ي هه مان رۆژيشدا نيردراوه كانى پاشا ريتشارد هاتنه وه بۆ گفتوگۆكردنى دووباره ده رباره ي مه سه له ي سولج هه روه ها ريتشارد به ناردنى بالۆيزى كونرادى زانى بۆ لاي سه لاحه دين و گه راپه وه بۆ عه ككا بۆ هه ولدان بۆ هه لوه شانده وه ي بىرۆكه ي ريككه وتن كه كونراد هه ولئى بۆ ده داو كاركردن له پيتناو گيرانه وه ي كونراد بۆ ريزى خاچپه رسته كان، گومانيش له وه دا نيه كه ئه م رووداوه سه لاحه دينى له راده ي ئه و دووبه ره كيه ئاگادار كرده وه كه كه وتوه ته ريزى خاچپه رسته كان به تاييه ت له نتيوان خاچپه رسته كانى ناوچه كه و نه وانه ي كه له نه وروپاوه هاتبوون، هه روه ها ريتشارد دره كى به وه كرد كه نه وه ي كه كونراد كردويه تى گورزيكه و ئاراسته ي ئه و شالاوى سييه مى خاچپه رستى كراوه كه باجى زۆرى داوه له پيتناو به رگريكردن له خاچپه رستانى ناوچه كه، ئه مه ش كارىگه رى زۆرى هه بوو له سه ر پيژه وي گفتوگۆكان و مه رجه كانى له قوناغه كانى داها تودا^١.

قوناغى چواره م: له بيه ست و چوارى ره مه زانى سالى ٥٨٧هـ/ پاژده ي ئوكتۆبه رى ١١٩١زدا نيردراويك له لايه ن پاشاى ئينگليزه وه به نه سپيكه وه كه ديارى بوو بۆ مه ليك عادل له به رامبه ر دياريه كدا كه پيشتر مه ليك عادل ناردبووى به ريكه وت، ئه مه ش پيشه كيه ك بوو بۆ قوناغى چواره مى گفتوگۆكان، داواى دوو رۆژيش ريتشارد به نيردراويكدا داواى له مه ليك عادل كرد كه نوينه رى بنيرييت بۆ قسه كردن ده رباره ي سولج، مه ليك عادليش به دم داواكه يه وه چو نوينه ريكي نارد له گه ل ريتشارددا كۆبووه وه، ريتشارديش له كۆبوونه وه كه دا وتى: موسولمان و خاچپه رسته كان تيا چوون و ولاتيان ويران بوو له ده ست هه ردوو لا ده رچو سه رو مالى هه ردوو لا تيا چوو، ئه م

^١ تاريخ الحروب الصليبية، ل: ١٧٧.

مهسه له یه حه قی خۆی پێدراووه همیشه باسی قودس و خاچ و قودسه، سه بارهت به قودس نه وه
 ئیمه هه رگیز ده ست به رداری نابین هه تاوه کو یه کیکمان له ژياندا ماییت چونکه رووگه و
 په رستگامانه، بۆ ناوچه کانی تریش نه وه ئیمه روژناوای روبرای ئوردنمان ده ویت، خاچه کهش
 دارێکه و لای ئیوه هیچ نرخیکی نییه، به لام لای ئیمه به نرخه و باسوڵتان بیبه خشیته وه پیمان و
 هه ردوو لا ریککه وین و له ممهینه تیه به رده وامه رزگارمان ببیت و پشوو بدهین.

کاتی داواکارییه کانی ریتشارد به مه لیک عادل گهشت، هه ستا به ئاگادار کردنه وه ی سه لاهه دین
 نه میش له وه لامه پاشای ئینگلیزدا وتی: قودس وهك چۆن مولکی ئیوه یه مولکی ئیمه شه و لای ئیمه
 گه وره تره هه تاوه کو لای ئیوه، چونکه شوینی شه و ره وی پێغه مبه رو جیی کۆبوونه وه ی
 فریشته کانه، جانابێ چاوه پێی نه وه بکریته که دهستی لیه لېگراین و هه رگیز ناشویرین قسه ی و
 له ناو موسوڵماناندا بکهین، هه رچی ولاته که شه نه وه له بنه رته دا مولکی ئیمه یه و ده ست
 به سه راگرتنی له لایه ن ئیوه وه شتیکی کاتی بوو به هۆی لاوازی موسوڵمانه کانه وه له و کاته دا،
 سه بارهت به خاچه کهش نه وه له ناو بردنی خیریکی گه وره ی تیا دایه به لای ئیمه وه نابیت
 که مته رخه می تیا دا بکهین مه گه ر له به رامبه ریه رژه ندییه کی گه وره تر دای، دوا ی سێ روژیش پاشا
 ریتشارد له یافاوه به چه ند پیشنیاریکه وه گه رایه وه، کورته ی ئه م پیشنیاره ش نه وه بوو مه لیک عادل
 له گه ل شازاده جوانای پاشای پیشوی صقلیه و خوشکی ریتشارد دا هاوسه رگیری بکات، هه ردوو لا
 له قودس دا جینشین ببن و ریتشاردیش ناوچه کانی که نار ده ریای بخاته ژێر ده سه لاتیان وهك یافا و
 عه ککا و عه سقه لان و... تدو بیکات به پاشای که نار ده ریا سه لاهه دینیش ناوچه کانی که نار ده ریا
 راده ستی مه لیک عادل بکات و بیکات به پاشای که نار ده ریا ئه مه جگه له و ناوچانه ی که له ژێر
 ده سه لاتیدان، هه روه ها خاچی صلبوت بداته وه به ریتشاردو گونده کانیش بگێرێته وه بۆ داویه و
 ئه سبتاریه کان و قه لاو شورا کانیشیان بۆ هه ردوو لایان بیت، پاشان هه ردوو لا دیله کانیا ن
 ئالوگۆر بکه ن و ریتشارد بجێته وه بۆ ولاتی خۆی، کاتی ئه م پیشنیارانه به ده ست سه لاهه دین
 گه یشت خیرا پێی رازی بوو چونکه ده یزانی که ئه و مه رجان به ریتشارد جیبه جینا کریته و ئه مه ته نها
 فیل و ساخته یه، کاتی جواناش به پیشنیاری برا که ی زانی توو پ بوو سویندی به ئاینه که ی خوارد
 که ئه و کاره نه کات، هه ر بۆیه ریتشارد پیشنیاری به گا و ربوونی بۆ عادل کردو ئه ویش ئه م کاره ی
 ره تکرده وه و ده رگای دانوستانی به کراوه یی هیسته وه.^۲

^۱ تأریخ الحروب الصلیبیه، ل: ۱۷۸، کتاب الروضتین، (۲/ ۲۸۶)

^۲ تأریخ الحروب الصلیبیه، ل: ۱۷۹.

قۇناغى پېنجەم: قۇناغى پېنجەمى گىتوگۇكان بەدوۋىيلى تەرىپ بەرئۆە دەچوو، ھىلى يەكەم پەيۋەندى بەدانوۋستان لەگەل نۆينەرى كونراددا ھەبوو، ھىلى دوۋەمىش پەيۋەندى بەدانوستان لەگەل پاشاى ئىنگلىزى رىتشاردوۋە ھەبوو، ئەم قۇناغەش لە ۱۵ى شەۋالى ۵۸۷ھ/ پېنجەمى تۆفەمبەرى سالى ۱۱۹۱زدا دەستى پىكرى كاتى كەرىنالد جارىيەى فەرمانپەرۋاى سەيدا ۋەك نۆينەرى كونراد گە يىشتە لاي سەلاخەدىن، لەدەقە مېژوۋىيەكانىشەۋە بۆمان دەردەكەۋىت كەدانوستانەكان لەگەل كونراددا رانەگىراۋە موسولمانەكان بەباشى مامەلەيان لەگەل نۆينەرەكەيدا كرد ھەتاۋەكو چاۋپىكەۋتنى لەگەل سەلاخەدىندا دەست پىدەكات، پاش چوار رۆژ سەلاخەدىن پىشۋازى كرد لەرىنالد جارىيەو رىژىكى زۆرى لىئا، سەرچاۋە ئىسلامىيەكانىش كونراد بەسەرسەختىرەن بەھىژتەن فەرماندەى خاچەرىست دەزانو پىشنىارەكەى كونرادىش خۆى لەدەست ھەلگرتنى موسولمان لەسیدادا دەپىنەۋەو لەبەرامبەر بەستنى ھاۋپەيمانىتى لەگەل موسولمانەكاندا دژ بەھىژەكانى شالۋى سىيەمى خاچەرىستى و ئاشكراكردى دژايەتى خۆى بۆيان، سەلاخەدىنىش كۆيى بۆ ئەم پىشنىارەكە گرت لەنۆينەرى كونرادوۋەو بەلئىنى پىدا كەدواتر ۋەلامى بداتەۋە، لەھەمان رۆژدا ھەمفرى سید تەبنىنى نۆينەرى پاشاى ئىنگلىزى رىتشارد گەشتە بەرەۋەو سەلاخەدىنىش پىشۋازى لىكردو پىشنىارەكانى پىشكەش كرد، شايانى باسە بەدرىژايى ئەم دانوستانانەش جەنگ ھەر بەدەۋام بوو لەچۈارى رەبىعى يەكەمى ۵۵۸ھ/ بىستى مارسى ۱۱۹۲زدا مەلىك عادل قودسى بەجېھىشت بەپىشنىارىكى دىبارىكراۋى سولخەۋە كە تىايدا ھاتبوو خاچەرىستەكان دەتۋانن شارى بەيروت بخەنە ژىر دەسەلاتى خۇيانەۋە بەمەرجىك كە بەۋىرانى بىمىنئەۋەو ئاۋەدان نەكرىتەۋە، ھەروھەا شوئەكانى تىرشو خاچى صلبوتىشيان پىدەدرىتەۋەو قەشەيەكى فەرەنجىش دىارى بكرىت بۆ كلئىساي قىامەو دەرۋازەكانى قودس بۆ خاچەرىستەكان ۋالابكرىت بۆ سەردان بەمەرجى چەكيان پىنەبىت^۱، پالئەرى ئەم پىشنىارەش نۆيانەش ئەو ماندوو بوۋنە زۆرو دوۋرى ۋلات قەرزارىە بوو كە موسولمانەكان بەدەستىۋە دەياننالاند، ھەروھەا ئارەزوۋى پاشا رىتشارد بۆ رىككەۋتنو گەپانەۋە بۆ ۋلاتەكەى زىيادى كرد كاتىك نىردراۋىك گە يىشتە سەربازگەكەى و ئاگادارى كردهۋە كە ئەمىر يوحەناى براى بەنيازى گرتنە دەستى دەسەلاتو دەستگرتنە بەسەر ئىنگلتەرەاداۋ بەناۋى گەۋرە ۋەزىرانى ئىنگلتەروە بانگېشتى دەكات بۆ گەپانەۋە بۆ ئىنگلتەراەدا، ئەم ھەۋالانەش رىتشاردىان نىگەرەن كرد، ئەمە جگە لەۋەى كە لەنزىكەى بىستى مارسى ۱۱۹۲ز/ چۈارەمى رەبىعى يەكەمى ۵۸۸ھ دا ھىۋى دۆقى برجاندىا

^۱ تاريخ الحروب الصليبية، ل: ۱۸۱.

که سه‌رپرشتی پاشماوه‌ی سوپای فره‌نسی ده‌کرد هه‌ستا به‌پاشه‌کشه پیکردنی سوپاکه‌ی له‌سه‌ریازگه‌که‌ی ریتشارده‌وه به‌بیانوی شه‌وه‌ی که‌پاشا ئازوقه‌ی پیویستیان بۆ دابین ناکات، له‌مانگی دواتریشدا کونراد تیرۆرکرا وه‌ک پیشتر باسمان کردو قۆناغیکی نوێ له‌دانوستان ده‌ستی پیکرد له‌بارودۆخیکی جیاوازا به‌هۆی نه‌مانی کونراد له‌سه‌ر شانوێ سیاسه‌تی خاچه‌رسته‌ی و تیکچوونی بارودۆخی ئینگلنه‌را که‌وای ده‌خواست پاشای ئینگلیزی کوتایی به‌جه‌نگ بێنیت و بگه‌ڕێته‌وه بۆ ولاته‌که‌ی^۱.

قۆناغی شه‌شه‌م: قۆناغی شه‌شه‌م و کوتای داوستانه‌کان درێژخایه‌ن و ئالۆز بوبوو نزیکه‌ی پینج مانگی خایاند^۲، له‌ ۲۲ی شه‌عبانی ساڵی ۵۸۸ه‌/ ۲ی ئه‌یلوولی ۱۱۹۲زدا نوێنه‌ره‌کانی سه‌لاحه‌دین دوا پێشنیاریان بردو ریتشاردیش واژوی کردو نوێنه‌ره‌کان ناوی خۆیان له‌ته‌نیشت ناوی شه‌وه‌وه له‌ریککه‌وتنه‌نامه‌که‌دا جێگیر کرد که‌ بره‌گه‌کانی پیکهاتبوو له‌:

• ناوچه‌ که‌ناریه‌کان له‌صوره‌وه له‌باکوڕه‌تاوه‌کو یافا له‌باشوره‌وه به‌قیساریه‌و حه‌یفاو ئه‌رسوفیشه‌وه ده‌دری٢ به‌خاچه‌رسته‌کان.

• عه‌سقه‌لان به‌ده‌ست موسوڵمانه‌کانه‌وه ده‌بێ٢ به‌مه‌رجی بپه‌وخیندری٢.

• ناوچه‌کانی اللوره‌مله له‌نێوان هه‌ردوو لادا دابه‌ش ده‌کری٢.

• خاچه‌رسته‌کان مافی خۆیانه ئازادانه سه‌ردانی قودس بکه‌ن.

• موسوڵمان و خاچه‌رستان مافیان هه‌یه هه‌ریه‌که‌یان بچه‌ ناو خاکی شه‌وه‌ی تریانه‌وه.

• ماوه‌ی شه‌م ریکه‌وتنه سه‌ ساڵ و سه‌ مانگه

هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌دین به‌مه‌رجی دانا‌بوو که‌ ناوچه‌ی حه‌شیشیه‌کان بکه‌وێته‌ چوار چێوه‌ی سولحه‌وه به‌مانای شه‌وه‌ی که‌ئهو ناوچه‌یه‌ی که‌ئهو ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرتوه‌وه به‌به‌شیک له‌ ناوچه ئیسلامیانه داده‌نری٢ که‌ ریککه‌وتنه‌نامه ده‌یانگرتوه‌وه، له‌به‌رامبه‌ریشدا ریتشارد شیردل به‌مه‌رجی دانا که‌ فره‌مانه‌ره‌وای شه‌نطاکیه‌و طرابلس^۳ بێنه‌ ناو ریککه‌وتنه‌که‌وه کاتێ که‌ ریککه‌وتنه‌که‌ جێبه‌جێکرا، جه‌نگاوه‌ره موسوڵمانه‌کان له‌گه‌ڵ خاچه‌رسته‌کاندا تیکه‌لبوون و کۆمه‌لێ له‌موسوڵمانه‌کان بۆ بازگانی به‌ره‌و یافا به‌ریککه‌وتن، هه‌روه‌ها ژماره‌یه‌کی زۆر له‌خاچه‌رسته‌کان بۆ حه‌ج کردن روویان کرده قودس و سه‌لاحه‌دینیش داوای له‌سه‌ریازه‌کانی کرد که‌ بیانپاریزن

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۱۸۲

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۱۸۲

^۳ تاریخ الأیوبیین، ل: ۲۰۲، الدبلماسیه‌ الإسلامیه، ل: ۳۹۴.

١- واره‌کو مه‌راسیمی چه‌ج نه‌نجام ده‌ده‌ن و ده‌گه‌پینه‌وه بۆ ولاته‌کانیان^١. ده‌رته‌نجامه‌کانی شالاوی
یه‌می خاچه‌رستی و گرنه‌ترین رووداو ده‌کانی پیش کۆچی دواپی سه‌لاحه‌دین:

- به‌گه‌پانه‌وه‌ی ریتشار د شیردل بۆ ولاته‌که‌ی، شالاوی سییه‌می خاچه‌رستی به‌کۆتا گه‌یشت و
جاریکی تر کۆمه‌لێ نه‌میر و پاشای له‌م شیوه‌ پوو ناکه‌نه‌ پۆژه‌لاتی نیسه‌لامی، هه‌رچه‌نده
نه‌وروپای رۆژئاوایی له‌و کاره‌دا یه‌کی گرتبوو هه‌له‌مه‌تیکی گه‌وره‌ی پیکه‌وه‌ نابوو، به‌لام نه‌و
ده‌رته‌نجامانه‌ی که‌ده‌ستی که‌وت زۆر که‌م بوون، نه‌وه‌ش که‌روویدا له‌نازادکردنی صوردا
له‌سه‌ر ده‌ستی کونراد دی مونتیفرات و به‌ده‌مه‌وه‌چوونی طرابلس له‌لایه‌ن که‌شتیگه‌لی
صقلیه‌وه‌ نه‌وه‌ پیش گه‌یشتنی شالاوی سییه‌می خاچه‌رستی بوو، ته‌واوی نه‌و کارانه‌ش
که‌نه‌وان تیایدا به‌شدار بوون له‌ده‌ستگرتن به‌سه‌ر عه‌ککاو شاره‌ که‌نارییه‌کان تا یافا تیپه‌ر
نه‌ده‌بوو جگه‌ له‌دوورگه‌ی قوبرس، به‌لام یه‌ک ئامانجیان به‌دییه‌نا که‌نه‌ویش کۆتاییه‌تێنان بوو
به‌نازاد سازیه‌یه‌کانی سه‌لاحه‌دین^٢.

- میژوونوسان شالاوی سییه‌می خاچه‌رستی به‌یه‌کێک له‌هه‌له‌مه‌ته‌ شکسته‌خواردوو ده‌کان له‌قه‌له‌م
ده‌ده‌ن له‌میژوی جه‌نگه‌کانی خاچه‌رستیدا، چونکه‌ نه‌و نه‌نجامانه‌ی که‌تییدا به‌دییه‌اتن
گونجاو نین له‌گه‌ل نه‌و هه‌وله‌ زۆر زه‌به‌نده‌ی که‌بۆی درا نه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ نه‌یتوانی نه‌و
ئامانجه‌ بپیکیت که‌ له‌پێناویدا هاتبوون که‌بریتی بوو له‌سه‌ندنه‌وه‌ی به‌یتولمه‌قدیسدا له‌ده‌ست
موسولمانه‌کان.

١- نه‌و باروودۆخه‌ سیاسی و سه‌ریازییه‌ی که‌نه‌م شالاوه‌ی پیادا تیپه‌ر بوو رۆلی هه‌بوو له‌ نه‌و
کۆتاییه‌ شکسته‌خواردوو ده‌دا، چونکه‌ له‌توانای هیچ سوپایه‌کدا نیه‌ که‌سه‌رکردایه‌تییه‌کی
یه‌کگرتووی نه‌بیته‌ و ناکۆکی په‌رته‌وازی کردیته‌ و له‌زه‌وی بیگانه‌دا جه‌نگایه‌ که‌سه‌رکه‌وتن
به‌سه‌ر سوپایه‌کدا به‌ده‌ست بپێته‌ که‌ یه‌کرێزو یه‌ک ئامانج کۆی کردبهنه‌وه‌ و له‌ژێر سایه‌ی یه‌ک
سه‌رکرده‌ی وه‌ک سه‌لاحه‌دیندا جه‌نگابن.

٢- هه‌ینانی ناکۆکیه‌ سیاسیه‌یه‌کانی نێوان پاشای فه‌ره‌نسا و ئینگلته‌را بۆ رۆژه‌لات هه‌رچه‌نده
به‌رواته‌ له‌سه‌رچاوپۆشی کردن و وه‌لاوه‌نانی لێی ریککه‌وتبوون پیش نه‌وه‌ی له‌نه‌وروپاوه
به‌رێکه‌ون.

۵- جیاوازی مۆرکی روحی شالآوه که، چونکه پاپا رۆلئیکی گه وره ی تیا دا نه ده بینی وه که له شالآوی یه که مدا به دیده کراو مۆرکیکی سیاسی به سه ریدا زال بوو به هۆی نه و باکگراونده جیاوازو دژ به یه کانه ی که هه لی گرتبوو^۱.

۶- خۆپاگری و یه کپیزی به ره ی ئیسلامی پاش نه مانی ململانیی ئاینی و سیاسییه کان نه مه سه رباری پاشه کشه کردنی هیزی موسوڵمانه کان به هۆی ماندوو بوونه وه، چونکه ده بوایه هیزه ئیسلامیه کان به بهره وانی له هیزش کردن و کرده ی سه ربازیدا بوونایه به درژایی سی سال و له بارودۆخیکی نا ئاسایدا، نه مه سه رباری نه وه ی که سه لآحه دین توانی هه موو ناکۆکی و ناره زاییه کانیا ن به شیوه یه کی ژیرانه چاره سه ر بکات بۆ نمونه نه و ناکۆکیه ی که له نیوان کوردو تورکمانه کانی ناو سوپاکه یدا روویدا^۲، نه گه ره حمی خواو پاشان سه رکر دایه تی سه لآحه دین نه بوایه نه وه زیانه کان زۆرو چاوه پوان نه کراو ده بوون، به لآم سه رکر دایه تی به هیزی سه لآحه دین و خۆپاگری موسوڵمانه کان له به رامبه ره ئه مه هه لمه ته درندانه یه دا پاشاکانی نه و روپای شله ژاندو پلانه کانیا ن شکست پهیته ناو نه یانتوانی بیتو لموقه ده س بگێر نه وه، نه مه ش به سه رکه و تنیکی میهن داده نریت بۆ سه لآحه دین سه رباری نه و زیانانه ی که له موسوڵمانان که وت.

۷- نه م شالآوه به وه ناسرا بوو که تیگه یشتنئیکی زۆری له گه ل موسوڵمانه کاندایه که ته وه وه هه ردوو لا په یوه ندی توندوتۆلیان پیکه وه هه بوو، به لکو له مه ش تیپه پوو بۆ پێشنیار کردنی پرۆژه ی ریککه وتن و ناردنی میوه به فر بۆ ریتشارد شیردل له کاتی نه خۆشییه که یداو ناردنی پزیشکی تایبه تی سه لآحه دین بۆ چاره سه رکردنی^۳. نه م تیگه لآوییه ش چه ند سودیکی هه بوو بۆ فره نهجه کان له وانه:

أ- زۆر زانست و زانیاریان له موسوڵمانه کانه وه گواسته وه که له و کاته دا بلاو بوو له نیوانیانداو چه ندین کتیبیان دانا که نوێگه ری نه و زانستانه ی زۆرو دانانی یاسای بۆ نه و زانستانه له خۆ گرتبوو^۴.

^۱ تاریخ الأیوبیین، ل: ۲۰۵.

^۲ تاریخ الأیوبیین، ل: ۲۰۵.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۰۵، الفتوح الإسلامية عبر التاريخ، ل: ۲۹۹.

^۴ أسباب الضعف في الأمة الإسلامية، ل: ۲۱۸.

ب- چەندىن پىشە سازى و ھونەريان گواستەو ەك پىشە سازى چىنىن و بۇياخكردن و بەندەر سازى و كانزاكان و شوشە سازى و ھەروەھا ھونەرى بىناسازىيان گواستەو ەك گواستەو ەيەش كاريگەرى قوللى ھەبوو لەسەر ژيانى پىشە سازى و بازىرگاني و ھونەرى نەوروپا، گۇستاف لۇبۇن دەلى: لەموسولمانەكانەو ە نەوروپىيەكان ھونەرى چىنىنى ئاورىشم و بۇياخكردنى پىروردەكاريان ەرگرت و.... زۆرى نەخاياند ھونەرى بىناسازى لەنەوروپادا بەتەواوى گۇپا^۱.

ج- كاريگەر بوونى شارستانى رۇژئاوا بەشارستانى ئىسلامى بەشىئەيەك كە بوو ھۆى گەشەكردن و بوژانەو ەى شارستانى رۇژئاوا، ئەگەر جەنگەكانى خاچەرىستىش نەبوايە ئەو ەشەى شارستانى خۇرئاوا بۇ ماو ەيەكى دورو درىژ دوا ەكەوت، رۇژھەلتناسە دادگەرەكانىش دانيان بەم راستىدا ناو ەپىش ئەو ەى مېژوونووسە موسولمانەكان باسى بكن^۲.

لۇبۇن دەلى بەلام ئەگەر سەيرى ئەو ەرنەنجامە دورانە بكن كە لەجەنگەكانى خاچەرىستى كەوتنەو ە، ئەو ەگرنگى ئەو ەرنەنجامەمان بۇ ەردەكەوت، لەراستىدا پەيوەندى رۇژئاوا بەرۇژھەلتەو ە بەدرىژايى دوو سەدە واتە ماو ەى مانەو ەى خاچەرىستان لەولاتانى ئىسلامىدا گرنگىرەن ھۆكار بوو بۇ گەشەكردنى شارستانى نەوروپا، بەم پىشەش جەنگەكانى خاچەرىستى چەند ەرنەنجامىكى لىكەوتو ەتەو ە جيا لەوانەى كەخۆى مەبەستى بوو ە، ديارە رۇژھەلات شارستانىكى پىشكەوتوى ھەبوو بەھۆى موسولمانەكانەو ە، بەلام رۇژئاوا لەكاتەدا لەدەرياي دواكەوتوى و درندەيدا نقرم بوو بوو^۳. ئەمەبوو كە نەوروپا لەجەنگە خاچەرىستىيەكانەو ە دەستى كەوت، جانەگرچى زىانى زۆرو شكستى كوشندەى تووش بوو نەيتوانى بدىيىنىت ئەو مەبەستەشى بەدينەھىنايت كە لەپىناويدا ھاتبوو كە ئەويش گىژانەو ەى بەيتولمەقدىسدا بوو، بەلام توانى دەستكەوتى زۆر بەدەست بىنىت كە نەوروپاي بوژاندەو ەو بەخىرايى شارستانى پىگەياند^۴. سەبارەت بەموسولمانەكانىش ئەو ە خاچەرىستەكان ھىچ شتىكيان نەبوو كە ئەمان سودى لىبىين، چونكە ئەوان لەپەفتارىاندا ەك گيانلەبەرى درندە وابوون و دۇست و دوژمىيان تالان دەكردو

^۱ حضارة العرب، ترجمة عادل زعير، ل: ۳۲۶، ۳۲۷.

^۲ أسباب الضعف في الأمة الإسلامية، ل: ۲۱۹.

^۳ حضارة العرب، ل: ۲۲۳-۲۲۴.

^۴ أسباب الضعف في الأمة الإسلامية، ل: ۲۱۹.

پیکه وه سه‌ریان ده‌برین^۱، ئۆسقیفی عه‌ککاش جاک دوفیتری وه‌سفی داگیرکه‌ران ده‌کات ده‌لئ: له‌به‌ره‌ی جه‌نگدا ته‌نها بئ باوه‌پو مله‌وپو دزو زیناکه‌رو پیاو کوژو. خیانه‌تکارو قه‌شه‌ی به‌دره‌وشت و ژنه‌گاوه‌ به‌د ره‌وشته‌کانیان تیا‌دا ده‌بینرا^۲. هه‌روه‌ها له‌گه‌ل شالاوه‌که‌دا سسوپای به‌دره‌وشته‌کان هه‌بوون که به‌تایبه‌ت بۆ رابواردنی جه‌نگاوه‌ره‌کان هینرا بوون و ته‌نها بۆ خاچه‌رسته‌کانیش نه‌بوو به‌لکو که سه‌ خراپه‌کارو به‌د ره‌وشته‌کانی ناو موسولمانه‌کانیشی ده‌گرته‌وه^۳، ئیبن که‌ثیر ده‌لئ: کۆمه‌کی فره‌نجه‌کان له‌ده‌ریاوه‌ ده‌هات و ئافره‌ته‌کانیان به‌نیه‌تی کوشتارو هه‌ندیکیان به‌نیازی رابواردنی جه‌نگاوه‌ره‌کان ده‌هاتن هه‌تاوه‌کو له‌غهربیدا هاوسه‌رگیریان له‌گه‌لدا بکه‌ن و خزمه‌ت و پشودان و هاوسه‌رگیریان ده‌ست بکه‌وێت، چونکه‌ نه‌گه‌ر نه‌مه‌یان ده‌ست بکه‌وێت نه‌وه‌ خۆپاگری ده‌نوێتن له‌جه‌نگو غهربیدا، ته‌نانه‌ت زۆریک له‌خه‌لکانی خراپه‌کاری ناو موسولمانه‌کانیش پشتگیریان ده‌کردن به‌هۆی نه‌و ژنانه‌وه‌و نه‌مه‌ش بلآو بوویه‌وه^۴، میژونوس نه‌بو شامه‌ش باسی نه‌وه‌ ده‌کات که له‌کاتی گه‌مارۆدانی عه‌ککادا له‌لاین خاچه‌رستانه‌وه: که‌شتیه‌ک گه‌یشه‌ به‌ره‌وه‌ که سئ سه‌د ئافره‌تی فره‌نجی جوانی تیا‌دا بوو له‌دوورگه‌کانی ناو ده‌ریاوه‌ هاتبوون بۆ رابواردنی سوپای بیگانه، خۆیان ته‌رخانکردبوو بۆ گه‌نجه‌کان و نه‌م کاره‌شیان به‌خێریکی گه‌وره‌ ده‌زانی چونکه‌ نه‌وان به‌ته‌نگو هانای لاو که‌سانی غهربه‌وه‌ ده‌چن^۵، هه‌روه‌ها ده‌لئ: ژنانیش هاتن بۆ به‌شداریکردن له‌شالاوی خاچه‌رستیدا و هه‌ندیکیان زریق‌شیان له‌به‌رکردبوو هه‌تاوه‌کو خۆیان له‌جه‌نگه‌کاندا به‌شدار بن چونکه‌ نه‌و کاره‌یان به‌په‌رستش ده‌زانی^۶، هه‌ندیکیان خۆیان ته‌رخانکردبوو بۆ رابواردن و تیرکردنی ئاره‌زووی جه‌نگاوه‌ره‌کان بۆ ریگرتن له‌بیزاری و ماندوو‌بوونیان^۷.

۸- تیگه‌یشتن بۆیه‌ره‌وه‌ندی و زیانه‌کان: سولحی ره‌مله به‌هۆی چه‌ند بارودۆخیکی سیاسی و سه‌ربازیه‌وه‌ بوو که سه‌لاحه‌دینی ناچارکرد پێی راژی بی‌ت، هه‌رچه‌نده‌ ده‌یزانی که هه‌لوێستی فره‌نجه‌کان لاوازه، چونکه‌ راویژکارانی پێیان وابوو که گه‌رانه‌وه‌ی هی‌زه

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۲۲۰.

^۲ أسباب الضعف في الأمة الإسلامية، ل: ۲۲۲

^۳ أسباب الضعف في الأمة الإسلامية، ل: ۲۲۲

^۴ البداية والنهاية له: أسباب الضعف في الأمة، ل: ۲۲۲.

^۵ كتاب الروضتين (۱۴۹/۲)، الجهاد والتجديد، ل: ۲۸۱

^۶ الجهاد والتجديد، ل: ۲۸۱

^۷ الجهاد والتجديد، ل: ۲۸۱.

فره نجه كان بۆ ولاته كانيان له به رژه وهندی نه وانه و مانه وه شيان ده بێته هۆی هاتنی هیزی نه وروپی زیاتر که زیانبه خشه بۆ سه ربارزگی ئیسلامی^۱، نه گهر سه رنجی میژووی نه و ریککه و تننامه و ناگر به ستانه بده دین که موسولمانه کان له گه ل خاچه رسته کاندایه مۆریان کردووه، وهك عماده دین نوره دین ممرود زه نکی و سه لآحه دین نه وه تیبینی ده که ن که چه ند ئامانجیکی دیاریکراوی هه بوو که نه ویش ره خساندنی بوار بووه بۆ هیزه موسولمانه کان بۆ خو ئاماده کردن و به هیزکردنی توانا سه ربارزیه کان له پینا و نه نجامدانی هیزشی نوێ بۆ سه ر دوژمن، زۆریه ی نه م ریککه و تنانه ش له سه ر داوای خاچه رسته کان بووه و سه رکرده موسولمانه کانیش که مته ر خه میان نه ده نواند، چونکه به رژه وهندی نه وانیشی تیدا بوو، چ بۆ رووبه روو بوونه وه ی میرنشینی تر بێت که له گه لیاندا ریککه و تننامه ی نه بوو بێت یان بۆ ئاسانکاری کردن بۆ موسولمانان و ئازادی هاتووچوو گه شتیان له نیوان میسرو ولاتی شام و ئاسانکردنی هاتووچووی کاروانه بازرگانیه کان له ناوچه ی عه ره بیدا، یاخود بۆ دهسته بهرکردنی ئاسایش و دلنیایی بۆ کاروانه کانی حاجیان و جیبه جیکردنی دروشمه کانی حه ج به بێ مه ترسی، دوا سولحیش سولحی ره مله بوو، که سێ سالی بۆ دیاری کرا و سه لآحه دین راویژکاره کانی به پێویستیان زانی به هۆی خراپی باری ته ندروستی سوپاکه ی و نه و ماندو بوون و بیزاریه ی که پوویتی کردبوون، نه مه یان به هه لیک ده زانی بۆ خو ئاماده کردن بۆ جه نگ و پوویه پووینه وه کانی داهاتوو، هه روه ها ئیبن شه دادیش باسی نه وه ده کات که سه لآحه دین به و ریککه و تنه رازی نه بووه، به لām به هۆی بیزاری سه ربارزه کانیه وه پێی قایل بووه^۲، هه روه ها ئیبن شه داد پێی وایه که نه و ریککه و تنه له به رژه وهندی موسولمانه کان بوو، چونکه پاش مۆرکردنی سه لآحه دین کۆچی دوایی کردو نه گه ر کۆچی دوایی له کاتی جه نگه کاندایه ی نه وه مه ترسی زۆری هه بوو بۆ موسولمانان، هه بۆیه نه م ریککه و وتنه پشتیوانی و خو شبه ختی بوو^۳.

۹- کورژانی ریتشارد شیردل: دوا ی ریککه و تنی ره مله ریتشارد شیردل له عه ککاوه له ریی ده ریاوه به ره و ئینگلته را به ریکه وتو که شتییه که ی له ده ریادا نوقووم بوو، به لām توانی به سه لامه تی خۆی بگه یه ئیته که نار ده ریا، پاشان به دزیه وه به زه وی نه مسادا تێپه ر بوو

^۱ معاهدات الصلح والسلام بين المسلمين والفرنج، ل: ۴۳

^۲ معاهدات الصلح والسلام بين المسلمين والفرنج، ل: ۵۷

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۲۳۵، معاهدات الصلح والسلام، ل: ۵۸.

هه تاوه كو له يه كيك له يانه كاندا له نزيك شارى قيه نا پټيانزانى له ۱۱۱ى كانوونى يه كه م/ ديسه مبهرداو راپټچكرا بۆ لای ليوبولدى دۆقى نه مسا كه تۆمه تبارى كرد به كوشتنى كونراد مونتيفراتو ويستى بيفروشى و دوژمنه كانى هاتن بۆ كرپنى به لام پاش ماوه يه كه راده ستى ئيمپراتور هنرى شه شه مى ئيمپراتورى ده وله تى جيّرمانى پيروز كراو له زينداندا مايه وه هه تاوه كو له به رامبه ر فدييه كه زوردا نازادى كرد^۱، نازاد كردنيشى له مانگى نازار مارسى ۱۱۹۴ك بوو، پاشان دريژه ي دا به كوشتارى شازاده نه ياره كانى هه تاوه كو تيريكى كوشنده ي بهر كه وتو له ۲۶ى نازارى سالى ۱۱۹۱دا گيانى سپارد^۲.

۱- چەند داواكارىيەك لە دىوانى العزیزەو: دواى رووخانى عەسقەلان لە جێنشینانى دیمە شقەو و نامە يەك گەشت كە نامە يەكی بە غداشی تیا دا بوو لە دىوانى العزیز النبوی كە سى به شى له خۆ گرتبوو: يه كه م، گله يى كردن له مه ليك المظفر (سه لآحه دين) به هوى روشنيه وه بۆ بكتمر، دووه ميش، گله يى كردن له مظفرالدين سه بارت به ده ستگير كردنى حه سه نى كوپى قفجاق و فه رماندان به گيرانه وه ي بۆ الكرخانى، ستيه م: فه رمانى دا به ناردنى القاضى الفاضل بۆيان هه تاوه كو چەند شتيكى پټبوتريت، سولتانيش وه لامى داواكارى يه كه مى دايه وه به وه ي كه ئيمه فه رمانان بۆ نه و كار ه پټنه كردوه، سه بارت به دووه ميش وه لامى وابوو كه كوپى قفجاق ده يشاريته وه كه چ خراپه كارىيەكی نه جامداوه، هه روه ها ده رباره ي ستيه ميش وه لامى نه وه يه كه نه و به ته مه نه و نه خۆشه و ناتوانى جموجول بگات و^۳ بگاته عتراق، القاضى الفاضليش نامە يەكی پۆزش هيتانه وه ي نووسى له وه ي كه ناتوانى بگاته دىوانى العزیزو له نامه كه شي دا ئه م دوو ديژه شعره ي نووسيوه:

ماكنت أول غزّة قمره	ورائد خدعته خضره الدّمن
مئل لنفسك شخصي إني رجل	مثل المعيدي فاسمع بي ولا ترني ^۴
ويح الفرنجة بل امهم أوما	فيهم لييب على العلات يعتر
فكم نثرهم ضربا إذا انتظموا	وكم نظمتهم طعنا إذا انتشروا
كم قد سقيتهم ذلا فلا عجب	إن عربدوا سقها بالقوم قد سكروا

^۱ صلاح الدين الأيوبي، قدرى قلعجى، ل: ۳۲۹

^۲ صلاح الدين الأيوبي، قدرى قلعجى، ل: ۳۲۹

^۳ الموسوعة الشاملة في تاريخ الحروب الصليبية (۲۰/۲۴).

^۴ كتاب الروضتين (۲/۲۸۵).

إن يملك فلا بدع لجهلهم	تسعى إلى الأسد في غاباته الحمر
زاروا غوارا ولا تغني وقاحتهم	إذا أسودك في أبطاهم زأروا
فحام عن حوطة البيت المقدس لا	خوف وحاشاك من خوف ولا ضرر
هو الشريف وقد نادات معتصما	فما على مجده من بعدها حذر
وسوف تستغفر الأيام هفوتها	وتحصد الفئنة الأوغاد ما بذروا
منعت طباء طباء المنحنى بأسودة	وأشد ما أسكوه فتك طبائه
فعلت بنا وهي الصديق لحاظها	كظبي صلاح الدين في أعدائه
سل عنه قلب الإنكثار قان في	خفقانه ما نشت من أبنائه
لولاك أم البيت غير مدافع	ولسال سيل نذاك في بطحائه
وبكت جفون القدس ثانية دما	لترنم الناقوس في أفنائه

۱۱- توکمه کردنو به سه رکردنه وهی قودس پاش ریکه و تن: عماد ده لئ: سولتان پاش ریکه و تن
 گه پایه وه بۆ قودس بۆ به سه رکردنه وهی و ده سستی کرد به بنیاتنا وهی شوراکان و
 توکمه کردنیان و زیند و پاگرتن و باشکردنی شوینه واره کانی، ههروه ها هه ستا به قولکردنی
 خه نده قه که ی و باشکردنی ریگا و بانه کانی، بازاپیکیشی به سه رجه م دوکانه کانی وه بۆ وه قفی
 خویندنگه زیاد کرد، له گه ل زهویه یک به باخه کانی وه و کاروباری سؤفیه کانی ریخست و
 وه قفی پیویستی بۆ دیاریکردن و نه و کلتسایه ش که له شه قامی قمامه دایه کرد به نه خو شخانه و
 ده رمان و پیداو یستی پزشکی نه و کاته ی بۆ گواسته وه، شورای قودسیشی به ده ورگومه زی
 صهیوندا گتپاو لکاندی به شاره که وه، ههروه ها برپاری حه جکردنیشی دا، به لام قه ده ر بوار ی
 نه داو زۆر دالته نگ بوو به له ده ستچوونی پاشان مانگی ره مه زان مایه وه و خیر و چاکه ی
 به رده و امبوو، ولایه تی قودس و ده وریه ریشی دایه ده ست عیزه دین جور دیک و حسامه دین
 سیاروغی له سه ر کار لابر او علم الدین قیصر ی خزمه تگوزاریشی کرده والی ناوچه کانی
 پشته وهی قودس، وه ک الخلیل و غه زه و داروم و عه سقه لان^۱.

ناپازیبونی القاضی فاضل به حه جکردنی سه لاحه دین: کاتی القاضی الفاضل بیستی که سولتان
 به نیازی حه جکردنه نامه یه کی بۆ نووسی و داوای نه نجامنه دانی لی کرد، چونکه هیشتا فره نجه کان
 شامیان به جینه هیشتبوو قودسیشیان له بیر نه چوبو وه وه و متمانه ش به به لئین و برپاریشیان نه ده کرا،
 له بهر نه وه له گه ل رۆشتنی سولتان بۆ سه فه رو بلاو بوونه وهی سه ر یازه کانماندا گره نتییه ک نییه

كه شه ويك نه دهن به سهر قودسداو به يانی به ده ستيانه وه نه بيټ و له ده ست موسولمانان بچيت
 حه جه كه ش ببيته تاوانيكي گوره كه خوالي خوش نه بيټ، پاشان ده لي: حاجيه كاني عيراقو
 خوراسانيش ثايادو سه ده زاريان سي سه ده زاريان زياتر نابن، ثايا گره نتي نه وه ده كرنت
 كه نه و تربيت سولتان بۆ تۆله سه ندنه وه خوین پشتنو تيكدانی وه رزه ی حج چوه، نه مه ش ده بيته
 ميژوويه كي خراب په نانه گرم به خوا، نه م كاره خرابه دور نييه روويداتو بۆ خه لكي گه وچ زور
 نييه، گه ورم به ده مه وه بووني خه لك و چاره سه ركردني كي شه كانيان له هه مو نه و شتانه گرنكتره
 كه له خوا نزيكمان ده خاته وه، نه مه ش ته نها دانه يه ك نييه، نه وه تا له ده ورويه ري ديمه شقدا هيئده
 ستم له جوتياره كان بينراوه كه نازانم چون بارانيان بۆ ده باريت، هه روه ها خۆسه پاندني خاوه ن
 زه ويه كان به سهر كر كاره كانداو نه و ئازاوه يه ي كه له دۆلي بَردي واللذبداني دا هه يه و شمشيريان
 خوینی ليده تكيټ، نه مه جگه له و سه نكه رانه ي موسولمانان كه پيوستيان به توكمه كردن هه يه و
 هيئاني ئازووقه و كه ره سته ي سه ريازي و دياريكردني داهات و خه رجی گشتي يه كيټكن له ئه ركه كان،
 چونكه ناكريت به بي داهات پاره خه رج بكريت و نه مه ش پيشتر قسه ي زورمان تيا دا كره، به لام
 گه ورم مان كاري زوري بۆ هاته پيش و كاري به و شيويه به رده وام بوو. به لام دواتر بينيمان كه
 چون له و په ري ته نگانه دا به يتولمال خالي بوو، نه م نامه يه به لگه يه له سهر تيگه يشتني قولی
 القاضي الفاضل له مه به سته كاني شه ريعه ت و هه روه ها گرنكي بوني زاناياني خواويستمان له ته نيشت
 سه ركرده سياسي و سه ريازيه كانه وه بۆ دوويات ده كاته وه. نه وه بوو سولتان سه لاهه دين گوئی بۆ
 ئاموزگاريه كاني القاضي الفاضل گرتو سوپاسيشي كرد، برياري دا نه و سالة حج نه كات و نه م
 برياره شي گشتاند بۆ سه رجه م شوينه كان، پاشان سولتان مانگي ره مه زاني پيروزي به نويزوو رزو
 قورئان خویندن له قودسدا به سهر بردو هه ركاتي وه فديكي گاوه كان سه ردانيان بكرديه ريزو
 چاكه ي زوري ده نواند بۆ راكيشاني دليان به ره و ئيسلام، نه وه بوو هه موو پاشاو سه ركرده كانيان
 به دزيه وه سه رداني القامة يان. كردو له ناو جه ماوه ري گاوارندا له سهر خواني سولتان ئاماده نه بوون
 به جوريك كه نه زانريت، به لام سولتان به گشتي له مه ئاگادار بوو بويه زور ريزي ليده نان و چاكه و
 ره وشت به رزي پيشان ده دان.^۲

۱۲- گه پانه وه بۆ ديمه شق: له پينجه مي شه والي ۵۸۸ هـ دا سولتان له گه ل سه ريازه كانيدا سوار بوو
 له قودسه وه به ره و ديمه شق به ريكه وت عيزه دين جورديكي له قودسدا كرده جيئشين و به هادين

^۱ كتاب الروضتين (۴/۳۳۴).

^۲ البداية والنهاية (۱۶/۶۴۶).

یوسفی کوپی رافعی کوپی تمیمی شافعیسی دانا به دادوهر تیایدا به وادی الجبیدا^۱ تپه‌پی و
 گه‌یشتنه نزیک بیری الداویه، پاشان گه‌شتنه نابلس و کاروباره‌کانیانی به‌سەر کرده‌وه و دواتر
 به‌جپه‌یشت و به‌هەر سه‌نگه‌رو شور و شاریکدا تپه‌پ بپوایه له‌بارودخ‌ی خه‌لک و دارایی و
 تاوانکاری و کاره‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان ده‌کۆلیه‌وه و له‌ریگه‌شیدا بوهمۆندی فه‌رمانره‌وی
 نه‌نطاکیه هاته‌خزمه‌تی نه‌ویش ریژی زۆری لیئا و پاره‌و خه‌لاتیکی زۆری پپه‌خشی، عیمادی
 کاتبیسش له‌م گه‌شته‌دا هاوپپی بوو شوین به‌شوین به‌قوناغ و قوناغ بۆی باسکردوین
 هه‌تانه‌وه‌ی که ده‌لێ له‌رۆژی دووشه‌مه‌دا له‌عین الجرّ^۲ بۆمرج ییوس^۳ و له‌وێ پیاو ماقول و
 ناودارانی دیمه‌شق هاتن و رۆژی سێ شه‌مه‌ له‌العراة^۴ لاماندا، له‌به‌ره‌ به‌یانی رۆژی چوار
 شه‌مه‌ شازاده‌ی شه‌وال گه‌شتینه‌ به‌هه‌شتی دیمه‌شق به‌سه‌لامه‌تی هه‌رچه‌نده هه‌تاهه‌تایه
 تیایدا نامینییه‌نه‌وه، سولتانیش چوار سال بوو به‌جپی هیشتبوو هه‌ریۆیه دیمه‌شق خۆی
 رازنده‌وه و ژن و پیاوی هاتنه‌ ده‌ره‌وه و چپشتینگا له‌هه‌مو و لاتنه‌کانه‌وه عاتنه‌ لای و
 پاشماوه‌ی نه‌و ساله‌ی له‌راوکردن و ئاماده‌بوون له‌یانه‌ی داد (دار العدل) و چاکه‌کاریدا به‌سەر
 برد، کاتی جه‌ژنی قوربانیش هات چهند شاعیریک به‌هۆنراوه‌یه‌ک ستایشیان کرد که تیایدا
 هاتوه:

لما قلت في التغزل شعرا	وأيها لولا تغزل عينها
أولى ما فيه أعمل فكرا	ولكانت مدائح الملك الناصر
مثل ما أوسع البرية برّا	ملك طبق الممالك عدلا
ويلقّ الهناء برّا وبحرا	فيحلّ الأعياد صوماً وفطرا
أضحى عليك على الهنات مُصِراً	يامُسرّ الطاعات لله إن
فتيها على الملوك وفخراً	نلت ما تبغي من الدين والدنيا
وملكت الدارين دنيا وأخرى ^۵	قد جمعت المجدين أصلاً وفرعاً

^۱ دوو قه‌لان پپیان ده‌وتریت: حه‌بییی سه‌رو خواروو له‌فه‌له‌ستین.

^۲ عین الجر: شوینیکی به‌ناویانگه له‌بیقاع له‌نیوان به‌عه‌به‌ک و دیمه‌شقا.

^۳ مرچ ییوس ییوس چپایه‌که له‌شام له‌دۆلی النسیم ی دیمه‌شقا.

^۴ العراة: گوندیکه له‌سەر گردۆلکه‌یه‌ک له‌شیوه‌ی قه‌لایه‌کدا له‌نیوان راس‌العین و ننصبیییدا

^۵ البداية والنهاية (٦٤٧/١٦).

۱۳- تۆمه تبارکردنی ئەمیری حەج بە نامە نوسین بۆ سەلاحەدەدین لە دژی خەلیفە: لە سالی ۵۸۸ هـ دا ئەمیری حەج لە بەغدا طاشتکین کە بیست سال بوو ئەو کارە ی لە ئەستۆ گرتبوو و زۆر رەوشت جوان و کارە جێیە تۆمه تبارکرا بەو ی کە نامە ی بۆ سەلاحەدینی کوپی ئە یوب نووسیوه بۆ هاتن بۆ عێراق بۆ دەست بە سەرگرتنی چونکە کەس نیە بتوانی بەرگری لێ بکات، ئەم پیاو هەش زۆر بەرەوشت بوو ئەم کارە یان بۆ هەلبەستبوو بوو، بەلام لە گەڵ ئەو هەشدا رووبە پووی زیندانی کردن و سوکایەتی و دەستگرتن بە سەر مال و مولکیدا بوویەو ه^۱.

۱۴- کۆچی دوایی شاعیر أبو المرفف نصیری کوپی مەنصوری نصیری: لە سالی ۵۸۸ هـ دا شاعیر أبو المرفف نصیر کۆچی دوایی کرد، ئەم شاعیرە گوێبیستی فەرمودە دەبوو و بە ئەدەبەو ه سەرقال بوو، لە تەمەنی چوار دە سالییدا تووشی نەخۆشی گولی بوو بینایی لە دەست داو تەنها شتی نزیککی دەبینی، بەلام پێویستی بە چا و ساغ نەبوو، ئەو ه بوو بۆ چارەسەری چا وەکانی رووی کردە عێراق بەلام پزیشکەکان بێ هیوایان کرد، پاشان بە لەبەرکردنی قورئان و هاو پێیەتی کردنی پیا و چاکەکانەو ه خەریک بوو سودی زۆری بینی، خاوەنی دیوانێکی شیعری گەورە و باشە، جاریکیان دەربارە ی مەزەب و بیرو باوەری پرسیاریان لێ کرد ئەویش وتی:

أَحَبُّ عَلَيَّ وَأَوَّلُ تَوَلَّيْتُ	أَجِدُ الشَّيْخِينَ فَضْلَ التَّقَدُّمِ
وَأَبْرَأُ مَنْ نَالَ مِنْ عَثْمَانَ بِالْأَذَى	كَمَا لِأَتْرَأُ مِنْ وَلَاءِ ابْنِ مُلْجَمٍ
وَيُعْجِبُنِي أَهْلُ الْحَدِيثِ لَصِدْقِهِمْ	فَلَسْتُ إِلَى قَوْمٍ سِوَاهُمْ بِمُنْتَهَى ^۲

هەر وەها لە شعرەکانی:

وَزَهَّدَنِي فِي جَمِيعِ الْأَنَامِ	قَلَّةُ الْأَنْصَافِ مِنْ تَصَحُّبِ
هَمَّ النَّاسِ مَا لَمْ تَجَرَّ بِهِمْ	وَطُلُسُ الدَّنَابِ إِذَا جُرَّبُوا
وَلَيْتَكَ تَسْلَمُ عِنْدَ الْبَعَادِ	مِنْهُمْ فَيَكُنْ إِذَا تَقَرَّبُ ^۳

چوار دە یەم: نەخۆش کە وتن و کۆچی دوایی سەلاحەدەدین لە سالی ۵۸۹ هـ دا:

۱- رۆژەکانی کۆتایی ئەژیانی سەلاحەدەدیندا: عیماد دەلێ: سولتان لە ماله کەیدا نیشته جێ بوو لە دیمە شقدا و هەموان چا وە پێان دە کرد و نێردراوی شارەکانیش لە بەرماله کەیدا کۆبوو بوونەو ه

^۱ هەمان سەرچاوە، (۶۴۸/۱۶)

^۲ البداية والنهاية (۶۵۰/۱۶)

^۳ كتاب الروضتين (۳۵۶/۴).

چاوه پئی وه لآمی بوون و میوانه کانیش دهسته ددهسته دههاتن و هه ژارانیش له باخچه ی به خشینیدا پشویان ده داو رۆژانه داده نیشت بۆ دهرپرینی خوشی و به خشینى مال و بلۆکردنه وه ی ره وشتی جوان و نه هیشتنى سته م، پاشان بۆ ماوه ی پازده رۆژ چوو بۆ راو بۆ پۆژه لاتى دیمه شقو العادلى برأى له گه لّ خۆیدا بردو نیچيرو هه لی باشى بۆ هه لکه وتو به نیچیره وه گه پایه وه له رۆژى دووشه ممه ۱۱ ی سه فهداو گه پانه وه شى هاوکات بوو له گه لّ گه پانه وه ی حاجیه کاندأ، هه ر بۆیه چوو ده ره وه بۆ پیشوازی کردنیان، له کاتى حاجیه کانى بینى چاوه کانى پرپیون له فرمیتسك چۆن ئاواتى حه جکردنى له ده ست دا، پاشان هه والى مه ککه و نه میره که ی و خه لکه که ی و برى ئه و دانه ویله یه ی که له میسره وه پێیان ده گات و هه ژارانى ده ور به رو موچه و داهاتى لیپرسین، حاجیه کانیش به مه رۆر دلخۆش بوون و له یه مه نیشه وه سیف الاسلامى برازای گه شته به ره وه و ئه ویش به گهرمى پیشوازی لیکرد^۱.

نه خوشکه وتنى سه لآحه دین: کاتى شه وى شه ممه هات هه ستى به ماندویه تیه که ی رۆر کرد، هه ر که نیوه شه و هات تایه که ی توند گرتى که زیاتر له سکیدا بوو، هه تاوه کوبه ره به یانى شه ممه رۆژ بووه به ته واوی کاریگهرى تاکه ی پێوه دیار بوو، به لآم ئه مه ی بۆ خه لک ئاشکرا نه کرد، به لآم القاضى الفاضل و قاضى ئه بن شه داد لای ئاماده بوون الافضلى کورپیشى هاته لای، قاضى ئه بن شه داد ده لى: رۆر لای ماینه وه و نیگه ران بوو له وه ی به شه ودا بیتاقه تی رووی تیده کات و حه زى ده کرد قسه بکات له گه لّ که سانى نزیکیدا، پاشان به جێمان هیشت و دلّمان هه ر لای بوو، دواتر بانگ کراین بۆ سه ر خوان له خزمه تی الملیک الافضل ی کورپیدا به لآم قاضى ئه وه ی نه کرد بوو به نه ریت و رۆیش، چوومه به ر ده رگا بینیم خواردن دانراوه و ته نها مه لیک الافضلى کورپی دانیشتووه منیش به جیم هیشت، چونکه نه مده توانی به بى سه لآحه دین دابنیشم، له و رۆژه شدا وه ک خۆشى دهرپرینى بۆ دانیشتنى کوره که ی له شوینى کدا ده ستیان کرد به گریان و پاشان نه خوشیه که ی به ره به ره زیادى کرد. له و کاته شه وه ئیمه به یانى و ئیواره سه ردانیان ده کردو پاشان چه ند جارىک له گه لّ القاضى الفاضل دا ده چوینه لای هه ندئ جاریش ده هیترایه ده ره وه بۆ گه ران و رۆیشتن له کاتى کدا که ئازارى که م. ده بوویه وه، نه خوشیه یکه شى زیاتر له سه ریدا بوو، یه کێک له نیشانه کانى کۆتایى هاتنى ته مه نیشى ئاماده نه بوونى پزیشکه که ی بوو له و کاته دا، له کاتى کدا که هه میشه هاوپرپی بوو له ماله وه و له سه فهدا، پزیشکه کانیش پێیان باش بوو که ده مارى سه رى بپرن و هه ستان به برپینی

له چوارهم رۆژیدا، به لّام نه خۆشییه که ی توند تر بوو جه سته ی وشک ده بوویه وه هه ناسه ی سوار ده بوو، نه خۆشییه که شی بهرده وام له زیاده بووندا بوو هه تاوه کو به ته وای لاوازی کرد، له شه شه م رۆژی نه خۆشییه که یدا دامانناو پالماندا به پشتییه که وه ئاوێکی ساردی بۆ هینرا هه تاوه کو دوا ی شه ریه تیکی خۆش بیخواته وه، که خواردیه وه زۆر به گهرمی ده زانی ئیمهش بۆمان گۆری و ئاوێکی ترمان بۆ هینا، به لّام ته نها وتی سارده. نه توپه بوو نه هاواری کرد، ته نها وتی: سبحان الله که س ناتوانی ئاوه که بگۆرپیت، ئیتر من و قاضی فاضل هاتینه دهره وه زۆر گریاین و قاضی فاضل ده یوت: سه یری ئه و خورپه وشته جوانه ی بکه خه ریکه له ناو موسولمانه کاندا نامینئ، سویند به خوا ئه وه خه لکی تر بوایه په رداخه که یان ده کیشا به سه ری ئه و که سه دا که هینای، ئه وه بوو له شه شه م و هه وتهم و هه شته م رۆژدا نه خۆشیه که ی توندتر بوو هۆشی له سه ر خۆی نه ما له رۆژی نۆیه میشدا تووشی له رز بوو وازی له ئاو خواردن هینا و پرپواگه نده له شاردا بلاو بوویه وه خه لکی ترسیان لێنیششت و قوماش و کوتاله کانیان له بازاردا لابردو هینده غه م و خه فته دایگرتن که باس نا کرپت، من و قاضی فاضلیش هه موو شه وێک هه تاوه کو سییه کی شه و تیپه ر ده بوو داده نیشتین و پاشان ده چوینه لای دهرگای ماله که ی جا ئه گه ر بوار هه بوایه ده چوینه لای ئه گینا هه والیمان ده پرسى و ده هاتینه وه، خه لکیش سه رنجی ده م و چاوی ئیمه یان ده دا هه تاوه ک به نیوچا وماندا باری ته ندروستییان بۆ دهرکه ویت^۱، له رۆژی ده یه میشدا دوو دهرزی لێدراو که مێک پشوو ی داو ئازاری سوک بوو و ئه ندازێک ئاوی جۆی خوارده وه و خه لکیش زۆر دلخۆش بوون و ئیمهش وه ک هه میشه تا شه وێکی درهنگ نه خه وتین، پاشان هاتین و هه والمان پرسى له جمال الدوله إقبال ئه ویش چووه ژووره وه و پاشان له گه ل مه لیک المعظم تورانشاهدا هاته دهره وه وتی: عارهق قاچی گرتووه ته وه، ئیمهش سوپاسی خوامان کردو داوامان کرد که ده ست له شوینه کانی تری جه سته ی بکات و بزانی له گه ل عارهق کردنسدا چۆنه، پاش که مێک هاته وه وتی: عارهق هه موو له شی گرتووه ته وه، ئیمهش سوپاسی خوامان کردو به دلخۆشیه وه رۆیشته ی و پاشان له به ره به یانی یازده یه مین رۆژی نه خۆشییه که یدا رۆژی سێ شه مه ۲۶ ی سه فهر هاتینه بهرده رگا و هه والمان پرسى، وتیان عارهق پاخه ره که ی ژیری ته پرکردووه دایاوه ته زهوی و

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۴۱۹.

وشكېبونەوہ زۆرى بۆ ھېناوہو بہ تەواۋى لاوازى كىردوۋو پىزىشكە كانىش ھەستىيان بە نزىك
بوونەوہى وادەى مەرگى كىردوۋو^۱.

۳- سۆيىند دائى خەلگى لە لايەن مەلىك الافضلھوۋە: كاتى مەلىك الافضل باوكى لەم بارودۆخەدا
بىنى و بېھىوا بوو لەمانەوہى، دەستى كرد بە سۆيىند دائى خەلگىو لە دار الرضواندا دانىشتو
دادوہرەكانى بانگ كىردو لاپەرەيەكى سۆيىند دائى كورتو پىرماناى بۆ ئامادەكرا تىايدا خەلگى
سۆيىند دەدا بەوہفادار بوون بۆ سولتان بەدرىژاىى ژيانى و پاشان بۆخۆى پاش كۆچى دواىى
سولتان، پاساويشى ئەوہ بوو كەنەخۆشى زۆرى ھېناوہ بۆ سولتان و نازانېن چى روودەدات،
ئەوہش تەنھا بۆ خۆ پاراستنە وەك نەرىتى ھەمىشەيى پاشاكان^۲. سۆيىندەكەش
نوسرايوۋوہو برىتى بوو لە: من لەم ساتەوہ نىيەتم يەكلا دەكەمەوہو دىلسۆزى دەنوئىم بۆ
مەلىك الناصر تا لەژياندا مابىيت و من ھەولئى تەواو دەدەم بۆ بەرگرى كردن لەدەولەتەكەى
بەگيان و مال و شمشىرو پياوانمەوہو گوپرايەلئى فەرمانەكانى دەبىم و پاش خۆشى بۆ مەلىك
الافضل على كوپى سۆيىند بەخوا گوپرايەلئى دەبىم و بەرگرى لەدەولەتەكەى دەكەم بەگيان و
مال و شمشىرو پياوانم، فەرمان و نەھىيەكاننى جېبەجئى دەكەم و روالەت و ناخىشم لەمەدا وەك
يەك وايەو خواى گەرەش شاھىدە لەسەر ئەمەى كەدەيلىم^۳.

۴- كۆچى دوايى سەلاھەدىن (پەھمەتلى خوايى لىبىيت): لەشەوى دواز دەيەمى نەخۆشىيەكەيدا
كەھاوكات بوو لەگەڵ بىست و ھەوتەمى سەفەرى سالى ۵۸۹ھ دا، نەخۆشىيەكەى توند تر بوو
بەتەواۋى لاوازىكرد لەسەرەتاي شەودا كەوت و ژنان كەوتنە نىوان ئىمەو ئەوہو، من و قاضى
فاضل و ئىبن زكى لەو شەوہدا ئامادە بوين كە ئەو لەو كاتەنەدا ئاماد نەبوو، مەلىك
الافضلئىش داواى لىكردىن كە ئەو شەوہ لاي بىمىننەوہ، بەلام القاضى الفاضل ئەمەى
پىنباش نەبوو، چونكە خەلگى ھەموو شەوئىك چاۋەرئى دابەزىنى ئىمەيان دەكرد لەقەلاکەو
ئەويش دەترسا لەوہى كە ئەگەر دانەبەزىن پرۇپاگەندە بلالو بىتتەوہو تالانى و راوو رووت
رووبىدات، بۆيە بەباشى زانى ئىمە دابەزىن و شىخ ئىبى جەعفەرى ئىمامى الكلاسە بانگ
بەكەن، كەپياويكى چاك بوو لەقەلاکەدا دەمايەوہ، بەلام ئەوہ بوو شەو كاتى سەرەمەرگى
ھات و ھاتىنەوہ بۆ لاي بەلام ژنان بووبوونە بەرەبەست لەنىوانمانداو خىرا شاھى تومانى و يادى

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۴۱۹.

^۲ ھەمان سەرچاۋە، ل: ۴۲۰.

^۳ ھەمان سەرچاۋە، ل: ۴۲۱.

خوامان بیرخسته وه وئویش هینای کاتی دابه زین هه ریه که مان پیتی خووش بوو خوی بکات به فیدای وئو شه وه دیار بوو دوا شه وی بوو ئه بو جه عفهریش به سه ریه وه قورئانی ده خویندو خوی گه وره ی یاد ده خسته وه، چونکه له توییم شه وه وه بیهوش بووو ته نها ناو به ناو هوشی به خویدا ده هاته وه، شیخ ئه بو جه عفهریش باسی ئه وه ده کات که ئایه تی ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ (الحشر: ۲۲).

خوینده وه گوئی لی بووه وئوویه تی: راسته، ئه مهش به ئاگاهاته وه یه له کاتی پیویستداو کۆمه کی په روه ردگار به یی ده سا سوپاس بۆ په روه ردگار^۱. کۆچی دواپیشی (رحمه تی خوی لیبت) پاش نوژی به یانی رۆژی چوار شه ممه بیست و حوته می صه فهری سالی ۵۸۹ هـ دا بوو، القاجی الفاجل یش پاش گزنگ کۆچی دواپی راگه یاندو شیخ جه عفهریش بۆی گتیرامه وه که کاتی گه یشتوو ته ئایه تی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ (الرعد: ۳۰) زه رده خه نه یه کی کردو گیانی سپاردوو به په روه ردگار^۲، ئه و رۆژه ش کۆستیکی گه وره بوو که دواپی کۆچی دواپی خوله فای راشیدین موسولمانان کۆستی وایان نه که ووتبوو و غم و په ژاره یه کی بی ئه ندازه قه لاو موسولمانان و دونیای گرتیه وه^۳، قاجی ئیبن شه دادیش ده لی: سویند به خوا بیستبووم له زۆر که س ئاماده ن خویان فیدایی بکه ن پیم وابوو ئه وه نه گه ریکه و زیاده ریه وه هه تاوه کو له و رۆژه دا به خۆم و به خه لکدا بۆم ده رکه وت که نه گه ر خۆ فیدا کردن ریی پی بدرایه ئه وه خه لکی خوی فیدا ده کرد^۴.

۵- به خاکسپاردن و دانیشتن بۆ پرسه: ئه وه بوو مه لیک الأفضل له هه یوانی سه ره وه دا دانیشتن بۆ پرسه و سه ره خووشی و ده رگای قه لاکه قه ده غه کرابوو ته نها ری به ئه میرو زانا میزه ره به سه ره کان ده درا، ئه و رۆژه ش رۆژیکی گه وره بوو هه رکه سه و له تاوی غم و په ژاره که سی له یاد نه بوو، له مه جلیسی پرسه شدا نه یانه یشت شیعو وتاری تیادا بخوینریت. مناله کانیشی له ناو خه لکیدا هاواریان ده کردو خه ریک بوو گیانی مرقۆ ده رده چوو له تاو خه فه تدا بۆیان، ئه م حاله ته ش تا نوژی نیوه رۆ به رده وام بوو، پاشان هه ستان به شتن و کفنکردنی، نه مانتوانی به شدار بین له ئاماده کردنی ته رمه کهیدا به نرخی ده نکه گه نمیکیش مه گه ر به قه رز له نرخی ئه و کایه دا که قوربه که ی پیخوش ده کریت، ئه وه بوو زانا الدّولعی شوشتی و داوایان

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۴۲۲

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۴۲۲

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۴۲۲

^۴ النوادر السلطانية، ل: ۴۲۲

ليکړدم که ناماده ی شتنه که ی بم، به لām توانای بینینی نه و دیمه نه م نه بوو دواتر پاش نویژی نیوه پو له تابوتیکدا که به خاولیه ک داپوشرا بوو هینترایه دهره وه، نه م و سه رجه م نه و پوشاکانه ی که پیویستی بوو القاضی الفاضل له عه رفات بوی هینابوو، کاتی تهرمه که ی بینرا خه لکی به یه ک دهنگ هاواریان کردو دونیا دهنگی دایه وه، هه روه ک هینده گریان و هاواریان کرد که نویژه که یان له بیر چووو پاشان خه لکی دهسته دهسته نویژیان له سر ده کردو یه که م که سیش که نویژی له سر کرد قاضی محی الدین کوپی زه کی بوو، پاشان هینایانه وه بۆ نه و خانووه ی که له و بیستانه که تیايدا نه خوش که وتبوو له که ناری رۆژئاویدا نیژرا، ده هیلانه ناو گوږیشی له نزیک کاتی عه سردا بوو، پشان الظافری کوپی له و رۆژدها هاتو سه ره خوشی له خه لک کردو دلای هتور کردنه وه، خه لکیش له تاو خه م و خه فته تالانیان له بیر چووبوو دلایک نه بوو که غم داینه گرتبیت و چاوپک نه بوو فرمیسک نه ریژت، مه گه ر که سیک که خوا ویستبیتی، پاشان خه لکی به ناخوشتترین شیوه گه رانه وه بۆ ماله کانیان و نه و شه وه که سمان نه چوپنه وه، نییمه ش سه رقال بووین به قورئان خویندنه وه، مه لیک الافضلیش له و رۆژدها سه رقالی نامه نوسین بوو بۆ براکانی و مامی بۆ ناگادار کردنه وه یان له م رووداوه، رۆژی دواتریش بۆ پرسه ی گشتی دانیشته و ده رگای قه لای کرده وه بۆ زانایان و وتار خوینترایه وه به لām هیچ شاعیریک شیعر ی نه خوینده وه، پاشان مه جلیسه که پاش نیوه پو مه لگراو هاتنی خه لکیش نیواره و به یانی به رده وام بوو بۆ قورئان خویندن و نزاکردن بوی^۱.

نیین که تیر ده لئ: پاشان پرسه که ی بۆ ماوه ی سی رۆژ له مزگه وتی نه م ویدا به ریوه چو خه لکی به گشتی و خه لکانی فه رمانره واو ده سه لاتداران سه ردانیان ده کرد، شاعیرانیش شیعره شیوه نی زوریان بۆ کردوه که باشتترینیان نه و شیعرانه بوو که عماد الکاتب له کتیبی (البرق الشامی) دا هزنیویه تیه وه که له سه دو سی و دوو دپر شیعر پیک هاتبوو^۲:

۶- شمشیرده کی سه لاهه دین له گوره که یلدا: نه لیت: شمشیرده کی له گه لیدا نیژراوه نه مه ش به فه رمانی القاضی الفاضل به هیوای نه وه ی که له رۆژی قیامه تدا له گه لیدا بیت و خوی به سه ریدادات هه تاوه کو ده چیت به مه شت، چونکه هوکاریک بووه بۆ تیکشکاندنی دوژمنان و سه رخستی دوستان^۳.

^۱ النواذر السلطانية: ل: ۴۲۳.

^۲ البداية والنهاية، (۱۶/۶۵۳).

^۳ البداية والنهاية، (۱۶/۶۵۳).

۷- **وهسيه تي سه لآحه دين بؤ مه ليك القاھري كوري**؛ وهسيه تت بؤ ده كه م به له خوا ترسان و فرمانت پيڊه كه م به وهی كه خوا فرمانی پيكرديت، چونكه نه وه هوكاری رزگار بوونته، ههروه ها ناگادارت ده كه مه وه له خوین رشتن و ده ست تیخستن، چونكه خوین ناخه ویت، ههروه ها وهسيه تت بؤ ده كه م به راگرتنی دلی ژێرده ستهكانت و به سه ركردنه وهی كاروباریان، چونكه تۆ نه مینداریت، وهسيه تیشیت بؤ ده كه م به راگرتنی دلی نه میوگه و ره پیاوانی ده ولت، چونكه نه وهی من پیتیگه یشتووم به هۆی راگرتنی دلی خهلكیه وه بووه، ههركیز رقیش له كهس هه لئه گریت، چونكه مهرگ كهس ناهیتایته وه، وریای نیتوانی خۆت و خهلكیش به چونكه به ره زامه ندی نه وان نه بیئت خوا لیئت خۆش نابیت، به لام نه وهی له نیتوان تۆ پهروه ردگار دایه نه وه به ته و به و په شیمان بوونه وه لیتی خۆش ده بی چونكه نه وه به خشنده یه^۱.

۸- **نه و میراته ی كه به جیبی هیشت**؛ له خه زینه كهیدا ته نها یه ك دیناری ئالتون و سی و شهش دره م و ده شلین چل و حه وت دره م هه بووه، نه مال نه خانوو نه بیستان نه كیلكه و نه ههچجۆره مولکیکی تر^۱، هۆی نه وهش نه و به خشین و خیركردنه ژۆره یه كه له گه ل نه میو و هزیرو پیاو چاكان بگه ده ژمنه كانیشدا ده یكرد، ههروه ها به كه م رازیبوون له خواردنه وه و سواربوونیدا، كه هه میشه لۆكه و كه تان و خوری له بهر ده كرد، نه زانراویشه كاریکی نه خوازراوی نه نجام دابیت له و كاته وهی كه بوته پاشا. به لكو خه می گه و ره و سه ره کی سه رخستن ئیسلام و تیكشكاندن دژمنانی بوو، بؤ نه م كارهش راو هزی خۆی به كار ده هیتاو هاو كاریشی له و كه سانه وه و ده ده گرت كه متمانه ی پیاوان هه بوو نه مه له گه ل نه و هه مووه فه زل و چاكه و كاره مه زنا نه دا كه هه یبوو له بواری نه ده ب و زمانه وانیدا، ته نانه ت نه و ترا: كه شیعره ی هه ماسه ی به ته واوی له به ربووه، نوێژه كانیشی به كۆمه ل له كاتی خۆیدا نه نجامی داوه وه ته نانه ت له نه خۆشی و مه رگیشدا نوێژی به كۆمه لی له کیس نه چوووه. نه و چوو ه ژوو ره وه بؤ لای ئیمام ژۆری له خۆی ده كرد بؤ وه ستان به و لاوازیه شه وه^۲.

۹- **جوانترین نامه له باره ی هه والی كۆچی دوا یی سه لآحه دینه وه**؛ له ساتی كۆچی دوا یی كردنی سولتان سه لآحه دیندا القاضی الفاضل نامه یه کی بؤ مه ليك الظاهر فرمان په وایی هه ل به

^۱ الموسوعة الشاملة في تاريخ الحوب الصليبية (٢١٦/١٦)

^۲ البداية والنهاية، (٦٥٠/١٦).

^۳ البداية والنهاية، (٦٥٦/١٦).

نووسی که نه مه پوخته که یه تی: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ) (الحج: ۱) نه نامیه بۆ گه وره مان مه لیک ظاهر نوسراوه خوی گه وره دلنه وایی بکات و نه و کۆسته ی بۆ قهره بوو بکاته وه بیکاته جینشین ی پاشای خوا لیخۆشبوو، به راستی نه و روداو موسولمانانی هه ژاندو فرمیتسک جۆگه له ی به ست و گیان گه شته گه رو، هه روه ها من باوکی تۆو گه وره ی خۆم ماچ کردو خوا حافیزیه کم لیکرد که چیت یه کتر بینینی له دوا نییه و له بری من تۆ ماچم کردو راده ستی په روه ردگارم کرد به ی فیل به و په ری لاوازییه وه به ره زامه ندیییه وه له په روه ردگارو هیژو ده سه لاتیش ته نها بۆ خویه، له ده رگا شدا هه زاران سه ریازی ناماده و شمشیری له کیلان نراو هه بوو که نه یانده توانی به لایه ک دوربخاته وه و برپاری خوا رهت بکه نه وه چاو فرمیتسک ده پژی و رازییه ود شتی ک نالین که خوا پیی خوش نه بیت و نیمه ش بۆ له ده ست دانی تۆ نه ی یوسف دلگرانین، سه بارت به وه سیه تیش نه وه هیچ پیویستمان پیی نییه و بیرو پاکانیشم به هژی نه م موسیبه ته وه له یادم چووو بۆ داهاتوش نه گه ر ئیوه ریکبکه ون نه وه ته نها سوکترینیان مردنی باوکت، که چهند کۆستیکی گه وره یه والسلام^۱.

۱۰- **خه ویکی مرده به خش: نه بو شاهه له کتییی الروحچیندا نه ئی:** له یه کیک له نامه کانی الفاضلدا بینیم که له شه وی کۆچی دوا یی سولتاندا له خه ویدا که سی ک پیی وتوو: نه مشه و یوسف له زیندان ده رجوو، نه مه ش له و "آثر" وه هاتوو که پیغه مبه ری (علیه السلام) فرمو یه تی: (دنیا زیندانی باوه پدارو به هه شتی بیباوه په)^۲، نه و باروو دۆخه ی که یوسفی تیادا بوو له و دنیا له به رامبه ر نه وه ی له رۆژی دوا ییدا پیی ده گات وه ک زیندان وایه، خوی گه وره له رۆحه پاکه که ی رازییت و ده رگای به هه شتی بۆ والا کات، چونکه نه وه دوا یه مین سه رکه وتنه که به ناواتیه وه بوو بیت^۳.

۱۱- **هونراوه که ی عیماد نه سفه هانی ده رباری شیوه ن بۆ سه لاهه دین:**

شمل الهدی والملك عم شتاته	والدهر ساء وأقلعت حسناته
أین الذي مذ لم یزل مخشیه	مرجوة هباته وهباته
أین الذي كانت له طاعاتنا	مبدولة ولربه طاعاته
بالله أین الناصر الملك الذي	الله خالصة صفت نیاته

^۱ النجوم الزاهرة (۶/ ۵۲، ۵۳).

^۲ مسلم، ژماره ۲۹۵۶.

^۳ کتاب الروحچین، (۴/ ۳۷).

أين الذي ما زال سلطانا لنا
أين الذي شرف الزمان بفضله
أين الذي عنت الفرنج لباسه
أغلال أعناق العدى أسيافه
لم يجد تدبير الطبيب وكم وكم
من في الجهاد صفاحه ما أغمدت
من في صدور الكف صدر قتاته
لذ المتاعب في الجهاد ولم تكن
مسعودة غدواته محمودة
في نصره الإسلام يسهر دائما
لا تسبوه مات شخص واحد
ملك عن الإسلام كان محاميا
قد أظلمت مذ غاب عنها دوره
دفن السماح فليس تنثر بعدما
الدين بعد أبي المطفر يوسف
جبل تضعضع من تضعضع ركنه
ما كنت أعلم أن طودا شامخا
ما كنت أعام أن بحرا طاميا
بحر خلا من واردة ولم تزل
من لليتامى و الأرامل راحم
فعلى صلاح الدين يوسف دائما
لضريحه سقيا السحاب فإن يغب
وكعادة البيت المقدس يحزن
من للثغور وقد غداها حفظه
بكت الصوارم و الصواهل إذ خلت
ويسيفه مدا لحزن مصابه
يا وحشة للبيض في أعمادها

يرجى نداء وتتقى سطواته
وسمت على الفضلاء تشريفاته
ذلا ومنها أدركت ثاراته
أطواق أجياد الورى مناته
أجدت لطف الدهر تدبيراته
بالنصر حتى أغمدت صفحاته
حتى توارث بالصفيح قناته
مذ عاش قط لذاته لذاته
روحاته ميمونة ضحواته
ليطول في روض الجنان سباته
فممات كل العالمين مماته
أبدا لماذا أسلمته حماته
لما خلت من بدره داراته
أودى إلى يوم النشور رفاته
أقوت قواه و أقفرت ساحاته
أركاننا تهدنا هدااته
يهوي ولا تهوي بنا مهواته
فيما يطم وينتهي زخراته
محفوفة بوفوده حافاته
متعطف مفضوضة صدقاته
رضوان رب العرش بل صلواته
تحضر لرحمة ربه سقيات
البيت الحرام عليه بل فرقاته
من للجهاد ولم تعد عاداته
من سلها وركوبها غزواته
إذ ليس يشفى بعده صدياته
لا تنفيها للوغى عزماته

يا وحشة الإسلام يوم تمكنت
يا حسرتا من يأس راجيه الذي
ملأت مهابته البلاد فإنه
ما كان أسرع عصره لما انقضى
لم أنس يوم السبت وهو لما به
والبشر منه تبلحت أنواره
ويقول لله المهيمن حكمه
وقف الملوك على انتظار ركوبه
كانوا وقوفا أمس تحت ركابه
وممالك الآفاق ساعية له
هذي مناشير الممالك تقضي
هذي الجيوش من البلاد تواصلت
قد كان وعدك في الربيع بجمعها
والجند في الديوان جدد عرضه
والقدس طامحة إليك عيونه
والغرب منتظر طلب نحوه
والشرق يرجو غرب عزمك ماضيا
مغرى بإسداء الجميل كأنما
هل للملوك مضاهة في سعيهم
كم جاءه التوفيق في وقعاته
مهروه ما وتى:

يا راعيا للدين حين تمكنت
ما كان ضرك لو أقمت مراعي
أضجرت منا أم أنفت فلم تكن
أرضيت تحت الأرض يا من لم تزل
فارقت ملكا غير باق متعبا
أعزز على عيني برؤية بهجة الدنيا

في كل قلب مؤمن روعاته
يقضى الزمان وما انقضت حسراته
أسد وإن بلاده غاباته
فكأنما سنواته ساعاته
ييدي السبات وقد بدت غشياته
والوجه منه تلالأت سباحته
في مرضة حصلت بها مرضاته
لهم فقيم تأخرت ركباته
واليوم هم حول السرير مشاته
فمتى نجيء بفتحهن ساعاته
توفيعه فيها فأين دواته
فعلام لا تسمو لها راياته
هذا الربيع وقد دنا ميقاته
وإذا أمرت تجددت نفقاته
عجل فقد طمحت إليه عاداته
حتى نافيء إلى هداك بغاته
في ملكه حتى تطيع عصاته
فرضت عليه كالصلاة وصلاته
رجحت وقد نجحت به مسعاته
من كان بالتوفيق توقيعاته

منه الذئاب وأسلمته رعاته
دينا تولى منذ رحلت ولاته
من تصاب لشدة ضجراته
فوق السماء عليه درجاته
ووصلت ملكا فاقيا راحاته
ووجهك لا ترى بهجاته

أبني صلاح الدين إن أباكم
لا تقتدوا إلا بسنة فضله
وردوا موارد عدله وسماحه
ولئن هوى جبل لقد بنيت لنا
وبفضل أفضل وعز عزيزه
الأفضل الملك الذي ظهرت
والدين بالملك العزيز عماده
والملك غازي الظاهر العالي الذي
ولنا بسيف الدين أظهر نصره
مهروه ها وتي:

من للعلا من للدرى من للهدى
طلب البقاء لمكله من آجل
بحر أعاد البر بحرا بره
من كان أهل الحق في أيامه
وفتوحه والقدس من أبكارها
فسقاك رضوان الإله لأنني
يحميه من للبأس من للنائل
إذ لم يثق ببقاء ملك العاجل
وبسيفه فتحت بلاد الساحل
وبعزه يردون أهل الباطل
أبقت له فضلا بغير مساجل
لا أتقي سقيا الغمام الماطل

به راستی هه موو خه لك كاريگه ربوون يه كوچى دوايى سه لآحه دين به ميژوو نووسه
ئه ورووپييه كانيشه وه په حه مه تيان ناردووه بۆ سه لآحه دين و ستايشى دادگه رى و هيزو ليئورد هيان
كردووه به گرنكترين كه سايه تيان داناو كه سه رده مى جهنگه كانى خاچپه رستى به خويه و بينيبت،
پله و پايه سه لآحه دينيش به رده وام به مه زنى ده مينيتته وه و چونكه ئه و كار هه زنانه سه به سن كه
له پيتاو يه كخستنى موسولمانانداو به رگرى ليكردينانو دريژه دان به جيهاد و تيكوشان به شيوه يه كى
ماندوو نه ناسانه بۆ ده رپه راندنى داگير كه رانى خاچپه رست^۱ ئه نجامى داوه. له راستيشدا
خوشه ويستى و تامه زروى بۆ جيهاد بالئى كيشا بوو به سه ر دل و ئه نداهه كانى جهسته يدا به جورى كه
بوو بوو به باس و خواسى سه ره كى و هه ميشه سه رنجى كه رهسته كانى ده داو سه رگه رمى سازدانى
پياوانى و بيستنى باس و خواسى بوو، بۆ جيهاد كردن له پيتاو په روه ردگاريشدا له مال و منال و زيزدو
نيشتمانى دوركه وته وه و رازى بوو به دانويشتن له ژيژر خيوه تيكا كه په شه با به چه پو راستدا يارى

^۱ الحركة الصليبية، د. سعيد عبدالفتاح عاشور، ل: ۷۱۸.

پېده كړد^۱، بېگومان كړچى دواىي هم سهر كړده مه زنه ش زيانكي گه وره بوو بڼو بهرې ئيسلامى به كگرتو چونكه زهنگى ئاگادارى بوو بڼو بهرپابوونى ململانئ له نيتوان پوله كانى بنه مالئى نه يوبيدا كه به پشتيوانى په روه درگار له كتيبى چواره مماندا له زنجيره ي جهنگه كانى خاچپه رستيدا باسى ليوه ده كه ين كه به ناو نيشانى (ته يوبيه كان دواى كړچى دواىي سه لاهه دين) ه.

نه مه و له پړژى سئ شه مه كاتژمير سئى به يانى به روارى ۵/۵۱۴۲۸ك - ۲۲/۵/۲۰۰۷ له م كتيب به بوومه وه فه زليش له پيش و پاشدا هر بڼو په روه درگاره، له قاپى پر ميه رى ده پاريمه وه كه هم كرده وه په مان ليوه رگريت (نوسه رو وه رگيتي) سينه ي به ننده كانى ولا كات بڼو سود ليوه رگرتنى و به ميه رو به خشش و فه زلى خوشى پيت و به ركه تى به سهردا برژيت خواى گه وره ده فه رمويوت: ﴿مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (فاطر: ۲).

له كوتايى هم كتيب به شدا ته نها نه وه ننده م پېده كريت كه به دلئيكى پر خشوع و په شيمانه وه له بهرام بهر په روه درگارى مه زندا بوه ستم دان به فه زل و به خششش و ميه ريدا بنيم و بيه رى بوون له هيزو ده سولاتى خوم پابگه يه نم و په ناي بڼو به رم له هه موو جوله و هه لس و كه وت و ژيان و مردنمدا چونكه، الله په روه درگارم فه زلى به سهردا پشتم و هه ر نه و پشت و په ناو كومه كمه، سوپاس و ستايشى ده كه م له سهر نه و به هره و تواناو به خششه ي كه له ژيانمدا له پيش و له پاش پئي به خشيوم، هه روه ها به ناوه جوان و سيفه ته به رزه كانى ليئى ده پاريمه وه كه هم كرده وه يه م ته نها و ته نها و دل سوزانه له بهر په زامه ندى نه و بيت و سودى هه بيت بڼو به ننده كانى و له برى هه پيتيك كه نووسيومه پاداشتم بداته وه و بيخاته ترازوى چاكه كانمه وه، هه روه ها پاداشتى نه و برايانه م بداته وه كه يارمه تيبان داوم بڼو ته واو كردنى هم هه وله خاكيبه، تكاشمان له هه موو موسولمانيك و ايه كه هم كتيب به ده خو پيتته وه كه هه ردو به ننده ي هه ژار نووسه رو وه رگيت پر به ليبور دن و ليخوش بوون په حمه ت و ميه رى په روه درگار له نزاكانيدا له ياد نه كات ﴿رَبِّ أَرْزُقْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ (النمل: ۱۹) هم كتيب به به فه رمايشى په روه درگار ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (الحشر: ۱۰).

كوتايى پيدنم، هه روه ها به و ته يى شاعير ابن الوردى كه به كوپه كه ي ده لئيت:

أطلب العلم ولا تكسل فما أبعد الخير عن أهل الكسل

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۴۳، ۴۴، الحركة الصليبية، د. سعيد عبدالفتاح عاشور، ل: ۷۱۸.

احتفل للفقہ فی الدین ولا تشتغل عنه بجال وخول
 واهجر النوم وحصله فمن يعرف المطلوب يحقرما بذل
 ولا تقل قد ذهبت أربابه كل من سار على الدرب وصل

"سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا إله إلا أنت استغفرك وأتوب اليك ويؤخر دعوانا أن
 الحمد لله رب العالمين".

به ندهی هه ژار بۆ ئیخۆشبون و په حم و رمزامه ندی په رومردگار
 عدلی محمدهد محمدهد الصلابی
 خوا نه خوی و دایک و باوکی و هه موو موسولمانان خوش بیټ.

برایانی به ریز/ خوشحالم به گه شتنی تیبینی و سه رنجه کانتان سه بارهت بهم کتیبه و
 کتیبه کانی تریشم، داوای نرای پاشمله تان ئیده کهم لای په رومردگار بۆ دلسۆز بوونم نه م کاره داو
 گه یشتن و پیکانی راستیییه کان و به رد و امبون نه م کاروانه دا بۆ خزمه تی میژووی ئومه تی نیسلامی.

Mail: abumohamed2@maktoob.com

پوخته:

- ۱- میژوو نووسان جیاوازن له باره‌ی سهره‌تای دروستبوونی ده‌ولته‌ی نه‌یوبییه‌وه، به‌لام نه‌وه‌ی نیمه‌بوی ده‌چین سالی ۵۶۹هـ.ک / ۱۱۷۴زیه واته پاش کوچی دوايي نوره‌دین مه‌حمود.
- ۲- که‌سایه‌تی سولتان سه‌لاحه‌دین خاوه‌نی په‌سیدیکی ره‌وشتی مه‌زن بووه که‌یارمه‌تی داوه‌ بۆ به‌دیپتانی نامانجه‌کانی، گرنګترینی نه‌و په‌وشتانه‌ش: پاریزکاری و په‌رستش و دروستی بیروباوه‌پو دادګه‌ری و نازایه‌تی و به‌خشنده‌یی و گرنګیدان به‌جیهاد و هیمنی و لی‌بورده‌یی و پاراستنی پیاوه‌تی و نارامګری و خواوېستی و وه‌فاو خاکیبوون بووه.
- ۳- که‌پانه‌وه بۆ شوناسی نومه‌تی نیسلامی و بیرو باوه‌پی نه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت له‌دیارتین تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی نوښګه‌ریه له‌سهرده‌می زه‌نکی و نه‌یوبیدا، چونکه لادان ګه‌شه‌ی کردبوو و بیدعه‌ بللو بویه‌وه له‌ژیر چاودیری ده‌ولته‌تیکي سته‌مکاردا که‌نه‌ویش ده‌ولته‌ی فاطمی عوبه‌یدی بوو له‌میسردا، بۆیه که‌پانه‌وه بۆ حوکمه‌کانی قورشان و سووننه‌ت له‌مه‌زنترین ده‌ستګه‌وته‌کانی ده‌ولته‌ی نوری و سه‌لاحی بوو، به‌رده‌وام بوو له‌سهر ری‌پره‌وی نوره‌دین زه‌نکی بۆ جیبه‌جینګردنی شهرع له‌سهرجه‌م کاروباره‌کانی ده‌ولته‌دا.
- ۴- سه‌لاحه‌دین توانی نه‌و پلانه جیبه‌جی بکات که‌نوره‌دین زه‌نکی داینا بۆ له‌ناوېردنی ده‌ولته‌ی فاطمی عوبه‌یدی رافیزی و کاری ده‌کرد له‌پیتاو ریشه‌کیشکردي بیرو باوه‌په‌ ناپه‌واکان له‌میسردا و ګیترانه‌وه‌ی هزی نیسلامی راست و دروست بۆی.
- ۵- ده‌ولته‌ی نه‌یوبی سودی له‌وه‌وله زانستی و هوکاره بانګخوازیانه وه‌رګرت که‌ ده‌ولته‌ی سلجوقی و زه‌نکی و غه‌زنه‌وی ده‌یانګرته به‌ر.
- ۶- سه‌لاحه‌دین گرنګی ده‌دا به‌پاراستنی بڼه‌ماکانی بیرو باوه‌پی نیسلامی به‌پیتی مه‌زه‌بی نه‌هلی سوننه‌ت.
- ۷- سه‌لاحه‌دین بایه‌خی ده‌دا به‌بزوتنه‌وه‌ی بوژاندنه‌وه‌ی سوننی له‌ده‌وله‌ته‌که‌یدا نه‌مه‌ش له‌رییی بنیاتنانی مزګه‌وت و پاکیشانی زانایان بۆ ده‌وله‌ته‌که‌ی و چاکه‌کردن له‌ګه‌لیاندا.
- ۸- بایه‌خدانی سه‌لاحه‌دینی نه‌یوبی و نه‌و سولتانانه‌ی که‌پاش نه‌و هاتن بۆ چه‌سپاندنی مه‌زه‌بی نه‌هلی سوننه‌ت له‌و ولاتانه‌ی که‌حوکمیان تیا‌دا ده‌کرد بایه‌خدانیکی ګشتګیرو چپو پر بوو له‌و شارانه‌ی که‌سهر به‌و بوون وه‌ک قاهره‌و نه‌سکه‌نده‌ریه و دیمه‌شق و حله‌ب و... تد، له‌گرنګترین نه‌و په‌ګه‌زانه‌ی پۆشنیری و زانسته شهرعیه‌کان که‌ نه‌یوبیه‌کان بایه‌خیان پی‌ده‌دا: قورنانی پیروزو فهرموده‌ی پیغه‌مبه‌رو(د.خ) و لی‌کۆلینه‌وه فیه‌قی و نه‌ده‌بی و زمانه‌وانیه‌کان بوو.

- ۹- ده‌وله‌تی ئه‌یوبی توانی نفوزی سیاسی ده‌وله‌تی خیلافه‌تی عه‌باسی زیندوو بکاته‌وه له‌زۆربه‌ی ناوچه‌کانی رۆژه‌لاتی ئیسلامیدا.
- ۱۰- ئازادکردنی یه‌مه‌ن له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌یوبیه‌کان هه‌نگاوێکی ستراتیژی بوو بۆ له‌ناو بردنی ده‌وله‌تی فاطمی، ئه‌یوبیه‌کانیش سور بوون له‌سه‌ر بردنه‌ ناوه‌وه‌ی کتێبه‌کانی مه‌زه‌بی سوننی له‌گه‌ڵ سوپاکه‌یانداو بلاوکردنه‌وه‌ی له‌ولاتی یه‌مه‌ندا.
- ۱۱- دوا‌ی په‌روه‌ردگار فه‌زلی گه‌پانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی عه‌باسی بۆ حیجاز ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ بۆ هه‌وله‌کانی سلجوقی و زه‌نکی و ئه‌یوبیه‌کان.
- ۱۲- پاشاکانی ئه‌یوبی به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر پاراستنی رێگای حه‌ج و مسۆگه‌رکردنی، هه‌روه‌ها پاراستنی لیوای حه‌جی عێراقی که نوێنه‌رایه‌تی سه‌روه‌ری ده‌وله‌تی عه‌باسی ده‌کرد به‌سه‌ر جیهانی ئیسلامیدا.
- ۱۳- سه‌لاحه‌دین شیوازو هۆکاری زۆری به‌کار هێناوه له‌پێناو له‌ناوبردنی بانگه‌وازی فاطمی له‌میسرداو هه‌ندێ له‌م هۆکارانه‌ش توندوتیژی و یه‌کلاکردنه‌وه‌یان پێوه‌ دیاربوو، بۆ هه‌ندێکی تریشیان رێگه‌ی بانگه‌وازو فێرکردن و برپاوا پێهێنان و پێسه‌لماندنی ده‌گرت به‌ر، له‌گه‌ڵ راکێشانیان له‌ریی دامه‌زراوه‌ کۆمه‌لایه‌تی و ئاینی و خێرخوازیه‌کانه‌وه‌ و ئه‌وه‌ قفانه‌ی که ته‌رخان ده‌کرا بۆ دابین کردنی خه‌رجیه‌کانی.
- ۱۴- القاضي الفاضل پۆلیکی به‌رچاوی هه‌بوو له‌ره‌نگه‌ڕێژکردنی ئه‌و ستراتیژه‌و گرتنه‌به‌ری هۆکاری گونجاو بۆ له‌ناوبردنی کتێبه‌کانی شیعه‌ی ئیسماعیلی و هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی خوێندنی فیکری فاطمی و لاوازکردنی پایته‌ختی ده‌وله‌ته‌که‌یان و به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ر راوه‌دوونانی پاشماوه‌ی شیعه‌گه‌ری رافیزی له‌شام و میسر .. تد.
- ۱۵- له‌و هۆکارانه‌ش که یارمه‌تی ئه‌یوبیه‌کانی دا له‌بزوتنه‌وه‌ی بوژاندنه‌وه‌ی مه‌زه‌بی سوونیدا ره‌گ دانه‌کووتانی مه‌زه‌بی ئیسماعیلی له‌ناو گه‌لی میسردا، هه‌روه‌ها هه‌ستانی خوێندنگه‌ سوونیه‌کان به‌هاندانی ئوممه‌ت بۆ ده‌ست گرتن و پابه‌ند بوون به‌قورئان و سووننه‌ته‌وه‌و ئاگادارکردنه‌وه‌یان له‌بێدعه‌و بێدعه‌کاری، هه‌روه‌ها میسر بوو به‌ناوچه‌یه‌ک بۆ کێشکردنی زانایانی ئه‌هل‌ی سووننه‌ به‌هه‌موو مه‌زه‌به‌کانیانه‌وه‌، به‌م جو‌ره‌ش رۆلیکی به‌رچاویان هه‌بوو له‌گه‌ڕانه‌وه‌ی میسر بۆ سووننه‌ت، ئه‌مه‌ش له‌ریی وانه‌وتنه‌وه‌ له‌و خوێندنگایانه‌ی که دامه‌زێنران یاخود له‌رێگه‌ی ئامۆژگاری یان دانانی ئه‌و کتێبانه‌ی که پشتیوانی له‌سووننه‌ت ده‌کات.

۱۶- زۆرىنە ئۇ زانا يانە ئۇ لەگەل ئۇيۇپپەكاندا لەجىھاددا بەشدار بوون لەئاستى بەرپرسيارتىدا بوون لەپرووى زانست و دىندارى و پەروشتە و ھەرەك زۆرىنە يان بەشداريان ھەبوو لەژيانى سياسى و كۆمەلايەتيدە، وەك القاضى الفاضل و عىمادى ئەسفەھانى و بەھادىنى كوپى و شەدادو شرف الدين أبى عصرون والعز كوپى عبدالسلام، تەنانت ھەندىكيان بەشدارى كاريگەريان ھەبوو لەبەرەكانى جەنگو جىھاددا وەك زانا عىساي ھەكارى و زۆرىنە شىيان ئازايەتى بويى زۆريان دەنوند لەروپەروبوونە و ھەمانپەواكان و ئامۇزگارى كردنياندا، بەم پيئەش نمونەيەكى جوان بوون بۇ خەلكى بەگشتى، ليزەشە وە كاريگەرى بەھيزو باشيان لەسەريان ھەبوو.

۱۷- دەولەتى ئۇيۇپى لەسەردەمى سەلاھە دىندا لەبارودقخىكى خوشگوزەرانانە و فراوانى رۆزىدا دەژيا، چونكە داھاتى زۆرو سەرچاوەكانى رۆزى جۇراو جۇر بوون، دەولەتیش گرنكى دەدا بەكشتوكال و بازركانى و پيشە سازىيەكان و لا بردنى باج و رازىبوون بەداھاتە شەرىعەكان.

۱۸- سەلاھە دىن گرنكى دەدا بەنە خوشخانەكان و چەند نە خوشخانەيەكى دروست كرد كەبەناو بانگترينيان نە خوشخانەى ناصرى قاھرە و بيمارستانى ئيسكەندەريە و خانەقا سەلاھى لەقودس و...، ھەرەھا بايەخى دەدا بەبنياتنانى نە خوشخانە بۇ سۆفەيەكان بۇ پەرەردە و فيرکردن و خواپە رستى و زۆرباش بوو لەگەل سۆفەيەكاندا و ئەوانيش ھاوكارى بوون لەبزوتنە و ھى بوژاندنە و ھى مەزھەبى سوننىداو ئاويتە بوون لەپروژەى جىھاددا دۇ بەخاچپەرستەكان.

۱۹- ژيانى كۆمەلايەتى لەسەردەمى سەلاھە دىندا مۆركى جددى بوون و جىھادو روپەپبوونە و ھى فرەنج و لەناو بردنى دوزمنى پيئەديار بوو، ھەرەھا ژيانى تايپەتى خوشى زۆر دور بوو لە خوشگوزەرانى و خۆھەلگيشان و زيادەپۆيى.

۲۰- دەرکەوتنى دەولەتى ئۇيۇپى كاريگەرى زۆرى ھەبوو لەبەديپنەنى گۆرانكارى ئىدارى سەرەكى، كەپيچەوانەى دەرگاي ئىدارى فاطمى يەكان بوو، چونكە ھاتنى ئۇيۇپپەكان لەرۆژەلاتى ئىسلاميە وە گيانىكى نوپى كرد بەر ئىدارەدا كەسەرچاوەكەى سىستىمى سلجوقى و زەنگى و ەباسيەكان بوو.

۲۱- قراقوش يەكك بوو لەبەھيزترين و ئازاترين سەرکردەكان، سياسەتيشى لەقاھىرەدا زۆر دانايانە و يەكلاكرە وە بوو بۇ لەناو بردنى فاتميەكان و تەنگ پيئەلچىنيان، بۆيە ھىچ چاريكيان نەبوو جگە لەدژايەتى كردنى لەرپى پروپاگەندە و شىواندى ناوبانگى و كتيبيكيان

داناو ناویان نا (الفاشوش فی احکام قراقوش) ئه مه ئه و قسه یه یه که خه لکانی هاوچه رخ دوباره ی ده که نه وه بی ئه وه ی سه رچاوه که ی بزائن.

۲۲- سه لاهه دین دهستی کرد به توکمه کردنی شارو شوروا قه لاکان و ریخستنی سوپا بۆ به رپه رچدانه وه ی ئه و هیزشانه ی که ده کرانه سه ری له هه مان کاتیشدا بایه خی ده دا به بنیاتنای هیزی ده ریایی چونکه ده یزانی که به هیزی فره نجه کان له ده ریوا و لاو زیان له وشکانیدایه، پتویسته که شتیگه لیکی سه ربازی هه بیئت بۆ یه رگرتن له و کاروانه ده ریایه فره نجیانه ی که کومه کی میرنشینه خاچه رسته کانیا ن ده کرد له که ناری شامدا به هیئانی ئازووقه و چه ک و جه نگاوه ر بۆیان له کاتی زیادبوونی فشاردا بۆ سه ریان.

۲۳- ئه و هه ولانه ی که سه لاهه دین پتی هه ستا بۆ یه کخستنی به ره ی ئیسلامی ۱۲ سالی خایاند، که تیایدا خه باتیکی بیوچانی کردو پاشان بووه به گه وره ی میسرو شامو موسلو و ناوچه کانی تری موسولمانان، هه روه ها سه لاهه دین ئه م کاره ی هه ندی جار به شیوازه دیلو ماسی و هه ندی جاری دیکه ش به هه رپه شه و تو قانندن و جارانیکی تریش له پتی کرده ی سه ربازی سنورداره وه به ده ست هیئا.

۲۴- زانای پایه به رز القاضی الفاضل کاریگه ری زۆری هه بوو له ده وه لته ی سه لاهه دیندا و به رده وام سه لاهه دین راویزی پیده کردو هیه کاریکی به بی ئه و نه نجام نه ده دا هیه شتیکیشی لیته ده شارده وه، چونکه ئه و سیاسیه کی لیها توه و ئیدارییه کی ده رکه وتوو و بیراریکی بالا ده ست و زانایه کی زیره ک و نه دیبیککی ره وان بیژ بوو به قه له مه به برشته که ی خزمه تی به ئیسلام و موسولمانان ده کرد.

۲۵- سه رکه وتنی سه لاهه دین له جه نگی حطیندا سه رکه وتنیکی میژوویی بوو هۆکاری ئه و سه رکه وتنه ش بریتی بوو له جیبه جیکردنی سوننه تی ده ستگرتن به هۆکاره کانه وه و ره چاوکردنی سوننه تی پله به ندی له ململاندیا، دوربینی و لیزانی سیاسی و دلسۆزی زۆری بۆ په روه ردگارو سوربوونی له سه ر جیبه جیگکردنی شه ریعه تی ئیسلامی له ده وه لته که یدا که به ره مه که ی بریتی بوو له: جینشین (ئیستخلاف) و هیمنی و ئاسایش و سه ره رزی و سه رکه وتن و ئازاد سازی.

۲۶- نه وه ی سه لاهه دین له خۆرا په یدا نه بوو بوو، به لکو به ره مه ی چه ند هه ولکی زانستی و په روه رده یی بوو له سه ر پیتیازی ئه هلی سوننه ت و جه ماعت، ئه م نه وه یه ش که په روه ردگار خه لاتی سه رکه وتنی پبیه خشی له حطیندا زۆرێک له سیفه ته کانی تائفه ی مه نصوری تیدا بوو

که گرنګترینیان: ئەو یە کە لە سەر حەقن و فرمانی پەرەردگار جێبەجێدەکەن و لە پێناویدا تێدەکۆشن....تد.

۲۷- هەرۆهە سەڵاحەدین هەمیشە هاوێ و هاو دەمی زانیان بوو، لە کاروباری جەنگدا راویژی پێدەکردن، لە بواری کارگێڕیدا گوێی بۆ نامۆزگاریەکانیان دەگرتو دەنرخاند، هەربۆیە لەلایەن زانیانەو پشەتگیری تەواوی لێدەکرا.

۲۸- سەڵاحەدین توانی لە پووی هەوالگریه و ریزی خاچەرستان ببەزێنێت و دزە بکاتە نێوانیانەو، ئەمەش بەهۆی ئەو دەزگا نەینێ بەهێزەو کە بۆکۆکردنەوێ زانیاری دايمەزاند بوو.

۲۹- جەنگی حطین مزگێنی لە ناو بردنی گەورەترین شالۆی ئیستعماری بوو کە جیهانی ئیسلامی لە سەدەکانی ناو پاستدا بەخۆیەو ببینیوو، هەرۆهە دانانی سنوڕیک بوو بۆ پاشەکشەکردنی هەلکشانی خاچەرستان بە ئاراستە ی رۆژەلاتی ئیسلامی و سەرەتای کۆتای پێنان بوو بەبوونی خاچەرستی.

۳۰- ئەم جەم گرنگی هۆشیاری تەواوی بە پێتووستی سود وەرگرتن لە پێگە ی جوگرافی رۆژەلاتی ئیسلامی ناشکرا کرد، لە گەڵ سود وەرگرتن لە تاییە تەندێهەکانی، وەك هۆکاریکی کاریگەر لە هۆکارەکانی هێزی زاتی (خودی)، لە ئاماژەکانی ئەم جەنگەش دەرکەوتنی گرنگی میسر وەك بێکە یەکی مۆیی مادی پڕپایەخ بۆ پێکەو بەستنی جیهانی ئیسلامی لە رۆژەلاتی نزیکدا، هەرۆهە گرنگی فەلەستین دەرکەوت وەك پڕدیک یاخود پڕەرەویک کە ولاتی شام و میسر پێکەو دەبەستێت.

۳۱- سەرکەوتنەکانی سەڵاحەدین لە خۆرا نەبوون و ئەو سەرکەوتنە سەربازیانەش کە بە دەستی هێنان بە بێ پێشەکی سیاسی و پێکخستن و کارگێڕی چاکسازی زیاتر لە سەدە یەك نەبوو، لەم هەولانەشدا زانیانی خواپست و سیاسیهەکان و فرماندە ی سەربازیەکان و شاعیران و پەرەرشیاران و هتد بە شداریان کرد.

۳۲- تاکە پێگە یەك بۆ رزگار کردنی زەویە داگیرکراو هەکان بڕیتیە لە رێگە ی جیهاد و تێکۆشان لە پێناو خوادا کە کرۆکی ئاسایش لە نەتەو هەکاندا و چلە و پۆپە ی ئاینە کە مانە و دەرگایە کێشە لە دەرگاکانی بەهەشت و دەرپازبوونە لە کۆت و بەندی زەوی تەمەلی و پالدانەو، ئەم ئوممەتەش نەیتوانیو بوو و پیرۆزییەکانی خۆی بپارێزێت تەنها بەهۆی پەرستشی جیهادکردن لە پێناو خوادا نەبێت، ئەو پەرستشە ی کە نۆرەدین و سەڵاحەدین

پیی ههستان و یه کیک بوو له هۆکاره کانی بهرپرچدانه وهی هیژشی خاچه رستی و ئازادکردنی بیت المقدس.

۳۳- میژوونوسان شالای سیه می خاچه رستی به یه کیک له شالاهه شکستخواردوووه کان داده نین له میژووی شالاهه کانی خاچه رستیدا، چونکه نه نجامیکی نه وتوی نه بوو که له ئاست نه ههول و تیکۆشانه زۆره دا بید که بۆی درا، نه مه سه رباری شکسته پێانی له به ده سته پێانی نه ئامانجهی له پیناویدا هاتبوو که نه ویشش بریتیبوو له گێرانه وهی بیت المقدس و سه ندنه وهی له موسولمانان.

۳۴- نه مه شالاهه به وه ناسرابوو که لیکگه یشتنی باش تیایدا روویدا له گه ل موسولمانه کاندای ههردوو لا په یوه ندی به هیژیان هه بوو، نه مه ش بووه هۆی مۆرکردنی ریککه وتنی ره مله و ناردنی میوه و به فر بۆ ریتشارد شیردل له کاتی نه خۆشیه که یداو چوونی پزیشکه که ی سه لاهه دین بۆ چاره سه رکردنی، له و شوینه وارانesh که نه مه تیکه لاییه له ژیا نی فره نه کاندای به جیی هیشت:

ا- زانست و زانیاری زۆریان له موسولمانه کانه وه گواسته وه و توانیان له سه ر نه مه زانسته کتیبی نوێ دابنیت که نوێگه ری و دامپێانی زۆری پێوه دیاربوو و چه ندین یاساییان دانا بۆ نه و زانستانه.

ب- زۆر پیشه سازی و هونه ریان له موسولمانه کانه وه گواسته وه و هه ک پیشه سازی رستن و چنن و کانزاکان و شوشه، نه مه جگه له گواستنه وهی هونه ری بیناسازی، نه مه گواستنه وه یه ش کاریگه ری زۆر قولی هه بوو له ژیا نی نه وروپادا له رووی پیشه سازی و بازرگانی و هونه ریه وه، گۆستاف لۆبۆن ده لئ: کاریگه ری جه نگه خاچه رستیه کان له سه ر پیشه سازی و هونه ر له وه که متر نه بوو.... پاشان ده لئ: له موسولمانه کانه وه نه وروپا پیشه سازی چنن و ئاوریشم و بۆیاخکردن و جوانکاری و هرگرت.... هه روه ها زۆری نه خایاند هونه ری بیناسازی له نه وروپادا به ته وای گۆرپانکاری به سه ردا هات.

ج- شارستانی رۆژئاوا به هۆی کاریگه ربوونیه وه به شارستانی ئیسلامی گه شه ی کرد، نه گه ر جه نگه کانی خاچه رستیش نه بوایه نه وه گه شه کردنی نه و شارستانی به ماوه یه ک دوا ده که وت که ته نها خوای خۆی ده یزانی. رۆژه لاتناسه به وێژدانه کانیش دانیان به م راستیا نه دا ناوه پێش نه وهی میژوونوسه موسولمانه کان باسی لێوه بکه ن.

۳۵- خەلکی نۆز کاریگەر بوون بە کۆچی دواپی سەلاحەدین تەنانهت میژوونوسە ئەوروپیەکانیش
رەحمەتیان بۆ ناردوووە و ستایشی دادگەری و ھێزو لیبوردەبیان کردوووە بەگەرەترین
کەسایەتیان داناوە کە سەردەمی جەنگەکانی خاچەرستی بەخۆیەو بینیوو، بەلام بەرای
من گەرەترین کەسایەتی نۆرەدینمەحمود بوو.

۳۶- خوشویستن و تامەرزویی بۆ جیھاد دلی سەلاحەدین بەتەواوی داگیر کردبوو، بەجۆرێک کە
ھەمیشە باسی لەسەر زاری بوو و تێپوانینی بۆ کەرەستەکانی بوو گرنگی بەپیاوانی دەداو ئەو
کەسانەى خوش دەویست کە باسیان دەکردو خەلکیان بۆ ھان دەدا، بەھۆی خوشەویستی
جیھاد و تیکۆشان لەپێناو خواشدا مال و منال زیندو نیشتمانی بەجێھێشت و لەدونیادا
بەدانیشتن لەژێر خێوەتیکدا رازی بوو کە پەشەبا بەراست و چەپدا یاری پێدەکرد.

۳۷- کۆچی دواپی سەلاحەدین زیانیکی گەرەبوو بۆ بەرەى ئیسلامی بەگرتوو، چونکە ئەم
مردنە زەنگی ئاگادارکردنەو بوو لەبەرپاڤوونی ناکۆکی لە نێوان کورانی بنەمالەى زەنکیدا.
۳۸- ئەم کارە خاکی و بچووکەکەى ئێمە شیاوی ھەلەو کەم و کورتیە و پێویستی بەرێنمونی ھەیە،
چونکە ئەمە تەنھا ھەلێکی راستەقینەى کەمەبەست لێى زانینی ھۆکارەکانی ھەستانەووە
تیکەیشتن لەو بەرگگریکاریەى کە ئەیوبیەکان پێى ھەستان، لەنێوان من و رەخنەگریشدا
ئەم دێرەى شاعیر ھەیە:

إن تجد عيبا فسد الحلالا جلّ من لا عيب فيه وعلا

واتە ئەگەر کەموکورتیەکت ببینی ئەوە ببۆشە، چونکە تەنھا پەرەردگار بێ کەموکورتییە.
ھەرەھا داوا لەخوای بالا دەست و مەزن خاوەنى عەرشی پەرۆز دەکەم کە ئەم ھەولەمان
لیوەرگریست و بەباشی بۆمان پەسەند بکات و بەرەکەتى بەسەردا بپێژێت و لەریزی کردەووە
چاکەکانماندا تۆمارى بکات و ئەو برايانەشم کە یارمەتیان داوم لەپاداشت بێ بەش نەکات، ھەرەھا
ئەم کتێبە بەفەرمايشی پەرەردگار کوتایى پێدێتم کە دەفەرمویت: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ
يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ
رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (الحشر: ۱۰).

سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا إله إلا أنت استغفرک وأتوب اليك وآخر دعوانا أن
الحمد لله رب العالمين".

علی محمد محمد الصلابی
"خوا نه خوی و دایک و باوکی و موسولمانان خوش بیّت"

نووسەر له چه ند دیریکدا :

عه لی محهمهد محهمهد الصلابی :

- له شارى بنغازى له ولاتى ليبيا له سالى (١٣٨٣ك/ ١٩٦٣ن دا له دايك بووه .
- پله ی (الأجازة العاليه) ليسانسى له کۆلیژی الدعوة وأصول الدينى زانکۆى شارى مهدينه ی پیرۆز به پله ی نایابى وه رگرتووه ، یه که می نه و کۆلیژه بووه له سالى (١٤١٣ک-١٤١٤ک/ ١٩٩٢ز-١٩٩٣ن دا.
- پله ی ماسته رى له زانکۆى أم درمانى نیسلامى (کۆلیژی الأصول) به شى (التفسير وعلوم القرآن) به ده ست هیناوه ، تیزی دکتوراکه شى له سه ر (فقه التمكن في القرآن الكريم) بووه .
- له و کتیبو به ره مانه ی که نووسه ر به چاپی گه یاندوون :

- ١- السيرة النبوية: عرض وقائع وتحليل أحداث.
- ٢- سيرة الخليفة الأول أبو بكر الصديق (رضي الله عنه) شخصيته وعصره.
- ٣- سيرة أمير المؤمنين عمر بن الخطاب (رضي الله عنه) شخصيته وعصره.
- ٤- سيرة أمير المؤمنين عثمان بن عفان (رضي الله عنه) شخصيته وعصره.
- ٥- سيرة أمير المؤمنين علي بن أبي طالب (رضي الله عنه) شخصيته وعصره.
- ٦- سيرة أمير المؤمنين الحسن بن علي بن أبي طالب (رضي الله عنه) شخصيته وعصره.
- ٧- الدولة العثمانية: عوامل النهوض والسقوط.
- ٨- فقه النصر والتمكين في القرآن الكريم.
- ٩- تأريخ الحركة السنوسية في إفريقيا.
- ١٠- تأريخ دولتي المرابطين والموحدين في الشمال الإفريقي.
- ١١- عقيدة المسلمين في صفات رب العالمين.
- ١٢- الوسطية في القرآن الكريم.
- ١٣- الدولة الأموية، عوامل الأزدهار وتدايعات الأنهيار.
- ١٤- معاوية بن أبي سفيان، شخصيته وعصره- الدولة السفينانية.
- ١٥- عمر بن عبدالعزيز، شخصيته وعصره.
- ١٦- دولة السلاجقة.
- ١٧- الشيخ عبدالقادر الجيلاني.
- ١٨- الأمام الغزالي.

- ١٩- نورالدين زنكي.
- ٢٠- عمادالدين زنكي.
- ٢١- فكر الواج والشيعه فى ميزان أهل السنة والجماعة.
- ٢٢- حقيقة الخلاف بين الصحابة.
- ٢٣- عصر الدولة الزنكية.

به‌رگی دهره‌وه:

سه‌لاحه‌دینی نه‌یویی

د. الصلابی نوسه‌ریکی نوییه مؤمیکي تر داده‌گیرسینیت بۆ ئه‌و فهره‌نگه‌ میژووپییه‌ی که له‌هه‌ولی به‌ره‌مه‌یتانیدا بن‌ئهمه‌ش درێژه پێده‌ری ئه‌و کتیبانه‌یه‌ که لیکۆلینه‌وه له‌مه‌چه‌نگه‌کانی خاچه‌رستی ده‌که‌ن. له‌م کتیبه‌دا د. صلابی باس له‌ململانی نیوان پرۆژه‌کان ده‌کات پرۆژه‌ی خاچه‌رستی و پرۆژه‌ی نیسلامی، به‌کورتیش ئاماژه به‌و شالاره‌و خاچه‌رستیانه‌ ده‌کات که له‌پیش دامه‌زراندنی ده‌له‌تی ئه‌ییوبیدا روویانداوه، هه‌روه‌ها ئاماژه به‌باری ره‌وشتی سه‌لاحه‌دین و خوڤه‌وشته‌کانی و رۆچوونی له‌بنیاتنانی خویندگه‌و پله‌و پایه‌ی زانایین و مامۆستایانی ئایینی لای، پاشان نوسه‌ر به‌شیکی ته‌واوی تایبته‌ کردووه به‌چه‌نگی حطین و ئازادکردنی بیت المقدس و هۆکاره‌کانی سه‌رکه‌وتن له‌و جه‌نگه‌یه‌ کلاکه‌ره‌وه‌یه‌دا پاشان شالاری سییه‌می خاچه‌رستی و کاردانه‌وه‌ی رۆژئاوا - ئه‌وروپا - به‌رامبه‌ر به‌ئازادکردنی بیت المقدس و خۆئاماده‌کردنی هه‌مه‌لایه‌نه‌ بۆی، له‌کۆتایدا ئاماژه به‌کۆچی دوا‌یی سه‌لاحه‌دین و کاریگه‌ری له‌سه‌رخه‌لك و ستایش کردنی دادگه‌ری به‌هیزی و لیبرده‌یی له‌لایه‌ن میژوو نووسه‌ ئه‌وروپییه‌کانه‌وه که به‌مه‌زنترین که‌سایه‌تیا‌ن داناوه له‌میژووی جه‌نگه‌کانی خاچه‌رستیدا ژیا‌نی ئه‌م سه‌رکرده‌ مه‌زنه‌ش به‌رده‌وام و ره‌و هی‌مه‌تی سه‌لاحیا‌نه ده‌به‌خشی به‌نه‌وه‌کانی موسولمانان و جوانی و پر سه‌روه‌یه‌کانی سه‌رده‌مانی پابردو ده‌گیرێته‌وه بۆ ژیا‌ن.

أهم المصادر والمراجع

- ١- اتعاظ الحنفا بأخبار الأئمة الفاطميين الخلفاء، تقي الدين أحمد بن علي المقرئزي دار الفكر العربي، ١٣٦٧هـ - ١٩٤٨م.
- ٢- أثر الشرق الإسلامي في الفكر الأوروبي خلال الحروب الصليبية، د. عبدالله بن عبدالرحمن الربيعي، الرياض، ١٤١٥ هـ.
- ٣- أسامة بن منقذ، والجديد من آثار و أشعاره، محمد عدنان قيطاز، وزارة الثقافة في الجمهورية السورية، ١٩٩٨م.
- ٤- أسباب الضعف في الأمة الإسلامية د.محمد السيد الوكيل، دار المجتمع، السعودية، الطبعة الأولى.
- ٥- أصول الشيعة الإمامية، ناصر عبدالله بن علي القفاري، دار الرضا للنشر و التوزيع، الجيزة بمصر، الطبعة الثالثة ١٤١٨ هـ - ١٩٩٨م.
- ٦- أعلام الإسكندرية في العصر الإسلامي د.جمال الدين الشيال، مكتبة الثقافة الدينية، الطبعة الأولى ١٩٩٧م.
- ٧- أعلام الإسكندرية في العصر الإسلامي د.جمال الدين الشيال، مكتبة الثقافة الدينية، الطبعة الأولى، ١٣١٠ هـ - ٢٠٠١م.
- ٨- أعمال الفرنجة ترجمة حسن حبشي.
- ٩- الأدب العربي من الانحدار إلى الازدهار، جودت الركابي، دار الفكر المعاصر بيروت دار الفكر دمشق، الطبعة الثانية ٢٢٠١م.
- ١٠- الاستخبارات العسكرية في الإسلام، عبدالله علي السلامة مناصرة، مؤسسة الرسالة، بيروت، لبنان، الطبعة الثانية، ١٤١٣ هـ - ١٩٩١م.
- ١١- الإسلام و حركة التاريخ، أنور الجندي.
- ١٢- الاعتبار لابن منقذ، حرره فيليب حتي، مكتبة الثقافة الدينية القاهرة.
- ١٣- الإعداد المعنوي و المدي للمعركة في ضوء القرآن و السنة، د.فيصل بن جعفر بن عبدالله بالي، مكتبة التوبة السعودية، الطبعة الأولى، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٩م.
- ١٤- الإمارات الأرتقية في الشام و الجزيرة، عماد الدين خليل.
- ١٥- الإمام الغزالي بين مادحية و ناقدية، د. يوسف القرضاوي، الطبعة الثالثة، ١٤١٣ هـ - ١٩٩٢م.
- ١٦- البداية و النهاية، للحفاظ عماد الدين أبي فداء إسماعيل بن كثير القرشي، دار هجر. الطبعة الأولى ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨م.

- ١٧- البطولة و الفداء عند الصوفية دراسة تأريخية، أسعد الخطيب، مطبعة الشام، الطبعة الثانية.
- ١٨- البيان المغرب في أخبار الأندلس و المغرب، تأليف ابن عذاري الماكشي، تحقيق ليفر بروفنسال.
- ١٩- التاريخ الإسلامي و الحضارة الإسلامية، د. أحمد شلبي.
- ٢٠- التأريخ الباهر في الدولة الأتابكية بالموصل، تحقيق عبدالقادر طيمات، القاهرة ١٨٦٣م للمؤرخ ابنت الأثير.
- ٢١- التأريخ الحربي المصري في عهد صلاح الدين، نظير حسان سعداوي، مكتبة النهضة المصرية القاهرة ١٩٥٧م.
- ٢٢- التاريخ السياسي و الفكري للمذهب السني في المشرف الإسلامي من الرق الخامس الهجري حتى سقوط بغداد، د. عبدالمجيد أبو الفتوح بدوي، الطبعة الثانية ١٤٠٨ هـ - ١٩٨٨م.
- ٢٣- التعريف بالمؤرخين في عهد المغول و التركمان، عباس العزاوي، طبع ببغداد ١٣٧٦ هـ - ١٩٥٧م.
- ٢٤- الثبات على دين الله و أثره في حياة المسلم في ضوء الكتاب و السنة، د. الأمين الصادق الأمين، دار ابن الجوزي، الطبعة الأولى، ٢٠٠٤م.
- ٢٥- الجهاد الإسلامي ضد الصليبيين في العصر الأيوبي، د. فايد حامد محمد عاشور، دار الاعتصام، الطبعة الأولى.
- ٢٦- الجهاد ضد الصليبيين في الشرق الإسلامي، مسفر بن سالم بن عريج الغامدي، دار المطبوعات الحديثة، الطبعة الأولى، ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٦م.
- ٢٧- الجهاد و النجديد، محمد حامد الناصر، مكتبة الكونثر، الرياض، الطبعة الأولى، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨م.
- ٢٨- الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، د. محسن محمد حسين مؤسسة الرسالة، الطبعة الأولى، ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٦م.
- ٢٩- الحافظ أبو طاهر السلفي، د. حسن عبدالحميد صالح، المكتب الإسلامي، الطبعة الأولى، ١٩٧٧م.
- ٣٠- الحرب الصليبية حسن حبشي، طبعة القاهرة، ١٩٥٨م.
- ٣١- الحركة الصليبية، سعيد عاشور، الطبعة الرابعة ١٩٨٦، مكتبة الأنجلو المصرية.
- ٣٢- الحروب الصليبية، العلاقات بين الشرق و الغرب محمد مؤنس، الطبعة الأولى ١٩٩٩/٢٠٠٠، عين للدراسات و البحوث الإنسانية و الاجتماعية، مصر.

- ٣٣- الحروب الصليبية، المقدمات السياسية، د. عليه الجنزوري، الهيئة العامة المصرية للكتاب.
- ٣٤- الحروب الصليبية في شمال أفريقية و أثرها الحضاري، د. ممدوح حسين، دار عمار، طبعة ١٩٨٩م.
- ٣٥- الحروب الصليبية، مواقف وتحديات، سهيلة الحسيني، دار التوزيع والنشر الإسلامية القاهرة، الطبعة الأولى، ١٢٤٣هـ - ٢٠٠٣م.
- ٣٦- الحروب الصليبية و الأسرة الزنكية، شاكراً أحمد أبو زيد.
- ٣٧- الحروب الصليبية، أرست باركر، نقله إلى اللغة العربية د. السيد الباز العريني، دار النهضة العربية، بيروت.
- ٣٨- الحروب المقدسة، الحملات الصليبية و أثرها على العالم اليوم، كارين أرمسترونغ.
- ٣٩- الخطط، للمقرزي.
- ٤٠- الخليفة الأيديولوجية للحروب الصليبية، د. قاسم عبدالله، طبعة القاهرة ١٩٨٧م.
- ٤١- الدبلوماسية الإسلامية، عبدالرحمن محمد عبدالرحمن، دار اليقين، مصر المنصورة، رسالة دكتوراه جامعة الأزهر الشريف.
- ٤٢- الدولة الأيوبية، سمير فراج بن الشاطيء، مركز للنشر و الإعلام، القاهرة، طبعة أولى ٢٠٠٥م.
- ٤٣- الدولة العثمانية عوامل النهوض و أسباب، د. علي محمد الصلابي، دار المعرفة، بيروت، لبنان.
- ٤٤- الدولة الفاطمية العبيدية، الصلابي، مؤسسة اقرأ.
- ٤٥- الشرق الأدنى في العصور الوسطى الأيوبيون، د. السيد الباز العريني، دار النهضة العربية.
- ٤٦- الشرق الأوسط و الحروب الصليبية، السيد الباز العريني، طبعة القاهرة، ١٣١٧هـ.
- ٤٧- الصراع الإسلامي - الفرنجي على فلسطين في القرون الوسطى، هادية دجاني مؤسسة الدراسات الفلسطينية، الطبعة الأولى، ١٩٩٤م.
- ٤٨- الطائفة المنصورة في بيت المقدس و أكناف بيت المقدس، الطبعة الأولى، ١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤م.
- ٤٩- الطريق إلى بيت المقدس، د. جمال عبد الهادي، د. وفاء محمد رفعت، دار التوزيع و النشر الإسلامية، طبعة ثان، ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠١م.
- ٥٠- العدوان الصليبي على العلم الإسلامي صلاح الدين، نوار.
- ٥١- العرب و الروم الاتين في الحروب الصليبية الأولى، دكتور جوزيف نسيم يوسف، دار النهضة العربية بيروت، طبعة ثالثة، ١٩٨١م.
- ٥٢- العمارة العربية في مصر الإسلامية.

- ٥٣- الغزو الصليبي و العالم الإسلامي، د. علي عيدالحكيم، دار التوزيع و النشر الإسلامية، القاهرة، الطبعة الأولى، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٣ م.
- ٥٤- الفتح القسي في الفتح القدسي، تحقيق محمد محمود، الدار القومية للطباعة و النشر، ١٩٦٥ م.
- ٥٥- الفتوح الإسلامية عبر التاريخ، د. عبدالعزيز بن إبراهيم العمري، دار إشبيليا، الطبعة الأولى، ١٤١٨ هـ - ١٩٩٧ م.
- ٥٦- الفرق بين الفرق، تأليف عبد القاهر بن طاهر البغدادي، تحقيق: محمد محيي الدين عبد الحميد، طبعة دار المعرفة بيروت.
- ٥٧- الفنون الإسلامية في العصر الأيوبي، د. عبدالعزيز صلاح الدين سالم، مركز الكتاب للنشر، ١٤٢٠ هـ - ٢٠٠٠ م.
- ٥٨- القاضي الفاضل عبدالرحيم البيساني العسقلاني، هادية دجاني شكيل، مؤسسة الدراسات الفلسطينية، الطبعة الثانية بيروت، ١٩٩٩ م.
- ٥٩- القدس تحت الحكم الصليبي و دور صلاح الدين قي تحريرها، د. شفيق جاسر أحمد محمود، مكتبة الدار بالمدينة، الطبعة الأولى، ١٤٠٩ هـ - ١٩٨٩ م.
- ٦٠- القدس تناديكم أحمد عبد ربه بصبوص، دار البشير، عمان، الطبعة الأولى، ١٤١٥ هـ - ١٩٩٥ م.
- ٦١- القدس في العهدين الفاطمي و الأيوبي د. وائل عبدالرحيم عبيد، الطبعة الأولى، ١٤٢٦ هـ - ٢٠٠٥ م.
- ٦٢- القوى البحرية و التجارية في البحر المتوسط، أرشبالد لويس.
- ٦٣- الكامل في التاريخ لابن الأثير، دار المعرفة، بيروت - لبنان.
- ٦٤- الكواكب الدرية في السيرة النورية، تقي الدين أحمد بن قاضي شهبه، تحقيق، محمود زايد، طبعة بيروت، ١٩٧١ م.
- ٦٥- المدارس العسرونية في بلاد الشام، د. صادق أحمد داوود جودة، مؤسسة الرسالة، دار عمار، الطبعة الأولى، ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٦ م.
- ٦٦- المستدرك على الصحيحين في الحديث، للحاكم أبي عبدالله النيسابوري.
- ٦٧- المستشفيات الإسلامية من العصر النبوي إلى العصر العثماني، عبدالله عبدالرزاق مسعود السعيد، دار الفاء عمان - الأردن، الطبعة الأولى، ١٤٠٨ هـ - ١٩٨٧ م.
- ٦٨- المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي، عماد الدين خليل، دار ابن كثير، الطبعة الأولى، ١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٥ م.

- ٦٩- الملل و النحل، تأليف محمد عبدالكريم الشهرستاني، تحقيق محمد سيد كيلابي، جمع مصطفى البابي الحلبي بمصر، ١٣٨٧ هـ - ١٩٦٧ م.
- ٧٠- الموسوعة اشاملة تأريخ الحروب الصيبية، د. سهيل زكار، دار الفكر، دمشق سوريا، الطبعة الأولى.
- ٧١- النجوم الزاهرة في ملوك مصر و القاهرة المؤسسة المصرية العامة للتأليف و الترجمة، ابن تغري بردي جمال الدين أبو المحاسن يوسف.
- ٧٢- التوادر السلطانية و المحاسن اليوسفية، بهاء الدين بن شداد، تحقيق أحمد أبيبش، دار الأولئل سوريا، الطبعة الأولى، ٢٠٠٣ م.
- ٧٣- الوافي بالوفيات، تأليف صلاح الدين بن أيبك الصفدي - تحقيق: هملوت ريتز - طبع: دار النشر فرانز ستانير (ألمانيا) ١٢٨١ هـ - ١٩٦٢ م.
- ٧٤- الوجير في الشام أرض الأنبياء ومهدج الأصفياء منير عدور، دار الفارابي للمعارف، دمشق، الطبعة الأولى ١٤٢٠ هـ - ٢٠٠٠ م.
- ٧٥- الوحدة الإسلامية بين الأمس و اليوم، إبراهيم النعمة، طبعة ١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤ م، مطبعة الزهراء الحديثة.
- ٧٦- الوحدة الإسلامية بين الأمس و اليوم، إبراهيم النعمة، طبعة ١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤ م مطبعة الزهراء الحديثة.
- ٧٧- الوسيط في تاريخ فلسطين في العصر الإسلامي، فاروق عمر فوزي، د. محسن محمد حسين، دار الشرق.
- ٧٨- إمارة الرها، علية الجنزوري.
- ٧٩- أوروبا في العصور الوسطى، سعيد عبد الفتاح عاشور
- ٨٠- أيعيد التاريخ نفسه، محمد العبدية، الطبعة ائالثة، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٩ م.
- ٨١- بحوث في تأريخ الحضارة الإسلامية، مجموعة البحوث التي أقيمت في ندوة الحضارة الإسلامية في ذكرى الأستاذ الدكتور أحمد فكري عام (١٩٧٦م)، لناشر مؤسسة شباب الجامعة الإسكندرية.
- ٨٢- بغسة الطلب في تأريخ حلب.
- ٨٣- بيت المقدس أمام أحداث التاريخ، وديع تسليحوق.
- ٨٤- بيت المقدس في أدب الحروب الصليبية، د. عبد الجليل حسين عبد المهني، دار البشير، الطبعة الثانية ١٤١٥ هـ - ١٩٩٥ م.

- ٨٥- بيت المقدس و المسجد الأقصى دراسة تاريخية مؤتقة محمد حسن شراب دار القلم دمشق، الطبعة الأولى ١٤١٥ هـ - ١٩٩٤ م.
- ٨٦- تاريخ ابن خلدون.
- ٨٧- تاريخ الإسلام، حسن ابراهيم حسن، دار الجيل بيروت، الطبعة الثالثة عشر ١٤١١ هـ - ١٩٩١ م.
- ٨٨- تاريخ الأيوبيين في عصر وبلاد الشام و الجزيرة، محمد سهيل طقوش، دار النفائس، الطبعة الأولى، لبنان، ١٤٠٠ هـ - ١٩٩٩ م.
- ٨٩- تاريخ الحروب الصليبية، ترجمة د. السيد الباز العريني، الطبعة الثالثة ١٤١٣ هـ - ١٩٩٣ م.
- ٩٠- تاريخ الحروب الصليبية، سعيد عبدالله البيشاوي محمد مؤنس عوض، منشورات بيت المقدس، طبعة عام (٢٠٠٤ م)
- ٩١- تاريخ الزنكيين في الموصل وبلاد الشام، د. محمد سهيل طقوش، دار النفائس، بيروت، لبنان، الطبعة الأولى ١٤١٩ هـ - ١٩٩٩ م.
- ٩٢- تاريخ الشعوب الإسلامية، كارل بروكلمان، دار العلم للملايين، بيروت، لبنان، طبعة ١٤ عام ٢٠٠٠ م
- ٩٣- تاريخ الفاطميين، محمد سهيل طقوش، دار النفائس الطبعة الأولى.
- ٩٤- تاريخ الفتح العربي في ليبيا، الطاهر أحمد الزاوي دار التراث العربي، الطبعة ااثلثة.
- ٩٥- تاريخ القبائل العربية في عصر الدولتين الأيوبية و المملوكية، د. محمود السيد. مؤسسة شباب الجامعة طبعة، عام ١٩٩٨ م.
- ٩٦- تاريخ الوطن العربي و الغزو الصليبي، خاشع المعاضيدي، سوادي عبد محمد، دريد عبد القادر نوري، الطبعة الثانية، ١٩٨٦ م.
- ٩٧- تاريخ اليمن الإسلامي د. محمد عبده السروري، مكتبة خالد بن الوليد، صنعاء، الطبعة الثانية، ٢٠٠٣ م.
- ٩٨- تاريخ دولتي المرابطين و الموحيدين، د. علي الصلابي، دار المعرفة، بيروت، لبنان.
- ٩٩- تاريخ سلاجقة الروم في آسيا الصغرى، محمد سهيل طقوش، دار النفائس، الطبعة الأولى، ١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٢ م.
- ١٠٠- تاريخ مصر الإسلامية زمن سلاطين بني أيوب، د. أحمد فؤاد سيد، مكتبة مديولي، طبعة ٢٠٠٢ م.
- ١٠١- فقه النصر و التمكين، علي محمد الصلابي، دار المعرفة بيروت، طبعة الأولى، ٢٠٠٢ م.

- ١٠٢- ترتيب المدارك و تقريب المسالك لمعرفة أعلام مذهب مالك، تأليف القاضي عياض، تحقيق د. أحمد بكير محمود، طبع مكتبة الحياة، بيروت.
- ١٠٣- تفسير ابن كثير، أبو الفداء إسماعيل، تحقيق عبدالعزيز غنيم، و محمد أحمد عاشور و محمد إبراهيم مطبعة الشعب، القاهرة، مصر.
- ١٠٤- تفسير الجلالين، جلال الدين السيوطي و المحلي.
- ١٠٥- تنظيم صفة الطلب خلال عصور الحضارة العربية الإسلامية، د. جميل عبد المجيد عطية، مكتبة العبيكان، الطبعة الأولى، ٢٠٠٢م.
- ١٠٦- جهاد الأيوبيين و الماليك ضد الصليبيين و المغول، د. فرست مرعي، صنعاء ٢٠٠٣م الطبعة الثانية المنتدى الجامعي.
- ١٠٧- جهاد المسلمين في الحروب الثليبية. د. فايد عاشور: مؤسسة الرسالة، الطبعة الثالثة ١٤٠٥م.
- ١٠٨- جهود علماء المغرب غي الدفاع عن عقيدة أهل السنة، د. إبراهيم التعامي، مؤسسة الرسالة ناشرون، الطبعة الأولى ١٤٢٦ هـ - ٢٠٠٥م. لبنان، سوريا.
- ١٠٩- حاضرة العرب، ترجمة عادل زعيتر.
- ١١٠- حروب القدس في التاريخ الإسلامي و العربي، اللواء الركن، د. ياسين سويد، دار الملتقى للطباعة و النشر، طبعة عام (١٩٩٧) بيروت، لبنان.
- ١١١- حطين بين أخبار مؤرخيها وشعر معاصريها، د. محمود إبراهيم، دار البشير عمان، الطبعة الأولى ١٤٠٧ هـ - ١٩٨٧م.
- ١١٢- حطين وقائع وعبر، عبدالفتاح عاشور.
- ١١٣- حكم قراقوش، الأمير المفترى عليه بهاء الدين قراقوش، دار البيارق، عمان، سمر عزام الطبعة الأولى ١٤٢٠ هـ - ١٩٩٩م.
- ١١٤- حياة صلاح الدين، محمود شلبي، دار الجيل بيروت، الطبعة الثالثة، ١٤٠٩ هـ - ١٩٨٩م.
- ١١٥- خانقاوات الصوفية في مصر في العصرين الأيوبي و المملوكي، د. عاصم محمد رزق، مكتبة مدبولي القاهرة، الطبعة الأولى ١٤١٧ هـ - ١٩٩٧م.
- ١١٦- دراسات تاريخية د. عمان الدين خليل.
- ١١٧- دراسات في تاريخ الأيوبيين و الماليك د. نعمان محمود جبران د. محمد حسن العمادي، الطبعة الأولى ٢٠٠٠م.
- ١١٨- دراسات في تاريخ الأيوبيين و الماليك، دكتور السيد عبدالعزيز سالم، د. سحر غنيم عبدالعزيز سالم، مؤسسة شباب الجامعة ١٩٩٢م، الإسكندرية.

- ١١٩- دراسات في تاريخ العلاقات بين الشرق و الغرب، محمد مؤنس عوض.
- ١٢٠- دراسات في تاريخ المغرب الإسلامي، عزالدين عمر أحمد موسى، دار الشروق، الطبعة الأولى، ١٤٠٣ هـ - ١٩٨٣م.
- ١٢١- دراسة وثيقة للتاريخ الإسلامي و مصادرة من عهد بني أمية حت الفتح العثماني لسورية و مصر، محمد ماهر حماده، مؤسسة الرسالة، الطبعة الأولى، ١٤٠٨ هـ - .
- ١٢٢- دروس و تأملات في الحروب الصليبية، لأبي فارس، دار الفرقان، عمان - الأردن.
- ١٢٣- دور الفقهاء و العلماء في الجهاد ضد الصليبين خلال الحركة الصليبية، د. آسيا سليمان نقلي، مكتبة العبيكان، ٢٠٠٢م.
- ١٢٤- دور المرأة في الاستخبارات الإسلامية، د. سلامة محمد الهرفي البلوي، الطبعة الأولى، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٤م.
- ١٢٥- دور نورالدين في نهضة الامة ومقاومة عزو الفرنجة، عبدالقادر أحمد بوصيني رسالة دكتوراه، معهد التاريخ العربي و التراث العلمي للدراسات العليا.
- ١٢٦- دول الإسلام، للذهبي، شمس الدين أبي عبدالله محمد بن أحمد بن عثمان الذهبي، دار صادر، بيروت، الطبعة الأولى ١٩٩٩م.
- ١٢٧- دولة اسلاجقة للصلاحي، دار المعرفة، الطبعة الأولى، ١٤٢٧ هـ - ٢٠٠٦م.
- ١٢٨- ديوان ابن الخياط.
- ١٢٩- ذيل دمشق، أبو يعلى حمزة ابن القلانسي، تحقيق أميدروز، طبعة، بيروت ١٩٠٨م.
- ١٣٠- رجال الفكر و الدعوة، أبو الحسن الندوي، دار ابن كثير، دمشق، سوريا.
- ١٣١- رياض الفنوس في طبقات علماء القيروان و أفريقية تأليف أبي بكر عبداللج بن محمد المالكي تحقيق بشير البكوش - طبع: دار الغرب الإسلامي ١٤٠٣ هـ - ١٩٨٣م.
- ١٣٢- زبدة الحلب من تاريخ حلب، كمال الدين أبو القاسم ابن العديم، تحقيق سامي الدهان، طبعة، دمشق ١٩٥٤م.
- ١٣٣- سقوط دولة الموحدين، د. مراجع عقلية الغنای، ١٤٠٩ هـ - ١٩٨٨م منشورات جامعة قاريوس.
- ١٣٤- سلاجقة إيران و العراق، عبدالمنعم حسين.
- ١٣٥- سنن أبي داود، سليمان بن الأشعث، تحقيق، عزت عبيد الدعاس، حمص، الناشر، محمد السيد.

- ١٣٦- سنن الترمذي الجامع تأليف: محمد عيسى بن سورة الترمذي، تحقيق الشيه أحمد محمد شاكر، مطبعة مصطفى البابي الحلبي - الطبعة الأولى ١٣٥٦ هـ.
- ١٣٧- سنن سعيد بن منصور.
- ١٣٨- سير أعلام النبلاء، شمس الدين محمد أحمد الذهبي مؤسسة الرسالة، الطبعة السابعة ١٩٩٠م.
- ١٣٩- شجرة النور الزكية في طبقات المالكية: تأليف محمد بن محمد مخلوف، طبع دار الكتاب العربي، بيروت.
- ١٤٠- شذرات الذهب في أخبار من ذهب، ابن العماد الحنبلي، دار الأفاق الجديدة.
- ١٤١- شرف الدين مودود، عبدالغني رمضان.
- ١٤٢- شعر الجهاد الشامي في مواجهة الصليبيين د. فؤاد حسن حسين أبو الهيجاء، دار المناهج للنشر و التوزيع عمان الأردن، الطبعة الأولى ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٤م.
- ١٤٣- شعر الجهاد في الحروب الصليبية في بلاد الشام، د. محمد علي الهرقي، مؤسسة الرسالة، الطبعة الثالثة ١٤٠٠ هـ - ١٩٨٠م.
- ١٤٤- شفاء القلوب في مناقب بني أيوب لأحمد بن إبراهيم الحنبلي، مكتبة الثقافة الدينية، مصر، طبعة عام ١٩٩٦ هـ - ١٤١٥م.
- ١٤٥- صبح الأعشى في صناعة الإنشاء، تحقيق محمد حسين شمس الدين، دار الكتب العلمية، بيروت طبعة ١٩٨٩م.
- ١٤٦- صحيح البخاري لأبي عبدالله محمد بن إسماعيل البخاري، دار الفكر، الطبعة الأولى ١٤١١ هـ - ١٩٩١م.
- ١٤٧- صحيح البخاري لأبي عبدالله محمد بن إسماعيل البخاري، دار الفكر، الطبعة الأولى ١٤١١ هـ - ١٩٩١م.
- ١٤٨- صحيح مسلم، للإمام مسلم بن الحجاج القشيري، تحقيق محمد فؤاد عبد الباقي، طبع دار إحياء الكتب العربية القاهرة، الطبعة الأولى (١٣٧٤ هـ - ١٩٥٥م).
- ١٤٩- صفة الغريباء، سلمان العودة، دار ابن الجوزي، الطبعة الثانية ١٤١٢ هـ - ١٩٩١م المملكة العربية السعودية.
- ١٥٠- صفحات مشرقة من التاريخ الإسلامي، د. علي محمد الصلابي، مؤسسة إقرأ، القاهرة، الطبعة الأولى ١٤٢٨ هـ - ٢٠٠٧م.
- ١٥١- صلاح الدين الأيوبي أبو الحسن علي الحسيني الندوي، دار القلم، دمشق بيروت، الطبعة الثالثة ١٤٠٠ هـ - ١٩٨٠م.

- ١٥٢- صلاح الدين الأيوبي الأتقى في الإسلام، البرشاندور ترجمة هن الفارسية سعيد أبو الحسن، الطبعة الثانية ١٩٩٣م.
- ١٥٣- صلاح الدين الأيوبي بطل الإسلام الصالح، مجموعة من الأخصائيين التربويين، مؤسسة الثقافية، الطبعة الأولى، ١٤٠٨ هـ - ١٩٨٨م.
- ١٥٤- صلاح الدين الأيوبي بين العباسيين و الفاطميين و الصليبيين، دار الجديد، طبعة ثانية جديدة، طبعة ٢٠٠٠م.
- ١٥٥- صلاح الدين الأيوبي قاهر العدوان الصليبي، محمد بيومي دار القلم، دمشق.
- ١٥٦- صلاح الدين الأيوبي ورقة عمل الدعوة الإسلامية، دار الإيمان، د. بسام الزرقا.
- ١٥٧- صلاح الدين الأيوبي وسقوط القدس و تحريرها.
- ١٥٨- صلاح الدين الأيوبي، أحمد عبد الجواد، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت الطبعة الأولى ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٤م.
- ١٥٩- صلاح الدين الأيوبي، السير هاملتون . آ. ر. جب مكتبة بيسان.
- ١٦٠- صلاح الدين الأيوبي، قدرى قلعي، الطبعة الثالثة ١٩٩٧م، المطبوعات للتوزيع و النشر، بيروت، لبنان.
- ١٦١- صلاح الدين الفارس المجاهد و الملك المفترى عليه، شاكِر مصطفى، دار القلم دمشق.
- ١٦٢- صلاح الدين القائد و عصره، د. مصطفى الحيارى، دار الغرب الإسلامي، الطبعة الأولى ١٤١٥ هـ.
- ١٦٣- صلاح الدين المفتى عليه، شاكِر مصطفى، دار القلم دمشق، الطبعة الأولى، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨م.
- ١٦٤- صلاح الدين سقوط القدس و تحريرها، قراءة معاصرة، وليد نويهض، دار ابن حزم لبنان، الطبعة الأولى، ١٤١٧ هـ - ١٩٩٧م.
- ١٦٥- صلاح الدين و الصليبيون استرداد بيت المقدس، عبدالله سعيد محمد الغامدي، در الفضلية، بيروت - لبنان، ١٤٠٥ هـ - ١٩٨٥م.
- ١٦٦- صلاح الدين و الصليبيون تاريخ الدولة الأيوبية، د. أحمد الشامي، الطبعة الأولى، ١٩٩١م مكتبة النهضة العربية، القاهرة.
- ١٦٧- صلاح الدين وتحرير القدس، عليّة المهدي، الزبدة، الطبعة الأولى، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٤م وزارة الثقافة الأردنية.
- ١٦٨- صلاح الدين، عبدالله علوان، دار السلام، مصر.

- ١٦٩- طبعة العامة في مصر في العصر الأيوبي، شلبي إبراهيم الجعيد، الهيئة المصرية للكتاب ٢٠٠٣م.
- ١٧٠- عصر الدولة الزنكية، د. علي محمد الصلابي مؤسسة اقرأ، القاهرة - مصر.
- ١٧١- عماد الدين زنكي، عماد الدين خليل، دار ابن كثير، دمشق - سوريا.
- ١٧٢- عمران القارة و خططها في عهد صلاح الدين الأيوبي، د. عدنان محمد فايز الحارثي، مكتبة زهراء الشرق، القاهرة.
- ١٧٣- عيون الروضتين في أخبار الدولتين، شهاب الدين أبو شامة، حقق البيسومي وزارة إحياء التراث العربي، دمشق ١٩٩١م.
- ١٧٤- فن الصراع الإسلامي الصليبي - السياسة الخارجية للدولة النورية، د. محمد مؤنس أحمد عوض، عين للدراسات و البحوث الطبعة الأولى ١٩٩٨م.
- ١٧٥- في التأريخ الأيوبي و الملوكي د. أحمد مختار العبادي مؤسسة شباب الجامعة.
- ١٧٦- قصة الحضارة: ول ديورانت - ترجمة محمد بدران، طبع لجنة التأليف و الترجمة و النشر ١٩٥٧م.
- ١٧٧- كتاب التوحيد لمحمد عبد الوهاب.
- ١٧٨- كتاب الروضتين في أخبار الدولتين النورية و الصلاحية، مؤسسة الرسالة، الطبعة الأولى، ١٤١٨ هـ - ١٩٩٧م.
- ١٧٩- لا طريق غير الجهاد لتحرير المسجد الأقصى و إحباط المؤامرة العالمية على الأمة الإسلامية، د. مجاهد مجاهد الدين بن صلاح الدين، الطبعة الأولى، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٤م.
- ١٨٠- ليبيا منذ الفتح العربي حتى انتقال الخلافة الفاطمية إلى مصر، د. صالح مصطفى مفتاح المزيني، منشورات جامعة قريونس بنغازي، الطبعة الثالثة، ١٩٩٤م.
- ١٨١- ماهية الحروب الصليبية: الإيديولوجية، الدوافع، النتائج، قاسم عبده قاسم، ذات السلاسل، الكويت، الطبعة الثانية، ١٩٩٣م.
- ١٨٢- مجاهد الدين قايماز نائب إربد الموصل، د. صادق أحمد جودة، مؤسسة الرسالة، ودار عمار، الطبعة الأولى، ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٥م.
- ١٨٣- محاضرات في الفكر و الدعوة، للندوي، أبي الحسن الندي، دار ابن كثير، دمشق، الطبعة الأولى، ٢٠٠١م.
- ١٨٤- مختصر صحيح مسلم للمنذري.

- ١٨٥- مختصر كتاب الروضتين في أخبار الدولتين النورية و الصلاحية، اختصار و تعليق د. محمد بن حسن بن عقيل موسى دار الأندلس الخضراء، جدة، الطبعة الأولى، ١٤١٨ هـ - ١٩٩٧ م.
- ١٨٦- مدرسة الحديث بالقيروان، الحسين بن محمد شواط، الدار العالمية للكتاب الإسلامي، الطبعة الأولى، ١٤١١ هـ.
- ١٨٧- مائة الزمان في تأريخ الأعيان، سبط بن الجوزي، حيدر آباد الدكن، ١٩٥١ م. مصر في العصور الوسطى من العصر المسيحي حتى الفتح العثماني، محمود محمد الحويري الطبعة ٢٠٠٢ م، المكتب المصري لتوزيع المطبوعات.
- ١٨٨- مصر و الشام في عهد الأيوبيين و المماليك، د. سعيد عبدالفتاح عاشور، دار النهضة العربية، بيروت.
- ١٨٩- مظاهر الحضارة الإسلامية في اليمن في العر الإسلامي، د. أسامة أحمد حماد، مركز الإسكندرية للكتاب، الطبعة الأولى، ١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤ م.
- ١٩٠- مظاهر الحضارة الإسلامية في اليمن في العر الإسلامي، د. أسامة أحمد حماد، مركز الإسكندرية للكتاب، الطبعة الأولى، ١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤ م.
- ١٩١- معالم الإيمان فى معرفة أهل القيروان، تأليف عبدالرحمن بن محمد تأنصاري الدباغ، تحقيق إبراهيم سبوح، طبع مكتبة الخانجي بمصر، الطبعة الثانية.
- ١٩٢- معالم تاريخ الإمبراطورية البيزنطية محمود سعيد عمران.
- ١٩٣- معاهدات الصلح و السلاح بين المسلمين و الفرنج.
- ١٩٤- معجم البلدان، شهاب الدين أبي عبدالله يافت الحموي، بيروت، دار صادر ١٩٧٩ م.
- ١٩٥- مفرج الكروب في أخبار بنى أيو، جمال الدين محمد بن سالم بن واصل.
- ١٩٦- مقتلون في سبيل اللن، جيمس رستون الابن، نقله إلى العربية رضوان السيد، مكتبة العبيكان، طبعة ٢٠٠٢ م.
- ١٩٧- مقومات النصر في ضوء القرآن و السنة، د. أحمد عوض أبو الشباب، المكتبة العصرية صيدا - بيروت الطبعة الأولى، ١٤٢٠ هـ - ١٩٩٩ م.
- ١٩٨- مملكة بيت المقدس، عمر كمال توفيق.
- ١٩٩- من أجل فلسطين مواقف عبر التاريخ الإسلامي، حسني أدهم جرار، مؤسسة الزيتونة، الطبعة الأولى، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨ م، دار البشير.

- ٢٠٠ - موسوعة المغرب العربي للغنيمي، عبد الفتاح مقلد الغنيمي، الناشر، مكتبة مدبولي، مكة ١٩٧٩م.
- ٢٠١ - موسوعة تاريخ العرب، العصر الأيوبي عبدالمنعم الهاشمي، دار البحار، بيروت، الطبعة الأولى.
- ٢٠٢ - موقف فقهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي، جمال محمد سالم خليفة، الجماهيرية الليبية، جامعة الفاتح، ٢٠٠٠م.
- ٢٠٣ - نصوص من أدب عصر الحروب الصليبية عمر الساريس دار المنارة، جدة السعودية، الطبعة الأولى، ١٤٠٥ هـ - ١٩٨٥م.
- ٢٠٤ - نظام الملك، الحسن بن علي بن إسحاق الطوسي، د. عبد الهادي محمد رضا محبوبة الدار المصرية اللبنانية.
- ٢٠٥ - نهر الذهب في تاريخ حلب، كامل بن حسين الغزي، المطبعة النورية.
- ٢٠٦ - نور الدين زنكي في الأدب العربي في عصر الحروب الصليبية، تأليف محمود فايز إبراهيم السرطاوي، دار البشير، عمان - الأردن، الطبعة الأولى، ١٤١١ هـ - ١٩٩٠م.
- ٢٠٧ - نور الدين محمود و الصليبيون، حسن حبشي.
- ٢٠٨ - نور الدين محمود، الرجل و التجربة، عماد الدين خليل، دار القلم ١٤٠٠ هـ - ١٩٨٠.
- ٢٠٩ - نور الدين محمود، حسين مؤنس، الدار السعودية، الطبعة الثالثة ١٤٠٨ هـ - ١٩٨٧.
- ٢١٠ - هجمات مضادة في التأريخ الإسلامي، د. عماد الدين خليل مكتبة النور، الطبعة الأولى ١٤٠٧ هـ - ١٩٨٦م.
- ٢١١ - هكذا طهر جيل صلاح الدين، د. ماجد عرسان الكيلاني، دار القلم، الإمارات العربية، الطبعة الثالثة ١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٢م.
- ٢١٢ - هموم داعية، محمد الغزالي، دار القلم.
- ٢١٣ - واقدساه، د. سيد حسين العفاني، مكتبة معاذ بن جبل، دار العفاني، الطبعة الأولى ٢٠٠١ م - ١٤٢١هـ.
- ٢١٤ - وثائق الحروب الصليبية و الغزو المغولي، محمد ماهر حماده الطبعة، بيروت ١٩٨٦م.
- ٢١٥ - وفيات الأعيان و أنباء الزمان، لابن خلكان، أبو العباس شمس الدين أحمد، تحقيق، إحسان عباس، دار صادر، بيروت.

- بەشی یەكەم: ئەو شالۆو خاچپەرستیانی ئە كە پێش دروستبونى دموئەتى ئەیویى پویاندا ۲.
- باسى یەكەم: رەگ و ریشە میژویەكانى جەنگە خاچپەرستىەكان: ۲
- یەكەم: بیزەنتیەكان: ۲
- دوووم: ئیسپانیەكان: ۴
- سینیەم: بزوتنەوێ خاچپەرستی: ۵
- چوارەم: بزواتى گەمارۆدانى خاچپەرستی: ۶
- پینجەم: ئیستعمار: ۷
- باسى دوووم: گرنگترین ھۆكارو پالئەرەكانى شالۆوكانى خاچپەرستی ۱۰
- یەكەم: پالئەرى ئاینى: ۱۱
- دوووم: پالئەرى رامیارى (سیاسى): ۱۵
- سینیەم: پالئەرى كۆمەلایەتى: ۱۷
- چوارەم: پالئەرى ئابوورى: ۱۸
- پینجەم: گۆرانى ترازوى ھیز لە دەریای ناوەراستدا: ۱۹
- شەشەم: پەنابردنى ئیمپراتۆرى بیزەنتى بۆ پا پائۆربانى دوووم: ۲۴
- ھەوتەم: كەسایەتى پا پائۆربانى دوووم و پرۆژە گشتگیرەكەى بۆ شالۆى خاچپەرستی: ۲۵
- باسى سینیەم: ھەلگیرسانى جەنگى یەكەمى خاچپەرستی: ۳۹
- یەكەم: ئیستراتیژیەتى شالۆى خاچپەرستی پاش داگیر كردن: ۴۰
- دوووم: بزوتنەوێ یەرگرى لە سەردەمى سەلجوقیدا: ۴۴
- سینیەم: رۆلى شاعیران لە بزواتى بەرگریدا: ۵۲
- چوارەم: سەرکردەكانى جیھاد لە ناو سەلجوقییەكاندا پێش عىماد الدین زەنگى: ۵۵
- پینجەم: گرنگترین كارەكانى عىماد الدین زەنگى ئازادكردنى رەھا بوو: ۱۰۸
- شەشەم: كۆى ئەو رۆلە سیاسى و سەربازىەى عىمادەدین گىراى لە سەر شانۆى ئۆزۆن
- ئىسلامى: ۱۳۳
- ھەوتەم: شالۆى دووومى خاچپەرستەكان: ۱۳۵
- باسى چوارەم: تىپروانىنى نۆرەدین بۆ مامە ئەكردن ئەگەن دموئەتى فاطمیدا: ۱۴۹
- یەكەم: رەگ و ریشەى شیعەى ئىسماعیلی و دموئەتى فاطمى: ۱۴۹

- ۱۷۷ دوووم: هه ئه مه ته سه ربا زييه كاني نوره دين بو سه ر ميسر:
- ۱۹۶ سييه م: وه زاره تي سه لاهه دين له ميسرو نه و كارانه ي كه به نه نجامي گه ياند:
- چوارهم: به رهنكار بوونه وه ي شالاوي خاچهرستي بيزه نتي هاو به شو گه ماروي دو مياط
- ۲۰۰ ۵۶۵ ك:
- ۲۰۷ پينجه م: هه ئوه شانده وه ي خه لافه تي فاطمي عوبه يدي:
- ۲۱۲ شه شه م: له باربردني كوده تايه ك بو گيرانه وه ي دهو له تي فاطمي:
- حه وته م: نه و هو كارانه ي كه سه لاهه دين گرتيه بهر بو له ناو بردني مه زه ه ب و سرينه وه ي
- ۲۲۲ ئاسه واري فاطمي يه كان:
- ۲۳۵ هه شته م: راستي ساردى نيوان سه لاهه دين و نوره دين:
- ۲۴۱ نويه م: وه فاتكردني نوره دين:
- ۲۴۵ به شي دوووم: درووست بووني دهو له تي نه يويي
- ۲۴۵ باسي يه كه م: خانه واده ي سه لاهه دين و پهروه رده بووني
- ۲۴۵ يه كه م: ره چه نه كي سه لاهه دين:
- ۲۴۶ دوووم: له دا يكي بووني سه لاهه دين:
- ۲۴۷ سييه م: پهروه رده ي سه لاهه دين:
- ۲۵۱ چوارهم: كه ي دهو له تي نه يويي دامه زرا؟
- ۲۵۳ باسي دوووم: رهوشت به رزي سه لاهه دين
- ۲۵۳ يه كه م: پاريزكاري و په رستشي خواي گه و ره:
- ۲۵۸ دوووم: دادگه ري:
- ۲۶۰ سييه م: نازايه تي:
- ۲۶۲ چوارهم: به خشنده يي:
- ۲۶۴ پينجه م: گرنگيداني به جيهاد:
- ۲۶۶ شه شه م: لييو ده يي:
- ۲۶۹ هه وته م: ده سترگرتني به هو كاره كاني پياوه تيه وه:
- ۲۷۲ هه شته م: نارامگري و دان به خو داگرتن:
- ۲۷۶ نويه م: نه مه كداري:
- ۲۷۷ ده يه م: خاكي بوون:

- ۲۸۰ باسی سینه‌م : بیروباومری دموئه‌تی نه‌یویی
- ۲۸۱ یه‌که‌م : گرنگیدانی نه‌یویییه‌کان به‌دامه‌زراندنی خویندنگه سونیه‌کان :
- ۲۸۷ دووم : هه‌وئی نه‌یویییه‌کان له‌شام و جه‌زیردا :
- ۲۹۰ سینه‌م : ره‌گه‌زه‌کانی روشنبیری سوننی له‌سه‌رده‌می نه‌یویییدا :
- ۳۱۰ چوارم : زیندوکرده‌وه‌ی دموئه‌تی خه‌لا‌ه‌تی عه‌باسی له‌لایه‌ن نه‌یویییه‌کانه‌وه :
- پینجه‌م : پاراستنی ریگای هه‌ج و دوو هه‌رده‌م پیرۆزه‌که له‌لایه‌ن سولتانه‌کانی نه‌یویییه‌وه :
- ۳۱۲ شه‌شهم : رویه‌رویوونه‌وه‌ی شیعه‌گه‌ری له‌لایه‌ن نه‌یویییه‌کانه‌وه له‌میسرو شام و یه‌مه‌ندا :
- ۳۱۹ هه‌وته‌م : له‌و هۆکارانه‌ی که‌یارمه‌تی نه‌یویییه‌کانی دا بو‌زیندوکرده‌وه‌ی مه‌زه‌به‌ی سوننه :
- ۳۲۱ هه‌شته‌م : رینماییه‌ په‌رومرده‌یه‌کان له‌بو‌چوونه‌کانی سه‌لا‌حه‌دیندا :
- ۳۲۳ باسی چوارم : پله‌وپایه‌ی زانایان و شه‌رع‌زانان لای سه‌لا‌حه‌دینی نه‌یویی :
- ۳۲۶ یه‌که‌م : القاضي الفاضل :
- ۳۲۷ دووم : الحافظ السلفی :
- ۳۴۷ سینه‌م : نه‌بوو الطاهری کوپری عه‌وه‌ی نه‌سکه‌ندمرانی :
- ۳۶۱ چوارم : عه‌بدو‌لای کوپری نه‌بی عه‌سرون :
- ۳۶۵ پینجه‌م : زانا عی‌سای هه‌کاری :
- ۳۷۴ شه‌شهم : زه‌ینه‌دین عه‌لی کوپری نه‌جا :
- ۳۷۸ هه‌وته‌م : عیمادی نه‌سفه‌هانی :
- ۳۸۱ هه‌شته‌م : نه‌لخه‌بو‌شانی :
- ۳۸۳ باسی پینجه‌م : چاکسازی نابوری و بو‌اره‌کانی خه‌رجی :
- ۳۸۶ یه‌که‌م : گرنگیدانی به‌کشتوکا‌و و بازرگانی :
- ۳۸۶ دووم : گرنگیدان به‌پیشه‌سازی :
- ۳۸۷ سینه‌م : نه‌هیشتنی باج و رازی بوون به‌دا‌هاته‌ شه‌رعیه‌کان :
- ۳۹۰ چوارم : نه‌خۆشخانه‌کان له‌سه‌رده‌می سه‌لا‌حه‌دیندا :
- ۳۹۲ پینجه‌م : خانه‌ق‌ای سؤفیه‌کان :
- ۳۹۵ شه‌شهم : چاکسازی کۆمه‌لایه‌تی :
- ۴۰۰

- ۴۰۲.....: چاکسازی له‌بوازی بیناسازیدا:
 ۴۰۵.....: چاکسازی ئیداری:
 ۴۱۳.....: باسی شه‌شه‌م: سیستمی سه‌ریازییه‌کان له‌سه‌رده‌می سه‌لا‌حه‌دیندا
 ۴۱۳.....: یه‌که‌م: گه‌شه‌کردنی دهره‌به‌گایه‌تی سه‌ریازی له‌سه‌رده‌می سه‌لا‌حه‌دیندا:
 ۴۱۷.....: دووم: دیوانی سوپای سه‌لا‌حی:
 ۴۱۸.....: سییه‌م: جل‌وبه‌رگی سه‌ریازان:
 ۴۱۸.....: چوارم: نازوقه:
 ۴۲۰.....: پینجه‌م: خو‌ناماده‌کردنی سه‌ریازی:
 ۴۲۵.....: شه‌شه‌م: خو‌به‌خشه‌کان له‌سوپای نه‌یو‌بیدا:
 ۴۲۶.....: هه‌وته‌م: نه‌و‌تیمانه‌ی که‌پاشکوی سوپا‌بوون:
 ۴۳۱.....: هه‌شته‌م: پو‌سته‌و‌هه‌والگرییه‌کان:
 ۴۳۹.....: نویه‌م: به‌ریوه‌بردنی کاروباره‌کانی جه‌نگ‌و‌ناشتی و‌دیله‌کان:
 ۴۵۰.....: ده‌یه‌م: چه‌که‌کانی سوپای نه‌یو‌بی:
 ۴۵۱.....: یازده‌یه‌م: هی‌زی دهریایی نه‌یو‌بیه‌کان:
 ۴۶۶.....: باسی هه‌وته‌م: هه‌وله‌کانی سه‌لا‌حه‌دینی نه‌یو‌بی بو‌یه‌گه‌ستنی به‌ره‌ی ئیسلامی
 ۴۷۲.....: یه‌که‌م: ده‌ست‌گرتن به‌سه‌ر دیمه‌شتدا:
 ۵۰۰.....: دووم: پاش ده‌ست‌گرتنی به‌سه‌ر هه‌له‌ب:
 ۵۰۶.....: سییه‌م: گه‌ماروی سییه‌می موس‌ل و‌چوونه‌ژیر رکیزی سه‌لا‌حه‌دینه‌وه:
 ۵۰۸.....: چوارم: هه‌وله‌کانی شیعه‌ی ئیسماعیلی بو‌له‌ناوبردنی سه‌لا‌حه‌دین:
 ۵۱۴.....: پینجه‌م: په‌یوه‌ندی سه‌لا‌حه‌دین له‌گه‌ل سه‌لجوقیه‌کانی رۆمه‌کاندا:
 ۵۱۷.....: شه‌شه‌م: په‌یوه‌ندی سه‌لا‌حه‌دین له‌گه‌ل خه‌لافه‌تی عه‌باسیدا:
 ۵۲۲.....: هه‌وته‌م: په‌یوه‌ندی سه‌لا‌حه‌دین به‌ده‌وله‌تی بیزه‌نتیه‌وه:
 ۵۲۵.....: هه‌شته‌م: په‌یوه‌ندی سه‌لا‌حه‌دین به‌خاچه‌رسته‌کانه‌وه پینش‌حطین:
 نویه‌م/ گرن‌گترین وانه‌و‌په‌ندو‌سوده‌کانی له‌ماوه‌ی نیوان‌کوچی دوا‌ی نوره‌دینه‌وه‌هه‌تاوه‌کو
 ۵۳۹.....: جه‌نگی حطین:
 ۵۶۴.....: به‌شی سییه‌م: جه‌نگی حگین و‌نازادکردنی به‌یتوله‌قدیس و‌شالای خاچه‌رستی
 ۵۶۴.....: باسی یه‌که‌م: جه‌نگی حطین:

- یەكەم : پێشه‌كیه‌كانی جه‌نگی حطین : ٥٦٤
- دووم : رووداوێه‌كانی جه‌نگه‌كه : ٥٧٥
- سێیه‌م : هۆكاره‌كانی سه‌ركه‌وتن له‌ جه‌نگی حطین : ٥٧٩
- چوارهم : كاردانه‌وه‌كانی جه‌نگی حگین : ٥٩٩
- پێنجهم : دمره‌ نجامه‌كانی جه‌نگی حطین : ٦٠٥
- باسی دووم : ئازادکردنی به‌یتوله‌قدیس : ٦١٠
- یەكەم : ناماده‌كاریه‌كانی خاچپه‌رستان له‌ ناویه‌یت و له‌ قدیسدا : ٦١٠
- دووم : پلانی سه‌ربازی سه‌ لاه‌دین : ٦١١
- سێیه‌م : چوونه‌ ناوه‌وه‌ی سه‌ لاه‌دین بۆ به‌یتوله‌قدیس : ٦١٧
- چوارهم : یه‌كه‌مین نوێژی هه‌ینی له‌ به‌یتوله‌قدیسدا : ٦٢٤
- پێنجهم : مینه‌به‌ری نوره‌دین له‌ به‌یتوله‌قدیسدا : ٦٣٠
- شه‌شم : چاك‌سازییه‌كانی سه‌ لاه‌دین له‌ به‌یتوله‌قدیسدا : ٦٣١
- هه‌وته‌م : ناردنی مرگینی و نێردراو بۆ ناوچه‌كانی جیهانی ئیسلامی : ٦٣٣
- هه‌شته‌م : ناكۆکی سه‌ لاه‌دین له‌ گه‌ڵ خه‌لیفه‌ی عه‌باسیدا : ٦٣٤
- نۆیه‌م : ناماده‌بوونی زانایان له‌ فتوحاته‌كانی سه‌ لاه‌دیندا : ٦٣٥
- ده‌یه‌م : له‌ هۆنراوه‌كانی شاعیران دهرباره‌ی ئازادکردنی قودس : ٦٣٨
- یازده‌یه‌م : گه‌مارۆدانى صور : ٦٤٢
- دوازده‌یه‌م : ته‌واوکردنی ئازادی‌سازییه‌كان (فتوحات) : ٦٤٦
- سیازده‌یه‌م : نێمه‌ بۆ مانه‌وه‌ له‌ دیمه‌شقدا دروست نه‌كراوین : ٦٤٨
- چوارده‌یه‌م : كۆچی دوا‌یی ئوسامه‌ی كۆری موقیز : ٦٤٩
- پازده‌یه‌م : گرتگرتینی وانه‌و په‌ندو سوده‌كان : ٦٥١
- به‌شی سێیه‌م : شالۆی سێیه‌می خاچپه‌رستی و كۆچی دوا‌یی سه‌ لاه‌دین : ٦٦١
- یه‌كه‌م : خاچپه‌رسته‌كان په‌نا ده‌به‌ن بۆ روژناوا : ٦٦١
- دووم : نهمپه‌راتۆری ئه‌لمانی به‌ره‌و روژه‌لات به‌رێ ده‌كه‌وێت : ٦٦٣
- سێیه‌م : خاچپه‌رسته‌كان عه‌ككا گه‌مارۆده‌دن : ٦٦٩
- چوارهم : داگیرکردنی عه‌ككا : ٦٩٥
- پێنجهم : هۆكاره‌كانی رووخانی عه‌ككا : ٧٠٠

۷۰۴	شەشەم: جەنگى ئەرسوف:
۷۰۶	جەوتەم: رووخاندی عەسقىە لان:
۷۰۸	هەشتەم: ریکخستنی بەرگری ئەقودس:
۷۱۰	نۆیەم: سروشتی دانوستانە کان ئەنیوان عادل و ریتشارد ئەم قۇناغەدا:
۷۱۱	دەیەم: تیتگە یشتنیکی سیاسی سە لاخی کە هاوتە بوون ئەگەل جەنگدا:
۷۱۳	یازدەییەم: رى و شوینەکانى سە لاخەدین بۆ بەرگریکردن ئە قودس:
۷۱۵	دواز دەییەم: جەنگى یافا:
۷۱۷	سیاز دەییەم: گفتوگوکان و ریککەوتنى رەملە:
۷۳۳	چواردەییەم: نە خوش کەوتن و کۆچی دوايى سە لاخەدین ئەسائى ۵۸۹ك دا:
۷۴۶	پوختە:
۷۵۴	نووسەر ئەچەند دیریکدا:
۷۵۶	بەرگی دەرەوہ:
۷۵۷	أهم المصادر و المراجع
۷۷۰	پیرست